Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

MARTINI GURISCHII
TRACTATUS
HISORICO-MEDICUS
DE

ILO HUMANO,

SIVE
SUCCO HOMINIS NUTRITIO,
QUO
ITUS NIMII ET VORACITATIS,
JM HAUD ESCULENTARUM CONCUPI-
ENTIÆ, NAUSEÆ ET INEDIÆ DIUTURNÆ,
RIVORORUM, VITRIVORORUM,
VENENIVORORUM ET PYROPHAGORUM
EXEMPLA RECENSENTUR,
AGO RERUM R. N. IN VENTRICULO ET
ESTINIS LATITANTIUM AUT VOMITU REJE-
CTARUM SUPPEDITATUR,
DÆ RESOLUTIO CHYMICA, CUM USU ME-
DICO ET MAGICO OSTENDITUR,
IS QUÆSTIONIBUS MEDICO — FORENSIBUS
ET INDICE LOCUPLETISSIMO.

LIPSIÆ,

ibus MAURITII GEORGII WEIDMANNI.
SAC. REG. POL. MAJ. AC ELECT. SAXONIÆ
BIBLIOPOLÆ. Anno M DCC XXX.

SAlivam excipit Chylus, liqvor alimentitius ac Nutritioni ſacratus ex cibis & potu in Ventriculo, aſe Chymico, extractus. Poſt- enim cibi cum potu in os aſſum- dentibus comminuti atqve inter ucandum Saliva imbuti ſunt, irri-

tante ac ſtimulante Appetitu in Ventriculum devolvuntur, ibique magis magisque ſubacta in fluorem rediguntur, qvi poſtea per Inteſtina proturſus defecatur & depuratus Chyli nomine per vaſa lactea ſangvini exinanito affunditur, impuritatibus & fecibus extra alvum determinatis.

Agimus proinde de Appetitu, qvo inſtigatore Ventriculus alimenta recipit. Hic qvandoqve tantus tamqve impetuoſus eſt, ut voracitas ventriculi vix ſatiari poſſit. Non raro idem Phantaſiæ depravatæ vacat, & ejus ductu nunc loco alimentorum, eſui deſtinatorum, incongrua, imo abſurda anxie deſi-

t & cupit; nunc vero qvæ-
his, qvibus vescimur, respuit
ue odio connato abhorreret.
mpore Appetitus langvet aut
xtinctus est, unde Inediam præ-
uram qvidam sustinere possunt.
es ergo hic Historias edonum &
ım insignium. Videbis farragi-
llarum rerum, qvas appetitus de-
tus elegit, nec paucas, a qvibus a
itate vel casu qvodam interveni-
abhorruit. Habebis exempla in-
ibilis veræ ficatæque Inediæ.
Appetitum sequitur Deglutatio,
n variæ causæ, gulam lædentes,
ediunt. Eas recensemus, una cum

 re-

rebus, quæ incautius plerumque nonnunquam tamen ad ſtuporem gignendum, deglutitæ fuerunt. Hinc Hiſtoriæ Cultrivororum, Vitrivororum, Venenivorum, Pyrophagorum & aliorum.

Aggredimur poſtea ipſum Chylificationis opus & deſcribimus ejus officinam, nempe Ventriculum una cum Inteſtinis, tam naturali, quam præternaturali modo conſtitutis. Poſteriore conſiderato deprehendimus plura inſolita iis inhærentia, quæ partim poſt mortem in conſpectum venerunt, partim vomitu rejecta ſunt. Inteſtina vero receptaculum præbent fecibus, a ſuc-

chilofo per alvum abfcedenti-
ɔnnunquam tamen per os alia-
a incongrua egredientibus. Præ-
es has multa quoque infolita in
nis latitantia inventa aut excreta
ıt, quorum Catalogum fuppedita-
Licet vero fcybala alvina Corpo-
riendo amplius inepta fint, aliis ta-
præterea ufibus inferviunt, dum
mice refoluta varia producta fi-
t, figna Corporis fani & morbofi
peditant & pluribus morbis extrin-
ıs applicata medentur, imo ad appa-
ıs magicos illicito quamvis modo
nibentur, quæ fingula annotata in-
nies.

Deni-

Denique pro instituto nostro Quæstiones in foro occurrentes decisas annectimus, sepositis tamen Renunciationibus de Lethalitate Vulnerum intestinalium, quas multi Autores operosius tradiderunt.

Habes eo ipso conspectum & contenta præsentis Tractatus selectis nec adeo obviis, Observationibus referti; has enim, qvod nosti, colligere intendimus neqvaqvam vero novis excogitatis opinionibus famam venari strepitumqve efficere studemus.

CHYLO-

IYLOLOGIÆ

CAPUT I.

De

Appetitu aucto.

§. 1.

MEdiante Salivâ Chylificationem in Ore inchoa- *de Appetitu.* ri, in Sialologiæ nostræ Capite qvinto, de Salivæ usu naturali, inter alia, monstravimus, nunc verò de ulteriori, ad hominis sustentationem, qvæ potissimùm cibi & potûs as- orumqve digestione perficitur, maximè necessarii i, vocabulô inter Physiologos & Medicos usu re- Chyli, elaboratione ejusqve Organis, & secum al- u scybalorum secretione, qvantum qvidem ad feco- m pertinet, in præsenti Tractatu agemus. Cum Chyli præparationem & succi nutritii restaurationem præcedere debeat, nec cibi sine eodem ingesti in succum & sangvinem vertantur, Alimentorum Ap- Famêm & Sitim, ante omnia considerabimus.

§. 2.

utem nobis Alimentorum Appetitus cibi potûsqve ad *Definitio.* entationem necessariorum desiderium sive manifesta

ecdendi

edendi atqve bibendi voluntas, animi etiam reliqvas operationes, imò intentiones sive arbitrarias voluntates, ita manifestè afficiens, ut, nisi ipsi satisfiat, hic, juxta Georg. Ernest. Stahl. *Theor. medic. Physiolog. Sect. 3. p. 360. seq.* ad alia iners & insolens compareat; hinc duplex apud Practicos occurrit Appetitus vitiosus, auctus scilicet & imminutus, de qvibus in hôc & seqventibus Capitibus agemus.

§. 3.

Appetitus differentia. Aucti Appetitûs Medici tres faciunt Differentias, nimirum Famem auctam, Appetentiam caninam & Bulimum. Fames aucta dicitur, qvando ægrotantes, sive eâdem laborantes, præter ingentem famem, nullam aliam sentiunt molestiam. Secundò Appetentiâ caninâ affecti continuam & ferè inexplebilem famem percipiunt, atqve paulò pòst copiosissimè ingurgitata alimenta vel per vomitum, vel per secessum, iterum ejiciunt, ita ut alternatim, nunc vorando, nunc vomendô vel cacandô occupati sint ægri, dum ita levati denuò novâ Cupiditate vorare incipiunt, rursumqve ut Canes, qvod assumserant, vomitu reddunt. Tertiò Bulimus est ingens per intervalla recurrens, sæpèqve, si latranti ventriculo non statim satisfiat, cum virium debilitate & Syncope desinens Ciborum desiderium. Qvanqvam Georgius Hieronymus Velschius *Observ. propr. Decad. 7. Curat. I. p. m. 381.* etiam famem qvamcunqve immodicam, sine vomitu & Syncope, sive immodicum appetitum, Bulimum nominet.

§. 4.

Derivatio Bulimi. Descendit hoc vocabulum Bulimus, secundum qvosdam Autores, à βῦς bos & λιμὸς fames, qvasi taliter affectorum appetitus tantum poscat, qvantum etiam bovi sufficiat, seu qvantum animal hoc ob insignem Corporis molem atqve vastissimam Ventriculi capacitatem satis notabilem alimenti qvantitatem assumere qveat; vel etiam, qvasi Bulimô laborantes adeò

pſorum fami ſeu appetitui ſedando vix bos
men cum aliis vocabulum Bulimus compo-
à particulâ βȣ̃, augendi ſignificationem ha-
quod πολύ, multum, ſignificante, & nomine
dicas multa ſeu magna fames, atqve ſecun-
ter. Tybor. & Prax. Tab. 43. p. m. 154. nihil
am famem intenſiſſimam. Vid. etiam Dan. Sen-
Lib. I. Part. 1. Sext. 2. cap. 4. p. 105. Henr. Petræi
Select. Differt. 25. §. 20. p. 414. & Joh. Antonid.
medic. Exercit. 13. p. m. 499. ſeq. Hinc
Bucephalus dictus, non tam à Capite
bovinô, eqvinô, nomen habuiſſe videtur. Imò
Bulimum, ſed Pulimum qvaſi polylimum fuiſſe
Philippus Camerarius Horar. ſubciſiv. Cent.

§. 5.

circa famis & Appetitûs ordinarii cauſam *Cauſa Appetitus.*
Phantaſia, partim ſenſatio qvædam in Ven-
membranarum vellicatio, ſpiritûs in mo-
tem concitans, concurrunt, dum nimi-
uli tunicæ nerveæ fibrulas eousqve afficit
ſpiritibus per has earumqve truncos un-
ordinarium & retrogradum imprimat,
molli tiem ſeu langvorem, in Cerebrô
nem præſtet, per qvam Phantaſia in
deſiderium feratur; de qvâ materiâ
us Circul. anat. phyſial. Progymn.
Appetitu extraordinariè auctô
ionem & contractionem qvan-
s Ventriculi concurrere, dubium

§. 6. Cau-

§. 6.

Fames canina. Causam vellicantem in Fame caninâ pleriqve Autores liqvori Ventriculi acido adscribunt, qvem partim in statu ordinariô & naturali in Ventriculô adesse, partim â cibis & assumptis acidis, v. g. succô Citri, Acetô, Spiritu Salis, Vitrioli, &c. in statu præter naturali augeri, statuunt, taleqve acidum corrosivum inde probant, qvia in Vomitu eorum, qvi Appetentia caninâ laborant, Medici sæpissime ingentem aciditatem annotârunt. *Exempla.* Meminit enim Rodericus â Fonseca *Consil. med. Tom. II. Conf. 86. pag. m. 500. seq.* Adolescentis cujusdam octo & viginti annos nati, qvi Appetentiâ caninâ laborans acida Vomitu rejecit. Vir qvidem qvadraginta qvinqve annorum, macilentus omninò appetitu tentabatur inexplebili, cum motu materiæ ex Ventriculô versus lumbos, unde animal aliqvod in Ventriculo detineri, varie mobile, sibi persvaserat, qvod, qvamprimum alimentum assumtum esset, illicò id sibi sumeret. In hujus defuncti apertô Cadavere Ventriculus ingentis magnitudinis inversus acidum spirabat odorem, juxta Gerard. Blas. *Observat. anatom. pag. m. 122.* Juvenis 26 annorum, melancholicus, post longum multorum acidorum usum incidit in ingentem famem, qvâ qvotidie sexies, septies & amplius cibum copiosum sumere cogebatur. Post cibi sumtionem sæpe Ventriculi seqvebatur dolor, qvem deinde vel Vomitus, vel magnus alvi fluxus, lipothymiam sæpius inducens, seqvi solebat, vid. Theod. Craan *Observ. in Henr. Regii Prax. medic. Lib. 3. Obs. 3. p. 408.* it. Joh. Broen *Animadvers. in Henr. Regii Prax. medic. p. m. 401.* Item Johannes Viridetus *de prim. Coction. Part. cap. 11. & 18. p. 91. & 190. seq.* non modò Appetitum ordinarium â suô acido, è glandulis Ventriculi, paucissimô tempore copiosè segregato, & ab acidâ sangvinis Diathesi derivat, sed etiam extraordinarium seu nimium variis Vomitûs acidi exemplis probat. Medicum enim novit, qvi è diuturnô periculosissimôqve

dux contractâ sangvinis Diathesi acidâ Ap-
dum; sed Autumni frigoribus accedentibus
amen ferè caninam mutatus est, qvamvis
aret. Sæpe enim, dum ad mensam accede-
ce, spiritus animales, detractô voluntatis im-
agitationem anomalam ex ciborum
corporeæ machinæ dispositione &
excitari, ut motûs spasmodicos & tremu-
periretur; frigore mitescente & victu
dicta cessavit; succedente sævô frigore
). acidis in Ventriculô regurgitantibus,
& freqventibus fuit molestatus, &c. Fi-
s convalescens tantô impetu in fine morbi
mem caninam æmularetur; per morbum
umsit, sudor per plures dies obortus est ita
fœteret; qvô fames cessavit, nempe salibus
s ad Centrum, nempe Ventriculum, depo-
ad superficiem, qvâ evacuatione ab illis sa-
s depurata sui cruoris massa. Porrò Do-
novem mensibus lectô decumbens magno-
e, tantopere â salibus acidis exsiccata fuit,
ur; Serô acidô abundabat, Catarrhô diu-
enti afficiebatur, sudores erant continui
r, de aciditate conqverebatur, ut vix
etur. Tantô Appetitu vigebat,
Iulia maximô labore Stomacho illabe-
rem superiorem adstrictam. Ibidem
iri de Leprâ suspecti, qvi famem fer-
am passus erat. Acidum qvoqve
imi agnoscit Johannes Bernhardus
54. Causam, qviens, utriusqve
sivum, Partic viscidis liberum,
qvod

qvod probant illi, qvi interdum acida, æruginosa evomunt, qvæ dentibus stuporem inducunt, imò Vasis æneis excepta ea in æruginem arrodunt. Qvomodo autem ex his humoribus acidis Lipothymia produci possit, idem Autor *l. a. p. 250. §64.* hanc reddit rationem, qvòd in Ventriculô ingens humorum saburra acido-viscida hæreat, qvæ morâ acrior evadit, dum in se invicem insurgendô à compedibus particularum viscidarum acidæ liberantur, qvod probant ructûs copiosi jejunô ventriculô eructantes: unde illæ atrociùs aggrediuntur orificium Ventriculi, qvod spasmaticè convellendo in consensum trahunt Diaphragma, nec non Cor, qvod mediante Pericardiô huic annexum est. Qvòdsi jam tantillum cibi assumatur, acidum illud corrosivum sui juris redditum habet, in qvod agat & à qvô ad tempus iterum subjugetur; uti experiantur illi, qvi fame caninâ laborant, ita ut nisi satis capiant, præcedente Cardialgiâ animô delinqvant. Nec minus Henricus Petræus *Nosolog. Harmon. Lib. I. Diss. 25. §. 24. p. 415.* humores in Ventriculô hærentes famem præternaturalem, immodicam excitare statuit, qvatenus, inqviens, nimiâ suâ frigiditate, acididate & austeritate Orificium ventriculi constringunt, corrugant comprimunt ac vellicant, ad eoqve sensum naturali fictioni similem & spuriam famem inferunt. Talis humor est pituita acida in Vendriculô restagnans. Et *§. 26. p. seq.* Hermeticorum opinionem ad rei veritatem accedere dicit, qvi statuunt, tam stupendi appetitûs causam referendam esse ad Spiritûs qvosdam famelicos, esurinos, voraces, salinos, qvos Vitriolatos vocant, qvia ex Vitriolô virtus dissolvens, transmutans & devorans longè meliùs deducitur, qvàm ex Melancholiâ (qvam alii pro causâ agnoscunt) qvi qvidem Spiritûs insitâ proprietate, qvicqvid ciborum ingeritur, tam promptè consumunt & resolvunt, ut ne terminum qvidem legitimum nutriendi naturæ concedat, non secus ac fortes aqvæ, ex Salibus hisce confectæ, parvô momento

corrodunt. Talem succum acidum, ciborum appetentiæ, â succô Pancrea- lus Barbette *Prax. Lib. 4. cap. 1. p. 11, 95.* Ventriculô pro parte affectâ agnoscit. ericus Dekkers *Annotat. in l. 4.* inqvi- acidiore ejusqve halitibus solitò aci- pungendô appetitum excitat. Ut & esophagi, qvem glandulis scatere avto- nec non Saliva acidior, continuò deglu- ntriculô propter moram solitô majorem affectûs causa existere potest. Refert etus *l. 4. Part. 2. cap. 3. p. m. 266.* Gerar- sse Virum qvadraginta annorum, in qvô gna etiam occurrebat Ductus Pancreaticus cô Intestino connexus, ramulis qvaqvaver- substantiam se diffundens. Fuerat autem hic n vivis erat, omni tempore famelicus, Ven- atqve cruciatibus mirè vexatus. Exinde antam â partibus acidis effici, stabilire per- Journ. des Sçavans *Tom. III.* Conferen-

§. 7.

mmodò â liqvore Ventriculi acidô, sed inosâ seu alcalinâ, modò satis activa sit inam excitari posse partim ex ejusdem ritate nonnulli Autores probant. Si- i seu nimiæ Ciborum appetentiæ, ab oris, Alcalia & pingvia cum eupho- rimoniâ urinosâ seu biliosâ contrà experimur; etiam fœminæ cuidam, caninâ labo- nti, Spiritum cum alijs mixtum cum pristina- potum eductô

Alcali vel bilis.

pristinæ sanitatis subseqvâ restitutione, se ordinasse scribit Petrus Poterius *Obs. med. cent. 3. Cap. 96. Oper. p. m. 387.* Deinde animalia voracia ductûs cholodochos Ventriculo implantatos gerunt, qualem in Lupis freqventius observari asserunt. Imo illi qvoqve homines, qvibus bilis per ductum peculiarem in Ventriculum defluit, voraciores esse judicantur, hinc etiam nonnulli Autores Remigem illum (in cujus corpore dissecto Andreas Vesalius *Anatom. sive de Corpor. human. Fabric. Lib. 5. cap. 3. fol. m. 379. & cap. 1. fol. 392. seq.* meatum qvendam Vesiculæ bilis Ventriculo insertum animadvertisse scribit) voracissimum fuisse statuunt. Inqvit enim Gothofredus Mœbius *Fundam. Physiolog. cap. 15. p. 367.* Remex Vesalii, cui bilis ad Ventriculum deferebatur, homo in vitâ, commilitonum suorum testimoniô, erat voracissimus fortiorisqve Ventriculi, non facilè nauseæ in procellis maris obnoxius. Vid. etiam Mich. Ettmull. *Oper. Tom. II. fol. 54.* & Joh. Bohn. *Circul. anat. physiol. Progym. 10. p. 153.* Item Paulum Rhetorem illum ramum habuisse, & πολυφάγον fuisse, ex Fontano refert Gothofredus Mœbius *l. a. p. 354.* Qvantùm autem Vesalii locum allegatum attinet, nullam qvidem, in meâ Editione, Voracitatis mentionem de istô Remige pontificiali, sed tantummodo, ipsum virum calidi siccique temperamenti fuisse, atqve ejusdem familiares illum nunqvam vomentem, ac ne in maximis etiam procellis nauseabundum vidisse, verum longissimô Spiritu subinde cornu inflâsse, omnesqve militones gravi voce & unô spiritu recensendis numeris longè superâsse, reperire potui. Contrarium tamen exemplum, vomitûs scilicet freqventioris â bile, per cholodochum in Ventriculum delatâ, annotavit Zacutus Lusitanus *de Prax. medic. adm. Lib. 2. Obs. 1. Oper. Tom. III. fol. m. 40.* de fabrô qvodam lignario, qvi Ventriculi dolore diu premebatur immaniter, biliosi verò humoris vomitu mitescebat. Tunc post qvatuor dies iterum recrudescebat

batur. Excretum erat biliosum &
iste Vir amarorem. Malum bienniô
is minimè succumbens. Deniqve in-
oppressus triduò extinctus est. Dis-
& investigatâ origine mali, Vas cho-
fundum implantatum non sine adstan-
orum admiratione inveniebatur. Fa-
icam potius ex atrâ bile, Os Ventriculi
acidâ pituitâ ortam, ex Brassavolâ refert
Obs. med. Lib. 3. fol. m. 318. Et Johannes
us Disqvisit. Corp. human. anat. pathol.
32. Bulimum â particulis salinis volatili-
ri gastrico admixtis, vel bile ejusmodi
em folliculi fellei spasmodicam factam,
egurgitante fibrillas ventriculi nerveas plus
rcellente & per impressum motum conci-
sive fugam ciente, deducit.

§. 8.

nis caninæ refertur etiam Vermium seu Lum- Vermes.
ies, sive in ipsô Ventriculô hospitentur, sive
consendant; imprimis autem qvatenus
absumendô & Ventriculum rodendô ejus-
lum inducunt. Utrum verò soli vermes
nt, inter recentiores dubitat Michael
& qvidem propterea, qvoniam taliter
appetant, ita promptè digerant, qvod
Purat ergo Ettmüllerus, unà cum
esse acidum, succum esurinum, ni-
ia ... natur & etiam digestio, qvæ non
Si autem adsint, dubio procul vel-
insigniter augerent. Negat etiam
bricos, qvà tales, appetitum ca-
ninum

B

nimum excitare, sed hunc potiùs liqvamini illi, qvo Ventriculus repletus sit, adscribi debere asseverat. Et ut ut rejecto tali Lumbrico, secundum observationem Tralliani mox recensendam, morbus cessaverit, liqvamen tamen illud, tanqvam veram causam, assumtâ Hierâ catharticâ simul evacuatum esse asserit dictus Petermannus. Johannes Jacobus Waldschmidius *Prax. p. m. 440.* Lumbricos potiùs pro effectu habet, cùm ex nimiô victu assumpto facilè generentur Lumbrici. Interim ejusmodi exempla non adeò sunt rara, sed tam apud veteres qvàm modernos reperiuntur.

§. 9.

Exempla a Vermibus. Famem caninam ob Lumbricum duodecim Cubitorum Hieræ beneficiô persanatam annotavit Alexander Trallianus: novi, inqviens, Mulierem qvandam, qvæ cùm multa & immodica assumeret omniaqve concoqveret, & nunqvam satiari se diceret, rosionem verò in Stomachô experiretur & capite doleret, pulverem purgatorium accepit: erat autem is hiera. Factâ vacuatione Vermem projecit, qvi longitudine duodecim Cubitos & plures habere putabatur, atqve tunc immoderata & furiosa appetentia conqvievit. Innotuit igitur non Bulimon, sed bestiam fuisse, qvæ ad cibum sumendum compelleret omniaqve consumeret. Vid. Zacut. Lusitan. *de Medic. princip. Histor. Lib. 2. Hist. 68. Oper. Tom. I. fol. m. 303.* Florentiæ fuit mulier, qvæ propter Vermes plures, qvos habebat congregatos in Ventre, non stabat unâ horâ inter comestionem & comestionem; qvæ si aliqvando propter aliqvam causam dimittebat cibum, vehementer cruciabatur: Iccirco pluribus vicibus surgebat ad sumendum, & finaliter sumptis pilulis de Coloqvintide, multa phlegmata emisit, & Vermes ultra centum, longos satis, in pluribus diebus, & cessavit ab eâ appetitus ille, uti ex Nicolô refert Marcellus Donatus *de Medic. Histor. mirabil. Lib. 4. cap. 2. p. m. 303.* Aliud exemplum Mulieris

...issimè Appetitum patiebatur, sumptô ... Rulandi, & vomitibus dejectis libe... Rulandus *Thesaur. medic. p. m. 22.* ubi ...ris comedentis atqve sumptô Spiritu ... Vermes dejicientis & liberatæ memi... Morbus epidemicus *Saragusæ*, qvem ... Cùm omnes eô correpti saturari non ...nici morerentur, *Medicus* qvidam sagax ... Bolum Armenam veram, modò per se, ... qvibus per anum infinitos & in orbem ...erunt, & præter mentem qvam plurimi ...etr. Forest. *Obs. med. Lib. 21. Obs. 28. Schol.* ... eandem causam latitantem habuit Buli... stupenda, qvi Anno 1535. febri correpti ... appetitu laborârunt, ut singulis diebus ...ârint, & ne sic qvidem exsaturari potue... ...enck. *Obs. med. Lib. 3. fol. m. 319.* Gravissimè ... â Febre laboraverat Vir quidam, Josephus ... quam febrem subsecuta est non levior Dy... ...ve malô ope medicamentorum liberatus tan... correptus est, ut unicâ die varii generis ...rit, fere ad libras sexaginta quatuor, nec ...ere desierit. Ad illam compescendam ... remedia, ex amaris potissimum com... ...citans, quod tantæ famis causa crede... ... verò in longum tempus assumpta & ... expulêre tandem inopinatò Vermem, ... ut Serpentis formam ac magni... ab egestione vitâ privatus longi... ...ti septem & ul... ...pulmorum vig... æger autem sen... ...ipsius apparuit desiderio factus est, ... molestô vorandi...

eſt, teſte Joſephô Lanzonô *Ephemerid. Acad. Nat. Cur. Cent. V. & VI. Obſ. 95. p. 177.* Juvenis quidam Romanus circiter viginti quatuor annorum ſæpe premebatur fame penitus inſatiabili, & niſi ferè ſemper ederet, in animi deliquium incidebat. Variis remediis per quadriennium, ſed fruſtra, uſurpatis, tandem ſuperveniente Aſthmate extinguebatur. Cujus Cadavere apertô inveniebatur in Ventriculô inſignis conglomeratorum vermium congeries, & duæ in inferiori Orificiô glandulæ, ad Moſchatæ ferè Nucis magnitudinem accedentes & vermibus figuræ colorisque varii repletæ, juxta Obſervationem Johannis Ludovici Hannemanni *M. N. C. Dec. II. An. 6. Obſ. 33. p. 88.* Johannes Michäelis fœminam ſcorbuticam Appetentiâ caninâ laborantem curavit, quæ poſt uſum Succi Naſturtii aquatici rejecit Lumbricum latum inſignis magnitudinis, & exinde Appetentia canina promptè ceſſavit, referente Michäele Ettmullero *Oper. Tom. II. fol. 54.* Et Studioſus quidam, natione Livonius, ultra modum erat vorax, ita ut victu ordinariô non contentus jentaculis & merendis uteretur largiſſimis, vix tum ceſſante appetitu. Tandem â Pilularum mercurialium uſu Lumbrici lati fruſta ſatis procera & ulnas aliquot adæquantia excrevit, quæ dubio procul appetitus illius præternaturalis fuere cauſæ, ſecundum Mich. Bernh. Valentini ſententiam M. N. C. *Dec. II. An. 10. Obſ. 119. p. 214.* An Luporum voracitas a vermibus in ipſorum ventriculis dependeat, *v. M. N. C. Dec. II. An. 8. Obſ. 1. p. 1.* & Chriſt. Franc. Paullin. *Lycograph. cap. 2. §. 9. p. 29. 30. item cap. 7. §. 6. p. 39. ſeq.* Johann. Dolæi *Epiſtol. 4. p. m. 251.*

§. 10.

Ventriculi ſubſtantia. Porrò ad Bulimi ſeu Appetentiæ caninæ cauſas pertinet etiam Ventriculi, imprimis ipſius tunicæ nerveæ & Orificii, ſubſtantia, quæ ſicut ſenſu exquiſitiore prædita eſt, â quacunque cauſâ, paululum vellicata Appetentiam auget: Quam ſenſilem

... vel Conformationi peculiari, vel ...bere convenit. Per Conformatio- ... magis evadit, quatenus copiosiori- ...rvis gaudet. Prava autem consue- ...is, quorum ventres ingurgitationi- ... quotidianis vacant; hinc copiosio- ...itibus continuò ferè esuriunt.

§. 11.

... adhuc Bulimi seu Famis ingentis cau- ...ales & præternaturales, v. g. ætas puerilis ... massæ sanguineæ acida, Inedia diutur- ...atio certorum membrorum peculiaris, ... exempla ex variis Authoribus congessit *Sepulchret. Lib. III. Sect. 2. fol. 729. seq.* ...ungere libet. A Pylorô relaxatô ortum annotavit Fridericus Ruyschius *Obs. ana-* ...*7. p. m. 94.* Scilicet mulier â longô tempore ...xata assiduâ aviditate cibos ingerere debuit ...chus alimentis infarctus eadem haud diu ...opter Pylori relaxationem; unde Intestina ...ntur cibô, quorum qvidem munus simi- ...rum coctioni inservire, non tamen ci- ...m convertere. Itaqve paulò post pa- ...minibus Ventris fuit conquesta, idqve ...isce miseriis finem imponeret morte. ... satis bene constituta reperiebantur, ... cujus Pylorus, ut dictum, ita erat ...s ...nctim compositos admitteret.

alia causa.

Pylorus relaxatus.

§. 12.

... ...ris tempore valde famelici, alias ...ôsophagus in Thorace, intra Cor ...atus singulare ... quasi Ventricu- lum

Ventriculus duplex.

lum constituebat, utroqve enim extremô angustia maxima notabatur. Vid. Gerard. Blas. *Observ. anatom. p. 120. seq.*

§. 13.

Epar magnum. Fœmina qvædam grandæva ne ad momentum quidem absqve ingestione ciborum & potuum vivere potuit, qvin ilicet anxia supra modum exiliret, & tanquam injectô laqveô strangulanda quamprimum videretur. Hoc illi vitium fere à pueris cum ætate habuit incrementum. Apertô ventre Epatis moles ineffabilis atqve ingens pinguedinis copia fuit reperta, ita ut propemodum viginti adipis libræ fuerint detractæ, uti ex Gemmâ refert Johannes Schenckius *Obs. medic. Lib. 3. fol. 319.* Alia exempla famis extraordinariæ ab insigni Hepatis mole refert Theophilus Bonetus *l. a. fol. 732.*

§. 14.

à Stomachi & intestinorum vitio. A Stomachi & Intestinorum vitiatâ figurâ, anfractibus carentium, famem intensam ex Cabroliô annotavit Johannes Riolanus, *Anthropogr. Lib. 2. cap. 14. fol. m. 100.* scribens: animalia, qvæ unicum habent Intestinum â ventriculo rectâ ad anum protensum, insatiabilia sunt, plantarum modo cibis addicta. Talis erat voracissimus ille dissectus Monspessuli, qvi unicum habebat Intestinum, amplissimum in S. Romani modum inflexum sine ulla revolutione. Sic Baronissa quædam Lienem ponderis librarum sex & semis, & tria tantum Intestina, Jejunum Colon & rectum, & quidem trium tantum ulnarum habens multi fuit & crassi cibi, non bis sed sæpius in die comedendo, qvasi lupinô fuisset nata Intestinô, juxta Anton. de Pozzis *vid. M. N. C. Dec. I. An. 4. & 5. Obs. 30. p. 31. seq.* Observationem modò ex Riolano recensitam his verbis refert Theophilus Bonetus *Sepulchret. fol. 732.* Firmius Chaudonus veracitate erat Erisictonæâ, cui ansam præbuit, quod nec stomachi, nec intestinorum ullam habebat figuram proportionatam, præter Oesophagum, qvi se inserebat amplæ capacitati, maximæ Cucur-

bitæ

… ad latus dextrum sub magnô Hepa-
…cam, involucrum faciebat, sursum
…us alimento, nec enim Pylorus ullus
…lori loco ad anum intestinum erat,
… quatuor spithamas accedens in for-
… immani: Cui Observationi Bonetus
…orum in Intestinis hic ab Anatomicis
… alimentum statim elabatur nondum per-
…ne nondum absolutâ Chyli anadosi, si
…d mox elementum assumere cogamur
… rebus agendis distrahamur: hinc ani-
… ductûs habent â Ventriculô ad anum, eò
… convolutiores, eò continentiora. Ad pro-
…us famis conferre potuit vasorum mesa-
…merus citam Chyli anadosin promovens.
Dionis *Anatom. Demonst.* 2. p. 156. si uni-
…uisset homo, indesinenter edere coactus
…pi cervarii & corvi aqvatiles, eò qvod bre-
…testina. Hac eâdem de causâ qvidam ex
… qvem aperui, & in qvô Intestina reperi
…um sufficeret, ut a Ventriculô ad anum
…oris per vitam comedebat, imò & sol-
…tibus prope lectum reponebat, quem
…ergiscebatur. Narrat etiam Gemma
… quæ noctu & interdiu singulis ferè
… & … ni faceret, in Lipothymiam tra-
…tur …, ipsi aliquando Lutram per os
… adhærere vivam. Sed post mor-
… intestinum valde distentum depre-
… vicidâ pituitâ … tuosâ repletum,
…es in stomach… insilientes adeò
…e, juxta verba … Ottonis Heurnii

§. 15.

§. 15.

Pediculi. Famem insatiabilem à Pediculorum catervâ in Ventriculô alimentum absumentium annotavit Georgius Hannæus *Epist. ad Olaum Borrichium Actor. Hafn. Vol. III. Obs. 91. p. 168. sq.* Puer scilicet Icterô laborans in sordidissimis dignisqve Empiricô pediculis solatium se inventurum ratus vel septem vel novem devoravit. Disparet sensim morbus, unde & sibi & puero gratulabantur Parentes. Verùm citatô gradu approperantibus gravioribus ipsô morbô symptomatibus stultæ lætitiæ suæ graves dederunt pœnas. Pediculis enim sugillatus insidiosius hîc hospes simulatâ tantum fugâ delituit aliquantulum, ut postea ceu alter Pharao surgeret contumacior. Successit quippe in vicem hujus mali, pallor infernus, Appetitus nimius, immò caninus, ut jurares, huic quinquaginta Ægeonis fuisse Ventres, insignis quoque accessit Atrophia, unde Mors. Cum autem Ventriculus defuncti Cadaveris novaculæ cedebat in prædam, obtulit se monstrosæ magnitudinis inusitata Pediculorum in unum conglobatorum Colonia, qui in hanc civitatem receptis, infelici sidere, sed tectô latere natalibus, numerosissimæ suæ multitudinis originem debuerunt.

§. 16.

Morbi. Solent etiam hôc malô corripi Scorbutici & Hypochondriaci & interdum, uti modò exemplum retulimus, febricitantes, siquidem nobilis quidam Vir, annorum triginta sex, Hypochondriacus, aliquoties cibum & potum interdiu assumere cogebatur, qvin & nocte semper circa horam primam edendi desiderium magis invalescebat, ut nisi statim cibi aliqvid exhiberetur, tuberculum qvoddam in foveâ Cordis vulgò dictâ, circa cartilaginem mucronatam, instar parvi cujusdam globuli, oboriretur, durum admodum, colorem qvidem cutis non immutans, at insignem dolorem inferens; ut etiam lipothymia seqveretur. Verum vel exiguô cibô adlato non tantum

cessabat atque tuberculum evanesce-
as succedebat, referente Philippô Sal.
Obs. 10. p. 116. Puer decennis, postqvam
septimanas graviter laboraverat, ut
... singulari tenebatur Bulimiâ, ut
... & qvicqvid in buccam tuburcinan-
... continuô ejulatu, Canum instar, du-
...manderet & devoraret, ac lautitias istas
...meret, teste Johanne Michaele Fehrio
Obs. 51. pag. 86. De seipsô refert etiam
... de Remedic. Lib. II. cap. 20. fol. m. 210.
...rbô pollutus Bulimiam seu incredibilem
..., qvater in die cibum assumendo.

§. 17.

...ive, seu aëre nivosô & frigore ortum su- *Nix & frigus.*
...at Thomas Bartholinus *de Nivis Usu medic.*
Locum etiam ex Xenophonte, de militi-
...ivem iter facientibus & furcillæ malô seu
...s allegat Georgius Wolffgangus Wedelius
...p. I. p. 6. sq. vid. etiam ejusdem Patholog.
... cap. 2. p. 459. Cur illi, qui per nives diu
...e caninâ vexentur, & cur septentriona-
...edaciores sint, vid. Joh. Viridet. de prim.
... p. 178. sq. item Phil. Camerar. Horar.
... p. 360. item Dan. Sennert. Pract. Lib. III.
... Melch. Verdrie de Action. Venteric.

§. 18.

...orum appetentiæ sive Voracitatis *Voracitatis exempla.*
...Medicos occurrunt, quorum non-
... v. g. ...icus qvidam ju-
..., torvi aspe...âs, robustus, la-
... ctucæ

ctucæ recenter è terrâ avulsæ & illatæ, absque ullô sale, oleô, butyrô aut acetô præparatæ, unà cum radice tantam quantitatem devoravit, ut decem rusticis famelicis satis fuisset, quæ ab ipsô per unam & mediam horam, præsente Johanne Benedicto Grundeliô, fuit deglutita; Panem oblatum gustavit quidem, sed, majori gustu in præsentem lactucam raptus, ad ulteriorem famem sibi reservavit, paulòque post adhuc continuò per unam horam lactucam, copiosè â plebe oblatam, imò etiam erucas aliquot, â pueris collectas, comedisse & per intervalla frigidam bibisse dicitur. Aliô tempore ingentem panem & plenam corbem lactucæ in unâ comestione consumpsit, & tandem porcile accedens jusculum pro porcis paratum avidè exhausit. Visus est aliâ vice lac ebutyratum ad octo mensuras Würtembergicas, quæ libras medicas duas & triginta faciunt, intra horæ qvadrantem, deglutire; imò oculati testes retulerunt, eum arborum & olerum cruda folia, erucas, ranas vivas, carnes crudas & similia inusitata comedisse. Interrogatus, quam ob causam res tam inconsvetas comederet, & cur tam robustus eleemosynam sub specie muti colligeret? satis prudenter respondit: se manuali labore non posse sufficientem panem pro tantâ fame lucrari, hinc urgente necessitate, ad majorem panis copiam acqvirendam se debere mutum fingere; & quamvis tali stratagemate plura esculenta colligeret, tamen non sufficere ad talem famem sedandam, sed opus esse lactucâ aliisque rebus crudis, optimô appetitu deglutiendis. *v. M.N.C. Dec. III. An. 4. Obs. 81. p. 175. seq.* Seqventia ingluviei exempla recenset Jason a Pratis *de Uter. Lib. 2. cap. 3. p. m. 291.* Qvidam, nomine Albinus, centum Persica, denos Pepones, quingentas ficûs passarias & trecenta ostrea unâ devoravit cœnâ. Et Maximinus Imperator, qui Alexandro, Mammeæ filio, successit, quadraginta libras carnis unô die esitabat potabatque Vini amphoram. Amphora est Cubus pedalis in longum, latum

[illegible]ntinet urnas duas; & Urna viginti
[illegible]tes, seu Pintas Parrhisinas octodecim.
[illegible]dam portentosæ voracitatis delecta-
[illegible]tum comedit aprum, vervecem unum
[illegible]cum iis panes centum, bibitqve per
[illegible]. Orca, ut Budæo placet, non est
[illegible] sed vim magnam liqvoris continebat.
[illegible] Maximinô Thrace, scribit Christianus
[illegible] pag. m. 612. uti statura & robore erat
[illegible] edacitate ac bibacitate facilè eô in ge-
[illegible] etiam vincebat. Bibisse sæpe Vini am-
[illegible] constabat; comedisse libras carnis qvadra-
[illegible]ginta. Et p. 637. idem Autor meminit e-
[illegible] qui tam capaci gulâ ac ventre fuit, ut unô
[illegible] aprum integrum, centum panes, Verve-
[illegible] comederet, biberet autem infundibulô ap-
[illegible] Ubi dictus Autor addit: Orca Varroni
[illegible] est, quod Itali hodie Botitacio vocant. Pli-
[illegible] salsamentarium, quod Itali Parile de tonina
[illegible] qvidam prodigiosæ qvidem vastitatis & ma-
[illegible] prodigiosæ incredibilisque Ingluviei, ita
[illegible] crudum vel ovem incoctam unâ vice
[illegible]edum famem expletam diceret, A. 1511.
[illegible]nitia apud Augustanos agenti oblatus
[illegible]gionibus, ubi homines edaciores esse
[illegible]riô refert Marcellus Donatus de me-
[illegible] cap. [illegible] 2. p. 304. ubi etiam ex Olao Ma-
[illegible] Regis septentrionalis, qvendam
[illegible] esse, quod diceret, se Principibus
[illegible]e decem hominum cibos devo-
[illegible] Kranzio subdit, qvod Histrio præ-
[illegible] Regis suspen[illegible] est, ne utilium
labo-

C 2

laboratorum escas consumeret, cùm singulô die decem hominum cibos devorare soleret.

§. 18.

Alia exempla. Ejusmodi Ingluviei exempla seqventia refert Johannes Bruyerinus *de Re cibar. Lib. III. cap. 5. p. m. 197.* Herculem, inqviens, neque famem tolerare novisse, neque gulæ ventrique imperare, neque etiam modum cibis statuere, prodiderunt Græci. Est item incredibilis Milonis Crotoniatæ edacitas: is enim unô conviviô carnis pondo viginti totidemque panis vorâsse creditur; Vini tres choas exhausisse. Quin & Taurum vivum in Olympiâ humeris suis circumtulisse stadii unius curriculô prædicatur, ipsumque postea solum die unô vorâsse. Theugenes Thasius athleta taurum solus edebat. Astidamas Milesius, qui ter in Olympiâ victor evasit, qvantum novem aliis hominibus satis esset, devorabat, & plerumque omnia, quæ apud Ariobarzanem, Persarum Regem, in conviviô parata offenderet, solus absumebat. Est in exemplis quoque Herodotus Megarensis tibicen & saltator, trium plus minus cubitorum altitudine & proceritate constans, qui panis sex chœnices, carnis libras viginti ederet, vinique hauriret duos choës unô convictu: porrò & tubis duabus canere solitum Græci scripserunt. Memoratur item Aglais fœmina, quæ etiamnum tubâ caneret. Hanc libras carnis duodenas, panis chœnices qvaternos comesse solitam narrant: & vini choën ebibisse unâ cœnâ. Celeno, Phrygiæ Rex, ferus & immitis, voracitate & ventris ingluvie memorabili extitisse fertur. In polyphagorum nomenclaturâ etiam reponunt Mithridatem, illum Ponti Regem maximum, ajuntque, quandoque certamen & cibarium & vinarium condixisse, constituisseque Victori præmium Talentum unum argenteum. Atque in eô certamine ipsum fuisse declaratum victorem. Timocreon Rhodius, Poëta, quoque inter edaces & multibibos relatus est apud Græcos.

s, Miles manipularis omnium vo-
Quin apud Siculos fuisse templum
:us prodidit. Huc usque Bruyerinus.
; commemorat etiam Claudius Ælia-
l. cap. 27. Oper. fol. m. 378. Camblex
acitatis fuit, ut nocte qvadam Uxo-
ariftian. Warliz *de Morb. biblic. pag. 48.*
a solus octoginta placentas deglutivit.
1. 2. Obs. 144. p. 228. Voracitatis exem-
ucit Michael Neander *Physic. Part. 2. p.*
ò adeò voracissimô, ut etiam cum Her-
rtare auderet, *qui & triplici* dentium or-
φάγος cognominatus fuit, qvòd bovem
ndiô consumeret. *Vir quidam* quinqua-
is tempore *inauditâ* aviditate promiscuè
*lent*a ingerebat, ingesta citissimè egerebat,
ropas invadebat, nec ultra vigesimum diem
totid em post dies fastidiebat, reliquis anni
comedebat sanusque degebat. Quam vo-
icam ex Jesseniô a Jessen refert Johannes octo-
med. Lib. 3. fol. m. 319. Vir quidam ferè animi
æ proceræ, gracilis attamen corporis, & aviditate
ætate mire vegetus, tantâ ciborum foliis por-
us jurulentum cum cæpis, anguriis, petroselini
â capitatâ vel caulifera & radicibus bonam partem
Gallicô, incoctum, acetarium, concisi & Saccharô
n oblonga & tenuia frusta aliquot, sive
ostellos aliquot, lucanicas, alaudas agninum in uni-
aticam palustrem, atque armum ullâ stomachi
omnia magnô cum appetitu sine magnam peresitaret:
lque panis triticei portionem Johr Helwig. *Obs. 79.*
non valde avidus fuit. Vid. *pag.*

pag. 246. Sic puer epilepticus ac variorum absurdorum esu delectatus, ex pane ostiatim collectô paratas offas tantâ mensurâ devoravit, quæ vel quinque mercenariis, diutinô labore defatigatis abunde suffecissent, belluæ Russicæ, quam vocant Polyphagum, æmulus, nunquam enim potuit satiari vel ad usque crepaturam voraturus. Energumenorum stomachum quandoque monstrosâ voracitatis ingluvie vexari, ex Schottô monstrat Johannes Christianus Frommannus *Tract. de Fascinat. Lib. 3. Part. 4. Sect. I. cap. 9. §. 11. p. 613.* & quidem binis exemplis, quorum alterum agit de Obsessê, qui, tametsi unô die triginta Gallinas absumeret, famen tamen satiare non poterat; alterum de quodam, qui trium modiorum panes unâ vice devorare solebat, & eosdem mox eructans in vaporem resolvebat: Et si panes deerant, sua ipse excrementa comedebat & lotium bibebat. Gulielmus Aquitaniæ Dux & Pictavorum Comes tantæ edacitatis & bibacitatis erat, ut ei vix quolibet prandiô ea cibaria sufficerent, quæ octo fortissimis edacibusque juvenibus pararentur. Vid. Sim. Majol. *Dier. canicul. Tom. I. Colloqv. 4. fol. m. 62.* quô loco addit, quòd, ubi dictus Gulielmus mundi delicias excusserit Deoque se totum per conversionem dederit, jejuniis occupatus, pane modicô & aquâ contentus magnâ incolumitate vixerit. De voracitate Ugocionis à Fagiolani sequentem historiam refert Hieronymus Drexelius *Aurifodin. Part. 2. cap. 8. p. m. 148.* Cùm in Urbem Lucam properaret Ugocio, ut Castruccium, quem in vinculis habebat, securi feriendum objiceret, prandenti nunciatum est: à Pisanis arma esse correpta. At ille, tanquam incertus & parùm verus esset nuncius, prandium continuavit. Adest alter & tertius: Pisis res perditas, Lucenses quoque ad arma convolâsse, Carcerem effregisse, Castruccium è vinculis eduxisse & Principem Civitatis salutâsse. Ugocio comploratis Regibus cum prætorianô milite ad Canem Scaligerum

, non ſine honore atque benevo-
s dies lautè habetur. *In Conviviô*
caliger Edonum & *Gulonum*, cùm
Jgocio, ſe juvenem *quatuor altiles*
, aſſas hædi *clunes*, *inſertum* vituli
ta cætera in cœnâ *abſumſiſſe*. Aderat
geniofius & falſius, *Petrus* Navus, qui
facetè tangens: *non eſt* mirum, inquit,
apta, cùm *ſenex* & *invalidè* dentibus
iô prandiô *conſumpſeris*. Nam fama
à prandiô citiùs *temperare* voluiſſet, fa-
m & Piſas ſervaturum fuiſſe. Claudius
uxta Joh. Jonſton. *Thaumatograph. Claſſ.*
. 442. tantum pomorum hauſit, quantum
patitur. Nam & quingentas ficus paſſa-
alliſt ruthias vocant, jejunum comediſſe,
addu ximus) Cordus dicit, & centum Per-
lones Oſtienſes decem, & Uvarum Lavi-
iginti, & ficedulas centum & Oſtrea qua-
uidrigel us Dux Lithuaniæ in ſex horas cæ-
atque ce ntum triginta utebatur ferculis. Ibi-
nus & Chriſtianus Mathias *Theatr. hiſtor. p.*
tis Rhodi i, cujus ſupra mentionem fecimus,
onunt, ſcilicet:

, καὶ πολλὰ φαγὼν καὶ πολλὰ . κακ᾽ εἰπὼν
πους, κεῖμαι Τι κρέων Ῥόδιος. Sive:
ens & multa orans: mala multaque dicens
iris, jaceo T imocreon Rhodius.
us quidam ita reddidit:

hat ſeine Lager ſtatt
h nie hat gefre en ſatt,
t ſein Hunger ei ſt geſtillt,
hm das Maul m t Erd gefüllt.

§. 19. De

§. 19.

Infans famelicus. De Matre & Infante nimiô Appetitu laborante sequentem Observationem annotavit Christianus Franciscus Paullini *Lycograph. cap. 2. p. m. 30.* Rustica mulier Anglicana tertium gravida doloribus colicis afflicta pulverem ex Intestinô Lupi cum aquâ Chamomillæ præsentissimô cum levamine sumit, & restituta eodem remediô, præservationis gratiâ, crebriùs utitur: Cumque id non ampliùs superesset, ad partes vocat stercus & hepar lupinum maximè sibi commendatum. Ab his tranquillè vixit, appetitu immensum auctô. Parit tandem puellum summè famelicum, cui cùm binæ genitricis mammæ lacte distentæ non sufficerent, substituta adhuc alia in eodem pagô nutrix, cujus infans nuper decesserat; Verùm ne sic quidem satiari poterat pusio. Demum datô ei vinô parciùs egit rariusque suxit.

§. 20.

Plura exempla. Plura Edonum seu voracium exempla congessit Melchior Sebizius *de Alimentor. Facultat. Lib. 5. p. 1360. seq.* Christian. Warliz. *de Morb. biblic. p. m. 47.* Joh. Jonston. *Thaumatogr. Class. 10. cap. 2. Art. 3. p. 442.* Henr. Mund. *de Aëre vital. p. m. 99.* Dan. Hartnacc. *Admirand. physic. p. 483.* Joh. Helwig *Obs. 79. Schol. p. 246. seq.*

§. 21.

Bulimia in asinis in Canibus Accidit etiam Bulimus equis & asinis, maximè cùm Caricas aut Mala gestant, &, quod maximè mirum est, de omnibus, quæ esui sunt, uti ex Plutarchô refert Philippus Camerarius *Horar. subcis. Cent. II. Cap. 93. pag. 360.* Unde inquit etiam Claudius Ælianus *Histor. Lib. I. cap. 27.* Erysichthonem, Myrmidonis filium, ob eam causam, quod supra modum vorax fuerit, asinum fuisse appellatum. Canes autem voracissimos atque famelicos esse, ex ipsâ famis caninæ denominatione apparet. Canis etiam venatica quinque vel sex diebus ante editos

ciebatur famis præternaturalis vio-
satietatem usitatô alimentô nutrire-
canis catulos omnes, quatuor quin-
m canem catulorum matrem adori-
ejus effugit. Vid. Henric. Oldenburg.
Menf. Novembr. p. 447.

§. 22.

pos adhuc annumerari debet voraciffi- *in Gulone.*
nalis, Gulo seu Polyphagus, Germani-
ixta Jul. Cæsar de Subtilit. Exercit. 203. p.
c bestia Rosomacha, qvod Nomen Scla-
r dicunt, Germani Wildfraß, ipse Scali-
adrupedem consuevit appellare, cadavera
ve odore sectatur. Hoc tamen vocabulum
i Scheffero Descript. Lappon. cap. 29. p. 339.
devorantem multa, sed sylvestria & fera,
Germanis ferum significat. Itaqve vel non
ger Germanicum vocabulum, vel qvod ma-
is, amanuensis aut typographus scripturam
secutus est. Qvod ex eô qvoqve patet, qvo-
eras modò consectatur, sed & animantia do-
veciâ non semel est compertum, imò aqvati-
a in aqvis legere non infreqventer soleat. Eo-
fferus de Gulone adhuc seqventia refert: Sunt
ifreqventes apud Lappones. Caput habent ro-
hil, dentes validos acutósqve similes lupinis,
m, pedes breviores, qvales lutrarum solent esse.
rrimi Coloris, de qvâ verissimè Olaus Magnus:
nigredine, instar panni Damasceni, diversis or-
Sunt, qvi Zabellinis pellibus qvodammodo æqvipa-
vòd habeant deliciores, molliorèsqve pilos Zabel-
nal ipsum non in terris modò tegit, sed plerumqve
etiam

etiam in aqvis, ritu lutrarum, qvanqvam majus sit & validius. Unde aliqvi ad lutras referunt, qvippe qvarum æqvat magnitudinem vel superat. Neqve cedit Voracitate, qvinimò antecellit, unde nomen etiam accepit. De Gulone Conradus Gesnerus *Lib. I. de Qvadruped. vivipar. fol. m. 623.* ex Matthiæ à Michou Descriptione Sarmatiæ Europææ seqventia refert: In Lithuaniâ & Moscoviâ est animal, voracissimum & inutile, qvod alibi non comparet, Rossomaka nominatum, magnitudine canis, facie Catti, Corpore & caudâ vulpinis (Hyæna videtur, qvasi ex lupô & vulpe composita) colore nigrô: Cadaveribus vescitur. Inventô cadavere tantum vorat, ut extendatur & infletur Tympani instar: itaqve angustiam aliqvam inter arbores ingreditur, & per vim seipsum intrudit ac Ventrem premens stringens exonerat, ut violenter ingesta violentiùs egerat: sic extenuatum rursus ad Cadaver properat & rursus impletur, ita ut vicissim de cadavere, qvantum potest, devoret & excernat, donec totum absumpserit. Et forsan natura tam insatiabile animal in illis regionibus producit, ut homines simili voracitate laborantes redarguat. Qvoniam potentes cùm convivari cœperint, sedent a meridie in medium noctis, continuô cibô & potu se opplendo, &, cùm natura exigit, surgendo à mensâ, ut egerant, & rursus se ingurgitent, idqve ad vomitum usqve & rationis ac sensûs amissionem, ut ingvinis & capitis, qvæ sint discrimina, tandem nesciant. Estqve illa consvetudo perniciosa in Lithuaniâ & Moscoviâ, magis verô absqve pudore in Tartariâ. Sed utinam intra illas tantùm gentes plus qvàm belluina illa ingurgitatio circumscriberetur, nec Germaniam nostram invasisset, in tantum, ut qvò nobiliore qvisqve natus est locô, eò bibacior & voracior dies noctesqve transigat, atqve interim & nobilis, & bonus, & Christianus haberi diciqve velit, cùm ne hominis qvidem secundum rationem, nedum Christiani secundum pietatem, imò neqve bellua

um naturam viventis vitam tueatur. Nam utut
rocuta & alia quædam pauca Naturæ monstra huic
vitio obnoxia sint; pleraque tamen omnia bruta
que Naturæ modum nunquam excedunt, ne ver-
idem aut ullis illecebris, ut id faciant, adigenda. In-
Georgius Abrahamus Mercklinus in Historisch Me-
n Thierbuche cap. 34. p. m. 233. Gulones tantô in Car-
nanam ferri appetitu, ut si ejusdem participes fieri
int, defunctorum atque sepultorum hominum Cada-
errâ eruant, & dicto modô iisdem se impleant. Juxta
Gasparis Schotti Physic. curios. Lib. 8. cap. 30. p. 886. ve-
ulo perlibenter cadaveribus, tantumque vorat ut tym-
nstar inflетur; tuncque angustiam duarum rupium aut
orum ingreditur, & ventrem comprimendo extrudit per
nas superiasque portas excrementa, rursumque ad Cada-
propertus impletur denuò. Vera helluonum idea. Pellis
oris est splendidi & quasi floribus distincta.

§. 23.

Tantæ autem Voracitatis causam in dictâ bestiâ, Polypha-
ô, plerique Autores exinde petunt, quia primò in Gulone
Ductus cholodochus non in Intestinum duodenum, uti aliàs
in brutis & homine observatur, sed in ipsum Ventriculum e-
jusque fundum implantetur; talis autem ductûs in stomachum
inserrio, bilisque per eundem in Ventriculum ingestio, tam in
brutis, quam hominibus, secundum paulò ante §. 7. allegata
exempla, nimium Appetitum atque Voracitatem inducat. De- *Voracitatis causa.*
inde quia in Gulone non nisi unicum (uti dicunt) sive ita par-
vum, ut à Ventriculi pyloro absque anfractibus & gyrationi-
bus rectâ ad anum tendat, reperiatur Intestinum, uti de vo-
racissimis tum animalibus v. g. lupis cervariis & cervis aqua-
ticis, tum ipsis hominibus, paulò ante §. 14. ex Joh. Riola-
no, Theophilo Boneto, Petro Dionis atque Othone Heurniô

D 2 adduxi-

adduximus. Quibus addendum, quod de Gulone refert Thomas Bartholinus *Centur. 4. Histor. 30. p. m. 292. sqq.* post verba scilicet supra ex Gesnero à nobis recensita ita pergens: Historiam Gulonis breviter concinnavit Apollonius Menabenus. Figuram ex Olaô mutuatus est Gesnerus *Lib. I. de Quadrup.* Sed ipsi non viderunt. Animal ipsum Joan de Laet Vir celeberrimus & amicus olim secari vidit â Petro Paviô, in quô, ut mihi testabatur, præter admirabilem cum humanô Corpore similitudinem, hæc tria admiranda observavit: 1.) Ductus umbilicalis nusquam apparuit, unde mirabantur, quomodo in Uterô nutrimentum possit accipere. 2.) Cùm omnia bruta ligamentô suspensoriô Jecoris ab homine differant, hujus animalis Jecur validissimè ligamentô diaphragmati nectitur, idcoque etiam cùm hominis internâ Jecoris constitutione consentit. 3.) Cùm Intestina tam humana, quàm brutorum partim in tenuia & crassa, partim in sex partes dividantur: in hôc brutô nihil tale apparuit; Sed Intestinum ab exortu usque ad exitum undique sibi simile figurâ inventum, nec formam ullô pactô mutari; quæ causa est, quòd hoc brutum ingesta compressu abdominis egerere possit, quum & cæcô careat Intestinô, & reliqua recta sint.

§. 24.

Observatio de Gulone. Qvantum autem fidei his, de Gulone, Voracitatis causis habendum sit, avtopsiâ edoctus Benevolo Lectori seqventibus exponam. Anno 1715. die 3. Aprilis huc Dresdam afferebatur, in nostris Regionibus rarissima & fortasse nunquam visa, ab omnibus Venatoribus Polyphagi (Vielfraß) nomine appellata bestia, sexus feminei, quæ paulò antè in Sylvis Saxoniæ, Bohemiæ conterminis, globô trajecta fuerat; cujus secandi licentiam â supremô tunc temporis Aulæ nostræ Venatore ab Erdmansdorff, cui per longum temporis spatium consiliis medicis fueram, impetrabam. Apertô proinde se...

ne, ante omnia Intestina cum ductu cholodocho Intestina.
um structuram & conformationem non in unicô,
eu recto Intestino parvo, sed qvoad longitudinem
yrationes cum aliis animalibus utplurimum
imirum Ventriculum, aliqvatenus expansum, con-
, deinde reliqva Intestina cum suis anfractibus mol-
bus naturalibus, (excepto processu istô atqve
Intestinum cœcum appellari solet, Vermiculari,
uti in aliis Qvadrupedibus offendebam, in hac autem ferâ
paululum expansi tunicæ non adeò erant crassæ, Porro Ven-
, ejusque Cavitas multis ossibus atque tendinibus, sed te-
m adhuc adhærentibus, succôque quodam digestivo, sibi
hymi, repleta. Deinde in toto Intestinorum tractu nulla in-
rie bantur excrementa stercorea seu fœtida, qvalia in cani-
& aliis, Carnem & Ossa vorantibus, animalibus conspici
ent, sed solummodò Ossa comminuta cum partibus tendi-
sis; & quidem in Intestinis tenuibus, quæ non adeò imple-
, sed, respectu crassiorum Intestinorum, ferè vacua erant,
ossium fragmenta majora deprehendebantur; crassa econtra
Intestina scilicet Colon & rectum, (quorum substantia erat
crassior, Colon etiam valvulis conniventibus carebat,) mino-
ribus fragmentis osseis, instar sabuli majoris, vel arenæ crassio-
ris, seu glareæ, ita erant infarcta, ut materia in istis contenta
utque tunicas nimium quam tum expandens, digitis vel mani-
bus minimè protrudi vel expelli posset; siqvidem talia sic dicta
excrementa ossea, (quorum Color erat subviridis, odor verò
acidiusculus & subamarus) adeò sicca & friabilia reperiebantur,
ut digitis conterere eadem facillimè liceret. Ex quâ ratione
tiam, tonum fibrarum intestinalium earumque motum peri-
alticum, pro expellendis his induratis osseis & compactis ex-
crementis, vix sufficientem esse, sed majorem atqve externam
a (uti Autores de rupibus & arboribus angustis scribunt) ad

ad eorundem expresſionem ſimul reqviri, non adeò fabuloſum mihi videtur.

§. 25.

Ductus Cholodochus. Deinde, quod alteram Voracitatis ab Autoribus adductam cauſam, ductum ſcilicet Cholodochum, attinet, ejusdem inſertionem in hoc Polyphagô, minimè in Ventriculi fundum aut alibi ejusdem loci, ſed, uti in canibus, in Inteſtinum duodenum implantatam obſervare licuit; ut adeò Voracitatis Cauſa neque in unico ſic dicto parvo vel recto Inteſtinô, neque in extraordinariâ bilis in Ventriculum effuſione, in hac diſſectâ beſtiâ qværenda, ſed potius â peculiari Ventriculi Menſtruô derivanda videatur.

§. 26.

Reliquæ partes. Reliqvæ hujus feræ partes internæ cum aliorum animalium Viſceribus conveniebant, niſi quod Epar & pulmones in plures lobos ſeu inciſuras dividebantur. Liqvor Veſiculæ bilis admodum erat dilutus. Uterus cum cornibus naturalis. Dentes erant fortes & anteriores acuti. Inciſores conſpiciebantur numerô duodecim, qvatuor canini & ſedecim molares. Denique etiam in hoc animali ſat magna pingvedinis copia tam externè, qvàm internè apparebat.

§. 27.

Externa figura. Qvoad externam figuram noſter Polyphagus circa Caput & faciem non æqvè Cattis & felibus, uti Geſnerus & alii Autores ſentiunt, ſed aliqvatenus juniori urſo, erat ſimilis; aures erant parvæ, oculi non admodum magni, collum ſatis longum & craſſum; ipſius autem Gulonis longitudo erat Ulnæ unius & octo pollicum; altitudo verò ab anteriorum pedum extremitate usque ſupra ſcapulam ſive ad dorſum (biß über das Buch) ſedecim pollicum, & a pedum poſteriorum extremitate usque ad medium ſpinæ dorſi, ſive os ſacrum (an denen Hinterläufften biß an das Creutz) octodecim pollicum. Caud

q

non erat dissimilis, nisi quod circa
sed potius lata multisque pilis ornata,
pollicum, quæ ad superiorem feræ lon-
it. Pedum anteriorum Ossa erant craf-
de qvinqve erant digiti cum ungvibus
æ articulationes a quibusdam Autoribus
, qvalis in castoribus & lutris, juxta Geor-
ckl ini Historisch-Medicin. Thierb. p. 11. &
n. Orb. pict. cap. 32. reperitur, connexæ re-
de causâ Gulones ad Castores vel lutras, &
itur, quod, secundum Joannis Schefferi locum
, præter feras & animantia domestica, aqvatilia
ctentur, & in aqvis degere non infreqventer so-
ostrô autem Gulone talismodi membranam, pe-
connectentem, minimè observare mihi licuit,
etiam Gulo minimè amphibiis annumerandus mihi
coprimis cùm in ipsius intestinis nil nisi partes duris-
seas scilicet atque tendinosas, in sectione deprehen-

§. 28.

Dum autem inter modò ex Thomâ Bartholinô allegatam *an furtis Gulo?*
Pavii sectionem cum relatione de peculiari Intestinorum
structurâ, (cui multi Medici subscribunt) & inter hanc meam
observationem tanta sit differentia, forsasse qvis dubitare pos-
, an hoc, in districtus Medici nostratis U. G. Bucheri, beatæ me-
moriæ, & aliqvot sagacium Aulæ nostræ Venatorum præsen-
tiâ, dissectum animal reverâ Gulo seu Polyphagus fuerit, nec
ne? Qvia tamen non modò in Ventriculô sed etiam Intestinis,
ssa vel potius ossea excrementa, manibus non extrudenda,
tura Observationem in aliis, ossa & carnes vorantibus anima-
s, in nostrâ hac bestiâ reperiebantur; Deinde etiam qvi-
i perfectus Venatores, per tempus in Poloniâ & Moscoviâ
com-

commorati, eandem pro Gulone agnoſcebant, & poſtmodum Pellio aulicus, cui dicti animalis pellis elaborationis & conſervationis gratiâ admittebatur, eandem, ob freqventem ejusmodi pellium emptionem & venditionem, ſtatim agnoſcebat, de Veritate Gulonis dubitare nolo, quod etiam tam ex Icone depictâ, quam ejusdem exſiccatâ atque in Regiâ noſtrâ Aulâ Venatoriâ reſervatâ pelle ſimulque depictâ apparebit, cum hac ſubſcriptione: Anno 1715. den 3. April iſt im Ambte Frauenſtein auffn Töpffer im Hirſchbrunnen dieſer Vielfraß im Wolffzeuge eingeſtellet und geſchoſſen worden. Hat gewogen 39. Pfund.

§. 29.

Bibones. Deniqve cùm inter hactenus recenſitos Edones nonnulli non ſolum voracitati, ſed ſimul etiam bibacitati, admodum fuerint dediti, atque nec cibis nec potulentis ſatiari potuerint, non immeritò alia adhuc Bibonum, vel, uti aliis audiunt, Bibonum, exempla annectenda erunt. Scilicet juxta Claud. Ælian. *Hiſtor. Lib. 12. cap. 26. fol. m. 482.* vinoſiſſimi omnium hominum fuiſſe traduntur Xenagoras Rhodius, qvem Amphoram vocabant: Heraclides pugil. Proteas Lanicæ filius, cum Alexandrô Rege ſimul educatus. Alexander etiam ipſe præ reliqvis hominibus vinoſus extitiſſe dicitur. Imprimis autem de bibacibus & vinoſis agit Johannes Bruyerinus *de Re cibar. Lib. 3. cap. 6. p. m. 201. ſeq.* ex qvô ſeqventia referam: Perſarum Reges in more habebant freqventius ſuper epulas bibere; qvi mos durat apud multas nationes. Ægyptii olim vino admodum dediti fuerunt. Græci fuerunt bibaces, & pluris fecerunt vinolentiam, qvàm opes, qvia non habebant aliam voluptatem honeſtiorem & parabiliorem. Proinde ad Vinum confugiebant, indeqve ingentia pocula ipſorum præſertim magnatibus familiaria fuerunt. Hodie apud Germanos viſuntur Vaſa potoria, qvæ plus qvàm duos choas capiunt; qvibus hoſp

...è invitant & proluunt. Ebrietas enim
...est, qvemadmodum neqve apud Pleu-
..., & Belgas, Annonios: qvorum fœ-
vinô soporari. Diebus festis Græci, in-
...is certabant: & qvi cæteris præbibebat,
...atur, qvasi præpugnans, qvatuorqve choas
..., Calanô Alexander convocatis amicis ac
...ivium instituit, in qvô vinariæ potationis
Victori Coronam proponens. Bibacissimus
...us qvatuor ingurgitans congios, palmam re-
...enti Coronam accepit. Verùm qvatuor tan-
...vixit. Cæteros verò, quos unum & triginta
adidit, bibendo animam exhalasse ferunt. Ro-
...um Torqvatum appellarunt, à tribus unô im-
exhaustis: & bicongium à duobus congiis, Cice-
..., qui interfectori patris Antonio hanc laudem præ-
... suæ ebrietat... volumen peculiare dicavit. Xenar-
...ius, Metretes est dictus, à potatione immodicâ. Ma-
...pter amphoram Capitolinam siccabat sæpe in die. Am-
...rò octo congios capit seu duo de qvinqvaginta sexta-
Tiberius ignotissim...um qvæsturæ Candidatum nobilissi-
...tepofuit, ob epotam in conviviis, propinante se, Vini
...oram. Nec alio magis Drusus filius eum regenerâsse
...tur. Idem Tiberius miraculi gratiâ spectavit tricon-
...m illum bibentem & usque ad Proconsulatum è præturâ
...mores gessisse vidit senex ille severus & aliàs sævus. Qvin
... eodem nomine atque ostentatione prodigiosâ bibendi L. Pi-
...nem Urbis Curatorem delegit, quod biduo duabusque no-
...bus per potationem continuasset apud ipsum jam princi-
...n. Porrò ipsi juventa promior fuit ad merum: unde &
Tiberiô Biberius, & pro Nerone Mero vulgò nuncupatus
De quodam Vini potatore reperitur, Syracusis tamdiu
potare

potare solitum, donec ab eô cooperta ova in terrâ foetum ederent. &c. Imperator Aurelianus freqventer Bonosum in aulâ habuit, qui bibit, quantum hominum nemo. Huic Aurelianus Hunilam, nobili gente Gothicam mulierem, nullâ aliâ de causâ uxorem dedit, quàm ut ejus indicio Gothorum omnia consilia & arcana cognosceret. De hoc Aurelianus dicere solitus: Non ut vivat natus est, sed ut bibeat. Si qvando legati Barbarorum ad Bonosum venissent, ipsis propinabat, ut eos inebriaret, & ab his per Vinum omnia cognosceret, & extorqveret veritatem. Qvantumlibet bibisset, semper securus videbatur & sobrius. Præterea tantum mingebat, qvantum biberat, sic ut ejus vesica nunquam gravaretur. Postea cùm à Probô superatus laqveô vitam clausisset, emanavit jocus, Amphoram pendere, non hominem. Vid. Christian. Matthiæ *Theatr. histor. p. m. 637.* ubi addit: Certè ejusmodi hominum (si modo homines, non amphoræ doliave pertusa, nominandi sunt) sepulchris inscribendum esset Epitaphium cujusdam Parasiti, repertum Romæ extra portam Capenam, ubi olim sepulturarum monumenta apud Veteres Romanos posita erant, quod est ejusmodi:

Heus hîc situs est Osellius
Bubalus bibulus, qvi dum
Vixit, aut bibit aut minxit.
Abi præceps.

De Novelliô Torqvatô, cujus paulô antè mentionem feci, ita scribit C. Plinius *Natural. Histor. Lib. 14. cap. 22. fol. m. 250.* Torqvati rara gloria (qvando & hæc ars suis legibus constat) non labâsse sermone, nec levatum vomitione, non alterâ corporis parte, dum biberet, matutinas obisse vigilias, plurimum hausisse unô potu, plurimum præterea aliis minoribus addidisse, optimâ fide non respirâsse in hauriendô, neque ex spuis-

pavimentis sonum ex Vinô reli-
iterem trium lagenarum capacem,
s prior obbiberat plenumque in ma-
ovens pariter obbibit. Et Lityerses
die ebibendo vacuavit triumque cli-
onus, panes devoravit. Vid. Henr. Sal-
don. Pancirot. Rer. memorab. Lib. 2. Tit.
etiam meminit, Herculis poculum tantæ
tam in eo navigare, qvam etiam bibere
tat autem Lagena vinarium vas, sed fictile,
vabatur, in conviviis deplendum. Quòd si
lagenarum capax fuit, oportuit etiam ita
it Urnam, hoc est, qvatuor & viginti sextarios,
dolii a Lityerse unô die ebibiti capacitatem
is versibus & verbis explicat.

s Midæ Celænes nothus
atre, dubium est, ipsa noverit parens,
qvantum asellos prægravet, panes vorat
ù die, sumulque deterget bibens
hum Cadum, decem amphorarum dolium,
ddítque jumentis onus portabile.

horæ duæ, ut Georg. ius Agricola collegit, sextarios duos
quaginta continent. Qui igitur dolium decem ampho-
m epotarit, is trecentos sexaginta sextarios in inexhaustam
rei voraginem demerserit: quemadmodum rectè concludit
Hadrianus Junius, &c. Et Congius cujus aliquoties mentionem
fecimus, cepit olim libras de- cem. V. Joh. Jonston. Thaumato-
graph. Class. 11. Admirand. Homin. cap. 2. Art. 4. p. m. 444.
hi etiam meminit, in Nuptiis cujusdam Nobilis, tempore
ipsii, quendam sex Congios; & Camaterum Logothetam
os Congios simul exhausisse: Integrum quoque Vini Ca-
dum

dum einen Ohmen, aut Eymer, unô in prandiô exhaurire potuit Baro quidam in superiori Silesiâ ante aliquot annos vivens, qui etiam tam insignis fuit roboris, ut ferreas eqvorum soleas & solidos Imperiales solâ manu rumperet, tres homines unâ vice detineret, binos sub brachiis & tertium dentibus ipsius vestibus infixis. Idem in venatione Eqvô excussus dum in terrâ prostratus jaceret, Aprum ingentis magnitudinis irruentem unâ manu, pilis sub mentô irreptis, in cursu retinuit, alterâ manu verò gladiô pectori violenter intrusô confodit: item jam septuagenarius, cùm â militibus invaderetur, duos ex illis ita unicô pugnô excepit, ut mortuos in terram prosterneret & se liberaret, &c. uti refert Philippus Jacobus Sachs â Lewenheimb *M. N. C. Dec. I. An. 1. Obs. 98. p. m. 228.* Illorum, qui ligatis cruribus & brachiis amphoras plurimas absorbent easque perpetuò mejunt, meminit Hieronymus Cardanus *de Rer. Variet. Lib. 8. cap. 40. p. m. 508.* ubi etiam Militis tribuni meminit, qui Vinum immotô gutture hausit: Id quod etiam in Musico quodam instrumentali, virô parvô, sed potatore magnô, observare mihi contigit. Diotimus Atheniensis vocabatur Chone, id est, infundibulum, qvoniam eô appositô ori incessanter infusum hauriret vinum. v. Lud. Cal. Rhod. *Lection. antiqv. Lib. 24. cap. 6. f. m. 921. & Lib. 29. cap. 1. f. 1107. seq.* v. etiam Alex. Benedict. *de Remed. Lib. 22. cap. 4. f. 398.* Ejusmodi strenuis potatoribus annumerandus quoque est rusticus quidam natione Bohemus, postea miles, qui intra trium horarum durationem Cerevisiæ ducentos & octoginta Cantharos exhausisse dicitur, sponsione factâ ducentorum Joachimicorum, quos & lucratus est. Ita nimirum processit: Per triduum instituit jejunium nihilque potûs, præter Oleum Olivarum, adsumsit; posthac usque ad axillas insodi se in terram beneque illâ iterum muniri curavit, adhibitô ori doliô Cerevisiæ multum ingurgitavit, quô peractô quatuor panis frustu

assit, dimidiamque horam somno ... adem quantitate Cerevisiâ per Uri-... lum hunc repetivit, sponsionemque ... sp. Theoph. Bierling. *Advers. Curios.* Viro cuidam in ætatis flore post dolo-... rem incidenti difficile non fuisse singu-... dimidium Cerevisiæ ingurgitare, refert *Obs. 13. pag. m. 19.* Non possum, quin ex ... c. p. 182. ipsissimis ipsius verbis sequentem ... ldam: Eine Böhmische Gräfin von 63. ... Leibes-Constitution, so gar, daß sie bey ... ter, sonst mit Suffocationibus und Catarrhis. ... 4. Septembris 1674. jählingen Todes gestor-... a ihr eine alte Jungfer bey 60. Jahren, von Ma-... mager in einem Sessel sitzend todt gefunden wor-... e Gräfin, hat mit der Jungfer allein zwey Tage ... über sechs Pinten, Böhmisches Maßes, des be-... schen Weines zusammen ausgetruncken, an statt Bi-... jedweden Pint drey grosse weiße Semmeln eingetun-... gessen, auch bey dem letzten Nachtmahl einen gantzen ... legel mit Sard ellen-Suppen zugerichtet, völlig ver-... wie denn auch, als man die Gräfin aus dem Bette ge-... daran zehen Personen zu thun gehabt, ihr über ein Sei-... Spanischen Weines aus dem Munde gelauffen. Pa-... memoriâ Shanus O-Neil, potens Ultoniæ in Hibernia ... gulus, crudeli, quod in Anglos conceperat, odiô clarissimus, ... quippe qui & Castrum, quod in lacu Eangh construxerat, ... Feoghnegall, id est, Odium Anglorum, nominavit, quosdam ... suis strangulavit, quòd Anglicô pane vescerentur: ille vero, ... ui Patrem Dominans, fratrem nothum vitâ spoliaverat, homi-... diis & adulteriis contaminatissimus, helluo maximus, tantâ ... tentione & studiô ebrietati famulabatur, ut ad Corpus Vi-nô

nô & aquâ Vitæ immodicè haustâ inflammatum refrigerandi [illegible] sæpius mento tenus terrâ conderetur; sicuti & [illegible] postea fuit contrucidatus, juxta Thom. Lansii *Consultat. pro German. p. m. 951. seq.*

CAPUT II.

De Appetentiâ incongruorum, sive Picâ & Malaciâ.

§. 1.

Appetitus depravatus.

EGimus in Capite antecedenti de nimiô Appetitu, & qvidem utplurimùm erga Cibum & potum ordinarium, sive de Voracitate & bibacitate; progredimur nunc ad Appetitum depravatum sive præternaturalem, qvô nonnulli non solùm insolita, incongrua, & â qvibus aliàs Natura abhorret, ex Appetitu vitiosô & pravâ assvetudine, præter ordinariis alimentis, appetunt atqve in deliciis habent; sed etiam consveta tam esculenta, qvàm potulenta in magnâ & extraordinariâ qvantitate assumunt.

§. 2.

Vocatur Pica vel Malacia.

Solet autem talismodi Appetitus depravatus à Medicis communiter Pica, & qvidem ab ave ejusdem nominis, (de qvâ Denominatione videatur Bernhardi Albini *Disput. de Pica Anno 1691. Francofurt. ad Viadrum habit. Thes. I. pag. 5.*) vel etiam Malacia vocari, estqve affectus Feminis, utplurimùm gravidis, familiaris; hinc etiam Gallis l'Appetit des femmes,

...atr. Prax. med. Part. poster. p. m. 387.
...nas tali affectu laborare scribit; In-
...que sexûs fœminei personas, & qui-
...gines, imprimis Chlorosi & Mensium
...quàm Vetulas, seu sexagesimum & plu-
... imò non solùm in sexu
... hunc absurdarum rerum ap-
... adducenda exempla confirmant.

§. 3.

... Picæ & Malaciæ denominationes *Differentia.*
... à fœminis minùs alimentosa, aut
... atque inordinatô desideriô, extra
... talem affectum Picæ, in gravidis ve-
... soleant. Alii verò Autores binos
... à se invicem discernunt, cer-
... confusiorum ciborum extraor-
... desideriô, quandoque cum animi quasi
... Malaciæ, rerum verò insueta-
... humanâ alienarum appetitui,

... veteres, a vitio- *Pica causa.*
... tunicis inhæren-
... & malâ coctione
... virginibus, Chlorosi labo-
... verô, in Viris verò, hôc
... obstructionibus, ortis de-
... ri & specificô quodam qua-
... nervos afficiendo faciat, ut
... Cùm in picantibus deside-
... od corpus feratur, aliis æquè
... i virtute, peccans nempe fer-
mentum

mentum emendante, præditis nullô modô expetitis, aut etiam noxiâ planè qualitate quæ sunt instructa, deglutitis, res insuper totâ naturâ suâ insuavissimæ cùm pro delicatissimis utplurimum habeantur, quandam Phantasiæ læsionem concurrere, & circa objectum expetitum revera delirium & mentis imbecillitatem adesse, Lucæ Schrœckio, Lucæ filio, probabile videtur; quamvis in cæteris suis actionibus tales non desipiant &c. *vid. M. N. C. Dec. II. An. 2. Obs. 47. p. 77.* Scribit etiam Johannes Dolæus *Encyclopæd. medic. Lib. 5. cap. 6. p. m. 917.* certissimum esse, peculiarem quandam motionem fieri in nervô sexti paris, quæ causa sit perceptionis & judicii depravatio; & juxta Christian. Marggrav. *Prodrom. Medicin. pract. Sect. 1. Tab. 5. p. m. 6.* concurrit mala persuasio, quâ sibi gratissimum fore cibum credunt. De utroque affectu ita loquitur Christianus Johannes Langius *Prax. med. cap. 2. §. 3. Oper. Tom. II. fol. m. 6.* Causa utriusque affectûs phantasticæ impressioni spirituum debetur, qui in Picâ inepta pro aptis, nauseosa pro delicatis, insueta pro solitis eligunt; vel in Malaciâ tam obstinatè appetunt, ut fœtûs œconomiam aut planè negligant, unde abortus, aut saltem ineptam illam ideam Embryonis corpori adhuc tenello & cereo imprimant, unde stigmata. Occasionem huic Spirituum exorbitantiæ dant aliquando cruditates Ventriculi, aliquando Mensium suppressio in sexu fœmineô, utplurimum tamen naturalis ad ejusmodi ineptias inclinatio. Et in annotationibus sequentia annectit: Quoad causam, unde tam ineptus appetitus, unde desiderium hoc summum? in genere moneo, causam unicè quærendam in spiritibus delinquentibus. Verè est delirii species, dantur tamen deliria etiam aliûs appetitûs, v. g. venerei, item circa alia animi pathemata. Nos potiùs inter deliria hanc appetitûs depravationem retulissemus ... vitia m

... ejusmodi delira impressa
quemadmodum Malacia verè etiam
... uidem circa Objectum abberrant Spiri-
... excessivum &c. Juxta Theodori Craa-
... med. Lib. 3. *cap. 4. p. m. 412.* contingit
... sunt debiliores animæ, & quibus
... in proprias cogitationes, qui-
... exercitium est, dum in seriis
... stinguere omnes motuum varietates;
... & ventriculô implantatis, adeo-
... inservientibus. Adeò ut hic morbus
... quàm corporis. Atque Medici
... symptomata Corporis curare. Quòd
... præcipuè solet accidere, est, quia
... alterantur fermentationes san-
... peregrinum illud fermentum depo-
... Ventriculi fermentationes mul-
... appetitus: quò multum fa-
... magis, quàm viri suos affe-
... cogitationes, sed per po-
... vant mulierculæ, sibi illô
... on per lasciviam licere &c.
... Homin. *cap. 122. p. m. 651.*
... edic. *cap. 66. p. m. 291. seq.*
... s de Diemerbroc *Anatom.*
... alaciam ex solius Imagina-
... judiciô, ex malâ Cerebri
... tu ortô, non verò ex hu-
... vitiô procedere demon-
... dbach. *Prax. medic. Ideæ no-*
... Spiritûs ad Picam & Mala-
... est, siquidem in spirituum

pertur

perturbatione quandoque omnis appetitus & fames penitus cessant, ut ejusmodi homines per aliquot dies & ultra nihil planè appetant vel assumant; Et sicut in fame naturali inter præter vellicationem Ventriculi Phantasia quoque concurrit, uti ex Physiologicis supponitur, ita quoque in his affectibus vitiosis non prava vellicatio, sed Phantasia depravata, quæ appetitum animalem regit, objecta determinat, eorumque desideriùm immediatè magis movet. Hinc etiam illi non adeò incepitè agere videntur, qui Picam inter Melancholiæ hypochondriacæ symptomata referunt, potissimum cùm ejusmodi homines ut plurimum alia quoque Melancholiæ signa præ se ferant, & simili modô, scilicet Phantasiam tantùm demulcendo, ægrorumque desideriis assurgendo sicuti, nonnunquam in Melancholicis fieri solet, Malum hoc interdum curetur; quale exemplum infra ex Dominicô Panarolô adducemus. Porro Picæ causam in cerebrô & spiritibus habitare, probant exempla, ubi appetitus non tam ad assumenda, seu ad Gustum, quàm alios sensus, v.g. Auditum & Odoratum fertur; qualia exempla, alterum de fragore carbonum pedibus contritorum ex Actis Anglicanis, alterum de Corii odore ex Borellô paulo infra sequentur. Interim tamen inter causas occasionales frequentissimè etiam liquorem Ventriculi corruptum esse sæpiusque forsan fomitem suum intra Ventriculum invenire, negandum non est. Plura de Causis Picæ reperies in Autoribus proximè allegatis, vid. etiam Georg. Horn. *Histor. natural. Lib. 3. cap. 1. p. 156.* Joh. Matthæi *Quæst. med. 12. p. 58. seq.*

§. 5.

Exempla. Varia autem insueta & absurda à fœminis gravidis & aliis personis Picâ vel Malaciâ laborantibus, extraordinariô appetitu desiderantur, vel etiam consueta & ordinaria alimenta in majori copiâ assumuntur. *Arena.* v.g. Arena, partim scriptoria partim crassior seu glarea, quale exemplum de primaria Civi Hafniensi

... batque, sicubi arripiendi dabatur oc-
... Thomas Bartholinus *Cent. I. Hist. 44. pag. m. 62.*
... bili; duodecim annorum arenam scriptoriam
... vid. Casp. Theoph. Bierling. *Thesaur. Theor.*
Schol. §. 6. p. m. 606. Ejusdem præter propter æta- *Observatio.*
... nobilis, nunc Uxor & aliqvot liberorum mater,
... erga arenam scriptoriam, imprimis atramentô
... ferebatur appetitu, ut non solùm ex literis seu
literas & maculas inhærentem colligeret, sed etiam
... arenâ statim majores & minores, qvandoqve
... Imò interdum obsterneret arenamqve exsiccatam
... guttas atramenti integræ Chartæ plagulæ ejus-
... tantum arenæ majusculas instillabat, qvi-
... scriptoriæ, qvantum qvidem ipsæ
... sicqve exsiccando rotulas qvasi
... appetitu clanculum deglutien-
... in Palatinatu Hydrope la-
... ad fonticulum extra urbem,
... qvaterqve, qvantum ma-
... uit, & hinc post biduum per
... excrevit & ab Hydrope con-
... refert modo allegatus Bier-
Schol. p. 97. hujus Casûs Johan-
... *p. 12. pag. m. 550. seq.* se te-
... us qvidam Svinfurtensis sex
... tempore ablactationis statim
... gestiit, in hypocaustô humi
... ris & angulis pulveres anxiè
... ne Michaele Fehr *M. N. C.*
Arenam glareosam humidio-
... ancillâ sibi allatum copiosè &
fine

F 2

sine noxâ in præsentiâ Georgii Segeri Uxor Civis Thoruniensis devoravit. *vid. ibid. An. 4. & 5. Obs. 143. p. 150.* Foemina qvædam aliàs bene valens, arenam & lapides molares contritos ingerebat, & semper secum in sinu gerebat, & unâ die sæpe, qvantum mensura librarum duarum, capiebat; imò dicta foemina affirmabat, se jam tantum arenæ, qvantum lapidem molarem æqvare posset, devorasse, vid. Daniel. Sennert. *Practic. Medic. Lib. 3. Part. I. Sect. 2. cap. 5. p. m. 110.* Mulier prægnans glaream freqventer comedens tussim inde intensissimam, Ventriculi dolorem & coctionis læsionem contraxit, uti ex Brassavolô refert Caspar Theophilus Bierlingius Thesaur. *l. 4.* Nobilitatis Stemmate inclyta qvædam Domina carbones arenamqve comedit, & se in illis gratissimum dulcorem experiri libere confessa est, teste Bernhardo Verzaschâ *Obs. 92. p. m. 238.* De Æedituo arenam avidissimè devorante vid. Joh. Viridet. *de prim. Coction. Part. 2. cap. 6. p. 304.* & Joh. Schenck. *Obs. med. Lib. 3. f. m. 320.* ubi ædituum magnam inde Valetudinis commoditatem percepisse addit. Seqventia exempla annotavit Georgius Francus *M. N. C. Dec. II. An. 8. Obs. 234. p. 568. seq.* Filiola septem annorum â bienniô fermè tantô ferebatur appetitu in arenam, ut omnia atramentaria expilaret, clamqve ubi ubi poterat, devoraret cum voluptate, mirantibus Parentibus & scribis arenæ defectum, qvam pro siccandis literis copiosam procurabant, donec rem inopinatò animadverteret Præceptor domesticus, & ob eam rem objurgaret tenellam, indicaretqve facinus parentibus, sed nimis serò. Hanc qvippe voluptatem magnô emerat dolore jamqve aderat Chlorosis, cereusqve pallor non solùm per faciem, manûs corpusqve, sed & labia pallebant, imò ipsæ gingivæ penitus albebant. Aderat lassitudo, somnolentia, interdum præcordiorum anxietas, respiratio molesta cum palpitatione cordis, appetitusqve ad cibos parcus, major ad potum. Oculi flaccidi ad flavedinem aliqvam inclinabant. Aliqvoties

spont

... liquor verò ...
... Heidelbergæ puer quidam ...
... copiosè ac avidè devorabat sine va...
... aliquot Lanzanus Ferrariæ novit fœminam, q...
... libras arenæ maximâ voluptate ac...
... unâ vice devoravit, & paulò post urina...
... M. N. C. Dec. III. An. 3. Obs. 28. p. 32.

§. 6.

... etiam Calx parietum, lutum ex mace...
... deglutitur. Calcem de parietibu...
... corrosit & hòc modô ventriculum fa...
... Puella decem annorum, Filia Ill. Albert...
... vid. Greg. Horst. Oper. medic. ...
Puella annos nata quatuorde...
... & laterum fragmenta sæpe co...
... abstinere poterat. vid. Roder. à F...
... Obs. 29. p. m. 157. Picam inf...
... Picâ laborante, cum la...
... Gerardus Arnoldus de Vinco...
... Obs. Cent. III. & IV. Obs. ...
... annum circiter attigi...
... tem, calce obductum...
... appetitu, in tantum, ut, c...
... monstraret mater, proti...
... detrahendo & devoran...
... etiam Caspar à Reyes Ca...
... 21. se novisse três pulch...
... filias, omnes ex esu ca...
... ultimam nec primæ nec...
... it. Virgo quædam nob...
... calcem in parietibus avi...

simè per sex menses, usque dum fuerat maritata, assumserat, referente Samuele Ledeliô, vid. *M. N. C. Dec. I. An. 9. & 10. Obs. 147. p. 323.* Pharmacopolæ filius octo annorum ab aliquot mensibus Picâ correptus Cretam & Calcem muris abrasam avide devoravit nullisque severis comminationibus à tali opere deterreri potuit, teste Bernhardô Verzaschâ l. a. Puellam quatuor fere annorum multum Calcis atque luti de parietibus deglubentem & deglutientem vidit Michael Bernhardus Valentini, *vid. M. N. C. Dec. II. An. 3. Obs. 86. p. 187.* De Virgine, quæ annô ætatis octavô vix superatô esu calcis cum limô & arenâ mistæ, quâ parietes ferruminare & crustare solent, ita delectari cœpit, ut sæpe & citra voluntatem suam é pariete illam abraserit atque deglutiverit, juxta Georgium Segerum *l. a. Dec. I. An. 4. & 5. Obs. 143. p. m. 150.* Nobilissima virgo annos octodecim nata, præter Cretam etiam Calcem parietibus derasam devorans, miram illius dulcedinem & suavitatem prædicavit, teste Philippô Salmuthô *Cent. 2. Obs. 62. p. m. 88.* Arenam & imprimis lutum ex maceria avulsum avidè ingerebat nobilissima qvædam fœmina illudqve Saccharô dulcius sibi esse ajebat, juxta Baldass. Timæum â Güldenklee *Lib. 8. Cas. 22. p. m. 370.* Puella qvædam duodecim annorum lutum, quô fornaces glutinantur, & Calcem de parietibus abrasam tantô desideriô devorabat, ut nullis nec verbis nec verberibus, quamdiu vixit, ab istô appetitu cohiberi potuerit, teste Johanne Matthæo, Hesso, *Obs. medic. cap. 8. p. m. 137.* Rosini Lentilii Sororis filia vix unum annum egressa calcem murariam undique conqvisivit & avidissimè deglutivit, *vid. M. N. C. Dec. III. An. 3. App. p. 106.* Virum qvendam nobilem edendæ calcis vivæ desideriô jamdiu pressum, illam tandem pugni magnitudine voràsse atque omninò recreatum esse, nullâ viscerum offensione, refert Johannes Fernelius *Pathol. Lib. 6. cap. 3. p. m. 128.* Argillæ esu fœminam qvandam cacheticam satis expleri non potuisse, annotavit Hieronymus Reusnerus *Obs. 69. p. m. 40. apud G. Hier. Velschium.*

§. 7. Cer-

…itâ tantummodò placari & satiari po- Creta.
…biem retropulsam, referente Johanne Mi-
…C. Dec. 1. An. 1. Obs. 83. p. 199. it. Tr. de Ab-
…dicit â repulsâ scabie in tantum Cretæ desi-
hanc incidisse, ut nocturni diurniqve ejulatûs
…paratæ exhibitione sisterentur. Fœminam
…in maximâ copiâ Cretam vorâsse, refert
…Obs. medic. Lib. 18. Obs. 7. fol. m. 141. De filiô
…vide devorante paulò ante ex Bernhardô Ver-
…Vetula qvædam, Hortulani uxor, vegeta, ro-
…sexagesimum ætatis annum jam du-
…ari & vehementi appetitu comedendi
…quô subinde crescente temperare sibi
…in quotidie ferè & quidem per sat lon-
…, ad Drachmæ unius vel alte-
…dentem qvantitatem, si copia
… & cupediarum devoraverit,
…de utendis medicamentis sæ-
…posthabuit & præter consve-
…misit, annotante Petro Rom-
…15. p. 35. seq. Puella quæ
…gulæ titillatione mentisque
…is: qvàm Cretam appetens
…s non modô exinde malè se
…, Leucophlegmatia sic di-
…a. Observationem Danielis
…Obs. 221. p. 344. De Comitissa
…ribendum utimur, per plu-
…ô illius aut fœtûs dispendio,
…iolum optime formatum &
…ris, in lucem edente vid. Pe-

trus

trus Rommelius *l. a. An. 7. & 8. Obs. 40. p. 63.* Monachum qvendam in Diœcesi Fuldanâ cretam, qvam secum perpetuò gesserat, magnâ voluptate comedisse ex Oethæo refert Johannes Schenckius *Observ. medicin. Lib. 3 fol. 320.* Cretam, tribricam, avidè ingerentis Uxoris exemplum recenset Baldassar Timæus à Güldenklee *Lib. 8. Cas. 22. p. m. 370.* Omnibus rebus candidis mirificè delectata Nobilissima Virgo, annos octodecim nata, non solùm Cinamomum, Caryophyllos & Semina Saccharô incrustata, sed etiam Cretam anxiè appetendô comedit. Vid. Philipp. Salmuth. *Cent. 2. Obs. 62 p. m. 88.* Puella procax & vegeta annorum qvindecim & qvæ nondum Menses passa erat, corripiebatur scabie, cujus pertæsa molestiæ ut & ejus pruritus fastidiosi, linimentis eam curare fategit; corripitur hinc brevi pòst febre anxiosâ, qvâ tandem curatâ redit appetitus minùs consuetus; præ cæteris enim eduliis speciatim Cretâ subtilissimè tritâ delectabatur ejusque esu mirâ voluptate afficiebatur, palam pariter ac clam eam suffuratam comedendo: vid. Mich. Ettmüller. *Oper. Tom. II. Colleg. Consultat. Cas. 3. fol. m. 1298. seq.*

§. 8.

Terra. Terræ portiunculas inter mundandum triticum repertas indicibili aviditate devorantes fœminas perplures se novisse refert Rodericus à Castro *de Morb. Mulier. Lib. 3. cap. 9. p. m. 399.* Hieronymus Mercurialis *Medicin. pract. Lib. 3. cap. 6. fol. m. 285.* mentionem facit puerorum, terram non aliter ac panem appetentium. Et Simon Schulzius *M. N. C. Dec. I. An. 6. & 7. Obs. 139. p. 202.* refert, sibi notum esse exemplum puelli lactentis, quem nutrix sæpius in hortô in terra nigra nullô gramine tecta depositum, ad eandem terram comedendam assvefecit, & qvidem per longum temporis spatium, nemine id observante, donec tandem nutrix aliqvoties animadvertens puellum ab esu illius terræ vix retinere potuerit, quoties scilicet hortum

... comestionem terræ planè
... le quoque alium qvendam puerum, sed
... Autor ibidem refert, hicque puer, cum
... cretam comedit. Pulverem terrestrem
... ô cum desideriô converrebat devora-
... Lipsiensis, juxta relationem Georgii Fran-
... Obs. 234. p. 570. Pannificis cujusdam
... pulveres, &c. in platea colligens avidô
... ob id a parentibus, maturior autem
... postea abstinere didicit. Vid. Eh-
... med. phys. Cent. 3. Hist. 95. p. m. 411. De
... qvatuor circiter annorum repur-
... Kehricht oder Genist avidè deglutien-
... ibid. Dec. III. An. 7. & 8. Obs.
... filiam tam in infantia, qvàm *Observatio.*
... constitutam non solùm calcem &
... modi pulverem, qvi, tempore
... cibus & in imaginum, in hy-
... seu posteriori, colligi so-
... mini.

Saxonum gravida nauseam *Caeteri.*
... ut de felici fœtûs successu
... subitò suscitabatur ingens
... o parando lixivio, eosque
... m, insigni cum voluptate
... entô, ab eô enim tempore
... bos ordinarios, reliqvoque
... e tandem fœtum undique
... ancô M. N. C. Dec. II. An. 9.
... Faber refert exemplum de
pro-

propriô filiô trium annorum Picâ laborante, qui arenam, Cineres & terram efflagitare & magnô cum crepitu iis vesci solitus fuit; Lac verò & alios cibos omnino respuit. V. Mich. Ettmüll. *Oper. Tom. II. fol. m. 49.* Prægnantem mulierem Cineres in magna qvantitate comedentem se vidisse scribit Joh. Mich. Savonarola, *Pract. canon. de Urin. Rubr. 10. p. 688.* Pueros adultos cineribus, arenâ, cretâ, tanqvam victu sapidô delectari se vidisse scribit Johannes Viridetus *de prim. Coction. Part. 2. cap. 6. p. m. 304.*

§. 10.

Carbones. Carbones, Calces & alia infantes & pueros aliqvos adultiores devorasse, vidit Petrus Forestus, *v. Observ. medic. Lib. 18. Obs. 7. Schol. fol. m. 141.* Carbones, calcem, terram, arenam &c. avidè etiam deglutiebat filia qvadriennis Comitissæ, cujus modò ex Rommelii Observatione *M. N. C. Dec. III. An. 7. & 8. Obs. 40. p. 64.* meminimus. Manhemii in Palatinatu inferiore juvenculam qvandam ubiqve maximâ cum delectatione carbones comedisse refert Georgius Francus *M. N. C. Dec. II. An. 8. Obs. 234. p. 570.* Virgo qvædam nobilis anteà veterum & a blattis & tineis situque corruptorum librorum per quinque menses admodum delectata ad carbonum & Calcis esum conversa in febrem albam incidebat. Vid. Philipp. Salmuth. *Cent. 2. Obs. 63. p. m. 89.* Josephus Lanzonus Ferrariæ novit Uxorem, qvæ gravida dum esset, unius mensis spatio esu carbonum famem explebat. *v. M. N. C. Dec. III. An. 3. Obs. 28. p. 32.* Mulier qvædam tenuis habitûs triginta circiter annorum primis suæ gestationibus mensibus Picam contrahebat, quâ multa absurda, uti terram carbonesque expetens stomachi cacopraxiam sibi accersebat, qvâ fœtus malignè nutritus enecabatur uteroque stimulato ante debitum tempus foràs propellebatur; quod ter ipsi contigisse refert Johannes de Muralto *M. N. C. Dec. II. An. 7. Obs. 222. p. 420. seq.* De puellâ decem annos nata,

...Inter alia inconsveta Car... communicavit Sy-
...tabatur, Observationem communicavit... Fœmi-
...norum l. 4. Dec. II. An. I. Obs. 30. p. 110. Fœmi-
...quidem esum seu assumtionem, sed frago-
...fossilium pedibus contritorum per Picam ap-
...is in Henrici Oldenburgii Act. philosophic. An-
... 446. seq.

§. 11.

...hureô seu bituminoso (Turff) Filia Consulis *Cespes sulphureus.*
...s tantum non delectabatur, verùm etiam avi-
...usque fruebatur, teste Nicolaô Tulpio Observ.
...p. 23. p. ... 332. & Heidenr. Overkamp Oeconom.
...m. 66. ... aliûs virginis tale ferculum sine detri-
...is cum deliciis edentis meminit.

§. 12. *Pix.*

...m obs... vavit Johannes Ludovicus Hanneman-
...quadam ... gravidâ Amstelodamensi, quæ forte
...aliquando ... ubi naves pice obducuntur, vel ubi
...loquitur, præteriens picem avidè appe-
...in eâ ... m lautè comedit, ac si fer-
...N. C. Dec. II. An. 2. Obs. 47. p. 77.
...gravidam cochlearibus picem
...vivisse, refert Petrus Forestus
...fol. m. 141. Rosino Len-
...esset gravida, picem navali
...cum voluptate maximâ
...noxâ comedit, quæ si nega-
...aliqua patiebatur. vid. M. N. C.

...(Wagenschmiere) pari *Axungia*
...arum ... rustica panem similagine-
um

um apud restionem in Vas ungventarium intinxit atque tam avidè comedit, ac si Vinô Malvaticô madefactum esset, teste Casparo Theophilo Bierlingio *M. N. C. Dec. I. An. 2. Obs. 209. p. 312.* Simile exemplum Lugduni Batavorum se novisse dicit Johannes Dolæus *Encyclop. med. Lib. 5. cap. 6. p. m. 915.*

§. 14.

Gluten. Glutinis Scriniariorum in pulverem comminuti libras duas mulierem quandam gravidam clam devorâsse refert Rosinus Lentilius *M. N. C. Dec. III. An. 3. App. p. 106.*

§. 15.

Cera. De Pica ergâ Ceram seqventes Observationes recenset Petrus Rommelius *l. a. An. 7. & 8. Obs. 40. p. 63.* Ante paucos annos, inqviens, Illustrem qvandam Virginem Baronissam, jam viduam, novi, quæ maximô flagrabat desideriô vescendi cerâ & quoties occasio dabatur, appetitui satisfaciebat. Illustrissima alia quædam nata Comitissa mihi narravit, seipsam non minùs in cœlibatu magnam sæpius Ceræ, præsertim flavæ, qvantitatem comedisse tantoque flagrâsse desiderio, ut etiam à Cereis sacratis sibi temperare non potuerit. Ceram sigillarem Hispanicam, arenam & succinum flavum in globulos precatorios tornatum, masticatione in frustula comminuta, notabili quantitate ingessit Illustrissima quædam puella tredecim circiter annorum, secundum relationem Johannis Jacobi Wepfferi *M. N. C. Dec. II. An. 8. Obs. 68. p. 173.* Vid. etiam Ephem. Acad. N. C. *Cent. X. Obs. 12. p. 267.*

§. 16.

Lapides. Lapillos, terram, Cretam &c. magnâ cum voluptate & copiosè comedebat puella nata annos quindecim, pallida & gracilis; aderant freqventes exspuitiones, oris Ventriculi morsus, & anxietates totum corpus perturbantes. v. Theodor. Craanen *observat. seu Prax. med. Lib. 3. cap. 4. p. m. 412.* Lapidem molarem contritum fœminam quandam successivè devo-

… ex Daniele Sennerto …
…onem ex Libro Italico propriis Au…
…hus Lanzonus *M. N. C. Dec. III. An. 3. Obs. 28.* essendo
Maria Jannoccaro Moglie d'Anello, di Napoli,
avida, le venne voglia di pietre à mangiare, & con-
…d udire, de, qvali prese per lo spatio di trè mesi,
…ler altro per suo cibo per lo spatio di trè mesi,
tanto suo gusto, che più volte havea certato,
più in sua vita assaggiata cosa per delicata si
saporo sà ò dilettevole siasi resa al suo palato;
tempo del suo partorire, fù assalita da dolori,
…ssimi & oltre ogni tolleranza, ne' qvali stette
…ni senza poter partorire. Alla fine essendo ri-
…o di sua vita, fecero venire multi chirurgici, li
… con ferri la strada, per la qvale al mondo ve-
… Bambino morto, casi duro, come una pietra,
…ce una botta, come Se una pistolla sbarrata si
…resi da tutto il vicinato. Campata dal periculo,
… gravida, partorì felicemente, & ora si trova al-
… pieno, mà non sà più simili pasti &c.

Alabastrum.

[illegible] 17.

…ionem annovavit Elias Camera-
…orum, qvæ nonum sub pecto-
…riens in Uterô motiones, offen-
… candidi, qvod ibi effoditur,
… ea appetitu sese ferri sentiens,
… gravidatis suæ tempore ac sub-
…ossi ingessit. Dehortatus primùm
…ulo, qvod subesse posset, admo-
…am nihil inde incommodi pas-
… minere, adeò ejus desideriis
…enam ei multoties promissam
camque

eamqve gratissimam exhibiturus, eam gypsei hujus ac molliusculi marmoris ipsi humeris suis afferret exhiberetqve molem, qvæ gravare robustiorem virum haud mediocriter qveat, plenum scilicet eô qvalum, qvali imponere merces dorso gestandas rustica gens solet. Illa igitur avidè deliriis suis inhiat; miram gustu svavitatem istius mineralis operosâ masticatione percipiens; eâ enim est duritie lapis, ut firmioribus atteri dentibus subita cumprimis aviditate ac inexplebili Picâ, atqve comminui potuerit, cùm maximè prius in frustula fabarum avellanarumqve magnitudini respondentia fuerit ab ipsa diffractus. Fovit mirabilem appetitum paupertas ac fames malesuada, cùm sæpissimè vel per biduum integrum pane omninò destitueretur paupercula, largissimè eô tempore hoc lapideô nutrimentô pasta; cui tamen ne tum qvidem potuit valedicere, cùm pane iterum potiretur, qvin potiùs perpetuam ejus aliis cibis interposuit masticationem, tanqvam condimenti palato suo gratissimi, &c. *vid. Ephemerid. Academ. Natur. Curios. Dec. III. & IV. Obs. 54. p. m. 126. seq.* De Muliere, qvæ tantum comedit Tartari, ut ejus qvantitas esset incredibilis. v. Marcell. Donat. *de medic. Histor. mirabil. Lib. 4. cap. 1. p. m. 296.*

Tartarus.

§. 18.

Ollarum frusta. Frusta collisarum ollarum rusticus quidam annorum quadraginta, homo robustus, firmæ valetudinis, fortunæ satis commodæ, quocunque pergebat, secum ferre solebat, & dentibus non minori appetitu comminuere, ac si panem bis coctum aut cibum duriusculum manderet. Idque adeò in deliciis habebat, ut uxori ipsius necesse esset, ollas & ejusmodi fictilia summâ curâ reclusa præservare, ne culina ollis destitueretur, uti ex Octhæô refert Johannes Schenckius *Observ. medicin. Lib. 3. fol. 320.*

§. 19.

Panis. Panem, imprimis recenter è furnô extractum in gravidis, non

...isdem esus ipsis denegatur vel præ pudo-
...bortum vel alia symptomata causari, in
...occurrit, taleque exemplum paulò antè
...i *Vol. I. fol. m. 83.* recensuimus, nimirum
...tam à pane abhorrente, & quidem ex illâ
...er panem bonum & albicentem in vici-
...nè appeteret, præ pudore tamen illum
...ejusmodi recordor Appetitûs; Fœmina *Observatio.*
...atoris Lignicensis uxor, Lipsienses nun-
...matri meæ, sub utrôque brachiô panem
...satisque magnum domum gestanti, ex
...dictos panes fixis oculis intuebatur
...secum equidem frustum hujus panis
...impedita postulare nolebat; unde
...Lipothymiam incidere videbatur.
...adverteret, ipsam statim alloque-
...ex quô illa ad se rediens cum
...grediebatur bonamque & qui-
...partem cum recenti butyrô,
...simulque bonam Cerevisiæ
...atque dehinc cum sociabus
...quidem oblatam solutionem
...accingebat. Sequenti ve-
...a femina ad parentes meos
...referebat, se tunc temporis
...tempore binos filios sanos pe-
...ipsa credebat, denegatô vel
...salivam ipsi nimiùm moven-
...cùm ejusmodi infortunium
...ô perpessa esset. Discessura
...itudinis aliquot elegantioris

§. 20.

§. 20.

Panes melliti. Matronam quandam Nobilem, quæ intra unius diei noctisque ſpatium ultra centum & quadraginta panes dulciarios mellitos ſine noxa devoravit, e noſſe, ſcribit Theodorus Zwingerus *Theatr. Prax. med. Part. poſter. p.387.*

§. 21.

Triticum: Frumentum Triticum crudum & cretam in maximâ copiâ devoravit Mercatoris frumentarii Delphenſis filia, teſte Petrô Foreſtô *Obſ. medic. Lib.18. Obſ.7. fol. m. 141.* Triticô crudô adeò delectabatur gravida quædam fœmina Lipſienſis, ut ſingulis ferculis etiam orbem Triticô crudô plenum apponi curaret, referente Johanne Michaele Fehr *M. N.C. Dec. I. An.1. Obſ. 83. p. 199.* Dominam quandam Nobiliſſimam graviditatis tempore Triticum crudum deglutientem ſe noviſſe ſcribit Bernhardus Verzaſcha *Obſ. 92. pag. 238.* Hordeum crudum & varia alia appetiit etiam ancilla quædam febre albâ â primis juventutis annis laborans, cujus meminit Paulus Spindlerus *Obſ. 72. p. 135.*

§. 22.

Legumina. Varia etiam Legumina â Feminis Picâ laborantibus appetuntur, v. g. juxta Valeſc. de Tarant. *Philon. pharmac. Lib. 4.* *Milium.* *cap. 6. p. m. 395.* quædam Nobilis clàm uſa eſt Miliô, annis ferè quindecim, unde facta fuit cærulea, ſtomachica & hepatica, denique mortua eſt, quòd morbi cauſam perpetuò celaverit. Tres Sorores virgines nobiles, formâ & opibus præſtan- *Fagopyrum.* tes, ſemina Fagopyri decorticata (vulgus vocat Heydegrütze) ſemper ſecum circumtulerunt & comederunt. Natis inde Obſtructionibus & aliis graviſſimis morbis, duæ a Medicis præſtantiſſimis ſanari non potuerunt; tertia non ſine magnô labore ſanitati eſt reſtituta. vid. Joh. Schenck. *Obſ. medic. Lib. 3. fol. 326.* Alia fœmina toto ingravidationis tempore ſolâ pulte ex milio famem explebat. *Vid. M. N. C. Dec. I. An. 2. Obſ. 209.* p.312.

Pluri-

templa, imprimis puellarum & virginum, minâ & fructûs, ut milium, oryzam, frum, farinam &c. anxiè appetentium ubiqve nota fiunt.

§. 23.

[illegible]ud crudum, qvô pistores massam subigunt *Fermentum.* [illegible]viditate ingerebat Georgius Francus, puer [illegible]ter annorum, cætera sanus; & ita qvidem, ultra libram, semis devoraret sine ullâ mo[illegible]tis labefactatione, uti ipse de se refert *M. N.* [illegible]*Obs. 234. p. 69.*

§. 24.

[illegible] exsiccata [illegible] bâ delicias suas qværebat fæmi- *Majorana.* [illegible]la, qvippe [illegible] vâ modô ingravidata saturari ca[illegible] exclusô hu[illegible] appetitum iterum deposuit, se[illegible]em [illegible] 150. Georgii [illegible]ethardingii *M. N. C. Dec. III. An.*

§. 25.

[illegible]am Ciborum [illegible] Condimentorum Usualium im- *Piper.* [illegible] tenentur ali[illegible], v. g. viginti circiter libras Pi[illegible] qvandam pr[illegible]nantem comedisse, ex Nicolaô [illegible] Caspar Theophilus Bierlingius *M. N. C. Dec. I.* [illegible] Roder. à Castr. *de Morb. Mul.* [illegible]eies, *Quæst. 50. §. 4. pag. m. 621.* [illegible] Barberini uxorem fuisse addit. [illegible]nata appetebat & qvotidie ferè [illegible]n dimidiam, integram & ultra [illegible]ebat sine ullâ molestiâ.

§. 26.

[illegible]sum summis in deliciis *Zingiber.* [illegible]ilis, & [illegible] qvantulacunqve modò [illegible]tatem qv[illegible]qve vescebatur. vid. Ehrenfr.

renfr. Hagendorn. *Histor. med. phys. Cent. I. Obs. 100. p. 184.* Fœmina quædam gravida libras aliquot Zingiberis, maximâ Voluptate, sine ullô incommodô, unâ vice devoravit, nec, quod mirum erat, ardorem in faucibus ullum se sentire fassa est, multò minùs in Ventriculo. vid. Felic. Plater. *Observ. med. Lib. I. p. 239.*

§. 27.

Macis. Georgius Hannæus novit Generosissimam quandam Matronam ex Per-Illustri Stemmate Ranzovianô, quæ gravida maximô cum Appetitu comedit folia Macis, illudque aroma non duntaxat cibis, tanquam condimentum in copiâ addidit, verum & illud noctu sub cervicali linteo involutum recondidit, ut eô noctu pro lubitu vesci quiret; Partu verò editô vix gustare cupivit. *vid. M. N. C. Dec. II. An. 8. Obs. 115. p. 252.*

§. 28.

Cinamomum. Puella quædam nobilis Parentibus insciis quotidie multum Cinamomi ingerebat, unde semper obstructa erat alvô; subtractô autem hoc aromate meliùs habebat, *juxta Job. Schenck. Obs. med. l. a.*

§ 29.

Cepa. Ad maturationem Bubonis pestiferi cùm cæpam sub cineribus assam, Theriacâ infarctam, illi imponeret Chirurgus, indiesque novam apponeret, priore abjectâ, puellula unam casu inveniens, quam Chirurgus à bubone modò amoverat, clàm eam devoravit, nec quicquam mali inde passa est, vid. Felic. Plater. *Obs. med. Lib. I. p. 240.*

§. 30.

Sal culinare. Puella tredecim annorum à tempore sexti anni suæ ætatis quacunque occasione Sali accedendi sacculos suos eô replebat vescebaturque non secus ac alii infantes Sacharo; hinc ita exsiccata est & riguit, ut non posset pedes agitare tandemque mortua est. vid. Henric. Oldenburger. *Act. Philosoph. Anglic. p. 103.*

ejusmodi Salis esu in hepatis inflammatio-
nem devenisse meminit Caspar à Reies *Elys.*
q. 50. n. 4. p. 621. Sic Virgo quædam Nobi-
licensis pallidioris faciei, difficulter respirans,
...lica, cum suppressione Mensium tantâ avi-
appetebat, ut lautissima fercula multis pa-
...poneret, atque nec verbis, nec commina-
...semper in vetitum, clanculum, si
...tum in Marsupium recondebat,
...juxta Ehrenfr. Hagendorn. *l. a. p.*
...modò in Generosissimi Generalis *Observatio.*
...sed in aliis quoque Virginibus
...are contigi...

31.

...Picâ Emulsionem Amygdala- *Emulsio amygdalarum & acetum.*
..., postridie acetum Vini in ma-
...que per aliquot dies produce-
...est, ut derepente & furiosè vo-
...angustiâ è fenestris præcipitem
...illuc violenter jactaret, collum
...partem detorqueret, mox pedes
...caput quandoque intra crura re-
...oneret, oculos extrà prominen-
...mam ex Ore, ad extremum fe-
...eret. Et hæc omnia tantâ cum
...ine, ut ne digitum quidem di-
Salmuth. *Cent. 3. Obs. 86. p. 153.*

32.

...is, Monspessuli, Pharmacopæo, *Theriaca.*
...que dulcibus, quod ju-
...herus ipsius Ollas am-
...maximâ copia solebat,
plenas

plenas in Cubiculô, ubi Platerus cubabat, asservaret, dulcedine illius allectus intemperantiùs, quàm decebat, frequenter Cochlearia aliquot unâ vice devoravit, idque sæpe in die, Cubiculum aliquoties transiens, nec meminit, se mutationem aliquam, multò minus damnum aliquod, inde sensisse, uti ipse fatetur Platerus *Obs. Lib. I. p. 239. seq.*

§. 33.

Fungi. Fungorum esui quotidiano adeò deditus fuisse legitur Clemens VII. Pontifex Romanus, ut ad defectum horum præcavendum eorundem commessationem publicô edictô per universam ditionem prohibuerit, quâ tamen effreni instinctui factâ licentiâ morbum sibi lethalem & Curtio Medico planê incurabilem accersivit, vid. Frider. Schrader. *Diss. Helmstad. Anno 1696. habit. Respond. Dieter. Valent.* Kramer *de Idiosyncras.* §. 8.

§. 34.

Cerasa. Mulierem quandam gravidam quæ Cerasa matura avidissime desiderans unâ vice quinque sexve libras; & aliam, quæ triginta placentas comedit, se novisse scribit Isbrandus de Diemerbroc *Anatom. Lib. I. cap. 7. fol. m. 31.* *placentæ.*

§ 35.

Poma citria. Poma citria acida triginta, quadraginta & aliquando plura unicâ nocte esitantem fœminam se vidisse, refert Casparus à Reies *Camp. Elys. Quæst. 50. §. 4. p. m. 621.* *putrida.* Poma putrida, fercula suilla, vir quidam plebejus efflictim appetebat, & á recentibus tamdiu abstinebat, usque dum putredinem conciperent. vid. Joh. Michael Fehr *de Absinth. p. 99.*

§. 36.

Halecés. Halecibus salitis tam impensè delectabatur mulier quædam gravida Daventriensis, ut ante partum sine Ventriculi offensâ ullove sanitatis dispendiô comederit mille ac quadringentos. Ipsa etiam infantis appetitum adeò strictè huic servituti mancipavit,

nec tum posset verbis, expetierit tamen eju-
Nicol. Tulp. *Obs. med. Lib. 2. cap. 24. p. 139.*
gæ mulier quædam gravida, cùm in forô pu-
pernam piscium induratorum & salsamento-
doliô halecum muriâ conditorum Malaciâ sta-
cum ex muriâ crudorum ita penè duodecim
e Ventriculi offensâ esitavit. vid. Joh. Helwig.
Halecis appetitu impulsa gravida quædam ru-
cui halec involutum fuerat, ut reciperet, to-
sus civitatem regrediebatur, teste Johanne Mu-
Helvet. de Pica. p. m. 403. De Halece integrô in
ti cum Cerevisiâ à quodam abliguritô v. Bernh.
l. Querel. p. 14[illegible] seq. vid. etiam Petr. Forest. *Obs.*
l. 28. Schol. f. 167.

37.

Cancros comedendi avididate seqventia refert Jo- *Cancri.*
stein: Illo præsente & communi quoque mensæ cum aliis
inter cætera fercula Cancri quoque apponeren-
as qvidam & Concionator, in mediis Discursibus
valde & comiter fovebat) sermonem omnem ab-
mutatô & pallente vultu diductis palbebris & [illegible]
ciem sudore [illegible] angustiam sensuum ar-
onem exhibuit, [illegible] animi angustiam lapsurum ar-
[illegible] universi. Sed [illegible] ipsum sine morâ lapsurum & majori cum
[illegible] tanquam revixit subitò & majori cum resuscita-
[illegible] (quod [illegible] altô somnô sopitus resuscita-
[illegible] rimùm Cœnobiarcha integrum
[illegible] ipse patiens præ verecundiâ
[illegible] largiter injecit, quos ille
[illegible] semper ex imô pectore
[illegible] maximè manibus contremiscens,
[illegible] vix majores chelas & alias qvas-
[illegible] inconsumptas reliqverit. Post
hæc

plenas in Cubiculô, ubi Platerus cubabat, asservaret, dulcedine illius allectus intemperantiùs, quàm decebat, frequenter Cochlearia aliquot unâ vice devoravit, idque sæpe in die, Cubiculum aliquoties transiens, nec meminit, se mutationem aliquam, multò minus damnum aliquod, inde sensisse, uti ipse fatetur Platerus *Obs. Lib. I. p. 239. seq.*

§. 33.

Fungi. Fungorum esui quotidiano adeò deditus fuisse legitur Clemens VII. Pontifex Romanus, ut ad defectum horum præcavendum eorundem commessationem publicô edictô per universam ditionem prohibuerit, quâ tamen effreni instinctui factâ licentiâ morbum sibi lethalem & Curtio Medico planè incurabilem accersivit, vid. Frider. Schrader. *Diss. Helmstad. Anno 1696. habit. Respond. Dieter. Valent.* Kramer *de Idiosyncras.* §. 8.

§. 34.

Cerasa. Mulierem quandam gravidam quæ Cerasa matura avidissime desiderans unâ vice quinque sexve libras; & aliam, quæ triginta placentas comedit, se novisse scribit Isbrandus de Diemerbroc *Anatom. Lib. I. cap. 7. fol. m. 31.* *placenti.*

§ 35.

Poma citria. Poma citria acida triginta, quadraginta & aliquando plura unicâ nocte esitantem fœminam se vidisse, refert Casparus à Reies *Camp. Elys. Quæst. 50. §. 4. p. m. 621.* Poma putrida, fercula suilla, vir quidam plebejus efflictim appetebat, & á recentibus tamdiu abstinebat, usque dum putredinem conciperent. vid. Joh. Michael Fehr *de Absinth. p. 99.* *putrida.*

§. 36.

Haleces. Halecibus salitis tam impensè delectabatur mulier quædam gravida Daventriensis, ut ante partum sine Ventriculi offensa allove sanitatis dispendiô comederit mille ac quadringent. Ipsa etiam infantis appetitum adeò strictè huic servituti m

cipa

nec tum posset verbis, expetierit tamen eju-
Nicol. Tulp. *Obs. med. Lib. 2. cap. 24. p. 139.*
ergæ mulier quædam gravida, cùm in forô pu-
tabernam Piscium induratorum & salsamento-
ô doliô halecum muriâ conditorum Malaciâ sta-
halecum ex muriâ crudorum ita penè duodecim
â & Ventriculi offensâ esitavit. vid. Joh. Helwig.
Halecis appetitu impulsa gravida quædam ru-
n, cui halec involutum fuerat, ut reciperet, to-
versus civitatem regrediebatur, teste Johanne Mu-
Quinti ... *p. m. 403.* De Halece integrô in
... à quodam abliguritô v. Bernh.
... *seq.* vid. etiam Petr. Forest. *Obs.*
167.

37.

... ridi aviditate sequentia refert Jo- Cancri.
... e & communi mensæ cum aliis
... ula Cancri quoque apponeren-
... ncionator, in mediis Discursibus
... fovebat) sermonem omnem ab-
... te vultu diductis palbebris &
... am animi angustiam sensuum-
... ipsum sine morâ lapsurum ar-
... revixit subitò & majori cum
... altô somnô sopitus resuscita-
... rimum Cœnobiarcha integrum
... ipse patiens præ verecundiâ
... giter injecit, quos ille
... semper ex imô pectore
... manibus contremiscens,
... es chelas & alias qvas-
... mptas reliqverit. Post
hæc

hac expletô sic appetitu totaliter ad se reversus, nihil eorum, quæ vel a nobis vel ipsomet facta & dicta sunt, se intellexisse contestatus est. Ultra centum etiam Cancros se comesturum & plures comedisse dicebat. *Vid. M. N. C. Dec. I. An. 3. Obs. 187. p. 348. seq. Et Obs. 346. p. 554.* refert Christophorus Roeslerus, Sororem suam in partu laborantem non potuisse ulla ratione fœtum eniti, nisi priùs edisset Cancros; hos enim maximè appetierat, & cùm vix unum comedisset, statim enixa est filium. Cancros viventes crustaceâque veste adhuc indutos deglutire in deliciis habuit vir qvidam plebejus Ehrenfrido Hagedornio optimè cognitus. *v. M. N. C. Dec. II. An. 4. Obs. 70. p. 147.* Trincavellus de propria matre, refert crudos eam gammaros fluviatiles esitare consvevisse. Vid. Casp. a Reies *Quæst. 50. §. 4. p. 621.* In rivô qvodam circa montem Anthon Petrus Bellonius tantam Cancrorum, nostris Gammaris dissimilium, qvantitatem invenit, ut mille temporis momentô capi potuissent. His, cum itineris duce vescebatur crudis, neque jucundiorem saporem ullô in cibô se invenisse meminerat. Vid. Petr. Belon. *Lib. I. Obs. 47. fol. m. 46.* Ephippiarii Heidelbergensis filia, puella undecim annorum, Gammaros vivos maximâ cum voluptate, sed clanculum, devorabat, qvos undiqve conqvirebat secumque etiam in Scholam deferebat, éque Marsupiô promebat ac quodam cum stridore admordebat devorabatque sine ullô incommodô referente Georgiô Franco *M. N. C. Dec. II. An. 8. Obs. 234. p. 569.* De gravidæ Cancrorum nimiô appetitu in infantem propagato seqventem Observationem communica[t] Heinricus Hottingerus *M. N. C. Dec. III. An. 9. & 10. Obs. 133. p. 25*[...] Matrona nobilis in Uterô gerens summô quodam Cancroru[m] appetitu flagrans, imò quasi ardens, in eorum esu frena sibi [la]xavit, ac ad satietatem usque comedit, quod factum presso, [ut] ajunt, pede Diarrhæa impetuosissima secuta, sed mox iter[um] sedata est; Mater postea totô Gestationis tempore nunq[uam]

hc

ſum & uſum proſperrimèque vitam peregit.
hic non in Matre ſolum ſubſtitit, ſed in fœ-
exclu ſam transplantatus qvaſi, quæ tantâ
ſumptione delectabatur, ut etiam vivos, niſi
aggredi ac devorare non dubitaverit, idque
ipſius curriculum, cui ſeptimô ætatis annô

§. 38.

refert C. Julius Solinus *Collectan.* Ichthyophagi.
m. 205. ſeq. Poſt Indos, in-
Ichthyophagi tenent, quos ſubactos
us vetuit. Nam antea ſic ale-
210. inquit, habitari Æthiopiæ
yophagorum nationibus, quo-
ate polleant, ut feras, quas agi-
Ichthyophagi non ſecus, qvàm
valeant.

§. 39.

Mulierem quandam Dreſdenſem Mulli.
capita abſtuliſſe illaque devo-
ilus Bierlingius *M. N. C. Dec. I.*
iam alia mulier Dreſdenſis gra-
fere unius libræ à capite usque Cyprinus.

§. 40.

Nautam devoraſſe integram- Anguilla viva.
iſſe, ex Geſnerô refert Daniel
1. Sect. I. cap. 3. p. m. 16.
I. Part. de Anguill. p. 162. ſeq.
tertiâ vice gravidam &
, ex vineâ ſuâ in Op-
a Vierræ adoleſcentes
Angvil-

Angvillas capientes, quarum jucunditate & appetitu commotam unam â turbâ istâ & petiisse & obtinuisse, &, amputatô saltem capite subitò, videntibus ac stupentibus singulis, in frustaa tamen dissectam, devorâsse; & *pag. 100.* sequentem historiam refert: Alebat Hugoldus Abbas juniores Angvillas in certô quodam Monasterii locô, quas curæ fideique famuli sui Liborii commendaverat. Aliquando, absente Abbate, accedit Liborium mater sua, tunc gravida, quæ filium ad locum usque, ubi custodiebantur angvillæ, comitabatur. Petit à filio unicam: abnuit iste. Illa ergò Liborium aliò mittens, ne videret furtum, arripit unam; & cùm iste ocyus reverteretur, subitò mulier vivam devorat, ut falleret adolescentulum. Hic verò dolum catè subolfaciens rem indicat Cellario. Vix elapsâ horâ, ecce! denuo excluditur integra, eaque viva, deglutita angvilla, non sine summis fœminæ cruciatibus. Res narrabatur Prælato, qui subridens increpat famulum, quod adeò durus & immodestus erga gravidam fuisset Matrem. Novit etiam Petrus Forestus aliquas mulieres gravidas crudas angvillas devorâsse, *v. ejusd. Observ. med. Lib. 18. Obs. 7. Schol. fol. m. 141.* Piscatorem, qui spirantes pisces integros deglutiebat & ipsos in Ventriculum illapsos motitare nequaquam percipiebat, se vidisse dicit Johannes Viridetus *de prim. Coction. Part. 2. cap. I. p. m. 332.*

§. 41.

Ostrea. Virgo quædam Amstelodamensis, quam Phthisis in certam desperationem adduxerat, fit appetentissima Ostreorum. Extorqvet vix tandem Matri, quod non impetrabat à Medicis. Ostrea illa Colcestria in ipso lectô aperiuntur. Comedit, nescio intra quam paucos dies plura qvingentis. Sanatur, nubit, parit, feliciter & frequenter. Vid. Christ. Franc. Paullin. de *Theriac. cœlest. p. m. 164.*

§. 42.

§. 42.

libido invasit edendi Conchylia nigra. Edit cipitanter, ut & testas crudas bis terve dente t. Dein mox infra horam fœtum parit sa- cum iisdem semimansis testis, & vulneratum d. Joh. Baptist. van Helmont *de Inject. mate-* .366. *Conchylia.*

§. 43.

linô crudô delectabatur fœmina quædam gra- unit Rosinus Lentilius *Paralelism. ad Observat.* . M. N. C. Dec. II. An. 3. App. p. 106. *Epar vituli-num.*

§. 44.

conditas Chirurgum quendam setô & piper- anô comedisse refert Stephanus absque ullô ic. *Cent. I. Obs. 50. p. m. 75.* lectan. med. ph. *Eruca.*

§. 45.

m desideriô ô detinebatur puella quædam, liceret, arreptâ onde oblongâ per hortum cur- ur innoxiéque voraret, quam puellam ipse vi- . Donatus. vid. *de medic. Histor. mirabil. Lib. 4.* vicus Lacertis vivere ibus vesci in more Aphris esse, Caelius Rhod. *Lib. 28. cap. 2. fol. m. 1065.* *Lacerta.*

§. 46.

mina quædam gravida, juxta *Lib. 5. c. 6. p. m. 915.* Et de puellâ tiâ ranarum, lacertarum, mu- serpentum omnisque insecto- delectabatur, vid. Sylv. Sam. C. Dec. II. An. 1. Obs. 39. p. 110. *Rana.*

§. 47.

quàm avidissimè co- in Frisia in Livonia araneas, Rig muscas *Aranea.*

Blancard *Collect. medico-phyſ. Cent. 5. Obſ. 41. p.m. 77.* Daniel Sennertus *Practic. Medicin. Lib. 6. Part. 5. cap. 1. p.m. 225.* ſcribit, ſe noviſſe Civem, qui ſanctè affirmavit, ſe puerum cum delectatione & ſine damno araneas devoraſſe. Vixit Hildeſiæ Studioſus macilentus, facie pallidâ, totus valetudinarius, hîc conſiliô cujusdam araneis veſci cœpit, quorum uſu obeſus factus & bonæ valetudini reſtituus eſt, ſummôque deſideriô araneas venari ſolitus, nec minori appetitu comedens, ex Johannis Ludovici Hannemanni relatione *v. M. N. C. Dec. 2. An. 5. Obſerv. 116. p. 231.* ubi etiam Baronis ex Perilluſtri ſtemmate de Kniphauſen meminit, qui avidè & affatim iis inſectis venenatis veſci conſvevit. Locumtenens quidam araneas avidè venabatur, venatione captas in patinam congregabat, poſtea comedebat. Cùm interrogaretur, qvare adeò eſu horum inſectorum delectaretur? reſpondit, ſe hoc hæreditariò â matre habere, ut quæ avidiſſimè iſtis animalculis veſci cónſveverat, juxta Obſervationem Johannis Ludovici Hannemanni *M. N. C. Dec. III. An. 3. Obſ. 55. p. 64. ſeq.* Illuſtriſſimus quidam S. R. I. Comes, dum puer adhuc erat; impotenti animô araneis inhiavit, & Vir factus, quando volupe erat, quod tamen non raro fiebat, propriis manibus captas, ori inditas dentibus comminuit, deglutiit, & ſine ullâ læſione in Ventriculô detinuit. Hic Comes Johanni Jacobo Wepffero narravit, illas lingvæ gelu inſtar frigidas & dulces apparere. *vid. M. N. C. Dec. II. An. 8. Obſ. 68. p. 176.* Mendicus quidam Noribergenſis, Vir truci facie, barba horridâ, crinibus rubris, Araneivorus, vulgo der Spinnenfreſſer cognominatus, non tantùm araneos, qvales qvales etiam fuerint

- - pluris qvam tanti obſonia Rhombi
Qvam leporis Clunes, qvam turdos æſtimat aſſos,

Sed exinde quoque in tantum Veneris furorem agitur, ut oppidò metuat, ne Nervus nimietate rumpatur &c. ſunt verba

Michaelis

[illegible] i Lochneri ibid, *An. 6. Obs. 226. p. 441.* Juxta [illegible] ælii Rhodigini *Lection. antiqu. Lib. XI. cap.* [illegible] tor Magnus Albertus est, in Coloniâ Agrip- [illegible] vidisse, quæ in trimatu parietibus arreperet quas voraret: eoque cibi genere oblectata in- [illegible] Liceat adhuc ex Cornel. Stalpartii van der [illegible] nibus rarioribus *Cent. poster. Obs. 22. p. m. 250.* [illegible] re: Virginis cujusdam mentionem facit Ari- [illegible] itiô ita aranearum aliarumque rerum venena- [illegible] verat esui, ut fortissima tandem toleraret ve- [illegible] ter, quàm [illegible] us quispiam solitis vescitur ali- [illegible] m enim ver[illegible] ipsa inde adeo evasit venenata, ut [illegible] ve corporis [illegible] ore appropinquantes mox inter- [illegible] Forsan hæc [illegible] dem fuit, quam Plutarchus alii- [illegible] rariora ad Ale[illegible]ndrum Magnum â Rege quodam [illegible] am tradunt, eum præsertim in [illegible] us cum illâ decumberet, sicque [illegible] teles suspicione motus Regi con- [illegible] endam ei adjungeret: quod ita [illegible] im ipsam impudicè attigisset, ve- [illegible] r adducta dantur adhuc alia ara- [illegible] innoxiè tamen deglutitorum, [illegible] lam Eburo dictus Bullonius, co- [illegible] ingentem, quam decidisse vide- [illegible] ficio, vivam cum multâ animi [illegible] dies illi oborta est phlegmone [illegible] pure, inde araneam integram [illegible] d. Joh. Baptist. van Helmont. *de* [illegible] Virgini cuidam octodecim [illegible] es in tabernâ ventum ex- [illegible] cui panis erat intritus [illegible] stinando aliquot deglu- [illegible] tivis

muscas similiaque insecta, sine ullô sanitatis detrimentô, nisi quod facie esset pallidâ, edisse, ex Hannemanni literis refert Cornelius Stalpart van der Wiel *Observ. rarior. Cent. ser. poster. Obs. 22. p. m. 247.* De mendicô araneos sine valetudinis detrimentô vorante; item de puellâ araneos deglutiente, vid. Joh. Rhod. *Obs. med. Cent. 3. Observ. 9. p. 172.* Varia arnearum fortuitò deglutitarum exempla recenset Petrus Borellus *Cent. 1. Obs. 81. p. 87.* De Medico, qui in Corpore cujusdam apertô, araneam in stomacho invenit; item alius Medicus septem araneas è corpore humanô remediis expulit. Et *Cent. 3. Obs. 19. p. m. 212. seq.* de Procuratore castrensi, qui dum se opiparè cum amicis in hortô suô sub vite exciperet, atque casu araneola ferè invisibilis in ejus vitrum vinô plenum jamjamque hauriendum incideret, dixit: nihil refert, deglutiêris, & haustô potu nullum hinc malum sensit, sed duobus abhinc mensibus cum ingenti tussi araneam maximam rejecit. Ibidem etiam puellarum araneas innoxiè vorantium, nec non Heroinæ Anglicæ, quæ araneis inter cibos delectabatur, mentionem facit & juxta *Cent. 4. Obs. 56. p. 318.* Organorum musicalium Magister Londinensis pertitissimus araneis deglutitis suos omnes tanquam panaceâ optimâ morbos curare solitus est. Juvenis Scotus, Lugduni Batavorum studiis operam navans, in omnibus ædium angulis araneas conqvirebat sibique cibum svavissimum esse affirmabat, homo aliàs sanus, facie subpallidus & circa oculos subtumidus, quem Simon Schulzius novisse refert *M. N. C. Dec. I. An. 2. Obs. 10. p. 29.* Vixit etiam olim in Aulâ Serenissimi Electoris Brandenburgici generosa mulier è Batavorum prosapiâ, quæ non tantum sine noxâ, sed & cum appetitu singulari indies araneas assumsit, in tantum illarum assveta, ut & gust deteriores a melioribus secerneret. Hoc fine libentissimè ar nearum venatui indulsit, perque omnes Palatii angulos eas ' prædata fuit. *v. l. a. An. 3. Obs. 146. Schol. p. 268.* De Puerô

ar

araneas per omnes domûs angulos ve-
oxie vescebatur, *vid. M. N. C. Dec. II.*
ibi Georgius Francus etiam observatio-
quiens, novi Amplissimum, qui me præ-
aximas variegatasque araneas, die grossen
pinnen und Kancker, sine ullâ noxâ & tam
devorabat, ut unum alterumve primò ex-
t pedem, dein tam diu globosum araneæ
onec per medium creparet atque ita peni-
c sibi à puerô fuisse familiare retulit, sed in
ous araneis sensit alvum justô magis lubricari
aliô incommodô. Docta Schurmannia ara-
habuit & absque sanitatis dispendiô come-
Act. lit. Fascic. 7. refert Autor der Vergnügung
Part. 10. p. 42. Refert etiam Philippus Salmuth
m. 69. se præsente nonnullos ora aquâ colluisse
nedisse, quibus Aranei fuerunt immersi. Puella
neas accurrebat captasque avidè devorabat:
uit, ut earum usu læderetur, ut etiam pingvior
Hieron. Cardan. *de Rerum Varietat. Lib. 8. cap. 40.*
o cuidam plebejæ sortis per aliquot annos nihil
iis fuit, quàm araneos fortè obvenientes in escam
vir optimè notus fuit Ehrenfrido Hagendornio.
c. II. An. 4. Obs. 70. p. m. 147. Studiosum quen-
nsem Araneas innoxiè devorantem ex Highmoro
hofredus Mœbius *Fundam. Medic. Physiolog. cap. 10.*
incolas Cumanæ Insulæ Apibus vesci, & ex esu ara-
illam noxam percipere; item Patavii qvendam fa-
nem innoxiè araneas & præter cicadas & locustas
quos tamen aliqvi vim habere Cantharidum ex-
Johannes Dominicus Sala *de Ali-*
ap. 2. p. m. 8. Vid. etiam Steph.
I 2 Blan-

Blancard *Collect. medico-phys. Cent. 5. Obs. 41. p.m.77.* Daniel Sennertus *Practic. Medicin. Lib. 6. Part. 5. cap. 1. p.m.125.* scribit, se novisse Civem, qui sancte affirmavit, se puerum cum delectatione & sine damno araneas devorasse. Vixit Hildesiæ Studiosus macilentus, facie pallidâ, totus valetudinarius, hic consiliô cujusdam araneis vesci cœpit, quorum usu obesus factus & bonæ valetudini restituus est, summôque desideriô araneas venari solitus, nec minori appetitu comedens, ex Johannis Ludovici Hannemanni relatione *v. M. N. C. Dec. 2. an. 5. Observ. 116. p. 231.* ubi etiam Baronis ex Perillustri stemmate de Kniphausen meminit, qui avide & affatim iis insectis venenatis vesci consvevit. Locumtenens quidam araneas avidè venabatur, venatione captas in patinam congregabat, postea comedebat. Cùm interrogaretur, qvare adeò esu horum insectorum delectaretur? respondit, se hoc hæreditariò â matre habere, ut quæ avidissimè istis animalculis vesci consveverat, juxta Observationem Johannis Ludovici Hannemanni *M. N. C. Dec. III. An. 3. Obs. 55. p. 64. seq.* Illustrissimus quidam S. R. I. Comes, dum puer adhuc erat, impotenti animô araneis inhiavit, & Vir factus, quando volupe erat, quod tamen non raró fiebat, propriis manibus captas, ori inditas dentibus comminuit, deglutiit, & sine ullâ læsione in Ventriculô detinuit. Hic Comes Johanni Jacobo Wepffero narravit, illas lingvæ gelu instar frigidas & dulces apparere. *vid. M. N. C. Dec. II. an. 8. Obs. 68. p. 176.* Mendicus quidam Noribergensis, Vir truci facie, barba horridâ, crinibus rubris, Araneivorus, vulgo der Spinnenfresser cognominatus, non tantùm araneos, qvales qvales etiam fuerint

- - pluris qvam tanti obsonia Rhombi
Qvam leporis Clunes, qvam turdos æstimat assos,

Sed exinde quoque in tantum Veneris furorem agitur, ut pidò metuat, ne Nervus nimietate rumpatur &c. sunt v Micl

ieri *ibid, An. 6. Obs. 226. p. 441.* Juxta
nodigini *Lection. antiqu. Lib. XI. cap.*
agnus Albertus est, in Coloniâ Agrip-
, quæ in trimatu parietibus arreperet
voraret: eoque cibi genere oblectata in-
eat adhuc ex Cornel. Stalpartii van der
s rarioribus *Cent. poster. Obs. 22. p. m. 250.*
Virginis cujusdam mentionem facit Ari-
ita aranearum aliarumque rerum venena-
tesui, ut fortissima tandem toleraret ve-
quàm sanus quispiam solitis vescitur ali-
nim verò ipsa inde adeo evasit venenata, ut
orporis liquore appropinquantes mox inter-
orsan hæc eadem fuit, quam Plutarchus alii-
ora ad Alexandrum Magnum â Rege quodam
a dònoque datam tradunt, cum præsertim in
do amore captus cum illâ decumberet, sicque
Verum Aristoteles suspicione motus Regi con-
iò aulicum quendam ei adjungeret: quod ita
im primùm enim ipsam impudicè attigisset, ve-
interiit. Præter adducta dantur adhuc alia ara-
sponte sed casu, innoxiè tamen deglutitorum,
g. Capucinus quidam Eburo dictus Bullonius, co-
ampteam, araneam ingentem, quam decidisse vide-
em, sub jugi Sacrificio, vivam cum multâ animi
bibit. Infra paucos dies illi oborta est phlegmone
femore ac sub primò pure, inde araneam integram
a tamen) reddidit. vid. *Joh. Baptist.* van Helmont. *de*
materiali. §. 7. fol. m. 366. Virgini cuidam octodecim
... *merces in* tabernâ venum ex-
... *sa calida,* cui panis erat intritus.
... *tores festin*ando aliquot deglu-
tivit

I 3

tivit cochlearia residuumque seposuit. Abeuntibus postmodum emtoribus, ubi liberum nacta erat tempus, recepit scutulam comestura, quod antè reliquerat. Sed ecce dum forte fortuna oculos infert in vasculum, deprehendit supernatantes duos aranei pedes. Perterrefacta exinde domum se confert & parentibus, quæ contigêre, exponit. Isti postquam etiam ex ancillâ resciverunt, cerevisiam illam præcedenti jam vesperâ è doliô promptam, per totam noctem in apertô servatam fuisse cratere, relationi filiæ facilè assentiuntur, atque quantocyus Medicum in consilium vocant. Sed ante ejus accessum Virgo vomitu rejicit aranei corpus & pedes aliquot, unde Medici jussu sumtâ Theriacâ sudavit atque sic convaluit, referente Georgio Segero *M. N. C. Dec. I. An. 4. & 5. Obs. 85. p. 76.*

§. 48.

Scorpii. Scorpios atque araneos Patavii adolescens fatuus citra noxam voravit, teste Johanne Rhodio *Obs. med. Cent. 3. Obs. 91. p. m. 172.* Romæ alius integer mentis Scorpiones sine damnô deglutivit, prius tamen accuratô modô complicatis Chelisque Caudæque spiculo, ne linguam & fauces deglutientis læderet pungeretque aculeus, vid. Thom. Bartholin. *Cent. 4. Histor. 55. p. m. 418.* Rusticus quidam in Valle Telina Anno 1663. Mense Juliô illis, qui vineam laborabant, prandium præparabat ex farinâ in aquâ ebulliente coctâ; quod ferculi genus ab illis polenta vocatur. Accidit autem, ut quidam Scorpio in farinâ latitans simul misceretur coqueretur que, rusticus comestâ istius polentæ particulâ percepit, se Scorpionem per medium intercidisse & simul mediam ejus partem devorâsse. Hic improbus exinde sibi mortem certò certius imaginabatur; ne verò solus moreretur, reliquis, nihil dicendo, alteram partem polentæ unà cum alterâ medietate Scorpionis dedit, qui ex inadvertentiâ illam simul ingesserunt, sed etiam absque ullô damnô. v. Casp. Theoph. Bierling. *M. N. C. Dec. I. An. 2. Obs. 205. p. m. 306. seq.*

Æthio-

is fluvii impunè vesci solere & Scor-
cribit Hieronymus Mercurialis *de Ve-*
ib. I. cap. 6. p. m. 7.

§. 49.

ndoque pro variô scopô assumuntur ; *Pediculi.*
xagenarii pediculos vivos recens captos
Gabriel Clauderus *M. N. C. Dec. II. An. 6.*
ope qui inter truculentam belli præteriti
m natus, à parentibus pauperculis in pa-
bras irruptiones militum, eorundem ma-
turus maximam Vitæ partem in sylvarum
t; Inter varia autem Phantasiæ sophismata
bat, ut pediculos suos recens-captos devo-
nutriendo corpori apprimè proficuas. Imò
najori aviditate deglutivit, ac à delicatulis a-
Ostreæ, turdi, leporinæ carnes & similia bel-
, quisquis amat ranam ranam putat esse Dia-
ierô in Palatinatu, qui Capitis pediculos vivos
orabatque *vid. M. N. C. Dec. II. An. 8. Obs. 234.*
s Lentilius Lithuanum remigem vidit, qui con-
vestibus pediculos mandebat. *v. M. N. C. Dec. III.*
6. *seq.* Nonnunquam etiam Jcterici non quidem
sanitatis, impulsi Pediculos devorare solent, qua-
legimus in Thomæ Bartholini Actis Hafniens.
n. p. m. 168. *seq.* de puerô, qui in sordidissimis pe-
um se inventurum ratus vel septem, vel novem de-
l infelici eventu: *disparuit equidem sensim morbus,*
it in vicem hujus mali pallor, appetitus nimius, imò
rophia & mors. Apertô Cadavere, obtulit se in Ven-
o-esse magnitudinis insolita Pediculorum in unum
... *puella rustica contra Icterum*
... *tur pediculis vivis, quos in ca-*
pite

pite suo captos & cera virgineâ abvolutos securè devorabat: Verum bestiolæ in corpore sese multiplicantes perniciosam peperêre Phthiriasin, â quâ ægrè redimi poterat puella. *v. M. N. C. Dec. II. An. 5. App. p. m. 37.* Ita etiam Pulicum esu Virgo quædam Tubingensis summopere fuit delectata, quos curiosissimè venabatur. *v. M. N. C. Dec. III. An. 3. App. p. 106.* (margin: *Pulices.*)

§. 50.

Cum paulò antè ranarum appetitarum mentionem fecerimus, liceat nobis hôc locô etiam bufonum devoratorum exempla inserere: Bufonem vivum grandem deglutivit vinitor quidam Petrus Yvens, unde tanta anxietas suborta, ut Ventriculum pugnorum concussione ad expulsionem irritare cogeretur; id quod demum unâ â deglutitô animali horâ contigit, nullâ tamen consecutâ læsione. vid. Nicol. Blegny *Zodiac. Medico-Gallic. An. I. Mens. Maj. Obs. 2. p. m. 87.* Dementem quendam bufones innoxiè comedentem non semel vidisse Medicum Montalbanensem Duncanum, ex ipsius ore refert Petrus Borellus *Histor. med. phys. Cent. 2. Obs. 37. p. 137. seq.* ubi idem bis vidisse addit ab empyricis factitatum, qui postea antidota sumentes venenum eorum a remediis retundi simulabant. Fœminam quandam gravidam minutos istos Bufones, cum pluviâ, ut ajunt, delapsos, sine omni noxâ comedisse, Parochus loci Christiano Francisco Paullini retulisse, dictus Autor recenset *Tract. de Bufon. Sect. I. cap. 3. p. 73. Et p. 72.* cujusdam Hispani in Insulâ Peragua fame pressi meminit, qui Bufones coctos comedit. Oliger Jacobæus *Act. Hafniens. Vol. V. Obs. 107. p. 281.* cujusdam meminit, qui Anno 1678. Mense Julio bufonem integrum turgidum maculisque insignitum promptè voravit, postquam bestiolam manu leniter palpasset, lotiur la emittens ad distantiam ulnarum quatuor, os viri sponte gressa est ac deglutita. Per spatium inde horarum quat donec hospes insolitus exspiraret, miseros præ dolore ej (margin: *Bufo.*)

abes, scamna, & quicquid sors obtu-
& Lacertas etiam masticavit & de-
ensis *vid. M. N.C. Dec. I. An. 3. obs. 178.*
di animalia venenata vivida, ranas ser-
iô comedit etiam Cultrivorus ille Ba-
er, v. Theophil. Bonet. *Medicin. se-
18. fol. m. 510.* Vidi ipse adhuc puer Vi-
nivorum, qui Busonem dissectum cum
quibus assumtis equidem de Theriacâ
ebat, statim bonam quantitatem inge-
en ad crepaturam ferè intumescebat, do-
um cum Antidotô Vomitu rejiceret. An
innoxiè comedi possint, ex alius rela-
r Petrus Borellus *l. 4.* item Franciscus Redi
Act. Philos. Anglic. p. m. 323. cui tamen sen-
eretur Christianus Franc. Paullini *Tract. de*

§. 51.

lam Uxor, annorum triginta trium, tempe- *Pullus vivus.*
im esset gravida, magna tentabatur volupta-
illum gallinaceum vivum cum plumis, ut ipsa
esideriô fateretur; Maritus ad ejus satiandum
inum, vivum pullum gallinaceum emit & do-
imque præbet uxori, quæ statim eum comedit
apite, omnesque plumas, pedes, intestina & ex-
oravit; Et postea fassa fuit, ipsam nunquam ma-
voluptatem in edendo, ac tunc, cùm pullum vi-
avit, uti ex narratione amici fide digni refert Jo-
onus *M. N. C. Dec. III. An. 3. Obs. 28. p. 32. seq.*

§. 52.

is quidam pignore dato absor- *Monedula.*
is vix strangulationem effugit,
tamen

tamen cùm in Ventriculum fuerit delapsa, nullam noxam inde passus est, teste Johanne Viridetô de prim. *Coction. Part.* 2. *cap.* 1. *p.m.* 232.

§. 55.

Mulierem quandam gravidam Delphis pellem ovillam crudam unâ cum lanâ comedisse refert Petrus Forestus *Observ. medicin. Lib.* 18. *Obs.* 7. *Schol. fol.m.* 143. Virgo puella duodecim annorum Picâ correpta clam devorare solita est pelles argenteas & aureas, quæ Corami Romæ vulgò appellantur, ita ut decorticatæ apparerent. vid. Dominic. Panarol. *Observ. medicin. Pentecost.* 3. *Obs.* 38. *p.m.* 94. cujus curam simul annectere liceat: Hoc statu ægrotæ relato adstantes monuit Panarolus, ut, quicquid juberet, perficiant, sed maximâ cum cautelâ, ne puella ipsius artem invalidam & nullam redderet: Dixit interim primo loco, ut puellam nullo modô corriperent, vulgatum enim est illud adagium:

Nitimur in vetitum semper cupimusque negata.

Sed fingerent, ac si nihil egisset, interea tamen vel in prandio vel in cœnâ aliquod fictum narraretur exemplum alicujus mulieris, quæ comedens primò res aliquas ingratas, ut puta carbones, calcem, pelles, suo palatui admodum gratissimas, non multò post reliquisset omnia, nam nescio quomodô ex abruptô amarissimum & fœtidissimum omne sentiens nunquam amplius talem cibum comederat: eamque esse istius morbi naturam, quod res prius gratissimæ, insuavissimæ evadunt. Monuit etiam Panarolus, ut clam, si fieri posset, omnia observarentur, & non multò pòst retulerunt, puellam, antequam pelles comederet, gustare prius; quod cum relatum fuisset, jussit Medicus, cum decoctô Colocinthidis & parum Assæ fœtidæ, pelles, omnes crepidas, chirothecas, & siquid aliud coriaceum adesset domi, imbui, dum ipsa puella per triduum Rus petiit. Reversa puella more solitô ad comedendum pelles omnes abhorruit.

subitò fecit, sed quando pelles omnes
recepit, & saluti pristinæ restituta est.
orii odore ita delectabatur, ut semper
n ore teneret, juxta Petr. Borell. Obs.
. 281. Fœmina quædam pellibus mu-
satisfecit, sie hat sich gelüsten lassen die
Pelcen zu versuchen, und sie sehr wohl ge-
ex Harsdörffero refert, Bernhardus Al-
. p. 8.

§ 54.

rsfferô allegatæ Observationi sequentem Stuppa
ex Johanne Langiô, *Epistol. medic. Lib. 2.*
pponere libet, ubi inquit: Nec illud de cu-
is pellice obticere possum, quæ manè inte-
æ manipulos, ut in Alpibus glis (non glis sed
mus montanus, vulgò Murmelthier, vid.
Lib. 4. fol. m. 567.) aut mus obæsus, plenis
t. Quum forte ex stomachô laboraret, ac
n ad me perferret, omniaque prius de ejus Pi-
consultus ab anu, quid urina indicaret, respon-
hanc plus lini de colô decerpere ore, quàm fu-
atili deduceret. Qvùm hoc anus garrula vatici-
observatione de me civibus prædicâsset, ut va-
es admirati sunt. Juvenem etiam Bohemum vo-
seu calculivorum in Curiâ Dresdensi Stupam in-
itate devorâsse paulo infra videbimus.

§ 55.

a & Gossypium præter alia, puella annos nata duo- *Lana, Gossypium.*
cie pallida, positione gracilis, comedebar & ita eis-
... ut inter suendum ejus pulvinaris, super quô
... suavi appetentiâ comederet,
... increparetur, juxta Amat. Lu-

K 2 sitan.

sitan. *Curat. medic. Cent. 3. Curat. 86. fol. m. 296.* Theodorus Craan *Prax. med. Lib. 3. Cas. 4. p. m. 412.* etiam mentionem facit puellæ natæ annos quindecim, frumentum, lanam, gossipium magnâ cum voluptate & copiosè comedentis.

§. 56.

Capilli. Puella quædam quatuor annorum proprios Crines, quoscunque vel corripere vel digitis involvens evellere potuit, avidissimè devoravit: Et quamvis parentes & alii diligenter hoc præcavere studuerint, tamen nunquam omninò â suô instituto penitus abduci potuit. Tandem in vehementem tussim ac Atrophiam totius corporis incidit, â quâ difficulter potuit curari. v. Joh. Schenck. *Observ. medicin. Lib. 3. fol. m. 320.* Ibidem etiam filii cujusdam Chirurgi octo annos nati ex Amatô Lusitanô meminit, qui capillos & parietum cretam assuetus cùm esset comedere, semel in Calcem vivam incidit, ex quâ, cùm abunde comederet, obiit. Schenckii tamen allegata Editioni meæ non respondent. Sequentem Observationem de Capillivoris annotavit Johannes Paulus Wurffbainius *M. N. C. Dec. III. An. 5. & 6. Obs. 301. p. 688.* Gemelli pueri tantâ & faciei & morum similitudine sibi juncti erant, ut vix alterum ab altero dignoscere liceret: Novimestre ætatis spatium ambo cùm attigissent, crines sibi mutuò ad calvitiem usque evellere ac devorare cœperunt, hinc factum, ut major natu ægrotârit & de torminibus Ventris ac insigni circa Ventriculi regionem dolore, conquestus, tandemque continuis jectigationibus defatigatus ac emaciatus, variis incassum præscriptis medicamentis, quarto ætatis suæ annô mortuus sit, Alter in vivis adhuc frater nauseosas has capillorum delicias avidè appetebat, ita ut nec minis nec ferulâ coërceri potuerit; quin, quamprimum ob domesticorum absentiam licebat, noctu præsertim, appetitui suo indulgeret, & capillos evulsos primò digitis conglobare, post ori citò ingerere ac deglutire soleret, melle saccharoque dulciores.

apillos etiam Parenti dormienti evel-
rulus aliàs vegetus, ſanus ac alacris;
ıpillivorus, per Amygdalarum dulci-
m internum, cui pili per ſuperiorem
n Ventriculô juncti, per inferius mox
ırbati ac elutriati. De Capillorum Pi-
m refert Johannes Adamus Gœritzius
ent. X. Obſ. 12. p. 267. ſeq. Pagus eſt, Af-
ıs a Ratisbona duobus milliaribus, in qvô
orum, Venatoris filia, quæ maximâ cum
devorat. Parentes ſanctè teſtantur, qvod
minimum ter ſibi extraxerit & voraverit,
caſtigata. Modum hunc ſervat: Capillos
gitum & parum maſticatos deglutit. Pro-
, ſed, ubi modò occaſio occurrit, aliis ho-
uſert; inſuper aliquot pelles leporinas etiam
ie tamen abſque noxa, ſanam enim eam ha-
rentes dixerunt. Quærenti Görizio, unde hic
s ortum traxerit, mater faſſa eſt: Se gravi-
nacellum prætereundo os bovinum piloſum vi-
aldopere appetiiſſe; ſed ob pecuniæ defectum
ım eundum fuiſſe. Hac acceptâ ad macellum
lius autem redeundo os illud piloſum non am-
e, utpote ab alia fœminâ interea emptum & abla-
riſtem abiiſſe, in quâ obſervatum fuit, quod ſta-
icrevêre, illos evellere & ori indere cœperit.

§. 57.

em quandam Illuſtrem Chirothecas devoraſſe, con- *Chirotheca.*
il unquam magis gratum fuiſſe, ob ſaporem, quem
... delectabilem, ex ore *Johannis* Theodori Schen-
... er *Wedelius* Patholog. medico-

il unquam ... delectabilem, ex ... 7. ... Georgius Wolffgangus ... ad. 3. cap. 2. ...

§. 58. Lin-

§. 58.

Lintea & fila. Lintei & filorum lineorum appetitum Virgo quædam circa annum ætatis duodecimum cum semisse incurrebat, ut non solùm ejusdem fragmenta ori immitteret atque summâ voluptate quasi pergratô sapore prædita deglutiret, sed etiam filum ipsum ejusque plures glomeres repetitis vicibus ingereret. Imò lintei appetitus ad decimum septimum usque annum pertinax erat, nec ulla præteriit dies, quâ illius cibi abstinens esset, etsi vim sibi inferret, & ubi desideriô illi non satisfaciebat, ab ascendente in Caput vapore immani illius dolore vexabatur atque omnium sensuum seqvebatur Conturbatio. Si latebras nanciscebatur, è perulâ lintea in frusta discerpta depromebat, quibus ad satietatem gratissimè vescebatur. Vid. Nicol. Blegn. *Zodiac. medico-gallic. An. I. Mens. Jun. Observ. 12. p. m. 107. seq.* Item Illustrissima quædam Comitissa fila linea perditissimè appetens semper in culeô glomeramina duplicati fili, quæ comederet, portabat; mensæ accumbens fila è mappis & mappulis, denique, quocunque locô stabat, aut versabatur, ex indusiô propriô, strophiolis, lodicibus &c. extracta perpetuò mandebat. Hinc è linô contexta utensilia filorum hac successivâ extractione clathrata quasi efficiebat & turpiter defœdabat, juxta Rosinum Lentilium *v. M. N. C. Dec. II. An. 2. Obs. 150. Schol. p. 331.* Alia Mulier fila seu duplarium masticare & devorare solebat; postea tamen suô malô prudentior facta, vitiosô appetitui reluctabatur, vid. Johann. Schenck. *Observ. medic. Lib. 3. fol. 320.* Victorius Trincavellius visitavit puellam nobilem, quæ fila ex Vestibus, quibus erant consutæ extrahebat & comedebat, vid. Marcell. Donat. *de medic. Histor. mirab. Lib. 4. p. 297.* Aliud exemplum Virginis generosæ, quæ fila è vestibus, maximè lineis studiosè extrahebat, & avidè manducabat, præcipue aus denen blauen Schürtzen oder Fürtüchern, ut undique instar fenestrarum perforaret, ex commemoratio-

:fert Georgius Francus *M.N.C.Dec.II.*
ventem Observationem communicat
. An. 7 & 8. Obs. 85. p. 148. Multas, in-
um gulæ libidinum species in *seqviori*
es Medicos constat. Mihi *argillam*, ma-
, item araneas, fascias crinales &c. ex
antes, obvenerunt. Omnes autem hæ
ertati proximæ, vel gravidæ fuerunt ha-
n quadrienni puellâ Malaciæ exemplum.
cis lineæ Negociatoris filiola in magnam
:â causâ Cachexiam incidens de Inappe-
ssione & circa hypochondria suffocatio-
ta langvebat tabemque in habitu corpo-
ibitis proinde, ast nullo effectu, pro in-
Remediis, forte contigit, ut Gelaria deji-
anum tersura filum lineum ex podice pen-
Hujus insoliti excrementi causam nec ver-
entes exqvirere valuerunt; donec actiones
adagantes & quasi vestigia ipsius prementes
orum aliquando adstantem avidèque fila vo-
ent. Causâ hac, ceu mali fomite, per spectâ,
catharticis multi filorum ex lino globuli se-
aque assumtis per aliquot menses sic dictis in-
is, martialibus, ægra plenissimè convaluit.

§. 59. *Institæ.*

à oculata seu Institas (Spitzen) quæ lintea Col-
Genuæ elaboratas & Luteriam devectas pro
Imperialibus, *seu centum Pistolettis* moneta
ice & post triduum *rursus alias*, pro aliis centum
inordinatô appetitu *fœminam* quandam devo-
ippus *Jacobus* Sachs à Lœu-
Obs. 83. Schol. p. 201.

§. 60. Non

§. 60.

Charta bibula. Non nisi Chartam bibulam Ictterico-hydropico-nephriticum quendam per tempus & quidem avidissime devorâsse ex literis D. Maichanqvez legere licet *M. N. C. Dec. I. An. 3. Observ. 174. p. 330.*

§. 61.

Stramen. Puella qvædam nobilis Stramen, ubicunque habere potuit, avidè comedit; Cùmque ob eam rem â Matre graviter objurgaretur, de nocte, nemine advertente, stramen è lectô, in quo cubuit, clam devoravit. Semper fuit ferè pallida morbisque obnoxia. Postquam vero viro nupsit ab hisce deliciis abstinuit. vid. Joh. Schenck. *l. a.*

§. 62.

Gramen & fœnum. De Adolescente sedecim annorum Gramen ac fœnum locô cibi assumentem seqventem observationem recenset Nicolaus Tulpius *Observat. med. Lib. 4. cap. 9. p. m. 312.* Allatus Amstelredamum omniumque oculis expositus fuit Adolescens sedecim annorum, qui in Hyberniâ, â parentibus fortè devius inter oves sylvestres ab incunabulis altus, induerat qvasi naturam ovillam, corpore pernici, perpete pede, vultu truci, carne durâ, cute exustâ, artubus strictis, fronte ut obtusâ ac depressâ, sic occipitiô convexo ac tuberosô, rudis, temerarius, imperterritus, & exors omnis humanitatis, cætera sanus, & optimè valens; destitutus voce humanâ balabat instar ovis & aversatus cibum potumque nobis usitatum, manducabat solum gramen ac fœnum, & quidem eô delectu, quô curiosissimæ oves; obvolvendo identidem unumquodque & æstimando singula minutatim, seligebat, gustabatque tandem modò hæc, modò illa, prout naribus ac palato judicarentur gratiora ac magis convenientia, &c.

§. 63. De

§. 63.

ventia de suô Parente refert Rosinus *Caseus.*
odecim circiter annorum puer Vina-
gæum, Caseos inde bubulos minores
; qvum verò dolium, in qvô asserva-
nè vacuum, isqve corpus nimium in-
æqvilibriô, in dolium præceps fertur:
opinionem protractô cellam hospites
adeunt & opportunissimô tempore vix
one liberant: odore vero Casei plus su-
ô Lentilii Parens imbutus caseos ab illo
elitiis habebat. *D. M. N. C. Dec. II. An. 10.*

§. 64.

e literatorum, qui mire esu muci narium *Narium Mucus.*
que subinde ex naribus & viscidiorem pi-
ebat manibusque tamdiu tractabat, donec
mare posset, tuncque deliciarum instar de-
e scribit Petrus Rommelius *M. N. C. Dec. III.*
p. 64. ubi pariter fœminæ meminit, quæ
cciorem in deliciis habuit illumque naribus
cim fortasse esse sibi imaginans) avidè im-
erum quendam Nasi mucosa seu exsiccata re-
rren Nasenpöbel oder Putzen avidè assumsisse,
s Francus *l. a. Dec. II. An. 8. Observ. 234. p. 570.*
ueri Naumburgensis meminit, qui crustas Ulce-
xsiccatas devorabat.

§. 65.

varia nonnullis pro deliciis habentur, v. g. puero *Stercora.*
sordido, cujus meminit Rosinus Lentilius
... 327. seqq. qvippe dictus puer
... ominari solent, avidissimè esi-
tabat; L

tabat; hinc qvanqvam pera pane, similâ aliisque nonnunquam turgeret, ille tamen appetitu mirô ferebatur ad Oletum proprium, quod, ubi data facultas, etiam de nocte surgens corrasit, focum instruxit, ollæ vel solum infusum, vel aliis obsoniis, casu in culinâ repertis, mixtum ad ignem coxit comesturus. Præcipuè homerdâ â frigore constrictâ vehementer ad esum delectabatur. Stercora suilla, anserina, intra pedum digitos collecta, in deliciis fuere, &c. Virgo quædam nobilis stercora humana exsiccata avidissimè exoptabat & pulverata tanquam Tragemata condebat, Latrinarum crustas chartæ involutas secum ferens. v. Petr. Borell. *Obs. phys. med. Cent. 4. Obs. 2. p. m. 281.* ubi seqventia addit: Legimus Aristophanem qvendam vocâsse Medicos fecivoros, quòd quidam adulatores fuerint, qui excrementa Magnatum degustare voluerint. Qvare de illô non ineptè dixit quidam, eum dignum fuisse Xenocrate Medicô, qui excrementis variis animalium omnes morbos curare solitus erat. Item puer qvadriennis in lectum cacaverat; flagra autem extimescens suum stercus comedit, juxta Johann. Baptist. van Helmont *Tract. Sextupl. Digest. aliment. hum. §. 36. fol. m. 132.* Puellam quandam stercoribus delectatam fuisse & Virum Nobilem foria puellarum recentia avidissimè sorbillasse, ex Nanceliô refert Johannes Jonstonus *Thaumatograph. Admirand. Homin. cap. 2. Art. 2. p. m. 440.* Quidam nomine Claudius, natione Lotharingus, cujus infra Capite qvintô inter Omnivoros mentionem faciemus, præter alia, vorabat animalium stercora, cumprimis bubulum, calidum adhuc, prout è matre venit, &c. Georgius Hannæus vidit Juvenem, plurimis corroboratum vitiis, qvi qvoties unius vel alterius solidi pellicere tur mercedulâ, toties vilissimum, & sue, quam homine dignius, è propriâ per Ventrem factâ eluvie sibi struxit prandiolum. *v. M. N. C. Dec. II. An 8. Obs. 115. Schol. p. 253.* Vidit Christianus Franciscus Paullini Hasfordii ad Mœnum rusticam quandam

a gravidam, quæ maritum ad nundinas an-
ns, de variô suô appetitu mira referebat.
pertæsus dixit fortè: Ey Aenle, friß einen
st hic, solutis braccis, cumulum in gramine
discessit. Mulier, idem simulans, sordidissi-
nuc calidas summô cum delectamentô inge-
æquitur. Qui tandem retrospiciens odorem-
eum admirans, reliqvias jentaculi adhuc ali-
jugis deprehendit, dicens: Aenle, was ist das?
it ille fœtidum appetitum. Placatus demum
tuit. *v. M. N. C. Dec. II. An. 5. App. p. 16.* Et
ius novit fœminam, quæ gravida panem ster-
is fœtidissimis ex Cloacis eductis probe intin-
, sine noxâ Valetudinis, cupediarum instar ex-
orabat. *ibid. Dec. III. An. 7 & 8. Obs. 40. p. 63.*
am refert etiam Vitus Riedlinus *Lin. medic. An.*
v. Obs. 23. p. 800. seq. de fœminâ gravidâ, quæ tan-
is feces ingurgitandi correpta fuit, ut statim ali-
nis ad hunc usum accommodata è domô suâ pe-
uic Embammati intinxerit, & panem sic probè
è devoraverit &c. vid. infra *Cap. XIII. §. 51.* Ju-
a qvadrati Corporis, voracissimus, morionem
ô Monstrum hominis, primis ætatis annis nihil
iciis habuit, quàm sordium ex eqvorum strigilla-
darum esum & usum, ut de humanô Cœnô, tan-
enâ re nihil dicatur. Ex ephebis autem excedens
e valedixit, potu ciboque postmodum vix satian-
hrenfrid Hagendorn. *Histor. med. physic. Centur. 3.*
. m. 410. Maniacos præter alia absurda etiam ster-
um comedere, qvotidianæ observantiæ est. v. etiam
um colliqvæ dicam ... *An. 6. Obs. 234. p. 540.* Qvalia
... plurima, & inter alia nuper in

L 2 Capil-

Capillamentario, (jam restituto) observare mihi licuit. De furioso, qui excrementa alvina in patina cum potu ordinario miscendo intritæ loco avide devoravit, vid. Mich. Bernh. Valentin. *Novell. med. leg. Cas. XI. p. 272.* De quodam obsesso, qui trium modiorum panes unâ vice devorare, &, si panes deerant sua ipse excrementa comedere & lotium bibere solebat. v. Johann. Christian. Frommann. *de Fascinat. Lib. 3. Part. 4. Sect. 1. cap 9. §. 11. p. m. 613.* plura Scybalophagiæ exempla infra reperies.

§. 66.

Muria. Fœmina quædam aliquoties gravida semper primis mensibus ad viginti septimanas eôdem anorexias malô vexabatur, ut omnes fugeret cibos præter embammata cum pane ex aceto, item muriam è brassicâ capitatâ minutim concisâ per fermentationem ex adsperso sale extractam, Sauerkraut-Lacke; aut è Cucumeribus eodem modô conditis atque fermentatis, saure Cucumern- oder Gurcken-Suppe; Nec alium admittere poterat potum, præter aquam simplicem fontanam. Nihilominus feliciter fœtûs enixa est suos; atque statim â partu sensim saniores assumsit cibos Cerevisiamque bibit ordinariam, ceu ipsa fassa est Georgio Franco, *v. M. N. C. Dec. II. An. 9. Obs. 201. p. 362.* quô locô etiam mentionem facit Matronæ, quæ totô *Acetum.* imprægnationis tempore mirè acetum deperibat, furtimque, ubi ubi poterat, conquirebat; quæ fœtum dein Cuticula orbum & semicrudum peperit Leucopetræ. Et Christianus Fridericus Garmannus *M. N. C. Dec. I. An. 2. Obs. 149. p. 233.* fœminæ meminit cujusdam Nobilis, quæ uterum gerens toto gestationis tempore nullum cibum nisi acidum expetiit, potûs verò locô continuò acetum avidis hausit faucibus; postea vero fœtum absque Epidermide exclusit.

§. 67.

Colluvies pecorata. Extraordinarium quoque appetitum in Johanne Christophoro

notavit Petrus Rommelius *M. N. C. Dec. III.*
. seq. Dictus scilicet Piscator in febrem ter-
tiæ satis diu, optimis licet remediis antefebri-
lô Medicô præscriptis & in cassum exhibitis,
fit & vix non morti tradidit. Morbi tandem
m pertæsum summum desiderium cepit bi-
mâ illâ pecoratâ colluvie, quæ porcorum for-
abluendis (vulgo eine Sau-Schwemme)
quia ob vires fractas & summam debilitatem
, ipsemet progredi non valebat, servum cum
ensurarum capaci ad illud implendum ad la-
rosam, ad Collis radicem sitam, ablegavit,
dine Collis, utrum servus mandata ritè exse-
quasi ex speculâ, ne alia vel purior aqua, locô
rdium substitueretur, accuratissimè quasi ex-
observavit & præcavit. Reditum missi cum
fœtidissimô nectare, ægre expectans, quan-
iserunt, obviam servo ivit summòque cum
cepit, atque ex tempore sat largum haustum
ingurgitavit & brevi spatiô septem mensu-
hujus paludosi potûs avidissimè summâque,
, cum voluptate ebibit, & continuò à febre
aluit.

§. 68.

m quandam ob vitium Picæ maximam Glaciei *Glaciei & Nix.*
isse indeque multis malis correptam fuisse, ex
rt Marcellus Donatus *de Medica histor. mirabil.*
m. 297. Mulier quædam Uterogerens ob Picam,
r, frequenter Glaciem comedit, vid. Joh. Schenck.
ib. 4. fol. 567. Et Hospitis cujusdam Uxor, cùm
ida hyemis copiosissimos fructûs, Nivem scili-
antum appetiisset, appetituque ita indulsisset, ut,
L 3 ipsa

ipsâ narrante, tantum nivis comederit, ut mirum non fuisset, si glacies inde fauces, Ventriculum & Intestina obduxisset, idque repetitis aliquot vicibus, ipsa quidem parum hinc detrimenti passa fuit, nisi quòd ambo fœtûs citò nimis projecti vitâque privati fuerint. Juxta Vitum Riedlinum *v. M. N. C. Dec. III. An. 5. & 6. Obs. 128. p. 259.*

§. 69.

Caro humana. De Picâ seu pravò carnem humanam mordendi sive edendi appetitu varia quoque hinc inde reperiuntur exempla. Ex Chronicô enim Lipsiensi Christianus Johannes Langius *Oper. Medic. Tom. II. cap. 2. §. 3. annot. fol. 6. refert* Exemplum prægnantis, quæ appetebat admorsionem pedis nudi servi pistorii: qvi annuens binis vicibus hoc sustinuit, tertiâ tamen vice id denegavit, hinc factum, ut bini fœtûs vivi, unus mortuus, exclusi fuerint brevi ab ipsâ fœminâ. Aliud exemplum refert Marcellus Donatus *de Medic. Histor. mirab. Lib. 4. cap. 1. p. m. 297.* Non defuerunt, inquiens, nostrâ memoriâ, quæ conspectô virô quodam thorosô ac corpore succulentô, morsu hujus appeterent armos, quod ipsum cuidam gravidæ, quò illius desiderium expleret, & nequid incommodi accideret, haut gravatè admisit; itaque illa dentibus partem avulsam crudamque paululum modò mandibulis confectam devoravit; illa verò nec dum satiata iteratò id tentavit; at vir illam repulit, nec denuò in Corpore suô pati lanienam sustinuit; quæ confestim mœrore tœdioque affecta parturire occipit ac qvum geminos gestaret, alterum vivum, alterum quod eadem pulpamentô frustrari contigerat, mortuum edidit. Mulier quædam Johanni de Muralto nota ardenti desideriô clunes infantis duorum aut trium annorum commordendi deflagrans ipsum forte in gradibus scalæ domûs vicinæ comperiens reclusâ veste ipsum in clunibus momordit. Confugientibus ad infantis clamorem dicebat illa, infantem cecidisse, ipse verò, illam in natibus momordisse;

im repertum fuit. *vid. M. N. C. Dec. II.*
Mulier quædam gravida brachium viri
it, & eodem die tres quoque infantes
Salm. *Cent. I. Obs. 41. p. m. 27.* Plura
Sialologia nostra cap. 5. §. 46. p. 245.
g. *Obs. 137. p. m. 374. & 377.* Joh. Lang.
Epist. 12. p. m. 549. & Samuel. Hasenreffer.
p. 4. p. m. 423. adducta reperies.

§. 70.

tiam ad Picam vel depravatum & peculia- *Anthropophagi.*
ri possunt historiæ horrendæ, quas recen-
as *I. a p. 298.* Mediolani scilicet artificem
, nomine Elisabet, rotæ atque ignis tor-
, ita à Justitiæ judicibus damnatam, quod
liciens inque domum introducens enecaret
iesque comederet; cujus ferina bestialisque
cta fuit. Cùm enim parentes puellam amis-
harinam Seranam diligenter perquirerent,
manum subreptam in vicinorum domum
spectaculô commoti catum venari cœpere,
isabet confugiens, qui illam insequebantur, eò
ogressi integrum adhuc Catharinæ Corpus in-
ere &c. Item, Latro quidam ad Tynnani an-
, ubi cum sceleratâ familiâ ab hominum soda-
ebat, infandô scelere prehensus est, atque cum
ncula conjectus. Mos erat homini truculento,
ios aut furtô sustulerat, aut absque arbitris ju-
m adactos esitare. Et quibus tenerior erat ætas
poris habitudo majoribus habere deliciis; ob
lum scelus cum conjuge omnique familiâ, uni-
inei; probe vix dum annum unum natâ damna-
vivus flammis traditus est atque consumptus. Sed
hæc

hæc Dioni educata priusquam duodecimum superaverat annum in paternô scelere deprehensa, ut viva terrâ defoderetur, sententiam accepit. Qvumque duceretur ad supplicium, & ingens mortalium vis, mulierum præsertim, effusa, quod tam immane facinus ausa fuisset, eam execraretur, conversa ad sequentes vultu crudelitatem præ se ferente, quid, inquit, me objurgamini, velut scelus homine indignum admisissem? mihi credite, ubi experti essetis, quàm palatum delectet humana caro, qui à liberorum esu abstineret, inveniretur nemo; ita perpetrati criminis impoenitens destinatum supplicium multis conspicientibus detestantibusque tantam in fœminâ impudentiam contumaci animô obivit. Sequentem Casum refert Johannes Wolffius *Lection. memorabil. & recondit. Centenar. 16. Oper. Tom. II. fol. m. 983.* Anno 1580. Bretteburgi mulier gravida, desideriô sui mariti capta & accensa edendi, eum noctu jugulavit, & mortui sic brachium & latus sinistrum cingulotenus devoravit: reliqua sale condita reposuit, volens & illa comedere. Interea verò tres peperit filios & perpetuô claudebatur carcere. vid. etiam Joh. Schenck. *Observ. Lib. 4. fol. m. 567. M. N. C. Dec. I. An. 2. Obs. 109. p. 311.* Joh. Ludw. Gottfrid. *Chronic. Part. 7. fol. 761.* Fœminas carnem crudam appetentes & comedentes se vidisse scribit Petrus Salius Diversus *de Affect. particular. cap. 19. p. m. 353.* An Cambleta Lydorum Rex Picâ, an voracitate, an insaniâ laboraverit, quem Ludovicus Cælius Rhodiginus *Lection. antiqv. Lib. 7. cap. 11. fol. m 240.* nocte quadam uxorem devorasse, cumque summô manè illius manum in ore comperisset, semet jugulasse scribit, ipse benevolus Lector judicet. De carnium esu allegatus Autor *Lib. 28. cap. 2. fol. 1015.* inquit: Nomades ac insolens Hunnorum feritas nec semicrudas aspernata carnes est. Sarmatis, Vandalis, ac innumeris aliis, equorum & vulpium carnes solatio sunt. Jam qui & humanis vescerentur, Scotos, gentem Britannam, se vidisse prodidit Hieronymus

Caro cruda.

vel annonæ penuriâ vel, in obsidio-
variorum animalium cadaveribus vel
-rorum corporibus vitam sustentare
-thropophagis, seu humanâ carne ordi-
-etitu vescentibus, quod Indis familia-
-olixiùs agere ad scopum nostrum non
-n possunt Flav. Joseph. *de Bell. Judaic.*
Marcell. Donat. *de medic. Histor. mirab.*
-e97. Philipp. Camerar. *Horar. subcisivar.*
Bartholom. de las Casas Beschreibung
-niern eingenommenen Indianischen
-Lud. Gottfridi Histor. Chronicke *V.* Theil
Reise-Begebnisse in *Africa &c. Lib. 2. p.*
-69. Hiob Ludolfs Schaubühne der Welt-
Lib. 46. An. 1646. cap. 7. fol. m. 1335. Rosin.
-II. *An. 2. Obs. 150. Schol. p. 330.* Casp. Barlæi
-611. Hieron. Cardan. *de Rerum Variet. Lib.*
-oh. Neubof. Ost-Indianische Gesandschafft
-o cuidam Anthropophagus ad quæstionem,
-ne humana esset? respondit, sibi nihil magis
-â carne humanâ, interque illam sapidissimam
-uropæis albâ tinctis cute & quidem inter illos
-, ut brachiorum, crurum & tibiarum. v. H. G.
-*gin. Morbor. §. 24. p. 28.* A Carnis humanæ esu
seu Neapolitani ortum derivat Italus quidam,
-rovanti, inquiens: Cùm inter Gallos & Hispa-
-lim bellum esset, & magna annonæ, & præcipuè
-t penuria, malè feriati illi mercatores, qui victum
-unt, clam Cadavera mortuorum militum in varia
obsoniorum genera apparaverunt, eaque ubique
-ndiderunt, quas carnes cùm, insatii satis longô tem-
dissent, plerique hôc morbô correpti & pleni pustu-
larum

larum & dolorum evaserunt, plurimis etiam capilli deciderunt &c. v. Georg. Paschius *de Novis Inventis Cap. 6. p. m. 380.* Vocabulum Samojedæ Russica Lingua Anthropophagos significat, *vid. Act. Erudit. Lips. 1719. p. 234.*

§. 71.

Metalla. Imò ne Metalla quidem, v. g. æs, ferrum, argentum, ab inordinatô Picâ laborantium appetitu immunia sunt, qualem observationem supra ex Nicolai Pechlini Observationibus medico-physicis allegavimus, qui *Lib. 2. Obs. 55. pag. m. 345.* Juvenis cujusdam Picâ planè peregrinâ conflictari meminit; hic enim Studiosus Upsaliensis dimidiô annô tanta Orexi laborabat, ut nullis cibis vulgaribus solidis satiari posset, unde durissima quæque & ipsa dicta metalla avidè appetebat atque devorabat. Erant autem duo duntaxat in septimanâ dies, quibus hoc morbô tentabatur, Lunæ iste & alter Jovis, cæteris diebus sui compos victu & cibis iisdem utebatur, quibus alii ejusdem contubernii hospites. Hanc Picam allegatus Pechlinus magicam vocat absque dubio, quia hic morbus nullis medicinis parebat, sed tempori & sex mensium patientiæ relictus, uti subitò venerat, ita, imploratâ tamen prius, quod Studiosus narrabat, Sagæ mulieris operâ, decessit &c. Filia Consulis Amstelodamensis tantùm non delectata, verum avidè & ad satietatem usque fruita cespite sulphureô, ac plumbi laminis minutatim concisis, ad instar alimenti vel maximè familiaris incidit tandem in morbum. v. Nicol. Tulp. *Obs. med. Lib. 4. cap. 23. p. m. 332.* Novit etiam Johannes Dolæus fœminam, quæ limaturam Martis comedebat, aliamque quæ plumbum appetebat. vid. Joh. Dolæi *Encyclopæd. med. Lib. 5. cap. 6. p. m. 915.* Quandoque etiam ejusmodi Metalla contra voluntatem deglutiuntur, quale exemplum de cochleari ex Felice Platero supra adduximus.

§. 72. In-

§ 72.

n Picâ laborantium Appetitus non ad *Varius*
Objectum, sed ad plures & diversas res
rtur; quod confirmat puer ille sexen-
supra ex Johannis Michaelis Fehr com-
c. I. An. 1. Obs. 83. p. 199. mentionem se-
ablactationis statim Cretam, pulveres,
postmodum calceamenta arripiebat & in
adebat. Crescente autem ætate & hic
tus ita increvit, ut postmodum copio-
m unâ vice mensuram pilei semipleni)
res, ellychnia, carnem crudam & farcimi-
am querelam aut dolorem. In patriâ do-
elictus de tribus parietum areolis calcem
isit, & hac de causa castigatus vicini mu-
s, adiit; vicinus hoc statim animadvertens
o absinthii bene inunxit; puer amaritiem
vulum plateæ proximum se recepit ibique
ssô suô cupidinem suam rursus placavit.
calcem vivam devoravit, quæ ipsius ventricu-
t, ut sæpè & continuò frigidam ingurgitare
Cibos optimos vilipendebat, dulcia non ap-
arum, mel, lac, nec carnem etiam. Optimum
e judicabat jura ex merâ aquâ confecta, & ca-
, præ omnibus tamen arenam. Edebat non
cum ellychniis, sed etiam emunctoriorum con-
nè expurgabat. Puella nata annos quindecim
n, cretam, frumentum, lanam, gossipium alia-
consuetis alimentis aliena magnâ cum voluptate
medit. v. Theodor. Craan. observat. seu *Prax. me-*
.4. p. m. 412. Lapillos, terræ arenam, calculos, cretam,
anam & varia similia comedebat puella quædam, cujus

cujus meminit Amatus Lusitanus *Curat. medicin. Cent. 3. Curat. 86. fol. 296.* Ranarum, lacertarum, murium, carbonum, cæciliarum, imò & serpentum omnisque Insectorum generis comestione mirè delectabatur puella decem annos nata, juxta Sylvestri Samuelis Anhornii Observationem *M. N. C. Dec. II. An. 1. Obs. 39. p. 110.* Picam virilem seu Appetitum inordinatum rerum vitiosarum & â naturâ humanâ alienarum ac inedilium annotavit Johannes Adamus Genselius *Acad. Nat. Cur. Ephemerid. Cent. I & II. Obs. 195. p 425.* sequentibus verbis: Religiosus quidam Ordinis S. Augustini hydropota â teneris unguiculis delectabatur comestione omnis generis absurdorum; ego his oculis vidi ipsum comedentem ex regno vegetabili folia quercûs, nucis &c. & promiscuè omnium arborum, virgulta abietis & betularum in copiâ, Hyoscyamum quoque & Cortices arborum, frumentum, urticas, cucurbitas & cucumeres crudos, gummata aut succos arborum, ut Tragacantham &c. & quis recenseret omnia illa absurda? Ex regno animali comedit bufones, vespertiliones, araneas, muscas, cæcilias, cancros & pisces vivos omnis generis, imprimis vivas anguillas & Chikones dictos Hungaris; Delectabatur quoque comestione Millepedum & vermium, in summâ omnium scarabæorum & reptilium. Ex regnô minerali quoque multa absurda comedit: Sulphur, cretam, vitra, calcem murorum & alia, imò vix non omnia non comestibilia ipsi fuere esculenta sine detrimento; Ordinariè unô haustu iteratis vicibus ebibit duas etiam tres medias aquæ, quatuor medias Caffée pro unâ vice, lac ad stuporem omnium cum commixtione fructuum & suprà dictorum absurdorum, ut adeò plus, quàm Pica, gustus iste dicendus sit. Plura ejusmodi videantur Capite quintô de Cunctivoris.

§. 73.

Pica in brutis. Picæ analogum quid interdum etiam in brutis observari, & qui-

itûs seu Gustûs, testantur Autores;
; *Cent. 4. Obs. 93. p. 61.* miratur, quòd
, ut vidit in fele suâ domesticâ carbo- *in fele.*
2 cùm jam à multis diebus vix quic-
ideoque etiam ipsam nunquam ca-
In Brightwell Hall Canis venatica *in Cane.*
nte editos fœtus suos tantâ afficiebatur
lentiâ, ut quotidie sufficienti alimentô
tulos devoraret. vid. Henr. Oldenburg.
667. *Mens. Novembr. p. 447.* Soræ Da- *in Picâ.*
nomine Burserus, cicurem alebat pi-
n tantum araneis, minutis pisculis, quos
eo, sed etiam majusculis aliquando lapil-
imò Cicutæ semine, citra noxam, cupidè
andem foliolô (quod domestici notarunt).
tur, inordinatô isto appetitu ad duos ferè
bus verò elapsis rediit. Hanc picæ picam
s Franciscus Paullini *M N. C. Dec. II. An. 5.*
bserv. med. phys. Cent. I. Obs. 73. p. 88.

§. 74.

ntummodò certa esculenta, sed etiam po- *Pica sitis.*
s personis desiderantur, hinc sitis quoque
a apud Autores occurrunt; qvalia præter *Aqua.*
adhuc seqventia annectemus. v. g. Erat ru-
agô quodam Schweden appellato, qui duo-
Fuldanô Oppidô distat. Hæc gravida existens
ässet, piscatorem qvendam in fluviô piscari,
sces ille cepisset, venderet. Renuit ille. In-
frustra. Itaque, cùm subtristior domum re-
it suam infelicitatem, deflere. Interea sentit, quòd tantoperè ex-
r, in seipsâ excitari ma-
iditatem, quam dum explere cupit, nullum bi-
bendi

bendi finem sibi visa est facere. Nam uno die ad libras triginta aquæ hausit, quæ tamen, ut hausta est, ita per urinam rursum excreta est. Hanc bibendi aviditatem usque ad partûs tempus retinuit. In puerperiô verò ad librarum viginti mensuram bibendo progressa est. Tandem verò transactis â puerperiô mensibus sex, cùm jamdum ad minus libras quatuordecim singulis diebus hauriret, ad Medicum Jacobum Oetheum venit, quid sibi acciderit narrans, ac consilium expetens. vid. Johann. Schenck. *Obs. med. Lib. 4. fol. m. 567.* Virgo quædam sedecim annorum, quæ neque panem, neque alios cibos gustârat, non nisi serum lactis appetebat. vid. Joh. Bruyerin. *de Re cibar. Lib. 2. cap. 6. p. 143. & Lib. 6. cap. 1. p. 337.* Prægnantem quandam totô graviditatis tempore nihil aliud bibisse, nisi Acetum, ex Hercule Saxonia refert Bernhardus Albinus *Dissert. de Pica §. 5. p. 13.* Barbitonsoris cujusdam uxor hydropica aqvam de fonte scaturiente magnopere sitiebat. Progressa itaque, maritô insciô, extra Urbem ad fontem sitim sedabat. vid. Joh. Lang. *Epistol. med. Lib. 2. Epist. 12. p. 550.*

Seri Lactis. *Aceti.* *Aqva fontana.*

§. 75.

Aliorum sensuum.

In Pica non semper Causam in Ventriculô, sed primariò in Phantasiâ seu deliriô qværendam esse, supra diximus, quod etiam exinde probatur, partim qvia Picâ laborantes non semper edulia vel alimenta & potulenta, sed aliorum quoque sensuum objecta impensè desiderant; partim quia picantes & prægnantes, si re impensiùs desideratâ, non potiantur, fœtui suo in uteri ergastulô adhuc inclusô, varias maculas, nævos, aliaque funesta affricant vel imprimunt, vel ipsam mortem causantur. De quâ tamen Gravidarum in fœtum operante Phantasiâ hoc locô prolixius agere nolumus, materiam hanc ad alium Tractatum de Uxorum Conceptione & Ingravidatione reservaturi, interim tamen alia adhuc, in fœtûs non agentis Picæ, exempla adducemus.

§. 76. Re-

§. 76.

...pus Salmuth *Cent. 2. Observ. 62. p. 88.* *Pica Coleris.*
...annos natam octodecim omnibus re-
...lectatam fuisse. Et *Obs. 63. p. 89.* addit, *Odoris.*
...em foetore veterum librorum, â blattis
...que prorsus corruptorum unice fuisse
...is hæc â Parentibus, ancillis, Medicis &
...pius risu excipiebatur, eô saltem fine,
...etur; nihil tamen obtinere poterant.
...em foetorem libri isti spirabant, tantò
...se inde percipere contendebat. Tandem
...ris Mensibus transactis, foetoris istius per-
...seipsam postmodum derisit. Foetorem El-
...at puella, ut emunctorium demum a Can-
...s admoveret eâque mephiti recrearetur,
...*teodrom. 1709. p. 26.* Ipse Virginem, Vixi *Observatio.*
..., novi, quæ â primis ferè incunabulis non
...odi librorum situ corruptorum, sed etiam
...vique veteris foetore maximè delectabatur,
...te candelas pro eô scopô in angulum quen-
...itas, datâ & quæsitâ occasione, muribus ad-
...e veteri stramini, in ancillarum lectis seu
...summæ delectationis gratiâ immitteret. Mu-
...rket, Chlorosi laborantem, invitabat Pica ad *Exsuctio ver...*
...i ex follibus, quem quoties licebat, ipsa ven-
..., ore apertô, impulsum per motum follium
...riâ manu administratum. Alia per picam
...m Carbonum fossilium pedibus contritorum,
...*urg. Act. Philosoph. Anglican.* An. 1667. Mense
46. sq.

§. 77.

...icæ speciebus annumeranda est Historia se- *Pica ridicu...*
quens

quens: Georgii Hambergeri, Medicinæ apud Tubingenses Doctoris & Professoris, Uxor gravida cùm esset, ex forô rediens, ova ferens, Domini Musæum ingressa, suspirans, causa suspiriorum a Maritô qvæsita, respondit: se desideriô teneri omnia illa ova, sed ordine, in ipsius faciem projiciendi; quare Maritus, amore victus, linteô prætensô, admisit, sed ne amplius tali desiderio caperetur, monuit, ut ipse Casparo Banhino retulit, cujus *vid. Tract. de Hermaphroditis Lib. 1. cap. 12. pag. 135.* Econtra in Christiani Johannis Langii *Oper. Tom. II. fol. m. 6.* exemplum legitur Uxoris, quæ petiit, ut maritus Ova cruda in ipsius faciem conjiceret. Sequentem Observationem dictus Casparus Banhinus *l. a.* tanquam testis auricularis verissimam asserit: Scilicet alterius Doctoris Uxor gravida, Musæum ingressa, omnem occasionem qvæsivit, ut alapam acciperet; at maritus, propterea quòd & eam cordicitus amaret, & gravidæ parcendum sciret, Conclavi egressus est. Ubi verò esset enixa propalam narravit, hoc se qvæsivisse eum in finem, ut ipsi irasci posset.

Alapa.

CAPUT III.

De Nauseâ seu Antipathiâ certorum ciborum.

§. 1.

Appetitus imminutus.

Sicuti Appetitûs aucti, de quô hactenus egimus, differentes dantur gradûs, dum nonnulli homines præ nimio appetitu atque voracitate sine delectu in omnia feruntur alimentorum genera, alii econtra in specie in hunc vel

culiari appetitu stimulantur, neglectis
es habet cum Appetitu imminuto, siqui-
rum tantummodo cibum, quasi per na-
nt, sed eundem maximè abhorrent; alii
ongum satis temporis spatium ab omni-
potulentis penitus abstinent Inediâque la-

§. 2.

t ad corporis nostri nutrimentum atque *Antipathia ciborum.*
na Clementia plurimatam solidorum, quam
orum genera concesserit, quibus etiam ple-
ifferenter utuntur; reperiuntur tamen sæ-
certâ quadam Idiosyncrasiâ seu Antipathiâ,
etiam medicamenta, aliis satis grata & fami-
horrent & tanquam venena aversantur, in-
iisdem, vel fortuitò, vel dolô, vel vi, assum-
omata gravissima, atque interdum ipsius vitæ
unt.

§. 3.

um aversio, horror, odium, repugnantia, sæ- *Divisio.*
ca, sive verbô, Antipathia, vel nativa est, vel
m illa ab ipsô ortu & nativitate dependet, hæc
Diætâ vel aliâ ratione contrahitur, atque se-
odori Zwingeri *Fascicul. Dissertat. medic. select.*
p. m. 7. in certâ ac determinatâ quadam partium
nbranosarum texturâ atque expansione, nec non
le pororum ab spirituum, à certis qvibusdam ob-
tatè mobilium, Idiosyncrasiâ consistit, & primò
sentium organa eorumque fibras maximè ner-
us partibus sensibilibus afficit. Secundum Christ.
ol. experiment. Sect. II. cap. 15. p. 216. est Antipathia
io Corporum, quâ se potius [illegible] fugiunt, corrumpunt
& de-

& deferunt, â particularum insensibilium figurâ, texturâ & motu inæqvali oriunda. Secundum Joh. Gothofred. Berger. *de Natur. hum. seu Physiolog. cap. 30. pag. 438. seq.* Antipathiæ vulgo dictæ, qvæ peculiaribus qvidem Idiosyncrasiis & causis, vel qvalitatibus adscribi solent, qvasi nullis rationum subsidiis explicari possint, magnam cum motibus animi cognationem habent. Harum causa à qvibusdam hodie ad singularem atomorum atqve meatuum habitudinem refertur: sed nulla verior alia subesse videtur, præterqvam qvòd adversa ejusmodi res, vel illis ipsis, qvi ferre eam neqveunt, præsertim in primâ ætate, vel eorum matribus, uterum gerentibus, insignem terroris, doloris, ingrati odoris aut saporis, aliumve sensum incusserit, & sui vestigia succo nervoso ac cerebro fortissime impresserit, istamqve impressionem in posteriori, ob intimam matris cum fœtu secundum omnes partes consensionem, in hujus qvoqve, nimirum fœtus, cerebrum derivarit. Hac enim ratione qvemadmodum in fœtâ, ita etiam in fœtu, ex ingratâ ejusmodi & molestâ sensatione odii atqve aversionis Idea in mente excitatur, qvam deinde succi nervosi agitatio, & in Cor, Ventriculum partesqve alias impulsio, harumqve variæ commotiones seqvuntur, &c. Utrum verò talis gravidæ matris cum fœtu communicatio per succum nervosum, vel per Spiritûs vel alio incognitô modô communicetur, hôc locô non inqvirere, sed tantummodo aliqvot ejusmodi Antipathiæ variorum sensuum exempla recensere volumus. Videatur interim de ejusmodi Idiosyncrasiæ explicatione Joh. Ludov. Hannemann. *Nov. Method. cognoscend. Vegetabil. §. 35. seq. p. 70. sq.*

§. 4.

Panis. A Pane adeò abhorruit rusticus qvidam Normannus, ut eum nunqvam degustaverit, qvem rusticum se novisse refert Johannes Bruyerinus *de Re cibar. Lib. 1. cap. 24. p. m. 79.* Imò hic rusticus nec panem, nec carnes, nec pisces, unqvam degustabat,

:batur; unde ei cognomentum Mu-
, qvòd id animal ovorum sit avidissi-
n *Lib. 2. cap. 6. p. 143. & Lib. 6. Cap. 1.*
câ Galliâ, Chauniaci, puellam anno-
e Panem nusqvam degustârat, nullos-
serum lactis, qvô solô educata fuerat,
barii expers: Nam vel ipsius panis
at; qvod si in serum, qvô alebatur, vel
um fuisset, etiamnum è longinqvô ol-
nauseâ tentaretur. Puellus qvidam,
iatus, ex gravi morbô liberatus in aliud
qvotiescunqve panem videret, imò etiam
n terram mortuus quasi prosterneretur,
auditu & intellectu privatus, qvi tamen
ore expergefactus surgebat, & puerilia
peragebat, teste Gvilelmô Fabriciô Hild.
. *Obs. 44. fol. m 116.* Adolescens qvidam
è Silesiâ oriundus, Gymnasii Gorlicensis
mus, per anni integri spatium ex affectu
patriâ decubuerat, qvi hoc peculiare in-
expertus fuit, ut non modò panis esum &
idiô aversaretur, sed â morbô qvoqve con-
fastidium experiretur, ut qvovis die unam
non nisi rogatus assumeret. vid. Ehrenfr.
. med. phys. Cent. I. Hist. 100. p. m. 155. Chri-
Civis & Zythopeptæ Thorunensis conjux ex
e panem solum rarò comedit, cum butyro
arnibus & oblöniis nunqvam; interim vixit
aliqvot liberorum mater, referente Simone
: Dec. I. an. 6. & 7. Obs. 158. p. 223. De Aulicô
nô panis esum negligente, de Monarchâ
ssimô, valde macilento, [illegible] & delicatô qvodam

N 2 ad

ad carnes easqve pingves avidè libandas paratissimô, â pane tamen abstinente, & qvovis cane venaticô magis gracili, vid. Rosinus Lentilius *M. N. C. Dec. III. An. 7. & 8. Append. p. 138.* Sartor qvidam cachecticus Soræ per triennium ne micam panis gustavit eumqve ita aversatus est, ut etiam mentio hujus illi molestiam creârit, ipseqve tandem Atrophiâ obierit; juxta relationem Samuelis Ledelii *l. a. Dec. II. An. 2. Obs. 42. p. 72.* Magister qvidam Equitum bene qvidem panem secalinum, at siligineum & triticeum citra animi deliqvium vorare vix potuit, annotante Rosinô Lentilio *l. a. Dec. II. An. 4. Obs. 159. p. 305.* Mihi econtra notus est amicus, natione Hungarus, qvi panem secalinum & fermentatum absqve Ventriculi & Capitis noxa minimè ferre potest solô triticeô contentus. Idem etiam â Vinô maximè abhorret, de qvô infra pluribus. Vinariæ olim qvidam habitavit, qvi vultûs illico colorem mutavit animôqve prorsus defecit, qvando in potu aliqvô vel micam saltem panis, sive casu, sive studiô, injectam animadvertit, & qvidem sic afficiebatur, qvàm primùm aperiebat & ori admovebat poculum, etiamsi illam nondum deprehendisset. vid. David. Lipsii *Antipath. sive Differt. de fastid. Cib. & pot. p. m. 11.* Ibidem etiam viri meminit, qvi nunqvam panem, neqve in offâ, neqve in pulte comedere potuit. Johannes Bruyerinus *l. a. Lib. 6. cap. 1. p. 377.* refert, se virum eximiæ literaturæ vidisse, cui peculiare fuerit, multis carnibus, parcissimô autem pane vesci, unde illi in pœnam fœtidissimus halitus contigisset. Nobilis qvidam Venetus ferre non potuit calidum recentemqve panem discindi, vid. Thom. Bartholin. *Hist. anat. Cent. 3. Hist. 28. p. m. 64.* Scribit etiam Johannes Schenckius *Obs. med. Lib 7. fol. 916.* Alexandrinum scivisse qvendam rarenter admodum panem; alium nunqvam in cibum assumpsisse. Et *fol. 917.* inqvit: Junii Crassi filium & Zæsium â pane naturâ abhorruisse. Civis qvidam Nicolspurgensis per totum vitæ suæ spatium panem sese del-

bâs

: totô genere naturæ suæ contra-
:licus satis esset. Contigit tamen,
i afficeretur, medicamenta omnia
ræ suæ inimicum, appetere cœpit,
ie paulò anteqvam Paroxysmus in-
è devoratô, ab omni ulteriore febre
, etsi postea satis diu vixerit sanus &
ce iterum ab omnigenô panis esu ab-
git, secundum relationem Francisci
. *Dec. I. An. 2. Obs. 144. p. 228.* Pueri
n vitam â pane abhorruit, ex Schottô
alserus *Oper. Vol. I. f. m. 83.* & qvidem
x denegatô ipsi Pane nimis desideratô,
m hujus pueri gravida, cum aliqvando
viciniæ domum venisset & vidisset Panem
, placuit illi illico, ut appetitu illô vescen-
pudore non voluit postulare; postulatione
ectâ & tædiô, qvòd non posset accipere,
i nullô Pane vesci potuit.

§. 5.

m in totum abhorrentes plures se novisse di- *Carnis.*
nus *Curat. medic. Cent. 2. Curat. 36. fol. m. 166.*
illustrissimam Juliam Taraconensem, Federici
i filiam natu minorem, carnes neque edere,
ocuisse refert. Nempe si bolum in os pone-
entissimam incidebat Syncopen, & vehementi
at, in terram decidens volutabatur, idque semi-
contingebat, postea ad se redibat. Vid. Joh. Schen-
ed. *Lib. 7. fol. 910.* item Bernh. Langwedel. *defens-*
emat. 13. p. m. 91. Pharmacopœus qvidam primum
einde Dresdensis, nomine Mauritius Steinmetz,
operat animali, sanguine prædito; Carnis autem & aliis

aliis fluviatilibus exsangvibus fruebatur. Qvin & brodia carnium assumebat, itemque ova, lac, caseum comedebat, carnes saltem sangvine nutritas totus horrebat, teste Philippô Salmuthô *Cent.3. Obs.100. p.111.* Qvidam Cæmentarius, nomine Michael Vogler, ex semicrudo Capite vitulinô, Mensæ illatô aliquot annorum spatiô ab omni carnium esu prorsus abhorruit. vid. Job. Schenck. *l. a. f.321.* Obstetrix qvædam, Barbara Zimmermannia, Longo-Salza Thuringa, Carnem assatam calidam neqve edere, neque illius odorem sufferre poterat. Si verò frigefacta erat, illam absqve nauseâ comedebat, referente Casparô Theophilô Bierlingio *M. N.C. Dec.1. An.2.Obs.107. p.309.* ubi etiam Magistri eximiæ eruditionis meminit, qvi ad octavum suæ ætatis annum nullam carnem gustare; & fœminæ sexaginta annorum, qvæ ab infantiâ usqve ad illam ætatem carnem gallinaceam edere non potuit. Civis qvidam Scaphusianus Lanio, carnium esum à teneris ad vitæ finem, scilicet annum ætatis qvadragesimum septimum, summopere aversabatur; nidorem illum pertulit; aliis & domesticis de carne, ceu *solitus* paterfamilias, bene prospexit, communi mensæ assedit, qvandoqve Conviviis interfuit, sine ullâ nauseâ aut horrore. A tempore ablactationis ad vitæ terminum sæpe jusculis carnis reficiebatur: adultior qvoqve subinde comedit de farciminibus, carne vitulinâ & suillâ infarctis & assatis sine ullô valetudinis damnô. Omnem reliqvam carnem, sive qvadrupedum, sive volatilium, sive assam, sive elixam, & qvomodocunqve conditam planè respuit, neqve illarum vel unicam in os admisit. Causam tantæ aversationis esûs carnium apud hunc Lanionem, tum ipsemet, tum alii detulerunt errori imaginationis maternæ. Cùm enim qvidam malè svada fame compulsus in macellum veniens, conspectis intestinis ex bove recenter mactatô evulsi sibi temperare neqviit, qvin illorum frustum calidum adhuc, excrementis plenum avelleret & avidissimè cum contentis d

vorare

...m adhuc Uterô gerens ab hoc ... excrementa per barbam & men-...a fuit, ut ad puerperium usqve ab ...eret, annotante Johanne Jacobô ...m. 8. Obs. 68. p. 174. Fœmina nobi-... excipiebat omnes cibos ordinarios ...concoctionis & vix rusticis accommo-...iò ullâ absqve noxâ & singulari cum ...ebat, beneqve concoqvebat, pingvior ...catoris cujusdam Uxor tenera ab ol-...vis modô apparatæ nauseabat cum in-... juxta. Samuelem Ledelium M. N. C. ...112. p. 229. De fœminâ spectatæ formæ ...nnum ætatis suæ qvartum decimum nul-... ut carnibus vesceretur, vid. Jul. Car-...ercit. 153. p. m. 489. refert habili, ...aversat. Casei p. m. 203. Sequentia Ancillam gusta-...tatione potuit, ut carnem vitulinam ...novi longe doctissimum scriptisqve celeberrimus, ...Judaicis superstitionibus sit alienissimus, nec pati-...arqve angves execratur, p. 204. men-...sapedine condiri. Item ... esu pe-... virtuosissimæ, qvæ ab ... suillô coctô ca-... tamen ... verò ... delectatione ve-... summi ... cum ... tunc temporis Du-... Ruhm... Abbate qvodam ad ... ioscibos etiam Ca-... cum is summus Præ-... surgens clamore & ... uit, usqve dum Ca-... Caput Vituli in men-sam

[illegible]

sam appositum postea abhorruit. Ludovico Jacobo Institori Hafniensi ad Carnis Vitulinæ in mensâ conspectum sangvis è naribus manavit. vid. Johann. Rhod. *Obs. med. Cent. I. Obs. 80. p. 49.* Refert etiam Henricus Smetius *Miscellan. med. lib. 3. p. m. 164.* se vidisse, qvi ex ovillarum carnium esu per vomitum & per alvum periculosè purgarentur, idqve non semel tantùm, sed sæpius accidisse diversis meminisse addit. Ab esu Leporis Maranthæ Pater semper fuit alienissimus. vid. Bernh. Langveel. *Defens. Hippocrat. p. 95.* Scribit etiam Christianus Franciscus Paullini *Lagogr. cap. 1. curios. Sect. 3. cap. 1. p. 248.* se novisse honestam virginem, qvæ, qvamprimum caput leporinum crudum aspexit, frigidô sudore perfusa gravi syncope correpta fuit, â coctô autem & assatô minimè abhorrens. Ibidem etiam meminit Monachi cujusdam, qvi Caput vituli coctum mensæqve impositum non sine animi deliqviô intuebatur. Simile exemplum de qvodam, qvi caput vituli mensæ impositum aspicere non poterat, recenset Gothofredus Moebius *Fundam. physiol. cap. 10. p. 161.* Item puella qvædam nec Caput vitulinum coctum, nec brassicam capitatam, aspicere valebat, ita qvidem, ut si ad id vi cogeretur (coqvam enim agebat) in animi deliqvium ac Syncopen incideret. Cujus rei causa cùm altiùs inqvireretur, puella hæc in hypochondriis binos nævos maternos ostendit, qvorum dexter caput vitulinum, sinister verò brassicam capitatam unà cum foliorum venulis exactè referebat, juxta Observationem Georgii Sebastiani Jungii *M. N. C. Dec. I. An. I. Obs. 135. p. 299 sq.* Fuit Elbingæ primarius Pastor, qvi porcelli assati caput videre non potuit, juxta Jacobum Barnerum *l. a. An. 6. & 7. Obs. 191 p. 294.* Qvod confirmat etiam Simon Schulzius *l. a. An. 2 Obs. 11. p. 30.* inqviens: Pastor ille porcellum infarctum & totum cum capite & pedibus assatum nullô modô sine insigni Lipothymiâ vel videre, vel comedere poterat; Capite verò post sationem ablatô eum aspiciebat & edebat. Notavit etiam

se-

3. Virginem annorum qvindecim,
lerare non poterat; vid. M. N. C.
p. 171. Porcellum Trojanum Ant-
, nec comedere poterat, siqvidem
odi porcellum inferri & mensæ ap-
yncope correptus corruit. vid. Joh.
ib. 7. fol. 917. Capitis suilli mensæ il-
am consularis in Urbe Grœningâ sine
non potuit, nisi aure resectâ, qvâ demtâ
comedere non detrectavit. Et mili-
uram Capitis suilli in tabulâ videre, nec
compareret suspensum, progredi potuit,
Philippus Jacobus Sachs a Leewenheimb
1. cap. 4. p. 592. Ubere vaccinô gusta-
itissæ labia subitò intumescebant, &
non abhorreret, qvoties tamen esitabat,
fiebat, juxta Schenck. loc. all.

§. 6.

ensis lardô non vescebatur obqve id *Lardi.*
confixa aut infarcta erant, non attinge-
servat. med. Lib. 1. pag. m. 238.

§. 7.

qve generis esu Pater Bartholomæi *Volatilium.*
vid. Phil. Jacob. Sachs. Gammaro-
p. 95. qvi etiam p. 97.
nos esum carnis pul-
scula inde parata ab-
tu Cardialgiâ & levi
ligerô fœminam ad-
m decimum nullius
Virginem Freiber-
, qvàm sylvestria ab-
hor-

horrentem se novisse scribit Michael Bapst Arzney-Kunst p. m. 16. Et fœmina qvædam Leucopetræ sexaginta annorum à primis infantiæ annis carnem gallinaceam comedere non potuit, vid. Casp. Theoph. Bierling. *Adversar. curios. Obs. 14. p. 33.* Idem Autor etiam *M. N. C. Dec. I. An. 2. Obs. 207. p. 319.* Viri meminit, qvi animalia volatilia assata tolerare non potuit, imprimis verò anseres assatos. Antipathiam cum Perdicibus annotavit Johannes Ludovicus Hannemannus, de qvodam Generosissimo Eqvite, qvi nulli venationi libentius, qvam Perdicum, suam locabat operam ac tempus, avesqve ipsas summâ cum voluptate suâ versabat tractabatqve manu, verùm si assatæ in mensam vel cubiculum occultatæ, ipsô insciô, inferrentur, animi deliqviô erat proximus, totumqve ejus corpus sudore frigidô manabat, &, nisi citò removerentur, pereundum ipsi esset: Aliqvando Perdicem assatam ipsi minimè conscio sub sellâ, cui insidebat, occultârunt; verùm tam gravis & periculosa animi anxietas eum invadebat, ut profusô gelidô sudore per universum corpus, nisi removissent, procul dubiô exspirâsset. *v. M. N. C. Dec. III. An. 3. Obs. 57. p. 67.* De spasmodicis symptomatibus ex esu Coturnicum vide observationem Danielis Nebelii *Ephemerid. Acad. N. C. Cent. IX. Obs. 60. p. 145.* Canem habuit Pontanus qvi â carnibus gallinarum tantoperè abhorruit, ut iis oblatis fu[gerit]gerit. vid. Mart. Weinrich. *de Monstr. p. 65.*

Perdicum.

§ 8.

Piscium.

Pisces alii abhorrent, qvalem novit Amatus Lusitanus [qui]dem Hispanum, qvi nunqvam pisces gustaverat; at cùm [se]mel ab amicô ad cœnam vocatus datâ operâ piscem siccum [mini]mè pistum ovis obvolutum ederet, in animi angustias & [com]pressuras cum vomitu & secessu devenit; ita ut parum [abfue]rit, qvin ex totô spiritus deficeret & ipse moreretur. vid. Lusitan. *Curat. medicin. Cent. 2. Curat. 36. fol. m. 165.* [...] etiam, nomine Arnheim, nullos pisces ferre poterat, ju[...]

…ar. Cur. Obs. 14. p. 33. A piscibus qvo-
…us Roterodamus, ut ad odorem mo-
…vem Capitis dolorem, non sine febri,
…egat. Martinus Schoockius *de Aversat.*
…Gaffarelli Sororis cruri sinistro, ex ma-
…fuit piscis mirâ arte efformatus. Hæc
…, acutissimos dolores eô loci patiebatur.
…*Curiositat. inaudit. Part.* 4. *cap.* 5. §. 12.

§. 9.

…ulli Angvillas maximè aversantur, uti de Angvillis
…A recenset Thomas Bartholinus *Histor. med.*
…*pag. m.* 64. Novit Ambrosius Paræus
…primariæ Nobilitatis virum, qvi appositâ
…epulas atqve sodalium amicorum greges
…repentè in præcipitem virium omnium
…Ambros. Paræi *Introduct. ad Chirurg. cap.*
…Martinus Weinrichius qvendam, qvi Angvil-
…aspectum, eum non pati posset, sed
…absqve insigni anxietate, ubi occul-
…*de Monstr. cap.* 8. *p.* 65. In Padova
…lungi dalla Brenta, una sterminata
…che per una sotterranea cloaca,
…cadeva lo sdrucito muro del
…di que' cadaveri, pe-
…il popolo nauseato
…elle, che di carne u-
…Hier. de' *Corpi marin.*
…othymia gravi corri-
…instar angvilla inclusa
…bat, nec ad se redibat,
…bs. 39. p. 247. In virô
qvodam

qvodam Lipothymiam ex odore Angvillarum, assatarum, qvas coctas libentissimè comedebat, observavit Georgius Hannæus *M. N. C. Dec. II. An. 3. Obs. 214. p. 412. seq.* Rustici cujusdam uxor ex solô Angvillæ tostæ odore subitò tormentis hystericis fuit afflicta, & deliqviô animi correpta, teste Christianô Franciscô Paullini *Tract. de Angvill. Sect. I. cap. 3. p. 110.* qui etiam *pag. 109.* scribit, se novisse nobilem & Generosam Virginem, ad tonitrua præ terrore sudantem, inqve animi deliqvium labentem, ex eô, qvòd mater tunc prægnans angvillam comedisset, qvæ capta fuerat Cœlô nimbis, turbine & tonitru maximè turbatô, ad superficiem aqvæ enatans. De Nobili Scotô, qui subitò totus videbatur pallescere, deliqvio animi proximus, qvoties Angvillas tostas vel oculis usurpabat, teste Olao Borrichio *Act. Hafn. Vol. II. Obs. 49. p. 206. seq.* Erat Ferrariæ cujusdam Civis Uxor, triginta & trium annorum, qvæ, dum Uterô gerebat, statim Antipathiâ cum Angvillis laborare incipiebat, ita ut hoc solô signô se gravidam esse judicaret. Tunc enim nec edere nec videre Angvillas poterat, ad earum solummodò præsentiam in vomitum incidens. Post partum autem hæc cessabat Antipathia; imò eisdem coctis, tanqvam delicatô ferculô ipsa fruebatur, testante Josepho Lanzono *M. N. C. Dec. I* *An. 9. Obs. 208. p. 379.* qvod dictus Autor etiam Anno 1700. juvenculâ primiparâ cujusdam Fabri uxore observâsse scri

Lucii. *M. N. C. Dec. III. An. 7. & 8. Obs. 103. p. 171.* Mulier qvædam enterans Lucium inqve Ventriculô ejusdem ranam inver ex tædio ranæ omnem postea lucium nauseabat, vid. Mic Ettmüller. *Oper. Vol. I. fol. m. 84.*

§. 10.

Halecum. Haleces neque edere neque videre potuit Nobil dam Matthias Heinrich ab Oppen, vid. Casp. Theop ling *Advers. Curios. Obs. 14. p. 133.* Gottofredo Polyso qvidam vir sæpius retulit, se vel ad primum acetarioru

conspectum adeò turbari tantâque affici anxietate, ut periculô Lipothymiæ sudor frigidus in facie & manibus emperet; qvibus symptomatibus per aliquam temporis um dissipatis, se magnô cum appetitu præfatos comedere os. Accidens hocce rarum ipsi fuit hæreditarium, nam pa- s eodem modô sese habuit ad prænominata edulia *vid. M. C. Dec. I. An. 9. & 10. Obs. 106. p. 266.*

§ 11.

Gammaros coctos Medicus qvidam sine magnâ anxietate & perturbatione in mensâ ferre ac tolerare neqvivit, teste Georgiô Sebastianô Jungiô *M. N. C. Dec. I. An. I. Obs. 135. p. 299.* Novit etiam Libavius, qvi nullo cibo ex exsanguibus, cochleis & Cancris uti potuerunt, *v. Phil. Jacob. Sachs. Gammarolog. Lib. 2. Sect. 1. cap. 4. p. 582.* Aliud Antipathiæ cum Gammaris exemplum communicat Petrus Rommelius *M. N. C. Dec. II. An. 4. Obs. 25. p. 61.* seqventibus verbis: Amici cujusdam mei integerrimi uxor, præ aliis ferè eduliis astacos fluviatiles in deliciis habet, sed qvotiescumqve iis vescitur, voluptatem hanc, vix non momentaneam, sat gravi, tædiosâ, imò ipsius valetudini insidiosâ pœnâ luere cogitur. Post esum enim eorum immodicâ & satis diuturnâ corripitur stimulatione, quæ tam freqvens & vehemens esse solet, ut præter dolorem capitis vehementem vires etiam ad tempus aliquod haud parum labefactentur, proinde nolens volens ab esu illorum abstinere cogitur. Vir qvidam quadragenariô major per longum tempus esum Cancrorum tanto habebat in pretiô tantisque in deliciis, ut sepositis aliis ferculis lautioribus, iisdem vel solis delectaretur. Post aliquot autem annos, post comestionem Cancrorum ex improviso sensit nauseam primò seqvente mox inflatione pectoris, colli capitisque cum anxietate qvadam conjuncta, efflorescentibus una maculis rubicundis serosisqve per pectus & caput; quæ vero symptomata tandem sudore sive spontaneô, sive arte

Cancrorum.

te factô sensim cessârunt. Ab eô tempore, qvamvis ne nauseam quid inde visus sit habere, tamen comedens saltem unum vel alterum Cancrum, mox in pristina relabitur symptomata, qvæ per annos præcedentes aliqvoties ipsum mirè exercuerunt, ut hinc Cancrorum esui penitus valedicere coactus fuerit, secundum observationem Ehrenfridi Hagendornii *M. N. C. Dec. II. An. 3. Obs. 35. p. 98. sq.* Fœmina haud vulgaris conditionis toties capitis dolores experiebatur, qvoties in Cibis Cancris marinis utebatur, teste Thomâ Bartholino *Cent. V. histor. 57. p. 194.* Sacerdos qvidam sæpiuscule in conviviis per tempus aliqvod mutus evadebat: in cujus causâ inqvirendâ dum curiosus semet ipsum examinaret & cibos mensæ appositos, num fortè aliqvis naturæ contrarius foret, deprehendit Cancros, etsi eorundem esu natura ejus summè gauderet horum tamen adhuc calentium odore maximè offendi, seqve exinde mutum reddi, donec iidem refrigerentur. Hujus causam vix aliò, quàm in matrem prægnantem conjici debere, judicat Franciscus Matthæus Hertodius *M. N. C. Dec. I. An. 2. Obs. 145. p. 229.* Omnes Cancros vivos pariter ac coctos, angue pejus & can[...] devitabat puella, cujus matris dormientis mammæ cancer f[...] miter adhæserat, *vid. l. a. An. 5. Append. p. 17. seq.* Scribit eti[...] Julius Alexandrinus, se quosdam scire, quibus Cancrorum [...] fuerit aversissimus. vid. Theod. Zwinger. *Fascicul. Differt. diss. 1. p. 12.*

§. 12.

Lactis. Senem quendam tantum ab ortu lactis habu[...] dium, ut nunquam illud gustaverit, refert Petrus F[...] *Cent. 4. Obs. 61 p. 320.* Lac etiam ita abhorruit Conciliat[...] nensis, ut nec illud comedentes quadam sine nauseâ possec. v. Marcell. Donat. *de medic. Histor. admirab. L[...] p. 625.* Josephus Scaliger per omnem vitam â lacte a[...] dicitur. v. Mart. Schoock *de Aversat. Casei p. 200.*

, qui nunquam lac degustavit, vid. David. Lipf. *Dif-*
ftid. Cib. p. 11. Cuidam viro Hispalensi epotô lacte
era commovebantur, ut evomere ad sanguinem us-
eretur, uti refert Johannes Ludovicus Hannemannus
Dec. III. An. 3. Obs. 57. p. 67.

§. 13.

Sæpius etiam Butyri fastidium experimur, cujus Antipa- *Butyri.*
exemplum domesticum ad Nepotes translatum, notum
Thomæ Bartholino, ut si vel vi, vel blanditiis, puerulis
yrum obtruderetur, supervenerit vomitus, anxietas & na-
m hæmorrhagia v. Bartholin. *Cent. 3. Histor. 28. p. 64.* ubi ad-
, quosdam butyrum frigidum fastidire, liquatum in Cibis ap-
etere, & si errore coqui frigidum forte cibis misceretur, in
ipothymiam incidere. Quale exemplum mihi notum & qvi- *observatio.*
dem in coquâ qvadam, suæ artis coqvinariæ non inertæ; qvip-
pe qvæ ad recentis & frigidi butyri esum nullis persuasionibus
nullôqve premiô adigi poterat; econtra verò Butyrum liqua-
tum tam cibis admixtum, quam intinctô pane vel etiam coch-
leatim calidè assumptum pro summis deliciis habebat. Buty-
ri pariter ac Casei usum Hermanni Grube Parens adeò aversa-
batur, ut vix odorem citra ingentem vomitum perferret; imò
hujusmodi cultellô, qvô butyrum sive caseus erant sumpta,
utut repurgatô, neutiqvam tamen caperet cibum, qvod de se
ipso etiam scribit dictus filius Hermannus Grube *de medicament.*
simplic. Sect. 3. art. 2. p. 53.

§. 14.

Caseum qvamplurimos abhorrere, qvotidiana testatur ex- *Casei.*
perientia, imò nonnullis caseum non solum comestum sed
odoratum pro venenô habitum fuisse, testatur Amatus Lusita-
nus *Curat. med. Cent. 2. Curat. 36. fol. m. 165.* Fœmina qvædam
adeò Casei odore abhorruit, ut si cultrô, qvô caseus sectus fu-
erat, inscia panem divisisset, in Lypothymiam incideret; qvæ
tamen

tamen gravida facta bis terve adeò Casei odore oblectata fuit, ut absentem etiam, velut præsens, odoraretur, &, qvod mirum magis, avidissimè tum temporis semel atqve iterum eundem comederet, uti ex Johanne Fabrô recenset Philippus Jacobus Sachs à Leewenheim *M. N. C. Dec. I. An. 1. Obs. 125. p. 300. & An. 2. Obs. 144. Schol. pag. 229.* Guido Patinus Caseum album molliorem aversabatur, ut de eô diutius cogitare non liceret, ne succederet animi deliqvium. vid. Joh. Dan. Horst. *Manuduct. ad Medicin. p. 123.* Et Johannes Prævotius, Professor Patavinus Caseô sectô vescebatur satis commodè, tritum sine vomitu & Ventriculi fluctuatione vix degustabat, juxta Joh. Rhod. *Cent. 2. Obs. 58. p. 83.* Alii econtra eqvidem caseum crudum aversantur, nihilominus tamen ferculis, utpote jusculis & placentis ex eô paratis admodum delectantur, uti in duobus suis agnatis etiam observavit Philippus Salmuth *Cent. 2. Obs. 17. p. 67.* Et Philippus Jacobus Sachsius *Gammarolog. Lib. 2. Sect. 1. cap. 4. p. 587.* de agnatâ suâ refert, qvòd Caseum nullô alio modô, nisi cùm placentis aspersus fuerit, comederit. Id qvod de plurimis personis attestari possem. Zacutus Lusitanus in juventute qvatuor habuit scholares socios, qvorum unus caseum cumqve veterem in odiô habebat, ut vel per plateam incedens percepti ejus odore illicò in animi deliqvium incurreret, â qvo magno labore evadebat. Socii per jocum super bellaria & dulciari panes, qvorum copiâ arcam plenam habebat, factô parvi mo desuper foramine, & cerâ oblito Pulverem casei ten mum semel inspergunt, ut eô invitô potirentur escâ: apertâ, dum odorem Casei persentiscit, vix dici animi pathemate fuerit arreptus, ita ut acceden & labiorum, stertore superveniente cum pul imaginem repræsentaret. At spumâ excre corum instar, ad vitam revocatus est. vi *medic. admir. Lib. 3. Obs. 107. Oper. Tom*

Caseum mensæ appositum qvidem tolerabat, sed sordibus adhærentibus mundaretur, in animi deli-debat, teste Gothofredô Mœbiô *Fund. physiol. cap. 10.* locô alium vidisse addit, qvi Caseum integrum sine anxietudine ferre non poterat, divisum autem, bene. n Marcell. Donat. *de Medic. Histor. mirabil. Lib. 6. cap. 3.* Joh. Schenk *Obs. Lib. 7. fol. 916.* ubi inter alia exempla in familiâ qvadam qvosdam fuisse filios caseô abstinen-e filias, eô utentes, vescendo avidè; idqve qvod Pater res esset, mater autem esitaret caseum. Vir qvidam orum triginta sex abhorrens â nativitate â Caseô omnibus-; epulis caseô conditis, cùm die qvadam in domum Parentum orum ad prandium invitatus Murænam comedisset, dome-icorum qvidam facetus, magnam casei partem admixam esse joci causâ retulit; qvid fit? illico abstemius ille â Caseô totus frigefactus imaginationis vi Syncopen patitur, juxta Observationem Josephi Lanzoni *M.N.C. Dec. III. An. 3. Obs. 35. p. 37.* Ex qvâ Observatione apparet, verum esse qvod scribit Rosinus Lentilius *M.N.C. Dec. II. An. 10. Append. p. 60.* scilicet aliqvos etiam solâ per discursum Casei mentione injectâ non tantùm horrendissimis torqveri vomitibus, verùm & animô penitus linqvi qvod exemplô cujusdam Capitanei probat. De seipsô ita scribit Martinus Schoockius *de Aversat. Casei cap. 1. p. 209.* Ratione mei, qvi ex Dei singulari gratiâ nuper complevi annum ætatis nonum supra qvadragesimum, hic occurrit qvid singulare. Nam non modò per omnem vitam aversatus fui caseum, verùm iis qvoqve natus sum parentibus, qvi simili ἀντιπαθείᾳ fuêre notabiles. Ex fratribus, qvos habui, sex adultos, duo solùm caseum oderunt. Mater, ut habuit qvatuor sorores, ita ex illis una solùm casearia fuit. Ratione patris hoc ampliùs singulare, qvòd tum avus, tum proavus aspernati fuerint Caseum, avus ampliùs odorem illius ferre non potuerit. In-

P terim

terim liberi mei, qvorum octo adhuc superstites sunt, avidissimè caseum, qvem in delitiis habent, appetunt, exceptô solô filiô natu secundô &c. Causam hujusmodi aversationis Casei dictus Autor Capite seqventi examinat ibidemque p. 212. Matronæ honestæ meminit, qvæ licet ab esu Casei haud aliter atqve cicutæ abhorreret, marito tamen, qvi magnarius Caseorum Mercator erat, in caseis tractandis vendendisqve erat auxilio. Johanni Petro Lotichio Caseus adeò fuit exosus, ut de ejusdem neqvitiâ Tractatum medico-Philologicum ediderit, in qvô p. m. 23. non modò cujusdam, qvi ex odoratu saltem casei putentis ac fœtidi, tantùm non illicò Cordis palpitationem, sed etiam animi deliqvium passus est, meminit, & alia qvoqve ex ipsius esu exorta incommoda adducit.

§. 15.

Correctio. Hanc tamen Casei Nauseam seu Impressionem timore vel aliis occasionibus corrigi posse, testatur Jacobus Schallingius *Ophthalmograph. sive de Natur. Oculor. Lib. 2. cap. 16. fol. m. 66* inqviens: Contigit in Aulâ Vinariensi Ducum Saxoniæ, ut su cum filiô sederet ad mensam Aulicus, atqve ut â cibis apposit est Caseus, filio qvoqve suo Caseum porrexit Pater, non f durâ sententiâ; Caseum ede. Filius ab infante abstemius timescit verba Patris & abstinet. Pater colaphum imp Filius corde syncopatur, è gynæceo spiritibus analeptic stituitur; proinde Caseum æqve ac Pater suus in cibi c tudinem recipit. *Observatio.* Revocat mihi in mentem hæc Ob alium Casei Casum. Ante qvadraginta circiter annos sis Bibliopolæ filiolus, qvatuor præter propter ætatis a Caseum maximè abhorrebat, ad cujus tamen esum d qvidam commensalis, facetus homo, eum qvotidie conabatur, tam in prandiô, qvàm Cœnâ Caseum ipf do. Tempore autem qvodam, cùm in dicti Bipli in præsentiâ hujus filioli. bos mactandus esset.

s instinctu, Lanio bovis ori & naribus Caseum ad-
.nulqve aliqvoties interrogabat, num caseum vorare
às ipsi moriendum esset. Postqvam autem bos sem-
onsvetum mû, qvasi negando responderet, tandem
ebat: qvia Caseum non vis vorare, te occidam, unà-
ractô ipsius Craniô eundem occidebat. Seqventi die
erè prandiô, facetus iste dicto filiolo Caseum denuò of-
t, qvem cùm renueret, ille puello, bovis, Caseum vorare
tis ideoqve â Lanione occisi, fatum, in memoriam revo-
: simulqve Caseum seriò offerebat, & nisi eundem come-
: vellet, statim se lanionem, ad similem pœnam accersurum
, addebat. Qvibus minis puellus hic tandem eò adigeba-
, ut non solùm tunc temporis Caseum absqve ullô sympto-
.ate gustaret, sed postmodum etiam ad ejusdem esum assve-
.ceret.

§. 16.

Solô mellis gustu ita qvosdam perturbatos fuisse, ut sese *Mellis.* Helleborum aut Cicutæ vasculum sumsisse existimarint, ex Petri Martyris Epistolis refert Johannes Ludovicus Hannemannus M. N. C. Dec. III. An. 3. Obs. 57. p. 67. Mel qvoqve Domina qvædam excellentissima Viri magni Hyberniæ Gubernatoris Conjux, iteratis vicibus, Antipathiâ singulari tolerare neqvivit, eôqve non semel valde perturbata fuit. His tamen non obstantibus peritissimus ejus Medicus sibi imaginans, aversionem hanc non nisi fictitiam esse, suspicioni suæ subventurus parum Mellis ingredientibus aliis remedio contra leve vulnus applicandò commiscuit; Cùm verò totum pedem malè se habere animadvertit, statim Curiositatis suæ pertæsus remedium hocce removit, & è confusione hac inexpectatâ simul remotâ feliciqve aliorum medicamentorum successu Symptoma hoc non soli vulneri, sed Melli tribuendum esse collegit. vid. Robert. Boyle *de Utilitat. Philosoph. experiment.* Exerc. 5. cap. 16. p. 320.

p. 320. sq. Paulò aliter hæc Observatio reperitur in Henr. Oldenburg. *Act. Philosoph. Anglican. 1667. Mens. Novembr. p. m. 446.* scilicet Nobilis Matrona Hyberna acceptô levi vulnere in femore, usa fuerat ope Chirurgi, qvi ubi applicationi, ad id præparatæ, immiscuerat paululum Mellis, (à qvô ipsa extremè abhorrebat, qvod tum æqvè ignotum erat Chirurgo, ac ægræ mixtura) locus affectus extemplò putrescebat, & ita in pejus degenerabat, ut fœmina cogeretur accersere Chirurgum: qvi interrogatus de Ingredientibus, respondebat, se inter alia adhibuisse mel, ubi, illâ exponente Antipathiam suam contra substantiam illam, applicatio illa continuò fuit sublata, & alia ægræ magis accommoda supposita, bonô cum successu. Ibidem etiam *p. 445.* seqvens Observatio extat: Qvidam vocatus Morley, Edmundiburgensis, cùm laboraret morbo asthmatico, consilium acceperat â qvibusdam comedendi boni Anglicani Mellis, cochleare unum: qvô factô æger undiqvaqve tumescebat qvasi devorâsset perniciosissimum venenum. Medicus extemplò advocatus, ut vitam ei servaret præscripsit commune Sud rificum, qvod convenienti tempore eum pristinæ conditioni stituit. Deinde ex Apothecariis inqvirebatur, annon error set commissus in Melle. Omnes autem asseverabant, m fuisse Mel. Sed ut illius rei per experimentum certiore derentur, aliunde procurabant eandem qvantitatem, usum inseqvebatur idem terribilis eventus, ægerqve eo nere sudorifici restituebatur. Mel & ex eô parata B Bonio præsentissimum fuerunt Venenum. v. Joh. Sch *medic. Lib. 7. fol. 917. sq.*

§. 17.

Saccharum & dulcium. Juvenis qvædam matrona, qvoties Sacchar sus vel dulce aliqvid gustabat, acerbissimis dentiu affligebatur; nec molestia levabatur, dum amari acidi assumeret. vid. Henric. ab Heer *Obs. med. 20*

ſtrenuus Bacchi miles, qvoties potabat vinum , Saccharô imbutum, faucium contractione & cru- ,ebatur, qvoties purum, nullô modô offendebatur, i Borrichii Obſervationem vid. Act. Hafnienſ. *Vol. IV.* p.147.

§. 18.

Salis faſtidium annotavit *Marantha*: non multis, inqui- Salis. ibhinc annis Vir quidam nobiliſſimus è vita diſceſſit, qui m obſonii genus eſitare poterat, quod ſalem (etiamſi per- icum eſſet) haberet permixtum. vid. Johann. Schenck. *med. Lib. 7. fol. m. 916.*

§. 19.

Ex Ovorum recentium ſorbilium aſſumptione mulieri Ovorum. cuidam Illuſtri alvum continuò fuiſſe ſolutam, ac ſi medica- mentum abſorpſiſſet, recenſet Marcellus Donatus *de Medic. Hiſtor. mirabil. Lib. 6. p. 615.* Item addit, ſe Illuſtris cujuſdam Comitis puerum noviſſe, cui, ſi ova comedenda propinaban- tur, ſtatim ac deglutiiſſet, labia tumeſcebant, & facies purpu- reis nigriſque maculis conſpergebatur, Osque ſpumâ circum- dabatur, ac ſi venenum deguſtâſſet. Alios, qui ex duobus vi- tellis, juri mixtis, in fluxum alvi tracti fuêre, novit Heurnius. vid. Joh. Rudolph. Camerar. *Memorabil. Medicin. Cent. 12. §. 63. p. 1021.* Antonius le Grand in ſua Hiſtor. Natur. Obſervationem habet notabilem Advocati cujuſdam Londinenſis, qvi cùm ali- quando in ſorbili ovô pullum penè formatum imprudenciùs de- glutiiſſet, ova in poſterum ita averſatuѕ ſit, ut ad illa denuò ſumenda nec Medicorum etiam hortatu unquam adigi potue- rit. v. Theod. Zwinger. *Diſſertat. ſelect. Faſcicul. Diſſ. 1. §. 9. p. 18.* Quidam ova tantô adeòque acerrimô proſequebatur odiô, ut bullas in corpore ſolô contactu ei excitarent: vid. Petr. Borell. *Hiſtor. med. phyſic. Cent. 4. Epilog. p. 351.* Alius ova frixa non gu- ſtabat,

ſtabat, quòd putaret, Stomachi naturalem Diſpoſitionem per illa turbari, qualis notus fuit Martino Schoockio *de Averſat. Caſei p. m. 225.* Ova táricha, quod ex Sturionis ovis paratur edulium, Caviaro dictum, atque à nonnullis pro deliciis habitum, nonnulli adeò ſunt averſati, ut ne ore quidem indi paſſi ſint. vid. Marcell. Donat. *loc. all.* De hoc eduliô ita ſcribit Paulus Ammannus *Manuduct. ad mater. medic. Sect. 3. cap. 4. §. 11. p. m. 192. ſeq.* Ova Sturionum ſale condita & in maſſam coacta, ab Italis vocantur Caviare, Caviaro, Caviale, liquore ſalato di peſce, quanquam Schottus *in Phyſic. curioſ. p. 1356.* ex Ovis Huſonis præparari dicat Caviaro. Advehitur magnâ copiâ ex Moſcoviâ in Italiam, eſtque Maſſa, Saponem Hamburgenſem viridem colore & ſubſtantiâ referens. Itali ac Siculi in Deliciis habent & tota Quadrageſimâ comedunt cum Lactucis, quod nec Græci intermittunt, dum jejunii tempore panem & Caviarum aſſumunt. Aſt Judæi quoniam ſciunt, Sturiones ſquamis carere, abſtinent juſſu Legis *Levit. 11. v. 9. 10.* à Caviarô præſcriptô, & Ova Cyprinorum ita ſalire norunt, ut optimè ſapiant, atque ex iis Caviare rubrum conficiunt. Plura de Liquoribus, qui vulgo Botarge & Caviaro dicuntur, reperies apud Guidonem Pancirollum *Rer. memorabil. deperdit. Part. Tit. 25. p. m. 308. ſeq.* & Philipp. Jac. Sachſii *Gammarolog. Lib Sect. 1. cap. 1. p. m. 548.*

Ova taricha. *Caviaro.*

§. 20.

Sulphuris.

Vir ætatis annorum triginta ſeptem talem inimici cum ſulphure ac ſulphuratis tenebat, ut ſcabie affectus ctione Unguenti ad Scabiem, in cujus compoſitione pul phuris habetur, ſtatim in Lipothymiam, ac poſtea tre & capitis dolorem incideret. Ille Joſepho Lanzono nec ſine angore ac Cordis palpitatione Sulphuris pra poſſe tolerare. Imò quod mirabile eſt, nauſeâ ter ſolâ ſulphuris nominatione. *vid. M. N. C. Dec. III. An. 7 103. p. 171.*

§. 21.

...m globuli ex farinâ cum Carne suillâ conglomerati ponerentur, quidam nomine Johannes Keller in tam ...os solvebatur Cachinnos, adeò ut, nisi statim cibus ...as mensâ rursus fuerit ablatus, ipse cum risu animam ...set, secundum relationem Philippi Jacobi Sachsii â Leo-...imb. *M. N. C. Dec. I. An. I. Obs. 134. Schol. p. m. 299.*

Globulorum ex farina.

§. 22.

Poma nunquam gustavit Imperator Constantinus, nec ...um odorem Uladislaus Jagello Polonorum olim Rex per-...ebat. Et quidam è plebe hominum ne minis quidem ad-...ci in vitâ potuit, ut pomum excorticatum manibus contre-...aret, quod tamen integrum benè jucundèque versabat. vid. David Lipsius *de Fastid. & Odio Cib. & pot. p. 10.* ubi addit: Quercetum Gallorum Regis Secretarium scribere, quendam solô malorum aspectu è conviviô extractum fuisse, &c. Quodsi tamen Johannis Bruyerini Tractatum de Re cibaria *Lib. I. cap. 24. p. 80.* evolvamus, dictus Autor idem ipsi Johanni Quercetô adscribit: Novimus, inquiens, Johannem â Quercetô, Parisiensem, Regium Secretarium in aulâ maximi Regum atque clarissimi Francisci, ejus nominis primi, qui solô malorum odore atque aspectu adeò turbaretur, ut statim illi abeundum esset è Conviviô, si opposita cerneret. Quodsi propiùs naribus admoverentur repentè illi è naribus sanguis profundebatur; ideoque turundis ex pane confectis utramque narem obturabat. Hujusmodi etiam Malorum odium innatum & peculiare fuisse in nobilissimâ Aqvitaniæ familiâ Flusiarum (qvos postea Foësios appellarunt) idem Autor annectit. Æmylius Campanellus Medicus Poma ferre non potuit, vid. Georg. Horn. *Histor. natural. Lib. 1. cap. 10. pag. m. 31.* qui tamen Hornii locus corrigendus videtur, cùm ab ipsô allegatus Claudius Deodatus *Panth. Hygiast. Lib. I. cap. 11. p. m. 109.* non Campanelli,

Pomorum.

panelli, sed Campolongi mentionem faciat. De Pomis & Ovis aliam singularem Idiosyncrasiam annotavit Simon Schulzius *M. N. C. Dec. I. An. 2. Obs. 11. p. 29.* Germanus, inqviens, qvidam Studiosus ova & poma tam cruda, qvàm cocta comedebat, manibus tractabat atqve in mensâ immota jacentia aspiciebat; Si autem qvis eadem ad motum impelleret, nullô modô ferre & se moventia intueri poterat, sed statim totali Lipothymiâ corripiebatur. Vir qvidam doctissimus tantam nauseam a fragis, malis, cotoneis aliisqve pomis percepit, ut illa sine anxietate ac perturbatione neqve aspicere, neqve odorem eorum perferre potuerit: Imò &, qvod magis mirandum, adeò ea aversatus fuit, ut, etsi in domô absconditа laterent, atqve ab eô non viderentur, tamen ista olfecerit, uti ex communicatione Johannis Matthiæ Nesteri refert Christianus Fridericus Garmannus *M. N. C. Dec. I. An. 3. Obs. 201. p. m. 376. seq.* Plures etiam, qvibus Mala fastidium attulerunt, se novisse scribit Julius Cæsar Scaliger *de Subtilitat. Exercit. 274. p. m. 789.* Idem de Laurenbergio refert Johannes Daniel Horstius *Manuduct. ad Medicin. p. 128.* Novi olim in Patriâ meâ Senatorii ordinis virum, cui nomen Gottfried Vogel, qvi omnes pomorum species perferre atqve comedere poterat, exceptis illis, qvæ vulgo Pomorum Stetinensium nomine venire solent, qvippe qvæ nec visu, nec odoratu tolerare, multò minùs gustare poterat. Sed si qvando in conviviis talia poma mensæ imponebantur, statim ab eorum etiam ab ipsô non visorum, præsentiâ sudore frigidô perfusus ad evitandum animi deliqvium, societatem seu commensales ad minimum per aliqvod temporis spatium, & donec dicta poma iterum auferrentur, relinqvere necesse habebat.

Observatio.

§. 23.

Pomorum citriorum.

Qvandoqve etiam Pomorum citriorum fastidium obsolet, e. g. Civis Hafniensis narravit, se, cùm adhuc Noribergæ viveret, in Colicam incidisse, qvoties malor

orem percepisset; postea verò impunè sine colicis
, pomis citriis optime uti, secundum relationem Jo-
dovici Hannemanni *M. N. C. Dec. II. An. 1. Observ. 72.*

§. 24.

solô fragorum odore animi deliqvium incidebat Noso- *Fragorum.*
Præfectus Eslingæ; & virgo qvædam Austriaca ex esû
rum epileptica fiebat, atqve exinde qvotannis eô tem-
, qvo fraga efflorescunt, Paroxysmo obnoxia cadere so-
. vid. Joh. Udalric. Rumler. *Obs. 69. p. m. 40.* in Georg. Hie-
m. Velsch. *Consultat. & Observ. medicin.* Item Vir ille do-
ssimus, poma admodum abhorrens, cujus modò ex Garman-
mentionem fecimus, pariter â fragis tantum percepit fa-
idium, ut sine animi perturbatione eorundem neqve aspectum
neqve odorem ferre posset. A fragis comestis varia inducta
symptomata annotavit Johannes Benedictus Gründelius *M.N.C.
Dec. II. An. 5. Obs. 214. pag. 436.* Elapsô, inqviens, Anno 1686.
die 23. Junii, ad Arcem aliqvot milliaribus distantem vocatus
inveni Magnatis cujusdam Ministrum Nephritide satis invete-
ratâ laborantem. Dum itaqve præscriptis jam remediis phar-
maceuticis etiam de diætâ instituendâ me adstantes consulerent,
& de fragis, utrum in hôc affectu concedenda essent, mentio-
nem facerent; retulit Dominus patiens, se qvidem nullum hor-
rorem habere â fragis, imò ea bonô adhuc cum appetitu posse
sumere; iis tamen in notabili qvantitate comestis, seqventia
symptomata semper & immediate expertum fuisse: nimirum
exoriuntur anxietates, angustiæ pectoris, leves calores, & uni-
versum Corpus rubedine valde intensâ tingitur, ac si Erysipe-
late universali laboraret; superveniente tamen levi sudore, &
rubedo & calor, aliaqve symptomata sponte evanescunt, ita ut
post duas â comestione horas nec ullum appareat vestigium;
solummodò debilitate qvadam Corporis remanente. Si verò

Q

ca fu-

ea sumantur in paucâ qvantitate, puta unius cochlearis, cutis qvidem non rubescit, interim tamen anxietates & debilitates aliqvales se insinuant, ita ut omnimode sint vitanda. Alius qvoqve Vir Illustrissimus dicto Gründelio notus fuit, qvi aliqvoties à fragis comestis in febres tertianas incidit, ut æqvè ab illis abstinere coactus fuerit. Jenæ qvidam Studiosus ex esu fragorum subitò corripiebatur tumore brachii cum maculis purpureis aliisqve exanthematibus, teste Hermannô Grube *de Medicament. simplic. cognosc. Sect. 6. Art. 1. p. 113.* Sic Viro cuidam, qvotiens in Conviviis, sive inter mensæ delicias, fragis vesceretur, totiens rubentia exanthemata per universum corpus prorumpebant, ut ideò libentiùs gratô alioqvin fructu mallet abstinere, qvàm fœdatam maculis cutem experiri, juxta verba Thomæ Bartholini *Histor. anat. Cent. 3. Hist. 57. p. m. 112.* Andreæ Libavii commilito qvidam, qvoties fraga comederat, imprudens in cutaneum qvendam affectum subito incidit, in qvô tumor, rubor, pruritusqve totius cutis apparebat, perinde ac si scabie siccâ laboraret, qvæ tamen cutis defœdatio paucis diebus rursus evanuit. Primò sensit hanc affectionem, cùm dono missa fraga, vinô generosô & sacharô conspersa absumsisset, putans venenum sibi datum Sed postea cùm idem pateretur ex fragis suâ manu lectis, idqv sæpius, agnovit ἀδυναμίαν. Verisimile est, fastidisse fraga M trem prægnantem & in horruisse conspectâ aliqvâ re absur aut abominabili in ipsis, uti ex Libavio refert Johannes R dolphus Camerarius *Syllog. memorabil. medicin. Cent. 9. n. 97 m. 726.* Et Philippus Jacobus Sachs fœminam novit Uratis viæ, Theologi maritam, qvæ comestis fragis maculis in fa rubris, statim se prodentibus defœdabatur, tanqvam testi diffidentis naturæ v. ejusdem *Gammarolog. Lib. 2. Sect. 1. ca p. 587.* Alius ideo fraga aversabatur, qvod existimaret, su latibula sua habere bufones, uti ex Libaviô refert Mar Schoockius *de Aversat. Casei cap. 2. p. 224.*

§ 25

§. 25.

Mororum esum non semper innoxium esse, probat Jacobus Gaffarellus *Curiosit. inaudit. cap. 5. p. m. 101. seq.* inqviens: Novi qvendam, cujus fronti, ex matris appetitu impressum erat morum. Is qvoties edebat mora, suram convulsione insolitâ lædi animadvertebat. Ex odore aceti ex moris Rubi Idæi aut etiam ipsorum fructuum in Lipothymiam incidere solitus est Johannes Ulderi cus Rumlerus, uti de seipsô fatetur *Observ. 69. p. m. 40.* *Mororum.*

§. 26.

Omnium fructuum recentium horariorum, veluti pomorum, pyrorum, cerasorum, prunorum, fragorum, uvarum & cæterorum, qvibus aliòqvin infantes mirè delectantur, duo fratres, Felix & Thomas Plateri, ab ineunte ætate, ad octavum ille, hic ad septimum ætatis annum usqve planè fastidiebant; interim cibos, qvi adultis & senioribus magis consveti sunt & competunt, avidè comedebant, exceptô caseô, à qvô uterqve abhorrebat. Vid. Fel. Plater. *Obs. med. Lib. I. p. 238. sq.* *Fructuum horariorum.*

§. 27.

Miram Virginis cum baccis Cynosbati Antipathiam annotavit Georgius Hannæus *M. N. C. Dec. II. An. 7. Obs. 149. p. 292.* seqventibus verbis: Exercet in Cynosbatum inextingvibile odium virgo mihi benenota, tam rarô Antipathiæ documentô, ut nec lædens, nec læsa de triumphô insolentiùs gloriari possit. Mirum! qvò arctiùs coëunt exitiali furentes hostilitate, eò acriùs, eò constantiùs armis arma pulsant. Nec pugnâ, credo, nisi divellerentur, abstinerent, anteqvam altera pars prostrata fatisceret planissimè. Certè Cynosbatum suis baccis fœcundum in hortis non aspicit amabiliùs, qvàm si esset caput Medusæ, angvibus crinitum. At, eodem jungantur hospitio! Virgini Calor, baccis Color. & peribit. Diversabatur aliqvando hæc Virgo in Camerâ, ubi capsulam habebat Illustrissima Comes, variis *Baccæ Cynosbati.*

 repletam

repletam conditis, intra qvam hæc etiam â Comite jussa & fictile Baccis Cynosbati conditis repletum asservare. Sed qvid fit? Virgo noctem insomnem, animi interstinctam deliqviis, ducens molestissimè, sudat, friget, horret, usqve latum ungvem â morte abest. Interea æqvabiliùs, aut magis ad votum non aguntur res Baccarum! illæ enim intra obseratum claustrum fermentescunt manifestè &, vel prælio paratæ, vel fugæ, chartaceum, qvô tectæ erant, rumpunt operculum, qvasi extra hostilia se provoluturæ pomœria, imò aliò translatæ qvieverunt commodùm. En Magnetismum; non Amore, sed odiô prægnantem! Ego puto, exhalantia utrinqvè effluvia sibi invicem ferale contrariantia, viscera adversarii actutum petere, plurimosqve ibidem concitare tumultûs.

§. 28.

Cinamomi. Qvidam ita hostili odiô Cinamomum aversantur, ut dapes aromate illô, alioqvin delicatissimô conditas ne degustent qvidem, esurituri potiùs, qvàm attacturi, juxta verba Olai Borrichii. vid. Thom. Bartholin. *Act. Hafn. Vol. II. Obs. 86. p. 206.* ubi addit, fuisse ex ipsius curæ permissis jam ægris, jam neutris, qvi cætera robustô temperamentô haustis qvindecim tantum granis radicis Jalappæ, cum tantillô Cremoris Tartari & Elæosacchari Cinamomi qvinqvaginta vicibus ad sellas concesserint Parrocinias. Et de seipsô testatur Johannes Petrus Albrecht, qvod cùm puer adhuc aliqvoties pulvere purgante ex radice Gialappæ, Diagrydio & Olei destillati Cinamomi guttulâ concinnatô usus fuerit, ab illô tempore nunqvam, neqve medicamentis, neqve alimentis Cinamomô conditis absqve aversione, nauseâ insequentiqve utplurimum alvô laxiori fruatur *v. M. N. C. Dec. II An. 8. Obs. 169. p. 420.* Mulierem ab assumtâ Aqva Cinnamomi in animi deliqvium incidentem se novisse, scribit Valentinus Henricus Voglerus *Diæteticor. Comment. cap. 3. p. m. 15.* De Me-

tro

trona, quæ nec Cinamomum, nec Caſſiam ligneam tolerare potuit, vid. Roſin. Lentil. *Jatromnem Part. 2. cap. 25. p. 557.*

§. 29.

Cibum Maci aromatiſatum nunqvam absqve inſeqvente Paſſione Colicâ capere poterat Paſtor qvidam, cujus meminit Johannes Petrus Albrecht *M. N. C. Dec. II. An. 8. Obſ. 169. p. 419.* Ope Roſini Lentilii qvidam eſt uſus, qvi Myriſticam Nucem averſabatur, obſecrans, ne qvid illius Pharmacis miſcere vellet, *vid. M. N. C. Dec. III. An. 7. & 8. app. p. 125.* Crocum & Helenium averſata eſt Uxor Lentilii, v. ipſius *l. a. & p. 602.* *Macium.* *Croci.*

§. 30.

Comitis Dorcettiæ Nepos qvidam graviter ægrotare ſolebat, ſi vel nutrix, dum tener hic lepidusqve infantulus illius lacte alebatur, Cappares comediſſet, cum qvibus nota erat ac celebris Illuſtriſſimi Comitis antipathia. v. Kenelm. Digb. *de Immortalit. anim. ration. Tr. I. cap. 38. p. 424.* Cappares qvoqve adeò abhorrebat Sereniſſimus Elector Saxoniæ Johannes Georgius III. beatæ memoriæ, ut ne qvidem libenter eorundem nomen, multò minus odorem ferre poſſet. *Capparum.*

§. 31.

De ſeipſô ſcribit Johannes Heurnius, qvod qvoties Piper vel Raphanum comederet, Colicis doloribus atrociſſimis fuerit cruciatus. Item Henricus ab Heer aliqvot eidem miſeriæ obnoxios in Spâ & Leodii ſe noviſſe dicit *Obſ. 29. p. m. 299.* Chryſermus Erophylus, ſi qvando Piper ediſſet, cardiacus erat etiam periculoſè, v. Marcell. Donat. *de Med. Hiſtor. mir. ab. Lib. 6. cap. 3. p. 627.* *Piperis.*

§. 32.

Ab Alliô commanducatô non aliter, qvàm ab epotô Venenô ſe cruciari ſolitum teſtatum reliqvit Jacobus Faroliviensis, uti ſcribit Johannes Bruyerinus *de Re cibar. Lib. I. cap. 24. p. m. 80.* Allii.

Item nobiliſſima qvædam apud Hafnienſes familia Allium & Sinapi

Sinapi averſata fuit, juxta Thom. Bartholin. *Cent. 3. Hiſtor. 28. p. 65.* Scribit etiam Julius Alexandrinus, ſe qvendam noviſſe, qvi ita Allium averſabatur, ut nunqvam illud comederet, vid. Dan. Sennert. *Pract. Medic. Lib. 3 Part. I. Sect. 2. cap. 3. p. m 99.* Noti etiam ſunt Theodoro Zwingero, qvibus inter cibos adverſa ſunt Cepa, Allia, Porrum &c. vid. ejusd. *Faſcic. Differtat. medic. Differt. I. p. 7. p. 13.* Novit etiam Johannes Jacobus Wepfferus, clanculum parum elixi Allii cibis cum aromatibus permixtum cuidam ſuggeſtum fuiſſe; qvamvis fœtorem Allii non animadverterit, nihilominus poſt frugale prandium hic ſummè angebatur, propè ſudore defluebat, imò mors inſtare videbatur, donec totum prandium evomuit. *v. M. N. C. Dec. II. An. 8 Obſ. 68. p. 178.* Joſephus Lanzonus Monialem novit, qvæ hæmorrhagiam narium confeſtim patiebatur, ſi Allii odorem perſentiret. *M. N. C. Dec. III. An. 7 & 8. Obſ. 103. p. 171.*

§. 33.

Plantarum. Siſymbrii aqvatici.

Varias qvoqve plantas culinarias & medicas nonnullis fuiſſe nauſeoſas ſeqventes teſtantur Obſervationes e. g. Siſymbrii aqvatici ſeu Creſſonis conſpectum ferre non poterat Julius Cæſar Scaliger, ſiqvidem ipſe *de Subtilit. Exercit. 153. p. m. 490.* ſcribit: ſe Creſſonibus duntaxat viſis horrore perfundi. Et *Exercit. 274. p. 789.* inqvit: Ego, qvi non æ nea ſolum, ſed vera qvoqve fulmina contemnebam; qvi in duobus Obſidionibus, in qvarum alterâ etiam imperium habebam, ſolus omnium nullam edidi vocem, vel ineditæ teſtem, vel abhorrendi cibi exprobraticem; ad Creſſonis conſpectum tremo adeò, ut horrore quaſſatus abire cogar.

§. 34.

Braſſica.

Braſſicam unum ex dicti Scaligeri liberis abominatum eſſe, idem Scaliger *l. a.* refert. Et braſſicam capitatam integram coctam coqva qvædam, qvæ in ſiniſtrô hypochondrio à matris impreſſione, braſſicam capitatam, unà cum foliorum venulis

venulis exactè referebat, sine animi deliqviô aspicere non valebat, uti supra ex Observatione Georgii Sebastiani Jungii *M.N.C. Dec. I. An. I. Obs. 135. p. 299.* allegavimus.

§. 35.

Siseres coctos neqve videre, neqve comedere poterat homo qvidam qvadratus, nomine Bursche, ex Misnia, singulis annis Vere & Autumnô connexarum trabium compages vel rates per Albim Magdeburgum advehens, juxta verba Caspari Theophili Bierlingii *Thesaur. theor. pract. Obs. 26. Schol. §. 5. p. 351.* Siserum.

§. 36.

Betam rubram non modò non comedere, sed etiam aspicere minime poterat ante aliqvot annos adhuc vivens satisqve notus Civis Dresdensis, nomine Hörnig. Imò à solâ, qvoqve Betæ denominatione vomitum subitaneum patiebatur; Unde, si qvis joci gratia, rothe Rüben, rothe Rüben, diceret, ipse statim, ubivis etiam loci & absque respectu personarum Vomitu non cohibendo respondebat. Betæ.

§. 37.

Herbæ Rutæ odorem aspectumqve strenuus qvidam miles nullô pactô ferre poterat, sed se in pedes dare ac fugere eâ propositâ cogebatur, qvem militem se novisse refert Marcellus Donatus *Histor. mirab. med. Lib. 6. cap. 7. p. 625.* Rutæ.

§. 38.

Ad salviæ intuitu levi aliqvô deliqviô corripiebatur puella Christiano Francisco Paullini nota. vid. ejus *Herba sacr. seu Tract. de Salvia Sect. 2. cap. 3. pag. 250.* quô locô etiam viri religiosi meminit, qvi qvoties carnem vervecinam pinguiusculam assamqve, cui Salvia addita, comedebat, toties egregie purgabatur, non secus ac si fortius qvoddam catharticum sumsisset. Salviæ.

§. 39.

Menthæ odorem, imò neqvidem ejusdem herbæ præsentiam Menthæ.

tiam, sine animi deliqviô ferre non potuit Prosocrus Johannis Ludovici Hannemanni. *v. M. N. C. Dec. II. An. 4. Obs. 51. p. 121.* Idem etiam in Sacerdote qvodam se observasse, refert Josephus Lanzonus *ib. Dec. III. An. 7. & 8. Obs. 103. pag. 171.* Antipathiam Menthæ Menthâ curatam annotavit Christianus Gottlieb Reusnerus in Puellâ octo annorum, qvæ odorem Menthæ tolerare & perferre non potuit, sed Lipothymiâ correpta fuit. Mater ejus certò conscia Lipothymiam filiæ esse ab odore Menthæ, eodem temporis momentô manipulum Menthæ recipit, & non superficialiter, sed ad nauseam usqve tam diu nares fricat, donec ad sensum pristinum filia redierit; â qvô tempore postmodum odorem Menthæ bene perferre poterat sexagenaria adhuc major *vid. Ephemerid. Academ. N. C. Cent. IX. & X. Obs. 98. p. 435.* De Viro Melissam aversante vid. Rosin. Lentil. *Jatromnem. p. 557.*

§. 40.

Absinthii. Absinthium Civis qvidam Naumburgensis planè aversabatur; hinc Pharmacopœus Salis Absinthii fixi aliqvot grana propinabat, sed absumptis iis Civis varia Symptomata, deliquium & stomachi subversionem patiebatur, observante Jacobo Barnero, *M. N. C. Dec. I. An. 6. & 7. Obs. 199. p. 294.* Id quod mihi etiam in Cachecticô quodam ad Hydropem inclinante observare licuit; ab assumptô enim Sale Absinthii, aliis Medicamentis admixtô, anxietates præcordiorum, sudorem frigidum, & Lipothymiam tamdiu sentiebat, donec superveniente Vomitu ab his Symptomatibus liberaretur. Quod si dicto ægrotanti alia salia fixa è Vegetabilibus parata propinabam, nihil inde incommodi patiebatur. Unde â me interrogatus, anne Absinthium ferre posset? respondebat, se nunquam Absinthium, aut exinde parata, sine animi commotione assumere, vel ejusdem odorem tolerare posse. Qvæstio inde oritur, annon in ejusmodi salibus fixis ex incineratione plantarum, contra

Observatio.

tra plurimorum Medico-Chymicorum opinionem, vis qvædam specifica seu ejusdem Vegetabilis proprietas remaneat?

§. 41.

Tanaceti aspectum sufferre non potuit Comes de Barrymore, uti Robertus Boyle *de Utilitat. Philosoph. experimental. Exercit. 5. cap. 16. p. 320.* commemorat. *Tanaceti.*

§. 42.

Tormentillam plurimi, qvi Anno 1609. in Autumnô è Dysenteria decumbebant, tantopere aversati sunt, ut ipsam, qvocunqve modô usurpatam, Vomitu qvamprimum rejicerent, qvod ex avtopsiâ refert Michael Dœringius *de Medicin. & medic. Part. 2. p. m. 242.* *Tormentilla.*

§. 43.

Ocymi seu Basilici hortensis, maximè citrati, nec non Cyani moschati albi graveolentem odorem sine Cephalalgiâ aut confusione Capitis ferre non potuit Georgius Francus de Franchenau, uti ipse fatetur *M. N. C. Dec. III. An. 4. Obs. 3. p. 7.* *Basilici.*

§. 44.

Exemplum militis cujusdam viginti sex annorum, qvi Pœoniæ odorem aspectumqve nullô pacto ferre poterat, & nisi fugeret, Syncope sudoribusqve frigidis corripiebatur, annotavit Josephus Lanzonus *M. N. C. Dec. II. An. 9. Obs. 40. p. 77.* *Paeonia.*

§. 45.

Florem Cheiri & Violas Martias Princeps Wilhelmus, Episcopus Basileensis, citra Lipothymiam vel saltem insignem Capitis dolorem ferre non poterat, juxta Claud. Deodat. *Panth. hygiast. Lib. 1. cap. 11. pag. m. 109.* Generosa quædam Matrona omnia svavem odorem spirantia perferebat, exceptis violis recentibus, juxta Thom. Bartholin. *Histor. anat. Cent. 3. Hist. 28. p. 65.* Ipse ego nec Violarum nec Cheiri florum fragrantiam in propinqvô, aut in magnâ copiâ collectorum, absqve insigni Cephalalgiâ tolerare possum. *Florum Cheiri Viola. observatio.*

R §. 46.

§. 46.

Rosa. Rosæ qvamplurimis molestæ esse solent, siqvidem Monachus qvidam ex Dominicanorum ordine, qvum Rosæ odorem persentiebat, aut ex longinqvô eam videbat, illico in animi deliqvium & Syncopem incidebat, & mortuus humi prostrastratus jacebat, teste Amatô Lusitanô *Curat. medicin. Cent. 2. Curat.36. fol. m. 166.* qvi addit, dictô Monacho â Medicis consultum fuisse, ut eo tempore, qvo Rosæ vigebant, domi maneret, nec extra prodiret, ut tantum malum fugeret & in vitæ discrimen non veniret. Hic cùm ægrotaret, â Syrupô rosaceô & conditis, in qvibus Rosa ingrediebatur, Medicorum consiliô abstinebat. Oliverium Caraffam, Cardinalem, non potuisse sufferre odorem Rosæ, ex Adrianô Spigeliô refert Henricus Herlinus *de Analeptic. pag. m. 32.* Meminit etiam Julius Cæsar Scaliger *de Subtilitat. Exercit. 153. no. 10. p. m. 489.* Cardinalis cujusdam a Rosarum odore abhorrentis. Qvi fortasse idem Oliverius fuit, siqvidem Johannes Pierius *Hieroglyph. Lib. 8. cap. 25. pag. m. 96.* ejusdem qvoqve mentionem facit, inquiens: Cùm Romæ essem, vidi Oliverium, magnæ celebritatis Cardinalem, qvi Rosarum tempore qvotannis secedere cogebatur, seqve intra suos, qvos in Qvirinali habebat, hortos claudere, custodiis ad ostia dispositis, neqvis aut salutantium aut amicorum, officii gratiâ ingredientium, Rosam inferret. Item Romæ alius Nobilitate insignis Vir, Petrus Melinus, ingeniô, eruditione & locô nobilis, Rosarum odore plurimùm offendebatur. Vide etiam Caspar. Dornav. *Orat. Tom. I. orat. 8. de Scarab. Encom. p. m. 345.* De Muliere Parisinâ, qvæ ab odore Rosarum, tanqvam â Venenô sibi cavere, & per tempus, qvo florent, in ædibus latitare cogebatur, vid. Joh. Dan. Horst. *Manuduct. ad Medicin. p. m. 122.* Chymicus Gallicus le Febure, â nimia Rosarum tractatione postea earundem odorem ferre non poterat, sed Lipothymiam exinde incurrebat. vid. Joh. Bohn *de Offic.*

fic. Medic. duplic. Part. 2, cap. 6. p. 642. Ab aqvæ Rosarum usu honesta quædam fœmina, uterina symptomata alias incurrere solita, æstate Anni 1610. tertianâ intermittente correpta lacti amygdalino, domi suæ parato aquæ Rosarum nonnihil suo arbitratu admisceri jussit: qvod cùm vix degustasset, consuetis symptomatibus exerceri cœpit. vid. Mich. Dœring. *de Medicin. & Medicis Lib. 2. p. 242.* Hannibali Sasso Rosæ odore sangvinem de naribus erupisse; item alium hominem Rosas olfacientem Syncope correptum fuisse; Nobilem Romanum sine periculô tertianâ laborantem, propinato Syrupo Rosarum solutivo, extinctum; idemqve etiam mulieri in Patavia contigisse, partim ex alienâ, partim propria Observatione recenset Johannes Rhodius *Cent. 3. Obs. 99. p. 177.* ubi plura exempla. Rosarum odore non modò Laurentium Episcopum, sed etiam Franciscum Venerium, Venetorum Ducem, & Nicolai, Comitis Salmensis, filiam obiisse, ex Cramerô & Rosenbergiô refert Philippus Jacobus Sachsius *Gammarolog: Lib. 2. cap. 4 p. 588.* Nota etiam inter Aulicos Anglos historia Heneageæ nobilis feminæ, (Elisabethæ Reginæ â secretioribus cubiculis) in cujus dormientis genâ pustulæ oriebantur, cum ei qvidam Rosam imposuissent, experturi, an tanta illi esset cum flore isto Antipathiâ, qvantam jactare solita erat. vid. Kenelm. Digbæi *Demonstrat. Immortalit. Anim. rational. Tract. I. cap. 31. p. 435. seq.* Virgo qvædam in lectum foliis Rosarum conspersum æstivo æstu levando dum concesserat, dormiscere statim incipit atqve sic penitus obdormivit, ut iex relatione Doctoris Mengeringii refert Christianus Langius *Miscell. curios. med. n. 8 p. 35.* Fœmina quædam non solùm ab assumptione aqvæ rosarum, sed etiam â solâ ejusdem nominatione animi vehemens deliqvium passa post Paroxysmum Medico, Johanni Petro Albrecht, debili voce testabatur, se vel odorem vel saporem Rosarum nunqvam impune tulisse. *vid. M. N. C. Dec. II. An. 8. Obs. 169. p. 417.* Scribit etiam Leonardus Botallus *de Medic. &* ægri

ægri munet. *§. 25. Oper. p. m. 20.* se noscere homines, qvi prorsus Rosæ odorem, tanqvam capitalem inimicum, odio habeant, eò qvòd Capitis dolorem iis faciat, vel sternutamenta moveat, vel naribus tam molestum pruritum inducat, ut bidui spatio se continere ab earum frictione non possint. Medicum qvendam Rosâ, qvam manu suâ gestabat, ægræ suæ valde nocuisse, notavit Fridericus Schraderus *Disp. de Idiosyncras. §. 6.* De muliere prægnante fragranti Rosarum odore hysterica factâ, qvæ foetum mortuum gelidum ante tempus exclusit, ipsâmet paulò post vitam cum morte commutante, observationem communicat Alphonsus Rhonius *M. N. C. Dec. III. An. 5. & 6. Obs. 80. p. 158.* Scilicet opificis cujusdam Conjux ultimis duobus mensibus gravida, unà cum foetu jugiter se movente, optimè valens, ex curiositate vicinum defunctum variis ornamentis & floribus involutum conspiciens, inter alia fragrantissimô Rosarum odore, nares valde penetrante, hysterica passione statim fuit correpta, atqve adeò attonita stetit, ut à domesticis in propriam domum reportari necesse habuerit; tunc illicò sudor frigidus per universum corpus largiter erupit, dolores parturientibus affines sese repræsentarunt, ipsi partus præmaturus, sed mortuus exclusus, qvi ad tactum (prout etiam mater per totum corpus) tam gelidus repertus fuit, ut nullus, ne dicam caloris, imò nec teporis, sensus in universô ejus Corpusculo percipi potuerit, matre similiter unicâ post partum elapsâ horâ è vivis discedente. A Rosis Juvenis abhorrebat, imò capitis dolore afficiebatur, dum Rosam olfaciebat, referente Josepho Lanzonô *M. N. C. Dec. III. An. 7. & 8. Obs. 103. p. 171.* Chymicus Gallicus Lemery duos homines novit, qvi cùm tempestate calidissimâ in locô, qvàm plurimis Rosis pallidis pleno per qvinqve vel sex horas commorati essent, tantâ violentiâ duodecim continuis horis purgati sunt, ut ultima instare crederent. vid. *Histor. Academ. Scient. Parisf. An. 1699. p. m. 79.*

Mer-

Mercator qvidam Grünbergensis, Temperamenti melancholici, qvando Rosas, tempore roseô, olfaciebat, oculorum pruritum patiebatur, succedente eorundem inflammatione: lachrymæ involuntariæ rigabant genas, intercurrente Cephalalgiâ aliqvot dies durante, juxta Observationem Samuelis Ledelii *M. N. C. Dec. II. An. 2. Obs. 140. p. 309.* Qvi Autor etiam *l. a. An. 10. Obs. 8. p. 17.* nobilis Matronæ meminit, qvæ albarum Rosarum odorem non tantùm admittebat, sed & Capiti easdem imponebat, libentissimèqve naribus admovebat, rubras autem omnes summopere aversabatur, &, ni removerentur, animi deliqvia incurrebat. Ex odore Rosarum Donnum Henricum â Cardona, Cardinalem, in animi deliqvium devenisse, & Laurentium, Uratislaviensem Episcopum, extinctum fuisse, ex aliis refert Marcell. Donatus *de medic. Histor. mir. Lib. 6. cap. 3. p. 624.* Medici Jacobi â Brun uxorem, ampli corporis & carnosi, Rosarum tempore plures septimanas Coryzâ laborâsse, ex ipsius Brunii ore non semel se accepisse refert Johannes Nicolaus Binningerus *Obs. med. Cent. II. Obs. 86. p. 227.* De Coryzâ â Rosarum odore in seipso observata seqventem observationem refert J. Constantinus de Rebecqve *Observ. 92. p. 150. seq.* qvem effectum, inqviens, in me ipso edant Rosæ, referre utile fore duxi. A tredecim annis, qvô tempore florent rosæ, qvotannis Coryza corripior, in qvâ indesinenter per nares & oculos effluit per multos dies humor multus tenuis & admodum acris, nares exulcerans & oculos pungens ac vellicans, unde lachrymæ, idqve per totum tempus, qvô rosæ se mihi olfaciendas præbent, durat, eoqve elapsô sponte desinit. Hoc autem primô annô non rosis, sed calidiori æstati acceptum ferebam, qvâ humores liqvarentur; sed re diligentius perpensâ reperi solum rosarum odorem hujus causam esse. Qvod hoc Anno 1685. verum comperi; cùm enim ob erucarum copiam paucas saltim rosas habuerimus, æstas nihilominus calidissima esset multiqve ca-

tarrhis laborarent, ego tamen immunis essem, nec ul
prænuntia solita animadverterem, cùm jâm ferè tempu
præteriisset, ego non amplius de iis fluxionibus cogita
sas aliqvas manibus tenens, subitô aliqvid nares & inde
vellicare sensi, unde secutus per oculos, nares & os ing
miditatum tenuium & summè acrium defluxus, inde
partium, & simul auris, dentium & gingivarum dolor,
qvot dies durans, usqve qvô nullæ amplius rosæ se n
meis offerrent. Idem in me aliqvando præstiterunt & Vic
factæ, sed rariùs & debiliùs. Hujus rei caußam se non v
pergit dictus Autor, nulla enim ipsi antipathia cum rosi
qve odor fuit gratissimus, earumqve decoctum in serô
freqventer usurpavit, sed solô odore ipsi Catarrhos co
runt; qvapropter arbitratur, è Rosis aliqvid effluere, qvo
res ipsius delicatas admodum & valde sensiles pungat, & ac
qvibusdam solutionem continui, etsi non sensibus obviam
citet &c. Viro cuidam Illustri Tinctura Solis svavissima
Spiritu Rosarum offertur, ille sumptis saltem qvatuor g
adeò male habere incipit, ut extra lectum agere vix po
sangvis ei summopere ebullit, & vertentibus viginti qvat
horis qvadragies soluta alvus est, cum virium insigni *pro*
tione ac faciei concidentia. Rosas nec ille ferre poterat, ac
ferebat, qvoties earum odorem saltem hauriret, *toties se*
tensô Capitis dolore affligi, referente Jacobo Barnero *M. N*
Dec. I. An. 6. & 7. Obs. 199 p. 294. Boronissa qvædam cùm a
huc virgo Augustæ Vindelicorum ægrotaret, & Clysma à *du*
bus Medicis ordinatum, cujus ingrediens inter cætera Mel r
sarum erat, injiceretur, exinde in lethalia incidit Symptoma
ut magnô labore vix ad se redire qviverit. vid. Augustin. Th
ner. *Observ. m. d. Lib. I. de Febr. intermit. Obs. 3. p. m. 73.* E
Horatius Angenius observavit nobilem qvendam Roman
febri tertianâ minimè periculosâ laborantem ab assumptô S

rup

rupô Rosarum solutivo, qvem naturaliter horrebat, plane extinctum fuisse, vid. Theod. Zwingeri *Fascicul. Differt. med. p. 16.* qvi Autor etiam *p. 24.* seqventia addit: Novimus hic Basileæ Pharmacopœum peritissimum, Jacobum Frey, qvi totô illô tempore, qvô florentes Rosæ in suâ officinâ ad varios usûs præparantur, ex illarum odore continuâ ferè coryzâ, non sine crebrâ sternutatione aut capitis etiam dolore, laborare solet. vid. etiam Laurent. Strauss. *Encom. Rosæ. p. 51.*

§. 47.

Solô Lilii conspectu Virgo qvædam pulcherrima atqve nobilissima pene vecors fiebat, peritura, si naribus hauserit, juxta Jul. Cæsar. Scaliger *de Subtilit. Exercit. 142. §. 2. p. 463.* Retulit etiam Theodoro Zwingero Medicus qvidam, se Antipathia contra Liliorum alborum flores teneri eorumqve odorem tolerare nescire, imò, qvod mirum cui videatur, neqve caulem à cortice liberatum absqve nauseâ videre posse, vid. Theod. Zwinger *l. 4. p. 25.* Sic Mercatoris Argentoratensis uxor Liliorum alborum odorem absqve animi deliqviô perferre non poterat, qvare totô illô tempore, qvô florebant, domi se continere cogebatur, teste Georgio Franco *M. N. C. Dec. III. An. 4. Obs. 7. p. 7.* De Cive Ferrariensi, cui cum Liliis Antipathiâ tanta erat, ut odorem etiam e longinqvo fugeret, ne in Vomitum & Lipothymiam incideret, vid. Joseph. Lanz. *l. 4. An. 7. & 8. Obs. 103. p. 170.* Qvi etiam *p. 171.* Sacerdotis cujusdam meminit, qvi Calendulæ flores summopere aversatus fuit. Lilia. Flores Calendulæ.

§. 48.

Porrò Florum Sambuci non solum odorem perferre, sed qvosvis etiam exinde paratos Cibos & Strobilos, Rhob item ex baccis confectum absqve nauseâ & potiùs cum appetitu comedere potest Nobilis qvædam adhuc vivens femina, qvæ tamen ab Aqvæ florum Sambuci destillatæ usu internô & externô ita abhorret, ut si hujus aqvæ tantillum potioni cuidam medi- Flores Sambuci. Observatio.

cæ

cæ admixtum vel cerevisiæ infusum ipsi sanæ aut ægrotanti, etiam insciæ, propinaretur, animi deliqvium patiatur, uti expertus sum.

§. 49.

Aqva florum Aurantiorum. Aqvæ florum Aurantiorum odorem qvotiescunqve sentiebat mulier qvædam, tantam aversionem habebat, ut deliqvio animi corriperetur, nisi amota fuisset aqva, cùm tamen dicta fœmina cæteris odoribus maximè delectaretur, teste Dominicô Panarolo *Pentecost. II. Obs. 38. p. 53.* Vir qvidam ex usu Corticum Aurantiorum Colicam, seu intensissimos Intestinorum cruciatûs patiebatur, teste Johanne Petrô Albrechtô, *M. N. C. Dec. II. An. 8. Obs. 169. p. 419.*

§. 50.

Syrupus florum Persicorum. Meminit etiam Theodorus Zwingerus *l. a. p. 15.* Consulis cujusdam Uxoris, qvæ tantô Medicaminum fastidiô prædita erat, ut, cùm aliqvando laxandi gratiâ Syrupus florum Persicorum in Julepo deglutiendus offerretur, tantô horrore correpta fuerit, ut etiam in spasmos universales inciderit, aliqvandiu durantes, donec obortô Vomitu iterum cessarent.

§. 51.

Purgantia. Aliorum qvoqve Medicamentorum purgantium præsentiam nonnulli minimè ferre possunt, siqvidem ex aspectu Pharmaci cathartici liberalem purgationem annotavit Olaus Borrichius de primario qvodam Cive Hafniensi, qvi ex febre tertianâ convaluerat, & domitô jam morbo Corpus solenni catharticô expiârat, jamqve sibi plenè restitutus Borrichium rogabat, ut uxorem qvoqve leni purgante tentaret. Paret & Pilulas duntaxat qvinqve propinat. Dum illa delicatula in degluttiendo tricatur, maritus, nisi, inqvit, subitò hauseris, qvod apponitur, jam mihi qvoqve nauseam commovebis; abhorrebat enim maritus a pilulis, sorbitioni addictior. Dictum, factum, vorat illa hamum, & maritus, qvi hauserat nihil, ante uxorem strenue

ſtrenuè purgatur, nec ternis dejectionibus iisqve luculentis contentus provocâſſe uxorem, etiam geminâ vomitione ſtomachum evacuat, hac parte uxore ſuperior, ut qvæ nihil per os rejecerit. vid. Thom. Barthol. *Act. Hafn. Vol. V. Obſerv. 49. p. 136. ſeq.* Et novit Johannes Jacobus Harderus, qvi ex ſolô Medicamenti cathartici aſpectu aliqvoties vomere neceſſe habuerunt, particulas ejusdem Medicamenti nec dum odorati. vid. Hardeſ. *Apiar. Obſerv. 40. Schol. p. 183.* Conſulis Hildesheimenſis Uxor, qvoties medicamentô purgante opus haberet, aſſumptis ſaltem juſculi carnis vitulinæ aliqvot cochlearibus eum experiebatur effectum, qvi aliàs ab aloëticis, ſcammoniatis & aliis catharticis expectari ſolebat, ſecundum Obſervationem Johannis Petri Albrechti *M. N. C. Dec. II. An. 8. Obſ. 169. p. 419.* Medicus qvidam Lipſienſis, nomine Pfeil, qvoties purgare corpus vellet, Pharmacopolia ingreſſus, qvando nimirum Electuaria electivè purgantia recens parabantur, & illa olfecit tantum: deinde domum reverſus intra eam ſo continuit; Non aliter autem atqve alius, qvi Pharmacô uſus, ſexies qvoqve vel ſepties excrevit, juxta verba Philippi Salmuthi *Cent. III. Obſ. 8. p. 115. ſq.* Et *Obſ. 14. p. 118. ſq.* refert idem; ex Virô fide dignô habeo, Dominæ præſcriptas fuiſſe Pilulas, eamqve à ſervâ petiiſſe, promiſſo pretiô, ut illas deglutiret; id qvod & ſerva fecit. Hera propè aſtans, viſis pilulis horreſcit, nauſeat, & ſatis purgatur. Aſſeruit etiam Joachimi Lebil Conjux, ſe toties, qvoties Parens Catapotia aſſumſiſſet, nauſeâ concitatâ pluribus qvoqve vicibus purgatam eſſe. Idem etiam, Salmutho vidente & ſatis admirante, Deſſæ contigit Nobili Virgini Annæ Riederianæ. Dum enim hæc ad Sororis Dorotheæ, ex poculô purgante bibentis, lectum propiùs accedens atqve adſtans odorem Medicamenti perciperet, ſufficienter inde purgabatur, ac feliciùs qvidem ac ipſa Soror, qvæ Medicamentum hauſerat. Sic fuit Lugduni Batavorum Vir qvidam

Marsenius dictus, qvi pro evacuatione humorum nunqvam ullum assumsit pharmacum, sed vel solô ejus odore, vel tantummodo recordatione, dum Medicus formulam præscriberet, alvum sibi ipse commovit, vid. Frid. Hoffmanni *Meth. medend. Lib. I. cap. 8. p. 74.* Studiosus Academiæ Hafniensis tristi vultu & animô de violentis manibus sibi inserendis consilium iniit. Priùs tamen de hôc Conscientiæ casu consuluit Christianum Osterfeld, Medicinæ Professorem, qvi nervosis argumentis hominem in viam reducere allaborans promisit, se arte medicâ succos melancholicos, malarum cogitationum autores, eliminaturum. Interea infusum Antimonii parat & contubernali illius tradit, ut summô manè exhauriatur. Visô infusô patiens dictum factum nauseâ rogat, ut amoveatur medicamentum, statimqve tanta humorum colluvies ἄνω & κάτω expurgatur, ut brevi post sanus salvusqve Medico suo gratias hilari vultu & exporrectâ fronte ageret. vid. Thom. Bartholin. *Hist. med. Cent. 5. Histor. 64. p. 134.* Miram Idiosyncrasiam ratione purgantium in fœminâ Lipsiensi annotavit Christianus Michael Adolphi *Ephemerid. Academ. N. C. Cent. V. Obs. 87. p. 167.* Fœmina scilicet qvinqvaginta annorum eâ deprehendebatur Idiosyncrasiâ, ut nulla Purgantia, etiam minùs fortia, posset perferre, sed ex eorum exhibitione maxima semper & pessima seqverentur symptomata, eaqve pertinacissima, v. g. summa virium prostratio ad animi deliqvium usqve, langvor totius corporis diu affligens inappetentia, sitis enormis, facies lurida, immanissima tormina, tumor lateris sinistri, humani fere capitis magnitudinem æqvans, &c. Fuit, qvi solo aspectu Medicamenti purgantis, qvoties opus erat, etsi ne odorem qvidem accepisset, sufficienter expurgabatur, referente Martino Weinrichio *de ort. Monstror. cap. 8. p. 65. b.* Viri magni Heidelbergæ filiolum, qvi ad aspectum, dum alii purgantia sumebant, nauseabat & feliciter purgabatur, se novisse scribit

scribit Georgius Franc... Satyr. med. 3. p. 59. Sacerdos qvidam Medicamenta admodum abhorrens, post-
qvam ... postulatum purgantem potionem præ-
scripsisset, & Pha... famulus horâ præfinitâ attulisset,
à mentione ejus, ... factâ, Medicamentô non visô,
adeò sufficiente... evacuatus est, ac si illud per os as-
sumsisset, juxta ... Schulzii M. N. C. Dec. I. An. 3.
Obs. 152. p. 274 ... puerum novennem, cui cùm
obstructione... ordinatum esset, auditô
solum Ener... metuebat) nomi-
ne, sponte ... ab Obstructionibus liberatus
fuit. N... Matronam nobilissimam
qvinqv... adhuc Virgo, qvoties Parenti
pocul... ejus odore solô, immò;
qvod ... pulverem purgantem, cujus
tam ... præcipue calentis, non
sunt ... nunqvam non purgaba-
..., præbuisset, ... Tom. I. p. 222. ubi plura
vid. Ros. Lentil. Miscell. med. ... adducit. Haustu
exempla ejusmodi ab odoratu pur... ad Cardanum scribit
Julius Cæsar Scaliger de Subtilit. Exer... 153. N. 10. p. 489. A Man- Cassia.
Cassiæ fistulæ familiam qvandam in... sudores involuntarios ex- Manna.
næ usu tormina, nauseas, lassitudines ... validioribus purgantibus
perta est Illustrissima Mulier, qvæ à ... ejusdem feminæ Nepos
nullam noxam sentiebat. Qvin & ... refert Philippus Jaco-
Mannæ usu læsus fuit, uti ex Maran... cap. 4. p. 583. Ex
bus Sachsius Gammarolog. Lib. 2. Sect. ... à propriô aliqvot
bili stemmate orta fœmina non modo ... inscia exhibeba-
barbari granorum usu, qvæ ipsi etia... hominis tormina,
summas præcordiorum anxietates, abdo... ab eodem Medicam...
tûs & Lipothymias sentire, sed etiam a... symptomata remissio...
in ipsius præsentiâ assumtô eadem sym... cuidam, protenus...
men gradu experiri solebat. Moniali c...

... aliqvoties ... elationem ... qvi similiter novit ... alvinas patienti ... (cujus applicatio ...) alvus soluta est, illeqve ... Vit etiam Rosinus Len... ginta sex annorum, qvæ ... infusi purgantis ministr... magis mirum, cùm Marito ... sensibiles exhalationes, qvàm ... qvinqvies vel se...

electivè trahente aliqvot vicibus alvus solvebatur, qvoties ram ipsâ de Rhabarbarò differebatur, v. Joh. Jac. Harder. *Ap Obs. 40. Sch. p. 183.* Marcellus Donatus *de Med. Histor. mi Lib 6. cap. 3. p. 631.* hæc habet: mirum qvosdam sanè, qvod non semel observavimus, ex solô Medicamenti odoratu m purgari, qvàm qvi per os assumserint; qvod præsertim in I niali qvadam Cœnobii Divi Johannis adnotatum, qvæ qvo purgans Medicamentum olfecisset, toties per *inferna purga* tur. Item Trincavellius Familiam nobilissimam *Venetiis i* vit, ex qvâ orsi ægerrimè Clysteres ferre poterant, ita ut in fuerint, qvi acceptô Clystere in sede, dum dejicerent *per alvu* suum diem obierint. Diaphœnicon Electuarium purgans integ familia nobilis minimè ferre poterat; qvinimò si latenter ex gua portio medicè permisceretur alicui, statim evomuit, qv non semel seipsum vidisse refert Marcellus Donatus *l. a. p. 6* Dantur adhuc alia eorum exempla, qvi solô Catharticoru aspectu vel odore haustô alvi solutionem experti sunt. Inqv enim Johannes Nicolaus Binningerus *Observ. Cent. II. Obs. 8 p. 227. seq.* Dum Montispessuli Anno 1951. Medicinæ operai darem, morosus qvidam & decrepitus senex, temperamen calidi, sicci, atrabilarius, Pædagogus, alvi constipatione ordi nariè laborat. Cùm autem plures dies illô affectu *pessimè ha* beret & febricitaret, potionem emollientem & ex sennâ pur gantem parandam ipsi in crastinum sumendam ordinavi. Hic nullô unqvam pharmacô per totum vitæ cursum purgatus, ex solô purgantis pharmaci odore pluries illô mane subductus, relictâ Medicinâ convaluit. Henricus ab Heer *Obs. med. 29. p. m. 246.* de fœminâ qvadam, jusculi cujusdam potu se ordinarie abundè satis purgante, locutus, afferit, qvòd crurifragium passi solô ejusdem jusculi odore Cathartici locô alvum sibi solvenit. Antistita qvædam monacharum in Cœnobio Rauracis vicinô purgantium odorem vix potuit ferre, multò minùs in corpus per

per os assumere ... purgans ... vinum ... vinum Gallicum ... conjunxit, saccul... gulis diebus per ... ex qvô ter qva... Caspari Bauh... Obs. med. D... tione deriv... auditu, v... Georgiu... tas aut... mos ... bium ... per ... uc... non ...

...singulis vernis temporibus à Medicis formulam petiit, sed ita ut Ingredientia notarentur & darentur, qvæ ipsa inclusit & vinô madefecit; de maceratis fin... ptimam aut ulterius naribus odorem hausit, ...ve, imò pluries in die purgata fuit. Uti ex relatione recenset Philippus Hœchstetterus ... Dec. IV. Cas. 8. p. 441. Plura Exempla eorum, qvi hunc effectum ab imagina... aspectu, gustu & odoratu purgati fuerunt, collegit Francus Satyr. med. ... §. 3. 4. seqq. pag. 58. sq. Mul... tales operationes per nares certa qvædam effluvia sive ato... purgantibus ad os vel narium appulsa excitari posse, du... non est: In corpore enim humanô alterationes magnas effluvia qvædam subtilia excitari posse, Robertus Boyle de ... Philosoph. experiment. Exercit. V. cap. 13. §. 12. p. 304. ... non solum ex ibi adductis exemplis, sed ex aliis insuper rebus qvàm plurimis, efficaciam Remediorum externè applicatorum adstruentibus, constare asserit. M. N. C. ... operationis ita expli... cat Lucas Schrœckius Schol. in Obs. 3. M. N. C. Dec. II. An. 1. p. ... qvosdam, inqviens, odore ... Catharticorum haustô, sufficienter fuisse purgatos, non mirum ... qvalia exempla pas... sim legimus. Id qvod inprimis fieri posse est verisimile, dum in porosam narium substantiam penetrantes se insinuantes, ... læ catharticæ ipsi sangvini commiscentur, partim etiam cum aëre per ... Ventriculum, dum ex naribus in palatum ... descendunt. Qvamvis hîc utplurimum cum Imaginationis ... larem efficaciam concurrere fateri debeamus; prout fa... odore illô haustô ferè semper magnam catharticorum ... fuisse conjunctam, historiæ illæ abunde loqvuntur, ita, ... bitare propemodum liceat, num in majorem ... exemplis per odoratum immissæ purgantium ... in istis ...

satis debiles esse aqvæ eorum destillatæ arguunt, corporis evacuationem, vel potiùs fastidium & aversatio medicamenti commoverit &c. Sic Johannes Baptista du Hamel *Oper. Philosoph. Tom. II. Lib. 2. cap. 3. p. 161.* ita scribit: Sunt qvi solò pharmaci odore, vel longâ contrectatione, vel ad umbilicum applicatione purgantur: Qvòd spiritus aut tenuia profluvia subeant venas, & agitatione suâ humores conturbent, ac secretioni præparent. Sic etiam radix Hellebori fonticulo admota alvum subducit & vomitum qvandoqve movet, qvòd sangvis hac velut tabe infectus & circuitu suô in ventriculum illabens ad expulsionem illum exstimulat. Et fortè odor medicamenti eâdem ratione purgat, qvòd sensorium commune & nervos in ipsâ origine sic feriat, ut solent ex assumptô pharmacô affici, adeò ut ventriculi & Intestinorum fibræ spirituum ope consimili modô contrahantur. Et Johannes Jacobus Harderus *Apiar. Obs. 40. Schol. p. 183.* ita ratiocinatur: Novimus nos, qvi ex solò medicamenti cathartici aspectu aliqvoties vomere necesse habent particulas ejus nec dum odorati; cujus sane rationem reddere difficile non est, si ad mentis qvod habet in spiritus imperium & abominationem, qvam Cathartica pridem ei pepererunt, attenderimus: in aliis fibrarum sive œsophagi sive Ventriculi est teneritudo vel certa textura, ut nec leviora spicula ferat, imò à re etiam gratissimâ graviter lædantur &c.

§. 52.

Sassafras. Idiosyncrasiam versus Lignum Sassafras annotavit D[...] nicus Panarolus *Pentec. 5. Obs. 23. p. 158. seq.* & qvidem in V[...] li, cui cùm Medicus qvidam in jure alteratô hujusmodi li[...] præscripsisset, atqve ipsa instantissimè renueret, qvoniam odore lædebatur; tamen imperante Medicô, ut jus cum Sassafras jejunô Ventriculô caperet, Vestalis paruit. Sed inde? frigidô sudore correpta tota livida repentè fa[...] morti proxima apparebat, cum freqventi animi deliq[...]

§. [...]

§. 53.

... exhibitam qvosdam viros statim ... Thomas Bartholinus *Cent. III. Hist. 28.*

§. 54.

... rem non omnes mulieres ferre, res maximè ... virgine ... hôc locô Moschi & odoratorum aver- ... liceat; vigesimo propter annorum, observa- ... Huic facili licet Virgini, cùm aliqvando ... vnô ex adstantibus ... ad fornacem sederet, ex improvisô, joci ... apparatô tempora illinebantur; qvô factô in deliqvium ... per tres horas continuas ... Moschi ... cidebat, nec ullis refocillari ... Medicamentis, donec Balsamus exactè iterum ablue- ... vid. Casp. Theoph. Bierling. *Advers. curios. Obs. 54. p. 98.* ... Autor etiam *Thesaur. Theor. Pract. Obs. 19. p. 240.* ... subitaneam in gravidâ ex Moschi odore recenset. Anno scilicet 1668. Mense Juliô Legatus Venetus Syndicum visitatu- rus, eô absente â præfati Syndici conjugis humanitate & elo- qventiâ excipiebatur; Illa verò ex nimiô Moschi odore, qvem Legatus spirabat, ultimô gestationis tempore, suffocata inter- ram cecidit; exfectus infans duabus horis post Baptismatis Sa- cramentum etiam hunc mundum deseruit. Dicit etiam Leo- nardus Botallus *de Medic. & agriment. §. 25. Oper. p. 20.* se nos- se Mulieres, qvæ Moschi odorem adeò aversantur, ut, si ex proximô hunc sentiant, in animi deliqvium incidant, vel ad vo- mitum provocentur, vel capite urgeantur.

§. 55.

Sie etiam Ambra & alia fragrantia à nonnullis ingrata ... versa esse solent, siqvidem juxta Johann. Bohn. *de Offic.* ... *dupl. Part. 1. cap. 4. p. 56.* Paucissimæ fœminæ, puerperæ ... nis, fragrantium, Zibethi, Moschi, Ambræ &c. odorem ...

tarrhis laborarent, ego tamen immunis essem, nec ulla hujus prænuntia solita animadverterem, cùm jâm ferè tempus harum præteriisset, ego non amplius de iis fluxionibus cogitans, rosas aliqvas manibus tenens, subitô aliqvid nares & inde oculos vellicare sensi, unde secutus per oculos, nares & os ingens humiditatum tenuium & summè acrium defluxus, inde harum partium, & simul auris, dentium & gingivarum dolor, per aliqvot dies durans, usqve qvô nullæ amplius rosæ se naribus meis offerrent. Idem in me aliqvando præstiterunt & Violæ olfactæ, sed rariùs & debiliùs. Hujus rei caussam se non videre, pergit dictus Autor, nulla enim ipsi antipathia cum rosis, ipsarumqve odor fuit gratissimus, earumqve decoctum in serô lactis freqventer usurpavit, sed solô odore ipsi Catarrhos concitârunt; qvapropter arbitratur, è Rosis aliqvid effluere, qvod nares ipsius delicatas admodum & valde sensiles pungat, & aculeis qvibusdam solutionem continui, etsi non sensibus obviam, excitet &c. Viro cuidam Illustri Tinctura Solis svavissima cum Spiritu Rosarum offertur, ille sumptis saltem qvatuor guttis adeò male habere incipit, ut extra lectum agere vix posset; sangvis ei summopere ebullit, & vertentibus viginti qvatuor horis qvadragies soluta alvus est, cum virium insigni prostratione ac faciei concidentia. Rosas nec ille ferre poterat, ac referebat, qvoties earum odorem saltem hauriret, toties se i[...] tensô Capitis dolore affligi, referente Jacobo Barnero M. N. *Dec. I. An. 6. & 7. Obs. 199. p. 294.* Boronissa qvædam cùm huc virgo Augustæ Vindelicorum ægrotaret, & Clysma à [...] bus Medicis ordinatum, cujus ingrediens inter cætera M[...] sarum erat, injiceretur, exinde in lethalia incidit Sympto[...] ut magnô labore vix ad se redire qviverit. vid. Augustin. [...]ner. *Observ. m. d. Lib. I. de Febr. intermit. Obs. 3. p. m. 7*[...] Horatius Angenius observavit nobilem qvendam Ro[...] febri tertianâ minimè periculosâ laborantem ab assum[...]

... mutatione aut ... qvem naturaliter horrebat, plane c...
Zwingeri *Fascicul. Differt. med. p.* ...
... addit: *Novimus hic Basileæ ... Jacobum Frey, qvi totô illô tem... suâ officinâ ad varios usûs præpa... continuâ ferè coryzâ, non sine cre... etiam dolore, laborare solet.* vid...
Laurent. Strauss ... Theod. Zwinger ... *Com. Rosa. p. 51.*

§. 47.

Solô Lilii conspectu Virgo qvædam pulcherrima atqve ... alissima pene vecors febat, peritura, si naribus hauserit ... Jul. Cæsar. Scaliger de Subtilit. *Exercit. 142. §. 2. p. 463.* Re... etiam Theodoro Zwingero. Medicus qvidam, se Antipathia ... contra Lilia alborum flores teneri eorumqve odorem to... Liliorum ... mò, qvod mirum cui videatur, neqve caulem ... rare nescire, ... absqve nauseâ videre posse, vid. Theod. Zwinger *l. a. p. 25.* Sic Mercatoris Argentoratensis uxor Lilio... cortice liberatum, ... animi deliqviô perferre non po... rum alborum odorem illô tempore, qvô florebant, domi se conti... terat, qvare totô illô tempore Georgio Franco *M. N. C. Dec. III. An. 4.* ... *Observ. 7. De Cive Ferrariensi,* cui cum Liliis Antipathiâ tan... ... potest, ut odorem etiam e longinqvo fugeret, ne in Vomitum ... Thymiam incideret, vid. Joseph. Lanz. *l. a. An. 7. & 8.* ... *p. 103.* ... Calendulæ flores summopere Sacerdotis cujusdam memi... *p. 170.* ... etiam *p. 171.* aversatus fuit.

§. 48.

Porrò Florum Sambuci non solum odorem perferre, sed ... Sambuci ... Cibos & Strobilos, Rhob item ex... Nobilis ... absqve nauseâ & potiùs cum appetitu co... ... etiam ... qvædam adhuc vivens femina, qvæ ta... ... potest ... Sambuci destillatæ usu internò & externè ... Aqvæ abortus ... ut si hujus aqvæ pauxillum Potioni cuidam medi... ca...

cæ admixtum vel cerevisiæ infusum ipsi sine aut ægrotanti etiam insciæ, propinaretur, animi deliqvium patiatur, uti expertus sum.

§. 49.

Aqua florum Aurantiorum. Aqvæ florum Aurantiorum odorem quotiescunqve sentiebat mulier qvædam, tantam aversionem habebat, ut deliquio animi corriperetur, nisi amota fuisset aqva, cùm tamen dicta fœmina cæteris odoribus maximè delectaretur, teste Dominico Panarolo *Pentecost. II. Obs. 38. p. 53.* Vir qvidam ex usu Corticum Aurantiorum Colicam, seu intensissimos Intestinorum cruciatûs patiebatur, teste Johanne Petrô Albrechtô, *M. N. C. Dec. II. An. 8. Obs. 169. p. 419.*

§. 50.

Syrupus florum Persicorum. Meminit etiam Theodorus Zwingerus *l. c. p. 15.* Consulis cujusdam Uxoris, qvæ tantô Medicaminum fastidiô prædita erat, ut, cùm aliqvando laxandi gratiâ Syrupus florum Persicorum in Julepo deglutiendus offerretur, tantô horrore correpta fuerit, ut etiam in spasmos universales inciderit, aliqvandiu durantès, donec obortô Vomitu iterum cessarent.

§. 51.

Purgantia. Aliorum qvoqve Medicamentorum purgantium præsentiam nonnulli minimè ferre possunt, siqvidem ex aspectu Pharmaci cathartici liberalem purgationem annotavit Olaus Borrichius de primario qvodam Cive Hafniensi, qvi ex febre tertianâ convaluerat, & domitô jam morbo Corpus solenni catharticô expiârat, jamqve sibi plenè restitutus Borrichium rogat, ut uxorem qvoqve leni purgante tentaret. Paret & Pil[ulas] duntaxat qvinqve propinat. Dum illa delicatula in deg[luti]endo tricatur, maritus, nisi, inqvit, subitò hauseris, qvod [...]nitur, jam mihi qvoqve nauseam commovebis; abho[rret] enim maritus a pilulis, sorbitioni addictior. Dictum, [...] vorat illa hamum, & maritus, qvi hauserat nihil, ante [...]

...rgatur, nec terminis dejectionibus iisqve lucule...

...provocâsse uxorem, etiam geminâ vomitione...

...seq. ...Uxore superior, ut qvæ nihil...

...camenti cathart... Barthol. Act. Hafn. Vol. V. Observ. ...

...unt, particulas ... Jacobus Harderus, qvi ex fo...

...Harder. Apiar. Obs. ... aliqvoties vomere necesse h...

...nensis Uxor, ... Medicamenti nec dum odora...

...assumptis falsò ... Obs. 40. Schol. p. 183. Consulis Hilde...

...s eum experiebatur ... medicamentô purgante opus hab...

...oniatis & aliis ... jusculi carnis vitulinæ aliqvot cochlea...

...rvationem Johannis Petri ... effectum, qvi aliàs ab aloëticis, scan...

...expectari solebat, secundum O...

...Albrechti M. N. C. Dec. II. An. ...

...qvidam Lipsiensis, nomine Pfeu...

...Pharmacopolia ingressus, qvan...

...Purgantia recens parabantu...

...domum reversus intra eam...

...atqve alius, qvi Pharmacô usu...

...juxta verba Philippi Salmu...

...Obs. 14. p. 118. sq. refert idem...

...Dominæ præscriptas fuisse Pilulas...

...pretiô, ut illas deglutiret...

...propè astans, visis pilulis horre...

...Asserit etiam Joachimi Leb...

...Catapotia assumsisset, nause...

...purgatam esse. Idem etian...

...Dessæ contigit Nobi...

...enim hæc ad Sororis Dor...

...lectum propiùs accede...

...perciperet, sufficient...

...ipsa Soror, qvæ Medic...

...Batavorum Vir qvida...

M

S

Marſenius dictus, qvi pro evacuatione humorum nunqvam ullum aſſumſit pharmacum, ſed vel ſolô ejus odore, vel tantummodo recordatione, dum Medicus formulam præſcriberet, alvum ſibi ipſe commovit, vid. Frid. Hoffmanni *Meth. medend. Lib. I. cap. 8. p. 74.* Studioſus Academiæ Hafnienſis triſti vultu & animô de violentis manibus ſibi inferendis conſilium iniit. Priùs tamen de hôc Conſcientiæ caſu conſuluit Chriſtianum Oſterſeld, Medicinæ Profeſſorem, qvi nervoſis argumentis hominem in viam reducere allaborans promiſit, ſe arte medicâ ſuccos melancholicos, malarum cogitationum autores, eliminaturum. Interea infuſum Antimonii parat & contubernali illius tradit, ut ſummô manè exhauriatur. Viſô infuſô patiens dictum factum nauſeâ rogat, ut amoveatur medicamentum, ſtatimqve tanta humorum colluvies ἄνω & κάτω expurgatur, ut brevi poſt ſanus ſalvusqve Medico ſuo gratias hilari vultu & exporrectâ fronte ageret. vid. Thom. Bartholin. *Hiſt. med. Cent. 5. Hiſtor. 64. p. 134.* Miram Idioſyncraſiam ratione purgantium in fœminâ Lipſienſi annotavit Chriſtianus Michael Adolphi *Ephemerid. Academ.* N. C. *Cent. V. Obſ. 87. p. 167.* Fœmina ſcilicet qvinqvaginta annorum eâ deprehendebatur Idioſyncraſiâ, ut nulla Purgantia, etiam mini fortia, poſſet perferre, ſed ex eorum exhibitione maxima ſem per & peſſima ſeqverentur ſymptomata, eaqve pertinaciſſi v. g. ſumma virium proſtratio ad animi deliqvium usqve, gvor totius corporis diu affligens inappetentia, ſitis enor facies lurida, immaniſſima tormina, tumor lateris ſiniſtri mani fere capitis magnitudinem æqvans, &c. Fuit, q aſpectu Medicamenti purgantis, qvoties opus erat, etſi n rem qvidem accepiſſet, ſufficienter expurgabatur, re Martino Weinrichio *de ort. Monſtror. cap. 8. p. 65.* b magni Heidelbergæ filiolum, qvi ad aſpectum, dum gantia ſumebant, nauſeabat & feliciter purgabatur,

...gius Francus Sat... med. 3. p. 59. Sacerdos qvidam
...admodum abhorrens, post-
...purgantem potionem præ-
...famulus horâ præfinitâ attulisset,
...factâ, Medicamentô non visô,
...evacuatus est, ac si illud per os as-
...Simonis Schulzii M. N. C. Dec. I. An. 3.
...novit puerum novennem, cui cùm
Parienti Enema ordinatum esset, auditô
applicationem valde metuebat, nomi-
...ab Obstructionibus liberatus
Lentilius Matronam nobilissimam
...qvæ adhuc Virgo, qvoties Parenti
ministraret, ejus odore solô, immò,
Marito pulverem purgantem, cujus
...Infusi, præcipue calentis, non
...sexies nunqvam non purgaba-
...med. pract. Tom. I. p. 222. ubi plura
purgantium adducit. Haustu
...interiisse, ad Cardanum scribit Cassia.
...Exercit. 353. N. 10. p. 489. A Man- Manna.
...lassitudines, sudores involuntarios ex-
...qvæ à validioribus purgantibus
...Qvin & ejusdem feminæ Nepos
...Maranthâ refert Philippus Jaco-
...Sect. I. cap. 4. p. 583. Ex no-
...modo à propriô aliqvot Rha- Rhabarbarum.
...etiam inscia exhibebantur,
...abdominis tormina, Vomi-
...ab eodem Medicamentô
...symptomata remissiori ta-
...cuidam, protenus, ceu ab
elective

electivè trahente aliqvot vicibus alvus solvebatur, qvoties [illegible] ram ipsâ de Rhabarbarò differebatur, v. Joh. Jac. Harder. *Apiar. Obs. 40. Sch. p. 183.* Marcellus Donatus *de Med. Histor. mirab. Lib 6. cap. 3. p. 631.* hæc habet: mirum qvosdam sane, qvod [illegible] non semel observavimus, ex solô Medicamenti odoratu magis purgari, qvàm qvi per os assumserint; qvod præsertim in Moniali qvadam Cœnobii Divi Johannis adnotatum, qvæ qvoties purgans Medicamentum olfecisset, toties per inferna purgabatur. Item Trincavellius Familiam nobilissimam Venetiis [illegible] vit, ex qvâ orsi ægerrimè Clysteres ferre poterant, ita ut [illegible] fuerint, qvi acceptô Clystere in sede, dum dejicerent per alvum, suum diem obierint. Diaphœnicon Electuarium purgans integra familia nobilis minimè ferre poterat; qvinimò si latenter exigua portio medicè permisceretur alicui, statim evomuit, qvod non semel seipsum vidisse refert Marcellus Donatus *l. cit. p. 632.* Dantur adhuc alia eorum exempla, qvi solô Catharticorum aspectu vel odore haustô alvi solutionem experti sunt. Inqvit enim Johannes Nicolaus Binningerus *Observ. Cent. II. Obs. [illegible] p. 227. seq.* Dum Montispessuli Anno 1951. Medicinæ operam darem, morosus qvidam & decrepitus senex, temperamenti calidi, sicci, atrabilarius, Pædagogus, alvi constipatione ordinariè laborat. Cùm autem plures dies illô affectu pessimè haberet & febricitaret, potionem emollientem & ex senâ purgantem parandam ipsi in crastinum sumendam ordinavi. H[illegible] nullô unqvam pharmacô per totum vitæ cursum purgatus, solô purgantis pharmaci odore pluries illô mane subduc[illegible] relictâ Medicinâ convaluit. Henricus ab Heer *Obs. med. m. 246.* de fœminâ qvadam, jusculi cujusdam potu se ord[illegible] abundè satis purgante, locutus, asserit, qvòd crurifragium solô ejusdem jusculi odore Cathartici locô alvum sibi f[illegible] Antistita qvædam monacharum in Cœnobio Rauracis purgantium odorem vix potuit ferre, multò minùs [illegible]

Clysteres.

... singulis vernis temporibus à Medicis,
... petiit, sed ita ut Ingredientia
... notarentur & darentur, quæ ipsa
... Vinô madefecit; de maceratis sin-
... aut ulterius naribus odorem hausit,
... pluries in die purgata fuit. Uti ex
... recenset Philippus Hœchstetterus
... §. p. 441. qvi hunc effectum ab imagina-
... Exempla eorum, qvi vel solô purgantium
... gustu & odoratu purgati fuerunt, collegit
... med. III. §. 3. 4. seqq. pag. 58. sq. Mul-
... es per certa qvædam effluvia sive ato-
... vel nares appulsa excitari posse, du-
... enim humanô alterationes magnas
... excitari posse, Robertus Boyle de
... Exercit. V. cap. 13. §. 12. p. 304.
... exemplis, sed ex aliis insuper rebus
... Remediorum externè applicatorum
... Modum operationis ita expli-
... Obs. 43. M.N.C. Dec. II. An. I. p.
... saltem Catharticorum haustô,
... miramur, qvalia exempla pas-
... fieri posse est verisimile, dum
... partim insinuantes se particu-
... scentur, partim etiam in ipsum
... in palatum cum aëre penetrant,
... plurimum Imaginationis singu-
... ri debeamus; prout sanè eum
... nam catharticorum nauseam
... unde loqvuntur; ita, ut du-
... majorem in istis omnibus
... purgantium apporrhœæ, qvas satis

ſatis debiles eſſe aqvæ eorum deſtillatæ arguunt, corporis evacuationem, vel potiùs faſtidium & averſatio medicamenti commoverit &c. Sic Johannes Baptiſta du Hamel *Oper. Philoſoph. Tom. II. Lib. 2. cap. 3. p. 261.* ita ſcribit: Sunt qui ſolô pharmaci odore, vel longâ contrectatione, vel ad umbilicum applicatione purgantur: Qvòd ſpiritus aut tenuia profluvia ſubeant venas, & agitatione ſuâ humores conturbent, ac ſecretioni præparent. Sic etiam radix Hellebori fonticulo admota alvum ſubducit & vomitum qvandoqve movet, qvòd ſangvis hac veluti tabe infectus & circuitu ſuô in ventriculum illabens ad expulſionem illum exſtimulat. Et fortè odor medicamenti eâdem ratione purgat, qvòd ſenſorium commune & nervos in ipſa origine ſic feriat, ut ſolent ex aſſumptô pharmacô affici, adeò ut ventriculi & Inteſtinorum fibræ ſpirituum ope conſimili modô contrahantur. Et Johannes Jacobus Harderus *Apiar. Obſ. 40. Schol. p. 183.* ita ratiocinatur: Novimus nos, qvi ex ſolô medicamenti cathartici aſpectu aliqvoties vomere neceſſe habent, particulas ejus nec dum odorati; cujus ſane rationem reddere difficile non eſt, ſi ad mentis qvod habet in ſpiritus imperium, & abominationem, qvam Cathartica pridem ei pepererunt, attenderimus: in aliis fibrarum ſive œſophagi ſive Ventriculi ea eſt teneritudo vel certa textura, ut nec leviora ſpicula ferant, imò à re etiam gratiſſimâ graviter lædantur &c.

§. 52.

Saſſafras. Idioſyncraſiam verſus Lignum Saſſafras annotavit Dominicus Panarolus *Pentec. 5. Obſ. 23. p. 158. ſeq.* & qvidem in Vestali, cui cùm Medicus qvidam in jure alteratô hujusmodi ligni præſcripſiſſet, atqve ipſa inſtantiſſimè renueret, qvoniam ejus odore lædebatur, tamen imperante Medicô, ut jus cum Saſſafras jejunô Ventriculô caperet, Veſtalis paruit. Sed inde? frigidô ſudore correpta tota livida repentè facta morti proxima apparebat, cum freqventi animi deliq-

§. 53.

... exhibitam qvosdam viros statim ... Thomas Bartholinus *Cent. III. Hist. 28.*

§. 54.

... omnes mulieres ferre, res maximè ... loco. Moschi & odoratorum aver- ... Virgini præterpropter annorum, observa- ... Huic scilicet Virgini, cùm aliqvando ... fornicem sederet, ex improvisò, joci ... Balsamô Apoplecticô, cum Mo- ... tinebantur; qvô factô in deliqvium ... incidebat, nec ullis refocillari ... Balsamus exactè iterum ablue- ... Bierling. *Adversar. curios. Obs. 54. p. 98.* ... Theor. *Pract. Obs. 19. p. 240.* mor- ... ex Moschi odore recenset. Anno ... Legatus Venetus Syndicum visitatu- ... Syndici Conjugis humanitate & elo- ... verò ex nimiô Moschi odore, qvem ... flationis tempore, suffocata in ter- ... duabus horis post Baptismatis Sa- ... dum deseruit. Dicit etiam Leo- ... gri munere. §. 25. *Oper. p. 20.* se nos- ... odorem adeò aversantur, ut, si ex ... deliqvium incidant, vel ad Vo- ... urgeantur.

§. 55.

... gantia nonnullis ingrata & ad- ... Johann. Bohn. *de Offic. Medic.* ... foeminæ, puerperæ impri- ... Moschi, Ambræ &c. odorem, sine super-

supervenientibus Lipothymiis, strangulationibus hystericis aliisqve symptomatibus tolerant; Meminit etiam Philippus Jacobus Sachsius *Gammarolog. Lib. 2. cap. 4. p. 514.* duarum sororum sibi notarum, qvarum altera Ambrâ maximè delectabatur, qvam altera econtra penitus abhorrebat. Et Zacutus Lusitanus refert *Introduct. ad Prax. Præcept. II. Oper. Tom. II. fol. m. 6.* ex odore Chirothecarum Ambanô delibutarum, qvas Medicus ostentationis causâ manibus afferebat, qvatuor puerperas Syncope correptas & post diem emortuas se vidisse.

§. 56.

Fragrantia viris noxia.

In ipsos etiam Viros Odorum sæpius magnam esse efficaciam monstrat Observatio ejusdem Zacuti, qvam *Prax. medic. admirab. Lib. 3. Obs. 193. fol. m. 120.* de qvodam Piscatore recenset. Scilicet Lusitaniæ Rex Sebastianus iter faciens in qvodam oppidô maritimô tantâ pompâ, veneratione & magnificentiâ exceptus est, ut cum comitantibus Ducibus, Comitibus aliorumqve nobilissimorum virorum innumerâ turbâ, & plateis omnibus expurgatis & odoriferis frondibus instratis, januisqve aromatum suffimentis veluti ardentibus ad arcem munitissimam, ornatissimâ etiam fœminarum illustrium Phalangâ adventante, resonantibus Tympanis, personantib[us] campanis, modulantibus tubis, ubiqve exultantium voci[bus] exauditis, deductus sit. In hoc fervore, invalescente die, e ingenti populorum multitudine sese immersit in mediam team Piscator qvidam, qvi totâ vitâ in mari consenuerat. immisserat pedem, qvando Vertigine præviâ sideratoru[m] re in terram corruit; qvi transeunte Rege ad vicinam d est delatus, in qvâ â duobus Medicis pro apoplecticô tus celebratis omnibus auxiliis vix levatus est, sed C instar sine sensu & motu jacentem eum ad sepulturam volebant. Regrediens Rex post triduum de salute inqvirens & commiseratione commotus jussit, ut

iga. Hic de vitâ hominis primò percontatus & [illegible] gine morbi, illum ex Aromatum odore insvetô [illegible] malum incidisse, sibi persvasit; nec irri- [illegible] nunqvam illum juxta littus apponi & [illegible] jussit, perceptâ littoris marini [illegible] qvatuor horas oculos aperire & [illegible] & sic post diem pancraticè vixit. [illegible] Qvod Philippus Salmuth Observ. med. Cent. [illegible] p. 145. his verbis refert: Carnifex Wittebergensis cu- [illegible] dam in Pharmacopoliô comparari. Servus igitur in- [illegible] cium aromatum, tum ungventorum fragrantiam naribus percipiens, lin- [illegible] protinus Ministri Pharmacopœi eum- [illegible] itemqve oleis & balsamis svavissi- [illegible] proficiunt, sed malum adhuc au- [illegible] imminere videretur. Fit igitur, [illegible] cursus; inter eos ipse qvoqve Car- [illegible] mentum coëmit) adest. Ohe! [illegible] illum ad Cloacam defert, sicqve [illegible]

§. 57. [illegible] annotavit Robertus Boyle in homi- [illegible] ipsius consilium expetiit, utrum, [illegible] Caffe [illegible] violenter ipsum commo- [illegible] nec ne; qvare simul curiositatem [illegible] ipsum [illegible], & apud Conjugem ejus, [illegible] vulgarem exactiùs examen in- [illegible] Cyathus seu Calix vitreus ordi- [illegible] calido, & in aqvâ vulgari co- [illegible] ctiô Emeticam virtutem exe- [illegible] decem & nonnunqvam [illegible] ut Infusione [illegible] elicere soleat, Croci [illegible]

T

Croci Metallorum, vel aliorum Emeticorum vulgarium, longè minùs se affectum sentiat: qvæ ipsa fuit causa, qvare, utrum usus hic Caffè, utut de operatione ejus certissimus, aliqvot jam annis ipsi adsvetus fuerit, continuandus, an verò cum aliis medicamentis commutandus sit, inqvisiverit. Præcipuè verò hic notandum venit, qvod vomitivum hoc, temporis tractu, præ aliis qvibuscunqve viro huic acceptu difficillimum fuerit factum, adeoqve, ut publicis in viis Caffè vendibilis ædes prætergressus malè sese habuerit, cùm tamen simplex hoc eminentissimæ famæ Medicis adeò ab omni facultate emeticâ alienum videatur, ut eô potiùs, certis in affectibus, non sine ratione, pro Confortativô stomachi utantur; & idem ipse nobilis pauló post contra vapores Caput suum lædentes Caffè adhibens nullam prorsus in eâ qvalitatem vomitivam expertus fuit. vid. Robert. Bayle *de Utilitat. Philosoph. experiment. Exercit. V. cap. 16. §. 1. pag. 321.*

§. 58.

Opiata. Opiatorum Antipathiæ hæreditariæ exemplum communicat Gothofredus Samuel Polisius *M. N. C. Dec. II. An. 4. Obs. 46 p. 168. seq.* Scilicet Virgini cuidam nobili Catarrhô tenui, ac & serosô detentæ tussiqve tam gravi afflictæ, ut erecta in le[cto] sedere cogeretur, & Catarrhus suffocativus metueretur, c[irca] vesperam exhibitæ Pilulæ catarrhales opiatæ instantis n[octis] reqviem adeò turbârunt, tantamqve anxietatem & angu[stias] vomitûs item molestissimos excitârunt, ut nobilissima Vi[rgo] se actum putârit. Manè visitanti Medico hæc Sympton[ata] ferebat, simul qværens, utrum hesternæ pilulæ opiati qv[id] continuerint? affirmanti regerebat, se ex Opiô parata [medica]menta ex naturali qvodam odiô & antipathiâ perferre [non posse], sibiqve recenti adhuc hærere memoriâ, similia s[ympto]ma qvondam Heidelbergæ sese usu præscripti opiati

rejiciens in hæreditariam dispositionem â Parente suô, similiter adversante, in se translatam.

§. 59.

Adolescentulo, tertianâ duplici correpto Emulsionem Pe-... um exhibuit Josephus Lanzonus; ast illicò ac apposita sal-... fuit, in tremorem ac Syncopen incidit; mater post duas ...ras iterum porrexit dictam potionem, iterumqve tremor & ...ncope supervenêre. Domestici hoc Lanzono cùm narrâssent, ... idem expertus fuisset, prohibuit, ne in posterum adolescens non tantùm Emulsionem non assumeret, verùm ne qvoqve a-...spiceret. vid. M. N. C. Dec. III. An. 7. & 8. Obs. 103. p. 171. *Emulsio Peponum.*

§ 60.

Ab Oleo Olivarum Arustadii Comes Generosus tantopere abhorruit, ut omnia ex eô apparata edulia eodem, qvô ille, Conclavi adservata subitò auferri oportuerit, nisi exitiali Syncope eundem periclitari sustinerent; ut ex Horstiô refert Bernhardus Langwedel *Defens. Hippocrat.* p. m. 107. sq. *Oleum Olivarum.*

§. 61.

De Aceti aversione seqventem Observationem annotavit Gvilelmus Fabricius: Matrona pia atqve honesta, vidua Joachimi Rohaut, Pharmacopoei Lausannensis, Acetum adeò aversabatur, ut ex solô ejus odore in Lipothymiam & Syncopen incideret; ideoqve ex ipsius culinâ planè proscriptum erat. vid. Gregor. Horst. *Oper. medic. Tom. III.* f. m. 115. ... qvidam, qvoties Acetum mensæ impositum inspiciebat, ... resecebat & sudore frigidô perfundebatur; ... non visum hauriret, nihil inde damni perci-... Verùm Oenopola ... Borrichiô *Actor. Hafniens. Vol. IV. Obs.* 44. p. 47. Ibidem ... *Obs.* 28. p. 85. Johannes Rhodius Matronam nobilem ... qvidem Aceti odorem ferre potuit, ... ciis duabus interiisse, ex Dominico Sala refert ... *Acetum.*

T 2

ti ex moris Rubi Idæi in Lipothymiam incidisse Johannem U-dalricum Rumlerum, paulò antè ex Velschiô adduximus.

§. 62.

Vinum A Vinô nonnulli abhorrent, qvi abstemii dicuntur, talis Demosthenes fuisse dicitur, vid. Ludov. Cælii Rhodig. *Lection. antiqv. Lib. 28. cap 36. fol. m. 1102.* Felix Platerus *Obs. med. Lib. I. p. m. 239.* refert, se inter abstemios vidisse, qvi dulcia, ut Malvaticum, vel recens adhuc Vinum, dum Mustum dulce est, bibebant, & tunc primùm, cùm effervescendo vinosum saporem acqvirit, id fastidiebant. Scribit etiam Philippus Jacobus Sachs *Gammarolog. Lib. 2. Sect. I. cap. 4. §. 14. p. m. 596.* se novisse Invinium qvendam, à Vinô penitus abstemium, qvod mater bibax gestationis tempore vinum plenis buccis crebrô hausisset. Fœmina qvædam tempore gestationis in Uterô, neqve vinum, neqve cerevisiam bibebat, sed saltem amygdalinum, vel cerevisiam secundariam. Filia post abstinuit Vinô & Cerevisiâ, usqve ad tempus nuptiarum, qvin primi partûs, usa qvoqve saltem lacte bubulo vel Covento, seu Cerevisiâ secundariâ. At in primô puerperiô primùm Cerevisiam recentiorem, tanqvam svaviorem, pòst Vinum qvoqve assumsit, incipiendo ab Absinthite, vid. Philipp. Salmuth. *Cent. 2. Obs. 38. p.* Josephus Lanzonus Ancillam novit, qvæ â nativitate â V abstinuit ita, ut solô Vini odore Vomitu afficeretur. *v. M. Dec. III. An. 7. & 8. Obs. 103. p. 171.* Biblipolæ cuidam Er densi, Michaeli Prembs nomine, Vini & Cerevisiæ fastidiu Uterô maternô fuit congenitum, eamqve ob causam vi Sacro-sanctæ Evcharistiæ Symbola, Vini ratione, percip luit: odorem autem usqve adeò non abhorruit, ut tantibus assidens solô odore citiùs inebriaretur, lic aqvam ille ipse nihil ingurgitaret, vid. David. Lips. Joëli Langelotto nota fuit fœmina opulenta, qvæ Vir visiam omniaqve delicatiora aversata, præter lac vac

hil appetebat. *v. M.N.C. Dec. I. An. 6. & 7. Obs. 14. p. 24.* Rhenanum Saccharo imbutum qvoties Civis Hafniensis, us Bacchi miles, potabat, faucium contractione & cru- affligebatur, qvoties purum, nullô modô offendebatur. Ol. Borrich. *Act. Hafniens. Vol. IV. Obs. 44. p. 147.* Cùm lier qvædam, qvæ totô vitæ suæ curriculô nunqvam Vinum aqvam potaverat, Imperante Ladislao, Neapolitano Rege, num bibisset, magnum nocumentum illi subseqvutum est, uti x Johanne Joviano Pontano refert Marcellus Donatus *de Medic. Histor. mirab. Lib. 6. cap. 3. p. 626.* Vino qvoqve abhorruit Virgo illa Helvetica, Apollonia Schrejeria, de qvâ infra pluribus. Theodoro Zwingero qvidam amicissimus, Jatro Philosophus, non semel candidè fassus est, se tantô Vini horrore pollere, ut vel ab unius guttæ Vini degustatione in Lipothymiam, aut alia symptomata gravia, delapsus sit; poterat tamen hic Vini odorem ferre, & ita Bacchi fratrum consortiis hilaris interesse. vid. Theod. Zwinger. *Fascic. Differt. med. sel. Differt. I. p. 16.* Juxta Julium Alexandrinum qvidam Vinum respuunt, uvas voracissimè ingurgitant, iidem Creticum ac generosiora & bene dulcia potare sæpe possunt, deterioris notæ non possunt. vid. Martin. Schock. *de Aversat. Casei cap. 1. p. 194.* Nonnullos abstemios, qvi ex solo Vini odore in syncopen inciderint, se vidisse dicit Petrus Salius Diversus *de Affect. partic. p. m. 353.* Qvidam è consangvineis Kenelmi Digbæi siti propemodum perierat, priusqvam nutrix, cui alendus tradebatur, Antipathiam ejus cum Cerevisiâ vinôqve observaret, qvæ deinde apparuit, cùm ei tenera imbecillaqve natura muta qvædam (nondum enim loqvi didicerat) sed efficacia signa edocuit, qvibus aqvam fortuitò conspectam efflagitaret, qvæ largius avidiusqve hausta diuturnæ demum, qvâ contabescebat, ægritudini medebatur. vid. Kenelm. Digb. *de Immortalit. Anim. Rational. Tract. I. cap. 38. p. 436.* Bibliopegus qvidam Haynensis Caspar Observatio.. Gobss,

Wobst, Vir septuaginta aliqvot annorum à juventute adeò Vinum abhorrebat, ut nullis persvasionibus, nullôqve pretiô ad ejusdem gustatum adigi posset. Cumqve ipsi tempore qvodam opponerem, annon in sacrâ Synaxi Vinum assumeret, mihi respondebat, se tunc temporis eqvidem vix unicam Vini guttulam lingvâ gustare, statim tamen ab istô momentô incredibilem exinde Cephalalgiam, Oculorum inflammationem & Agrypniam per aliqvot dies noctesqve summô qvasi cum deliriô perpeti: Similem etiam Antipathiam eademqve symptomata â solô Nicotianæ odoratu idem sentiebat. Vivit etiam hîc Dresdæ Vir qvidam non incelebris, & qvidem Natione Hungarus, talis abstemius, ut non modò Vinum, sed etiam Cerevisiam â Juventute penitus abhorreat, neqve ullo modô ad talia potulenta persvaderi posset, solâ aqvâ, etiam in conviviis, qvibus qvandoqve interesse solet, contentus, simulqve pro more, in alterius sanitatem bibens. Imò non modò erga Vinum & Cerevisiam tantâ Antipathiâ laborat dictus Hungarus, sed etiam erga ipsum Tartarum, & ex eodem parata Medicamenta; siqvidem tempore qvodam â Tincturâ Tartari, â me præscriptâ, pessimè se habere incipiebat; qvod etiam postea â Spiritu & Crystallis Tartari, aliis medicamentis in par vâ dosi, admixtis experiebar. Porrò dictus Vir cum Conju sua, secundi matrimonii, tres filias & unicum progenuit fili ex qvibus illæ omnes neqve cerevisiam nec vinum aversan sed utrunqve á teneris absqve nauseâ bibunt; filius autem. qvam natu minimus, hocqve, qvo hæc scribo, tempor tium annum agens, hucusqve neqve ad vini neqve cerevi sumptionem â Matre & sororibus persuaderi passus est, ablactationem solâ aqvâ sitim sedavit. Intritas etiam visiâ cum paucô vinô, vel ex aqvâ, tantillô vini & sacc ratas, penitus aversatur, aut si qvocunqve modô ad a ni guttas assumendas decipiatur, statim de variis sym

fore, Cephalalgia, lassitudine, tremore conqveri cœpit. ipsius sorores vinum & cerevisiam præ aquâ laudant, ille respondet: Wein ist garstig, Bier ist garstig, Wasser Tartarum in Medicamentis Reverendissimus qvidam vir formidavit, ut, si fortè fortuna ex inscitiâ medicamentis stivis, purgantibus aliisqve commixta fuerit, pessima illi itaret Symptomata. vid. Casp. Theoph. Bierling. *Adversar.* c.14. p.33. De fonte vini fastidium generante seqventia refert spar Schottus *Anatom. Physico-Hydrostat. Lib. 6. cap. 7. p. 397.* itorius in Arcadia fons vini fastidium creare dicitur. Optant aqvam hanc uxores vinosorum maritorum, ut eos abstemios redderent. At qvia fons ille longè abest, hoc utantur remedio, Portâ docente: Angvillas tres vel qvatuor vino immersas sinant, donec emoriantur; ebrioso vinum hocce porrigant, nauseabit vinum, & moderatiùs bibet. Ova etiam noctuarum elixata, & infanti in cibum data, abstemium eum reddere dicuntur.

§. 63.

Non modo autem Vini & Cerevisiæ nauseam annotârunt Autores, sed etiam Polentæ, ex qvâ coqvitur Cerevisia; talem enim Idiosyncrasiam singularem exhibet Olaus Borrichius *Act. Hafniens. Vol. 4. Obs. 44. p. 147.* inqviens: Zythopœus, cætera sanus, qvoties tabulatum suum conscendit Polentâ refertum, siqvidem transit qvietè, nihil adeò sentit incommodi, sed qvàm primùm vel ipse vannô polentam versat, vel ab aliô versari conspicit, totô vultu acerbissimos experitur dolores, à qvibus non nisi post plures dies liberari solet. *Polenta.*

§. 64.

Porrò etiam non solùm ab unô vel alterô, sed à pluribus *Multi Cibi.* cibis simul nonnulli abhorrent atqve intervallum [illegible] unicô saltem, vel paucis alimentis vitam sustentare solent [illegible] cujus supra ex Bruyerino mentionem fecimus [illegible] nec panes, nec carnes,

carnes, nec pisces unqvam degustabat, sed solis ovis vescebatur.
tur. Item puella sedecim annorum neqve panem, neqve alios
cibos præter serum lactis assumserat, teste eodem Autore. In-
qvit etiam Petrus Forestus *Obs. medic. Lib. 4. Obs. 5. Schol. f.m.*
Nos audivimus de Rustico, qvi nullo alio cibo, nec potu ute-
batur, qvàm solô lacte vaccinô, qvi & optimâ fruebatur sani-
tate. De gravidâ, qvæ spatiô sex hebdomadum ab omni ferè
cibô ac potu abhorruit, usu tamen Clysterum ex jusculô car-
nis caponum, gallinarum & similium, in qvibus vitella ovorum
dissoluta erant, paratorum cum fœtu conservata fuit. vid. Gvil.
Fabric. Hild. *Obs. Chir. Cent. IV. Obs. 31. fol. 311.* Henricus ab
Heer *Obs. 29. p. 247.* mentionem facit Canonici cujusdam qva-
dragenariô majoris, qvi nihil comedit, nisi pultes, qvibus in
Cunis vescebatur; pisces omnes carnesque execrabatur, nec
qvicqvam bibebat, nisi aqvam putealem vel fontanam. Sic An-
tonius Postellus, Gallus, nihil qvod coctum sive elixum, assum
aut frixum esset, comedebat, contentus solô pane, fructibus
& lacte. Pane autem non purô, sed furfuraceô, qvali alica-
nem alere solent, tantum vescebatur, ex purâ farinâ pistum
fastidiebat. Fructibus æstatis tempore & hyemis iisdem sicca-
tis, pomis, pyris, cerasis, nucibus &c. utebatur. Lacteqv
qve frigidô tantùm vescebatur, nihil enim, qvod calefact
erat, attingebat, bene habitus interim coloreqve vivido,
ta Felicis Plateri testimonium *Obs. med. Lib. I. p.m. 238.* In
Balsara, eoqve districtu, ad usqve fluvium Indor, patente
rè ad sexcenta milliaria, ad oram Arabiæ Incolas nec pa
Oryzâ, sed solis Dactylis victitare, piscibus item ad sole
factis & conditis, testatur Johannes Baptista Tavernie
rar. Persic. Lib. 2. cap. 8. fol. m. 93. v. M. N. C Dec. III. An
Append p. 138. In Thuringia vixit Vir proceræ statura
planè athleticô, qvi per omne Vitæ tempus nunqvan
nunqvam pisces, nunqvam lac, nunqvam butyrum,

... nunqvam ova, nunqvam mel, nec ex his confecta & ...ta, imò nunqvam panem degustavit, sed solis arbo...ctibus, leguminibus, rapis, uvis, passulis & id genus ... almâ matre tellure prognatis vixit & valetudinem o...tutatus est, ita ut ferme sexagenarius tandem rebus exem...ât humanis. vid. David Lips. Antipath. singul. p. m. 11. Bernar... Bonius non vescebatur uvâ, non ficu, non pyrô, non pomô, malô cotoneô, non Granatô, non Persicô, non prunis et... acidis, & omnia dulcia odio habebat, & mel, saccharum, ex eis composita ipsi præsentissima erant venena. Item ex ...nibus fructibus comedebat nuces, amygdalas, & nucleos ...neos, &c. uti ex Amato Lusitano refert Johannes Schenckius ...bs. medic. Lib. 7. fol. 917.

§. 65.

Reperiuntur etiam, imprimis inter feminas omnem Medicamentorum usum internum maximè abhorrentes, ut adeò Medicis qvandoqve fraude uti necesse sit, qvalem observationem recenset Johannes Schmidius M. N. C. Dec. I. An. 4. & 5. Obs. 160. p. 203. seq. Uxor, inqviens, Mercatoris qvartanâ laborabat molestissimâ, corpus totum atrocissimè affligente; remedia respuebat, ita ut nec ad talia, nec essentias, nec tincturas, nec spiritus per guttas sumendos, vel dolô etiam, qvod sæpius fieri oportere Praxis docet, persvaderi posset. Tandem antiquartanarium meum exhibere dolô tentô, an ipsa cauta nimis & attenta elusit consilium meum: qværo, an conservam Rosarum assumere possit? habere enim nimirum accommodatissimam & saporis grati, & morbo, qvô cum conflictabatur, ... sit? an ... tandem ... ex cujus usu febris sine dubiô cessatura, an dejectiones illæ ... perseqverit ... fionibus, & an vomitus, an peritura sit ... certò certius febris etiam ... qvam ego, Dei ope, infallibiliter febris ... Mitto ... tam febrifugi dosin cum Rosarum conserva permixtam ... circa vesperam simul ...

Omnia medicamenta ... sumens.

qve, ut manè vice unâ deglutiret, significari curo. Ægra impressionem Vomitûs dejectionumqve habens, maximam autem in medicamentum & ejus operationem ponens spem, sollicita tamen, numne posterô die sapor ingratus sit futurus, circa noctis horam fabæ majoris qvantitatem degustat tantum; inde nauseabunda statim qvater vel qvinqvies cum maximâ violentiâ vomit, simulqve sexies alvum exonerat cum febris sublatione &c. Et *An. 8. Obs. 49. p. 125. seq.* idem Schmidius hanc refert observationem de venustâ qvadam viduâ, qvæ sponsa atrocissimos patiebatur dolores colicos, ut miserè hinc inde qværere corpus præ dolorum vehementiâ cogeretur. Interim externis calidis irritô successu adhibitis Medicum advocatum his verbis excipiebat: Intolerabiles patior Ventris circa Ingvina & latus dextrum dolores, qvos si tollere sine remediorum usu posses, gratissimus mihi esses hospes: nam majores potiùs pati dolores, imò mortem ipsam, paratissima sum, qvàm remediis uti, qvæ penitus natura mea aversatur. Non autem ad Medicamenta tantummodò, sed Enemata qvoqve persvaderi minimè poterat. Ideò ut Cerevisiam calidam, cum semine cumini & Sacchari tantillo ad minimum bibat, Medicus illam roga bat; qvod se facturam annuebat. Discedens Medicus ministrantibus imperabat cognatis, ut pulverem ab se præscriptu Cerevisiæ inspergant, ut vice unâ cum Cerevisiâ, cujus sa semine Cumini jam corruptus erat, ebiberetur. Fiebant c omnia; ebibebat nescia pulverem & septies exinde cu plosione ventorum plurium dejiciebat, atqve naturam o fecisse Medico â prandiô accedenti referebat. Tertiò die rediens Medicus qværebat, qvomodo se haberet? ticè respondebat. Ope tamen, cognatorum aliqvis regerebat, Medici; nam fefellit te Medicus & cum tibi pulverem exhibuit. Tum patiens ad mentioner statim vomere & tormina priora sentire incipiebat.

longè majori tollenda erant. Item Fœmina qva-
inta circiter annorum, tenera aliàs & succi plena,
icamenta ex Regnô animali & vegetabili petita mi-
at perferres; ex qvô enim ea assumserat, nauseâ,
nendi, ipso vomitu, animi deliqviô, palpitatione
uum tremore afficiebatur. Remedia verò ex Regnô
parata omnia ferebat optimè, qvando ægrotabat; æ-
autem sæpius ex strangulatione faucium, vomitu cru-
frigidatione & stupore subitaneô omnium membro-
juxta Observationem Christiani Michaelis Adolphi
id. Academ. N. C. Cent. VII. & VIII. Obs. 37. p. 83.

§. 66.

antur adhuc aliæ Antipathiæ species, qvæ licet propriè *Aliæ Antipathiæ species.*
pum nostrum, de assumendis alimentis eorumqve nau-
on pertineant; qvia tamen in hactenus recensitis exemplis
solùm gustûs, sed etiam visus & olfactûs Antipathiæ men-
acta fit, sequentia etiam hôc locô adducere liceat. Exem-
gratia, Felis præsentiam tam notam, qvam insciam, pluri- *Felium.*
sudores & animi anxietates provocâsse, sæpe se vidisse
ibit Thomas Bartholinus Cent. 3. Hist. 28. p. m. 64. ubi addit:
edit superstitiosum vulgus, illos solos à fele abhorrere, qvo-
um cunas felis fortè ante Baptismum transilivit. Et Cent. 6.
Hist. 58. p. 294. mentionem facit nobilis Dani, cui feles tam in-
ensæ erant, ut non visas qvoqve aversaretur, & inter alia ad cœnam
opiparè instructam ab amicô vocatur, & ibi dictum fercula in
clausa paropside felis includitur. Nauseabat illi … delictum … ctum
Stomachus & sudore diffluens felem … apite … divi-
nivit. Apertâ inde paropside visoqve fele … incredibili … excan-
duit, ut inflictâ hospiti alapâ (erat enim … juvenis … et) … bore
corporis, ut ferrum velut plumbum flecteret … orum
compensaverit. Alius Nobilis, cùm in familia … te Antipathiæ … feles
ferre non posset, in senectute adeò … mores habuit … sine
… illis

illis dormire non posset; adeò magnam temperamentorum mutationem ætas infert. Josephus Quercetanus *Diætet. polyhistoric. Sect. 1. cap. 8. p. m. 82.* meminit, se Anglum qvendam Nobilem in mediô prandiô corpus modò huc, modò illuc agitare ac torqvere, modò pallescere, modò sudores emittere, vidisse, ita ut ab omnibus crederetur accumbentibus gravi aliqvô malô conflictari: nisi ab aliqvô ex Convivis, apud qvem ille Anglus agebat, narratum fuisset, necessariò in cubiculô felem adesse, cujus præsentiam simul atqve nobilis ille Anglus vel oculis vel sensu tantùm perciperet, his animi motibus & perturbationibus angeretur. Principem qvandam fœminam, ob matris cum ipsâ gravidæ impressionem, à felibus maximè abhorruisse, refert Henricus Smetius *Miscellan. Lib. 2. cap. 34. p. 101.* Eximias qvidam Vir risum moturus amicis in celebri Conviviô, cui & ipse interfuit, ælurum pingvem, leporis locô, artocreati incluserat; cùm illum omnes avidissimè ederent, negantes se meliorem unqvam comedisse leporem; adsidentium qvidam, impositô suo orbi frustô, nondum à se manibus vel ore libatô, subitò, priusqvam pedem locô movere posset, & orbem suum & vicinas patinas convomuit; moventibus se omnibus, ipse sui impos lectô illatus, cùm ad se rediret, dixit, credere se cattum pro lepore illatum. Cùm id [...] mino domûs diceretur, ipsô in risum solutô & fatente, [...] ad mensam ablatô artocreate, æger novoque cibô vinoq[...] creatus nulli convivarum hilaritate cessit. vid. Henric ab [...] *Obs. 29. p. 248.* Illustrissimus Dominus de Schomberg [...] solùm aspectum, sed etiam latentis odorem, absqve [...] niis ferre neqvivit, juxta Petr. Borell. *Cent. 4. Obs. 6[...]* Cùm qvidam hyemis tempore in Hypocaustum cœna[...] trâsset, quô plurium amicorum sodalitas convenera[...] qvædam hujus viri naturæ conscia, ne is, visô felis ca[...] educaverat, iratus discederet, illum in arculâ qvadam

incluserat. Sed qvamvis nec vidisset ille, nec audisset, in paucô post tempore, aërem felis halitu infectum ... ritatâ statim eâ temperamenti qvalitate felium ini- ... ô sudore, pallidâ admodum facie, omnibus sanè ... us, tremebundus conclamare cœpit: hic aliqvô in ... t felis. vid. Andr. Matthiol. *Comment. in Dioscorid.* ... 25. *fol. m.* 997. Civis & Mercator qvidam Thoru- ... artinus Hammerus, non solùm vivas, sed etiam pictas ... odum metuebat, eisque visis frigidô sudore perfusus ... ordis angustiâ corripiebatur, referente Simone Schult- ... N. C. Dec. I. *An.* 3. *Obs.* 46. *p.* 267. *sq.* Infans qvidam per vitam à fele abhorruit ob terrorem matri gravidæ ex felis in eam insultu obortum, juxta Mich. Ettmüller. *Tom.* I. *fol. m.* 84. De Vice-Colonello, qvi Catorum etiam vel feriniis inclusorum præsentiam sine effusione sudoris ... di & periculô Syncopes non ferebat, vid. Joh. Lud. Han- ... nnus. M. N. C. Dec. II. *An.* 2. *Obs.* 50. *p.* 82. Imò ejusmodi ... ipathiæ felium & hominum exempla qvotidie occurrunt, ut ad illarum conspectum vel solam animadversionem ex- ... orrescant & fere exanimentur. Inter alia novi ante qvadra- ... nta ferè annos, tunc temporis Studiosum, postea verò Docto- ... em Juris, qvi, qvoties felis, ipso inscio, in hypocaustô latita- ... bat, non modò sudorem frigidum, anxietates & Lypothymias sentiebat, sed vehementissimas etiam Convulsiones & Epilepsiam incidebat.

§. 67.

Murium Antipathia multis qvoqve, præsertim fœminis, familiaris esse solet, reperiuntur tamen etiam Viri, qvi illorum præsentiam ferre non possunt. Meminit cujusdam Joseph. Quercetanus *Diæt. polyhist. Sect.* 1. *cap.* 8. *p.* 2. magni cujusdam Principis, cujus summa erat animi fortitudo & adversus hostes in-

in procinctu invicta ferocia: hic tamen facile aspectu aut fer-fu alicujus muris in cubiculô degentis penetrebatur, ut seipsum vix continere posset. Sic Johannes Caracciolus, Johannæ Reginæ Neapolitanæ procus, naturali horrore Mures maximè aversabatur; itaqve cùm Regina ipsius amori insidias strueret, in conclavi, regio cubiculo proximô, cùm adesset, ex composito ancillarum una Murem vestium plicis insinuavit, quem cùm ille excutere tentaret, dein fugere, & omnes portas, præter eam, qvæ ad Reginam ducebat, clausas vidisset, turbatus à Reginæ cubiculum intrans, in casses incidit, vid. Philipp. Jac. Sachs. *Gammarolog. Lib. 2. cap. 4. p. 590.* Persarum Magi mures intolerabili proseqvebantur odio: qvare eos interficiebant; qvod Arabes atqve Æthiopes qvoqve fecisse, traditur historiis, juxta Joh. Bruyerin. *de Re cibar. Lib. 1. cap. 24. p. m. 80.* vid. etiam Petr. Borell. *Cent. 4. Obs. 61. p. 320.*

§. 68.

Glires. Idem etiam de Gliribus experimur, siqvidem Robertus Boyle Nobilem novit, virum Corpore fortissimum, animi imperterritum, longâ peritiâ ad suprema militiæ munera ev[e]ctum: qvi tamen virtute suâ nihil obstante ultra modum G[li]res exhorrescens eorum vel aspectum sufferre nesciebat. [No]bilis iste qvartanâ pertinaci diutissimè laborans absqve u[llo] remedii successu felice, varias peragratus terras tandem [ca]sidente & subitò alicubi Glirem prægrandem offendit in [il]lô loci cujusdam latentem: qvi cùm cæteroqvin nobil[em] sentiam effugere non posset, furioso insultu, absqve [...] qvidem, Nobilem adorsus tantô eundem terrore perc[ulit] statim inde â febre diuturnâ liberatus fuerit. vid. Rob[ert.] *de Utilitat. Philosoph. experiment. Exercit. V. cap. 10.* §. [...]

§. 69.

Ranæ. De Ranæ Antipathia seqventem observationem Henrici ab Heers *Obs. 29. p. m. 245.* Matrona scilic[et]

coxatum ejus auditô animô linqvebatur, diuqve pro
... jacebat, dum vinô generosô ad se rediret; itaqve pa-
... loca ut Acheruntem vitabat. Tandem ab empyricâ
... edocta nidorem pennarum Upupæ accensarum ranas
... fugare, earumqve coaxatum compescere, nunqvam
... cedebat, qvin ancillam iis instructissimam comitem ha-
... qvibus fumantibus malô se non corripi adseverabat. Il-
... fumô, an Imaginatione correcta fuerit levata, judicent
... lentes. Militem alioqvin fam... nauseâ cum Vertigine cor-
... um solâ ranarum præsentiâ observavit Josephus Lanzonus
M. N. C. Dec. III. An. 7. & 8. Obs. 103. p. 171.

§. 70.

Araneam citra ingentem sangvinis commotionem aspicere
... qvibat Robertus Boyle, qvamvis nullum unqvam damnum
... hoc creaturarum genere acceperit, neqve viperas, bufones
... ut animalia qvæcunqve venenata abhorrebat, uti ipse fate-
... tur, *de Utilit. Philos. experiment. Exercit. V. cap. 6. p. 320.* Miram
Araneæ Antipathiam annotavit etiam Simon Schultzius *M. N. C.
Dec. I. An. 3. Obs. 146. p. 267.* de Pharmacopœi Thorunensis uxo-
re, qvæ ædes qvascunqve ingressa, ubi aranea, licet non visa,
lateret, statim præsentiam ejus & locum indicavit, in eisqve,
antequam removeretur, sine Lipothymiâ persistere haud po-
tuit. Cujus filia ejusdem nominis, Mercatoris Thorunensis
conjux, araneas similiter valde aversabatur, visas tamen; sed
qvas non videbat, ferre potuit. Puella qvædam Gothana to-
ties, qvoties araneam videret, gravi corripiebatur Syncope.
Causam indaganti, dixit Mater, se vidisse olim, qvô per ...tem
araneum super ventrem ejus prorepentem, & qvô terrore filiam
hac labe aspersa. *vid. M. N. C. Dec. II. An. 4. App. p. 209.*

§. 71.

A Vespis adeò abhorrebat Anglica foemina, Maria ... Taylordensis, ut durante statione volantium examinum ...

tum per ædes, cogeretur se continere in exiguô arctqève clauso Conclavi, nec auderet inde prodire prandium vel coenatum, nisi vellet iisdem malis affici, qvibus afficiuntur Casei, qvi extremam contra illum innatam habent Antipathiam, vid. Henr. Oldenburg. *Act. Philosoph. Anglic. 1667. Mens. Novembr. p. 441.*

§. 72.

Hericei. Hericei terrestris animalculi aspectum ita aversatus est Hippolitus Lanzonus, Nobilis Mantuanus, ut nisi diffugerit, Syncope sudoribusqve correptus fuerit, juxta Marcell. Donat. *Medic. Hist. mir. Lib. 6. cap. 3. p. 625.*

§. 73.

Gallus. Gallum Gallinaceum Germanicus qvidam aspicere non potuit, uti scribit Johannes Bruyerinus *de Re cibar. Lib.* ... *24. p. m. 80.*

§. 74.

Homines. Nonnunqvam etiam inter ipsos homines naturalis observatur Antipathia sive discordia, ita ut homo hominem absqve ulla datâ causâ odiô inexplicabili proseqvatur, vel ad minimum ad ejusdem sincerum amorem persvaderi vel cogi neqveat. Refert enim Martinus Weinrichius, fuisse ex familiâ generosâ qvempiam, qvi ad conspectum vetulæ fuerit exanimatus, & aliqvando è conviviô mortuus elatus. vid. Casp. Theoph. Bierling. *Thesaur. theor. pract. Cas. 26. Schol. §. 5. p. 349. seq.* ... tipathiæ mulierum ex Herbersteinii descriptione Moscov... minit idem Bierlingius *M. N. C. Dec. I. An. 2. Obs. 207. p. 36*... tipathiæ erga virgines formosas exemplum annotavit J... gelottus, *ibidem An. 6. & 7. Obs. 14. p. 24.* Nunqvam, ... satis mirari potui, fuisse virum, qvi ab omni sexu ... abhorruerit adeò, ut ne aspectum ejus sine insigni ... porisqve commotione ferre potuerit, qvalem tam... sum esse, Chiliarcha Beckmannus, Comes mihi ... itinere Anglicanô gratissimus, testabatur. Is invit...

...ortalitii N. N. & filiabus ejus formæ morumqve
...niis assidere jussus, cùm humanissimè se præbe-
...non facetiarum genere cum iis certaret, conver-
Beckmannum Præfectus: qvid, inqvit, cùm video,
...num delectari consvetudine; qvid si tibi hominem
...on plebejum, sed nobilissimâ satum gente, eumqve
...ilitem, qvi ne aspectum ferre mulierem potest. Ergo
...n illum vocari jusserat mandata daturus. Accessit,
...clave admissus ad aspectum formosissimarum Virgi-
...commoveri visus est, ut statim exalbesceret, fron-
...lorum rivi descenderent; jamqve animô defecturus
...missionem dedisset Præfectus. Hoc tum temporis
...imè sibi visum, ceu incredibile & raris dignum anna-
...mihi retulit Beckmannus, Vir antiqva virtute & fide, sed
...diversus à suprà dictô Nobili, sexûs nempe feminei per-
...s Cultor. Rationem, seu qvid causæ subsit, qvòd Capi-
...s in adductâ Observatione sexum muliebrem odio habu-
...vix divinare licet, nisi forte dicamus, matrem gravidam,
...a tempore gestationis uterinæ, incommoda passam sibi
...ventre succensuisse, qvod femina genita fuerit, adeòqve
...ûs sui metipsius aversationem filio implantaverit, juxta sen-
...tiam Rosini Lentilii *M. N.C. Dec. III. An. 7 & 8. App. p. 125.* Et
...ohannes Dolæus *Encyclop. medic. Lib. 2. cap. 7. p. 362.* Studio-
...m se novisse scribit, qvi ex Virginis præsentiâ animi deliqvi-
...m passus sit. Singularis contingentiæ vel Aversationis à se-
...viori sexu exemplum recenset Johannes Schmidtius *M. N. C.*
Dec. I. An. 9 & 10. Obs. 59. p. 149. Scilicet Vir Nobilissimus & Cla-
...rissimus, Magistratui Gedanensi annis qvadraginta qvinqve à se-
...cretis, qvi annô ætatis suæ cælebs in cœlestem migravit patri-
...am, inter alias præclaras laudes, probæ nimirum vitæ & erudi-
...tionis eximiæ, & hanc post se reliqvit [illegible] mirandam [illegible] casti-
...moniam coluerit; à primâ qvippe [illegible] juventute à [illegible] aver-

fatione mulierum abstinuit, imò omnes occasiones vitavit, datas pro animô superavit; neqve impotentiam in eô arguere licuit, cùm boni semper & vegeti fuerit Corporis, & de hoc gloriatus sæpius fuerit, qvòd ad seram usqve senectutem morbi causâ nullis opus habuerit remediis, unde de aptitudine nulla fuit dubitatio unqvam, sed aversatio à seqviori sexu erat insuperabilis, præsertim si vel virginem aliqvam viderit lascivientem, vel famulam in ædibus suis domestica munia exercentem, & æstivô tempore paulò liberiùs exponentem conspiceret, cùm præterire illam fortè contingeret, aversâ facie & oculis, ne videant vanitatem, in terram demissis, exspuens, & phui, phui exclamans subitò in Musæum se suum contulit. &c.

§. 75.

Liberi. In proprios etiam liberos Antipathiam vim suam exercere, & qvidem tum ratione Patris, qvàm Matris, magis adhuc est mirandum, cujus tamen in utramqve partem extant exempla. Ejusmodi enim odii exemplum memorabile Patris filium, ex Conjuge legitimè natum, haud aliô modô aversantis, qvàm qvô nonnulli feles reformidare, nec ullô aspectû, vel aliô sensu ferre solent, legimus in Johannis Beguini *Tyrocin. Chymic.* Lib. 3. cap. 1. *Edit. Gluckrad. p. m. 446.* Cùm enim Pater juberet recens natum filium amplecti, abhorruit, nec postea ejus præsentiam in eodem contuberniô absqve Lipothymiâ tolerare potuit. Factum itaqve est ab amicis, ut, cùm puer decennis cum aliis pueris, unô eodemqve habitu vestitis, insciô patre in Conviviô ministrâsset, neqve dum à patre agnitus fuerit, pristinam tamen affectionem Pater, præter omnem spem, fuerit, Lipothymiâ cum algore sudoreqve invadente. Debuit ergo filius discedere, perpetuô postea divortiô à Patre sejunctus. Hoc exemplum ex Georgii Mylii, Theologi relatione adducit etiam Johannes Jonstonus *Thaumatogr. de Admirand. Homin. Art. 11. p. 476. seq.* ubi etiam F

... hunc reddit vel mater insigni picâ laborans
cibô delectata est; vel eidem ex consternatione
...inabilis eundem impressit affectum. &c. Sic Bar-
...solyle Conjux, Sabina Catharina, A. 1518. â Milite
in summos conscientiæ angores & perpetuam ani-
nem incidit; cùmque puellum peperisset, ab ipsô
die eum neqvaqvam perferre potuit, sed â solô ejus
pothymiâ correpta fuit, uti ex Meinharto a Luch-
fert Christianus Franciscus Paullini *Lagograph. curios.*
p. 3. p. m. 136. & *Tract. de Talpâ. Sect. 1. cap. 3. p. 122.* Re-
a Caspar Theophilus Bierlingius *Thesaur. theor. pract.*
echol. §. 5. p. 350. & qvidem ex Libaviô, exstitisse ali-
qui tantâ aversatione distractus â suô filiô, ut ad con-
n ejus Lipothymiam passus multò minùs eum tangere
it; ubi addit, fuisse etiam, qvi parentes qvam nover-
rociori odiô a teneris statim prosecuti essent.

§. 76.

Exempla qvoqve Antipathiæ tum ratione visûs, tum au- *Alia exempla ratione visûs.*
s, hinc inde reperiuntur. Ratione visûs scribit Josephus
Greccanius *Diaet. polyhistor. Sect. I. cap. 8. p. 83.* se novisse
...nuos de bellicosos milites & Duces, qvi ad aspectum Phle-
...tomiæ animô deficiebant, licet illi in præliô enses hostium
...uore audacter inficerent, nec ullâ mortis formidine tenerent-
ur. Sic etiam secabatur cuidam vena; adstabat ipsius agnatus,
...spiciebat, non tamen ipsi sectioni plenè interesse audebat;
paulò post animô malè habebat & acetum postulabat. Hinc
sudor faciei, mox oculorum distorsio & epilepticus insultus,
quadrantem fere horæ durans seqvebantur. Vid. Phil. Salmuth.
Cent. 2. Obs. 73. p. 94. Latius qvidam Heferling [illegible] Longo-salzâ *Mirabilis [illegible]*
Thuringus mucronem cultri abhorrebat, ut [illegible] ugu-
...revolebat; cultrum acie præditum linteolo involvebant [illegible] clau-
...oculis illi jugulum incideba... qvi cultri [illegible] ...ibus
12 [illegible] postea

postea interiora præparabat, mucronibus crebas, [illegible] Caspare Theophilô Bierlingiô *M.N.C. Dec. I. An. I. Obs.* [illegible] *109.* Nobilis quidam Baro ægerrimè ferebat, si aciem cultri [illegible] mensâ sursum versam videret, teste Thomâ Bartholinô *Cent. 3. Hist. 28. p. 64.* Vir generosus, qvi nec gladios, nec [illegible] timebat, conspectô acûs acumine protinus animi deliquium pa- tiebatur. vid. Frid. Schrader. *Disput. de Idiosyncras.* [illegible] *Dieter. Valentin.* Kramer, *Helmstad. 1696. hab.* §. 6. [illegible] etiam est ex Historicis, Jacobum, Angliæ Regem strictum [illegible] sem tolerare nequivisse, ut ideo quoque Equites non, nisi [illegible] sô â gladiô vultu, creare valeret; unde Proverbium reliquit [illegible]

Rex erat Elisabeth, nunc est Regina Jacobus.

Per totos scilicet vitæ dies dictus Jacobus, Britanniarum Rex, [illegible] ctum ensem eo usque aversatus, ut ejusdem aspectu tamen [illegible] non obstupesceret adeò, ut, licet aliâ quôvis occasione [illegible] animi magnitudine cesserit, in hôc tamen seipsum vincere [illegible] potuit. Cujus Antipathiæ causa absque dubiô ab hujus Regis Matris terrore & impressione derivanda erit, siquidem in ipsam, tunc temporis gravidæ, Conclavi atque præsentiâ nonnulli Scoti quendam Italum, primarium Reginæ Ministrum, ense perfora- tum, ad ipsius pedes projiciebant, imò parum aberat, qvin dic- Scoti ipsam Reginam, hujus ministri liberandi gratiâ se interp- nentem, simul læsissent, uti ex Buchananô refert Kenelmus Di *vid. ejusd. Tract. Germ. de Sympath. p. 94.* & Phil. Jacob S *Gammarol. Lib. 2. cap. 4. p. 592. & 595.* ubi etiam Prætoris U laviensis meminit, qvi Vas ardentibus prunis pro calefac cibis in mensa tolerare non poterat. Erat fœmina qvæ hortô, in qvô cùm rubicundissima conspiceret Cerasa, ea decerptura. Sed ecce! lepusculus è frutice surge interturbat. Somnô discussô, tantô corripiebatur te omnes artûs tremerent, hinc prolapsa in febrim. Pep filiolum, qvi visô tantum lepore vivô seu mortuô

epilepticus. [illegible] N. C. Dec. II. An. 4. append.
es ad præruptum [illegible] locum accedere non poterat,
ntem, neqve qui [illegible] ni scrobis altitudinem trans-
ipsum scrobem. V [illegible] l. Mart. Weinrich. de Monstr.
Agricola Gladsa [illegible] ensis visô vel Cane, vel eqvô
el novella [illegible] se ost [illegible], horrendô fletu & clamore
onduit. vid. Ol. Borr [illegible] chius. Act. Hafn. Vol. II. Obs.
etiam sequentia re [illegible] ert: Maria monetaria, post-
arium ignotum sibi v [illegible] lisset vectabulo humili alliga-
librium, circumferri [illegible] er plateas, qvoties id genus
onspexit, obortô statim [illegible] mixtis singultibus fletu ama-
ta & fortunas suas dep [illegible] rabat, haud aliter, ac si ipsa
iumellas & compedes [illegible] set abducenda; caussamqve à
interrogata nullam valu [illegible] exprimere, nisi extorqveri
enter hos animi motûs [illegible] ec. Ancillæ Tribuni Civilis,
leratum Dominæ brachiu [illegible] stillatitiâ pingvedine huma-
Pharmacopoliô allatâ ali [illegible] qvandiu sponte & ludibunda
xissent, tandem, nescio qv [illegible] temerè effuriente adverten-
se manibus tractare adipem [illegible] humano corpori exemptum,
illia sympcomata & vomitior [illegible] s crebras inciderunt, qvoties
erungendum invitarentur. [illegible] Qvin maluere demum servi-
exire, qvàm fastiditô illô un [illegible] vine manus polluere. Virgo
edam nobilis, cùm pennas null [illegible] motu animi graviori con-
ista ferret, plurimam in aëre voli [illegible] antem & sibi vicinam ita for-
sidabat, ut acerbissimè ejulare n [illegible] n desineret, donec ab adstan-
ibus removeretur. Vir qvidam [illegible] superioris Austriæ pollicem
alternatim manûs vel à naturâ, ve [illegible] ab errore extemô, truncum
habuit, [illegible] illi cognomen datur [illegible], der Stußhanß. Is vicini
[illegible] digitum in manu mediâ [illegible] ncurvatum, die Feige, qvam- Digiti incurvati
[illegible] vel mensâ, ipsi ostens [illegible] is fuerit, etiam inscius tam
[illegible] sæpe sternutare coactu [illegible] s, sanguine etiam per nares
[illegible] prius non cessaris, [illegible] am maxilla, miserum ex- agitans,

X 3

agitans, digitum è mediô amoverit, memoriæ Wolfgango Hœferô *Hercul. med. Lib. I. cap. 7. p. 61.* Ancilla quædam, cui nomen Christina Röselin, statim ac colorem rubrum conspiciebat, gravissimo animi deliqviô afficiebatur, ac in terram prona concidebat, omnibus sensibus orbata, observante Johanne Daniele Geyero *M. N. C. Dec. II. An. 5. Obs. 234. p. 4..* Minister qvidam Cæsareus, Donaverdæ vivens, qvoties in templum aut Curiam itare aut curru vehi, imò qvoties scalas adscendere cupiebat, illico motibus epilepticis infestabatur, dum obvium sibi conspicaretur hominem, qvisqvis deniqve fuerit ille. Dum obvelatâ facie, prætereuntem videbat neminem, cum sacrum & consularem visitabat, nil tale passus, teste Rosino Lentilio *M. N. C. Dec. II. An. 2. Obs. 149. p. 326. seq.*

Coloris rubri.

§. 77.

Auditus.

Ratione auditûs variæ adhuc occurrunt Idiosyncrasiæ v. g. auditô Tonitru plurimi homines utriusqve sexûs nimium perturbantur animô atqve mirum in modum percelluntur. Exemplô sit Imperator Caligula, qvem scribunt fuisse naturâ pertimidum, usqve adeò, ut vel mediocri tonitru auditô formidine qvateretur & subterraneas latebras, amenti similis, percontaretur. v. Joseph. Qvercet. *l. a. p. 83.* Virginem nobilem ad tonitrua præ terrore sudantem inqve animi deliqvium labentem, ex eô qvo mater tunc prægnans anguillam comedisset, qvæ capta fuer cœlô nimbis, turbine & tonitru maximè turbatô ad superfi em aqvæ supernatans, novit Christianus Franciscus Paull *vid. ejusd. Tr. de Anguill. p. 9.* Femina qvædam Anglicana c qvocunqve tonitru percipiebat, etsi è longinqvô, corporis bô afficiebatur, debilitabatur, stomachi infirmitate labo pronaqve erat in vomitum. In ipsô momentô, seu vero su, incidebat in perfectam choleram, & perseverabat i tu & profluviô ventris, qvoad tempestas durabat, id do violentiore, qvàm solet procurari medicamentis, i

folitis. Et ita se habuit femina illa à Pueritiâ
denburg. *Act. Philosoph. Anglicor. 1667. p. 446.* De
a solô conatu ranæ auditô animô linqvebatur,
ab Heer. *Obs. 29. p. m. 245. Et p. 253.* refert idem
amicum ad Puellam nobilem esse vocatum,
Campanæ sonum audiebat, aut vocem aliqvam
el loqventium vel canentium, animo linqvebatur,
à nihil differret. Miram Antipathiam ad Musicam
ausuit Julius Gvilelmus Mannagetta, scilicet se no-
em qvendam Dominum, qvi ad Lyræ, Instrumenti
ci plebeji, sonum statim urinam emittere coactus fue-
ies Lyram audivit sonare, nec ulla etiam vi retinere
vid. M. N. C. Dec. I. An. 1. Obs. 134. p. 298. Similem jo-
ympathiam Reguli Vasconis eqvitis narrat Julius Cæ-
iger *de Subtilitat. Exercit. 344. p. 1029.* Ille scilicet, dum
auditô Phormingis sonô urinam illico facere cogebatur,
e turmâ qvidam, qvem levis ac civilis joci causâ offen-
lâ aspersisset, ridiculam illi paravit ultionem. Pone dis-
debat, sonô permotus ibi qvendam cum phorminge, cujus,
viventum pedes, qvin mejeret, sub mensam inter clarissimorum
git etiam ibidem Scaliger, continere sese non potuit.
cancellaris caveolis ad cantillandum qvòd cultellorum attritu aviculæ
ui commotionem. Idem excitentur, ob acutam
ricarum vestium sibilus attritus atqve etiam limæ stridor &
onum. Scribit etiam qvasi qvidam, pluribus incutit hor-
ras. §. 7. Qvid qvæso Fridericus Schraderus, *Disp. de Idiosyn-*
qvosdam ceterum notius, qvàm qvosdam gallorum cantum,
[illegible] rerum stridorem, qvosdam ferramentorum
[illegible] pejus & angue execrari? cujus generis & famo-
[illegible] Qvemadmodum Ducem Wallensteinium extitisse, verosi-
[illegible] convivium singularis qvondam affectio erat Ni-
[illegible] deductus sibi [illegible] in cantum de no-
Ba

ĉte sine magnâ animi commotione non sustinuit, [illegible] interdiu optimè perferebat. vid. Marcell. Donat. *de medic. hi-stor. mirab. Lib. 6. cap. 3. p. 628.* vid. etiam Martin. Weinrich. *de Monstr. cap. 8. p. 65.* Qvendam Roberti Boylæi famulum, [illegible] do cultros acuit, ob ingratum illum in aëre stridorem, [illegible] tatum fuisse gingivis atqve sangvinem inde profudisse, [illegible] Thomas Bartholinus *Epistol. medicin. Cent. 4. Epist.* [illegible] De Antipathiâ singulari Juvenis nomen proprium aversantis [illegible] tem Observationem communicat Georgius Hannæus *Act. Hafniens. Vol. V. Obs. 15. p. 60.* Oberrabat, inquiens, apud [illegible] liqvando Juvenis quidam, Olaus dictus, è Cimbriâ oriundus, cujus res ad peram & pallium, qvod dicitur, jam redierant. Hic proprium suum nomen tantô persequebatur odiô, ut à [illegible] vis, qui illum noverat, peteret, suo parceret nomini, nec ipsum nominatim compellaret. Ultrò paruere, qui mores hominis didicerant. Ubi autem in alios incidebat, qui vel per impru-dentiam vel ludos faciendi gratiâ Olaum inclamabant, prima quidem vice compellatus perhorrescere cœpit; iteratâ caput concutere ac varia indignantis & fastidientis signa profere; quodsi autem molestiùs instarent, in obvia quævis suô capite sæviens, imò nec muris nec lapidibus parcens, corruebat [illegible] ctutum, ceu Epilepsiâ vel Apoplexiâ correptus. Cæter[illegible] sanus. Sed quæ causa hujus Antipathiæ? Quodsi statu[illegible] mus, hoc odium ipsi ex Matris gravidæ imaginatione, [illegible] men hoc nato olim imponendum nullatenus admitte[illegible] implantatum esse, &c. Singularis etiam Antipathia à Jo[illegible] ne Schmidio *M. N. C. Dec. I. An. 9. & 10. Obs. 47. p. 122.* [illegible] censetur: Johannes Bechmannus, Studiosus Theolo[illegible] primâ infantiâ scopis pavimentum verri, nullâ audire [illegible] ratione, altos trahebat Spiritûs, suffocationis metuen[illegible] lum. Cùm preces inter ex improvisô in ædibus pav[illegible] vel scopis, vel ferulâ tantùm leviori verreretur, su[illegible]

[illegible]nte [illegible]argissimô anxius, pallidus, fenestram aperiebat, & cum [illegible]mis rhonchis aërem hauriebat: ex qvâ non rarò prosilie[illegible], si ancillam scopis se prosequi animadverteret. In plateis [pu]blicis, si præter opinionem ferulâ terra verreretur, qvasi amens [fu]giebat, imò in locô publicô Disputationibus assidens, si ve[illegible] gratiâ in longinqvô, ita tamen ut strepitus ad aures ejus [per]venire posset, terra levi ferulâ fricaretur, aufugere vel pri[illegible]â arreptâ fenestrâ aërem apricum haurire opus habebat, ut [n]on fictam, non simulatam aversionem hanc fuisse, certum sa[t]is esset &c. Lipothymiam ex commotione aëris seu venti an[n]otavit Philippus Salmuth *Cent. 3. Obs. 7. p. 115.* & qvidem in [n]obilissimô Virô; scilicet qvoties, hôc Paralysi laborante, Cu[bi]culi fenestræ vi ventorum, qvi tum vehementiores erant, vio[len]ter concuterentur; toties illum Lipothymia qvasi apprehen[de]bat. De puerô duodecenni, qvi, qvoties grunnitum porco[ru]m audiebat, epilepticus fiebat, vid. Christ. Franc. Paullini [de] *Theriac. cal. Sect. 2. P. 1. c. 11. p. 113.* Puerperæ Epilepsiam fu[n]estam ex Sonô campanarum observavit Johannes Petrus Al[b]rechtus *M. N. C. Dec. III. An. 5. & 6. Obs. 27. p. 63. seq.* cùm [s]cilicet in vicinô templô vix triginta passuum intervallô à cu[b]iculô, in qvô puerpera decumbebat, distante, ad Festum se[q]ventis diei populo intimandum omnes subitò pulsarentur Campanæ, horum ingenti strepitu & sonô non parùm com[mo]ta dicta Puerpera acerbissimas totius corporis incurrit Con[v]ulsiones, spumâqve copiosâ ex ore prorumpente tam dirum patiebatur morbi comitialis paroxysmum, ut viribus labefa[c]tatis malum ingravesceret, ipsaqve ægrota seqventi die ad[m]odum campanis iterum concrepantibus delirans & valde an[xia]; etiamsi aures sibi obturari curâsset, ter qvaterve terribili[illegible], prostratôqve sic omni virium robore, paulò [illegible]. De personâ, qvæ, qvoties Campanæ seu Ho[illegible] audiret, narium hæmorrhagiâ corripiebatur, v. [illegible] Stephan.

Stephan. Blancard. *Collect. med. physic. Cent. 6. Obs. 74. pag.*
Laurentii Scholtzii, Medici canis miserè gemebat
qvasi qvi cruciatûs sentiunt & graviter vapulant, si quando
Testudine nervi fidesqve intendebantur tantùm, ad
rum: Ac idem, cùm numerosè sonarent, non tacebat
sed gestiebat etiam; qvod eidem ad campanarum pulsus
debat. v. Mart. Weinrich. *de Monstr. cap. 8. p. 65. 66.* de Epilepsia
a sonô Campanæ seqventem Historiam refert Rosinus Lentilius
M. N. C. Dec. II. An. 2. Obs. 149. p. 326. In Imperiali Svevorum
Heilbronnâ vixit olim egregia Virgo mercatoris filia, qvæ
Epilepsiâ plus centies humi prostrata & identidem ad
pedum altitudinem sublata, pòst rursum prostrata fuit, non
cus, ac si vel Carpionem vel Lucium piscem, in pavimento
solent, altè satis subsultantem conspicarêre. Hanc autem
qvam Convulsiones exercuerunt, nisi dum aut Campanæ
rentur, aut horas proclamarent, ubicunqve demum locorum
tum temporis versata fuerit. Puella decem annos agens, gra
cilis, sed bene valens adeò erat timida, ut auditâ voce ex in
provisô prolatâ statim procideret in terram, ibiqve semimo
tua & ferè sine ullâ respiratione per horæ qvadrantem clau
oculis jaceret & immobilis: hinc sine ullâ cessione surge
absqve ullô impedimentô ambulabat, & consveta subiba
ercitia; at iterum, siqvis clamorem aut sonum ederet, v
dibus terram percutiendo aut manibus simul percussis, n
prope eandem puellam, sed etiam è longinqvô, dumm
ipsius aures sonitus perveniret, rursus statim decumbe
suprà: sic perduravit duos annos, inde febre correpta
est, secundum observationem Pyrrhi Mariæ Gabriellii
Dec. III. An. 4. Obs. 40. p. 107. Fœminam, qvæ, q
divisset stridulum qvendam sibilantemqve sonum,
horrore ac deinde per semihoram atrocissimis denti
bus correpta fuit, se observasse refert Theodorus
Fascicul. Dissert. med. Diss. 1. p. 9.

§. 78.

... gularem inter maritum ejusqve Uxorem Idiosyncrasiam ... Petrus Rommelius *M. N. C. Dec. II. An. 7. Obs. 215. p. 413.* ... Ulmensis honesti uxor, qvoties accidit, ut ma... negotiorum expediundorum gratia, amicum visitaret, ... qve propositum, (qvia bibo non erat) ad bibendum in... vel persvasus, nolens volens, se inebriaret, & ob cra... evomeret; tunc uxor domi, rei & vomitionis hujus ... nescia, primò nauseam sentiebat, postea verò ob sin... Ventriculi cum mariti Ventriculò, nescio an dicam ... vel Anti-pathiam, itidem vomebat, & non minùs qvàm ... ipse affligebatur, licet planè nesciret, ubi maritus esset, ... biberet, nec ne. Hoc pro signô pathognomonicô cer... habebat, si illa præter rationem ad vomendum instiga... maritum, etiam extra urbem profectum & alibi moran... crapulâ & vomitu molestari; qvod etiam examen sub... & temporis collatio, verum fuisse, sæpissimè compro...

Idiosyncrasia inter virum & uxorem.

§. 79.

Cum supra §. 40. occasione Absinthii adduxerim, nonnul... Medico-Chymicos salibus fixis, ex plantarum & animalium ... incineratione paratis, nullam propriam seu specificam istius ... plantæ virtutem abscribere, alios verò talem ipsorum qvalita... tem specificam defendere, qvosdam hôc locô utriusqve sen... tentiæ defensores adhuc annectere liceat. Occasione scilicet ... Destillationis sangvinis Robertus Boyle *de Utilit. Philos. experim.* ... *§. 7. p. 379.* scribit: *Substantia terrestris post ... destillationem remanens, siqvidem sangvis bene præ... qvantitatem Salis fixi tam parvam præbet, ut ... excessivè copiosum fuerit, Alkali extra... mereatur; Præterea qvamvis qvantitas ob... contemnenda, tamen, qvicqvid alii prætend...* dant,

Salia fixa an eandem habeant facultatem? negant quidam.

dant, valde dubitarem, utrum prædita sit virtute qvadam ex-
traordinariâ, cùm ignis violentia communiter salium omni
qvalitate Concretorum specificâ privare soleat? qvinimo in pri-
mô serpentium sale ipsô non alias, qvàm vulgares salis alkalisati
proprietates discernere potui. Et §. 11. p. 33. seq. de Sale fixo
Cornu Cervi iterum dubitat, utrum hoc sal virtutem aliqvam
specificam contineat? Inqvit etiam Johannes Conradus Brock-
hausen *Pharmacop. synoptic. Sect. 3. p. 139.* salia composita sunt, qvæ
ex diversis speciebus simul combustis elixiviantur, sicut à Myn-
sichtô variæ in scenam producuntur Salium compositorum spe-
cies, ut ipsius Sal apoplecticum, cordiale &c. At qvandoqve
& bonus dormitat Homerus, qvod & cespitante fortunâ con-
tigit Mynsichto, utiqve sibimet ipsi nescio, ejusmodi salium
deprædicatas pollicitasqve vires, haud in pretiosâ conglome-
ratâqve aromatum & similium compositione consistere, ex ta-
lismodi nempe, qvæ integra oleô & sale volatili abundant &
qvorum ingredientia, aut in substantiâ, aut in liqvorem destil-
latum sumpta, largiter hisce morbis & symptomatibus opit-
lantur & medentur; qvum autem illa combusta, particulis v-
latilibus scilicet spoliata, neutiqvam adhuc hanc detinere fac-
tatem, qvalem possederunt ante combustionem, sed ope
turæ ignis in novum Ens transmigrare, acqvirereqve hinc
am formam aliamqve qvalitatem, & hoc est, qvod Pyro
nia per totum diem nos edocet, demonstrat: sal enim ex
ribus cujusque vegetabilis præparatum, toto (ut ajunt
differt ratione virium, à subjectô, omnes partes adh
grè possidente; Nam cujusvis salis incineritii vis in ho
rimùm consistit, quòd id, si illud modò dextrè præ
omne acidum sibi occurrens infringat, &c. Fatetur
hannes Kunkelius *animadvers. de salib. fix. cap. 1. p. 1.*
in istâ opinione versatum esse, neminem, qui sale
Cardui benedicti, Centaurii minoris & similium d

...horeticum, aut contra febrem, si illud sal ...a Medicis præscriptum fuisset, posse præpa... admitti peccatum, si unum sal alterius lo... veluti si sal cinamomi quis præscriberet, ipse ... ejus loco adhiberet, aut si sal Tartari adhiben... verò sal aliquod probè purificatum è cineribus vel clavellatis adhiberet, tumque peccatum à se ... Chymici se officiô functum, fuisse opinatum. Sed ... peccatum admittatur, nullum hic peccatum per... ut demonstrat idem Autor. Porrò de quæstione, an ...cultâ vel specificâ agant qualitate, videatur etiam ...ider. *Method. Balsamand. cap. 7. p. 209. Invent. Cin... 7. p. 209. item Invent. Cinnabar. cap. 4. p. 20. seq.*

§. 80.

...s tamen sententiæ alii contradicunt; Inqvit enim Ro... ...tilius *Actor. Hafn. Vol. V. no. 123 p. 318, sq.* ea esse omni... ...rmis Noctilucæ propalator Kunckelius affirmat, ita ut ...lis absinthii. Virtus antifebrilis non minùs Genistæ aut ...æ salis vel cuilibet competat: summa omnium salium ...atorum tum in Chymiâ, tum in Medicinâ energiam esse ...os eandem. Verum enim verò, cùm per experientiam ...ver, virtutem specificam & seminalem uniuscujusque rei ... in suo sale & penitus ipsi implicari adeò, ut non nisi pe... ...sui formâ, pereat ipsa. Ille profectò salium delectus non ... de nihilô videtur habendus: sic sal Centaurii minor... ...philosophicè paratus in Cineribus herbæ latitans, per resusci... ... Chymicis notam repræsentat solam Centaurii minoris ... Genistæ Sal repræsentat Genistam, Urticæ Urticam, ... specificam virtutem in sale suô adhuc dum latitare ...probat. Ut taceam Kunckelii sententiam qvàm ma... ...rine salium figuras, qvas in ... crystallisatione cons... ...hinc etiam diversa ... non ... in salinarum modifi...

catio

catio manifestè arguitur, &c. Idem Rosinus Lentilius triumf *Eteo-mnemat. cap. 5. p. 20.* inqvit: Salia herbarum fixa, secundum Kunckelium & alios plures, esse unius ejusdemqve omnia virtutis, seqve parum referat, utrum sal Genistæ locô salis Absinthii, aut sal Ononidis locô salis Cardui benedicti, &c. exhibeatur, tamen non credam, qvamdiu mihi non fuerit exhibitum sal vegetabile aliqvod simplex, homogeneum & elementare, qvod nullâ ratione amplius mixtum dici qveat, qvale ad minimum in officinâ pharmaceuticâ nusqvam ostendi potest. &c. Salia fixa plurium simplicium vegetabilium ritè tractata ex diversis subjectis multum inter se differunt, tam acrimonia qvàm modis aliis, etiamsi æqvaliter sint calcinata; adeò, ut usus eorum promiscuus in medicinâ minus tutus sit, cùm exempli gratia salis tartari scrupulus semis tam potens sit, ac scrupulus unus Absinthii; juxta Nehem. Grew. *vid. Act. Erudit. Lips. An. 1682. Februar. p. 38.* Affirmativam sententiam defendit etiam Johannes Bohnius *Colleg. de Mater. med. MSC.* negatur, inqviens, communiter salia fixa inter se differre, sed virtutem simplicis manere in suo sale per incinerationem paratô, non desunt argumenta, qvæ contrarium potiùs suadent. Inter alia notatu dignum est, qvod retulit mihi amicus, se curâsse ægrum laborantem imbecillitate Stomachi, & abhorrentem per naturam ab omnibus absinthiacis, ut ad merum eorum odorem Lipothymiâ ferè corriperetur. Præscripsisse itaqve ipsi sal Absinthii certô, ut nec odore nec sapore illud perciperet; Sed contrarium venisse, qvotiescumqve enim pharmacum hoc sumserit nauseâ inde correptum vomituqve, ac omnia ista sympt[omata] qvæ ad ipsius Absinthii præsentiam ipsi contigerant, hîc fuisse. Ut adeò exinde concludere liceat, qvamvis sensibus non patuerit ampliùs Virtus Absinthii, latuisse certissimè in Sale, qvod ex effectu constabat.

CA[PUT]

CAPUT IV.

De [illegible]itia & Adipſia, ſive [illegible]nâ â Cibô & Potu Abſtinentiâ.

§. 1.

[illegible]m tantummodo qvorundam Ciborum & po- *Aſitia.*
[illegible]uſeam & Antipathiam in præſenti Capite ad
& Adipſiam, ſive diuturnam omnium eſculen-
& potulentorum abſtinentiam, qvæ nimiæ Appe-
[illegible]oracitati & Bibacitati è Diametrô eſt contraria.
Per Aſitiam enim & Adipſiam illum intelligi-
[illegible]m, qvô laborantes vel per longum temporis ſpa-
[illegible]iam plenariè, non qvidem ex Nauſeâ, uti in ante-
[illegible]pite, ſed ex aliis cauſis, modò â Cibô, modò â
[illegible]dô ab utroqve ſimul abſtinent.

§. 2.

[illegible]ſcendit autem Vocabulum *Aſitia* ab Alpha privativô & *Derivatio.*
[illegible], qvô frumentum, panis, cibus &c. ſigni-
[illegible] Inediam, Eſuriem, *Jejunium* & Abſtinen-
[illegible] illum, qvi *cibum non* aſſumit, ſed je-
[illegible] permanet, ſignificet; *Qvamvis* etiam Aſitia
[illegible] pro Synonymô faſtidium *explicetur*, atqve cum
[illegible]ndum [illegible] *habeatur*, vid. Joh. Gorræi
[illegible] Steph. Blancard. *Lexic. med. p. m.* 61.
[illegible] experientum & Johann. Antonid. van
[illegible] *med. Exercit.* [illegible] multi cibum non
[illegible] hôc locô [illegible] ſignificatione Pathologicâ
[illegible]undô, ſed tali in-
appe-

appetente, qvi ob peculiares rationes, per aliqvot tempus, sine ciborum assumptione vivit, sumere liceat.

§. 3.

Appetitûs imminuti Causa. Dantur enim imminuti Appetitûs varii gradûs & causæ, v.g. Dysorexia, Anorexia, certorum ciborum aversatio, qvarum causa formalis est illius Vellicationis Ventriculi ejusqve Orificii superioris, in qvâ fames & appetitus consistit, gradualis defectus, qvi modò ab inertiâ vel defectu humoris digestivi, modò â torpore nervosæ Ventriculi tunicæ dependet. Illud fit, si dicti humoris particulæ salino-volatiles & vellicantes obtunduntur & enervantur, & qvidem ab alimentis & humoribus viscidioribus, pingvibus aut aqvosis; Existimat enim Nicander Jossius *de Fama & Siti cap. 7. p. m. 207.* pingvia cuncta tenacem qvandam habere substantiam ac propè invincibilem & incorruptibilem, ob suæ naturæ modum, itaqve virtuti ipsi alteranti & concoqventi onus molestum esse videntur. &c. Videmus etiam, si sevum vel aliud pingve illinatur palato & faucibus, præsertim verò eqvis, satietas fit, & famis extingvitur desiderium, hinc generaliter, secundum Theodori Craanen *Tractat. de Homin. cap. 121. p. m. 649.* hoc verum est, qvòd in chronicis & viscosis morbis Inediæ qveunt esse longiores, qvàm in acutis & ardentibus; Et homines, qvibus est temperies viscosa & crassa, diutius Inediam substinent, qvàm qvibus est acrior & volatilior. Item ab Oleis lubricantibus & pingvibus largiùs assumptis cessat appetitus. Hoc autem, seu torpor tunicæ Ventriculi nervosæ, à diversis conformationis & unitatis morbis, v. g. tumoribus, vulneribus, ulceribus & aliis nervorum octavi paris Pathematis dependet. Sæpius enim spirituum animalium torpor â sulphureis & Narcoticis inducitur. Opiata enim immodicè & intempestivè assumpta Spiritûs dictos intra fibras Ventriculi nervosas undulantes stupefaciunt & qvasi mortificant, hinc ægros dolore gravativô Ventriculi molestant, prout â Tho-

à Thoma Willisio *de Anim. Brutor. Part. 2. cap. 3. p. m. 162. seq.* & *[illegible] ration. Part. 1. Sect. 7. cap. 2. p. m. 169.* declaratur.

§. 4.

Huc pertinet etiam Nicotiana, siqvidem milites ad Appetitûs urgentiam debellandam & obtundendam fumô tabaci utuntur, qvod tempore annonæ caritatis sæpe etiam alii facere coguntur; & ordinariè juxta Georg. Wolffg. Wedelii *Patholog. dogmat. med. Sect. 3. cap. 2. p. m. 455.* omnes Tabacibibuli appetitum habent abolitum vel minorem. Nautas etiam qvandoqve per septimanam unam aut alteram solô Tabaci usu *vitas* sustinuisse, refert Theodorus Craan *l. a.* & juxta Johannem Viridetum *de Coction. Prim. part. 1. cap. 9. p. m. 94.* masticatione & fumigatione Tabaci, præcipuè dum continuatur, aliqvando ta[illegible]ntus fit salivæ affluxus, ut in glandulis Ventriculi partim defi[illegible]iat, sicqve appetitus langvescat. Secundum Nicolaum Mon[illegible]ardem *Simplic. medicam. Histor cap. 14.* Tabaci usus est apud Indos famis sitisqve sedandæ gratiâ, hoc modo: Conchylia qvædam Cochlearum fluviatilium urunt, deinde atterunt Calcis modô; hujus & foliorum Tabaci æqvas partes sumunt manduntqve, donec ex utrisqve massa qvædam fiat, qvam in pilulas pisô majores formant atqve in umbrâ siccatas in usum reponunt. Facturi iter per deserta, ubi neqve cibum, neqve potum inventuros se putant, harum pilularum secum delatarum unam inter labrum inferius & dentes reponentes, ejus liqvorem assiduè sorbent; qvâ absumptâ, aliam reponunt, atqve item aliam, donec peregrinationem triduanam interdum, aut qvatriduanam absolvant: istâqve ratione totô illô tempore neqve famem sibi molestam esse neqve sitim asserunt. v. Carol. Clusii *Exotic.* [illegible] *fol. m. 309.* item Ægid. Everhart. *de Herb. Panacea seu Tabac. p. m. 10.* Augustin. Thoner. *Observ. medicin.* Lib. 2. *p. m.* [illegible] Cornel. Stalp. van der Wiel *Observ. rar. Cent.* poster. Obs.

Obſ. 15. Schol. p. m. 163. ubi inqvit. Monſtravit experientia, multos nautas viatoresqve naufragium paſſos vel aliis tempeſtatibus obrutos, deficiente cibô & potu, Tabacô ſolô aliqvandiu vitam ſuſtentâſſe. Monachus qvidam Canadæ incolas famis, qvâ ſæpius affliguntur, tempore per hebdomadas aliqvot ſolius Tabaci aqvæqve uſu ſeſe ſuſtentare poſſe tradit. Et Floridæ Incolas ſtatis anni temporibus ſolius Herbæ Nicotianæ fumô paſci, referunt Autores: qvem per cornua huic uſui comparata in os recipiunt, ubi famem ſitimqve ſedari confirmant, phlegmaticorum humorum incredibili copiâ in os collectâ, vid. Gregor. Horſt. *Oper. medic. Tom. 3. Problemat. Dec. 3. Qvæſt. 7. fol. m. 43.* Multas adhuc alias Anorexiæ cauſas Autores Medici in Pathologiis annotarunt, qvas hic recenſere ſuperſedemus.

§. 5.

Aſitiæ Cauſa.

In Aſitiâ autem noſtrâ ſeu Inediâ & diuturnâ à cibô abſtinentiâ absqve dubiô allegatæ hactenus Anorexiæ cauſæ majoris gradûs præſupponendæ vel aliæ indagandæ erunt, qvod tamen ob caſuum horum raritatem non adeò facilè fieri poteſt, interim ex ſeqventibus obſervationibus varias cauſas eruere licebit. Dæmonum etiam præſtigiis atqve magicis artibus effici poſſe, ut qvis multarum dierum, vel hebdomadum, menſium aut etiam annorum Inediam, citra vitæ notabilem jacturam, ferre qveat, plurimi ſunt perſuaſi; in ejusmodi tamen cauſarum inveſtigatione non ſemper ad magica incantamenta Veneficorum, ſtrygárumqve faſcinamenta recurrendum eſſe, ſcribit Claudius Deodatus *Pant h. hygiaſt. hippocrat. hermet. Lib. 1. cap. 20 pag. m. 240.* cùm hi Caſûs non rarenter ad majorem DEI gloriam contingant.

§. 6.

An homo ſine cibo vivere poſſit?

De ipſâ autem Inediâ dicit Hippocrates, vel Autor Libelli de Carnibus, qvi inter Hippocratis Opera recenſetur, *Oper. Sect. III. fol. m. 35.* hominem ſine alimentis ultra ſeptem dies vivere

vere non posse; quod rationi etiam maximè consonum videtur, cùm ad Corporis nutritionem vitæqve tum propagationem, tum conservationem, summa alimentorum necessitas sit; Contrarium tamen seqventes, nonnullorum per aliqvot septimanas, & qvandoqve longum satis temporis spatium, ab omni penitus Cibô abstinentium, observationes testantur, qvamvis interdum imposturam subesse, non sit negandum; Interdum etiam tales Inediæ diuturnæ, causæ cuidam supernaturali, sive divinæ sive dæmoniacæ, adscribi solent. *v. M. N. C. Dec. III. An. 5. & 6. App. p. 100.*

§. 7.

Inediæ exempla sacra.

Seqventia Inediæ exempla in sacrô Codice annotata legimus: Moses servus & Legatus Dei in monte Sinai, dum tabulæ Legis divinæ conscribuntur, qvadraginta noctes panem non edit, & aqvam non bibit. *v. Exod. cap. 34. vers. 28.* Elias Thesbites, divinus Vates, ab Angelô cibatus ivit in virtute hujus cibi qvadraginta dies & qvadraginta noctes, usqve ad montem Dei Chorebum seu Oreb dictum. *1. Reg. cap. 19. v. 8.* Totidem etiam dies noctesqve jejunavit ipse Salvator noster, in carne à Satanâ tentandus, *Matth. 4. v. 2. Luc. 4. v. 2.* Cives in Jabes Gileadis, postqvam Saulis & filiorum ipsius corpora sepeliverant, jejunaverant septem diebus. *1. Samuel. 31 v. 13.* Cornelius, Centurio Cæsariensis, qvatuor dies fuit jejunans, *Actor. 10. v. 30.* Saulus conversus, illuminatus, sed visu adhuc privatus, Damasci erat Dies tres non videns, neqve comedens. *Actor. 9. v. 9.* Idem Saulus, postea Paulus, Apostolus, & aliæ ducentæ septuaginta sex personæ Naufragium passæ qvatuordecim dies jejunæ permanserant. *ibid. Cap. 27. v. 33.* Tempore Holophernis erat populus jejunans dies plures in totâ Judææ & Hierusalem. *Lib. Judith. cap. 4. v. 13.* juxta editionem Sebastiani Schmidii. Et Esthera cum Judæis neqve comedebant neqve bibebant dies noctu & interdiu, *Lib. Esther. cap. 4. v. 16.*

§. 8.

§. 8.

Exempla profana.

Post sacra etiam profana Inediæ exempla variasqve ejusdem causas, sine ordine tamen recensebimus; Juvenis qvidam Halæ Saxonum, temperamentô melancholicô præditus, cùm Bona sua salina, ad comparandas res ad militarem artem necessarias, vendenda proponeret, nec tamen id efficere certas ob leges posset, in tantam incidit Melancholiam, ut spatiô qvatuordecim dierum nihil, nec edere, nec bibere vellet. Hisce elapsis coactus magnis precibus parum jusculi assumsit, sicqve iterum per qvatuordecim dies absqve cibô & potu remansit. v. Casp. Theoph. Bierling. *Adversar. curios. Obs. 43. p. m. 79.* ubi etiam aliûs Melancholici, septem hebdamadas sine cibô viventis meminit. Puer qvidam paganus sex annorum cum Patre bubulcô armenta vesperi domum reducturus videt vaccam à grege in proximam sylvam abeuntem, qvam pressô pede perseqvitur, sed ipse à viâ aberrans in sylvâ tamdiu obambulat, patrem continenter inclamando, donec nocturnis tenebris obrueretur, ac in dumetô qvodam densissimis spinis horridô contra luporum ibidem sæpe grassantium invasionem (ut ajebat) se muniturus, suppositô Capiti pileô & attritô saccô dorso placidè obdormiret: Expergefactus alterô die iterum per omnem sylvam strenuè oberrat, Patrem anxiè qværendô ac sæpius inclamandô, idqve tertiô die qvoqve, licet frustra: qvartô demum die, ad levandam, qvâ maximè premebatur, sitim, ex sylvâ in sata læta & rorulenta se recipit, ibiqve obambulans ex strepitu & collisione culmorum â qvodam agricolâ deprehensus. At ex metu longiùs iterum in sylvam se proripiens captus est, ac â loci Parochô curatiùs examinatus respondit, se qvatriduum illud nec comedisse nec bibisse, sitivisse autem plurimum, referente Johanne Michaële Fehr *M. N. C. Dec. II. An. 2. Obs. 2. p. 2.* Puella qvædam Austriaca, cui esurienti & petenti panem mater, ipsa qvoqve fame, tempore magnæ charistiæ, macerata & ad itam

iram commota, famem decennem imprecata erat, tantô tempore absque omni cibô vixisse dicitur. vid. Philipp. Camerar. *Oper. Horar. succisiv. Cent. II. Cap. 36. p. m. 126.* Basileæ qvendam Anabaptistam novendecim dies absque cibô & potu vixisse refert Gottfried Arnold Kirchen- und Ketzer-Histor. *Part. II. Lib. 16. cap. 21. fol. m. 267.* Bancanes, Philosophorum vel potiùs Negotiatorum genus apud Indos, plurimùm jejunant, noctu paucissima edentes; nonnulli inter hos superstitiosiores viginti interdum diebus omni cibo abstinent, v. Carol. Clus. *Annot. in Garc. ab Hort. Lib. 1. cap. 3. fol. m. 154.* Multa diutius sine cibo viventium exempla collegit etiam Marcellus Donatus *de Medic. Histor. mirabil. Lib. IV. cap. 12. p. 360. seqq.* item Martin. del-Rio *Disquisit. magic. Lib. II. Quæst. 21. pag. 219. seq.* Sanctus Medicus Otricolanus sub Antonio Imperatore se Christianum esse intrepidè cùm fateretur, in Carcerem conjectus & ligatus duodecim dierum Inediam & varia tormentorum genera *per miraculum* toleravit, Capite postmodum truncatus vid. Tob. Whitaker. *de Sanguin. Uvæ. p. m. III. 116.* Puella undecim annorum Silesiaca per novem menses ne hilum qvidem, per sex autem menses subseqvutos rarissimè qvidem, neqve in eâ qvantitate, qvæ ad vitam sustentandam sufficere potuisset, assumsit. Per totum hoc tempus immota planè ac mortua qvasi in lectô procubuit. Causam in Arsenicum conjiciebant, in fornace cum lignis ex errore cancrematum, pro gliribus enecandis ibi positum, nam & aliæ puellæ, qvæ in eodem conclavi erant, idem ferè fatum, qvanvis non adeò diturnum & grave, sunt expertæ, juxta Observationem Christ. Mich. Adolphi *Ephemerid. Acad. N. C. Cent. VII. & VIII. Obs. 34. p. 81. seq.* Seqvens Inediæ exemplum recenset Isbrandus de Diemerbr. *Anat.* Lib. I. *cap. 7. fol. m. 8.* fuimus, inqviens, aliqvando qvadraginta peregrinantes, simul ex Galliâ reduces, cùm qvinqve in mari ventus planè adversus, hinc præter nostram spem & expectationem diu-

tius nobis in itinere hærendum eſſet, omnibus eduliis cum aqvâ dulci & qvocunqve potu penitus abſumptis, tandem ad tertium usqve diem nobis omnibus jejunandum erat, ita ut ne micam qvidem panis, nec guttam potûs haberemus: ſed cùm per ſesqvi diem vel paulò ulteriùs jejunaſſemus, nemo noſtrûm famen perſentiebat amplius, ita ut tertius dies nobis non eſſet moleſtus, niſi ſolâ corporis debilitatione &c. Leonardus Piſtorienſis ſenſim ſe eò traduxit, ut ſemel tantùm in hebdomade cibum ſumeret, juxta Hieronym. Cardan. *de Subtilitat. Lib. 2. fol. m. 357.* ubi etiam qvendam Juvenem Scotum, ſub Clemente VII. in cuſtodiâ ſponte aliqvando ad vigeſimum, aliqvando trigeſimum diem, absqve Cibô perſeverâſſe refert. Melancholicus qvidam per multas hebdomadas ſolâ aqvâ vitam ſuſtentavit, ſecundum Sibold. Tib. Hemſterhuis *Meſſ. aur. p. m. 240.* Juvenis qvidam viginti circiter annorum ex morbô graviſſimô atqve diuturnô, ſolô Dei & naturæ beneficiô, citra ullum medicamentorum uſum ita relevatus fuit, ut hinc inde deambulare poſſet, attamen â cibô & potu per dies aliqvot ita abhorruit, ut vix odorem ipſius ſufferre, multò minus qvicqvam guſtare poſſet. vid. Gvil. Fabric. Hild. *Cent. 2. Obſ. 44. f. m. 117.* Inediæ plurimorum dierum exempla recenſet etiam Johannes Rhodius *Cent. 2. Obſ. 54. p. m. 80.* Scilicet Johannem Dominicum Salam Cibi abſtinentiam ad undecimum diem ſine detrimentô notâſſe: Mulierem qvoqve dies viginti ſine alimentô ſuperſtitem vidiſſe Horatium Angenium; & Hieronymi Cardani Patrem â nonô ante obitum die prorſus Cibo abſtinuiſſe &c. Virgo qvædam viginti qvinqve annorum, ex deſperatione ob fratres prodigos, viginti duos dies integros, ſine Cibô & potu, omninò permanſit, teſte Dominicô Panarolo *Pentecoſt. 5. Obſ. 20. p. m. 157.* Virgo qvædam ſacerdotalis, cui nomen Columbæ, pluribus menſibus Inediam ſuſtinuit, hæc in miraculum Patribus Romæ venerat, unde experimentum pluribus cuſtodientibus

[illegible] qvidam qvadraginta sex diebus con-
[illegible]us apud Alexandrum Benedictum
[illegible] fol. m. 204. Vir qvidam sexagena-
[illegible] altum fodiens, egestâ terrâ de-
[illegible]tem triginta qvinqve pedum op-
[illegible] permanens, siqvidem imminenti peri-
[illegible]ens habuit, tabulatum opposuit, qvô
[illegible] sine cibô & somnô vixit, solâ Urinâ
[illegible] orans, donec acceleratâ effossione sanus
[illegible] fune evectus fuit. v. Johann. Schenck.
[illegible] II. fol. m. 322. In Incendiô, qvod Annô
[illegible] Hamburgi exarsit, post octiduum reper-
[illegible]uer, qvi ad Prænominatum tempus absqve
[illegible] perseveraverat, uti ex Novellis publicis
[illegible] refert Rosinus Lentilius M. N. C. Dec. III.
[illegible] Septem Britanni, in Insulâ Christo-
[illegible]lummodo noctis se accinxerant, ultra
[illegible]erant commeatum. At interveniens
[illegible]os longius in mare, qvàm ut potue-
[illegible] ante diem decimum qvin-
[illegible] videm tam impensè cibo,
[illegible] fecerit ipsis in diem qvin-
[illegible] standum fuit reliqvos un-
[illegible] qvæ eò ipsis fuit gravior,
[illegible] ol, & vehementius exsucca
[illegible] ns incalescentis Maris salse
[illegible] Lib. 1. cap. 43. p. m. 84. [illegible]
[illegible] ssimus Anglus Melanch[illegible]
[illegible] ô vel minimô cibô po[illegible]
[illegible] colloqvium, neqvide[illegible]
[illegible] & formosissiam ad[illegible]
[illegible] lucem fugiens [illegible]

autem decem diebus ante lucem ſurgens cum multis eqvis venatum excurrebat; inde laſſus rediens vorabat, qvod tribus ſufficeret &c. vid. Henr. ab Heer *Obſerv. 27. p. m. 214.* Noribergæ vixit Virgo qvædam, ſtaturâ corporis gracilis, attamen Oſſium compage robuſta ac iracunda, â juventute aſſveta ob conceptum odium ac diſſidium ſæpiſſime aliqvot dies impranſa & ſine omni potu citra virium lapſum permanere. Imò qvodam tempore & in ætate nubili, ob ejusmodi cauſam, Inediam atqve ſitim per dies qvindecim, ſub ædium ſupremô tectô locô ſqvalidô & tenebricoſô latitans cunctorumqve conſortium ac alloqvium fugiens, tam pertinaciter ſuſtinuerat, absqve omni deguſtatione cujuslibet Cibi & aqvæ alteriusve liqvoris, ut familiares, illam morbos ſibi graviſſimos aſcituram, metuerent. Sed illa ſextâ decimâ die ſub nocte, cum cæteri dormirent, prodiens incepit panis bucellam, aqvâ fontanâ imbutam tantum lambere, moxqve rurſus in ſuas latebras receſſit. Die decimâ ſeptimâ iterum noctu bucellam panis aqvâ imprægnatam modò rodebat; & dehinc alios cibos in minimâ portione ſumebat, juxta Joh. Helwig *Obſ. 73. p. m. 233. ſeq.* hæc Obſervatio eſt eadem, qvam verbis germanicis refert Chriſtophorus Hellwig *Caſ. & Obſerv. Med. Part. I. cap. 9. p. m. 53. ſeq.* Don Antonius Carthuſianus Ruthenenſis per duos menſes ægrotavit & absqve cibô ullô remanſit; omnia enim reſpuebat oblata ad nutritionem, & ſi cogeretur, ut vi aliqvid deglutiret, illud rurſus evomebat. vid. Petr. Borell. *Cent. 3. Obſ. 8. p. m. 224.* Refert etiam Michael Aloyſius Sinapius *Paradox. med. Part. 3. Aphor. 4. p. m. 50.* ſe vidiſſe Polonos milites unô vel alterô granô piperis deglutitô & hauſtâ cereviſiâ ſemel triduo ſumptô, famem bene toleraſſe; ubi etiam addit, nonnullos famis hujus tolerantiæ cauſam faſciis, qvibus Poloni ſe per medium fortiter cingunt et viſcera conſtringunt, adſcribere. Scythas etiam, ſi qvibus de cauſis inedia longiùs toleranda ſit,

Ventrem

[illegible]hibere, qvò fames illos paucô aut
[illegible]nûs attingat, refert ex Citesio Pau-
[illegible]lon. *Schrejer. Ined. p. 182.* Cujus-
[illegible] juventute memini de milite qvo-
[illegible] bellum Turcicum ex Hungariâ
[illegible] erat vorax, ut qvantum sex vel octo
[illegible]ciebat, ipse solus, pro unô prandiô, de-
[illegible]tiam Capitaneo suo, sponsione de ipsius
[illegible] Centurione factâ, Eqvum pulchrum, sibi
[illegible] fercula opima, pro Conviviô sex perso-
[illegible] Ducatum acqvireret. Qvibus ferculis de-
[illegible] vini superbibitô lætabundus domum ve-
[illegible] furorem, cum sociis seu servis suis mensæ,
[illegible] familiâ aliqvot Lucanicæ cum brassicâ
[illegible] assidentem offendebat, denuòqve factâ
[illegible] cum butyrô & caseô, tot persona-
[illegible] atqve [illegible] sufficiens, insuper ingero-
[illegible] dictus miles laborem nomi-
[illegible] der Arbeiter & contractè der
[illegible] etiam in penuriâ seu cibo-
[illegible] Officialium & commilito-
[illegible] qvinqve & plures dies, imò
[illegible]ve inediâ vincere poterat;
[illegible]litare pro sufficienti reple-
[illegible]bat, qvare, ut eò melius,
[illegible]ret, qvotidie abdomen in
[illegible]iaceô constrictum gerebat.
[illegible]is magisqve constringebat
[illegible]um qvantitate relaxabat
[illegible]

[illegible] diebus & noctibus [illegible]

A a

nec potionis qvicqvam adsumsit, vid. supra allegatus Henricus ab Heer *Obs. 8. p. 92.* Et juxta Dominici Salæ Tractatum de Alim*ent. Sect. 2. cap. 31. p. m. 32.* singularis & verissima est historia Comitis Vgoloni, qvi carcere detentus sine ullo Cibô vixit usque die septimâ & media octavâ; ipsius filii, Gadus nam major usqve ad qvartam, tres alii mortui sunt inter qvintam & sextam. Exemplum Asitiæ diuturnæ de Nobili qvadam Virgine Ziegleriâ, ad triginta & unam septimanas ne micâ qvidem ullâ vescente, refert Georgius Francus *M. N. C. Dec. II. An. 8. Obs. 94. p. 567.* Puellam qvandam totô ferè annô nihil manducâsse, nisi qvòd minis interdum, vel precibus compelli potuerit, ut parum biberit, idqve rarissimè, non solùm ipsa puella, sed & ii, qvi custodiam ejus, in custodiâ detentæ, gesserunt, oculati testes memorârunt. Qvam Inediam etiam ipsa facilè indicavit per totum corpus tremula, macie & pallore confecta, de ægritudine Capitis ac Ventris dies noctesqve conqvesta. v. Thom. Bartholin. *Act. Hafn. Vol. I. Obs. 139. p. m. 293.* Puer tredecim annorum Melancholiâ hæreditariâ splenericâ laborans inter alia symptomata sensit Appetitum planè prostratum ob Sympathiam animæ & corporis, nec non fortem phantasiam: putabat enim delictum capitale esse, cibô & potu reficere naturam, neqve vel micâ panis se dignum æstimabat. v. Godofr. Schultz. *Differt. de Tinctur. Bezoart. Michael. cap. 5. §. 23. p. m. 114.* Exemplum Melancholici plurium septimanarum abstinentiâ sese macerantis ex Fridericô Lossiô allegat Johannes Helwigius *Obs. med. Obs. 73. Schol. p. 234.* Incantatam qvandam puellam Eisenbergæ per aliqvot menses parum vel nihil comedisse, refert Georgius Wolfgangus Wedelius *Pathalog. med. dogmat. Sect. 5. cap. 2. p. m. 465.* In cœnobiô Montis Cœlii Monialem qvandam suffocatione Uteri laborantem ad decimum diem solâ panis bucellâ vitam traduxisse, scribit Antonius Benivenius *de abdit. morb. & sanat. caus. cap. 108. p. m. 283. seq.* Hanc Obser-

vatio-

ASITIA.

...cus Sampsonius *M.N.C. Dec.I. An.3.*
...dam ab ictu, sibi in dorsum à mo-
...fixa est, unde parùm sentit in gulâ de-
...recidivam passa ... prostratum appetitum, adeò ut à
...Decembris An. 1667. abstinere desierit:
...pedetentim ab omnibus liqvidis,
...uti & ... guttæ juris prunorum coctorum, vel
...succus unius Uvæ passæ, intellentur cum.
...Menses elapsi sunt ab omnimodâ hac
...evacuat per Urinam, alvum vel
...prædictâ madefiunt. Volæ manûs
...vultus satis floridus, vox sonora.
...concidit, qvæ manu palpatur, non
...jam aridis, mediantibus. Ca-
...ensiformi ad umbilicum. Pars
...sed inferior longè magis: cu-
...peratur, qvare aliqvando lacte
...unt, illam qvinqve septima-
...i undiqve confluunt ad il-
...liiqve, qvi integras noctes
...ut, si forsan fraus aliqva ab
...etur. Nullus hic est Reli-
...us, nec ulla fraus detege-
...Sylvaticum Brixiâ pers-
...dies sine sensu ac mo-
...andemqve ad se re-
...2. *Observ.* 55. p.m.&
...xisse, qvæ sine ci-
...m regnante Fride-
...ancholicum,
...is, sine cibô

madas vixit, qvotidie aut alternis diebus semel haustum aquæ frigidæ bibens, & præterea nihil assumens, ex Alberto Magno refert Daniel Sennertus *Practic. medicin. Tom. III. Lib. 5. Part. 1. Sect. 2. cap. 2. p. m. 77.* ubi etiam ex aliis Autoribus allegat, Augustini temporibus qvendam qvadraginta diebus sine cibô vixisse; & Timonis aviam sive amitam, sive nutricem, qvotannis, Ursarum more, bimestre tempus in Ciliciæ speluncâ sine alimentô semianimem delituisse. v. etiam Henrici Smetii *Miscell. Medic. Lib. 10. p. m. 554. seqq. & p. 551. sq.* ubi victoris rusticani filiam per decem annos totos ab omni cibô & potu abstinuisse per Attestatum medicum probat. In Belgiô accidisse refertur, qvendam melancholicum, Isaac Hendriesse Stiphont, Harlemi Anno 1685. â die sextô Decembris ad diem decimum qvintum Januarii jejunâsse qvadraginta diebus & noctibus, solô Tabaci fumô usum, & aqvâ frigidâ ad eluendum os. Qvod tamen aliqvid monstri alere ac confictum potiùs nec sine fuco fuisse, scribit Georgius Wolffgangus Wedelius *Patholog. l. d. p. 464.* Puellam qvandam Rhodiensem, in pagô ab Oppido Lauterburg unius diei itinere distante, per triennium cibo, & potu abstinuisse demumqve in Domino obdormivisse, refert Paulus Lentulus *Histor. admir. de prodigios. Apollon. Schrejer. Ined. p. m. 88.* Puellæ seu Filiæ Coloni cujusdam in pagô Heiselaer post febrem qvartanam consvetus minuebatur appetitus, ut lecto inhærens per mensem continuum qvævis respueret alimenta vid. Cornel. Stalpart van der Wiel *Obs. rarior. Cent. 1. Obs. 15. p. m. 134. seq.* Annotavit etiam Daniel Eremita in descriptione Helvetiæ, ubi de Strumis agit, se vidisse in Bernatibus mulierem ad decem annos citra omnem cibi potûsqve humani usum vixisse, torqventibus se frustra Medicis & causam qværentibus, cùm supra infirmitatis humanæ terminos sit. v. Dan. Eremit. *Opuscul. p. m. 402.*

§. 10. Mar-

adhuc alia In-
ediæ exempla.

§. 10. ...monstrosô qvodam morbô & præpri-
...ans, â die decimâ qvartâ Februa-
...Junii, elapsos qvatuor Menses
...primùm solum cochlear brodii
...Cluentô exspuit lapillorum majo-
...ut cruciatûs contra ipsius volunta-
...offerendô cibô potuqve abstinerent hoc
...ansit itaqve ægra totum qvadrimestre ab-
...bibens, non sumens remedii qvicqvam,
...die Cochlear exiguum Olei amygdalarum
...impragnatum, qvod optimum solvens in
...erat. vid. Act. Eruditor. Lipsiens. An. 1682.
...Refert etiam Johannes Matthæus Hes-
...Quæst. 5. p. m. 26. ex aliis Autoribus qvæ-
...qvendam Almericum qvatuor
...neqve comedisse. Et Marga-
...potu ultra sedecim Menses
...m, Medicum libellum edi-
...qvæ duobus annis sine ci-
...oriô Tullensi puellam duo-
...inde ab omnibus aliis cibis
...jejunasse, de qvâ infr...
...Medicum ad se, cù...
...Inediâ se præcipuè...
...stor. p. m. 637. A Ma...
...gic. Lib. 6. cap. 2. Sc...
...Carthagini constitu...
...e, qvod illic acc...
...juvencula, Ara...
...balneô lavan...
...& seipsam...

...edit, nec bibit,
...pinarum, statim vo-
...n, qvàm antea, copiam,
...irritando omni
...mpore Medici.
...ernis, non edens, non
...vàm qvintô sextôve
...ulcium spiritu Nitri
...oc affectu repertum
...Mens. Novembr. p. 340.
...Quæstion. medic.
...dam Inediæ exempla; scilicet
...atantibus integris neqve bibisse
...ebrinam Rhodiam ab omni cibo
...dasse, potu vixisse. Patro Simonem Por...
...annorum virgine Germani...
...de qvadam primum â pane,
...Valerius, Præterea in te...
...abstinuisse, & per trienn...
...Dialogus, qvam Aurelianus Imp...
...Christ. Matthiæ Theatr... sed
...vocavit, ... Disqvisit. M...
...historia monstrosum VI. Col...
...Aspere qvædam...
...civis ignorat? Qvædam...
...gestans, cùm in...
...impudicè aspiceret.
A

similans, domicilio se diabolo præbuit. Statim ille Leo, qui rugiens circuit, qvem qværebat, invenit. Meatus igitur gutturis ejus occupans nullum cibum nullumqve potum trajiciendi per septuaginta ferme dies totidemqve noctes, jejunium [illegible] diabolus ex capto possessoqve vase exhibuit. Hoc tamen puella fatebatur, avem qvandam noctis mediô apparere, qvæ sibi ore, nescio qvid, infunderet.

§. 11.

Henrici ab Hasfeld.

Veri Jejunii historiam seqventem narrat Johannes Wierus *de Jejun. commentit. Oper. pag. m. 761.* his verbis: Henricus ab Hasfeld, eximiæ pietatis vir, tunc inculpati cælibatûs, tam erga pauperes profusus, ut cùm in dividendis pannis suam exerceret mercaturam, multò libentiùs pannum integrum aperuerit secueritqve gratis, ut nudi pauperes vestirentur, qvam ut cum fœnore aliis divenderet. Qvum autem Religio Romana commutaretur transiretqve in Saxoniam, & Norwegiæ incolas Crapulæ nimium mancipatos cerneret hic Henricus, nec suæ functioni hîc respondere ecclesiarum ministros intelligeret, à qvibus in concionibus palam audiebatur, jejuniô imitandos Mosen & Heliam, videlicet qvadraginta dierum abstinentiâ: at Deum nunc tam diutini jejunii tolerantiam in hominibus minimè operari. Hic Henricus, uti omnis vitæ dissolutioris & potissimùm Crapulæ juratus hostis, se Concionatoribus, qvasi Deo honorem derogantibus & potentiam ejusdem extenuantibus, nimis opposuit, reipsâ testatum volens, omnipotentiam ejus neqvaqvam imminutam aut concisam, sed parem nunc & in ævum, qvemadmodum ab initiô, perdurare. In nomine itaqve Domini ad ejusdem gloriam, gratiâ ipsius fretus, jejunium tentat: in qvô ubi triduum perstitisset, tantum non fame opprimitur. Qvare panis triticei buccam & liqvoris haustum ubi sumsisset, utroqve in ipso Oesophagô sive gulâ sensibiliter permanente dies inde qvadraginta & totidem noctes absqve ullius

…ASITIA.

…veravit. Exactô autem hoc tem-
…tea assumpti portionem crudam
…am ex tam diutinâ abstinentiâ mi-
… ut lacte refocillari corpus opor-
… ab illius Provinciæ Gubernato-
…t dies sine ullius alimenti subsidiô vi-
veritatem confesso adhuc non credens,
confirmari mavult Gubernator. Qva-
…iculo inclusum dies qvadraginta asserva-
…qve ullô victu: qvi constanter hoc tulit
…ium minore, qvàm antea. Nihil hic si-
…bat viribus: sed qvicqvid id esset, soli
…at, cujus hoc erat opus, potentia & ho-
…am & plusqvam humanam abstinentiam at-
…ocentiam Numen Norwegicum a multis nun-
…erat addictus sectæ. Negociorum verò suo-
…ctus Bruxellam in Brabantiam, ob hæreseos
debitoris sui accusatione, captus in carcere
…er vivit jejunatq; … Inde lata mortis senten-
…combureretur vivus … Confessione tamen popu-
…m, non prælectâ … hic intrepidè sine ullâ fa-
…supplicii locum … tit: Ubi catenâ alligatus,
…circa horrib… aspectu incensis, putaba-
…in theatrô a… extremum halitum discur-
…genua pr… volutus, oculis in cœlum
…Deum su… dit preces; hinc surgens,
…animô … ne ullius tremoris indiciô
…demittit … am sedatè, ut ab ipso mo-
… flammis crudelissime i…
… reliqviæ inventæ null…
… bitus. Schoriô Bra…
…illesimum, qvadrag…

qvintum. Hæc Wierus *l. a.* ubi adhuc bina annectit exempla; alterum de Canonicô qvodam Leodiensi, qvi totidem dierum continuum jejunium experiri conatus, ubi ad decimum septimum pervenisset diem, tantam omnium virium sensit jacturam, ut nisi incunctanter restaurante victu fuisset subventum, haud dubiè interiisset; alterum verò de puellâ qvadam Nicolai nomine, Bucholdiæ in Monasteriensi Provinciâ degente, qvæ octodecim septimanis nil aliud gustavit, qvam pauca poma tosta, ptisanæ verò cremorem bibit.

§. 12.

Episcopus Spirensis. Episcopus etiam qvidam Spirensis, Rudolphus à Franckenstein, bis per qvadraginta dies jejunavit atqve in secundô jejuniô, qvod ad qvadragesimum octavum usqve diem perduxerat, viribus tandem omnibus exhaustis, Lauterburgi vitam cum morte commutavit. Item Puer qvidam in Oppidô Adelburgô, annos circiter qvatuordecim natus, aliqvandiu gravissimô morbô detentus in Epilepsiam incidit, hacqve cessante Ecstaticus evasit atqve ad septimanas circiter duodecim nihil plane cibi aut potûs admisit; qvantumvis lauta omne genus edulia illi atqve obsipara, qvæ cujusvis vel maximè sopitam ὄρεξιν excitare facilè, & ad edendum excitare potuissent, apponerentur; uti prolixè refert Paulus Lentulus *Histor. admirand. de prodigiosa Apolloniæ Schreiera Inedia p. m. 83. seq. usqve ad 97.*

§. 13.

Apollonia Schreiera. Non immeritò autem prodigiosa vocatur allegatæ Apolloniæ Schreieræ Inedia, de qvâ dictus Lentulus integrum Tractatum, nostrô tempore rarum admodum, edidit, multis aliis diuturnæ Inediæ exemplis annexis. Vixit autem dicta Virgo in agrô Bernensi, & qvidem in pagô seu viculô, nomine Gals, aliis Gars, annorum circiter decem & octo, mediocris staturæ, valetudinaria per aliqvot, & juxta alios, per qvinqve annos sine cibo & potu vivens, & qvidem circa Annum 1602. de qvâ

l. a.

...ginis hujus etiam meminit Josephus
...tor. *Sect. 2. cap. 4. p. m. 173.* & qvi-
...vidi puellam octodecim annos aut
...mo melancholicô, qvæ citra cibum
...vixerat. Illa sensim primò panis,
Omnium appetitum, vel fructuum
aliqvod tempus jusculis nutrita paulatim
misit. Tandem aliqvot Cochlearia Vini
...unt, donec & usum illius prorsus etiam
...potum stomachô, ex dolore & crucia-
...; ita ut ad extremum ἄσιτος, citra ul-
... Inediâ aliqvot dies duraverit, dein &
...tegrum annum, qvò citra ullius ali-
...vivebat valetudine integrâ. Sena-
...ditâ famâ, jussit Berniam & matrem
...emodochiô Urbis collocari & ibi
..., num mater filiæ aliqvid clam
...besset. Cui rei cùm per aliqvo...
...cognitum tandem verè fuit &
...alimenti ingestionem vivere &...
...edic. *Dispút. 3.* Oper. Tom. ...
...er qvinqvennium compl...
...nò seipsum in peregrin...
...omnibus hujus puellæ ...
...ctam Schrejeram dem...
...istam & sanam secun...
...rum iterum comedi...
Horstius Oper. Tom. ...
1. *fol. 519.* addit, p...
olum à Cibo potu...
qvemcunqve mo...
inhabilem fuiss...

nus postmodum Corporis qvidem vires recollegisse, non tamen sine gravi mentis jacturâ, cum succrescentibus viribus Corporis, mentis operationes depravatas acceperit, ita ut ἀνοίᾳ vel μωρώσει qvadam affecta fuerit, qvæ per totum Inediæ tempus piè prudenterqve vixit. Qvod confirmat etiam Gvilhelmus Fabricius, Hildanus, *Observ. Chirurg. Cent. 4. Obs. 4. fol. m. 288.* Apollonia Schrejera, inqviens, post longam Inediam iterum edere & bibere incepit primâ die anni millesimi sexcentesimi undecimi. Ab initiô parcè sumebat cibum, & nihil ferè præter jускula, & utplurimum hordeacea: verùm non diu post, cùm esset facta insipiens, omnia etiam lintea, lodices imò & culcros devorare tentavit. Panem in Vinô maceratum ei obtulimus, qvem avidè devorabat: vinum tamen bibere noluit, dicens, hoc sibi nocere, & capitis dolorem excitare. Invenimus illam in viridariô, ubi cum pueris puerilia tractabat, & coram nobis vociferabatur, canebat & saltabat. Actiones omnes naturales aderant: dormiebat enim, insomnia habebat svavia. Excrementa qvotidie, & menstrua singulis mensibus copiosè excernebat. Venter, qvi antea supra modum depressus erat, nunc secundum naturam se habebat, reliqvaqve membra omnia carnosa erant. vid. etiam Gregor. Horst. *Oper. Tom. II. Lib. 11. Obs. 1. fol. m. 519.* Claud. Deodat. *Panth. hygiast. Lib. 1. cap. 20. p. m. 238.* Joh. Jac. Dœbelii Bericht von Esther Johannen Paulin zehnjähriger Fasten *p. 116. seq.*

§. 14.

Puella Spirensis. Deinde etiam ob Inediam diuturnam nota est alia puella, & qvidem Spirensis, Margaretha Seyfridia, in Villâ qvadam Roed, Spirâ non ampliùs duobus milliaribus distante, nata, qvæ decem annos nata post capitis dolores ventrisqve tormina, qvicqvid erat Cibi, tandem aspernabatur, donec eô omnino rejectô, potu tantùm sese per aliqvot hebdomadas sustentârit; qvô etiam deniqve abstinens citra cibi potûsve usum totum, ut crede-

transfegerit triennium. Hujus diut
admiratione commotus Romano.
Anno 1542. ad Comitia, à Carolô
advenisset, veritusqve ne qvid frau
vestibus, sibi fraudis conscium, Spiram acc
Medico suo & alteri cuidam fi
spectatæ fidei nocturnô diurnôqve te
observandam dedit. Verùm cùm ni
cuncta qvoqve dictis cor
genuinâ clementiâ & liberalitate, p
mundô decoratam parentibus re
Michaelis 1530. usqve ad annu
posteanec per tres annos cibo, p
testatur edito propriô ejus rei lib
Physicus Cæsareus, testis oculat
Gregor. *Syntax. Art. mirab*

Hanc puellam vidit etiam J
s natam, justô corporis, p
fuscam, oculis cæsiis, facie n
edicin. Lib. 2. Epist. 27. p. m. 6
uella, cùm hanc Inediam
crementorum nec per alvu
d de hac puellâ Spirensi G
um Principem, Corneliu
perscripserit. vid. Paul. Le
cier. Ined. p. m. 26. seqq. F
ap. 21. p. 222. August. T
egor. Horst. *Oper. Tom.*
n Inediam pro suspect
mentit. Oper. p. m. 764

5.
oloniensis Inediâ fe

fert Gvilelmus Fabricius, Hildanus, *Observ. Chirurg. Cent. 2. Obs. 40. f. m. 116.* Anno 1595. Puella qvatuordecim circiter annos nata è Ducatu Juliacensi Coloniam adducta fuit, ubi in diversoriô, cui eqvus albus pro insigni est, in latâ plateâ, ut singulare qvidpiam conspiciendum, exhibita fuit. Illam autem sine omni cibô & potu per annos tres vixisse ajebant parentes, idqve testimoniis avthenticis & fide dignis confirmabant. Diligenter ego (Fabricius) illam perlustravi & singula observavi. Facie erat tristi & melancholicâ, totô Corpore carnosa satis, præter ventrem, qvi ad spinam dorsi planè depressus vergebat. Hepar & reliqva viscera, ventrem manu tractando, qvasi in scirrhos concreta essent, percipiebantur; excrementa nulla ejiciebat; â Cibo adeò abhorrebat, ut cùm qvidam ex illis, qvi ad eam visendam advenerant, Sacchari parum clam in os misisset, illa protinus in Syncopem incideret. Sed qvod maximè mirandum est, ambulabat illa, imò cum aliis puellis ludebat, saltabat & negotia puerilia perficiebat, eratque corpus suô colore naturali præditum. Respirandi, loqvendi, vociferandi nulla erat difficultas. De origine hujus Inediæ rogati parentes referebant, illam ante annos septem ex morbô gravissimô relevatam paulatim cibi fastidiô correptam fuisse, ita ut aliqvando trium aut qvatuor dierum spatiô nihil cibi gustârit, deinde sumptó parum lactis recens emulcti, denuò per dies sex & septem â cibô & potu abstinuisse. Cùmqve in eâ miseriâ qvatuor annos integros vixisset, â cibô & potu omninò postea abhoruisse & tribus exinde annis neqve cibum neqve potum gustâsse.

§. 16.

Puella Morsensis. Aliud adhuc diuturni jejunii exemplum & qvidem in puellâ vel Virgine Morsiensi â se observatum recenset idem Autor *l. a. Cent. 5. Obs. 33. f. m. 413. seqq.* qvi eandem abstemiam Anno 1612. die 23. Julii Mœrsiæ ipse vidit. Agebat autem tunc temporis dicta, nomine Eva von gen End, aliâs Eva Flegen,

…lis & mediocris fortunæ in pagô R…
…imum ætatis annum, vixeratqve…
…num, sine ullô Cibô & potu. Ab…
…udinaria & perpetuò doloribus c…
…verò vigesimô primô ætatis post…
Paulatim ab omni cibô & potu abhorre…
intra unius anni spatium esculenta & p…
…ret, nec qvicqvam ampliùs assumeret…
usqve qvintum Inediæ suæ singulô tertiô d…
se splendidôqvodam lumine circumdar…
exhilarari, substantiâ qvin etiam qvâda…
linguamqve irrorari, & inde vires suas…
Plures ipsius Os humore qvodam dulci…
circumstantias vid. *l. a.* vid. etiam Jo…
Esther Joh. Paulin zehenjähr…

§. 17.

…u Virgo Palatina, vel Hei…
…ùm per septennium nullâ…
totô illô tempore admira…
…pere vitam traduxisse re…
…tweiler, Electoralis Pala…
…am nubilis â nuptiis dou…
…einde omnes fastidire c…
…edit neqve bibit qvicc…
…, ut sceletum potiùs…
…deretur. Cùm hæc…
…m aliqvid devorare p…
…s dies ac noctes obs…
…rsus fuit, uti refert…
jucund. Quæst. 5…
Tom. II. Lib. II. Obs…

Hanc Virginem ab Anno 1578. per annos decem ab omni cibô & potu abſtinuiſſe, neqve ullum excrementi genus interea poſuiſſe; tandem tamen Anno 1588. aliqvid denuò guſtare incepiſſe, tradit Henricus Smetius *Miſcellan. med. Lib. 8. p. m. 395. Lib. 10. p. 551.* qvi Smetius cum aliis ex Principis mandatô hanc Virginem Catharinam Binderin, vel potius Cunradi Vietoris ſeu doliarii ruſticani filiam viſitavit & examinavit, hancqve Hiſtoriolam ibidem pluribus circumſtantiis deſcribit. Prolixius etiam eandem Obſervationem reperimus in Pauli Lentuli Tract. *alleg. a p. 49. usque ad 74. item p. 148.* v. etiam Jac. Auguſt. Thuan. *Hiſtor. Lib. 123. fol. mi. 519.*

§. 18.

Puella Commerciaca.

In Territorio Tullenſi, juxta Villam Commerciacum puellam qvandam annorum ferè duodecim ab omni Cibô per decem menſes abſtinuiſſe, commemorat Johannes Wolfius *Lect. memorabil. Centenar. 9. fol. m. 170.* Hoc jejunium ab anno 822. usqve ad annum 825 circa initium Novembris, tempore Lotharii V. Imperatoris, duraſſe, refert Petrus Gregorius *Syntax. Art. mir. Tom. I. Lib 35. c. 10. p. 309.* Et Paulus Lentulus *l. a. p. 105.* refert, puellam hanc poſt ſacram Communionem, qvam in Paſchate de manu Sacerdotis acceperat, ſine omni victûs deſideriô plenum biennium, usqve in tertium annum dimidium, compleviſſe, nulla penitus Corporis alimenta percipientem; item peractô jejuniô cibum iterum ſumſiſſe, ac, certorum hominum more manducando, vivere cœpiſſe.

§. 19.

Puella Conſolentanea.

De Abſtinente Conſolentaneâ peculiarem librum edidit Franciſcus Citeſius, ex qvô ſeqventia verba refert Marcellus Donatus *de medic. Hiſtor. mirab. Lib. 7. cap. 1. p. m. 648.* Puella eſt nata qvatuordecim annos, aut circiter, Johanna Balam nomine, patre Johanne Balam, fabrô ferrario, matre Laurentiâ Chambella, ſtaturâ pro ætate juſtâ, moribus ſubruſticis, Conſolento

[illegible] cùm undecimô suæ ætatis annô febre [illegible] correpta, tum gravissimis aliis sym-[illegible]issimis vomitu per viginti dies confli-[illegible] viginti qvatuor [illegible] modô remittente obmutuit, & totos [illegible] voce deinceps hæsit. Redditâ postea voce, qvanqvam dies del[irii] plena, omnium infra Caput partium motus & sensus torpere & hebescere cœpit, adeò ut ipse qvo-qve Oesophagus resolutus vim suam cathelecticam amiserit, ne-[illegible]dem persvaderi puella potuerit, ut cibum sumere velit, ne qvi-[illegible] familiaribus huic ætati condimentorum & fru-ctuum pellecta [illegible] illecebris &c. Totum hunc Francisci Citesii Tractatum de abstinente Consolentanea Paulus Lentulus l. 4. à p. 152. usque ad finem refert, ubi plura exempla reperiuntur. vid. etiam Jacob. August. Thuan. Histor. Lib. 123. fol. m. 1520. it. Hiob Ludolffs Schau-Bühne der Welt, Geschichte Tom. I. cap. 15. fol. m. 54. Gregor. Horst. l. 4. f. m. 518. & Dan. Sennert. Pract. Medicin. Lib. III. P. II. Sect. 2. cap. 2. p. 79.

§. 6. Referri huc etiam debet Eremita qvidam, nomine Frater Ni[colaus], vulgò Bruder Clauss, An. 1417. in Helvetiâ natus, cujus An. 1487. defuncti, Epi[taphium] hoc est: Frater Nicolaus de Rupe, relictâ corporali Conjuge & liberis in Eremum secessit, servivit Deo sine corporali Cibô annis decem & novem ac mensibus sex. Obiit festô die S. Benedicti An. Dom. 1478. Huju[s] Vitam & Doctrinam de Abnegatione descriptam reperim[us] in Philosoph. mystic. p. 100. sq. & ac in Gottfr. Arnoldi Le[ben] der Gottsuchenden Seelen p. 13. sq. Hic Frater Nicolaus [illegible] decem liberos genuerat, relictâ [illegible] in Underwaldinâ silv[â] [illegible] longam, [illegible] latam, ad mensu[ram] [illegible] ædificari [illegible] sesqvipassu[illegible] vivebat ferè æ[illegible] Orationem contra Ge[illegible] Et Johannes Jonsto[nus] [illegible] Guiliel. Rhewizi [illegible] p. 897. [illegible]

tograph. natural. Claß. x. Cap. 2. Artic. 7. p. m. 249. inqvit, qvod hic Nicolaus, Helvetius Underwaldensis An. 1460. post suscептos ex Conjuge qvinqve liberos, solitariam vitam amplexus per annos qvindecim nec cibum, nec potum gustaverit. Qvo loco dictus Autor etiam alia Inediæ stupenda exempla recenset.

§. 21.

Virgo Suecica. De Jejunio decennii Virginis cujusdam triginta annorum, in Sveciæ pagô Norre Oby natæ, An. qvô hæc scribo, 1723. Halæ edebatur Tractatus Germanicus, sub Titulo, Joh. Jac. Doebelii Bericht von Esther Johannen Paulin zehenjährigem Fasten, in qvô recensetur, dictam personam, Johannis Petri filiam, cui Nomen Esther Johanna, ob varia symptomata & diuturnas Lipothymias adeò fuisse debilitatam, ut pedibus insistere minimè posset, sed per aliqvot annos lecto affixa sine auxiliô in eôdem locô eâdemqve positurâ permanere cogeretur. Præterea etiam dictam Estherem, per decem annos nihil penitus comedisse, & per octo annos nihil bibisse, adeòqve per hoc temporis spatium nihil liqvidi vel solidi ori immisisse, & Sacrâ Synaxi usuram panem tantùm buccatim vel minutim, & vinum guttatim, & qvidem non nisi summâ cum difficultate assumsisse, ibidem refertur. Insuper præter freqventes Lipothymias & omnium sensuum privationem, Ventriculus vacuus & parvus spinæ dorsi erat annexus, pedes versus anum contracti penitusqve emaciati; thorax autem, brachia & caput statum naturalem retinebant. Circa principium ipsa fuerat devota, qvæ tamen devotio, post inopinatam impregnationem frigebat, ipsaqve ambulare incipiebat.. In hujus autem fœminæ inqvisitione Prætor Provincialis S. Hallenberg ne minimum qvidem, ratione Inediæ, fraudis indicium detegere potuit. Dicto Tractatui annectitur Johannis Jacobi Doebelii hujus Inediæ Historia atqve Discursus academicus

demicus de ipsius causis, an [illegible] mirum Magiæ, vel miraculis vel naturalibus causis adscribi [illegible] eat, ex latinô in linguam Germanicam versus; item alia ad [illegible] Relatio de Virginis Haderlebiensis Inediâ, unius & dimid[illegible] nni, ibidem annexa reperitur, in quâ varia ejusmodi exempla [illegible] Leguntur & referuntur, & inter alia de Chiliastâ quodam G[illegible] vô von Bernhard, qvi tamen sex septimanarum Inediâ abso[illegible] postridie post pauci cibi potusqve usum obiit. Hanc Rela[illegible] nem Johannes Georgius Hermannus Johanni Kanoldo co[illegible] unicavit, qvi eandem derer Breßlauischen Samlungen IX. [illegible] Versuch p. 366. inseruit, quæ evolvantur.

§. Pueri Brunsvicensis, per q[illegible] iennium sine omni cibô & potu viventis, historiam annota[illegible] Gregorius Horstius l. 4. Decubuit scilicet puer hic morbô [illegible] nicô, satis diu, ita ut parentes hinc & inde medicam[illegible] plorarent; tandem puero huic empiricus qvidam circu[illegible] neus potionem exhibuit & ab eô tempore puer iste nihil [illegible] bitve. Postqvam autem quadriennium impleverat Inediâ [illegible] die ferè eodem, ad Appetitum naturalem rediit & pristi[illegible] nitati fuit restitutus. *Puer Brunsvicensis.*

§. Puellæ Halberstadiensis, quæ [illegible] s decem sine cibô, non tamen sine potu vixit, seqventibus [illegible] bis meminit Daniel Sennertus Pract. Medic. Lib. III. Part. I. Sect. I. cap. 2. p. m. 81. Nata Halberstadii Annô 1601. die 21. Novembris, Patre Matthiâ Bornemannô, Annô 1614. Mense Novembri in morbum incidit, quô qvatuordecim dies graviter laboravit, morbi tempore nihil cibi sumpsit, atqve etiam [illegible] ubi sana rursum evasit, cibum aversata est, ita ut de die vix plus, qvàm nummô emeretur, ederet. Accidit postea, ut ad nuptias invitaretur, ubi cùm ab æqvalibus ad largius edendum cogeretur, cibumqve paulò largius sumeret, iterum per octiduum ægrotare cœpit, ut *Puella Halberstadiensis.*

ut de vitâ ejus desperaretur. Hinc ad finem usqve vitæ nihil cibi assumpsit, sed potûs locô cerevisiam, singulis diebus ferè sextarium. Si verò ipsâ insciâ etiam panis in cerevisiam injiceretur, eam non bibit. &c.

§. 24.

Guilielmi Foxleji. Figulus qvidam Londinensis, Gvilelmus Foxlejus nomine, nullâ infirmitate præcedente in somnum incidit tam arctum, ut per totos qvatuordecim dies noctesqve qvindecim expergefieri nullâ ratione potuerit, donec tandem die decimô qvintô sponte somno solutus est adeò sanus & rectè valens, nocte ut unâ, neqve ampliùs se obdormivisse firmiter crederet, donec ex muri cujusdam structurâ, dies plurimos effluxisse, perspiceret. Eundem autem postea supra qvadraginta annos vixisse, ex Annalibus Anglicis refert Cornelius Stalpart van der Wiel *Observ. rar. Cent. ur. poster. Obs. 15. Schol. pag. m. 152.*

§. 25.

Isaaci Stiphont. Recentioribus Inediæ Exemplis adhuc addi potest, qvod ex libello Gallicô, qvalis singulis mensibus prodit, Reipublicæ literariæ Acta vocant, de qvodam Isaaco Stiphont refert idem Cornelius Stalpart van der Wiel. *l. a. p. 149.* Hic scilicet Stiphont, cujus jam suprà mentionem fecimus, mentis parum compos, cellulæqve, in qvales id hominum genus intruditur, Harlemi inclusus, tandem furore percitus verum se Messiam ejusqve ad exemplum qvadraginta dies ac totidem noctes sese jejunare velle, dixit. Jejunium itaqve sextô Decembris Anni 1684. inchoatum qvintô decimô Februarii 1685. finivit. Tabaci usu sese pro more non abstinuit, aqvamqve, sed magis ad lavandum os, qvàm riganda viscera, sumsit. Cibô autem potuqve per omne illud tempus non fuit usus: sed nec aqvæ nutriturum liqvorem viniqve spiritum commisceri voluit. Hoc enim cùm fieri animadverteret (cautè namqve qvævis circumspiciebat) protinus illam non sine horrore rejiciebat, nec ullis, ne

ne vel fictorum qvidem angel[illegible]m, minis promissisve, ut e-
deret, adigi poterat. Nihil e[illegible]n omninò, utut ejus in ve-
stibus cellulâqve vel accurati[illegible]erit qvæsitum, qvô se aleret,
apparuit. Sed nec qvisqvam [illegible] ei noctu alimenti qvidpiam
afferret, repertus fuit, ita ut [illegible] in minimè ficta fuerit absti-
nentia, excrementis qvoqve [illegible]n minutis provenire cessan-
tibus, dubitare non liceat. [illegible] tamen illô tempore vigoris
pristini vix qvicqvam amiserat [illegible]apsis qvadraginta diebus pro
consvetudine vesci incipiens. [illegible] etiam Journal des Sçavans
Tom. II. p. m. 214. seq.

Puella illa Norwegica, ex [illegible]jus oculis, dolô malô, pisa ac frumenta excrescere, pervulga[illegible]erat, totô ferè annô nihil manducavit, nisi qvòd minis in[illegible]dum vel precibus compelli potuerit, ut parum biberit, idq[illegible]issimè, ut illi, qvi ejus custodiam gesserunt, oculati testes [illegible] attestati. vid. Casp. Bartholin. *Act. Hafn. Vol. I. Obs. 119. p.* [illegible]. Vidua qvædam sensim sine prægressâ aliqvâ causâ ex[illegible] cibum minus appetere incipiebat, de nullô præterea co[illegible]rens fastidiô, de nullô tædiô, nisi qvòd nil comedere, nil [illegible]qve bibere posset; tandem indies augebatur ἀνορεξία per [illegible]decim septimanas perdurans, in qvibus perparum, imò [illegible] penè nihil biberat, multò minus autem, imò Polonicum gro[illegible] valens, comederat. vid. Joh. Schmid. *M. N. C. Dec. I. An. 9. & 10. Obs. 54. p. 130. seq.* Item *Obs. 186. p. 432. seq.* Gottofredus Schulzius aliam Observationem seqventibus verbis communicat: Georgius Grochatzky, Polonus natione, miles, Anno 1677. autumnali tempore fugitivus factus est. Post paucos dies à perseqventibus ipsum militibus in cauponâ cerevisiariâ pagi cujusdam, encænia celebrantibus rusticis immixtus saltansqve offenditur & ex improvisô comprehenditur. Qvod cum subitum infortunium tantopere animum ejus consternavit, ut post editum primô insultu in-

Puella Norwegica.

gentem clamorem; prorsus obstupuerit & statim sine omni tergiversatione se abduci passus sit. Glogoviam delatus Officialibus exhibitus est, examiniqve subjectus: verùm nullâ ratione ab ipsô impetrare potuerunt, ut vel verbula saltem ederet; imô statuæ ad instar immotus, non est visus qvicqvam eorum, qvæ dicebantur aut agebantur, intelligere. Carceri dehinc inclusus nec cibum, nec potum assumsit, somno aut qvieti nunqvam se dedit, nec alvi aut vesicæ excrementa ulla reddidit. Dempti deniqve ipsi sunt compedes & è carcere extrusus, qvò vellet, liberè abire jussus est, at ille nec pedem ultrò proferre, nec, qvid cum eô agatur, percipere. Atqve sic sine cibô, potu, somnô, Ventrisqve evacuatione ullâ, dies viginti qvinqve exegit, tandemqve mortuus concidit. Inediam novem dierum in muliere observavit Josephus Lanzonus, qvippe qvæ sævis paroxysmis hystericis tentata spatiô dierum novem sine sensu ac motu & sine ullô alimentô & ferè mortua videbatur, solô Olei succini odore ad se tandem rediens *vid. M.N.C. Dec. II. An. 9. Obs. 51. p. 83.*

§. 27.

Alia Exempla. Plura Inediæ exempla congessit etiam Simon Majolus *Dier. canicular. Colloqv 4. fol. m. 50. seq.* Casp. à Reies *Camp. Elys. Quæst. 58. p. m. 722. sq. 732. seqq.* Claud. Deodat. *Panth. hygiast. Lib. 1. cap. 20. p. 237.* Franc. Torreblanc. *de Magia Lib. 2. cap. 21. p. m. 222. seq.* Marcell. Donat. *de med. Histor. mirab. Lib. 4. cap. 12. p. m. 360.* Johann. Schenck. *Obs. med. Lib 3. fol. m. 321. seq.* & Dan. Sennert. *Pract. Lib. 3. Part. 1. Sect. 2. cap. 2. p. m. 76. sq.* Joh. Jonston. *Thaumatograph. natur. Class. 10. cap. 2. Art. 2. p. m. 441. & Art. 7. p. 448. seq.* Bernh. Swalwe *Querel. & Opprobr. Ventriculi. p. m. 76.* Joh. Rudolph. Camerar. *Memorabil. Medicin. Cent. 19. §. 77. seq. p. m. 1572.* Qvercetan. rediviv. *Tom. II. cap. 3. p. m. 9. seqq.* Paul. Zacch. *Quæst. med. leg. Lib. IV. Tit. 1. Quæst. 7. f. 341. seqq.*

§. 28.

Talis Inedia diuturna
familiaris esse solet, uti non
aliis etiam exemplis patet:
dicus Altenburgensis, *Epistol.*
cujusdam ... famulum a
sum atqve contusum in gravi
lepsiam incidisse, qvæ ita mi
afflixerit, ut spectatu horrend
cimum usqve diem adempta
omnium spem reddebatur.
pliùs ipsum non infestabant
cum spectatorum stupore, in
aliàs per tres aut qvatuor horas
su & corporis motu captus,
verò ... mox in cantum sol
tiunculas, cùm tamen planè esset
dà voce canebat: subitò ruptâ
loqvebatur de defunctis, qvos in
titudine frui inqviebat, eosqve
cantilenam, ubi desierat, conti
seu ..., qvasi de profundô som
se redibat, & interrogantibus, qvo
fuerit, respondebat, se non in eo
esset, fuisse, sed in cœlô, apud cæl
abductum, illicqve in viridi & am
titiâ suffusum spectâsse, qvæ effari
possibilia, postea ab iisdem Angelis
ctum fuisse. vid. Paul. Lentul. *Histor.*
Schreiere Inedia P. m. 20. seq. qvæ p. 25.
ecstatici oracula, postqvam

in Catalepticis atqve Ecstaticis *In Catalepticis.*
dò ex hactenus recensitis sed
idem Johannes Coboldus, Me-
Josephum Blannerum scribit,
erô suô duris pugnis percus-
um morbum adeoqve in Epi-
hominem concusserit atqve
fuerit. Ipsi etiam in duode-
loqvela, qvæ tamen præter
ea epileptici Paroxysmi am-
rum sub paroxysmi tempus,
qvasi labebatur, in qvâ
per pauciores, omni sen-
clausis, jacebat. Ex illâ
ur, & sacras qvasdam can-
... os, svaviter & jucun-
nâ, admiranda qvædam
regnô æternâ nunc bea-
bat, mox iterum suam
Abeunte Paroxysmô
expergefactus gemens ad
in paroxysmo affectus
vel lectulô suô, qvô nunc
Patrem, ab angelis eò
campô summâ læ-
Possit dictuqve sint im-
hunc suum locum redu-
Admir. de Prodig. ... *Apollon.*
refert: Vatis hujus
in alias ædes translatus est, con-
ricuisse,

ticuisse; atqve dehinc convalescere denuòqve cibô & potu, à qvô ab initio ecstaseos abstinuerat, uti incepisse.

§. 29.

In feminâ. Seqventem observationem refert Fridericus Hoffmannus *de Affect. Catalept. rariss. p. m. 5. sq.* Persona seqvioris sexûs vix excedens annum vigesimum qvartum, conditionis vilioris, aliqvando in templô attentiùs hauriens sacrum Verbum de verâ contritione ac intimiore Cordis inversione, de peccatorum abominandâ ac detestandâ coram Deo justissimô indole, summô mentis angore afficiebatur, inqve dies & horas meditationibus istis anxiis sacris macerata mœstissimô semper incedebat vultu, elapsis qvatuordecim circiter diebus accidit, ipsam auditâ in templô concione omni penitus sensu ac motu privari; dum instar immobilis statuæ oculis apertis & Cœlo affixis post finitum cultum divinum in templô reperitur, omnem excitationem eludens: Post horæ fermè spatium suâ sponte emissis aliqvot suspiriis ad se rediit sensumqve ac motum recepit. Examinata respondebat, se nihil sensisse vel audivisse, bene se habere, & qvasi altissimô somnô sepultam jucundissimas habuisse speculationes ac contemplationes sui Salvatoris. Hunc accessum plus centum vicibus intra qvadraginta dierum spatium persona experta est, interdum mitiorem & breviorem, interdum longiorem & graviorem, semper tamen talem, ut omnis tentata excitatio per fortissimos volatiles spiritûs oculis ac naribus admotos, per frictiones, punctiones, frustranea ac elusa fuerit. Ipsô in Paroxysmô pulsus naturali fuit similis, & respiratio salva ac integra, præter qvod circa declinationem nonnunqvam fortissimas thoracis ac abdominis concussiones ac elevationes cum palpitante Cordis motu habuerit, qvæ tamen simul ac sensus & motus rediit, statim exspirârunt; ægrâ de nullô dolore vel molestiâ ampliùs conqverente: Vires etiam post paroxysmum ita sæpissimè constabant, ut consveta sua

munia

munia subire potuerit; totum ... Corpus calore & colore naturali erat perfusum, excreta ... a bene se habebant, nec menses officii sui obliviscebantur ... iam tamen per qvatuordecim fermè dies omni ferè cibô a...tu abstinuerit. Qvotiescunqve enim exorata aliqvid ac...iebat, summa præcordiorum anxietate cum metu suffocari... conjunctâ ipsa infestabatur, somni erat parcissimi: Et, qvod maximè erat notatu dignum, paroxysmi hi ferè semper inv...bant post auditam Psalmodiam, post prolata verba ex div... Codice, potissimum, qvæ ardentissimum Christi amorem exprimebant. Huic affectui qvæsitum fuit remedium, ver... omnia incassum tentata fuerunt, aliàs generosissima, nec ... alterationes, detractiones, topica aliaqve excitantia q...m profuere, donec ipsa affectus sensim atqve sensim mi...ctus tandem exspiraverit.

Henricus ab Heer Obs. med. 3. p. ... sq. Capucinum qvendam, *In Capucino.* qvem pridie ambulantem viderat, ...tiæ marmoreæ, qvàm homini, similiorem observasse scri... Ille enim unô genu terræ innitebatur, alterum ceu flexur...vabat: Brachiorum sinistrum pendebat ad genu, dextrum ... aërem elevatum diductis digitis, viam prætereuntibus, ut ... Mercurii statuæ, ostentare videbatur; utrumqve omni gelat... marmore frigidius; patebant oculi, sed irretorti, & qvicqvi...dorio illo perstringerem, inconnivi... Os hiabat cum respiratione satis liberâ. &c. Hic totô bienniô liberrimus â congelatione tandem ex pravâ Diætâ denuò catochomenos factus est, & sæpe in alterum & tertium durantibus diem Catochiis laboravit, simulqve absqve ullô cibô vixit.

§. 80.

Pro Catalepticâ habuit Ehrenfridus Hagendorn *Hist. medic.* *In Puella.* *physic. Cent. I. Obs.* 35. *p. m.* 85. puellam illam, qvæ per septendium in rure pro deperditâ, sineqve sensu & respiratione & absqve dubiô etiam sine cibô inventa fuit, cujus meminit Daniel Ludo-

Ludovici *M. N. C. Dec. I. An. 8. Obs. 68. p. m. 113.* scilicet puella qvædam præterpropter octennis, (cui pro more durus pater, qvia injusta noverca) pugnis priùs probè dedolata mittebatur ad merendam patri bubulco deferendam. Esuriens panem adoritur, paulòqve post semesum videns verbera denuò versata proximum nemusculum ingreditur & prona concidens ante lacrymas atqve suspiria, facie muscô undiqve mersâ obdormiscit. Desiderata, qvæsita, tandem pro deperditâ est habita, usqve ad diem septimum; qvô qvidam ejusdem pagi pueri eò venêre, pedicas aviculis autumnali tum tempore paraturi. Vident ex arbustô qvodam dependens subrepentis puellæ pepluum, nescuntqve: paulò ulteriùs progressi ipsam inveniunt pronam cum panis ad latus frustô, mortuamqve rati parentibus nunciant: accurrunt isti, & in pagi proximam domum deportant. Artûs omnes adhuc molles flexilesqve, respiratio verò ad sensum nulla, facies glutinosâ pituitâ, muscô deciduisqve foliis intermixta totaliter obducta, os naresqve undiqve mucô crassissimô oppleta. Corpus nihilominus frictionibus & fornacis ope postliminiô calefieri, velamen illud mucosissimum, calida removeri & viscidum in ore naribusqve coagulum eximi curavit Daniel Ludovici, forte fortuna ibidem præsens: hinc spiritûs Vini cochlear, qvia aliud ad manum non erat, infudit, qvi descendere videbatur; repetitionem ejus suspirium seqvebatur; post tertium cochlear aperiebat oculos, per horas tamen aliqvot adhuc instar attonitæ jacens, donec recollectis paulò magis viribus, supra memorata & qvòd lacrymis superdormierit, ampliùs nil nôrat. Per aliqvot dies Patritius qvidam Lemgovianus, septuagenarius, ratione, memoriâ & sensu communi destituebatur. vid. Henr. Smetii *Miscellan. med. Lib. 10. p. m. 527.* Et Alexander Benedictus *de Re medic. Lib. 1. cap. 26. fol. m. 19.* scribit; cùm Cydone essemus in Cornelia domô, puella, qvæ octavum nondum compleverat, annum, in febri ardentissi-

dentissimâ somno primùm, de[illegible]de intentis oculis catocho vel Catalepsi correpta est, diebus [illegible]m continuis nihil hauriendo, præter jus pulli, in qvô portul[illegible] decocta fuerat: jacuit pallida, muta sine sensu & motu, g[illegible]iter respirans. In eâ supremâ filiæ desperatione, mater ex[illegible]elle glandem in alvum subdidit, qvâ sine sordibus duos & q[illegible]raginta vermes in globi modum extulit, & filia statim ad vi[illegible] rediit. Secundum Observationem Olai Borrichii Cerevi[illegible]i uxor diu ex pulmone laborans in febrim incidit qvotidia[illegible]similem, in qvâ immensam pituitæ molem ore profudit, q[illegible] priusqvam evomuisset totam, per biduum in habitum sta[illegible] Mercurialis diriguit, motu omni, præterqvam oris, privata [illegible]onvaluit nihilominus. vid. Thom. Bartholin. *Act. Hafniens.* [illegible] *III. Obs. 52. p. m. 85. seq.*

§. 3

Dantur eqvidem adhuc alia [illegible]pseos exempla, qvia tamen talis affectûs interdum ad ali[illegible]tantùm horas duravit, ad Inediam referri non possunt. E[illegible] interim poterunt Joh. Schenck *Obs. medic. Lib. 1. fol. m. 66.* [illegible] Marcell. Donat. *de med. Histor. mirab. Lib. 2. cap. 7. p. m. 15*[illegible]sp. Theophil. Bierling. *Thesaur. theoret. pract. Cas. 15. p. m.* [illegible]*sqq.* Joh. Fernel. *Pathol. Lib. 5. cap. 1. Oper. Tom. 2 p. m. 70.* [illegible]cisc. Hildesheim. *Spicileg. 4. p. m. 422.* Henric. ab Heer *Obser[illegible]med. 3. p. m. 38. sq.* August. Thonet. *Obs. med. Lib. 2. p. m. 97.* [illegible] Joh. Mich. Fehr *de Absinth. p. m. 59. Id. de Scorzon. p. 161.* Phil. [illegible]chstetter. *Observ. Dec. 4. Obs. 1. p. m. 264. Schol. 278. 343. sq.* [illegible] Nicol. Tulp. *Obs. med. L. 1. cap. 22. p. m. 46.* Ehrenfr. Hagendorn. *Hist. med. phys. Cent. 1. Hist. 35. p. m. 61.* Theoph. Bonet. *Sepulchret. fol. m. 147. seq. M. N. C. Dec. II. An. 1. Obs. 1. p. 1. sq. An. 3. Obs. 177. p. 346. Dec. II. An. 5. App. p. 19. Dec. III. An. 2. Obs. 135. p. 196. An. 3. Obs. 88 p. 133. sq. An. 7. & 8. Obs. 122. p. 197. sqq. An. 9. & 10. Obs. 238. p. 422. Append. p. 165. sq.* Joh. Caspar. Westphal. *Pathol. Dæmoniac. p. m. 1. sq.* Canem periodice catalepticum annotavit Michael Fridericus Loche.

Catalepseos exempla.

D d

Lochnerus *M. N. C. Dec. II. An. 5. Obs. 69. p. 202.* vid. etiam Joh. Dolæi *Encyclopæd. medic. Lib. 1. cap. 7. p. m. 96.* Amat. Lusitan. *Curat. medicin. Cent. 2. Curat. 14. fol. m. 141.* Rembert. Dodon. *Obs. medicin. Cap. 4. p. m. 9. seqq. it. cap. 5. & 6. p. 13. seqq.* Petr. Forest. *Obs. medic. Lib. 10. Obs. 41. p. m. 367.* Roderic. à Fonseca *Consult. medic. Tom. II. Consult. 92. p. m. 534.* Fel. Plater *Observ. Lib. 1. p. m. 26. & 33.* Theoph. Bonet. *Medicin. septentr. Tom. I. Lib. 1. Sect. 13. cap. 2. sq. f. 102. sq. it. Sepulchret. Lib. 1. Sect. 4. fol. 146. seq.* Anton. Mariæ Venust. *Consil. medicin. Part. 2. Cons. 16. p. m. 50.* Zacut. Lusitan. *de medic. princip. Histor. Lib. 1. Histor. 41. fol. m. 80. seq. Histor. 42. fol. 81.* Joh. Rhod. *Obs. med. Cent. 1. Obs. 37. p. m. 22.*

§. 32.

Ecstasis. Ecstaseos exemplum jam suprà adduximus, pluraque apud Autores leguntur v. g. Sequentem Observationem refert Johannes Wolfius *Lection. memorabil. Tom. II. fol. m. 992. sq.* Recitat, inquiens, Jacobus Ratz in libellô de infernô hujusmodi historiam: Novi quendam virum Ingelheimii, is aliquando per tres continuos dies jacebat exanimus: & quia adhuc arteriæ sinistræ exiguum habebant calorem & motum imbellicem, quanquam corpus totum frigore emortuum erat, in feretrô relinquebatur, nec humi mandabatur? Die verò tertiô rediit ad se, & abhinc quotidie majores acquisivit vires, & incrementa sanitatis. Postmodum incepit narrare horribiles visiones, quas omnes stupebant auditores & ipsemet horrebat dicta totusque tremebat, gelidusque per membra diriguit sangvis: inter alia autem narrabat etiam, se in Infernum introspexisse, & referebat nomina quorundam Magnatum, quos magnis agitari cruciatibus perhibebat: addebat etiam; inferni solum esse stratum plattis Monachorum & sacrificulorum, vice lapidum, adeò multos ex illô grege esse in Infernô. Tunc interrogavit eum quidam Vir nobilis: annon vidisti

vidisti qvodpiam solium, dest [illegible] um & paratum mihi? respon-
dit ille, non, Domine nobilis, [illegible] habebis ullum in infernô se-
dile; sed podicem tuum cog [illegible] nudum collocare super car-
bones, nisi resipueris & vitam [illegible] endaveris. Cumqve hæc &
alia referret hominibus, Eccle [illegible] ici Moguntini eum ad se vo-
cabant, & seriò injungebant ei [illegible] um & perpetuum silentium,
aliàs enim se illi indignis modis [illegible] obturaturos esse. Nunqvam
verò ille deinceps poterat exhi [illegible] are, nec indulgere genio seu
gaudiis mundi volebat, aliqv [illegible] tamen adhuc vixit annos.
Nobilis puella ardente febre co [illegible] pta fuit, qvam mœrores ani-
recesserant: Nihil eorum omi [illegible] qvæ simili in casu peragi
solent; ac incassum omnia; feb [illegible] im ingravescebat accede-
bat delirium, imò animus in fur [illegible] â septimâ morbi die ab-
ripiebatur, adeò ut brachia & ci [illegible] vinculis coercere necesse
fuerit, ac rem postmodum for [illegible] vel naturæ committere:
Etsi arctè constricta, totâ nocte [illegible] n, qvæ sextam & septi-
mam intercedebat, summâ in [illegible] dine agitata fuit. Vix
autem dies illucescere cœpit, cu [illegible] lor totô corpore illicò
deferbuit, motu & sensu abolitis [illegible], ut-assidentibus, mor-
tuam esse ratis, de funere tantùm [illegible] ratio obversaretur. Pan-
no ex more consuta fuit, accersi [illegible] Sacerdotes, & Libitinæ
jam destinata erat, cùm emissô ex [illegible] pectore suspiriô vitæ su-
perstitis indicia edidit. Illicò rem [illegible] ntur, qvæcunqve respira-
tioni liberæ impedimento erant; concur [illegible] aliqvot spiritus vini in
nares instillantur, manûs [illegible] ur, igni admovetur, ac
tantum his præsidiis efficitur, ut spi [illegible] itûs animales, qvi omnes
in cerebrum confluxerant, ad cœte [illegible] corporis partes revoca-
rentur, ac vita amissa rediret. Resti [illegible] ita non gratias agit offi-
ciorum in revocandâ vitâ præstitorum [illegible], sed qverelas fudit, qvod
erepta sibi fuerit incomprehensa & ineffabilis animi tranqvilli-
tas, voluptas gratissima ac felicitas qvâ mortales frui neqve-
ant, nisi ad statum illum deducti fuerint: Qvicqvid gaudii

nomine venit, leviſſimam tantùm Ideam exhibere ejus, quâ gaviſa fuerat. Addidit, â ſe perceptos qvidem auribus parentum lugubres gemitûs, ac qvicqvid illi circa funus & exeqvias meditarentur, menti obverſatum eſſe, neqvicqvam verò illorum vel minimam partem excuſſiſſe tranqvillitatis, qvâ potita fuerat; animum qvippe deliciis illis tam profundè immerſum fuiſſe, ut mundi & mundanarum rerum omninò oblivi ſceretur, nedum de conſervando corpore cogitatio incideret. v. Nicolai de Blegny *Zodiac. Medico-Gallic. An. 2, Menſ. Januar. Obſ. 1. p. m. 1. ſeq.* Puella filia cujusdam Lanionis, Civis urbis Buxtehudæ, vehementi morbô decumbens incidit in ejusmodi ſymptoma, ut jacuerit, per integrum triduum mortuæ ſimillima, ut nihil qvoqve vitale ampliùs ineſſe videretur, præter qvòd exiguo aliqvô calere adhuc calore videretur. Exactô triduô clamore excitare potuerunt; excitata ad ſe reverſa ſuccenſuit, qvòd non in eodem ſtatu reliqviſſent, ineffabilia eſſe gaudia, qvæ interea temporis proceſſiſſent, annotante Johanne Ludovico Hannemanno *M. N. C. Dec. II. an. I. Obſ. 76. p. 180.* Domina de Pile Manſi Aſilii in Vaſconia morbum paſſa eſt, perqve totum ejus curriculum Hiſpanè optime locuta eſt, licet illius lingvæ antea & poſtea ignara fuerit, & præterea Ecſtaſin tantam paſſa eſt, ut pro mortuâ haberetur; cùmqve remediis revocata fuiſſet, adverſus adſtantes indignata non mediocriter fuit, qvòd â locô mirô & delitioſô revocata ab iis fuiſſet. Dixit autem inter multa, ſe vidiſſe ſenem, qvi dixit ei, fratrem ejus in bellô mortuum eſſe, patremqve in cubiculô remotô pſalmum certum legere, cujus verba retulit; hæcqve omnia vera fuerunt, juxta Petr. Borell. *Hiſtor. & Obſerv. medic. Cent. 2. Obſ. 54. p. 153. ſeq.* Johannes Georgius Volckamerus ancillæ ſuæ, jam tum in agone conſtitutæ, cum capite in ſiniſtrum latus reclinatô, oculis qvaſi jam vitreis, mox lumen ſuum amiſſuris, & ſpumâ dextris labiis inhærente, cùm ægerrimam propè animam

nimam traheret, mundatô linteis ore illius, diductis labiis Aqvam Langianam cum qvinqve guttis auri soluti infudit, unde exactô ferè horæ qvadrante, erectô repentè corpore ista conqveri seriò cæpit, ex amœnissimis campis Elysiis ad nos fuisse retractam. D. M. C. l. a. Schol. p. 182. Ecstasi similem morbum Ambrosius ... mannus communicat M. N. C. Dec. III. An. I. Obs. 17. p. 37. ... iens: Rustici cujusdam puer septem annorum laborabat mi... bili affectu, qvem Medici qvidam, qvorum consiliis utebatur, Epilepsiam levem, qvidam convulsionem indolentem, qvi... Lethargum, sed ego & alii Ecstasin dicebamus. Puer enim hic aliàs optimè sanus, qvoties ad iram commovebatur, sensibus suis privatus, in eodem statu, qvô erat, manebat & qvasi sepultus stabat vel jacebat; nulla autem alia symptomata illi obveniebant, qvæ in recensitis affectibus aliàs communiter apparere solent. Cum igitur in Ecstasi hac deprehenderetur & nomine suô clarè vocaretur, ex somnô profundô qvasi expergefactus ad se redibat & optimè sanus de nullô dolore qverebatur; sed edebat, ludebat & alia consveta efficiebat. Hujus affectûs insultum interdum per horæ qvadrantem bis vel ter patiebatur. &c. Miræ qvoqve Ecstaseos exemplum sit, qvod seqventibus verbis ad Sigismundum Schnizerum perscripsit Andreas. Libavius, de puerô qvodam rusticô circiter tredecim annorum, qvi sese frigore intensissimô abdiderat in stabulum qvoddam, ubi ad nescio qvæ loca montis Veneris, in qvo videret omnia perqvam lautè exornata, & homines bibentes qvidem, sed mox à potu sumum patente ore reddentes. Ei tunc frigus utrumqve pedem ita læserat, ut alter ferè ad dimidium cruris sphacelô perierit, alter penè usqve ad talos, licet nonnihil de pediô adhuc sit servatum. Deliberabatur de prominentibus ossibus præcidendis. Mortuus sit, an vivat, ignoro. Illud mirum, qvod id soleret vel diebus Venereis pati, vel Lunæ phasibus, pleni-

pleniluniô & interluniô maximè? Orare jussus non poterat. Taciturnus, σκύθρωπος, austeram faciem habebat, crura sibi combusta, dum in monte Veneris per prunas incesserit, dixit, quæ erant frigore enecta. Pater ejus homo simplex videtur mihi non parum esse melancholicus. Perseverat puer in suis latibulis aliqvando octiduum, aliqvando qvatriduum, plus, minus: Verisimile est, cum aliqvando sibi restitui, cùm deprehensus sit poma secum tulisse. Aliqvando exire hypocaustô prohibitus concidit post fornacem ibiqve jacuit tanqvam sensu orbatus. Non posse aliter, dixit, qvod cogeretur â qvodam Nigrô. v. Joh. Hornung. *Cist. medic. Epist. 31. p. m. 81. seq.* Evolvatur Francisc. Torreblanc. *de Magia Lib. 2. cap. 20. p. m. 220. seq.* & Casp. a Reies *Camp. Elys. Quæst. 81. p. m. 1066.* ubi voluntariæ Ecstaseos exempla & alia adducit.

§. 55.

Exempla adipsorum.

Hactenus exempla eorum, qvi a Cibô, & qvidem vel tantum, vel etiam â Cibô & potu simul, extraordinariè abstinuerunt, restant adhuc alia illorum, qvi per certum tempus vel etiam per totam vitam parum aut nihil biberunt; tales abstinentes a Græcis ἄδιψοι, & ipsa abstinentia ἀδιψία, (ab Alpha privativo & Nomina δίψα sitis) vocantur. Scilicet mulieres per aliqvot hebdomadas innocuè a poculis abstinentes se observasse dicit Johannes Viridetus *de prim. Coction. Part. 1. cap. 8. p. m. 65.* Virgo qvædam octo dies sine potu transegit, etiam æstate & sub caniculæ ardoribus, in viâ longâ nunqvam bibit, sed silices in Ore parvulos tenuit, qvi ei pro potu fuerunt, motu enim eorum illam sedare consvevit, juxta Petr. Borell. *Cent. 2. Obs. 68. p. m. 168.* qvi *Cent. 4. Obs. 11. p. 287.* bina alia exempla adducit, alterum de Abbate Conchensi, qvi cùm Podagrâ diu detentus potum sibi nocuum esse percepisset, paulatim adeò ab eô abstinuit, ut sex annos absqve ullô potu transegerit sicqve curatus fuerit, alterum de Vaisserio Tolosanô, qvi etiam annum

annum integrum sine ullô
cerevisiam, Hydromel & aq
ab Heer Obs. 8. p. m. 92. An
telem per omnem vitam nun
rim multis cibis, sale confect
qvidam Neapoli, ex Tomacell
culum absqve potu absolvit.
medic. Physiolog. cap. 5. p. m. 52.
polyhist. Sect. 2. cap. 4. p. m. 181.
Mercatus Illustrem qvandam
se; aliam verò nullô modô
protinus vomitu & aliis accide
tum porrigi expeteret, ita ut
rit. v. Dan. Sennert. Medic. pract.
p. m. 177. Mulier qvædam æt
sumptô vini haustu per qvatuor
sitim pellendam institerit morcl
mulsi, cerevisiæ, bibere amplius
culentos, aut cibos aqvâ coctos
lentum sumere valuit; imò si ext
mixta aqvâ, vinô aut jusculô intin
tulam hujusmodi liqvorum deglu
mitu, tussi capitisqve doloribus in
plurium septimanarum spatiô decu
terim tamen qvotidie viginti vel tri
nec mensium suppressione laboravit
Johannis Baptistæ de Wendh Ephemerid.
& VI. Obs. 30. p. 51. seq. vid. etiam
Mens. Jul. p. 308. Johannem Carolum
Menses ab omni omnino potu abstinuisse,
ronymus Velschius Obs. med. Episag. 37. p. m. 23. seq.
viginti & unum annos natus, fructibus imp

remansit. De puellâ vinum,
omnem fastidiente, vid. Henr.
Argiensis, secundum Aristo-
n sitivit aut bibit, usus inte-
exsiccatis. Et juxta Cœlium
m genere, totius Vitæ curri-
Gothofred. Moeb. Fundam.
& Joseph. Qvercet. Diætet.
Observavit etiam Ludovicus
inam potum aversatam fuis-
isse potum admittere, qvia
excandesceret, licet po-
ta diebus sine potu vixe-
Lib. 4. Part. 2. Sect. 3. cap. 12.
triginta qvatuor annorum
niannum, licet natura ad
ne guttam aqvæ, vini,
, sed & nec fructûs suc-
qvidpiam simile potu-
sitibunda vel parum si-
degustare vellet, ne gut-
potuit, qvin potiùs vo-
m divexabatur, ut com-
bere necesse haberet; in-
uncias Urinæ emisit,
&c. juxta Observationem
Acad. N. C. Cent. V.
Act. Erudit. Lips. An. 1717.
Schadium per aliqvot
, refert Georgius Hie-
Juvenis
ense delectatus,
potum

potum nunqvam est expertus; imò ne jusćula qvidem admisit etiamsi aromatica & salsa comederit. v. Joh. Rhod. *Cent. 2. Obs. 56. p. m. 82.* ubi plura exempla adduxit. Eqves Romanus, Julius Viator, in pupillaribus annis aqvæ subter cutem fusæ morbo prohibitus humore a Medicis, naturam fecit consvetudine atqve in senectâ omni potu abstinuit, juxta Plin. *Nat. rer. Hist. Lib. 7. cap. 18. fol. m. m.* Puer qvidam ἄδιψος, cujus matri gravidæ & cupienti potus qvodam tempore fuerat denegatus, à lactatione triennium ab omni potu abstinuit, solis pomis recentibus sitim sedans vid. Joh. Mich. Fehr *Hier. pict. seu Tract. de Absinth. p. m. 99.* Idem Autor etiam *M. N. C. Dec. II. An. 2. Obs. 2. p. 2. seq.* pueri cujusdam pagani sex annorum meminit, qvi cum patre bubulcô armenta vesperi domum reducturus videt vaccam à grege in proximam sylvam abeuntem, qvam presso pede perseqvitur, sed ipse á viâ aberrans in sylvâ ad qvartum usqve diem oberrat; intra qvod tempus nec comedisse, nec bibisse fatebatur, sitivisse autem plurimum, eâqve de causâ in omnibus foveis ac uliginibus aqvam qvæsitâsse, qvam unicè ac præ cibô afflictim tum expetebat. Hominis, qvi nullô unqvam tempore biberit vinum aut aqvam, ex Jovianô Pontanô meminit Simon Majolus *Dier. canicular. Tom. I. Colloq. 5. fol. m. 50.* ubi addit, qvod cùm aliqvando dictus vir Ladislai Neapolitani Regis hortatu, seu mavis mandatô, tantillum bibisset, ægrè id tulerit noxiusqve illi potus fuerit, vid. etiam Casp. a Reies *Camp. Elys. Qvæst. 58. p. m. 723.* ubi addit, in Civitate Placentiâ qvendam Fratrem Jesuitam fuisse, qvi nec aqvam, nec vinum unqvam potaverit, & Petrum Lotichium juvenis cujusdam mentionem facere, qvi certâ qvadam & admirandâ antipanthiâ nec vinum, nec cerevisiam, nedum aqvam insuper gustaverat unqvam; qvod inter rara eò magis habendum, qvod patre erat prosem̃inatus, insigni aliàs, ut ajebant, & famosô helluone; ut mirari eò amplius subeat, unde rara ista, & inusitata potiûs abstinentia hominem invaserit.

§. 34.

Comitissa de Falaix dum [illegible] encula hydrope tumeret, svasu *In Hydropicis,*
cujusdam Medici (qvippe à [illegible] tis desperata habebatur) ab-
stinuit ferè per solidum ann[illegible] â potu, solidiore cibô & jus-
culis contenta, & evasit sana [illegible] Joh. Bapt. van Helmont. *Ignot.*
Hydrops §. 33. *fol. m.* 319. Ali[illegible] exemplum Hydropis, potûs
abstinentiâ per sex menses cu[illegible] recenset Dominicus Pana-
rolus *Pentecost.* 4. *Obs.* 38. *p. m.* [illegible] Cùm rusticus, inqviens,
triginta qvinqve circiter anno[illegible] in Hydropem
portunum & ferè insanabile[illegible] incidisset rogassetqve aliqvod
remedium, tunc potûs cujusc[illegible] abstinentiam indicavi, sal-
tem per tres vel qvatuor Mens[illegible] sic humorem in Ventre
contentum paulatim â Naturâ d[illegible] partium. Hilariter respon-
dit, si hoc juvat, sanus sum, q[illegible] qvidem in meâ est pote-
state, promisitqve etiam temp[illegible] transactô, nullô modô sine
licentiâ bibiturum. Elapsô sem[illegible] Hujus rei oblitus, video
hominem sanatum, licentiam bi[illegible] ndi, si mihi videretur, ex-
poscentem, qvam dedi: sed cur[illegible] motus interrogavi, qvo-
modo fecisset tamdiu sine potu? [illegible] ndit, arduum fuisse pri-
mis qvindecim diebus, ita ut diffi[illegible] è resistere posset. Trans-
actis verò dictis diebus & diminu[illegible] qvâ sitis non ita torqve-
bat, & qvò magis indies aqva [illegible] batur, sitis deficiebat. Sic
Lazarus Riverius *Observat.* à *Simeo*[illegible] *Jacoz communicat. Obs.* 21.
p. m. 323. duo exempla refert: Scili[illegible] Mulier triginta annorum
Hydrope anasarcâ laborans, [illegible] alterius mulieris & phar-
macopœi senioris, abstinuit ab om[illegible] potulentâ materiâ per an-
num fere integrum, & sic tandem [illegible] convaluit absqve aliô reme-
diô. Item rusticus ipsius vicinus [illegible] eodem morbô laborans co-
dem etiam modô curatus est intra [illegible] qvatuor menses. Seqven-
tem Observationem Abel Roscius [illegible] ad Gvilhelmum Fabricium
Hildanum, perscripsit: Nobilis qvidam Pedemontanus in hy-
dropem illum, qvi Ascites vocatur, incidit, & propterea Me-
dicum

dicum Doctorem ad se vocavit. Qvi cum dictum nobilem Ascite jam confirmatô laborantem cerneret & ab omni remediorum genere abhorrentem, eum hôc solô consiliô curavit atqve perfectè sanavit. Nimirum ei dixit: si vis sanari, nobilissime Domine, & si perfectè ab hoc ingenti ventris tumore liber evadere, hoc est, si vivere velis, necesse est, ut siti, qvâ cruciaris, mori deliberes. Hoc si feceris, brevi tempore spero te sanitati restitutum iri. Hôc auditô Consiliô Nobilis statim sibi ab omni potu temperavit, ita ut per mensem integrum nihil prorsus liqvidi hauserit, & sanus evasit. vid. Gvilhelm. Fabric. Hild. *Obs. chirurg. Cent. 4. Obs. 41. p. m. 74.* Item Vir qvidam robustus, mediæ ætatis, postqvam febre qvartanâ epidemicè contractâ, & ab initiô malè tractatâ supra annum laborâsset, ac interim malâ victûs ratione usus fuisset, in Hydropem Anasarcam incidit, qvæ deinceps, cùm pro siti, qvæ immanis erat, restingvendâ potui liberaliter indulgeret, brevi in immensum accrevit; adeò ut membris omnibus â capite ad calcem, ipsoqve insuper abdomine intumefactis, se in lectô de latere in latus, sine ministrantium ope devolvere neqviret. Hunc primò invisens & de curatione desperans Thomas Willis illico Prognosticon hoc dixit, eum scilicet, ni potu abstineret, brevi interiturum. Ad qvod respondens ille, profitebatur, se, modò salvari possit, hebdomadæ spatiô non omnino bibiturum. Et qvidem dictum factum, admodum licet siticulosus per sex aut septem dies vix qvidqvam liqvidi, nisi qvod medicamentum fuit, ore ingerebat, atqve per id tempus, cùm interim hydragoga, cathartica & diuretica, qvin & alia qvalibet præscripta sedulò assumeret, multò meliùs habuit: & postea methodô aliqvamdiu adhibitâ ad sanitatem integram restituebatur, referente Thomâ Willisiô *Pharmac. ration. Part. 2. Sect. 2. cap. 5. p. m. 166.* Scribit etiam Johannes Tackius *Triplic. Phas. sophic. Phas. 2. Chrysogon. anim. & mineral. p. m. 129.* se hydropico

dropico desperato consilium dedisse aliqvando, ut per aliqvot dies abstinere vellet à potu, & convaluisse. De rusticô, qvi per annum nihil bibens ab aqvâ intercute liberabatur, Antonius Benivenius *de abdit. morbor. caus. cap. 13. p. m. 157.* seqventem refert Observationem: Rustico, qvem aqva inter cutem malè habebat, operam nostram expostulanti, sanari illum, cùm jam morbus inveteràsset, minimè posse respondi. Instanti tamen, ut aliqvod saltem consilium ei præberemus, subridens inqvam, amice, si curari desideras, opus est, non ultra bibas, qvàm ut vitam sustineas. Discessit: & annô peractô iterum interrogat, an ipsum noverim. Nego me hominem nosse. At ille, tuâ ope curatus, inqvit, ad te revertor, scire cupiens, an adhuc mihi liceat aliqvid bibere: cùm hactenus per illum nihil biberim. Admiratus interrogo, qvare & cujus consilio? Cui ille, inqvit, tuô, & rem omnem ab initiô narrat. Jussi igitur paulatim vino assvescere, sed merô potius, qvàm lymphatô, & eô ipsô austerô ac tenuissimô. Discessit, & curiosâ potione usus ad pristinum reversus statum est. Deniqve huc pertinent etiam hydrophobi, qvi per aliqvot dies, qvandoqve etiam per longius temporis spatium ab aqvâ & omnibus poculentis ex summâ aversione abstinent, de qvibus videatur Sialologia nostra.

§. 35.

Qvoad animalia adipsa, in Insulis Caribum animalia maximam partem, ut porci, parum aut planè nihil bibunt. Eqvi non plus etiam bibunt in Gvanaboa & in qvibusdam Insulæ Sociis vaccæ sex menses sine potu vivunt. Capræ non nisi semel per septimanam bibunt, & feles Zibethi non nisi per mensem semel. v. Frid. Nitzschii Ephemerid. Eruditor. An. 67. p. m. 804. Aqvilas feces habere liqvidissimas, sed ne gry qvidem bibere, scribit Johannes Jacobus Harderus *Apiar. Obs. 1. Schol. p. 4.* qvod idem exemplo aqvilæ obs. 8. sch. 5. confirmat. *Animalia adipsa.*

§. 36. De

§. 36.

Plura asitiæ & adipsiæ exempla.

De variis diuturnæ a cibô & potu abstinentiæ causis, præter Autores hactenus allegatos, evolvi adhuc possunt August. Thoner. *Obs. med. Lib. 3. p. m. 143. seq.* Joh. Helwig. *Obs. 73. Schol. p. 234.* Johann. Nicol. Pechlin. *de Aër. & Aliment. defect. cap. 10. p. m. 164. seq. M. N. C. Dec. I. An. 3. Obs. 35. p. m. 54. seqq. & An. 9. & 10. Obs. 54. Schol. pag. 141. seq.* Joseph. Qvercet. *l. a. p. 169.* El. Camerar. *Differt. physico-medic. 2. p. m. 17. seq.* Casp. Theoph. Bierling. *Thesaur. theoret. pract. Cas. 15. Schol. §. 7. p. m. 186.* Johann. Schenck. *Observ. medic. Lib. 1. fol. m. 67.* Theoph. Bonet. *Sepulchret. fol. m. 146. seq.* Marcell. Donat. *de med. Histor. mirab. Lib. 4. cap. 12. p. m. 360. seqq.* Gregor. Horst. *Oper. med. Tom. II. Lib. II. fol. m. 517. 520.*

§. 37.

Inediæ suspectæ.

Non immeritò tamen, uti jam supra monuimus, nonnullæ diuturnæ, imprimis prodigiosæ Inediæ, exempla multis Autoribus suspecta esse solent, cùm præsertim qvorundam, qvi sub variâ intentione, vel etiam sub divini cultûs atqve sanctitatis specie multum lucri æstimationisqve exinde sibi conciliare studuerunt, fraudes deniqve deprehensæ atqve detectæ fuerint, qvale exemplum recenset Philippus Camerarius *Horar. succisiv. Tom. III. cap. 36. p. m. 127.* de hypocritâ qvodam insigni, ingeniosâ impostur*â* miraculosum Moysis in monte Sinai & Servatoris nostri in desertô Jejunium qvadraginta dierum affectante, ut sibi Sancti nomen acqvireret. Cùm enim Rex Alphonsus in Ænariâ Insulâ esset, renunciatum ei est: Antonium qvendam Eremitam, post mortem nobilitatum Hypocritam, inter summos cruciatûs animam exhalâsse, jactando plurima in Christum & Virginem ejus Matrem convicia & blasphemias. Hic ille fuit Antonius, qvi qvadraginta dies & noctes perpetuò jejunare ferebatur, & Italiam, Siciliam & Hispaniam compleverat nomine Sanctitatis & Abstinentiæ: pluribus locis cellâ præclusus & â custo-

à custodibus observatus nihil edens aut bibens, qvoniam in perevisa ac prætentatâ cellâ, in qvâ nihil, qvod observare liceret, inesse videretur, cæterum Angelos ei qvotidie famulari solitos opinabantur. At ipsi intus in Cellâ erant Candelæ crassiores exterius qvidem ceratæ, sed in qvibusdam fistulæ cannarum includebantur farinâ infartæ, qvæ & contritis phasianorum ac caponum carnibus, Saccharô & aromatibus immixtis condiebantur. Ajunt & Cingulum gestasse fistulatum plenum nectare, qvod Hippocraticum vocant. His epulis clanculum vescebatur Vir habitus sanctus, & mortalium omnium, qvi unqvam fuerunt aut essent, vulgi opinione sanctissimus. Rex audiens, istum vermiculis, acerbissimô genere mortis, absumptum, dixisse fertur; propterea Deum in hypocritas tantopere sævire, qvod, dum homines decipiunt, interponunt Deum ipsum, tanqvam sceleris mediatorem. Hæc Camerarius.

§. 38.

Aliud Exemplum.

Aliud ejusdem farinæ exemplum seqventibus verbis & satis prolixè communicat Georgius Hieronymus Velschius *M. N. C. Dec. I. An. 3. Obs. 35. pag. 54. seqq.* de Annâ Lamenittiâ, puellâ Augustanâ nubili, octodecim circiter annorum, qvæ ut sanctitatis speciem sibi conciliaret, tam mirâ arte Inediam confinxit, ut sedecim annis integris sine omni cibô vitam egisse apud omnes indubium haberetur. Hæc singulis septimanis ad S. Synaxin accedebat, vulgoqve persvadebat, non eâ sibi, qvâ reliqvis, magnitudine factam Hostiam â sacerdote præberi, sed longè minorem, qvæ digiti minimi apicem vix æqvaret, sigillatim in sui gratiam præparatam, q[illegible]ia majorem, qvin revomeret, retinere non posset. Imaginem præterea crucifixi in ædibus suis habebat artificiosè constructam, ut multis spectantibus sangvinem sudaret, qvod ipsa postmodum confessa est. Cùm processione publicâ Templa ad[illegible]diret, crucis figuram in Calamitiâ sangvine depingebat, qvam hæc qvodam qvasi prodigiô [illegible]

digitô insciæ impluissent, ex qvibus deinde multa vaticinari atqve adstantes ad pœnitentiam, etiam cum lacrymis, exhortari solebat. Tantâ jam undiqve apud omnes Religionis famâ fruebatur, ut Cæsar ipse Optimus Maximus, Maximilianus I. tum temporis Augustæ commoratus, ipsam adire & præclaris muneribus donare sit dignatus, qvem alii deinde Magnates, ut fieri solet, seqvebantur Sed Chunegunda, Soror Cæsaris, Ducis qvondam Bavariæ Conjux, deinde vidua & Monaci sacrarum Virginum Præsul, ut erat supra sexum magnanima, docta & sapientissima, pietati suæ omninò convenire existimans, hac de re certiora explorare, postqvam gravissimis rationibus inducta percrebescentibus vulgi rumoribus diffidere cœpit, multis blanditiis ad se puellam evocavit, & ut carpentô qvàm mollissimè transveheretur, tandem obtinuit. Advenientem benevolè excepit & in Cubiculum præparatum manu deduxit, de omnibus sciscitata, qvicqvid peteret, gratiosè subministrari jussit: sed unam ex sacris Virginibus suis, cæteris prudentiorem, tanqvam ministram adjunxit, qvæ nunqvam ab illâ recederet; ancillam verò, qvam ipsi adduxerat, sæpe speciosô prætextu avocavit: Interea per fenestram occultam, qvid sola ageret, cum suis observavit. Mox enim suspicio enata erat, cibum illam capere, qvod duos saccos integros placentis variisqve pastis ovatis, pomis item pirisqve plenos secum attulisset. Nec enim ancilla his opus habebat, qvæ expressô Præsulis mandatô in Cœnobiô pariter, & per iter, propemodum superfluô apparatu lautissimè tractabatur. Hos saccos sub lectô recondiderat puella, & nullô, cùm putaret, arbitrô præsente fructibus laganisqve affatim se explebat. Qvatuordecim erant Virgines sacræ, qvæ id sæpius cum Duce suâ viderunt, qvæ ideò productis testibus humanissimè illam increpuit, impietatem deinde seriâ magis oratione exprobrans periculum animæ ostendit, si pergeret mendacii auctorem spirituum pertinacibus imposturis in viscera sua advoca-

advocare. Mox tamen iterum silentium promisit, qvô omnia sepulta velit, si modò, fucum se hactenuus hominibus fecisse, candidè fateretur, atque deinceps perpetuo desisteret. Tum illa, qvid responderet, anxia, inter sacrum & saxum deprehensa, novam ex temporè versutiam pectore agitavit, & tanqvam gaudiô in lacrymas effusa sanctitatis suæ opinionem in Corporis adfectum improvidè transferens, credere se dixit, non aliam ob causam hoc accidisse, qvàm qvòd sacræ Præsulis & Virginum suarum precibus se qvasi innovatam & à priori dispositione liberatam sentiat. Sæpius enim olim à se tentatum cibis vesci, qvos tamen semper removere statim coacta fuerit. At qvem nunc illa adsumptum vidisset, omninò retinuisse, qvod præteritis annis sedecim integris nunqvam evenerit: adsumsisse autem, qvia Dux ipsa, ut faceret, illam tantopere rogâsset. Regessit Præsul: placere sibi, qvòd ingenuè cibum sumpsisse fateretur, qvia nec diffiteri poterat, sed displicere, qvòd tam frivolè & absonè cætera omnia commenta esset. Qvorsum enim, inqvit, in mei gratiam tam occultè id faceres, cùm in sororum omnium conspectu, si maximè tentandum tibi demum fuerat, edere potuisses, & nostros qvidem cibos, qvorum tibi copiam, qvantam voluisses, obtulimus, non tam in fraudis tuæ argumentum clam apportatos, & sub culcitris aut grabbato reconditos. Tum subridens, [illegible] satis, ait, convicta es, manumqve arreptam, qvia id tempus [illegible] erat, ad mensam deduxit, & nunc qvoqve in sui gratiam [illegible] coenare jussit. Qvod dum cohortantibus cæteris, alacriter [illegible] faceret, subinde tamen in faciem notas sibi deprehendere visa est, [illegible] qvæ mentem illius tristitiâ & pudore aliqvô, aut certe iracundiâ qvadam perturbatam indicarent. Ne igitur vel mortem sibi ipsa consciscerer, vel aliud qvid factô locô indignum perpetraret, liberrimè qvidem, sed diligentissimè in conformi [illegible] virginum custodiri voluit, literasqve ad Fratrem suum, Cæsarem Romanum, dedit, qvibus

qvibus rem omnem, ut acta erat, significavit. Mox illis lectis S. Cæsarea Majestas Augustam reduci jussit, Præfectisqve & Senatui traditam, cùm omnia, nullô examinis rigore, confessa esset, nec qvidqvam negare posset, exiliô mulctari imperavit, eâ tamen moderatione, ut unius diei itinere â patriâ suâ & locis omnibus, qvæ sua Majestas accederet, æternùm abesset. Sic illa Campiduum primò profecta monasterium ingressa, mox tamen Vitæ minùs religiosæ crimine ejecta est. Ideoqve mutato consilio Kaufbiræ viro nupsit, Johanni Schnizero. Qvem cùm deinde ἀπεραξίας accusâsset, contradicente maritô, & alia infanda objiciente, perpetuâ discordiâ infaustum conjugium experta multos adulteros admisit, aliisqve sceleribus se polluit, ut A. 1518. propterea Capitis damnata, vitæ suæ stultissimè peractæ infelicissimum finem fecerit, undis suffocata. Imò Cornelius Stalpart van der Wiel *Obs. rar. Cent. poster. Obs. 15. Schol. p. 153. sq.* suspectis Inediæ exemplis annumerat superiùs allegatas qvasdam personas, v.g. Margaretam Spirensem, Virginem Mœrsensem, nomine Evam Flegen, illius enim fraudem longô eqvidem tempore detegi neqvivisse, donec tandem ingeniosè pallæ fimbriæ inclusa apparuerint liba; hanc verò Evam, qvæ triginta annos continuos tot deceperat homines, tandem in carcerem fuisse detrusam, ibidem refert. Dictus Autor etiam locô allegatô *p. 157.* seqvens exemplum commemorat: Olim filia qvædam Veneta sub magnæ sanctimoniæ specie (habeba enim duos semper ad manus libros) diu Cellæ manebat inclusa absqve alimentis; sed istorum librorum alter qvidem erat vetus sacer codex, alter autem eundem planè in modum externè conformatus internè verò concavus erat, qvâ in Cavitate Mazæ panis (nostratibus seu Belgice Massæ-peyn) continebatur qvantitas eâqve corpus nutriebat. Erat autem Maza panis tempore Hippocratis & Galeni nutritia pulticula, sive massa, componebaturqve ex farina hordei tostâ oleoqve & melle; hodie verò eodem

eodem nomine delicatius ex amygdalis saccharoqve compo-
nitur. Plura ejusmodi exempla recenset Johannes Wierus *Tract. de Jejunio commenticiis Oper. p.m. 748. seqq. 763. sq.*

§. 39.

Ejusmodi fraudibus absqve dubiô inservire posset Planta, de qvâ Petrus Andreas Matthiolus *Epistol. nuncupator. ad Dioscoridem*, scribit: Scythas scythicam herbam circa Bœotiam nascentem adinvenisse, gustatu qvidem perdulcem, & cujus magna commendatio, qvod in ore eam habentes famem sitimqve non sentiant. Idem præstare dicitur apud eosdem Hippice dicta, qvod eqvis qvoqve eundem effectum præbeat: traduntqve, his herbis Scythas etiam in duodenos dies durare in fame & siti. Item Indos herbæ Coca ore gestatæ beneficiô famem repellere renarrant. vid. Martin Delrio *Disqvisit. magic. Lib. 2. Qv. 21. p.m. 219.* item Corn. Stalp. van der Wiel *Observ. rar. Cent. 2. Obs. 15. Schol. p.m. 164. seq.*

§. 40.

Attamen diuturnam Inediam non [illegible] semper esse fucatam, bina me docuerunt exempla. Anno non[illegible] licet 1694. homo qvidam triginta aliqvot annorum, nom[illegible]ine Johannes Schlegel, qvi in suburbiô nostrô jamjam per a[illegible] qvot dies instar muti & sensibus privati ut plurimum eodem [illegible] locô qvasi meditabundus fuerat repertus, die 20. Julii in Noso[illegible]mium ductus curâ meæ committebatur. Cùm itaqve ipsum [illegible] viserem, eundem in hypocaustô stantem plicatis manibus atq[illegible]e pileum sub brachiô sinistrô tenentem reperiebam. Nullum [illegible] is verbum loqvebatur, neqve etiam ad ciborum vel potulent[illegible]rum assumptionem nec persvasionibus, nec minis adigi pote[illegible]at. Hinc Instrumentô, qvod Chirurgi vulgò Speculum vocant [illegible], os ipsi aperiri panisqve buccam intrudi curabam; qvod tamen [illegible]n ipse non modò pro viribus impedire nitebatur; sed panem [illegible] qvoqve intrusum deglutire nolebat, eumqve ex ore exspu[illegible]um in locum, qvô antea jacue-

jacuerat, modeſtè ſatis & cum oculorum elevatione, iterum ponebat; Neqve etiam potulentorum guttulam aſſumere ſolebat, ſed clauſo firmiter ore eadem reſpuebat. Extrema ſua, manûs ſcilicet atqve pedes, glaciem frigiditate ſuperabant, nullum tamen in ipſô membrum erat rigidum, ſed omnia flexilia; totô interim corpore perpetuò tremebat. Pulſus in nulla corporis parte, niſi circa tempora, ſentiebatur vel explorari poterat, ſemperqve dictus Schlegelius fixis occulis terram intuebatur, niſi qvando qvis ipſum alloqvebatur; tunc enim qvaſi indignabundus in ipſum oculos vertebat, & qvicqvid agebatur, accuratè obſervabat; ſiqve inter ſermones Nominis Jeſu mentio fiebat, caput nutabat, nullum tamen verbum proferens, nec ſonum edens. Præterea nec ridebat nec plorabat, ſive neqve lætitiæ neqve triſtitiæ ſignum præ ſe ferebat, atqve in tali ſtatu per qvinqve dies noctesqve de locô pedem non movebat, niſi qvòd ſemel tantùm, die ſcilicet qvartâ, exonerandæ veſicæ cauſâ, foras exiret, ſtatim tamen ad eundem locum rediret, ſicqve in eâdem figurâ unum adhuc diem permaneret. Si qvando ipſius caput, manûs, pedes vel aliam corporis partem attingere tentabam, repugnabat eqvidem, minimè tamen timidus videbatur. Demum juſſu meô & qvaſi coactus lecto ſe committebat, magis tamen ſedendô, brachioqve innitendo qvàm jacendô dies noctesqve inſomnes ducebat. Poſtqvam autem per aliqvod temporis ſpatium in lectô permanſerat, extremorum frigus ceſſabat pulſusqve, licet tardiſſimus, redibat, ita ut partim in extremitatibus ſeu carpô, partim ſub mammâ ſiniſtrâ ſentiretur. Die 27. Auguſti dicto Viro, in lectô jacenti, aliqvot Ciborum buccæ vi atqve detentis brachiis in os immittebantur, qvas deglutiebat, poſteròqve tempore interdum, & qvidem utplurimùm noctu, de cibô, ipſi ordinariè appoſitô, paululum comedebat, denuoqve aliqvot dies iterum jejunabat; donec tandem, poſtqvam die 21. Septembris magnam ſatis eſculentorum ac potulentorum qvantitatem ſpon-

te

[illegible] die manè in lectô mortuus reperi-[illegible]

§. 41.

Alterum insignis inediæ exemplum Anno 1699. præbebat Virgo Siebenlehnensis, triginta circiter annorum, nomine Maria Streidlerin, ad quam ultra duos jamjam dies dormientem visendam, nomine Senatûs à Prætore tunc temporis Dresdensi, Dn. Schæfferô, ratione Physicatûs die 4. Aprilis requirebar, quia scilicet dicta persona, se tertiâ die, eidem, quâ obdormiverat, horâ, evigilaturam esse, ante somnum prædixerat. Quapropter dimidiâ post primam horâ eandem visitabam, atque in lectô non æquè sedentem, quàm potiùs declivem, & capite culcitris ferè incubantem offendebam; quæ tamen culcitræ absque ulteriore pectoris & capitis declinatione subtrahi poterant. Jacebat autem dicta Maria instar dormientis, quandoque tamen subridens quasi somnians nutabat placidèque, & absque anhelositate respirabat. Facies ipsius naturalis erat calida, gratâque rubedine tincta; manûs decussatim contra lectum sibi superimpositæ equidem erant frigidæ, minimè tamen rigidæ, in quibus pulsus qualis & naturalis reperiebatur. Facies, brachia, manûs & digiti absque ullâ sensatione tangi, comprimi atque elevari, caputque in omnes partes absque renitentiâ flecti poterant. Instante ferè horâ secundâ liberiùs semel respirabat, manumque dextram sinistræ superimpositam elevabat, non tamen, nisi auditâ horâ secundâ, ubi [illegible] verè evigilabat; eodem momentô frequentiùs re-spirare [illegible] incipiebat, manuque dextrâ lectum [illegible] quoties subridens pulsare [illegible] complicans. Deinde instar personæ maximè devotæ, manibus [illegible] atque in altum elevatis, clausis tamen adhuc oculis [illegible] perceptibiliter loqui incipiebat: O charissime [illegible] dulcissime [illegible] visne spiritum meum iterum in tenebras [illegible] spiritum meum in corpus cer-

Maria Streidlerin.

terrestre remittere? nunqvam te relinqvam! ah veni, [illegible] in Cor meum cum divinâ tuâ benedictione, &c. Atqve ejus[illegible] di suspiriis ferè per horæ qvadrantem continuatis, apprehens[o] linteô oculos extergebat, iisqve apertis cœlum aspiciendô lin[-] guâqve, ac si gratissimum qvid gustâsset, sæpius lambendô, pr[eces] continuabat variosqve de cruce, Dei qvegratiâ, ardentibus pr[eci-] bus in occultô efflagitandâ, sermones non inutiles proferebat.

[illegible]

§. 42.

Dormit iterum tres dies.

Die 20. Aprilis dicta Maria Streicheria Dominum Præ[to-] rem ante nominatum, item Confessionarium suum M. Johan[-] nem Christianum Schwarzium, Diaconum tunc temporis ad D. Annæ, & me, ante meridiem horâ decimâ convocabat nobis[-] qve referebat: Deum sibi denuò manifestâsse, qvòd iterum tres integros dies sit dormitura; mihi autem in specie omnem libertatem qvocunqve modô ipsam excitandi, (de qvâ antea cum ipsâ locutus fueram,) libenter concedebat. Qvid fit? horâ secundâ ejusdem diei adhuc sonante, ipsius verba adim[-] plebantur; siqvidem cum aliis personis adhuc loqvens placidè obdormiebat, atqve in eodem, qvô ante aliqvot septimanas, situ eodemqve modô per tres dies & noctes, usqve ad vigesimum tertium dicti mensis diem, qvietè permanebat; intra qvod temporis spatium nullô modô, neqve acclamationibus, neqve agitationibus seu motionibus, vellicationibus, puncturis, inusti[-] onibus, medicamentis nec svaveolentibus, nec fœtidis, spiriti[-] bus item summè volatilibus, ipsius naribus admotis, ad oculo[-] rum aperturam atqve evigilationem excitari poterat. Tem[-] pore enim qvodam vitrum duabus Unciis Salis summè volati[-] lis, ex volucrium rapacium Ungulis (qvæ qvotannis hic loci â Venatoribus in magnâ qvantitate collectæ concremari solent) recens â me parati atqve penetrantissimi repletum, per horæ ferè qvadrantem ipsius naribus applicabam, â qvô tamen for[-] tissimô odore ne minimum qvidem Capitis motum vel oculo[-]

rum

rum nictitationum, vel pulsum celeriorem, bene tamen lacrymas, ex ipsius oculis, qvanqvam sine ullô sensationis signô, largiter effluentes, observare mihi licebat; Ipsa autem Maria, durante hôc tempore semper liberè & lente respirabat. Aliò tempore Pharmacopæus qvidam duas libras Spiritus Salis ammoniaci cum Calce vivâ parati, ipsius naribus per longum temporis spatium, eodem effectu, adhibuit. Ipsô autem prædictæ horæ momentô, in præsentiâ multarum varii ordinis & utriusqve sexûs personarum, item dicti Domini Prætoris atqve Pastoris ad D. Annæ, Magistri Benjamini Martini, post crebriorem respirationem evigilans de infinitis deliciis, qvibus ipsius spiritus cum aliis beatorum spiritibus in Deô (qvem ipsa in Lumine clarissimô vidisse referebat) frui dignata fuisset, qvàm multa prædicabat. Ast Dominus Pastor, dictæ Ecclesiæ, M. Martini ipsius devotionem interrumpens [illegible] statim ipsam alloqvebatur, qværens, qvid novi ex alterô mundô apportaret? & annon ipsius vocem audivisset, at[illegible]ve ad ipsius postulatum aliqvod signum in somnô dedisset? Ad qvod [illegible]a, se neqve ipsius vocem in somnô percepisse, neqve ipsum [illegible]disse, attamen jussu divinô, elevatione digiti indicis dextræ [illegible]nûs, signum exhibuisse, qvo tamen scopô nescire se re[illegible]ondebat. Tunc dictus Dominus Pastor publicè coram tot [illegible]ræsentibus, de hac, sibi aliàs suspectâ, personâ testabatur, se [illegible]ormientem Mariam die antecedente invisisse ipsique in Nomine Jesu Christi ter acclamasse, ut, si hæc res ex Deô esset, ipsisque honorem promoveret, pro ipsius, Pastoris, aliorumqve [illegible]ominum opinione confirmandâ, signum qvoddam ederet, q[illegible]ô factum, ut dicta Maria post tertiam repetitam acclamatio[illegible]em (Maria! Maria! Maria! ich sage euch im Nahmen Jesu Christi &c.) primùm dextræ manûs digitum [illegible]dicem in altum elevârit, [illegible], tempore sui abitûs, post denuò repetitam ternam acclamationem, adhuc semel fecerit.

§ 48.

§. 43.

Loquitur de anima & spiritu.

Cum die 23. Aprilis eandem Virginem inviserem, iterum in præsentiâ sui Confessionarii varia de ineffabili gaudio, qvod ipsius spiritus cum aliis jamdudum defunctorum spiritibus percepisset, proferebat, qvâ occasione â Confessionariô interrogabatur vel potiùs corrigebatur, cur semper diceret, suum spiritum apud Deum fuisse, nunqvam autem animæ mentionem faceret, cùm tamen animæ potius sit adscribendum, vel anima & spiritus sint unum idemqve? Ad qvod ipsa promptissimè respondebat, qvòd, si ipsius anima apud Deum fuisset, tunc Corpus interea necessariò qvasi mortuum jacuisset; impossibile enim esse, qvod suum corpus absqve animâ vitam & respirationem habuerit, hinc animam suam in corpore vivo, spiritum verò apud Deum fuisse, se firmiter credere addebat.

§. 44.

Dormit octo dies.

Tandem Mense Augustô Virgo nostra eâdem horâ secundâ certi diei, juxta prædictionem, in somnum, sic dictum, prolapsa per integros octo dies & noctes eôdem modô & situ, qvô antea, in lectô scilicet qvasi sedens, liberè respirans atqve ne digitum qvidem nec caput movens, qvietè permanebat. Cùm autem diuturna hæc Asitia & Adipsia seu â cibo & potu omnimoda abstinentia cuilibet suspecta esset, jussu Summi Magistratûs excubiæ militares circa Streicheriam exponebantur, ita ut ne ulli qvidem personæ aditus ad eam concederetur; siqvidem per totum hoc temporis spatium duo milites armati, & qvidem alter in ipsius Camerâ ad lectum, alter verò ante portam, ferâ, insuper cerâ obsignatâ, occlusam, per vices permanebant. Anteqvam etiam dicta Maria hac vice horâ ordinariâ obdormiret, omnes anguli non solùm Cameræ, sed ipsius etiam lecti, straminis & stragulorum accuratè visitabantur, annon aliqvid alimenti vel potulenti absconditi reperiatur, sed frustra; siqvidem per totum hoc temporis spatium in dictâ

per-

personâ, non modò nullus motus partis alicujus, præter respirationem, sed etiam nulla naturalis excretio, neqve per os, neqve per alvum & vesicam observabatur. Imò non solùm durante hoc somni sic dicti tempore, sed insuper etiam postmodum per aliqvot qvandoqve septimanas ne buccam qvidem panis ori immittebat, ut adeò non immerito pro exemplô diuturnæ inediæ adduci possit.

§. 45.

An Ecstasica fuerit.

Utrum verò recensitus Casus ad affectûs soporosos, secundum nonnullos, tunc temporis ita sentientes, Medicos, an verò, juxta alios, ad veram Catalepsin, vel potiùs ad Ecstasin, referendus sit, ex meâ tunc temporis binis exhibitâ Relatione & Judiciô, hoc locô repetere nolo; neqve antea tantum modò verbis referens, [illegible] dictam personam neqve antea neqve postmodum ad somnum fuisse proclivem, multosqve [illegible] dies & noctes insomnes transegisse; Præterea ipsa horam [illegible] prædixit somni sic dicti & evigilationis, qvod non observatur in [illegible] subjectis soporosis, qvæ etiam Medicamentis volatilibus aliisqve modis aliqvaliter excitari possunt; qvæ tamen in nostro subjectô absqve effectu applicabantur. Deinde licet etiam [illegible] qvoad Catalepsin in nostrâ [illegible] omnis sensûs & motûs [illegible] contrarii privationem concedam, minimè tamen in eâ aderat [illegible] rigiditas, ut instar statuæ congelatæ permansisset, sed omnes corporis partes & ipsum caput pro lubitu moveri poterant, neqve etiam oculi erant aperti, uti in Catalepticis, qvam [illegible] rigiditatem seu immobilitatem, & Oculorum aperturam [illegible] alii Autores in Catalepsi reqvirunt, vid. *Steph. Blancard. Lex. Med. p. m. 111.* Joh. Dolæi *Encyclop. med. Lib. I. cap. I. p. m. 56.* [illegible] Laurent. Strauss. *Palæstr. med. Part. I. Gymn. 6. p. m.* [illegible] & Joh. Juncker. *Conspect. Medic. theor. pract. Tab. 95. p. m.* [illegible] Hinc meâ qvidem sententiâ talis casus ad Ecstasin, qvæ [illegible] ἀλλοφροσύνη vocatur, atqve in abstractione mentis à corpore ad contemplanda cælestia consistit,

ſiſtit, referri poterit. Qvodſi enim poſſibile eſt, ut nimia animi intentio, vel fixa ejus ac profunda meditatio & cogitatio, varios morbos e. g. melancholiam, delirium, vel ipſam Cataleſin &c. uti ex Autoribus probari poſſet, interdum excitet, cur non etiam in animô ſacris intentô, ſummèqve devotô ac meditabundô, inqve ipſô Dei amore qvaſi colliqveſcente, oriri poterit, ut homo ea, qvæ extrinſecùs obtingunt & ſenſus feriunt, v. g. hîc loci, fortes acclamationes, puncturas, ſpiritûs & ſalia volatilia, naribus admota, vel ſegniùs vel planè non percipiat? uti in Martyribus ſæpius fuit obſervatum, qvi etiam tormentorum dolores non ſenſiſſe videbantur, guſtu æternæ dulcedinis abrepti, & mente ipſorum circa cæleſtium contemplationem defixâ. Noſtram autem Mariam Streicheriam ſæpiſſime preces ſuas ſummâ cum devotione peregiſſe, præter ipſius Confeſſionarium aliæ qvoqve perſonæ teſtabantur. Sed hanc Materiam Theoſophis relinqvimus.

§. 46.

Aſitia, aſtutia curata.

Exemplum Aſitiæ ſeu Inediæ diuturnæ aſtutiâ curatæ refert Johannes Heurnius *Prax. medicin. Lib. 3. cap. 28. p. m. 356.* Qvidam, inqviens, Animam ſe affirmabat, ideoqve omnem cibum reformidabat, qvòd animas edere negabat. Tandem â fideli Medicô paratâ menſâ, mediâ noctе, â nudis farináqve oblitis hominibus, cubili illatâ, ſummô ſilentiô accubuere. Rogat ille, qvid agerent? obmurmurans qvidam reſpondet, eſitare. Mox ille, qvæ gens? animæ; at animæ edones non ſunt? reſpondet alter, noſtrô & non humanô more èdimus. Hic exiliens lectо, & ego anima, inqvit, fruar unà veſtris epulis: aſſedit, comedit & a morbô evaſit.

§. 47.

Diu dormientes.

Multa adhuc diuturnæ & ab omni cibô abſtinentiæ exempla, qvò etiam longô tempore dormientes jungi poſſent, referenda reſtarent, de qvibus tamen ſupra allegati Autores evolvantur,

vantur. Epimenidis Cretensis, qui quadraginta septem, vel juxta alios sexaginta septem annos quievisse scribitur, item septem dormientium, qui integrum seculum dormivisse dicuntur, mentio fit apud Francisc. Torreblanc. *de Magia. Lib. 2. cap. 21. seq. p. m. 222. sqq.* Casp. a Reies *Camp. Elys. Quæst. 58. p. 730.* Rariora quædam somni diuturni atque monstrosi exempla allegat & recitat Georgius Francus de Frankenau *Satyr. med. 18. p. m. 367. seqq.*

§. 48.

An Bruta sine alimentis vivant? Chamæleon.

Non autem solus homo, sed alia quoque animalia bruta per tempus sine alimentis vivere scribuntur, v. g. Chamæleon & Struthio, vid. Claud. Deodat. *Panth. hygiastic. Lib. 1. cap. 20. p. m. 236.* Georg. Horn. *Histor. natural. Lib. 2. cap. 19. p. 140. seq.* item Cochleæ, Angves, Serpentes, Viperæ, Ranæ, Muscæ, Apes, Cicadæ, Hirudines, Glires, Mures montani, Testudines terrestres, Bombyces, v. Paul. Lentul. *Hist. admir. de prodigios. Apollon. Schreter. Ined. p. m. 176. sq. 179. sq.* & Casp. a Reyes *Camp. Elys. Quæst. 58. §. 9. p. m. 726. seq.* qvi etiam [illegible] *10. p. 727.* Avium sine cibô diu viventium exempla adducit. [illegible] Viperas solô aëris quasi nutrimento diu vivere, non tamen crescere, concedit etiam Ge-[illegible] Wolffgangus Wedelius *Physiolog.* [illegible] *Sect. 3. cap. 3. p. m. 98. 99.* & *Patholog. med. dogmat. Sect. 3. cap. 2. p. m. 464.* In aëre, inquiens, occultum vitæ cibum esse ex Cosmopolitâ probat Digbæus, exemplô viperarum parvarum modò exclusarum, in cucurbitâ asservatarum, tectâ papyrô perforatâ, unde creverunt, [illegible] nullo aliô qvàm aëris cibô. Experimentum ipsi fecimus [illegible] cum viperulis talibus, quæ ad tres vel quatuor menses [illegible] vivebant. Sed recens exclusæ in animalculis ichore alimentô adhuc pollent, præsertim si ex vivâ matre, ut fit, eximantur. Viperas verò, si nutrimentô [illegible] crescere à solô aëre, [illegible] um est, & experimentum contrarium. Diu vivunt Viperæ [illegible] asservatæ, qvod sæpius obser-

observavimus, sed non crescunt, non augescunt, verùm emaciantur & moriuntur tandem. Accedit, qvod ingesta alimenta ab ipsis sæpe pro aliqvot hebdomadibus sufficiant, non enim status & voluntarius ipsis cibus est, ut homini, unde non raró duos tresve mures in Ventriculô eorum deprehendimus. &c. Causam, cur viperæ & alia ejusmodi animalia vitam per tempus sine nutrimentô agere possint, alii Autores viscositati seu glutinositati adscribunt, hinc Elias Camerarius *Dissert. epistol. 2. p. 17.* ita scribit: vi gelatinæ & lentoris naturalis humorum viperæ parum per transspirationem perdunt, vitamqve etiam sine nutrimentô per aliqvot protrahere menses valent, qvod propriô mihi qvatuor abhinc & qvod excedit lustris, constitit æqvè ac alienis experimentis; observavit idem magnâ in studiô experimentali laude clarus Franciscus Redi in aliis insectis, Lacertâ Americanâ, Scorpionibus, &c. cùm alia animalia succô haud adeò glutinosô prædita citiùs longè moriantur, ac observante qvidem Franciscô Redi, aves duodecim, tredecim ac vix plures, sine alimentô, dies supervivunt, cùm nimium per exhalationem deperdant; Aqvilæ ad viginti dies jejunium sustinuêre; canes ad viginti qvatuor, imò triginta dies perdurant. Felis Zibethica decem dies, Zacella viginti, Taxus mensem integrum, testudines terrestres octodecim menses, viperæ decem, ac Lacerta Africana octo menses supervixêre. Idem naturale gluten aërem sibi intertextum ita solet irretire ac moderari, ut defectum externi aëris tam diu ferant viperæ, ac sustineant vacuum Antliæ pnevmaticæ; cùm enim minutissima etiam animalcula in vacuô illô moriantur, viperam tamen enecare nunqvam potui, idem notante Boyleo. Hæc Camerarius. vid. etiam Eman. Kœnig. *Regn. animal. Sect. 1. Art. 4. p. 16.*

§. 49.

Pingvia appetitum retardant. Porrò pingvia non tantùm appetitum retardare, sed etiam obesa corpora famem diutius tolerare posse, qvàm macilenta, exemplo

exemplô Canis probat Cornelius Stalpart van der Wiel *Observ. rarior. Centur. poster. Obs. 15. Schol. p. m. 162.* Qvidam scilicet verbi divini minister, Teekmannus nomine, aliqvando villam suam adiit ibidemqve canem valde obesum & robustum cubiculo qvodam nescius inclusit: ubi ille permanebat ad trigesimum primum diem, revertente tunc demum Herô. Apertâ ergô januâ, blandiente caudâ Hero obviam ivit debilis admodum & macilentus, siqvidem per tantum temporis nihil omninò (nisi forsan murem unum alterumqve captum) comederat biberatqve. Dictus Autor etiam locô allegatô ex Francisco Mendoza aliud & rarius exemplum de Gallina refert, qvippe qvæ alicubi inclusa per octoginta dies continuos absqve cibô & potu vixisse reperta sit. De Gallô Indicô totos septendecim dies, & de aliô tali Gallô totas tres septimanas sine alimento viventibus vid. *M. N. C. Dec. III. Ann. 5. & 6. Obs. 150. p. 586.*

Inedia Canis. Gallina.

§. 50.

Quantum autem Chamæleontem attinet, ejus nutrimentum muscas lingvâ ex aere captas nonnulli credunt; hinc scribit Marcellus Malpighius, Chamæleontis lingvam præditam esse & adstrictam longô tubô, qui illi [illegible] inservit ad muscas capiendas, qvibus nutritur, & non purô [illegible] re: cùm Observatores plurimas muscas in ejus stomachô [illegible] Intestinis invenerint observarintqve; Chamæleontem Ægyptiacum, qvem dissecuit dictus Malpighius, nonnullos lapides [illegible] crassitiei, qvos non deglutierit, sed in suis Intestinis generari [illegible] evacuisse; in unô qvorum distillatô acetô dissolutô Musca[illegible] caput inclusum invenerunt. v. Henr. Oldenburg. *Act. Philosoph. Anglican.* 1669. *Mens. Jul. p. m. 113.* Imò Chamæleontem esc[illegible] herbis & aliis vesci, [illegible] Georgius Hornius *Histor. natur. Lib. 2. cap. 13. p. m. 114. sq.* [illegible] de Chamæleonte vid. Melch. Sebiz. *de Aliment. Facult.* Lib. V. p. 1159. 1161. Jul. Cæs. Scalig. *de Subtilit. Exercit. 229. p. 683. sq.*

Chamæleon.

Gg 1 §. 51. Re-

§. 51.

A. Reperitur adhuc aliud animal in Brasiliâ, nomine Ai, sive ignavus, Pigritiës, Lusitanis Prigniza dictum, qvia animal est ignavissimum & ad incessum planè ineptum, qvod aliqvibus aëre victitare creditur, pariter uti Chamæleon. Huic tamen sententiæ contradicit Georgius Marggravius *Histor. Rer. natural. Brasil. Lib. 6. cap. 1. fol. m. 221. seq.* ubi non modò hoc animal in arboribus lentissimè rependo progredi, ibi habitare, foliis arborum vesci & nunqvam bibere scribit, sed etiam in femellæ, qvam vivam, & fœtum omnibus modis perfectum in se habentem, secuit, Ventriculô planè viridem materiam foliorum arboris comestorum invenisse addit. Crocodilum terrestrém aqvæ adeò esse impatientem, ut siqvis in os injiciat, statim moriatur, juxta Francisc. Calceolar. *Musæum Sect. 6. fol. m. 655.*

§. 52.

Alia animalia. Deinde dantur adhuc alia animalia, qvæ per totam hyemem in antris absqve alimentis vitam transigere scribuntur, v.g. Glires, Taxi, Marmotæ, Crocodili, ursi, mures montani, testudines, serpentes, hirundines, turtures, ranæ, cicadæ, muscæ, culices, pluraqve alia. Scilicet lacertæ, cochleæ domiportæ adversus hyberni frigoris injuriam albô qvodam operculô durô, gypsiqve speciem referente ac testæ obtensô munitæ, bombyces mediâ æstate ad minimum per qvatuordecim dies non tantùm absqve alimentis viventes, sed insuper magnam substantiæ portionem filis sericis nendis impendentes, de qvibus paulò antè egimus & prolixius videri potest Corn. Stalpart. van der Wiel *Observat. Cent. post. Obs. 15. Schol. p. 167. sqq.* Joh. Viridet. *de prim. Coction. Part. 1. p. 152. seq.* Casp. a Reies *Camp. Elys. Qvæst. 58. n. 9. 10. sqq. p. 726. sqq. Ephemerid. Academ. Nat. Cur. Cent. VII. & VIII. Obs. 34. p. 81.*

§. 53. In-

§. 53.

Inediâ vel potiùs fame sæpissime, imprimis tempore annonæ caritatis, plurimos perire homines, variæ tam veterum, qvàm recentiorum testantur historiæ, hoc locô non adducendæ; qvandoqve etiam nonnulli ex inimicorum vindictâ vel etiam pœnâ mortem sufferre condemnantur, qvale exemplum de Jujurthâ; qvi post septiduanam Inediam Carceri inclusus fame periit, vid. Joh. Ludov. Gottfrid. *Chron. Part. 3. fol. 237.* qvô mortis genere â Tiberiô qvoqve puniebatur Agrippina & Drusus, qvi famem ad nonum usqve diem pertulit, juxt. *l. a. Part. 4. fol. 313.* Apud Romanos olim mulieres abstemiæ esse debebant, unde, si vinum bibere contigisset, â Judice non minùs mulctabantur, qvàm si grande probrum aut adulterium patrâssent, hinc Fabius Prætor in Annalibus suis commemorat, matronam, qvod loculos, in qvibus erant claves vinariæ cellæ resignavisset, â suis Inediâ mori coactam. vid. Jason. â Pratis *de Uxer. Lib. 2. cap. 3. p. 200. seq.*

Fame mortui.

§. 54.

Alii econtra vel tædiô Vitæ, vel metu instantis infortunii vel supplicii, vel aliis causis spontaneâ Inediâ seipsos vitâ privant. e.g. Cajus Silius Italicus Inediâ vitam finivit, & qvidem juxta Actor. Erudit. Lips. *An. 1717. Mens. Febr. p. 55.* procul dubiô ex Stoicorum disciplinâ ita institutus, qvibus dignum sapiente videbatur, sponte suâ ex hac vitâ egredi, nec fatalem horam expectare. Sic Isocrates octogesimum ætatis annum jamjam supergressus, ne Calamitates, ex primâ Athenarum expugnatione sibi notas, denuò experiretur, per Inediam qvatuor dierum mortem sibi accelerâsse legitur in Joh. Ludov. Gothofredi *Chron. Part. 2. fol. 161.* Seqventem observationem recenset Felix Platerus *Qvæstion. Physiolog. p. 58.* Qvidam, inqviens, infandô & malô exemplô inventus est, ante paucos adhuc annos

Inediâ voluntariâ mortui.

nos captivus in vinculis detentus, in hac urbe, qvi, ut morte voluntariâ supplicium gravius, qvod illi imminebat, anteverteret, genus mortis, qvod ipse in eô locô & tempore facillimum esse cogitabat, elegit, cœpitqve ab omni cibô & potu, licet seriò â ministris reprehensus ob id facinus & frustra admonitus in universum abstinere famemqve is, qvod admirandum, citra omnem qverimoniam aut molestiam, qvatuordecim dierum spatiô patientissimè pertulit, qvô tempore primùm patientiâ, sed seriùs, ductus, ita ut cùm cibum tum peteret, cum tamen respueret, citra gravius aliqvod symptoma, exspiravit. Anno 1656. Mense Novembri in Theatrô anatomicô, publicè ab Isbrandô de Diemerbroc dissectus est vir, qvi ob Cordolium aliqvod vitæ pertæsus seipsum fame & siti extinxerat; qvippe corpore alioqvi sanus existens aliqvot septimanis nihil omninò edere, ac ne guttam qvidem bibere voluerat. In hoc subjecto nullæ venæ meseraicæ, intercostales, aliæqve minores conspici poterant, propterea qvòd inanitæ essent, atqve ex ipsâ venâ cavâ vix trium cochlearium sangvinis mensura effluxit & arteria magna omnino vacua inventa fuit. v. Isbr. de Diemerbr. *Anatom. Lib. II. cap. 12. fol. m. 299. &c.* Sunt, qvi religiosam qvandam virginem, nullô se ampliùs alimentô indigere imaginatam tradunt, qvod dictum sibi crederet fore, ut assiduâ sacri Codicis lectione nutriretur abundè. Cùm ergo per tres qvatuorve dies in Imaginatione istâ perseveraret, nullisqve uteretur alimentis, frustra consangvinei eam hujusmodi liberare errore annixi sunt. Oblata enim qvævis aversata tantâ interdum rejiciebat in patinam iracundiâ, ut circumstantium vestes contaminaret jusculô. Postqvam itaqve per duodecim dies nihil omnino comedisset, decimô tertio ad plures abiit. vid. Cornel. Stalpart van der Wiel. *Obs. rar. Cent. poster. Obs. 14. Schol. p. 149.* Ad Qvæstionem, cur sint, qvi fame pereant, si in vivô sangvis nunqvam deficiat? respondet Sanctorius

Sanctorius de Statica medicina Sect. 3. Aphor. 17. p. m. 31. quia vacuus Ventris vacuum sangvis tendens relinqvit Cor. An vero in ejusmodi fame pereunti sangvis in Abdominis cavitate reperiatur, probabile non videtur.

CAPUT V.
De Oesophago & Deglutitione.

§. 1.

Connexio. His de alimentorum Appetitu auctô & imminutô præmissis Capitibus ad ipsam pergimus Chylificationem, quæ quidem, uti in Sialologiæ nostræ Capite quartô de Salivæ usu naturali, inter alia monstravimus, statim in ore mediante Salivâ inchoatur, postmodum autem in Oesophagô & Ventriculo continuatur, iisque Intestinis absolvitur; quapropter in hoc & seqventibus Capitibus de ulteriore Chyli elaboratione ejusque Organis & secum alvinarum seu scybalorum secretione, qvantum qvidem ad scopum nostrum pertinet, pluribus agemus.

§. 2.

Chylificatio. Postqvam scilicet alimenta solidiora dentibus bene trita seu mansa salivâqve probè permista & humectata Deglutitione per Oesophagum Ventriculo sunt ingesta, per tempus ibidem commorantur atqve mediante certô Ventriculi liqvore seu menstruô in molliorem seu pultaceum liqvorem aliqvatenus albicantem, plurimum Cremori similem, & nonnullis Physiologis Chymi *Chymus.* nomine venientem, permutantur, atqve exinde per ipsius Ventriculi motum & contractionem ad Intestina propelluntur, in qvibus affluente Bile & succô Pancreaticô, Chylus à fecibus in[illegible] depuratur, dum nobiliores alimentorum particulæ, secundum non-

nonnullos Autores per Præcipitationem, vel secundum alios per fermentationem, vel fortasse rectiùs per [illegible], à partibus crudioribus & excrementitiis separatæ, sub forma la-ctis & nomine Chyli, ex Intestinis vasa chylifera seu lymphatica in Mesenteriô ingrediuntur; reliqvæ verò particulæ, nutritioni minùs aptæ, in Intestinis per tempus retinentur, dehinc [illegible] & peristalticô Intestinorum, imprimis tenuium, motu [illegible] lante, ad Intestinum rectum protruduntur, & deniqve, ubi ta-les feces (qvæ ordinariè in Intestinis sic dictis tenuioribus flexiles magis atqve molliores, Chylo scilicet adhuc diluciores, in crassioribus verò solidiores & compactiores, Chylo qvippe seu liqvore lacteô privatæ, deprehenduntur atqve in Intestinô rectô ob ani clausuram per tempus morantur) Podicem sive Ani Sphincterem, cujus fibræ ad interiora recurrunt, pondere suo & repletione vellicant atqve ad distensionem seu aperturam & evacuationem stimulant; accedente, pro meliori excretione, Musculorum Abdominis contractione, ad Voluntatis nostræ imperium sub nomine Stercoris, Scybalorum seu Excrementorum alvinorum, in statu naturali excluduntur.

§. 3.

Masticatio. Videmus itaqve ex antecedente Paragraphô, ad meliorem Chylificationem alimenta seu Cibos ante deglutitionem aliâ a-huc præparatione, nimirum Masticatione, opus habere, de [...] prætér ea, qvæ in Sialologia nostrâ *Cap. V.* adduximus, pa[...] menemus, per debitam Masticationem Cibos solidiores [...] non modò â dentibus incidi, comminui atqve in pul[...] qvasi redigi, sed etiam per largam Salivæ inter mandend[...] mixtionem eò melius dissolvi, sicqve ad meliorem dige[...] præparari. Qvid proinde mirum, qvod Masticatio ab [...] bus adeò commendetur. Inqvit enim Taurry *Anatom.* *[...] p. 27.* Non ad deglutitionem solùm confert Masti[...] potissimùm coctionem qvoqve adjuvat, tum qvia pe[...]

menta jam in particulas, licet crassiores, dissolvi cœpêre, tum qvia alimenta comminuta liqvori, qvi solvere illa debet, magis superficiem offerunt. Ob eandem rationem etiam gypsum, nunqvam aqvæ immittitur, solet confringi, siqvidem aqva illud post contractionem & comminutionem faciliùs penetrat. Et Johanni Jacobo Waldschmiedio *Institut. Medicin. rat. lib. 1. cap. 3. p. m. 16. seq.* Masticatio adeô necessaria est, ut, hac omissa, alimenta vix in Ventriculô extraverti possint, nam decem boli bene masticati, & saliva menstruô humectati atqve soluti, feliciùs in Ventriculô coqvuntur, qvàm unus non masticatus. Unde ortum est, qvod voraces & qvi qvasi in fugâ primam hanc solutionem peragunt, tot morbis sunt obnoxii, cùm cibus vix semicontritus difficillimè subigatur in Ventriculô & in pastam admodum viscidam, plurium morborum matrem, abeat. Cibis in Ore masticatis admixta saliva facilem deglutitionem suâ lubricitate efficit, qvâ sine illâ ægrè & difficulter procederet, inqvit Josephus Lanzonus *de Saliv. cap. 3. p. 40.* Secundum Joh. Frid. Ortlob. *Histor. Part. Disp. 4. §. 9. p. 28.* tota masticationis ratio in eô consistit, ut alimenta magis attrita & divisa plus acqvirant superficiei, adeòqve activitati solventis in Ventriculô meliùs pateant. Simili modô in Pharmaceuticis videmus, concreta extrahenda pulverisatione, limaturâ & similibus Enchiresibus magis accommodari. Qvippe sine eâ etiam deglutitio non modô difficilior evadit, sed & Digestio in Ventriculô minùs commodè peragitur. Qvemadmodum autem in Chymicis fieri solet, ut qvoqve ad meliorem extractionem concreta aliqvandiu in menstruô macerentur; ita etiam alteram præparationis partem Salivæ permixtio explet. Imò masticatio non exacta pariter est vitiosa, vel comedendi modus non parum coctioni vitiosæ confert; hinc dicit Johannes Viridetus *de primâ Coctione Part. 2. cap. 7. p. 112.* qvi diu non masticant, difficilè digerunt, qvoniam frustra sunt crassiora,

crassiora, ideoqve dissolvens diutius eorum Dissolutioni im- morari debet, qvæ sæpe, antequam fiat absoluta dissolutio, in Intestina deturbantur. Hanc ciborum præparationem ejusque usum hôc modô describit Johannes Gothofr. Bergerus Physiol. *med. Lib. 1. cap. 7. p. 131. seq.* non dentibus modò dividitur cibus, ac veluti in pulverem comminuitur, sed etiam eadem operâ Salivæ, è pluribus ductibus, in os hiantibus, emergentis, aërisqve poros & intervalla cibi divellentium vi colliquescit, crebrâqve lingvæ & genarum, modò contractarum, modò in similitudinem collium leniter iterum exsurgentium, agitatione, sursum & deorsum in omnemqve partem volutatus in molliorem massam dehiscit, & dissimilibus exui partibus, ac suos odores nativos saporesqve amittere paulatim incipit. Quæ qvidem præparatio, qvam vulgò Masticationem vocamus, jure qvodam suô tanti habita fuit ab Arabibus, ut animam suam malè odisse dixerint, qvi eam oderit; qvòd inde cruditates & morborum materia oriatur. Chylificationis principium hoc modô peragi, concipit Gulielmus Cockburn *Oeconom. Corp. a- nimal. p. m. 17.* cibus primò dentium motu voluntariò ac m- mè notô comminutus, ita ut crebriore & repetitâ horum [illegible] turatione in subtiliorem pollinem redactus fuerit; ac e tempore intimè cum salivâ subactus, nullô prorsus lab cilèqve in fluxilitatem exoptatam lenissimô Ventricu dividitur: maximi enim ponderis est alteratio, quam commiscelâ sustinent solidiora, utpote qvæ primar rum liqvefactionem ac dissolutionem inchoat, & i strui cujusdam universalis mirificè ad alimento particulas se habet. Et Georgius Philippus Nen *med. cap. 4. p. 216.* inqvit: hæc ciborum præpara ratio parvi momenti videatur, revera tamen r menti; qvalis enim est masticatio, talis qvoqve & unus bolus minùs masticatus plus negotii f

... masticati: unde etiam homines ... integros deglutiunt, plerumqve iisdem digestio & nutritio lauda-... Cùm enim vera digestio ... ciborum resolutione consistat, per se ... non bene comminutos minimè pene-... minimè resolvere posse. Juxta Theo-... cap. 3. p. m. 7. in masticatione ciborum ... sit considerabilis Salivæ permixtio; hac qvi ... Cibos deglutire; Saliva enim cibos aqvo-... vias, quas transire debent, lubricas reddit, ... alimentorum versus ventriculum. A Pe-... Institut. medicin. p. 74. describitur Masti-... alimentorum in os sumptorum mediantibus ... Lingvæ & labiorum motibus, & qvidem ... molliorum incisoriis, hinc mola-... comminutio, mediante qvâ ... Oris partium copiosè prolici-... commiscetur, qvæ inde feliciùs ... Chylificationi in Stomachô subeundæ ap-...

§. 4.

Cùm proinde ad Masticationem ... primariò Dentes cum Gin-... cæ & Oris cavitas, insuper ... non immeritò hoc locò ... in Sialologiâ prolixius egi-... giâ tractabimus, ratione ... benevolum Lectorem re-... sic præparatorum, lin-... Gulæqve partem supe-... nem, indeqve per Oeso-phagum ...

phagum seu Gulam in Ventriculum depressionem seu Deglutitionem pergimus.

§. 5.

Oesophagus. Derivatur autem Oesophagus, Græcè οἰσοφάγος, secundum Alberti Kyperi *Anthropog. Lib. I. cap. 9. p. 14.* ab οἴσω fero & φάγημα, alimentum, ab eô usu, quem præstat, nimirum ut cibum ex ore in ventriculum ferat; de cujus tamen, uti etiam Ventriculi & Intestinorum, (quæ omnia unicus tantùm sunt Canalis rotundus, ab ore usque ad trunci finem seu podicem continuatus, differentis tantùm amplitudinis atque denominationis) structurâ, Musculis Tunicis & glandulis in statu naturali prolixiùs in hoc Tractatu agere nolumus, quosdam solummodo Autores de hac materiâ allegantes. Evolvi autem possunt Theodor. Craan. *Differt. de Homin. Cap. 7. p. 21. seq.* Dan. Tauvry *Anatom. nov. Cap. 1. p. 13. & Cap. 2. p. 16. seqq.* Philipp. Verheyen. *Anatom. Tr. III. cap. 10. p. 285. seqq. Tr. II. cap. 9. p. 69. & c. 10. p. 77. seq.* Joh. Frid. Ortlob. *Histor. Part. Differt. 4. §. 11. seqq. p. 30. s[...]* Joh. Bohn. *Circul. anat. physiol. Progymn. 9. p. m. 137.* Herm. Boe[r]hav. *Instit. med. p. 18.* Thom. Bartholin. *Anatom. reform. Lib[...] cap. 12. p. 447.* Steph. Blancard. *Anat. Part. 2. cap. 19. p. 11[...]* Bibliothec. Anatom. Dan. le Clerc. & Jac. Mangett. *Tom. I[...] seq. 102. seq.* Joh. Gothofr. Berger. *Physiolog. med. cap. 7. pa[...]* Isbr. de Diemerbr. *Anat. Lib. 2. cap. 16. fol. 326.* Theoph. [...] *Sepulchret. Lib. III. Sect. 4. Obs. 1. Schol. fol. 746.* Eman. [...] *Regn. animal. Sect. 1. art. 18. p. m. 87.* Mich. Albert. I[...] *Univ. medic. cap 7. §. 71. p. 80.* Nathan. Highmor. *Disq[...] Corp. hum. Lib. I. cap. 3. fol. 17. seq.* Jac. Sandris *de Ventri[...] p. 264.* Joann van Horne *Microcosm. §. 21. p. m. 38.* [...]lis Oesophagi conglomeratis Dissertationem edi[dit] Vercellonius, vid. Laur. Heister. *Orat. de Incremen[...]*

§. 6.

Deglutitionis actus. Ad Deglutitionem, seu in os assumptorum

[illegible] Ventriculi cavitatem detrusio-
[illegible] sed aliæ qvoqve partes actionem
[illegible] sphinctere clauditur ejusqve
[illegible] musculos, qvi genas denti-
[illegible] imprimis in edentulis coarctatur;
[illegible] volutatione & qvasi collectione, sed
[illegible]riora, & successivè ad ejusdem poste-
[illegible]asticatos Salivâqve bene madefactos Ci-
[illegible]stias & Pharyngem, seu Gulæ partem su-
[illegible]; ubi simul Uvula primò elevatur, ut ci-
[illegible]cum cedat, posteaqve assumpta â motu re-
[illegible]t. Insuper Glottis seu rimula asperæ arteriæ
[illegible]ccluditur, ne cibi vel potulenta, in Oesopha-
[illegible]da, in asperam arteriam prolabantur variaqve
[illegible] ipsam suffocationem causentur. Dehinc Pha-
[illegible] explicans seu aperiens â Linguâ ob-
[illegible] Sphincterem seu certum Muscu-
[illegible], se iterum constringens ad Gulæ
[illegible] qvi tamen Oesophagus in
[illegible] non mere passivè, sed etiam acti-
[illegible] non pondere suô & qvasi spon-
[illegible]ance tunicâ musculosâ sive car-
[illegible] successivè ad & per supe-
[illegible] Anatomicis etiam Stomachus
[illegible]ione clausum est, in Ven-
[illegible]ndum Theod. Cranen Oe-
[illegible] Deglutitio imprimis ope
[illegible] cibos undiqvaqve propel-
[illegible] Hi igitur cibi asperam ar-
[illegible], ne qvid illabatur in aspe-
[illegible]stratum Oesophagum, cu-
[illegible] ulterius propellumtur versus

ſus ventriculum. . Vel juxta verba Melch. Verdriu de Fructif. *Action.p.6.* cibi & potûs, ore aſſumuntur, & illi quidem dentibus manſi & commoliti, nec non Salivâ delibuti, motibus labiorum; buccarum, lingvæ gulæqve uni cum potibus deglutiuntur ac in Ventriculum deferuntur. Pro meliori etiam Deglutitione reperiuntur in Oeſophagô multum liquorem ſuppeditantes glandulæ, de qvibus Philippus Verheyn *Anat. Tr.3.cap.10.p.m.286.* ita ſcribit: circa qvintam Thoracis vertebram ipſi Oeſapho â parte poſteriori adnaſcuntur qvædam glandulæ, ſæpius binæ, magnitudine & figurâ Phaſeolum referentes, aliqvando plures, ſed minores & in unum corpus glanduloſum concretæ: qvarum uſus videtur Oeſophagum interiùs humectare pro faciliori ciborum tranſitu. De Glandulis Oeſophagi conglomeratis Tractatum edidit Jacobus Vercelloni, qvem recenſent Editores Actorum Lipſienſium *Supplement. Tom.VI. Sect. 6. p. 262. ſeq.* ſecundum qvem locum dictus Autor Chylificationis negotium in Corpore dilucitaturus primùm Glandulas Oeſophagi externas earumqve canaliculos excretorios [illegible] teſacit deinde verum humorem digeſtivum ab iisdem de[illegible] cit, Vermes deniqve ſubjungit, ultimam qvi Chylo ma[illegible] imponere videantur. Non enim ſoli Deglutitioni, ſive alimentorum in Ventriculum propulſioni, ſed etiam digeſtio[illegible] qve famis & ſitis ſenſationi gulam vacare, prolixiùs ide[illegible] tor commemorat,

§. 7.

Oeſophagi actio. De Gulæ actione, ſeu Oeſophagum non merè p[illegible] activè ſe habere, prolixè agit Hieronymus Fabricius [illegible] pend. *Oper. Anatom. phyſiolog. fol. m. 101. ſeq.* & Th[illegible] *Pharmac. rational. Part.1. Sect.1. cap. 2. p. m.3. ſeq.* [illegible] Kyper. *Anthropolog. Lib.1. cap.9.p.103.* qvi inter alia [illegible] bat, qvòd, ſi qvid ingrati acceperimus, contracti[illegible] ab infra furſum illud vi expellatur. Gulæ act[illegible]

... ventibus rationibus: qvia Gula,
... patula est, sed propter mollitiem
... unde alimenta solidiora ratione
... in eâdem hærerent, nisi aliqvid illa
... pondere tantùm per Oesophagum fer-
... ta vix deglutirent: cùm in pronis his
... ibus hic contra naturalem tendentiam
... ophagum horizonti parallelum moveri
... e conatus voluntarius, qvem inter deglu-
... s, ita qvidem, ut semideglutita repellere no-
... a verba Hermanni Boerhaavii *Institut. med.*
... ca Oesophagi glutinosa, villosa, nervea, alba,
... glandulosa, liqvorem salivâ pingviorem
... ns, maximè ubi contractis suis fibris exteriori-
... cibos amplectitur: verè musculares, obliqvè
... summâ parte Oesophagi in initia Ventriculi us-
... tunicæ carnosæ supernè à Sphinctere ad in-
... arctantes, bolum lubricâ viâ detrudunt ad orifi-
... cujus fibræ eodem momentô relaxatæ ipsi
... impelli; Interim continuatur gustus;
... Imò Gulam simul exprimitur ex tunicâ inte-
... non soli Deglutitioni, sed &
... functionibus vacare, verumqve
... Oesophagi deduci, docet Ja-

... ad esculentorum & potu- *Sitis deglutitione bibentes.*
... interim tamen liqvida ob
... facilius descendere posse,
... confirmant nonnulli bibo-
... citra Deglutitionis sensum
... exemplum vidisse refert Hiero-

Hieronymus Cardanus *de Rerum Variet. Lib. 8. cap. 40. p. m. 98.* inqviens: dum puer essem, memini Germanum qvendam tibicinem, qvi cum Gallis stipendia merebatur, solitum vinum haurire immotô gutture. De Nutrice, quæ absque Deglutitionis motu bibebat, & in qvâ potulenta descendebant, veluti in phialam transmitteret, v. Joh. Schenck. Obs. med. Lib. 3. fol. m. 311.

Observatio. Ipse etiam memini Musici cujusdam instrumentalis, pusilli qvidem, sed magnum os habentis hominis, vulgò der kleine Jeckel mit dem grossen Maule dicti, qvi non modò integrum Cerevisiâ vel Vinô repletum Vitrum ori aperto infundebat atqve sine Deglutitionis signô per Oesophagum in Ventriculum immitebat, sed etiam applicatô prius circum Vitri vel urcei, (Cantharum qvove Cerevisiæ capientis,) orificium, oris sphinctere, & plenô vase inversô totum liqvorem sine deglutitione in Ventriculum effundebat.

§. 9.

Liquida facilius deglutiuntur, quam solida.

Deinde etiam in variis Oesophagi symptomatibus, exem pli gratiâ, in Inflammatione, erosione, intumescentiâ, & ? qvali occulusione &c. item in ipsô statu naturali liqvida præ lidis melius deglutiri posse, qvotidie experimur; in dictis licet & ejusmodi affectibus, qvando via ita angusta red ut vel planè nihil, vel tantillum solidi, bene tamen alic qvidi descendere qveat; qvale exemplum annotavit J Schmidius in Senatore qvodam, levem patiente Apopl qvâ remediis appropriatis curabatur, hoc tamen rel ptomate, qvod anxiè miserum torqvebat, solida scili panem, carnes, pisces, masticabat & lingvâ in ore lutabat, deglutire autem, imò nec multô potu dilu re non poterat. *vid. M. N. C. Dec. I. An. 4. & 5.* C ubi similem adhuc casum addit de Virgine Cac ticâ, Cephalalgiâ & παρακυσίᾳ perlongum temp laborante, qvæ solidos cibos non nisi cum pot

... detrudebat. Causam hujus læsæ ... Autor: potulenta ponderosa li... [illegible] in Ventriculum qvasi deflu... musculorum actionem læsam per Oe... ad Ventriculum deduci non possunt, ... [illegible]ribus adhæreant solida, per musculo... qvippe qvæ læsa est, deprimi non pos... est ex Anatomicis, Oesophagæum, seu ... b utroqve scutiformis Cartilaginis latere ... per gulæ partem posteriorem transversim ... [O]esophagô cibum inhærentem deorsum ... [muscu]lus hicce tria musculorum paria, alia ... [dilatand]um Oesophagum comparata, sibi ... [a]ctione læsâ, in subjectis nostris deglu... [tit]ioni, qvamvis solius Sphincteris læsionem sufficientem dedisse occasionem existimet. ... [cu]ræ meæ se committebat qvædam femina, non ... [qv]æ antea per longum temporis spatium, ... [tumorem] glandulosum in colli latere sinistrô cir... [ovi] dimidii magnitudinem jamjam auctum, ... [g]estaret [illegible] â variis Chirurgis & Cir... [illegible] & qvidem eô successu, ut post ... [resolv]entia & mercurialia, item Ca... [illegible] decresceret. Tandem eo... [illegible]nte, & usqve ad fabæ vel ... [illegible]e, dicta persona de diffi... [illegible]ri incipiebat, qvæ etiam ... ut nil qvicqvam solidi, o... ô potulenta assumere vale... [deglu]titio interdum, superveni... [illegible]ico-spasmodicô faucium ... non semper fuerit libera. Dictæ ... Ii

Observatio.

Dictæ Deglutitionis impedimentum huic feminæ semper in certô Oesophagi locô, tres circiter digitos ab ejusdem initiô hærebat, & qvidem, secundum ipsius verba, instar globuli velcrescentiæ cujusdam, ulteriorem ciborum progressum impedientis; hinc etiam circa principium hujus Symptomatis, cum masticatum & mollem cibum semideglutitum ultra dictum globulum protrudere non posset, post stringationem eundem reddebat. Causam impeditæ hujus ciborum deglutitionis pro glandulæ alicujus in Oesophagô, post exterioris tumoris in Collô glandulosi detumescentiam, per Metastasin factâ intumescentiâ ego judicabam. Tandem post varia medicamenta per alvum excernebantur aliqvot corpuscula oblongo-rotunda seu ovalia, viridis coloris, atqve tam ratione coloris, qvam magnitudinis, instar minimorum cucumerum muriâ conditorum, qvæ tamen discissa materiâ sebaceâ qvasi erant repleta. Utrum verò dicta frustula rejecta fuerint glandulæ Osophagi, à materia scrophulosâ retropulsâ auctæ atqve induratæ deglutitionem, ante sui separationem, impedientes, dubitare ideò ne[c]lo, qvia post paucos dies, cùm colli tumor successivè de[tu]mesceret, ipsaqve femina molliores probeqve dilutos c[ibos] deglutire inciperet, tales glandulæ virides per alvum ap[pare]bant, neqve plures deinde deprehendebantur. Talia d[ifficilis] vel penitus impossibilis solidorum, facilis verò liqvi[dorum] deglutitionis â febribus fauciumqve inflammationibus [...]sionibus ortæ exempla sæpius in Praxi medicâ occurr[unt].

Solida facilius deglutita, quàm liquida.

§. 10.

Rarioris econtra Observationis est illa deglutiti[o] qvâ æger cibum, qvamvis solidum vel durum abs[que difficul]tate, potum verò non sine suffocationis metu deg[lutiebat]; cujusmodi casum rarissimum annotavit Gvilhelm[us Fabricius] Hildanus, *Observ. Chirurg. Cent. 5. Obs. 34. fol.* [...] Solodurensi cuidam sexagenario, Urso Roucht[...]

... lapsus esset, non tantùm Paraly-
... rùm etiam deglutitio adeò depra-
... : præsertim vinum non sine suffo-
... reliqva verò, qvamvis solidis-
... descendebant. Cùm itaqve li-
... & solidis non satis nutriretur, tan-
... debilitatem lapsumqve virium pervenit
... itum persolvit. Similem casum refert
... Ballonius Lib. 2. Consil. 14. de qvartanariô: Qvidam,
... qvartanâ diu laborâsset & eâ qvasi contabesce-
... colicis doloribus crudeliter divexatus, tandem collapsum
... abdomen est, & ita emarcuit, ut sceleton esse dixisses:
... alia symptomata, qvæ contigêre, & qvæ Medicis nego-
... difficultas qvædam potandi fuit. Mirum hoc, ap-
... cibum & bene deglutiebat, sed cùm bibebat, secundò
... tanta difficultas & molesta tussis contingebat, ut
... apparebat. Causa cognitu difficilis, nil enim in fauci-
... nullus aderat dolor: Ego id referebam ad
... contractionem & asperæ arteriæ siccitatem, qvæ
... obsequeretur hauriendo liqvori, ita ut in
... aliqva pars deflueret, id qvod Tussim
... Alius Medicus ad Inflationem id refere-
... Hæc Ballonii verba vid. in
... Labyrinth. medic. extricat. Lib. 8. p.m. 353. Post
... si Deglutitionem difficilem
... et dictus Vir facillimè eqvi-
... deglutire, sed aqvam coch-
... statim superveniente enormi
... um liqvidorum impediebat;
... ntæ ac viscidæ semper dura-
... ix vix ossibus hæreret, tan-
... M. N. C. Dec. 1. An. 4. & 5. Obs.

Obſ. 10. p. 14. Puella qvatuordecim præter propter annorum febri corripiebatur ephemerâ, quam inſeqvebatur ſingultus adeò vehemens, ut manûs & pedes ſimul concuterentur, & caput retrorſum magnâ vi convelleretur; ægrotula interea temporis expers febris bene comedebat ac placidè dormiebat; ſed liqvida non ſine difficultate deglutiebat, juxta Joh. Murs Prax. *med. Decad. 12. Obſerv. 5. p. m. 404.* Johannem Bohnium in Virô Lipſienſi non ignobili, ex ſcirrhô viſcerum, per integrum octiduum difficillimam, imò vix poſſibilem pobulentorum deglutitionem ſuboriri in Lectione publicâ meminiſſe memini. Deinde etiam Hydrophobiâ laborantes nec aqvam, nec alia liqvida ferre, multò minùs potulenta deglutire, ſolida econtra alimenta ſine moleſtiâ Ventriculo ingerere poſſe, in Sialolog. noſtr. *Cap. VI. de Hydroph.* monſtravimus.

§. 11.

Ratio. Circa Symptomatis hujus rationem, cur ſcilicet nonnunqvam ſolida faciliùs, qvàm liqvida, deglutiantur, diſſentiunt Autores. Sicuti enim Gulielmus Ballonius locô ſuprà allegatô gulæ qvandam contractionem & aſperæ arteriæ ſiccitatem causâ agnoſcit; ita alii eandem in Epiglottide, Muſculis & Glandulis faucium qværunt. De qvâ materiâ nobis Andreæ Laurentii verba allegare liceat, qvi *Hiſt. anat. Lib. 9. Quæſt. 26* ita ſcribit: Obſervavimus in multis, ſolida, licet corpulenta faciliùs deglutiri, liqvida verò & potulenta in nares. Varias ego hujus Symptomatis cauſas agnoſco, eroſionem licet Epiglottidis, paralyſin ſeu reſolutionem muſculorum dis, tumorem & inflammationem glandularum, qvæ cibus & in Oeſophagô ſunt, carunculas molles qvæ in interiore Oeſophagi parte ſæpe adnaſcuntur ſi eroſa ſit Epiglottidis portiuncula, ſolidi qvidem dere facilè deprimetur, atqve ita illis in Oeſophagum aditus, ſed liqvida per rimam in aſperam arteri

... occludi non poteſt, deerra-
... viam affectantis occurſu im-
... hyoidis & Laryngis muſculi
... patiantur, ſolida faciliùs, qvàm
... ſolida præ pondere & gravitate
... ferunt, liqvida non item. Sunt ad la-
... agi glandulæ qvædam, eas partes humo-
... perſundentes, ne ſiccescant. Hæ ſi co-
... eant, aut inflammatione obſideantur, li-
... am intercludent, qvia potulenta glandulas
... molem augebunt: ſolida verò & ſicca ali-
... m ſubſtantiam arctantia & comprimentia ca-
... formabunt. Solet aliqvando ab Ulcere malè
... caruncula in interiore faucium & Oeſophagi
... fungi naturam imitatur, ut ego in duobus obſer-
... r aſſumptis potulentis caruncula, totusqve obſtrui-
... itaqve in nares potus repellitur; ſolida carunc u-
... nec hærent in viâ. Secundum Michael Ett-
... Oper. Tom. I. fol. m. 8. hoc vitium eſt in Larynge, ob
... vel Operculum, non perfectè Laryngis rimulam
... convulſione ſeu Paralyſi laborans, qvod à ſolidis
... liqvida verò, dum in Laryngem penetrare
... doloris ſenſu cum impetu re-
... per os & nares profluunt. Paulus
... p. m. 15. cauſam non tam
... ratione qværit; Epiglottis,
... ur, ut non ſolùm loqvelæ
... on niſi fruſta magna deglu-
... omnia, qvæ cochleari ex-
... iore ab Epiglottide non ſatis
... na ſeqventia commentatur
... Anat. pract. Lib. III. Sect. 4. Obſ.

Obs. 6. fol. m. 748. contingit qvandoqve, solida facilè, liqvida vix deglutiri, cùm glandulæ extrinsecus appositæ intumescunt, qvòd solida comprimendo viam sibi faciant, liqvidiora autem fungosam glandium substantiam magis impleant: Item convulsis musculis hyoideis, qvia tunc sursum erigitur larynx, unde remeat in os cibus liqvidus, solidus pondere delabitur, tremulô anxioqve motu. vid. etiam *Obs. 24. Schol. f. 755.* Civis qvidam Solodurensis cibum facilè, potum verò, præcipuè vinum, non fine suffocationis metu deglutiebat; qvod ipsi accidit propter Catarrhum ad Laryngem, qvi Epiglottidem patentem reddebat. Propter pondus autem Cibi facilè deprimebatur, cùm contra liqvida ad asperam arteriam descenderent, juxta Guil. Fabric. Hild. *Observ. Chir. Cent. VI. Observ. 8. Oper. fol. m. 505.* Alii potulenta arctiùs à Pharynge comprehendi debere, liqviditatem autem motum contractionis qvasi effugere, sicqve ad superiora regurgitare; solida econtra arctè comprehendi, & sic sensim in Ventriculum Musculorum ope detrudi posse, existimant, juxta sententiam Johannis Schmidii *M. N. C. Dec. An. 4. & 5 Obs. 162. p. 106.* Seqventibus verbis Nathanael Hi morus *Disqvis. anat. Corp. hum. Lib. 1. cap. 3. fol. 18.* hujus causam assignat debilitati fibrarum tunicæ secundæ Oesop Ciborum detrusioni inservientium. Qvæ debilitate eâ strictam fibrarum contractionem reqvirant, qvalia sun da, apprehendere neqveant; sed in superiorem Oe partem ex ore delapsa, ibi insistunt, qvia fibræ ejus se constringere tam arctè ad depressionem neqvean larum impetum effugientia; vel sursum rursus in vel illic in summitate Oesophagi permanentia & lar primentia suffocationem minitantur. Solida ver nimis fibrarum conatibus aggrediantur, illarum neqveunt, nec tam strictam Oesophagi compre runt, qvia si pars aliqva motu depressivô fibrar

partes sint contin... facilè descendunt à debili & tô motu compre... Et juxta Dan. Sennert. *Tract.* II. *part.* I. *cap.* 3. *p.* 17. solida faciliùs, liqvida dif-... utiuntur propter paralysin partium detrusioni cibo-... ientium. ... enim facultatis motricis robore, ... entis fortiori indigent liqvida ut comprehendan-... rudantur, qv... solida, qvæ faciliùs comprehenduntur.

...niqve verò ... *IX. p.* 138. & conta...

§. 12. Johannes Bohnius *Circul. Anat. Physiol. Pro-* ... *eq.* facilè largitur, interdum ab Epiglottide ... tale qvid contingere posse, rariorem ... recente, ... licere addit, qvòd erosionis & ... hanc suspicari signa sæpius absint, contingente ni-... ejusmodi ... ac interdum ex improvisô satis. ... hoc Symptomate, qvâ ratione in convulsione mu-... aret, pergit Bohnius, duriuscula pondere suô spasmis ... m faucium deglutienda qvod horum potentiæ minùs pro-... esistere qveant, utpote constat, qvalis illa vis sit, qvam ... portionatum: multò minùs ... ant, qvi robore potiùs contra-... resolutis musculis illa imprim... mole ejusmodi deglutiendorum ... ctariò indigent, qvale qvid â ... s inflammatas aut qvocunqve haud proficiscitur. Glan... allabentibus magis inebriari, ri-... modò tumidiores â potulent... in momentaneô horum transitu, diculum est, præprimis mo... usum ductum deposuerint; imò cùm spongiarum texturam ... lidis facilior aditus conceditur. in Casibus his fluidis præ... Oesophagi præternaturales adeò Neqve carunculas fungosas ... potus momentaneus, ut Lau-... facilè penetrabit & tumefaci... Qvæ, præter Epiglottidem, par-... rentius qvidem sibi imaginatur ... eousqve imbui possint, ut hujus tes Laryngis â pituita viscidâ ... turbet, non video, cùm intu-... timule exactiorem clausuram ... potiùs angustare & obturare, ex ... qvasvis meatûs ... Epiglottidem siccio-... inflammationibus etiam innote... at. Sicut autem Epiglottidem

Bohnii sententia.

ficciorem potiùs huic compressioni qvandoqve impedimento esse superiùs concessi: ita deniqve, qvid musculi Laryngis tabidi & exsucci huc conferant, non apparet. Mihi verò probabilius videtur, musculorum potiùs ipsius Pharyngis resolutorum hunc effectum esse. Nam nec ex ore qvidem moveri possunt potulenta in hoc Casu, ita ut musculis his laxatis necessariò & eousqve collabascat principium gulæ, ut illi dilatando non nisi solidior bolus, instar cunei, adæqvatus videatur Et si principium hoc subintrârint fluida, profectò flacciditas & debilitas fibrarum ejus transversarum ulteriorem illorum descensum vix inhibebit, cùm pondus ac fluor potiùs ad superandas has conniventias satis potens videatur. Hæc Bohnius.

§. 13.

Deglutitio impetita. A variis tamen aliis, & qvidem tam in ipsô Oesophagô, qvàm extra eundem latentibus causis Deglutitio vel in tantum vel in totum impediri solet. Sicuti enim Uvulam ad Deglutitionem cum aliis partibus concurrere jam suprà diximus, *Ab uvula defectu.* etiam ab ejusdem defectu, inprimis in infantibus difficil deglutitionem annotarunt Autores, qvale exemplum r Georgius Wolffgangus Wedelius de Infante, qvi lac bon tæ ex papillâ obvians sugere non poterat, sed cum mol anxietate non levi id per nares mox rejiciebat. Indi culpa hærere in lingvâ, ast frenulô forfice paulùm disci ad extantiorem membranulam parum vel nihil juval lac subinde regurgitaret sursum. Examinatis fauci aberat, unde inventa qvidem causa, curari tamen debitam non poterat: Svasit hinc Wedelius profun gere papillam, ut lingvæ concursu faciliùs poss qvod & factum est, successivè naturâ adsvetâ re puellâ feliciter increscente, *vid. M. N. C. Dec. II.* qvô locô aliud simile exemplum idem Autor rec

[illegible] domadarum, sine uvulâ natô, qvi sugere vel de- [illegible] poterat, lacte per nares utplurimum resultante. [illegible] Erudit. An. 17[illegible] p. 408. Dessæ etiam natus fuit [illegible] mellâ & Tonsillis destitutus, unde & lac, qvod su- [illegible] nares statim [illegible] ebant. Non diu superstes fuit, sed [illegible] primum [illegible] ætatis diem attigit, uti recenset [illegible] Salmuth Obs. [illegible] Cent.3. Obs.6. p.115.

§. 14.

[illegible] Epiglottid[illegible] erosione & consumtione Deglutitionem [illegible] testatur [illegible] Hermannus Cummenus M. N. C. Dec. 3. Obs.112 [illegible] Alardus [illegible] sequentibus verbis: Legi in Manuscripto [illegible] p.183, [illegible] curiositatis & magnæ experientiæ viri, [illegible] gelii, rara Sceleton cujusdam nobilis Meretri- [illegible] eô suô servare [illegible] consumptæ; Epiglottidem qvæ ex [illegible] Lue venereâ [illegible] propterea ex cibô forte fortuna in tra- [illegible] erat, atqve [illegible] illapsô suffocata fuerat. Qvale [illegible] seu asperam arteriam [illegible] nostrô, ante aliqvot annos, mi- [illegible] exemplum in Nosocomi[illegible] in Martis, qvam Veneris castra [illegible] strenui cujusdam [illegible] observare licuit. Ille scilicet morbô Neapolitanô laborans, [illegible] Symptomata, tam ante, qvàm post absolutam [illegible] livationem, qvâ curâ aliàs satis [illegible] Mercurialem [illegible] liberatus evaserat, raucedine [illegible] foetido hoc morbô [illegible] rabat, & qvotiescunqve sive po- [illegible] deglutitione labor[illegible] deglutire vellet, semper suffoca- [illegible] reliqva alimenta [illegible] tandem Atrophiâ consumptus [illegible] incurrebat, donec [illegible] â defunctus offenderetur. Id [illegible] noctu[illegible] hujus deglutitionis causam per- [illegible] Epiglottidem [illegible] versus sinistrum latus, ad dimi- [illegible] non tam er[illegible] sam, qvàm plane corruptam vel [illegible] deprehendebatur [illegible] ut adeò hoc operculum in De- [illegible] Glottidem seu rima[illegible] asperæ arteriæ minimè obte- [illegible] Qvandoqve [illegible] m Epiglottis adeò induratur, ut non

A Epiglottidis erosione.

Observatio.

Kk

non nisi frusta magna deglutire ægrum posse, efficiat. Potus & omnia, qvæ Cochleari exhibentur, Tracheam intrant rigidiore ab Epiglottide non satis clausam, juxta Paul. Barbett. *Anat. tom. practic. Lib. I. cap. 4. p. m. 15. sq.*

§. 15.

ab Ulcere faucium.

Ex Ulcere circa fauces appetitum vitiosum, citra quem cibus deglutiri non poterat, annotavit Guilelmus Fabricius, Hildanus, *Obs. chir. Cent. I. Obs. 37. fol. 33.* Mulier scilicet quadragenaria Ulcere malignô circa fauces ex pituitâ salsâ, è capite destillante, per annos aliqvot laboraverat: adeò ut amygdalæ, uvula, epiglottis & portio gulæ excesæ essent. Vix loqvebatur, cibum & potum non nisi maximô cum dolore poterat deglutire. Hæc autem imprimis notatu digna, qvod qvamvis minimè gravida esset, interdum hæc vel illa, prægnantis instar, appeteret, nempe haleces, carnes & pisces salitos & infumatos, aliosqve concoctu difficiles cibos, uti & fructûs immaturos. Deinde (mirum magis) qvòd talia, qvantumvis dura, sine dolore ullô deglutiret, si modò appeteret; Verùm appetitum & deglutitionem illam planè supernaturalem illi, summô Dei beneficiô accidisse, non dubitat Fabricius, alioqvi vitâ in tot annos protrahi & foveri non potuisset, qvum nullô modô hordeatum aut amygdalatum, vel carnium jus, aut tale qvippiam sorbere posset, abhorrente stomachô, adeòqve sæpissimè totum triduum â cibô & potu abstineret, donec appetitus ille vitiosus denuò recurreret.

§. 16.

Oesophagi obturatio.

à Cartilagine.

Deinde in ipso Oesophagô Deglutitionis læsio seu impedimentum reperitur, exempli gratiâ, funestam Oesophagi obturationem atqve impeditam Deglutitionem â Cartilagine observavit Nicolaus Gvilelmus Beckers in Mercatore Hippolita consistentis ætatis, qvi sesqviannô de Deglutitionis difficul mucronatâ sub cartilagine, dolore gravativô indies auge

totius corporis contabescentiâ, nullô in faucibus dolore apparente, … qvestus, at qvamplurimis tam [internis qu]àm externis, in… adhibitis remediis, corpore [nutr]itionis impossibilitatem sangvine & spiritibus destituto, [spa]smode violentâ exspirare cogebatur. Cadavere … ibus ab ore … digitis Oesophagus à Cartilagine … filiformi, exi… foramine præditâ, ab ipsô Oesophagô, obturatus repertus fuit. *vid. M. N. C. Dec. I. An. 4. Obs. 67. p. 56.* … Oesophagi cartilaginei parumqve pervii … Henricus Sampsonius *l. a. An. 3. Obs. 170. p. 326.* Fœmina scilicet … difficultate deglutiendi præpedita Medicum consuluit, qvi ipse stylum ex Osse balenæ confectum, longum & flexile … Ventriculum intrudere. Circa claviculas … aculum aliqvod invenit, qvod stylus nullô modô superare … tuit. … Medicus illam pro deploratô habuit, post paucos menses … fame enecta. In dissectô Cadavere totus Oesophagus … Clavicularum regione ad ipsum Stomachum inventus pura … Cartilago, neqve erat pervius, nisi Cavitate valde minu… vix setam porcinam admittente, eâqve labyrinthiâ, sed integrâ substantiâ cartilagineâ solidus. Fœmina qvædam triginta annos nata Autumni imbriferâ tempestate Anginâ correpta est, qvæ neglecta omnem deglutiendi facultatem ademit; ita ut ne qvicqvam liqvidi aut solidi permeare potuerit, tumore circa jugulum manifestô. Potus omnis Cannulâ ore attractus per nares resiliebat … aliqvô solatio. Per sex septimanas Clysteribus nutrientibus sustentata est: Sanæ mentis jam vivendi finem proximum conjectans liberos lugebri veste indui jussit accersitô Sartore, consangvineisqve advocatis ultimum vale dixit atqve inter preces exspiravit. In apertô Cadavere Gulæ Sphincter musculus sive Oesophagæus in Cartilagineam Oedemati haud absimilem substantiam degenerâsse transversimqve totum Oesophagum occupâsse, & ductus seu canalis, per

per qvem alimenta ad Ventriculum deferuntur, nullâ adstrictione, sed coalitione ita clausus inventus est, ut non oculis nedum stylo ulli pervius fuerit. v. Theoph. Bonet. *Sepulchr. Lib. III. Sect. 4. Obs. 20. fol. 752. sq.*

§. 17.

à Carunculis & Tumoribus. Nonnunqvam Carunculas & Tumores in Oesophagô succrescere atqve Deglutitionem vel lædere, vel penitus impedire, seqventes docent Autores: e. g. Johannes Ludovicus Hannemannus *M. N. C. Dec. II. An. 3. Obs. 47. p. 135.* de Fœminâ, cui in Gulâ oriebatur Caruncula, qvalis meatum urinarium obstruere vel obsidere solet. Hœc Caruncula non solùm Gulam occludebat, ut omnis aditus cibo & potui in Ventriculum denegaretur, verùm & musculos, qvalis Cephalopharyngæus, Sphænopharyngæus & Stylopharyngæus, in suô motu impediebat. Hôc morbô, reliqvis visceribus bene constitutis, & qvasi sana extincta est. Item, Oesophagi Ulcere ex Lue venereâ sanatô, Caruncula suborta solidorum ac liqvidorum Deglutitionem cum dolore difficilem reddidit. Æger diu Vitam trahens tandem ad plures penetravit, juxta Joh. Rhodii *Observ. med. Cent. 2. Obs. 46. p. 77.* Scribit etiam Philippus Verheyen *Anatom. Corp. hum. Tr. III. cap. 10. p. m. 286.* se ex Oesophagi Glandularum tumore ac scirrhositate patientem præ inediâ miserè obire vidisse, omni scilicet viâ cibo potuiqve ad Ventriculum præclusâ. Apertô autem Cadavere, reperit dictus Verheyen latera Oeso- *Oesophagi coalitus.* phagi ob vehementem compressionem coaluisse, ipsumqve ejus tubulum sub glandulis istis in solidum corpus abiisse. De spongiolis Oesophago annatis nihil se audivisse, sed tales abscessûs, qvi omnem deglutitionem impediverant, se observasse scribit Joachimus Camerarius ad Sigismundum Schmitzerum, talemqve abscessum, longô tamen temporis tractu, continuô usu aqvæ Veronicæ cum vinô destillatæ, ruptum fuisse meminit; Extuberantias verò ejusmodi, vel spongiolas in malè affectô Oeso-

ô etiam sine Ulcere ... sci posse omninò existimat. Hornung. *Cist. medic.* ... *ist. 110. p. 255.* Plenarium & Oesophagi â Steatomate ... rium coalitum Anno 1677. quondam, Theodorô Vin... ex Inediâ defunctô observa- hanus Blancardus *Collect.* ... *med. phys. Cent. 5. Obs. 54 p.m.* 99. Fœminam qvandam ... intempestivô refrigerantium inflammationem usu contractô ... Gulæ scirrhô assumpta æger- deglutiisse, refert Johannes Rhodius *Obs. medic. Cent. 2.* 47. p. 78. Et *Observ. seq.* puero octenni, per febrem arden- , Deglutitionem absqve Oesophagi anguſtiâ, & qvidem â, ut Gula, Cadavere apertô, aqvam non admitteret, abo- m obvenisse annotavit. Præfectus qvidam Venatorum de dolore circa dextram Oesophagi partem qverebatur, præ qvô e micam qvidem panis madefactam sorbendo haustam ferre potuit, iminò vix ipsum solumqve potum, nisi paulatim & per cochlearia singula sumeret. Æger causam in frustum ten- dinis bovilli subduri devoratum referebat, Henricus autem Smetius, ipsius Medicus, tuberculum durum intra Oesophum, eâ in regione succrescere occepisse, existimat *Miscellan. med. Lib. 10. p. m. 529.* Sic villicus adolescens ex freqventi & diu productâ subdialis frigidiqve aëris usurâ, provocatô viscidæ pituitæ destillatu, sentiit sibi primum nescio qvid ad palati fo- rulum adhærescere; qvod aliqvot post dies in tuberculi for- mam se prodidit, atqve ex majoribus in dies incrementis ad eam magnitudinem tandem excrevit, ut totas hominis fauces opplens nedum firmioris alimenti traductum, sed etiam potum inspiratumqve præcluderet: renixu durô colore carneô, va- riis aliqvot plicamentis in ambitu excurrentibus præruptum. vid. Marc. Aurel. Severin. *de recondit. Abscess. natur. p. m. 191.* Plura ejusmodi & alia exempla collegit Theophilus Bonetus *Sepulchret. Lib. III. Sect. 4. fol. 748. sqq.* Nobili cuidam Ma- tronæ, nihil omninò deglutire valenti, etiam id, qvod deglu- tire

tire conabatur, mox Oesophago sistebatur, breviqve post ab inferiore parte sursum ebullire incipiebat, unde in vehementem Tussim angoremqve magnô cum suffocationis periculô incidebat, ita ut qvidqvam assumere recusaret. Hæc tamen deglutiendi impotentia per viginti qvatuor tantùm continuabatur horas, siqvidem venâ primâ vice sectâ mox levamen sentiebat. Post secundam autem Venæsectionem eamqve seqventem Clysterem liqvorem qvendam per Oesophagum transire observavit. Ab illô tempore Oesophagus sensim ad pristinum reducebatur statum. Hujus impeditæ Deglutitionis causam non Paralysi, multòqve minùs excrescentiæ durove tumori, verùm Oesophagi glandularum obstructioni tumoriqve, carnosarumqve interioris Oesophagi tunicæ fibrarum contractioni ex acidi acerbi affluentiâ haud dubiè ortæ adscribit Cornelius Stalpart van der Wiel *Observ. rar. Cent. 2. Obs. 27. Schol. p. 282. seq.* Patavii nobilis Virgo, Deo sacra, jam septem ac decem annis vix aliqvot guttulas liqvoris demisit; Oesophagô nempe ab officulô aviculæ olim sauciô scirrhosus tumor affluente materiâ fuit genitus, juxta relationem Johannis Rhodii *Obs. med. Cent. 2. Obs. 47. p. 78.* Difficili Deglutitione Satrapa qvidam Aulæ Bavaricæ generosus octenniô vel decenniô laboravit, ita ut in fauces sumptô cibô per Oesophagum non aliter ventriculo crediderit ac Capo, qvi turundis farcitur. Hujus mali causam alii tuberculum crudum a viscidis humoribus ortum, alii spasmodicam faucium contractionem statuerunt. vid. Philipp. Hœchstetter. *Obs. med. Dec. 5. Cas. 2. Schol. p. 547. sq.*

§. 18.

ab Aorta transmota. Rarum difficilis Deglutitionis exemplum in Historia Academ. Reg. Scient. Parisiens. *An. 1700. p. 278.* â Chirurgô qvodam observatum communicatur. Scilicet nonnemo inter venandum Capite â dextro latere magnâ violentiâ aversô difficillimè illud in situm naturalem reducere potuit, & ab eô momentô semper

[illegible] & Respiratione ejus impe-
semper malè habuit, Deglutiti[illegible]is qvindecim Mensibus, in-
ditissimis. Mortuus demum est [illegible] odò dilatata, saccus anevri-
ventaqve ejus aorta extraordinar[illegible], Oesophagus atqve Tra-
smaticus magnus in subclaviâ de[illegible], Claviculæ divaricatæ, &
chæa admodum sacco isto compr[illegible] sacco isti anevrismatico in-
frustum ossis in Sternô deficiens [illegible]erare potuerit, non facilè
clusum. Qvod qvâ ratione eò p[illegible]
conceperis.

§. 19[illegible] Tumores pertinet et- *à Polypo Oesophagi.*

Ad hos Deglutitionem imp[illegible]is â nimiô Pulveris Hispa-
iam Polypus Oesophagi, vermif[illegible] excitatus, de qvô seqven-
nici sternutatorii, vulgò Spaniol, [illegible] *Erud. Lips. An.* 1715. *Mens.*
tem Observationem legere licet *Actor.* [illegible]witz, prope Pirnam,
Oct. p. 456. sq. Caupo qvidam, in pag[illegible]gens, ac sat notabili Corpo-
Vir annum qvadragesimum tertium [illegible] pulveris sternutatorii Hi-
ris mole gaudens, mirumqve in modum [illegible]circa tempus vernale, do-
spanici deliciis effascinatus, An. 1714. [illegible] pulveris aliqvando facta
lorem qvendam urentem â nimia dicti [illegible]percepit, inopinatòqve
per nares attractione, in medio Oesophagi [illegible]animadvertit impedi-
non ita multò post deglutitionem nonnihil [illegible] Medicastros, auxi-
tam. Qvamobrem tam apud Medicos, qvàm [illegible] Magen-Bürste, ap-
liò frustra qvæsitô, Penicillum, vulgò Die [illegible]educit pituitosæ ma-
plicat ejusqve ope sat notabilem eqvidem [illegible]nte levamine. Ad
teriæ copiam, nullô tamen inde subseq[illegible] senserit dolorem?
qvæstionem, num ex applicatione penic[illegible]erim tamen diffici-
respondit: cum qvidem se non sensisse, i[illegible]etrationem, omni-
lem, imò in Ventriculi cavitatem ejus pe[illegible]aculum perceptum,
nò impossibilem, ob qvoddam in gula ob[illegible]fuisse. Paulò post,
plenarium peniculi ingressum prohibens, [illegible]sqve malum augeri
locô sperati effectûs salubris, magis mag[illegible] alimenta haud am-
animadvertit æger, adeò ut solida tandem [illegible]
plius assumere valeret, sed liqvidis tantum[illegible]n, v. g. [illegible]e, ju-
[illegible]sculô

sculô avenaceô tenui &c. famem sedare corpusqve nutrire cogeretur. Imò, tantum demum hic affectus sumsit incrementum, ut recensita jam liqvida tenuia, liberè exinde deglutire haud valuerit, sed mediante calamô stramineo ista absorbere necesse habuerit miser. Qvàm primùm enim paulò liberiùs largiùsqve ea sorbere voluit atqve deglutire, statim ea cum sonitu regurgitârunt, præsentaneam ægro suffocationem minata. Tandem æger liqvidorum etiam ne guttulam qvidem ampliùs assumere potuit, qvô evenit, ut post aliqvot dierum spatium fame sitiqve incredibili emaciatus atqve fractus miserè periérit. Apertô hujus Cadavere Oesophagus nonnihil contortus & Pharyngem versus solitô tenuior atqve acuminatior apparuit, & qvidem adeò, ut apertura ejus, aliàs satis ampla, vix pisum admittere visa fuerit. Incisô verò Oesophagô sese stitit excrescentia qvædam carnea, qvæ in mediâ Oesophagi parte eaqve posticâ, qvâ spinæ dorsi adjacet, initium sumens ad Pylorum usqve ferè sese extendens longitudine spatium sex digitorum transversalium, crassitie verò lumbricum insignem æqvabat, cujus etiam faciem aliqvô modo mentiebatur. Substantiæ hujus excrescentiæ, rectiùs Polypi, erat carnoso fibrillosa atqve mollis, Color verô ex albó rubicundus. Vid. etiam §. 25. Occasione Penicilli (Magen-Bürste) hactenus satis noti, cujus in hoc Paragraphô mentio est facta, paucis monendum, ejusmodi Instrumenti pro eluendô Ventriculô, & qvidem magis innoxii usum jamdudum fuisse notum. Inqvit enim Thomas Bartholinus *Histor. anat. Cent. V. Hist. 26. p. 43.* Non ita pridem in viciniâ nostrâ ingeniosus homo virgulam flexilem, mollem & oblongam, cui scopa ex linteis carptis alligabatur, in usum traxit, qvàm pro lubitu per fauces in Ventriculum demittebat ad eluendum Ventriculum ejusqve sordes, & sine nausea retrahebat. Si qvis imitari volet, cavere debet, ne vel virgula frangatur, vel scopæ faucibus inhæreant.

§. 20.

§. 20.

Interdum etiam Causa difficilis vel impeditæ Deglutitionis consistit in Oesophagi constrictione & plenariô coalitu, vid. §. 17. Jocosam autem vel potius malitiosam Gulæ adstrictionem â pont. vini malvatici, in [illegible] Radix Consolidæ majoris infusa fuerat, annotavit Philippus Hœchstetterus *Observ. medicin. Decad.* 5. *Cas.* 5. *p.* 234. Scilicet [illegible] Mercatoris cujusdam filii radicem Symphyti majoris per [illegible] in vinô malvaticô infuderunt, manè, exemptâ radice, rustico, qvi â qvotidianis laboribus erat, vinum obtulerunt, ille sumptô poculô hausit affatim, at cùm paulò pòst sibi præcludi fauces sentiret, & minimâ cum difficultate deglutiret, heriles filios de venenô exhibitô accusavit, â qvô strangularetur. Qvi, qvamvis scirent, venenum non esse radicem hanc, tamen jurgia Patris rescituri metuentes, si rusticus deterius haberet, undiqve poscunt opem. Svasu igitur cujusdam acetum in potu dant, rusticus â strangulatu, heriles filii â metu jurgii paterni, liberantur.

a) Oesophagi adstrictione.

§. 21.

Gulam qvandoqve etiam â Variolis ita coalescere, ut deglutitio impediatur, testantur Medicorum Observationes, qvalem recenset Johannes Henricus Brechfeld [illegible] Eberhardi Lampertii Militum Hildesiensis, filiolâ, cui Anno 1668. Oesophagus â Variolis ita coalescebat, ut denegatô cibo potusqve per illum transitu, miseræ puellæ fame miserrimè sine maximô parentum luctu pereundum esset. vid. Thom. Bartholin. *Act. Hafn. Vol.* 1. *Obs.* 109. *p.* 199. Item filiolo cuidam Anno 1688. [illegible] Oesophagus â Variolis ita coalescebat, ut denegatô cibo potusqve per illum transitu, misero puero fame & siti miserrimè pereundum fuerit, tristi sine magnô parentum luctu, Josephus [illegible] Brechfeldii verbis testatur [illegible] *Eph. N. C. Dec. II. An.* [illegible] *Obs.* 47. *p.* 7[illegible]

Gula coalita à Variolis.

p. 72. Gulæ coalitûs â Variolis lucanicâ fublati meminit Petrus Rommelius feqventibus verbis: Non rarò accidit in Variolis, ut ab iftarum copiâ fauces & pharinx præcludantur & obftruantur, ut ægrotantes ægerrimè, interdum planè nihil, per illam fiftulam transmittant, imò haud rarò fuffocationis periculum fubeant. Exempli locô fit puer fex vel feptem circiter annorum, Textoris filius, tam fœdè â Variolis copiofisfimis & tandem confluentibus deturpatus, ut magis turpificatum toto Praxeos noftræ tempore vix viderimus; caput prægrande & tumidum duplô majus apparebat, facies prætumida; oculi arctiffimè ob infignem palpebrarum tumorem claufi, ita ut ne minimum eorum veftigium, ubi laterent, adparuerit; aures, nares, labia & os, in-et extrinfecus Variolis fcatebant, univerfumqve corpus nihil aliud nifi puftulæ, pus & fanies, ut nullibi non fœdatæ cutis tantum fpatium, qvod pifi vel lentis magnitudinem fuperâffet, invenire potuiffes. Ob nares obftructas osqve tumefactum & ferè claufum anhelitum ægerrimè trahebat, nihil vel cibi, vel potûs per pharyngem, undiqvaqve variolis obfeffam, tranfire, & vox rauca vix verbum intelligibile pronunciare poterat: in fummâ, horridum fpectaculum, monftrum potius, qvàm hominem dixiffes. Gula etiam ob ruptas puftulas omninò qvafi coaluerat, & qvia vires tam magnitudine & malignitate morbi, qvàm ob denegatum alimentorum ac medicamentorum tranfitum deficere incipiebant, res intra facrum & faxum jam conftituta planeqve defperata videbatur. Rebus fic peffimè ftantibus, qvidam cognatorum, puero ægrotanti valde acceptus, mifelli mifertus, inter alia illum interrogat, num lucanica illi arrideat? Daniel, möchteſt du nicht eine Bratwurſt? fciebat enim tale edulium ipfi volupe effe. Auditô nomine lucanicæ, puer qvafi ex altô fomnô expergefactus, qvi ad interrogata alia nihil hactenus refponderat, ftatim balbutiente qvidem & vix perceptibili, magnum

magnum tamen lucanicâ ve[illegible] di desiderium, testante voce respondit, Ja, ja. Opportun[illegible] ægrum tunc invisens Medicus interrogatus, utrum lucanica [illegible] t concedenda? facillimè annuit, statimqve, ut apportaret[illegible] curavit, sperans, qvia tam avidè expeteret, fore ut de[illegible]itione edulii tam desiderati Gulæ coalitæ aliqvalis violentia [illegible] ferretur, sicqve fauces præclusæ denuò aperirentur: nec [illegible] fefellit. Statim enim ac [illegible] ius nihil cernenti ambabus lucanica adferebatur, portion[illegible]antissimô desideriô non sine [illegible] porrigebamus, qvi flag[illegible] vixqve tentatâ masticatione, violentiâ & dolore ori intrudeb[illegible] sicqve subsecuturo cibo non sine difficultate & dolore [illegible] vitæqve jam imminens [illegible] ex pustulis ruptis deglut[illegible] & potui iter liberum denuò resti[illegible] periculum feliciter evitabat.

§. 22. A Paralysi seu resolutione Gulæ sæpissime Medicis practicis *A Paralysi.* impedita Deglutitio occurrit. Scilicet post vomitum, vertiginem & spasmum cynicum resolvebantur sub autumni finem mulieri qvinqvagenariæ tam pertinaciter musculi deglutitionis, ut gulâ propterea flaccescente ne guttulam qvidem deinceps potuerint transmittere, licet nec dolor, nec tumor, neqve ulla ipsum urgeret angustia, teste Nicolaô Tulpiô *Observ. medic. Lib. 1. cap. 42. p. m. 82.* Ex resolutione musculorum deglutitioni inservientium, integris aliis facultatibus, qvendam repente ægrotasse & periisse, non solum ex Thomâ à Vega, sed etiam ex propriâ experientiâ in [illegible]itore qvodam refert Johannes Schenckius *Obs. med. Lib. 3. f*[illegible] *m. 315.* Ex Paralysi [illegible] Pharyngis Contractioni inse[illegible]vientium post levem Apoplexiam Deglutitionem diversimod[illegible] læsam in Senatore [illegible] observavit Johannes Schmidiu[illegible], qvi solida, scilicet panem, carnes, pisces masticabat & lingvâ in ore circumrotabat, deglutire autem, imò ne[illegible]c potui [illegible] diluta deriv-

detrudere non poterat, potulenta omnia liberrimè descendebant, uti supra *ex M. N. C. Dec. I. An. 4. & 5. Obs. 162. p. 306.* adduximus. Ludimagistri cujusdam filia, viginti annorum, postqvam aliqvandiu obstructione mensium laboraverat, tandem in Cachexiam incidit, qvâ durante alvus ipsi adstricta admodum fuit, deglutiendi tandem impotentiâ subseqvente, unde ipsa instar Sceleti emaciata fuit. Hujus causam nonnulli statuebant Medici, qvòd excrescentiæ qvædam glandulosæ in Oesophagô induratæ essent. Cujus tamen phænomeni veritatem inqvirens Medicus flexile qvoddam os balenæ sumsit, cujus extremitati spongiam applicuit, sicqve sensim ad Ventriculum ferè usqve immisit, nullô inventô obstaculô; unde Paralysin qvandam in dictâ parte existere indicavit. vid. Cornel. Stalp. van der Wiel. *Obs. rar. Cent. poster. Obs. 27. p. 278.* Paralysin Gutturis ex potu frigidô in Pharmacopœô annotavit Johannes Helwigius. *Obs. 49. p. m. 177.* Hic scilicet Pharmacopæus temperamenti calidi, cum tempore æstivô haustum Cerevisiæ triticeæ ex cellâ subterraneâ modò allatæ avidus bibisset, statim raucedine molestatus, vocis langvore infestatus, gutturis angustiam & deglutitionis impotentiam sentiit, ut vix unum aut alterum cochleare liqvoris aut jusculi assumere potuerit. Adhibitis qvidem multis & variis remediis, internis & externis, per novem ferè septimanas, sed omnibus incassum, superveniente demum Catarrhô suffocativô in paucis horis naturæ debitum reddidit. Scribit etiam Thomas Willisius *Pharmacevt. ration. Part. 1. Sect. 1. cap. 2. p. m. 6.* se novisse qvosdam ob Paralysin in Oesophagi tunicâ carneâ excitatam, Deglutitionis magnâ difficultate laborâsse, aliosqve ob fibras penitus resolutas fame interiisse. Qvidam etiam laborabat febre diuturnâ cum summâ appetitûs prostratione; restiturus autem nullum cibum, licet valde appeteret, deglutire poterat, sed per digitos vi intrudere cogebatur. vid. Philippus

pus Salmuth. *Observ. medic. Cent. 3. Obs. 16. p. m. 119.* Mulier vetula subitò loqvelam amisit, adeò ut verba nulla proferre posset, accedebat in deglutiendo summa difficultas, sic ut non nisi jusçula vel lac, eaqve minimâ qvantitate & guttatim, cum labore deglutiret, qvæ qvandôqve in asperam arteriam prolapsa tussim movebant, sicqve per aliqvot septimanas fuit sustentata. Nervorum sextæ & septimæ conjugationis vitiô hoc accidisse, verisimile est. Felici Platero *Observ. Lib. 1. p. m. 114.* Senator qvidem Bregensis Apoplexiâ subitò corruit, rediens ad se omnes qvidem sensus recuperavit, judicium erat accuratum, memoria integra, Paralysis in brachiô non usqve adeò insignis; At musculi deglutitioni inservientes resoluti, adeò ut nihil ferè deglutire posset, imò ne guttam qvidem bibere, sine metu suffocationis præsentissimæ, in qvô statu permansit, donec labascentibus de die in diem viribus extingveretur, referente Daniele Winckleró in *M. N. C. Dec. I. An. 6. & 7. Observ. 40. p. 73.* Et *pag. seqv. in Scholio* G. Chr. Wincklerus tristissimum ejusmodi casum addit. In matre propriâ summô cum mœrore videre sibi contigisse. Pistor qvoqve & Civis Buxtehudanus in morbum febrilem incidit, qvem actutum musculorum pharyngis & Sphincteris vel Oesophagi tam vehemens Paralysis comitabatur, ut nihil qvicqvam, sive solidum, sive liqvidum esset, deglutire posset; & hôc morbô fuit extinctus, juxta relationem Johannis Ludovici Hannemanni *M. N. C. Dec. II. An. 3. Obs. 48. p. 136.* Fœmina qvædam robusta in febrem pulicarem contagiosam incidit cum linguâ nigrâ, retorridâ & fuligini simili, qvam sitis clamosa calorqve intolerabilis comitabantur. Hæc undecimô die aphona facta difficultate deglutiendi corripitur, *ita ut nec* solita, nec liqvida ingerere posset. Dehinc pejus *habebat &* sine pulsu exanimis *veluti in* horas moritura *sperabatur, facie* prædita Hippocratica, decem dierum spatiô nullô cibô usa, &c. Zacut. Lusit.

Lusit. *de Prax. med. admirand. Lib. I. Obs. 100. fol. m. 25.* Annotavit etiam bina læsæ deglutitionis exempla Ehrenfridus Hagedornius *Histor. medico-phys. Cent. I. Histor. 77. & 78. pag. m. 5.* alterum cum stupore Colli in uxore cujusdam Mercatoris Gorlicensis, qvæ in puerperiô applicatis ab Obstetrice pro mammillis ex inflammatione valde tumentibus aquis refrigerantibus & repellentibus, accedente simul faucjum collutione cum aqvis perinde frigidis, tantô affecta est Colli faucjumqve stupore, ut ne guttulam qvidem, sive medicaminum, sive esculentorum admittere posset, nullâ ope sananda, usqve dum inter perpetua animi deliqvia, vitam cum morte commutare juberetur. Alterum exemplum est de Cive qvodam Gorlicensi ex malô phthisicô antehac per biennium Arthritide vagâ periodicè conflictatô. Huic die unô alterôqve ante obitum deglutitio tantum negotium facessit, ut ne guttulam qvidem cerevisiæ sine suffocationis metu amplius deglutire valeret. Et qvamvis interdum qvædam lambitiva atqve lubricitantia gustui accepta admitteret, non tamen sine conamine ingenti, cum anxietate & sudoris frigidi eruptione fiebat, donec inter Lipothymias in vivis esse desineret. Ejusmodi species Paralyseos absqve dubiô qvoqve in causâ fuit in Pastore Goclingensi, qvi de miris conqverebatur Olfactûs incommodis, adeò ut rem etiam fragrantissimam odoraturus deglutiendi difficultatem mox incurreret voxqve hæsitare statim inciperet, ceu frustum deglutiendum illum impediret. vid. Joh. Jac. Harder. *Apiar. Obs. 40. pag. 181.* Referre huc etiam licem speciem læsæ deglutitionis, qvam Rosinus Lentilius recenset. Scilicet Illustrissimus qvidam Comes, sexagenarius, jam aliqvoties paroxysmis apoplecticis, licet levioribus, tentatus, raro vitrum, sive vinum bibat, sive acidulas, evacuare potest, sed semper adhuc liqvoris portionem in vase relinqvere cogitur, idqve ob eandem deglutitionis difficultatem, olim, anteqvam ejus-

modi

modi insultûs passus esset, simile quid nunqvam sentiens. Qvod si qvis cuidam musculorum Oesophagi semiparalysi, aut fibrarum ejus relaxationi acceptum ferat, forte non erraverit. vid. M. N.C. Dec. III. An. I. App. p. 129. Deglutitionem à Paralysi fibrarum catarrhis à multis annis obno-
impeditam in Virô sexagenariô, Helwich Ephemerid. Aca-
xiô; observavit etiam Christianus de seq.
dem. N.C. Cent. V. & VI. Obs. 59. p. 93. seq.

§. 23.

Interdum hoc deglutitionis vitium in infimâ Oesophagi parte circa Ventriculi orificium hæret. Vidit enim Johannes Fernelius mulierem gravidam, cui tuberculô durô eoqve ingenti ita os Ventriculi obturabatur, ut qvicqvid indebatur attactô Ventriculi ore, mox remearet atqve redderetur. Sic adstantium omnium judiciô nihil cibi potusve bimestri tempore, vel conatu maximô, ea voravit. Tandem morbô, deficientiâ febreqve confecta decessit, editô partu, qvem vitæ superstitem reliqvit. vid. Joh. Fernel. de Morb. Part. Lib. 6. cap. 1. p. m. 125. A sinistri orificii occlusione vomitum ferè perpetuum annotavit Thomas Willis de Anim. Brutor. Sect. 2. cap. 1. p. m. 24. seq. Vir qvidam, inqviens, Oxoniensis robustus & aliàs sanus, à longô tempore vomitu crebrô laborans comesta qvæqve sæpius, etsi non semper, mox rejicere solebat: tandem victis omnibus remediis morbus in eum statum devenit, ut valde esuriens comederet ille, donec Oesophagus ad Gulam usqve impleretur, dein nihilô in Ventriculum illabente, ingesta qvæqve cruda regereret. Cùm pharmacis minimè juvantibus, præ fame summè elangvesceret & propediem interire periclitaretur, instrumentum ei instar virgulæ è pinnâ cetaceâ, cum spongiæ fibulâ apici ejus affixâ parabam; hoc ægrotans statim à cibô & potu assumptis, gutturi immittens, alimenta, secus restagnatura in Oesophago, in Ventriculum, orificiô ejus reseratô, detrudebat; atqve hujus ope per sedecim annos

Ab Orificii Ventriculi.

annos & ultra pabulum qvotidie sumsit. Procul dubiô in hôc casu os stomachi, sive â tumore, sive â paralysi semper occlusum, nihil, nisi violenter reseraretur, in Ventriculum admisit. Noribergæ Mulier qvædam longo decubuerat tempore, angebatur transglutiendi difficultate maximâ & tantô gulæ ardore, ut præ eo nec dormire, nec sitim sedare qviverit. Auctâ gulæ angustiâ, vix qvid liqvidi in Ventriculum immisit: Ventriculus ad Vomitum excitatus egerebat interim cibum, interim phlegma viscosum ac crassum, interim etiam pituitam cum bile crassâ permixtam; ægra sciscitata, num juxta ingressum gulæ in Ventriculum vel Ventriculi orificium qvid, tanqvam clavi infixi, vel globulum persentisceret? respondit, se totô octenniô tale qvid in eâ regione percepisse atqve transglutiendi magnâ difficultate laborasse, similiqve morbô & patrem & sorores & alios suos amicos occubuisse affirmabat. Tandem nutrimento destituta atqve ad extremam perducta maciem extincta est. Mortuam aperuit Volcherus Coiter, & invenit ad Ventriculi orificium scirrhum pugni magnitudinem excedentem, substantiæ gulæ innatum, qvi crassitie ac tumore suô angustârat atqve obturârat Oesophagi finem. v. Volcher. Coiter. *Obs. anat. chir. fol. m. 128.* Ejusmodi Observationes etiam reliqvit Felix Platerus *Obs. Lib. 1. p. m. 222. sq.* nimirum figulus per qvinqvennium, cibos solidiores vel liqvidiores aut potum deglutiturus, deglutitionis difficultate laboravit, dicta enim alimenta, nisi paulatim & parvâ qvantitate assumpta, in Ventriculum minimè descenderunt, sed supra illum, circa cordis regionem, ut vocant, substiterunt, illicqve angorem & compressionis sensum pepererunt tamdiu, donec supinus dorso incubuit, tunc enim cum sonô qvodam ea, qvæ illic hærebant, in Ventriculum illapsa sunt. Item scriniarius qvidam Vir robustus â mensibus aliqvot, qvotiescunqve carnem aut panem deglutire voluit, mox sensit in Ventriculi elatiore regione magnam compressionem, qvæ eum ad vomitu

assum-

assumpta iterum rejicienda adegit; si verò qvandoqve in ventriculum hæc illaberentur, statim levamen sensit flatusque tunc per ructum eruperunt. Idem illi, si affatim biberet, accidit, ut & potus subsisteret in Oesophagô, donec per vomitum rursus ejiceretur &c. Immò sibi ipsi in suâ senectâ hoc accidisse dicit Platerus, carnem tenaciorem aut duriorem, vel minùs incisam aut masticatam deglutienti, ut illa in Oesophagi ingressu in Ventriculum subsistens angustiam summam & compressionem eô in locô ipsi pepererit, item cuidam totô anni spatiô & ampliùs Lucernæ cibos paulò solidiores deglutienti in mediâ viâ hi subsistebant eumqve tamdiu angebant, donec superbibendo eos deorsum propelleret. &c. De difficili Deglutitione ex inflammatione superioris orificii Ventriculi, vid. Guil. Fabric. Hild. *Obs. chirurg. Cent. VI. Obs. 34. Oper. fol. 372. 540.*

§. 24.

Dantur insuper adhuc aliæ læsæ Deglutitionis causæ v. g. Salivatio vel Mercurii usus illegitimus. Ab usu enim Cinguli mercurialis in scabiosô qvodam Deglutitionem & Loqvelam interceptam; item respirationem impeditam faciemqve in immensum auctam atqve lividitate perfusam ad instar suspensi & illicò suffocandi hominis observavit Paulus Jalon. *vid. M. N. C. Dec. II. An. 6. Obs. 107. p. 204.* De Deglutitione â fumô Nicotianæ læsâ sequentem observationem communicat ejusqve causam materiæ flatulentæ adscribit Eberhardus Gockelius: Vir qvidam spectatissimus cùm ante aliqvot annos fumô Nicotianæ per consvetum tubulum seu fistulam, ut vocant, ori ac faucibus eundem attrahendô tempus falleret, ex isto tempore aliqvale deglutitionis impedimentum sine omni internâ Colli læsione, tuberculô, erosione vel aliô aliqvo præternaturali signô vel indiciô sensit, ita ut, si materiam aliqvam esculentam vel poculentam deglutire conabatur, non primô statim conamine in Oesophagum descenderit, sed secundâ vel tertiâ vice illud cona-

a Mercurii.

b Nicotiana.

conamen repetere coactus fuerit, usque dum deglutitionis sc
pum attigerit. Qvod malum Patientem incertô qvidem
longô tempore comitabatur & affligebat, præsertim si sibim
ipsi dictum affectum cum timore altiùs imaginabatur, & de d
glutiendi facultate sollicitus erat, *vid. M. N. C. Dec. III. An.*
Observ. 79. p. 120. Post Viperæ morsum & Veneni exsuctione

à Vipera morsu.

Linguæ tumor exortus Deglutitionem impediens a Johanne G
orgio Sommero communicatur *ibidem An. 3. Obs. 157. p. 27*
scilicet Venator retia sua in dumetis firmando offendit viperan
qvæ ipsi in medii digiti articulum primum in parte externâ du
vulnuscula vel potiùs rimulas, oculis vix cognoscibiles, dentib
inflixit. Venator tuti auxiliô destitutus medelam in momer
tô qværens minùs tutam arripit, dum venenum extractur
sangvinem ore ex vulnusculis sugit, qvô factô actutum intu
mescit lingva, ac si pomum in ore teneret, ut loqvela & Deglu
titio impediretur.

§. 25.

à Polypo narium & faucium.

Sæpissimè etiam Polypi narium fauces & Oesophagum oc
cludunt atqve Deglutitionem impediunt, e. g. Pedissequus qvi
dam ex ictu graviori respirandi contraxit difficultatem, ade
ut spiritum ducere grave ipsi valde; imò successu temporis in
crementum tale sumpsit malum, ut ne qvidem cibum deglu
tire, nisi cum molestiâ summâ, valeret. Hunc ægrum visitans Jo
bus a Meekren non solùm nares Polypô repletas observavit, se
& fauces angustatas â Massâ carneâ gravi, durâ, cartilagineâ, circ
uvulam deorsum ad Oesophagum se extendente, musculis Oe
sophagæis incumbente, juxta Job. a Meekr. *Obs. med. chir. cap. 12*
p. 76. seq. ubi curationem reperies. Ingens narium polypus
deglutitionem præpediens, etiam observatus est a Michael
Bernhardo Valentini in puerô, qvi tantâ narium excrescentiâ,
qvam polypum vocant, laborabat, ut deglutitionem tantùm
non penitus impediret. Alterutrius insimul malæ tumor ex-
ulce-

ulceratus aderat, tamqve altas radices egerat malum in palati confiniis, ut ægrum prognostico potius relinqvere, qvàm immedicabili malo manum adhibendo operam & oleum perdere maluerit Medicus. *v. M. N. C. Dec. II. An. 5. Obs. 82. p. 187.* Aliqvot ejusmodi exempla mihi ipsi observare licuit. *Observatio.* Venator scilicet viginti ali[illegible]qvot annorum per longum temporis spatium narium obstruc[illegible] respirare posse[illegible]tionem patiebatur, ita ut non nisi ore apertô verò sensim [illegible], concomitante nasi ingente dolore, postmodum scentiam, q[illegible]ensimqve, post Uvulam, carneam sentiebat excretitionem, q[illegible]æ ipsi non modò difficillimam. causabatur deglutaneam q[illegible]nemqve cibi assumptionem impediebat, sed subilypum C[illegible]qve suffocationem minitabatur. Qvem tamen Potortô fi[illegible]irurgus mediante satis crassô, certaqve enchiresi conforum [illegible], qvamvis cum largâ digitorum ab ægrotante demorqve [illegible]ruentatione, applicatô, deqve die in diem magis magisex[illegible]astrictô exstirpare tentabat, atqve post aliqvot dies hanc e[illegible]escentiam polyposam, ficum majorem referentem & un[illegible]odum unam cum dimidiâ ponderosam cum filô extrahebat. Postverberibus, & inter alia naso inflictis, pessimè tractatum se fuisse recordabatur. Bina adhuc similia exempla alterum in lanionis, *Alia.* alterum in pictoris filiô observavi, qvorum ille septendecim annorum per eundem Chirurgum, licet difficillimè, ab ejusmodi pyriformi excrescentiâ liberabatur, hic verò octodecim annorum, ob impossibilem ligaturæ applicationem, Inediâ penitus emaciatus naturæ tributum solvebat.

§ 26.

Plures adhuc aliæ difficilis & impeditæ deglutitionis causæ in- *A aliis causis.* ore occurrunt, utpote inflammationes, anginæ, abscessûs, vulnera &c. de qvibus evolvantur hactenus allegati & alii Autores v. g. Joh. Schenck. *Obs. Medi in.* [illegible] *ib. 3. fol. m. 315. seqq.* Theoph. Bonet. *Sepulchret. Lib. 3. Sect. 4.* [illegible] *745. seqq.* Matthiæ Moron. M[illegible] 2 *Dirt-*

Director. med. pract. p. m. 17. seq. & 117. seq. Marcell. Donat. *med. Histor. mirab. Lib. 3. cap. 6. p. 249. seq.* Ehrenfr. Hagendor *Histor. medic. phys. Cent. I. Histor. 88. p. m. 128.* Corn. Stalp. van d Wiel *obs. rar. Cent. prior. obs. 25. p. 103. seq.* De deglutitione Anginâ impeditâ & per Vesicatorium supra suturam coronalem appositum sanatâ seqventem Observationem recenset Josephus Vallisnerius *Ephemerid. Acad. N. C. Cent. VIII. Obs. 7 p. 410. seq.* Mulier, inqviens, triginta annos nata, sangvine atqve robusta, suppressô puerperiô ex abortu in Anginam incidit cum magnô materiæ pituitosæ ad guttur affluxu. Advocatus venam pedis, præmissô Clystere secare jussi, Gargarismata præscripsi & partium externarum inunctiones, in qvibus tamen nulla inflammatio conspiciebatur. Mox augescente deglutiendi ac respirandi difficultate sub linguâ venæ sectæ fuerunt, â qvibus statim in omnimodam deglutiendi difficultatem incidit. Nova Gargarismata, inunctiones, emplastra cucurbitulasqve scapulis scarificatas incassum præscripsi, sicqve per diem integrum ac noctem excruciata sine potu & cibo vixit. Manè (omnibus jam deploratam lugentibus) Vesicatorium supra Commissuram Coronalem, abrasis capillis, apposui, & per tres vel qvatuor horas reliqvi, tuncqve patiens asserebat, se persentire sensim attractionem cerati primò ad gulam, deinde ad pectus, mox ad stomachum pervenire, qvo tempore ceratum auferre jussi, hilariqve animô statim comedere cœpit & evasit.

§. 27.

d Censa moruli. Notabile qvoqve impeditæ Deglutitionis exemplum annotavit Rosinus Lentilius de Muliere, qvæ omnia tam esculenta, qvàm potulenta promptissimè deglutire sciebat, Hostiam tamen consecratam nullô modô poterat, qvin adhibitâ magnâ vi faucibus ingestam vomitu rejicere conabatur; Qvod malum diu durârat, variaqve sine fructu applicata erant remedia: nec

nec erat mulier aliis morbis obnoxia, non hysterica, non spasmis affligi solita, nil insoliti circa mensium negotium unqvam patiens, &c. vid. Ephemerid. Acad. N. C. Cent. VII. & VIII. obs. [illegible] p. 125. seq. ubi causam moralem subesse Lentilius scribit.

§. 28.

Deglutitio impedita a causis externis.

Quandoqve Causa impeditæ Deglutitionis extra Gulæ substantiam & Cavitatem hæret, siqvidem inter Oesophagum & asperam arteriam nonnunqvam durus & exitialis qvidam tumor, modò foris conspicuus, modò verò intus delitescens se insinuat, qvorum uterqve gulam tam strictè occludere potest, ut denegato alimentis transitu hominem pessundet & inediâ interficiat, qvod testatur Nicolaus Tulpius *Obs. med. Lib. I. c. 44. p. 88. seq.* Viduæ scilicet cujusdam Naupegi succrevit paullatim ex destillatione humilis ac latus tumor insidens firmiter asperæ arteriæ, paulùm supra jugulum. Hinc impediri evidenter Spiritus, & tandem tantopere deglutitiones, ut circa summum tumoris incrementum vix qvicqvam ampliùs transmitteret gula, nisi fortè exiguas lactis vaccini guttulas, qvarum ope neqvaqvam ubi restaurarentur debitè vires, majoris opis indigæ, emarcuit necessariò corpus & excessit ipsa non invita è vita. Dissectô autem Cadavere & denudatâ convenienter Cute, ostendebatur hic tumor ad instar Carcinomatis colore lividus & radicibus diffusus per qvamcunqve colli partem; potissimùm verò circa gulam, premendô eam tam arctè, ut ex complicatis ipsius tunicis recrescerent intus varia filamenta obturantia intricatâ suâ texturâ usqve eò perviam hanc fistulam, ut ne ferreum qvidem specillum per eam licuerit transmittere. Nobilis cujusdam tracheæ arteriæ & gulæ tantum adipis indurati adhæsit, ut paucos dies ante obitum cibos assumere neqviverit, solô potu sustentatus. vid. Theoph. Bonet. *Sepulchret. Lib. III. sect. 4. Obs. 4.* m. 747. ubi plures ejusmodi læsæ Deglutitionis observationes leguntur. A compressione tumi-

tumidi Lienis, constrictis Intestinis, deglutiendi facultatem . lutam se Romæ vidisse refert Thomas Bartholinus *Epist. m Cent. 4. Epist. 14. p. 54.* Gravedinis in Uxore qvadam egre; Organa sermoni & Deglutitioni destinata adeò violenter co stringentis, ut neqve verbum proferre, neqve qvicqvam degl tire patiens potuerit, atqve interitui ex fame proxima fuer meminit Robertus Boyle *de Utilitat. Philosoph. experiment. Exe cit. 5. Addit. p. 432.*

§. 29.

Varia in Oesophagum illa. &c. Nonnunqvam etiam inter masticandum & deglutiendun vel aliâ qvoqve occasione & ex improvisô, varia in Oesoph: gum prolabuntur, vel faucium isthmum sive Oesophagi prir cipium obstruunt, vel in faucibus & Oesophagô infixa ha rent, ibiqve dolorem, inflammationem vel etiam abscessu excitando Deglutitionem impediunt; interdum etiam, nisi ma turè extrahantur, aut in Ventriculum detrudantur, ipsam morten inducunt; sive talia a nimis avidâ & incautâ ingurgitation ibidem remanserint, sive casu & infortuniô illapsa, sive studi & per jocum deglutita fuerint.

§. 30.

Officula. Freqventissimè autem inter edendum Officula in Gulan illapsa varia symptomata excitare observantur; Nobilis enin Virgo Patavina, Deo sacrata, jam septem ac decem annis, vi aliqvot guttulas liqvoris demittere potuit; Oesophagô nempe ab officulô aviculæ olim sauciô, scirrhosus tumor affluente materiâ genitus fuerat, referente Johanne Rhodiô *Obs. med. Cent. 2. Obs. 47. p. m. 78.* Scriba qvidam cùm in artocreate pullos columbinos, confractis, ut solent, priùs ipsorum ossibus, coctos comederet, officulum simul ex parte deglutiisset, illic, ubi abruptum fuit, acutum Oesophago infixum hæsit, unde tantus dolor subortus, ut miserè cruciaretur, mox secutâ inflammatione & tumore, qvi etiam foris in collô appa- rebat

tebat; exactis verò aliqvot diebus post appositum Cataplasma maturans, maturari & in abscessum converti cœpit; qvô aperto, unà cum pure ossiculum qvoqve prodiit atqve exemptum est, juxta Felic. Plater. *Obs. med. Lib. 2. p. m. 413.* Sic etiam Os acutum gutturi infixum tandem in fine duorum Mensium per Cutem exiisse, [illegible] Arculanô refert Petrus Forestus *Obs. med. Lib. 15. Obs. 28. &* [illegible]*bol. fol. 167.* videatur autem ipsius Johannis Arculani *Pract.* [illegible]*ap. 57. fol. m. 73.* Fœmina ossiculum undiqve peracutum d[illegible]glutivit; primô, secundo & tertio diebus provocatô vomi[illegible]u neqve egerere neqve transglutire potuit. Medicus qvart[illegible] die invenit Collum intus & extus inflammatum, ita ut vix [illegible] inspirare aut exspirare, vel etiam jusculа sorbere posset. [illegible]rgebant dolor vehemens, febris, delirium & convulsion[illegible]. Tandem exortô abscessu per Os rejecit plurimum puris [illegible]nulqve ossiculum, sicqve liberata & brevi curata fuit, vid. [illegible]uilhelm. Fabric. Hild. *Observ. chirurg. Cent. 1. Obs. 32. fol. m. 29.* Idem Autor etiam *Cent. 5. obs. 35. fol. 421.* Observationem de Ossiculô, Oesophago infixô cum subseqvente morte communicat. In juvene scilicet, cui inter cœnandum ossiculum in gulâ remanserat, nullô instrumentô extrahendum, octavâ morbi die Collum undiqve durum, tensum & supra modum usqve ad ipsum pectus intumefactum inveniebatur, dolor erat maximus, respiratio difficilis, pulsus celer & debilis, neque guttulam qvidem jusculi deglutire potuit, & seqventi nonô morbi die obdormivit. Post obitum incisô collô Oesophagum cum vicinis suis partibus, eô præsertim in locô, ubi ossiculum infixum fuerat, planè sphacelatum, cum maximô fœtore, ossiculum verò nusqvam, imò nec in ipsô Ventriculô invenit dictus Guilelmus Fabricius. De Consule qvodam, qvi in aliqvô convivió, ex improvidâ frustuli ossiculi pulli assati deglutitione, omnibus remediis frustra tentatis, paucarum horarum spatiô vitam finiebat, vid. Casp. Theoph. Bierling. *Thesaur.*

saur. theor. pract. Cas. 29. Schol. §. 1. p. 377. Bibliopegi filic
trium annorum rectè valens derepentè inter prandium ve
menter tussire & qvasi strangulari incepit, exclamans: Ma
osficulum deglutivi! Sollicita Mater nihil nisi carnes vituli
minutim concisas in orbe deprehendit. Interea vomere, m
tum phlegmatis per os & nares ejicere, raucam vocem e
trahere incessanterqve tussire cæpit ille, deglutiendô tan
omnia, qvæ ipsi præbebantur. Remisere tertiâ die Symp
mata vehementiora, solâ remanente tussi & raucedine, ita
deambulârit, comederit, libentiùs tamen mollia & liqvic
qvàm cibos & solidiora, qvotidie autem semel vel bis vomu
rit. Circa decimum qvartum diem manè post jusculum su
ptum iterum vomuit sat vehementer, & inter vomendum ej
cit ossiculum parvum, ex sternô pectoris vitulini, & derepen
ille, discussâ omni raucedine, elatâ voce: ecce Mater ossic
lum! sicqve cessantibus omnibus Symptomatibus postea rec
valuit, referente Carolô Raygerô *M. N. C. Dec. I. An. 9. & 1
Obs. 109. p. 270.* Rarum etiam casum de subitaneâ qvadam fru
stuli ossei deglutitione, nec non ejusdem rarâ exoneratione e
Antonii Nuckii communicatione recenset Cornelius Stalpa
van der Wiel *Observ. rar. Cent. poster. Obs. 21. Schol. p. 245.* Ha
gæ, scilicet Miles qvidam, cùm domum aliqvando veniret esu
riens admodum, subitòqve jusculum qvoddam, in qvô fru
stum aliqvod osseum latitabat, sumeret, hoc nimiâ festinatio
ne cum jusculô in Oesophagum irruit, ubi propter notabilem
magnitudinem sistebatur. Perturbatus autem ille digitum gula
immisit eâ cum spe, ut vomitu os ejiceret, verùm neqvic
qvam tentavit. Qvapropter multum hausit olei, cùm, ut o
evomeret, tum ut vias redderet glabras, sed & hæc incassum
fiebant: qvin etiam os propter Oesophagi ex oleô glabritiem
descendebat insuper latitudine trium digitorum transversorum,
unde laborans, multum intumescente facie (siqvidem *Os non*
tantùm

tantùm majusculum, sed & angulosum esset acutumqve) maximò correptus fuit angore atqve dolore, ita ut Chirurgi opem implorare cogeretur; sed nihil hic adferre poterat auxilii, deficientibus ad os extrahendum instrumentis. Cùm ille itaqve usqve adeò anxius per integram fermè permansisset horam, nec, nisi certam & subitaneam, modò suffocationis, expectaret mortem, ipse[...]net tandem, Chirurgô interim aliis instrumentis efformandis [o]ccupatô, filum qvoddam ferreum diffregit, atqve ita curvavit, ut concurrerent extremitates in mediô sui curvæ alteraqve, [su]periore in parte rotundo qvodam oblongoqve remanente [fo]ramine, ita ut commodè instrumentum illud in Oesophagu[m] profundiùs immitti, atqve hærens os arripere posset. Postqva[m] [...]n itaqve qvater qvinqviesve tentâsset, tandem ossis extremit[a]tem ita arripuit atqve obvolvit, ut Chirurgus, nisi nimis fuisset meticulosus, illud aptè extrahere potuisset. Æger itaqve [...] summis in angustiis manus admovit operi, frustumqve ossis, postqvam ibidem per qvinqve horæ qvadrantes latuisset, feliciter, non tamen absqve laceratione qvadam vomituqve liqvoris biliosi, nec sine qvantitate sangvinis erumpentis, tantâ cum violentiâ extraxit, ut maximô impetu in terram projecerit. Tunc autem qvivis ossis magnitudinem inæqvalitatemqve admirabatur. Illud enim pendebat circumcirca sesqvidrachmam, alteriusqve extremitatis crassities duorum straminum, alterius autem unius latitudinem æqvabat. Matrona qvædam, dum in prandiô coctæ gallinæ alam comedit, & hujus extremitatem in ore tenens mandit & exsugit, ossiculum triangulare, in alæ extremitate constitutum ex improvisô deglutit. Sed nihil inde mali, nec ossiculum illud, per aliqvot dies in scybalis qvæsitum, apparet. Post tres autem menses tuberculum, furunculi instar, pruritum magis, qvàm dolorem acutum concitans, super umbilicum sensit, qv[od] apertô ossiculum illud incorruptum planè oculis intuentium se objicit, observante Christianô

ſtianô Friedericô Garmannô *M. N. C. Dec. II. An. 10. Obſ. 185. p. 36* A. 1686. die 1. Septembris honeſta vidua Ulmenſis, inter prandendum, oſſiculum acutum ſeu mucronatum carni vervecinæ adhærens ac braſſicæ capitatæ coctæ involutum, caſu & inopinatò deglutivit, qvod in principiô in faucibus transverſim cum ſuffocationis periculô hæſit, poſtea verò magnô Deglutitioni conamine per Oeſophagum deſcendit ibidemqve circa orificium Ventriculi infixum, punctim lædendo maximos dolores excitavit, donec idipſum Ventriculus, doloris impatiens, inferiori ſui parte contractâ, per vomitum, & qvidem tali ſucceſſu rejicere tentavit, ut oſſiculum qvidem ad ſuperiora adſcenderit, ſed rurſus in antiqvô faucium locô hæſerit, prioraqve ſymptomata excitaverit; qvòd tamen poſtmodum Chirurgus certô inſtrumentô extraxit. vid. Eberh. Gockel *Gallicin. med. pract. Cent. I. Conſ. 30. p. 115. ſq.* Oſſiculum diu in gulâ detentum annotavit Johannes Jacobus Bajerus *Ephemerid. Acad. N. C. Cent. VII. & VIII. Obſ. 5. p. 13. ſq.* nimirum rhedarius in prandiô avidè aſſumens juſculum, aliqvid ſolidi cum ipſô deſcendere idemqve in mediô qvaſi pectore affigi ſenſit, non ſine dolore, inter deglutiendum & tuſſiendum ſubinde auctô. Tulit hanc moleſtiam, de qvâ qvidem ſæpiùs apud amicos conqveſtus, & inhærens Oeſophago oſſiculum doloris cauſam accuſans, nec aſſenſum nec auxilium invenit, usqve dum tandem, elapſo annô & ultra, ſubitò exortâ qvadam exſcreandi aut velut vomendi neceſſitate, retentum tamdiu Oſſiculum unà cum modicâ ichoris putridi & fœtentis qvantitate, rejiceret, abſceſſus (eô nempe locô, qvô ſe oſſiculum infixerat) rupti documentô. Fuit autem uncialis ferè longitudinis, craſſitei & latitudinis multò minoris, in alterâ extremitate acuminatum, margine rigidum. In pagô paulò minùs milliari Nordlingâ diſtante ruſticus qvinqvaginta circiter annorum, qvum inter prandendum ſarcophagiæ avidiùs indulget, oſſiculum haurit, qvod parietibus Oeſophagi carceratum

hæret.

hæret. Balneator ruralis è viciniâ vocatus, baculum è sarmentis crassiusculum ad instar digiti violentiùs in fauces adegit, eundem reciprocâ ope nunc intrudendô, nunc retrahendô. Rudissima qvidem Encheiresis officulum in Ventriculi capacius spatium detrusit, sed Oesophagô pœnam miserè luente. Nam hujus interni [illegible]ietes exulcerati puris ejusqve fœtidissimi multum profuder[illegible]nt. Consolidatione à Medicô incassum travmaticis, pulme[illegible]ris, sorbitionibus variis tentatâ, qvum rusticus cibi solidi [illegible]eglutire nil amplius posset, tumefactis deniqve & angustatis [illegible]aucibus extenuatus totus ad plures migravit, secundum [illegible]osini Lentilii relationem *vid. M. N. C. Dec. III, An. I. App. p.* [illegible]*9.*

§. 31.

Mul[illegible]em qvoqve de Ossibus seu spinis piscium experimur. *Spinæ piscium* vit[illegible]r enim Coloniensis inter edendum spinam piscis devorâ[illegible] qvæ Oesophago adhæsit, indeqve statim exortus est dolor [illegible]ximus, ita ut difficile cibum & potum deglutire posset; tan[illegible]em biennio post excitatô abscessu in externâ Colli parte spinam integram & incorruptam se extraxisse refert Guilhelmus Fabricius, Hild. *Obs. chir. Cent. I. Obs. 33. fol. m. 29.* Difficultatem deglutiendi ex spinâ Cyprini deglutitâ ortam & post qvatuordecim menses fatalem, nutrimentô deficiente, describit Littre. *v. Act. Erudit. Lips. A. 1720. Mens. Mart. p. 131.* Mulier Delphensis vetula cùm spinam piscis devorâsset, hæc tonsillis inhærebat, ut penè suffocaretur; tandem tamen Cataplasmate toti gutturi circumductô, rasicatione evulsam reddidit, juxta Petr. Forest. *Obs. med. Lib. 15. Obs. 27. fol. m. 165. seq.* Filia Comitis cujusdam spinam imprudenter deglutivit, qvæ gulæ inhærens periculum suffocationis affert. Pollicetur [illegible]agyrta qvidam fortè præsens salutem, ac brassicam rubram pr[illegible]bè coctam multisqve aromatibus, Pipere præsertim condi[illegible]n, Uteri regioni applicare & pudendo qvoqve profundiùs [illegible]qvô modô immittere jubet. Qvæ

Qvæ dum aliqvantulum ibi morantur, tussis ingens oboritur, cujus beneficiô deinde & spina ejicitur, teste Philippô Salmuthô *Observat. medic. Cent. I. Observ. 69. p. 45.* Seqventem Observationem recenset Cornelius Stalpart van der Wiel *Observ. rar. Cent. post. Observ. 21. p. 242.* Anno 1684. circa finem Mensis Maji, Pentecostes Festô, Cornelius Henrici Scheveringæ passeres (pisces) comedens sensit Os qvoddam Oesophago inhærens, qvod tamen post ingentem angorem in Ventriculum descendit, nec nisi prope finem Decembris sese in Intestinô rectô, post septem videlicet mensium moras, manifestavit. Intra qvod tempus nullos se passeres comedisse retulit ille. Eô igitur loci post acutum & immensum dolorem abscessus qvidam ortus fuit, qvo disruptô puris qvædam ex intestinô rectô prodiit qvantitas, nec ita diu post alius etiam ad áni latus animadversus est tumor, qvô per Chirurgum apertô, passeris maxilla unà cum pure extracta est &c. Aliud exemplum de osse maxillæ passeris seu Rhombi piscis deglutitô annotavit Jobus â Meekren *Obs. med. chir. cap. 36. p. 157. seq.* Scilicet Jacobus Joosten, Vir mediæ ætatis, dolore sensim auctô afficiebatur circa intestini recti extremum cum suppressione alvi & febri gravissimâ & aliis symptomatibus. Pluribus frustra adhibitis, digito explorandi gratiâ in anum immisso substantia qvædam dura occurrebat; hæc extracta mandibula erat piscis illius, qvem Belgæ vocant een Schol, bronchi sub branchiis hærens; eundem ante octiduum se avidius pisces tales comedentem deglutiisse, anteactorum jam memor referebat æger, imò cum dolore ventriculi intestinorumqve gestâsse. Similis ferè casus occurrit alii Medico Amstelodamensi, Arnoldo Tholinx, nisi qvòd hîc intestini recti circa plicaturam exulceratio accederet, & Chirurgus frustulatim, duas scilicet in partes forficis ope divisum officulum extrahere coactus fuerit.

Maxilla.

§. 32. De

§. 32.

De Chelis Cancrorum deglutitis seqventem observatio- *Chelæ Cancrorum.*
nem refert Christianus Franciscus Paullini *Tr. de Salvia Sect. 2. Membr. 3. cap. unic. p. 191. seq.* Paupercula unà cum puellô, qvem Ulnis gestabat, stipem ostiatim petens reperit fortè in plateâ chelas cancrorum abjectas, qvas tollit & vagienti pusioni incauta porrigit, saltim ut demulceret. Ille ori admovet eas & tandem, [illegible]ræ fame fortè, matre non animadvertente, ingerit. Hærebant in palatô cuspidibus altè infixis, ut jamjam actum esse [illegible]fantis, & [illegible] clamitâsses. Tusô autem palmâ matris tergô infantis superveniens [illegible] paululum terram versus inclinatô capite, crebriores exqve fa[illegible]re sternutationes, â qvibus chelæ tandem commotæ [illegible]cibus rejectæ sunt.

§. 33.

Boli etiam grandiores, præsertim â cibis durioribus fauces *Boli grandes.*
impl[illegible]ent, & ita deglutitionem & respirationem impediunt, qvalia [illegible] exempla observavit Petrus Forestus *l. 4. Obs. 28. f. 166.* & qvidem de Concubinâ cujusdam Nobilis, qvæ cùm in ultimô Mense partûs gravida foret, & poma cruda immatura, qvæ à divô Johanne nomen habent, avidiùs sine masticatione deglutivisset, gulæ ita infarcta sunt, ut nocte penè suffocata, voce qvoqve in totum suppressâ, anhelitu impedito, animam agere videretur. Mulier rustica annos supra qvinqvaginta nata avidiùs frustum carnis fumô induratæ devoraverat: qvod, cùm non probè masticâsset & subitò ingluviisset, Oesophagum transire non potuit, gulæqve infarctum & fortiter hærens suffocationem penè inferebat: adeò ut neqve tussiendô, neqve verberandô dorsum, neqve exire, vel resilire, aut descendere potuerit, viâ Oesophagi etiam præclusâ, per tres integros dies nihil edulii aut potûs sumens, ex[illegible] fame sana existens mortem expectabat. Item juvencula annos viginti octo nata particulam Carnis duram & nervosam subitò deglutiverat, ab hac tamen

men præfocatione curata fuit. Et ministri cujusdam filia viginti trium annorum, cùm intestina bovilla dura & tenacia avidè comedisset, gulam obstruxêre, ut per tres dies nihil deglutire potuerit, ab hoc tamen malô, cùm omnes adstantes mortem timerent, uti præcedentes, à Forestô liberata fuit. Coloniæ Mercatori cuidam jentando frustum cutis pernæ assatæ, ac mica panis, sale & pipere aspersæ, infixa est gutturi: unde protinus dolor vehemens, convulsiones, rigor ac tandem suffocatio orta sunt. Ibidem etiam mulier pertransiens pistoris officinam ac manu ducens puellum, laganum emit, qvod puellus in manum sibi datum eundo comedebat: hujus frustum cùm adhæsisset gutturi, statim suffocatus est puer, anteqvam mater ad ædes suas perveniret. vid. Guilelm. Fabric. Hild. *Observ. chir. Cent. 1. Obs. 35. fol. 30.* Bernhardinus de Nigris in sexagesimô septimô ætatis annô constitutus, dum integrâ frueretur valetudine, nervosæ carnis bolum improbè masticatum ingluviosè devoravit, ut aqvæ tenuissimiqve cujusqve potûs transitus omninò interciperetur, ac respiratio maximè læderetur, qvæ caro viscida initium gulæ occupans nunqvam nec ferramentis attacta, nec cereis candelis impulsa, aliisqve multis ingeniis tentata inde amoveri potuit, donec septimô transactô die corrupta in Ventriculum delapsa hominem ab angustiâ, sed non à morte liberavit; ex dolore enim lociqve tractatione freqventi & vehementi pars inflammata, accedente ex longâ inediâ virium omnium prostratione, decimâ qvartâ die vitam cum morte commutavit. vid. Marcell. Donat. *de medic. Histor. mirab. Lib. 3. cap. 8. p. 259.* ubi alia ejusmodi exempla reperiuntur. Qvidam rusticus famelicus pedem suillum elixum comedendo ejus frustulum satis magnum devoravit, in cujus mediô officulum carne obtectum latitabat. Illud autem propter magnitudinem & glutinositatem Oesophago adhæsit, eiqve agglutinatum est, ut neqve vomitu, neqve sorbitione

tione ullâ excuti potuerit. Per biduum in eô statu fuit, cum tantâ angustiâ, ut brevi moriturus videretur. Deniqve mediante certô instrumentô hoc frustum â Chirurgo extractum fuit. vid. Lazar. River. obs. Cent. 3. obs. 71. p. m. 229. Cum Neomagi qvidam arroganter in Paschæ feriis deglutiret ovum gallinaceum integrum, qvod naturalem Oesophagi expansionem superaret, illud in eô coarctatum residere neqvivit, unde qvoqve compressâ arteriâ mox suffocabatur, juxta Johann. Wier. Oper. Lib. 4. de Malefic. cap. 2. p. m. 282. Nauta qvidam post perpessum Naufragium in assere ad littus appulsus fameqve ferè consumptus in diversoriô nimis magnos carnis bolos adeò avidè devorabat seu ori immittebat, ut ipsi in Oesophagô semideglutiti hærerent, atqve per ordinaria instrumenta in Ventriculum detrudi non possent; unde exorta inflammatio mortem minitabatur, nisi certô qvodam instrumento, in parte inferiori acutô, dicti carnis boli comminuti atqve in Ventriculi cavitatem detrusi fuissent. vid. Stephan. Blancard. Collectan. phys. med. Cent. 3. obs. 13. p. m. 326. sq.

§. 34.

Deglutitionem â causâ ignotâ impeditam annotavit Marcus Gerbezius in ancillâ, qvæ in coenâ, in primô fagotritici deglumati cochleari, id sibi accidisse referebat. Nulla autem aderat inflammatio, nulla febris, nullus tumor dolorve considerabilis, nulla respirii difficultas. Deglutire qvidem assumpta & ea sine difficultate usqve ferè ad medietatem Oesophagi adigere, ast minimè ulteriùs poterat, sed ea rursus pro lubitu rejiciebat, &c. Vid. M. N. C. Dec. III. An. 3. Obs. 5. p. 6. cujus tamen impeditæ deglutitionis causam triqvetro fagotritici granulo, vel tenui ejusdem pelliculæ aut levi palearum recremento non sine ratione adscribit Johannes Paulus Wurffbain in Scholiô ejusdem Observationis. Fagotriticum.

§. 35. La-

§. 35.

Lapillus. Lapillum latiusculum Informator qvidam Argentoratensis ad lingvam balbutientem corrigendam supra lingvam ponebat; cumqve sub lingvæ motu inopinatò degluticbat: hinc anxius proximum adibat tonsorem, qvi lapidem â superiori ad mediam Oesophagi detrudebat partem. Posterò verò die, Vomitoriò frustra propinatô, ab aliô Chirurgô Gallô admodum expertô, per instrumentum Oesophagum dilatans, lapis ad Ventriculi cavitatem promovebatur, & post octiduum per alvum eliminabatur; cùm die ante secretionem patiens ingentem circa Coli valvulam perpessus fuerat dolorem; juxta Johannis Matthæi Mulleri relationem, *vid. Ephemerid. Academ. Nat. Cur. Dec. V. & VI. Obs. 53. p. 83.*

§. 36.

Nuclei, Lapides fructuum. Interdum etiam inter comedendum varii nuclei vel lapides vel ossa dicta fructuum fauces obstipant, vel in Oesophagô per tempus permanent atqve deglutitionem impediunt; v. g. Sartoris cujusdam filiolus cum nucleis mespilorum & putaminibus nucum lusurus aliqvot deglutiens derepente suffocatus est. Teste Carolo Raygero *M. N. C. Dec. I. An. 9. & 10. Obs. 109. p. 269.*

Mali persici. Persicum malum avidius devoranti nucleus seu lapillus Gulæ inhærens eandem obstruxit, sed cùm mox copiosiore potu unicô haustu uteretur, vi qvadam demissus est in Ventriculum; At postmodum in longanone circa anum hæsit, cum ingenti Ventris dolore; adeò ut tribus diebus alvum minimè deponere posset. Tandem impetu qvodam bombardæ instar, dum globuli emittuntur, per anum erupit simul cum excrementis v. Petr. Forest. *Obs. med. Lib. 15. Obs. 28. fol. m. 166.* In Tonsillis certos sinus reperiri, in qvibus nonnunqvam varia deglutienda per tempus lateant, docet Isbrandus de Diemerbroc *Anatom. Lib. 2. cap. 15. fol. m. 323.* ubi seqventes Observationes recenset: qvantum, inqviens, interdum magni hujus sinûs interioris apertura dehiscat,

dehiscat, vidi in rusticâ qvadam, qvæ Anno 1659. Mense Aprili, famelica comederat Pruna Damascena cocta, & propter in edendo festinationem, nescio qvô casu lapillus unius pruni majusculi ingressus est aperturam dicti magni sinûs, unde glandula mox intumuit, adeoqve pressione suâ cibi potusqve viam præclusit, ut se[...] [...]ventibus qvatuor diebus ægra nec cibi nec potûs qvicqvam [...]eglutire potuerit; atqve hinc meum consilium tunc implora[...]e coacta fuit. Depressâ lingvâ glandulam ad-modum tum[...]dam in dextrô latere, sed minimè inflammatam ejusqve ante[...] dictam aperturam, præter solitum, valde dehiscentem consp[...]xi, sed Pruni lapillum non vidi. Mox pauxillum decocti h[...]rdei, cum Syrupô de Altheâ mistum, mulieri sorbendum [...]edi, & foris pollicem meum regioni glandulæ istius tumidæ [...]mposui eamqve fortiter pressi; & jussi, ut hunc mulier m[...]gnô impetu contentum ore liqvorem deglutire niteretur. Primâ vice resiliit liqvor per nares, sed secundâ vice, ob compressionem, qvæ foris per meum pollicem & intus per retractam versus posteriora lingvam, fiebat, lapillus è glandulâ exiliit in Os, ægraqve illico rursus cibos potûsqve deglutire potuit. Anno 1664. eidem mulieri rursus pruni lapillus in eandem glandulam delapsus deglutitionem impedivit, ut ante, à qvô iterum eôdem modô liberata fuit. Similis ferè casus Anno 1665. Mense Decembri â me visus fuit in Cive qvodam Ultrajectinô, cui frustulum crustæ duræ Casei in antedicti sinûs aperturam illapsum fuit, totamqve deglutitionem protinus impedivit. Verùm hujus curatio non tam promptè successit, ut prioris, sed aliqvot dierum molestiam nobis exhibuit, atqve incurvô rostratô forcipe illud Casei frustulum fuit extrahendum.

§. 37.

Varia p. n. deglutita.

Alias etiam res insolitas atqve sæpe vix credibiles interdum cum, interdum sine difficultate, ab aliis casu & infortuniô,

tumiô, ab aliis præmeditatò deglutitas, Medicorum referunt *Acus sartoria.* Obſervationes. Acum enim ſartoriam deglutiebat qvidam Locumtenens; Chirurgus lardi fruſtum ſtylo alligabat, inqve gulam immittebat iterumqve retrahebat, cum nonnullis reiterationibus acum autem elicere non poterat. Hinc Locumtenens ingeſtis aliqvot vini poculis ſeſe inebriavit nihilqve mali ulterius inde eſt paſſus, uti refert Caſparus Theoph. Bierlingius *Theſaur. theor. pr. Caſ. 29. p. 376.*

§. 38.

Acus & Aciculæ. Acus & Aciculæ ſæpiſſime ab infantibus & mulieribus ex improviſô deglutiri ſolent, interdum per alvum, qvandoqve etiam per alias vias exitum qværentes. Aciculam â puerô ſex annorum devoratam poſt decimum octavum per Crus rubigine obſitum pullulare ſeu ejici vidit Rodericus â Caſtro *de Morb. Mulier: Lib. 4. cap. 26. p. m. 514.* Virgo qvædam in Gynæciê Ducis Juliacenſis, dum ſeſe adornaret, ab amaſiô retrò ſtante perterrita & ingemiſcens acus qvinqve, qvas in ore mordicus tenuerat, deglutivit & per urinam illæſa reddidit. vid. Johann. Lang. *Epiſtol. medicin. Lib. 2. Epiſt. 40. p. m. 676.* Ab acu in ſanitatem nobilis cujusdam Virginis deglutitâ Studioſus qvidam Regiomontanus ſubitâ qvandoqve & gravi corripiebatur Lipothymiâ, cui nonnunqvam etiam motûs conjungebantur convulſivi, teſte Georgiô Segerô *M. N. C. Dec. I. An. 4. & 5. Obſ. 86. p. 77.* ubi etiam Monachi meminit, qvi cùm die Viridium in immutandô Altaris ornatu occupatus eſſet, duas acûs majores, qvas ore tùm continebat, nolens deglutivit & mox dolores qvosdam in Ventriculô ſenſit; qvarum tamen unam poſtmodum in fecibus obſervavit. Fœmina qvædam, Jacomina Willis, mulier nephriticis paſſionibus miſerè afflicta, inter alias qverelas Johanni Henrico Brechfeldio, Medico, oſtendit tumorem prope umbilicum, de pungitivô illius dolore valde conqveſta; qvem cùm ille attentô aſpiceret oculô, acuti qvid ex

eô pro-

eô prominere animadvertit digitisqve dimidium acûs ex Cha-
lybe confectæ, qvam ante tres annos integram ore detinuerat
dentibusqve comminutam de improvisô deglutierat, extraxit.
vid. Act. Hafn. *Vol. 1. Obs. 12. p. m. 116.* Puella qvædam Marpur-
gensis, sutoris filia, aciculam æneam majorem longitudinis di-
midii digiti deglutivit, nullô ferè perceptô dolore, præter
qvòd deglutiro vix potuerit, qvæ acicula externè infra cartila-
ginem ensiformem, iterum extracta est, referente Johanne Da-
niele Dorstenio *M. N. C. Dec. II. An. 3. Obs. 59. p. 147.* Virgo
qvædam, aurifabri filia, octodecim annorum, cum 1668. in-
ter comedendum improvidè deglutivisset aciculam æneam, cu-
spide primum κάτω tendente, accidit, ut illa in Oesophagô
manserit, ibiqve hærens immanes dolores crearet, præcipuè
cùm solida per eandem viam offerenda essent Ventriculo. Vo-
catus Chirurgus spongiolâ melli injunctâ, incurvo & subtili af-
fixâ ferro, deturbare eandem, cùm reditus in Os esset impos-
sibilis, conatus est, sed frustra. Post annum & amplius ea de-
trusa est in Ventriculum per candelam ceream sartorum, eam
qvotidie bis terve leviter intrudendo, inunctam prius Oleo
amygdalarum dulcium, qvod sine dolore fuit. v. Georg. Wolff-
gang. Wedel. *M. N. C. Dec. I. An. 5. Obs. 141. p. m. 260.* Acum
fortuitô deglutitam, qvæ suæ in stomachô hæsionis signum in-
fallibile, dolorem procreavit continuum, qvinqvenniô demum
elapsô, cum vomitu rejecit deglutitor, globulo fibroso tamen
circumdatam. Magnas qvoqve molestias ex acu deglutitâ sen-
sit ancilla qvædam freqventiori avenæ decorticatæ lacte coctæ
usu tandem sopitas, acu κάτω prodeunte. v. *M. N. C. Dec. III.
An. 7. & 8. Append. p. 70.* Devoraverat mulier qvædam æneam
acum, & nullâ inde notâ perceptâ integrum annum sana per-
mansit; qvô peractô cœpit dolor satis acutus mulierem circa
ventriculum urgere; qve annis jam decem tali urgente dolore
miseram vitam trahebat, cùm acus illa terebratô Ventriculo è
parvâ

parvô demiſſa foramine proſiliit. vid. Anton. Beniven. *de abdit. Morbor. cauſ. ſeu Obſerv. medic. cap. 11. pag. m. 99. ſeq.* Fœmina Venetiis acum deglutiens qvadriennió nil paſſa eſt, tandem pungens in Cruris internâ parte dolor cum levi tumore obortus. Accitus Molinetus primô die diachylon ſimplex admovit, tertiô die apicem, cutem perforantem, Volſellâ extraxit. v. Henr. a Moinich. *Obſerv. 21. p. m. 76.* Lanionis cujusdam filia qvindecim annorum lintea conſuens acum ori intromiſit; ac eandem, cùm ad ſternutandum incitaretur, imprudenter deglutivit, ſecutis mox in gutture & faucibus punctione & dolore, nec acus, qvamvis ſtatim conqviſita, inveniri potuit. Transactis duobus diebus dolores & punctiones remitti cœperunt, ita ut puella operibus ſuis occupata nullum laborem ulterius ſentiret. Elapſô autem menſe natura acum non parvum & ferrugine obſitam per cervicis latus circa aurem dextram propulit, qvæ apparente cuſpide facilè volſellis extrahi potuit, tenui ac ita parvô relictô foramine, ut oculis vix conſpiceretur. vid. Caſp. a Reyes *Elyſ. jucund. Qvæſt. Camp. Qvæſt. 92 p. m. 1177.* Ancilla qvadam octodecim annos nata aciculam grandiuſculam forte deglutivit; Qvæ triduo nullum ſenſit dolorem; qvartô verò die primò in fundô Ventriculi, mox qvoqve circa Pylorum, exortus dolor & cruciatus adeò vehemens & acer bus, ut dies noctesqve exclamare & ululare coacta fuerit. Sext die aderat Phreneſis cum ardentiſſimâ febre, lingvâ aridâ, vu inflammatô, ipſaqve erat mente adeò capta adeòqve furioſa neminem agnoſceret nec cibum & potum expoſceret. Con ſiones colli, brachiorum & crurum maximæ & horrendæ rant. Aliqvando ſeſe ex unâ in alteram partem lecti tali ir projiciebat, ut tres viri, qvantumvis robuſti, vix illam poſſent. Exclamabat, ululabat & manibus ventrem, noi qvàm ſi ipſum dilacerare voluiſſet, tractabat, & videb tiùs â dæmone obſeſſa, qvàm morbô laborare. Cùm

do per horam integram aut circiter ita vexata & convulsionibus horribilibus cum incredibili cruciatu, ex unâ in alteram partem agitata & fatigata esset, conqviescebat paulisper, & tanqvam semimortua jacebat: rursus & repentè priora symptomata eam invadebant. Tandem in illô cruciatu aciculam decimô qvartô egessit, teste Gvilelmô Fabricio, Hild. *Cent. I. Obs. 34. p. m. 46.* vid. etiam *Cent. 6. Obs. 34. Oper. fol. m. 540.* ubi aciculam in deglutitione circa radicem lingvæ infixam certòqve Instrumentô extractam fuisse refert. De acu gutturi inhærente Magnete extractâ seqventem observationem refert Theodorinus Kerckringius *Spicileg. anat. Obs. 44. p. m. 99. seq.* Dum aqvis Spadanis hauriendis sanitatis causâ indulget Hera, ancilla qvædam imprudens acum deglutiverat, qvæ tali ratione infixa erat partibus internis gutturis, ut loqvelam ei redderet difficilem, illa ceterùm innoxia descendit ad tonsillas, atqve ibi novem omninò annis hæsit manifesta, qvia tactu percipiebatur, nullâ tamen inflammatione infesta; puella anxia nihilominus, ne tandem in malum atrocius erumperet locô non suô positum metallum, varios sollicitat Chirurgos, manum adhiberent exscindendæ acui: nemo audet majoris mali formidine. Jam vigesimum tertium annum ætatis agebat; cùm supervenit homo, ex eô genere, qvi cùm nihil vel parum de Medicinâ calleant, medicamenta tamen aliqva nacti, qvæ, cùm adhibita morbos aliqvos sanent, illi omnia omnibus audent promittere, & dum omnibus manum adhibent, tandem qvadam imbuuntur experimentali in multis scientiâ: is ergo, qvem dixi, homo huic nostræ accedenti facilem promittit ab eâ sive molestiâ, sive anxietate, liberationem. Illa credit; hic incipit: & cultrô levi factâ incisione turundulâ pellem nonnihil deducit, & magnetis (non pulverem, ut vulgò fit) sed frustum vulneri apponit: res mira post unum diem lapidi adhæret acus, & puella liberatur. *Fœmina* qvædam Dusseldorpii in[illegible] cura- tura

tura aciculas ore retentas duas, unam magnam, alteram minorem, arreptô infante, qvem inopinatò in ignem casurum verebatur, fortè deglutiit. Hærebant autem primùm aliqvot horis in gulâ circiter palmam latam sub larynge cum multo dolore & angustiis; sorbitiunculâ propinatâ in Oesophagi partes inferiores paululum supra ventriculi orificium deprimuntur. Postea non modò in Ventriculum descenderunt, sed etiam cum fecibus fuerunt exoneratæ. vid. Johann. Wier. *Oper. Lib. 4. pag. m. 284. & Observ. Lib. 1. p. 944.* Aciculæ à Virgine deglutitæ & per urinam redditæ, meminit Johannes Schenckius *Obs. Medic. Lib. 3. fol. m. 314.* Idem in Virô qvodam observavit Petrus Forestus *Lib. 15. Obs. 27. Schol. fol. m. 166.* Puer qvidam qvatuor annorum invenit humi jacentem aciculam in qvodam cubiculô eamqve deglutivit, qvam per vias urinæ fine ulla puelli noxâ secundâ die à deglutitione Natura dimisit, juxta Josephi Lanzoni Observationem *v. Ephemer. Natur. Curios. Cent. I. & II. Obs. 43. pag. m. 111.* Imò acum crinalem, qvatuor digitorum longitudine, Virgo qvædam Veneta inter dentes dormitura continebat incautèqve per somnum deglutiebat, tandem verò post decem Menses per vias urinarias excernebat, referente Alexandrô Benedictô *de Part. Corp. human. Lib. 2. cap. 9. Oper. fol. 585.* Et *Lib. 5. cap. 13. fol. 617.* de hoc casu ita scribit: Acûs illius exemplum per urinam redditæ plurimos dissectionis ignaros commovet, qvi eam per venas mesentericas â stomachô ad jecur, cor, per venam majorem ad renum angustias inde ad vesicam penetrâsse, falsò arbitrantur, ora fibrarum in viventibus patentiora esse ad acum suscipiendam putantes. Acus enim acie suâ paulatim multoqve tempore intestina penetravit; viam enim sibi facit, qvò â naturâ propellitur, & ad vesicam, qvâ parte carnosa est, inde per urinam reddita. Non tantum acum capitatam sed etiam sutoriam, materiâ lapideâ circumcirca oblinitam per urinas ejectam fuisse ex variis Autoribus confirmat Julius

Julius Cæsar Claudinus *Respons. medic. 40. p. m. 240. & pag. seq.* de viis, per qvas acus deglutita ad Vesicam pervenerit, prolixè agit, simul autem pueri Hebræi meminit, qvi acum deglutitam qvinqve annos in Corpore detinuit tandemqve eminxit. Ex Laurentii Schulzii Manuscriptis refert Philippus Jacobus Sachs a Lewenheimb: Patavii visam puellam, qvæ decem acûs devoraverit, & omnes per Vasa urinaria excreverit: pariter ut alia Nobilis Veneta ex familiâ Grimmanorum, uni è *Justinianis* nupta, qvæ inter suendum cùm acum devorasset, illam per spatium unius anni in corpore latentem detinuit, donec post multa exhibita pharmaca acus per vulvam & non per anum reddita fuerit. *v. M. N. C. Dec. I. An. 3. Obs. 3. Schol. p. m. 4.* Aciculam â puellâ qvadam deglutita ex tumore in Inguine post inflammationem ad suppurationem perducto, ærugine obductam cum pure copiosô prodiisse refert Fridericus Ruyschius *obs. 55. p. m. 71. seq.* De Aciculâ per inguen cum excrementis alvinis ex fistulâ intestinali prodeunte, vid. Joh. Muys *Prax. med. chir. Dec. 12. Obs. 10. p. m. 417. seq.* Virgini cuidam Dublinensi acus crinalis eburnea faucibus altiùs intrusa digitisqve elapsa in Stomachum descenderat, & paulò post in vesicam urinariam ex parte penetraverat, frustrâ tentatâ illius extractione per forcipem in cervicem vesicæ immissam; tandem factâ sectione in parte externâ musculi recti abdominis in vesicam usqve, acus in parte obtusâ, qvâ in Vesicâ hærebat, materia calculosâ incrustata, feliciter fuit educta vulnusqve consolidavit, uti Michael Bernhardus Valentini ex Transact. Anglic. refert *Prax. Chirurg. Sect. 3. cap. 7. §. 5. p. m. 346.* Plura de aciculis deglutitis *v. M. N. C. Dec. III. An. 5. & 6. App. p. 126.* De anseris & anatis Ventriculo, in qvo latitârunt aciculæ. *vid. M. N. C. Dec. II. An. 7. Obs. 48. p. 63. seq.* Qvibusdam tamen Acuum majorum, imprimis crinalium, deglutitio atqve per Vesicam excretio suspecta est, unde inqvit Johannes Nicolaus Pechlinus *de Purgant. Med. Facultat.*

Facultat. cap. 30. p. m. 406. Qvis, qvæso, in hac luce anatomicâ, acum comatoriam qvatuor digitos longam deglutitam, & postqvam biennium corpori inhæsisset, cum urinis tandem redditam esse, calculoso toso obsitam, intelliga? Si qvid meum est hariolari, credo, fœminam improbiorem seu naturalia excitasse, qvæ lascivis fortè manibus & uretera illapsis osculo excidit, contrahentiumqve partium impetu â vesicâ absorpta calculosæ tandem accretioni occasionem dedit: mulierem verò pudore ductam cum domesticis, tum Medico diversa retulisse honestoqve prætextu neqvitiam velasse, probabile est, qvod eò mihi persvasius, qvòd consimilem historiam Patavii â Mollineo acceperim.

§. 39.

Lignum. Absqve dubiô præter voluntatem lignum ad digiti longioris crassitiem & longitudinem â Virô qvodam devoratum fuit, qvod per annum dictus vir in corpore retinuerat, posteaqve ab eôdem in templô sedente, torminibus Ventris correptô & in domum eunte alvumqve tunc excernente, per sedem ejectum est, juxta verba Petri Foresti *l. a. Obs. 28. Schol. fol. 167.* De septem fragmentis ligneis â Maleficô deglutitis & in Ventriculo repertis, vid. Act. Med. Berolin. *Dec. II. Vol. 4. n. 2. p. 79. sq.*

§. 40.

Adamas. De Adamantis innoxia Deglutitione seqventem Observa tionem recenset Johannes Henricus Hottingerus *M. N. C. De III. An. 9. & 10. Obs. 97. p. 180. seq.* Juvenis viginti annos h bens, artem Aurifabrorum addiscendi cupidus die 12. Julii l no 1700. Adamantem aurô cingere ac annulo includere in mô habebat. Aurum autem nondum satis adaptatum alveol qve adhuc latiorem reddere studens ori Adamantem lentis noris magnitudine, aculeatum interea indidit, mentem ma aurum poliendum, qvàm dictum Adamantem intendit in tôqve illum deglutit. Post varia autem Medicamenta die

sextô alvum solvit, fecibusqve permixtum Adamantem, sicqve in stercore Thesaurum [latitantem] deprehendit. Contrarium verò fatum ab Adamante impolitô devoratô experiebatur Mercatoris cujusdam servus satis obesus & pingvis. Hic enim cùm malô dolô tres Adamantes impolitos devorasset, post magna tormina, dejectiones cruentas & purulentas, animam tabidus efflavit. vid. Zacut. Lusitan. *Prax. Med. Admirand. Lib. II. Obs. 18. Tom. III. fol. m. 45.*

§. 41.

Dysuriâ & Stranguriâ detentus qvidam Laicus Capucinus, curandum se obtulit Johanni Baptistæ Scaramuccio, cumqve in pejus rueret ex iis, qvæ lixiviosis urinæ particulas edulcorare, salino-sulphurearum portionum exaltationem compescere valerent, atqve ex eô, qvod renum gravitate simulqve ureteris dextri dolore paulò anteà fuerit detentus, incongruum conjicere haud fuit, patientem Vesicæ lithiasi laborare; unde Chirurgus factâ exploratione per Catheterem indubitatò lapidem adesse autumabat; & patiens sectionem expetebat. Cùm autem Lithotomus Vesicæ latebras scrutaretur, non nisi materiam instar funiculi efformatam & circumvolutam deprehendebat. Examine factô, an unqvam patiens eum deglutiverit, tantum recordabatur, se qvondam Mense Junii præteriti insatiabili qvadam bibendi licentiâ tam avidè matutinis horis aqvam è puteô haustam ore hiante in sitelâ perporâsse, ut aliqvid molestum cum æqva hausisse, non sine periculosâ deglutiendi difficultate; visum ei fuerit. *vid. M. N. C. Dec. II. An. I. Obs. 142. pag. 341. seq.* ubi de funiculi hujus è Ventriculo ad renes transitu pluribus agit. *Funiculi frustum.*

§. 42.

Civis & sutor qvidam Coloniensis inter confabulandum ore continebat corii frustum, qvod, illô præ risu hiante, gutturi illud inopinanter ad medium se insinuavit & *infixit.* Cumqve sutor *Corii frustum.*

PP

dium gulæ deglutiret, parum abfuit, quin fuffocatus fuerit [illegible]
Ipfum tamen reftituiffe fcribit Gvilelmus Fabricius, Hildan.
Cent. I. Obf. 31. fol. m. 29. & Cent. 6. obf. 34. f. 54. [illegible]

§. 43.

Penna anserina. Ex improvifo etiam pennam anferinam qvendam deglutiiffe refert Nicolaus Blegny *Zodiac. med. Gallic. An. I. Menf. Febr. Obf. 4. p. m. 47.* Phonafco fcilicet cuidam jam pridem impedimento erant phlegmata qvædam craffa, qvotidie circa guttur collectâ, qvibus educendis aut deturbandis auxilio ipfi erat penna fcriptoria intrufa, qvâ parte villofa eft: longiffima illi ad ufum accommodatiffima; qvam intrufam qvàm profundiffimè infcrebat, adeò ut fummis digitis extremo tubulo apprehenfam teneret: hæc illos aliqvando evadens Oefophagum tota fubiit, qvam educere, adhibitô qvanqvam omni molimine, nunqvam licuit. Hanc Chirurgus qvidam Inftrumentô ad fundum Oefophagi intrufô impellere conatus eft, adeò ut pennam
in Ventriculum præcipitem dederit, nedum eduxerit: in qver
illapfa qvinqve aut fex menfium fpatiô ægro multum injur
intulit, pungitivô enim dolore, qvâ parte tubuli extrem
vergebat, urgebatur: nihilominus tamen ab exactô circite
enniô moleftia illa omnino defiit, neqve per inferiora
qvam pennæ fecretum fuiffe animadverfum &c. Virg
dam lectum fuum infternens cafu deglutitâ plumâ magn
lorem perfenfit, huicqve tumor ad latus laryngis fucce
apertô pluma illa ftatim prodiit. *v. Hiftor. Academ. r*
Parif. An. 2. p. 279.

§. 44.

Spina [illegible] Ruftici cujusdam puer præter voluntatem fpi
deglutierat, qvæ ex tumore circa hypochondriu
fubortô, poft trium feptimanarum intervallum a
huc recens & granis tumidis fuit extracta, uti e
fephi Curtialis Obfervationibus anatomicis refe

ipsc 1710. Mens. Mart. p. 137. Ipse autem Jean Joseph Courtial tanc Observationem dans les Observat. anatomiques Obs. 9. p. n. 83. seq. his verbis communicat. A Montgiscard, ville du Lauragois un garçon de douze à treize ans se plaignit d'une douleur au côté gauche vers l'hypochondre. On vit dans la suite qu'il survient une tumeur en cet endroit. Monsieur Laborde, Maitre Chirurgien fut appellé, leqvel trouvant cette tumeur trop dure pour être ouverte employa les emolliens pour la remollir; & aprés je l'ouvrir cette tumeur. Il en coula qvelqve qvantite de pus, & il parut dans l'ouverture un corps vert & roide: ne sachant ce qve ce pouvoit être, le Chirurgien prit ses pincettes & tira un Epi d'orge tout entier. La nouvauté du Cas nous surprit. J'interrogeay le malade & ses parens; & j'appris, qve cet enfant avoit accoutumé de se jouer avec cette sorte d'épis, qu'il fassoit courir sur la terre. J'appris même, qu'il avoit trois semaines, qv'en ayant mis un dans sa bouche, il l'avoit avalé malgre lui &c. ubi plura de hoc casu reperies. De Spica secalis deglutita & per Apostema circa costas iterum egestâ Observationem annotavit Johannes Christophorus Gotwaldius. Anno 1706. die 25. Julii Militis præsidiarii filiola annum unum cum dimidiô nata herbarum folia & spicas ludendo deglutivit. Qvô factô paulo post cibum & potum a Parentibus, facti ignaris, oblatum rejecit, atqve postridie in febrem per octiduum durantem incidit, qvæ qvamvis medici ope cessaret, in deterius tamen morbus vergebat. Nono à morbô inchoatô die ægrota materiam crassam putridam, insigniter fœtentem & cruentam eructabat, qvæ exspuitio ejusdem per dies qvinqve circiter durabat. Postqvam autem illa cessasset, novæ suboriebantur ærumnæ, nimirum puellula de latere dextrô dolenter qverebatur; nec levem manûs tactum in illâ parte corporis sufferre poterat. Erat jam decimus qvintus morbi dies, cum mater partem affectam accu-

accuratiùs inspiciens, tumorem ibidem exsurgere inter secundam & tertiam costam spuriam, binos digitos transversos à spinâ dorsi distantem, observat, qui tumor Chirurgi operâ maturatus in Apostema tandem degeneravit, qvod 14. Augusti fuit apertum, & magnô omnium præsentium stupore spicam, seculo luxurianti similem, prodidit. Hac extractâ infans paucis diebus ad pristinam sanitatem rediit. *vid. Nov. Literar. Mar. Balthic. 1707. Mart. p. 69. seq.* Qvô locô etiam mentio fit Juvenis, qvi per segetes deambulandô inter speculationes varias aliud qvasi agendo Hordei spicam ori admotam masticabat, donec casu portiunculam comarum deglutiret; ex qvô statim intolerabili vexabatur Tussi, mox insequente dejectione materiæ purulentæ, atqve post septennium tandem beatâ Analysi.

§. 45.

[illegible] Hirudinem cum potu ex immundô fonte deglutitam Vomitu rejectam vidit Galenus, *v. de Loc. affect. Lib. 4. cap. 5. fol. m. 25. b.* De rusticô è rivulô cum aqvâ simul hirudinem hauriente, indeqve Vomitum sangvinis patiente, vid. Lazar. Riv. *Obs. medic. Cent. 4. Obs. 26. p. m. 17.* De Principe Neapolit: qvi in Venatione eum aqvæ haustu Hirudinem absorpserat, qve post magnæ aqvæ impletionis atqve agitationis reje v. Thom. Bartholin. *Cent. 2. Hist. 23. p. 181.* it. infra *Cap. VI* Cùm Civis qvidam & pistor Ratisbonensis in negotiô urbe discedens per devia, securitatis gratiâ, pedes p fuisset, & sitibundus è riculô qvodam, forsan limosô bibisset, non longè post dolores sensit acres in fau insequenti inflammatione & intumescentiâ earum, glutitio impediretur atqve cum spûtô sangvine tir bitis internis & externis medicamentis & garg usurpatis faucium inflammatio & tumor paulati atqve in collutione faucium hirudinum infectu ventum fuit. vid. Joh. Helwig. *Obs. 61. p. m. 206.*

circiter annorum in pagô ad ripam præterfluentis rivuli cum aliis sibi coætaneis lapillos, qvibus luderent, legit, captasqve manu hirudines sive sangvisugas, svasu alterius pueri, qvi easdem dulcissimas esse persvasit, vivas deglutivit, domum reversus multum sangvinis per os excrevit, de dolore Ventriculi & Intestinorum qverulus. Imò superveniente Epilepsiâ & convulsionibus vehentissimis, fatis concessit æger, teste Baldassare Timæo à Güldenklee *Cas. med. Lib. 7. Cas. 19. p. m. 324.* Medico cuidam propositus fuit æger curandus, Hæmoptoide magnâ â satis longô tempore detentus, sine dolore ullô tamen capitis vel pectoris, qvi morbus nullis unqvam remediis levari potuit; conqverebatur autem æger tantum modo de frustulô qvasi carneo gutturi hærente. Tandem morbus ille pertinacissimus subitò & mirè curatus fuit. Nam cùm æger iter facturus eqvum ferocem conscendisset, tussi tantâ correptus fuit, ut ejus violentiâ hirudinem vivam rejecerit. Unde subitò levamen accepit nec amplius hæmoptoidem passus est. vid. Petr. Borell. *Histor. medic. Cent. 1. Obs. 34. p. m. 33.* Cardialagiam a morsu hirudinum, qvæ naribus adhibitæ Chirurgi negligentiâ in gulam irrepserant, aqvæ salsæ potu confestim sedatam vidit Johannes Prevotius. vid. Joh. Rhod. *Obs. med. Cent. 2. Obs. 72. p. m. 89.*

§. 46. Cùm Studiosus qvidam, Gedeon Alder nomine, qvadam Cantharides.
die post prandium ante Officinam pharmaceuticam cum qvibusdam aliis ex suis commilitonibus garriret, & unus alterum irrideret, inqvit dictus Alder ad unum ex adstantibus, qvid vis mihi dare & ego devorabo duodecim ex istis muscis Hispanicis, ad introitum officinæ in Vitrô venum expositis. Conveniunt inter se de pretiô: famulus officinæ cantharides numerat. Alder istas omnes simul ridendo & jocando masticat & velut cum aviditate devorat. Qvô factô varia symptomata gravissi-

vissima oriebantur; juxta verba Gvilid. Fabricii, Hild. Observ. Chirurg. Cent. 6. Obs. 99. Oper. fol. m. 631.

§. 47.

Viperæ. De Viperis vivis deglutitis seqventem Observationem refert Paulus Ammannus *M. N. C. Dec. I. An. 2. Obs. 187. pag. 281.* Apud Salmurienses in Galliæ Ducatu Andegavino, An. 1670 corripiebatur Nobilissimus Dominus Craft, febre qvadam malignâ, qvæ omnium fere Medicorum, ibi celebrium, operæ illusit, adeò ut ipse Patiens prognostico relinqveretur. Alius Medicus ex viciniâ fuit advocatus, Empiricus vel Methodicus an fuerit, accuratè non scio, is qvoqve conclamatum & de vita ægrotantis jam actum esse conspiciebat: nihilominus in morbo extremô ad extremum remedium confugiendum esse, ipsi veniebat in mentem, propterea adstantibus ab eô svasum, ut si vellent adhuc experiri medicamentum aliqvod, deberent procurare tres viperas easqve vivas, qvas patiens qvoqve vivas deglutiret; experientiâ namqve constare, viperas veneno resistere. Obstupescunt! sed obtemperant atqve summâ cum molestiâ, agonizanti ferè tres Viperas vivas deglutiendas præbent, qvæ intra trihorium integram assuxerunt veneni vel malignitatis labem, adeò ut postea per secessum excretæ præ ingenti tumore qvasi rumpi viderentur, qvô factô sensim convaluit Nobilissimus Patiens & per Dei gratiam peregrinatio metam prosecutus est.

§. 48.

Pisces. Pisciculi cujusdam vivi ab infante deglutiti Observ nem communicat Christianus Franciscus Paullini: E scilicet fœmina qvædam Hamburgi minutissimos istos p los, qvos fundulos seu Gründlinge & Elritzen vocamus qve pecuniam numeraret, ollam, in qvam conjecera lum suum, unà cum infante puellâ, in terram depor sio, arripit unum valde exiguum in aqvâ salientem c

deſcendit. Altero die patitur ali-
altrò per gulam deſqva tantem excretâ, ſimul piſci-
æ difficultatem, adhuc, elapſus eſt. vid. M. N. C.
devoratus, vivus Ibidem etiam Dec. III. An. 4. Obſ.
5. Append. p. 35. aliud refert exemplum de piſce
Samuel Ledelius inqvilinus eſt, indeqve piſcato-
ocorum paludoſorum Talem piſciculum qvidam qvadra-
Plambeiſer audit. ebrius ori admovet ludere vo-
nburgi ad Boberam, vellet. Piſcis hic, ut lubricus,
imulans ac ſi deglutire & per Oeſophagum in Ven-
ite manum tenentis fallit, deditus cereviſiâ ſe replet &
m deſcendit. Hic potui, ſurgit, & tunc, qvid actum,
pendit, noctu dormit, mane dum aſſumpſit, aliqvantu-
at, ægreqve habet. Potum feriante, gravativum ſenſit
meliùs habuit, potu auferentes tales tertiò die â circum-
ticuli dolorem. Inter anxietate rium repletum, exhaurit &
aneô emit vitrum Oleo Scorpionum ſe diſpônit ad vomitum,
ſt excitatam nauſeam ſummopere iſſimus cum excluſione piſci-
vi etiam ſuccedebat vehementiſſimis. Seqventia refert Pe-
culi viventis & gaudiô hujus lurconis. Schol. f. 167. Memini, in-
trus Foreſtus Obſerv. Lib. 15. Obſ. 28. Anguillas vivas (vulgares
qvit, juvenem qvendam Harlemenſem easqve non ſolum in ſtoma-
garnaren appellant) deglutiiſſe, ſed tum demum tabem & mor-
chô hæſiſſe & dolorem intuliſſe, fluviatiles (vulgo poſchen di-
tem. Aliqvos novi, acanthios tandem & tertium: ſed ſibi ipſi
cuntur) duos deglutiiſſe vivos, tandem; qvanqvam & ſacerdotem
& præfocationem & mortem intuliſſe; ſine noxa deglutierit. Ve-
noverim, qvi coctos, pinnis ablatis, qvi apud Imperatorem
tum tales helluones ſunt, ut Baſſius, aliqvando cum Cerevi-
Carolum Halecem interaneis ablatis, Obſervat. Lib. 1. p. 46. cur-
ſiâ deglutiiſſe fertur. Felix Platerus & poſt ho-
judam meminit, qvi Angvillam vivam deglutierat, am, per al-
ras decem eam rurſum ſed mortuam & veluti coctam vum

vum reddiderat. Item *Lib. 2 p.444.* seqventem refert Casum? In Urbe S. Gallensi Helvetiæ Eqves qvidam stipendiarius, homo facetus & histrio, angvillam jam grandem manibus versans atqve, ac si eam deglutire vellet, ori adhibens; illâ Capite in Os ipsius ingestô per gulam cum impetu in Ventriculum descendit, & postmodum intestina pervadens summos illi dolores & lipothymias intulit, adeô ut de vitâ illius desperarent, idqve donec elapsis multis horis eam per alvum rursum, non ampl ùs vivam, sed veluti excoriatam excrevit. Nautam vivam angvillam devorâsse, integramqve & vivam alvo reddidisse, ex Gesnerô refert Eberhardus Gockelius Gallicin. medic. *pract. Cent. 1. Conf. 30. Schol. p. 118.* Angvillæ vivæ a Tigurinô piscatore deglutitæ atqve per postica deinde rejectæ vid. Bernh. Swalo *Qverel. Ventric. p. m. 118.* v. etiam Joh. Schenck. Obs. med. *Lib. 3. fol. m. 314.*

§. 49.

Sperma ranarum. Sperma seu genituram ranarum â sitientibus cum aqva paludosâ deglutiri, indeqve postea in Ventriculô ranas generari testantur Observationes. Siqvidem rustici cujusdam filia annos octodecim tentabatur ventris tumore & inflatione murmure & coaxatione ranarum sonorâ. Jejunâ puellâ coaxantes omnes audierunt, non obtusè audientes. Ori mali se contraxisse ajebat fœmina ex potu aqvæ palustris vernô tempore in solis intensô æstu sitibunda pecori haberet, nec suppeditaret alia aqva præter dictam. ab eô tempore indies deteriùs sese habebat, ventre rem sublatô & mensis spatiô ranarum clamore & vo molestâ subortâ suspicabatur, se simul cum aqvâ Ranarum genituram ebibisse. v. Martin. Ruland. C *Cent. 7. Curat. 28. p. m. 500.* Ancilla qvædam rus rinâ Weilerin / qvod pestilenti contagiô infecta f cta fuerat se in casam qvandam pro recondendo

[...] subinde, impellente siti, obviis la[...] a abdere, ex qvâ manuqve liqvidum, qvod sitim com[...] agnis adreplèrat, [...] hauserat. Ab eô tempore sensim ipsi venter intu[...] atqve post varia symptomata ranæ, bufones & lacertæ vomitu rejecta fuerant, ut adeò â dictâ ancillâ bibitam [...] horum animalium seminibus fœtam fuisse, dubitandum [...] *Act. Hafn. Vol. II. Obs. 30. p. 110. sq.* it. v. Thom. Bartholin.

§. 10.

Imò ranulæ vivæ deglutitæ observationem recenset Samuel Ledelius *M. N. C. Dec. I. an. 9. Obs. 143. p. 319.* In aulâ scilicet Comitis a Promniz Soræ Lusatorum alebatur facetus au[...] qvi diversa vasa capacia absqve ullâ molestiâ aut remorâ ori intrudere valebat. Aliqvando lactuca apponebatur inter epulas, in qvâ jussu nobilium tum præsentium & convivantium qvidam ranulam absconderat: ne verò res proderetur, aut filum harum facetiarum rumperetur, sponsionem nobilis cum modo laudatô aulicô instituit, se velle Joachimicum seu vallensem solvere, si posset magnum cochlear (illic loci vocant einen Grossen Löffel) lactucâ repletum ori immittere & deglutire. Hic spe lucri allectus promittit, ministerqve ab hoc instructus cochlear lactucâ gravatum porrigit, porrectum alter corripit, correptum ori applicat & helluonis instar deglutit. Nobiles, factâ comestione, cachinnis excipiunt hunc milonem & aperiunt, qvod animal vivum deglutierit. Ille nauseabundus conqverebatur de Cardialgiâ, & diris devovebat assidentes, qvod in mortem ejus conspirârint, qvæ jam esset ante fores. Convivæ bonô animô esse jubebant, porrigebant post exantlatos labores debitum præmium, imperialem nempe & cucullum vinô Hispanicô replenum, cum hac admonitione, strenuè biberet, ut ranulam enecaret, qvippe cui aqva esset vita, vinum mors. Obtempe[...] lubentissimè, bibit [...]itatis avidus & degustatô Nectare un[...] get

get iterationem, continuatam ad ebrietatem summam. Portatur in lectum, relinqvitur vino somnoqve repletus, dormit per plures horas, tandem surgit ad munia & post copiosam ... solutionem pristinâ sanitate gaudet.

§. 51.

Cancer vivus. Fatuus qvidam in aulâ cujusdam Principis Oesophagum adeò amplum habebat, ut crustam panis durissimam & magnitudinem ovi gallinæ adæqvantem facillimè deglutire posset. Qvadam die, cùm Gammaros vivos in Culinam attulissent, ex adstantium persvasionibus, ut Gammarum vivum deglutiret, incitatus atqve inductus fuit: Id cùm parvô negotiô fecisset, protinus dolor & cruciatus adeò maximus secutus est, ut continuò ex unâ in alteram partem cum asperrimis doloribus se projiceret, donec frustra adhibitis remediis ad qvartum usqve diem doloribus maximis & continuis, febre, convulsionibus & deliriis excruciatus abiret, vid. Guil. Fabric. Hild. *Cent. III. Obs. 53. fol. 238.*

§. 52.

Dens. Dentem suillum fortè cum oleribus deglutiverat faber qvidam ferrarius, unde oborti dolores in hypochondriis perpetui, cum macie corporis antea obesi. Post biennium excreto per alvum dente, cessare demum cœperunt, referente Thom. Bartholino *M. N. C. Dec. I. An. 2. Obs. 74. p. m. 134.*

§. 53.

Annulus. Annulus aureus ab Infante Pictoris cujusdam Gorlic... â matre non custoditus, fuit deglutitus, qvem manu p... dens in fauces intrudebat: qvem cùm neqve deglutir... per os rejicere voluerit, misellus in singula momenta ... visus fuit. Tandem parentibus filioli absentibus, a... vocatur vicina, qvæ, ne in morâ esset consilium, mox ... larynge digitos duos applicat cum compressione qv... riæ asperæ, unde annulus ex faucibus prosiliebat, in

ANNULI DE ... enfrid. Hagendorn. *Hist. med.*
reddebatur. v. Ehr ... Aliud exemplum annuli gem-
Hist. 81. *p. m.* 118. ... ingesti cum subseqvente mor-
infante in fauces van der Wiel *Obs. rarior. Cent. I.*
rnelius Stalpart conspicui cujusdam Domini infans vi-
... scilicet conspicui annulô aureô, cui gemma
... menses natus Matris, cui infantis demandata erat
... udebat eumqve nescia, ingerebat: matre verò paulò post
... à per Os in fauces appa rebat, ipsâ suspectâ famulâ.
... epetente, nullibi is summa molestiâ deglutire, ac ma-
... fans nihil absqve summ ... omnem movere lapidem;
... gore corripi, parentes autem fau ces. Omnibus autem ten-
infantis dilatari possent inter riit. Ipse autem inqviren-
... e post sex hebdomadas ... amissum annulum reddidit
... rtis causâ diffectus tam diu Annulum aureum glabrum
... amqve suspicione liberavit. deglutivit, qvem tertiâ die abs-
... nprovisò octennalis puella ... sine dolore per anum una
... ullius medicamenti assumtione. Diomed. Comar. *Observ. medic.*
... n excrementis excrevit, vid.
... p. 27. *p.* 44.

De particulâ Clavi trabalis ab infante viginti qvatuor he-
bdomadum deglutitâ seqventem Observationem communicat
Fridericus Lachmund *M. N. C. Dec. I. An.* 4. & 5. *Obs.* 176. *p.* 236.
An. 1644. accidit, ut infans viginti qvatuor hebdomadas na-
tus, cum aliis puellis ludens repentinos dolores sentiret non
... aliter, ac si suffocandus esset. Parentes qvidem, licet causam
ignorarent & tamen suspicarentur, in collum sive fauces ali-
qvid, qvod infantem angeret, descendisse, dorsum infantis per-
cusserunt, porumqve illi propinârunt, sed nihil profecerunt.
Medicus remediis nihil efficiens tandem fortius qvoddam vo-
... l licet operaretur, tamen hasit malum.
... ipem singularem curvum, non sine pe-
... riculô

riculô in fauces eò usqve immisit, ut materiam illam appre-
hendere posset. Qvæ qvidem etsi ægrè poterat suô locô mo-
veri, paulatim tamen ab ipsô extracta est. Hæc materia erat
qvidam dimidio præfractus isqve vetus clavus trabalis. Infans
verò dictus post illud tempus aliqvot adhuc annos attigit. Clau-
strarius qvidam juvenis ingenti Calculi dolore victus sibi ipsi
vesicam amplò vulnere dissecuit calculumqve manibus exemit
& qvidem Ovi magnitudinem æqvantem, in cujus medietate
clavicula reperiebatur. vid. Joh Matthæi Hessi *Obs. med. Cas. 1. Qvæstion. medic. p. 128.* qvæ clavicula absqve dubiô fuit deglu-
tita. Clavem ferream non parvam famulum Dominæ a Valle
deglutiisse, atqve a Montuo per Decoctum Malvarum Altheæ,
Seminis Lini, Acanthæ sanatum esse, refert Johannes Schenckius
Obs. Lib. III. f. 312.

§. 55.

Nummi. Nummi ex improvisô deglutiti in faucibus qvandoqve hærentes dolorem & ipsam mortem causantur, qvandoqve etiam in Ventriculum descendunt atqve per viam ordinariam ejiciuntur. Infans qvidam Nutricis ulnis gestatus, cùm aureum florenum, manibus versatum ori indidisset, eum mox, an-
teqvam Nutrix rursum illum eripere posset, deglutivit; q[…]
in Oesophagô subsistens cùm nulla ratione inde avelli [...]
propelli potuerit, cum magnô cruciatu eum tandem jug[…]
vit, juxta Felic. Plater. *Observat. medic. Lib. 2. p. m. 413.* Puella Amstelodamensis qvinqve ferè annorum inter luden[…] nummum argenteum exiguum assem sive stüferum, ut v[…] valentem deglutierat; inde alterô tertiôqve die nullum [...] bat incommodum, qvartô de dolore ventris cæpit q[…] cumqve doloris manu designabat in sinistrô latere cir[…] riorem partem ventriculi, augescente indies dolore & dehinc moritur. In sectione Cadaveris nummus ci[…] qvi pylorum undiqve cingens coarctat, non secus

…bens omnem alimento ad inteſtina tranſitum … Theodoro Kerkringio *Spicileg. anatom. Obſ. 1.* … tiam pueri meminit, qvi cupreum nummum qve ferè poſt menſem mediante purgatione per … tamen in ventre attritum, ut vix moneta … Fœmina qvædam cum licitando merces qvas… n ore reconderet, illius oblita de oblatô libô co… deglutivit, hinc non modò do… gravativus Ventriculi ortus eſt, qvi manè præſer… ab egreſſu Chyli ventriculô, moleſtus erat, ve… cuperoſus ob communem faucium & Ven… unicam in ore ſe exeruit, qvæ tamen Symptomata … pingvium, ut & Spiritus Salis uſu deſierunt. … duodecim annorum, ut infantem luſibus â clamo… traheret Imperialem Hiſpanicum capitatum dimidium … ori ſuo indens detinuit, infans vero … ut illum repeteret, intruſâ, argentum usqve ad … deglutivit, vid. Georg. Wolffg. Wedel. *M. N. C.* … *l. An. 3. Obſ. 149. p. m. 261.* ubi de Spiritûs Vitrioli uſu hoc … pellit agitur. Devoravit autem qvoddam numiſma puer … annos natus, qvi nullâ perceptâ noxâ gracilis redditus … prædictum, exiguum tamen, … excrementis egeſſit, referente Amatô Luſitanô *Curation. Cent. 2. Cur. 65. fol. m. 192.* De indemni novem aureorum deglutitione ſeqventem Obſervationem recenſet Chriſtia… de Helwich *Ephemerid. Acad. N. C. Cent. IX. & X. Obſ. 35.* … Sereniſſimi Regii Principis Poloniæ Conſtantini nobi… appoſitis vitris Vino pleniſſimis incidit in ſermonem, … his vitris qvicqvam citra vini effuſionem injici … hoc affirmet Dominus de Bucholz, nobilis ex Curlan… ex Marſupiô novem aureos protraxit & vitro … impetu; unde qvædam Vini guttæ effuſæ ſunt.

ſunt. Dominus Paulus Orgiewski, Nobilis Polonus ſpectaculo novô attonitus, re non ſatis expenſâ, cùm ei propinatum fuiſſet, unicô hauſtu & vinum & Hungaricos abſorbet, magnâ facilitate, favente nummorum ſitu, qvem in deglutiendi actu ſubierant; aurum in Ventriculum deſcendit; ab uſu autem juſculorum pingvium, lubricantium, gelatinoſorum, eg. olei amygdalorum dulcium, decoctorum mucilaginoſorum, item Enematum & lenium evacuantium tandem decimô quartô die tres aurei, contractoriis tunicæ mediæ motibus per inteſtinorum volumina propulſi circa meridiem excluſi ſunt cum excrementis; reliqvis ſex moram in Corpore usqve ad prandium ſeqventis diei trahentibus, qvi itidem ſine labore omni exierunt. Hi nummi excreti nullum vel abraſionis vel mutationis alicujus veſtigium exhibuerunt, adeò ut hos corporis per tot dies incolas nullâ arte aut examine ab aliis dignoſcere liceret. Ibidem etiàm *Obſ. 82. p. 406.* Georgius Wolffgangus Wedelius Thaleri deglutiti meminit. Vir, inqviens, ſexaginta annorum in feſtivitate qvadam nuptiali, geſticulatoriô luſu thaleri ab alio accepti deglutitionem ſimulans ſpectatoribusqve ſic riſum movens, & ipſe in riſum ſolvitur ſimulqve nummum faucibus illapſum experitur, ubi per qvinqve dies firmiter hæret tandem poſt aſſumta emollientia in Ventriculum deſcendit; qvô tempore vir ille preſſionem in Stomacho per longum t[illegible] pus ſentit, eâ verò per annum remittente in maraſmum [illegible] dit; qvô ſemper incrementum ſumente ſimulqve animi m[illegible] ex malè adminiſtratâ heri ſui œconomiâ accedente m[illegible] Infans biennalis 1678. pecuniam deglutivit, appetitusq[illegible] proſtratus fuit, membraqve debilitata, macies obor[illegible] mituriebat, Diarrhœamqve patiebatur, ſitiebat. Em[illegible] facta in ventre & dorſô Oleô roſatô, internè ſumſit [illegible] centis cochlearia aliqvot jejunô ſtomachô; hiſce al[illegible] pecunia, juxta relationem Johannis de Muralto *M.*

4. Et *l. a. An. 9. Obs. 47. p. 89.* Johannes
adolescentem qvendam sistit, pauperculum,
[illegible] qværitans nummum argenteum in ore ser-
necessariam confecisset operam; ast inter labo-
[illegible] decidit nummus, & in mediô gutturis hæsit
dolore, sputô cruentô & difficultate deglutitio-
[illegible]narum. Ita per multum tempus affectus in ven-
[illegible] nummô, nihil inde incommodi sensit; tan-
[illegible]nta transactis diebus inter labores artis suæ, natô
[illegible] tussi validâ excrevit nummum ærugine ob-
[illegible] exemplum recenset etiam Johannes Viri-
prim. Collect. Part. 1. cap. 13. p. m. 113. Non ita pri-
[illegible] inter adolescentes simul confabu-
[illegible] actionem æmulantes qvidam argenteum
[illegible] deglutivit, existimans, alios, (*qvi idem finxerant*)
[illegible] qvi nummus per plures menses
[illegible] tandem violentô vomitu ipsum rejecit
[illegible] Bina seqventia exempla refert Sa-
[illegible] Goerlicensis deglutivit semi-florenum
[illegible] cum metu suffocationis, attamen
[illegible] Et Spectavia nonnemo
[illegible] intrusit, qvi gu-
[illegible] in ventriculum fuit
[illegible] Sic puellus tri-
[illegible] luderet, &
[illegible] in ore occul-
[illegible] triduum de-
[illegible] & intestino-
[illegible] butyrô mul-
[illegible] nec colore
[illegible] *ig. Obs. 62. p.*
[illegible] dolores pas-
sus

sus audivit â medicastrâ qvâdam, aurum purissimum præstantissimum esse anodynum & nobile medicamen mitigans acerbitates odontalgiæ. Qvare ex suô thesaurô reconditô elegit Portugalensem ducatonem cruciatum, qvem dentibus superimposuit, & lecto se commisit, dies erat decimus tertius Decembris, Anni 1604. in qvo in somnum prolapsus dormivit diu, experrectus aureum non reperit, nec, qvò se receperit, novit, excutitur lectus, purgatur domus, nullibi aureus nummus invenitur. Chirurgi in collô negabant latitare posse, cùm nec viderent, nec æger fastidium ibi pateretur; symptoma siqvidem cùm in deglutiendo nullum, in loqvendo exiguum etiam post aliqvod spatium temporis esset: hospitium igitur aut in stomachô, aut in intestinis sumsisse credebant. Raucus post aliqvot menses factus, accedente simul aliqva corporis consumptione, sanctè affirmavit, illum in isthmô faucium adhuc hærere; dehinc propinatis emulsionibus isthmus ille madefactus, aureum nummum mobilem eructavit; duodecimô siqvidem Februarii seqventis anni 1607. cùm felem in proximâ arbore glande ex glebâ per arundinem petere vellet, simul etiam aureum hunc exclusit hospitem, jam bienniô & mensibus duobus in faucibus latitantem, cujus pars inferior albav debatur, ac si mercurius tinxisset, vid. Philippi Hœchstett *Observat. medic. Dec. 6. Cas. 10. pag. m. 726. seq.* hic casus et refertur a Vito Riedlino *M. N. C. Dec. II. An. 2. Obs. 134. p.* 29 ubi addit, dictum nummum postea in rei memoriam stariis Augustanis dono datum fuisse, qvi eum Poculi ar grandis operculo appenderunt annis supra notatis, ann reô, â qvô pendet, insculptis &c. De virgine numir genteum, valoris tertiæ partis Imperialis, joco deglut mitu excludente v. Georg. Detharding. *M. N. C. Dec. & 8. Append. p. 70.* De florenô solidô innoxiè deglut tem Observationem annotavit Adamus Christianus

N. C. Cent. III. & IV. Obs. 121. p. 277. Johannes
...aan, Textor, vir robustus & sanus annô vige-
...is interdiu cum infante in lectô decumbit at-
obdormiscit. Qvô visô filiolus florenum in
, qvem fortè in manibus tenuit, patri in os pro-
... verò ex improvisô expergefactus, nesci-
...i in gulâ hæreat, illud deglutire tentat. Cùm
... bonum incongruum deprehenderet, omnes
... ut illum promoveat in Ventriculum, tandem-
...ne multô labore & dolore in stomachum depressit.
... gravativum dolorem, qvi tamen adhibitis
... convenientibus, sensim remisit, atqve post
...m multorum esum, nihil amplius conqvestus est; nun-
... vel superiùs vel inferiùs reddidit. Et
... ejusdem Observationis ex Ore Johannis Bohnii hi-
... recenset de puerô, qvi nummulum æreum fortè de-
... perpetuô afflictus tandem perierat.
...a verò post mortem à Bohniô cultro anatomico subjicere-
..., nummulum in pylorô hæsisse illumqve operculi instar
... occlusisse, deprehensum est. Et Paulus Renealmus Obs.
... pueri septennis meminit, summis cruciatibus anxii, ob
... calculum (Galli gravon vocant) devoratum Pyloro ad-
...rentem, qvod præ illius angustiâ elabi non posset. Scribit
...iam Petrus Borellus Histor. med. Cent. 1. obs. 95. p. m. 272. ho-
...dem qvendam auream monetam vorasse, qvæ ... cô mortuô
...globulum redacta fuerit reperta. Et Cent. 4. Obs. 25. p. 297.
...dam nobilis meminit, qvi centum nummos aureos in
...ô diversis accepit & voravit, ne redeunte Dominô eo-
...n, amicô ejus, eosqve peteret, supra illum reperirentur,
... profundo discessisset, maximô colicô dolore cruciatus fuit,
...ô tantô, ut de vitâ periclitaretur; Sed tandem magnâ ene-
...ma copiâ evacuati fuerunt paulatim, ejus autem aurea
... excreta

Rr

excreta ſedulò â famulis excipiebantur, felicibus, ſi Domini infelicitas diuturnior fuiſſet. Ibidem etiam annectit, in aliô Helvetiô nummos remanſiſſe in Stomachô, & qvaſi fuſos & conglobatos in ejus corpore eſſe repertos. Teſtatur etiam experientia, nonnullos â prædonibus vel militibus obſeſſos interdum nummos aureos compreſſos devorare hosqve poſtmodum per alvum rurſus dejicere vid. Foreſt. *l. a. Obſ. 28. Schol. f. 167.* & Thom. Bartholin. *Epiſtol. medicin. Cent. 3. Epiſt. 69. p. m. 285.* ubi ſeqventia ad Bartholinum ſcribit Johannes Michael Fehr: Inſtitor qvidam Ilmenoâ-Thuringus, Wolffgang Heering, qvotannis Svinfurti ex divenditis mercibus nummos faciens, aliqvando in prædones incidit periculum vitæ intentantes, niſi nummos reddat; ille tredecim aureos duobus nodulis tenui linteo in hunc finem ſeorſim obvolutis incluſos clam devorat, potiorem nummorum, qvàm valetudinis rationem, perverſô ſeculi more, habendam eſſe ratus. Alter nodulus nonô. poſt die ſed non ſine moleſtiâ cum excrementis per inferiorem gutturem, ſecundum Plautum, rejicitur; alter verò triennium & qvod excedit in Ventriculô & Inteſtinis funeſtas moras trahens miſerum locatorem magnô malô pro mercede mactat, & continuô Ventriculi inteſtinorumqve cruciatu cum vomit[u] crebrô & animi deliqviô, tractuqve temporis ad inteſtinu[m] Colon, qvâ cœco continuum eſt, & valvulâ munitum, dela[tus] inibiqve qvaſi incuneatus omnem ibi tranſitum adeò obſtr[uit], ut omnia aſſumpta tertiâ fere poſt ſumtionem horâ cum v[...] conatu & vomitu nonnunqvam planè ſangvineô, qvan[doque] cum alvinis fecibus permiſta ſæpius de die iterum effun[dan]tur &c. Turcas etiam nummos aureos ante prælia & c[...]nes deglutire, res ſatis nota eſt; talesqve ducatos num[ero qua]draginta octo in Turcâ ad Chriſtianam religionem c[onverso] fuiſſe repertos, referunt Acta Eruditor. Lipſ. *An. 1712. [Au]guſt. p. m. 348.* Extant adhuc alia temerariè & ſpon[...]

[illegible]am exempla, qvale de qvodam, qvi Alcmariæ
[illegible]um cerevisiâ unicô haustu per gulam demisit,
[illegible]rum per alvum reddidit, refert Petrus Fore-
[illegible]nmos varios æneos & argenteos sine noxâ as-
[illegible]dinensis, cujus meminit Oliger Jaco-
[illegible]nienſ. Vol. V. Obſ. 107. p. m. 280. De Nummô Pruſ-
[illegible]rex, qvæ diarrhoea occubuerat, Ventriculô re-
[illegible] Hartmann. M. N. C. Dec. II. An. 7. Obſ. 21.

§. 56.

[illegible]viso deglutiti mentionem facit Petrus Fo-[illegible]
[illegible] fratrem scilicet suum, Theodorum Forestum, tunc
[illegible], plumbum rotundum sed depressum, in-
[illegible] in ore teneret, deglutiisse ac tertiô deinde
[illegible]que molestiâ denuò cum fecibus per alvum reddidisse.
[illegible] quinque annorum, cùm plumbum
[illegible] locô affigi folium deglutiisset, dolore gravissi-
[illegible] Ventriculum delaberetur, prægressô, cura-
[illegible] propinerò, cùm prius Vitæ ipsius ti-
[illegible] parentes, sinistrô motorum præsagô, [illegible] territi. Nihil
[illegible] lacte & crassô, æterni [illegible] fuit observa-
[illegible] postea optimè valuit, vid. M. N. C. Dec. I. An. 3.
[illegible] In Tentoris cujusdam, [illegible]quoddâ alvi obstru-
[illegible] Intestino Colo quadraginta plumbei bombar-
[illegible] globi, reperiebantur à Johanne Nicolao
[illegible] p. ejusd. Obſ. med. Cent. 2. Obſ. n. P. [illegible].144. No-
[illegible] obstructione alvi & tor[illegible]inibus labo-
[illegible] plumbeam deglutiebat. v. M. N. C. Dec. I. An. 3.
[illegible] Nobilis qvidam à summâ colici dolo[illegible]ris acerbitate
[illegible] Amygdalorum dulcium, Unciis tri[illegible]us cum vino
[illegible] glande plumbeâ argentô vivô [illegible]lita liberatus
[illegible] Parcum Lib. 16. cap. 38. fol. [illegible] 581. Glo-
bulum

Rr 2

bulum plumbeum præter propter duas drachmas ponderantem cum drachmâ unâ Mercurii vivi illirum contra passionem colicam consiliô Melchioris Fribe Juvenis qvidam viginti qvatuor annorum deglutiebat; ne tamen à Mercuriô fauces læderentur, aut Ptyalisinus excitaretur, dictus globulus Mercurio probe obductus, massa farinaceâ involutus erat. Finitis post globulum sumptum tribus horis præmittebat ægrotus nonnullos crepitûs cum levamine, horâ verò quartâ, duabus subseqventibus dejectionibus, ultra sex libras materiæ peccantis variegati coloris cacavit, sine noxâ tamen, integrâqve cum pace intestinorum, aliàs â torminibus vexatorum, & sic in integrum restituebatur. *v. M. N. C. l. 4. Obs. 96. p. m. 86.* Singulis manè globum plumbeum sclopetarium devoravit Rudolphus Durr, Cultrivorus Basileensis, ascendendo ab unciâ semis ad uncias duas pondere. vid. Theoph. Bonet. *Medicin. septentr. Tom. I. Lib. 3. Sect. 1. fol. m. 510.* De Grandinibus plumbeis deglutitis, immedicabilis doloris in Ventriculo autoribus, hanc Observationem refert Georgius Dethardingius *Ephemer. Acad. N. C. Cent. IX. Obs. 18. p. 20. sq.* Rusticus juvenis ab elevando ponderosiora conqvestus est de damnô corpori illatô. Er habe sich überhoben; deglutiit ex consilio parentis grandines plumbeos mediæ magnitudinis, hac copiâ, qvâ solent bombardæ onerari, einen Schuß Enten Hagel, & decurrendo abhinc fuit sanitati restitutus. Hinc alteri filiorum ex eâdem causâ lecto affixo idem parens Evporiston hoc commendat; ast tantum abfuit, ut hic inde convaluerit, ut in miserrimum nec satis dolendum statum fuerit dactus. Grandines namqve deglutiti non fuere exclusi, hærent omnes in Ventriculô, & qvod ex dolore fixô, cujdem æger scitè satis digitô monstrare potest, concluder circa pylorum hærent. Appetitus satis viget, cibosqve assumit, ast morâ brevi interjectâ gravissimi cruciatûs ut in terram se conjiciat, & volvendo ac revolvendo co

...ed qvam non nisi vomitus. assumptorum semi-
tantum affert. Qvàm hic æger fuerit per vo-
...antia drastica ab Empiricis vexatus, citra omne
Efflagitat ergo qvàm instantissimè, ut Chirur-
...locus, qvô grandines hærent, ast frustra.

§. 57.

...um etiam figulinum a tenellô pusione fuisse deglu- *Globulus figulinus.*
...Samuel Ledelius *l. 4. Dec. II. An. 8. Obs. 30. pag.*
...m enim parentes huic infanti, qvi nondum annum
...in terram posito, ut taceret, ludendi gratiâ, globu-
...ut solet hoc genus, (ein Schnell-Käulchen ziemlicher Grösse,)
...ori ad deglutiendum intruserat,
...suffocandus sterneret, accurrunt anxii paren-
...cum tergô concutiunt, brachia attollunt
...removent, tandemqve difficillimè globulum detrudunt
...qvem tertiô die per anum exeuntem vident.
...in ventriculô hæsit globulus, puer sine summô do-
...qviescere neqvivit, sed supinô decubitu somnum
...opus habuit: stare tamen & sedere potuit absqve ullô
...gravamine.

§. 58.

De fistulâ deglutitâ & tertiô die per alvum excretâ seqven- *Fistula.*
tem Observationem communicat Thomas Bartholinus *Cent. I.*
Histor. 9. p. m. 11. sq. Musices peritus Scholaris qvidam, Nico-
laus Erasmi, animi recreandi gratiâ ante ostium hospitii sui ti-
biam inflat, seu buxeam, septem octove digitos transversos
longam. Accedens commilito, tibiæ possessorem astu fistulam
apprehensurus forte manu vehementius adactam in gulam per
[illegible] intrusit, ut excutienti digitô [illegible] apprehen-
[illegible] non posset. Tandem in Ventriculum delapsa dextrum la-
[illegible] videbatur obsedisse. Unde doloribus fessus lectum petiit
ac alimentis tres dies noctesqve insomnes transegit, late-
re

re dextrô dolente. Tertiô die circa qvartam horam pomeridianam sine medicamentorum stimulô per inferius guttur seu alvum suâ sponte prodiit fistula, qvam non modò apud Bartholinum *l. a.* sed etiam in Olai Wormi Musæô, *Lib. 4. cap. 5. fol. m. 374.* depictam reperimus.

§. 59.

Crembalum.

Cùm Crembalô fortè fortuna ludens Civis & pilearii Posoniensis filiolus duorum annorum ad imitationem aliorum intra os sumit, descendit ad guttur, tentat deglutire, sed imminenti suffocatione perterriti adstantes, cùm illud eximere ampliùs non possent, immissô digitô ad vomitum movere volunt, sed magis detrudunt. Accersitus Chirurgus immissâ spongiâ ferreo filo præfixâ aut vomitum conciliare aut penitus in stomachum detrudere laborat, sed frustra; hæsit, qvantum conjici poterat, in gulâ, & puer qvidem liqvida, qvæ ipsi dabantur, valde pingvia deglutiebat facilè, neutiqvam solida, fluente continuò salivâ. Tandem tertiâ die, natura sua sponte sibi auxilium latura vomitum movit, & Crembalum unà exturbavit. Exulceratæ in transitu fauces convenientibus curabantur, & parvulus salvus & incolumis servabatur, teste Carolo Raygero *M. N. C. Dec. I. An. 9. & 10. obs. 109. p. 269. seq.*

§. 60.

Cuspis fuscinæ.

Fuscinæ Cuspidem deglutitam annotavit Vitus Riedlinus *Linear. medicar. Ann. 1697. Jan. obs. 5. pag. m. 15.* his verbis: Illustris qvædam Matrona fuscinâ, cujus cuspis jam rupturæ vicina erat, festô qvodam die cibos comedens, in prandii statim principiô sine cuspide illam ex ore extrahens, exindeqve hanc se deglutiisse videns, in magnum pavorem conjecta fuit, cùm præsertim paulò pòst dolorem qvendam in gulâ sensisset, sem per magis & tandem in Ventriculum ipsum descendentem, u aliqvandiu fixam elegisse sedem visa est. Assumptô autem o Amygdalorum dulcium, dolor & metus cessârunt. De furc

ti

atriculô Lupi reperta, vid. Chr. Franc. Paullin.

§. 61.

ari deglutitô seqventem Observationem recen- *Cochlear.*
... Obs. med. Lib. 2. p. m. 445.
die Cinerum, qvô qvævis licenter perpetrare so- Capitaneus nobilis
vicem commaculare, in rhedâ cum aliis per ur-
urcans, cùm cochleare lac comedens aliisqve infundens cos-
venerer, manubrio tantùm ori suo inditum dentibus
... impegit, ut, cùm apparente, socius illi
... coactus fuerit. Unde gravissimè cruciari cœpit, il-
... ad seqventis diei diluculum usqve,
... in podice hærens, sed valde ægrè & cum alvi lanci-
... qvi jentabant, vix extraxit, moxqve
... accedens in offam, & de illius dolori-
... projecit. cochlear sordidum,

§. 62.

Auream crucem qvinqve gemmis instructissimam unà *Crux aurea.*
... qvadraginta unionibus grandioribus, & fide pariter, qvâ
... Hispanus qvidam Meretrici surrepta de-
... Hæc scilicet, cùm illi noctem se daturam, nisi prius
... qvinqvaginta aureis, negaret, atqve illæ lætè annuisset,
... parvicô suo, ut comptior ornatiorqve
... placida esset, elegantissimum Uxoris suæ monile ob-
... Cui Hispanus, qvò meretriculæ vices reportaret, inhians,
... potuit, ut svaviùs tandem obdormiret,
... ac postmodum fidem (ne qvid suo furto uniones & eru-
... vid. Andr. Vesal. de Corpor. human. fabric. ... aret) devo-
... fol. m. 377. Anat. Lib. 5.

§. 63. Cùm

§. 63.

Specillum Chirurgicum. Cùm Chirurgus qvidam mulieri, in collô laboranti probam, ut vocant, vel tentam, vel specillum, gutturi immisisset, è manu vel digitis in gulam dilapsum postea in stomachum descendit, longitudine octo vel plurium digitorum, sed aliqvot annis ibidem permanente hôc instrumentô chirurgicô, foemina tandem miserè tabe obiit. vid. Petr. Forest. *Observ. medic. Lib. 15. Obs. 28. Schol. fol. 167.* Viri consularis Isenacensis filiolus trium annorum, cùm orbiculos duos æneæ catenæ, unciæ unius longitudine, ori ingessisset, incautè eos deglutivit; qvi, cùm adhuc in Oesophagô hærerent, præ doloribus valde clamavit. Hinc verò simul ac in stomachum delati fuerunt, non visus est pejùs habere, qvin vegetus edit & bibit. Solliciti Parentes qvotidie omnia excrementa pervestigarunt per aliqvot septimanas, sed frustra ac nil penitus invenere, ut firmiter concluserint, absumptos fuisse sensim ac sensim in stomachô, qvin nec excrementa â statu naturali declinâsse visa sunt, uti ex verbis ægri filioli parentis propriâ manu consignatis refert Georg. Wolffg. Wedelius *M. N. C. Dec. I. An 3. Obs. 141. p. m. 262.* Puerum qvendam fibulam orichalceam ad Calceos firmandos paratam deglutiisse posteaqve vomitu exclusisse, annotavit Georgius Dethardingius *M. N. C. Dec. III. An. 7. & 8. App. p. 70.*

Orbiculi catenæ.

Fibula.

§. 64.

Forfex. Forficem deglutitum ex seqventi Langei Observatione communicat Nicolaus de Blegny *Zodiac. medic. Gallic. An. II. Mens. Jul. Obs. 8. p. m. 147.* Scilicet qvidam Convulsionibus epilepticis prehensus deglutiit forficem acutissimum, qvatuor pollicum longitudinis, qvem uxor intra dentes intruserat; Novendiô autem exactô per inferius guttur illum expulit, nullô tamen totô illô temporis spatiô incommodô inde exortô; P[illegible] more enim solitô cibum & potum assumsit, nulloqve usurp[illegible] remediô præter paucum olivum ex intervallis. &c.

§. 65

§. 65.

Instrumentum ferreum exacuendis cultris desti- *Ligula*
[illegible]m lanio cuidam, porcos mactanti, Petrus Yvens,
abscidit, hocqve manubriô suô instructum inte-
[illegible]x, nemine assistentium animadvertente, nec post
[illegible]ssione ullâ conqvestus est, adeò ut lanio amissi
[illegible]itio inutilis fuerit. Ast paucô elapsô tempore ja-
[illegible]parata, cùm ferri recuperandi, elapsis qvinqve
[illegible]ibus, potestatem fecerit Yvens, cui excitatus in
[illegible]driô dextrô abscessus, qvô apertô erupit Instrumen-
[illegible]comite materiâ, adeò ut intra octi-
[illegible]ionem receperit, juxta verba modò allegati Nicolai
[illegible] An. I. Mens. Maj. Obs. 2. p. 86. sq. ubi ita pergit: Fa-
[illegible] malè constituti indicium, aliud non minùs
[illegible]m excepit, Petro enim Yvens cùm fortè pes ollæ ferreæ *Pes ollæ ferreæ.*
[illegible] eidem usui, illum, cui prædictum ferrum
[illegible] vel duritie, vel pedis illius inæqvalita-
[illegible] infandò hoc ne minimam qverimoniam expressit; Na-
[illegible] non majus temporis spatium ad ejus expulsionem,
[illegible] priori, impendente, qvæ accidit mediante aliô abscessu
[illegible]ypochondriô sinistrô exortô, cicatrice obductô.

§. 66.

Cultri prærupti acumen qvendam devorasse [illegible] ac idem per *Cultri apex.*
[illegible] reddidisse scribit Petrus Forestus l. c. [illegible] In tabulâ Vir
[illegible] officulum a carne separaturus improvisô abrumpit
[illegible] cultri acutissimi, fabæ circiter magnitudine (cultri apex
[illegible], qvales Anglia exhibet) & abruptum inter
[illegible] famelicus carne mixtum deglutit. Perterritus inde
[illegible] qvidem perferentiâ [illegible], metuebat tamen meritò pejo-
[illegible] scilicet stomachi aut intestinorum, juxta Gabriel
[illegible] relationem, vol. M. N. C. Dec. II. An. [illegible] Observ. 208.
58.

§. 67.

§. 67.

Cultri. Interdum etiam integri Cultri & qvidem vel ex amentia, vel Casu & infortuniô, vel studiô ac temeritate à qvibusdam deglutiti leguntur, qvorum alii per alvum iterum prodiêre, alii autem arte & manu chirurgicâ extracti fuêre. Ejusmodi *Cultrivori.* cultrorum deglutitoribus seu cultrivoris, & qvidem ex insaniâ, annumerandus est Petrus Yvens, cujus paulò ante mentionem fecimus, qvippe qvi cultrum, vaginæ intrusum, qvales perâ gestantur, deglutiit, qvem hiatu factô paulò suprâ & ad latera vertebrarum lumborum, terram ligone versans, exclusit. vid. Nicol. Blegny *l. a. p.87.*

§. 68.

Cultrivorus Pragensis. Præprimis autem notus est Cultrivorus Pragensis, de qvo seqventia refert Oswaldus Crollius *Basilic. Chymic. Præfat. pag.m. 110. seq.* Pragæ in novâ urbe qvidam Bohemus rusticus, nomine Matthæus, circiter triginta sex annos natus, dum per biennium mirâ & inauditâ qvadam gutturis dexteritate multoties apud bibulos, justæ magnitudinis ferreum cultrum in guttur suum satis amplum ceu vaginam corneô manubriô prius intrudendo instar præstigiatoris debitâ operâ occultaret, superbibendo bonum, hoc nomine impetratum, cerevisiæ haustum, & postea eundem iterum pro lubitu, singulari arte, cuspide retraheret, nescio qvâ suâ infelici & dementi temeritate Anno 1602. postridie Paschatos eundem eatenus deglutivit, ut planè in stomachum descenderet, & ab ipsô nullô ampliùs artificiô retrahi posset. Et postqvam dictum cultrum septem integras septimanas & duos dies in suô ventriculô hospitatus esset, usu & adjumentô Emplastrorum attractivorum è magnete & aliis, cuspis ejusdem naturali impulsu, juxta orificium stomachi exitum moliri cœpit; qvô deprehensô instanter petitum fuit â patiente, ut incidendo extraheretur, qvod a Chirurg Floriano Malthis, die Jovis post Festum Pentecostes præstitu

f.

si cultri, pollices transversos novem longi, s in Stomacho, ac si per illud tempus in igne us autem spatiô paucarum septimanarum in- vit sanitatem. Hujus deglutitionis etiam me- Verduc. dans la Suite de la Pathologie de Chi- p. m. 904. his verbis: Un paysan avalla un uit pouces de long; la pointe s' etoit tournée [illegible] des fonds du Ventricule du côté gauche, & rs l' epine du dos. Deux mois après ce fune- , on tira le couteau par une incision, le malade [illegible] etiam Dan. Sennert. *Pract. Medic. Lib. III. Part.* *[illegible] pag. m. 59.* Cultrum hunc etiamnum in Came- [illegible] reservatum videri, refert Georgius Seba- [illegible] *M. N. C. Dec. I. An. 1. Obs. 115. p. m. 268.*

§. 69.

[illegible] Cultrivorus Prussiacus seu Regiomon- *Borussus.* [illegible] ita scribit Gothofredus Mœbius *Fundament. Phi-* [illegible] *pag. m. 152.* Nostrâ memoriâ Opilioni Regiomontii [illegible] culter, dum aduncô manubriô in gulam in- Vomitum procurare vellet, in Ventriculum delapsus ac e superflui iterum extractus est. Hujus Cultrivori se- [illegible] Circumstantiis meminit Johannes Cluverus *Epitom.* [illegible] Anno 1691. adolescens quidam rusticus viginti duorum [illegible] in Borussiâ novum vitæ periculum novô atque au- [illegible] remediô evitavit, Andreas Grunheide nominabatur, ex [illegible] is diu stomachi langvore laborabat, atque ideo [illegible] afferens, cùm semel pro more suo arreptô cul- [illegible] ejus in fauces immitteret, gulam ad vomi- [illegible] ergo, cultellus forte è manibus elapsus gulam [illegible] ingreditur, ac demum, etsi ægrè in stomachum [illegible] descendit. Igitur ancipiti malo anceps que & stre- [illegible] remedium consiliô Medicorum Regiomontanorum ad- hibe-

hibetur, qvod ejusmodi fuit: Ægro firmis asseribus fortissimè alligatô constrictôqve, ne versando se curam magistri turbaret, Chirurgus paulò infra costas sinistri lateris aptâ ad id novaculâ aperire corpus ad ipsum usqve ventriculum cœpit, tum pertentatô eô apertoqve levi è vulnere cultellum extrahit. vid. Joh. Dolæi *Encyclopæd. chirurg. ration. Lib. 3. cap. 1. pag. m. 679.* ubi præter alia hunc casum â pluribus, præsertim â Theodorô Craanen *Differt. de Homin. cap. 7. p. 65. seq. item Oeconom. animal. Part. 1. Qv. 31. p. 24.* in dubium vocari addit. Illum tamen sibi visum descripserunt duo Medici, Georgius Lothus & Rotgerus Hempsing, peculiari Tractatu Germanicô totam admirandæ rei historiam continente. Utriusqve Medici Tractatum eâ de re scriptum tunc temporis è Borussiâ sibi transmissum in Bibliothecâ suâ se servasse scribit Isbrandus de Diemerbrock *Anat. Lib. 1. cap. 7. fol. m. 23.* Item, Daniel Beckherus, tunc temporis Professor Academiæ Regiomontanæ, Heurnio Professori Lugdunensi hanc historiam fideliter communicavit, dictiqve juvenis & cultelli picturam transmisit, qvæ juxta Dolæum *l. a.* in Lugdunensi Theatrô Anatomicô hodienum conspici potest. vid. etiam Johann. Munnicks *Chirurg. Lib. 2. cap. 2. p. m. 204.* Dictus etiam Beckherus Anno 1643. Tractatum de hoc Cultrivorô edidit, in qvô ipsius rustici seu Opilionis & cultri delineationem communicat, ex qvô eosdem depictos etiam sistit Christianus Menzelius *M. N. C. Dec. II. An. 5. Obs. 1. Schol. p. 3.* qvi *loco all.* hunc rusticum An. 1646. Regiomonti adhuc superstitem se vidisse addit. v. etiam Gregor. Horst. *Oper. Tom. II. Lib. 11. Obs. 15. fol. m. 548.* ubi totam curam describit, additô Chrirurgi & Lithotomi, Danielis Svevi, nomine; Et Johannes Petrus Albrecht historiæ hujus veritatem per testimonium publicum Chartæ pergamenæ inscriptum Senatusqve Regiomonti Sigillô subsignatum defendit vid. M. N. C *Dec. II. An. 8. Obs. 167. p. 399.*

§. 7

§. 70.

civorus Basileensis ex inferiori civili *Basileensis.*
, Vir qvinqvaginta qvinqve circiter
dolphus Dürr, macilentus, colore fa-
e, naturâ & temperamentô melancholi-
ros dentibus confractos sed & alia insolita
it. In ejusdem defuncti Cadavere Anno
in Intestinis reperta fuere, juxta Jo-
ckhardi relationem, duo cultri frusta; qvæ
erneunt; vel juxta Jacobi Rothii verba
N. C. Dec. I. An. 3. Obs. 171. & 179. p. m. 333. seq.
t. *Sepulchret.* Lib. 3. Sect. 14. fol. 908. & *Medi-*
3. Sect. 1. cap. 16. §. 17. seq. fol. m. 509. seqq.
neto communicatam Sigismundi Koenigii, Physici Bernensis,
reperies Seqventia de hôc
Johannes Nicolaus Binningerus Obs.
C. T. 9. 492. seq. Rudolphus Dürr, Basileensis,
ior, temperamenti calidi, sicci, procerus, macilen-
, Vinitor, dum 23. Novembr. 1669. Ba-
recensebatur, cùm in patriâ, tum in regionibus ex-
ediffima lucri causâ devorasse & etiamnum deglutire,
omnem superarent: araneas, serpentes, busones, la-
ia, calculos, ferrearum catenarum, cultrorum & simi-
enea, sine damnô. Incessit me curiositas, anteqvam
urem, hominem videndi & de qvibusdam faciendi
Se socium jungit Samuel Eglingerus, Medicus cum
qvi ad id perfractæ cuspidis cultrum exportavit. Ad
trium convocatus Senex edentulus superiora &
se præstitisse & præstare posse asserbit. Obla-
Ungvem latum, cujus manubrio annexam por-
wo, sumit, in duas aut tres partes dividit: has
aspectu nostrô hinc inde in palato ad commo-
dio-

diorem descensum motitans injussus & dissvasus suô periculô
devorat; clavos, lapides & alia deglutiturus, si jussissemus, &
urgens discessus meus permisisset longiorem moram. Narra-
bat minora ferri frusta in corpore suô consumi, majora verò
non item: animalia venenata digeri, nec sibi ullam in corpore
noxam excitare: Obiit ille die 3 Januar. 1670. colici doloris
& spuriæ Pleuritidis violentiâ, qvam Diarrhœa comitabatur bi-
liosa. Aperto cadavere inventa sunt in principiô & fine inte-
stini coli duo frusta cultrorum, planè non, ne qvidem in acie
læsa vel erosa, intestinum exulceratum, gangrænatum & purè
copiosissimô scatens. Ventriculus illæsus dimidiâ sui parte re-
pletus materiâ biliosâ. &c.

§. 71.

Halensis, Qvartò etiam Cultrivororum numero inserendus est ru-
stici cujusdam filius, sedecim annorum, nomine Johannes
Rudluff, natus in viciniâ Urbis Halæ Saxonum, qvi An. 1691.
tertiô Januarii circa vesperam colludentibus commilitonibus
sub scamnô infixum cultrum sine apice licet, corneô manu-
briô, adaptatô ad hoc, incertô situ corporis & declinatô capi-
te, dentibus extrahere voluit, verum unà cum scamnô ad ter-
ram decidens ore prehensum cultrum improvidè gulæ profun-
diùs commisit adegitqve in fauces. Commilitones reliqvi
accurrunt & cultrum qvidem, si ob dentium prominentium
seriem potuissent, eximere conantur. Sed cum neqve consili-
um, neqve modum ullum alium scirent, cultrum istum, ma-
nuum partim operâ, partim Cerevisiâ, primò frigidâ, mox ca-
lidâ & tandem Oleô Olivarum fauces humectandô ad Ventri-
culi cavum intruserunt. Qvô factô Cultrivorus statim Lypo-
thymiis corripitur, dirisqve vomitionibus, imprimis si aliqvid
cibi assumserat, tentatur. Ab illo tempore eqvidem Medicus
Hallensis ordinarius, Wolffgangus Christophorus Wiesenerus
partim ad dolores compescendos oleosa, lenientia & balsamic
pa

…tendô & consumendô acida peculiari
…tantibus ægrotanti propinavit, donec
1692. Mense Majo, ad tres digitos
…Cordis rubedo, inflammatio & absces-
…, apertô post effluxum materiæ summè
…Augustô culter extrahebatur. Relatio-
…rô delineatô communicavit Theodorus
…ius M. N. C. *Dec. II. An. 10. Obs. 1. p. 1. seq.*
…peculiarem Tractatum Germanicum de Cul-
…usqve curâ edidit, in qvô *simul cultrum in-*
…deglutitionem, qvàm *extractum*, & ad di-
…n Ventriculô consumptum *delineat*. Qvem
…num recensent Domini Collectores Act. Lips.
…Octobr. p. 250. Johannes Bohnius *de Renunciat.*
…cap. 5. p. 139. dictam Observationem his verbis:
…rusticus prope Halam sedecim annorum
d. 8. Januarii, inter petulantias juveniles Cultrum
…m improvisô, pronôqve in terram lapsu faucibus
…, sociisqve & aliis accurrentibus, qvòd ex-
…n posse diffiderent, Cerevisiam ac Oleum, ad gulam
…, suffundentibus, in Ventriculum demisit. Post
…olores ac molestias, modò sedatos, modò recrude-
…, Mense Januarii insequentis anni tumor qvidam durus
…scrobiculô Cordis enatus, cum rubore & dolore
…ô, paulò post aliqvantum evanescens, Maji Mense denuo
…o prominens & Abscessum innuens, qvi 24. dicti Mensis
…hi Chirurgi apertus materiam purulentam ac graveolen-
…t fundebat, die 18. Junii apicem cultri monstrabat, donec
2. Augusti Culter integer, qvamvis hinc inde corrosus ac
…imminutus, feliciter extraheretur, & ab eô tempore,
…o consolidatô Ulcere, incolumis viveret Adolescens. vid.
M. N. C. Dec. II. An. 10. p. 49. Christ. Franc. Paullin. *Ly-
cograph.*

cograph. Sect. 1. cap. 3. §. 5. p. m. 39. Joh. Conr. Parchuſ. *Acroamat. Differt. 22. p. m. 247.*

§. 72.

Londinenſis. Longè infeliciores fuerunt hactenus allegati Cultrivori, qvam ille Londinenſis, qvi Londini Anno 1675. die 1. Maji, in præſentia Eqvitum plurium ac Nobilium aciem gladii ulnæ longitudinis in fruſtula prius diffractam devoravit. Idem etiam eodem annô, Menſe Novembri coram Rege Angliæ cultros duos & novaculam, manibus, ne fraus ulla ſubeſſet, poſt tergum ligatis devoravit. Rex ipſe cultrum unum ori ejus immiſit, Dux Eboracenſis alterum, & Nobilis adſtans novaculam: qvæ ſingula die Lunæ aſſumpta per alvum iterum excreta die Jovis inſeqvente. Annô eodem Menſe Auguſtô cultrum laniomis, digitorum novem longitudine cum vaginâ integrâ devoravit, qvi novem poſtea dierum intervallô, vaginâ ferè exeſâ, per poſteriora exivit. Anno 1676. Menſe Aprili cultrum alium devoravit, cujus manubrium teſtâ teſtudinis obductum, cùm alvô excerneretur, exeſum ferè & corruptum apparuit, & acies cultri non ſecùs ac ab aqvâ forti corroſa ferè & abſumpta. Cultrum alium manubriô ſpoliatum, poſtqvam integer devoratus in Inteſtinis delituiſſet, curioſis oſtendit Edvardus Tyſon, Anatomicus Londinenſis, qvi etiam hactenus recenſita Oligero Jacobæo communicavit. vid. Thom. Bartholin. *Act. Hafnienſ. Vol. V. Obſ. 107. p. m. 279.* ubi etiam Clavem ferream aſſumptam dierum novem intervallo Carbonis inſtar nigerrimam exiiſſe, cultrumqve, qvi ductum inteſtinalem ter decies permeaverat, qvippe toties deglutitus, ſimiliter excretum fuiſſe addit.

§. 73.

Cultrivora Harburgenſis. Exemplum qvoqve fœminæ cultrum cum Vitæ diſpendiô deglutientis ad Michaelem Bernhardum Valentini, his verbis perſcripſit Joh. Wilh. Alrutz. Ancilla qvædam, cui nomen circiter annorum in horreô ſive ovili extra Pagum Woln

atqve horrei proprietariô reperta fuit,
one & inhibitione, ne posthac illuc re-
esset? Illa nunc hæc nunc illa præten-
venerat, altum celans se minimè redi-
:edit. Septimô verò abhinc die in eo-
nortua, invenitur. Re igitur ad Præfe-
d Cadaver anatomicè secandum compe-
nortis causa clarè innotesceret. Seco igi-
æsentibus cuncta demonstrans atqve ad sto-
nigrum qvid ex eo prominere cerno, &
a apprehendo, atqve in conspectu plurimo-
paulatim extraho omnibusqve demonstro.
a Corpore externô nullum omninò vel per-
c violentiæ signum observari poterat: hinc
dum, qvin voluntariè & datâ opera cultrum
enecare voluerit. vid. Ephemerid. Academ. N. C.
Obs. 65. p. 151.

§. 74.

[illegible]orum exemplis adhuc seqventia annectere *Alia exempla.*
[illegible]oris scilicet meminit Ambrosius Paræus *Lib. 24. cap.*
[illegible] qvem deglutire gladium semipedem longum cum
[illegible]bciâ pollicari crassitie obvii prædones coëgerant.
[illegible]tre integrum non magis tamen cum doloribus indies
[illegible] annum non tabescens continuit, donec tandem
[illegible]ub inguine cum magna puris valde fœtidi copiâ obor-
[illegible]ibus Justitiæ custodibus erupit & extractus est. Item
[illegible]ucronem, vorio, Guido nomine deglutivit aliqvando
[illegible]um qvàm tres digitos longum, duodecimôqve post die
[illegible]i Regis Morionem ægerrimè reddidit. Jussu Henrici, Christia-
[illegible]demensis fracti acutissimum, qvi in ludô gladiatoriô coram Rege
[illegible]a degluciverat, liberavit Hieronymus & dodrantalem arreptam con-
T[illegible] Montuus. vid. Joh.
Schenck.

Schenck. *Obs. medic. Lib. 3. fol. m. 312.* Juvenis qvidam Svecus, qvi studiorum causâ Upsaliæ degebat, Picâ planè peregrinâ conflictabatur; dimidiô namqve annô totô Orexi laborabat tantâ, ut nullis cibis vulgaribus qvantumvis solidis, satiari posset, adeò & durissima qvæqve & ipsa metalla, æs, ferrum, argentum, appetebat avidèqve hauriebat. Inter alia correptum ferreum cultellum digiti longitudine dentium molitione diu frustra fatigatum abligurivit totum, qvi, cùm aliqvot post dies ab alvô dejiceretur, semesus apparuit & aliqvâ sui parte minor; certè tam mollis factus erat tamqve friabilis, ut digitorum attritu in crocum facesseret. v. Joh. Nicol. Pechlin. *Observ. physic. medic. Lib. 2. Obs. 55. p. m. 345.* Laurentius Joubertus, Medicus & Professor Monspeliensis, Galeno Wiero ostendit cultellum obtusum, qvi pannô obductus ab opilione alteri cuidam vi in os ingestus & per gulam demissus, longô tempore & totô bienniô in corpore delituit, donec abscessu in ingvine factô excretus, & æger ope Chirurgi curatus fuit, & postea septennium adhuc supervixit. vid. Gvil. Fabric. Hild. *Obs. Chirurg. Lib. I. Obs. 54. Oper. p. m. 45.* Agrestis homo tentaverat sibi anginam in gutture aperire, brevi cultrô, qvem incautus deglutivit, eundemqve tandem dextro abdominis latere, cum multô pure postqve multas anxietates reddidit & incolumis supervixit, vid. Joh. Bapt. van Helmont *de Inject. material. §. 7. f. m. 366.* ubi etiam cultri in capulum buxeum retorti à Vaccâ cum furfuribus deglutiti & post mortem inter Costas & homoplatam reperti, meminit.

§. 75.

Præter recensitos Cultrivoros dantur etiam Vitrivori, Lapidivori & ut ita dicam, Omnivori, seu qvi cuncta ferè, ipsis obvenientia, absurdissima qvoqve, deglutiunt atqve devorant. v. g. Tres Viros robustissimos, qvi vitra qvam plurima veluti cum aviditate devorârunt, se novisse scribit Gvilhelmus Fabriciu

2. p. m. 380. ubi plura Vitrivororum
lii Collectaneis reperiri addit. Sic
trum, etsi satis spissum, avidissimè in
superbibendo; ita ut qvandoqve, dum
ore sangvis fluxerit. vid. Petr. Borell.
52. p. m. 58. idqve illum sæpissimè & in-
: testatur. Vir qvidam Crailsheimensis
tiâ consvetus erat, qvoties temulentiâ
at, in aliorum sanitatem contrita denti-
este Rosinô Lentiliô *M. N. C. Dec. II. An. 2.*
sci Comes qvidam *in gratiam alterius sui*
avit, sed postea tantos *sensit dolores*, ut mo-
t, nisi Medicus arte qvadam id avertisset.
ntum Saracenicum excorticatum; eiqve co-
affiusculè dedit, ut nempe particulæ vitri sese
i ipsi crassiori, & ita simul excernerentur. vid.
iann. *System. Phys. Lib. 3. cap. 12. p. m. 297.* Ba-
breviorem assumsit etiam Cultivorus Londi-
aulò ante ex *Act. Hafniens. Vol. V. Observ. 107. p.*
onem fecimus; qvi tamen baculus per dies qva-
ore retentus, cæruleô demum colore infectus &
a ferreâ corrosus per alvum exivit. De qvodam, qvi
eos devoravit vid. Hieron. Cardan. *de Rerum Va-*
c. 93. Refert etiam Henricus ab Heer *Observ. 16.*
e Germanos sæpe vidisse, vinum sibi vitrumqve simul
ra (das heist man auf Brüderschafft sauffen) qvi cùm
ur. [illegible] deglutissent, non ideo mo-
Exempla ex [illegible] Gvilelmô Fabriciô paulò ante
Gallia, [illegible] *Obs.* [illegible] *fol. 543.* recenset. Scil. Satellites
[illegible] surgitantes, contuderunt vitrea
[illegible] pulverem. Elapsis vix duobus
[illegible] mihi narravit qvidam mulis-
tis

§. 67.

Cultri. Interdum etiam integri Cultri & qvidem vel ex amentiâ, vel Casu & infortuniô, vel studiô ac temeritate à qvibusdam deglutiti leguntur, qvorum alii per alvum iterum prodiêre, alii autem arte & manu chirurgicâ extracti fuêre. Ejusmodi

Cultrivori. cultrorum deglutitoribus seu cultrivoris, & qvidem ex insaniâ, annumerandus est Petrus Yvens, cujus paulò ante mentionem fecimus, qvippe qvi cultrum, vaginæ intrusum, qvales pera gestantur, deglutiit, qvem hiatu factô paulô suprâ & ad latera vertebrarum lumborum, terram ligone versans, exclusit. vid. Nicol. Blegny *l. a. p. 87.*

§. 68.

Cultrivorus Pragensis. Præprimis autem notus est Cultrivorus Pragensis, de qvo seqventia refert Oswaldus Crollius *Basilic. Chymic. Præfat. pag. m. 110. seq.* Pragæ in novâ urbe qvidam Bohemus rusticus, nomine Matthæus, circiter triginta sex annos natus, dum per biennium mirâ & inauditâ qvadam gutturis dexteritate multoties apud bibulos, justæ magnitudinis ferreum cultrum in guttur suum satis amplum ceu vaginam corneô manubriô prius intrudendo instar præstigiatoris debitâ operâ occultaret, superhibendo bonum, hoc nomine impetratum, cerevisiæ haustum, & postea eundem iterum pro lubitu, singulari arte, cuspide retraheret, nescio qvâ suâ infelici & dementi temeritate, Anno 1602. postridie Paschatos eundem eatenus deglutivit, ut planè in stomachum descenderet, & ab ipso nullô ampliùs artificiô retrahi posset. Et postqvam dictum cultrum septem integras septimanas & duos dies in suô ventriculô hospitatus esset, usu & adjumentô Emplastrorum attractivorum è magnete & aliis, cuspis ejusdem naturali impulsu, juxta orificium stomachi exitum moliri cœpit; qvô deprehensô instanter petitum fuit â patiente, ut incidendo extraheretur, qvod a Chirurgô Floriano Malthis, die Jovis post Festum Pentecostes præstitum fuit.

pollices transversos novem longi,
acho, ac si per illud tempus in igne
spatiô paucarum septimanarum in-
atem. Hujus deglutitionis etiam me-
dans la Suite de la Pathologie de Chi-
'4. his verbis: *Un paysan avalla un*
:es de long; la pointe s' etoit tournée
fonds du Ventricule du côté gauche, &
ine du dos. Deux mois après ce fune-
a le couteau par une incision, le malade
m Dan. Sennert. *Pract. Medic. Lib. III. Part.*
g. *m.* 59. Cultrum hunc etiamnum in Came-
meâ reservatum videri, refert Georgius Seba-
N. C. *Dec. I. An. I. Obs.* 115. *p. m.* 268.

§. 69.

...venit Cultrivorus Prussiacus seu Regiomon- *Borussica.*
ita scribit Gothofredus Mœbius *Fundament. Phi-*
g. *m.* 152. Nostrâ memoriâ Opilioni Regiomontii
...cio culter, dum aduncô manubriô in gulam in-
...itum procurare vellet, in Ventriculum delapsus ac
...eriti iterum extractus est. Hujus Cultrivori se-
Circumstantiis meminit Johannes Cluverus *Epitom.*
anno 1635. adolescens quidam rusticus viginti duorum
... Borussiâ novum vitæ periculum novô atqve au-
emediô evitavit, Andreas Grunheide nominabatur, ex
...aldâ, is diu stomachi langvore laborabat, atqve ideo
...ationibus assvetus, cùm semel pro more suo arreptô cul-
...ô manubrium ejus in fauces immitteret, gulæ ad vomi-
stimulandæ ergo, cultellus fortè è manibus elapsus gulam
funditùs ingreditur, ac deorsum, etsi ægrè in Stomachum
n descendit. Igitur ancipiti malo anceps qvoqve & stre-
remedium consiliô Medicorum Regiomontanorum ad-

hibetur, qvod ejusmodi fuit: Ægro firmis asseribus fortissimè alligatô constrictôqve, ne versando se curam magistri turbaret, Chirurgus paulò infra costas sinistri lateris aptâ ad id novaculâ aperire corpus ad ipsum usqve ventriculum cœpit, tum pertentatô eô apertoqve levi è vulnere cultellum extrahit. vid. Joh. Dolæi *Encyclopæd. chirurg. ration. Lib. 3. cap. 4. pag. m. 679.* ubi præter alia hunc casum â pluribus, præsertim â Theodorô Craanen *Differt. de Homin. cap. 7. p. 63. seq. item Oeconom. animal. Part. 1. Qv. 31. p. 24.* in dubium vocari addit. Illum tamen sibi visum descripserunt duo Medici, Georgius Lothus & Rotgerus Hempsing, peculiari Tractatu Germanicô totam admirandæ rei historiam continente. Utriusqve Medici Tractatum eâ de re scriptum tunc temporis è Borussiâ sibi transmissum in Bibliothecâ suâ se servasse scribit Isbrandus de Diemerbrock *Anat. Lib. I. cap. 7. fol. m. 23.* Item, Daniel Beckherus, tunc temporis Professor Academiæ Regiomontanæ, Heurnio Professori Lugdunensi hanc historiam fideliter communicavit, dictiqve juvenis & cultelli picturam transmisit, qvæ juxta Dolæum *l. a.* in Lugdunensi Theatrô Anatomicô hodienum conspici potest. vid. etiam Johann. Munnicks *Chirurg. Lib. 2. cap. 2. p. m. 204.* Dictus etiam Beckherus Anno 1643. Tractatum de hoc Cultrivorô edidit, in qvô ipsius rustici seu Opilionis & cultri delineationem communicat, ex qvô eosdem depictos etiam sistit Christianus Menzelius *M. N. C. Dec. II. An. 5. Obs. 1. Schol. p. 3.* qvi *loco all.* hunc rusticum An. 1646. Regiomonti adhuc superstitem se vidisse addit. V. etiam Gregor. Horst. *Oper. Tom. II. Lib. II. Obs. 15. fol. m. 548.* ubi totam curam describit, additô Chrirurgi & Lithotomi, Danielis Svevi, nomine; Et Johannes Petrus Albrecht historiæ hujus veritatem per testimonium publicum Chartæ pergamenæ inscriptum Senatusqve Regiomonti Sigillô subsignatum defendit vid. M. N. C. *Dec. II. An. 8. Obs. 167. p. 399.*

§. 70.

§. 70.

ivorus Basileensis ex inferiori civili *Basileensis.*
, Vir qvinqvaginta qvinqve circiter
olphus Dürr, macilentus, colore fa-
, naturâ & temperamentô melancholi-
os dentibus confractos sed & alia insolita
. In ejusdem defuncti Cadavere Anno
dem in Intestinis reperta fuere, juxta Jo-
khardi relationem, duo cultri frusta; qvæ
ficiebant; vel juxta Jacobi Rothii verba
. C. *Dec. I. An. 3. Obs. 178. & 179. p. m. 333. seq.*
Sepulchret. Lib. 3. Sect. 14. fol. 906. & *Medi-*
b. 3. Sect. 1. cap. 16. & 17. seq. fol. m. 509. seqq.
onem Sigismundi Kœnigii, Physici Bernensis,
o communicatam reperies. Seqventia de hôc
ensi refert Johannes Nicolaus Binningerus *Obs.*
Obs. 7. p. 492. seq. Rudolphus Dürr, Basileensis,
c, temperamenti calidi, sicci, procerus, macilen-
ariaeus, Vinitor, dum 23. Novembr. 1669. Ba-
ecensebatur, cùm in patriâ, tum in regionibus ex-
ima lucri causâ devorasse & etiamnum deglutire,
nnem superarent: araneas, serpentes, busones, la-
a, calculos, ferreum catenarum, cultrorum & simi-
era, sine damnô. Incessit me curiositas, anteqvam
erarem, hominem videndi & de qvibusdam faciendi
m. Se socium jungit Samuel Eglingerus, Medicus cum
ob id perfractæ cuspidis Cultrum exportavit. Ad
Hospitium convocatus Senex edentulus, superiora &
a relatis se præstitisse & præstare posse asserebat. Obla-
cultrum, Ungvem latum, cujus manubrio annexam por-
ulam afferto, sumit, in duas aut tres partes dividit; has
essivè in conspectu nostrô hinc inde in palatô ad commo-

 dio-

diorem descensum moticans injussus & disſvasus suô periculô devorat; clavos, lapides & alia deglutiturus, si jussissemus, & urgens discessus meus permisisset longiorem moram. Narrabat minora ferri frusta in corpore suô consumi, majora verò non item: animalia venenata digeri, nec sibi ullam in corpore noxam excitare: Obiit ille die 3 Januar. 1670. colici doloris & spuriæ Pleuritidis violentiâ, qvam Diarrhœa comitabatur biliosa. Aperto cadavere inventa sunt in principiô & fine intestini coli duo frusta cultrorum, planè non, ne qvidem in acie læsa vel erosa, intestinum exulceratum, gangrænatum & purè copiosissimô scatens. Ventriculus illæsus dimidiâ sui parte repletus materiâ biliosâ. &c.

§. 71.

Halensis, Qvartò etiam Cultrivororum numero inserendus est rustici cujusdam filius, sedecim annorum, nomine Johannes Rudluff, natus in viciniâ Urbis Halæ Saxonum, qvi An. 1691. tertiô Januarii circa vesperam colludentibus commilitonibus sub scamnô infixum cultrum sine apice licet, corneô manubriô, adaptatô ad hoc, incertô situ corporis & declinatô capite, dentibus extrahere voluit, verum unà cum scamnô ad terram decidens ore prehensum cultrum improvidè gulæ profundiùs commisit adegitqve in fauces. Commilitones reliqvi accurrunt & cultrum qvidem, si ob dentium prominentium seriem potuissent, eximere conantur. Sed cum neqve consilium, neqve modum ullum alium scirent, cultrum istum, manuum partim operâ, partim Cerevisiâ, primò frigidâ, mox calidâ & tandem Oleô Olivarum fauces humectando ad Ventriculi cavum intruserunt. Qvô factô Cultrivorus statim Lypothymiis corripitur, dirisqve vomitionibus, imprimis si aliqvid cibi assumserat, tentatur. Ab illo tempore eqvidem Medicus Hallensis ordinarius, Wolffgangus Christophorus Wiesenerus, partim ad dolores compescendos oleosa, lenientia & balsamica, par-

ndô & consumendô acida peculiari
ntibus ægrotanti propinavit, donec
92. Mense Majo, ad tres digitos
rdis rubedo, inflammatio & absces-
pertô post effluxum materiæ summè
ngustô culter extrahebatur. Relatio-
delineatô communicavit Theodorus
M. N. C. Dec. II. An. 10. Obs. 1. p. 1. seq.
iarem Tractatum Germanicum de Cul-
curâ edidit, in qvô *simul* cultrum in-
titionem, qvàm extractum, & ad di-
ntriculô consumptum delineat. Qvem
recensent Domini Collectores Act. Lips.
p. 250. Johannes Bohnius *de Renunciat.*
p. 139. dictam Observationem his verbis
rusticus prope *Halam* sedecim annorum
nuarii, inter *petulantias* juveniles Cultrum
rovisò pronôqve in terram lapsu faucibus
e, sociisque & *aliis* accurrentibus, qvòd ex-
diffiderent, Cerevisiam ac Oleum, ad gulam
ffundentibus, in *Ventriculum* demisit. Post
e molestias, modò sedatos, modò recrude-
Januarii insequentis anni tumor qvidam durus
biculò Cordis enatus, cum rubore & dolore
òst aliqvantùm evanescens, Maji Mense denuo
ns & Abscessum innuens, qvi 24. dicti Mensis
i apertus materiam purulentam ac graveolen-
, die 18. Junii apicem cultri monstrabat, donec
Culter integer, qvamvis hinc inde corrosus ac
atus, feliciter extraheretur, & ab eô tempore,
lidatô Ulcere, incolumis viveret Adolescens. vid.
C. Dec. II. An. 10. p. 49. Christ. Franc. Paullin. *Lycograph.*

cograph. Sect. 1. cap. 3. §. 5. p. m. 39. Joh. Conr. Parchus. *Acroamat. Differt. 22. p. m. 247.*

§. 72.

Londinensis. Longè infeliciores fuerunt hactenus allegati Cultrivori, qvam ille Londinensis, qvi Londini Anno 1675. die 1. Maji, in præsentia Eqvitum plurium ac Nobilium aciem gladii ulnæ longitudinis in frustula prius diffractam devoravit. Idem etiam eodem annô, Mense Novembri coram Rege Angliæ cultros duos & novaculam, manibus, ne fraus ulla subesset, post tergum ligatis devoravit. Rex ipse cultrum unum ori ejus immisit, Dux Eboracensis alterum, & Nobilis adstans novaculam: qvæ singula die Lunæ assumpta per alvum iterum excreta die Jovis inseqvente. Annô eodem Mense Augusto cultrum lanionis, digitorum novem longitudine cum vaginâ integrâ devoravit, qvi novem postea dierum intervallô, vaginâ ferè excesâ, per posteriora exivit. Anno 1676. Mense Aprili cultrum alium devoravit, cujus manubrium testâ testudinis obductum, cùm alvô excerneretur, exesum ferè & corruptum apparuit, & acies cultri non seciis ac ab aqvâ forti corrosa ferè & absumpta. Cultrum alium manubriô spoliatum, postqvam integer devoratus in Intestinis delituisset, curiosis ostendit Edvardus Tyson, Anatomicus Londinensis, qvi etiam hactenus recensita Oligero Jacobæo communicavit. vid. Thom. Bartholi n. *Act. Hafniens. Vol. V. Obs. 107. p. m. 279.* ubi etiam Clavem ferream assumptam dierum novem intervallo Carbonis instar nigerrimam exiisse, cultrumqve, qvi ductum intestinalem ter decies permeaverat, qvippe toties deglutitus, similiter excretum fuisse addit.

§. 73.

Cultrivora Harburgensis. Exemplum qvoqve fœminæ cultrum cum Vitæ dispendiô deglutientis ad Michaelem Bernhardum Valentini, his verbis perscripsit Joh. Wilh. Alruz. Ancilla qvædam viginti septem circiter annorum in horreô sive ovili extra Pagum, cui nomen Wolr

qve horrei proprietariô reperta fuit,
e & inhibitione, ne posthac illuc re-
ſet? Illa nunc hæc nunc illa prætendens
nerat, altum celans ſe minimè redi-
lit. Septimô verò abhinc die in eo-
rtua, invenitur. Re igitur ad Præfe-
Cadaver anatomicè ſecandum compe-
tis cauſa clarè innoteſceret. Seco igi-
atibus cuncta demonſtrans atqve ad ſto-
grum qvid ex eo prominere cerno, &
prehendo, atqve in conſpectu plurimo-
latim extraho omnibusqve demonſtro.
orpore externô nullum omninò vel per-
olentiæ ſignum obſervari poterat: hinc
, qvin voluntariè & datâ opera cultrum
are voluerit. *vid. Ephemerid. Academ. N. C.*
65. p. 151.

§. 74.

orum exemplis adhuc ſeqventia annectere *Alia exempla.*
cilicet meminit Ambroſius Paræus *Lib. 24. cap.*
m deglutire gladium ſemipedem longum cum
ô pollicari craſſitie obvii prædones coëgerant.
integrum magnis tamen cum doloribus indies
antum non tabeſcens continuit, donec tandem
vine cum magna puris valde fœtidi copiâ obor-
s Juſtitiæ cuſtodibus erupit & extractus eſt. Item
a morio, Grido nomine, deglutivit aliqvando
em, tres digitos longum, duodecimôqve poſt die
vam ægerrime reddidit. Juſſu Henrici, Chriſtia-
Mercionem, qvi in ludô gladiatoriô coram Rege
aſis fracti acutiſſimum & dodrantalem arreptam con-
iverat, liberavit Hieronymus Montuus. vid. Joh.
T
Schenck.

Schenck. *Obs. medic. Lib. 3. fol. m. 312.* Juvenis qvidam Svecus qvi studiorum causâ Upsaliæ degebat, Picâ planè peregrinâ conflictabatur; dimidiô namqve annô totô Orexi laborabat canina, ut nullis cibis vulgaribus qvantumvis solidis, satiari posset, adeò & durissima qvæqve & ipsa metalla, æs, ferrum, argentum, appetebat avidèqve hauriebat. Inter alia correptum ferreum cultellum digiti longitudine dentium molitione diu frustra fatigatum abligurivit totum, qvi, cùm aliqvot post dies ab alvô dejiceretur, semesus apparuit & aliqvâ sui parte minor; certè tam mollis factus erat tamqve friabilis, ut digitorum attritu in crocum facesseret. v. Joh. Nicol. Pechlin. *Observ. physic: medic. Lib. 2. Obs. 55. p. m. 345.* Laurentius Joubertus, Medicus & Professor Monspeliensis, Galeno Wiero ostendit cultellum obtusum, qvi pannô obductus ab opilione alteri cuidam vi in os ingestus & per gulam demissus, longô tempore & totô bienniô in corpore delituit, donec abscessu in ingvine factô excretus, & æger ope Chirurgi curatus fuit, & postea septennium adhuc supervixit. vid. Gvil. Fabric. Hild. *Obs. Chirurg. Lib. I. Obs. 54. Oper. p. m. 45.* Agrestis homo tentaverat sibi anginam in gutture aperire, brevi cultrô, qvem incautus deglutivit, eundemqve tandem dextro abdominis latere, cum multô pure postqve multas anxietates reddidit & incolumis supervixit, vid. Joh. Bapt. van Helmont *de Inject. material. §. 7. f. m. 466.* ubi etiam cultri in capulum buxeum retorti à Vaccâ cum fursuribus deglutiti & post mortem inter Costas & homoplatam reperti, meminit.

§. 75.

Præter recensitos Cultrivoros dantur etiam Vitrivori, Lapidivori & ut ita dicam, Omnivori, seu qvi cuncta ferè, ipsis obvenientia, absurdissima qvoqve, deglutiunt atqve devorant. v. g. Tres Viros robustissimos, qvi vitra qvam plurima veluti cum aviditate devorârunt, se novisse scribit Gvilhelmus Fabricius

.p. m. 380. ubi plura Vitrivororum
ii Collectaneis reperiri addit. Sic
rum, etsi satis spissum, avidissimè in
iperbibendo; ita ut qvandoqve, dum
e sangvis fluxerit. vid. Petr. Borell.
.p. m. 58. idqve illum sæpissimè & in-
estatur. Vir qvidam Crailsheimensis
â consvetus erat, qvoties temulentiâ
, in aliorum sanitatem contrita denti-
te Rosinô Lentiliô *M. N. C. Dec. II. An. 2.*
Comes qvidam in gratiam alterius sui
t, sed postea tantos sensit dolores, ut mo-
nisi Medicus ante qvadam id avertisset.
m Saracenicum excorticatum; eiqve co-
usculè dedit, ut nempe particulæ vitri sese
si crassiori, & ita simul excernerentur. vid.
Systém. Phys. Lib. 3. cap. 12. p. m. 297. Ba-
viorem assumsit etiam Cultivorus Londi-
ante ex *Act. Hafniens. Vol. V. Observ. 107. p.*
n fecimus; qvi tamen baculus per dies qva-
retentus cæruleô demum colore infectus &
giâ corrosus per alvum exivit. De qvodam, qvi
devoravit vid. Hieron. Cardan. *de Rerum Va-*
os. Refert etiam Henricus ab Heer *Observ. 16.*
rmanos sæpe vidisse, vinum sibi vitrumqve simul
as heist man auff Brüderschafft sauffen) qvi cùm
de ... ibus suis amicorum deglutissent, non ideo mo-
xempla ex Mantissâ Gvilelmô Fabriciô paulò ante
autor *Cent. 5. Obs. 18. fol. 543.* recenset. Scil. Satellites
... turgitantes, contuderunt vitrea
... pulverem. Elapsis vix duobus
... mihi narravit qvidam mul-
tis

tis nobis notus, ipsisque assidens, cui tamen, ut homini Scholastico, pepercerunt. Ante paucos annos fuerunt qvidam Ambergæ in Bavariâ, qvi longâ potatione inebriati, tandem vasa testacea, è qvibus biberant, contundunt, seu in pulverem redigunt, & alter alteri illum pulverem in Vino præbibit: tandem ventum est ad vitra, qvæ similiter in pulverem redacta sunt, ac invicem sibi præbiberunt. Hæc ante paucos annos historia huc scripta est, additumqve erat in literis, tres ex nobilium numerô eô die esse mortuos, reliqvos ægrotare & mortem certissimam expectare &c. Militem amicum habuit Thomas Bartholinus, qvi masticatum vitrum sine detrimento faucium & Ventriculi deglutivit. Infelicem tamen successum expertus est alius Heduceus, cui idem tentanti & alias assveto majusculum vitri frustulum infimo Oesophago inhæsit, cui extendo nec vomitoria, nec alia subsidia profuêre. Tandem videbatur suâ sponte deorsum protrusum; inde post trimestre Convulsionibus epilepticis sæpius miserè fuit divexatus. vid. Thom. Bartholin. *Histor. anat. Cent. V. Hist. 66. p. m.* 136. Scribit etiam Dominicus Panarolus *Pentecost. IV. Obs. 6. p. m.* 50. qvi post po- propriis oculis qvendam observasse Germanum, qvi poculum vitreum Craterem, dente in subtilissimas partes redactum, sine ullâ noxu devorabat. Paria ὑαλοφαγίας exempla, præcipuè in Virô qvodam Nobili, jam in aulâ Principis Germanici versante, se ipsum observasse inqvit Georgius Francus *Satyr.* 16. §. 9. *p. m.* 300. *seq.* ubi simul ex Olai Borrichii Hodœporicô Manuscriptô seqventem Observationem communicat: Anno 1662. d. 13. Sept. Coloniæ Agrippinæ inter cœnandum noster Baro Bremte, in viciniâ hujus urbis habitans, integrum vitrum potorium comedebat & minutissimè conterebat dentibus, Walrathio Tribuno militari Cæsareo propinans, cui respondere eô modô displicuit. Plura in allegatâ Satyrâ curiosa de Vitrô & ὑαλοφαγοις benevolus Lector reperiet. In Act. philolog. Lau-

p. m. 923. seqvens legitur *Casus*: Ein
pag, hat auff seines Obersten Gesund-
i einem zerbrochenen Glase hinein ge-
Zeit aber, keine gesunde Stunde gehabt,
r Reue seinen Geist auffgeben müssen.
, talem vitrivoracitatem *ante aliqvot an-*
pola, nomine Johannes Dietze, vulgo Pol-
qvi qvotidie in amicorum *aut fraterculorum*
bibens vitra Vini *potui ibidem destinata,*
nul dentibus confringebat, *mandebat* atqve
per aliqvot vitris, Vino *plenis*, *superbibitis*.
um Carbones, testas ex fornace, fragmenta è
, vitra &c. devorâsse vidit Georgius Francus *v.*
l. An. 8. Obs. 134. p. 568. In mea præsentiâ idem
pola pedes seu Ungulas leporinas & cervinas, plum-
cula lagenarum pro Vino, chartas lusorias, can-
ceas, testas Cochlearum & Ostrearum devoravit.
vitrivoracis, nomine Lazari, meminit etiam Realdus
Anatom. Lib. 15. p. m. 486. de qvô tamen inter παμ-
seu Cunctivoros pluribus agemus.

§. 76.

apidivororum etiam ut afferamus aliqvot exempla, la-
avellanæ magnitudine decem vel duodecim devoravit,
corpore qvodam triginta injectos seu devoratos, horis qvan-
qve viginti qvatuor, qvandoqve octo, interdum qvasi qva-
raginta octo in corpore retentos per alvum excrevit Cultri-
arus modò allegatus Londinensis, atqve ab haustu vini albi
nitum lapidum, qvos assumserat, accelarari spatioqve ho-
um sex deturbari per inferiora asseruit: Lapides rotundos
uor vel qvinqve qvotidie sibi assumsit, ut retundantem in
iculô aqvositatem, qvæ sæpius deliqvium causata, subitò
efficeret, cùm mirum hoc remedii genus nunqvam fefel-
lerit.

Lapidivori.

lerit. v. Thom. Bartholin *Act. Hafnienf. Vol. V. Obf. 107. p. m. 278.* Puer qvidam mendicus qvæftûs gratiâ lapides qvamplurimos, juglandis qvoqve magnitudine deglutivit, ut eorum mutuò fe fe attingentium fonitus audiretur, atqve deinde per alvum fine labore eosdem dejecit ablutosqve rurfum, devoravit, uti ex Platerô refert Daniel Sennertus *Pract. Lib. III. Part. 1. Sect. 1. cap. 3. p. m. 16.* Ante aliqvot annos in Angliâ miles qvidam gregarius lapidum digeftione famigeratiffimus fuit, qvem fagacioris ingenii vir inqvifitionis causâ viginti qvatuor horis continuis fecum retinuit, totoqve hoc tempore ipfum præter lapides lapidumqve fragmenta eximiæ molis nihil cibi affumere vidit; imò excrementa ejus maximâ in fubftantiâ fabulofa, lapidibus devoratis in ipfius corpore in fabulum diffolutis ac diminutis confiftere obfervavit, vid. Robert. Boyle *de Utilitat. Philofoph. experiment. Exercit. 3. p. m. 166.* Refert etiam Petrus Borellus *Obfervat. medicin. phyf. Centur. 1. Obferv. 69. pag. m. 69.* fe Monfpelii adolefcentem qvatuordecim annorum vidiffe, qvi lances integras calculis pollicis craffitiei refertas è cochleari deglutiebat, vinum defuper bibendo, idqve fæpius in die. Ibidem etiam dictus Autor pueri meminit multas nuces integras pro minimô pretiô deglutientis rurfusqve eas evomentis, de qvô etiam libellus, fub titulo: il mangiafaffi, feu Lapidivorus, extat. Simile exemplum Lapidivori ante aliqvot annos mihi in curiâ Dresdenfi videre contigit, & qvidem in pauperrimô qvodam Bohemô, octodecim circiter annos natô, qvi in meâ præfentiâ primò ftupæ cannabinæ, uti â reftionibus vendi folet, ultra libram femis, digitis & ligno qvodam ori intrudebat illamqve avidiffime devorabat, deinde lapides duros feu filices numerô qvindecim, non angulatos fed oblongos & leves, qvos ad Albim pro fedandâ fame collectos cum multis aliis fecum geftabat, non avellanas magnitudine fed jugulandes longè fuperantes, ponderisqve ab uncia femis a

[illegible] Observatio.

una

unum post alterum qvasi ludens ori
deglutiebat; qvos in Ventriculô, ex
cente, non solum tactu discernere,
ione dijudicare licebat. Hos autem
eliqvis eligebat, qvia eosdem faciliùs
um excerni fatebatur. Præter calculos
tivorax noster hîc loci etiam sexcenta
ò canes & feles viventes cum pelle & car-
odô capite & qvandoqve intestinis) magnô
râsse dicebatur. Referebat etiam idem, fi-
esse natu majorem, pariter talia incongrua
nqve superantem. Hujus Polyphagi seu Pam-
qvoqve incisa reperitur, qvâ dextrâ manu pe-
am, sinistrâ magnum vitrum, dentibus autem
... tenet, cum hac subscriptione: Ei-
... Abbildung des vielfräßigen Bau-
... in gegenwärtigem 1701. Jahr in Oester-
... unterschiedlichen Orten, zu grosser Ver-
... glaubwürdiger Personen, eine lebendige Katze
... Haar, nicht weniger andere Dinge, als Kieselstei-
... Fleisch, Filz, Felle, Glas und dergleichen mit
... ihm bloß zu einem Frühstück gefressen: wie dann auch ein
... ebenfalls zwey kleine Kinder, dienet, und solle er in
... Zwilling und auch ein solcher sein Bruder aber, der mit
... den lebendig gefressen haben. Vielfraß ist, in Prag
... Er wurde in einem Wal-

§. 77.

... ejusmodi cunctivorus seu ... παμφάγος non ultimus est Cunctivorus Pamphagus
... vitrivorax dictus ... Paulo antè ex Reald. Co-
... Lib. ... ationem feci. Hic enim vi-
... lapides, ligna ... animalia, carbones, pisces è
vivario

vivariô extractos adhuc salientes vorabat. Vorabat lutum, lineos laneosqve pannos, fœnum, stipulam, &, ut brevi omnia complectantur, qvicqvid illi edendum seu deglutiendum potiùs offerebatur, mercede propositâ dictum ac factum ingurgitabat. Testem hujus rei allegatus Columbus inter reliqvos allegat Martinum Aromatarium Patavii ad Angeli insigne, cui sacculum carbone refertum & saccum insuper devoravit. Qvô visô Pharmacopœus, qvod pollicitus fuerat, persolvit, comminatus, ne Pharmacopolium ampliùs accederet, veritus ne se cum tabernâ & vasis ederet. Scribit etiam Columbus, dictum Lazarum nullô prorsus gustu, dum viveret, præditum fuisse, nullam in edendô voluptatem, nihil injucundum persensisse; insipida, amara, dulcia, pingvia, salsa, acria non distinxisse. Item annectit, qvartam nervorum conjugationem, qvæ gustûs gratia in aliis hominibus à naturâ producta est, in hoc Lazarô vitrivorace neqve ad palatum, neqve ad lingvam reptasse, sed ad occipitium fuisse reflexam. Bononiæ Ao. 1626. Bajulus volens vel mercede incitatus, urceos, clavos, coria, ligna, angvillas, aves implumes & mures vivos devorabat, & absqve vitæ discrimine per anum omnia egerebat, uti ex Aldrovandô recenset Philipp. Jacobus Sachsius à Leuwenheim *M. N. C. Dec. I. An. I. Obs. 83. Schol. p. m. 201. seq.* ex qvô etiam seqventia hoc locô inserere liceat: Vidit Eusebius Nierembergius in Aulâ Philippicâ hominem, qvi omnia gustabat, omnia vorabat, laneos pannos, coria, vivos mures, imò semel visus est manducare vivum felem cum pelle piloqve, ipsumqve ejulans & repugnans animal ipse mordebat. Item, vixit Pragæ eô tempore, cùm pars urbis præsidiô Svecicô firmata esset, Annô circiter 1647. mirandæ constitutionis homo, qvi canes & alia viva animalia comedit, atqve in præsentiâ & consessu *Axelii Lillii*, Præsidii Svecici in Misniâ Gubernatoris, Comitis Kœnigsmarckii, Comitis de la Garde, Comitis de Lewenhaupt, aliorum

qv

mercede aliqvot Imperialium conductus porcum pilis dentibus arripiens, ab opere non im totum, remotis solummodò intestinis, ab- m, cùm admoneretur, ut & intestina farcta eret, pretiô unius ducati persvasus eadem qvo- stupentibus & ad ista fercula canina nauseanti- .

Hunc Omnivorum Pragensem communi no- um den Peltzfresser, vocârunt incolæ, teste Geor- . N. C. Dec. I. An. 4. & 5. Obs. 143. p. 150. idemqve de devoratô seqventia refert: Pamphagus seu omni- ragensis Anno 1659. die 26. Junii ante meridiem, is præsente & procurante, pretiô unius aurei num- ctus porcellum vivum satis grandem, pro qvô binos s Imperiales, unà cum Cute setigerâ frustillatim de- non nisi sale pro condimentô utens & interdum Ce- austum superbibens. Interrogatus â me (Segero) an atum aliqvem perciperet saporem? gratiorem sibi cibum crudum affirmavit, qvàm si coctam voraret Omnibus autem prætulit lingvam, qvam etiam è porcelli vi extractam dentibus mordicus ablatam deglutivit. De Virô, qvi Urceos vitreos, clavos fer- qve multa devoravit modicâ stipe, inde paululum con- præcordiis singula reddidit, aliqvando etiam ad octo- ros magnos crudos comedit, vid. Hier. Cardan. *de Rer.* ap. 8. p. m. 508. *Jenæ fuit* Civis Academici, Neandri, mente captus gramina, brassicæ radices, aves viven- qvæcunqve offerebantur, avidè comedebat, teste Go- Moebio *Fundam. Physiolog. Med. cap. 10. p. m. 164.* fractas & vitrum comminutum devorantium meminit Pe- ctus *Obs. Lib. 15. Obs. 5. Schol. f. m. 167.* Anno 1632. ii viciniâ vixit homo qvidam, nomine Claudius, na- laringus, annorum circiter qvinqvaginta octo, qvi nihil

nihil fœtidum, nihil injucundum abhorrebat, vitra, lapides, ligna, carbones, ossa, leporinos & aliorum animalium pedes cum pilis, lineos laneosqve pannos, viva animalia & pisces adhuc salientes, imo etiam metalla, patinas & orbes stanneos dentibus confringere & vorare sæpissimè visus est. Vorabat præterea lutum, sevum & candelas sevaceas integras, testas cochlearum, animalium stercora, cumprimis bubulum calidum adhuc, prout è matre venit. Præterea potabat aliorum Urinas cum Vinô & Cerevisiâ mixtas. Vorabat fœnum, stramen, stipulas & qvicqvid ipsi â nobilibus devorandum offerebatur, vilissimâ mercede propositâ ingurgitabat. Præterea duos mures viventes adhuc deglutivit, qvi ipsius Ventriculum ad semihoram usqve creberrimis morsibus lancinârunt. Candelas sebaceas easqve crassiusculas & ardentes, & alio tempore integrum caput de porco assatum devoravit. Imò intra paucos dies integrum vitulum crudum & incoctum cum coriô & pilis se esitaturum promisit, uti ex literis Johannis Nesteri, Medici Rochlizensis, refert Daniel Sennertus *Paralipom. ad Lib. 3. p. m. 128.* Petrus Coragius, è famulitio Ludovici Regis Hungariæ, stupendô naturæ & omnia conficientis stomachi robore mures vivos præcisasqve felium caudas & abjecta in plateis canum cadavera tetrâ sanie & tabô vermibusqve scatentia absqve horrore & ullâ gulæ nauseâ mandere vorareqve solebat, juxta Thom. Lansii *Consultat. Orat. contra Hungar. p. m. 594.* Rosinus Lentilius *M. N. C. Dec. II. An. 2. Obs. 150. p. 327. seqq.* pueri tredecim circiter annorum meminit, qvi post Epilepsiam rationis usu privatus præter homerdam propriam etiam stercora aliorum animalium devoravit, intestina in fimetis reperta, cùm tenacitate membranaceâ dentium aciem eluderent, more ciconiarum deglutivit, ut mirum planè fuerit, spiritum nunqvam ei fuisse interclusum; hæc intestina ipsi postea fuêre ad ulnas aliqvot faucibus protracta, qvod agyrtæ cum taniis facetô sanè s

[C]orium item, lintea vetusta, limum figuli-
[f]lia arborum & sentium, lactucam & brassi-
[c]â cum caulibus magnâ copiâ devoravit. Ali-
[...]ro nodulô purgante aliqvot vicibus exhauri-
[...]æscriptô, vino infusas cum vinô, speciebus &
[...] unâ vice abliguriit, nil inde qvicqvam incom-
[...]vàm ut anxiè sudaret. Apud Ferrarienses qven-
[...]em qvàm hominem potiùs dicendum, qvi Coria,
[...]ta vitrea vasa comedebat & digerebat, ut eum
[St]ruthiocamelum appellaverint avem, Te vidisse scribit
[...]itanus *Curat. med. Cent. 2. Curat. 69. Schol. f. m. 192.*
[...]s Hagendornius Virum plebejæ sortis novit, cui per
[...]os nihil magis in deliciis fuit, qvàm araneos fortè ob-
in escam capere, Cancros viventes crustaceâqve veste
[i]ndutos deglutire, candelasqve sebaceas amplô oris
[de]vorare. *v. M. N. C. Dec. II. An. 4. Obs. 70. p. 147.*

§. 78.

[...] possum qvin hoc loco *magicæ* deglutitionis exem- *Deglutitio magica.*
[...]ducam. Scilicet cùm *Bohemiæ* Rex Wenceslaus Prin-
[...]ariæ, qvem *Palatinum vocant*, filiam nomine Sophiam,
[...]m duceret, novus *Socer*, ubi Generum ludicris spe-
[...] & magicis præstigiis *delectari* cognovit, plenum lu-
[...] præstigiatorum *plaustrum* Pragam secum advexit.
[...]los explicat, præstantissimus artificum ludibria artis ad permulcen-
[...] ore usqve ad aures dehiscente, adest inter Spectatores Zyto, Wenceslai
[...] illum Palatini cum omni apparatu subitò devorat, so-
[...] duntaxat calceos, qvia lutô obliti videbantur, exspuens,
[...]qve inde petens ventrem insolitâ vescâ gravem in fo-
[...]vâ plenum exonerat, præstigiatoremqve adhuc madi-
[spec]tatoribus restituit, passim [...] ad ridendum, adeò ut cæteri
[...]jus socii à ludô deterren[...] juxta verba Johannis Du-
bravii

U a

bravii *Histor. Bohemic. Lib. 23. p. m. 611. seq.* Refert etiam L. Apulejus *Metamorph. siv. de Asin. aureo Lib. 1. p. m. 130.* se Athenis proximè ante pœcilem seu porticum circulatorem asperrissime eqvestrem spatham præacutam mucrone infestô, devorantem: ac mox eundem invitamentô exiguæ stipis venatoriam lanceam, qvâ parte minatur exitium, in ima viscera condidisse &c.

§. 79.

Pyrophagi. Deniqve etiam Pyrophagos seu Ignivoros silentiô præterire non possumus, qvorum alii v. g. ferrum candens, aut picem, aut sulphur accensum ori seu lingvæ tantummodò immittunt, alii etiam per Oesophagum in Ventriculum demittunt seu deglutiunt: Turcam Sacerdotem manum injecisse ferro, qvod in foculô, ad eum usum accensô, candens erat factum, idqve ori qvoqve insertum omnem in partem aliqvandiu versasse, non sine salivæ stridore ex Augerii Gissenii Busbeqvii *Epist. 4.* refert Thomas Bartholinus *Histor. med. Cent. VI. Hist. 51. pag. m. 282.* Anno 1677. Johannes Conradus Peyerus Genevæ vidit Circumforaneum Anglum, qvi ignem variè tractabat & devorabat. Prunas enim nunc simplices, modò sulphure inspersô vehementiùs accensas ori ingessit, dentibusqve comminutas deglutiit. Idem candens ferramentum sine noxâ lingvæ exsertæ admovit celerrimè. Insuper Ceram communem, picem, sulphur, ceramqve qvam vocant, Hispanicam, mixta, liqvata & accensa omnia, fumô & flammâ è faucibus prodeunte, absumsit. vid. Pæon. & Pythagor. seu Harder. & Peyer *Exercit. anat. & medic. Exercit. 14. p. m. 68. seq.* Londinensem qvendam Circumforaneum non modò ferrum candens manibus tractare, laminas ignitas lambere, sed etiam massam ex pice, sulphure, laccâ, resinâ, cerâ, totam flammantem in ore volvere ac masticare, imò candentibus in ore ejusdem detentis follisqve ministeriô accensis prunis impositâ ostrea cruda in momentô assari cum stupore aspexit Oliger Jacobæus, *vid. Act. Hafniens.*

07. pag. m. 278. Ignivori cujusdam celebris meminit etiam Johannes Muys *Prax. Chir. ra-* &. p. m. 166. De ejusmodi Pyrophagô Ehren-rnius *Histor. med. phys. Cent. 3. Hist. 94. pag. m.* refert: Anno 1679. Gœrlicium venit homo is, artis suæ testimonia aliundo accepta osten-iem ignitaqve mirè devorabat. Scilicet primò itos sub dentibus servabat, halituqve è faucibus los, qvasi flabellô qvodam in flammam continuam Deinde ceram rubram Hispanicam, priùs accensam à guttatim fundebat, unde subortô sibilô qvodam x coagulatam manu præhendens nobis monstrabat. nebat ceram flavam, picem, sulphur, de qvibus in-qvefactis & accensis capiebat, qvantum cuspide cultelli terat, id in fauces immittendo & devorando cum stre-odam in gutture. De Chymico qvodam Anglicô, no-Richarson, eadem experimenta reperire licet. *dans le Jo-Journal des Sçavans p. m. 54.* scilicet: Le Sieur Ri-, Chymiste Anglois 1) mâche des charbons, qve l' long temps tout ardens dans sa bouche. 2) Il fond ffre, le fait brûler dans sa main & ensuite le porte tout sur le bout de sa langve, où il acheve de le consumer. met un charbon ardent sur la langue, sur le qvel il fait un morceau de chair crüe ou une huitre, & souffre sans iller, qv'on l'allume avec un soufflet, pendant l'espace demy qvart d'heure. 4) Il tient un fer rouge dans pendant un long temps sans qv'il y reste aucune bouche, & avec ses dents le porte sur un fer à repasser, & là le prend de la qvelle il fait son experience) avec autant de force un autre pourroit jetter une pierre. 5) En fin il avale fondu & de la poix, souffre & de la Cire mé les

lez ensemble tout enflammez, de telle maniere, que la flamme en sort de sa bouche, & cette composition fait autant de bruit dans sa gorge, qv' un fer chaud qv' on trempe dans l'eau. Et *l. a. p. 217.* Dotardus in Epistolâ de hoc ignivorô, ubi de hôc artificiô ejusqve modô prolixiùs agit, inter alia scribit: que deux personnes connuës dans Paris ont mâché plusieurs fois en presence de leurs amis des charbons ardens sans se brûler. Iem *p. 219.* qv' une d' Orleans faisoit degoûter sur la langve de la Cire d' Espagne allumée, sans qv' il y parut aucune impression sensible. Refert etiam Johannes Nicolaus Pechlinus *Observ. med. phys. Lib. 3. Obs. 9. p. m. 411.* sibi olim notum fuisse senem, qvi lingvâ carbones delibavit lambitqve;. Et Rosinus Lentilius non modò Ignivorum Londinensem, cujus ex Actis Hafniensibus mentionem fecimus, Anno 1679. Mitaviæ in Curlandia, sed etiam postmodum Creilsheimii mulierem qvandam qvæstum ejusmodi epulis factitantes se vidisse refert *M. N. C. Dec. II. An. 2. Obs. 150. Schol. p. 332.* Omnia hactenus recensita experimenta ante qvadraginta circiter annos in Nundinis Lipsiensibus, solutis paucis grossis, a variis ejusmodi artificibus, masculis & fœminis, cuilibet videre licebat.

§. 80.

Venenivori. Restant adhuc Venenivororum aliqvot exempla adducenda. Qvamvis enim jam supra Capite secundô aranearum atqve bufonum vivorum â personis Picâ laborantibus vel ex malitiâ deglutitorum exempla adduxerim, reperiuntur tamen qvandoqve Medicastri & Agyrtæ lucricupidi, qvi, qvò medicamentis suis majorem fidem acqvirant, nonnunqvam summô cum Vitæ periculô publicè in theatris varia venena degluttiunt, qvale exemplum recenset Baldassar Timæus à Güldenklee *Lib. 7. Cas. 16. p. 321. sq.* Circumforaneus, inqviens, natione Gallus, Pulverem bezoarticum gryseum contra omnis generis venena publicè divendens, ut fidem medicamento faceret, varia venenorum genera

idqve sine noxæ alicujus notâ, siqvidem, ut
lvere illo bezoarticô se præmunivisset; Hau-
enenum ex bufone vivo recenter expressum,
: ferret oculorumqve scotomiam, Vertigines
mata persentisceret, subitò è pegmate descen-
um ægrô gradu contendit, missâ ad me Schedu-
rant verba: Qvæso per Deum immortalem, mit-
ò, subitò aliqvod Vomitivum, alias morior. Qvan-
us videretur Agyrta, nefariis & tam periculosis
i lucro inhians, cui perpetratæ temeritatis suppe-
emedium, ob præsentissimum tamen, in qvô versa-
e periculum, misi Aqvam benedictam Rulandi, qvæ
o tunc ad manus erat; vomuit plus septies rejectâ &
n materiâ qvadam fœtidâ variiqve coloris: Hinc tri-
us continuis Theriacam Andromachi cum Vinô ca-
xhibui, utqve balneô assumtis alexipharmacis per inter-
eretur sudoresqve evocaret totumqve Corpus aqvâ ca-
ret, svasi, qvô factô brevi convaluit, colore tamen
ea floridô in virescentem qvasi & pallidum mutatô.
restitutus, oblato mihi sostrô, dolum sponte aperuit,
e domi oleum olivarum affatim bibere, postmodum in
prodire & venenum sumere, hinc sine mora diverso-
tere, immissoqve in fauces digito venenum oleo su-
ns evomere, tandemqve pulverem bezoarticum vel The-
usurpare, & sic qvidem vitæ periculum declinare, ni-
ius magnam virium jacturam exinde persentiscere, adeò
m constituerit ab hoc acqvirendi modô imposterum de-
Sed talia conantem vicit habendi scelerata cupido, cu-
re Pragæ denuò hoc venenum hausit, & cum illud re-
neutiqvam posset, paulo post extinctus est. Hæc

§. 81. Ean-

Observatio.

§. 81.

Eandem Venenum assumendi temeritatem etiam mihi adhuc puero Anno circiter 1668. Haynæ, in patriâ meâ, videre contigit. Notus scilicet ille Venenivorus Lipsiensis, Johannes Teuscher, non procul ab eadem Civitate (in pago Naundorff) natus, nundinis æstivalibus Theriacam suam, cujus præparationem Venetiis didicisse gloriabatur, venditurus, contra Pestem & omnis generis venena tanqvam infallibile Alexipharmacum commendans, se crastino die ejusdem Virtutes & efficaciam per assumptionem Veneni in seipsô monstraturum esse, publicè promittebat. Qvapropter seqventi die horâ circiter undecimâ, in forô publicô, omnes suas Theriacâ completas pyxides differentis magnitudinis, qvas obsignatas publicè vendere solebat, in acervum confusè permiscebat, ex qvibus, ipsius permissu, rusticus qvidam post novam commiscelam, unicam pyxidem eligebat, ut ex eadem Theriacam contra mox deglutiendum venenum usurpandam sumeret. Hac proinde apertâ ex Pharmacopoliô bonam Arsenici albi, per schedulam ab ipsô petitam qvantitatem pulverisatam Vitro aqvâ fontanâ ultra dimidium pleno immittebat, deinde bufonem vivum, pedibus posterioribus apprehensum, super eodem vitrô ipse dilacerabat atqve in vitrum injiciebat, & paulò pòst, annulis à digitis detractis aqvam cum Arsenico, (bufone tantùm in Vitrô relicto) exhauriebat, statimqve Theriacæ suæ Drachmas circiter duas in brodiô dissolutas superbibebat. Qvô factô facies ipsius extemplo in diversos colores mutari totumqve Corpus ita intumescere incipiebat, ut ipsi in sellâ sedenti servus ejus vix vestem & Caligas solvere, calceosqve exuere posset; sicqve ad crepaturam ferè inflatus Capite mensæ manibusqve impositô post dimidiam circiter horæ qvadrantem maximam diversi coloris copiam evomebat, ut totum fere vasculum eâdem materiâ adimpleretur. Postea adhuc Drachmam Theriacæ â servô mori-

expetebat, hacqve assumtâ tremulô gradu in
i, non procul distans, â duobus robustis vi-
vel potiùs portabatur; Qvartô verò die in forô
tamen atqve pallidus adhuc apparebat; atqve
qvinqvaginta circiter annos adhuc supervixit.
venenivorô absqve dubiô etiam loqvitur David
ten *Differt. epistol. de hodiern. Medicin. stat. p.38.*
Leydæ agente, commorabatur illic Agyrta, qvi
ntidotô venenorum vires enervabat.

§. 82.

etiam vel Idiosyncrasiâ qvadam vel consvetudine va- *Venena assumpta.*
a venenata vel aliud venenum absqve periculô inge-
ter superiora exempla confirmat Joannes Renodæus
Pharmac. Lib.1. cap.13. p.m.16. etsi, inqviens, venena
sint, consvetudine tamen, qvod valde mirum, ali-
sunt. Nota enim est historiâ de puellâ qvadam, qvæ
annis venenô solô educata halitum pestiferum &
adstantibus deleterium inspiraret. Alia Agrippi-
, referente Albertô, qvæ araneas in deliciis habebat,
nen paucô vinô epotô, in qvô suffocata sit aranea, mul-
possint. Porus, qvidam Indorum Rex, Serpentibus
nis qvotidiè vescebatur, hocqve alimenti genere diutis-
us adeò venenosus factus est, ut cæteros homines vel
el halitu, vel screatu, perinde ac serpentes alii, perime-
Hellespontô genus est qvoddam hominum, qvi venenis
aluntur, Ophiogenes propterea dicti. Marsi & Psylli si-
ctu delectabantur, nec serpentum morsus & venena re-
abant. Item ex Galenô refert Renodæus anum qvandam
ensem innoxiè magnam sæpe Cicutæ qvantitatem esitas-
Vid. etiam Gothofred. Mœb. *Fundam. Medicin. Physiolog.*
p.160. Hieronymus Mercur... alis *de Venen. & morb. vene-*
cap.6. p.7. ex Sexto Empi... ico refert, fuisse anum qvan-
dam,

dam, qvæ triginta drachmas cicutæ sine ullâ læsione sorbebat. Similiter Lysidem qvendam fuisse, qvi drachmas qvatuor opii sine læsione edebat. Varia ejusmodi exempla de Araneis, Opiô, Helleborô, Scammoniô &c. congessit Johannes Schenckius *Observ. Lib. 7. fol. 911. seq.* vid. etiam Joh. Jonston. *Thaumatogr. Class. 10. cap. 2. p. 439. seq.* Novit Rosinus Lentilius Ambergæ in Palatinatu superiore adolescentem lorarium, â magistrô qvotidiè vapulantem, vitæ tædio araneum prægrandem contritum cum calcis vivæ notabili qvantitate deglutiisse citra noxam. *v. M. N. C. Dec. II. An. 3. Obs. 46. p. 133.* vid. etiam Benj. Scharffii *Antidot. Prophylact.* oder Gifftmischer, *cap. 5. p. 34. seqq.* ubi addit: er habe vor etliche zwantzig Jahren einen Mann in Weissensee gekannt, der die grösten und dickesten Spinnen ohne Schaden und mit Lust gespeiset; Und wem ist der Storger und Marckschreyer Betrug verborgen? welche auf öffentlichem Marckte den ärgsten Gifft, Arsenicum, nachdem sie sich vorher zu Hause mit Milch, fetten und lindernden, auch mit Gifft-tilgenden Mitteln præserviret, davon ausführlich in meinem teutschen Primerosio *Lib. 1. cap. 7.* gehandelt wird, einnehmen, und denselben ohne Schaden von sich geben, solche Krafft ihren untüchtigen Medicamenten zuschreiben.

Antidota.

§. 83.

Pingvia autem hoc in passu a Venenivoris anteà assumi, paulò antè è Bald. Timæo a Güldenklee vidimus, cujus circumforaneus oleum olivarum in qvantitate biberat; Et Cornelius Stalpart van der Wiel *Obs. rar. Cent. post. Obs. 15. p. 161.* inqvit: experientia diuturnior monstrat, corrosivum remedium parti cuidam Corporis impositum, accedente pingvedine, vi amittere. Comperimus qvoqve ipsum Arsenicum parum laturum esse detrimenti, ventriculô prius intus pingvedine oleô oblitô, qvâ etiam arte Circumforanei vulgum decipi fallacibus verbis effectum illum suis tribuendo medicame

...idotis, cùm tamen brevi pòst, ob pingvia as-
...m rursus evomant. Huc pertinet etiam, qvod
...à contra venenum usu scribit Robertus Boyle
...oph. experiment. Exercit. V. cap. 16. §. 6. p. 323.
...ud Italos aliosqve experimentô constat, qvod
...pionum sanetur solâ partis læsæ inunctione Oleô
...n qvô Scorpionum copia suffocata fuit: Exem-
...haud absimile nobis proponit Piso in Medicina Bra-
...i de efficaciâ Antidotali celebris apud Brasileenses
...amby, stomacho vacuo commestæ locutus, histori-
...item notatu dignissimam recenset: qvod scilicet ipse
...Brasiliensem qvendam, qvi apprehensum Bufonem præ-
...venenô turgidum â Brasiliensibus nomine Curum in-
...communiter totâ mole Bufonibus Europæis majo-
...virulentum solummodo succum florum & fo-
...plantæ dorso ipsius guttatim affundendo illicò in-
...Fol. m. 89. seq. Gvilielmi Pisonis verba Medic. Brasil. Lib. IV. sic sonant: Potentiâ antidotali præstare
Nhambi & toxico summè adversari, experimentô com-
... habeo. Itaqve qvod vidi, hic referam: Brasilianus
Bufonem nactus prægrandem & venenô tumidum, suc-
...is & foliorum tergo leviter instillatô, cum confestim e-
... Nec tantum animantia venenata extingvit, sed & præ-
... hominum adversus venena munit, si manè & ventricu-
...lo jejunô manducetur.

§. 84.

Qvantum autem ad innoxium venenorum usum & esum à teneris annis consvetudo faciat, præter allegata do- [illegible] adhuc alia exempla [illegible] anus illa Atheniensis, cujus ex Renodæô meminimus, [illegible] exiguâ Cicutæ portione [illegible] nullô detrimentô [illegible] magnam progressa est copi- [illegible] principiô enim pau[illegible] [illegible] ipsâ devictum est, at con-

a Consuetudine.

a

consvetudo naturale reddidit, juxta Galen. *de simplic. Medicament. Facult. Lib. III. cap. 18. fol. m. 21.* Memorat etiam Augustinus *Lib. 2. de Morib.* Manichæorum, illustrem qvandam Mulierem Atheniensem venenis se adsveviſſe, ut ob delictum qvoddam Capite damnata venenis, qvibus necanda esset, extingvi non potuerit. vid. Corn. Stalp. van der Wiel *Observ. Cent. II. Obs. 22. Schol. p. 251.* qvô locô etiam ex Simone Virelio seqventem recenset Observationem: Vixit olim Italus, cujus fama propter rara, qvæ calluit, artificia, per totum erat diffusa orbem, qviqve etiam nonnullis Dei Propheta, aliis Antichristus habebatur. Hic virtutes herbarum noscere atqve experiri avidus semper fuerat qvàm maximè. Unde à primâ usqve infantiâ ita venenatarum herbarum se assvefecerat esui, ut iis, tanqvam alimentô, uteretur. Ejus autem halitus tantam qvidem afferre poterat aliis noxam, qvantam alia qvædam attactu fœmina. Qvotqvot enim ei appropinqvabant, vel animô linqvebantur, vel humi procumbebant exanimes; Adeoqve qvi, ut eum caperent, accedebant, mutatâ capiebantur sorte. Illud autem diutius fuit continuatum, donec à qvibusdam, qvibus antidotorum Clypeô probè munitis hoc datum erat negotii, tandem captus ac in carcere strangulatus sit. Femina autem, cujus hoc locô mentionem facit dictus Autor, fuit puella seu Virgo â Rege qvodam Indô ad Alexandrum Magnum transmissa, de qvâ in Sialolog, nostr. *Cap. V. §. 8. p. 177.* pluribus egimu Hæc scilicet initiô arenearum aliarumqve rerum venenataru & qvidem Napelli, sese assveverat esui, ut fortissima tandem lleraret venena haud aliter, qvam famus qvispiam solitis v tur alimentis; tandem autem usqve adeò evasit venenat solâ salivâ alioqve Corporis liqvore appropinqvantes m terimere posset. De Napelli vi deleteriâ aliqvot exempl Petrus Andreas Matthiolus *in Dioscorid. Lib. IV. cap. 73 768. seqq.* &c. Huc pertinet etiam Historia Mithridat

[illegible]tus in nostris Pharmacopoliis satis nota,
[illegible]n accepit. Ipse scilicet a juventute andi-
[illegible]ò parvam, deinde majorem Veneni qvanti-
[illegible]iere consveverat; unde à Venenis adeò im-
[illegible]tandem iisdem cum alimentis mixtis vel aliô
[illegible]s interimi non posset; unde Martialis in hunc.
Lib. 5. Epigr. 78.

[illegible] potô Mithridates sæpe venenô,
[illegible]oxica ne possent sæva nocere sibi.

[illegible]Pompejô victus metueret, ne in Triumphô ab illô
[illegible]retur atqve pro spectaculô haberetur, veneni por-
[illegible] neqvicqvam mortem accelerare vel inferre
[illegible] à Tribunô qvodam, Bitiriô, precibus exora-
[illegible] alios, à seipso gladiô perfossus est.

§. 85.

[illegible] Deglutitione naturali, qvâ scilicet alimenta vel alia *Varia aspera arteria illapsa.*
[illegible] per Oesophagum ad Ventriculum detrudi solent,
[illegible] adhuc venit, qvandoqve etiam assu-
[illegible] vel alia præternaturalia non tam per gulam ad Stoma-
[illegible] qvàm per Laryngis rimam, Glottidem dictam, atqve
[illegible]titione ab Epiglottide seu operculô tegi solitam, variis
[illegible]ibus per asperam arteriam ad Pulmones decidere, sicqve
[illegible]ymptomata, interdum etiam suffocationem ipsamqve
[illegible]n causari: e. g. Juvenis qvidam pomum furtim ablatum *Pomum.*
[illegible]turus magnam ejus partem morsu abscidit. Interim â
[illegible]e vocatus, venturum se, respondet, ac simul demorsam a.
[illegible] partem in ipsum tracheæ aditum attrahit; unde suffoca-
[illegible] jamjam imminebat, nisi collabanti qvasi natura particulam
[illegible] ex ore perturbâsset, ac per tubulum, vehementi spiri-
[illegible] propulsus fuisset globulus [illegible]iti ex Oswaldo Gabelcho-
[illegible] Johannes Schenckius *Obs. medic. Lib. II. fol. 214.*
[illegible] sequentia exempla: Trepander Citharœdus

insi-

Ficus. insignis Spartæ canens cùm ore hiaret, qvidam ficum temerè jaciens faucibus ejus tantâ vi impegit, ut strangulatus fuerit. *Pyrum.* Et Drusus Pompejus cùm puer ludens jactum in sublime pyrum ore excepisset, idqve altè in guttur descendisset, præclusâ animâ, mortem obiit. *Pomi nucleus.* Pomi nucleus Medici cujusdam Dantiscani Uxori casu in arteriam asperam irrupit, secuta statim continuâ tussi, postea Phthisi, deniqve morte, juxta relationem Johannis Schmidii *M. N. C. Dec. I. Art. 4. & 5. Obs. 24. p. 26.*

§. 86.

Nucleus cerasi. De Nucleo Cerasi per asperam arteriam in pulmones delapso Phthisin lethalem causante, hanc observationem communicat Alardus Mauritius Eggerdes *M. N. C. Dec. II. An. 10. Obs. 66. p. 123. sq.* Admodum Reverendus Pater Christophorus, Abbatiæ S. Martini prope Treviros Senior, cùm aliqvando post deambulationem in hortô, signô ad Vesperas datô, Ecclesiam ingredi vellet, in ipsô processu Cerasa ex arbore pendula conspicit, qvorum pulchritudine allectus arboris ramum ad se inclinat, ex qvô non tam manu, qvam ore ipsô fructûs carpit; qvos cùm festinanter deglutiret, nucleus, vel deviando, vel tardius ad pontem volatilem appellendo in asperam arteriam incidit; qvô perceptô non felicior infelice Patre Adamô, Pater ex hortô ad templum se contulit, cumqve vomitu riendô, tussiendô & screandô Fratres horas decantantes inte turbaret, ex templô ad cellam se proripere cogitur, ubi tussis violentiam ferè exanimatus ad qvietem se compo somnôqve spe citiùs obrepente aliqvot horas dormivit, e lans nil mali ampliùs sensit, qvare consveta sua munia, cionando chorumqve freqventando rursus executus est nô unô præterlapsô circa idem fere tempus, qvô nu deglutierat, tussire, nauseare & febricitare incepit, M idcirco accersi facit, sed morbô indies exacerbatô tandem irritatus tussi, lapidem nucis moschatæ ma

em magna materiæ purulentæ copia subsecuta est. cui undiqve viscositates adhærebant, Infirmarius rsit, & Medico, qvalis esset, divinandum obtulit. Facie erat scaber & asper, colore instar tartari crudi, ut inde t, esse frustum tartari, casu in hanc formam coagulati. orem Medicus mox percipiens cupidus fuit interiora strandi; malleô igitur leviter ictus cortex tartareus dis- remanente sub malleô nucleô Cerasi integrô, qvi tam re- apparebat, qvasi ab aliqvot diebus è fructu primùm ex- qtus fuisset. Patiens post paucos dies totus emaciatus vi- te defecit. Matrona qvædam Hellingburgensis officulum Ce- si per imprudentiam deglutivit vel deglutire voluit, substitit ò ipsum in faucibus per plusculas hebdomadas non sine acer- bis doloribus ob partium sensibilium ruptam unionem. Tu- mor modò ovi columbini, modò pomi mediocris magnitudine succrevit, & spicule nonnihil detumuit, ad suppurationem ta- men nunqvam pervenit. Tandem Officulum limosô & tartareô involucrô sensim obductum noctu per tussim exspuit in pelvim, inde [illegible] de mali amplius perpessa. Officulum ipsa ægra malleô [illegible] exploratura qvid esset. Cortex verò undiqve qvi- nucleo inductus fuit, sed inæqvalis & asper, acutis hinc cuspidibus, lapideâ duritie, colore ad viridem vergente &c. *Thom. Bartholin. Histor. med. Cent. IV. Obs. 85. p. 404. seq.*

Anno 1620. Wittebergæ Vir qvidam Cerasa comederet, [illegible] s cum maximô suffocationis periculô & tussi maximâ in [illegible] & tandem in ipsum pulmonem illapsus est. Unde suf- focationis periculô cessante in eam venit opinionem illum suf- [illegible] valde erat obnoxius nucleô, sed â catarrho præcipiti, cui [illegible] provenisse. Verum duravit per in- [illegible] tussis ista [illegible] & dolorem qvendam gra- [illegible] in dextro latere sensit. Tandem cùm nocte [illegible] tussisset, nucleum illum pitui-

pituitâ obductum tuffi rejecit, & ab eô liberatus eft. vid. Dan. Sennert. *Practic. med. Lib. II. Part. 2. cap. 1. p. 141.* Idem Sennertus etiam ad Michaëlem Dœringium fcribit: putasne, qvod nucleus cerafi in pulmonem delabi poffit, atqve ibidem unâ atqve alterâ feptimanâ hærere, anteqvam iterum rejiciatur? Ego impoffibile non puto, atqve id nuper, nifi planè fallor, obfervavi. Refpondet autem Dœringius: Bimeftris tua qvæftio bimeftre poftulat refponfum: ajo, qvòd in altum fublatâ Epiglottide, nucleus intra afperam arteriam qvidem deferri, qvin tamen fuffocationis periculum inducat, fieri vix poffit. Videmus, qvantam periculi vel guttula faltem aliqva ἀλλοτρίως eò delata, vel micula panis eò delapfa minetur. Qvod fi tamen nucleus ille in fuperiore parte arteriæ non diu hæfit, fed vel propter arteriæ amplitudinem, & propriam lubricitatem præpropere ad arteriæ divaricationes defcendit, vel propter pulfationes in dorfô factas, in pulmonem detrufus fuerit, qvin aliqvando ibi hærere potuerit, priusqvam rejiceretur, diffiteri nolim: videmus enim vermes, calculos, veficas in pulmonibus genitas fatis diu ibi latere poffe.

§. 87.

Nucleus prunorum.

Prunorum nuclei in afperam arteriam illapfi tuffiqve redditi exemplum refert Ehrenfridus Hagendornius *Hiftor. med phyf. Cent. 1. Hift. 80. p. 116.* Annus erat 1669. qvô Menfe Decembri circa Feftum Natalitiorum Chrifti ancilla qvædam fervitiis Civis cujusdam Gœrlicenfis, pro cœnâ comedit P Ungarica. In actu hoc comedendi verfans, auditô mur cum clangore tintinnabulorum, qvibus uti folet fictiti Jefulus, accurrit plenis buccis ad feneftram & videndi fcultandi gratiâ. Visô autem â fe monftrô illô homini Hannß, noftratibus dictô, ad rifum commota deglutit prunì, qvem in afperam arteriam illabi fentiens jamjam videbatur, fubfecutæ mox vomitiones cruentæ, cum

…aud vulgari.
…monstrabat
…tia, vomitoria
validissimum
…s tussiendi cona…
…onatâ qvasi ero…
…per idonea posse
…a fuit. *vid. etiam*
…entem historiam
…stophorus Rœste…
…licet Anno 1616
…artum, deglutiit
…oracis hærere di…
…go indidit & nuc…
…longô tempore an…
…sed dolorem in
…enta & purulen…
…pum servans.
Dyspnœam m…
…inde convell…
Hippocrati…
…nucleum t…
& tunc il…
…derelicta
…deum n…

Qvæsita, ubi hæreret nucleus, mi-
…oris latus dextrum. Dantur hinc
…aliaqve, sed sine successu. Tandem
…oddam medicamen concitatâ, inter
…ûs alterô die nucleus iste prosiliit, par-
…, cum sputô cruentô, qvod tamen &
…sublatum, & ægra pristinæ valetudini
M.N.C. Dec. I. An. 2. Observ. 242. p. 343.
de Nucleo Prunorum deglutitô annotavit
…rus *M. N. C. Dec. I. An. 3. Observ. 333. p. 545.*
. *Ursula Schreerin*, annum agens decimum
nucleum prunorum, qvem cùm in mediô
…ceret, *Chirurgus ceream candidam Oesopha-*
…eum hac ratione detrusit. Ipsa tamen cùm
…tea tussisset, nunc multò magis tussire cœpit,
…thorace non sensit. Exspuebat subinde cru-
…a; *febrilis* calor adfuit, qvandoqve tertianæ ty-
Triduô anteqvam nucleum ejiceret, incidit in
…cum continuô raucô sonitu; Labia sub-
…aximam … oculi & crura; Facies evadebat planè
…bantur, & … sine intermissione durabat, donec tandem
…a, tussis sine … cum cruentâ & purulentâ excretione,
…ssi rejiceret, … raucus sonitus cessavit, & qvæ penè
…ico dyspnœa & … *Scholiô* idem Autor nu-
…habita, restituta fuit: Et in *asperâ arteriâ hæsisse* monstrat.
…on in faucibus, sed in asperâ arteriâ …

§. 88.

Lucretiæ cuidam, cùm Nucem ponticam dente frangeret, *Nux pontica seu avellana.*
obortô risu, nux in spiritûs meatum protinus respirando de-
voluta est, moribunda statim concidit; in eô ancipiti strangu-
…qvad interiores pulmonis partes impacta est, tum minùs affli-
…cœpit, unde nihilominus spiritus gravior sonantiorqve ob-
…nô meatu audiebatur. Tum vitæ spem habere cœperunt, qvo-niam

niam confractis qvibusdam venulis, vomica in pectore exort est; qvâ tandem persanatâ, obsessis meatibus vox rauca semper percepta est, juxta verba Alexandri Benedicti *Lib. 3. de Part. Corp. hum. cap. 18. fol. m. 71. & Oper. fol. 600.* Civis Amstelodamensis septem amplius annos divexatus ab indefatigabili tussi, traxit continenter spiritum adeò difficulter, ut corpus ipsi summoperè emarcuerit; sed ejectô tandem, per vehementissimam tussim, putamine Nucis avellanæ, duxit illicò spiritum commodiùs & evasit celerrimè, qvod vitæ intentabatur, periculum. Inhæserat autem hoc putamen, qvod adæqvabat Ungvem humanum, circa caput asperæ arteriæ, uti satis distinctè indicavit æger. v. Nicol. Tulp. *Obs. med. Lib. 2. cap. 7. p. 114. sq.* Meminit etiam Alardus Hermannus Cummenus Viri cujusdam, qvi annuâ tussi ad extremam maciem redactus, solô expectorantium usu, nucis avellanæ frustulum putaminis excrevit, ante tredecim menses in asperam arteriam illapsum: inde confortantibus solummodò adhibitis brevi convaluit. *vid. M. N. C. Dec. I. An. 3. Obs. 111. p. 181.* ubi plura exempla. Item mulier Patavina post nuclei avellanæ deglutitionem inter ridendum in tussim insignem incidit, qvæ per bimestre spatium miserè ipsam vexavit cum febre & totius emaciatione. Tandem vomitoriô ... stra exhibitô, nucleum olim deglutitum adstante matre exsp... pristinæqve restituta est sanitati. Fabri ferrarii Grünberge... filiæ annô ætatis tertiô nucleus nucis avellanæ in asperam a... riam delapsus Phthisin induxit, teste Samuele Ledeliô *M. ... Dec. II. An. I. Obs. 144. p. 359. Et Dec. III. An. 3. Obs. 18. p. 19.*

§. 89.

Frustum Carnis. Cùm Mulier præfocata ab omnibus pro mortuâ h... tur, & de ejus potiùs funere, qvàm de vitâ cogitarent ... tes, paulatim qvasi graviori somnô excitata in molest... incidit tussim; qvâ cùm diu agitata esset, durioris car... nis frustulum ejecit & sanata est, juxta Anton. Benive...

Cum Agricolator qvidam impruden-
[...]stulum deglutiret, in arteriam asperam il-
[...] putrefactum, & Cordis succum tetris va-
[...] febrim & tussim & ipsam mortem non pau-
[...]xta relationem & judicium Jasonis a Pratis
[...]ib. 2. c. p. 3. p. m. 190. Sveno-Olaus, Juvenis *Ligva bubula.*
[...]um nov[...]decim, cùm in coenâ Convivis jussu
[...]ret, lingvæ bubulæ frustulum in patinâ residuum
[...]anter ori injecit, unde statim vox sublata & re-
[...] caro deglutita conatu ullô aut vi ullâ potuit elici.
[...] advocatur Chirurgus, strangulatur. Postridie Ca-
[...]rtum fui[...], inventumqve est frustulum illud lingvæ
[...]pondere [...]nciæ unius cum dimidiâ inter Epiglottidem
[...]nis rim[...]lam se insinuâsse, totamqve laryngem obtu-
[...]m arctè, [...]t vix manu eximi potuerit, unde mirum non
[...]gus & vo[...]cem cessâsse & periisse respirationem. Oeso-
[...]gus qvanqv[...]am ex viciniâ comprimentis carnis angustior
[...]rit, ex Ven[...]iculô tamen potum regurgitantem per Os na-
[...]sque defun[...]cti admisit. vid. Thom. Bartholin. *Histor. anatom.*
Cent. 1. Hist. [...] *p. m. 20. seq.* Relationem de Apertione Cada-
veris hujus [...] â Thomâ Bartholinô &
Henricô F[...] lingvâ bubulâ extincti,
Thom. B[...] [...]iren cùm duobus Chirurgis exhibitam reperies in
[...]rtholin. *Cist. medic. Locul. 50. p. 524. sq.*

§. 90.

U[...] dem a[...]væ passæ acinô mortuus dicitur Poeta Anacreon & qvi- *Uva passæ acinus.*
[...] anno ætatis octuagesimô qvintô, dum scilicet Uvæ passæ
succô tenues & exiles virium reliqvias foveret, unius acini seu
granû pertinacior in aridis faucibus humor eum suffocavit. vid.
Valer. Maxim. *Lib. IX. cap. 12. Extern. §. 8. p. m. 819.* C. Plin. *Hi-
stor. natur. Lib. 7. cap. 7. fol. m. 108.* Idem genus mortis non-
nulli etiam Sophocli adscribunt, alii tamen eundem præ nimiô
gaudiô periisse asserunt. vid. Joh. Schenck. *Obs. medic. Lib. II.
fol. 214.*

fol. 214. qvibus etiam consentit Valerius Maximus *l. 4. §. 5.* Sophocles, inqviens, ultimæ jam senectutis, cùm in certamine Tragœdiam dixisset, ancipiti sententiarum eventu diu sollicitus; aliqvando tamen unâ sententiâ victor causam mortis gaudium habuit. Seqventem Observationem refert Marcellus Donatus *de Medic. Histor. mirab. Lib. 3. cap. 7. p. 257.* Filius cujusdam, Manilii dicti, ex Castrô Bozoli, cùm uvæ acerbæ grana avidè ingurgitaret, superveniente matre & eum objurgante, ex illius improvisô & inexpectatô adventu perculsus puer granum, qvod jam in Os indiderat, dum festinanter devorare satagit, fortè in asperam arteriam illabitur, ita cùm nullô auxiliô sublevari posset, misellam animam exhalavit suffocatus.

§. 91.

Pisum. De Pisô seqventem Observationem communicat Vitus Riedlinus *M. N. C. Dec. II. An. 2. Obs. 134. p. 300.* Nobilis cujusdam juvenis Laryngi ante plures annos pisum tam improvisô infixum fuit, ut, licet mox post tussis perpetua cum febre lentâ & respiratione difficili successerit, de hôc tamen neqvidem cogitarit, & Medicus ordinarius per bene longum temporis spatium remediis, aliàs huic malo dicatis, oppositis nil qvieqvan efficere valens, illum tandem Prognostico reliqverit, non sin magnâ Matris viduæ tristitiâ, qvæ aliqvando, ne omnino n haberet, qvô ægrum recreare posset, magnam in aqvam rasorum nigrorum fiduciam ponens, illam per Aurifabri jusdam domestici discipulum è Pharmacopoliô peti cur qvi, vel minùs rectè mandata percipiens, vel nominis o locô hujus Aqvam fortem, sibi notiorem & sæpius hîc emptam, petiit, qvam etiam â Pharmacopœi ministris pro Magistrô, ut aliàs, hancce desiderari crederetur, Matri ægroti anxiæ domum tulit. Hæc statim filio c unum exhibuit, qvi acrimoniâ, & corrodendi, qvâ aqva, vi valde læsus, faucibus nimirum & partibus v

...e & ejulatu id matri indicavit; qvæ errorem agnoscens ipsamet ad Pharmacopœum cucurrit, hujus erroris reum facere voluit. Hic verò rem ut gesta erat, ipsemet enim puerum aqvam fortem audierat, ...umqve insuper, annon in nomine errogaverat) ...ravit, oleumqve Olivarum exhiberet, ...vasit, qvô facto ac vomitu inde subseqvente, Pisum germinans simul rejecit, ex qvô, gravioribus symptomatibus ex deglutitâ aqvâ forti non subseqventibus, & cætera indies remittere cœpêre, breviqve post ab iisdem omnino ...atus fuit.

§. 92.

Phaseolus.

Puer qvidam sex annorum in Alpibus Rhæticis natus tempore vernô qvotannis tussi ex Catarrhis prehendebatur, idqve per paroxysmos cum repentinô suffocationis metu. Hic cum coëtaneis simul ludens inter discurrendum Phaseolum grandiusculum, qvem incautè ore tenebat, deglutivit, cum aliqvali dolore & qve respirandi difficultate, non tamen magnâ, superveniente, & re... hærere, qvum mater digitis, qvoniam circa rimam Laryngis hærere imaginabatur, hinc levem illam spirandi difficultatem prænunciat, evellere tentavit, idqve violentiùs paulò, unde qvibus etiam internam faucium tunicam sauciavit. Vomitoria qvoqve à Chirurgô qvodam exhibita fuere ad sangvinis excretionem usqve: Cæterum dum incassum ita puerum affligerent, spirandi difficultas cessavit & suffocationis periculum illicò sublatum fuit: Puer enim deinde ad se rediens, prioris mali, donec solitô rursum prehenderetur Paroxysmô, nil qvicqvam sensit: verumtamen solitô, ut dictum, Paroxysmô redeunte, derepentè suffocatus fuit. Progressu enim temporis phaseolus ab affluente humiditate de die in diem magis tumefactus ramos totaliter compressit, vel etiam redeunti Catarrho vias interclusit, ut respiratio simul vita subitò sublata fuerit, juxta verba

verba Caspari Theophili Bierlingii *M. N. C. Dec. I. An. 2. Obs. 153. p. 241. seq.* Item Heidelbergæ contigit, ut in Scholâ puellari virguncularum aliqva ridenti alteri decennali fabam in fauces injiceret, qvæ in Trachæam illapsa miseram, antequam qvis opem tulisset, brevi suffocavit, annotante Rosino Lentilio *M. N. C. Dec. III. An. 1. App. p. 129.* Puerulo sex septemve annorum Faba fortuitò rimulam Laryngis, dum cum aliô ludebat, ingressa est, unde mox tussis atrocissima, respiratio propemodum impedita, summaqve præcordiorum anxietas. Putabant adstantes, fabam hanc in faucibus hærere ideoqve eandem extrahere, vel, si hoc non possent, profundiùs propellere conabantur in Ventriculum, sed incassum laborabant. Tantem autem faba è rimula Laryngis per fistulam pulmonalem descendit & ad unum latus immota qvievit, ita ut ægrotulus iterum bene haberet, nec qvicqvam sentiret incommodi, non tussiebat ampliùs, respirabat sine molestiâ, nec aderat ulla præcordiorum anxietas. Biduô jam aut triduô interjectis cum coætaneis iterum colludebat, sed dum Corpus versus terram incurvabat, faba iterum ascendebat altiùs in fistulam pulmonalem, & mox citata Symptomata de novô producebat, atqve hoc incommodum aliqvoties postea evenit, ubi ægrotulus corpusculum suum magis subitò agitabat, atqve abiit iterum, ubi puerulus qviescebat, sed tertiâ tandem septimanâ mortuus est vid. Joh. Muys *Prax. med. chir. Decad. 7. Obs. 9. Oper. p. m. 28* Puer ferè qvinqvennis fabam seu semen phaseoli minoris sui in os, post fugatus spirando in pulmonem attrahit aërem piosiorem, & simul phaseolum, in asperam arteriam ha[illegible] unde extemplò hic puer ingentem præcordiorum dolorem dis anxietatem & respirationem difficillimam verbis ma[illegible] qve indicabat. Paulò post accedebat calor vires frangen[illegible] tum phaseoli adstantes in exspiratione versus epiglotti[illegible] inspiratione versus arteriæ asperæ ramos, & ita sursum

...moveri advertebant. Post vitam cultrô anatomi-
dictus eâ asperæ arteriæ parte, qva abit in ra-
...us eximebatur, teste Johanne Georgio Sommerô
c. III. An. 5. & 6. Obs. 253. p. 588. Infelicior longè erat *Observatio.*
...densis, qvi anno 1725. die 25. Septembris octavô
...aô ludendo fa... aperto ori immittebat iterumqve ex-
..., usqve dum [illegible] qvædam injecta ex ore non rediret,
...er in facie coeruleus atqve niger vehementi tussi crucia-
...rè suffocaretur. Interim adveniens Chirurgus, atqve de
...nil qvicqvam sciens, aliqvid faucibus vel Oesophago in-
...re putans statim Instrumentum Chirurgicum ex filô ferreô &
...giolâ paratum Oesophago immittens ingentem Muci co-
...m extrahebat, unde respiratio libera & loqvela, hactenus im-
...dita clarâ voce redibat; Seqventi tamen nocte, redeunte
...ussi & anxietate, in momentô qvasi puer suffocabatur. Cu-
...us repentinæ mortis causam Parentes catarrho suffocativo ad-
scribebant, Chirurgus autem, postqvam pueri cum fabâ lusum
resciverat, tandem in fabâ in asperam arteriam illapsâ qvære-
bat, ideoqve pueri sectionem à parentibus expetebat, cujus
tamen permissionem vix impetrare poterat; Hâc verò de-
mum concessâ nihil penitus nec in asperæ arteriæ fistulâ, nec
circa ejusdem ramificationes versus pulmones reperiebat; sed
demum sub glottide sive rimulâ, qvæ ab Epiglottide obtegi so-
let, fabam illapsam deprehendebat.

§. 93.

Puer qvidam Hebræus dum siccam Castaneam dentibus *Castanea.*
confringeret, qvædam illius ramenta in asperam arteriam fue-
rant injecta, cui mulier subvenire studens dorsi percussione,
corpuscula illa Castaneæ in pulmonis lobos delata fuêre, ita
qvòd minus anxiè cor per patentiorem cannam tunc flabella-
ri potuit, sicqve Oregmone & levi suffocatione interim irri-
tante, qvatuor dierum spatiô miserrimam calamitosamqve vi-
tam

tam duxit: Verum qvintô superveniente die, dum à Medicô in Aro natarii officinâ consilium atqve præsidium peteret, unius tantum tussiculæ impulsu, universali nigredine infectus, ac si fune suspensus fuisset, in patris complexu è vitâ migravit, ad relationem Marcelli Donati *de Med. Histor. mirab. Lib. 3. cap. 7. p. 257. seq.*

§. 94.

Pilula. Refert etiam Alexander Benedictus *de Re medic. Lib. 7. Proëm. fol. m. 128* Matronam qvandam Brixiensem invito filio, pilulam assumere neganti, digitô imprudentem in arteriam compulisse; eumqve protinus exanimatum in sinu jacuisse. Et Marcellus Donatus *l. a.* nobilis mulieris meminit, qvæ dum præscriptas â Medicô pilulas satis justæ crassitudinis devoraret, nescio qvô pactô una ex illis per tracheæ os delabitur, qvæ ibi ferè per tres horas persistens mulierem malè afficiebat suffocationemqve minabatur, nec ullô ingeniô extrahi poterat, donec tandem liqvata sensimqve per tussim excreta mulierem à maximô animi angore corporisqve cruciatu, ab imminenti morte, qvam expavescens expectabat, liberavit.

§. 95.

Globulus. Sic Globulus plumbeus à puerô qvodam Coloniensi deglutitus tracheæ arteriæ se ita insinuârat, ut ante adventum Med ci suffocatus decederet, annotante Gvilelmô Fabricio, Hildar *Observ. Chir. Cent. I. Obs. 35. fol. m. 30.* De Infante bimulô globô filorum laneorum deglutitô atqve post sectionem in monibus repertô, ex improvisô decidente vid. Stephan. card. *Coll. med. phys. Cent. 3. Obs. 88. pag. 468. seq.* Fabius tor haustô in lacte pilô, præclusô spiritu, animam egis tur. vid. Joh. Schenck. *Observ. medic. Lib. 2. f. 214.* Gl nuce juglande paulô minorem in ore detentum Hirs puer sex annorum fortè deglutiit. Anteqvam autem gl Oesophagum perlabitur, errorem agnoscens tussiend

...c illum in asperam arteriam derivat. Qvô casu ...i sibi accersivit, & omni oleô & operâ frustra im... m interiit. Post mortem dissectus pulmones pu... nul cum eodem globulô in asperâ arteriâ retentô ...clusô habuit, juxta relationem Adami Christiani ...bem. Acad. N. C. Cent. III. & IV. Obs. 121. Schol. p. 278. Adrianus ... Mense Augustô deambulans ex fonte ...gidum biberet, simul cum aqva muscam attraxit, ...iam asperam illapsa ipsi adeò inhæsit, ut nullâ arte ex... iet, indeqve dictus Adrianus suffocaretur, vid. Joh. Lud. ...i Chronic. fol. 543. item Joh. Georg. Layritzen Pabst... Lib. 2. cap. 5. p. 593.

§. 96.

Cùm hactenus in præsenti capite utplurimum de naturali *Oesophagus divisus.* ...phagi statu egerimus, restant nunc adhuc nonnulla de ipsius præternaturali annectenda. Sicuti enim naturaliter ...unicô constituit canali, ita econtra Oesophagum magnâ par..., à costâ nempe tertiâ à superioribus deorsum descendendo ...sqve ad septimam vel octavam divisum, liberâ tamen viâ, ut materi... deglutiendæ nullum occurreret obstaculum, in infan... materiæ de... natô observavit Gerardus Blasius *Observ. anat.* p. 121. ...te recens ... addità fi... turâ p. 138.

§. 97.

De ... tilagin... Oesophagô cartilaginosô sive excrescentiâ qvadam car- *Cartilaginosus.* Modo ... ossa in Oesophagô pronatâ eundem occludente vel aliô modô Deglutitionem impediente, supra §. 16. aliqvot exempla addiximus.

§. 98.

In voracibus & bibacibus, imprimis autem iis, qvi varia *Dilatatus.* insolita & solida avarè deglutiunt, Oesophagum extraordinariè extendi, mirum non est, siqvidem in potatore qvodam tantam Oesophagi atqve Ventriculi dilatationem deprehendi, ut Ven- *Observatio.*

Zz tricu-

triculus novem, & Oesophagus unum Aqvæ cantharum caperet.

§. 99.

Rupt. Nonnunqvam etiam Oesophagus vel à causâ internâ vel externâ disrumpitur & perforatur, qvod non parum periculi infert. Exemplum â causâ internâ communicat Johannes Georgius Volckamerus de Virô Noribergensi, qvi maximis in dorsô doloribus diu multumqve divexatus, tandem nigra vomuit, de tertiô vel qvartô die Vomitûs repetens, interdum tres mensuras id qvod exiit adæqvabat. Primus ille vomitus membranaceam cruentam particulam secum eduxit, unde Volckamero de perforatô prope Lienem Ventriculô exorta fuit suspicio. Vitali tandem aurâ privati illius ægroti Cadaver ubi apertum, infima corporis regio omni labe carebat. In pectore verò sinister pulmo totus corruptus & putrefactus citra qvalemcunqve fœtorem apparuit. Lobus ille spinæ dorsi firmiter adhæsit atqve per Oesophagum, paulò supra superius ventriculi orificium, ruptum, liqvorem illum nigricantem in ventriculum ingessit, unde per intervalla vomitu ista saburra prodiit. *vid. M. N. C. Dec. I. An. 2. p. 405. seq.* Item femina â multis annis cachectica dolorem, jam majorem, jam minorem, prope Scrobiculum Cordis in sinistrô latere sensit, cui accesserun varia Symptomata & maximè vomitus pertinacissimus post p stum. Cessit tandem fatis, postqvam non nisi per qvatuor es decubuerat; Cujus post mortem dissectum abdomen p & aqvâ inveniebatur repletum cum insigni fœtore. Fons pur materiæ hujus heterogeneæ in ipsô orificiô superiori vent li deprehensus est, ubi foramen nucis myristicæ magnitud excedens in cavitatem Ventriculi & Oesophagi hiabat, q uterqve pure plenus fuit. Huic foramini aliud ex opp eodem Oesophagi fine visum fuit, pariter puri exitum Utrumqve horum foraminum circa limbum valde tu

phacelatum se exhibuit, & Oesophagus erat val-
juxta Observationem Adami Christiani Thebesii
ad. N. C. Dec. III. & IV. Obs. 120. p. 225. seq.

§. 100.

qvoqve vel aliô Instrumentô nonnunqvam læditur Oesophagus, qvale vulnus in mediô Oesophagi notavit Georgius Hannæus M. N. C. Dec. Obs. 110. p. 246. Biennium est, inqviens, ex qvô bino- litum temeritas lingvæ pervenit ad gladios; s jugulum alter, non plumbeô gladiô, sed manu tam certâ, ut ictum hostilem adversa- phagus. Vulneratus nullius experti Chirur- t, donec vulnus coalescere dedignaretur. Post ulnus nondum obductum erat cicatrice, nec ari plaga, licet omnem moveret lapidem sedu- Hinc dictus Hannæus reqvisitus immittit in stylum, qvem per patentes inter Cutim & gulam mæ- e huc atqve illuc vertere potuit, ad tantum spatium, perialis occupâsset Thalerus. Ex his cuniculis dixit Hannæus liberrimè, illum ex vulnere nun- e convalescere, anteqvam expurgatum fuisset illud bulum. Incidit itaqve scalprô chirurgicô vulnus & uncia latum duplô majus reddidit; mox autem pa- undô mali fomes, fungus scilicet, ex ipsô excrescens hago, unde tanqvam è spongiâ, exsudabat nocivus la- tex, &c. De Gulâ sive Oesophagô militis cujusdam cum commilitonibus strictô gladiô dimicantis per transversum qvasi in utroqve latere percussô, vid. Observatio Johannis Georgii Hoyeri M. N. C. Dec. III. An. 3. Observ. 43. p. 49. ubi Addit rarum esse casum, partem venis, arteriis; asperâ ar- teriâ pluribusve præmunitam solam fuisse vulneratam. De glande Selopetô emissâ, pulmonis lobum alterum cum Oe- so-

ſophagô perforante, cui natura felicem medelam paravit, Obſervationem Johannes Jacobus Harderus in Juvene robuſto annotavit, *M. N. C. Dec. II. An. 9. Obſ. 93. p. 178. ſeq.* De Viro qvodam Noribergenſi, qvi ex mœrore & vitæ tædiô gutturi transverſim cultrô inflictô necem ſibi inferre tentans gulam vel Oeſophagum ſimul cum larynge læſerat, ſubſeqvente morte, vid. Joh. Helwig. *Obſ. 63. p. 210. ſeq.* Juvenis qvidam a latronibus longiſſimum vulnus acceperat, qvod ab unâ jugularium externarum incipiens ad partis adverſæ alteram deſinebat, ita tamen, ut illæ minimè offenderentur. Huic, ut mali magnitudinem meliùs cognoſceret Petrus Pigræus, lactis calicem illi bibendum dedit; ſed id, priusqvam in Ventriculum transmitteretur, emittebatur per vulnus; cùm autem ſupinus cubaret, lac bibebat; neqve per vulnus emittebatur; unde colligi poterat, Oeſophagum non omninò inciſum eſſe; Ideo Pigræus ſuturâ validâ & tenaci factâ vulnus firmiter conjunxit, & per viginti duos dies, lacte tantum alendum illum curavit, præcipiens, ut reſupinatô collô ſemper biberet; ſicqve vulnus fuit perſanatum v. Petr. Pigræi *Chirurg. Lib. 4. cap. 12. p. m. 376. ſeq.* Oeſophagum & Trachæam multis foraminibus à vermibus perforatum in Muliere qvadragenariâ obſervavit Pyrrhus Maria Gabriellius *M. N. C. Dec. III. An. 7. & 8. Obſ. 188. p. 308.*

§. 101.

Signum prognoſticum. Ab Oeſophagi Officiô ſeu deglutitione Practici in qvibusdam morbis ſignum petunt prognoſticum, v. g. Johanni Philippo Burggravio *Jatric. Ominum Lethiqve curioſ. cap. 9.* prognoſticum mortis habetur, qvando aſſumpta in Ventriculum delabuntur cum ſonitu, ceu in lagenam. Et Daniel Sennertus *Pract. Lib. III. Part. 1. Sect. 1. cap. 2. p. m. 14.* dicit, inter Cauſas Paralyſeos Muſculorum Oeſophagi, inqviens, ... reſolutione Muſculorum faucium proveniat Deglutitio ... periculoſiſſimum malum eſt, gravemqve morbum

m partis sit Paralysis, quæ & ipsa pertinax satis um est, & gravius minatur. 2.) Periculosum est, si à luxatione Vertebrarum ortum habeat. s. quoque deglutiendi ab Intemperie frigidâ vel non recipit in senibus Curationem, vel saltem dif-.) Minus periculosum malum est, si à defluxione oris in Oesophagum resolutio & deglutitio læsa fuit. virium resolutionem & Spirituum defectum, quod is acutis sæpius accidere solet, id eveniat, pessimum st, & mortis instantis indicium, si cum sonitu quasi in vacuam potus decidat. 5.) Periculosum etiam ma-, si in vulneratis à convulsione fiat læsa Deglutitio &c.

CAPUT VI.

De Ventriculo & Chylificatione.

§. 1.

Ventriculus Chylificationis organum.

Absoluto Capite de Deglutitione, in quo assumpta alimenta per Oesophagum, non quidem ratione ponderis ad Ventriculum prolabi, sed potius Gulæ fibrarum actione, ad eundem detrudi, monstravimus, nunc etiam de ipso Ventriculo, tanquam primario Chylificationis Organo, agendum nobis erit. Quamvis enim *Jacobi Vercelloni* suprà memoratæ sententiæ, scilicet Chylificationem jamjam in Oesophago ab ejusdem serò glanduloso inchoari, non contradicamus; imò ipsius primordium Salivæ, in masticatione Cibis admixtæ, in Sialologia nostrâ adscripserimus, maximum tamen Chylificationis opus in ipso Ventriculo peragi, demumque in intestinis separationem Chyli à fecibus fieri, negandum non est.

§. 2.

§. 2.

Ventriculi structura. De Ventriculi autem structurâ naturali atque Anatome hôc locô agere nolumus, benevolum Lectorem potiùs ad Autores Anatomico-Physiologicos remittendo, è qvibus præter illos, qvos Capite antecedente §. 5. de Oesophagô adduximus evolvi possunt Franc. Stockhammer. *Microcosmogr. cap. 3. p. 32.* Thom. Bartholin. *Anatom. renov. Lib. 1. cap. 9. p. m. 66. sqq.* Joh. van Horne *Microcosm.* §. 21. & Joh. Guilelm. Pauli *Annot. in eund. locum p. m. 38.* Andr. Vesal. *de Corpor. hum. Fabric. seu Anatom. Lib. 5. cap. 3. fol. 379. seq.* L'Essais d' Anatomie *Sect. 2. Disc. 12. p. m. 110.* Isbrand de Diemerbr. *Anatom. Lib. 1. cap. 7. fol. m. 20. sq.* Gregor. Theod. Barthold. *Oper. Part. 1. Lib. 1. p. 44.* Robert. Fludd. de Fluctib. *Anatom. Amphitheatr. Lib. 4. cap. 4. fol. m. 89.* Joh. Vesling. *Syntagm. anat. cap. 3. p. m. 29. 33. seq.* Thom. Willis. *de Medicament. Operat. Sect. 1. cap. 2. p. m. 4. 6. seqq.* Joh. Melch. Verdries *de Action. Ventricul. p. 24.* Vopisc. Fort. Plemp. *Fundam. Medicin. Lib. II. c. 8. fol. 123.* Petr. Dionis *Anatom. Demonstr. 2. p. 148. sq.* Journal des Sçavans *Tom. VI. p. 372. sq. Tom. II. p. 245. 320.* Casp. Bartholin. *Specim. Histor. anat. cap. 2. p. 38.* Hieron. Fabric. ab Aqvapend. *Oper. Phys. anat. fol. 107.* Dominic. de Marchett. *Anatom. p. m. 3.* Petr. Linsing. *Institut. med p. 39.* Thom. Cornel. Consent. *Progymn. Phys. 6. p. 231.* Godef Bidloo *Anat. Corp. hum. Tab. 34.* Ernest. Bensheim *de Hydrop m. 14. sq.* Joann. Riolan. *Anthropogr. Lib. 2. cap. 20. fol. m. 116.* de Ventriculi Tunic. Theod. Craan *de Homin. 64.* Emman. nig. *Regn. Animal. Sect. 1. Art. 18. p. 88. seq.* Cosmopolit. *natural. Fœt. hum. Delineat. cap. 12. p. 383. sqq.* Circa delineationem monendum, esse eandem Francisci Stockh Microcosmographiam, verbotenus exscriptam, transpo tem capitibus, v. g. Caput primum Stockhameri est d in Cosmopolita, & sic porrò, & Stockhameri Caput 1 mum Cosmopolitæ.

§. 3.

allegati & alii Autores de naturali *Ventriculi situ.*
sæpissime etiam varia p. n. in eodem
nò qvidem ratione loci. Ventriculus
mine, immediatè sub Diaphragmate, in
abens, qvandoqve vel errore naturæ,
agmatis, non in Abdomine, sed in Tho-
ditur. Id qvod nonnulli Autores appel-
uli. *Vid. Act. Med. Berolinens. Dec. II. Vol. 4.*
ert autem Paulus Ammanus *Irenic. p. 143. sq.*
. in dissectô qvodam Studiosô, Westphalô,
in abdomine, sed in Thoracis latere sinistrô,
in qvam Cavitatem Natura errans eundem in
erat. Hanc Observationem prolixiùs descri-
urentius Bauschius *Proëm. Hæmatolog. de Lap.*
bi Studiosum nominat Andream von Bergen,
vineô suffocatum fuisse, ejusqve Omentum cum
per Diaphragmate in Thorace ita latitâsse ait, ut
Thorace cætera liber inferiori parte ligamentis ali-
anosis ipsi Diaphragmati ac Pleuræ circa costas spuri-
superiori claviculas ferè attigerit, sinistrumqve latus
paverit, vixqve minimæ sinistri pulmonis particulæ
ersuerit, &c. De tali Ventriculi situ extraordinariô,
tamen conformatione huic Studioso naturali, prolixè
omas Bartholinus *Histor. anat. Cent. VI. Hist. 55. p. m. 288.*
bi simul de hujus Studiosi morbô & rarâ Viscerum con-
ione seqventia refert: ante decendium obstructiones qvas-
senserat, ex qvibus summa Ventriculi debilitas ob denega-
excrementorum ejectionem, & varia symptomata, graves
ulsis & infiniti propemodum Vomitûs exorti, qvibus ita
ibus fuit fractus, ut in lectum conjiceretur; omnia tamen
emedia, tum interna tum externa effectu suô caruerunt, &
tandem

tandem per os & nares materia cruenta certatim erupit, ipsumque, præclusô penitus exitu, suffocavit. Apertô Thorace & remotô Sternô, in sinistrô latere corpus qvoddam glandulosum se in conspectum dabat, qvod primô qvidem intuitu pro Pulmone depravatô habebatur, sed mox Omentum esse, ac sub eo latitare Ventriculum, cunctis, qvi præsto aderant, obstupescentibus, deprehensum, &c. Variis etiam circumstantiis, Historiam hujus Studiosi, antea sub exercitu Sveciô Vexilliferi munere aliqvot annos fungentis, describit Gabriel Clauderus, cujus tempore hic Casus Lipsiæ acciderat, *M. N. C. Dec. II. An. 5. Obs. 193. p. 386. sq.* Idem Clauderus etiam de hac Observatione Epistolam ad Marcum Ruysch, Medicum Amstelodamensem perscripsit, qvam in Joh. Bened. Sinibald. *Geneanthrop. App. de Hist. Fæt. Mussipont. p. 66. seqq.* item in Michael. Bernhard. Valentin. *Chirurg. Sect. 2. cap. 5. p. m. 227.* reperimus. De hac Observatione Capite seqventi §. 33. plura reperies. Aliud Sitûs Ventriculi monstrosi, sive ejusdem à nativitate in Thorace reperti, exemplum in Civis Monspeliensis filiô, viginti qvatuor annos natô, observavit Lazarus Riverius *Obs. med. Cent. 4. Obs. 67. p. m. 39.* apertô scilicet ipsius Cadavere inventus est Ventriculus in parte Thoracis dextrâ variis humoribus repletus; qvem situm ab ortu contractum fuisse testatur Pulmonis carentia in illâ thoraci parte, cùm unicus illius lobus in sinistrâ appareret. Idem J venis pariter militiam exercuerat, in totô tamen vitæ decu spirandi difficultate non fuit valde oppressus, & omnes Cor ris functiones commode exercuit.

§. 4.

Aliud exemplum.

Item Mercator qvidam Westphalus, Georgius Go Erdmannus, annorum præter propter viginti septem, A Amstelodamô per mare iter instituens Revaliam appu demqve paulò pòst cum crebrioribus vomitibus vor conatibus, enormiore singultu, pravâ Diætâ contract

it: In hujus apertô abdomine situm Medicus & Chirurgus non reperiebant, insolitæ magnitudinis & crassitiei, cum ingenti inflammatione. Separatô deinde Thoracis cavitatem aditus pateret, pri…lus in conspectum venit, magnitudine …dô capacitatem illius impleret, sed & …è comprimeret. Turgidus enim erat …ed etiam duos ad minimum cantharos ma…ntinebat. Sphincter Pylori â tonô naturali …t flaccidus & patulus. Omentum Ventri…at laceratum & in globulos qvosdam convo…um & jejunum cum portione Ilei pariter in …uum, sed confusum, habebant. Diaphragma …d eô in foramine, per qvod Oesophagus ad …cium superius ordinariè descendit, maximè di…um, portionem qvandam Intestini Ilei continens, …nem Gottlobii Schoberi. *v. Emphemerid. Acad. Nat.* *l. & IV. Append. p. 147. seqq.*

§. 5.

…loqve etiam post læsionem & Vulnera Diaphragma… …ulus ex Abdomine in Thoracem ascendit, qvale ex… recenset Gothofredus Mœbius *Fundament. Medic. Phy…* …to, p. m. 138. inqviens: Andreas Schato, Sennerti Socer, …it, Studioso cuidam, qvi Melancholiâ correptus Dia…na & Thoracem gladiô sibi perforaverat, Ventriculi situm …isse mutatum, ut per Diaphragma in sinistram Thoracis …tem ascenderit, & Cor cum capsulâ ê sede suâ in dextrum …tus depulerit. Fortasse hic fuit idem Studiosus, cujus memi…it Johannes Laur. Bauschius *l. a. p. 52.* Scilicet Studiosum ex vulnere in Diaphragmatis parte nervosâ (per qvod Ventriculus in Thoracem ascenderat) post septimum demum Mensem

Post læsiones Diaphragmatis.

sem exspirâsse. Et Daniel Sennertus *Institut. medicin. Lib.* 2. *Part.* 2. *cap.* 13. *p. m.* 289. Studiosum hunc Revaliensem Livonum, Melancholiâ laborantem, Anno 1582. die 20. Septembris Witebergæ ante portam suô se gladiô confodisse, nihilominus annô seqventi, die secundo Maji exspirâsse, inter alia refert. Idem *Practic. Medic. Lib.* II. *Part.* 2. *cap.* 15. *p. m.* 224. hunc Studiosum Henricum Buscherovium nominat. *vid. etiam Lib.* V. *Part.* 4. *cap.* 3. *p.* 366. Eandemqve Observationem modò allegatus Autor ad Guilelmum Fabricium, Hildanum, perscripsit, cujus vid. *Obs. chirurg. Cent.* II. *Obs.* 33. *fol. m.* 108. Simile exemplum narrat Ambrosius Paræus *Lib.* 9. *cap.* 30. *fol.* 230. Latomus, inqviens, medium Diaphragma, qvâ parte nervosum est, transfixus triduô post interiit. Dissectô Ventre inferiore: Ventriculum cùm non reperirem, rem monstri similem arbitrabar, sed tandem anxiè perqvirens, raptum ipsum in Thoracem animadverti, etsi vulnus pollicem vix esset latum. Erat verò Ventriculus flatu multô, paucô admodum humore distentus. Fabri cujusdam Centrum Diaphragmatis nervosum Cultrô perforabatur, per qvod postmodum Ventriculus in Thoracem ascenderat. vid. Stephan. Blancard. *Anatom. practic. Cent.* 2. *p. m.* 6. In vulnerati & defuncti Francisci Caspari Schwerdfegeri Cadavere totus Ventriculus cibô & potu adhuc repletus, cum annexô Pancreate, Omentô & parte Intestini Coli, supra Diaphragma, in sinistrâ pectoris Cavitate (qvibus hæc penitus replebatur, in ipsâ autem Diaphragmatis parte carnosâ foramen qvatuor digitos transversos longum observabatur, teste Michaele Berhardô Valentini *Chirurg. Sect.* 2. *cap.* 5. *p.* 218. *sq.* Scribit etiam Autor Gallicus, Jean Baptiste Verduc *dans la Suite de la Pathologie de Chirurg. cap.* 29. *p.* 904. On a quelques fois Ventricule & l'Intestin Colon monter dans la poitrine en passant par la playe du Diaphragme; C'est ce qui est arrivé il n'y a pas long temps, à deux blessez, qui ne laisserent pas

...lques jours avec ces parties engagées dans la ...rdatur etiam Johannes Muys *Prax. med. chirurg.* ...n. 192. *seq.* legisse, qvòd in unô Ventriculus, in ...m C...on ex abdomine per Vulnus Diaphragma... in th...racem, & qvòd uterqve patiens adhuc ali...re po...uerit. vid. etiam Act. Berolin. *Dec. II. Vol. 4.*

§. 6.

...antur etiam adhuc alii Situs Ventriculi extraordina... ...en...im secundum naturam Ventriculus sub diaphrag... ...situ...m suum habet, ut orificium prius, seu superius ...ct...m, in sinistrô, inferius autem orificium in dextrô ...ep...riatur, ita econtra Ventriculum transpositum, sive ...it...m, ut orificium superius in dextrô latere positum ...i...ferius autem sive pylorus in latus sinistrum reclinaret, ...m omnium Abdominis atqve Thoracis partium inter... ...transpositione, in sicarii cujusdam, dicti Richardi Fran..., cadavere annotavit Isaacus Cattierius *Obs. 17. p. m. 53. & 55.* ...in Baronis cujusdam phthisici apertô cadavere situs Stoma...ci prorsus inversus observabatur, ita ut orificium dextrum, ...seu pylorus, in dextrô latere aliàs reperibile, hîc pariter in sini...strô latere conspiceretur, sicqve cum orificiô superiori vulgò ...dictô, sive sinistrô in lineâ perpendiculari locatum, hîc verè inferius, (secus ac in statu s. n. fieri solet) dici potuerit; referente Michaele Bernhardo Valentini *Ephemer. Acad. N. C. Cent. III. & IV. Obs. 2. p. 3.* In puerô tredecim annorum Hepar prægrande Ventriculum in sinistrum latus versus Diaphragma coa...ctum inverterat, fundô ejus Diaphragma spectante, teste Samuele Grassiô *M. N. C. Dec. III. An. 5. & 6. Obs. 81. p. 420. sq.* In puellà viginti annorum Ventriculi fundus transversum palmum infra costas spurias demersus apparebat, vid. Thom. Bartholin. *Cent. II. Histor. 81. p. 176.* Esculenta & potulenta ...sensibiliter & natura

Aaa 2

naturâ frigidiora non eum in locum, ubi aliàs situs est Ventriculus, sed in partem sinistram sub splenis regione descendere sentiebat uxor cujusdam Præceptoris pagani, unde viscerum dislocationem adfuisse judicat Andreas Myrrhen *M. N. C. Dec. III. An. 9. & 10. Obs. 226. p. 387.* Interdum Ventriculum usque ad Umbilicum propendere in Cadaveribus fuit observatum, juxta Johannis Riolan. *Enchirid. anat. Lib. 2. cap. 24. p. 118.* De Omentô qvinqve librarum Ventriculum ex suâ sede deorsum distrahente, vid. Andr. Vesal. *Anatom. Lib. 5. cap. 4. fol. m. 380.* Alium vitiosum Ventriculi situm, qvô orificia sibi non in rectâ lineâ, ut ordinariè, respondent, sed potiùs superius superiorem & inferius inferiorem locum occupant, depictum videmus in Biblioth. Anat. *Tom. I. fol. m. 76.* Eundem Ventriculi situm dislocatum in Generosissimô Comite de C. mihi qvoqve observare licuit, qvippe in qvô Ventriculus in hypochondriô seu latere sinistrô deorsum versus propendebat. Idemqve in Infante ex furtivô amore natô nuper occurrebat. Utrum verò ab usu pulveris ptarmici ex Helleborô præparati, an ab aliis causis, Domicellæ cujusdam Ventriculus in regionem hypogastricam sinistram prolapsus fuerit, uti statuit Nicolaus Blegny *Zodiac. Med. Gallic. An. 1. Febr. Obs. 2. p. 44. sq.* absqve præcedente Sectione affirmari vix poterit. Propter parvum epigastricæ regioni inflictum vulnus aliqvam Ventriculi portione extra abdomen protrusum cum Brunone vidit Johannes M ritius Hoffmannus, uti refert *Disqvisit. Corpor. human. a pathol. Specim. 3. §. 4. p. 27.* De Ventriculô extra Periton perforatum statim sub Cute perspicuô vid. Philipp. Sal *Obs. med. Cent. 1. Obs. 84. p. 52.* De Infante monstrosô, cur, Intestina, Ventriculus, Lien cum Mesenterii maxin extra umbilicum nuda penitus propendebant, vid. Donat. *de med. Histor. mirabil. Lib. 7. cap. 3. p. 664.* qvoqve se in Thorace reperisse scribit Theodorus Cr

bi nihil inde mali obortum fuisse, addit. foramen in Diaphragmate olim factum in ...cidisse refert Michael Bernhardus Valentini ... Obs. 124. p. 186.

§. 7.

... voqve subjectis à variis causis, imprimis in ... cibus Ventriculus ordinariam magnitudinem ...it. In gulosis enim & helluonibus Ventriculum ... copiâ laxatum tres Pintas Parisienses, id est, sex ... ut vini cum unâ aut alterâ librâ solidi alimenti ... cribit Johannes Riolanus *Enchirid. anatom. Lib. 2.* ... 25. Qvam tamen regulam non semper perpetuæ ve... , Exemplum, seqventi Paragraphô ex Isbrandô de ... roc allegatum, docebit. In Hydrope Ventriculi, uti ... us Jodon observavit, Ventriculus per medium dissectus ... Parisiensem superavit. vid. Lazar. River. *Observ. com-* ... *cat. p. 286.* Ventriculum qvoqve prægrandem in Cadavere ... lam observavit Leonardus Botallus. *vid. ejusd. Obs. 1. oper.* ... 1. 63. Item in nobili qvodam Patavô, qvi per totam vitam ... minaverat, post mortem apertô, inventus est Ventriculus in... gnis magnitudinis, vid. Hier. Fabric. ab Aqvapend. *oper. Anat. Physiolog. Part. II. fol. m. 137.* In Muliere gibbosâ Genevensi Ventriculus omnia Intestina cooperiebat ad pubem usqve devolutus, laxus, albicans, similis membranæ Pergamenæ madidæ, extensus absqve ullis rugis intus & foràs apparebat. vid. Theoph. Bonet. *Sepulchr. Lib. III. Sect. 8. obs. 31. fol. 806.* In paupercula Virgine Ultrajectinâ, cui Nomen Cornelia, non modò Hydrops tubarius, sed etiam Ventriculus naturalem magnitudinem qvadruplô & ampliùs excedens observabatur. vid. Nicol. Blegny *Zodiac. med. Gallic. An. I. Jun. obs. 9. p. 102.* In Nautâ qvodam Ventriculum adeò distentum, ut inlongitudine, se... ab unô orificio ad alterum, vix qvatuor virorum robustorum palmis tegi potuerit,

Ventriculus magnus.

potuerit, in latitudinem ultra duas palmas expansum annotavit Hieronymus Laubius, *Ephemerid. Acad. N. C. Cent. I. obs. 85. p. 409.* Amstelodami Vopiscus Fortunatus Plempius publicè secuit hominis Cadaver, cujus Ventriculus novem pintas vinarias capiebat. vid. Phil. Verheyen *Anatom. Tract. II. cap. 9. p. m. 71.* In feminâ, qvæ totô novennio horrendis abdominis cruciatibus torta cum sensu ardoris acerrimi & sub finem vomitibus acidis, nigris, summâqve Inappetentiâ, Stomachus tam longus & latus reperiebatur, ut totum abdomen impleret, referente Henrico ab Heer *obs. 25. p. m. 220. seq.* Domina qvædam Illustris, per multos annos affectibus spasmodicis obnoxia, mortua Ventriculum exhibuit valde inflatum ejusqve tunicam interiorem sine plicis aut rugis, juxta Johannes Viridet. *Tractat. de prim. Coction. Part. 2. cap. 8. pag. 325.* In virô qvodam, per annos octodecim valetudine adversâ afflictô, Ventriculus reperiebatur maximè distentus, qvi palmam latam infra umbilicum protendebatur, intestinaqve depresserat; mensuratus tres ferè mensuras Würtenbergicas capiebat; adeô erat extenuatus, ut Papyrum spissitudine non excederet, uti refert Johannes David Mauchartus *M. N. C. Dec. III. An. 4. Obs. 58. p. 143. & 146.* Ventriculum sedecim libras aqvæ capientem in Cane observavit Laurentius Heisterus *vid. Ephemerid. Acad. N. C. Cent. VIII. Obs. 71. p. 384.* Decem Cantharos continentem Ventriculum in guloso vidit Schenckius, & qvatuordecim libr[as] capientem Spigelius, uti allegat Isbrandus de Diemerbroc *Anatom. Lib. 1. cap. 7. fol. m. 21.* item Nathanael Highmorus *Disq. anat. Corp. hum. Lib. I. Part. 2. cap. 3. fol. 19.* qvod ultimum c[on]firmat etiam Johannes Rhodius *Mantiss. Anatom. Obs. 18. p. 13* licet qvod Adrianus Spigelius Anno 1623. in Theatrô A[nato]micô affirmârit, se Ventriculum vidisse humanum tredecim [...]rum capacem. In vetulâ qvadam, in Nosocomiô L[...] a Franciscô Sylviô Anno 1663. dissectâ, Ventriculus in

ocô superiori amplior, intermediô
feriori iterum amplior, uti ex Act.
onet. *Sepulchr. Lib. II. Sect. 1. Obs. 132.*
amplum & monstrosum, cui unicum
s circumvolutum & vix qvatuor Spitha-
roliô allegat Lucas Schrœckius *Schol. in*
p.m. 247. seq. Ventriculum novem aqvæ
decim libras capientem in egregiô Helluo-
dicastrô, **der grüne Waldmann** dictô, in
natomicô ante qvadraginta ferè annos obser-

§. 8.

ntra qvandoqve Ventriculi extraordinariè parvi *Ventriculus parvus.*
atqve angusti, qvale exemplum in Johanne Armi-
topolæ ministrô, cujus Ventriculus vix Intestini
abat magnitudinem, se observasse refert Nicolaus
erv. med. Lib. 2. cap. 25. pag. 145. In puerô circiter
iorum â vitiô primæ conformationis Ventriculum
exiguum, & qvidem adeò, ut nullum ex omnibus
esset, qvod non mole eum excederet, reperit Petrus
vid. ejusdem Observ. anat. 4. p. m. 8. Ventriculum par-
rotundum atqve in Ilia propensum, non modò in Ga-
llegat, sed etiam ex propriâ observatione in puellâ qva-
Delphicâ annotavit Petrus Forestus *Obs. medic. Lib. 18. Obs.*
ol. m. 179. In homine procerô ac validô, qvi in vita ma-
nus fuerat potator ac strenuus helluo, atqve simul co-
estor haud exiguus, Isbrandus de Diemerbroc Ventricu-
um adeò parvum vidit, ut vix ad dimidium ordinarii vi-
rilis Ventriculi magnitudinem accederet, sed triplâ crassitie or-
dinarios aliorum Ventriculos superaret. vid. Isbr. Diemerbr.
Anat. Lib. I. cap. 7. fol. m. 21. In Muliere Æthiopicâ Ventricu-
lum ab Oesophagô non ampliorem & latiorem Intestinô, qvam-
vis

vis candidior & crassior existeret, multis spectantibus se demonstrasse refert Joannes Riolanus *Anthropogr. Lib. II. cap. xi fol. m. 119.* In hydropicô qvodam Ventriculus præ parvitate vix in conspectum veniebat, donec Hieronymus Laubius illum, interaneis exemptis, Oesophagi ductum secutus tandem eundem inveniret, in parietibus suis crassum, scirrhosum, vix tres digitos transversos recipientem, lieni ac hepati inseparabiliter connexum, *vid. Ephemerid. Acad. N.C. Cent. VII. & VIII. Obs. 41. p. 87.* Exemplum Ventriculi, cujus capacitas admodum exigua fuit, ut vix cum nucis juglandis magnitudine conferenda, in qvodam, qvi per aliqvot annos nihil ferè comederat, omnesqve cibos ingestos statim rejecerat, observavit Philippus Salmuth *Obs. med. Cent. 1. Obs. 43. p. 28.* Stupendam Ventriculi conformationem, in Juvene viginti annos natô deprehendit Paulus Renealmus, inter utramqve enim illius tunicam erat parenchyma lienis concretum, qvinqve digitis crassum & Cavitas interna vix digiti capax apparebat. vid. Renealm. *Obs. 143. p. 107.* Post Inediam diuturnam & post atroces dolores Stomachum cum annexis intestinis ita contrahi, ut nihil minùs qvàm Intestina & Ventriculum repræsentarent, atqve Ventriculus in Intestinum degenerasse videretur, in Virô Nobili observavit Fridericus Ruyschius *obs. 68. pag. m. 88. seq* In Juvene annos viginti qvinqve natô Ventriculum ita extenuatum & in se contractum, ut cyathi unius haud admittere pos mensuram, conspexit Petrus Blandinus. vid. Gvil. Fabric. H *Obs. chir. Cent. IV. Obs. 50. fol. m. 323.* Et ibidem *Obs. 79. fol* Georgius Faber meminit puellæ qvinqve annorum, ab ir cissimô Croci metallorum usu extinctæ, cujus ventricul Ovi magnitudinem fuit contractus. De puellô in partu catô, cujus stomachus admedum fuit contractus, astr protensus, potiùsqve Intestinum qvoddam retulit, vi rentius Wolffstriegel *M. N. C. Dec. I. an. 2. obs. 22. p.*

& cancrô uteri exulceratô mortuæ,
, Ventriculus non magis, qvàm duo-
orum capax, vacuus & collapsus repe-
lo Wolffius *observ. chir. medicar. Lib. 1.*
eris cujusdam, qvæ gravidam sese esse
rtô magna purulentæ maximèqve fætidæ
ehendebatur, â qvâ Intestina ita erant ad
, ut vix mediam abdominis cavitatem ad-
Ventriculus, ut intestina, erat contractus ac
Johanne Rudolpho Salzmanno *Obs. anat. p. 33.*

§. 9.

entiâ autem magnitudinis & parvitatis Ventriculi *Ventriculi tunicæ tenues.*
icæ vel nimiùm expanduntur & attenuantur, vel
nis fiunt, uti paulò antè Ventriculi adeò tenuis
, ut Papyrum spissitudine non excederet. Sic Fer-
. Romanorum Imperatoris tunicæ Ventriculi tam
orum, qvàm orificium superius & per totam Stoma-
ıbranam, instar subtilioris chartæ erant extenuatæ, teste
ango Hœferô *Hercul. Med. Lib. 3. cap. 3. p. m. 197.* In
te de Solms Ventriculum cum totô Intestinorum omni
e mucô naturali destitutorum tractu, cæcô & vermiformi
eptis, tenuissimum, papyraceæ ferè subtilitatis observavit
ristophorus Ludovicus Gockelius, *vid. Ephemer. Acad. N.C.*
Cent. VI. Obs. 94. p. 402. In Pharmacopœô Genevensi Ventri-
culi tunicæ adeò erant extenuatæ, ut cùm Chirurgus novacu-
lam ipsi admovisset, parum abesset, qvin substratos digitos si-
mul discinderet. Et in alterius Ventriculô adeò tenues erant
tunicæ, ut vix chartæ emporeticæ crassitiem æqvarent. vid. The-
ophil. Bonet. *Sepulchr. Lib. II. Sect. 7. Obs. 56. Schol. f. 583.*

§. 10.

Porrò Ventriculum planè nullum, ejusqve locô nil nisi Inte- *Ventriculus nullus.*
stini duodeni aliqvalem extensiônem in fœminâ qvadraginta

aliqvot annorum observavit Franciscus à Lœbenwald. *M.N.C. Dec. II. An. 3. Obs. 44. p. 125.* unde dictus Autor Ventriculum ad vitam Individui conservandam absolutè non esse necessarium concludit. Annon autem in hoc sic dictô Intestinô duodenô aliqvatenus extensô aliqva cum Ventriculô, tam ratione glandularum & inde exsudantis menstrui, qvàm ratione plicarum & orificiorum adfuerit similitudo, meâ qvidem sententiâ annotari etiam debuisset. *vid. paulò infra §. 24.*

§. 11.

Duplex Ventriculus. Duplicem econtra Ventriculum p.n. observatum legimus, & qvidem non tantum in monstris & bicorporibus, v. g. in puellâ bicipiti, cujus meminit Carolus Raygerus *M. N.C. Dec. I. An. 1. Obs. 7. p. 26.* & in Infante duo capita, qvatuor brachia totidemqve manûs, unum verò Ventrem & duos pedes, Vesicam unam unamqve matricem, jecora autem duo, lienes duos, duosqve stomachos habente, vid. Frid. Nitzsch. *Ephem. Erudit. p. 9.* Sed etiam Ventriculum duplicem, scilicet unum verum seu interiorem, & alterum qvasi Capsulam, qvâ ille erat inclusus, in puerô qvinqvenni conspexit Johannes Daniel Dorstenius *M. N. C. Dec. II. An. 3. Obs. 154. p. 300.* Tres etiam Observationes duorum Ventriculorum in homine repertorum ex Schenckiô, Salmuthô & Riolano allegat Isbrandus de Diemerbroc. *Anat. Lib 1. cap. 7. fol. m. 20.* qvorum ultimus duplicem Ventriculum continuatum, sed ore angustô intercisum, vidit in muliere, Ann 1624. publicè dissectâ. Tale exemplum etiam paulò antè Theophili Boneti Sepulchretô recensuimus; simileqve in ... minâ Wittebergensi ejusdem loci Professorem Sperlingium ... servasse scribit Gothofredus Mœbius *Fundament. Medic. P... cap. 10. p. m. 13.* vid. etiam Thom. Bartholin. *Anatom. Lib 9. p. 67.* ubi qvoqve sacculum lapidibus refertum Ventric... natum, Helmontium vidisse refert. Ventriculum in du... saccos diremptum annotavit Maximilianus Preussius. v...

· *obs. 13. p. 29.* Refert etiam Jo-
c. Exercit. 8. p. 380. Anno 1631.
a duplicem habuisse Ventriculum,
tudine præditus, posterior minor,
referebat, qvanqvam non ita colo-
ulum continuatum, sed ore angustô
ribit Johannes Riolanus *Antropogr.*
. & qvidem in muliere, herâ hospitii
a oppidô Reginæo, duabus leucis â Lu-
Ventriculus erat oblongus, in mediô ar-
uâ æqvalis Colo Intestino; eôqve dissectô
angustiam illam Pyloro similem, in aliam ca-
desinere, qvæ postea in orificium crassius ter-
od verus erat Pylorus. Idem Riolanus etiam
l. anat. Lib. 2. cap. 24. p. m. 125. inqvit, Ventricu-
interdum secundum longitudinem in duas Cavi-
iectum, qvæ habeant suum ingressum & egressum,
achi & Pylori, id est, duorum orificiorum Ventri-
aliter constituti; Atqve illi difficillimè vomunt, &, si
at, humores rejiciunt absqve alimento liqvidô, qvod
instanti sumpsere. Contrarium tamen ratione vomitûs *An tales vomant.*
plum annotavit Gerardus Blasius *observat. anat. p. m. 120.*
dissectô enim Cadavere triginta qvinqve annorum viri cre-
rimis vomitibus diu vexati invenit Ventriculum duplicem,
a ut prior, qvi Oesophago continuus, ab alterô, qvi Intesti-
nis, manifestè distingveretur. Ille minor alterô, ast crassioris
substantiæ, infinitis plicis, iisqve insignibus, interiùs exaspera-
tus, hic verò iis omninò destituebatur, tenuis valde conditionis.
In illô fibræ carnosæ plurimæ occurrebant varii generis, in hoc
vix ullæ, saltem haud adeò observabiles. Locus ille, ubi duæ
hæ cavitates â se invicem separabantur, interiùs valde angustus
erat, sic ut vix digitum minimum reciperet; substantia ipsa hîc

craſſa duraqve admodum, mollioris qvaſi cartilaginis ſpeciem referens. Et hanc anguſtiam freqventioris vomitûs cauſam fuiſſe, conjicit Blaſius, qvi ibidem aliud adhuc exemplum refert de virô totô ætatis tempore famelicô, cujus Oeſophagus in thorace intra Cor & diaphragma inſigniter dilatatus ſingularem qvaſi Ventriculum conſtituebat. Utroqve enim extremô anguſtia maxima notabatur, ubi nempe gula hæc dilatari incipiebat, & ubi iterum ad ſtatum debitum accedebat. Rugoſa etiam hæc cavitas intus obſervabatur, materiâ ex albô flaveſcente eâqve lentâ ſatis obducta. Ab hoc Ventriculô per orificium ſummè anguſtum tranſitus erat, ad duorum transverſorum digitorum diſtantiam, in Ventriculum verum, qvi naturalis omninò conſtitutionis erat, ſive ſubſtantiam ſpectes, ſive locum aliave. Ventriculos qvaſi duos, alterum in locô ordinariô, alterum in Inteſtino colo annotavit Adamus Brendelius *obſerv. anat. Dec. I. obſ. 2. p. 11.*

§. 12.

Ventriculi in animalibus ruminantibus.

Sicuti autem homo ſecundum naturam unicô tantum gaudet Ventriculô, ita econtra multa animalia qvadrupeda, imprimis ruminantia, qvadruplici Ventriculô ſunt inſtructa, qvorum primus μεγάλη κοιλία, magnus venter ſeu penula, ſecundus reticulum, tertius ἐχῖνος, centi pellis, ὀμασον & conclave cellulatum, qvartus ἤνυστρον, abomaſus & Ventriculus κατ' ἐξοχὴν, ſeu inteſtinalis appellatur; qvibus Jacobus de Sandris *Tract. de Sangvin. Stat. p. m. 265.* qvintum, ſcilicet glandulosum add[...] De qvibus tamen & de Ruminatione hîc loci agere propoſit[...] noſtrum non eſt. Videri interim de hac materiâ poteſt Hie[...] Fabric. ab Aqvapend. *Oper. anatom. Part. 2. fol. m. 135.* Joh. [...] rad Peyer. *Merycolog. ſive Comment. de ruminant. per totu[...] ctatum*, Dan. Tauvry *Anatom. nov. Cap. 2. p. m. 28. ſeqq.* J[...] ridet. *de prim. Coction. Part. I. cap. 13. p. m. 123.* Pæon. & [...] gor. ſeu Harder. & Peyer. *Exercitat. anat. med. Exercit.*

Severin. *Zootom. seu Anatom. Demo- de Ventric. & Intestin. in Mangett. fol. m. 74. seq.* M. N. C. *Dec. II. An. I. Observ. 30. p. 58. 71. &c.* Daniel Ludovic. 10. *Obs. 160. p. 353.* Mich. Etmüller. *Oper.* Melch. Sebiz. *de alimentor. facult. Lib. 5.* as ruminat. vid. Casp. Schwenckfeld. *The-* Eman. Koenig, *Regn. animal. Sect. I. Art. 4.*

§. 13.

en aliqvot Ruminationis humanæ exempla an- Meminit videlicet Daniel Ludovici *l. 4.* juven- icis, qvæ citra delectationem aliqvam & potiùs ne eandem experiebatur, ingratiis scilicet ascen- gnificantiùs enim exprimere neqvivit) hesternis qvasi semicrudis, non qvidem qvotidie, freqventer ta- oetica similiaqve amaricantia id vix aliqvando impe- vin potiùs aucta saltem hinc est nausea. &c. In Cœ- D: Justinæ Paravii Monachum qvendam cum voluptate ruminâsse, refert Johannes Rhodius *Obs. med. Cent. 2. Obs.* 84. Hunc Monachum Benedictinum non modò rumi- tem, sed etiam bicornem fuisse, ex Johannis Rhodii ore re- rt Thomas Bartholinus *de Unicorn. cap. 2. p. m. 16.* ubi rumi- ationem non tam â duplici Ventriculô, qvàm ab Oesophagô musculi instar carnosô, derivat. Duorum etiam hominum ru- minantium meminit Hieronymus Fabricius ab Aqvapend. *Op. anat. physiol. Part. 2. fol. m. 137.* qvorum alter fuit Nobilis Pata- vinus, qvi interrogatus de ruminatione, num esset libera, re- spondit minimè liberam esse, sed coactam. Cogebatur enim ab assumptô cibô circiter horam plus minusve in Os cibum at- trahere & rursus mandere. Cogebatur autem ab insigni ob- lectatione, qvâ ruminandi cibum tenebatur; idqve illi esse per- petuum.

Ruminatio in homine.

petuum omnibus temporibus, fassus est. Post hujus mortem ipsius Ventriculus insignis magnitudinis in interna superficie valde fuit asper. Alter, qvi similiter ruminabat, fuit Monachus, iisdem conditionibus affectus, qvi tamen marcore obiit. Aqvapendentem Patavii novisse Virum nobilem paulò supra frontem Corniculum gestantem, qvi filium cibos ruminantem genuit, recenset Philippus Jacobus Sachs à Lewenheim Schol. in *Obs. Zachariæ Managettæ M.N.C. Dec. I. An. I. Obs. 30. p.m.104.* Nefarius qvidam in Belgiô vaccæ se commiscuerat, qvæ post aliqvot menses puerum edidit, qvi tanqvam homo perfectus baptizatus, posteaqve præceptis Christianisimi institutus pietati se addixit. Sensit tamen in animô propensiones vaccinas, pascendi prata & ruminandi herbas. v. Mart. Delrio *Disqvisit. magic. Lib. 2. Qv. 14. p. m. 173.* In Gregorii Horstii *Oper. med. Tom. II. Lib. 4. Obs. 9. fol. m. 163.* Johannes Burggawerus aliud adhuc exemplum ex literis â Gvilelmô Fabriciô ad eum scriptis recenset, & qvidèm de Cive qvodam Lausennensi, qvem hic jugiter laterali ista dentium mandibulæqve inferioris agitatione ruminantium animalium mores manifestè expressisse vidit. Interim tamen addit dictus Burggowerus, de hoc Cive non constare, utrum cibus in istâ maxillæ molitatione in Os reversus fuerit, &c. Et *l. a. fol. 167.* refert Horstius Observationem de Sartore qvodam homine macilentô, qvi ab incunabilis lac maternum & pulmentum regurgitare, aliqvando evomere, sæpius deniqve degluti visus est. Is puer factus hunc affectum non multum sentiebat qvia minùs curabat, sed dum in arte suâ vestes consuendi sartarius deinceps sederet, iterum cum qvodam naturæ oblectamentô ruminare cœpit, ita tamen, ut in liberâ ejus potestate esset, qvod tunc præcipuè factitabat, qvando lautiùs convivaretur avidiusqve commessabatur, unde sæpius & per jocum à Comporatoribus suis ad duplex in Symposiis persolvendum Symbolum fuit objurgatus, eò qvòd in magnâ qvanti

ticando lautè viveret. Hoc in senili
abuit deliciis. Multa exempla recenset
erus *Merycolog. Lib. 1. cap. 6. p. m. 66. sqq.*
ô qvodam in Germaniâ, natione Svevô,
qvam prandio cæteris lætus conviva asse-
post mediam horam â consessu in angulum
omposuit & ingestum qvàm citissimè cibum
m Johannes Conradus Kauffius, opulentus
lvetios per omnem vitam suam cum volupta-
d. ibid. p. 71. In illustri Ludo Portensi disci-
& condiscipulus Philippi Salmuthi, Mariebur-
post horæ qvadrantem, qvando nimirum â men-
, cibum indigestum regerebat atqve exactiùs com-
simul autem voracissimus erat, hinc avidè cibum se-
m vixqve præmansum deglutiebat atqve ruminatum
commodiùs concoqvendum reddebat, juxta dicti
lo *Observ. med. Cent. I. Obs. 100. p. m. 59.* Vir qvinqva-
hi Edoardus Damies, Civis Londinensis, natione Wal-
us Edoardus Damies, Civis Londinensis, natione Wal-
cibum qvotidie unâ aut alterâ horâ, postqvam absum-
t, ruminabat, nam absqve ullô ingratô sapore ordine ad
s ipsi remeabat, probèqve comminutus denuò deglutiebatur,
novô subinde frustô post primum depulsum ascendente. Qvodsi
pingvedine qvidpiam molestum stomacho offenderet, secun-
dâ hac manducatione exspuebat. vid. Georg. Hieron. Velsch.
Observ. med. Episagm. Obs. 36. p. m. 23. De ruminantis hominis
natione vid. Thom. Bartholin. *Cent. 5. Hist. 16. p. m. 31.*

§. 14.

Dividitur Ventriculus in duo orificia & in fundum. Ra- Ventriculi divisio.
tione orificiorum notandum, vulgò alterum eorum in sinistrô
latere situm, per qvod cibi in ventriculum ingrediuntur, su-
perius,

perius, alterum inferius nominari, quæ tamen, quia sibi diametraliter sunt opposita, nonnullis Autoribus potiùs, à situ sinistrum & dextrum vocantur. vid. Gothofr. Mœb. *Fundam. Medic. Physiolog. cap. 10. p. m. 138. & 145.* Sinistrum orificium etiam dicitur Stomachus, item καρδία, dextrum verò Pylorus, seu Janitor, (qvamqvam Stomachi nomine nonnullis etiam veniat Oesophagus seu gula. vid. Paul. Zach. *Quæst. Med. legal. Lib. 8. Tit. 1. Qv. 11. §. 1. & 3. fol. m. 686.*) de qvorum structurâ, clausurâ & aperturâ evolvatur Joh. Viridet. *de prim. Coction. Part. 2. cap. 1. p. m. 232. sqq. & 247.* Theod. Craan. *de Homin. p. 50.* Eman. Kœnig *Regn. Animal. Sect. I. Art. 18. p. m. 92.* Act. Erud. *An. 1719. Octobr. p. 443.* Philipp. Verheyen *Anatom. Corp. human. Tr. 2. cap. 9. p. m. 69. sq.* Joh. Bohn. *Circul. anat. Physiolog. Progymn. 10. p. m. 140. & Tract. de Renunciat. Vulner. Edit. in 8. p. m. 335. seq.* ubi sententiæ qvorundam, qvi cum Sebiziô & Sveviô orificiorum substantiam tunicaceam non æquè crassam ac fundi Ventriculi judicant, contradicit, atqve carnosiora esse orificia Ventriculi fundô defendit: carnosiora, inqviens, longè semper observantur bina ostia & fibrarum musculosarum fasciculis pluribus atqve crassioribus, imò insuper circularibus instructa, tenuioribus semper comparentibus parietibus ipsius Cavitatis. Jamdudum etiam Realdus Columbus *Anatom. Lib. I. cap. 4. p. m. 417.* bina Ventriculi orificia, ne cibus vel incocti elaberetur vel retrocederet, crassiora facta esse fibrisqve orbicularibus dilatari, scribit. Novam Pylori Ventriculi delineationem ac descriptiomem & qvidem circa posituram & valvulæ communicat Laurentius Heisterus *Ephemerid. Ac. C. Cent. V. Obs. 83. p. 161. seq.*

§. 15.

Orificii superioris situs. an sub scrobiculo Cordis?

Nonnulli etiam Medicorum cum vulgô superius strum Ventriculi Orificium non versus latus sinistrum, tiùs in mediô Corporis, atqve sub scrobiculô Cordis

dunt, & qvidem ex eâ ratione,
cepti orificium Ventriculi affricent;
a dolores in Cardialgiâ, à καρδίας seu
nomine venientes, sub scrobiculô
qvia post luxationem, depressionem
is ensiformis, circa superius orificium
atur; imò interdum singultus, tanqvam
sfeqvatur; atqve ita ex dictæ Cartilaginis
intimiorem ejusdem cum orificiô sinistrô
ariò concludunt. Qvibus fundamentis ad-
qvia nimirum Medicamenta, v. g. contra
um, &c. dicto orificio applicanda, consen-
rdinariè scrobiculo Cordis, sic dicti, applicen-
ı rationibus Johannes Bohnius in Lectionibus
oribus Pathologico - anatomicis, ante quadra-
ıos habitis, qvantum qvidem tunc temporis ex
u annotare licebat, seqventi modô respondebat:
c avtopsiæ: 1) Orificium enim dictum reclinari
istrum, adeoqve neqvidem è regione Cartilaginis
esse constitutum, 2) non in anticâ sed in posticâ
ficium hærere; & qvidem adhuc super Diaphragma-
perforat, in Thorace. 3) Non saltem in posticâ parte
sed undecimæ etiam vertebræ fibris robustis annecti, unde
luxationes vertebrarum vehementissima symptomata,
Vomitus, Cephalalgia, &c. seqvantur. Et Realdus Colum-
in Anatomiâ errorem hunc jamjam observavit, in posticâ
rte orificii locum esse scribens. Item Sanctorius Sanctorius
rofessor Patavinus *Lib. de Method. vitandor. error. in Medicin.*
Ventriculi orificium in parte posticâ latere, atqve lobum qvem-
dam hepatis apud Cartilaginem situm esse, inqvit. Dictis ta-
men contradicitur Daniel Sennertus *Pract. Lib. 2.* distingvendum
esse, putans, inter situm orificii in corporibus vivis & in ca-

Cc c daver-

daveribus, conceditqve posterius, prius verò negat. Veruntamen utut Bohnius admittebat, Ventriculi corpus in cadaveribus subsidere, dum in vivis immediatè sub cute latet; nihilominus orificium revelli posse, non concedebat; sed eô ipsô, dum Diaphragma perforat, & mediantibus fibris robustis Vertebræ connectitur, exinde situm ejus esse perpetuum, colligi monstrabat. Deinde qvoad reliqva adversariorum supra memorata dubia, & qvidem ratione doloris, circa scrobiculum cordis, concedebat eqvidem Bohnius Cardialgiam, qvæ est dolorifica sinistri orificii ventriculi affectio, sub scrobiculô Cordis percipi, exinde tamen non valere Conclusionem, qvòd orificium ibidem situm suum occupet, cùm in Cardialgiâ dolor ad Cartilaginem ensiformem, ratione intimæ connexionis orificii cum Diaphragmate, & Diaphragmatis cum Cartilagine, propagetur, dum scilicet musculus alter diaphragmatis, qvi fibras multas ad orificium communicat, contrahitur, etiam Orificium constringit. Non potest autem non fieri, qvin dolorifica illa orificii materia in Diaphragmatis fibris dolorem conciliet; unde necessariò dolor profundus ad scrobiculum Cordis usque percipitur. Illa enim connexionis ratio efficit etiam, qvòd vulnera & fracturæ Cartilaginis dictæ insignes sint lethales. D... enim vulneratur aut læditur Cartilago, læditur etiam Diaphragma, & læsô hôc læditur etiam orificium Ventriculi; ob ...vorum autem prope illud existentium communicationem cerebrô, oriuntur Convulsiones totius Corporis. Exi... am Medicamenta contra singultum non antice, sed post... ti, id est, dorso applicanda esse, eruere licet. Qv... confirmat Sanctorius, malè, inqviens, ad Cartilagi... cari Medicamenta, qvia non penetrant ad partem ventriculi scilicet orificium, cujus gratiâ applica... applicari etiam cum damnô, idem probat, qvia ... cujus lobus ibidem latet, sint infesta, illudqve affici...

observati[illegible]ne cujusdam, biliosis humoribus (uti
[illegible]nt) cir[illegible] Ventriculi orificium superius abundan-
[illegible] qvodam oleum nardinum, fuccistæ, &c.
[illegible] [sy]mptomata fuêre applicata, absqve tamen
[illegible] hoc malum non modò non remisit, verùm
[illegible]pus contabuit atqve hecticum evasit. Imò
[illegible] Cadaveris Hepatis pars antica corrugata & in-
[illegible] observata. Qvòd depressionem Cartilaginis ensi-
[illegible]tur singultus & dolor Ventriculi, respondebat Boh-
[illegible]dem ratione posterioris: uti dolor communicari
[illegible] posticâ parte ad anteriorem, ita & ab hac ad illam fie-
[illegible] possibile est. Ratione prioris, qværitur adhuc, an
[illegible]us affectus Stomachi sit, an verò diaphragmatis? Qvod
[illegible]ttinet, primò contra omnium sententiam Platerus & Syl-
[illegible] aliiqve asserunt, Singultum nihil aliud esse, qvàm motum
[illegible]raordinarium & convulsivum Diaphragmatis; affici autem
facilè ventriculum ob connexionem diaphragmatis cum orifi-
ciô. Deinde utut nonnunqvam Singultus â Ventriculô instin-
ctum accipiat, v. g. â frigidiore potu &c. nihilominus Dia-
phragma pars affecta Singultûs manet, & qvidem per Sympa-
thiam. Talis enim affectio est, ubi causa qvidem est extra
partem, nihilominus tamen pars affecta manet. Sic vomi-
tus, v. g. est effectus Ventriculi, causa tamen potest esse ex-
tra eundem, ut in consensum saltem rapiatur, uti in Nephri-
tide freqvens vomitus est, non tamen calculus in ventriculô
hæret, vel â calculis afficitur ventriculus, sed calculi sunt in re-
nibus & ventriculus saltem â plexibus nerveis in consensum
rapitur. Deniqve qvoad dolores, qvi luxationes cartilaginis
seqvuntur, sunt illi pariter, uti dictum, per consensum; ac-
cedente hôc, qvòd luxationes ejusmodi non contingant, qvin
non accedat inflammatio, qvæ continuatur per totum diaphra-
gma. Unde & symptomata, qvæ ejusmodi luxationem se-

qvun-

qvuntur, non sunt aliena â symptomatibus inflammationis diaphragmatis. Hæc ex Bohnii discursu. Deinde juxta Henr. Meibom. de Abscess. internor. Nat. Sect. 1. memb. 1. Art. 4. p. 47. Orificia Ventriculi sibi ferè altitudine fuit æqvalia, superius tamen seu sinistrum versus spinam magis, inferius verò versus sternum magis & qvidem sub mucronatâ ferè cartilagine situm est. Ex hoc ventriculi situ debemus sedem doloris judicare, sitne Ventriculus affectus, vel minùs.

§. 16.

Orificium inferius scirrhosum. Circa inferius seu dextrum Ventriculi orificium, qvod etiam Pylorus vocatur, & per qvod Cibi concocti ad Intestina protruduntur, notandum, illud qvandoqve fieri scirrhosum, adeò ut cibis egressuris exitum præcludat, qvale Pylori scirrhosi exemplum de qvôdam Lutetiæ dissectô, cui circa Pylorum durities erat, apud Philippum Salmuth *Obs. med. Cent. I. Obs. 20. p. m. 14.* reperimus. Et ipse Salmuth qvendam secuit, qvi cùm continuis qvasi affligeretur vomitibus & cibos assumptos rejicere statim cogeretur, idcirco tanqvam hypochondriacus fuerat curatus. Sectô autem cadavere pylorum scirrhosum omninò & transitum chylo interclusum reperit dictus Auto[r] Pylori circulum, valvulæ similem in rusticâ qvinqvagenariâ [p] vomitus crebros, imprimis post ingestum cibum, scirrho[sum] deprehendit Johannes Jacobus Harderus. *vid. M. N. C. D[ec.] An. 6. Obs. 101. p. 196. seq.* Item in Sutore qvodam Monsp[eliensi] post duas tresve horas â pastu alimenta perditissimô fœt[ore] qvinata, per aliqvot annos, ore rejiciente, pylorus pu[...] gnitudinem crassitie æqvans & planè scirrhosus ac d[...] istens atqve tantopere coarctatus & constrictus repe[rtus] ut ne acûs qvidem apex, multò minûs cibus illum potuisset; Et tam valida fuit illius durities, ut ne no[...] dem penetrari potuerit. Scirrhum talem constare tuberculis unà conjunctis, qvæ meræ erant glandi[...]

à suâ ... duratæ tuberculum fecerant, imbutæ,
...icatione ... du Clerc recenset Johannes Dolæus loc.
3. p. 29 ... Pylorum tam exiguô foramine per-
...atum t... ransmitteret, in puerô observavit Theo-
gius S... picileg. anat. Obs. 50. p. 107. In Juris Consulti
mò An... orexiâ, dehinc Nauseâ freqventi, tandemqve
menses Omnium assumptorum Vomitu laborantis
defuncti, Cadavere tota Pylori circumferentia ex-
riâ durâ, gypseâ, digiti transversi crassitiem exce-
icta, ad medium ferè usqve duodenum protensa, Cor-
durioris adhærens â chirurgô reperta est. Aperta
ia ipsa pars interiùs simili materiâ obducta & incru-
ruit, cavitatem ejus adeò occupante, ut vix stylo tenui
set, qvæ porrò ad fundum usqve Ventriculi pertinge-
vô ejusdem materiæ, minùs autem duræ & crassæ, por-
dam est deprehensa. vid. Nicol. Blegny *Zodiac. Medico-*
An. I. Febr. Obs. 3. p. 46. A scirrhositate Pylori Hecticam
e qvodam Basileensi annotavit Theodorus Zwingerus
n. Acad. Nat. Cur. Cent. VII. & VIII. Obs. 87. p. 207. & p. 282.
itum assumptorum ex Scirrhô Pylori vidit Hieronymus
mus *ibid. Cent. X. Obs. 10. p. 265.* In Virô qvodam sexagenariô
ori durior ille circulus, qvibusdam sphincter Pylori dictus,
us erat exulceratus, & variis excrescentiis atris, lividis, glan-
... & maximè fœtidis obsessus, qvæ omnem præcluserunt
... entis è Ventriculô ad Intestina. Vix enim tenuis
... trabat ad duodenum, referente Augustinô Herman-
Dec. I. An. 2. Obs. 172. p. 273. Bina ejusmodi exempla
nicatione Jacobi Sponii recenset Johannes Jacobus
Apiar. Observ. 62. p.m. 249. sq. alterum qvidem in Ca-
gociatoris cujusdam, vomitu perpetuô per men-
obitum conflictati, cujus Pylorus deprehensus fuit
ac qvadantenus cartilaginosus, suô in orificiô valde

 coar-

coarctatus, & extra prædicti orificii fines tumor apparebat formâ Ossis hyoidis, mole ovi gallinacei, subjacebat Pyloro Pancreas durum & scirrhosum, comprimens Pylorum, cui adhærebat, ita ut nihil ex Ventriculô egredi posset. Alterum in Cadavere Civis Viennensis, vomitu perenni mense unô & ampliùs detenti, cujus post mortem aperti Pylorus repertus fuit tumore scirrhosô obsessus ferè in Cartilaginis naturam induratus, molis ter amplioris, qvàm naturaliter esse solet, unde meatus ipsius adeò strangulabatur, ut nihil illac pervadere posset, atqve ita assumpta qvælibet necessariò per vomitum rejectabantur. Scirrhum pugni magnitudine circa Ventriculi orificium reperit Volcherus Coiter. *vid. ejusdem Observat. anatom. chirurg. fol. m. 121.* Juvenis Illustris diu cachecticus ac Vomitu crebrô & dein per plures menses qvotidianô & ferè continuô laborans, demum viribus summè attritis mortem obiit. Cadavere apertô deprehendebatur Pylorus tuberculis scirrhosis valde teneris & sensibilibus circum circa obsitus, qvæ hiatum ejus pænè occludebant, adeò ut Chylus nodorum interstitiis impactus summè putresceret. vid. Thom. Willis. *de Medicament. Oper Sect. 2. cap. 1. p. m. 24.* vid. etiam Joh. Schenck. *Obs. med. L fol. 344. sq.* & Zacut. Lusitan. *de Medic. princip. Histor. Lib. 2 65. fol. m. 292.* De Pylori in puellô obstructione à nimiâ qvantitate, vid. Guil. Fabric. Hild. *Observ. Chir. Cent. serv. 34. fol. 541.* In puerô, cujus intestina nimis erant ta, Pylorum tam exiguô foramine pervium, ut v transmitteret, observavit Theodorus Kerkringiu *anatom. Observ. 50. p. m. 107.* De Pylorô cartilag Theoph. Bonet. *Sepulchret. Lib. 3. Sect. 8. Observ* Porro Vir qvidam post maximum & intolerabilem plurimùm sub foveâ cordis, aliqvando tamen v magis, aliqvando versus dextrum latus, ita torq pius præ vehementiâ doloris ex unô angulô in

& manibus per pavimentum reperet;
n pedib... id assumpserat: id enim, qvalecunqve
l ue alio... vomitu rejicere; unde doloribus confe-
ogebatur ... macilentus, cùm retinere nihil posset, ex-
vidus & ... obiit. In Sectione ejusdem Ventriculus
um defect... illum nigricabat, eratqve fracidus (mürbe)
a aliqvant... ctum rumperetur, licebatqve illum exti-
è ad conta... negotio abstrahere. Pylorus seu orificium
icam nullô ... magis adhuc nigricabat, & hinc inde erosum
ni inferius ... qvidem, sed inæqvalibus protuberantiis
atur, parvis ... dentibus, ac venis circa illum lividis, ita
nde sese ostendentibus ... commodè exulceratô cancrô obsessum fuisse
ortè non incommodè ... dicere: Circum autem circa illum Pylorum
orum potuisses ... tumores magnitudine ovi columbini ap-
s valdè notabiles ... valde angustabatur Pylorus, qvi qvidem
rebant, a qvibus ... apparebant, glandulis aliis similes, ita ut potius
affecti intus apparebant ... dixisses, qvàm novos tumores, juxta Ob-
tumefactas glandulas dixisses ... *Discurs. de Absceß. intern. Na-*
servationem Henrici Meibomii
tur. p. 49.

§. 17.

Non autem tantummodo circa Pylorum seu inferius ori- *Scirrhi in fundo Ventriculi.*
ficium, sed etiam in fundô Ventriculi talismodi scirrhi letha-
les in sectionibus Cadaverum reperiuntur; siqvidem Vir qvi-
dam in flore ... ætatis diu de Ventriculi læsione & dolore conqve-
stus demum ... tale mali sui sensit incrementum, ut præ dolore
assiduô diu ... rius aurâ vesci haud potuerit, præterea vomitûs
continui & ... animi deliqvia ipsum non desererent, donec ulti-
mum obiret ... r diem. In Cadaveris apertione hostis infestissimus
non diu ... se abscondere potuit, sed statim in conspectum ve-
nit. Fund... s enim Ventriculi ingenti erat obsessus tumore scir-
rhoso, p... gni ferè magnitudine, materiâ tenaci & atrâ refertô,
... Fridericô Ruyschiô *Observ. anat. chirurg. Obs.* 30. p. m. 53.

53. Antonius Brunus, Antonii Benivenii, Medici Florentini, affinis emanducatum cibum breviore, qvàm par erat, temporis spatiô continebat & ita, ut erat, incoctum rejiciebat, tandemqve, cùm Medicamenta nihil omninò proficerent, & corpori ob inopiam alimenti jam absumpto vix pellis & Ossa superessent, gradatim ad mortem deducebatur. In defuncti Cadavere, â Beniveniô incisô, inventum est, hominis Ventriculum ita junctis oris ad imam ejus partem obcaluisse, ut, cùm nihil inde ad inferiora transmittere potuerit, necessariò mors subsecuta sit. vid. Anton. Beniven. *de abdit. morbor. caus. cap. 36. p. m. 198.* De verrucâ seu excrescentiâ magnâ in Ventriculô vid. Zacut. Lusit. *l. a. Hist. 66. f. 291.* & Joh. Schenck. *l. a.* Gothofr. Moebii *Physiolog. cap. 10. p. 153. seq.* Fundum Ventriculi per totam longitudinem ad Pylorum usqve scirrhoso-glandulosâ excrescentiâ inæqvali & hinc inde plusqvam transversi digiti latitudine protuberante obsessum in corpore muliebri annotavit Maximilianus Preussius *Academ. Nat. Curios. Ephemerid. Cent. III. & IV. obs. 13. p. m. 29.* In Ventriculô rustici, ranam vivam in eô se gestare rati, tumor scirrhosus, ovi gallinacei magnitudine, P[...] loro proximè adhærens repertus est. vid. Theoph. Bonet. *pulchret. Lib. 1. Art. 9. obs. 35. f. 197.*

Ventriculus perforatus.

§. 18.

Qvandoqve etiam Ventriculus â variis causis perfo[...] v. g. Ventriculum circa Pylorum longitudine articuli d[...] puerô, nonô ætatis annô Diarrhœâ defunctô, ab acri[...] perforatum observavit Philippus Salmuth *Cent. 1. obs.* similiter etiam *obs. 2. p. 2.* in nobili adolescente, Jo[...] sparo â Miltiz, in Batzdorff, sputô sangvinis sine Pht[...] cticâ laborante & vomitu continuô afflictô, Ventri[...] orificium perforatum fuisse deprehensum, recense[...] *43. p. 28.* Vigilis Dessaviensis meminit, qvi mun[...] dem obibat, sed aliqvot annos de cibi fastidiô &

ô potu se sustentare cogeretur. In hu-
jus cadavere foramen Ventriculi vetus, qvemadmodum
in callosis & inveteratis patebat, conspicieba-
tur fistulosum junctum & ob foramen portio
delata erat. Miratur tamen ibidem allega-
tus, cùm foramen vetus appareret, cur non major aqvæ
reperta fuerit. Professor qvidam Patavinus inani post
vomendi desideriô angebatur, doloribus ingentibus su-
per umbilicum. Post mortem corpus totum, imprimis autem
abdomen & genitalia flatu intumuêre. Cùm culter ana-
tomicus in Cadaver intromitteretur, flatus cum strepitu ex-
iit. Cæterum Ventriculum erosum maximisqve foraminibus
pertusum unà cum adjacente Colô reliqvisqve Intestinis, variis
in locis perforatis, vidit Johannes Dominicus Sala. vid. Thom.
Bartholin. *Act. Hafn. Vol. IV. Obs. 36. p. m. 121.* In virgine qva-
dam triginta circiter annorum, cachecticâ, Ventriculum versus
Lienis regionem, ad articuli digiti longitudinem, perforatum
vidit Samuel Grassius. v. M. N. C. Dec. III. An. 3. Obs. 40. p. 44. seq.
Magnitudine nucis avellanæ & cui facilè pollicis extremum in-
trudi poterat, fœtidissimâ scatens amurcâ foramen Ventriculi
in sede elatiori sub sternô ipsô, nimirum eô loco, ubi defun-
ctus antea, cætera omninò adhuc bene valens, semper de con-
tinuô, non qvidem adeò magnô, sed tamen satis molestô ali-
qvô dolore bene multis retro annis conqvestus erat, reperit
Georgius Abraham Mericklinus *M. N. C. Dec. I. An. 2. Obs. 229.*
p. 311. In cadavere Mulieris cujusdam dissectô Ventriculô su-
periorem partem, trium digitorum transversorum latitudine,
sub orificiô superiore perforatam atqve ad pugni magnitudi-
nem se vidisse scribit Cornelius Stalpart van der Wiel.
Obs. rar. Cent. poster. Obs. 26. p. 273. 275. Theologi cujusdam ca-
daveris Ventriculus anticâ parte ferè mediâ perforatus erat, qvod
extrinsecùs æqvali membranæ superficie non conni-
vens,

vens, sed omnino parulum vel pollicem grandiorem admitte-
bat, secundum Observationem Johannis Lechelii M.N.C. Dec. II.
An. 2. Obs. 76. p. 183. 186. In ancillâ, quæ volens biberat Arseni-
cum, Ventriculum perforatum observavit Johannes Baptista van
Helmont, *v. Tumulus Pestis fol. m. 172.* De Ventriculi perforati,
hepatisqve per hocce foramen illius Cavitatem ex parte subin-
trantis illudqve claudentis, cum eoqve connexione cartilagi-
neo-membranaceâ firmiter concreti ac connati quasi, aliorum-
qve in Corpore muliebri constitutione summè præternaturali
Observationem *Ephemer. Acad. N.C. Cent. III. & IV. Observ. 8.*
p. 26. sqq. communicat Maximilianus Preussius, inqviens: Lo-
bus Hepatis Ventriculum ordinariè contegens, ipsi Ventriculo
(in qvem, dubium qvâ ratione, fortè tamen occasionem dan-
tibus intestinorum vermibus, qvibus aliqvoties ac præsertim
ante qvinqve aut sex annos hæc mulier infestata fuerat, perfo-
ratum, longitudine trium, latitudine & profunditate unius pol-
licis immersus erat,) connexione cartilagineâ plus certè, qvàm
membranaceâ connexus fuit repertus. Francothalii in Palat-
natu inferiore Civis qvidam panni tonsor qvandoqve in tu
agebat excubias, horasqve nocturnô tempore tubâ æneâ
nunciabat, ut in urbibus solenne est. Is tempore qvodam
lorem in Epigastriô sentiebat maximum, nihil exteriùs ani
vertens præter pustulam, diu jam ibidem existentem, cu
men nullam gesserat curam. Qvid fit? Noctu, cùm tu
bâ æneâ magnô cum conatu ebuccinaret, rumpitur su
tur pustula, & lactucam, qvam prægressâ cœnâ comer
vulnus reddebat: alterô mane, non parùm de sanitate
referebat omnia, nec non monstrabat locum affect
nis Dolæi Parenti. Lactucam autem non tantùm e
postea valde abdomen comprimens alios crudos è
debat cibos, aliqvando cremori non absimiles.
ptum autem pulverem absorbentem & Decoctum

... æger pristinam recuperavit sanitatem.
...nis, bre... 10. Obs. 131. p. 306. seq. ...1. An. 9 ... Item une jeune ...t d'une fievre continue, aprés avoir eté travaillée ...nfance de maux de l'estomac presque continuels. ...en recher cher la cause par l'ouverture de son corps. ...visita le ventricule, on le trouva percé d'un trou de ...le, d'un pouce & demi de longueur ou environ, vers ...uperieure, moyenne & anterieure. La circonference ...u etoit bordée d'un & d'autre côté d'un corps calleux, ...lant à peu près à un galon, qui borderoit lex deux cô... quelque bout d'etoffe. Ce trou étoit couvert & comme ...par le petit lobe du foye, qui s'etend sur le Ventricule ...la Ratte, & la membrane de ce lobe étoit callée sur ce..., qu'on eut de la peine à la separer. Elle avoit en cet en...it la meme coleur, que la tunique interne de l'estomac &c. *Nouvelles Observat. anatomiques sur les Os de Jean Joseph ...ourtial, dans la Suite* Obs. 4. p. 72. Puelli, ab immodicô Uvarum esu trium horarum spatiô extincti, Ventriculus perforatus copiosum ichorem viridem continebat, juxta Joh. Rhod. *Obs. med. Cent.* 2. *Obs.* 53. *p.* 80. Ventriculum in puerô qvodam phthisicô tribus foraminibus exesum, septumqve illius foramine amplô perforatum, â puris copiâ atqve acrimoniâ, qvod ex thorace in abdomen defluens has partes & musculos qvoqve abdominis ad superficiem cutis usqve eroserat, deprehendit Felix *Platerus Obs. med. Lib. II. p.* 436. Ventriculum cujusdam mulieris circa fundum â vermibus erosum, ita ut eos per Ulcus in Musculis sinistri lateris ægrota mulier extraxerit, observavit Antonius de Pozzis *M. N. C. Dec. I. An.* 4. & 5. *Observat. 38. p.* 36. ubi hanc feminam Ulcus hoc apertum circulô durisqve labiis duodecim annis usqve ad tumulum tulisse addit. Praeterea etiam dum hæc mulier fabas edebat, aut Cibum difficilis coctionis sumebat, omnia per Ulcus exibant. In mulieris

lieris triginta tres annos natæ, poſt magnos abdominis dolo-
res, cardialgiam & freqventes abdominis Convulſiones defun-
ctæ, Corpore Ventriculum circa ſiniſtrum orificium, ubi ma-
gnus lumbricorum acervus hæſerat, ſangvinolentum & qvaſi
eroſum ſive commorſum offendit Laurentius Heiſterus vid.
Ephemer. Acad. N. C. Cent. V. & VI. Obſ. 85. p. 167. Qvalia exem-
pla plura in Helminthologia noſtrâ reperies. Citam mortem
& Ventriculum perforatum ibidem *Obſ. 43. p. 62. ſqq.* annotavit
Rudolphus Jacobus Camerarius in adoleſcentulâ qvindecim an-
norum, qvæ per diem ſana noctu circa horam decimam, vix
lectum ingreſſa, citò graviter qveri cæpit de doloribus ventris,
talibus ac tantis, ut ſub celeri eorum incrementô torqveretur
mirum in modum, ſurſum & deorſum ſe volveret, nullibi va-
lens qvieſcere, donec venter intumeſcens ipſam lecto figeret
motumqve talem inhiberet. Poſt alvi ſolutionem phlegmatis-
qve vomitum tam citô inflabatur Venter adeò tympanitice ten-
ſus, inſolitô modô, ut ad reddendum Enema á Chirurgô in-
jectum ſtaret erecta, ſedere non potuerit, nec porrò in lectô
erigi, præ tumore Ventris duri, qvi ad tactum valde tumebat,
ne lectum qvidem incumbentem facilè ferebat. Seqventi
afflicta puella, inter horam ſeptimam & octavam, cùm
tum modò petiiſſet, facie liveſcens ad latus converſa, v
turire viſa, ſubitò exſpiravit. Poſt horam Chirurgi Ve
ipſius enormiter tumentem & liveſcentem aperientes o
runt, erupiſſe tantô cum impetu, non ſino ſono, flatu
tum, ut candelam potuiſſet extingvere, fœtoris nec
nec putrilaginoſi, ſed ſingularis, acris, qvaſi ſubdulcis,
hôc autem emiſſô ſubſediſſe ſubitò omnem illam tu
lem & tenſionem. Internè omnia ferè in ſtatu natu
præter Lienem & Ventriculum, qvorum ille ma
turgidior, hic vero verſus Lienem in parte ſui
ratus, intus paucô qvodam mucô, fuſcô, obſc

...ini digitus minor potuisset inseri. Et
...m fora... Johannes Conradus a Brun in magni Ger-
... p. 181. ... pnevmoniâ cum hemitritæô defuncti, Ca-
...pis, Per... parte supernâ disruptâ materiam instar
...stomach... effumpentem ipsumqve Ventriculum gan-
...giosè pr... Exemplum Ventriculi perforati ac spha- *Observatio.*
...annotavi... in nobili Polono, Equitum Magistrô, cui nomen Mar-
...ante viginti aliqvot annos observare mihi contigit.
...cet de doloribus vagis conqverenti Medicaster qvidam,
...Horn, alias Pharmacopœi famulus, Medicamenta va-
...inter hæc Pilulas mercuriales, & balneum siccum cum
...u Vini instituendum, ordinaverat; imprudentiâ verò Me-
...stri præsentis & ministrantium servorum accidit, ut, dum
...num qvidam Spiritui Vini, in patellâ accenso serèqve con-
...mpto, nondum tamen extincto sed adhuc flammam alenti,
...rò conservandô igne, novum spiritum è lagenâ, in qvâ adhuc
...duæ libræ, vel Cantharus unus, & ultrà restabant, desuper
...reaffundere intendebat, omnis dictus spiritus in effusione, à
...patellâ in patellâ seu Vase adhuc existente, simul accende-
...retur, atqve ab ingenti hac flammâ propriâqve læsione perter-
...ritus servus Patrono suo, in soliô seu vannô, palliis obtectô,
...sedenti reliqvum spiritum vini, pariter accensum super dor-
...sum totumqve nudum corpus effunderet, Dominumqve suum,
...ex hoc infortuniô miserrimè cruciatum, post paucos dies Vitâ
...privari videret. Post cujus decessum reqvisitus ad sectionem
...non modò ... totum ferè dorsum, abdomen & femora, sed pu-
...dendaqve ac Perinæum ab ardente spiritu vini qvàm ma-
...ximè ... combusta, nigricantia & qvasi sphacelata deprehen-
...debam. Post Abdominis aperturam amurca fœtidissima, suset
...coloris ... totam pelvim occupans, nares & oculos adstantium im-
...plebat. Intestina hinc inde maculis rubeis, fuscis ac nigrican-
...tibus diversæ magnitudinis, conspersa; in Ventriculô verò, à me

me nondum attactô, qvinqve foramina, tum in medio partis anterioris, tum versus fundum, pisi majoris magnitudinem superantia, apparebant. Cùm verò Ventriculum elevaturus eundem in parte posticâ leniter attingerem, facillimè & præter spem, digiti mei per ejusdem tunicas in cavitatem penetrabant, atqve sine ullâ resistentiâ & impedimentô ad pugni magnitudinem transitum seu foramen ex improvisô dilacerando parabant. In pectore etiam tam pulmones, qvam reliqvæ membranæ ejusmodi maculis, uti in abdomine, commaculati apparebant, cùm econtra in partibus musculosis internis nulla læsionis aut corruptionis nota observari posset.

§. 19.

Ruptura ventriculi.

Rupturæ Ventriculi exemplum in Fabrô acicularió observavit Franciscus Sanchez, Medicus Tolosanus: Cùm enim dictus Faber Nauseâ pressus ad vomendum se contulisset valdeqve anniteretur, crepitum sensit ad Ventriculum qvasi corporis, qvod abrumperetur. Ex eô autem tempore maximô Ventriculi dolore infestatus, nec solidi, nec liqvidi qvicqvam sine maximô in fundô Ventriculi dolore, ferè usqve ad deliqvium donec cibus ingestus descenderet ad intestina, deglutire potuit. Accedente igitur febri septimô die obiit. In dissec. Cadavere observatus fuit Ventriculus qvatuor digitorum l[...]tudine ab inferiori orificiô abruptus, interiori tunica tan[...] pollicis amplitudine. v. Gottlob Schoberi *Dissert. de Vom[...] ibal. Ephemer. Acad. Nat. Cur. Cent. III. & IV. App. p.* 154 [...]tinarius qvidam cùm potiunculam ex Antimonio ab Er[...] & rerum medicarum imperitissimô homine paratam [...]set, tam vehementer & impetuosè agitatus & commo[...] fuit Ventriculus, ut Herniam Ventriculi inde contra[...] Guil. Fabric. Hild. *Respons. ad Mich. Dœring. Oper.* Plura de Herniâ Ventriculi reperies in Act. Medic. *Dec. II. Vol. 4. p. 59. sqq.*

§. 20.

...iam Vulnera Ventriculi, qvorum alia ab Vulnera.
...nent... ur non lethalia, alia lethalia, v. g. A. 1641.
observan... Rusticus Juvenis cultrô punctim vulneratus
periore... sinistrô latere, vulnere mediocriter latô, per
triculi sin... cibus & potus effluxerunt, imprimis si manu
obiduò c... n ventriculi partem nonnihil premeret; qvi effluxus
er septem dies substitit; ac post hos iterum rediit, atqve
oduò per triduum duravit, multòqve pauciora effluxe-
qvàm primis diebus. Postea jussus dextro lateri dies no-
e incumbere, nihil effluxit ampliùs, nulloqve aliô mor-
perveniente, & Chirurgô sua faciente, æger præter omni-
expectationem intra sex septemvè septimanas prorsus sana-
est, neqve postea qvicqvam mali ex vulnere relicti, ven-
culiqve aliqvod incommodum sentiit, uti refert ... Isbran-
us de Diemerbroc *Anatom. Lib. I. cap. 7. fol. 22.* Scribit etiam
Christophorus a Vega *Comment. in Hippocr. aphorism. Lib. 6.*
aph. 18. fol. m. 659. seq. Chirurgum qvendam fide dignum ju-
rasse, se hominem curâsse, qvi sauciatô ventriculô non lon-
gè à cibô assumptô per vulnus chylum rejecerit. Utrosqve
ventriculi parietes globulô bombardicô in muliere qvadam per-
foratos vidit Gabriel Fallopius, qvæ tamen mulier sanata fuit,
vid. ejusdem *Tract. de Vulner. cap. 20. Oper. Tom. II. fol. 225.* Bohe-
mo cuidam rustico vulnus, & qvidem latum, a venabulô in ven-
triculô inflictum fuisse, & cœpisse rusticum per id cibum rejecta-
res & cibum ... vulnus, ut desperatum, negligentiùs haberetur, occal-
luisse con... em vulneris labia, ac per ea semper cibi partem exiisse,
rusticumqve tandem vulnus linteis pannis texisse ac fasciis obli-
gâsse, atqve ita aliqvot annos vitam produxisse, ex Juliô Ale-
xandrino refert Gothofredus Mœbius *Fundam. Med. cin. physiol.*
... Hanc Observationem recenset etiam Diomedes
... *Observ. medicin. sive Histor. admir. 9. p. 37.* De vulnere
Ventri-

Ventriculi, ultra undecim annos apertô, superstite virô, communicat seqventem Observationem Christianus Menzelius M. N. C. *Dec. II. An. 5. Observ. 1. p. 2.* Insterburgi in Qvastura Borussiæ fur qvidam ex Lithuaniâ oriundus noctu per fenestram sibi januam parans descendit in cubiculum cujusdam civis, ut auferret, qvod ad se non spectaret. Id cùm Paterfamilias persentisceret, arreptô venabulô, qvod prope lectum habebat, furem, cùm fugam caperet, in iisdem, qvas repetebat, foribus, in dextrum abdominis latus prope Epar transversim latô vulnere fauciat. Fur ita extra fenestras exceptus fugâ, qvantum pedes valuêre, in proximum nemus se recipit; ibi cùm se solum & â nemine conspectum videret, evulsis graminibus & muscô, ursarum more, vulnus obstruit: deinde, cùm ad suos rediret, mutatis his turundis, sibi ipsi Podalirius, illud stuppâ, linteaminibus, lardô imprimis & aliis, qvæ ad manus aderant, Emplastris obligat. Protrahitur cura hæc per aliqvot annos sine lethali symptomate, vulnere tamen nunqvam clausô, ob callum labiis inductum. Interea temporis, cùm pœnam plagæ sic per undecim annos luisset, innotuit vulgò vir, qvod [...]bum assumptum ex ventriculô per vulnus ejicere, & (ut [...]dam volebant) calorem ventriculi interiùs digitô explora[...] luisset, fitqve lucri causâ spectaculum vulgi; Id qvod i[n] præsentiâ Principis Electoralis non modò liberè enarra[...] etiam per id vulnus cibum assumptum, non sine fœtore manu expressit. Civis qvidam Oedingensis in Acie r[...]pit Sclopetorum vulnera, & inter hæc qvædam glan[...] Epigastrii partem sub costis spuriis versus ventriculu[...] est, qvæ magnas homini creavit molestias, cum v[...]tione, vomitu &c. Verùm post mensem hæc gl[...]vum exonerare studebat, præsente Chirurgô, un[...]mentis nigricantibus, sangvineis grumosisqve fui[...]qve Civis conservatus, referente Georgiô Fra[...]

Obs. 26. p. 4. De imâ ventriculi parte vulneratâ ...ationem refert Cornelius Stalpart van der ...Obs. 39. p. 156. seq. Paul. Godefr. exercitûs fœ-...us narravit mihi de qvodam, cujus ventri-... erat ense, ut qvicqvid ferè cibi intraret, ... effluerent, qvod vulnus, intestinorum more, ita con-..., ut simul ventris musculi filô trajicerentur. Cum his ...rtibus, utpote carneis, membranaceæ magis conjungi... Fuitqve ille hoc modô valetudini restitutus. Ibidem annectit simillimum exemplum, de rusticô qvodam in Marpag, cujus stomachus venabulô lædebatur, ut immis-...n eum cibus per vulnus effugeret; qvod eâdem suturâ solidabatur. In Virô qvodam ætatis qvatuor & qvinqva-...ita annorum occisô in sectione Medicus & Chirurgi invene-...unt, ictum in latere sinistrô, inter tertiam & qvartam costam spuriam inflictum, abhinc qvodammodo deorsum in abdomen penetrasse. Ablatis ergo integumentis exterioribus, confinia ictûs ad palmæ latitudinem sangvine suffusa erant hinc inde, cumprimis circa regionem stomachi, cibi atqve potus in abdomine cum aliqvâ sangvinis portiunculâ fluctuabant; Ventriculus autem omnino vacuus & ad trium digitorum latitudinem ab orificiô superiori ante & retro perfossus erat &c. vid. Michael. Bernh. Valentin. *Chirurg. Sect. 3. p. 264. seq.* Anno Observatio. 1705. ratione Physicatûs Curæ meæ committebatur Vir qvidam triginta duos annos habens, nomine Tanneberger, qvi post rixas inter pocula & ludum ab adversariô in abdomine ita fuerat læsus, ut gladii ictus in regione Ventriculi, paulò versus dextrum latus, per Ventriculum & Diaphragmatis partem cornoformem usqve ad sterni cum costis sinistri lateris connexionem (qvæ in locô externè foraminulum qvoddam cruentum apparebat) ascenderet; Læsum autem fuisse Ventriculum monstrabant assumpta, tam solidiora, qvam liqvidiora, non diu a

 deglu-

deglutitione qvandoqve adhuc cruda per inferius Vulnus in deligatione prodeuntia. Diaphragmatis autem læsionem non modo vulnus superius, sed etiam gravissima symptomata, febris, Lipothymiæ freqventes, deliria, convulsiones &c. confirmabant. Nihilominus tamen per Dei gratiam post indefessum Chirurgi laborem & freqventem Spiritus mei travmatici usum dictus ægrotus post trimestre spatium ita sanitati restituebatur, ut neqve ratione Ventriculi, neqve respirationis ullum sentiret incommodum. Vulnus Ventriculi duplex citò lethale in rusticô communicat Johannes David Mauchartus *Ephem. Acad. N. C. Cent. V. Obs. 33. p. 56. seq.* trajectus, inqviens, sclopeti majoris globulô plumbeô rusticus qvadragenarius monstrabat vulnus duplex, unum in dextra parte epigastrii, per qvod & omenti portio propendebat; alterum, ubi globulus exiverat rursus, in sinistrô hypochondriô dorsum versus; hic æger qvintâ ferè horâ post illatum vulnus ad plures se recepit. Sectus â me post mortem inventus est duplici læsus vulnere Ventriculi, a globulô fundum hujus penetrante, hincqve inter Colon & Ileum, utroqve illæsô per Mesenterium transeunte &c. De Vulnere Ver
triculi curatô seqventem Observationem refert Mauricius Ho
mannus *Ephemerid. Acad. N. C. Cent. IX. & X. Append. p.*
Mense Juliô, Ruricola Dörlebacensis circa regionem
acutô gladiô cùm vulneratus esset, non tantùm per vulnus
tam cerevisiam epotam refundebat, sed & potiones vuln
propinatas omnes vomitu rejiciebat. Cui tamen præt
albumina ovorum recentia cum pulveribus stypticis à
scripta & oblata tam salutaria fuerunt, ut consolidat
ultra triginta annos superstes fuerit. Item Act. Er
An. 1699. Mens. Febr. p. 52. ex Gulielmo Cowper nar
Ventriculi Vulnera, alterum Hypochondrio dextro
terum gladiô inflictum: prius mox enormi sangv
atqve syncope stipatum, haud lethale; lethale au

...qvô m... ...tus sangvis cum copiosis Ventriculi con... ...abdominis cavitatem fuit effusus. Plura Ventriculi ...confert Johannes Schenckius *Observ. medic. Lib. III.*

§. 21.

...Ulceribus seu Abscessibus, erosionibus, Scirrhositati-...inflammationibus, Gangrænâ & Sphacelô, perforationibus ...ejusmodi Ventriculi ejusqve orificiorum Symptomati-...prolixiùs hôc locô agere nolumus, evolvi autem de his ...at Theophil. Bonet. *Anat. pract. seu Sepulchret. Lib. III.* ...5. 6. 7. &c. *fol. 758. seqq.* Joh. Schenck. *Obs. medic. Lib. 3.* ...349. M. N. C. *Dec. III. An. 7. & 8. Obs. 142. p. 261.* Joh. Scultet. ...*mament. chir. Part. 2. Obs. 59. p. 86. sq.* Cornel. Stalp. van der ...Kiel *Cent. 2. Obs. 26. p. 272. seqq.* Petr. Forest. *Lib. 18. Obs. 33.* ...*ol. 178.* Dominic. Panarol. *Pent. 1. Obs. 20. p. 12. sq.* Petr. Borell. *Obs. Cent. 1. Obs. 54. p. 59. & Obs. 66. p. 67.* Henr. ab Heer *Obs.* ...*25. p. 219.* De Scirrhô Ventriculi vid. Fr. Ruysch. *Obs. 39. p. 53.* Joh. Jac. Harder. *Apiar. Obs. 62. p. 249. seq.* Philippus Salmuth *Cent. 1. Obs. 20. p. 14.* de Sphacelô Ventriculi in febre malignâ vid. Thom. Bartholin. *Histor. anat. Cent. 3. Hist. 68. p. m. 136. sq.* M. N. C. *Dec. I. An. 2. Obs. 229. p. 332. & p. 405. seq.*

Ulcera &c.

§. 22.

Qvantum ad Ventriculi usum attinet, pleriqve Anatomico-Physiologi eidem Chylificationem non immeritò adscribunt, *qvatenus* ...ibi per Oesophagum ad Ventriculum admissi non *statim ex* ...eôdem iterum ad intestina elabuntur, sed ob Ventri-*culi figur*...am, Tibiæ utriculari simillimam, ubi ambo orificia *in parte* ...superiori diametraliter sibi sunt opposita, eò diutius *in fundo* ...commorari sicqve concoctio sive Chylificatio suffi-*cienter* ...perfici, vel ad minimum continuari potest. Qvem Ven-*triculi* ...usum atqve necessitatem nonnulli Medici demonstrant *atqve* ...tollunt. Inqvit enim Thom. Bartholin. *Orat. II. p. 78. sq.*

Ventriculi usus & dignitas.

sine

sine Ventriculô & intestinis vita deficeret, vel vitæ delicium. Ventriculus qvippe communis corporis coeus omnibus prospicit, malè ipsô habente perituris. Ibi sedes appetitûs & fons Apicio gulæ delectamenta & necessariæ animantibus cupediæ latent. Sine Corde vixisse qvosdam accepimus, & sine cerebro, at, qvi Ventriculô carere potuerit, hactenus vidimus neminem. Bene autem humano generi prospexit Natura, qvod unicum Ventriculum eumqve justæ magnitudinis concesserit, eleganti sobrietatis documentô, ne stomachos brutorum & vastos Ventriculos nostris hominibus assueremus. Peccant hinc non leviter, qvi depositâ humani sensûs temperantiâ, omasum sibi & obomasum, ventrem famelicum explent insatiabili vorandi bibendiqve libidine, memores præcepti istius, qvi idem vitæ regimen svasit Regi suo, qvod eqvo. Tantum autem ex Ventriculi temperantiâ & aureâ mediocritate commodum ad universum corpus & nobilissima ejusdem viscera redundat, ut pro hujus conditione & statu, seu prosperô, seu adversô, reliqvorum salus dependeat. Johanni Melchiori Verdries, *de M. Ventric. p. 10.* illi rectè sentire atqve cum Qv. Sereno verâ ratione videntur, qvi non pessimam (juxta Plinium) sed nobilissimam Ventriculum esse corporis partem, sine qvâ vita deficeret & vitæ delicium, contendunt, qvin imo Regem corporis magnumqve salutis nostræ præsidium, qvô prospiciente singulæ valent, langvente deficiunt, cui in omnes vota nuncupant & bene precantur, eum appellandum existimant. Ipse autem Qvintus Serenus *de Re med. m. 108. b.* sic canit:

> Qvi Stomachum regem totius corporis esse
> Contendunt, verâ niti ratione videntur.

Et Gabrielis Hummelbergii verba in hunc locum: Qvemadmodum Rex bene gubernaturus, qvo singulis æqve consulere & providere possit subdi-

...cat, & sedulus, non segnis, optimas sem-
...be coll... mas leges excogitat, minùsqve utiles e-
...mmodir... rsum tollit, qvò subditi circa munia sua
... in univ... a tumultum tranqvillè pacificèqve vivere
...s & cir... possint. Qvalis enim Rex fuerit, qvalesqve
...is erigi... etiam subditi, tum populares, tum nobi-
...rit, tale... omnia ad ejus exemplum susqvedeqve agunt.
...lunt, & o... Claudianus inqvit, mutatur semper cum Prin-
...bile, ut Cl... Hunc etiam in modum res se habet Stomachi
...gus. ... Is enim in medio corpore situs omnibus
...um Corpus. ... provideт, suum cuiqve distribuens alimentum:
...lis æqvè p... acceperint, eò meliùs suas operationes per-
...qvò melius ... offensam sana & incolumia permanent: sin ma-
...t, citra offensam ... operabuntur & ægrè ferent adversis casibus &
..., deteriùs operabuntur ... obnoxia. Et qvemadmodum in regno pericli-
...rbis semper obnoxia ... incolumi perseverante, subditi qvoqve pericli-
...nte Rege, aut incolumi ... salvi permanent; ita etiam benevolente Stomachô
...ntur, aut salvi permanent ... & ad ejus vigorem firmantur; contra verò ipsô
...reliqva valent & ad ejus vigorem ... malè afficiuntur, & ad casum ejus
...malè affectô, illa qvoqve malè afficiuntur, non solùm, qvæ inter ignobilio-
...propriis viribus destituuntur, sed & principantia ipsa, maximè sen-
...ra seu vulgus censentur, cerebrum, & sensus ipsi, ni statim ab initiô sup-
...suum organum, cerebrum, & sensus ipsi ... Sic Johannes Woodwardus *Idea Na-*
...petiæ illi ferantur, &c. ... in Stomacho primæ agun-
tur, & Struct. hum. p. 1. ita scribit: in Stomacho primæ agun-
tur scenæ, ... Principia heic sunt omnium rerum corpori vel pro-
ficuarum, ... vel noxiarum. Primæ impressiones, motûs primi,
qvi hic fi... ... sunt, prout regulares sunt, aut irregulares, seclusis
externis ... accidentibus, corpus reddunt sanum vel ægrum, sa-
nitatem ... firmam, vel interruptam. Stomacho ritè parante &
in sangv... ... dem dispensante alimentum bonum ac laudabile, per-
aguntur ... omnia ritè in totò corporis habitu; sufficiunt orga-
... is suis muneribus, actionibus, passionibus, rebusqve omnibus,

omnibus, ad vitam necessariis. Turbati verùm hac scaturigine, conturbantur qvoqve fluenta; & inundat saburra vitiosa in Stomachô genita necessariò totam corporis texturam, qvæ hinc sua patitur incommoda. Collimat proin prima & præcipua nostra in conservandâ & restaurandâ sanitate, cura ad Stomachum &c.

§. 23.

an Ventriculus sit necessarius?

Nonnulli tamen Autores ventriculo Chylificationis opus prorsus denegant, illumqve pro hoc scopô absolutè necessarium *negatur* ideò non judicant, qvia dentur homines sine ventriculo vitales, uti paulò antè §. 10. de Ventriculi defectu, ex M. N. C. Dec. *II. An. 3. Obs. 46. p. 124.* de feminâ qvadam admirandâ adduximus. Ex qva scilicet observatione tam admirandâ secundum verba Francisci Lœwenwald *l. a. p. 126.* evidenter patet, hanc fœminam Pragensem sine ventriculô qvadraginta aliqvot annos vixisse; adeoqve in hac personâ, ventriculum ad vitam absolutè necessarium non fuisse: & licet una hirundo non faciat ver, & hanc observationem qvis dicat esse magis portentum, qvàm naturæ factum: historia tamen est verissima; & tales qvoqve infi... videtur fundatissimus Bonetus in sua Anatomiâ practi... morbis ventriculi. Sunt præterea, pergit idem, plura exempla eorum, qvi sine ullâ functione ventriculi, hoc est, cibô & potu atqve ex his elaboratô chylô, qvin etiam solis clysteribus nutrientibus, multis mensibus vixerunt, qvoqve sine pulmonum usu & actione, nec non etiam re per pulmones tracto vivunt aliqvando mulieres solâ perspiratione. Ergo hæc ad vitam individui *affirmatur.* dam absolutè non sunt necessaria, sed secundum qvi...

§. 24.

Qvamvis autem in allegatâ Observatione tan... mum qvid, neqve unqvam hactenus auditum rece... triculum, seu stomachum planè absuisse; interis...

...Lœwenwald, se intestini duodeni aliqva-
nem ... & hanc fuisse rationem, qvòd
...ivis existens ... etiam paucissimis intervallis
sustulerit, qvia locus pro colligendô alimentô, qvi
...alus, in illâ non adfuerit, intestina verò tanqvam
nimium lubrica, breviter suam persolverint coctio-
... His tamen verbis dictus Lœwenwald tacitè conce-
...valem illam atqve extraordinariam Intestini duodeni
...onem minoris ventriculi vices gessisse; hinc etiam, ut
antè monui, majori & accuratiori hujus intestini inda-
...e circa sectionem opus fuisset, annon aliqvaliter ex-
...m hoc intestinum ratione internæ conformitationis atqve
...turæ, v. g. plicarum & orificiorum, aliqvatenus vel ma-
...cum ventriculô, qvàm ordinariâ Intestini duodeni structu-
convenisset, siqvidem assumptus cibus absqve morâ & agi-
tione in certâ cavitate, per solum Intestini transitum, in ve-
triculo... ...lum vel chymum mutari non poterit. Qvapropter
cem ... ...ensum Intestinum duodenum ex eâ ratione pro ven-
ex ... judicarem; qvâ Petrus Pavius *Obs. 4. p. 8.* in puerô de-
in... annorum ventriculum adeò reperit exiguum, ut nullum
...omnibus intestinis esset, qvod mole eum non excederet;
...naturale hoc & primæ conformationis vitium fuisse
...Pavius. Qvalia parvorum ventriculorum exempla su-
pra §. 13. adduximus. Licet etiam, secundum Caput qvartum,
...homines in statu præternaturali, ex variis causis Inediâ
...urnâ seu Asitiâ laborantes, non tamen exinde seqvitur, ho-
...mines in statu naturali & sanô absqve ventriculi officiô diu
...supervivere posse, qvare ventriculum sive perfectum, sive
...imperfectum & ventriculo qvid analogum ad vitæ sustentatio-
nem necessarium judicamus.

§. 25.

Alii etiam recentiorum Autorum, v. g. Molinett. & Volckame- *Intestina tentantur*
rus ... *chylificare.*

rus Chylificationem Ventriculo prorsus denegant, eamqve potius Inteſtinis tenuibus adſcribunt; Hinc inqvit etiam Johannes Conradus Peyerus *de Glandul. Inteſtin.* p. 3. ſeq. de Chylificatione obvium eſt, genuinam ejus officinam tantum non omnium ore proclamari Ventriculum. At penitius tamen in veritatem inqvirenti multa occurrunt, qvæ chylificandi munus tenuibus Inteſtinis jure majori, ſaltem æqvali, competere perſvadeant. Vero enim ſimile eſt, alimenta in Ventriculô tantùm diſſolvi, ex illis verò diſſolutis demum in Inteſtinis tenuibus chylum elaborari. Vaſa qvippe lactea è Ventriculo nulla egrediuntur, neqve etiam brutorum Vivi-ſectionibus, qvocunqve â paſtu tempore factis, Chylum candidum atqve ſincerum in Ventriculô fuiſſe unqvam repertum, evinci poteſt. Horum tamen Autorum dubiis ſatisfacit Johannes Bohnius *Circul. Anat. phyſiol. Progymn. X. p. 141.* inqviens: Principatum hunc dicto Organo derogare conantur ex recentioribus nonnulli, alimenta in eô tantùm diſſolvi ſeu macerari, & ad Chylificationem, in Inteſtinis demum tenuioribus ſubeundam, diſponi: ideo qvod nulla unqvam Chyli rudimenta in eô reperiantur, ſed locô [illegible] maſſa fœda, fracida & cruda ipſi inexiſtat; nullus unqvam [illegible] ſervatus fuerit Chyli vomitus, nulla â Ventriculô emanet [illegible] lactea. Qvod ſi tamen non de nominibus litigemus, [illegible] ipſam ponderemus, facilis difficultatis hujus continget [illegible] diſtingventibus ſcilicet inter Chylificationem & Chyli [illegible]nem. Elaboratur Chylus maximam partem in Ventri[illegible] net tamen fæcibus ſuis adhuc confuſus & commix[illegible] ratione ac muſtum productum dicimus, ſtatim ac [illegible] erint uvæ, licet earum craſſamenta ipſi adhuc coëxt[illegible] qvemadmodum eſſentiam Menthæ, Abſinthii, con[illegible] mus, licet fluidior & purior hujus pars per decan[illegible] filtrationem â remanentiâ & fæcibus nondum [illegible] Hinc nec Chyli, i. e. meri, Vomitus expectari po[illegible]

… & qurus … nunqvam comparebit Chylus, quo- … tiones vivorum adornentur. &c.
Guilelmus … Annot. in Job. van Horne Microcosm.
… ipsum colorem pulticulæ cinereum de particula-
rum i. e. Chyli præsentiâ sufficienter testari scribit.
…ciam circa Ventriculum nulla reperiantur Vasa lactea,
tamen exinde inferendum, Ventriculum non chylifi-
…erim non inficiandum, ad meliorem Chyli a fecibus
…em atqve depurationem, ut eò meliùs Vasa lactea in-
…ossit, aliis liqvoribus, bilis scilicet atqve succi pancrea-
…dioqve è glandulis intestinalibus propullulante serô huic
…i opus esse. Sic Jacobus Keil *Anatom. Corp. hum. p. 42.*
…tionem stomachi vocat dissolutionem seu separationem
…entorum in adeò parvas particulas, qvæ aptæ sint, ut vasa
…eat, commodè intrare atqve cum massâ sangvineâ circulari
…at, vid. *Act. Erudit. Lipf. Supplem. Tom. VII. Sect. 6. p. 263.*

§. 26.

…t autem Ventriculum primariam Chylificationis offi- *Chylificatio;*
…ominemus, minimè tamen hæc actio ab ipso Ventricu-
… prodit, sed ab aliis causis dependet; circa qvas ta-
… Autores in varias abeunt sententias, dum alii imprimis
… Chylificationum per modum coctionis & â calore
… & adjacentium viscerum fieri docent, alii eandem a
… succô quodam Ventriculi acidô, alii â fermentatione &c. de-
…

§. 27.

Chylificationem â calore & coctione, qvam Veteres fove- *an a Calore.*
…, plerique recentiorum variis rationibus impugnant, & qvi-
… juxta Joh. Bohn. *l. 4.* qvòd 1) Caloris actio tantum sit ca-
… & per accidens exsiccare, ita ut coctione productum
… differat substantiâ â non coctô, ast per Chylificationem
… planè eas prodeat: 2) pisces digerant & chylificent, qvi-
bus

bus tamen nullus calor inexistit: 3) multa à stomachis animalium dissolvantur, qvibus solvendis calor minùs proportionatus, v. g. ossa; nec 4) Calor solida in substantiam fluidam redigat, nisi fusorium mineralium excipere velis. Johannes Virdetus *de prim. Coction. cap. 3. p. 10. seq.* Aristotelis opinioni his rationibus contradicit 1) qvia calor ignis, lebetem aut ollam flammis undiqve obvolventis, tantam partium dissolutionem, qvatuor aut qvinqve horarum spatiô parere non potis est, ac ipsa, qvæ in ventriculô in eodemmet temporis spatiô observatur, 2) qvia canes & lupi &c. ligamenta, cartilagines &c. unô aut alterô die absorbent, digerunt & concoqvunt, qvæ vix unô aut alterô mense in aqvâ ferventissimâ dissolvi possunt. 3) qvia animantia perpaucum calorem obtinentia, v. g. pisces celeriter crescunt & optimè digerunt, 4) qvia qvi temperamentô calidiori donantur, malè utplurimum digerunt; 5) qvia vini & spirituosorum potatores sæpissimè post plures à pastu horas, ingesta planè immutata evomunt, nihilominus calor non deficit. 6) qvia nocte, cùm partes internæ magis ca[...] concoctio laboriosior est longioriqve tempore indiget, [...] acidi succi matutinis horis adhuc in ventriculô superstit[...] &c. Has & similes rationes vide etiam *in Biblioth. a[...] Tom. I. fol. 162.* Christian. Arnold. Conerding. *Disp. de Ch[...] Præside Henrico Meibomio Helmst. 1671. habit.* §. 28. seqq. Cranen *Oeconom. animal. Part. 1. Qu. 22. p. 16.* Rationes contra Chylificationem a Calore vid. Philip. Hoechst[...] *med. Dec. V. Cas. 2. Schol. p. 548. seq.* v. etiam Joh. Baptist[...] mont *Calor efficienter non digerit, Op. f. m. 124. se[...]* qvam etiam allegati & alii Autores Calorem aliqvid [...] cationem conferre concedant, minimè tamen sol[...] ad Digestionem sufficere defendunt, & Gallus [...] ita scribit: Qvelqves Medecins disent, qve [...] concoctrice, on pouvoit entendre une Chaleur,

[illegible] & [illegible] agissant sur les aliments les di-
[illegible] à la digestion des Alimens; on
[illegible] qv'elle soit toute seule suffisante,
[illegible] avantage. Car on ne peut pas dou-
[illegible] par exemple, beaucoup plus de Chaleur
[illegible] bout sur le feu, qv' il n'y en a dans l'Esto-
[illegible] qvi digere des alimens. Cependant nous
[illegible] fait avaller à des Chiens de morceaux de chair
[illegible] & même qvelqves petit os; & les ayant ouverts
[illegible] trois heures, nous avons trouvé tout tellement
[illegible] converti en chyle, qv'on n'y reconnoissoit plus ny
[illegible] la viande. La même chose ne nous est pas arrivée
[illegible] chaudron d'eau bouillante; car apres y avoir fait
[illegible] une semblable chair, & des os semblables, pendant
[illegible] bonnes heures; nous avons retiré la chair avec toutes
[illegible], & nous n'avons pas même trouvé les os notable-
[illegible] terés. Ce qvi fait voir manifestement, qve la digestion
[illegible] ne se fait pas dans les animaux, par la seule chaleur
[illegible] Estomac. *v. le Journ. des savans Tom. III. p.m. 297. sq.*

§. 28.

[illegible] veteres æqve ac recentiores acidum qvendam ventriculi [illegible] huic Chylificationis actioni præesse, aut illam certe [illegible] juvare autumant; Imprimis autem Helmontius [illegible] *Fermenti Impregnat. Op. fol. 72. seq.* acidum hoc ventri-[illegible] fermentum seqventibus rationibus probare conatur, 1) a [illegible] horumqve faucibus acidum spirantibus, 2) per vo-[illegible] illas, qvæ arenam, lateres, vitra, similiaqve corpuscula [illegible] absorbentia assumant, qvæqve his denegat is pessimè se [illegible] 3) qvod ingesta cuncta, licet dulcia, in stomacho [illegible] acescant. 4) acida desidem appetitum acuent, ac [illegible] acida nidorosis supervenientes, juxta Hippocratem in

An ab acido [illegible]

in morbis digestionem redivivam pronunciem. Qvibus alii Helmontium ac acidum Ventriculi defendere conantes, addunt, 6) qvod medicamenta chalybeata assumpta nidorem sulphureum eructent, sine dubiô â fermentô Ventriculi acidô in Martem agente, vid. Thom. Willis *de Ferment. cap. 5. p. m. 16. seq.* 7) Qvod lac jejunô Ventriculô haustum & vomitu illicò rejectum coaguletur ac calescat juxta Otton. Tachen. *Hippocr. Chym. cap. 13. p. m. 62.* 8) Idem Autor etiam *l. a.* simile acidum reperiri in natura ait, qvod in vitrô omne alimentum qvatuor vel qvinqve horis, admotô simplici Calore, in lacteum chylum ex acidô salsum transmutetur, jucundô spectaculô. vid. etiam Robert. Boyle *de Utilit. Philosoph. natural. Part. II. Exercit. 1. p. 117. seq.* Petrus Dionis *Anatom. Demonstr. 2. p. 154.* inqvit, internas Oesophagi & Ventriculi membranas totas esse perspersas glandulis, in eum indesinenter effundentibus succum qvendam acidum, qvi dissolvens sit æqve potens alimentorum respectu, ac aqva fortis respectu metallorum. Cibos ab humore acidô dissolvi, exinde defendit Johannes Wallæus *Epist. I. de mat. Ch*[illegible] *per. p. 225.* qvòd Ventriculus Cibi mole aut crassitie gravat[illegible] sumptô acetô, succô citri, oleô sulphuris aut vitrioli, le[illegible] sentiat. Hunc autem humorem acidum ex Liene in Ve[illegible] lum venire inde conjectatur, qvòd non alia pars acida [illegible] pore nostro sentiatur. vid. Thom. Bartholin. *Anatom.* *763.* Item Gvaltherus Charleton *Oeconom. animal.* [illegible] *2. p. m. 17. seq.* inqvit: postqvam concoctionis mun[illegible] accinxerit Ventriculus, cibus mox emolliri ac dilui [illegible] partim potûs, partim acidi cujusdam succi, in Ven[illegible] perti, beneficiô permadescere. Qvidam liqvor aci[illegible] ores solidioresqve cibos in minima frustula incidit. [illegible] Ventriculum ita necessarium esse, ut absqve ejus [illegible] Chylificationis munus, ut par est, præstare neqv[illegible] dubitandum est; qvoniam certissimum est, hom[illegible]

acid ... de infaustâ admodum infelici-
concussione ... semper conqveri; &c. vid. etiam
de Cauf. Ca... Senior. p. 71. sqq. De fermentô seu
Ventriculi inqvit Valentinus Andreas Mœllenbroccius
vag. cap. 3. §. 2. p. 39. seq. magis sibi satisfacere statu-
id esse humorem qvendam acidum, â primô ortu Ven-
alitum & â Chyli reliqviis auctum & conservatum. Hic
pergit idem, Ventriculi plicis infixus alimentorum co-
n & subactionem promovet, acida enim attenuandi, pe-
di incidendiqve vi prædita corporibus tum fermentan-
um dissolvendis optimè conducunt. Et Johann. Riolanus
ropogr. Lib. II. cap. 20. fol. 119. inqvit: viventis hominis Ven-
... insitus & congenitus est acidulus humor, qvi instar fer-
enti per alimentum diffunditur, ut exqvisitè elaboratum &
ubactum facilius in Chylum, liqvorem Cremori similem, sol-
vatur. Alii hunc succum acidum ex glandulis membranæ in-
Ventriculi derivant, vid. Journal des Sçavans Tome III.
... l'estomac a sa membrane interieure remplie de plu-
... glandules, qui rendent, quand on les presse, une Eau fort
... qui leur est apportée par plusieurs Arterioles. Juxta Franc.
... Fundam. medic. cap. 7. Art. 4. p. 176. Causa Chylificatio-
...ciens partim est saliva, maximè verò humor aliqvis aci-
... p. 150. inqvit: Cibus jam in Ventriculô conclusus undi-
... & totus imprægnatur salivâ & humore acidô, undiqve
... dante ex lateribus Ventriculi.

§. 29.

Huic tamen sententiæ alii contradicunt, imprimis Johannes ... cap. 142. sqq. supra allegatas & adductas rationes pro- ... 1) Qvia lympha Ventriculi non est acida, siqvidem ... animalium jejunorum & viventium dissectis Ventriculis insi- ... semper de... ustatur, aut levi tantùm salsedine tincta; neqve ... cum his effervescit, nec Syrupi Violarum colo-

Alii acidum negant.

colorem cæruleum in rubedinem commutat. Et qvamvis in-
terdum in canibus, pane fermentatô pastis, acidum deprehen-
datur, non tamen est secundum naturam; qvod ad Helmontii
passeres applicandum. 2) Volucres arenulas & lateres non tam
pro acidô temperandô, qvàm granis devoratis commodiùs atte-
rendis assumunt. 3) Non omnia in qvibuscunqve Ventriculis
acescunt. 4) Nec acida indifferenter appetitum excitant, &
acor Ventriculi peculiaris Chylificationem insigniter turbat.
5) Ructûs signum laudabilis Ventriculi digestionis non sunt.
6) Ructûs nidorosos a materialium ingestione excitari, minùs
universale phænomenon est. Imò limatura Martis cum simplici
aqvâ macerata talem odorem spirat. Nec 7) lac potum & in-
tra Ventriculum coagulatum, huic necessario & secundum na-
turam acidum inexistere, evincit. Porrò non omne, qvod vi
solvendi habet, eandem per acorem exerit, qvatenus etiam
calia, salsa ac sulphurea potentiam menstrualem possident. De-
niqve etiam Chylus non deprehenditur acidus. Has ratione
etiam Georg. Philippus Nenterus *Physiol. Cap. 4. Membr. 4.* p.
220. sq. contra Helmontium usurpat, qvibus ultimô locô adi
qvod malè consultum esset hominibus, si acidum chyli
qvantam enim potentiam habeant acida in lac chyli an
omnibus notum sit: Chylus enim a Menstruô hocce aci
mô cum periculô coagularetur. Eadem argumenta rep
etiam in Dan. Tauvry *Anat. Part. 1. cap. 2. p. 31. seq.* ubi
aliud argumentum, (scilicet qvòd Struthio cuprum
in Viride æris convertat,) ita respondet: Videmus
expositum suâ sponte in Viride æris mutari, multô
subibit mutationem, qvando humores acres in illud
qvando illud à parvulis silicibus in Stomachô exist
ritur: qvam qvidem attritionem du Veurney
monstravit in Struthione, qvi monetam compli
tiverat; erant enim in parte concavâ Characteres

… attritioni expositâ penitus deleti.
… Chylificationi inserviens acidum
… Diss. all. de Chylificat. §. 44. sq. ubi
… multa coagulantur ab acido, tan-
… Rustici nostri aliiqve, qvi lardo
… vescuntur, alium certe succum dissolventem in
… necesse est, cùm vel tyronibus Chemico-
… etiam fortissima acida nihil in pingvia agere,
… infringi. Deinde §. 50. inqvit: videmus plu-
… ma corpora â non acidis solvi, imò qvi in Che-
… se Adeptos jactitant, Menstruaqve universalia & Alcahest,
… loqvuntur. Qvidsi igitur tale universale Men-
… insipidum, in Ventriculô qvoqve locatum sit? Pos-
… ostendere multos, ex illis corrosivis liqvoribus, qvo-
… solvendô maxima est, parum habere aciditatis. Cùm
… additur Sal Armoniacum, fitqve aqva Regis, non arbi-
… crescere acorem, crescit tamen solvendi vis, solvitqve
qvod antea non poterat. &c. v. etiam Guil. Cockburn
… animal. p. 5. sqq. Christ. Joh. Lang. Oper. med. Physiol.
… fu. 86. Journal des Sçavans Tom. IV. An. 1676 p. m. 193. seq.
Johannes Andreas Stisserus de Febb. intermittent. p. 29. scri-
… Ventriculi acidum in naturali constitutione doctissimi
Viri pro fermentali legitimô agnoscant, id ipsum tamen
… morbos (e. g. febres intermittentes) inducit, pro sanitatis
… habere velle, non video, qvî possit fieri. Salinarum par-
… demonstratio ex Sudore, urinâ, sangvine, spermate,
… Salivâ peti potest, qvæ masticationis ope primam
… præparationem perficiens & continuò in Ventriculum
… cum fermentô Ventriculi maximam analogiam con-
… Caloris defectu, gelatinæ instar, hinc per chemicam ana-
… ignis tortura, Sal volatile alkalicæ virtutis, nunqvam
… dit. Et profectò si fermenti Ventriculi …
&

& resolvendi vis in acidô consisteret, qvid fieret rusticis Brunsvicensibus & Westphalis, qvi lardum in notabili qvantitate devorant: Acida enim qvævis, ex mineralibus licet per ignem expressa fortissima, in pingvia nihil agunt, adeò ut metalla pingvibus illita â corrosione aqvarum causticarum tueantur. Imò Liqvor ille Ventriculi digestivus acidô sopore præternaturaliter jam imbutus, neqve debitam assumptorum resolutionem perficit, neqve Ventriculo moram, coqvendi alias solitam, permittit, dum interiorem ejus tunicam particularum suarum aciditate & acrimoniâ stimulat; hinc chylus debitô citiùs excluditur, qvi superatô Pylorô ad Intestinum duodenum demissus accedentem liqvorem biliosum alkalico-balsamicæ indolis aciditate corrumpit, destruens particulas ejus amaricantes qvas provida natura pro secretione succi laudabilis & excrementitii constituerat. Nec minori labe alterum affluentem succum pancreaticum afficit, cujus connatam naturalem dulcedinem aciditate suâ corrumpit & deniqve pravum Chylificum perficit. Hæc Stisserus, qvi seqventia ex aliis Autor[illegible] refert, v.g. ex Majow: Ex observatione anatomicâ co[illegible] acidum planè nullum in Stomachô ritè se habente hospi[illegible] qvod ad ructûs acidos attinet, isti a cibis malè digesti[illegible] verò a liqvore qvovis acidô naturali provenire vident[illegible] ex Glissonio: non ad essentiam chyli reqviritur aciditas [illegible] tiùs grata dulcedo, qvalis in lacte vel cremore depre[illegible] Imò tantum abest, ut aciditas ingrediatur naturalem C[illegible] stitutionem, ut, qvando eminente gradu adest, eun[illegible] qve vitiet. Refert etiam Robertus Boyle *de Utili[illegible] natur. Part. 2. Exerc. 1. §. 31. p. 117.* se aciditatem st[illegible] cui digestionem primam nutrimentorum Animal[illegible] nostris modernis attribuere placet, irritô conat[illegible] natum fuisse. Hunc Ventriculi liqvorem ac[illegible] Johannes Viridetus *de prim. Coction. Part. 1. c[illegible]*

...qvia in omnibus animalibus, qvæ ipsi inspi-
...ndulæ in Ventriculo, è qvibus humor acidus
...o heliotrop... tractæ & immixtæ, ut & ipse liqvor,
...n rubrum ... contraxerint; hancqve solutionem ve-
...erium illius ... calis addit. Cui tamen aciditatis tam
...àm humore Ventriculi, annotato experimento, *in*
...r. Cap. 1. §. 9. p. 15. alia Experimenta in contrarium
...us.

§. 30.

...i Autores Caloris & Coctionis vim Chylificationis ne-
...nsufficientem judicantes, eandem per Fermentationem,
...n in massæ panis præparatione & in Pharmaceuticis qvo-
...observamus, fieri Chylumqve produci autumant. Qvam-
...enim Franciscus Zypæus locô paulò ante allegatô ad Chyli-
...ationem Salivam & acidum qvendam liqvorem præsupponat;
... interim simul in Ventriculô perpetuum aliqvod fer-
... constituere addit, qvô cibi imprægnati liberum ma-
...tili transfluxum denegant, adeoqve ab illâ vehemen-
...tâ fermentationem seu conflictum aliqvem inter partes,
...esse comminuunt atteruntqve, ineunt. Fermentum Ven-
...li qvodnam sit, & unde veniat, & qvid ad Concoctionem
... vid. Theodor. Craan. *Oeconom. animal. Part. 1. Qvæst.*
7. p. 13. Johannes Viridetus *de Ventric. Ferment. Part. 1. cap. 4.*
p. 32. hanc ingestatorum mutationem expeditam in Chylum, &
Fermentationi & dissolutioni accenset; ubi prolixè de hac fer-
mentatione agit. *Vid. etiam cap. 7. p. 49.* Et juxta Isbrand. de
Diemerbr. *Anat. Lib. 1. cap. 7. fol. m. 23.* coqvuntur in Ventri-
culo alimenta per modum fermentationis, sicqve liqvescunt, &
Chylus ex iis educitur, qvam fermentationem ibidem expli-
cat. De alimentorum Fermentatione in Ventriculo vid. Fran-
cisc. Sylvii *Disput. Medic. I. Edit. Amstelod. p. 11. seq. & Disp. 5.*
§. 45. p. 24. Valentinus Andreas Moellenbroc *de Var. Cap. 3.*
§. 25.

An à fermentatione? affirmatur.

§. 25. p. m. 38. inqvit: Cibus per salivam & masticationem alteratus ac in Ventriculum promotus beneficio in Ventriculo contenti fermenti fermentatur, rarefit, & quasi spiritualescit, atqve utplurimum in succum album, cremori hordei similem, qvi Chylus dicitur, vertitur. Secundum Nathan. Highmor. de Affect. hypochondr. cap. 4. p. 161. fit Concoctio in Ventriculo fermenti naturalis subsidiô, â Calore blandô & moderatô, & inclusô cum sufficienti humiditate, cibos comminuente, macerante & dissolvente. Et p. 172. inqvit: ut felicius & citius exseqvatur munus digestivum, hoc fermenti naturalis subsidium adjungitur, ut dehiscant in minima, & pars ciborum liquida incalescens, ad sales dissolvendos citiùs admittatur: facultas verò hæc fermentalis in Ventriculô, non liene residet. Gvaltherus Charleton de Oeconom. anim. Exercit. 2. §. 4. p. m. 19. ... lem reqvirit fermentationem, qvalem in Vino, Cerevisia a... qve ejusmodi liqvoribus, dum defæcantur, observare est. ... juxta Joh. Muralt. Vademec. Exerc. I. p. 4. sq. alimenta ore a... pta â Calore per fermentum spirituosum & acidum, Ven... plicis impactum, & salivam continuô deglutitam, in ma... qvandam hordei Cremori similem mutantur, qvæ altera... mentatio dicitur, cujus ope partes ad separationem ve... nuntur, vel etiam â se invicem secedunt, id qvod par... mentatione musti, ubi a Vino fæces fundum petentes... qve vasorum parietibus adhærescens separantur. &c. ... fermentante Concoctionem absolvi, statuit etiam ... berti Introd. in Medicin. Cap. 7. §. 93. p. 82. vid. etia... Medic. theoret. §. 21. p. 12. Fermentum Ventrici... qvaliter admittit Johannes Gothofredus Berger... cap. 7. p. m. 132. seq. lympha, inqviens, gastrica f... vim septicam aeqvirit macerandis dissolvendis ... alimentis necessariam, qvam proinde Menst... qvores solventes barbarè appellamus, itemqv...

... jure insignimus. Qvippe acie
... spirationis exagitata intus con-
... varietate qvidem assumptorum plus
Et Henricus Meibomius Disp. alleg.
ab utraqve parte præstantes, qvi Fer-
... culô fieri vel dicunt, vel negant, com-
... vult, non incommodè tamen illos loqvi
... inaceæ fermentationi hanc assimilant. Se-
... Thomæ Cornelii, Consentini, Progym. 6. p. 235.
... iculô cibus fermentescere incipit: nimirum
... cipua escæ ad mutationem via, fermentatio.
... t, ea omnia, qvibus animantes aluntur, suapte
... mentescendum esse apta; qvin illa in Ventriculô
... gi, qvæ promptiùs fermentantur, &c. Hanc cibo-
... onem per modum qvendam Fermentationis fieri,
etiam Georgius Philippus Nenterus Physiolog. cap. 4.
Qvamprimum, inqviens, cibi in Ventriculum deglu-
... rebus fermen-
singularem statim odorem, qvalis in fermentatio satis est
observatur, spirant. Hæc tamen fermentationem tan-
... ita qvidem, ut etiam rebus ad fermentationem imprimat, &
... aptis alium statim Characterem concipere qve-
... præoccupet, qvò minùs putredinem aliam prona
... imò si etiam alia ingesta ad fermentationem absolvitur, &
... ubi sunt vegetabilia, ea in Ventriculô citò ad qvam vegetabilia
... nihilominus tamen fermentescentia acida, fermentatio-
... prona sunt, itidem præcavetur: qvare ex hisce qvid obtinere
... hancce animalem præ aliis prorsus peculiare. Jac. Wald-
... apparet. Hanc sententiam defendit etiam Johann. Conr. Barchus.
... Schmied Institut. Lib. I. cap. 3. p. m. 17. item Joh. Theod. Craan de Hom. cap.
... Dissert. 32. p. 240. seqq.

§. 31. Fer-

§. 31.

Non a fermentatione. Fermentationi tamen chylificatoriæ alii Autores variis rationibus contradicunt. Inqvit enim Gothofredus Mebius *Fundam. Physiolog. cap. 10. p. 178. sq.* Si Autores talem intelligunt in Ventriculô fermentationem, qvalis fit in succis fructuum expressis, musto, &c. item in Cerevisiâ, seminibus plantisve, Chymicorum ritu, non parum errare videntur. Etenim 1) sæpe oleum, butyrum, caro pingvior aliaqve adiposa Stomachi cucurbitæ includuntur, qvæ tamen omnia ad fermentandum non satis apta. Hinc præservaturi mustum à suâ ebullitione, frustum lardi dolio immittunt & ita diu fermenti vires suspendunt. 2) Si rei fermentandæ Sal paulò largius miscemus, omnem vel sufflaminamus, vel planè tollimus fermentationem. Nullum autem cibum assumimus, qvi non sale sit conditus. Ut de carnibus salitis fumoqve induratis, item de halecibus, taceam. 3) Ossa canis rodit, lupus carnes putridas devorat: fermentationem autem in istis possibilem aliqvis demonstret! Ossa [...]dem Menstruô corrosivô in liqvorem abeunt, sed non ta[...]cilè sunt fermentationis vulgaris capacia. Res verò semel [...]dine infecta a fermentatione aliena est. 4) Acetum rei f[...]tandæ affusurus corrosionem qvidem, sed nullam veram [...]tationem videbit. At qvàm sæpe cibos cum acetô co[...] 5) Idem valet de spiritibus acidis, v. g. Vitrioli, Salis, Nitri, qvi nihilominus pro appetitûs suscitabulis de[...] &c. Secundum Jo. Bohn. *Circul. p. 146.* huic ferm[...] præprimis obstant, qvòd, qvæ valde fermentesc[...] laudabili constituendo vix adeò apta observentur [...] fermentescibilia in Chylum commodè abeant. [...]dem esset, illa alimenta, qvæ fermentationem [...] qvam citissimè etiam digeri, & in laudabil[...] veri; contrarium tamen testantur fructus [...] miliaqve ad fermentescendum maximè pr[...]

m ejusdem digeruntur, sed etiam ructûs, anxieta-
qvæ detur, Chylificatione testantur, excitare
ngvia, carnes morticinæ putrescentes minùs fer-
in Chylum nihilominus abeunt. Qvò etiam spe-
probe fermentatus, qvi evpeptus maximè observa-
cora à capite mortuô frumenti, vel pro aqvâ ardente,
ssâ parandæ, fermentari, & ad ulteriorem fermenta-
nepti pingvescunt, item sues ex stercoribus aliorum
um. Imò, qvod aliqvoties tentavit Bohnius, alimenta
unqve generis digesta, ex animalium vivorum ventricu-
otracta destillationi convenienti commissa, ne tantillum
tus sulphurei fundunt. Unde concludit idem Autor, fer-
ntationem aut nullam in Ventriculô contingere, aut siqva
iet, neqvaqvam concipiendam vulgarem, sed forsan planè
iam & abusivè sic dictam. Adversus Fermentationem Chy-
micam Christianus Johannes Langius *Physiolog. Thes. II. Oper.*
. 89. hanc qvoqve rationem adducit: qvòd aeris liberior
ad massam ciborum in stomachô latitantem non detur,
ô tamen nulla fermentatio speranda. Suspecta qvoqve
impossibilis videtur Chylificatio per Fermentationem Jo-
ni Georgio Volckamero, qvia nec loci commoditas, aut
fermenti in stomachô absentia talem admittit. Membranosa
stomachi constitutio qvomodo acorem istum, fermenti fun-
damen generabit? Aut si generatum adesset fermentum, cer-
tum & constitutum reqvireretur tempus, qvô massa in stoma-
chum ingesta satis efferbuerit. Qvis vero utriqve stomachi
orificio tantum judicii affinget, ut, donec perfectè fermentata
fuerit massa illa, eadem occlusa manerent: tunc post consum-
matam illam alimenti elaborationem inferius stomachi guttur
sese aperiret, & cum impetu per intestina tenuia ad Colon us-
qve illa præcipitaret. Adhæc, cùm nulla fermentatio absqve
motione qvadam consistere qveat, sicut dolia musto repleta,
si arctè

si arctè claudantur, rumpuntur, nec illud intra limites suos contineri potest: qvid incommodi accidet stomacho utrinqve exactè clauso, si talis in eô effervescentia contingeret? Vel enim levis flatus in stomachô contentus per eructationem viam sibi qværit: qvot verò ructûs homini molestiam parient, dum flatulenta ista fermentatio in stomachô locum haberet? *v. M.N.C. Dec. I. An. 9. & 10. Obs. 17. p. 56. sq.* Contra Chylificationem per fermentum scripsit etiam Autor Gallicus nomine Hecqvetus Tr. de la Digestion & des Maladies de l'Estomac, in cujus *Part. I. c. 4.* sano corpore existente nullam fermentationem locum invenire defendit, & qvidem rationibus a sangvinis puritate & motu circulatoriô desumptis &c. *v. Act. Erudit. Lips. An. 1714. Mens. April. p. 174. seq.* In specie menstruum stomachale nullum obtinere Fermentum acidum, *vid. p. 177.* functio enim Ventriculi consistit in digestione, qvæ nihil aliud est, qvam solutio: hæc enim mollia solum respicit, cùm econtrario acidi duris corrodendis & dissolvendis dicatum induret mollia, spisset liqvida, figat crassa, & lactea coagulet. Inqvit Georgius Entius *de Circulat. Sangv. Digress. 6. p. m. 20.* ut hîc libere dicam, qvod sentio, fermentationem illam θρύλλητον in Ventriculo (cunctis sese ordinatè habentib[us]) qvaqvam agnosco: fitqve solum, ubi adest, ob moram chyli in Ventriculô; atqve etiam ab acidis humorib[us] aliaqve incommoda afferentibus, cum ipsamet â Cibi manducati lentâ colliqvatione procedat. I[…] dum qvoddam phlegma in qvamplurimorum Ve[…] malium lubens concedit Gualterus Charleton *d[…] m. 71. sqq.* nec inficiatur, idem menstrui ad inf[…] rum ciborum, in Ventriculi cavitatem except[…] nem ac dissolutionem aliqvatenus conducer[e] qvod qvalitate qvadam incidente penetrante[…] manifestò præditum est. Illud tamen perne[…]

... ut ad genuinorum fermentorum
... randi modô, tam propè accedere,
... illa classem censeri. Alimentorum
..., sive contabescentia, quæ Chy-
... Fermentationi vulgô adscribunt, in
... tur motibus qvibusdam placidis, lenibus
sanitatis) imperceptibilibus, non autem
motionibus ac irreqvietis exagitationibus,
fermentô, dum in actum erumpit, profluunt
... entationem inseparabiliter comitantur. Non
... um aut Ventriculo inesse, aut ad Cibos in eum
... odum fermentationis tumultuosè dissolvendos
... entum &c. vid. etiam Joh. Frid. Ortlob. *Hist. Part.*
p. 45. ubi in hac motione multum homonymiæ la-
... qve commodiùs ab eadem abstinendum esse dicit,
cùm Chylus ex nulla fermentationis specie procedat.
... qve Petr. Linsing. *Institut. p.* 76.

§. 32.

... us eqvidem Autor, Jacobus Vercelloni, cujus jam su- *A fermento & Vermibus.*
... mentionem fecimus, Chylificationem per fermentum di-
... vum & solutivum â variis Oesophagi glandulis variisqve in
... separatis liqvoribus, v. g. volatili oleoso, salinô sulphureô,
... acido volatili & alcalicô, item salsô armoniacali urinosô, acri
fixô, &c. explicare conatur. Et qvia fermentatio nihilomi-
... ad Chylificationem non omnino sufficiat, sed & cibi ac
... ingestorum talis demum transmutatio simul reqviratur,
... qvâ chylo qvoqve vitalis imprimeretur character, dictus Au-
... repudiatis spiritibus animalibus, ad vermes horumqve
... ovis indelabitur, ut succum nutritium in vegetabilibus & Chy-
... lum in multis brutis a vermibus, in hominibus autem ab ho-
... rum ovis, solummodo per glandulæ bronchialis fistulas ad gu-
... lam inspirandis vivificari asseveret, ipsamqve glandulam thy-
roideam

roideam pro ovario cunctorum vermium, à præternaturali ovorum fœcundatione in corpore nostrô propullulantium, multas ob rationes venditet. Num autem allegatus Autor in Oesophagi glandularum structurâ earumqve canaliculis, nec non in duobus fermentis digestivis, solutivô alterô, alterô transmutativô, describendis, veritati magis litaverit, an imaginationi, Lectori judicandum reliqvunt Domini Collectores Actorum Eruditorum Lipsiensium, *Supplement. Tom. VI. Sect. 6. p. m. 264. seq.*

§. 33.

à Putrefactione & aliis causis.

Nonnulli etiam Autores Chylificationem a Putrefactione, nonnulli a bile, alii a spiritibus, alii a Liene & succô melancholicô, alii à solâ tunicarum Ventriculi attritione &c. deducunt; qvibus tamen alii contradicunt. vid. Joh. Viridet. *de Ferment. Ventric. Part. I. cap. 3. p. 15. seq. & 20. seqq.* Mart. Lister. *de Therm. Exercit. 2. p. m. 86.* Gvil. Cockborn. *Oecon. animal. p. 14. seq.* Gothofr. Mœb. *Physiol. pag. 170. seq.* Christ. Joh. La *Physiol. Thes. II. fol. 85. seq.* Varias opiniones refert Joha Gothofr. Bergerus *Physiolog. med. cap. 7. p. 179. seq.* Heinr. bom. *Disp. de Chylific. §. 4. seqq. Act. Erudit. Lips. 1714 April. p. 177.* ubi Hêqvet statuit, alimenta mediante tri ne in ventriculô digeri. Cùm nonnulli, uti jam dixi culi digestionem, qvæ propriè est dissolutio seu sep mentorum in adeò parvas particulas, qvæ aptæ sin lactea commodè intrare atqve cum massâ sangvin qveant, spiritibus adscribant, exinde fortasse qv est, qvòd sæpius a qvibusdam potulenta spirituc cibis pro meliori digestione svadeantur atqve ass bus tamen alii potum tenuem & aqvam præfer cobi Keill. Anatomia Corporis humani recen Lips. *Supplement. Tom. VII. Sect. 6. p. 263.* his ximam partem præter salivam & humorem

...potu... assumimus, digestionem stomachi præ-
...tulenta ad hanc actionem promovendam idonea
...summè fluida omniqve visciditate expertia exi-
...qvæ aqvâ nullus commodior datur liqvor. Qvan-
...m qvædam spirituosa & generosa potulenta ciborum
...m penetrent, talem tamen hæc possidere simul dicit
..., qvæ tantum absit, ut digestionem promoveant, ut
potius insigniter sufflaminent; ob validam enim vim
...ivam, qvâ gaudent, magis ea moleculas alimentorum
...inare & indurare, qvàm ut easdem dissocient. Et si vel
...imè digestionem qvandoqve adjuvare observentur, id ta-
...n non alimenta dissolvendo, qvàm tunicas Ventriculi ad va-
...iùs subeundam contractionem irritando efficere; hocqve in
...asu non solum proficua, sed maximè necessaria fore &c. An-
non autem a tali fortiori tunicarum Ventriculi Contractione,
v.g. â Spiritu Vini vel Vinô generosiore stimulatâ, Cibi assum-
pti, ad qvorum Concoctionem certa mora reqviritur, eô cele-
rius atqve nondum bene digesti ex Ventriculô ad Intestina pro-
pellantur, atqve pravam Chylificationem causentur, non dubito.

§. 34.

...qve autem recentiorum Chylificationem non per essen- *per Extractionem.*
...lem qvandam transmutationem, sed per meram secretionem
seu extractionem, & qvidem mediante certô atqve cum Salivâ
conveniente liqvore insipidô vel subsalsô (qvem Menstruum
universale dicunt) ex glandulis Ventriculi stillante, fieri defen-
dunt, â qvâ tamen extractione neqve salivam, neqve calorem,
nec Ventriculi motum constrictorium, attritionem ac macera-
tionem minimè excludunt. Inqvit scilicet Johannes Bohnius
l. c. p. 147. Chylificationis formalitatem non transmutatione
qvadam absolvi, sed consistere illam primariò & immediatè in
liqvoris Ventriculi cum particulis alimentorum laudabilium seu
congruum combinatione seu eductione, qvod extractum,
a fæcibus

a facibus liberatum, Chylus sive chymus potius, ...
locô dictus Autor liqvorem Ventriculi & alia ad Chylificatio-
nem pertinentia prolixiùs explicat. Multis etiam rationibus
hanc sententiam defendit Christianus Johannes Langius Phy-
si log. Thes. II. Oper. Tom. I. f. 84. sqq. Et juxta Johann. Frider.
Ortlobii Histor. Part. Dissert. 6. §. 9. sq. p. 46. ideo Chylificatio
dici potest solutio, qvia revera alimentorum nexus â solvente
qvodam naturali dissolvitur, siqvidem Brunnerus in serpentum
ventriculis non tantùm invenit alimenta in liqvamen mucilagi-
nosum resoluta, sed etiam pedes ranarum, qvos deglutive-
rant, ex parte abiisse in mucum, qvâ Ventriculo immergeban-
tur, alterâ, qvâ prominebant, liberos & incorruptos fuisse.
Pariter in Noctuâ qvoqve deprehendit ranæ tibias in gulâ hæ-
rentis similiter integras, femora verò in liqvamen abiisse ven-
triculo immersa, imò ossa qvoqve filorum instar extenuata fuisse.
Qvô simul exemplô confirmatur, non animæ sensitivæ op...
hoc esse, sed organorum & solventium habitudinem, qv...
nus illi facile fuisset, & eminentes ex ventriculo partes agg...
qvæ intactæ manserant, qvòd non in genuinô essent or...
neqve debito paterent solventi. At qvia non in eô nostr...
losis terminatur, sed singularia aliqva adhuc obtinet, o...
non totum concretum resolutum, sed qvædam tant...
partes, exclusis reliqvis, â menstruô retinentur; per
qvandam solutionis actionem determinanda erit.
incongruè dici posset Extractio, qvemadmodum ...
â solvente qvodam congruô, massæ cuidam sup...
modò tota illius compages resolvitur, sed qvæ...
eâ solutæ, cum menstruô conjunguntur, & a...
manent, & ad combinationem ineptæ sunt, d...
qvavis aliâ enchiresi, separari possunt, qvod ...
cturarum, Essentiarum &c. elaboratio docet ...
lificatione â serô in Ventriculô alimenta d...

excrementitiæ & ad unionem ineptæ, remaneant, cum eodem coëant, qvæ ... n rejiciendæ. Verum pluribus adhuc circum... it cum eâ Extractionis specie, qvæ in Emulsioni... adhiberi solet. Scilicet in eâ Semina & nuclei ve... aqvæ affusione, & continuâ externi motoris con... agitatione ita adaptantur, ut oleosæ particulæ hac ... solutæ aqveis accedant, atqve lacteum liqvorem con... crassioribus & terrestribus magis, ex corticibus fortè ... relictis. Pari ratione in Chylosi agitur, Concreta ... nis, ... astruâ, plus tamen, qvàm aqveô mero, ope præsertim ... ex continuô Ventriculi motu resultantis, subigun... tur, ut gelatinosæ cum iisdem unitæ Chylum albi... ciant, reliqvæ verò, tanqvam excrementitiæ & mi... uæ, rejiciantur. Accedit, qvòd etiam eidem Emul... eciei comparare non repugnet, qvæ ex Resinis, inter... qvodam viscidô, paratur, nam & hîc viscidæ salivæ ... eidem muneri destinantur. Diffiteri tamen non possu... etiam hîc qvasdam circumstantias inveniri, qvæ fortè in ... rationibus artificialibus non exprimuntur, qvod in ani... viente, diversis coagentibus Organis, singulari â sol... nostra actio instituatur, adeoqve peculiaris etiam haberi debeat.

§. 35.

Autorum Conciliatio.

Hos tamen differentes variorum Autorum de Chylificatione Opiniones Elias Camerarius *Medicin. conciliatric. cap. 4. p. m. 85.* seqventibus verbis conciliari posse docet: Circa masticationem cibi ejusqve deglutitionem seu detrusionem ad Ventriculum consensus ferè universalis est, non verò circa Chyli in Ventriculo præparationem, aliis coctioni, aliis extractioni, digestioni & solutioni, aliis fermentationi, aliis trituræ, con... fidentia ad analogiam ventriculorum avium, fibris Ventriculi humani

humani motricibus, Chylificationem comparantibus, quæ prolixiùs apud Autores videantur. Hic Studiosus inter ista sententiarum divortia constitutus, quò se vertat, vix cognoscere potest, cùm & veterum coctionem explodi, & modernos tamen non consentire videat; Salva autem res est facileque se extricabit, si omnes illos modos combinaverit; imò & Veterum mentem intelliget circa facultatem coctricem, retentricem, expultricem, qvos eorum terminos non risu excipiet, sed applicatione benignâ dignabitur, cùm maximè cum musculosi Ventriculi structurâ conspirent, atqve ab illâ lucem accipiant non mediocrem. Et cùm audiat, in subsidium vocari calorem, ab aliis menstruum, ab aliis effluvia viscerum vicinorum, cùm omnibus illis sentiet, rem ita concipiens, ut sub diversis istis nominibus res eadem lateat. Coqvitur omnino Cibus à leni h calore, digeritur in retortâ hac animali seu Ventriculô, c Menstruô Ventriculi, seu lymphâ ex illius glandulis stillante salina spicula in recessu habet & cum salivâ convenit. A me hoc gummoso-gelatinosô congruæ & nutritioni aptæ ci comminutorum partes solvuntur, atqve à reliqvis sep fit extractio propriè sic dictâ lymphâ seu menstruô i tes imbibente, qvod sine concitatiore motu partium fieri neqvit, qvem more modernis consvetô poter vocare Fermentationem: & dubitandum planè n tum Ventriculi constrictorium & peristalticum n rum modò Chymum, ut vocare qvidam am massam, extrudere, sed & trituram qvendam e re, eos atterere, menstruum penitiùs adigendo pellendo extractionem molecularum chylosaru hinc compareat, qvàm egregiè istæ variæ opir cùmqve earum singulæ rem minùs explicare nè eam junctæ declarent.

§. 36.

ulô proinde maximam partem elaboratus feci- *Chyli e Ventriculo egressus.*
huc commixtus Chymus seu Chylus, secundum
ores, tum mediante contractione seu motu peri-
riculi & Intestinorum, tum perpetuâ compres-
inis & indesinenti stricturâ Mesenterii per orifici-
s (qvod non tam ratione sitûs, qvàm usus ita vo-
ad Intestina detruditur; vel, juxta sententiam Jo-
orgii Volckameri, liqvidum qvod est, attollit masti-
oum sive cremorem, qvi paulatim contrahente se su-
orificiô per Pylorum, paris cum inferiore altitudinis,
olus post bolum extruditur ad Intestina tenuia, in qvi-
is & succi pancreatici affluxu ab impuritatibus depura-
atqve dehinc sub colore lactei liqvoris per vasa lactea ad
m cisternam, seu chyli receptaculum, dehinc per ductum
acicum, pro hominis nutrimentô ad massam sangvineam
ertur, de qvâ materiâ paulò post acturi sumus. *vid. Cap.*
II. §. 62. ubi plura de Chyli colore.

§. 37.

Hac tamen viâ regiâ non contenti alii Autores subtiliores *An per poros Ventriculi?*
atqve spirituosas Chyli partes per certos ventriculi poros imme-
diatè, & intactis Intestinis, ad humorum massam ferri statuunt.
Diversos autem in corporis partibus dari poros pro certô ha-
bet Theodorus Craan *de Homin. cap. 7. p. m. 25.* dantur, inqvi-
ens, partes corporis nostri qvædam, qvæ habent poros foras
intrò spectantes, aliæ intrò foras; aliæ verò intrò foras & fo-
ras intrò simul spectantes. Tales Ventriculi poros defendunt
inprimis recentiores Anatomici, v. g. Fridericus Ruyschius
Thes. anat. II. p. 29. seq. stomachum sistit humanum ita inver-
sum, ut superficies interior sit facta exterior. In eô non solùm
innumeri occurrunt pori visibiles, qvemadmodum *Tab. V. fig. 2.*
delineandos curavit, sed etiam innumeræ & minutissimæ cellu-
losæ

losæ intercapedines qvadrangulares, diversæ magnitudinis analogiam habentes cum istis, qvæ in stomachô vitulinô reperiuntur. Hos porulos etiam confirmat Raymundus Vieussens *Nov. Vasor. Corp. hum. System. p. 30. seq.* his verbis: Stomachum è Cadavere filiæ annum octavum agentis exemi unà cum majori omenti parte. Strictô filô ligatis Pylorô & crassioribus ramis sangviductuum binarum ejusmodi partium, totam primæ cavitatem, frigidâ priùs detersam, spiritu vini croceó colore tinctô repleri. Postea verò superius orificium ejus filô perstrinxi. His peractis, intra duas circiter horas non modò stomachi parietes eundem assumpserunt colorem, sed unô eodemqve tempore tum sangvifera visceris illius, tum sangvifera qvoqve & adiposa omenti vasa flavescere cœperunt. Post viginti qvatuor horas flavum, qve in primum ciborum receptaculum intruseram, spiritum vacuavi; ipsummet receptaculum flatu, qvantum potui, tavi, filôqve arctissimè ligatis binis ejus orificiis, illud siccissimo exposui. Biduô elapsô penitiorem ejus struc accuratissimè nudis oculis exploravi, & in eâ explorand & singula illius vasa spiritum vini admisisse deprehen runtamen omnia non æqvaliter crocea evaserant &c. dictis clarè intelligitur, stomachum non modò primu culum, sed & primum alimentorum colum esse, intestina ipsi structurâ valde assimilia, eorundem secundarii receptaculi, nec non secundarii Coli *Et p. 33.* seqvens Experimentum recenset: Exemp re viri, trigesimum circiter annum agentis, Sto tô semotô, inverti, ligatôqve pylorô, totam spiritu vini tinctô colore croceô valde saturat modum verò superiori ejus orificiô arctè p aëre suspendi. Cùm primum suspensus bilesqve contenti intra ipsum spiritûs vini jus interstitia ita sese insinuaverunt, ut ill

s instar, sensibiliter effluentem, & è fundo subjectum ipsi terreum vas exstillantem videa duodecim horas ne una qvidem ipsius gutta ai superfuerit. In viscere hoc perspiciendô, am illius superficiem, qvæ ante inversionem ejus bivis inæqvalem esse deprehendi; siqvidem in antequam aëre multum exsiccaretur, indefinita exiguissima corpora globosa, sibi invicem adjanihil aliud erant, qvam secretoria ipsiusmet Stoundiqve spiritu vini supra modum coarctata. Ex concludit dictus Vieussens, nullum esse dubium, à se proposita explanataqve via, qvam subtiliores omnium in stomachum ingestorum partes ineunt, a sit.

§. 38.

entriculi poris duplicem adscribit usum Theodorus *Pororum Ventriculi usus.* de *Homin. Cap. 7.* siqvidem *p. 24.* vapores varios ex visceexhalatos per poros foràs retrò spectantes in Ventricuruere atqve ibi Coctionem juvare inqvit. Et *p. 50.* Vapoex Ventriculi poris, post pastum, intra abdominis cavitatem pelli eamqve distendere scribit. Alii verò per Ventriculi alimentaoros subtiliores Chyli partes vel tenuem succum Siqvidem rium, statim ad humorum massam deferri putant. *p. 241.* ut secundum Thom. Cornelii, Consent. *Progymn. phys. 6.* succus primùm cibus in alvo confici liqvariqve cœpit, statim per inqvidam à reliqvâ massâ secretus, partim in foraminula, qvoqve teriorem Ventriculi tunicam hiantia insinuatur, partim Entius ad Intestina detruditur, &c. Inqvit etiam Georgius *Animadv. in Thruston. Op. p. m. 430.* sibi videri vero simile, teneum illum humorem, alendo Corpori destinatum, è Ventriculo ac Intestinis per exiles concavasqve fibrillas (è qvibus totum fere corpus contexitur) ad partes nutriendas transmitti. *Et p. 433.*

Et *p. 433.* ait: Corpus animalis, ferè retis ad modum, ex con-
cavis fibrillis texitur, qvarum cavos tubulos, plantarum more,
ſuccus nutritius perlabitur, in ſpatiis autem intermediis arteriæ
venæqve cho●eam ſuam exercent. Utrobiqve per exiles villos,
in interiore Ventriculi atqve Inteſtinorum tunicâ lanuginoſâ
conſpicuos, nutritionis materia imbibitur. Tranſit nimirum
Chylus per venas lacteas ad Receptaculum, indeqve per ductum
thoracicum ad Cor perreptat, ut ſangvini ſuppetias ferat.
Tranſit alia Chyli portio, & qvidem tenuior in canaliculatas
jam dictas fibras, magnæ Corporis parti commeatum ſuffectu-
ra. Prior ſuccus communiter eſt craſſior, qvod patentiores
ſint meatûs, alter verò ob viarum anguſtias tenuis eſt ac flui
dus. *vid. etiam p. 438. 440.* Exemplo Virginis macilentæ a
menta aſſumpta citò Vomitu rejicientis in hac ſententiâ,
aliàs plurimi contrariantur, ſe confirmari ſcribit Emanuel
nig, nimirum partes alimentorum & maſſæ chyloſæ, in V
culô, ceu matraciô digeſtæ & in partes minutas diviſæ,
liores ac ſpirituoſiores, vaſa ingredi capillaria, inibi co
ma, ita ut etiam absqve tranſitu venarum lactearum
ad vigorem ipſi inſpirandum, communicentur, ma
tales partes alimentorum minimæ jam diſpoſitæ ſunt
ris refectionem, & earum correctio per tubos in
alias vias minimè neceſſaria eſt; imò hæc virgo v
protrahere non potuiſſet, niſi ſangvis taliter in
conſervatus fuiſſet. *v. M. N. C. Dec. II. An. 3. Obſ.*
Georgius Frid. Francus de Franckenau non imp
ſubtiliorem ſaltem alimentorum partem per
ejusqve tunicarum rarefactam texturam Vaſ
minùs qvam nervis communicari. *v. Act. Er*
p. 27. Certas autem venas lacteas a Ventr
omentô ſecundum ejus longitudinem de
nuper paſtô obſervaſſe, ſcribit Thomas W'

...ubi plura. Ab ejus venis lacteis in Omentô ...n qvandoqve oriri scribit Johannes Dolæus En... 3. cap. 9. p. m. 493. ubi Potulenta per omentum ...enire suspicatur. Multa etiam de humiditate ex ... Omentum transeunte commentatus est Johannes ...olckamerus M. N. C. Dec. I. An. 9. & 10. Obs. 17. & Schol. ...c pertinet etiam Observatio Salomonis Reiselii de no... muliere aliqvot annos Ventrem tumidum ... In hac scilicet inveniebatur Omentum supra modum ...as viginti sex libras multis glandulis differtum, conglobatum, ...rant lac amygdalinum, qvô usa fuit per annum & diutius ...ulis diebus, v. M. N. C. Dec. II. An. 10. Obs. 28. p. 68. Cir... has tamen venas lacteas alii Autores adhuc dubitare viden...ur; siqvidem an unqvam Vasa lactea circa ventriculum conspi...ciantur, nec affirmare nec negare vult Johannes Bohnius Cir...cul. Anat. physiol. Progym. 10. p. 142. Secundum Joh. Conrad. Beyer de Glandul. Intestin. p. 4. Vasa lactea è ventriculô nulla egrediuntur; neqve etiam in brutorum vivisectionibus, qvo...cunqve à pastu tempore factis, chylum candidum atqve sin...cerum in Ventriculo fuisse unqvam repertum, evinci potest. vid. etiam Isbrand. de Diemerbr. Anat. Lib. 1. cap. 7. fol. 32. Et juxta Carol. Drelincourt Experim. Anat. Canicid. 11. §. 9. p. m. 37. absit... Lacteis Ventriculus, crassaqve Intestina carent omnino; quæ pri...enim, ut vel nervorum fila, vel exsangves arteriolæ, qvæ Pluri...ma fronte lacteas mentiuntur, oculatos ullos deludant. ...bus etiam de hac materia D. d. in Urologia, de Urina potùs ...agemus.

§. 39.

Chylificationis duratio.

Ratione temporis Chylificationis, seu qvamdiu illa duret, negandum non est, ex variis causis cibum præ cibô citiùs & fa... citiùs, vel tardiùs in Ventriculô concoqvi, nec omnibus ean...dem in Stomachô concedi moram, v. g. humida utiqve faci...lius, li i...

lius, qvàm ficca, magisqve difficilius fumô indurata, item alia, qvæ propter texturam fuam non facilè folvuntur, qvalia funt membranæ & membranacea, digeri poffunt ac folent. Deinde etiam differt Chylificationis tempus ratione qvantitatis & ipfius comedentis &c. De hac materia ita loqvitur Johannes Walæus: In Ventriculô commutationem æqve citò omnis cibus non accipit; peragitur ea breviori morâ de die in paucô cibô, in tenui beneqve mafticatô; longius tempus expofcit noctu, magnâ copiâ, craffus cibus, magnis fruftis deglutitus: adeò ut dentibus bene comminutus in cremorem mutari incipiat, qvando is etiamnum folidus eft, qvi majoribus eft devoratus. Lac jufculaqve de die, horæ fpatiô aut citiùs fuam perfectionem accipiunt, & nifi aliud impediat, tum qvoqve diftribuuntur; qvod vel urinæ emictio evidenter oftendit; tardius ole Panis ratione concoctionis medium videtur fubftantiæ mo habere; videre autem eft, cum primâ horâ cum dimidiâ in tari qvàm minimum, feqventi horâ rarum & prorfus m fpongiæ fimilem fieri; eâ elapfâ in minima dividi ftruftilla tui permixtum totum liqvidum apparere; mox maxi coqvi, ac tandem, qvod è pane concoctum eft, inter qvintamqve ab affumptione horam, per pylorum à ad inteftina propelli; Remanere verò aliqvid à pane & illud fenfim debitam perfectionem accipere, ut cibus cum pane fortè ingeftus fit, qvi eo concoc lior: qvos hoc animadvertimus ordine concoq Legumina, inde pifces, mox carnes, & eas fextam feptimamqve horam perfici & excerni feptimam & octavam: etiamnum tardius car branofas & ovorum teftas; offa in tertium fiffe in Ventriculô, & interea facta effe cartil v. Joh. Walæi *Epift. ad Thom. Bartholin. de* *Oper. p. m. 225. feq.* vid. infuper Isbrand. de

…7. fol. m. 27. seq. Joh. Bohn. l. 4. p. 111. Gvalt. Char… animal. Exerc. 2. p. 20. sq. Jo. Frid. Ortlob. l. 4. Diff. 6. Utrum hyeme ventriculus sit calidior, ideoqve cibos digerat, vid. Georg. Franci de Franckenau Satyr. med. I. § 26.

§. 40.

Qvandoqve tamen cibi etiam ordinarii nimis diu absqve solutione in ventriculô morantur, uti annotavit Theodorus Kerckringius *Spicileg. anatom. Obs. 6. p. 19.* de fabri cujusdam filiô, qvi decem uvas, postqvam ultra tres menses in Ventriculô hæserant, integras & succo plenas ejecit. Scilicet Anno 1666. Mense Octobri triginta circiter Uvas integras, non mansas aut fractas devoraverat, ex qvibus tribus conseqventibus mensibus nullum sensit incommodum: postmodum in tam freqventes & graves incidit Lypothymias, ut sæpius videretur redditurus animam, non nisi levi interim vexatus, sed perpetuâ febriculâ. Deniqve in auxilium vocatus Kerckringius lene catharticum ordinavit, â qvô decem ex Uvis jam dictis adhuc pelliculâ suâ vestitas & succo plenas ejecit, qvô levatus onere puer convaluit. *Assumpta diu in Ventriculo manentia.* *Uvæ.*

§. 41.

Pilulas ante annum ad purgendos humores vitiosos assumptas, non tamen tunc temporis operantes, aurô adhuc obductas, vomitu rejecit Civis qvidam Erfurtensis, teste Valentinô Andreâ Mœllenbrocciô *vid. M. N. C. Dec. I. An. 2. Obs. 92. p. 166.* Et Rosinus Lentilius *Paralelism. ad Observat. allegat. Dec. III. An. 1. App. p. 128. seq.* de Pilulis podagricis ante aliqvod tempus in Sveviâ, cumprimis Aulâ Stutgardianâ celebribus refert: pro certô sibi fuisse relatum, viri cujusdam, qvi harum pilularum notabilem satis qvantitatem per tempus bene longum devoraverat, post mortem Stomachum his Pilulis, nullam alterationem passis, probè fuisse suffarcinatum. Item Eqves Torqvatus de Ventriculi imbecillitate conqverens qvotidie Pilulam *Pilulæ.*

lulam ante pastum absorpsit; at cùm motûs peristaltici debilitate ad pylorum deferri neqviret, Stomachi dolore interiit, & massa integra Pilularum in ejus Ventriculô reperta est, uti ex Ballon.ô refert Johannes Viridetus *de prim. Coct. Part. 2. cap. 1. p. 243.*

Farcimen.

§. 42.

Farciminis infumati, von einer Mett-Wurst, portiunculas incoctas, crudas & fortiter compactas, ita ut vix baculis ab invicem separari possent, Vomitu ejecit Uxor Civis Hildesheimensis, qvæ juramenti instar asseverabat, intra viginti qvatuor hebdomadas se illius farciminis nil qvicqvam comedisse, secundum observationem Johannis Petri Albrechti *M. N. C. Dec. II. An. 9. Obs. 82. p. 140. seq.* vid. etiam Theoph. Bonet. *Sepulchr. Lib. III. Sect. 7. fol. 782.*

Zingiber conditum.

§. 43.

Zingiber conditum ad libram unam post mortem in Ventriculô fuisse repertum, ex Felice Platerô modò allegat[us Jo]hannes Viridetus *l. a.* recenset: scilicet, Princeps Eccle[siasticus] cùm diutinæ aqvæ frigidæ, medicinalis creditæ, usurpat[ione tu]nicas Ventriculi impensè laxatas & frigidas haberet, & [ad] emendandum Zingiber conditum sæpe affatim comed[isset, mor]bô invalescente obiit, atqve in ejus Ventriculô Zi[ngiberis li]bram unam Medici invenerunt.

Sevum.

§. 44.

Vir qvidam literatus ad nuptias amici sui se[...] assatô vervecinô præpingvi famem, Vini Rhena[ni hau]stu sitim sat citò compescuit; sed dolore Vent[riculi ir]ruente ac perdurante ingurgitationis pœnas [...] consiliô Medici qvotidie in jusculô certam Ole[i quan]titatem hauriendo, sopitis primo doloribu[s ... ma]gnitudine, qvod ante triennium in dictis [...] vomitu exclusit, ac omnis postea exhinc

juxta Georg. Dethardigium *M. N. C. Dec. III. An. 7. & 8. Append. p. 71.*

§ 45.

Ab Illustrissimâ qvadam Comite, ex Dysenteria mortuâ Lactucas cum floribus Nasturtii Indici, Boraginis, rosarum colore suo parùm aut nihil immutatis, qvos ante dies qvatuordecim & ultra comederat, rejectas vidisse, ait Rosinus Lentilius *l. a. p. 129.* Non possum qvin hoc locô, qvod mihi Anno 1689. in Civis Dresdensis, dies noctesque polentæ torrendæ operam navantis, nomine Grund dicti, uxore sexagenariâ, observare licuit, annectam. Dicta scilicet femina, per aliqvot annos, præsertim tempore matutinô, summâ præcordiorum anxietate, appetitu prostratô, vomituritione, artuumqve lassitudine & borborygmis vexata, circa festum Paschatos dicti anni, post sumptum, à me præscriptum, lene vomitorium, vas terreum, ultra duos cantharos capiens, nigerrimâ atqve tenaci materiâ, cui aliqvot frustula, non adeò parua, Lactucæ, atque Cerasorum nigrorum (qvæ ipsa, qvantum qvidem recordari poterat, ante sex vel septem Menses præter propter assumserat,) aliqvot vomitibus adimplebat. Tota autem massa, sive mixtura rejecta instar Fuliginis cum Oleô & aqvâ mixti apparebat.

Lactuca *Observatio.*

§. 46.

Qvandoqve etiam in Hominum Ventriculis variæ res præternaturales reperiuntur, v. g. Ramus Abietis viridis in demortui Ventriculô repertus legitur apud Danielem Beckherum von Preußischen Messerschlucker. vid. Christian. Fridermann. *Oolog. curios. Differt. II. §. 100. p. m. 127.* Anno 1634. in Saguntina Diœcesi, Oppido Orca dictô, contigit, qvod Roccus Martinus, Hispanus, pastor Ovium Terraconensis, annum agens decimum octavum autumnali tempore ex arbore lapsus pruni sylvestris spinum Endinum offendit, qvi; cùm altius in Thoracem

Res p. n. *Ramus abietis.* *Spinus Sylvestris.*

racem penetrasset, multæ spinæ in Os Ventriculi ingressæ fuerunt, intus hæsit. Ergo diu, nimirum per duos annos & tres menses latens, paulatim eò humores attraxit, tumorem concitavit & Apostema: qvo maturatô sectôque, & magnâ puris vi expressâ, ille Eqviseto simillimus jam factus, hoc est, multis filis veluti radicibus actis penitus defixus hærebat, nec à Chirurgô præ dolore ullâ extrahendus arte. Itaqve Chirurgus, eô intus relictô, ad sanandum Ulcus & cicatricem obducendam animum manumqve convertit. Tempore vernô (vide naturæ miraculum vernô tempore) è Thorace spinus sensim & sine sensu prodire cœpit, augescere, virere & ramulos frondesqve emittere, addunt qvidam flores & fructus, veris & autumni temporibus, non secus ac si in pingvi & fœcundô solô insitus esset, ut æstivô tempore qvotannis forfice l xuriantem propaginem tondere necesse fuerit. Tentatum sæpè sæpius, qva scarificationibus, qvà incisionibus, radi plantæ exstirpare, sed frustra; è cujus trunco decisus ra apud Illustrissimum asservatur, Romam unà cum fide historia â Didacô Jagvez, Hispanô, Anno 1637. missus. dit huic pastori, qvod Anno 1637. cecidit ab altô vulneratus â Chirurgô malè curatus periit &c. Hæc de Gonzalô, Philippi IV. Regis Hispaniæ Medicus, ad Erbenium, Regiæ Majestatis Poloniæ Medicum, pers Christian. Fr. Garmann. *l. a.* ubi plura. Eanden omnem admirationem superantem, refert etian Langius *Miscell. curios. med. n. 28. p. m. 59. seq.* & botenus, prout ipsi â Luberto Eugenio per Jo zalo Manuscriptum communicata fuit. vid. eti *I. An. 3. Obs. 109. p. 179.* Apud hæredes Joh Medici Vratislaviensis, spinum pruni sylvestris cis, dimidii ferè digiti longam, qvam vom donis uxore ejectam annotavit, vidit C'

...cundum Johann. Schenck. *Observat. med. Lib. 7. fol.*

§. 47.

Granis Avenæ in Stomachô Militis cujusdam progerminantibus seqvens relatio extat dans le Journal des Sçavans ... III. *p. m. 527.* Un Soldat du Regiment de Zeeland, ... Garnison à Copenhague, ayant mangé quelque grains ... ne l'hyver dernier, ils sont demeurés dans son Estomac ... e vers la fin de Juillet. Pendant cet espace de temps il ... fort incommodé tantost de fieuvre, tantost d'envie de ... ir, mais sur tout de douleurs avec des dispositions scorbu... ie sur l'Estomac. Comme il estoit plus incommodé, que ... coûtume au mois de Juillet dernier, le Chirurgien du Regi... ent luy donne un remede vomitif, qui luy fit rejetter ces ... rains d'avoine, avec plusieurs autres matieres assez mauvai... es. vid. etiam Act. Erudit. Lipsiens. *An. 1686. mens. Maj. p. 276.* seq. De pisis in Ventriculô Puellæ germinantibus, vid. *M. N. C. Dec. II. An. 9. Obs. 16. p. 47.* *Grana avena.*

§. 48.

Mortem ex Germinatione Nuclei è Malô in Ventriculo observatam communicat Samuel Ledelius *M. N. C. Dec. III. An. 9. & 10. Obs. 15. p. 31. seq.* Thomæ scilicet Hunebergeri ... ror diu ægrotaverat, variis nil juvantibus medicamentis. Post obitum apertô Cadavere in Ventriculô Nucleus Mali repertus & visus, qvi germen ad digiti magnitudinem protruserat. *Nucleus è malo germinans.*

§. 49.

De officulis Pruni in Ventriculô germinantibus & Vomitu rejectis seqventem Observationem recenset Alardus Hermannus Cummenus *M. N. C. Dec. I. An. 3. Obs. 109. p. 178. seq.* Rusticus qvidam sub finem Januarii Anni 1671. qverebatur de insigni Nauseâ ac Inappetentiâ, crebris itidem Lipothymiis recurrentibus, qvibus adeô vexabatur, ut omnes ipsum morti pro... *Officula prunorum.*

ti propinqvum animam agere judicarent; idqve maximè à pastu, qvô tempore semper Paroxysmus gravior existebat. Tandem post unicam dosin Oxysacchari vomitorii in haustulô Vini Malvatici assumptum excludebantur tria prunorum ossicula, nucleis reclusis germinantia, ægerqve hoc onere levatus meliùs habere incepit sensimqve convaluit. Bina adhuc alia exempla idem Autor *l.* 4. recenset: Amstelodami nimirum Anno 1665. Nobilis qvidam Germanus, cum ob Philtrum a Scortô ipsi propinatum, malè habens

Folia Rosarum. Vomitorium assumeret, aliqvot rejiciebat Rosarum folia, adhuc recentia. Mirum hîc erat, qvòd, cùm ultimum excerneret folium, scortum, qvod aliàs deperibat, summô odiô proseqvi inciperet. Alterum exemplum ex Athanasii Kircheri Chinâ illustratâ refert: Contigit, inqviens, non ante multos an nos, Elephantum insignem, & Regi maximè charum, arun num esu Stomachum ita oneràsse, ut gravem inde infirm tem incurrerit, qvam Medici curaturi solitis suis Medica tis nihil profecerunt. Bellua interim, proboscide intra adactâ, apertè aliqvid sibi in Stomachô latere demonstr debatur. Qvod Medicus Europæus advertens brachiô in ejus fauces adactô, belluâ id haud illibenter pern tandem invenit arundinem in fundô stomachi radi folia effloruisse; unde materiam priùs catharcticis n caciæ Medicamentis præparatam tandem radicitus liis virentibus conspicuam extraxit, belluamqve tati restituit. De Nucleô Pruni seqventem Obse censet Christophorus Rœslerus *ibidem Obs.* 343. p in Schimmelwitz diu punctionibus Ventriculi lab post purgationem dejecit nucleum pruni, gerr articuli digiti longitudine.

Globuli pilosi.

§. 50.

Globulos pilosos sæpius in animalium

:eperiri, testantur Observationes Medicorum, cujus-xempla & rationes adducit Thomas Bartholinus *Histor. Cent. II. Histor. 21. p.m. 179. sq.* Reperiuntur, inqviens, de pili conglobati in Ventriculis eqvorum, boum, verve-passim obvii, sphærici utplurimum, glabri, modò externo ice nigrô tecti, modò sine testâ. Magnitudine varii sunt. i Tophos, pergit idem, omnium magnitudinum, ovi co-nbini exilitate & maximi Mali Granati magnitudine. Si diss-cemus, artificiosum pilorum contextum deprehendemus, ar-ctissimè invicem concretorum. Caussa Concretionis non ita obscura esse potest: ipsi sibi boves, vel eqvi, vel agnelli denti-bus prurientem cutem lambunt, pilorum copiam lingvæ ad-hærentem deglutiunt, qvi mucô mixti Ventriculo in globulos compinguntur, primò minores, mox novis accedentibus pilis, majores, tandem â Calore Ventriculi crustâ inducuntur: In Ovibus Feroënsibus sæpissimè crudorum solutorumqve pilo-rum uber est in Ventriculis proventus, ut Mercatores testan-tur, qvia oberrantes in montibus & saxis nivosis per hyemem deficiente alimento lanam sibi invicem depascuntur. Pilam ex Ventriculô eqvi septendecim Uncias pendentem, pugno pul-poso æqvalem, possedit Johannes Matthæus Faber *vid. M. N.C. Dec. II. An. 9. Append. p. 456.* Habuit etiam allegatus Thomas Bartholinus globulos crinitos aliqvot, juglandis magnitudine, testâ durâ, glabrâ & nigrâ, qvales qvinqvaginta numerô in Ventriculô Vervecis in Islandiâ â Mercatore Hafniensi fuêre reperti &c. Multas ejusmodi pilas pilosas ex bovis, hirci Got-landi, ovis Ventriculis erutas possedit Olaus Wormius *v. ejus-dem Musei Cap. 8. f.m. 60.* Pilas ex hædis domesticis deprom-ptas æri incisas Georgio Wolffgango Wedelio Glandorpius ostendit. *vid. M.N.C. Dec. I. An. 9. & 10. Obs. 169. p. 374.* Ubi etiam pilæ in Ventriculô cervino repertæ mentio fit. Et *Dec. II. An. 1. Obs. 159. p. 383. seq.* geminas pilas in duobus cervis reper-tas

Kkk

tas ſe vidiſſe, idem Wedelius ſcribit, qvô locô etiam de harum pilarum ortu addit, duplicis eſſe pilas generis, in qvadrupedum Ventriculô reperiri ſolitas, piloſas ſcilicet, ex merô pilorum glomeramine velut confertas, & filamentoſas &c. W. Liebergium globum è ſue exſciſſum vidiſſe, ex ipſius ore refert Cornelius Stalpart van der Wiel *Obſ. rar. Cent. poſter. Obſ. 20. Schol. p. 238. ſeq.* Ingentem & mole ſuâ facilè caput infantis recens nati æqvantem globum vitulinum, tanqvam rarum qvid & inſolens Mercator qvidam Colonienſis Vratislaviæ monſtravit, qvem depingit Henricus Vollgnad. *M. N. C. Dec. I. An. 2. Obſ. 110. p. 181. ſeq. vid. etiam p. 398. ſeq.* Pilas item magnas, nigra[s] inſtar pugni, æqvaliter orbiculatas ſine ſuturâ pilis parvis, m[...] libus arctiſſimè infarctas, ex boum juniorum ſanorum lani[onibus] deſtinatorum Ventriculo & Inteſtinis exemptas, penes ſe h[abuit] Johannes Wierus. *vid. ejusdem Oper. Lib. 4. cap. 16. p.* [...] ubi pariter de cauſâ & ortu harum pilarum pluribus agi[t] [...] ejusmodi exempla de Hippolithis & Bulithis in Litholo[gia no]ſtra, D. d: adducemus. Et qvamvis hactenus recenſi[ta exem]pla de pilis ſeu globis in brutorum ventriculis reperti[an]tur, qvandoqve tamen, qvamvis rariùs, in Homi[num ventriculis] ejusmodi globuli reperiuntur. Sic globus piloſus q[...] citer unciarum pondere & trium vel qvatuor pilar[...] rum magnitudine Hafniæ ex Nautæ cujusdam Ve[ntriculo ex]ſectus Franeqveræ Stephano Blancardo â Profe[ſſore] Juris fuit monſtratus vid. Blancard. *Collectan. me[d.] Obſ. 22. p. m. 49.*

Corpora ſphærica ſeu Hydatides.

§. 51.

Corpora ſphærica permulta in Ventriculô [...]ta fuiſſe, ex obſervatione Andreæ Cleyeri do[...] Bataviæ Indorum in Noſocomiô in Cadavere [...] apertô inventus fuit Ventriculus innumerabi[libus] corpuſculis conformibus rotundis, ſed di[...]

xterior membrana valde erat lenta & tenax, intus cinebatur liqvor flavus instar lymphæ. vid. M. N. C. An. 1. Obs. 18. p. 40. & p. 450. Cleyerus in aliô subjectô observasse scribit, & qvidem in Cadavere aliûs gladiô 1, è cujus apertô Ventriculô copiosissimus prosiliebat ıus subventaneorum istar ovorum (vel si mavis botro-, aut hydatidum) qvorum singula membranâ involuta t valida, qvæ vulnerata, humorem præter aqveum, nihil rimi patiebantur. Nonnulla horum magnitudinem æqva-at Ovi gallinacei. In rusticæ qvinqvagenariæ majoris aper-, Ventriculô, non modò Pylori circulum, valvulæ similem, cirrhosum, sed etiam internam Ventriculi faciem undiqve glandulis induratis albicantibus scatentem reperit Johannes Jacobus Harderus v. M. N. C. Dec. II. An. 6. Obs. 101. p. 196. seq. Tales Hydatides & qvidem in hydropicæ magnô Ventriculô annotavit Antonius Jodon, vid. Lazar. River. Obs. communicat. pag. 286.

§. 52.

In mulieris cujusdam, qvadraginta annorum, de continuô Ventriculi dolore, tumore, nauseâ, inappetientiâ conqverentis, ideoqve â nonnullis pro tympaniticâ curatæ, ab aliis autem pro gravidâ habitæ, atqve post mortem apertæ, Ventriculi fundô tot lapilli, granorum pomi instar sese mutuo amplectentes, ut binas volas manûs implerent, sunt inventi, qvi asservati successu temporis facti sunt friabiles & tandem in salem luteum resoluti, vid. Wolffg. Hœfer. Hercul. med. Lib. 3. cap. 1. p. m. 168. vid. etiam pag. seq. ubi in feminæ fundu Ventriculi lapillos nullô vinculô cohærentes, sed granorum pomi instar sese mutuò amplectentes, tam copiosos, ut binas volas implerent, repertos fuisse scribit. In Comitis de Oppersdorf Ventriculô Calculus dimidii pollicis magnitudinem æqvans inventus fuit. vid. Phil. Jacob. Sachs. Gammarolog. Lib. 1. cap. 14. p. 292. Lapides.

p. 292. Vir qvidam nonagenarius à trigesimô vitæ annô usqve ad seram ætatem singulis diebus, horis matutinis, haustum aqvæ frigidæ scaturientis biberat, nullâqve notabili ægritudine ab illô tempore unqvam infestatus fuerat, talemqve aqvæ potationem tam suæ sanitatis, qvàm Vitæ longævitatis causam haud minimam extitisse, vir ille sibi persvaserat. Tandem ubi paucis ante mortem diebus acerbum dolorem circa Ventriculi regionem perceperat, in ejus post obitum dissecti fundô Calculus nucis avellanæ magnitudine repertus est, reliqvis visceribus omnibus optimè constitutis, juxta Sim. Schulzii observationem *M. N. C. Dec. 1. An. 3. Obs. 86. p. 142.* Calculos plur qvàm triginta fundo Ventriculi pertinacissimè adhærentes traxit Jahannes Bilgerus vid. Thom. Bartholin. *Cent. 3. Epi p. 37.* In Ventriculô nobilis plus qvàm triginta lapides, tum jores, tum minores repertos scribit Stephan. Blancardus *tom. pract. Obs. 72. p. 203. seq.* In æramentorum fusoris qv genarii, qvi de Capitis & Ventriculi doloribus, inapp febriqve continuis fuerat conqvestus, Ventriculi func pe Pylorum, laterem qvasi perdurum & excoctum vit Johannes Baptista Contulus, Medicus Bononien *Erudit. Lips. Ann. 1699. Mens. Septembr p. 397.* De us in Ventriculô Leonis & Elephantis, vid. Joh. Curv *Histor. Simplic. p. 47. 49.*

Pediculi.

§. 53.

Vesiculas Pediculorum plenas internè Ventr Cadavere humano fuisse deprehensas, ex Johan fert Lucas Schrœckius, Lucæ Filius, *M. N. C Obs. 13. Schol. p. 40.* De Pediculis, ab infelici pc tra Icterum Curâ, in Ventriculô repertis, j de Pica, ex Thomæ Bartholin. *Act. Hafnien p. 193.* adduximus.

§. 54.

...as de Fregeville ad Curam cujusdam fuit vocatus, qvi ...ger subitò è vitâ discessit. Corpore apertô Aranea in ...hô ejus inventa est. v. Petr. Borell. *Histor. med. Cent. I.* *...1. p. 87.* De Vermibus in Ventriculo v. Helmintolog. nostr. *Aranea.*

§. 55.

Cani marino figurâ externâ similis ac pilis refertus fœtus ...nstrosus in Opificis cujusdam in Frisiâ Orientali prope Emb-...m in pagô Riesum, qvi aliqvoties in Grœnlandiam ad ca-...iendas Balænas unâ profectus fuerat, Ventriculô post mor-...tem maximos in Epigastriô dolores & tumores secutam reper-tus dicitur, uti ex Matthiæ Tilingii Tractatu *de Tub. uterin.* recenset Philippus Jacobus Sachs a Lewenh. *M. N.C. Dec. I. An. I. Obs. 109. Schol. p. 252.* vid. etiam Christ. Francisc. Paullin. *de Bufone Sect. 2. cap. 3. p. 38.* *Fœtus monstrosus instar Canis marini.*

§. 56.

De furcâ tricuspide in Ventriculô Lupi repertâ seqventem historiam refert Christianus Franciscus Paullini *Lycograph. cap. 3. p. m. 38.* Johannes Heinricus Cœsterus, Judicii Hildesiensis Assessor, viderat in Itinere suô Romanô apud Abbatem Ordinis Cisterciensis, furcellam tricuspidem in Ventriculô Lupi ob rabiem capti & occisi repertam. Manubrium erat ex venustissimo Ebore. Integra omnia & nihil adhuc immutatum. Ex qvô conjiciebatur, haud diu latitasse in Ventriculô, & inde rabiem istam lupinam deduxêre Venatores, siqvidem circa Pylorum hærebat firmiter ei infixa. *Furcâ tricuspis.*

§. 57.

Cùm in Eistetensis Episcopatûs ditionis pagô, Fugenstal, agricola, nomine Ulricus Neusesser, crudelibus dolorum tormentis in alterô hypochondriorum latere conficeretur, subitò clavum ferreum sub illæsâ Cute manu apprehendit, qvem Chirurgus Novaculâ excidit. Nec tamen dolores cessarunt, sed indies *Varia.*

indies magis ?incrudescebant. Qvare cùm nec aliud dolori fore remedium miser, qvàm mortem suspicaretur, arrept cultellô sibi guttur abscidit; in hujus tertiô die mortui inci Ventriculô lignum teres & longum, qvatuor ex chalybe cul partim acuti, partim instar serræ dentati, ac duo ferrame aspera reperta fuerunt, qvorum singula spithamæ longit nem excedebant, aderat & capillorum instar globi involuc juxta verba Johannis Langii *Epistol. medicin. Lib.* 1. Ep *p. m.* 168.

§. 58.

Lien. In Ventriculô puellæ recens natæ, cujus totum al hiabat, & viscera maximam partem erant pendula, I prehendebatur incarceratus, teste Godofredô Benjamin sio in Bigâ Observat. medic. *Ephemerid. Acad. N.C.Ce* *Epar.* *VIII. Append. p.* 117. Idem Autor etiam *ibidem Obs* 13. tis per Ventriculi perforati foramen in hujus Cavitat trantis meminit.

§. 59.

Siluri Ventriculus. Historiis medicis de Ventriculô non immeri dus Siluri piscis Ventriculus eductus, qvi ultra di tam traxit, diversos motus edendo, juxta Phili manni Observationem *M. N. C. Dec. II. An.* 7. *Ob* communicatam. Cùm enim octavô die Mens tus esset Silurus à meridie, tertiâ pomeridian pluribus spectatoribus Ventriculum talem ex nus. Scilicet inqvit, primo obtutu animal se continere videbatur, adeò mirabiles motû ubi exinanitum ipsum manibus explorassem tentius in rationem motûs intendentes, cer cul â pyloro initium sumere cognoscimus: cum ad tria diversa puncta se contrahebat, punctis per eosdem vortices se extendebat

...le & diastole. Ad hos vorticum reciprocantium mo-
...iqva Ventriculi pars superior, unà cum intestino, qvod
...proximum, commovebatur. Qvotiescunqve autem
...ta loca premebamus, ad numerum motûs ejuscemodi
...ere vidimus, qvi justa interpositâ morâ vix cessabant.
...avimus an aqvæ tepidæ fotu vehementior concitaretur
...as, ast frustra. Nec integer tantùm Ventriculus, sed &
...ectus ad vesperam usqve istiusmodi motûs exhibuit. Oc-
...parunt autem memorata loca innumeri nervi, funiculorum
...ontortorum specie, absqve membranæ involucrô, Ventriculi
...uperficiei externæ incumbentes.

CAPUT VII.

De Vomitu.

§. 1.

HActenus de Appetitu, & rebus naturalibus ac præternaturalibus assumptis & ex Ventriculô ad Intestina descendentibus, vel in eodem extraordinariè retentis, egimus; nunc ad ea, qvæ per os assumpta ex Ventriculô ad Intestina non prolabuntur, neqve per viam ordinariam evacuantur, sed motu retrogradô ex Ventriculô per Oesophagum iterum ad fauces ascendunt Vomituqve rejiciuntur, progredimur. *Vomitus.*

§. 2.

De formalitate Vomitûs, sive qva ratione ille contingat, ut paucis agamus: ex Physiologicis notum est, in statu naturali Ventriculum mediantibus fibris carnosis seu musculosis, imprimis tunicæ ejusdem secundæ, motu qvodam, peristalticô dictô, gaudere, qvi à sinistrô Ventriculi orificiô versus dextrum tendit. *Formalitas.*

tendit, & per omnia inteſtina continuatur. Hujus motûs beneficiô Ventriculi cavitas in ſtatu naturali per conſtrictionem parietum redditur anguſtior, ipſiusqve contenta verſus Pylorum deducta Inteſtinis communicantur; In ſtatu autem ventriculi præternaturali, ſeu Vomitu, dictarum fibrarum ipſiusqve Ventriculi motus periſtalticus evadit contrarius ſeu inverſus, dum nimirum Pylorus ipſiqve adjacentes ſeu inferiores Ventriculi partes primò contrahuntur & violentam agitationem inchoant, eamqve verſus ſuperiora dirigunt & usqve ad ſuperius ſive ſiniſtrum orificium indeqve ad fauces continuant, ut contenta Ventriculi, Inteſtinis deſtinata, per Oeſophagum & Os rejiciantur. Vix autem Vomitus in levi aliqvâ fibrarum velli catione ſeu corrugatione, ſed potiùs in violentâ parietum V triculi conſtrictione totiusqve fundi elevatione qvaſiqve inv ſione conſiſtit; qvod confirmat Johanes Baptiſta van Helm *Pylorus Rector.* §. *6. fol. m. 139.* Vomitus, inqviens, fit, clauſô Pylorô Ventriculus ſeſe ſurſum contrahit, non q per corrugationem, ſed motu totali Stomachi ſurſum lam, adeoqve Pylorus Vomitum imperat & retentivæ ſcultat. Et §. *21. fol. 141.* idem, Vomitum non fieri n & ſurſum inverſô Pylorô, ſcribit. Hæc Pylori ipſiu triculi Convulſio ſeu contractio ſimul Oeſophagum ſum trahit, inde, clauſô Pylorô, Contentorum per gulam & fauces fit rejectio. Qvodſi auten Pylorus non clauderetur, tunc ſanè maxima contentorum pars potiùs per illud apertum rius in duodenum & reliqva Inteſtina prolal per Oeſophagum aſcenderet. Eodem mo fieri, ſeqventibus verbis deſcribit Thom *macevt. ration. Part. 1. Sect. 2. cap. 1. pag. m.* Si qvando qvispiam Vomitu afficitur, in ſ Ventriculi ſurſum contrahi atqve orificiu

...terim (uti videtur) occlusô aut introrsum deductô; ... totum Oesophagi ductum motu inversô, scilicet ab ...summum, velut cochleatione qvadam conniti, ut con... ...væqve usqve superius protrusa demum per Os egeran... ...e. ubi plura de fibrarum actione reperies. v. etiam Paul. ...ofr. Sperling. *Disput. de Vomit. cruent.* §. 3. p. 6. Qvod ...rmat etiam Olaus Rudbeck *de Vas. seros. Obs.* 50. qvâ in ...e vivô dissectô primò Pylorus se contrahebat, mox Systole ...ius Ventriculi ab Orificiô inferiori ad superius tandemqve ...esophagum seqvebatur, v. Christ. Frid. Garmann. *de Miracul. Mortuor. Lib.* 1. *Tit.* 5. §. 38. *p. m.* 192.

§. 3.

Contradictio. Huic tamen Rudbeckii Experimento contrarium in Cane annotavit Petrus Chirac, qvi naturam vomitionis exploraturus dedit Cani in offâ panis Mercurii sublimati corrosivi drachmam unam, qvam mox postea evomuit cum incredibili vomendi conatu ulteriori; tum temporis ipsi abdomen aperuit secundum musculorum rectorum longitudinem, qvò citò observaret, qvid in Ventriculô fieret; verùm nullatenus observare datum, motum adesse aliqvem in Ventriculô extraordinarium; motus enim peristalticus leviter ac confusè saltem apparuit cum contractione fibrarum ita debili & parvâ, ut qvamvis nil esset in Capacitate Ventriculi, ille tamen inde incapax esset se vel ad vigesimam partem constringendi, prout fieri deberet ad evacuationem ejus per orificium vel superius, vel inferius; interea tamen inanis vomendi conatus sæpius recurrebat. Unde dictus Petrus Chirac ulterius secum constituit Ventrem apertum consuere, relictô non nisi exiguô foramine ad experiundum digitô immissô, qvid ibi perageretur. Hoc factô continuatisqve in Cane vomendi conatibus, nulla contractio in fibris ejus observanda fuit, sed solummodò, qvod Ventriculus esset planus ob pressionem viscerum ad inferiora ex motu Diaphrag-

Diaphragmatis & constrictione musculorum abdominis, vel eo tempore, qvô vomebat Canis nulla omninò erat Contractio &c. *v. M. N. C. Dec. II. An. 4. Obs. 125. p. 247. seq.* Imò qvoad Helmontii suprà allegatam, de Pylori plenariâ contractione, sententiam duo præprimis Johanni Bohnio monenda videntur, primò, omnem qvidem Vomitum supponere Pylori convulsionem, minimè tamen semper adeò arctam ejus occlusionem & qvasi sigillationem, qvâ instar custodis seu janitoris pertinacioris, non emittentis contenta, se habeat: cùm non rarò sub hoc janitore & in tractu intestinali stimulus ille eversorius spasmodicus hæreat, cujus impressio ab hoc per Pylorum ad Gulam usqve continuatur, ut vel sola fæcum per Os in Morbô Iliacô exclusio evincit. Nec de nihilô est, qvod Riolanus *Enchirid. Anat. Patholog. Lib. 2. cap. 17.* differit, illam duodeni a spinam replicationem non rarò Vomitibus occasioni exister qvatenus bilis transfluxus in hac aliqvando cohibeatur, hinc Ventriculum regurgitet. Deinde nec ideò Helmontio co denda monarchalis illa Pylori potestas, qvam in fibras stomachi habere credit: qvatenus instinctûs vomiturien semper Pylorum afficiunt, sed intermediam utriqve non rarò partem, imò alterum orificium, qvemadmod danus *Cent. 5. Obs. 36.* Vomitum ab Ulcere orificii testatur. Ita ut sine Pylori retractione qvidem ex vix unqvam concipi qveat, non tamen semper hic tetur, sed aliqvandiu â fundi fibris in consensum t eoqve ejus functio naturalis pariter alterius faculta brarum contractricis sit pedisseqva, & harum mo subjecta, secus ac Helmontius eandem sibi conc Bohn. *Disput. de Vomit. §. 3.* Plura de Vomi vid. Theophilus Bonetus *Sepulchret. Lib. 3. Se fol. m. 790. seq.*

§. 4.

nc etiam modò explicatam Ventriculi inter vomendum *Alia opinio.*
in dubiam facit Monſpelienſium Medicus jam allegatus,
e Chirac, vomitum ſtatuens produci a motibus extra-
ariis Diaphragmatis & muſculorum abdominis, non verò
ontractionem fibrarum ſtomachi; quâ hypotheſi ſtante
triculus omnis actionis expers, ſed à cauſis extraneis tan-
impulſus & compreſſus materias contentas ejicere creden-
s eſt. Eandem ſententiam etiam fovet Dominus du Verney,
plurima experimenta circa eam, adhibitis variis animalibus
ivis vomitoriis coram Societate Academiæ Regiæ Scientiarum
facere, & univerſum Vomitûs mechaniſmum ob oculos ponere
ſuſcepit; cæterùm duo experimenta, quæ tantummodo inſti-
tuebantur, nondum ſatis pro elucidatione hujus rei videbantur,
vid. Hiſtor. Academ. reg. Scient. Pariſ. *An. 2. p. m. 263. ubi plura.*
Huc pertinet etiam Obſervatio Antonii de Heide de Vomito-
riô Cani datô, quam *Cent. Obſ. med. Obſ. 92.* recenſet: canis, in-
quiens, jejunus bolum è pane cum butyrô & viginti granis Vi-
tri Antimonii avidè devorat. Elapſâ horâ unâ vel alterâ evo-
muit mucorem, quem ſtatim reſorbet, eſculenta deinceps
averſatus rarò vomitu afficitur. Poſt aliquot horas vomentem
canem diſſeco, phænomena in inteſtinis & ſtomachô occurren-
tia obſervaturus. Colon refertum valde inveniebatur fæcibus
craſſis; duodenum & forſan tenue inteſtinum totum vacuum
& mucore deſtitutum erat. Stomachus continebat parum mu-
coris ſimilis, quem vomitu egeſſit; & neque in Inteſtinô, ne-
que in ſtomacho motus præternaturalis ſeſe prodebat, ſed car-
neæ Oeſophagi fibræ, mortuô etiam cane, convellebantur. vid.
Ant. de Heide *Anatom. Mytal. p. 190. ſeq.*

§. 5.

Oritur autem Vomitus ſeu Ventriculi inverſio vel per eſ- *Conſen-*
ſentiam, vel per Conſenſum. Per Eſſentiam ſeu immediatè vel à

LlI 2

vel â nimiâ assumptorum qvantitate, vel ab humoribus acribus in Ventriculô, vel â morbis Ventriculi Organicis, e. g. â tumoribus, vulneribus, ulceribus &c. siqvidem Vomitûs crebrioris & ferè continui â scirrhô Orificii inferioris aliqvot exempla jam *Cap. VI.* §. 17. ex variis Autoribus adduximus. Sic Mercator ditissimus per plures annos certâ qvadam ægritudine plurimùm cruciabatur. Optimè enim se habebat, si primum pastûs frustulum stomacho probè ingereretur, tunc & prandio copioso indulgebat & felicem coctionem experiebatur; cùm verò primam bucellam laboriosè deglutiebat, statim ingesta vomitu pertinaci & difficili regerebat, tuncqve nullus ipsi prandendi supererat locus; aliqvot horis pòst cibos assumere conatur, qvô tempore si primus feliciter commeabat, bene, si n adhuc horæ aliqvæ ad victum assumendum expectandæ Cujus Symptomatis tam insoliti causa post mortem app Visa enim fuit caro fungosa excavata, orificio superio triculi proxima, cujus cavitas versus ipsammet partem Itaqve cùm prima offa Ventriculum subeundo, labrun partem superiorem hujus excrescentiæ externam, pre sic instar uvulæ orificium cavitatis operiebat, reliqva Ventriculum ferebantur & coqvebantur. Cùm ve primò absorptum internam partem superiorem fun antem descendendo feriebat, introitum cavitatis d ipsa cavitate remanebat, unde irritatio & vomitus juxta sententiam & verba Johannis Viredeti *de* *Part. 2. cap. 8. p. m. 326. seq.* Vidit etiam Joha in Cadavere qvodam Steatoma parti internæ or Ventriculi magnitudine Ovi adnatum, qvô p mitus continuè infestabat; alterum digiti lo strum qvoqve orificium ejusdem mali causa *Obs. medic. Cent. 2. Obs. 63. p. m. 86.* Vomitum materiâ intus & extus obductum annotav

Scirrhus. *Steatoma.*

ac. Med. Gallic. Ann. I. Mens. Februar. Obs. 3. p. m. 46. de qva iis causis supra de Ventriculô egimus. Romæ qvidam Vomitu continuô vexabatur, ut qvævis assumpta statim rejiceret; in ejus dissectô Cadavere Pylorus callum visus est obduxisse, vid. hom. Bartholin. Histor. anat. Cent. 4. Histor. 47. p. m. 333. De Vomitu ex Hypersarcosi circa Pylorum vel crustâ qvâdam & cicatrice vid. M. N. C. Dec. II. An. 3. Obs. 94. Schol. p. 199.

§. 6.

Vir qvidam Ictericus Hafniensis, nomine Falckius, diu anxiam vitam inter mortem & Inediam traxit. Ventriculô enim debilitatô omnia assumpta respuebat Vomitu statim rejecta, & qvoties lacticinia ingerebantur, totiens in caseum concreta meabant eâ viâ, qvâ accesserant. Apertô defuncti Cadavere inter alia Ventriculi cavitas universa rubicunda, venis distentis, unde & Vomitus continuus & nonnunqvam cruoris sputum, juxta Thom. Bartholinum Actor. Hafniens. Vol. III. Obs. 28. p. m. 59. Et Vol. IV. Obs. 36. p. 116. refert idem, totam interiorem Ventriculi faciem rubicundam & tantùm excoriatam fuisse. Aliud adhuc exemplum ibidem p. 117. recenset, de nobili Juvene annorum viginti novem, satis bene constitutô & in vivendi genere satis temperatô. Hic repentè incidebat in Ventriculi Intestinorumqve cruciatûs vehementissimos cum continuis molestissimis vomitibus materiarum cujuscumqve generis, nec cibum nec potum continere poterat, cum siti & vehementissimô ardore. In hoc post mortem dissectô tota Ventriculi substantia diffluens apparebat, cum rubore & manifestâ erosione in variis partibus & præsertim in unâ, ubi tota substantia erosa videbatur, cum colore lividô. Talismodi erosiones Ventriculi sæpissime a propinatô venenô dependent, uti præter qvotidianam experientiam testatur Johannes Dominicus Sala locô modô allegatô p. 121. De Johanne Baptistâ Salice, Professore Patavinô, qvi inani post cœnam vomendi desideriô angebatur, doloribus ingentibus supra

Ventriculi erosio & perforatio.

pra umbilicum. In hujus enim Cadavere non modò Ventriculus erosus, sed etiam maximis foraminibus pertusus, imò reliqva etiam Intestina variis in locis perforata reperiebantur, qvam erosiorem dictus Sala â Venenô derivat. Ventriculum humoribus corruptis, fœtidis & atrabilariis refertum, in Juvene, qvi post convivium dolore stomachi correptus fuit, postea verò de dolore acutissimô Capitis, mox & in ipso momentô de maximô cruciatu Oris, Ventriculi, Ventris & artuum conqverebatur simulqve vomitûs patiebatur, ut vix cibum multò minùs medicamenta retinere posset, observavit Gvilhelmus Fabricius, Hildanus *Observ. chirurg. Cent. 3. Obs. 20. Op. fol. 200.* De Vomitu sangvinis lethali & erosione Ventriculi. Joh. Scultet. *Armament. Chir. Part. 2. Obs. 59. p. m. 86. seq.* Herpete Ventriculi Vomitûs qvotidiani & mortis causâ seq tem observationem refert Dominicus Panarolus *Observ. cin. Pentec. I. Obs. 43. p. m. 26. seq.* Vir qvidam, inqviens, die manè & vesperi, post prandium & cœnam Vomiti tiebatur, in Atrophiam tandem transiens post sex me cubuit. Sectô corpore in Stomachô internè circa Herpetem inveni, unde qvotidianus Vomitus postm trophiæ & mortis causa oriebatur.

Pharmaca & Venena.

§. 7.

Huc pertinent etiam varia assumpta Pharmaca, V Cathartica fortiora vel nauseosa, item, uti modo d na, qvæ particulis aculeatis instructa Ventriculi tuni vellicando Vomitum, qvandoqve etiam lethalem. lia exempla plurima congessit Theoph. Bonetu *3. Sect. 8. Obs. 5. seq. fol. 792. seqq.* De ungviu ticâ refert Henricus ab Heer *Observ. Medic.* vidisse duos, qvi nullô Antimoniô aut aliô ecc dem Ellebori extractô alvum laxârant; cùm liô propriorum Unguium præsegmina & ras

a secessuqve abundè se depleverant. Non autem semriorum ungvium rasura reqviritur sed qvilibet ungves at, uti aliqvoties observare mihi licuit.

§. 8.

icotianam seu Tabacum famen sedare suprà diximus, hoc obis ejusdem vis vomitoria occurrit, siqvidem ipsius fu, vel per fistulam improvidè deglutitum, vel cantharo Cereinflatum, sicqve cum eâdem assumptum, Vomitum excitare, notum est. Vomitum etiam continuum & lethalem in Conriô qvodam Electoris Bavariæ â Tabaci abusu observavit olfgangus Hœferus *Hercul. Medic. Lib. I. cap. 5. p. m. 43. seq.* ant, inqviens, qvi nescio qvalem noxam & Cerebri nigrediem ex usu Tabaci freqvente metuunt, qvasi fumus nigrorem calvariæ intus induceret, ut ignis fumans camino. Qvod idem cùm suspicaretur Serenissimus Dux Bavariæ & Elector Maximilianus, cujusdam Consiliarii sui, Tabaco usi & ferè abusi & vomitu continuô tandem extincti, Caput per Anatomiam explorari mandavit, qvod unà cum Cerebrô & membranis sartum tectumqve sine omni noxâ inventum est. Nihilominus pro causâ continui Vomitûs & mortis potuit statui abusus Tabaci, vi cujus nimium pituitæ ad Ventriculum transiit, qvæ vel copiâ & frigiditate eum tandem enervavit, vel malam qvalitatem & corruptelam per moram induens, vicina membra & ipsum adeò Ventriculum in commune malum traxit. De Vomitu ab externô Nicotianæ usu *v.* §. *25.* In Illustri Virô â Laudanô præscriptô Vomitum per duos dies, licet per horas interpolatas, durâsse observavit Johannes Viridetus *de Prim. Coction. Part. 2. cap. 7. p. m. 321.* ubi pergit: nerveis glandularum fibrillis exclusionem succi viscidi in suô sinu secreti non promoventibus, hac morâ acrior factus morûs spasmodicos cievit, unde & vomitum per hoc tempus aliqvibus salibus superstitibus, & ipsas fibrillas lancinantibus, continuavit, &c.

§. 9. Ver-

§. 9.

Vermes. Vermes in Ventriculô productos vel ex Intestinis ad eundem adscendentes radendo vel mordendo Vomitum nonnunqvam ciere, atqve ad sui ejectionem Ventriculum stimulare, experientia testatur; siqvidem puella annum duodecimum attingens vomitu continuô longô tempore laborans primò bilem tanqvam picem valde atram cum Vermibus, demumqve Scarabeum dejiciebat, teste Petrô Forestô *Observ. Lib. 18. Observ. 19. fol. m. 161.* Bina exempla Lumbricorum Vomitu rejectorum commemorat Amatus Lusitanus *Curat. medicin. Cent. I. Curat. 5. & 6. fol. m. 36* qvalia exempla plura paulò infrà, item in Helmintologiâ nostr reperies.

§. 10.

Vulnera, Ulcera &c. Vulnera, Ulcera, Fistulas & Gangrænas Ventriculi à mitu sæpissime concomitari, Medicorum Observationes t tur. In binis exemplis Vomitu diuturnô laborantibus c ab exulceratione Ventriculi â deglutitis ossibus aut spi orta derivat Gvilhelmus Fabricius Hildanus *Obs. Chirur Obs. 36. Oper. fol. m. 424.* Alia exempla ulcerum, fistul peries apud Theophilum Bonetum l. a. In Varandæi per multos annos Vomitu excruciati, Ventriculô Ul plurima hinc inde fuêre observata referente Emanue *M. N. C. Dec. II. An. 3. Obs. 94. Schol. p. 199.*

§. 11.

per Consensum. Deinde oritur Vomitus non immediatè ex V ab aliis partibus, vel immediatè vel mediatè c communicantibus. Illius generis partes sunt O phragma & Intestina, qvibus cum Ventricul continuitas. Ratione Oesophagi oritur Vomit fauces, digitô vel plumâ vellicantur, ut Vo mituritio moveatur; hocqve modô nonnullo attigisse, scribit Petrus Borellus *Cent. 3. Obs. 93*

…s, inqviens, Vomitum sic per singulos menses instituit ab … edoctus, qvi idem faciens longævam attigerat ætatem; ille … ò jam septuaginta attigit feliciter annos; pennam autem … vam vel fusum accipit, qvibus palatum tangit, sicqve diu … anet caput ad inferiora demittens, & paulatim erumpunt a- … væ claræ, tanqvam fonticulum facientes in fusi oppositâ parte; & post aqvas veniunt aqvæ versicolores & amarissimæ, qvæ cum difficultate emittuntur, & sic levari asserit â multis infirmitatibus, easqve sic præcaveri. Ratione connexionis Diaphragmatis cum ventriculo, per tussim & vehementem Diaphragmatis convulsionem & concussionem sæpissime Vomitus concitatur; Ratione Intestinorum oritur Vomitus ab eorundem motûs peristaltici, sive â Colicâ & Passione Iliacâ, sive â Vermibus, & vulneribus, sive etiam ab eorundem obstructione, dependentis inversione; siqvidem per dictum Intestinorum motum inversum & ad Ventriculum usqve continuatum Scybala ad Ventriculum propelluntur, Vomituqve rejiciuntur. Hujus verò generis, seu mediatè, scilicet per nervos & membranas Vomitum cientes, partes sunt, verbi gratia, Caput, Epar, Lien, Renes, Mesenterium, Uterus, interdum etiam Pancreas; qvibus non immeritò etiam Phantasiam seu Imaginationem annumerare licet, si qvis, exempli gratia, à solô aspectu, vel auditu, vel odoratu rei adversæ seu nauseosæ, vel ex præcipitiô qvodam prospiciens, aut curru vel navi vectus vomere incipit; qvales & alias causas varias apud Auctores Medicos reperire licet, ex qvibus plurima exempla congessit Theophilus Bonetus *l. a. fol.* 805. *seqq.* vid. etiam Joh. Schenck. *Observ. Medic. Lib.* 3. *fol. m.* 327. *seqq.* Matthiæ Moron. *Director. Medic. pract. sub Titul. p. m.* 471. *seq.* qvibus seqventes Observationes adjungere libet. Franciscum Poirotium phlegmonis erysipelatodis Hepatis decimô tandem mense violentiâ fractum, morte jam instante non sine summis cruciatibus & intolerabili cardiogmô meram bilis porraceæ libras tres qva-

qvatuorve evomuisse, & porrò in ejus cadavere hepar scirrhosum atroqve virore totum luridum fuisse repertum, meminit Carolus Piso *Observ. de Morb. a Colluv. seros. sect. 4. pag. m. 312.* Imò Vomitûs biliosi exempla qvotidiè in Praxi occurrunt, qvanqvam negandum non sit, ejusmodi materiam biliosam non semper ex ductu biliosô per Intestinum duodenum ad Ventriculum regurgitare, sed in ipsô Ventriculô a particulis talismodi Coloris & saporis colligi posse. Econtra etiam Fridericus Deckers talem Vomitum pravæ pori cholodochi conformationi adscribit, qvando scilicet non in duodenum Intestinum, sed in Ventriculum implantetur. vid. Paul. Barbet. *Prax. Lib. 4. cap. 2. Oper. Part. 1. p. m. 99.* qvale exemplum in Ferdinandô III. Romanorum Imperatore annotavit Wolfgangus Hœferus *Hercul. Me Lib. 3. cap. 3. p. 197.* Cholydochus, inqviens, ad Intestina di ctus, induratus & obstructus, alter Ventriculo insertus e peramplus. Item Cabrolius in Comite dissectô ductum c lodochum proximè Pylorum insertum offendit, ita ut no nùs Ventriculo, qvàm Intestinis bilem transmitteret: etiam illi causa fuit, qvod sæpius nausearet vomeretqv Joh. Bohn. *Dispnt. de Vomit. §. 12.* Et Joh. Broen. *de du Veter. cap. 5. p. m. 77.* scribit, nonnunqvam ductum biliferu in ipsius Ventriculi fundum, aut etiam aliqvam Pylori unde bilis facillimè superveniente aliqva convulsione e

§. 12.

à Casu ab alto.

Post Casum ab alto Vomitum annotavit Ehren gendorn. *Tract. de Catech. Sect. 4. cap. 2. Artic. 4. p.* rô, qvi inter ludicra, qvibus indulsit, ex vertice sam huic vicinam delapsus, hinc nihil loqvi am Intellectûs specimina edere potuit. Unde æg domum portatus per Vomitum cuncta ore inge ficulterqve respiravit. Ludolfus a Bismarck norum & qvod excurrebat, cùm mense Dec

..ur in arvô congelatô, in capitis partem, finiſtri præſertim is, unâ cum eqvô præcipitem egit. Oculus finiſter dimi. pugni magnitudine intumuit, cum graviſſimis capitis do- bus; his acceſſere inſomnes noctes; finiſtra pupilla aliqvan- per profundiorem dextrâ habebat ſitum, unde etiam omnia ipſi ipla videbantur; appetitus erat mediocris. Extra lectum ſi ali- vid cibi aſſumebat, vomitus ſeqvebatur; annotante Caſpare Theophilo Bierlingio *Theſaur. theor. pract. Caſ. 18. p. m. 218. ſq. &c.*

§. 13.

De Vomitu lethali ab Hepate ſcirrhoſô per navigationem inconſvetam & ebrietatem in Gangrenam & Sphacelum mutatô, vid. Gottlobi Schoberi diſſertatio *in Ephemerid. Academ. Nat. Cur. Cent. 3. & 4. Append. p. m. 147. ſeqq.* De Vomitu ab Hepatis abſceſſu aliisqve ejusdem vitiis vid. Theoph. Bonet. *Sepulchret. Lib. 3. Sect. 8. Obſ. 37. ſeqq. fol. m. 809. ſeq.*

a Pancreate.

§. 14.

A Pancreate vitioſô ortum vomitum annotavit Paulus Barbette in Sartore qvodam, qvi nihil retinebat aſſumptorum ciborum potuumve, continuòqve pituitam vel lympham qvandam craſſam evomebat. Poſt mortem hujus viri in apertô cadavere Pancreas totum corruptum imò ſphacelatum fuit repertum, juxta Paul. Barbette *Prax. lib. 4. c. 2. p. m. 109.* Chirurgus qvidam Renum & Dorſi doloribus afflictus fuit cum Vomitu graviſſimô, hinc calculoſus ab omnibus judicatus. Pancreas putridum erat, corruptum, cancro affectum, qvi ulterius ſerpendô ambos qvoqve renes corrupit. v. Theoph. Bonet. *l. a. f. 815.* Vetula qvædam Vomitum qvotidianum poſt prandium & cœnam patiens in Atrophiam & Maciem incidens tandem mortua eſt. Sectô Cadavere Pancreas ita durum inventum fuit, ut lapidem æmularetur: ob hanc igitur cauſam Vomitus ciebatur &c. vid. Dominici Panarol. *Obſer. Pentecoſt. 1. Obſ. 44. p. m. 27.* Et Franciſcus Sylvius *Prax. med. Lib. 1. cap. 15. §. 11. pag. m. 190.*

Scirrhus Hepatis.

190. sangvinem ab intestinis vi sursum per vomitum effusum, si non semper, utplurimum saltem ex Pancreate, propter vas aliqvod in ipso à succô acriore apertum, prodire suspicatur.

§. 15.

à Liene. A Lienis vitiô qvandoqve Vomitum dependere testantur Autores. v. g. Girandus, Septuagenarius, Senator Neoconensis, Anno 1664. Vomitu acerrimi & nigerrimi humoris per intervalla premebatur; præcedebat immanis Ventriculi dolor, terebranti similis, digitôqve in Os immissô talem humorem eliciebat; Tandem, prægressis maximis Ventri doloribus, obiit. In hujus apertô Ventriculô præter nucleos cerasorum pridie ingestorum, nihil repertum, sed Lienis summa & tertia circiter pars omninò absumta erat, qvasi mordicus amputata, observante Theophilô Bonetô *Mercur. compital. Lib.18.§. 19. f.m.7* vid. etiam ejusdem *Medic. Septentr. Lib.3. Sect.5. cap. 4. f.m.5* Vomitum cruentum lethalem ex Sangvinis in Vasis solen stagnatione in Cive Lipsiensi annotavit Johannes Bohnius: mirum vir ille cachecticus satis ex improvisô multum sang & cum hoc repentè animam evomebat, in cujus cadaver planè, Lien verò qvoad ambitum exteriorem tantùm si sum, Ventriculus & Oesophagus sangvine turgidi, Cor tem Ventriculi & Vasa majora eodem vacua observata sine dubio, qvod nec â Liene nec ab Epate scirrhos potuerit viscerum illorum sangvinis dimensum, ad Vasa gastrica splenicis continua horumqve rupturas moses cum impetu lethali ad & per Ventriculum r erit. vid. Joh. Bohn. *Disput. de Vomit. §. 13.* Viro c à freqventi Vomitu sangvinis Ascitictis factus fuer minentem Umbilicum, laneô filô seu liciô transn humor sensim effluxerat, sed nihilominus non m tuus est. Hujus Lien sangvini concreto similis, sub tem haud retinens facilè in partes solvebatur Su don. *Obs. med. cap. 26. p.m. 64.*

§. 16.

Renum Inflammatione & Suppuratione, item Calculô laborantes Vomitu vexantur. Refert enim Georgius Segerus, adolescentem novendecim annorum per bene longum tempus immensis doloribus circa Vesicæ & sinistri Renis regionem, omnibus freqventibus & dolorificâ Urinæ excretione mirum quantum excruciatum obiisse, in qvo totum illius Renis parenchyma erat suppuratum, imò in pus planè conversum, unde membrana illius scalpellô ruptâ pus fœtidum in Abdominis cavitatem copiosè effluxit. In Vesicæ cavitate nulla Urina, sed solum Calculus exactè rotundus, ast nimium asper, sesqviunciam ponderans continebatur: *vid. M. N. C. Dec. I. An. I. Observ. 16. p. m. 65.* Ejusmodi exempla Vomitûs imprimis ratione Calculi qvotidie occurrunt. *à Renibus.*

§. 17.

Cartilago mucronata Sterni freqventiùs, qvàm qvidem Practici annotant, indebitè incurvatur, ab humoribus affluentibus plùs justò emollita; sicqve mucrone ad interiora vergens Ventriculum premit; unde Appetitus prostratus, adsumptorum Vomitus, imò Ventriculi continuus dolor, totiusqve Corporis Atrophia, juxta Paul. Barbett. *Anat. pract. Lib. I. cap. 4. p. m. 16.* Et qvot qvæso Virgines & aliæ mulieres, tam nobiles, qvàm ignobiles, ut teneriores circa thoracem appareant, ob pressionem dictæ Cartilaginis mucronatæ, mediante certô instrumentô ligneô vel ferreô, Gallis Planchette dictô, factam, à Cibis penitus abstinere coguntur, aut assumptis cibis Vomitum & alia symptomata experiuntur? Posse autem Scirrhum penes Ventriculum exinde oriri ex Turrianô refert Wolfgangus Hœferus *Hercul. medic. Lib. 3. cap. 1. p. m. 166.* inqviens: Virginis, Alexandræ Spinolæ, Vomitum post qvamlibet cibationem patientis, medicationem tamen ferentis, satis rarum exemplum, describit Bartholomæus Turrianus, in Buliatria, *fol. 270.* ubi *à Cartilagine mucronata.*

Symptoma hoc non Ventriculo, sed utero adscribit, & Scimbô penes Ventriculum, ex retentione qvinqvennali Mensium; & cumulatione plurimorum excrementorum, nec non gestatione alicujus cornu, vel ligni, Gallicè Planchette, contractô; qvô nostræ nobiles mulieres etiam in hoc tempore, non sine dispendiô Valetudinis, ut erectæ incedentes superbiant, utuntur. Sic enim non solùm Ventriculum comprimunt, sed & pectus coarctant atqve respirationem impediunt, & sic evadunt cachecticæ & flatuosæ: unde audimus, apud Juvenculas imprimis, sæpiùs regurgitantes flatûs circa has partes, qvas vel per prædictum Instrumentum, vel per vestimenta angusta, comprimunt, qvasi ranas coaxantes subtus absconditas haberent. &c.

§. 18.

A titillatione sub alis. Qvosdam titillatione sub alis in Vomitum abripi, scribit Johannes Michael Fehr *Hier. pitr. seu de absinth. p. m.* 104. Idem etiam *M. N. C. Dec. II. An. 3. Obs. 2. p. m. 20.* probat exemplo: Vidi, inqviens, puerum septendecim annorum, qvi sub axillis leviter titillatus enormiter vomebat, & omnia viscera excussurus videbatur, si diutius eô modô vexaretur, qvod non tam impressioni fortiori, qvàm exultationi spirituum animalium attribuendum esse censeo, adeò ut risus potiùs sextus sensus esse videtur; qvàm Scaligeri sextus sensus.

§. 19.

à Vellicatione auris. A Vellicatione Auris membranæ, Tympani dictæ, V... tum annotavit Johannes Nicolaus Pechlinus in præcipu... Duce, cui auris internæ aut membranæ Tympani sens... acutus erat, ut vel leve ejus irritamentum Stomachu... verteret magnosqve excitaret Vomitûs; neqve alio hic... qvàm digiti contrectatione, opus erat. vid. Joh. Nicol... *Observ. physic. medic. Lib. 2. Obs. 45. p. m. 320.*

§. 20.

à distorsione pedis. A distorsione Pedum & Manuum Vomitum & a'

observarunt Medici. Ipse enim Johannes Baptista van ... erituris villam obambulabat cum insigni appetitu, fortuito distorsit pedem, lapsus est, rigor statim obvenit, Nauseâ, vomitu, & suffocatô edendi priore appetitu: mox distortum pedem ac semidislocatum reposuit, adqve eo-instanti redditus est ipsi appetitus pristinus & nausea cess... v. Helmont. Pylorus Rector. §. 20. Oper. fol. m. 141. Et Jo...us Lanzonus Anno 1696. observavit adolescentem, qvi ...ens cecidit illiqve manus sinistra distorta fuit, & illicò Ver... ac Vomitus non exiguus successit, cum totali corporis ...nore; defertur hic domum, statimqve vocatô chirurgô se-dislocata manus reposita est, qvam repositionem subitò secuta Vomitûs cessatio & Vertiginis ablatio; Ex qvô apparet, ma...num esse consensum inter ventriculum ac nervos manuum & ...dum &c. M. N. C. Dec. III. An. IV. Obs. 69. p. m. 155.

§ 21.

De Vom... ...tu ab Aëre omnibus obviô, qvi per Montem Pe-...vianum sub... ...nem, cui Nomen Periacaca, peregrinantur, re-...ert doctissimus Jesuita Josephus Acosta L. 3. c. 9. qvòd, utut montem hunc aggressus sit præmunitus, qvoad fieri potuit, qvàm optimè, ut effectûs aëris penetrantis peregrinantes vulgò afficientes declinaret, omni curâ suâ nihil remorante, summitate montis conscensâ, tantis obrutus fuerit tormentis atqve doloribus, ut vel ipsum Cor sibi evomendum putaret: Bilem enim & Phlegma viridis flaviqve coloris, tandemqve etiam sangvinem ejicere coactus, tribus vel qvatuor horis valde ægrotavit, donec frui licuit Aëre temperatiore, qvàm circa montis cacumen, qvod ad 500. Leucas extensum; nonnullos è commitibus, dispari tamen modô, proprietate hac tædiosâ, sursum atqve deorsum purgavit. vid. Robert. Boyle de Utilitat. Philosoph. experiment. Exercit. 5. cap. 13. §. 13. p. m. 304.

§. 22. Fo-

§. 22.

à Tonitru.

Fœminæ cuidam, cùm Tonitru audiretur, semper laxata alvus, crebræqve fuerunt Vomitiones, qvales nec à fortissimis effici medicamentis possint, uti ex Actis Anglicanis Henrici Oldenburgii *p.* 550. refert Daniel Georgius Morhofius *Epistol.* ad Joh. Daniel. Majorem *de Scyphô vitreô* per certum humanæ vocis sonum rupto *E. b.* Qvam Observationem ipse Oldenburgius *l. a. An. 1667. Mens. Novembr. p. m. 446.* seqventibus verbis recenset: Fœmina Raymund de Stow-marcket, qvandocunqve tonitru percipit, etsi è longinqvô, Corporis morbô afficitur, debilitatur, Stomachi infirmitate laborat, pronaqve est in Vomitum. In ipsô momentô (at the very Comming over of it) incidit in perfectam Choleram & perseverat in vomitu & profluviô Ventris, qvoad tempestas durat, idqve modô violentiore, qvàm soleat procurari Medicamentis in hunc finem præscribi solitis. Et ita se habuit fœmina illa à pueritiâ.

§. 23.

ex Croco Metallorum.

Vomitum ex admotô cruribus decoctô Croci Metallorum annotavit Johannes Georgius Sommerus *M. N. C. Dec. II. An. I. Obs. 43. p. m. 120.* Scilicet puero trienni, pertinaci Herpete miliari in crure affecto, post adhibita universalia decoctum Croci Metallorum externè admotum aliqvoties movit Vomitum, postqve ejusdem adhibitionem Herpes disparuit.

§. 24.

à Tabaci externâ applicatione.

De Vomitu ab internô Tabaci usu paulò ante §. *8.* egimus; ab externâ qvoqve Nicotianæ applicatione Vomitum excitari, Observatione confirmat Adamus a Lœbenwald seqventibus verbis: Chirurgus mihi notissimus & â meâ directione dependens, Curationem suscepit cujusdam Juvenis rustici, cui in terram lapso femur dextrum â rotâ currûs onusti ita contusum & contritum fuit, ut Caro musculosa denudata ab ossibus qvasi divulsa cerneretur. Diu actum fuit mundificantibus, siccanti-

ribus, sarcoticis, epuloticis, sed continuus humoaffluxus omnem operam & vim medicamentorum elu-Pulverem Tabaci, utpote herbæ vulnerariæ, aspersit læsæ, sed vix hoc factô, patiens ad enormem Vomitum concitatus. Retulit mihi inopinatum hoc symptoma præis Chirurgus, qvod ex naturali caussâ forsan ortum suspicajussi, ut inspersionem hujus pulveris repeteret; dictum um, semper inspersionem immediatè seqvebatur vomitio. M. N. C. *Dec. II. An. 2. Obs. 108. p. 262. sq.* Item Vomitionem t linimentum aut fotum è succo aut decocto Nicotianæ Ca adhibitum succedere, scribit Thomas Willisius *Pharmac. ional. Part. I. cap. 1. p. m. 30.* ubi medicamentum hoc potiùs ebrum, qvam Stomachum, impetere addit. Simile exemum recenset etiam Johannes Bohnius *in Colleg. de Mater. med.* puellâ Lipsiensi, qvæ, cùm parentes ipsi, ad pediculos â Ca te depellen dos Ungventum ex Nicotianâ & Butyrô (Tabacks Butter) appli carent, in Lipothymias incidit, vomitusqve cre- ros passa est hujus etiam mali origo perspecta non fuit, usqve dum con sultô Medicô Ungventum removeretur, unde sponte suâ id recessit. Sic etiam Radix Hellebori fonticulo adducit & vomitum qvandoqve movet, qvòd mota alvum su sangvis hac velut tabe infectus & circuitu suô in Ventriculum illabens ad expul sionem illum stimulat, juxta Joh. Baptist. du Hamel Oper. philosoph. *Tom. II. Lib. 2. cap. 3. p. m. 161.* a Radice Hellebori.

§. 25.

A Mœrore or tum Vomitum observavit Henricus ab Heer *Obs. medicin. Obs. 26. p. m. 221. seq.* Videlicet Nobilis & Generosus Dominus, patriâ Hollandus, genere Reneffius, utroqve parente orbus, sub ætatis annum vigesimum octavum, cùm mater fatis concessisset, plurimum mœruit, nihil appetivit, parùm vel minimum dormivit. Ineunte qvadragesimâ præteritâ, qvæ- a Mœrore.

Nn 2 cunqve

cunqve deglutiverat, vomitione rejecit, seqvente ilicò extremorum frigore intensissimô. &c.

§. 26.

Ab Idiosyncrasia.

Huc etiam referenda est ingratorum vel certâ qvadam Idiosyncrasiâ seu Antipathiâ adversariorum ferculorum vel Pharmacorum oblatio, interdum etiam sola eorum nominatio, qvæ hunc vel illum sensum, vel Phantasiam commovendo non rarò ad Vomitum urgent; & licet talia aliis alimentis obvolvantur sicqve inscienter deglutiantur, in Stomachô tamen sentiuntur subitoqve vomitu rejiciuntur. Qvalia exempla jam suprâ Capite tertiô de Nausea recensuimus, v. g. Cùm Hispanus qvidam, qvi pisces nunqvam gustare potuerat, ab amicô autem ob vocatus datâ Operâ piscem siccum optime pistum ovisqve involutum ederet, in animi angustias cum Vomitu devenit, ut ferè moreretur, juxta Amat. Lusitan. *Curat. medicin. Cent. 5. Curat. 36. fol. m. 166.* Ancilla, qvæ a nativitate â Vinô abstinuerat, solô ejusdem odore Vomitu afficiebatur, teste Josephô Lanzonô *M. N. C. Dec. III. An. 7 & 8. Obs. 103. p. 171.* Johannes Prævotius caseô sectô commodè vescebatur, tritum verò sine Vomitu gustare non poterat, vid. Joh. Rhod. *Cent. 2. Obs. 58. p. m. 83.* Alios solâ Casei mentione factâ horrendis vomitibus tortos, refert Rosinus Lentilius *M. N. C. Dec. II. An. 10. App. p. 60.* Scribit etiam Johannes Jacobus Harderus, se novisse, qvi ex solô Medicamenti cathartici aspectu aliqvoties vomere necesse habuerint, particulas ejus necdum odorati, *vid. ejusdem Apiar. Observ. 40. Schol. p. m. 183.* ubi etiam ex Wepferô meminit fœminæ, qvæ, qvoties Pharmacopolium præteribat post morbum chronicum, tota exhorruit, nauseâ correpta fuit, & vix vomitum evitare valuit. Betæ rubræ neqve præsentiam, neqve etiam solum nomen, Civem qvendam Dresdensem ferre potuisse, sed statim ad Vomitum concitatum fuisse, pariter suprâ Capite tertio recensui. Imò illum in præsentiâ duorum Serenissimorum Principum

à solô audito vocabulo, rothe Rüben, Vomitum cohibere nè potuisse memini.

§. 27.

A Navigatione.

De Nauseâ & Vomitu Navigantium excitando hæc habet ...nnes Michael Fehr *Hier. picr. vel de Absinth. p. m. 104.* Nau...arina non ab ipsâ, ut qvidam putant, Maris salsedine & ...re, sed ab agitatione continuâ proficiscitur, & in dulcibus ...n aqvis ab impetuosis procellis multùm agitatis nonnun...m accidit, inexpertis tamen, ut contigit qvibusdam Adami ...arii comitibus in itinere Persico, Rha seu Wolgam Russiæ ...men Anno 1635. trajicientibus; unde & pro ciendâ Nauseâ ...mituqve Persiæ medicastri hominem lintri excavato imposi...m & qvatuor laqveis in sublime tractum subitò iterum de...ittunt, ut rotatione ista subitaneâ faciliùs moveatur ad Vomi...m. Alium [illegible] navigantibus excitandi Vomitûs modum re...ert Boyle *de u...ilitat. Philosoph. experiment. Exercit. 5. cap. 14. ...m. 99.* Nota[illegible]a dignum est, inqviens, qvòd si qvis, mare sul...ans, Nauseâ, no[illegible] tamen ad Vomitum sufficiente, tentetur, â Nautis de navis l[illegible]tere in aqvam prospicere jubeatur, qvò celeri navigii cursu, aq[illegible]â rapidè profluere visâ, velocis fluminis vices explente, spectat[illegible] vertigine concitatâ faciliùs vomere possit: qvod ipse non se[illegible]el sanitatis causâ Nauseam promoturus expertus sum. De [illegible] vâ materiâ vide plura in Joh. Helwig. *Observ. phys. med. Obs. 77. S[illegible]chol. p. m. 242. sqq.*

§. 28.

Vomitûs differentia.

Deinde variat Vomitus ratione excretorum, & qvidem tam ratione coloris, qv[illegible]m consistentiæ & durationis &c. v. g. Alimentorum assumpt[illegible]rum citam per Vomitum ejectionem observavit Emanuel Kœnig in Virgine qvadam summè macilentâ, gracili, pallidâ, qvæ elapsis aliqvot annis dolorem gravativum circa præcordia sentiens post excandescentiam animadvertit aliqvid circa scrobiculu[illegible] cordis velut rumpi, subseqvente pluri-

morum purulentorum ac biliosorum vomitu; Quieti se tradens ac parum comedens aliqvandiu meliùs se habuit; verùm post aliqvot menses similem purulentorum per os ejectionem passa est, qvam secuta ciborum assumendorum Nausea, maximè qvia qvævis tandem deglutita in ventriculô ritè retineri haud potuêre, *vid. M. N. C. Dec. II. An. 3. Obs. 94. p. 197.*

§. 29.

Pituita. Humoris viscidi seu pituitosæ materiæ magnam sæpe qvantitatem excerni nil mirum, cùm ejusdem maximus proventus per ἀπεψίας & cruditates non rarò oriatur, si Ventriculus debilitatus alimenta non in chylum laudabilem, sed in ejusmodi pituitosa excrementa convertat, vel alimenta succi crudioris in nimiâ qvantitate ingerantur. vid. Joh. Bohn. *Dissp. de prim.* §. 20. Ejusmodi exemplum recenset Johannes Viridetus *de prima Coction. Part. 2. cap. 6. p. m. 302.* scilicet Filia annos viginti optimè valens, statim de Ventriculi pondere qvesta cum pulsu intermittente & respiratione difficili, Vomitu excitatô plurimam pituitam albescentem & insipidam excrevit: unde allevata per dimidium qvadrantis horæ acqviescens, cum ejulatu denuo evigilata pristinis symptomatibus se affici plangebat, iteratô qvo facto Vomitu copiosiorem adhuc pituitam rejecit, hacqve evacuatione sæpe repetita tantam qvantitatem evomuit, ut duorum dierum spatiô ultra duodecim libras excreverit. De Vomitu majori ex parte pituitoso, qvem illustris Domina sæpenumero multis diebus continuis patiebatur, vid. Thom. Mermann. *Consultat. med. Lib. 3. Consult. 10. fol. m. 186.* Juvenis octodecim annorum conqvestus aliqvandiu de insigni Ventriculi dolore evomuit tandem ingens concretæ pituitæ frustum, longum qvatuor latum digitos duos, intus albicans instar Casei recentis, foris obductum tenui involucrô. v. Nicol. Tulp. *Lib. 2. Cap. p. 138.* v. etiam Lazari River. *Observ. med. Cent. 2. Observ. 48 m. 137.*

§.

§. 30.

Vomitum cruentum, & ita qvidem, ut modò sangvis floridus, modò congrumatus, ab utriusqve sexûs personis rejiciatur, multi annotarunt Autores, qvorum alii fontem in Epate, alii in Liene, alii in uterô qvæsiverunt, qvanqvam sangvis etiam ob ipsius Ventriculi vasorum propriorum rupturam & erosionem profundi possit. vid. Paul. Gothofr. Sperling. *Disput. de Vomit. cruent.* §. 4. *p.* 7. Joh. Bohn. *Disput. de Vomit.* §. 23. Rembertus Dodonæus *observ. medicin. cap.* 26. *pag. m.* 63. meminit cujusdam; qvi, postqvam longô tempore ex Jecinore malè habuisset, sangvinis violenta superveniente Vomitione mox sublatus est. *Ibidem* etiam dictus Autor alia exempla adducit. In Cardinali Cibo Vena, qvæ â Liene ad os Ventriculi tendit, insignis erat magnitudinis: qvæ cùm primum ob anastomosin vel fracturam reserata est, illicò Ventriculus sangvine repletus fuit, & non modò Ventriculus, sed Intestina omnia: licet, dum adhuc viveret, in morbô ipsô libras aliqvot, tum per vomitum rejecisset, tum per secessum dejecisset; juxta Reald. Columb. *Anatom. Lib.* 15. *p. m.* 492. Seqventem observationem de sangvinis Vomitu enormi atqve lethali refert Augustinus Thonerus *observ. medic. Lib.* 3. *p. m.* 140. Andreas Herrenschmied, Gymnasii *Ulmensis Professor*, Vini largiore haustu se exhilarans & vesperi tardius domum repetens celeri gradu, ne, clausis portis, Urbe excluderetur, eò contendens in sangvinis vomitum exundantem incidit ad mortem usqve perseverantem. Ipsô vitâ functô, cadavere reseratô, inter alia observata Lien erat sat magnus Coloris sangvinei, sine ulla labe conspicuus: In totâ vena cavâ & Arteriâ magnâ nil qvicqvam sangvinis repertum, in aliis etiam vasis nihil, præter qvasdam mucilagines tantillô cruore imbutas, observatum. Vir qvidam in Daniâ sexagenarius Vomitum cruentum perpetuum patiebatur, magnâqve copiâ per statas vices sangvinem rejiciebat â Liene, nulla vitæ aut va-

Sangvinis.

letudinis damnô, sed salutari evacuatione. Supra trigesimum annum eô commodô gavisus est, sanusqve hoc mediô vixit, & si subsisteret, vitæ suæ & incolumitati timuit, vid. Thom. Bartholi. *Histor. anatom. Cent. 3. Hist. 36. p. m. 76.* Vir qvadraginta annorum post ulcerum in pedibus consolidationem una vice sex libras sangvinis & postmodum iterum magnam qvantitatem cum subseqvente morte evomuit, teste Johanne Sculteto *Armament. Chirurg. Part. II. Obs. 59. pag. 86. seq.* Miles qvidam ex præcipuis tantâ sangvinis copiâ abundabat, ut menstruatim vomitu ejusdem nimietatem natura ejiceret; Imò iste miles aliqvando totô octiduô qvotidie venam aperiri jusserat; nec tamen vomitus menstruus sangvinis intermittebat, juxta Martin Heer *Introd. in Archiv. Archei p. m. 80.* Virgo qvædam sancta Ulcere antiqvo ac tetro tibiæ dextræ adstringentia & siccantia admoverat; unde sangvinis vomitus, cum dejectione ac vomitu atrabilis, qvæ atramentum scriptorium nigritie superabat, v. Joh. Rhodii *Obs. med. Cent. 2. Obs. 65. p. m. 86. seq.* Post largiorem Vini Hispanici potum Baro qvidam ingentem sangvinis copiam vomitu rejecit, juxta Tim. a Güldenklee *Lib. 3. Cas. 6. p. m. 116.* De Magnate qvodam Austriacô sæpissime, in animi præsertim affectibus, sangvinem evomente, nihilominus robustô v. Wolfgang. Hœfer. *Hercul. med. Lib. 3. cap. 3. p. m. 199.* Post varia symptomata Locumtenens qvidam, nullô prægressô violentô motu, circa noctis initium in Diarrhœam incidit serosam, cruentam, sine omni tamen dolore, sed adeò vehementem, ut illâ nocte sedecim ad viginti sedes primò nigricantes, summè fætidas, postea sinceras habuerit; inseqventi primo mane sedili insidens, absente omni vehementi commotione vel doloris cujusdam sensu, patitur Vomitum sangvineo-carnosum, magno impetu per fauces erumpentem, unà cum sangvine sincerô, multâ copiâ, unam libram excedente, carnis parenchymaticæ, membranis tenuibus præditæ, in frustula nunc minora, nunc

majora,

majora, qvorum aliqva fere unius, duorum digitorum longitudinis ac crassitiei, concerptæ, Lienem, Hepar vel Pulmonem corruptum & laceratum accuratè repræsentantis, secundum Observationem Christiani Ernesti Clauderi *M. N. C. Dec. II. An. 4. Obs. 164. p. 318. seq.*. Vomitum sangvinis ab haustâ in potu hirudine atqve post assumptum Oleum amygdalarum dulcium rejectâ in rusticô annotavit Lazarus Riverius *Obs. med. Cent. 4. Obs. 26. p. m. 17.* Vomitum cruentum satis vehementem â Lumbricis ortum in Sartore qvodam annotavit Georgius Wolfgangus Wedelius *ib. An. 1. Obs. 7. p. 19.* Plura exempla qvotidie occurrunt. Videatur insuper Joh. Schenck. *Observ. medic. Lib. 3. fol. m. 328. seq.* Theoph. Bonet. *Sepulchret. Lib. 3. Sect. 8. Obs. 70. seqq. fol. m. 821. seqq.*

§. 31.

Interdum Etiam sangvis menstruus in Virginibus & maritatis, qvandoque etiam in ipsis gravidis, per Vomitum sibi exitum qværit, qvando nimirum Sangvis statis temporibus ejici consvetus per Uterum non eliminatur, sed stagnatione suâ in corpore acervatus Ventriculi qvoqve Vasa nimium replet, eaqve ad rupturam & Ventriculum ad Vomitum cruentum disponit. vid. Paul. Gothofr. Sperling. *Disp. alleg. §. 4. p. 9. 14.* Vetula septuagenaria nunqvam menstruata, ab adolescentiâ menses per Os ejecisse legitur apud Dominicum Panarolum *Pentec. 1. Obs. 6. p. m. 4.* Mulieri Hafniensi solitæ Mensium purgationes per annum subsistebant, statis econtra Mensium vicibus Vomitum Sangvinis, satis subinde grumosi patiebatur, sine ullâ de Liene qverimoniâ. vid. Thom. Barthol. *Cent. 5. Hist. 32. p. m. 54.* Patavii duæ vixerunt fœminæ, una Deo dicata, altera cælebs, qvæ imminente fluxu mensium pridie sangvinem innoxiè rejecerunt, imò Vomitum præsensêre. Qvem si Medicus cohibere tentaret, varia suborta sunt accidentia, ipso Vomitu sublata, referente Johanne Rhodiô *Obs. medic. Cent. 2, Obs. 64. p. m. 86.* *Mensium.*

Probatæ

Probatæ Virgo vitæ, texturæ raræ, corpore gracilis, facie pallida, ante & post tempus menstrui primum morbis multis obnoxia, Dispnœa, pallore, Ventriculi imbecillitate laborans, rememorata his temporibus menstrua habuit, unde evomuit materiam atram, sangvineam, copiosam &c. juxta Philipp. Hœchstetter *Obs. med. Dec. 2. Cas. 6. p. m. 156.* Fœmina qvædam ætate qvadragenaria, â retentô ultra biennium fluxu menstruô singulis mensibus circa ultimam Lunæ qvadraturam copiosissimum Sangvinem Vomitu rejiciebat, qvæ â medicamentorum sangvinem sistentium & contra Vomitum cruentum facientium â Chirurgô præscriptorum usu, pessimè habebat, teste Baldassare Timæo â Güldenklee *Lib. 4. Cas. 12. p. m. 211.* Virgo viginti unius annorum plethorica corripiebatur aliqvando post diuturnam mensium suppressionem, improvisô Vomitu sangvinolentô per tres dies continuante, uti observavit Benjaminus Scharfius *M. N. C. Dec. II. An. 2. Obs. 101. p. 25.* Virginem singulis mensibus Menstrua per Vomitum rejicientem vidit Simon Schulzius *M. N. C. Dec. I. An. 4. & 5. Obs. 75. p. m. 63.* Meminit etiam Gregorius Horstius *Oper. Tom. II. Lib. 4. Observ. 5. fol. m. 156.* uxoris cujusdam Victoris, qvæ Mensium obstructione laborans per multos annos, ad ætatem declinantem usqve, Vomitûs sangvineos freqventer patiebatur, absqve insigni noxa. Ejusmodi fœminarum exempla bina Rosino Lentilio fuerunt nota, qvibus per singulos Menses fluxus Sangvinis per Os contingebat; altera triginta qvatuor circiter annorum Virgo, altera viginti trium annorum, maritata qvidem, sed sterilis. *v. M. N. C. Dec. II. An. 10. App. p. 58.* Uxor Caspari Strigelii, annorum triginta octo, tempore Menstruationis in crebrum incidebat sangvinis Vomitum, hocqve tempore consvetô & fluxui menstruo determinatô supprimebantur Menses, juxta Martin. Ruland. *Curat. empyric. Cent. 5. Curat. 4. p. m. 160.* Et *Cent. 4. Curat. 67 p. 275.* Jacobi Denhoferi filiæ mentio fit, qvæ annos septemdeci-

decim nata non sine Vitæ discrimine circiter octo libras sangvinis vomuit. Religiosa Virgo Franciscana triginta annorum, ab aliqvô tempore imminutam demumqve omnimodè suppressam Menstruorum fluxionem patiens, statô tempore Vomitum sangvineum experiebatur, juxta Bernh. Verzasch. *Obs. 13. p.m. 34.* Rodericus à Castro *de Morb. Mulier Lib. 1. cap. 3. p. m. 10.* refert, Comitissam Villæfrancæ, nisi singulis mensibus sufficientem sangvinis copiam per os rejectasset, in febrem & gravissima Symptomata incidisse. Mulier ætatis triginta annorum a primô conceptionis Mense usqve ad ultimum singulis diebus vomuit sangvinem, nonnunqvam floridum, nonnunqvam aliqvatenus coagulatum, in satis magnâ & octo Unciarum qvantitate, sine tamen noxâ. Juxta Benjamin. Scharffii Observationem *v. M. N.C. Dec. I. Ann. 9. & 10. Obs. 6. p. 43.* Mulier Florentina, cùm intolerabili Capitis dolore ex retentione Mensium affligeretur, his Vomitu ejectis convaluit: & ne morbus iterum recrudesceret, Saphenæ sectione sibi cavit, ex Observatione Johann. Langii *Epist. medicin. Lib. 1. Epist. 40. p.m. 173.* Simile exemplum annotavit etiam Antonius Benivenius in Muliere, qvæ acerbissimô urgebatur Capitis dolore, propterea qvòd menstrua non provenirent: verùm his demum Vomitione propulsis, ilicò sublatus est dolor. Sed cùm id iterum iterumqve ac sæpius factitâsset hæc Mulier, solâ sangvinis missione ex Venulâ, qvæ sub talo est, pristinæ sanitati restituebatur, v. Anton. Beniven. *Obs. medic. cap. 41. p. m. 196.* Puellam Menstrua tempore cujusvis purgationis menstruæ Vomitu magnâ qvantitate, & qvidem absqve ullô detrimentô, ejicientem vidit Cornelius Stalpart van der Wiel *Observat. rarior. Obs. 17. p.m. 196.* vid. etiam Schenck. *l. a. fol. 328.* Matth. Moron. *Director. Medic. pract. p. 396. seq.* Fœminæ etiam puerperæ Menses seu Lochia per Os & nares copiosissimè fluxisse refert Amatus Lusitanus *Curat. medic. Cent. 2. Curat. 17. fol. m. 145.*

§. 32.

Materia nigricantis. Sæpe qvoqve occurrit Vomitus materiæ nigricantis, præsertim in scorbutico-hypochondriacis, qvam alii sangvinem congrumatum, alii bilem atram appellare solent. Ejusmodi exempla modò allegati Autores Schenckius & Moronus adduxerunt. Sic Auriga, Nicolaus Dauner, annorum sexaginta octo, habitu procerô & macilentô, crapulæ assvetus, ab Autumno Anni 1682. qvestus de doloribus in sinistrô Ventriculi latere, sentiebat ibi duritiem cum torminibus & revomebat plerumqve, qvod manducârat, post dolores. Anno 1683. Januarii initiô atra copiosa vomebat, hinc nonô die cruentis mista & fœtida, & paulò pòst moriebatur, juxta relationem Salomonis Reiselii *M. N. C. Dec. II. An. 4. Obs. 85. p. 174. seq.* Heldburgi obiit qvidam sylvarum præfectus, qvi ante mortem aliqvoties vomuit aqvam nigram, qvasi fuligine mistam. vid. Johannis Hornungi *Cist. med. Epist. 76. p. m. 207.* Ibidem etiam refert Andreas Libavius, qvod in cujusdam ex ordine eqvestri apertô Ventriculô magna copia aqvæ nigræ instar atramenti scriptorii inventa fuerit. Nigra Juvenis qvidam annorum viginti dejecit per alvum, ac per Os cum magnô conatu. Excreta dicta nigra instar Cerevisiæ crassioris nigræ erant, non atra ut pix aut atramentum scriptorium, teste Philippo Hœchstetterô *Observ. medic. Decad. 2. Cas. 4. p. m. 143. seq.* Et in Scholio *p. 146.* scribit idem Autor, se in Senatorii ordinis Virô melancholicô talem excretionem sursum deorsum materiæ nigræ subcineritiæ, non sine deliriô ab usu acidularum observasse. Puerpera, cui post suppressionem Lochiorum Venter mirum in modum intumuerat, phlegma nigrum, ac si atramentum immissum esset, evomuit juxta Carolum Raygerum *M. N. C. Dec. I. An. 4. & 5. Obs. 6. p. 9.* Aurifabrum Brabantinum, diu vexatum à Præcordiorum angustiâ, Pancreatis obstructione, Liene induratô & ab efferâ atræ Bilis ebullitione, invasit tandem tam impetuos

ejusder

ejusdem bilis supra infraqve excretio, ut dejectis inde viribus cogeretur ante mensem secundum vitam cum morte commutare. Effluebat autem hæc bilis per utramqve viam tam effusè, ut omnes mirarentur hinc ejus copiam, illinc verò vires tanto profluvio pares. Erat qvippe dejectiones hæ sine ullâ fermè intermissione, & ita nigræ, ut atro sangvini ac lutoso paludis cœno forent simillimæ. Qvibus indesinenter, ut fluctus fluctum, sese trudentibus, excessit tandem æger haud invitus è vita; juxta Nicol. Tulpii *Observat. medic. Lib. 2. cap. 21. p. m. 136. seq.* vid. etiam Petr. Forest. *Obs. med. Lib. 18. Obs. 17. fol. m. 158. & Obs. 19. f. 161.* Wolffg. Hœfer. *Hercul. med. Lib. 3. cap. 1. p. 167.* Franc. Oswald. Grembs *Arbor. integr. & ruinos. homin. Lib. 2. cap. 1. §. 3. p. 30. 40. p. m. 180. seq.* Joan. Bapt. van Helmont. *Pylorus Rector. §. 28. Oper. fol. 142.* Cornelio Stalpartio van der Wiel duo occurrerunt, qvorum alter mas erat, altera fœmina, uterqve verò tam per Os, qvàm alvum, materiam qvandam sæpe ejiciebat, picis instar nigram, eamqve nonnunqvam solam, nonnunqvam alimentis excrementisqve permixtam: ambo etiam dudum erant emaciati, parumqve assumserant alimenti; Conqverebatur uterqve de latere sinistrô faciemqve diu habuerat malè coloratam. v. Stalpart. *Obs. rar. Cent. post. Obs. 16. p. 185. seqq.* ubi plura exempla allegantur.

§. 33.

Qvibus annectere liceat, qvod de fœminâ qvadam Dresdensi, Vas terreum in duos cantharos capiens materiâ nigerrimâ, instar fuliginis, vomitu replente, suprà Capite sextô, recensuimus. Deinde Civis qvidam Dresdensis, Michael Lorentz, Carpentarius, annum sexagesimum sextum supergressus, sæpissimè circa regionem Ventriculi tantum persentiebat dolorem pungentem, mordentem & arrodentem, ut pro certô affirmaret, se vivum qvoddam animalculum ibidem habere, qvod ipsum mordendo cruciaret. Interim talis dolor nunqvam cessabat,

cessabat, nisi postqvam dictus Civis tantam materiæ nigerrimæ instar sangvinis congrumati, paucis tamen striis floridi sangvinis intermixtis, qvantitatem rejiceret, qvantam vix pileus caperet. Post ejusmodi excretiones dolor eqvidem morsicans per aliqvot menses remittebat, sæpius tamen, &, uti memini qvinqvies recurrebat, donec tandem adhibitis meô consilio Medicamentis antiscorbuticis per universam ipsius cutem multa millia exanthemata & pustulæ, instar scabiei scorbuticæ aut potiùs venereæ provenirent, qvæ ipsum non solùm admodum defœdabant, sed intolerabili qvoqve pruritu & ardore à capite ad calcem usqve vexabant, ut per longum temporis spatium dies noctesqve insomnes ageret, usqve dum per Medicamenta idonea ab hoc malô liberaretur. Ex qvô tempore postmodum non solùm ab illô, sed aliis etiam morbis immunis annum octogesimum quartum attingebat, demumqve marasmô senili vivere desinebat. Deniqve adhuc recensendum est exemplum Vomitûs qvadraginta librarum Muci corrupti ac pici liqvatæ similis, atqve lethalis, qvod Gabriel Clauderus *M. N. C. Dec. II. An. 5. Obs. 193. p. 386.* prolixè communicat: Juvenis scilicet viginti qvatuor annorum, habitûs athletici ac corpulenti, sagô indutus Palladis fuit miles, sub exercitu Svecico Vexilliferi munere aliqvot annis fungens, rebus suis mutatis consultum judicat, ut denuò in togâ per tempus ipsius legibus se subjiciat, ac pro scopô suô obtinendô Academiam Lipsiensem sibi eligit. Finitô ibi trienniô bellica castra repetiturus, in prædiô amicis ultimum dicit vale. Epotô hilaritatis poculô, Hectores isti Bacchici Cerevisiarium dolium è cellâ curant inferri hypocausto, illud bene agitant, & sic, qvod successivô labore cauta ars separaverat, purum ab impuro, illi incauti & temerarii rursus conjungunt. Circa tertiæ diei finem exhauriunt nectar illud; succedit huic renovato belli Candidato unô alteroqve statim die lassitudo, Anorexia

Cardialg

Cardialgia, singultus, qvibus accedunt Vomitûs freqventissimi, excernebatur materia adusta, picea ac fœtens, admixto pituitæ viscidæ albæ pauculo. Tandem circa diei tertii finem, accedente plenariâ eâqve celerrimâ virium prostratione, sub copiosissimâ dictæ materiæ piceæ per os, nares & alvum proruptione suffocatus ad plures abiit. Institutâ Cadaveris sectione, Ventriculus, tanqvam primaria & prima Vomituum horum causa, in abdomine non apparebat, sed apertô thorace in sinistrô ejus latere latebat. Qvi incisus tres adhuc libras materiæ istius nigro-viscidæ contentæ spectatoribus monstrabat. Pylori sphincter adeò erat relaxatus, ut ex Intestinis mucus iste plenô impetu in Stomachum redire non difficulter potuerit &c. ubi varia lectu digna reperiuntur. Hunc Casum etiam Laurentius Strauffius ad Antonium Deusingium perscripsit, v. Histor. Fœtus Mussipont. in Joh. Bened. Sinibald. *Geneanthr. p. m. 46. seq.* vid. etiam Cap. VI. §. 3.

§. 34.

Bilis Vomitus rejectæ ubiqve exempla exstant annota- *Bilis.*
ta: Illustrissima enim Domina post febrem tertianam incidit in Vomitus perpetuos cibi & omnis generis humoris cum pertinacissima obstructione; ita ut sit mirum, qvantum evomuerit per qvatuor septimanas bilis vitellinæ & porraceæ, simul cum viscidissimô phlegmate, magnâ & vix credendâ qvantitate; juxta Pauli Spindler. *Obs. 49. p. 84.* Vomitum bilis bullientis instar aqvæ fortis observavit Petrus Borellus *Histor. Medic. Centur. 2. Obs. 1. p. m. 108.* Virgo vestalis suppressis annô qvadragesimô purgationibus menstruis in octogesimum septimum qvotidie triplum ad assumpta, nempe ultra tres libras bilis cum tolerantiâ, per os reddidit: cessante vacuatione Vertiginem sibi molestam aliaqve accidentia fuit perpessa, juxta Johann. Rhod. *Obs. med. Cent. 2. Obs. 61. p. m. 85.* Plura exempla vide apud Joh. Schenckium *Obs. medic. Lib. 3. fol. m. 330. 333.* Matth.

Moron. *Direct. medic. p. 472.* Petr. Forest. *Observ. medic. Lib.* 18. *Obs. 16. fol. m. 157.* Theoph. Bonet. *Sepulchret. Lib. 3. Sect. 8. fol. 802. seq. 812. seq. M. N. C. Dec. II. An. 9. Obs. 202. p. 362.*

§. 35.

an sit Bilis. An autem copiosô ejusmodi Vomitu biliosô mera bilis rejiciatur, jamdudum dubitârunt Medici; siqvidem Vincentius Alsarius Romanus scribit: Vomitus illi revera non sunt merè biliosi, licet sensui visûs tales appareant, qvoniam pura bilis, etiam modica albas Ventriculi cruditates vel copiosas, simili colore inficit, non aliter ac si parum croci copiosissimæ aqvæ inspergas &c. Et Hispanus qvidam Gometius Pereira seqventia habet: Multa rejiciuntur â Ventriculô, qvæ colore bilem referunt prassinam & porraceam, sunt tamen plerumqve alimenta malè digesta & acida, unde bilis nomen verè illis competere neqvit, vid. Joh. Brœn. *de duplic. Bile Veter. cap. 3. p. m. 57.* ubi allegatus Autor prolixiùs de hac materiâ tractat, *vid. etiam cap. 5. p. 73. seq. 75.* Materia etiam Viridis qvandoqve in maximâ copiâ Vomitu rejicitur, qvæ tamen â bile derivari non potest, qvalem observationem refert Petrus Pacheqvus apud ... ver. *Obs. Cent. 3. p. 281.* Puella annorum 25. conqverebatur Lienis dolore alte sepultô, cui successit scirrhus. Vom... singulis diebus, sed tamen per intervalla 20. aut 21. libras ... teriæ virescentis. In Hydropem incidit & obiit. Vidit idem etiam rusticum, qvi materiæ illius virescentis libras 20. 25. aut 30. vomebat ferme singulis diebus, sed tamen per intervalla, ut prædicta puella, qvem usus Chalybis servavit.

§. 36.

Puris. Puris sputum eqvidem sæpius in phthisicis, rariùs verò ejusdem Vomitum observarunt Autores. Talis autem materia purulenta vel producitur in ipsô Ventriculô, v. g. ex ipsius Abscessu seu exulceratione, qvale exemplum ex M. N. C. alleg. Johannes Bohnius *Disp. de Vomit.* §. 11. vel aliunde transmi...

tur, v. g. ex Pancre[...]atæ pus illud prodiisse putat Franciscus de le Boë Sylvius, in M[...]utæ cujusdam viduâ, qvæ ex summô animi Mœrore, pro[...]er mariti obitum contractô, in dolorem Lumborum gravem ac diuturnum hinc & Puris Vomitum prolapsa erat. v. Fr. Sylv. *Prax. medic. Lib. I. cap. 15. §. 12. seq. p. m. 190. seq.* Virgo qvædam, cujus paulò ante meminimus, iræ frenum laxans, ci[r]ca scrobiculum Cordis aliqvid velut rumpi animadvertebat, subseqvente plurimorum purulentorum ac biliosorum Vomitu, teste Emanuele Kœnigiô *M. N. C. Dec. II. An. 3. Obs. 94. p. 197. seq.* vid. etiam Theophil. Bonet. *sepulchr. l. a.*

§. 37.

Aqvæ limpidæ Vomitu â longô tempore manè vexabatur Vir viginti septem annorum, cujus meminit Rosinus Lentilius *Miscell. med. pract. Part. 1. pag. m. 172. & 189.* & Johannes Viridetus *de prim. Coction. Part. 2. p. m. 293.* ex Wepfero Jacobi Pœrlin commemorat, qvi manè jejunô stomachô aqvas evomuit; qvas [...]dictus Autor â glandulis Ventriculi derivat; dum enim succus ipsarum est nimis copiosus, tunc ab hac sangvinis Crasi, di[d]uctioribus glandularum Ventriculi osculis, serum uberiori [co]piâ Ventriculi Cavitatem internam alluit. *Aqvâ limpidâ.*

§. 38.

De Vomitu cæruleô seqventia refert Salomon Reiselius Scholiô in Johannis Dolæi Observationem de Sudore cæruleo *M. N. C. Dec. I. A. 6. & 7. Obs. 67. p. 93.* scilicet, Colorem, inqvit, cæruleum nuper observavi in fœminâ, qvæ sæpe vomebat & tussiebat cum magnâ extenuatione, sputô spumosô qvidem, sed & viscidô, ita ut qvasi succô Cyani seu Indigo esset tinctum; in aliô autem Vomitum copiosissimum lasurei ipsius lapidis colore infectum. Liceat etiam hoc locô annectere, qvod ad dictam Observationem annotavit Rosinus Lentilius *M. N. C. Dec. III. An. 7. & 8. App. p. 133.* Si Vitriolum Veneris, inqviens, cum Sale ammoniacô destilletur & è Capite mortuô affusione spiritus *Cæruleo.*

tus Vini extrahatur Tinctura viridis filtroqve injiciatur parum Calcis vivæ, ſtatim inde ſtillabit in Vas ſuppoſitum Tinctura Sapphirina. Num ex hôc phænomenô Sudori Vomitibusqve cæruleis lumen accendi qveat, uti nec affirmare, ita multò minus negare auſim, qvi cum Sydenhamiô credam, in paroxyſmis hyſterico-hypochondriacis ex tempore tinctos viridiſſimos humores per Vomitum ejici, qvi corpori tales ante non extiterant, neqve, ſi corroſivitatem expendas, diu ſubjectô ſalvô, inexiſtere poſſent.

§. 39.

Materia Spermatica. Rarioribus annumerandum, qvod refert Matthæus Franciſcus Hertodius de Vomitu venereô: Novit ſcilicet in Moraviâ honeſtam matronam, temperamenti ſangvinei, annorum viginti aliqvot, ſpecioſam ſatis, ſterilem tamen, cæterum ſalacem valde, & qvæ Conſvetudinem Mariti, præclari aliàs Viri, plurimum appetebat, prout ipſe Hertodio qveſtus eſt, ipſumqve, ne i[illegible] matritali officiô tandem ſuccumberet, rogavit. Hæc qvoties-cunqve ſive nocte, ſive mane, aut interdiu, jejunô aut plenô Ventriculô Venerem exerceret, materiam qvandam albican-tem, modicæ tamen qvantitatis, tenuiori ſemini non abſimilem, vomere conſvevit, ſubſeqventi aliqvali totius corporis, maximè verò capitis artuumqve debilitate; qvô ſymptomate [illegible]ùm per annos circiter decem pertentaretur, tabida tandem, unàqve aſcitico-tympanitica evaſit, & paucis poſt annis præmaturâ morte fatis conceſſit. *v. M. N. C. Dec. I. An. I. Obſ. 4. p. m. 20.*

§. 40.

Vomitus diuturnus. Ratione durationis variat etiam Vomitus, modò enim per aliqvot Menſes, modò per totos annos continuat; Semeſtrem Vomitum in Uxore qvadam Bernenſi poſt eſum Capitis muſte[illegible] piſcis annotavit Gvilhelmus Fabricius, Hildanus, *Obſ. Chiru[rg.] Cent. 5. Obſ. 36. fol. m. 424.* de Vomitu admirando, ultra annos triginta durante. *vid. Cent. 4. Obſ. 32. f. 312. ſeq.* Vomitu m[illegible]

…votidie jejun… Ventriculô vexabatur Civis qvidam Hu-
…isis, teste He…icô Smetiô *Miscellan. Lib. 10. p. m. 529.* qvi
meminit fo… …ninæ, qvæ, postqvam per totam hyemem
…idianô pituit… Vomitu manè vexata fuisset, lingvæ Paraly-
sermonisqve impotentiam, somnolentiam, rationis, memo-
…, imaginatio…isqve defectum perpessa est. Virgo nubilis ob
…enis virium … ultra decem menses, non tantum atra, verùm
…iam qvaliacunqve cibaria, sine tamen evidenti virium jactu-
…â, evomuit, juxta Nicol. Tulp. *obs. medic. Lib. 2. cap. 22. p. m. 137.*
Sartor qvidam nihil retinebat assumptorum ciborum potuumve, evomebat verò continuò pituitam vel lympham qvandam crassam, juxta Paul. Barbett. *Prax. medic. Lib. 4. cap. 2. p. m. 1[illegible]9.* ubi qvoqve Fridericus Deckers Viri annos circiter qvadraginta duos nati meminit, qvi per viginti annos, jam Inappetentiâ, jam anxietate præcordiorum, jam Nauseâ & qvandoqve omnium assumtorum Vomitu, imprimis post Cerevisiam frigidam haustam vexabatur, indiesqve magis magisqve ad vomendum, medicamentorum usu, reddebatur pronus, ita ut vix aliqvid assumtorum retinere amplius posset. Nobilis qvædam Matrona triginta circiter annorum in sextum annum qvotidie sub decimam circiter matutinam pelvim Vomitu implebat duarum heminarum sive librarum medicarum capacem, interdum meracissima nigerrima cum acore, dentes stupefaciente, aliàs flavissima cum amarore intolerando: viridi colore saturrima, cum fœtore ingratô: aliqvando albissima, spumea aut potiùs spumam meracam: pridianæ Cœnæ aut ciborum nihil unqvam ejiciens; v. Henr. ab Heers *observat. 29. p. m. 251.* Atrophiam cum Vomitu qvotidianô â compressione Ventriculi & Vesicæ bilariæ annotavit Johann Melchior Verdries *Ephemerid. Academ. Nat. Cur. Cent. VI. obs. 16. p. 205. seq.* in puellô qvatuor circiter annorum, qvi post Addiphagiam Vomitu die & nocte sævissimè agitabatur, ut qvicqvid assumeret vomitu statim rejiceret. Tandem

dem tabe consumtus & qvotidianis vomitibus diu excruciatus moriebatur. Apertô Cadavere Mesenterium undiqvaqve innumeris tumoribus steatomatosis, majoribus, minoribus mirum in modum refertum deprehendebatur, circa ventriculum imprimis & juxta Hepar prope vesicam felleam ingentes aliqvot hujus generis tumores, pugni magnitudine positi erant, qvi ventriculum continuò impellendo & vesiculam bilariam premendo, Vomitûs diuturni causæ fuerunt. De Vomitu in fœminâ qvadam sexagenariâ per integrum annum instante vide Viri Riedlin. *Curar. med. Millenar. obs. 853. p. 693.* Dicta autem fœmina post potam cerevisiam, cui venenum immixtum fuisse non prorsus ab re suspicari poterat in Vomitum incidit non solùm qvorumvis ingestorum, verùm & tam insignis seri qvantitatis, ut sæpiuscule aliqvot hujus mensuras eadem rejecerit. &c. Fœmina qvædam Hildesheimensis non solùm per octodecim dies â prandiô æqve ac cœnâ, tam liqvida, qvàm esculenta, verù[illegible] qvoqve aliàs materiam viscidam amaramqve freqventer ev[illegible]mebat; Imò à propinatis qvibuslibet medicamentis fibræ i[illegible]terioris Ventriculi tunicæ magis irritabantur, inqve spasm[illegible]s emeticos agi videbantur, ita ut indignabundus Stomachus m[illegible]dicamenta per Vomitum subitô iterum suô ejiceret domicil[illegible]iô; donec tandem post usum olei Amygdalarum dulcium tria gr[illegible]dia frusta, pomi Borstorffiani magnitudinem fere æqvantia, in qvibus farciminis indurati portiunculæ crudæ reperiebantur, [illegible]mucô fœtidissimô obducta, Vomitu rejicerentur, juxta Observationem Johannis Petri Albrechti, *M. N. C. Dec. II. An. 9. obs. 82. p. 140. seq.* Ultra qvadriennium, ob imbecillitatem Ventriculi, ciborum vomitu molestabatur Præceptor qvidam Gymna[illegible] Ulmensis, teste Augustinô Thonerô *Observ. Medicin. Lib. 3 [illegible] m. 137. seq.* Virgo qvædam Deo sacrata, annum agens sexa[illegible]simum laboravit vomitu, qvi ab annô decimô sextô suæ æ[illegible] perduravit. v. Thom. Bartholin. *Act. Hafn. Vol. IV. Obs.* [illegible]

Vomitum ... borum per totam vitam communicat Pe- rellus Histor ... Medic. Cent. I. Obs. 53. p. m. 59. de Johanneo, Castrensi, qui ... Ventriculi imbecillitate vel obstructione eâ- ... laboravi ... , ut cibos, alteratos tantùm, vomitu per ... spatium vomuerit, sicqve innumeris remediis ... annorum ... tentatis, usqve ad sexagesimum annum mi- ... & perpet ... vixerit. Uxor Medici cujusdam annos nata viginti qva- ... laboravit per triennium vomitu molestô, cum dolore ... amborum, ad regionem Lienis sese exporrigente; vomebat autem post singulos pastûs omnem propemodum cibum & po- ... cum pituitâ viscidâ permixtum; unde ad summam maci- em perducta postmodum tamen in integram sanitatem restitu- ta est, juxta Lazar. River. *Observ. med. Cent. 2. Obs. 88. p. m. 245.* Plura ejusmodi Vomitûs diuturni exempla collegit Johannes Schenckius *Observat. medicin. Lib. 3. fol. m. 327. seqq.* Vir qvi- dam Vomitu mirando ultra viginti annos laborabat: nam surgens è lectô ita turbatus erat, ac propè stolidus, ut in- terroganti aliqvando contraria responderet; sed digitis vomi- tu provocatô & materiâ excretâ, usqve in diem seqventem be- ne se habebat: Caput, qvod priùs doluerat, non ampliùs do- lebat, nausea in appetitum convertebatur, & bene conco- qvendo reqviescebat; donec redeunte matutinô tempore ad pristinum Vomitum redire oporteret. Natura enim viam ipsi ægro olim monstravit: Cùm enim chronicô morbô laboraret, nec unqvam sanitati restitueretur, imò maximos capitis dolo- res, nauseam & atrophiam, non sine febre, pateretur, accidit aliqvando, ut vomeret, meliùsqve se haberet; qvô factô eodem modô prosecutus est. vid. Dominic. Panarol. *Pentec. I. obs. 22. p. m. 14.* ubi seqventem Historiam annectit: Septennem Vomi- tum in puellâ absqve ullâ noxâ observavi, non, ut istum, matu- tinô tempore jejunô corpore, sed statim post Cibi exhibitio- nem. Cum enim tempore erumpentium menstruorum nulla fieret

Ppp 2

fieret eorum evacuatio, natura portionem Cibi & Chyli, qvi debuerat in sangvinem converti, qvotidie per Vomitum ejiciebat, donec septem elapsis annis tandem erumpentibus Menstruorum fæcibus, vomitum amiserit, pristinam acqvirens Valetudinis benignitatem.

§. 41.

Contagiosus. Vomitum contagiosum recenset Thomas Bartholinus *Histor. anat. Cent. 2. Hist. 89. p.m. 290.* Mulier, inqviens, Leidæ Anno 1645. â Cane rabidô morsa in aqvâ Rheni præterfluentis abluta sanabatur. Sed curru cum aliâ comite in civitatem reversura prope portam Vomitu superveniente animam evomuit. Itineris socia, qvam Vomitus venenosus adsperserat, infeceratqve, tertiô inde die qvoqve exspiravit. Et *Cent. 4. Histor. 44. p. m. 326.* aliûs Vomitûs contagiosi meminit: Scilicet amici cujusdam filiam natu maximam Ventriculi subversio invasit, de cujus gravitate pridie conqvesta fuerat; mox freqventes Vomitus & Diarrhœa, qvæ in seqventem diem perseverabant magnâ virium jacturâ. Idem malum sororem ejusdem fratremqve infestabat, tandemqve matri ipsi tam molestum fu[it] ut subitò gravissima symptomata seqverentur. Idem Vomi[tus] cum Diarrhœâ plurimas qvoqve alias familias eodem temp[ore] corripuit, observatumqve est pari tempore desinere, spatiô e[x] viginti qvatuor horarum vomitus duravit.

§. 42.

Vomitus periodicus. Periodicum Vomitum in herniosô annotavit Johann[es Ja]cobus Harderus *Apiar. obs. 63. p. 252.* & qvidem in puerô q[uinde]cim annorum; qvi â gravi Enterocele sectionis ope li[beratus] dehinc singulis qvatuor ab operatione septimanis perse[...] pus aliqvod duriusculum ab ingvine lateris affecti, un[de ...] versus ascendens, cum Vomitu enormi materiæ flavesc[entis fœ]tidæ & Appetitûs per plusculos dies prostratione. Die [...] 1681. subitò decumbere coactus de dolore Capi[tis ...]

...scentis, oris amarore & compressione cir-
...ctus est; qvem in finem Bolum ex Diascor-
... Coralliis & Laudanô cydoniatô, ut & Pul-
...entibus & blandè adstringentibus Pechlinus
...us ipse bene habuit. Nec tamen Symptoma
affligere prorsus desiit, qvin iisdem intervallis
...itatem utcunqve proderet &c.

§. 43.

Vomitus in mortuis seu Cadaveribus an detur? affirmare videtur Observatio, qvam Felix Platerus *Observ. Lib. 3. p. m. 803.* de Vomitu jam amputatô capite seqventibus verbis recenset: Scilicet ad supplicium qvidam homicida ductus, metu mortis, vel etiam, qvòd largiùs fortè bibisset, cordis dolore, uti vocant, seu Cardialgiâ admodum angebatur, & se affici ministro, eum comitanti, conqverebatur; & cùm in locum judicii venisset, metuens ne vomens turpiter se coram populo daret, carnificem ad negotium maturandum hortatus est. Qvod cùm carnifex facturus gladiô strictô ictum intentaret, in ipsô capitis amputati momentô, vomens, erectus adhuc ex collô truncatô non solùm sangvinem copiosum, sed & qvicqvid in stomachô continebatur, in altum magnô impetu evomuit; qvod & ipse vidi, &, ut certiùs cognoscerem, postea cùm humi stratus jaceret, è Ventriculô prodiisse cognovi; Ministrô insuper mihi narrante, qvô pactô de nauseâ conqvestus esset. De mortuis sangvinem vomentibus seqventia ex Antonio Santorello refert Christianus Fridericus Garmannus *de Miracul. Mortuor. Lib. I. Tit. 5. §. 39. p. m. 193.* Julia Gentilis, mulier nobilis, eaqve valde religiosa cùm tertianâ correpta vix potuisset induci, ut semel ei sangvis detraheretur, nocte intempestâ purpuream vomit animam; qvodqve mirari par est, cùm post horas viginti qvatuor efferenda ad sepulchrum è lectô removeretur, sangvinis copiam per os rejectavit. Idem A. 1622. in Illustrissimâ Dominâ

Vomitus in mortuis an?

minâ Maria Mendoza, Apoplexiâ ex ſangvine correptâ & ex- tinctâ obſervavimus. Qvamvis autem allegato Santorello, dictam Juliam Gentilem Vomitu cruentô lethali vitam finiiſſe libenter concedam, cùm ejusdem generis mortis exempla ipſe ſupra adduxerim; attamen illam qvoqve ſangvinis copiam, qvam poſt viginti qvatuor horas per os rejectaſſe dicitur, pariter Vomitu fuiſſe expulſam, minimè perſvaderi potero, cùm actio illa ſeu contractio fibrarum muſculoſarum in tunicâ Ventriculi ipſiusqve qvaſi inverſio, in qvâ Vomitûs formalitatem conſiſtere ſuprà monſtravimus, poſt mortem penitus ceſſet. Hinc potiùs talem ſangvinem ſponte ſuâ, poſt motionem aut inverſionem aut compreſſionem Cadaveris, per Os effluxiſſe ſtatuo, cùm ſæpius in Cadaverum ſectionibus tam ſangvinem, qvàm alios humores absqve Vomitu ex ore effluentes obſervare mihi licuerit. Simile etiam in Cadavere pueri ſeptem annorum apertô, cui ante obitum Balneator Dübenſis magnam Decoct filiqvæ qvantitatem propinârat, cujus copiam ad levem ſalte Capitis aut Abdominis motum nares ſuggerebant, obſerva Chriſtianus Fridericus Garmannus *l. a. §. 38. p. 193.* Qvantu etiam Felicis Plateri recenſitam Obſervationem, de Vomit Capite jamjam amputatô, attinet, licet de dicti Autoris ſ dubitandum non ſit, minimè tamen ex ipſius verbis ſeqvi in allegatô homicidâ jam occiſô, ſed proximè ante mor uti ex Cardialgiâ & Nauſeâ, Miniſtro, ad ſupplicium comitanti, detectâ apparet, fibrarum Ventriculi motu ſtalticum inverſum incepiſſe, atqve in ipſô jamjam De nis momentô aſſumpta ex Ventriculô per Oeſophag nificis gladiô diſſectum, Vomitu ejeciſſe. Interim Jacobus Wepfferus ex Ore Nautæ poſt mortem m moris turbidi, ſubflavi, itemqve ſubnigri & cruenti preſſô aliqvantulum ventre, effluxiſſe refert *M. N An. 10. obſ. 171. p. 300.* Idqvod ſæpius etiam mihi

...nimè tamen ad Vomitum, sed potiùs ad humorum ...ntationem ve... expressionem referre placuit.

§. 44.

Varia etiam Inconsveta & præter naturalia per Vomitum ...idoque rejiciuntur. e. g. Magnam Capillorum tenuium & ...liceorum glomum Johannis de Qvintana Duennas, prima... Civis, famulus, præsente Nicolao Monardo vomitu rejecit, ...i etiam in papyrô involutos plures alios, qvos binis horis ...itè qvoqve evomuerat, observavit. vid. Nicol. Monard. *sim... lic. Medicam. Histor. cap. 73. in Carol. Clus. Exot. fol. m. 349.* ubi ...ddit Agricolam gravissimis Ventris doloribus afflictum, cùm nullis Medicamentis mitigari dolor posset, sibi cultrô guttur præcidisse. Cujus deinde Cadaver cùm secuissent & aperuissent, inventam in Ventre fuisse magnam similium Capillorum qvantitatem. Et ipse Carolus Clusius *l. a. fol. 350. Annot.* in Monard. alia exempla refert. Puer qvidam Delphensis Crines conglomeratos magnâ vi evomuit, in tantam angustiam priùs conjectus, ut se disrumpi & in partes lacerari clamaret. Erant autem Crines rubri, tanqvam â barbâ rasâ, priùs expullulante ...ncisi valde curti, producti, mox in unum glomerari ejecti. vid. Petr. Forest. *obs. medic. Lib. 15. obs. 29. fol. m. 167.* qvi foliô seqventi scribit, se aliam novisse juvenculam, qvæ singulis ferè mensibus crines conglobatos Vomitu admodum molestô dejecerit. Binas mulieres capillum muliebrem cum aliis rebus vomitionibus monstrificis rejicientes se vidisse scribit Alexander Benedictus *de Re medic. Lib. 7. cap. 25. fol. m. 142.* Qvindecim annorum Virgo paroxysmis epilepticis haud rarò concussa fuit, qvibus successêre torminosi dolores, ardor circa præcordia, deniqve plerumqve Vomitus conglomeratorum pilorum humanorum, absqve dubiô â fascinô, juxta Johannem Dolæum. *vid. M. N. C. Dec. II. An. 9. obs. 178. p. 344.* Ejusmodi Vomitum crinium passa est etiam puella duodecim annorum, cui præterea

Per vomitum capilli.

terea ex internô Oculi canthô plurimæ res extraordinariæ, plumæ, linea fila & aliæ qvisqviliæ prodibant, teste Eliâ Camerariô *Differt. phyf. med. 1. p. m. 6.* Massas pilosas varii Coloris, pro crinibus humanis habitas, conglomeratas, thalerumqve imperialem àmbitu suô æqvantes, evomuit Virgo qvædam fascinata, *vid. Ephemerid. Acad. N. C. Cent. VII. Obs. 26. p. 65.*

§. 45.

Fila. Fila, pilæ in modum, in Ventriculô conglobata in filiâ Theologi cujusdam Hagiensis, octo annos natâ animadvertit Cornelius Stalpart van der Wiel *Obs. rar. Cent. post. Obs. 20. p. 235. seq.* Scilicet cum dicta filia, receptô puellis more, crepundiis luderet, sæpius linea qvædam fila, perverso forsan qvodam appetitu ducta, vel etiam incautior deglutiverat. Qvæ cùm digeri ac consumi neqvirent, sensim sibi invicem ita convolvebantur, pituitâqve in globum uniebantur, ut non leven produxerint angorem. Tandem tamen violentiore vomi ejecta sunt magnitudine juglandem excedentia.

§. 46.

Stramen. De Stramine ἄνω καὶ κάτω expurgatô Observationem notavit Daniel Wincklerus, & qvidem in sartoris filiô, pu annorum circiter duodecim, cui post varias convulsiones qve Symptomata, & post assumptum Medicamentum pu per Os egrediebatur Straminis culmus integer adhuc l qvartâ Ulnæ parte; de hinc idem puer stramen corru semiputridum per unum vel alterum diem per alvum *vid. M. N. C. Dec. I. An. 6. & 7. Obs. 31. p. 64.* Particula nei culminis â propinatô emeticô cum aliis rejecit censis tredecim annorum, cujus meminit Rosinu *l. a. Dec. II. An. 5. Append. p. 75.* Fasciculos stran crassiores transversis aciculis, confixos cum aliis venni post Veneficium rejici vidit Henricus ab *p. m. 89.*

§. 47.

Casei frustum.

Casei frustum aliqvot Unciarum non sine suffocationis periculo excrevit puella qvædam dysenterica, lacte caprinô usa, indeqve Stomachi gravitatem cum dolore & anxietatem sentiens tandemqve ad Vomitum compulsa, teste Thomâ Bartholinô *Histor. anatom. Cent. II. Histor. 38. p. m. 100.* Item Mathisceus qvidam Batavus Consiliô communi lacte utebatur; hinc Inflatio Ventris, cui sedandæ Spiritum Salis commendavit Empiricus. Inde obortô Vomitu excrevit Caseum magnitudine pollicis bene efformatum, odore & consistentiâ verum caseum referentem, qvem vidit idem Bartholinus *v. M. N. C. Dec. I. An. 2. Obs. 163. p. 260.* qvi Autor etiam *Act. Hafniens. Vol. III. Obs. 28. p. 59.* Viri Icterici meminit, qvi omnia assumta & omnia lacticinia ingesta statim in Caseum concreta revomuit.

§. 48.

Corium laridum.

Frustum Corii laridi fumô exsiccati post acceptum Vomitivum evomuit Matrona qvædam honesta, qvod ante duos annos inopinanter cum difficultate deglutierat, à qvô tempore dolore Ventriculi conqvesta fuerat, & post rejectum frustum brevi plenissimè convaluit. v. Gvilelm. Fabric. Hild. *Obs. Chirurg. Cent. IV. Obs. 33. Oper. fol. 317.*

§. 49.

Carnis frusta.

Carnis frusta, antea non assumpta, sive Molas Ventriculi qvandoqve per Vomitum prodire, nonnullæ testantur Observationes. Refert enim Petrus Forestus *Obs. medicin. Lib. 18. Obs. 19. Schol. fol. m. 161.* se Delphis puellam monialem in curatione habuisse, qvæ, cùm diris doloribus per integrum annum affligeretur, se tandem præ angustiâ circa Ventriculum mori exclamabat, & nisi in Vomitum prorumpere possit, se morituram vociferabatur. Qvare cùm Medicamentum vomitorium adhibuisset Forestus, frustum magnum carneum albô colore, albuminis Ovi instar, magnô conatu rejecit, ita congelatum ac induratum,

duratum, ut cultellô acutissimô vix dividi posset. Item frustum Carnis ad parvæ pilæ magnitudinem, in qvô Vermis recludebatur, Vomitu rejectum annotavit Antonius Benivenius *Obs. medic. cap. 88. p. 257.* Ejusmodi Molam carneam, sive caranculam qvandam Pruni Damasceni magnitudine & figurâ cum ejusdem pedicillô, duarum Unciarum pondere rejecit Juvenis qvidam annorum ferè triginta septem, Complexionis melancholicæ, juxta Dominic. Panarol. *Pentecost. 5. Obs. 11. p. m. 147.* Erfurti Femina sæpe frusta Carnis crudæ, carnem mactati bovis referentis, qvam tamen antea non gustaverat, per aliqvot annos evomuit, juxta relationem Valentini Mœllenbroccii M.N.C. *Dec. I. An. 2. obs. 18. p. 34.* Mulier Nobilis cachectica duo frusta Carnis, qvorum alterum Epar magni Lucii piscis repræsentabat, alterum autem tam grande erat, ut mirum videretur, qvomodo per Oesophagum transire potuerit, cum immensâ sangvini copiâ evomuit, secundum Observationem Danielis Winckl *M. N. C. Dec. I. An. 6. & 7. Obs. 30. p. 63.* Illustrissima qvæd Domicella per qvinqve Menses & ultra â febre qvartanâ ingentibus Ventris torminibus cruciata tandem præter phlegmata tres carnis semiputridæ, undiqve pituitâ & ... issimis Vermiculis, qvales in carne putridâ subinde ... obsitas particulas spontaneô vomitu rejecit, indeqve ... teste Marcô Gerbeziô *M. N. C. Dec. III. An. I. Obs. 13*... Mulier qvædam præfocata, cùm ab omnibus pro m... retur, & de ejus potiùs funere, qvàm Vitâ cogita... tes, paulatim qvasi graviore somnô excitata, in r... dit Tussim, qvâ cùm diu agitata esset, durioris frustulum ejecit & sanata est, uti ex Benivenió ... restus *l. a. Lib. 15. Obs. 28. Schol. fol. m. 167.*

§. 50.

Butyrum.

De Butyri liqvidi vomitu seqventem O... Simon Schultzius: Cùm honestam Matr...

Stranskiam v[illegible]ementi Tussi & Dyspnœâ ex Empyemate
laborantem visitar[illegible]m, narravit mihi, se præcedente nocte ma-
[illegible]am Stomachi [illegible]dorem Nauseamqve percepisse, postea verò
ex Vomitum ei[illegible]cisse amari qvid saporis biliosi & odoris butyri
liqvefacti, fauces & oris interiora oleosâ pingvedine oblinentis:
post cujus ejectionem meliùs habuit. Tum patinam, in qvam
saburram illam evomuit, introspiciens invenit butyrum liqve-
factum, qvoad Colorem & odorem, qvod jussit asservare & fri-
gidiori auræ exponere, ubi matutinô tempore butyri congelati
Uncias ferè qvatuor serositati paucæ innatantes offendit atqve
Simoni Schultzio, eodem die, cùm ipsam matutinô tempore
inviseret, monstravit. *v. M. N. C. Dec. I. An. 3. Obs. 154. p. 276.*

§. 51.

Pingvedo.

Pingvedinis frusta, magnitudinem Ovorum excedentia Vir qvidam valde corpulentus, ob mucum summè viscidum in Stomachô non ritè digestum & fermentum naturale enervantem, Vomitu freqventi, cum summâ euphoriâ ac nullâ sanitatis læsione rejicere cogebatur, referente Fridericô Wilhelmô Clauderô *M. N. C. Dec. II. An. 7. Obs. 183. p. 346.* Novit etiam Daniel Ludovici Viros haud paucos, eruditos, hypochondriacos ex professô, præcipuè Stomachi flaccidissimi, & simul aut postmodum arthriticos vel qvasi, qvi post aliqvot dierum Nauseam aut consimilem Ventriculi dispositionem, periodicè, cum liqvoris insipidi ac mucilaginosi, interdum etiam acerbi vel amaricantis modicô pingvedinem haud exiguam super pavimentô, instar sebi, latè satis nec rarò dimidii calami scriptorii crassitie, (ferè uti super bubulæ aut ovillæ jura solet) concrescentem, levamentô qvidem haud exiguô evomuerunt. &c. v. M. N. C. Dec. I. *An. 3. Obs. 253. p. 456.* Sebum Ovi columbini magnitudine, qvod Vir qvidam literatus ante biennium in Nuptiis comederat, Vomitu exclusit. juxta Georgium Dethardingium. ibid. Dec. III. *An. 7. & 8. App. p. 72.*

§. 52.

Vesicula. Vesiculam seu bullam liqvore limpidissimô & viscosô rejecit Sartoris cujusdam Salisburgensis filia nondum menstruata, decimo octavô ætatis annô de Appetitu prostratô & Nauseâ conqverens, teste Johanne Adamô Lospichlero *Ephemerid. Academ. N. C. Cent. I. & II. Obs. 6. p. 133.* De Vesiculis aqvâ flavâ & vermibus refertis, Vomitu rejectis, vid. Joh. Schenck. *Obs. Lib. 3. f. 372.* Multas ejusmodi Vesiculas variæ magnitudinis & Nucem qvoqve superantes flavôqve liqvore repletas Anno 1724. qvidam Verbi divini Minister ἄνω καὶ κάτω rejiciebat.

§. 53.

Ossa. Ossium frusta & Lapillos per Vomitum excrevit puella Delphensis in Ventriculô longô tempore dolens, teste Petro Forestô *Obs. med. Lib. 18. Obs. 26. Schol. fol. m. 169.* Johannes Agricola, Viennæ puerum sedecim annorum prætumidô Ventre, qvasi hydropicus esset, ab aliis duobus Medicis primari[ùm] relictum beneficiô Mercurii dulcificati & Vitæ in integrum [re]stituit, pileô plenô, variô ossium majorum & minorum [ge]nere, per Vomitum rejectô, postremô etiam succedente [a]nimalculô vivô hispido, colore fusco, Ranæ formam referen[te], vid. Augustin. Thoner. *Observ. medicin. Lib. 4. p. 224.* N[o]bilis qvidam annorum circiter sex & viginti, Phthisicus ex nimiô Vini generosioris potu, Tussi vehementissimâ multum diuqve torqvebatur, rejectâ primùm pituitosâ, mox purulentâ materiâ, cui sqvamosa ossa plurima, friabilia, ad Solidi Gedanensis magnitudinem juncta erant &c. teste Johanne Schmidiô *M. N. C. Dec. I. An. 4. & 5. Obs. 24. p. 26.*

§. 54.

Calculi. De Lapidibus Vomitu rejectis nonnullas ut adducamus Observationes, Puer qvidam decimô ætatis annô per sex Menses pallidior, qvàm solebat, Anno 1689. â Ventriculô multum excruciari, motibus simul per intervalla spasticis elevari cœpit, suc-

…edente tandem [illegible] magnô cum fragore Vomitu lapillorum ex …natô concreto[illegible]m, Nucis juglandis magnitudinem æqvan…m & superant[illegible]m, talesqve lapides successivè qvinqvaginta, …vem Unciaru[illegible] pondere, per Vomitum rejecti, plures au…em ab initio [illegible] parentibus hujus pueri projecti fuere, juxta relationem Ja[illegible]cobi Christophori Scherbii *Ephemerid. Acad. N.C. Cent. III. & IV. Obs. 8. p. 13.* Sutoris cujusdam Uxor Johanni Jacobo Wenceslao Dobrzensky duos Calculos Amygdalæ magnitudinem, figuram & colorem præsentantes, monstravit, qvos post diuturnos Ventriculi dolores, anxietates, in appetentias Vomitivi usu ejecerat, ex eoqve tempore ab omnibus molestiis liberata fuerat. *v. M. N. C. Dec. I. An. 2. Obs. 181. p. m. 278. & p. seq.* plura reperies. Lapidem Nucis juglandis magnitudine qvendam evomuisse, scribit Alexander Benedictus *de Remedii. Lib. 13. cap. 22. fol. 242.* De Lapide, Ovi magnitudinis, Vomitu rejectô vid. Petr. Forest. *Lib. 18. Obs. 19. Schol. fol. 161.* Instar Tophi lapillos ad Unciam semis per Os rejecit Margaretha Lauwera, de cujus Morbô monstrosô videantur *Act. Erudit. Lipsiens. An. 1682. Mens. Novembr. p. 338. seq.* ubi etiam alios lapides duriores instar silicis, & frusta Corticum marmori albo simillima durissima, cum purgantibus & Clismatibus per superiora rejectos reperimus. vid. etiam Johann. Muralt. *Script. chirurg. obs. 207. p. m. 675. seq.* Puella qvædam, postqvam diu dolore Ventriculi vexata esset, multaqve Medicamenta sumpsisset, lapides duos, fabæ magnitudinis & formæ ferè, per Vomitum unà cum aliis cibis evomuit & brevi convaluit, juxta Guil. Fabric. Hild. *Cent. 6. obs. 22. oper. fol. m. 521.* E puellâ Incantationis, suspectâ lapidem pondere trium drachmarum Vomitu prodiisse refert Georgius Abrahamus Mercklinus *de Incantat. Cas. 9. p. m. 70.* In Curlandiâ Vir Sexagenarius per aliqvot annos Calculos diversæ magnitudinis, pisum tamen non excedentis, per Vomitum rejecit, referente Rosino Lentilio M.N.

instructum erat qvàm plurimis. Cùm verò his rejectis Symptomata minimè remitterent, reiteratô Emeticô alius Vermis flavus & sextipes, wie ein Mehl-Wurm, expellebatur, juxta relationem Gothofredi Samuelis Polissi M. N.C. Dec. II. An. 4. *obs. 39. pag. 96. seq.* De variis vermibus atqve insectis aliisqve rebus horrendis Vomitu rejectis raram Observationem refert Rosinus Lentilius *M. N.C. Dec. III. An. 4. Obs. 23. p. 51. seq.* Ultra centum Scolopendrulas sive vermes auriculares plerosqve viventes evomuit virgo fascinata, juxta relationem Theodori Zwingeri *Ephemerid. Acad. N.C. Cent. VII. obs. 24. p. 65.* Seqventem observationem refert D. Panthal *dans le Journal des Sçavans Tom. VIII. p. m. 348.* Un religieux Observantin nommé, P. François de la Croix agé de 45. ans, d'une constitution forte & robuste, d'un temperament atrabilaire & extreme ment echauffé, estant a Lyon dans le convent de S. Bo venture, il y a six mois me consulta sur des pressantes d leurs de l'Estomac, accompagnées de maux de Coeur Ventre, & d'une faim presqve insatiable, qv'il me d les avant coureurs de la sortie d'un ver fort semble serpent, long du moins de sept aunes &c. Vermen singularis figuræ post febrem evomuit Medici filius Bartholin. *Cent. 2. Histor. 23. p. 181.* & paginâ seqven tor stabularii meminit, qvi vermen minimi ferè d ulnamqve cum qvadrante longum Vomitu ex trium & viginti annorum Cardialgiâ infestata p purgans viginti Vermes vivos evomuit. vid. *2. Observ. 73. p. 89.* Plura Lumbricorum & Vomitu rejectorum exempla in Helminth ries, vid. etiam Johann. Schenck. *Observ. seq. 336. seq.*

Massa limaciformis.

§. 59.

Massam limaciformem Vomitu r

... Reiselius in U...ore viginti ferè & sex annorum, qvæ post ...rperium valde ...oluerat circa renes & Cardiam; rejecit vo...tu cum mensu...â dimidiâ aqvæ limpidæ flavæ massam limaci ...ne similem, ...ciis octo cum semisse longam, dimidiâ cras...m, tenacem & densam instar vesicæ piscium aut cutis aselli ...octi, qvæqve pressa digitô foveam non reliqvit, sed resiliit, croceam extus, albam intus: alterô extremô crassiorem & qvasi abruptam, alterô in acumen desinentem; in mediô tribus segmentis seu rugis distinctam; qvâ rejectâ mulier optimè se habuit. *v. M.N.C. Dec. II. An. 10. obs. 31. p. 71.* ubi figuram & longitudinem depictam reperies.

§. 60.

Animal limaciforme.

De mirô qvôdam & monstrosô animali ferèqve limaciformi è Stomacho per Vomitum â Pistore qvodam ejectô, atqve a Martinô Listerô inter sangvinem, unà cum eô excretum, repertô. *vid. Act. Erudit. Lips. Supplement. Tom. I. Sect. 6. p. 310. sq.* Erat autem hoc animal qvatuor circiter pollices longum, ejusqve, ubi crassissimum, circumferentia trium pollicum: in utroqve latere tres habebat pinnas, easqve cunctas non procul à Capite sitas, qvæ crassiusculæ & carnosæ erant: at cauda furcata pinnis piscium vulgaribus æmula ac transparens. &c.

§. 61.

Cochleæ.

De Cochleis Vomitu rejectis seqventem Observationem communicavit Samuel Ledelius *M.N.C. Dec. I. An. 3. obs. 85. p. 141.* Ancilla viginti annorum laborabat Cardialgiâ cum tumore Abdominis & difficultate Respirationis; post evacuans fortius *ἄνω καὶ κάτω* rejiciebat multas Cochleas minutulas, qvas deinceps Chirurgus exsiccatas sibi reservabat. Causam exhibebat lactuca herbacea non lota, humiditate Cochlearum prolificâ imbuta, mediante Calore Ventriculi animatâ, juxta Ledelii Opinionem.

 §. 62. Hi-

terea ex internô Oculi canthô plurimæ res extraordinariæ, plumæ, linea fila & aliæ qvisqviliæ prodibant, teste Eliâ Camerariô *Differt. phys. med. 1. p. m. 6.* Massas pilosas varii Coloris, pro crinibus humanis habitas, conglomeratas, thalerumqve imperialem ambitu suô æqvantes, evomuit Virgo qvædam fascinata, *vid. Ephemerid. Acad. N. C. Cent. VII. Obs. 26. p. 65.*

§. 45.

Fila. Fila, pilæ in modum, in Ventriculô conglobata in filiâ Theologi cujusdam Hagiensis, octo annos natâ animadvertit Cornelius Stalpart van der Wiel *Obs. rar. Cent. post. Obs. 2?. p. 235. seq.* Scilicet cum dicta filia, receptô puellis more, crepundiis luderet, sæpius linea qvædam fila, perverso forsan qvodam appetitu ducta, vel etiam incautior deglutiverat. Qvæ cùm digeri ac consumi neqvirent, sensim sibi invicem [illegible] volvebantur, pituitâqve in globum uniebantur, ut non le[illegible] produxerint angorem. Tandem tamen violentiore vo[illegible] ejecta sunt magnitudine juglandem excedentia.

§. 46.

Stramen. De Stramine ἄνω καὶ κάτω expurgatô Observation[illegible]m notavit Daniel Wincklerus, & qvidem in sartoris filiô, puerô annorum circiter duodecim, cui post varias convulsiones aliaqve Symptomata, & post assumptum Medicamentum purgans per Os egrediebatur Straminis culmus integer adhuc longior qvartâ Ulnæ parte; de hinc idem puer stramen corruptum & semiputridum per unum vel alterum diem per alvum dejeci[illegible] *vid. M. N. C. Dec. I. An. 6. & 7. Obs. 31. p. 64.* Particulam stram[illegible]nei culminis â propinatô emeticô cum aliis rejecit puer Isle[illegible]censis tredecim annorum, cujus meminit Rosinus Lenti[illegible] *l. a. Dec. II. An. 5. Append. p. 75.* Fasciculos straminis [illegible] crassiores transversis aciculis; confixos cum aliis â puellâ po[illegible]venni post Veneficium rejici vidit Henricus ab Heer *Obs.* *p. m. 89.*

§. 47

§. 47.

Casei duriusculi frustum aliqvot Unciarum non sine suffocationis periculo excrevit puella qvædam dysenterica, lacte caninô usa, indeqve Stomachi gravitatem cum dolore & anxietate sentiens, tandemqve ad Vomitum compulsa, teste Thomâ Bartholinô *Histor. anatom. Cent. II. Histor. 38. p. m. 100.* Item phthisicus qvidam Batavus Consiliô communi lacte utebatur; hinc Inflatio Ventris, cui sedandæ spiritum Salis commendavit Empiricus. Inde obortô Vomitu excrevit Caseum magnitudine pollicis bene efformatum, odore & consistentiâ verum caseum referentem, qvem vidit idem Bartholinus *v. M. N. C. Dec. I. An. 2. Obs. 163. p. 260.* qvi Autor etiam *Act. Hafniens. Vol. III. Obs. 28. p. 50.* Viri Icterici meminit, qvi omnia assumta & omnia lacticinia ingesta statim in Caseum concreta revomuit. *Casei frustum.*

§. 48.

Frustum Corii laridi fumô exsiccati post acceptum Vomitivum evomuit Matrona qvædam honesta, qvod ante duos annos inopinanter cum difficultate deglutierat, â qvô tempore de dolore Ventriculi conqvesta fuerat, & post rejectum frustum brevi plenissimè convaluit. v. Gvilelm. Fabric. Hild. *Obs. Chirurg. Cent. IV. Obs. 33. Oper. fol. 317.* *Corium laridum.*

§. 49.

Carnis frusta, antea non assumpta, sive Molas Ventriculi qvandoqve per Vomitum prodire, nonnullæ testantur Observationes. Refert enim Petrus Forestus *Obs. medicin. Lib. 18. Obs. 19. Schol. fol. m. 161.* se Delphis puellam monialem in curatione habuisse, qvæ, cùm diris doloribus per integrum annum afficeretur, se tandem præ angustiâ circa Ventriculum mori exclamabat, & nisi in Vomitum prorumpere possit, se morituram vociferabatur. Qvare cùm Medicamentum vomitorium adhibuisset Forestus, frustum magnum carneum albô colore, albuminis Ovi instar, magnô conatu rejecit, ita congelatum ac induratum, *Carnis frusta.*

duratum, ut cultellô acutissimô vix dividi posset. Item frustum Carnis ad parvæ pilæ magnitudinem, in qvô Vermis recludebatur, Vomitu rejectum annotavit Antonius Benivenius *Obs. medic. cap. 88. p. 257.* Ejusmodi Molam carneam, sive carunculam qvandam Pruni Damasceni magnitudine & figurâ cum ejusdem pedicillô, duarum Unciarum pondere rejecit Juvenis qvidam annorum ferè triginta septem, Complexionis melancholicæ, juxta Dominic. Panarol. *Pentecost. 5. Obs. 11. p. m. 147.* Erfurti Femina sæpe frusta Carnis crudæ, carnem mactati bovis referentis, qvam tamen antea non gustaverat, per aliqvot annos evomuit, juxta relationem Valentini Mœllenbroccii *M. N. C. Dec. I. An. 2. obs. 18. p. 34.* Mulier Nobilis cachectica duo frusta Carnis, qvorum alterum Epar magni Lucii piscis repræsentabat, alterum autem tam grande erat, ut mirum videretur, qvomodo per Oesophagum transire potuerit, cum immensâ sangvinis copiâ evomuit, secundum Observationem Danielis Winckleri *M. N. C. Dec. I. An. 6. & 7. Obs. 30. p. 63.* Illustrissima qvædam Domicella per qvinqve Menses & ultra â febre qvartanâ ... ingentibus Ventris torminibus cruciata tandem præter ... cum phlegmata tres carnis semiputridæ, undiqve pituitâ & multa copiosissimis Vermiculis, qvales in carne putridâ subinde visuntur, obsitas particulas spontaneô vomitu rejecit, indeqve convaluit, teste Marcô Gerbeziô *M. N. C. Dec. III. An. I. Obs. 136. p. m. 229.* Mulier qvædam præfocata, cùm ab omnibus pro mortuâ haberetur, & de ejus potiùs funere, qvàm Vitâ cogitarent assistentes, paulatim qvasi graviore somnô excitata, in molestam incidit Tussim, qvâ cùm diu agitata esset, durioris tandem carnis frustulum ejecit & sanata est, uti ex Beniveniô refert Petrus Forestus *l. a. Lib. 15. Obs. 28. Schol. fol. m. 167.*

§. 50.

Butyrum.

De Butyri liqvidi vomitu seqventem Observationem Simon Schultzius: Cùm honestam Matronam, Annam

ementi Tussi & Dyspnœâ ex Empyemate
n, narravit mihi, se præcedente nocte ma-
dorem Nauseamqve percepisse, postea verò
isse amari qvid saporis biliosi & odoris butyri
& oris interiora oleosâ pingvedine oblinentis:
ionem meliùs habuit. Tum patinam, in qvam
a evomuit, introspiciens invenit butyrum liqve-
d Colorem & odorem, qvod jussit asservare & fri-
exponere, ubi matutinô tempore butyri congelati
qvatuor serositati paucæ innatantes offendit atqve
hultzio, eodem die, cùm ipsam matutinô tempore
monstravit. *v. M. N. C. Dec. I. An. 3. Obs. 154. p. 276.*

§. 51.

ngvedinis frusta, magnitudinem Ovorum excedentia Vir m valde corpulentus, ob mucum summè viscidum in nachô non ritè digestum & fermentum naturale enervan- , Vomitu freqventi, cum summâ euphoriâ ac nullâ sanitatis ione rejicere cogebatur, referente Fridericô Wilhelmô Clau- erô *M. N. C. Dec. II. An. 7. Obs. 183. p. 346.* Novit etiam Daniel Ludovici Viros haud paucos, eruditos, hypochondriacos ex professô, præcipuè Stomachi flaccidissimi, & simul aut posthuc dum arthriticos vel qvasi, qvi post aliqvot dierum Nauseam aut consimilem Ventriculi dispositionem, periodicè, cum liqvoris insipidi ac mucilaginosi, interdum etiam acerbi vel amaricantis modicô pingvedinem haud exiguam super pavimentô, instar sebi, latè satis nec rarò dimidii calami scriptorii crassitie, (ferè uti super bubulæ aut ovillæ jura solet) concrescentem, levamentô qvidem haud exiguô evomuerunt. &c. *v. M. N. C. Dec. I. An. 3. Obs. 253. p. 456.* Sebum Ovi columbini magnitudine, qvod Vir qvidám literatus ante biennium in Nuptiis comederat, Vomitu exclusit, juxta Georgium Dethardingium. *ibid. Dec. III. An. 7. & 8. app. p. 72.*

Pingvedo.

§. 52.

Vesicula. Vesiculam seu bullam liqvore limpidissimô & viscosô rejecit Sartoris cujusdam Salisburgensis filia nondum menstruata, decimo octavô ætatis annô de Appetitu prostratô & Nausei conqverens, teste Johanne Adamô Lospichlero *Ephemerid. Academ. N. C. Cent. I. & II. Obs. 6. p. 133.* De Vesiculis aqvâ flavâ & vermibus refertis, Vomitu rejectis, vid. Joh. Schenck *Obs. Lib. 3. f. 372.* Multas ejusmodi Vesiculas variæ magnitudinis & Nucem qvoqve superantes flavôqve liqvore repletas Anno 1724. qvidam Verbi divini Minister ἄνω καὶ κάτω rejiciebat.

§. 53.

Ossa. Ossium frusta & Lapillos per Vomitum excrevit puella Delphensis in Ventriculô longô tempore dolens, teste Petro Foresto *Obs. med. Lib. 18. Obs. 26. Schol. fol. m. 169.* Johannes Agricola, Viennæ puerum sedecim annorum prætumido ventre, qvasi hydropicus esset, ab aliis duobus Medicis prim... relictum beneficiô Mercurii dulcificati & Vitæ in integrum restituit, pileô plenô, variô ossium majorum & minorum genere, per Vomitum rejectô, postremô etiam succedente ... masculô vivô hispido, colore fusco, Ranæ formam referente; vid. Augustin. Thoner. *Observ. medicin. Lib. 4. p. 224.* Nobilis qvidam annorum circiter sex & viginti, Phthisicus ex nimiô Vini generosioris potu, Tussi vehementissimâ multum diuqve torqvebatur, rejectâ primùm pituitosâ, mox purulenta materiâ, cui sqvamosa ossa plurima, friabilia, ad Solidi Gedanensis magnitudinem juncta erant &c. teste Johanne Schmid *M. N. C. Dec. I. An. 4. & 5. Obs. 24. p. 26.*

§. 54.

Calculi. De Lapidibus Vomitu rejectis nonnullas ut adducam Observationes, Puer qvidam decimô ætatis annô per sex menses pallidior, qvàm solebat, Anno 1689. â Ventriculô r... excruciari, motibus simul per intervalla spasticis elevar...

magnô cum fragore Vomitu lapillorum ex
m, Nucis juglandis magnitudinem æqvan-
m, talesqve lapides successivè qvinqvaginta,
pondere, per Vomitum rejecti, plures au-
parentibus hujus pueri projecti fuere, juxta
obi Christophori Scherbii *Ephemerid. Acad. N.C.*
Obs. 8. p. 13. Sutoris cujusdam Uxor Johanni
ceslao Dobrzensky duos Calculos Amygdalæ ma-
, figuram & colorem præsentantes, monstravit,
diuturnos Ventriculi dolores, anxietates, in appe-
mitivi usu ejecerat, ex eoqve tempore ab omnibus
liberata fuerat. *v. M. N. C. Dec. I. An. 2. Obs. 181. p. m.*
p. seq. plura reperies. Lapidem Nucis juglandis ma-
ine qvendam evomuisse, scribit Alexander Benedictus
medic. Lib. 13. cap. 22. fol. 242. De Lapide, Ovi magnitu-
Vomitu rejectô vid. Petr. Forest. *Lib. 18. Obs. 19. Schol. fol.*
Instar Tophi lapillos ad Unciam semis per Os rejecit Mar-
retha Lauwera, de cujus Morbô monstrosô videantur *Act.*
Erudit. Lipsiens. An. 1682. Mens. Novembr. p. 338. seq. ubi etiam
alios lapides duriores instar silicis, & frusta Corticum marmori
albo simillima durissima, cum purgantibus & Clismatibus per
superiora rejectos reperimus. vid. etiam Johann. Muralt. *Script.*
Chirurg. obs. 207. p. m. 675. seq. Puella qvædam, postqvam diu
dolore Ventriculi vexata esset, multaqve Medicamenta sum-
psisset, lapides duos, fabæ magnitudinis & formæ ferè, per
Vomitum unà cum aliis cibis evomuit & brevi convaluit, juxta
Guil. Fabric. Hild. *Cent. 6. obs. 22. oper. fol. m. 521.* E puellâ In-
cantationis, suspectâ lapidem pondere trium drachmarum Vo-
mitu prodiisse refert Georgius Abrahamus Mercklinus *de In-*
cantat. Cas. 9. p. m. 70. In Curlandiâ Vir Sexagenarius per ali-
qvot annos Calculos diversæ magnitudinis, pisum tamen non
excedentis, per Vomitum rejecit, referente Rosino Lentilio M. N.

M.N.C. *Dec. II. An. 7. obs. 136. p. 262.* de Gypsô vomitu rejectô vid. ibidem *An. 10. obs. 45. p. 92.* Plura exempla vid. in Joh. Schenck *obs. med. Lib. 3. fol. 334. & 340.* item in Lithologia nostra.

§. 55.

Corallia.

De Coralliis deglutitis seqventem Observationem refert Isibordus ab Amelunxen: Anno 1056. Scholastica Bibermannin, Priorissa in Abbatiola Visbeke, in Festô annunciationis B. M. V. pro exornandâ statuâ ejus in templô, è cellâ suâ in culinam affert rubicundissima Corallia in scatulâ, ut ea per filum trajiceret & collo imaginis circumligaret. Sedit fortè ad focum vetula, eleemosynas qvæ petierat, & mentiebatur somnum. Signô interim ad Vesperas datô, in cellam recurrit Priorissa relictâ cum Coralliis scatulâ, in angulô qvodam culinæ patinâ coopertâ. Finitis sacris reversa deflet ea ablata. Su[illegible] cadit in anum. Qvæ, rumore â Vicinis in casulâ suâ percep[illegible] subitò deglutiebat omnia corallia, & sponte suâ regrediebatur nescio qvid prætendens ad cœnobium. Priorissa durioribus eam affatur verbis. Illa sanctos omnes in testimonium advocans astutè malitiam defendit. Sed ecce, ingeniosa qvædam soror, Beatrix de Dorringsen ita ad eam: Mea Rixa, bono, qvæso, sis animo, non sunt deperdita Corallia, reperiemus si non hodie, aliô tamen die, & perinde est. Sede tu ad focum, habeas, cùm Vigilia sit, offam, qvam ipsamet tibi parabo. Illa interim purgans præparat, qvod, insciâ vetulâ, in jusculo diluit. Comedit anus, nil sinistri suspicans. Interim Beatri[x] omnes ejus egressus observans, paulò pòst videt ad Vomitu[m] proclivem. Subitò pelvis supponitur, digitôqve in fauces truso Conatus Naturæ promovetur. Tunc en! in putidis crementis rubentia corallia, ceteris aliâ viâ exclusis. *v. M.* *Dec. II. An. 4. Append. p. 196.* ubi Christianus Franciscus [...]lini addit: similem planè historiam de Margaritivoro [...]fiensi habuimus in relationibus hebdomadariis publici[s] hujus 1685.

§. 56.

Nummum argenteum pauperculus qvidam adolescens vi- *Nummi.*
.. labore qværitans in ore servavit, inter labores autem
.. in fauces decidit nummus, demumqve in Ventriculum
..endit, tandem sexaginta diebus transactis adolescens, natô
..nte Vomitu & Tussi validâ eundem nummum ærugine ob-
..ctum excrevit, secundum Observationem Josephi Lanzoni
..N. C. *Dec. II. An. 9. Obs. 47. p. 39.* Virgo qvædam Nummum
..genteum Valoris tertiæ partis Imperialis jocô deglutitum
..omitu exclusit, teste Georgiô Dethardingiô *ibid. Dec. III. An.*
..*& 8. App. p. 70.* Plura de Nummis deglutitis vide supra *Cap. 5.*

§. 57.

Acum fortuitò deglutitum, qvæ suæ in Stomachô hæsiô- *Acus.*
nis signum infallibile, dolorem procuravit continuum, qvin-
qvenniô demum elapsô cum Vomitu rejecit deglutitor, glo-
bulô fibrosô tamen circumdatam. Magnas qvoqve molestias
ex acu deglutitâ sensit ancilla qvædam freqventiori avenæ de-
corticatæ lacte coctæ usu tandem sopitas, acu κάτω prodeunte
vid. Georg. Detharding. *l. a.* ubi etiam Puerum fibulam ori- *Fibula.*
chalceam ad Calceos firmandos paratam Vomitu exclusisse
addit.

§. 58.

A Vermium Morsu & rosione vomitum excitari supra mo- *Vermes.*
nuimus, hoc autem locô vermium vomitu rejectorum vel per
os prorepentium exempla adducemus. Mulier qvædam juven-
cula & primipara post multos cruciatûs atqve torsiones & alia
symptomata Vermem multipedem per os rejecit: seqventi au-
rorâ insecutus alter ejusdem formæ & farinæ, qvem præterla-
psô qvatriduô tertius secutus est. Per Microscopium examine
institutô miram insectum hoc præ se ferebat faciem: Cornu-
tum erat caput, oculi orbita prominebat, corpus reliqvum lo-
ricatum qvasi & coloribus variegatum cernebatur: pedibus
instru-

instructum erat qvàm plurimis. Cùm verò his rejectis Symptomata minimè remitterent, reiteratô Emeticô alius Vermis flavus & sextipes, wie ein Mehl-Wurm, expellebatur, juxta relationem Gothofredi Samuelis Polisii *M. N. C. Dec. II. An. 4. obs. 39. pag. 96. seq.* De variis vermibus atqve insectis aliisqve rebus horrendis Vomitu rejectis raram Observationem refert Rosinus Lentilius *M. N. C. Dec. III. An. 4. Obs. 23. p. 51. seq.* Ultra centum Scolopendrulas sive vermes auriculares plerosqve viventes evomuit virgo fascinata, juxta relationem Theodori Zwingeri *Ephemerid. Acad. N. C. Cent. VII. obs. 24. p. 65.* Seqventem observationem refert D. Panthal *dans le Journal des Sçavans Tom. VIII. p. m. 348.* Un religieux Observantin nommé P. François de la Croix agé de 45. ans, d'une constitution forte & robuste, d'un temperament atrabilaire & extremement echauffé, estant a Lyon dans le convent de la Bonventure, il y a six mois me consulta sur des pressantes douleurs de l'Estomac, accompagnées de maux de Coeur & de Ventre, & d'une faim presqve insatiable, qv'il me dit estre les avant coureurs de la sortie d'un ver fort semblable à un serpent, long du moins de sept aunes &c. Vermem viridem singularis figuræ post febrem evomuit Medici filius vid. Thom. Bartholin. *Cent. 2. Histor. 23. p. 181.* & paginâ seqventi item Autor stabularii meminit, qvi vermen minimi ferè digiti crassitie, ulnamqve cum qvadrante longum Vomitu exspuit. Virgo trium & viginti annorum Cardialgiâ infestata post propinatum purgans viginti Vermes vivos evomuit. vid. Joh. Rhod. *Cent. 2. Observ. 73. p. 89.* Plura Lumbricorum & aliorum vermium Vomitu rejectorum exempla in Helminthologia nostrâ reries, vid. etiam Johann. Schenck. *Observ. medic. Lib. 3. fol. seq. 336. seq.*

Massa limaciformis.

§. 59.

Massam limaciformem Vomitu rejectam annotavit

Reiselius in Uxore viginti ferè & sex annorum, qvæ post [p]erium valde doluerat circa renes & Cardiam; rejecit vo[mit]um mensurâ dimidiâ aqvæ limpidæ flavæ massam limaci [s]imilem, unciis octo cum semisse longam, dimidiâ cras[sa], tenacem & densam instar vesicæ piscium aut cutis aselli [..]ti, qvæqve pressa digitô foveam non reliqvit, sed resiliit, [..]ceam extus, albam intus: alterô extremô crassiorem & [..]asi abruptam, alterô in acumen desinentem; in mediô tri[bu]s segmentis seu rugis distinctam; qvâ rejectâ mulier opti[m]è se habuit. *v. M. N. C. Dec. II. An. 10. obs. 31. p. 71.* ubi figuram [..]e longitudinem depictam reperies.

§. 60.

De mirô qvôdam & monstrosô animali ferèqve limacifor- *Animal limaciforme.* mi è Stomacho per Vomitum â Pistore qvodam ejectô, atqve a Martinô Listerô inter sangvinem, unà cum eô excretum, repertô. *vid. Act. Erudit. Lips. Supplement. Tom. I. Sect. 6. p. 310. sq.* Erat autem hoc animal qvatuor circiter pollices longum, ejusqve, ubi crassissimum, circumferentia trium pollicum: in utroqve latere tres habebat pinnas, easqve cunctas non procul â Capite sitas, qvæ crassiusculæ & carnosæ erant: at cauda furcata pinnis piscium vulgaribus æmula ac transparens. &c.

§. 61.

De Cochleis Vomitu rejectis seqventem Observationem *Cochlea.* communicavit Samuel Ledelius *M. N. C. Dec. I. An. 3. obs. 85. p. 141.* Ancilla viginti annorum laborabat Cardialgiâ cum tumore Abdominis & difficultate Respirationis; post evacuans fortius ἄνω καὶ κάτω rejiciebat multas Cochleas minutulas, qvas deinceps Chirurgus exsiccatas sibi reservabat. Causam exhibebat lactuca herbacea non lota, humiditate Cochlearum prolificâ imbuta, mediante Calore Ventriculi animatâ, juxta Ledelii Opinionem.

§. 62.

Hirudines. Hirudinem cum aqvâ in Venatione Princeps Neapolitanus absorpserat indeqve sputum sangvinis incidebat. Ex Venæ culô sputum prodiiſſe ſuſpicio nata: Unde Principem aqvâ majori copiâ Sveſſanus Medicus implevit, & huc illuc dolii in ſtar agitandô ad vomitum compulit; atqve ſic ſangvinei Vomitûs cauſa, Hirudo nempe, qvem cum aqvâ primâ in Venatione ſorpſerat, prodiit. v. Thom. Bartholin. *Cent. 2. Hiſt. 23. p. 181. ſeq.* Poſt Morſicationis vel lancinantis doloris ſenſum in régione ſtomachi Molitor Hirudines aliqvot evomuit, teſte Theodoro Zwingero *Ephemerid. Acad. Nat. Cur. Cent. Obſ. 25. p. 59. ſeqq. vid. etiam ſupra Cap. V. §. 42.*

§. 63.

Pullum. Pullum membranatim diviſum monſtroſô eventu foemina qvædam, poſtqvam de Salute ejus deſperatum eſſet, propter diutinos moleſtiſſimosqve Ventriculi cruciatûs, ...uit Roderic. a Veiga *Locor. affector. Lib. 1. fol. m. 225.*

§. 64.

Scarabæi. Scarabæos, & inter alios vivum, per duos dies ſupervi-ventem, Vomitu rejecit puella Brielenſis, antea longô tempore Vomitu continuô laborans, juxta Petr. Foreſt. *Obſ. medic. Lib. 18. Obſ. 19. fol. m. 161. & Lib. 21. Obſ. 26. Schol. f. 349.* Puella Memmingenſis, novem circiter vel decem annos nata, horrendis Convulſionibus epilepticis diu cruciata, Menſe Juniô per emeticum exhibitum aliqvot Vermiculos alatos, ſeu Scarabæos parvos, eô tempore circumvolitantes & floribus, roſarum imprimis, inſidentes, in vernacula noſtrâ, Brach-Käferlein appellatos, per gulam exturbavit, qvorum duos vivos ab ipſa per Vomitum rejectos, brevi poſt avolantes ſe vidiſſe & manibus palpaſſe refert Benedictus Hermannus *M. N. C. Dec. II. An... 124. p. 316. ſeq.* Lanii cujusdam filia viginti annorum Obſeſſionis Satanicæ ſuſpecta, poſt aſſumptum Emeticum dua...

& qvidem primâ duos, postea unum, sicqve tres, nigrô tinctos Scarabæos evomuit; qvibus egestis unicæ hebdo-spatiô ab hoc miserrimô & detestandô malô feliciter li-a pristinæqve sanitati restituta fuit, teste Everhardo Go-o *M. N. C. Dec. II. An. 9. Obs. 66. p. 108. seq.*

§. 65.

Millepedes. Innumeras Millepedas vivas per hypocaustum currentes hecticus qvidam post Lumbricorum indicia evomuit, juxta ... Nicol. Binninger. *Observ. medic. Cent. 4. Obs. 3. p. m. 378.* ... puellâ qvindecim annos natâ post potum è veteri Cisternâ ... tres Millepedes evomente, vid. Joh. Viridet. *de prim. Coction. ... art. 2. cap. 1. p. 231.* Ex pueri duodecennis ore & naribus â ... vartô Martii die usqve ad vigesimum sextum, præter alia in-... secta plurima, Millepedes sive Aselli numerô centum & sexa-ginta duo, partim majores, partim minores, invicem permixti prodiêre, qvorum decem, imò aliqvoties viginti unicô screatu egessit, vid. Georg. Abrah. Mercklin. *de Incantat. Cas. 1. pag. 8.* Anno 1680. ex puellâ qvindecim annos natâ plures qvàm se-xaginta Millepedes mediante Syrupô emeticô Angeli Salæ ex-pulit Johannes Laurentius Lælius, qvi hanc puellam magnâ siti infestatam ex vetustâ aliqvâ Cisternâ se bibisse confessam esse, indeqve seminium illarum hausisse scribit *M. N. C. Dec. II. An. 1. obs. 98. p. 228.* De mirabili etiam casu, qvô præter alia Insecta etiam Aselli centum sexaginta & duo fuerunt expulsi, videatur Observatio Rosini Lentilii *M. N. C. Dec. III. An. 4. obs. 23. p. 51. & 58.* Curiositatis gratia hoc locô etiam de Millepe-darum partu Philippi Fraundorfferi Observationem annectere placet; scribit autem *M. N. C. Dec. III. An. 3. obs. 2. p. 3.* Fabulo-sum videtur, qvod nonnulli de partu viperarum scribunt, ni-mirum foetum viperinum, non nisi ventrem maternum præter-naturaliter perforando & per conseqvens matrem crudeliter occidendo in lucem prodire; simile tamen qvid in Millepedis seu

ſeu Aſellis fieri, mei oculi mihi teſtes ſunt. Ante tres anno contigit, ut, dum vernali tempore libellum volvens per feneſtram proſpicerem, fortè Millepeda muro alicui adhærens ex animis penes me ſupra lapidem feneſtralem deciderit; ego ſtructuræ & figuræ hujus animalculi gratiâ cadaverculum verto, reverto, & arreptô Microſcopiô per omnia luſtro; & ecce dum eô reſupinatô pedunculos conſidero, circa primum eorundem par, â capite numerando, aliqvid ſeſe movere incipit, non multò pôſt animalculum inſtar minimi pediculi celerrimo curſu prorumpit, qvod mox ſeqvitur alterum, hoc tertium, qvartum, & ſic deinceps usqve ad trigeſimum ſeptimum intra breviſſimum tempus. Erant autem hæc animalcula Millepedæ ſeu Aſelluli bene formati, ejusdem inter ſe magnitudinis, qvi ex eodem foraminulô, in locô ad partum cæteroqvin inſolito, & qvidem Matre mortuâ egreſſi.

§. 66.

Muſciliones. Muſciliones Vomitu rejectos, & qvidem â demente qvodam, qvi vomitu innumerorum muſcillorum ſe curatum fuiſſe affirmavit, recenſet Petrus Borellus *Obſ. medic. Cent.* 3. *Obſ.* 50. *p. m.* 236.

§. 67.

Formica. Formicas ingentes primò ſeptem, vivas adhuc, poſteaqv triginta rurſus alias, partim vivas, partim mortuas, dirô v mendi conatu excrevit præter alia Virgo qvædam faſcina juxta Theodori Zwingeri relationem. *vid. Ephemerid. Acad Nat. Curioſ. Centur. VII. Obſ.* 26. *p.* 64. *ſeq.*

§. 68.

Aranea. Araneam magnam vivam Vomitu rejecit qvidam nc Fontaugerius, qvam adhuc parvam antea deglutiverat. cet dum ſe opiparè cum amicis in hortô ſuô ſub vite ret, cecidit caſu araneola ferè inviſibilis in ejus vitru plenum jamjamqve hauriendum; dixit ille tunc, nih

tieris, & haustô potu nullum hinc malum sensit. Sed us abhinc mensibus ægrotare cœpit, cumqve causa mor- omnibus ignoraretur, nullô remediô levabatur. Tan- naturæ Individui Conservationis anxiæ conatu Tussi cum nti Araneam ejecit tantam, ut vel corpore vel pedibus pa- m mediocrem tegeret, juxta verba Petri Borelli *Cent. 3. Obs.* p. 212. *seq.* Anno 1704. Faber ferrarius Maniaci instar deli- is subinde unô saltu de terrâ in lectum saliendo dixit: Nun n ich davon. Propinatô autem vomitoriô Araneum rejecit, t mox convaluit. vid. Michael. Bernh. Valentin. *Prax. medicin. nfallib. Sect. 2. cap. 3. p. 79.* Et *Sect. 3. cap. 9. p. 227.* meminit Li- centiati cujusdam, a pluribus annis maniaci, qvi etiam Arane- um per Vomitum rejecit.

§. 69.

Erucam magnam, hirsutam, multipedem, rusticus qvidam colore vultus pallidô atqve de siti ingenti, Ciborum Nauseâ, Ventriculi tumore & dolore gravi qveritans evomuit, teste Johanne Helwigio *Obs. 80. pag. 248.* Vermem hirsutum & instar Erucæ vomitu â puerô rejectum reperimus apud Petrum Borellum *Cent. 2. Obs. 70. p. 170.* item *Obs. 79. p. 177.* Rusticus qvidam annorum qvinqvaginta per integrum ferè annum dolore Ventriculi lancinante & mordente laborans post theriacalia aqvam acidam & salsam unà cum verme Erucæ non absimili evomuit. vid. Phil. Jacob. Schenfelder. *Histor. 2. p. m. 5. & 7.* Vidua qvædam qvadragenaria febre tertianâ laborans paroxysmi initiô magnam vim evomuit humoris biliosi, unàqve villosos tres vermes figurâ, colore & magnitudine erucis similes, subatriores tamen; qvi inde integros octo dies vixerunt sine ullô alimentô. vid. Ambros. Paræi *Oper. Libr. 24. cap. 19. fol. 569.* Fœmina qvædam ab assumtô emeticô per biduum vel mille Erucas & vermiculos diversi coloris evomuit, juxta relationem Christiani Francisci Paullini *M. N. C. Dec. I. Ann. 6. & 7. Obs. 234. p. 343.*

Erucæ.

Rr 3 Idem

Idem Autor etiam *l. a. Dec. II. An. 5. App. p. 75.* refert, puerum Isenacensem tredecim annorum Erucam ex atro flavam cum aliis p. n. post assumptum vomitorium rejecisse.

§. 70.

Rana & Bufones. De Ranulis vivis deglutitis Capite qvintô egimus, hoc autem locô Ranarum & Bufonum è ventriculô ejectorum exempla veniunt recensenda. In Monte Cæliô 1642. de Ventriculi difficultate & dolore conqvestus qvidam jussu Medici præsentis Oleum cum jusculô assumebat. Concitabatur ad Vomitum, prodiitqve illico rana viva. Idem superiori qvoqve annô passum collusores testabantur. vid. Thom. Bartholin. *Cent. 2. Hist. 23. p. 181.* ubi qvoqve militis meminit, qvi ex paluſtri & noctu impurâ aqvâ ranas ducentas evomuit. Ancilla, qvæ noctu ex Vase biberat aqvam, in qvam ranæ semen dejecerant, post tempus atrocissimos dolores passa, Ventriculô detumescente tandem per vomitum sex ranas vivas ejecit. vid. Joh. Jacob. Becher *Physic. subterran. Lib. 1. Sect. 4. cap. 6. p. m. 255.* Ducentarum ranarum & hirudinis per vomitum progredientium mentionem facit Michael Crügnerus *Epistol. med. 9. p. 32.* Ranam vivam per cubile alacriter saltantem & latebras qværentem, post anxietates atrocissimas vomitu excrevit Virgo fascinata, cujus parens dictam ranam forcipe prehensam igne cremavit. vid. *Ephemerid. Acad. N. C. Cent. VII. Obs. 26. p. 65. sq.* Fœminam ranas evomentem se novisse dicit Johannes Dolæus *Encyclop. med. Lib. 3. cap. 1. p. m. 377.* Idemqve Autor *M. N. C. Dec. II. An. I. obs. 37. p. 108.* rustici meminit, qvi ex aqvâ spermate ranarum infecta bibit, indeqve Vomitu magnum ranarum numerum reddidit. Et Nobilis qvidam tres ranunculas longitudine articuli digiti vivas per vomitum rejecerat. *v. M. N. C. Dec. I. An. I. Obs. 109. Sch. p. 254.* De ancillâ rusticanâ, Catharinâ Geileriâ, vulgò ...tenburgensis dictâ, post diuturnos in abdomine dolores, ...cinatorios motus & inflationes, & varia symptomata, tan...

Bu

nes duos majores, qvatuor minimos, magnitudine fuci oris, & Lacertos duos exiguos Anno 1647. die 23. Junii muit. Anno seqventi die 29. Martii post tormina atrocia revit ranam mucô plurimô obvolutam cum tribus lacertu- subinde in aqvis suis coaxantem & effusis aqvis in tinâ sal- item. Die 4. Aprilis evomuit ranas virides majores duas vi- s, & die 11. Aprilis bufonem grandem, turgidum, cum a- tissimis ungviculis, mortuum alvo exclusit, referente Thomâ einesiô vid. Thom. Bartholin. *Act. Hafniens. Vol. II. Obs. 39. p. 10. seq.* Plura de hac historiâ videantur in Th. Bartholin. *Histor. anatom. Cent. 4. Hist. 19. p. 254. seq.* it. *M. N. C. Dec. I. An. I. Obs. 103. p. 236. seq.* Nobilem præcipuum filia hospitis cujusdam Halensis deperit, abeuntiqve pomum pulcherrimum offert. Illi suspectum est hoc donum & projicit in bulgas. Post triduum recordatur illius & adspicit; tum illud prorsus nigricans apparet. Expectat per aliud triduum, tum ranulas perplures ibi reperit. Redit ergo in hospitium illud morbum simulans & ingentia tormina. Virgo lacte calidô uti jubet. Ille istud ranis affundit, qvod avidè assumunt ac paulatim in- crescunt. Ille verò indies majores cruciatùs simulat, unde virgo miserta jubet urinam eqvinam jamjam excretam & adhuc calidam ebibere. Ille eam ranis affundit & moriun- tur. Post aliqvod tempus serva alterius Nobilis miserrimis cru- ciatibus conflictatur, ac suspicio est de Philtrô, ab eqvite qvo- dam exhibitô. Propinatur urina eqvina, atqve revomit duas lacertas itemqve duas ranas, juxta Philipp. Salmuth. *Cent. I. Obs. 70. p. 45. sq.* Ranam, Bufonem & Salamandram Vomitu re- jiciebat femina, qvæ ab annô se gravidam suspicabatur. v. Casp. Bauhin. *de Hermaphrodit. cap. 8. p. m. 90.* De Lanionis servô, qvi siti urgente affectus in aqvâ stagnante avidè bibit, secundô die Ventriculô malè habuit, malô semper augescente, tandem vomitu tres bufones ejecit, vid. Joh. Viridet. *de prim. Coction. Part. 2.*

Part. 2. cap. 1. p. m. 231. Qvæ Obſervatio absqve dubiô eſt ei-dem, qvam Anno 1667. Thoruni ſe annotaſſe refert Georgi[illegible] Segerus *M. N. C. Dec. I. An. 2. Obſ. 56. p. 113.* Multæ ranæ & bufo-nes ex Ore pueri decennis prodiere, & qvidem ſimul bufo ſpi-thamam excedens, juxta Roſinum Lentilium *Miſcell. med. pract. Part. I. p. m. 91. ſq.* Georg. Abrah. Mercklin. *Sylog. de Caſ.* [illegible] *cantat. Obſ. 1. p. 10. ſqq.* Ruſticus in horreô ſuper fœnum [illegible]-cens ſecurè dormit, expergefactus â ſomnô ſtrangulationis [illegible] qvam â bolô in faucibus hærente ſenſit moleſtias, qvæ [illegible] citra aliqvid mali cogitando coactâ & repetitâ Deglutitione, qvibu[illegible] ceſſarunt; extemplo verò inde torſiones Ventriculi, [illegible] etiam ſopitis ſubſeqvente nocte plenariam ſed dolorificam [illegible] preſſionem Urinæ incurrit, Calculum eſſe perſvaſus, [illegible] Gottholdum Stuvium, Medicum, conſulit, qvi pulveres [illegible] ſalino-cinnabarinos ad expediendos ſpaſmos præſcribit, [illegible] rum cùm vix unum vel alterum intra bihorium abſum[illegible] Vomitus ſuperveniunt vehementes, iisqve bufo vivus i[illegible] magnitudinis ejicitur, qvi ſine dubiô præcedenti die dormienti in os irrepſerat, *vid. Ephemerid. Acad. N. C. Cent. VII. [illegible] obſ. 84. p. 422.* Plura exempla vid. Joh. Schenck. *Obſ. med. Lib. 3. fol. 336. ſq.* Petr. Borell. *Cent. 3. Obſ. 57. p. 241.* Auguſtin. Thoner *Obſ. med. Lib. 4. p. 224.*

§. 71.

Lacertæ. Lacertarum Vomitu rejectarum hactenus aliqvot exem-pla adduximus, qvibus adhuc alia addenda erunt; Fœminam e[illegible] plus qvàm centum lacertas Vomitu reddidiſſe ſtatimqve r[illegible] tuam eſſe refert Johannes Dolæus *Encyclopæd. medic. Lib. 3. [illegible] p. m. 377.* In pueri tempore æſtatis in pratô dormientis O[illegible] lacertas fuiſſe ingreſſas, poſteaqve iterum rejectas, ex O[illegible] xandri Landi refert Omnibonus Ferrarius *de Art. med. Lib. 2. cap. 9. p. m. 74. ſq.* Molitor qvidam, qvi aliqvar[illegible] potum Cereviſiæ Vratislavienſis ſtatim malè habere c[illegible]

a tormina & morsûs in Ventre ultra novem menses sensit; em post usum Theriacæ cum Vinô sublimatô per vomi- lacertam rejecit, unamqve per alvum, juxta Christoph. sleri Observationem *M. N. C. Dec. I. An. 3. Obs. 31. p. 530.* Anno S I. circa diem Divæ Margaritæ in Hungariâ prope pagum chsam, juxta Theyssam fluvium accidit, ut in multorum hominum Corporibus Serpentes & Lacerti, naturalibus similes, ascerentur: unde sævissimi dolores soborti tandem eos enearunt, ita ut circiter tria hominum millia sic periisse feratur. eqventem historiam *in F. E. B. Obs. cur. de Excret. Verm. p. 14.* egimus: Nobilis qvidam venationi deditus, cum aliqvando dormiens hiante forsan ore in sylvâ qvâdam decumberet, Lacerta qvædam ori ejus irrepsit; somnô relictô dolorem statim sentit in regione ventriculi morsicantem, qvi de die in diem ingravescit; varia igitur adhibita sunt remedia, sed omnia incassum; ultra semiannum huncce dolorem tolerare cogitur; Venationem tamen non negligebat. In sylvâ cum valde sitiret, adibat tugurium rusticæ cujusdam, & ut modicam potiunculam sibi daret, postulabat; qvæ vero præter Cerevisiam secundariam, cui origanum indiderat, nihil dare potis fuit, qvam, ut fauces aridas madefaceret, imbibit. Venationem postmodum iterum proseqvitur, & semihorâ vix prætergressâ evomebat qvinqve lacertas, qvarum una reliqvas magnitudine excedebat. Qvibusdam humi ad Solem jacentibus Serpentes & Lacerti per Os aliqvatenus emerserunt, secundum Conrad. Gesner. *Histor. animal. Lib. 2. de Qvadruped. ovipar. fol. m. 41.* Juvencula puella rustici trium annorum spatiô lacertos in Ventre aluit non sine torminibus ingentibus. Tandem unicum lacertum evomuit, vid. Thom. Barthol. *Cent. 5. Histor. 94. p. 175.* qvô locô etiam militis meminit, qvi post crebra Ventris tormina adhibitis purgantibus Ossa lacertorum similia excrevit. Ab Incantatione ex ore pueri duodecim annos nati viginti & unam

 la-

lacertas prodiisse, legimus apud Rosinum Lentilium Miscell. *med. pract. Part. I. pag. 92.* & Georg. Abrah. Mercklin. *de Incantat. Cas. I. p. m. 11.* Supra triginta lacertas ex unô homine, mediante pulvere ex Dictamno & Semine Cinæ & Citri paratô, expulit Johannes Kentmannus, Medicus olim Dresdensis, vid. Joh. Schenck. *Observ. medicin. Lib. 3. fol. 338.* Rusticus qvidam laboribus nimium calens ac sitiens, ex fonte seminis Insectorum refertô haustum sumens semen alicujus animalculi, Lacertæ scilicet, deglutivit, qvod successu temporis maturatum in sui simile animalculum est exclusum; hoc successivè crescens varia symptomata excitabat, donec â variis medicamentis adeò irritaretur & molestaretur, ut subterfugere conaretur, hinc factô impetu per Oesophagum & Os, gravi cum conamine & suffocationis periculô, exitum tentavit ac peregit, ubi animalculum hoc, Lacerta, vivum, magnum & robustum, capite sat grandi, qvatuor pedibus, longâ caudâ ac maculis subflavis, cœruleis ac rubris stipatum, per cubiculum hinc inde circumvagans ab adstantibus tandem fustibus extinctum fuit, teste Andreâ Fackhio *Ephemerid. Academ. N. C. Cent. V. & VI. Observ. 73. p. 126. seq.*

§. 72.

Salamandra. Salamandras qvatuor multosqve bufones qvendam herbæ cujusdam usu per vomitum ejecisse, scribit Petrus Borellus *Cent. 3. obs. 57. p. 241.* Et ancillam qvandam castrensem ægrotantem ante obitum duo animalia, Salamandras referentia, evomuisse commemorat idem *Cent. I. obs. 23. p. 33.*

§. 73.

Serpentes & Viperæ. Serpentes, viperas & natrices vomitu rejectas, vel e prodeuntes annotarunt nonnulli Autores. Scilicet Andre splos, Villicus, dolore ingenti colicô cruciatus, & qvide tô, ut humi jacere pronus coactus esset, serpentem vom gnum ejecit, juxta Petr. Borell. *Cent. 3. Obs. 31. p. 222.*

1696. Menſe Junio fœmina juvenis, venatoris ancilla, in hortô ſub diô ſomnô obruitur; inter ſomniandum per os patens repit in corpus hujus miſellæ ſerpens; excitata ex levi ſtrepitu ancilla ſentit in faucibus aliqvid hærere, qvod ipſa ſine morâ extrahere nitebatur, ſed ſerpens interiora corporis occupaverat, & ancilla in Stomachô varios inuſitatos motûs, anxietates atqve dolores experiebatur. His commota hera propinavit ipſi hauſtum Spiritûs vini cum pipere, qvô aſſumptô dolores qvodammodo ceſſarunt, aſt brevi redierunt. Hinc ſumpſit qvantitatem ſalis culinaris in aqvâ communi ſoluti; ſimul ac autem fæmella hunc potum ſalſum deguſtâſſet, ſe meliûs habuit, & tertiô die ante prandium ſerpentem ſemiputrem ſine noxæ veſtigiô, adſtantibus herô herâve reliqvisqve domeſticis, vomitu rejecit. Qvod ſtatim Magiſtratui publico indicarunt, juxta Theodori Chriſtophori Krugii obſervationem *M. N. C. Dec. III. An. 5. & 6. obſ. 159. p. 365. ſeq.* De Ranâ nigrâ ſqvamoſâ & ſerpente ſvamoſô â fœminâ qvadam vomitu rejectis vid. Auguſtin. Thoner. *obſ. medic. Lib. 4. p. 224.* A ruſticô ſub ditione Bremenſi Anno 1669. Serpentes & alia animalcula ſummô cum præcordiorum cruciatu continuô Vomitu rejecta fuiſſe, ex Matthiâ Tilingio refert Philippus Jacobus Sachs *M. N. C. Dec. I. An. I. obſ. 109. Schol. p. 254.* In Stanislai â Laſco defuncti Ventriculô ſerpentes fuiſſe repertos, ex Manliô refert Johannes Schenckius *obſ. med. Lib. 3. f. 337.* Serpentum Anno 1551. in Hungariâ ex ore hominum prodeuntium modò ex Geſnero mentionem fecimus. Nobilem qvendam Franconicum Serpentes per vomitum ejeciſſe, teſtatur Johannes Jacobus Beccherus *Phyſic. ſubterran. Lib. I. Sect. 4. cap. 6. p. 255.* Huc pertinet etiam aliqvaliter mirabilis & rarus ille Caſus adoleſcentis cujuſdam Argentoratenſis, Georgii Schoneri, qvi Anno 1617. octavô Aprilis poſt varios cruciatûs & Symptomata in qvodam paternarum ædium locô mortuus, adjacente ipſi ſerpente dom

lacertas prodiisse, legimus apud Rosinum Lentilium *Miscell. med. pract. Part. I. pag. 92.* & Georg. Abrah. Mercklin. *de Incantat. Cas. I. p. m. 11.* Supra triginta lacertas ex unô homine, mediante pulvere ex Dictamno & Semine Cinæ & Citri paratô, expulit Johannes Kentmannus, Medicus olim Dresdensis, vid. Joh. Schenck. *Observ. medicin. Lib. 3. fol. 338.* Rusticus qvidam laboribus nimium calens ac sitiens, ex fonte seminis Insectorum refertô haustum sumens semen alicujus animalculi, Lacertæ scilicet, deglutivit, qvod successu temporis maturatum in sui simile animalculum est exclusum; hoc successivè crescens varia symptomata excitabat, donec à variis medicamentis adeò irritaretur & molestaretur, ut subterfugere conaretur, hinc factô impetu per Oesophagum & Os, gravi cum conamine & suffocationis periculô, exitum tentavit ac peregit, ubi animalculum hoc, Lacerta, vivum, magnum & robustum, capite sat grandi, qvatuor pedibus, longâ caudâ ac maculis subflavis, cœruleis ac rubris stipatum, per cubiculum hinc inde circumvagans ab adstantibus tandem fustibus extinctum fuit, teste Andreâ Fackhio *Ephemerid. Academ. N. C. Cent. V. & VI. Observ. 73. p. 126. seq.*

§. 72.

Salamandra. Salamandras qvatuor multosqve bufones qvendam herb cujusdam usu per vomitum ejecisse, scribit Petrus Borellus *Ce 3. obs. 57. p. 241.* Et ancillam qvandam castrensem ægrotan ante obitum duo animalia, Salamandras referentia, evom commemorat idem *Cent. I. obs. 23. p. 33.*

§. 73.

Serpentes & Viperæ. Serpentes, viperas & natrices vomitu rejectas, vel prodeuntes annotarunt nonnulli Autores. Scilicet Andr ipsos, Villicus, dolore ingenti colicô cruciatus, & qvi tô, ut humi jacere pronus coactus esset, serpentem vo gnum ejecit, juxta Petr. Borell. *Cent. 3. Obs. 31. p. 22*

1696. Mense Junio fœmina juvenis, venatoris ancilla, in hortô sub diô somnô obruitur; inter somniandum per os patens repit in corpus hujus misellæ serpens; excitata ex levi strepitu ancilla sentit in faucibus aliqvid hærere, qvod ipsa sine morâ extrahere nitebatur, sed serpens interiora corporis occupaverat, & ancilla in Stomachô varios inusitatos motûs, anxietates atqve dolores experiebatur. His commota hera propinavit ipsi haustum Spiritûs vini cum pipere, qvô assumptô dolores qvodammodo cessarunt, ast brevi redierunt. Hinc sumpsit qvantitatem salis culinaris in aqvâ communi soluti; simul ac autem fæmella hunc potum salsum degustâsset, se meliùs habuit, & tertiô die ante prandium serpentem semiputrem sine noxæ vestigiô, adstantibus herô herâve reliqvisqve domesticis, vomitu rejecit. Qvod statim Magistratui publicô indicarunt, juxta Theodori Christophori Krugii observationem *M. N. C. Dec. III. An. 5. & 6. obs. 159. p. 365. seq.* De Ranâ nigrâ sqvamosâ & serpente svamosô â fœminâ qvadam vomitu rejectis vid. Augustin. Thoner. *obs. medic. Lib. 4. p. 224.* A rusticô sub ditione Bremensi Anno 1669. Serpentes & alia animalcula summô cum præcordiorum cruciatu continuô Vomitu rejecta fuisse, ex Matthiâ Tilingio refert Philippus Jacobus Sachs *M. N. C. Dec. I. An. I. obs. 109. Schol. p. 254.* In Stanislai â Lasco defuncti Ventriculô serpentes fuisse repertos, ex Manliô refert Johannes Schenckius *obs. med. Lib. 3. f. 337.* Serpentum Anno 1551. in Hungariâ ex ore hominum prodeuntium modò ex Gesnero mentionem fecimus. Nobilem qvendam Franconicum Serpentes per vomitum ejecisse, testatur Johaunes Jacobus Beccherus *Physic. subterran. Lib. I. Sect. 4. cap. 6. p. 255.* Huc pertinet etiam aliqvaliter mirabilis & rarus ille Casus adolescentis cujusdam Argentoratensis, Georgii Schoneri, qvi Anno 1617. octavô Aprilis post varios cruciatûs & Symptomata in qvodam paternarum ædium locô mortuus, adjacente ipsi serpente dom-

domesticis fuit repertus, de qvô Discursum Medico-Philosophicum edidit Melchior Sebizius junior, in qvô etiam Iconem illius serpentis, qvi adolescenti, annum ætatis 17. agenti, ruinam atqve interitum attulit, depingit, simulqve hoc animal, qvod vivum ampullæ vitreæ inclusum, qvartâ ab internecione die oculis suis vidit diligenterqve consideravit, longitudine Ulnam Argentoratensem & qvartam illius partem æqvasse addit. Seqventem Observationem de Serpente ex hominis Ventriculô post mortem prorepente refert Carolus Raygerus *M. N. C. Dec. I. An. 6. & 7. Obs. 215. p. 314. sq.* Sutor qvidam pauperculus per multos annos horribiles in Corpore sensit cruciatûs, multos consuluit, multa adhibuit, sed omnia frustra, tandem cruciatuum impatiens arreptô cultrô suô sutoriô locum dolentem infra Ventriculum stultè sibi aperturus Vulnus satis magnum inflixit, unde mortuus, habitâ prius facti ex impatientiâ pœnitentiâ. Impositum Sarcophago operculô probè tectô fortè supervenit qvidam vulnus & mortuum contemplaturus; ecce! remotô operculô serpentem cum stupore egressum è vulnere observat, brachii longitudine & duorum digitorum crassum, & qvatriduum superviventem. Plura ejusmodi exempla congessit Johannes Schenckius *l. a. f. 337. sq.*

§. 74.

Pisces. Piscem vivum sex digitos longum Uxor Domini de Pa sols, Nobilis Aqvitani, diuturnô stomachi dolore detenta tan vomitu provocatô evomuit, vid. Petr. Borell. *Cent. I. obs. 9. seq.* Fœminam qvandam Gobium fluviatilem, vulgo Fu lum, verum & vivum minimi digiti longitudinem æqv Vomitu rejecisse, testatur Georgius Segerus *M. N. C. Dec. obs. 227. p. 415.* Ægrotantem Tapujarum Regem de t & lateris Ventrisqve doloribus qverulum, post editu tum sputa copiosius & cum sputis Angvillam egessisse læo de Reb. Brasil. refert Samuel Ledelius *M. N. C. De*

obs. 59. p. 145. Piscem sine sqvammis Vesiculæ inclusum a feminâ qvadam Vomitu rejectum annotavit Michael Crügnerus *Epist. med. 11. p. 37.*

§. 75.

Scorpionibus similia animalcula â rusticô qvodam sub ditione Bremensi An. 1669. summô cum cruciatu continuô vomitu rejecta ex Tilingiô allegat Philippus Jacobus Sachs à Lewenheim *M. N. C. Dec. I. An. I. obs. 109. Schol. p. 254.* Et A. 1570. in agro Veronensi accidit, ut dormiente qvodam infante, filiô unicô Antonii Francisci Antezelli, in cunis, Scorpio satis latus ingressus sit per Os ipsius, qvem tamen infans expergefactus, post multos labores, dolores & ploratûs evomuit, nihilominus tamen obiit. vid. Omnibon. Ferrar. *de Art. medic. Infant. Lib. 2. cap. 9. p. 73. seq.* *Scorpiones.*

§. 76.

De Muribus Vomitu expulsis seqventem Historiam curiosam ex Meinhart â Lüchtringin recenset Christianus Franciscus Paullini *Tr. de Talp. Sect. 1. cap. 3. §. 11. p. m. 93. seq.* Abbas qvidam immorigero fratri pœnitentiæ locô varia indixerat, nullâ seqvente emendatione. Tandem novum & insolitum qvoddam pœnæ genus excogitaturus Coqvum monasterii jubet jusculo, condimenti vice, largiùs immiscere pulverem Muris domestici, idqve petulanti offerre fratri. Qvi, licet ab aliis, qvid in culinâ factum, audivisset, risit tamen, jusculum istud hilariter ingerens, neqvaqvam ad frugem rediit: Miratus Prælatus pertinaciam hominis in Carcerem trusit. Lapsis aliqvot hebdomadibus magnos in Ventre percepit cruciatûs, qvos lacte & lacticiniis aliqvando sedavit, qvi tamen pòst atrocius recurrebant. Ille tantarum molestiarum tandem pertæsus, obtinet, nescio cujus operâ, Vomitorium. Qvô sumptô duos Musculos veros perfectos vivosqve Abbati istius loci in patinâ oblatos evomuit, nullâ amplius molestiâ auditâ &c. Philippum, Hassiæ *Mures.*

Hassiæ Principem Serenissimum, ante aliqvot annos pollulum soricem, qvem inter dormiendum hiante Ore penetrasse ejusdem Archiater suspicabatur, per Vomitum rejecisse, ex Joh. Dan. Horstio refert Elias Henricus Henckelius *de Philtr.* §. 33. p. 71. Aliam Observationem communicat Christianus Fridericus Garmannus *M. N. C. Dec. II. An. 8. Obs. 157. p. 341.343.* inqviens: Cum An. 1687. apud nos (Chemnitii) fama percrebuisset, Justinam Michaelis Schüppels, in Pago Claffenbach, uxorem murem vivum evomuisse, illico ad Justitiæ Præfectum illius loci famam detuli & petii, ut me præsente in hujus Casûs certitudinem inqvireret. Assurgebat Vir Juris peritissimus, in cujus & meâ præsentiâ prædicta Justina sanctè affirmavit: se sanam Festo Ascensionis Dominicæ matutina sacra adiisse, iisqve peractis sitim ingentem sensisse. Sumptô prandiô horâ qvartâ pomeridianâ horrore percutitur, qvam inseqvuntur Nausea & enormia Ventris tormina & hæc Vomitûs aliqvot, donec tandem magnô conatu musculum vivum, sed depilem, vomitu expulit. Vixit musculus tumido abdomine horas viginti octo, & tandem Urinâ excretâ moritur. &c.

§. 77.

Talpa. Talpæ vomitu rejectæ exemplum a Johanne Schmidio *M. N. C. Dec. I. An. 8. Obs. 90. p. 150.* seqventibus verbis recensetur: Villici cujusdam in pagô aliqvot milliaribus ab urbe nostra (Dantisco) distante, Bankau dicto, Uxor, Elisabeta Krügers, mulier consistentis ætatis, mediâ æstate in rure supina somno se committit, qvô oppressa visa sibi est aliqvid per apertum irrepens excepisse: expergefacta ex profundô sopore dolsentit Ventriculi, qvi incrementa indies sumebant, & ad tandem excrescebant vehementiam, ut perpetuas lancinnes sentiret, ferè ad animi deliqvium. Ob dolorum acerbitatem adsveta munia penè inidonea reddebatur, batur Corpus. Varia qvæsivit paupercula remedia,

enire cùm nulla potuerit, miseram hancce per
m trahebat vitam. Tandem Vellicationes Ven-
t intolerabiles, cardilagiam, anxietates ad animi
um patiebatur maximas, ita ut extrema instare
icarent: Suboriebatur autem Nausea primùm, Vo-
m enormis, qvô cum Talpam vivam, obesam, digi-
ansversos longitudine æqvantem rejecit, qvæ appre-
horas aliqvot supervixit. Mulier autem paupercula
s partim fracta, fortè nec commodè tractata, nec con-
bus roborata, cum partu hoc præternaturali post vi-
atuor horarum spatium exhaustis spiritibus animam
t.

§. 78.

Mustelam viventem Vomitu â fœminâ qvadam fuisse re- *Mustela.*
am ex Aristotele eqvidem refert Johannes Dolæus *Encyclo-
d. medic. Lib. 3. cap. 1. p. m. 377.* Attamen Christiano Fride-
co Garmanno *M. N. C. Dec. II. An. 8. obs. 157. p. 342. seqq.* hæc
elatio est suspecta. Inqvit enim: qvendam mustelam viven-
tem vomitu exturbâsse, ex Aristotele non nemo narrat, locum
tamen non addens, nec fortè reperiet, si rectè memini, qvis-
piam. Forsan legit, mustelam ore parere, Aristotelem tradi-
disse, sed id qvoqve falsô. Nusqvam enim in Aristotele hoc
qvispiam inveniet; bene verò *Lib. 3. de Generat. Animal. cap. 6.*
advertet curiosus, Aristotelem id inter errores posuisse.

§. 79.

De Sceletô dimidii Cati per Vomitum rejectô, & qvidem *Sceleton cati.*
â muliere, qvæ antea felem suum è puteo, in qvem in ipsô
veneris exercitiô lapsus erat, atqve defessa ex urnâ aqvam &
cum ipsô semen felium hauserat; unde non solùm animal hoc
in Ventriculô senserat, sed tandem etiam immanibus dolori-
bus cruciata beneficio Vomitorii, a D. Tobia Matthæi accepti,
liberata erat; alterô dimidiô sceletô per alvum excretô, vid.
Valent.

Valent. Andr. Mœllenbroc. in Casp. Theoph. Bierling. Thesaur. *Theoret. pract. Cas. 31. Schol. p. m. 396.* Et M. N. C. *Dec. I. An. 1. obs. 109. p. 251.* dictus Mœllenbroccius hanc Observationem ad Philippum Jacobum Sachs a Lewenheim perscripsit. Imò Johannes Dolæus *Encyclop. med. Lib. 3. cap. 1. p. m. 377.* ipsum Tobiam Matthæi, Medicum Friburgensem, ex puteô, in qvô felis projectus erat, aqvam hausisse & assumptô Vomitoriô felem evomuisse, fortasse ex falsâ relatione, scribit. Albertus Bartholinus fratri suo Thomæ Bartholino narravit, felem in prædiô Arcis regiæ Fridericiburgensis suos fœtûs evomuisse, summâ adstantium admiratione, qvi sanctè affirmarunt, felem nihil priùs devorasse, nec aliâ viâ rejecisse. v. Thom. Bartholin. *Epistol. medicin. Centur. 3. Epist. 8. p. m. 37. Histor. anat. Cent. V. obs. 98. p. 180. 182.* Item *de insolit. Partus human. Viis cap. 9. p. m. 59. seq.*

§. 80.

Catuli. De Catulis vomitu rejectis ad Scholtzium ita scribit D. Rumbaum: Ut depictam tuam confirmem historiam, qvæ vomitu duos catellos rejectos esse ostendit, libuit & eam, credo eandem, adjicere, qvam superioribus annis in Chronicô Germanicô Brunsvicensi Henrici Buttingeri Anno 79. legi, si non his verbis, sensu tamen certè: Hannobræ Sartor, Albertu
Hencke, anno 80. vomitu rejecit duos catellos cœcos albo
post esum lactis. vid. Johann. Schenck. *observ. medic. Lib. 7.*
m. 846. Hunc rarissimum & ferè inauditum Casum pa
aliis circumstantiis recenset Henricus Meibomius in Chro
Brunsvicensi Buttingianô correctô, Magdeburgi 1620.
pressô: Anno 1580. Civis illius urbis, Albertus Hencke
tor, per sat magnum temporis spatium malè se habuit,
ut pallidô vultu satis latentem testaretur morbum. Q
die ab uxore petiit, ut ipsi calidum porrigeret Lac, c
deglutitum ipsi Nauseam creavit cum maximâ angusti

eret magnam copiam ſordium, & in his duos ca- vivos, repentes & adhuc cæcos, qvi in patinâ emplum S. Georgii expoſiti fuerunt, ut ab omni- ntur. Non diu tamen vixerunt Catuli, ſed morie- pſe vero Vir indies ad integram rediit ſanitatem. *vid.* Dec. I. *An.* 1. *Obſ.* 109. *Shol. p.* 257. it. *Dec.* II. *An.* 4. *App.* vid. etiam Joh. Rudolph. Camerar. *Memorabil. Med. cin.* 9. *Obſ.* 6. *p. m.* 1560. & Chriſt. Franciſc. Paullin. *Cynograph.* 1. *cap.* 3 *p.* 60. Mulierem qvandam ex morſu canis rabidi rabidam aliqvando ultra octodecim fruſta albicantia ejeciſſe tellis nuper natis ita ſimilia, ut ovum ovo, refert Carolus aygerus M. N. C. *Dec.* I. *An.* 8. *Obſ.* 58. *p.* 98. Animalculum, Caniculo ſimile, anus qvædam per Vomitum rejecit cum bur- ſula, in qvâ hæſit, ſecundum Obſervationem Friderici Ruy- ſchii *v. Act. Erudit. Lipſ. An.* 1714. *Menſ. Sept. p. m.* 21.

§. 81.

Imò fœtum humanum per Os excluſum fuiſſe ſcribit Phi- lippus Salmuth. *Centur.* 3. *Obſ.* 94. *p. m.* 156. Juvenis, inqviens, qvædam fœmina in Civitate imperiali Infantem digiti longitu- dine, maximis cum doloribus ſummoqve vitæ periculô, per Os enititur. Mortuum 13. Julii 1605. mulieres adſtantes ſcatu- læ includunt & ſepeliunt. Ampliſſimus verò Senatus, poſtqvam hoc reſcivit, refodere Infantem, eumqve in honeſtorum qvorun- dam virorum præſentiâ aperire jubet, qvem omnibus membris humanis, tam internis, qvàm externis, verè conſtare cognoſcunt, & paulò longioris digiti longitudinem vix excedere deprehen- dunt. Puerpera eâ de re interrogata & examinata conſtanter affirmavit, maritum ſemper cum illâ per Os coiviſſe & ſperma in fauces immiſiſſe: ſibi (utpote a naturâ planè ſimplici ſicqve à maritô facilè perſvaſæ) primò qvidem de aliô coëundi modô nihil prorſus conſtitiſſe, donec a vicinâ, qvâcum de eô aliqvan- do communicâſſet, aliter edocta fuiſſet, atqve ſe ita â maritô deluſam

Fœtus humanus.

Ttt

delusam postmodum animadvertisset. &c. De hac Observatione vid. Thom. Barthelin. *Cent. 3. Epist. 8. p. m. 35. sq.* & Christianus Fridericus Garmannus *M. N. C. Dec. II. An. 8. Obs. 57. p. 348.* ubi inqvit, qvis fabuloso aut nimium credulo Philippo Salmutho fidem habebit, fœtum per Os fuisse rejectum? & ex his principiis concludet, ovulum fœmininum masculinô semine imprægnatum eandem absorbuisse. vid. etiam Georg. Wolfg. Wedel. *Physiolog. reform, Sect. 3. cap. 28. p. m. 203.*

§. 82.

Fœtus Vomitu rejectus,

Ejusdem farinæ videtur etiam Historia fœtûs in Uterô mortui & per Os ejecti, qvam Casparus à Reies *Camp. Elys. Quæst. jucund. qv. 90. §. 16. p. m. 1172.* ex Joan. Alonso de Fontecha, & hic ex Bernardino Montanna refert: Uxorem scilicet cujusdam servi post convalescentiam gravioris cujusdam morbi tantam Carnis & Ossium qvantitatem per Os deposuisse, ut integram humani fœtus consabricationem æqvarent; & hominis sive fœtûs absqve dubiô fuisse, ait, in uterô geniti, cùm ipsa ante morbum gravida esset, nec per consvetam aut aliam viam conceptum aliàs emiserit. &c. Qvæ tamen historia non solùm Casparo à Reies, sed etiam Thomæ Bartholino *de Insolit. Partus viis cap. 9. p. 56.* nisi ipse Montanna oculis suis se vidisse testaretur, suspecta videtur. Duplicem tamen dictus Bartholinus l. a *p. 57. seq.* Utero prægnanti & distento viciniam, qvæ hui phænomeno illustrando inserviat, nempe Intestinorum & Ve triculi, concedit; Illis, inqviens, incumbit gravidus Uterus, latera detrusis, qvibus idcirco ab exulceratô Uterô, qvâ p vicinitas jubet, perforatis, Ossa & alia putridæ carnes ins per illorum cavitatem rectâ ad Ventriculum usqve eructa Tam qvoqve Ventriculo vicinus in gravidis est Uterus, lum comprimat, cibiqve parsimoniam non raro imperet cino sua contagia de facili imprimat. Qvod etiam in qvadam muliere Florentinâ, Magdalena, Eqvitis Accacio

...sse credit Bartholinus *l. a. p. 58.* de qvâ ex Marcello Do... *Histor. medic. mirab. Lib. 4. cap. 22.* (qvam tamen Observa... ...em in meâ editione dicto loco reperire non potui) scribit, ...od, cum per elapsum qvinqvennium ab acerrimis doloribus ...iversalibus vexata fuisset, inscia tamen, an tunc temporis in ...terô haberet, manè summô dolore, ingenti Nauseâ ac tandem vomitu subortis, impetu maximô, anxietate ac sudore infantis ossa omnia evomuerit, ab eadem postea magnâ curâ observata.

Nec minùs inter rariora referendus est abortus partûs bimestris & trimestris, cujus meminit Justinus Ortolphus Maroldus M. N. C. *Dec. I. An. 1. Obs. 108. p. 245. sq.* Uxor scilicet rustici cujusdam Mense secundô â primâ ingravidatione cum vomitu partum bimestrem, obvolutum secundinis, ovi gallinacei figuram & speciem referentem, ejecit. Annô subseqvente iterum ingravidatur, & ejusmodi ovum cum δευτέροις evomuit. Tertiô annô usqve ad tertium mensem Uterô gessit; ast non ovum, sed integra officula carniumqve frusta, caput membraqve reliqva, exigua qvidem, magitudine tamen bene distincta, cúm secundinis & subseqventibus Lochiis egessit. Circa qvam Observationem notandum, Maroldum dicto locô *p. 248. sq.* non solùm Fontechæ, sed etiam Bartholini vias ex Utero ad Ventriculum rejicere, atqve alias hujus Vomitûs abortivi causas & vias qværere, de qvibus evolvatur locus allegatus.

§. 83.

Observantur etiam alia præternaturalia, qvæ Incantationi adscribi solent, per Vomitum rejecta. Vidit enim Alexander Benedictus mulieres duas, qvæ acûs crinales, Vitri frusta, capillosqve plusculos evomuerunt, qvarum altera exanimata interiit, altera tres ingentes caudæ caninæ arefactos nodos evomuit. vid. Alexand. Benedict. *de Re medit. Lib. 11. cap. 7. fol.* ... qvod etiam *Lib. 7. cap. 25. fol. 142.* ...fert: Vidimus mulieres duas socias & vicinitate familiares

Varia ab Incantatione.

Ttt 2

...& ...ncr... ...conc... ...hùm Cr... ...ols. Partu ...disse reflat... ...artholinus l. ...am, qvæ huic ...inorum & Ve... ...avidus Uterus, al... ..., Uterô, qvà pars ...tridæ carnes infanti... ...um usqve eructans ...ridis est Uterus, ut h... ...non raro imperet, & ... Qvod etiam in benedi... ...na, Eqvitis Arcacioli uxore, ...

res, unâ die, malis, ut arbitrati sunt, medicamentis potionatas, qvæ monstrificis exagitatæ vomitionibus miraculum præbuêre: Altera acum crinalem ingentem in modum hami implicatum cum Capillô muliebri plusculô cum resegminibus Ungvium involutô rejecit magnis conatibus, dum ea evomeret, omni nixu nihilo penè minùs strangulata jacuit, qvæ seqventi nocte obiit. Altera item capillamentum muliebre, vitri frusta cum Canis caudæ pilosæ tribus frustis arefactis, ita ut penè integræ caudæ qvantitatem, si unà compositi fuissent, facilè adimplerent. Pannum, Clavos, ferramenta vomitu rejecta observavit Petrus Forestus *Lib. 18. Obs. 26. Schol. f. m. 169.* Materiam qvandam gypseam & cum hac lapillos qvindecim varii Coloris, acûs item muscô obductas seu involutas, & inter has cultelli scriptorii fragmentum cum portiuncula manubrii eburnei vomitu rejecit Vir qvidam doctus, febrî qvartanâ in tertium usqve annum cum symptomatibus gravissimis & captum superantibus laborans. vid. Baldass. Timæi à Güldenklee *Lib. 7. Cas. 24. p. m. 328. seqq.* Anno 1649. die 28. Aprilis puella qvædam post varia suspecta symptomata acut ligni frustulum, cærulei panni serici laciniam, filô viridi con sutam, in qvâ tria plumbi frustula recondebantur, vitri fr stula duo, tres amygdalas, tria fistulæ Nicotianæ fragment silices albos evomuit. Die 29. spinam, Marsupium lin crinibus humanis constrictum, in qvô frustula aliqvot c crudæ recentisqve reperiebantur, acutis lignis hinc in spersis, duas spinas acutas, mox atram glebam cum candidô & corrigiam semidigitum longam eructavit. S die evomuit ligulam lineam digiti longitudine tribus qvorum mediô acicula hærebat intorta cum paleâ h alterô qvoqve acicula incurva. Successit postea alia cui lamina stanni erat inducta. Die 2. Maji vom lapis pondere trium drachmarum, & 3. Maji ex

ceam crinibus humanis circumductam, pulvere pyriô ...tam &c. vid. Thom. Bartholin. *Cent. 1. Histor. 52. p. m. 72.* ...it *Centur. II. Hist. 38. p. 201.* Globuli cerei, Nucis Moschatæ ...gnitudine & formâ, vomitu post varios dolores rejecti, in ...ô per medium dissectô linum, plumam & aciculam accuratè ...ræ permixtam invenit, idem Bartholin. meminit. v. etiam Casp. Theoph. Bierling. *Thesaur. theor. pract. Obs. 35. p. 466.* Puella octodecim annorum dirô cum cruciatu acûs, aciculas, clavorum varia genera, antias, capillos complicatos, obolos, ficulas, ovorum putamina integra, fila, cultros aliaqve multa vomitu rejecit. vid. Martin. Ruland. *Curat. empiric. Cent. 4. Curat. 15. p. m. 242.* Filia Nobilissimi Domini Johannis Heinrici ab Horn varia, scilicet carbones, nucum putamina perforata, ceram, plumbum, piscium Ossa, acum crinalem argenteum, sex setas longas porcinas per vomitum excrevit, juxta Baldass. Tim. â Güldenklee *Lib. 7. Cas. 24. p. m. 331.* Post propinatum Mercurium Vitæ puer qvidam novennis maleficiatus pileum variô ossium majorum & minorum genere plenum per vomitum rejecit, postremò etiam succedente animalculô vivô hispidô, colore fuscô, Ranæ formam referente. vid. Augustin. Thoner. *Observ. medicin. Lib. 4. p. 224.* ubi etiam aliud exemplum de rejectâ ranâ nigrâ sqvamosâ & serpente sqvamosô reperitur. Eqvuleum vomitu rejectum se vidisse scribit Johannes Baptista van Helmont, *de Inject. material. §. 2. fol. m. 365.* ubi plura adducit exempla, v. g. de puellâ Antverpiensi, qvæ Anno 1622. conglomeratim forte bis mille aciculas, pilos unà & sordes evomebat. Alia 1631. Mechliniæ qvisqvilias ligneas, dolabrâ lævigando detasas, cum multâ mucilagine ad duorum pugnorum magnitudinem vomitu ejiciebat. Sic mulier qvædam decimum sextum agens annum post varias convulsiones ferocior facta, ac torvis oculis circumspiciens, tandem in vomitum prorupit, qvô longiores & recurvos clavos æneasqve acus unà cum ...

cum Cerâ & Capillis in globum mixtis evomuit, vid. Anton. Beniven. *de abdit. morb. cauf. cap. 8. p. m. 148.* Nonum agens annum puellula, post varia symptomata, stercora eqvina, acus, aciculas, pilos, plumas, fili glomeres, vitrea fenestrarum fragmenta, clavos rotis bigarum vel qvadrigarum eductos, cultrum ferreum spithamâ longiorem, ovorum putamina, conchilia vomere cœpit, juxta Henr. ab Heer *Obs. 8. p. m. 86.* Porrò Johannes Langius *Epist. med. Lib. 1. Epist. 38. p. 168. sq.* non modò Mulieris Florentinæ meminit, qvæ pariter oblongos & recurvos clavos æneasqve acûs unà cum Cerâ & Capillis conglomeratos evomuit, & postremò ingens carneum jentaculi frustum, qvale nec gigantis fauces deglutirent, eructavit, sed etiam annectit, in Juliacensis Ducatûs oppido Theuern crebrò accidere, qvòd ægroti in templô ante Divæ Annæ altare & venerandum caput ejus supplices prostrati frusta & fragmina vitrorum urceolorum & ossium de piscibus, qvæ humana gula & stomachus deglutire non posset, ad loculos qvosdam cum nummis evomuerint. De puellâ, annum qvintum decimum agente, qvæ primùm per qvindecim dies, & qvidem singulis supra libras viginti qvatuc aqvosi humoris, humano lotio non absimilis, exoneravit, & n hilominus urinam interdiu bis terve copiosam reddidit; dei pilos copiosissimos, digiti circiter longitudine, qvales am canibus evelluntur, in maximâ copiâ excrevit, item stercu lumbinum & anserinum, cum frustis lignorum, & Car veros, minutissimè tritos, membranas, lapides innum inter alios qvendam angulosum, vix cum duplici castai le librandum, item varia ossa, vitri & æris portiuncu plura, vomitu rejecit. vid. Daniel Sennert. *Pract. Lib cap. 3. p. m. 302. seqq.* Ancilla rustica post varia symp vomitum ejecit frustum rubicundi attritiqve panni lutum erat frustulum panni flavi. Seqventibus di frusta plura panni cœrulei, viridis ac pellium qv

as, panni extimos margines, cannabim, pilos, collare dium, globulum ex pilis eqvinis factum, factam ex iisdem pro cingendô pileô, fasciam, folium herbæ alicujus sicn, per os ejecit, vid. Eliæ Camerar. *Dissertat. Taurinens. p.* 9. De variis insectis à virgine qvadam fascinatâ per vomitum rejectis v. Theod. Zwinger *Ephemerid. Acad. N. C. Cent. VII. obs. 26. p. 24. seq.* Puella nobilis annum agens decimum sextum rejecit ab incantatione glomeratos crines, tribulorum fasciculum, acûs æneas, & tandem oviformem massam atrô colore conspurcatam, qvâ dissectâ erupêre plures violantes formicæ, qvæ adeò horrendum fœtorem ex se exspirarunt, ut nullus in domô persistere posset. At cùm in agone esset, per vomitum laboriosissimè excrevit animal, pugni forma, colore atrum, caudâ oblongâ, totô corpore pilosum, muris instar, qvod postqvam in terram delapsum est, eximiâ pedum agilitate per domum obrepit & emoritur. vid. Zacut. Lusitan. *de Prax. medic. admir. Libr. 3. Obs. 139. fol. m. 140.* Noribergæ famula qvædam post insignes & miserabiles Ventriculi & Intestinorum torsiones per septimanas aliqvot continuas, in die sæpissime pilos conglobatos, acus, aciculas incurvatas, sangvinis grumos, ovorum cortices & alia vomitu rejecit, teste Johanne Helwigio *Obs. 74. p. m.* 237. Qvi etiam observatione seqventi aliûs ancillæ Noribergensis meminit, qvæ Anno 1669. vomitiones cruentas promiscuè sæpe cum pilis variis & filis lineis connodatis atqve conglomeratis, acubus, aciculis incurvatis, fragmentis cultrorum, clavorum, fragmenti vetusti, filis ferreis, nummis æreis, globulis ac fragmentis vitreis, ovorum putaminibus, &c. sustinuit seu experta est. Plura ejusmodi exempla reperies apud Gvil. Fabric. Hild. *Cent. 2. Obs. 43. p. m. 202.* Journal des Savans *Tom. 10. p. m. 147.* Joh. Wier. *Oper. Lib. 4. cap. 2. p. 281. seq.* Stephan. Blancard. *Collect. med. phys. Cent. 3. Obs. 78. pag.* 3?2. Joh. Schenck. *Obs. medicin. Lib. 3. fol. m. 334. & 337. & 458. seq. Lib. 7. fol. 843.* Casium

Casum etiam rarissimum de puellô, qvi intra viginti qvatuor septimanas ducenta & qvinqvaginta Insecta & alia insolita v. g. clavos, annulos, frusta seu testas patinarum, lapides, fasciculum pulchrorum capillorum, frusta albarum & rubrarum testarum Ovorum, cultrorum &c. vomitu rejecit, communicat Rosinus Lentilius *Miscell. medic. pract. Part. I. p. m. 81. seq. usque ad 96.* item *M. N. C. Dec. III. An. 4. Obs. 23. p. m. 52. seqq.* Qvem etiam Casum Georgius Abrahamus Mercklinus recenset *Tract. de Incantat. Cas. 1. a. p. 1. usque ad 17.* qvi Autor in observationibus seqventibus & ferè per totum Tractatum ejusmodi exempla annotavit. Meminit etiam Christianus Franciscus Paullini pueri Isenacensis tredecim annorum, qvi à propinatô emeticô erucam ex atrô flavam & duodecim minores ejusdem Coloris cum nidô earum, folium viride ribes, particulam scoparum, aciculam, particulam straminei culminis, pennam albissimam, frustulum Corii & bina stercoris columbini frustula rejecit. *vid. M. N. C. Dec. II. An. 5. Append. p. 75.* De ejusmodi morbô magicô Dietericus Eckhovius, Medicus Bergensis, seqventem Observationem, propriis oculis confirmatam ad Thomam Bartholinum misit: Bergis puerum qvatuordecim annorum ante biennium totius corporis lassitudo dolorosa corripuit, cum Ulceribus, qvæ unà cum pure modò ossicula modò piscium spinas emisere. Sex forsan elapsæ sunt septi manæ, ex qvibus in singultum incidit valde horrendum, q' ungves, qvos pili omni ferè ex parte instar funiculorum p tim circumvolvebant, partim inter se connectebant, acic incurvatas sibi invicem catenatim insertas, globulos ferre stanneos, tandemqve ligni frustum longitudine dimidium licem æqvans cum seqventium literarum levi incisione S D. rejecit, summô spectantium stupore & admiratione. roxysmi principiô dolorem qvendam in digitis sursum tim crus petentem, cutemqve instar muris erroneo mc

entem, moxqve deprimentem percepit: qvem mox (si ...n ita appellare liceat) digitorum motus convulsivus est ...ecutus, Organotriben, vario digitorum flexu musicum ...ddam melos ludentem, perfectissimè æmulans. Venter ...erea & pectus fluctuum more undoso motu mirâ vicissitu...ne modò elevabantur, modò subsidebant cum cervicis re...lexione admodum tortuosâ. Hæc tandem symptomata finiit singultus, jam nominata artificialia Ventriculô exturbans. Cun...cta autem, qvæ Ventriculô ita egurgitavit, bis iterum deglutiit, repetente interim prædictum ordinem totâ symptomatum se...rie, qvæ tertiô tandem convulsivô Ventriculi motu finitô ægrum torqvere desierunt: Difficillimum tamen fuit aciculas, Ungves &c. qvos lingvæ extremitas Ore subinde exserta continebat, excutere, cùm qvamcunqve astantium summam etiam manuum agilitatem subitaneâ lingvæ retractione eluserit, dentibusqve petierit, ut etiam vix, nec sine periculô, digitum morsui subtrahere potuerint. Et hoc omne oculis peregit exactè clausis &c. vid. Thom. Bartholin. *Epistol. medic. Cent.* 3 *Epist.* 60. *p.m.* 241. *seq.* Scribit etiam Johannes Baptista van Helmont *de Injectis Materialibus* §. 6. *fol. m.* 366. se Bruxellæ vidisse, Anno 1599. qvòd bos sumptis tribus herbis evomuerit Draconem caudâ angvillari, corpore coriaceo, Capite serpentino, Perdice non minorem.

§. 84.

An hæc revera in Corpore fuerint?

Utrum verò hactenus recensita revera in corpore extiterint vomituqve rejecta fuerint, vel annon potiùs præstigiæ dæmonis subsint? qværstio sanè difficilis decisionis est; hinc nonnulli Autores, res illas miras revera in Corpore fuisse morboqve causam dedisse, minimè credunt, sed diaboli subtilitate & velocitate imperceptibili inter vomendum Ori injectas vel extrà tantum admotas esse, adstantium interim oculis velceleritate ejus victis, vel fascinô delusis, vel interjectô corpore aëreô

aëreo, aut aliô modô, caligantibus, firmiter statuunt; sic prætigiatores manuum agilitate hominum oculos fallere possint, cur non etiam Dæmon, mille artifex, idem valeat, eaque intuentibus ostentare, qvæ nunqvam in Corpore fuerint, multis argumentis defendunt. Alii econtra res tales absurdas vera â dæmone corporibus insinuari, iterumqve exinde rejici, vel extrahi putant; Alii vero adhuc, Diabolum materiam corpori inferendam in minutissimas partes disjungere atqve deinde ingesta rursus compingere posse judicant, de qva materiâ vid. Joh. Wier. *Oper. Lib. 4. cap. 2. p. m. 281. seq.* Baldass. Timæi â Güldenklee *Lib. 7. Cas. 24. p. m. 232.* Dan. Sennert. *Pract. Med. Lib. 6. Part. 9. cap. 5. p. m. 413. seq.* El. Henr. Henckel. *de Phil. §. 53. seq. p. 72. seqq. 75.* Georg. Abrah. Mercklin. *Syllog. de Casib. Incantat. p. m. 151. seq. 154. sq. sq.* ubi pluribus de hac materiâ agit. Casp. Theoph. Bierling. *Thesaur. theor. practic. Cas. 35. Schol. §. 6. p. m. 471.* Henr. ab Heer *Obs. 8. p. m. 90.* Gottfr. Christ. Winckler. *M. N. C. Dec. I. An. 6. & 7. Obs. 1. Schol. p. 64. seq.* Nicol. Remig. *Dæmonolatr. Lib. 3. cap. 1. p. 301 sqq.*

§. 85.

Clysteres & Suppositoria. Qvandoqve etiam Enemata seu Clysteres & Suppositoria ano applicata per Os rejecta leguntur, v. g. Margareta Lauwera (de cujus monstroso morbô *vid. Act. Erudit. Lips. An. 1682. Novembr. p. 338. sq.*) Clisma ex emollientibus frigidis paregoricis injectum, omnium stupore horæ intra qvadrantem per Os rejecit. Id qvod etiam secundâ vice cum multis lapillis, nulli unqvam excrementis permixtis, factum est. Imprimis autem nephriticis, herniosis & iliacis Clysterum per Os rejectio familiaris esse solet, qvale exemplum ex Daniele Ludovico Ædituô Kœnigsbergensi, Clysteris injecti potissimam partem (oleô pelvi innotante liqvoreqve Chamomillam præcipue dolente) Vomitu rejiciente, refert Godofredus Schulzius *Martin. Cinabarin. p. m. 190.* In doloribus nephriticis Clys-

riculum penetrans vomitumqve minitans observavit Thomas Bartholinus *Cent. 4. Histor. 68. p. m. 369. seq.* In fœminâ viginti qvinqve annorum Vomitu enema rejectum annotavit Joannes Muraltus *Oper. chirurg. Obs. 207. p. m. 675.* qvi etiam à fœmina triginta octo annorum, Herniâ duplici laborante, Clysteres & excrementa vomitionibus crebris rejici vidit. *vid. M. N. C. Dec. II. An. 1. Obs. 118. p. 300.* Guilielmi Fabricii Soror ex tumore in Ingvine post varia symptomata tres Clysteres per Os rejecit, vid. Cornel. Stalpart van der Wiel *Observ. rar. Cent. 1. Obs. 57. p. m. 245.* vid. ipse Guil. Fabric. Hild. *Cent. VI. Obs. 70. fol. 587. seq.* ubi plura exempla. Dolore iliacô afflictus qvidam faber ærarius totum Clysterem injectum in instanti, flatibus per Os præmissis, per Os ejecit, juxta Andream Cnœffelium, *E. N. C. Dec. I. An. 3 Obs. 209. p. 385.* Filiolum trimulum, Diarrhœâ ex terrore laborantem, Clysterem horæ qvandrante vix elapso, pariter per Os reddidisse, refert Georgius Segerus *l. a. An. 9. & 10. Obs. 94. p. 244.* Puello nobili duorum annorum contra Vomitûs & alvi duritiem post alia tentata applicatur Clyster, sed dictum factum post horæ qvadrantem Vomitu ille integer rejiciebatur, teste Gabriele Claudero *ibid. Dec. II. An. 5. Obs. 194. p. 390.* ubi in Scholiô alia adhuc exempla adducit. Rejectionem Clysteris per Os semel se vidisse refert Vopiscus Fortunatus Plempius *Fundament. Medicin. Lib. 2. cap. 8. fol. m. 126.* In textoris filiô, sex annos natô, Clysteris vomitum ex colore & odore manifestissimè agnovit Petrus Borellus *Cent. I. Obs. 17. p. m. 26.* Puella qvædam Ileô laborans cum omnimodâ alvi obstructione fæces primò, hinc Clysteres injectos, vomitu rejecit: Imò triduô post inditum longum suppositorium per Intestina brevissimô tempore ad Os irrepsit. vid. Theoph. Bonet. *Sepulchret. Lib. 3. Sect. 14. Obs. 20. Schol. f. m. 913.* ubi plura exempla reperiuntur. Septem Suppositoria motu Peristalticô inversô per Vomitum rejici vidit Daniel Sennertus, hoc ut impediret, ultimum

ultimum ſvaſit Suppoſitorium filô ſextuplo ſatis firmiter alligari, putans ſic motui præternaturali reſiſtere poſſe; verùm Inteſtina & hoc abripuerunt & per Os unà cum filô rejecerunt. *vid. Ephemerid. Nat. Cur. Cent. III. & IV. App. p. 154.* In fœmina poſt Ictum Scorpionis Volvulô laborante Clyſterem per ſuperiora ſtatim redditum annotavit Franciſcus Evangeliſtius. *v. M. N. C. Dec. III. An. 1. Obſ. 20. p. 40.* Clyſterem innoxiè per Os rejectum annotavit Petrus Rommelius *ib. An. 7. & 8. Obſ. 39. p. 61.* Suppoſitorium opiatum cuidam teneſmonizanti Chirurgius qvidam imponi juſſit, unde poſteà ægrotus per horas qvatuor continuè qvievit, qvô in tempore ſuppoſitorium illud filo appenſum evanuit, hinc verò ad duos dies tam horribilem ſaporem patiens in ore percipiebat, ut aſſumere cibum non poſſet: propter qvod dictus Chirurgus vomitum provocavit, & tunc patiens ſuppoſitorium illud filo appenſum evomuit. vid. Johann. Schenck. *Obſerv. med. Lib. 3. fol. m. 332.* Plura exempla Clyſterum vomitu rejectorum *ibid. fol. 331.* reperies. vid. etiam Marcell. Donat. *de Medic. Hiſtor. Admirab. Lib. 4. cap. 3. p. 312.* talia qvoqve ſæpius in Praxi occurrunt.

§. 86.

Excrementa. Stercora ſeu excrementa alvina qvandoqve per os exitum qværere, partim ex hactenus allegatis, partim ex qvotidianâ Praxi liqvet, de qva tamen materiâ paulò inferiùs de Paſſione Iliacâ & Stercore per os rejectô, pluribus agemus.

§. 87.

Flamma ex Ventriculo. Flammam ex Ventriculô tam viventium, qvàm defunctorum hominum prorumpentem annotavit Thomas Bartholi. *Hiſtor. anatam. Cent. I. Hiſt. 70. p. m. 106.* Cùm enim Lug... mulieris cujuſdam Cadaver cauſum mortis inveſtigaturi M... reſeraſſent, ingens ex Ventriculô prorupit flamma univ... Ventriculi ambitum occupans, mox tamen extincta. ... flammæ credebatur Spiritus vini largiùs à muliere iſtâ ...

calidior Theriaces aqva, qvam Medicis ſvadentibus ægra ipſerat. Item Polonum Eqvitem tempore Reginæ Bonæ Sforſumptis duobus ardentis vini cyathis, flammam evomuiſſe exdeqve combuſtum, idem Autor cum aliô adhuc exemplo ibidem recenſet. Et *Cent.3. Hiſtor.56. p.m.9.* alia inſuper exempla refert: cuidam ſcilicet, ipſi noto, qvi urgentibus compotatoribus, ſpiritum vini hauſerat, flamma extra fauces tantùm extitit, ut loqvi neſciverit, qvam tamen aſſumptâ frigidâ extinxit. Item extra portam Hafnienſem repertus eſt ruſticus ex cujus collô flamma emicuit. vid. etiam Th. Bartholin. *de Luc. Homin. cap.18.p.m.154.* Imò ſecundum relationem Matthiæ Jacobæi paupercula qvædam fœmina Urbis Pariſienſis Spiritu Vini per ſolidum triennium ita in ſe ingurgitabat, ut aliô alimenti genere corpus nutrire recuſaverit, unde tandem tantum ardorem corpus concepit, viſceraqve ita incenſa, ut dum ſemel circa veſpertinas horas in ſellâ ſtramineâ ſeſe repoſuiſſet dormitura; ex ardore Corporis (fortaſſe ex ore) flammam conciperet, qvæ unà cum fœminâ manè reperta eſt in cineres redacta, & ita miſera mulier combuſta fuit, ut tota in fumum & cineres abierit, exceptô craniô & digitorum extremis, adeò ignis iſte inſtar fulminis ſubtilis & penetrans tota oſſa, qvæ ignis culinaris non feciſſet, in pulverem convertebat. v. Thom. Bartholin. *Act.Hafn.Vol.1.Obſ.118.p.m.212.ſeq.* Fœminam qvandam in morte flammas evomuiſſe refert Petrus Borellus *Cent.2.Obſ.69.p.m.169.* Patricium qvendam Erfurtenſem Caſparus Theophilus Bierlingius noctu vocatus invenit mortuum, flammâ ſpiritûs vini, qvem in nimiâ copiâ aſſumſerat, ex ore ejus exeunte. v. Bierling. *Theſaur. theoret. pract.Obſ.44. Schol.p.m.592.* In Curlandiâ tres Nobiles certatim ſpiritum vini hauſerunt, ſed exitu tam funeſtô, ut eorum bini, prorumpente è Stomachô flammâ miſerè perierint; tertius cognomen â piſe mutuatus

 Piſcis fortaſſe naturam

ram æmulatus, lauream ſpirituoſi helluonis vix aut ne vix qvidem reportârit, juxta Roſinum Lentilium *v. M. N. C. Dec. II. An. 10. App. p. 53. ſeq.* ubi flammas è ventriculis eorum, qvi ſe vini vel frumenti ſpiritu lautiùs invitant, ſæpius erumpere, in terris ſeptentrionalibus, cumprimis autem Poloniâ, Ruſſiâ, Curlandiâ, Livoniâ non eſſe inſolitum, addit. Huc pertinet obſervatio Johannis Jacobi Piſani de modô flammam in Ventriculô excitandi: Flamma, inqvit, ex ventriculô prorumpere & ſpiritûs vini accenſi inſtar cremare cernitur ex animali, ligatô priùs ſtrictiſſimè ore ſuperiore & inferiore filô validiſſimô, non tamen more anatamicô, ſcilicet per medium ligati interpaſſatô, ſed ſolùm ſimplici ligaturâ fortiſſimè cinctô. Tali modô ligatus Ventriculus, ſupernè qvidem ſupra infernè verò infra ligaturam exſcindatur, comprimaturqve binis manibus taliter, ut in unâ parte ſit qvacunqve turgens ac eminens evadat. Hôc peractô levâ manu teneatur, ne diſpareat eminentia; dextra verò cultellô anatamicô (adaptatâ priùs ab adſtante aliqvô candelâ digiti latitudinis diſtante) expeditè aperiatur, videbitur flamma inibi concepta coloris qvaſi cœrulei prodiens ad tempus, qvô Oratio Dominicalis recitari poteſt, qvandoqve ardens, & hanc flammam tali ritu non ſolùm in Ventriculô, verum & Inteſtinis curioſis Naturæ ſcrutatoribus reperire libebit. Inventor hujus flammæ extitit Bononiæ An. 1669. D. Andreas Vulparius, ibidem Anatomiæ Profeſſo[r] *v. M. N. C. Dec. I. An. I. Obſ. 77. p. 180.* Qvod autem hac ratio[ne] per artem fieri poſſe docetur, ut nimirum ex Ventriculis diſ[se]ctorum flamma prodeat, id etiam caſu accidere poſſe non [so]lùm docet Obſervatio ſuprà ex Bartholinô de muliere Lu[g]nenſi allegatâ, ſed etiam Philippus Jacobus Sachs a Lewen[h]... ex Johanne Ruſchiô aliud exemplum communicat: Caſu tuitô, inqviens, præteritô ſeculô in Italiâ hoc accidit, P... Theatrô Anatomicô, dum, cùm Anatomiæ Præfectus ca...

m accensam in manibus prope locum dissectionis, illius flatum halitumqve pingvem, fortuitô casu è disciffô stochô egredientem, inflammavit, qvod tum temporis casui præsentes Franciscus Bonamicus, egregius Philosophus, & Johannes Ruschius, Anatomiæ Professor Pisis, Fortunio Liceto communicârunt. Accidit hoc An. 1597. in muliere dissectâ, qvæ ante obitum qvatuor diebus nihil assumserat, corpus verò adeò ei flatibus tumidum, ut falsò prægnans habita fuerit: Cum deveniret ad Ventriculum, eumqve teneret Ruschius manu sinistrâ satis arctè, ipsum turgidum ac durum eâ parte redderet, sublatâ primâ tunicâ peritonæi communi, & duarum propriarum dissectâ carniosiori externâ, dum gladiolo punctim perforaret internam, adstante Scholare qvodam cum candelâ, repente & inopinatò foras exiit á factô foramine flamma, continuò cum strepitu perdurans illud temporis spatium, qvo ter dici potuit: videte, videte, vide. Color flammæ instar picis græcæ aut sulphuris ardentis, flavus ad viridem inclinans, absqve tamen notabili odore. Diutius putarunt duraturam fuisse flammam, nisi Ruschius eâ territus manum â compressione Ventriculi removisset. *v. l. a. p. 182.*

§. 88.

Circa finem Capitis qvinti qvorundam mentionem fecimus, qvi varia præternaturalia v. g. ferrum, cultros, vitra, lapides, ignem, &c. devorârunt; præsens caput claudere libet Italô illô, qvi juxta Joh. Muys *Chirurg. rational. Dec. 3. Obs. 6. p. m. 166. & Oper. p. 124.* ante aliqvod tempus Lugduni Batavorum post magnam aqvæ limpidæ copiam assumptam, eandem in varia Vasa crystallina, non limpidam, sed diversi coloris ac saporis in singulis Vasis, evomuit. Hujus Aqvivomi, ut ita dicam meminit etiam Heindentryk Overcamp *Oecon. animal. cap. 3. p. m. 56.* ubi talem artificem diversa vitra crystallina diversis atqve optimis oleis pro suô scopô imprægnata seu inuncta adhibuisse at- *Aqvivomi.*

qve

qve his oleis aqvæ post largiorem aqvæ simplicis potum, ab ipsô enchiresi qvadam, â juventute fortasse assvetâ, ex Ventriculô ad Os revocatæ, pro lubitu differentem colorem atqve odorem conciliasse putat. Ipse memini olim Lipsiæ in Nundinis eundem vel similem vidisse artificem, qvi in Theatrô publicô varias, seu vario odore & sapore impraegnatas aqvas, ex ore vel Ventriculô, uti dicebat, ad spectatorum desiderium in Vitra pura evomebat.

§. 89.

Bibo Melitensis. Huc etiam referendus Bibo Melitensis, nomine Petrus, qvi passim publica artificii sui edidit specimina: Hic epotis viginti vel triginta aqvæ ciathis pro lubitu spectantium celeriter revomuit & instar salientis ex ore fontis modò singulos cyathos ordine replevit, modò universam aqvam ad pedes viginti & amplius rejecit. Præterea pro cujusqve spectatoris arbitriô non aqvam tantùm limpidam reddidit, sed variis coloribus & saporibus differentem, modò aqvam rosarum, spiritum Vini, Vinum Hispanicum, rubrum, album &c. singulosqve cyathos singulari suiqve generis potû implevit eodem Vomitu. Fatebatur autem, jejunô Ventriculô vel vacuô feliciùs succedere experimentum; si enim post prandium statim vocaretur â Magnatibus, cogi se prius ingestum cibum revomere, anteqvam Ventriculum tantâ copiâ aqvæ replere posset. Expressurus h[...] modô haustos liqvores, solâ manûs pressione, abdomini[...] thoraci, rem confecit &c. v. Thom. Bartholin. *Cent. 1. Hi[...] p. m. 54. seq.* Prolixiùs de stupendô hoc Hydropota seqv[...] refert Johannes Nicolaus Binningerus *Observ. medicin.* C[...] *Obs. 4. p. m. 4.* Novembre anni 1649. vidi Basileæ, in [...] congregationis pistorum, Italum qvendam Melitensem [...] norum, Dominum Petrum de Monfredo, aliàs insigne[...] bibonem dictum, qvi theatro insistens ex collocatis a[...] tanâ plenis situlis (ore prius tepidâ, coram omnib[...]

i & ultra limpidæ cyathos, unô tenore hauriebat: Moxtô Ventriculô claram, ut biberat, longissimè eructabat. factô ejusdem aqvæ, nudô & apertô thorace, ebibit rurnon minùs triginta haustûs, ex vitris crystallinis nitidissi-: qvæ abluit iterum & ordine disposita implevit, pro speantium lubitu, vini rubri & albi, Francici, Burgundiaci, Hianici, Rhenani diversis generibus: cerevisiâ, aqvâ rosarum, orum aurantiorum fragrantissimâ & vini spiritu. Apprehensos simul tres vacuos cyathos, unô momentô tribus diversissimis liqvoribus, qvotiescunqve cupiebat, obedientissimô ventriculô, complebat. Aqvam vitæ, rosarum & alios olfeci liqvores, qvos ex colore & odore coactus sum sinceros credere; gustârunt qvidam minimè decepti. Ut autem præstitis major adhiberetur fides, & fraudis omnis tolleretur dubium, Strophiola plurimorum bene olentibus undis perspersit, & petitâ candelâ, qvædam illorum in aqvam vitæ intincta accendit ad spiritûs consumptionem, omnium sanè videntium stupore. Tandem superpondii locô, unô flatu, vinum rubrum, lac & oleum in separata vitrea receptacula non successivè sed dextrâ levâqve celerrimè motô capite distinctè rejecit. Desuper infusos & haustos liqvores solâ lumbi dextri vel utriusqve compressione revomebat, diversa, ut ante dictum, specie, naturali beneficiô, sicut asserebat. Latitasse autem artificium nullus dubito, qvale verò, ratione asseqvi non licuit hactenus. Vitra enim coloribus imbuta fuisse, credere plusqvam puerile est: eluebat enim, & â spectatoribus mutuò qvædam sumebat: liqvores etiam ore eructati non colore solô, sed & odore, sapore, consistentiâ & substantiâ rem ipsam referebant. Vesiculas in palatô diversis illis liqvoribus plenas detinuisse, qvas novisset pro lubitu dentibus mordendo aperire, incredibile est: os enim, intrusis digitis, utrinqve diducebat, congruè loqvebatur absqve buccarum ullo tumore; qvod sanè fieri non potuisset, si cir-

ſi circitr triginta diſſimili liqvore repletas veſicas, unciarum qvinqve vel ſex capaces, qvantum in cyathos effundebat, in ore continuiſſet. Qvod fiſtulam in palato habuerit, per qvam juxta colli ductum, plumbeus canalis ritè adoptatus, ad inferiora tenderet, veſtimentis elatioribus contectus, cui canali vel tubo varias infernè alligâſſent veſiculas, dictis liqvoribus turgentes, qvæ compreſſæ ex ore per tubum ſalirent, nec veroſimile eſt. Elevatô enim gutture, nudatô pectore, aqvam è ſublimi in os jaciebat: qvâ actione, omni dubiô procul, fiſtula & canalis apparuiſſent; deîn vix concipi poſſet, qvomodo per unum vel diverſos tubos in ulcus vel foramen palati intruſos, ſine confuſione potuerint tam diverſi liqvores deduci? imò à lateribus agitatô celeriter capite in diverſa receptacula tria, vinum rubrum, lac & oleum diſtinctiſſimè & cum impetu refundi? Qvod in cyathis fuerit fucus talis, ut, licet pleni apparerent ob denſitatem, vacui tamen eſſent, nec tantum aqvæ biberit potor, ac bibiſſe videbatur: nec id veritatis habet qvicqvam; contigit enim videre cunctis, qvolibet plenô vitrô factum in os depluvium. Plures inde ejusmodi bibones videre contigit, ſed infinitis paraſangis ab illô diſtantes. Hæc Binningerus.

CAPUT VIII.

De Inteſtinorum ſtatu naturali & præte[r]naturali, eorumqve Motu periſtaltico.

§. 1.

Inteſtina. VEntriculo, de qvô hactenus prolixè egimus, ann[ectun]tur Inteſtina ſeu longi illi anfractuoſi & memb[ranacei] Canales, â Pylorô ad Anum usqve protenſi,

cationi, secundum qvosdam, continuandæ & absolvendæ, juxta alios verò tantummodo Chylo â fecibus secernendo, hisqve extra corpus protrudendis & excernendis destinati, de qvibus hoc in Capite agemus.

§. 2.

De horum Anatome, Structurâ, tunicis fibrisque evolvantur Anatomici, Capite sextô de Ventriculô allegati, qvorum alii eadem ex tribus tantùm, alii ex qvatuor Tunicis componi statuunt; Videatur etiam Francisc. Glisson. *de Ventric. & Intestin.* in Mangett. & Clerc *Bibliothec. anatom. Tom. I. fol. m. 78. item fol. 94. seqq. 102. seqq.* Daniel Tauvry *Anatom. nov. Part. I. cap. 2. p. m. 17. seq.* Petr. Dionis *Anatom. Demonstrat. 2. p. 157.* Philipp. Verheyen *Anatom. corpor. hum. Tr. 2. cap. 10. pag. m. 85. seqq.* Thomas Willis. *de Medicament. Operat. Sect. I. cap. 2. p. 14. seq.* Laurent. Heister. *Compend. anat. n. 210. seq. p. 60. seq. 62. seq.* Nathan. Highmor. *Corpor. human. Disquisit. anat. Lib. 1. Part. 2. cap. 4. fol. m. 25.* Essais d' Anatom. *Disc. 2. p. m. 118. seq.* Caspar. Bartholin. *Specim. Histor. anat. cap. 2. p. m. 20. & 38. seq.* Petr. Linsing. *Institut. med. p. m. 40.* Frider. Ruysch. *Thesaur. anatom. IV. p. m. 4. & 40. Thesaur. VI. pag. 4. 8. seq.* Nicol. Blegny *de Art. Herniar. Curat. in Zodiac. Med. Gallic. An. 1. p. 194.* Maurit. Hoffmann. *Idea Machin. human. anat. physiolog. Sect. 5. p. 36.* Dominic. de Marchett. *Anatom. cap. 3. p. m. 21. 29. seq.* Fibras Intestinorum, qvæ pro annullaribus habentur, esse revera spirales, docet Autor qvidam anonymus, cujus Dissertatiunculam communicat Gvilelmus Cole *de Febribus intermittent. Append.* De Ventriculi & Intestinorum in cadavere separatione, extractione & præparatione vid. Barthold. Kruger. *Anatom. curios. Deodid. cap. 3. p. 5. sq.*

§. 3.

De Glandulis intestinalibus earumqve usu vid. Corn. Stalpart van der Wiel *Obs. rar. Centur. poster. Obs. 24. Schol. p. 260.* ubi non modò Glandulas in hominum Intestinis jamjam Hippocra-

crati fuiſſe notas, ſed etiam plurima de dictis glandulis recenſet; Joh. Viridet. *de prim. Coction. Part. 2. cap. 2. p. m. 259. ſeq.* Dan. Tauvry *Anatom. cap. 20. p. 19. ſq.* Clerc & Mangett. *Bibliothec. anatom. Tom. I. fol. 111. 137.* Pæon. & Pythagor. ſive Joh. Jac. Harder. & Joh. Conrad. Peyer. *Exercitation. anatom. & medic. p. 128. 130. ſq. 133. 136. 175. 177. 179. 182. 212.* Stephan. Blancard. *Anat. reform. Part. 2. cap. 21. p. 30. ſeq. 34.* Theod. Zwingerus M. N. C. *Dec. II. An. 6. Obſ. 234. p. 543.* item Joh. Conradus Peyerus *ib. Obſ. 132. p. 273.* Novarum glandularum Inteſtini duodeni mentionem facit Johannes Conradus Brunnerus *ib. Anno 5. Obſ. 241. p. 464.* Idem Jo. Conr. à Brunn Tractatum de Glandulis duodeni 1715. edidit. Item Johannes Jacobus Harderus *Dec. III. An. I. Obſ. 96. p. 151. Act. Erudit. Lipſ. An. 1716. Menſ. Januar. p. 39. 41.* Joh. Gvil. Pauli *Annotat. in Joh. van Horne Micocoſm. §. 22. p 46.* Joh. de Muralt. *Clav. Medicin. Exercit. 8. p. 351.* De glandulis Inteſtini cœci *v. Frid. Ruyſch. Theſ. II. p. 42.* Et Thomas Williſius *Pharmac. ration. Part. I. Sect. 1. cap. I. p. m. 20.* tunicam villoſam ſeu glanduloſam delineat. vid. etiam J. Nicol. Pechlin. *de Purgant. Medicament. Facultat. cap. 36. p. 509. 511. ſq.* Peculiarem etiam Tractatum de Inteſtinorum glandulis edidit Jo. Conr. Peyerus. Cujus etiam vid. *Parerg. anat. Exercitat. 2. p. 5. ſq.* Extremitatem Inteſtini cœci qvaſi ex rotundis glandulis conflatam eſſe, ſimilemqve ſubſtantiam in Inteſtinô qvoqve tenui reperiri, ſcrib[illegible] Thomas Bartholinus *Act. Hafnienſ. Vol. I. Obſ. 136. p. 280.* N[illegible] ſolùm in homine harum glandularum plurimas, ſed etiam [illegible] canibus earum manipulos obſervavit Johannes Bohnius, h[illegible] inde per horum inteſtina diſperſos, qvi, qvià nerveam t[illegible] cam penetrare, & in muſculoſâ radicari videntur, per har[illegible] communem transparentes & qvaſi extuberantes facillin[illegible] commodiùs, qvàm in facie Inteſtinorum interiore depre[illegible] ſolent, videnturqve illa corpora ſphærica & tubulata, [illegible] duodenô prope Pancreatis communicationem Pechlini

in Cane animadvertit, plexum hujus intestini constituisse. Ratione autem Experimenti, qvod Johannes Nicolaus Pechlinus *l. a. p. 509.* describit, notetur, illud frustaneô successu â Johanne Bohniô fuisse adornatum, licet Intestinorum Canis plurimas intercapedines filô constrinxerit, haud scilicet tumorem ingentem, aut saltem notabilem (qvamvis Autor hunc statim exoriri perhibeat) in partibus Intestinorum interceptis, multò minus serum ex iisdem apertis stillare conspexit, juxta Annotata & Observata ex Collegiô ejusdem anatomico-experimentali Manuscriptô, vid. etiam Joh. Bohnii *Disp. de Menstr. Universal.* §. 10.

§. 4.

Vulgo Intestina in tenuia & crassa, & qvidem, juxta Eman. Koenig. *Regn. animal. p. 92.* ob tunicarum crassitiem & contentorum fluiditatem dividi solent, ad qvorum priora duodenum, jejunum, ileum; ad posteriora verò cœcum, colon & rectum referuntur; qvæ tamen Divisio, juxta Joh. Bohnii *Circul. anatom. physiol. Progymn. XI. p. 161.* non æqvè ratione substantiæ aut etiam tunicarum tenuium vel crassiorum est toleranda; sic enim duodenum, qvod ad tenuia refertur, cœcô & colô crassius; nec etiam ratione Capacitatis, utpote cujus intuitu idem cœcum tenuibus foret accensendum; sed potius ratione contentorum seu fæcum, qvia Intestinorum tenuium contenta etiam tenuia, molliora & fluxilia magis, crassiorum verò compactiora, crassiora & solidiora conspiciuntur; illic chylô adhuc diluta, hic eôdem destituta. vid. etiam Jo. Maurit. Hoffmann. *Idea Machin. human. anatom. physiol. Sect. 5. p. 36.* Intestina fibris qvibusdam veluti laciniis aut appendiculis distincta luteis in hominis suspensi cadavere sectô se observâsse, refert Marcus Aurelius Severinus *de recond. Abscess. Natur. Lib. 4. cap. 9. §. 9. p. 192.* *Divisio.*

§. 5.

Circa hanc Intestinorum divisionem ratione Intestini cœci adhuc notandum venit, â plerisqve Anatomicis pro Intestinô *An crass nea*

cœcô haberi appendicem illam lumbricalem circa principium Inteſtini Coli; qvæ tamen ſententia aliis tam Veteribus, qvàm modernis Autoribus diſplicet, ſiqvidem juxta Thom. Bartholin. *Anatom. renov. Lib. 1. cap. 11. p. m. 90.* Veteres per Inteſtinum cœcum globoſam illam & capacem partem ad principium Coli, intellexerunt. Item Henricus Smetius *Miſcellan. medic. Lib. 10. p. 539.* inqvit: Non poteſt meô judiciô pro cœcô inteſtinô haberi appendix illa, qvæ in modum crasſiuſculi contortiqve lumbrici principiô Coli in dextrô Iliô annata conſpicitur, qvum tam exiguus ejus ſit meatus, ut vix ſpecillum crasſiuſculum admittat, tantum abeſt, ut in illô excrementum alvi crasſius primô formari poſſet. Adde qvòd cœcum non tenuioribus Inteſtinis, ſed crasſioribus annumeretur. Iſta autem appendix tenuibus longè tenuior & gracilior exiſtit, neqve eſt pervia. Et Philippus Verheyen *Anatom. Corpor. hum. Tr. 2. cap. 10. p. m. 80.* ſcribit: Inteſtina craſſa ſtatuuntur tria: cœcum, colon & rectum. Qvid verò per Inteſtinum cœcum intelligi debeat, inter Autores non convenit. Egreditur ex Inteſtinô craſſô, ferè ubi Ileon ipſi connaſcitur, qvædam appendix longitudine qvinqve digitorum transverſorum circiter, craſſitie digitô minori inferior, qvæ ſuper Inteſtinum craſſum ſe ad inſtar Vermis contorti ſternit. Hanc appendicem multi habent pro Inteſtinô cœco, ſed, me judice, perperam. Omnes enim cœcum Inteſtinis craſſis annumerant; iſte verò proceſſus ſeu appendix nullô fundamentô craſſum dici poteſt. Qvocirca meliùs cum veteribus cœcum nominabis partem illam globoſam Inteſtini craſſi, qvæ ab inſertione Inteſtini Ilei deorſum pendet, ſitam in dextrâ Ilei regione, Reniqve ejusdem lateris annexam. Eſt enim hoc verè craſſum atqve omnium Inteſtinorum amplisſimum, at longitudinem qvatuor transverſorum digitorum vix attingens. Eſt etiam cœcum, qvia parte inferiori clauſum eſt, ſuperiori Inteſtino Colo continuatum. Idem Autor etiam *p.*

84.

84. non modò Intestinum cœcum sed etiam Processum vermiformem depingit & *p. 90. sq.* hunc Processum a cœcô intestinô ratione usûs hôc modô distingvit: qvia majori difficultate præcluditur via flatibus, qvàm materiæ crassiori, idcircô, ne facilè ex Colô ad tenuia Intestina regurgitent, opponitur processus vermiformis, in qvem materia flatulenta à pariete finali Intestini cœci repercussa, tanqvam in proximum hospitium divertitur. Rem autem sic se habere docet experientia; qvippe si ex partibus Coli remotioribus fæces (qvibus in cadavere ordinariè flatûs sunt adjuncti) versus ejus principium adigas, illæ orificium Ilei super valvulam præterlabentes, in Cœci cavitatem usqve ad notabilem ejus distentionem colligentur, appendice vermiformi interim solô flatu turgidâ. Ejusdem qvoqve sententiæ est Stephanus Blancardus *Anatom. reform. Part. II. cap. 2. p. 24.* Excipit, inqviens, Intestinum Ileum aliud, cœcum dictum, crassorum primum, ad instar sacculi propendens, & exitum alterô extremorum non habet: Duplex dicitur, nempe qvod jam explicuimus, & propriè pro cœcô habendum, semper ferè stercore repletum, satis amplum in hunc usum fabricatum videtur, ut excrementa, qvæ a Colô, ab aliis excrementis infarctô, admitti non poterant, in cœcum diverticuli gratiâ transeant, donec tandem Colon se ab hôc onere per anum liberaverit. Alterum secundum vix cœci nomen meretur, cùm instar Vermis juxta hoc Intestinum propendeat: ab intestinorum numerô ferè excludendum est, qvia vix Capacitatem notabilem habeat &c. Secundum Petri Dionis *Anatom. Corpor. hum. Demonstrat. 2. p. 163.* crassiorum Intestinorum primum est cœcum: sic dicitur, qvoniam sacci formam referens unicum habet orificium, qvod ipsi est pro ingressu & egressu. In Hypochondrio dextro situm est inferiùs, qvàm ren dexter, ubi Peritonæo strictè annexum est. Appendicem habet figuræ oblongi vermis, ex trium ligamentorum Coli junctione

ctione conflatam. vid. etiam Gothofr. Mœbii *Physiolog. cap. 12. p. 216.* Joh. Riolon. *Enchirid. anat. Lib. 2. cap. 18. p. 110.* Et juxta Verba Johannis Gottfr. Bergeri *Physiolog. cap. 7. p. 143.* Intestini Ilei Corpus anteqvam in Colon explicetur, ex latere processum illum vermicularem, multis intus refertum glandulis, qvem complures hodie monoculum cœcumve Intestinum nominant, sed inter crassa immeritò referunt, emittit. Fridericus Ruyschius *Thesaur. anat. II. p. 49.* Intestinum, vulgo cœcum dictum, appellat Processum vermiformem. De supra allegatâ atqve distinctâ Intestinorum denominatione ita scribit Realdus Columbus *de Re anatom. Lib. II. cap. 5. p. m. 419. sq.* Veteres Anatomici Intestina in sex partes distinxêre, distinctisqve singulas nominibus appellavere. Ego vero, si post tot seculorum recepta vocabula novi aliqvid in medium proferre fas esset, Intestina duo esse dicerem, qvorum alterum tenue est, crassum alterum. Plura vide infra §. 39.

§. 6.

Longitudo Intestinorum.

De Intestinorum Longitudine constat ex Anatomicis, qvod si â Mesenteriô, cui annectuntur, dissoluta atqve extensa fuerint, facile sextuplò vel septuplò longiora sint, qvam ipse homo, seu subjectum illud, de qvô desumpta sunt; qvanqvam interdum adhuc longiora deprehendantur; Inqvit enim Johannes Riolanus *Anthropogr. Lib. II. cap. 14. f. m. 100.* semper observavi, qvod scriptum est â Recentioribus, resecta in Pylorô & Podice Intestina septies corporis longitudinem æqvare, & si desit aliqvid, adde Oesophagum, mensuram istam invenies. Interdum etiam observavi, non tantùm septies, sed etiam novies Corporis longitudinem æqvâsse. Archangelus Piccolominus vult, esse metienda pro totius corporis mensurâ & altitudine, multiplicatis pedibus per sex; ut si corpus sit qvinqve pedum, Intestina sint triginta pedum, palmo uno minùs semisse, qvodsi corpus sit sex pedum, Intestina triginta sex pedum sint, palmô unô minus semisse.

misse. In feminâ ob Infanticidium capite plexâ Intestina ulnas viginti duas cum dimidiâ longa se observasse refert Adamus Brendelius *Obs. anat. Dec. II. Obs. 4. p. 15.* De Intestinorum longitudine ita scribit Cosmopolita *Hist. nat. p. 178.* Intestina hominis hunc in finem Natura fabricavit longissima, qvò diutiùs fæces alvinæ retineri possent, ac homo gulæ non nimium inserviret; cùm plura animalia reperiantur esse voracia, qvæ Intestina minùs longa obtinuêre.

§. 7.

Intestina parva. Interim tamen etiam qvandoqve breviora longè reperiuntur Intestina, v. g. in Baronissâ, qvæ sæpius & multa in unô die comedere cogebatur, Intestina tantum tria apparuerunt, jejunum, Colon amplum solitôqve crassius, & rectum; horumqve longitudo non qvatuordecim ulnarum Patavinarum, secundum Spigelium, sed tantum trium visebatur, juxta Antonium de Pozzis *M. N. C. Dec. I. An. 4. & 5. Obs. 30. p. 31. sq.* Monspessuli dissectus qvidam voracissimus unicum habuit Intestinum amplissimum in S Romani modum inflexum sine ullâ aliâ revolutione. Plura ejusmodi exempla jam suprà *Cap. I. §. 14.* allegavimus. Ex tali autem Intestinorum parvitate nonnulli Voracitatem derivant, unde etiam scribit Petrus Dionis *Anat. Demonstr. 2. p. 156.* qvòd, si unicum Intestinum habuisset homo, indesinenter edere coactus fuisset, ut solent Lupi cervarii & corvi aqvatiles, eò qvòd brevissima habeant Intestina. In Monstrô hermaphroditico Intestina omnia fuerant æqvalia, præter rectum magis vastum; mirum verò in modum sibi erant implicita & convoluta, nec non faciem Intestinorum ferè glirium aut murium præ se ferebant. juxta *Act. Medic. Berolin. Vol. IX. p. 64.*

§. 8.

Intestina nim. angu[sta] Qvandoqve Intestina in statu præternaturali modò nimis coarctantur & angustantur; modò excessivè expanduntur & distenduntur. Exempli gratiâ Intestinum jejunum in Nobili qvodam

qvodam pigrâ alvô vexatô in apertione Cadaveris ita angustum & cartilaginosum est deprehensum, ut vix per illud Chylus defflueret, uti ex Balloniô refert Thomas Bartholinus *Cent. 4. Histor. 40. p. m. 320.* In hydropicô Capitaneô Intestinum duodenum diversis in locis tam arctè coalitum erat, ut gyrata ejus angustia vix Calamum scriptorium admitteret, juxta annotationem Ambrosii Stegmanni *M. N. C. Dec. III. An. 5. & 6. Obs. 168. p. 382.* Nobilissimus Eqves, Carolus Nuvolanus, jam in seniô constitutus alvi suppressionem incurrit, qvam neqve medicamentis, nec Clysteriis arcere poterant Medici, qvi post mortem Intestinum rectum in parte superiori ita per digiti transversi longitudinem coivisse ac coaluisse invenerunt, ut vix tenuioris funiculi crassitudinem æqvaret, utrinqve in confiniô intestini partibus in tumorem qvendam veluti glandulosum elevatis. vid. Marcell. Donat. *de Medic. Histor. mirab. Lib. 4. cap. 10. p. 350. seq.* Monialis cujusdam & alvum non nisi decimô qvoqve die reddentis Intestina altiore collô constricta adeò angustum iter relinqvebant, ut dejectiones ægrè transmitti possent, teste Antoniô Beniveniô *Obs. medicin. cap. 34. p. 188. seq.* Imò plenarium Intestinorum coalitum observavit Johannes Rhodius *Centur. 2. Obs. 82. p. 95.* Scilicet Militi cuidam Patavii Dysenteriâ laboranti mutuô utriusqve lateris ulcerati contactu Intestina coaluêre; unde Venter suppressus tandem mortem accivit. v. etiam Ant. Beniven. *l. a. cap. 32. p. 184. seq.* Sæpe etiam plenarius Intestini recti coalitus alviqve constipatio occurrit, ita ut excrementa per aliam viam egerantur, de qvâ excretione paulò inferius agemus.

Coalita.

§. 9.

Nimis expansa.

Nimis econtra expansorum Intestinorum exempla varia annotârunt etiam Medici; e. g. ad brachii magnitudinem Intestina tenuia elevata in Parochô qvodam annotavit Johannes Michael Fehr, *v. ipsius Tract. de Absinth. p. 131.* In Guilelmi Fabricii, Hildani,

Hildani, Infante septendecim dierum post mortem apertô, omnia Intestina, exceptô cœcô, flatibus extensa sunt conspecta, non secus ac laniones intestina qvadrupedum, cùm illa conservare student, inflare solent. v. dicti Guil. Fabric. Hild. *Obs. chir. Cent. 3. Obs. 74. Oper. f. 257.* Sartor qvidam sex & triginta circiter annorum tenuisqve texturæ, Ventris flatu per inferioris gutturis rimam prorupturô, sed ob præsentiam honoratiorum hominum ex intempestivâ verecundiâ cohibitô atqve suppressô, primò in Colicam incidebat & mox abdomen in insolentiorem attollebatur intumescentiam. Post hujus obitum factâ, adactô in abdomen cultellô, levi saltem incisione, illicò magnô strepitu, fœtidissimum flamen ipsissimum malè olentem Ventris crepitum æmulans proripuit, qvô confestim abdomen totum concidebat, Ventriculus autem unâ cum omnibus omninò intestinis immane qvantum inflatissimi utriculi ad instar distentus erat, annotante Georgiô Abrahamô Mercklinô *M. N. C. Dec. III. An. 3. Obs. 142. p. 254.* In puerô circiter decem annorum, qvi aliqvot ante obitum annos continuè de dolore in sinistrâ abdominis parte universôqve ventre conqvestus fuerat, Petrus Pawius Ventriculum admodum exiguum, Intestina autem omnia mirum in modum distenta & veluti inflata, reperit. v. Paw *Obs. anat. 4. p. 8.* In Maniacô Intestina, rectum & colon, tantæ molis & magnitudinis fuêre, ut omne reliqvum occuparent abdominis spatium, teste Theodorô Zwingerô *M. N. C. Dec. II. An. 6. Obs. 234. p. 543.* Item in puerô, qvi ingentibus ventris inferioris tormentis cruciatus obierat, Intestina omnia occurrerunt vacua, & ita ventô distenta, tanqvam si vi qvapiam externâ, ut exsiccarentur, inflata fuissent: atqve acqvisitâ per distentionem hanc mole & duritie ita compresserant Hepar, ut manifesta eorum sibi impressa gereret vestigia. Attamen utrobiqve in duodenô & in rectô loca qvædam trium transversorum digitorum magnitudine ventô vacua ita conciderant, ut parietes Intestinorum sibi

 agglu-

agglutinati viderentur, nec flatum transmitterent, juxta Theodor. Kerckring. *Spicileg. anatom. obs. 50 p. 170.* In filiolô unius anni à Colicis doloribus & flatibus per aliqvot dies miserè afflictô demumqve mortuô Ventriculus maximè â flatibus erat distentus, atqve omnia Intestina tam pellucida transparebant, ut etiam multis in locis compuncta statim conciderent, observante Theophilô Bonetô *Sepulchret. Lib. III. Sect. 14. fol. 892. sq.* ubi plurima ejusmodi exempla congessit. Intestina tantopere distenta, ut femoris crassitiem certis in locis adæqvare viderentur, atqve ex compressione disrumperentur, in puerô hydropicô observavit Felix Platerus *obs. med. Lib. 3. p. 657.* *v. insuper M. N. C. Dec. II. An. 10. obs. 394. sqq. p. 401.*

§. 10.

[...]um expansum. In specie Intestinum sic dictum cœcum sive processus vermicularis interdum nimium expanditur, illudqve in Virô sexagenariô majori ad pugni magnitudinem distentum observavit Augustinus Hermannus *M. N. C. Dec. I. An. 2. Obs. 175. p. 273.* In Muliere qvadragenariâ hydropicâ Intestinum cœcum Paulus Moth adeò expansum observavit, ut Infantis trium annorum brachium supra cubitum æqvaret; & apertum materiâ glutinosâ scatuit. vid. Thom. Bartholin. *Act. Haffniens. Vol. I. Obs. 8. p. 34.* Cùm eqvum generósum & validum, Rege Daniæ, & aliqvot Proceribus Spectatoribus, deartuaret atqve ad structuram Sceleti eqvini exossaret Simon Pauli, ex abdomine illius, machinis tormentariis suspensi & moribundi, dissectô sponte prorupit Intestinum stupendæ magnitudinis, crassitie suâ truncum aut caudicem imum Pyri aut Mali annosæ arboris æqvans, longitudine ulnam integram Seelandicam cum dimidiâ superans; qvod cùm Simon Pauli accuratiùs lustraret ac tractaret, id cœcum esse Intestinum observavit. vid. Sim. Pauli *Qvadripart. Botanic. Class. II. p. 84.* Item Conradus Peyerus in eqvâ recens mortuâ dissectâ Intestinum cœcum & Colon abdominis præ-

præcipuam implere partem observavit, vid. ejusdem seu Pæon. & Pythagor. *Exercitat. anat. 28. p. 153.* In Castoris fœminini sexûs anatome Intestinum cœcum manûs latitudine, longitudine Ulnæ majoris & amplius observatum legimus in Justi Schrader. *Obs. anat. med. Dec. II. Obs. 9. p. 212.* In Mure Alpinô Intestinum cœcum capacitate suâ proportionem reliqvorum nonnihil excedere annotavit Guilelmus Fabricius Hild. *Observ. Chirurg. Cent. VI. Obs. 97. fol. 630.*

in Castore.

in Mure Alpino.

§. 11.

Pariter etiam Intestinum Colon â variis causis nimium qvantum extensum reperitur. v. g. Rustici cujusdam filius a tenerâ infantiâ per duas hebdomadas alvi laborabat obstructione, atqve post hoc tempus seqvebatur ejusdem apertura; qvâ peractâ denuò alvus obstruebatur, & finitis duabus septimanis eadem iterum soluta officium suum faciebat. Qvô malô cum variis symptomatibus ad annum decimum octavum continuatô, debitum naturæ in florente ætate solvit. Incisô abdomine Intestinum Colon a fine cœci sensim paulatimqve ampliatum, & qvâ infra Ventriculum excurrit, maximè expansum formam fermè novi Ventriculi referebat &c. vid. Adam. Brendel. *Obs. anat. Dec. I. Obs. 20. p. 11.* Imprimis â flatibus Intestinum Colon distendi solet; hinc scribit Johannes Fernelius *Patholog. Lib. 6. cap. 10. p. m. 159.* cohibendi flatûs consvetudine non paucos se animadvertisse, qvibus dilatatum Colon Intestinum brachii amplitudinem adæqvârit. Tales etiam plures vidit Dominicus Panarolus, sed aliqvando hanc magnitudinem in Juvene febre putridâ mortuô superâsse observavit, in hoc enim vincula seu fasciæ ipsius Intestini relaxatæ ad immensam molem Colon crescere reliqverunt. vid. Dominic. Panarol. *Pent. 4. Obs. 26. p. 126.* In puerpera Intestinum Colon ita expansum deprehendebatur, ut filô tres partes Ulnæ longo vix comprehenderetur, observante Philippo Jacobo Hartmanno *M. N. C. Dec. III. An. 9.*

Colon.

An. 9. & 10. Obſ. 102. p. 189. De Inteſtinô Colô mirum in modum â flatibus diſtenſô ita ſcribit Johannes Petrus Albrechtus: Remotis abdominis integumentis, uter qvaſi globoſus mirè â flatibus expanſus cum impetu proſiliebat; primôqve intuitu nihil fermè de cæteris Inteſtinorum partibus vidimus; ita namqve ille ſuperiorem abdominis regionem vaſtâ ſuâ mole adimpleverat. Hunc igitur globum flatulentum dum accuratiùs ſcrutaremur, admirandi anſa dabatur, præſertim, cùm ſolam, qvæ factô ſub Epate flexu transverſim ſub fundô Ventriculi pergit, Inteſtini Coli portionem, tam intenſè dilatatam eum produxiſſe, reliqva verô Inteſtina ſana ac ita extenuata conſpiceremus, ut flatûs, qvi in illis forſan commorari potuiſſent, ad dictum diverſorium qvaſi omnes refugiſſe viderentur. A nimiâ diſtenſione tunica exterior in nonnullis locis rupturam Gangrænamqve minabatur. *vid. M. N. C. Dec. II. An. 6. Obſ. 11. p. 34. ſq.* Simile exemplum admirandæ magnitudinis Inteſtini Coli & recti ab alvi obſtrùctione, recenſet Theodorus Zwingerus *l. 4. Obſ. 234. p. 542.* Scilicet in nobilis Juvenis mente capti Ventre apertô Inteſtina rectum & Colon omne occuparunt Abdominis ſpatium. Inteſtinum rectum ab inferiore ſui parte, ubi ſtupendô hiatu terminabatur, ad Colon usqve fecibus alvinis compactiſſimis ita infarctum & oppletum fuit, ut mera Cloaca videretur, & hoc filô menſuratum Ulnam cum tertiâ qvadrantis parte craſſum erat. De mirâ dilatatione & prolapſu Coli, & aliis ſymptomatibus Epiſtolam ad Joh. Mariam Lanciſium ſcripſit Januarius Jannelius. *v. Ephemerid. Acad. N. C. Cent. IX. & X. App. p. 509. ſq.* Hactenus allegata Exempla ſeqventem Obſervationem in memoriam mihi revocant: Generoſiſſimus Comes de C. poſt largum prandium eqvum aſcenſurus ex alterô latere in terram, lapidibus ſtratam, prolapſus, per aliqvot dies de abdominis intumeſcentiâ, flatibus incarceratis & borborygmis, præcordiorum anxietate alviqve conſti-

Obſervatio.

patione

patione pertinaci conqverebatur, qvibus Symptomatibus sæpissimè suffocationis metus superveniebat. Primis eqvidem â lapsu diebus alvus Clysteribus stimulata respondebat, postmodum verò neqve flatus, neqve feces per Enemata vel alia Medicamenta interna provocari vel educi poterant, qvamvis etiam pro meliori Clysterum operatione tubulus extraordinariæ longitudinis applicaretur; ut ita dictus Comes ex nimiâ, inæqvali tamen, abdominis intumescentiâ post aliqvot dies qvasi suffocaretur. In cujus dissectô abdomine ratione Ventriculi & Intestinorum seqventia observata digna occurrebant: 1) Ventriculus non in situ consvetô, sub diaphragmate transversim, sed deorsum versûs super Intestinis tenuioribus ultra umbilicum & versus hypogastricam sinistri lateris regionem situm suum habebat. 2) Intestina, aliàs tenuia dicta, admodmodum erant inflata, ut etiam brachium, non admodum crassum, circa carpi regionem, æqvarent. 3) Intestinum Colon incredibiliter ferè distentum erat, siqvidem in dextrô latere ab Intestinô cœcô, seu processu Vermiformi pariter nimiûm inflatô, ascendens duabus spithamis comprehendi non poterat, nihilominus ad diaphragma accedens, taliter expansum, totum totum sub pectore & sternô ita latitabat, ut, anteqvam vi protraheretur, ne tantillum qvidem hujus Intestini conspectui se offerret, usqve dum in latere sinistrô denuò eâdem & ferè majori dilatatione iterum apparens versûs Intestinum rectum descenderet, circa qvem locum ligamentum seu vinculum Coli, ejusdem cellulas firmans & continens, æqve ac in Observatione, modò ex Dominicô Panarolô allegatâ, laxatum vel disruptum erat; unde dictum Intestinum ibidem adeò distendebatur, ut instar tibiæ utricularis ab illâ Intestini recti parte seu Principiô, usqve ultra Umbilicum & ad Epatis usqve regionem recurreret. Et sanè dubium mihi non est, talem ligamenti laxationem vel rupturam â Casu ab eqvô ortam in causâ fuisse, qvòd â dictô Comite

mite neqve flatus, neqve excrementa legitimè expelli, neqve Medicamentis & Clysteribus ad excretionem stimulari potuerint. Porro etiam in hac Sectione notatu dignum erat, qvod Diaphragma in anteriori parte non circa Cartilaginem ensiformem, sed paulò altiùs & ferè in mediô Sterni, qvod in hoc subjectô nimis erat longum, implantatum fuerit, unde non mirum, qvòd tam expansum Intestinum Colon sub eadem abscondi potuerit. Insolita autem hæc Diaphragmatis annexio absqve dubio a prima conformatione derivanda erit.

§. 12.

[Int]estinorum [situ]s mutatus.

Ventriculum qvandoqve situm naturalem mutare, non solummodò hac recensitâ observatione, sed etiam jàm suprà Capite sextô pluribus exemplis probavimus; hôc autem locô Intestinorum mutatus situs, cujus pariter suprà brevibus mentionem fecimus, considerandus erit. Talem verò situm Intestinorum aliorumqve viscerum præternaturalem utplurimum â gravidarum matrum impressione dependere, seqventia docent exempla. Uxor cujusdam lanii, qvi Intestina mundata cum annexis visceribus vendit, peperit infantem integrum & perfectum, sed mortuum, cui Intestina cum Omentô per umbilicum ex ventre propendebant, involuta & tecta membranis iis, qvibus vasa umbilicalia involvuntur, teste Philippo Hœchstettero *Observ. medic. Decad. 6. Cas. 5. pag. 699.* Textrix qvædam peperit filiam tam malè affectam, ut per triduum vivere non affirmâsses; portentosô enim & undeqvaqve periculosissimô morbô vexabatur; qvia in regione umbilici pars cutis & musculorum deficiebat, ita ut amplissimum hiatum rotundum aspiceremus, ex qvo intestina profluebant; solum Peritonæum, ne penitus laberentur, prohibebat, juxta verba Dominici Panaroli *Pentecost. II. Obs. I. p. 33.* E tenerô Embryonis corpusculô Epatis parenchyma cum potissimâ Intestinorum parte Peritonæo inclusa extra Umbilicum procidisse, ex Horstiô

allegat

allegat Daniel Sennertus *Pract. Medicin. Lib. IV. Part. 2. Sect. 4. cap. 7. p. 316.* Anno 1639. ab Uxore Civis Svinfurtensis editus est fœtus, cui pars Hepatis, insusitatæ magnitudinis, Ventriculus & Intestina inflata, & omnia nuda per rimam magnam paulò infra umbilicum extra abdomen propendebant &c. vid. Joh. Laurent. Bausch. *Schediasmat. de Ætite pag. 5.* De Infante, cui Intestina circa Pectus ex apertô corpore longè dependebant, vid. Joh. Georg. Schenck. *Hist. monstr. p. 84. sq.* Intestina universa flatibus immanè distenta, immensè turgida, mirè contorta, circumvoluta, complicata, confusa & extra naturalem ordinem ac situm penitus exturbata, in artis pharmaceuticæ discipulô observavit Gustavus Casimirus Garliep. *M. N. C. Dec. III. An. 9. & 10. Obs. 172. p. 305.* Anno 1610. d. 17. Julii Pragæ Bohemorum natus fuit puellus, qvoad reliqvas partes integer, at intestinis, jecore, ventriculô & liene extra abdomen (cujus tamen cutis divulsa non fuit) propendentibus. Causa fuit matris imaginatio, dum vix tribus ante partum mensibus vitulum mactari & ex ejus abdomine dissectô partes prædictas propendere vidisset., vid. Mich. Döring. *de Medicin. & Medicis Lib. I. Part. 2. Sect. 3. cap. 2. p. m. 97.* Uxor Victoris Francofurtensis paulò postqvam porcum mactare vidisset, infantulum enixa est, cujus infimi Ventris partes extra abdomen propendebant, teste Ludovicô Hornicæo apud Gvilelm. Fabric. Hild. *Obs. chirurg. Cent. VI. obs. 65. oper. fol. 580.* Situm extraordinarium Intestini jejuni in Virgine Colicâ gravissimâ spasmodicâ cum Intestini dicti incarceratione defunctâ annotavit Johannes Gvilelmus Widmannus *Ephemer. Acad. N. C. Cent. VI. Observ. 99. p. 378. 381.* Excurrens nimirum per Ileum sinistrum Intestini Coli portio ex situ suo naturali nonnihil deturbata atqve versus lumbos repressa deprehendebatur à superincumbente ejusdeinqve locum occupante portione Intestini jejuni, eum tamen in modum extensi, ut consvetam capacitatem plus duplô superaret. Distenta

 hæc

hæc præter Naturam Inteſtini portio infra Ventriculum ſtatim ſitum ſuum obtinens, non tantùm in Cavitatem pelvis usqve protendebatur, ſed & ibidem in arcum infra Veſicam & Uterum Inteſtino recto incumbentem inflexa, in alterô, dextrô ſcilicet, latere juxta Inteſtinum Colon rurſus aſcendebat, donec tandem anguſtior & naturali ſimilis redditus illius Inteſtini canalis juxta conſvetam naturæ legem in ſuos gyros inflectere-tur. De Infante, cujus Inteſtina extra Ventrem ſita erant, qvia Mater geſtationis tempore viſum & cogitationes in mactatam conjecerat ſuem, extra cujus Ventrem Inteſtina profluxerant, vid. Corn. Stalp. van der Wiel *Obſerv. rar. Cent. poſter. Obſ. 33. Schol. p. 367.* qvô locô etiam ex Stephanô Blancardô infantis meminit, qvi Inteſtinis extra abdomen propendentibus natus erat, qvia Mater qvodam ante partum tempore per plateam obambulans felem viderat, cujus corpus curru qvodam ita erat protritum, ut extra abdomen propenderent Inteſtina. Item ex eodem Autore memorat exemplum de mirandô qvodam & inſolitô pueri cujusdam exomphalô, è cujus umbilicô propendebat funiculus, qvi longitudinem Ulnæ qvadrantis cum ſemiſſe, digitiqve minoris æqvabat craſſitiem, in cujus extremitate globulus qvidam rotundus, qvi duplicis pugni magnitudinem excedens tenui obductus erat membranâ, per qvam motus Inteſtinorum periſtalticus optimè animadverti poterat. De fœtu, cui Viſcera extra Corpus propendebant, vid. Thom. Bartholin. *Act. Hafn. Vol. I. Obſ. 110. p. 210.* Aurifabri cujusdam uxor gravida aliqvot jam antea liberorum mater facta, poſtqvam vituli exenterationem in macellô non ſine horrore contemplata fuiſſet, filiolam mortuam partu admodum difficili poſtmodum excluſit, cujus pars dextra abdominis non procul ab Umbilicô ad ſpithamæ longitudinem ferè dehiſcebat, lateribus divulſionis ſignum non præbentibus, ſed callô qvaſi obductis: è qvô hiatu Inteſtinula propendebant, juxta relationem

Lucæ

Lucæ Schrœckii *vid. M. N. C. Dec. I. An. 6. & 7. Obs. 232. p. 342.* Cor cum Epate, Ventriculô & Intestinis extra cavitatem thoracis prominulum, postqvam ancilla tempore graviditatis mactatum vitulum attentè exenterari conspexerat, annotavit Fridericus Lachmundus *M. N. C. Dec. I. An. 3. Obs. 103. p. 166.* Rosinus Lentilius Anno 1678. in Curlandiâ vidit puellum recens natum, ad cujus Umbilicum erat globus qvantitate caput Infantis æqvans, qvem cùm intueretur, vidit Peritonæum esse, & per illud transparere Intestina omnia. *vid. M. N. C. Dec. III. An. 5. & 6. App. p. 118.* Seqventes tres Observationes recenset Antonius Benivenius *Obs. med. cap. 5. p. 144.* Mulierem, inqviens, vidimus sexagenariam, cujus Intestina ex Venâ umbilicali subitò prolapsa sunt, tertiâ die Vitam finisse. Vidimus & aliam, de cujus Vulvâ pariter disruptâ Intestina omnia profluxerant, paucis item diebus occubuisse. Insuper & tertiam novimus, cujus Intestina, perfractâ eorum tunicâ, â summâ Umbilici cute tanqvam in sacculô dependebant in Vulvam. Hæc autem miseram qvidem, sed tamen longiorem vitam ducens unâ cum hôc malô consenuit. De Infante ex fortissimâ Matris, frumenti per agrum hinc inde sparsos manipulos colligentis, atqve sub eorundem unô reptantium viperarum acervum subitò animadvertentis harumqve & motum & figuram, umbilicali regioni superimpositâ manû, strenuè sibi imaginantis, impressione, monstrosâ umbilici relaxatione ac Intestinorum extra Corpus propendentium prolapsu natô. vid. Eberhard. Gockelii Observatio *M. N. C. Dec. II. An. 6. Obs. 126. p. 263.* Hanc Observationem refert etiam, & qvidem ex communicatione Johannis Georgii Gockelii, Johannes Scultetus *Armamentar. Chirurg. Part. 2. Obs. 60. p. 87.* De monstrô humanô, dont les Intestins de Couleur rouge se montroient â nud hors du nombril, vid. Jean Palfyn dans le Traité de Monstres, *Addit. p. 311.* De Intestinô cœcô & Colô per Umbilici foramen angustum extra abdomen

fœtûs ſub malâ conformatione protruſis, pro Sarcomatis ſpecie viſis & â Chirurgi manu temerè reſectis videatur Obſervatio Johannis Chriſtiani Mentzelii *M. N. C. Dec. III. An. 2. Obſ. 183. p. 286.* Anno 1597. Menſe Auguſtô, Noribergæ Infans prognatus fuit cum Ventre apertô & Inteſtinis propendulis, porcelli jugulati inſtar, referente Johanne Helwigiô *Obſ. 11. p. 31.* In Infante duos Menſes natô Meſenterium cum Inteſtinis ſuper Cor & Pulmones expanſum in Thoracis cavitate conſpexit Carolus Holt. *vid. Act. Erudit. Lipſ. An. 1702. p. 124. ſq.* Anno, qvô hæc ſcribô, 1722. d. 21. Januarii, Civis Dresdenſis atqve Mercatoris frumentarii, Uxor poſt diuturnam Uteri Hæmorrhagiam infantem pariebat immaturum, & qvidem puellum absqve Ungvibus & capillis, ut vix partus videretur ſeptimeſtris; præterea hinc inde circa collum & alibi, Epidermis ſeceſſerat, atqve in abdomine maculæ nigræ atqve gangrænoſæ apparebant, indeqve fœtus per aliqvot jamjam dies defunctus videbatur; qvi tamen facillimô partu â puerperæ ſocru ſuperveniente excipiebatur. Ob puerperæ autem debilitatem, ex prægreſſâ hæmorrhagiâ ortam, ego reqviſitus inter alia qvoqve fœtum aſpiciens proximè infra ipſius Umbilicum foramen, ad minimi digiti immiſſionem, extra abdomen autem omnia Inteſtinula nigricantia, qvaſi ex iſtô foramine progreſſa, deprehendebam. Inſuper circa podicem propendebat, qvoad primum aſpectum, Membranula qvædam nigricans, ad Ulnæ qvadrantis longitudinem & pennæ anſerinæ craſſitiem, qvæ tamen membrana immiſſô flatu cava deprehendebatur, atqve circa anum nimis expandebatur, flatum autem ad Inteſtinum rectum non admittebat. Qvæſita proinde â me puerpera, utrum fortè ante aliqvot dies vel ſeptimanas vituli vel porci mactationi adſiſtens propendentia ipſorum inteſtina magnâ attentione & impreſſione adſpexerit, indeqve fœtui vehementi Imaginatione talem ſtatum præter naturalem impreſſerit? ipſa qvidem prius,

Obſervatio.

qvoad

qvoad mactationem & Intestinorum aspectionem, affirmabat, de impressione autem tantâ non recordari referebat. Qvandoqve tamen ipsa Intestina in abdomine deprehenduntur, simulqve externè Excrescentia carnea, Intestina referens, apparet, juxta Observationem Joh. Frider. Weismanni *Ephemer. Cent. 8. Obs. 18. p. 279. sq.*

§. 13.

Huc pertinent etiam omnes Herniarum Species, umbilicales & scrotales; item, qvando Intestina in Vulvæ labia prolabuntur, qvod in puerperâ observavit Nicolaus Blegny; huic scilicet Intestinum ad Vulvæ labium sinistrum descenderat, qvod dictus Blegny pugni crassitie prominens in locum naturalem reduxit, uti ex ejusdem Tractatu de Herniis refert Cornelius Stalpart van der Wiel *Observat. rarior. Cent. 1. Obs. 57. Schol. p. 244.* Aliqvot etiam ejusmodi exempla mihi ipsi in fœminis adultis, tum â partu difficili, tum ab oneribus elevatis, observare licuit. Notatu autem dignum videtur, qvod in gemellis recens natis Generosi Domini a B. filiabus annotare mihi contigit: altera nimirum in alterô tantum, altera verò in utroqve vulvæ labiô (nescio an a Matris imaginatione, qvod ipsa qvidem negabat) ejusmodi patiebatur Intestinorum descensum; unde labia qvandoqve â flatibus nimis qvantum intumescebant, donec reposita Intestina idoneis Emplastris & subligaculis in locô naturali retinerentur. *In Herniis.* *Observatio.*

§. 14.

Sæpissimè etiam in præliis militum abdomina ita vulnerantur, ut Intestina extra Abdomen propendeant, uti tragica testantur exempla, qvorum unum vel alterum tantùm allegare libet. Vir qvidam in extremâ Helsingiâ, nomine Starkotterus, in conflictu cum pugilibus novem, qvos solus prostravit omnes, vulneribus septendecim adversô corpore sic laceratus, ut prolapsa Intestina undiqve de Ventre propenderent, obligari tamen sibi *a Vulneribus.*

sibi vulnera nec â præcone, ignavô qvæstu vivere solitô, nec ab ancillâ servituti & versandis molis addictâ, voluit, tanqvam esset gravius, suam his debere Starkotterum valetudinem, qvàm in acerbissimis doloribus spiritum trahere: sed agricolæ curandum se dedit; qvi non fomentis delicatulis, nec pendente manu, verùm fortiter, ut volebat Starkotterus ipse fortis, neqve ut mulieri, sed viro bellicoso militiqve prolapsas Intestinorum partes pristinis locis reposuit, vulneraqve nexili viminum ligamine occlusit, atqve ita Starkotterum priori valetudini restituit. Item Tono Jernskiold in prælió vulneratus graviter, sic ut scissô Ventre Intestina plurimùm essent evoluta, Rolsoni Westro-Gothorum Regi, ex jacente sub qvercu in sylvâ proximâ qværenti, qvomodo haberet sese, num graviter vulneratus esset? voce alacri respondit, vulnus videri non magnopere curandum. Ab Rolsonis ense cutem leviter habere perstrictam, ejusqve rei exiguam apparere notam. Qvæ bina exempla Johannes Schefferus *de Memorabil. Svetic. Gent. cap. 18. p. m. 150. seq.* patientiæ exemplis annumerat. Sic Capitaneus qvidam glande è manuariô tormentô emissâ in diaphragmatis parte carnosâ vulneratus & transfossus octavô demum ab acceptô vulnere mense è vivis excessit. In cujus Cadavere apertô animadversum fuit, magnam Intestini Coli partem flatu multô turgidam ipsi per Diaphragmatis vulnus in thoracem irrepsisse. vid. Ambros. Paræi *Oper. Chirurg. Lib. 9. cap. 30. fol. 230.* Post vulnus Diaphragmatis maximam partem Coli in thorace apparuisse, scribit etiam Stephanus Blancardus *Anat. pract. Obs. 1. p. 4.* De Ileô discissô & extra Abdomen dependente seqventem observationem communicat Johannes Adamus Gœritzius *Ephemerid. Acad. N. C. Cent. VII. Obs. 16. p. 42. seq.* his verbis:- Ante sex annos, & qvod excurrit, hîc Ratisbonæ a multis hominibus conspiciebatur Margaretha Nißlin, Sigenburgô veniens, cui extra Abdomen Intestinum dependebat; Misera hæc cùm & à

in Thorace.

me

me peteret eleemosynam, hanc historiam retulit: se ante tria lustra gravidam diu gestâsse fœtum mortuum, tandem ad latus umbilici dextrum abdomine ruptô in conspectum venisse Embryonis pedes, qvibus extractis ab obstetrice imperitâ putridis, reliqvum corpus remansisse, & frustillatim demum intra decem hebdomades extractum fuisse sub fœtore intolerabili. Prodiisse tunc temporis simul Intestinum qvoddam, hoc obstetricem, cùm haberet pro secundinis, per medium dissecuisse, cujus partem breviorem retractam fuisse intra Abdomen, longiorem verò adhuc extra abdomen conspiciendam esse, per qvam qvindecim annis naturam se purgâsse & nil amplius per Intestinum rectum excrevisse. Hoc Intestinum pars Ilei fuit ad longitudinem dimidiæ ulnæ; de Mesenteriô autem & pingvedine parum vel nihil habens, qvod pannis calidis involvere, & bis in die mundare studebat, aliàs mirum in modum â Colicâ torqvebatur. Similia exempla paulo infra Capite IX. de Stercoris Viis præternaturalibus videbimus. Fœmina qvædam ex deliriô melancholicô cultellô qvôdam marsupiali mucronatô qvidem, sed nullâ ferè acie præditô abdomen in dextrô latere infra umbilicum tantô vulnere confodit, ut statim ad qvatuor Ulnarum longitudinem Intestina prolaberentur, uti annotavit Johannes Andreas Usenbenzius *Ephemerid. Acad. Nat. Cur. Cent. 7. Obs. 60. p. 122. seqq.*

§. 15.

Intestina aliis partibus adhærentia.

Interdum Intestina extraordinariè aliis partibus adhærent atqve annexa reperiuntur v. g. Intestini dorso alligati meminit Johannes Rhodius *Mantiss. anat. obs. 19. p. 14.* Annô scilicet 1627. Hieronymô Sabiano secante Corpus virile sub Ilei finem in conspectum venit apophysis ligamentô qvodam præter consvetum naturæ modum dorso conjuncta. In Cadavere fœmininô, Reni exulcerato adnatum Intestinum Colon perpetuum pus per rectum Intestinum deturbâsse legimus. vid.

David.

David. von Hoogstrat. *Dissertat. epistol. de hodiern. Medicin. stat. pag. m. 17.* In puellâ sex annorum Intestina multis in locis Peritonæo ac musculis abdominis, mediante membranâ crassâ, arctissimè connexa observavit Johannes Sebastianus Otto. *vid. M. N. Dec. II. An. 7. Observ. 15. p. 25.* Medium Intestini Coli sinistro Reni & toti lateri arctè alligatum in puellô octo dierum ani clausurâ defunctô observavit Johannes Rudolphus Salzmannus *Obs. anat. p. 62. sq.* Item viri decollati Colon in dextro latere ad exitum suum pertinaciter adhærebat, & adnatum erat Peritonæo, juxta eundem Salzmannum *p. 53.* Intestina tenuia Peritonæo circum Umbilicum spatio orbis, qvalis mensis imponitur, adhærentia & adnata, plurimisqve fibris extremitatibus seu circuitui affixa, sed qvò magis meditullium sive umbilicum dictæ adhæsionis accedebant, eò firmiùs annexa atqve unita vidisse, dicit Cornelius Stalpart van der Wiel *Cent. I. Obs. 58. p. 250.* In puerô trienni Phthisicô & hydropicô Intestina in dextrô Hypochondriô, mediante crassô validôqve ligamentô Diaphragmati, Hepati atqve Peritonæo adnata vidit Theod. Zwingerus *vid. M. N. C. Dec. III. An. 5. & 6. Observ. 276. p. 628.* Peritonæum Intestinis arctè adligatum seu potiùs adnatum in virô, simul feces per umbilicum reddente, conspectum legitur apud Georg. Hieron. Velsch. *Episagm. Obs. 48. p. m. 28.* Intestina Omento & Peritonæo adnata observavit etiam Casparus Bauhinus *Parerg. I. App. Histor. ad Franc. Rasset. de Part. cæsar. pag. 271.* Intestinum Colon cum Membranâ Peritonæi cohærens in puellô, cujus Meconium per Urethram Penis evacuabatur, observavit Daniel Kinner, vid. Nov. literar. German. *A. 1703. Mens. Aug. p. 290.* Intestinum jejunum aliqvâ sui parte Hepati stupendæ magnitudinus adhærens observavit Georgius Fridericus Francus de Franckenau *vid. M. N. C. Dec. III. An. 1. Obs. 122. p. 203.* In Matronâ qvadam Illustri febre lentâ hecticâ defunctâ Ilei Intestini portio inferiùs dimissa cum cœcô proximô intestinô Utero cohæsit.

hæsit, juxta Observationem Johannis Mauricii Hoffmanni, vid. *Ephemerid. Acad. Nat. Cur. Cent. VII. Obs. 27. p. 294. 296.*

§. 16.

Variæ qvandoqve in Intestinis observantur excrescentiæ, siqvidem Verrucas & qvidem Mirmecias aliqvot millenas circa Epar, Mensenterium & Intestina Montispessuli in Virgine, qvæ decimum octavum annum agens moriebatur, postqvam per integrum annum Atrophiâ laborarat, observavit Philip. Salmuth. *Obs. med. Cent. I. Obs. 5. p. 4.* In Viri cujusdam Phthisi extincti cadavere Intestinis majoribus excrescentiæ qvædam carneæ, instar auricularum muris, adnascebantur; hujusmodi cùm pluri-mæ fuerint, ex utroqve Intestinorum, Coli & recti, latere, ad certa qvasi stadia, instar ramorum arboris, gemellæ prodibant, juxta Observationem Thomæ Willis *Patholog. Cerebr. cap. 9. p. m. 514.* ubi simile qviddam in tabidô olim reperisse addit. Hujus rationem hanc reddit, qvòd in phthisicis nutritio (licet circa partes solidiores & exteriores deficiat, aliqvando tamen) interiùs prope succi nutritii fontes plus debitô perficitur, proinde ut epiphyses non naturales & superfluæ excrescant. In Militis Pyrobolarii, Dysenteriâ cruentâ defuncti, Corpore Intestinum Colon & rectum, rarô spectaculô, magnâ Excrescentiarum verrucoso-cristosarum copiâ fuisse ornata, referunt Acta Berolinensium Medic. *Vol. IX. n. 7. p. 68. seqq.*

In Intesti. Verruc.

Excrescentia

§. 17.

Scirrhum Coli manifestum in Monachô Cassinensi A. 1623. cum Adrianô Spigeliô se observâsse scribit Johannes Rhodius *Cent. 2. Obs. 76. p. m. 93.* Advocato cuidam, nomine Gillot, Colum, qvâ parte vicinum est Reni sinistro, collectâ veluti Cartilagine durâ in Scirrhum obduruerat, interiore Cavitate eô tumore interceptâ, ut nihil transcurreret. vid. Jacob. Holler. *de Morb. intern. cap. 93. Schol. p. 119. b.* De Tumore scirrhosô Intestini recti â sanatis hæmorrhoidibus exortô vid. Jul. Cæs.

Scirrhus.

 Clau-

Claudin. *Consultat. 97. p. m. 714. seq.* Ex Scirrhô & Ulcere in cœci Inteſtini fundô exortam paſſionem Iliacam in puerô annotavit Gvilelmus Fabricius, Hildanus, *Obſ. Chir. Cent. 1. Obſ. 61. fol. 49.* Scirrhoſam Inteſtini recti incraſſationem & miram coarctationem in amicô poſt Dyſuriam obſervavit Fridericus Ruyſchius *Obſ. 95. p. m. 121. ſeq.* in dictâ autem perſonâ Inteſtinum rectum in univerſum ita incraſſatum deprehendit, ut pollicis craſſitiem ferè ſuperaret, & ita induratum, ut anceps hæreret Ruyſchius, an carnoſum, an verò Cartilaginoſum eſſet dicendum. Similem inteſtini recti incraſſationem idem Autor Obſervatione ſeqventi *p. 123.* adduxit.

§. 18.

[In]flammatio, [G]angræna, [S]phacelus.

Inflammationem, Gangrænam & Sphacelum Inteſtinorum ſæpius Praxis Medico-Chirurgica experitur, & qvidem â variis cauſis; exempli gratia, ab ipſô ſangvine ejusqve impetu & acrimoniâ, in dyſenteriâ, item â lapſu, læſione, contorſione, induratione, & herniis, &c. In Viri cujusdam febre malignâ laborantis diſſectô cadavere omnia viſcera nigricantia erant & ſphacelata, qvin & ipſe Ventriculus adeò computruerat, ut ſine rupturâ & læſione digitis attrectari neqviverit; qvocunqve enim digitorum attactu diſrumpebatur, cavitasqve relinqvebatur manifeſta, uti ex Jacobi Heilmanni relatione recenſet Thomas Bartholinus *Hiſtor. anatom. Cent. 3. Hiſt. 68. p. 136. ſeq.* Et *Cent. 6. Hiſt. 38. p. 262.* in muliere ſexagenariâ Inteſtinum Ileum in mediô Gangrænâ obſeſſum & putridum fuiſſe repertum meminit. Inteſtina ab Herniâ inteſtinali inflammata poſteaqve ſphacelata in fœminâ & juvene qvodam ſe obſervaſſe ſcribit Daniel Sennertus *Pract. Lib. III. Part. 2. Sect. 1. cap. 9. p. m. 234. ſeq.* Viduus qvidam literatus, qvadragenariô major, melancholicæ & valetudinariæ conſtitutionis, Anno 1670. ſolitô plus conqveſtus eſt de ructibus auſteris, inappetentiâ & dolore Ventriculi, nec non Renum & dorſi. Subſecutæ dehinc ſunt obſtructiones

alvi

alvi, noctes inqvietæ & sæpe insomnes, doloresqve obscuri, gravativi circa Ilia, iiqve in sinistrô latere supra ventriculum qvasi ascendentes. Febris apparuit nulla, major tamen nonnunqvam sub vesperam, qvam interdiu, Lumborum Dorsiqve incalescentia. Urinæ pallidiores plerumqve & crassiores deprehensæ, cum sedimentô copiosô, nonnunqvam tartareô rubrô, sæpius albô mucosô. Pulsus indies debilior, ab initiô tardior, versus interitum celerior. Supervenit his omnibus Vomitus sangvinis nigricantis, in grumos majores tenacissimos maximam partem concreti, qvi, cùm intra triduum copiosior aliqvoties rediisset, Ægro, exhaustô virium thesaurô, Lypothymias freqventiores ipsamqve demum mortem accessivit. In demortui abdomine apertô inter alia Intestina in sinistrô latere fermè bene constituta, in dextrô verò livida, nigricantia, sphacelata, Vasaqve Mesaraica in Intestina desinentia, Sangvine nigricante turgida occurrebant, juxta Observationem Friderici Ortlobii *M. N. C. Dec. I. An. 1. Obs. 143. p. 319. seq.* In virô qvadragenariô Intestina in pelvi materiæ albicanti, purulentæ, putridæ ac fœtenti sphacelata & valde corrupta innatantia observavit Johannes Daniel Dorstenius *M. N. C. Dec. II. An. 3. Obs. 60. p. 149. seq.* Raram Observationem de Intestinis ex herniâ in Virgine gangrænosis recenset Jean Palfyn *des Parties de la femme p. 68. seqq.*

§. 19.

Sæpissime etiam Intestina â Lumbricis perforantur, qvale exemplum refert Johannes Muraltus *M. N. C. Dec. II. An. 1. Obs. 104. p. 318.* de milite; in cujus Cadavere Intestinum duodenum binis locis perforatum & â vermibus qvinqve longis rotundisqve erosum observavit. In fœminæ cujusdam defunctæ sectô Cadavere totum abdomen fecibus undiqvaqve interfertis lumbricis scatens repertum fuit, egressis utrisqve per foramen in Intestino jejuno factum. vid. Georg. Wolffgang. Wedel. *Amœnitat*

Intest. Lumb. perfor.

nitat. Mater. medic. Lib. 2. Sect. 2. cap. 8. p. 372. In puellâ novem annorum Inteſtina, præſertim Colon, â Lumbricis, in inferiori Ventre repertis, perforata, & in ejusdem puellæ ſorore ſeptenni non ſolùm Inteſtina exeſa & â vermibus transfixa, ſed etiam Cor & Hepar ab iis corroſum vidit Lazarus Riverius, *cujus vid. Obſervat. Cent. 4. Obſervat. 13. pag. m. 81.* Juvenis viginti octo annorum, Johannes Mengel, fructus horarios in magnâ copiâ devorans, aliqvando à laboribus defeſſus ac æſtuans potu frigidô ſe invitabat, unde tumorem duriuſculum in Ingvine ſiniſtrô magnitudine Ovi gallinacei ſentiebat, absqve tamen dolore vehementiori. Medicus & Chirurgus in ſubſidium vocati Herniam ſubeſſe judicant, & Medicamenta infelici eventu opponunt; Tumor enim in diem augebatur, ut regionem umbilicalem & hypochondrium ſiniſtrum cum variis ſymptomatibus occuparet. Applicatis autem ab aliô Medicô emollientibus & ſuppurantibus, ſuppuratus abſceſſus & ruptus ingentem qvantitatem materiæ purulentæ fundebat cum inſigni levamine. Diebus autem ſeqventibus Lumbrici, longitudine fere cubiti ex abſceſſu ſeqvebantur, & ipſiſſima alimenta paulò antè aſſumpta, cruda partim & ſemicocta. Hic tamen æger priſtinæ ſanitati reddebatur, vid. Chriſtian. Vateri *Diſputat. de Bubon. ingvinal. 1693. Witteb. habit.* Filioli Nobilis bimuli Inteſtinum duodenum â Lumbricô tereti perforatum & exeſum erat ita, ut Vermis adhuc vivus extraheretur, juxta Steph. Blancard *Oper. med. Tom. II. p. m. 46.* Et pag. ſeqventi idem Autor pueri octo circiter annorum meminit, in cujus diſſectô abdomine Vermibus non tantum ſcatebant Inteſtina, ſed aliqvibus in locis hi eadem qvoqve perterebraverant adeò, ut abdominis cavitatem replerent; Plura exempla allegat Gothofredus Mœbius *Fundam. Medicin. Phyſiolog. cap. 12. p. 223.* vid. etiam M.N.C. *Dec. I. An. I. Obſ. 146. p. 322. Et Append. p. 35. Ephemerid. Acad. N. C. Cent. VIII. Obſ. 7. p. 263.* Talia exempla qvoqve Helmintologia noſtra cum tempore ſuppeditabit.

§. 20.

§. 20.

Porrò varias Inteſtinorum ſciſſuras, fiſſuras atqve rupturas annotârunt Autores; ſiqvidem ſeqventes Obſervationes refert Antonius Benivenius *Medicin. Obſ. cap. 76. p. m. 244.* Corpulenta qvædam mulier, cùm modò ſupra, modò infra Umbilicum intolerabili premeretur dolore, nec ullus hinc inde ſpiritus erumperet, adeò agitata eſt, ut ſciſſô tandem Inteſtinô Vitam finiverit. Qvod niſi inciſâ mortuâ pluribus innotuiſſet, neſcio an citra mendacii ſuſpicionem â me ſcribi potuiſſet. Sed & ruſticum novimus, pergit idem, qvi cùm poſt longiores torſiones & Ventris diuturnas inflammationes diem obiiſſet, & mortui incideretur corpus, longior in Inteſtinô fiſſura inventa eſt; ex qvâ etiam recentes uvas, qvas paulò antè comederat, prorupiſſe conſpeximus. Item ſeptennis puella Diarrhœâ correpta, qvum per dies complures ſubalbidam ac putrem olidamqve materiam indolenter alvô redderet, diuturnitatis fluoris ejusmodi pertæſa ejus avia, conſilium de cohibendô cum aliis mulierculis cepit. In eam rem Cydoniatô longâ manu exhibitô, ſic eſt ejus eſu alvus repreſſa, ut eô die & ſeqventi nocte nil omninò reddiderit, ſed excitatis ſæviſſimis Ventris doloribus & torſionibus eousqve intumuerit, ut hydropica derepente evaſiſſe putaretur. Tandem invaleſcentibus doloribus cum crebris animi deliqviis atqve liqvidioris ſtercoris vomitione intra biduum miſerabiliter extincta eſt. Apertô corpore cœcum Inteſtinum coanguſtatum conſtrictumqve adeo ab hæreſcente interioremqve ductum obturante Cydoniatô deprehenſum eſt, ut illac nullô modô prorſum qvicqvam poſſet pervadere: unde accidit, ut acris illa & corrupta materia, meatu prohibita, objectâqve morâ reſtagnans, inuſitatam ſibi viam in abdominis ſpatium patefecerit, paulo ſupra obſtructum locum pereſô perforatôqve Inteſtinô, &c. vid. Joh. Fernel. *Patholog. Lib. 6. cap. 9. p. m. 157. ſeq.* Lethalem Inteſtini Jejuni lacerationem,

nem, integrô abdomine, in Juvene qvodam octodecim annorum, staturæ justæ, robustô & carnosô, qvi obortis, inter compotationem & lusum chartis lusoriis, litibus ab Aurigâ rhedariô magnâ vi humi prostratus pedibusqve conculcatus fuerat, observavit Johannes Jacobus Wepfferus *M. N. C. Dec. II. An. 10. Obs. 170. p. 290.* In hujus Juvenis post obitum dissectione mox flatus fœdissimus, stercus & cadaver redolens, cum impetu erupit simulqve aliqvid liqvoris cum laciniis paucis pingvibus membranosis extrudebatur. Intestina tenuia omnia flatibus erant distenta, Ventriculus & Colon flaccida, minusqve flatibus turgebant. In Intestinis dorsum versus portio Intestini tenuis occurrebat lacera & foramine amplô prædita, ex qvô pressis Intestinis tenuibus supernis & infernis vicinis, prodierunt chylosa, pallida & biliosa. &c. Item Intestini Ilei rupturam integrô abdomine in Nautâ observatam prolixè recenset idem Wepfferus *l. a. Obs. 171. p. 297. & 301.* Qvi tamen hiatus, magnitudine apicis digiti, non æqve â rupturâ, qvàm à Lumbricis ortus mihi videtur, cùm magnus horum cumulus circa eundem meatum reperiretur. Porrò aliam Intestini Ilei, lacerationem sine abdominis Vulnere, idem Wepferus *ibid. Obs. 172. p. 331.* refert. In Juvenis cujusdam sedecim annorum Corpore apertô Intestinum Ileum ruptum deprehendit Johannes Rudolphus Salzmannus *v. Observat. anat. p. 68.* Intestinum Colon non procul ab Intestino recto-sphacelatum tunicasqve disruptas annotavit Paulus Barbette *Prax. med. Lib. 4. cap. 7. p. m 170.* De gravioribus Intestinorum perforationibus sponte naturâ curatis seqventes Observationes vide *M. N. C. Dec. III. Obs. 10. p. 19. sq.* Rusticus qvidam post ingentem cerasorum una cum nucleis devoratam copiam, in alvum tam adstrictam incidit, ut nullô eam negotiô resolvere posset. Nuclei autem isti, hospitii sui pertæsi exitum inde qværentes abdomen in Ingvine dextro perforârunt, atqve unô impetu, qvâ data porta proruperunt. Foramen lapillorum

rum egressu sponte suâ coaluit, neqve ullum inde rustico remansit incommodum. Anno 1682. seqvens Casus accidit: Homo fortis mediocris, postqvam Paduæ bene jentâsset, rus tetendit; mediô itinere ex insidiis bombardulâ impetitur, & globus, non procul ab umbilicô abdomen penetrat, non autem transit. Sauciatus ad Chirurgum defertur, qvi vulnus stylô explorat, globi autem nulla sentit vestigia, vulnere deligatô patientem qvieti & Diætæ committit; die abhinc tertiô infirmus ad sedem cogitur, globumqve unà cum excrementis egerit, ac brevi deinde convalescit &c. Exemplum Intestini Ilei & Coli ab externô & vehementi abdominis illisu disrupti, recenset Henricus Vollgnadus *M. N. C. Dec. I. An. 1. Obs. 21. p. 82. seq.* Annô 1659. in Venatione Cervorum accidit, ut servum venatorium Cervus de improvisô impeteret; ille sodalium auxiliô destitutus se post arborem densioris trunci recipit, hac ratione Cervi insultûs elusurus; sed Cervus fortè agilior Venatore, eum â tergô cornibus petens, primò arbori impetuosè ac abdominetenus illisit, mox cornibus sublatum per aliqvod spatium deportavit, donec tandem miserum sibiqve gravitate molestum onus super terga in terram projiceret. Chirurgus lustratô undiqve corpore nullius noxæ investigare potuit indicium, nisi qvòd sinistra natium apice cornu cervini ad mediocris pollicis profunditatem adactô vulnerata esset. Verùm paucis abhinc horis Vita hunc hominem reliqvit, in cujus abdomine, cùm Peritonæum primâ incisione perforaretur, statim inde aqva cruenta, velut è Syringâ propulsa altissimè prosilijt, & in Intestinô Ileô & Colô qvinqve foramina rotunda Grossum argenteum Misnicum capientia inventa sunt. Paulò aliter hanc Observationem ex Parentis sui Collectaneis refert Fridericus Wilhelmus Clauderus *M. N. C. Dec. II. An. 7. Observ. 182. p. 34.* Qvandoqve etiam in partu difficili vel propter perversum [illegible] fantis exitum, vel ob nimiam ejus molem, vel ob culpam [illegible]

Obstetricis, Intestinum rectum dilaceratur, qvô in Casu freqventem adstringentium ac detergentium Clysterum usum commendat Nicolaus Tulpius *Observat. medic. Lib. 4. cap. 40. p. 360. seq.*

§. 21.

Intestina consumpta. Qvandoqve etiam Intestina non modò perforantur, vel à variis causis disrumpuntur, sed ferè qvoqve penitus consumuntur, qvod in Sectione Cadaveris cujusdam Capillamentarii Gallici hîc Dresdæ observare mihi licuit. *Observatio.* In hujus enim summè emaciati abdomine, in præsentiâ D. Prettenii & Chirurgi nostratis Weberi aliorumqve adstantium apertô, nil nisi ingentem fecum liqvidarum ac fœtidarum, multorumqve lumbricorum teretium mixturam, reperire licebat; ipsaqve Intestina non perforata aut gangrænosa, sed penitus ferè, imprimis tenuia, in putrilaginem redâcta magnamqve partem consumpta erant, adeò, ut tantummodò aliqvot eorum partes ad Ulnæ circiter dimidiæ vel unius & ultra, magnitudinem ex saccô hoc stercorariô extrahere liceret. Præterea etiam vix aliqvod Omenti atqve Mesenterii vestigium restabat, ut ideo impossibile mihi videretur, in miserrimô hoc statu dictum hominem tamdiu supervivere potuisse, nisi mihi ipsius Medicus & Chirurgus supra nominati, atqve defuncti domina, omnesqve domestici sanctè affirmâssent, vix ante bihorium vivere hunc Gallum desiisse. Qvod sanè magnô sæpius stupore miratus sum. Plura autem in hoc subjectô indagare fœtor impediebat abominabilis. De muliere absqve Intestinis vivente seqventem Observationem refert Alardus Mauritius Eggerdes *M. N. C. Dec. II. An. 6. Obs. 205. p. 413. seq.* In Oppidô, inqviens, Sancti Wendelini inveni mulierem seniculam, qvæ multô tempore Herniâ intestinali in Ingvine dextrô laboraverat. Intestina prolapsa, superveniente ante duos annos Passione Iliacâ, Gangrænâ infecta, accedente demum Sphacelô, unà cum continente

nente sacculô deciderunt. Per relictum in Ingvine foramen cuncta Intestina frustatim unà cum fæcibus alvinis sponte subsecuta sunt. Ipse etiam Ventriculus se per Abdominis cavitatem vacuam adeò inclinavit, ut orificiô ejus inferiori per dictum foramen ad duorum digitorum latitudinem, instar Colli lagenæ vitreæ prostaret; hanc ob causam misera patiens semper Corpore incurvatô decumbere cogebatur, ne scilicet retractô Ventriculô sordes in Cavum Abdominis elaberentur, & miseræ mulierculæ, uti aliqvoties jam contigerat, summum fœtorem excitarent. Notabilem Historiam suppeditant Petrus Victor & Theobaldus Fettich, Medici Wormatienses, apud Helv. Dietheric um de Acidulis Schwalbacensibus p. 44. sq. Ex qvô & eandem repetiit Zeillerus *Cent. 3. Epist. 78.* uti refert Georgius Franck de Franckenau *Satyr. med. 7. p. m. 128.* vid. etiam Matthiæ Moron. *Director. med. p. 245.*

§. 22.

Cùm hactenus aliqvoties Intestinorum â Vermibus perforatorum mentio facta sit, non incongruè etiam hôc locô de Vermibus seu Lumbricis in Intestinis nidulantibus adhuc pluribus esset dicendum. Qvia verò intestinales lumbrici non modò in Infantibus, sed etiam adultis occurrunt, atqve de hac materiâ in Helminthologiâ nostrâ prolixius agemus, potiùs ad Intestinorum Calculos progredimur. *Intestinorum Lumbrici.*

§. 23.

Scilicet non modò in Renibus & Vesicâ, verùm etiam in aliis & omnibus ferè totius Corporis partibus Calculi deprehendi solent, uti in Lithologiâ nostra prolixè monstrabimus; hoc loco solummodò qvosdam in Intestinis repertos Calculos adducturi, qvorum nonnulli per alvum excreti, vel ex [illegible] tracti, vel etiam in defunctorum Intestinis deprehensi [illegible] ægrotantes [illegible] Sciendum enim, freqventiùs, qvàm vulgò [illegible] *Calculi.*

deri poſſunt, in Inteſtinis Calculos diverſari, variaqve Symptomata cauſari; qvorum alii ex folliculô bilis deſcendunt, alii in ipſis Inteſtinis concreſcunt. Exemplum prioris generis recenſet Thomas Mermannus *Conſult. med. Lib. 4. Conſult. 10. f. m. 259.* de Illuſtri qvodam Ictericô, qvi poſt incredibiles dolores circa regionem hepatis & hypochondrii dextri Calculum ſatis magnum excrevit, qvem globuli oblongi, Olivæ ferè magnitudinis, coloris ſubviridis, molles inſtar paſtæ figulinæ ſeqvebantur. Juxta relationem Johannis Ferdinandi Hertodti, Celſiſſima Princeps icterica ultra centum grandines flavas inſtar nucis avellanæ per ſeceſſum excrevit, *vid. M. N. C. Dec. I. An. 4. & 5. Obſ. 99. p. 102. ſq.* De Calculis Inteſtinalibus ita ſcribit Fridericus Ruyſchius *Theſaur. anat. II. p. m. 82.* Qvantumvis inter Medicos reperiantur, qvi aſſentire nolint, Calculos per alvum excerni, Veritati tamen conſentaneum eſſe nullus dubito; qvandoqvidem expertus ſum, mulierem Judaicam inter cætera mala, fluore uterinô, Colicâ Stomachi &c. laborantem poſt uſum hauſti purgantis Calculum rejeciſſe ingentem. De Lapide magnô candeſcente in Inteſtinô jejunô repertô totumqve Inteſtinum obſtruente, vid. Conr. Victor. Schneider. *de Catarrh. Lib. III. cap. 7. p. 240.* Nobilis Vir Calculum duas ferè uncias pendentem dejecit, juxta Joh. Rhod. *Cent. 2. Obſ. 74. p. m. 92.* De Lapide magnitudine pugnum ferè æqvante, oblongô, durô & ponderoſô, *vid. M. N. C. Dec. II. An. 5. Obſ. 197. ſq.* Calculum ad Ovi magnitudinem â Frizimelica, Colico dolori obnoxiô, excretum vidiſſe teſtatur Hieronymus Capivaccius *Prax. Medic. Lib. 3. cap. 15. p. m. 601.* Calculum, magnitudine pomi majoris, cui qvaſi Cacodæmonis facies erat inſculpta, â Lithotomô ex anô exemptum in Gregor. Horſt. *Oper. Tom. II. Obſ. 47. f. 237.* legimus. In Colô cujusdam hominis Romæ diſſecti Calculum Ovi anſerini magnitudine atqve formâ reperiſſe Nicolaum Larcheum, ſcribit Marcus Aurelius Severinus *de Abſceſſ. cap. 28. p. 260. ſeq. &c.*

Plu-

Plurima ejusmodi Calculorum in Intestinis repertorum exempla in Lithologiâ nostra reperies.

§. 24.

Sæpius sæpissime in Intestinis â variis causis oriuntur Ulcera seu Abscessûs, qvorum aliqvot tantùm exempla afferre volumus. Rariorem ex Intestinorum læsione excitum Abscessum recenset Johannes Paulus Wurffbainius *M. N. C. Dec. III. An. 4. Obs. 31. p. 266. seq.* Mercatoris scilicet Uxor An. 1686. ad finem Mensis Junii, Gallum Gallinaceum magnum veru ferreó transfodere laborat, veruque ingvinibus imponendo gallum fortiter adigit, dolorem sentit, qvem inter occupationes parum æstumat, qvi verò post aliqvot septimanas augetur, ut in causam ejus inqvirat, & tuberculum qvoddam Nucis avellanæ majoris magnitudine sentiat, qvod tum per integrum Mensem emollientibus variis dissipare frustra tentavit, dolores adeò exacerbati sunt, ut lecto affigeretur; Cùm verò tumor cum rubore & inflammatione magis magisqve protuberaret, Medicus dictus ejus rupturam prædicit, qvæ circa finem Septembris subsecuta est, cum insigni materiæ purulentæ & seri tandem flavescentis effluxu, Consolidationem hujus abscessûs pertinaciter satis diu inhibentis, travmaticis licet, tam internè assumptis, qvàm externè per siphunculum immissis, ita ut vulnusculum non nisi post trimestre spatium perfectè fuerit clausum. A. 1693. die 22. Aprilis hæc femina feliciter peperit puellam, at dum vix sex a puerperiô præterfluxêre Menses, rediit hic tumor, & similem, ut primâ vice, materiam fudit, in paucâ tamen qvantitate. Recruduit tamen hic abscessus nondum absolutô biennio, Annô nempe 1695. Mense Juliô, sed puris locô lympham flavescentem & bruni interdum coloris, qvandoqve crassiusculam & spumosam, excrementis Diarrhœâ biliosâ laborantium similem, sine tamen fœtore, copiosissimè effundebat, ut una vice vix ad eam qvartam mensuræ partem æqvantem,

dam sæpe linteamina sufficerent. Excrevit aliqvando; remotô Emplastrô, viride qvid, cum hac materia, qvod Medicus particulam esse, folii lactucæ, qvam in Cœnâ hesterna comederat, agnoscebat; id qvod etiam foliolis Brassicæ & Petroselini diebus seqventibus contigit. Retulitqve ægra, se, qvoties bibat & edat, liqvida præsertim, aqvam qvasi calidam paulò pòst ad abscessum hunc defluentem sentire, moxqve effluxum materiæ ante dictæ seqvi, qvæ sæpius, Medicô ipso audiente, cum sibilô, & spumosa simul excreta fuit, consolidatô tamen postea vulnere. De Abscessu Tunicæ intestinalis glandulosæ videatur Observatio Johannis Ludovici Apini *M. N. C. Dec. III. An. 9. & 10. Obs. 179. p. 315. sq.* Bina exempla recenset Johannes Jacobus Waldschmid *Epistol. 2. ad Joh. Dolæum p. m. 37. sq.* Matrona Noribergensis â Conceptionis primordiô Mense qvintô malè incepit habere, & octavô Mense periit; Conqverebatur de magnô sub hepatis regione dolore, inventum est Colon Intestinum hac in parte denigratum & putrefactum. vid. Volcher. Coiter. *Observat. anat. p. 121.* Ejusmodi Intestinorum erosiones & Exulcerationes plures adducere nolumus.

§. 25.

Vulnera.

Vulnerum Intestinalium hactenus jam aliqvas species, nimirum, de Intestinis sphacelatis, â Lumbricis perforatis, fissis & ruptis, atqve de ipsorum Ulceribus adduximus, nunc etiam de illis ipsorum læsionibus, qvæ armis, & qvidem vel per incisionem, vel per puncturam, vel etiam per rupturam & contusionem, verbi gratiâ, sclopetorum globulis, infligi atqve propriè Vulnera appellari solent, exempla recensenda essent; qvia autem tales Casûs qvotidie in Praxi medico-chirurgicâ occurrunt, & apud Autores in magnâ copiâ reperiuntur, ad alia progredimur, videlicet sicuti

Intestina duplicia.

§. 26.

Duplicis in Homine observati Ventriculi suprà Capite sextô

sextô mentionem fecimus; ita pari qvoqve modô qvandoqve duplicia Intestina tum in homine, tum in brutis annotârunt Anatomici, v. g. binum Ventriculum, qvorum qvilibet sua habebat Orificia, & superiora, & inferiora, singula inferiora in propria & bipartita protracta. Intestina duodena & jejuna, qvæ tandem circa initium Ilei unita concrescebant, & in unum desinebant Ileum, Cœcum, Colon & rectum, in Monstrô bicipiti observavit Carolus Raygerus *D. M. N. C. Dec. I. An. 1. Obs. 7. p. 26.* Imprimis autem Intestinum Cœcum sive processus vermicularis qvandoqve duplex reperitur, uti in pueruli cujusdam Corpore vidit Wolffstrigel, qvorum unum locô ordinariô, alterum verò jejuno Intestino fuit annexum, juxta relationem Georgii Sebastiani Jungii *l. 4. Obs. 29. p. 100.* Licet autem duplicia Intestina rarissimè in homine observentur, sæpius tamen in animalibus brutis & avibus, imprimis Intestina cœca duplicia ocurrunt. Uti paulo infra §. 41. de Intestinô cœcô monstrabimus; de singulis enim Intestinis secundum earum divisionem in specie adhuc nonnulla dicenda restant. *Cæcum.*

§. 27.

Primum scilicet gracilium seu tenuium Intestinorum Anatomicis duodenum, Græce δωδεκαδάκτυλον, â duodecim digitorum longitudine vocatur, qvamvis rarissimè vel nunqvam tantæ sit longitudinis, nisi Pylorum, â qvô principium habet, simul comprehendatur. In hoc Intestinum duo hiant seu inferuntur meatus sive foramina, tanqvam extremitates duorum ductuum, qvorum alter, Pancreaticus dictus, certum liqvorem ex [illegible] qvæ dam glandulâ magnâ, sub Ventriculô sitâ & Pancreas dictâ, alter verò, cholodochus sive biliarius dictus, bilem in hepate [illegible] secretam, in hoc Intestinum vehunt. Ductus hujus Pancreatici Inventor est Johannes Georgius Wirsungius, [illegible] Bavarus, qui Anno 1642. cùm porum biliarium ad [illegible] demonstrationem præpararet, in hunc ductum Pan[illegible]

Intestinum duodenum.

Ductus Pancreaticus.

incidit. vid. Godefr. Mœbii *Physiolog. cap. 12. p. 213.* Joh. Mich. Fehr. *de Absinth. p. 167.* Joh. Vesling. *Observ. & Epist. no. 57. p. 183. sq.* Ductûs hujus, qvi veteribus, ante Virsungium, Venæ structurâ & specie imposuit, Magnitudo prope Intestinum duodenum Calami scriptorii minoris crassitiem habet, eumqve Regnerus de Graaf *de Succ. Pancreat. Cap. I. oper. p. m. 514. seq.* prolixè describit atqve delineat, item Vopisc. Fortunat. Plemp. *Fundam. medic. Lib. 2. Sect. 5. cap. 8. fol. 130.* In bove autem seu vaccâ eum adeò magnum esse, ut digitum minorem facile admittat, & si inflectur, pollicem æqvare, atqve â meatûs bilarii ingressu penè Spithamas duas distare, scribit Gerardus Blasius *Anat. Animal. p. m. 9.* vid. etiam Nathan. Highmor. *Anat. Lib. 1. cap. 8. fol. 42.* Ut plurimum hic ductus existit simplex, qvandoqve tamen tum in homine, tum in brutis duplex deprehenditur; Commemorat enim Regnerus de Graaf *l. a. p. 516.* se in hominibus & canibus eundem aliqvando invenisse duplicem. Et Johannes Viridetus *de prim. Coction. Part. II. cap. 3. p. 266.* refert, Blasium Virum qvadraginta annorum aperuisse, in qvô præter alia notatu digna occurrebat Ductus Pancreaticus duplex, distinctô locô Intestino connexus; famelicus omni tempore, dum in vivis erat, fuerat defunctus. Item in Vetulâ à Franciscô Sylviô dissectâ duplex erat insertio Ductûs Pancreatici in Intestinum tenue, alter ramus erat in locô aliqvantulùm superiore, & erat minor, alter, qvi major erat, inserebatur eô in locô, in qvô erat exitus ductûs bilarii, qvæ duplex insertio, ut freqventissima est in brutis, canibus præsertim, ita rarissima est in homine, ut sibi nunqvam aliàs eam visam diceret Sylvius. Pariter etiam hic Ductus Pancreaticus tantæ erat capacitatis, ut stylum Calami scriptorii crassitie admitteret. Immissô tubulô in ductum & inflatô, attollebatur tota substantia Pancreatis, juxta relationem Johannis Henrici Brechfeldi *Act. Hafn. Vol. II. Obs. 14. p. 30. sq.* Duplex Pancreas cum duplici

Magnitudo.

Pancreas duplex.

phiâ extinctô, annotavit Gerardus Blasius *Observ. anat. p. 127.* Ibidem etiam & pagina seqventi dictus Autor non modò duplicem Ductum Pancreaticum, sed etiam duplicem ductum Cholydochum observare ipsi contigisse refert. De rarissimâ ductus Cholodochi Intussusceptione vide paulò infrà de Intestinô Ileô. *Duplex ductus cholydochus.*

§. 28.

Ratione Ductus Cholodochi etiam notandum, eundem non semper in Intestinum duodenum, sed qvandoqve etiam in Ventriculum implantari, ut ita â bilis in Ventriculum regurgitatione ejusdem dolor & vomitus biliosi, vel etiam interdum nimia fames atqve voracitas oriantur. Ventriculi enim dolore diù premebatur immaniter faber qvidam lignarius, qvi biliosi humoris vomitu levabatur. Malum bienniô rediit in orbem, remediis minimè succumbens. Excretum erat biliosum & continuò oris patiebatur amarorem; tandem inflammatione Ventriculi oppressus triduô extinctus est. Dissectô & apertô Corpore, & investigatâ origine impliciti mali, vas cholidochum ad Ventriculi fundum implantatum non sine adstantium celebrium Medicorum admiratione inventum. Meatus ergo, qvi regurgitat in Intestina bilem, naturâ suâ ad imum Ventriculi locum implantabatur, juxta Zacut. Lusit. *Prax. Medic. admir. Lib. II. Obs. 1. Oper. Tom. III. fol. m. 40.* *Cholodochi Insertio in Ventriculum.*

§. 29.

Qvoad Intestinum duodenum monendum, qvod, qvamvis & qvidem secundum qvosdam Autores ob cavitatem seu capacitatem suam, ad tenuia Intestina referatur, qvandoqve tamen etiam nimis extenditur, uti in Theologi cujusdam, cachexiâ deploratâ defuncti, cadavere observavit Jo. Lechelius, *M. N. C. Dec. II. An. 2.* *Duodenum expansum.*

An. 2. Obs. 76. p. 186. Intestinum duodenum humore biliosô repletum, adeoqve dilatatum erat, ut qvasi bursam referret, qvæ humoris libram ad minimum continere potuisset; Cùm enim sectione præproperâ aperiretur, plus qvàm dimidium humoris crassioris flavonigricantis effundebatur, & nihilominus in ipsô supererant decem ampliùs Cochlearia. Scribit etiam Joh. Veslingius *Syntagm. Anat. cap. 3. p. m. 43.* laxitate interdum & amplitudine insigni præditum esse Intestinum duodenum, ut majori Ventriculo minorem alterum addat. Ad qvæ verba ita commentatur Gerardus Blasius: Largius hoc Intestinum vidit Patavii Bartholinus, & simile depingit Aqvapendens, sine flatu turgidum, qvale illud fuit, qvod plures lapides nucis moschatæ magnitudine plumbeô colore continebat apud Trafelmannum.

§. 30.

Jejunum. Intestino duodeno jungitur secundum tenuium, Jejunum dictum, qvamvis secundum Hieron. Fabric. ab Aqvapend. *oper. anatom. physiol. de Intestin. Histor. fol. m. 140.* nullum divisionis vestigium inter hoc & illud appareat, hinc Johannes van Horne *Microcosm. §. 22. p. m. 42.* duodeni terminum, atqve Jejuni principium ponit, ubi in gyros volvi incipit Intestinum, finem autem statuit, ubi cum rubedine turgidulum esse desinit. Vocatur autem Jejunum, qvia, juxta *A. Cornel. Cels. de Medicin. Lib. 4. cap. 1. pag. m. 195.* nunqvam, qvod accepit, continet, sed protinus in inferiores partes transmittit. vel juxta Petr. Dionis *Anatom. Demonstr. 2. p. 160.* qvia cæteris minùs plenum semper deprehenditur, ob ejus innumeras venas lacteas, qvæ chylum indesinenter excipiunt. Secundum verba Isbrandi a Diemerbroc. *Anatom. Lib. I. cap. 8. fol. m. 37.* Jejuni nomen obtinet, qvia plerumqve vacuum invenitur, tum propter Vasorum lacteorum illud ingredientium maximam copiam; tum propter Chyli à bile succôqve pancreaticô, per suos ductûs proprios, proximè influentibus, promptiorem effervescentiam, seu à fæcibus separa-

separationem & in Vasa lactea ingressum: Imò à bilis atqve succi pancreatici in Intestinum duodenum vel circa Jejuni principium factam permixtionem absqve dubiô Chylus cum excrementis crassioribus adhuc citiùs ad inferiora descenderet, nisi rugis & sinibus parte suâ interiore crispatum hoc esset, ad illum retinendum, ejusqve fluxûs tantam violentiam inhibendam. Tales rugæ sive juga aliis Valvulæ conniventes vocantur juxta Laurentii Heisteri *Compend. anatom.* §. 210. p. m. 60. Primus autem Theodorus Kerckringius his Valvulis conniventium nomen ideò imponit, qvia non claudunt ita Intestinum, ut totam ejus cavitatem oppilent, sed mediam circiter ejus capacitatem sic occludant, ut singulæ parte alterâ latiores, paulatim angustiores fiant, & rursus paulò inferiùs ab aliâ, qvæ latior eâ parte, qvâ præcedens erat angustior, talem Intestino dent Constitutionem, ut fæces delabi qvidem possint, sed non præcipitari unicô qvasi lapsu ad inferiora. Tales autem Valvulas per Intestinum jejunum dispositas reperiri, refert idem Kerckringius *Spicileg. anat. Obs.* 39. p. 85. sq. Ejusmodi Valvulis conniventibus Intestinum Jejunum esse refertissimum, ex Intestinis hominis ætatis provectioris inflatis & Balsamô conservatis monstrat Fredericus Ruyschius in Musæô anatomicô sive Catalogô Rariorum Observationum Centuriæ annexô p. 100. *vid. etiam* p. 80.

§. 31.

Tertium tenuium Intestinorum Ileon seu Ilium vocatur, qvia in Ossis Ilii regione situm suum habet. Est autem hoc omnium Intestinorum longissimum, & juxta Thom. Bartholin. *Anatom. Lib.* I. *cap.* 11. *p. m.* 88. viginti unum palmos [illegible] dum æqvans, vel secundum Petri Dionis *l. a. p.* 161. viginti [illegible] dum ad minus longitudinem habens. Diversam tamen [illegible] in Intestinô Jejunô, qvàm Ileô, longitudinem observavit Laurentius Heisterus *Compend. Anat.* §. 210. p. 60. ubi Intestinum [illegible]

num in diversis subjectis modò longius, modò brevius fuisse, atqve nunc tantùm tredecim, nunc sedecim spithamas æqvâsse; Ilei verò longitudinem qvandoqve vix qvindecim, qvandoqve verò viginti spithamas excedisse scribit. Propter summam longitudinem hoc Intestinum tam crebris circumvolutionibus debuit implicari, ideo etiam a circumvolvendo vel ἀπὸ τῶ εἰλεῖσθαι, denominationem sum accepit. vid. Joh. van Horne *Microcosm.* §. 22. *p. m.* 42. Utrum in Intestinô Ileô Valvulæ reperiantur, affirmare primâ fronte videtur Theodorus Kerckringius *Spicileg. anat. Obs.* 39. *p.* 85. cujus inscriptio ita sonat: in Colô & in Ileô plurimæ reperiuntur Valvulæ, qvas conniventes appellamus. Qvia verò in totâ Observatione nulla Intestini Ilei fit mentio, sed potiùs Coli atqve Jejuni Valvulæ ibidem demonstrantur, facile hôc locô sphalma Typotheticum subesse apparet; siqvidem in Ileô nullæ deprehenduntur Valvulæ; unde etiam Laurentius Heisterus l. a. Ilei principium ponit, ubi Valvulæ Jejuni vix ampliùs conspiciuntur; Ileum verò nullas habere valvulas ait. Qvod etiam confirmat Fridericus Ruyschius *Mus. anatom. sive Catalog. Rarior. Observat. annex. Thec. I. p.*100. ubi hominis ætatis provectioris Intestina omnia Mesenterio cohærentia in suô naturali situ, leviter inflata & Balsamô conservata sistit, in qvibus exacta distinctio observatur inter Jejunum & Ileum: Jejunum enim valvulis conniventibus est refertissimum, Ileum verò nullas habet. Idem Ruyschius eqvidem ibidem *p.*54. in Intestini Ilei humani portione Valvularum conniventium vascula sangvinea monstrat, & *p.*52. in Hominis Intestini Coli & Ilei portione Valvularum Intestini Ilei naturalem constitutionem sistit; per has tamen potiùs Valvulas Coli intelligere videtur, unde *p.*52. eas nominat Valvulas Intestini Ilei, aut, si mavis, Coli.

Valvula.

§. 32.

In Ileo diverticulum.

Varia qvandoqve Medicis in Intestinô Ileô observanda occurrunt,

neat Fridericus Ruyschius loco modo allegato *p. 65.* [illegible] los in eodem observavit Lucas Schrœckius, in Juvene duodecim annos natô, qvi An. 1716. repentinâ morte, incertum qvô casu, obierat, postqvam ultra qvadriennium sæpius doloribus Abdominis non procul ab Umbilicô correptus fuisset cum Capitis artuumqve Convulsionibus. In hujus defuncti Abdomine Viscera omnia sana comparuerunt; Intestinum autem Ileum non procul â cœcô tres tumores membranosos per longitudinem Canalis intestinalis proximè se contingentes, ejusdem ferè cum membranis intestinalibus crassitici, & feces liqvidiusculas continentes exhibuit, qvorum primus & tertius ejus capacitatis fuerunt, qvæ mediocrem nucem juglandem recipere potuisset, medius verò paulò minor exstitit; Aperturæ autem singulorum in Cavitatem Intestini ad pollicis amplitudinem hiabant. *vid. Ephemerid. Acad. N. C. Cent. VIII. Obs. 5 p. 331. sq.* In Muliere sexagenariâ Casparus Bartholinus totam Intestini Ilei partem inferiorem ita coalitam observavit, ut nihil hac viâ pertransire potuerit. v. Thom. Bartholin. *Cent. VI Hist. 38. p. 262. sq.*

§. 33.

Sæpius in hoc Intestinô apparet Tumores seu nodi, qvales tres in puellâ qvadam, qvæ in excernendis fecibus, etsi liqvidis, summam semper & talem qvidem passa fuerat difficultatem, ut ex conatu nimiô & respiratione retentâ totâ facie nigresceret, observavit Matthæus Franciscus Hertodus *M. N. C. Dec. I. An. 1. Obs. 126. p. m. 284. seqv.* Scilicet in dictæ puellæ exenteratione post mortem, â Convulsionibus ex dentitione ortis, omnia viscera erant sana præter Intestinum Ileon, in qvo tres nodi unâ ferè spithamâ inter se distincti visebantur. In horum qvolibet magna portio Intestini, ipsi Mesenterio non adhæren-

hærens, abscondita latitabat. Atqve hoc malum ab ipsâ statim conformatione evenisse, non sine ratione statuit Autor allegatus.

§. 34.

Reduplicatio. Non raro etiam in Praxi medicâ occurrit Affectus, Susceptionis, Introsusceptionis, vel Insertionis unius partis in alteram, Descensûs, Revolutionis, Reduplicationis, Ingressûs mutui, Subingressûs, Intrusionis sive Invaginationis Intestinorum Volvuli & Convolvuli, & Nodi nomine veniens; qvando nimirum pars Intestini tenuis, imprimis Ilei, in partem proximam, v. g. inferior in superiorem, vel superior in inferiorem ingreditur, sive Intestinum instar digiti Chirothecæ reduplicatur. Qvam Reduplicationem omninò fictitiam dicit Gvido Patinus, & qvidem ideò, qvia ipse eam nunqvam videre potuit. vid. Gerard. Blasii *Comment. in Joh. Vesling. Syntagm. Anatom. cap. 3. p. m. 45.* Qvam debile autem hoc Patini argumentum sit contra multorum Medicorum avtopsiam, per se elucet; Siqvidem Blasius *l. a.* hanc Intestini Reduplicationem bis terve in Cadaveribus dissectis, cum Præceptore suo Walæô se vidisse addit. Et ipse Johannes Walæus *Medicin. pract. cap. 18. Oper. pag. m. 180.* scribit, feces interdum non exire, qvia Intestina se mutuò intrant. In ancillæ cujusdam Altenburgensis, qvæ Bufones vomuerat, Intestinô Ileô pariter tres nodi apparebant, dimidii digiti longitudinem æqvantes, & nonnullâ intercapedine a se distantes, qvi accuratiùs perlustrati erant duplicaturæ Intestini in se retracti, qvæ licet levi tactu tensæ, non difficulter ex se recedebant. Infusa aqva non penitus eqvidem præcludebatur, veruntamen veluti guttatim saltem transmittebatur, teste Henrico Volgnadô, *M. N. C. Dec. I. An. 1. Obs. 103. p. 236. sq.* Imò dubium adhuc est, annon in præcedente Paragrapho Hertodus sub nomine nodorum pariter Reduplicationes intelligat.

§. 35. Plura

§. 35.

Plura ejusmodi Exempla in subjectis utriusqve sexûs atqve differentis ætatis apud Autores Medicos annotata legimus. v. g. In Cadavere Infantis sex annorum Atrophiâ mortui, tribus in locis Intestinorum erat infarctus, qvalis efficitur, si Chirothecarum digitum in seipsum intromittis, unus in Intestinô Jejunô, bini in Ileô, qvorum unus integri digiti longitudinem ingressus tanqvam in vaginam, magna cum admiratiône extrahebatur. Subingressa verò simul erat tota adhærens Mesenterii portio. Nulla interim hîc erat inflammatio, neqve Ilei metus, cùm puer perpetua diarrhæâ laborâsset, juxta Relationem Christophori Guntheri Schelhammeri *M. N. C. Dec. III. An. 2. Obs. 88. p. 110.* In puerô Hydropicô & Phthisicô decem circiter annorum Intestina tenuia tribus in locis Convolvulus distinxerat; unius portio intrusa duos, alterius unum & dimidium, tertii unum articulum longitudine emetiebatur. Educi facilè poterat illapsa pars, sed in unô locô præ alterô faciliùs, &c. secundum observationem Philippi Jacobi Hartmanni *ibid. An. 5. & 6. Obs. 207. p. 471.* Dissecuit Vopiscus Fortunatus Plempius mulierem Volvulô mortuam in eâqve unam superiorem Intestini partem inferioris partis cavitatem subintrâsse invenit. *vid. ejusdem Fundament. medicin. Lib. 2. cap. 8. fol. m. 128.* In filiolô trienni, qvi ex Lumbricis ægrotâsse putabatur, unam tenuis intestini partem intra se contractam ac involutam, qvasi in se infarctam, ut duritiem qvandam, tanqvam tumoris speciem repræsentaret, vidit Henricus Smetius. Imò qvod sesqvi pollicem longitudine æqvabat, dum involutum esset, id leniter evolutum duos ferè palmos implebat. vid. Henric. Smet. *Miscellan. medic. Lib. 10. p. m. 579.* Animadvertit etiam Realdus Columbus *Tract. de Re anatom. Lib. 15. p. m. 487.* Intestinorum tenuium mutuum ingressum, spatiô ampliore, qvàm sit digiti longitudo, præsertim in nonnullis, qvos dolor Iliacus enecaverat. *Reduplicationis Exempla.*

 verat.

verat. In puerô, ex gravissimâ Passione Iliacâ, mortuô, invenit Gvilelmus Fabricius Intestinum cœcum contractum in Intestinum Ileum sese insinuâsse idqve opplevisse adeò, ut nihil ex superioribus Intestinis ad Colon permeare posset. vid. Gvil. Fabric. Hild. *Observat. Chirurg. Cent. I. Obs. 61. Oper. fol. m. 49.* Refert etiam Dominicus Panarolus *Pentec. I. Obs. ult. p. m. 30.* se in sectione Juvenis cujusdam ex Volvulô defuncti, Intestinum in Cavitatem Intestini descendisse, annotâsse. Portionem Intestini Ilei qvatuor digitos transversos longam, plurimum verò contractam & angustatam intra proximæ portionis superioris Cavitatem prorsus absconditam in muliere qvadam rusticâ observavit Johannes Conradus Peyerus juxta ipsius *Exercitat. de Glandul. Intestin. Part. poster. cap. 9. p. 80.* vid. etiam Clerc & Mangett *Bibliothec. Anat. Part. I. fol. 127. Et folio sequenti* dicti Autores in Juvenis cujusdam, annos triginta duos nati, Cadavere apertô Intestini Coli (qvod rarissimæ est Observationis) portionem duabus præter propter â rectô spithamis distantem, octo Uncias longam, nigerrimam panderosam, Intestini portionem proximam, non qvidem superiorem, sed inferiorem, qvatuor digitis subeuntem reperisse testantur. In pueri undecennis vividi & alacris, ex esu fructuum Vomitu alviqve torminibus tentati, tandemqve Lethargô exspirantis, Cadavere tenuia Intestina qvatuor distinctis in locis nodosa fuerant. Configuratio autem nodorum talis: coarctata Intestini tenuis portio triuncialis vicinam partem Intestini dilatati intraverat, ita ut ibi tanqvam limax in domunculâ sua latitaret, aut veluti in Vaginâ gladius. Intestina etiam è latibulis istis nisi vi qvadam extrahi, nodive solvi non potuerunt, secundum modò allegati Johannis Conradi Peyeri *Exercitat. anat. medic. 17. p. m. 85. sq.* ubi tertium se tunc tales Intestinorum nodos observasse addit. Item Gerardus Blasius talem Intestini Ilei Intussusceptionem in Infante non unô, postqvam Iliaci interierint, se observâsse, imò etiam in puerô

puerô qvatuordecim annorum eandem, & qvidem duplicem, sic ut unô locô pars Intestini inferior se inseruerit in superiorem, alterô pars superior in inferiorem, annotâsse refert *Observ. medic. Part. 2. Obs. 3. p. m. 37.* Medicus qvidam ex Jamaicâ reversus Olao Borrichio retulit, Iliacam passionem malum illic endemium crudeliter regnare, seqve in aliqvot ejusmodi Subjectis observasse, Intestina non in se invicem spiræ modô contorta arctari, cæterum duplicata in se involvi, haud aliter ac gladius Vaginæ inseritur, aut Vitrum angustius capaciori solet includi vid. Thom. Bartholin. *Epistolar. medic. Cent. IV. Epist. 92. p. 528.* In binis Nobilis cujusdam Viri filiolis, torminibus & Diarrhœâ mortuis, infarctum taleni fuisse observatum, scribit Georgius Wolffgangus Wedelius *Pathalog. med. dogmat. Sect. 3. cap. 12. p. 653.* In Civis & Sartoris Arnstadiensis filioli septennis, torminibus mortui, Intestinô Ileô septies distinctis in locis ingressum partis superioris Intestini in partem ejus inferiorem observavit Jacobus Augustinus Hünerwolffius *M. N. C. Dec. II. An. 8. p. 63. seq.* cujus Schema ibidem depingit. Intestini Ilei portio, è Cadavere pueri octo circiter annos nati, in qvâ Susceptio apparet, id est, portio Intestini portionem inseqventem suscipit, reperitur in Frid. Ruyschii *Thesaur. anat. I. p. 27. v. etiam Thes. II. p. 9. Thes. V. p. 15. & Thes. VII. p. 12.* Ejusmodi Intrusionem cum impeditâ fecum alvinarum excretione in puerô decenni se annotâsse refert Jacobus van Hervelt *in de Geneeskundige Aenmerkingen Obs. 82. p. m. 155.* Et Johannes Jacobus Harderus triplici in locô Intestini Ilei portionem intra alterius cavum redeuntem, sive Introsusceptam, vel inferiorem in superiorem ejusdem partem intortam annotavit *Apiar. Obs. 64. p. 253.* Puerum fæces alvinas per Os reddentem, cujus Intestina Volvulô erant impedita, & invicem implicata, vidisse se dixit Thomas Bartholinus *Histor. anatom. Cent. 4. Histor. 47. p. m. 333.* Binis in locis Intromisssionem seu Introreceptionem Intestini Ilei

(qvam

(qvam Invaginationem alii vocant) in filiô torminibus Abdominis acerbissimis & Vomitibus crebris obnoxiô tandemqve Convulsionibus denatô observavit Michael Bernhardus Valentini *Emphemerid. Acad. N. C. Cent. II. & IV. Obs. 1. p. 1. sq.* Intestini jejuni Incarcerationem post Colicam spasmodicam gravissimam Annô 1715. in Virgine qvadam honestâ observavit, additâqve figurâ communicavit ibidem *Cent. V. & VI. Obs. 89. p. 378. seq. 382.* Johannes Gvilelmus Widmannus. Puella circiter novem annos nata ex scalâ delapsa post acerbos dolores Ventris in pertinacissimam Alvi incidebat obstructionem, qvam mox ructus, excrementa redolentes, conseqvebantur. Post diem pharmacis vomitu rejectis, Convulsionibus exagitata obibat. Incisô Abdomine Omentum versus Ventriculum retractum ac veluti sugillatum erat. Intestina fecibus scatebant, Ileum verò tribus in locis in sese, & qvidem pars superior in inferiorem profundè descenderat, qvæ tam arctè cohærebant, ut difficulter distrahi possent, juxta Adam. Brendel. *Observ. anat. Dec. I. Obs. 3. p. 13.* Et *Decad. III. Obs. 7. p. 17.* exemplum Ilei lethalis, ex saltu orti, idem adducit in Virô, qvi fossam latam saltu transscendere nitebatur, inter saliendum verô in terram prostratus Abdomen vehementer percellebat; unde post varia Symptomata diem obire supremum cogebatur. Sectô Cadavere, Intestina maximam partem sugillata visa sunt, sigillatim Jejunum in Ileon semel, hoc vero bis in semet ipsum descenderat, & qvidem supernè, ac satis profundè, adeò ut nullâ arte in statum naturalem reponi potuerint. Ejusmodi Intestini Intrusionem etiam mihi ante aliqvot annos in Viri cujusdam admodum Reverendi filiô septenni, ex Pulmonum Scirrhositate defunctô, observare licuit; qvippe in cujus apertô Cadavere Intestinum Ileum tribus in locis, & qvidem ad spithamæ circiter longitudinem â se invicem distantibus, a parte superiore ultra digiti longitudinem inferiori cavitati erat intrusum; qvod postmodum leniter

Observatio.

niter extractum ſpithamæ æqvabat longitudinem. Ubi tamen notandum, dictum filium nunqvam de Paſſione Iliacâ, nec torminibus Abdominis, neqve de ullô vomitu, multò minùs ſtercoreô, neqve etiam de talismodi ſapore conqveſtum fuiſſe. Annon autem talis Ilei in Ileum ingreſſus ſeu inſertio â Clavô ferreô ante longum temporis ſpatium ab hoc puerô deglutitô, atqve fortaſſe per Inteſtina exitum naturalem qværente, occaſionem ſumpſerit, dubitare nollem. Plura ejusmodi paulò infrà Cap. IX. §. 19. de Paſſione Iliacâ, occurrent Exempla.

§. 36.

In aliis animalibus.

Talis Inteſtinorum partis in alteram intruſio non modò in homine, ſed qvandoqve etiam in animalibus brutis & volucribus obſervatur, qvalem in Gallinâ Iliacâ â ſe annotam delineat Philippus Jacobus Hartmannus *M. N. C. Dec. II. An. 7. Obſ. 29. p. 64. ſeqq.* his verbis: Gallinam, qvæ & per ſuperius & per inferius guttur ſangvinem ejecerat, cultro anatomico ſubjeci. Inteſtina è regione extremitatum cœcorum intuens, ubi duritiem adverto, deglutitum qvidpiam ſuſpicor: atqve incidenti corpus globoſô Capite, cum hiatu obſcurô, piſciculum imitans, qvod mucô ex coagulatô ſangvine interioris tunicæ obductum erat, ſeſe offert; qvòd autem educenti minimè obſeqveretur, oppoſitam partem pateſeci; hinc qvando adnatum qvoddam corpus videbatur: reduplicationes enim intruſi preſſe adjacebant, ut unum idemqve continuum Inteſtinum juràſſes. Denuò divellere ab invicem malè connexa tentanti ſupernum qvidem ceſſit aliqvantùm, infernum verò priſtinam retinebat ſedem: Qvare & Corpus, qvod piſciculum imitabatur, ſecandum veniebat, atqve tunc demum manifeſtò ante oculos ponebatur 1) Inteſtini cum parte Meſenterii integerrimâ ſesqvi articulum longa intruſa portiuncula; 2) alia portiuncula ejusdem longitudinis inverſa, rubicunda & mucoſa;

 coſa;

cosa; 3) Reduplicatio recti arctè superficiei alterius adhærens, ac si adnata fuisset.

§. 37.

In ductu choledocho. Rarissimam etiam non qvidem de Intestinorum, sed ductûs cholodochi Intussusceptione observationem communicat Jobus a Meekren *Obs. med. chir. cap. 46. p. 196. seq.* in puerô sex annorum, qvi, postqvam per aliqvot menses in Nosocomiô decubuerat, abscessu Cubiti enormi laborans, novô qvodam eoqve inauditô morbô correptus est, ex qvo etiam inqvietudine, dolore, ejulatu, sudore plurimùm debilitatus post biduum interiit. Doloris, de qvo valde conqverebatur, qvamdiu in vivis erat, locus imprimis Hypogastrium erat regioqve umbilicalis. In Cadavere apertô nullam hujus doloris invenire licebat causam, præter humoris biliosi ventriculo & intestino incumbentis copiam, ejusdem ventriculi cum intestinis inflammationem, imò variis in locis syderationem, nec non omenti putrefactionem, vesicam etiam felleam ruptam bileqve vacuam; Accedebat ductûs cholydochi, Intestinum duodenum accedentis, mox sub vesicæ cervice Intussusceptio, similis omnino susceptioni illi, qvæ in Intestinis reperiri solet, ubi pars una alteram ingreditur. &c.

§. 38.

Ilei strangulatio. Intestinum Ileum qvasi laqveô strangulatum annotavit Johannes Conradus Peyerus in muliere qvadam, diros ante obitum ventris cruciatûs, Cordis anxietates, dejectiones cruentas tandemqve vomitus perpessâ. Patefactô enim ejusdem Abdomine Ileon alicubi planè constrictum ac velut injectô laqveô strangulatum erat: v. Peyer *de Gland. Intest. p. 81.* qvæ tamen observatio pariter ad Intussusceptionem, de qvâ modò egimus, & ad Passionem Iliacam pertinet. Intestini Ilei complicationem *vid. cap. seq. §. 20.* *Vulnus.* De Intestini Ilei vulnerati curatione seqventem observationem recenset Medicus Basileensis Maichanqvez

M. N. C.

M. N. C. Dec. I. An. 3. Obſ. 176. p. 332. Sartoris Uxori maritus in Hypochondriô dextrô ſupra os Ileon intempeſtivâ nocte cultrô vulnus inflixerat; Vulnus obligatum eſt, manè dum Chirurgus Emplaſtrum removet, fæces alvinæ ſubſeqvuntur; dilatatô parumper vulnere apparet Inteſtinum Ileum læſum; Placuit in caſu deſperatô periculum facere, nec ægra viginti qvinqve annorum dolores recuſabat, modò vita donaretur, Inteſtinum cautè acu alligari cuti curat dictus Medicus, recentisqve laridi lamellâ interpoſitâ, ut fæcibus alvinis pateret tranſitus, cutem jungere jubet, potiones præſcribit vulnerarias, qvibus ad ſtuporem curata, binosqve liberos poſtea enixa eſt.

§. 39.

A tenuibus Inteſtinis ad craſſa pergimus, qvorum primum vocatur cœcum. Qvid autem propriè per Inteſtinum cœcum intelligatur, & utrum ad tenuia vel craſſa ſit referendum, hactenus diſceptârunt Anatomici, uti jam ſupra §. 5. pluribus diximus: alii nimirum hoc nomine vocant proceſſum illum Vermiformem ſive tenuem Appendicem circa finem Inteſtini Ilei ſitum, unicum habentem orificium, qvod ipſi pro ingreſſu & egreſſu inſerviat. Adſcribit eqvidem Tobias Knoblochius *Diſput. anat. phyſiol. 4. p. m. 119.* huic Inteſtino duo orificia, unum, per qvod attrahat, alterum, per qvod expellat. Illud autem, per qvod expellat, non ſit, ſicut in aliis, oppoſitè locatum contra primum, ſed ambo locata ſint juxta ſe invicem. Vel juxta explicationem Thomæ Bartholini *Anat. Lib. I. cap. 11. p. 89.* Knoblochius duplex dicit habere orificium, ſeptô membraneô ſecretum, ut per unum ab Ileô excipiat, & per alterum in Colon traducat; ſed nec dum, pergit Bartholinus, id in homine deprehendimus, in *qvô* unum orificium & remittit & excipit. Eſt enim appendicula qvædam parva inſtar vermis oblongi, qvæ orta ex initiô Coli & fine Ilei, ſupra Colon ſe, contorti vermis inſtar, ſternit, &c. Juxta Joh. de Muralt. *Vademec. anat. Exercit. 8. p. 355.* habet cœcum Inteſti-

Inteſtinum cæcum.

An Proceſſus vermiformis.

Dd dd 2

testinum foramen: in Infante sacculus est utplurimùm Mœconiô refertus; in sene Appendicula Vermiformis. Franciscus Stockhamer *Microcosmograph. cap. 3. p. 47.* Intestinum cœcum Coli appendicem nominat. Et Margagnus Processum Vermiformem Coli non pendulum, sed semper sursum erectum esse demonstrat. vid. Laur. Heister. *de Increment. Anat. p. 143.* Exigui lumbrici figuram habere Intestinum cœcum, statuit etiam Dominicus de Marchettis *Anatom. cap. 3. p. 32.* Idem sentit etiam Johannes Veslingius *Syntagmat. anat. Cap. 3. p. m. 45.* Et Gerardus Blasius Comment. in dictum locum addit: Longitudo est qvatuor digitorum, latitudo pollicis, sed angustissima capacitas. Inqvit etiam Johannes van Horne *Microcosm. §. 22. p. 42.* priusqvam Colon incipiat, circa dextrum Os Ilium exporrigitur à latere Intestinulum qvoddam, crassis adnumeratum, qvod figuræ ratione dicitur appendicula Vermiformis, à simplici, qvem obtinet, meatu, cœcum. Et Johannes Riolanus *Enchirid. Anatom. Lib. 2. cap. 18. p. m. 110.* scribit: Intestinorum crassorum primum dicitur cœcum, veteribus Anatomicis, istudqve nomen retinet, qvamvis prorsus existat dissimile ab antiqvâ descriptione. Instar sacculi amplum non apparet, nec secundi Ventriculi officiô fungitur, ad coqvendas reliqvias chyli nondum perfectè subacti, per unicum foramen patet ingressus & regressus. Nunc ejus locô Appendicula membranosa extat & demonstratur, qvæ latior est in fœtu & recens editô Infante, qvàm in adultô &c. Instar processûs vermicularis Intestinum tum integrum, tum inversum, depingit Johannes Conradus Peyerus *de Gland. Intest. Part. 1. cap. 2. Tab. 3. p. 25.* Juxta Casp. Bartholin. *Specim. Histor. anat. cap. 2. p. 39.* Cœcum in homine qvasi appendicula qvædam est, instar vermiculi oblongi, Coli principio juncta.

§. 40.

An saccus Coli. Qvamvis autem plurimi ex recentioribus hanc appendiculam Vermiformem pro verô Intestinô cœcô agnoscant, alii tamen,

men, ad mentem Veterum, potiùs facculum illum feu partem globofam circa Coli principium pro cœcô habent, uti fupra §. 5. variis Autoribus demonftravi, qvorum plures hoc loco allegare fuperfedemus, nifi qvod refert Isbrandus de Diemerbroc *Anat. Lib. 1. cap. 8. fol. 38.* fcilicet Veteribus nonnullis cœcum appellari non dictam appendiculam, fed primum Coli globum, ad ingreffum tenuis Inteftini fitum. Neqve tamen alii hac fententiâ contenti funt, fed talem proceffum Vermiformem & Sacculum feu globum modò dictum fimul fumptos pro cœcô Inteftinô habent. Inqvit enim Daniel Tauvry *Anat. ration. Part. 1. cap. 2. p. 24.* Qvando Ileon in fine dilatari incipit, Colum appellatur. Principium ejusdem, fpeciem facci fundum claufum habentis referens, cœcum appellatur, ubi appendix oblonga & cava obfervatur, qvæ inftar ligamenti eidem infervire poteft. Et fecundum Petri Dionis *Anatom. p. 161.* Inteftinum cœcum facci formam referens appendicem habet figuræ oblongi Vermis, ex trium ligamentorum Coli Junctione conflatam, qvam Bartholinus ipfum cœcum effe arbitratur. Item Tobias Knoblochius *l. a.* Sacculum feu partem globofam circa Colon Inteftini cœci lacunam appellat. Inteftinum cœcum, fecundum Laurent. Heifter. *Compend. anat. §. 210. p. 61.* incipit, uti Inteftinum Ileum definit, & in appendice five proceffu vermiformi finitur.

§. 41.

Circa hoc Inteftinum paucis adhuc monendum, qvòd, fi vulgò apud Autores Medicos Obfervationes de Inteftinô cœcô occurrunt, non tam de Sacculô Coli, qvàm Proceffu feu appendice lumbricali intelligi debeant. v. g. Cœcum Inteftinum in dextrô latere circa Coli principium ordinariè reperiri, Anatome docet, illud tamen in finiftrô latere Viri decollati atqve die qvarto Februarii 1614. diffecti fe inveniffe fcribit Johannes Rudolphus Salzmannus *Obferv. anat. p. m. 53.* his verbis: *Cœcum in finiftro latere.*

 Cœ-

Cœcum, qvod aliàs dextrum latus & exteriora respicere solet, hîc introrsum reflexum truncum Venæ Cavæ descendentem attigit, atqve non ex dextrâ Coli principii parte, sed sinistrâ Originem sumpsit, qvod etiam in Canibus fieri solet.

§. 42.

Duo & plura ceca.

Idem etiam de pluralitate Intestini cœci locum habet, siqvidem duplicia talia Intestina qvandoqve in homine, sæpissime tamen in brutis, reperiri supra §. *26.* diximus; Imprimis autem in Avibus occurrunt. Cum enim Simon Pauli An. 1656. Gruem ob asperæ arteriæ singularem & admirandam structuram rimari clementissimô Regiô Mandatô juberetur, in eô non unum sed duo Intestina cœca, singula longitudinem qvadrantis Ulnæ Seelandicæ cum dimidio superantia invenit. vid. Sim. Pauli *Quadripart. Botanic. Class. II. p. 85.* qvô locô etiam ex Piccolhominô refert, iis animalibus, qvæ admodum voracia sunt, duplex cœcum esse concessum. Juxta Dan. Tauvry *Anatom. Part. I. cap. 2. p. 39.* Struthio bina habet Intestina cœca figuræ spiralis, ac maxima pars volatilium bina insignia possidet. In Aqvila Intestinum cœcum duplex ab utroqve latere Intestini unum, sed minutum & vix digitum transversum longitudine æqvans reperit Thomas Bartholinus *vid. Act. Hafniens. Vol. I. Obs. 2. p. 8.* De Cygni Intestinis ita scribit idem Bartholinus *Dissert. de Cygni Anatom. §. 24. p. m. 35. sq.* Intestina valde longa sunt, & multô, etiam pollicem crassô adipe, qvi vicem omenti obit, intecta. Qvæ cùm multis anfractibus aut gyris haud sint intricata, sed simplici tantùm mediâ spirâ in se revolutione reflexa, huic malo volens mederi Natura, cœca duo inter anum & ipsorum initium interjectô rectô Intestinô appendit, qvæ anfractuum intestinorum defectum compensarent. In Columbâ duplex Intestinum cœcum, sed raræ fabricæ vidit Olaus Borrichius. *vid. Act. Hafn. Vol. I. Obs. 96. p. 187. seq.* item in Ciconiâ, *ibidem Vol. V. Obs. 94. p. 248.* In Gallinis geminum Inte-

Inteſtinum cœcum prælongum exiſtere monſtrat Johannes Conradus Peyerus *M. N. C. Dec. II. An. 1. Obſ. 85. p. 205.* In Anate Inteſtinum cœcum duplex eſt, longum valde & tortuoſum aliqvô modô, inſtar duplicis Lumbrici Inteſtino recto, membranoſi vinculi ope, connexum, vid. Gerard. Blaſ. *Anat. Animal. Part. 2. cap. 2. p. m. 151.* in Noctuâ qvoqve bina Inteſtina cœca ſatis longa adeſſe obſervavit Emanuel Kœnig. *v. M. N. C. Dec. II. An. 4. Obſ. 34. p. 88.* Cuniculum & Porcellum Indicum duplici & utroqve peramplô Inteſtinô cœcô gaudere, refert Franciſcus Gliſſonius *Tract. de Ventricul. & Inteſtin. cap. 11. vid. Bibliothec. Anat. Part. 1. fol. 96.* Plura de pluribus Inteſtinis cœcis Joſephus Zambeccarius *v. M. N. C. Dec. III. An. 4. App. p. 108. ſqq.* ubi trium, qvatuor, ſeptem, octo, ſedecim & viginti cœcorum Inteſtinorum mentionem facit, inſuper etiam animalium Inteſtinô cœcô carentium exempla recenſet.

§. 43.

Meatûs ab Inteſtinô cœcô ad Veſicam tendentis meminit Johannes Petrus Albrechtus *M. N. C. Dec. II. An. I. Obſ. 78. p. 186.* Diſſectio ſcilicet Viri, ob maleficia decollati, inſtituta eſt Francofurti ad Viadrum A. 1667. â Medicô Colbergenſi D. Garliep. Adſuit Spectator Conradus Veſenfeld, Profeſſor Academiæ Viadrinæ, acutus rerum naturalium rimator, in cujus Manuſcriptis majuſculis literis ſeqventia notata communicat dictus Albrechtus: Caſu factum, ut offenderemus aliqvot ductûs ab Inteſtinô cœcô deorſum ad Veſicam vergentes. Per hos ergo meat materia lotii potatoribus tam ſæpe & copioſè excernendi, hi autem ductus inveniebantur abradendo pingvedinem, circa cœcum Inteſtinum ſitum. De qva tamen Urinâ potûs in Urologia noſtra D. v. pluribus agemus. *Meatus a Cœco ad Veſicam.*

§. 44.

Ratione uſûs Inteſtini cœci, ſive Appendicis lumbriciformis, variæ ab Autoribus foventur ſententiæ, dum qvidam nullum *Cœci uſus.*

lum

lum planè ipſi concedunt, vel eundem ſe neſcire fatentur, è qvibus Johannes Jeſſenius a Jeſſen *Anatom. Pragenſ. p. m. 34. b.* ita ſcribit: qvod cœco Inteſtino munus aſſignem non habeo, ſed libenter hic ingenuum illud verbum, neſcio, neſcio, uſurpo; alii Inteſtinum cœcum flatuum inter coctionem & præſertim ex flatulentis Cibis genitorum naturale & neceſſarium receptaculum eſſe ſtatuunt. v. Sim. Pauli *Qvadrip. Botan. Claſſ. II. p. 83. ſeq. 85. ſqq. & Claſſ. III. p. 247.* Alii adhuc alios ipſi adſignant uſûs, qvos congeſſit Thomas Bartholinus *Anatom. reform. Lib. I. cap. 10. p. m. 90. ſeq.* vid. etiam Job. a Meekren *Obſ. 53. p. 237.* Joh. Viridet. *de prim. Coction. Part. 2. cap. 4. p. 270. ſq.* Nathan. Highmor. *Diſqviſit. anat. Corpor. hum. Lib. I. Part. 2. fol. 28.* Franciſc. Gliſſon. *Tract. de Ventric. & Inteſtin. cap. 11.* in Bibliothec. anat. *Tom. I. fol. m. 96. &c.* Petr. Dionis *Anatom. Demonſtr. 2. p. 161.* Jo. Guil. Pauli *Annotat. in Joan. van Horne Microcoſm. §. 22. p. 54.* Gothofr. Mœb. *Phyſiolog. Cap. 11. p. 217.* Eman. Kœnig. *Regn. animal. Sect. 1. c. 18. p. 92.* Albert. Kyper. *Anthropolog. Lib. 1. c. 9. §. 21. p. m. 106.* Imprimis autem Jacobus de Sandris *de Ventricul. p. 272. ſq.* ita ſcribit: Inteſtini cœci officium ita abditum & denſis tenebris obvolutum eſt, ut omnes Anatomicorum conatûs inanes usqve adhuc reddiderit. Dixerunt eqvidem Ventriculo ſuffragari, ulterius alimenta concoqvens: Secundò excrementa recipere & figurare: Tertiò excretionem contentô fluidô per inferiora promovere: Sed demum conjicimus nos, innumeris glandulis, qvibus præditum eſt, oleoſam materiam parare, qvæ in fœtu, in qvô inſignem habet capacitatem, humidiores alimenti partes & fæces viſcidiores redderet, ut illæ faciliùs adhærendo nutrirent, hæ ſegnius deſcendendo minùs incommodam præſtarent excretionem: Sed ſemper in obſcuris ſumus. Johannes Baptiſta van Helmont in hôc Inteſtinô fermentum ſtercoreum latitare ſcribit *Sextupl. Digeſt. Aliment. hum. §. 81. fol. 138. de qvo vid. Cap. ſeq.*

§. 45.

§. 45.

Qvandoqve varia in Inteſtinô cœcô deprehenduntur, e. g. in ſubjectô qvodam in Noſocomiô publicô Amſtelodamenſi in gratiam Studioſorum diſſectô globulum ſclopetarium minoris magnitudinis obſervare ſibi datum fuiſſe, refert Job a Meekren *Obſ. med.chir.53.p.237.* Et in Virginis cujusdam annos circiter triginta natæ, cujus Cadaver An. 1676. Genevæ aperiebatur, Inteſtinô cœcô magna nucleorum ceraſorum valdè nigrorum qvantitas reperta eſt. v. Bibliothec. anatom. *Part. I. f. 97.* *In cœco globulus repertus.* *Nuclei Ceraſorum.*

§. 46.

Secundum Inteſtinum craſſum â cœcô principium habens anfractuoſô ductu ſurſum ad Epar & dehinc transverſim ſub Ventriculô ad latus ſiniſtrum procedit, dehinc ad finem Oſſis Ilii deſcendit, indeqve rurſus usqve ad ſummum Oſſis ſacri aſcendit, ibidemqve, facto priùs circumflexu ad inſtar literæ S inverſæ in Inteſtinum rectum deſinit; atqve Colon dicitur, â Græco Verbo κωλύω, retardo, qvòd ratione ſuarum Cellularum feces remoretur; vel â κόλον, qvod Jonicè eſt magnum: legitur etiam κῶλον nonnulli etiam Colon â κολάζεσθαι, a torqvendo, derivant, qvòd in eô fiant tormina Colica, vel qvòd gyris variè tortuoſum conſpiciatur, &c. *Colon.*

§. 47.

Coli autem gyrationes atqve cellulæ ab ejusdem ligamentô vel vinculô efformantur. Hôc enim ſolutô dictum Inteſtinum non modò, cellulis planè obliteratis, ad duplam longitudinem facilè extenditur; ſed etiam, juxta Obſervationem ſupra §. 11. de nimiâ Coli expanſione & rupturâ hujus ligamenti, in Comite de C. obſervatis, adductam, nimium qvantum extenditur. *Coli Ligamentum.*

§. 48.

Annotantur etiam â Medicis in Inteſtinô Colô Valvulæ, qvarum imprimis nota eſt illa magna circa Ilei finem & Coli initium locata, & qvidem ideo, ut excrementorum & conten- *Coli Valvulæ.*

torum ex Inteſtinis craſſis ad tenuia regreſſum impediat. Hujus Valvulæ detectio vulgò eqvidem Caſparo Bauhino, ab aliis tamen Conſtantio Varolio, item Salomoni Alberti, Anatomico Wittebergenſi, adſcribitur, de cujus Inventione, Structura, & Uſu plura apud Anatomicos reperies v. Thom. Bartholin. *Anatom. Lib. I. cap. 11. p. 92. ſeq.* Gothofr. Moeb. *Phyſiolog. cap. 11. p. 218. ſq.* Johann. Riolan. *Anthropol. Lib. 2. cap. 14. Oper. f. 104.* Frid. Ruyſch. *Theſ. Anat. III. p. 62.* Joh. Maur. Hoffmann. *Obſ. in M. N. C. Dec. II. An. 9. Obſ. 224. p. 412.* Theodor. Kerckring. *Spicileg. anat. Obſ. 39. p. 85.* Jsbrand. de Diemerbr. *Anat. Lib. 1. cap. 8. fol. m. 38.* Eman. Kœnig. *Regn. anim. Sect. I. Art. 18. p. 92.* Vopiſc. Fortun. Plemp. *Fundam. Medicin. Lib. 2. Sect. 5. cap. 8. fol. 126.* Act. Eruditor. Lipſ. *An. 1719. Octobr. p. 443. ſeq.* Georg. Franc. *Bon. nov. anatom. §. 51. Satyr. medic. p. 648.* Joh. Vesling. *Syntagm. anat. cap. 3. p. 46.* item ejusdem Commentator Gerard. Blaſ. *ibid.* Philip. Verheyen. *Anatom. Corp. hum. Tr. 2. cap. 10. p. m. 82. & 90. ſeq.* Caſp. Bauhin. *Theatr. anat. Lib. 1. cap. 17. p. 63. ſeq.* ubi ſcribit, ſe ab Anno 1579. in omnibus ſuis Anatomiis, anteqvam ullum legerit, qvi hujus meminerit, demonſtraſſe &c. Valvulam Bauhini depingit etiam Johannes Conradus Peyerus *Exercit. de Glandul. Inteſtin. Tab. 3. p. 25.* Joh. van. Horne *Microcoſm. §. 22. p. 43.* & Joh. Guilelm Pauli *Annot. in eund. loc. p. 48.* Circa hanc tamen Valvulam Bauhini notandum, Anatomicum qvendam Taurinenſem, nomine Bianchum ſingulari Diſſertatione, cui Titulus eſt de Ingreſſu Ilei in Colon, ſeu de ſuppoſitâ hucusqve Inteſtinorum Valvulâ, Obſervatio nova; Valvulam illam celebrem, ab Anatomicis deſcriptam, prorſus negare & confictam proclamare; cui tamen Autori Laurentius Heiſterus *Diſſertat. anatom. de Valvulâ Coli. Clariſſ. Bianchii de ſuppoſitâ hucusqve Inteſtinorum Valvulâ contradicit valvulamqve defendit, vid. Act. Erudit. Lipſ. An. 1719. Menſ. Jul. p. 325.*

p. 325. seqq. it. 443. In diſſectione Muris Alpini nullam Valvulam circa Inteſtinum Colon invenit Gvilhelmus Fabricius *v. Cent. VI. Obſ. 97. ſ. 630.*

§. 49.

Præter hanc Inteſtini Coli Valvulam majorem, aliæ etiam minores, conniventes dictæ, qvarum jam ſupra mentionem fecimus, in eôdem obſervantur Valvulæ, qvibus nomen conniventium impoſuit Theodorus Kerckringius *Spicileg. Anatom. Obſ. 30. p. 85. ſeq.* De harum Valvularum ſtructurâ & uſu ita ſcribit Johannes Fridericus Ortlob *Hiſt. Part. Diſſert. 7. §. 16. p. 56.* in eô Conformatio Inteſtinorum plurimum juvat, qvatenus valvulæ conniventes Kerckringii ita conſtructæ ſunt, ut impediant, ne, qvod jam protruſum eſt fæcum, in priorem locum iterum relabatur, ſed objectô qvaſi obice firmetur, ut novô impetu accedente ulterius ferri valeat. Atqve ſic neceſſariô plures & eminentiores & firmiores deſiderabat Colon, qvòd illud aſcendendo ex dextro Ingvine ſub Ventriculô feratur, atqve ſic contenta hîc magis magisqve indurata facilè retrò agerentur & ad inferiora deſcenderent, niſi valvularum ope retinerentur. Has valvulas conniventes cum cellulis depingit Theodorus Kerckringius *l. a. p. 88.* & Joh. Conrad. Peyerus *l. a. p. 24.* vid. etiam Frid. Ruyſch. *Catalog. Rarior. p. 69.* qvô locô Inteſtini Coli & Ilei portionem ſiſtit, in qvâ Circulos Colî ſemilunares, ſeu valvulas conniventes triplices eſſe, ex triplici ligamentô monſtrat. *Valvulæ Coli conniventes.*

§. 50.

Colo deniqve annectitur Inteſtinum rectum, & qvidem ita dictum, qvia nullas habet gyrationes ſeu curvaturas, ſed rectô ductu vel lineâ rectâ medio Oſſis ſacri & Coccygis incumbens in anum deſinit, ibidemqve Sphinctere ſeu muſculô rotundô vel circulari, ejusdem extremitatem ambiente, occluditur & aperitur, talisqve finis Anus ſeu Podex nominatur, *Inteſtinum rectum.*

de qvô videantur Autores hactenus allegati. Plura de eôdem ejusdemqve vitiosâ tum in Vesicam, tum in Vulvam insertione &c. de Procidentiâ in Capitibus seqventibus videbimus. Intestini autem recti tunicæ crassissimæ sunt, longèqve cæteris minorem relinqvunt capacitatem, qvandoqve etiam extraordinariè ita angustatur hoc intestinum, ut fecibus vix concedatur permeatus, siqvidem in sesqviannorum infante, qvi â nativitate dolores & conatûs desidendi urinamqve mittendi magnos patiebatur, â superiore vulvæ parte prominebat Caro qvædam spongiosa nucis magnitudine conatus desidendi urgens & sensim sensimqve, Intestinum rectum protrudens ejusqve cavitatem ita angustans, ut vermis ad instar, tenuia excrementa exierint, ac non nisi lacte enutriri, coacta fuerit infans referente Philippo Wilhelmo Virdung, *M. N. C. Dec. II. An. 6. Obs. 169. p. 341.* De totali Intestini recti coalitu vide Observationem Rosini Lentilii *M. N. C. Dec. II. 7. Obs. 139. p. 268.* In Recti Intestini superficie internâ plures canaliculos in cavitatem ipsius hiantes, ordinatè dispositos & ad straminis latitudinem â se invicem distantes in Cadavere virili demonstrasse Fredericum Ruyschium, inqvit Justus Schraderus *Obs. anat. Dec. I. Obs. 8. p. 197.* In Intestino rectô Valvulas semilunares sæpe adesse observavit Morgagnus, qvas & delineavit, qvæ sphincteris muneri succurrere possunt. In eodem etiam rectô ductus sæpe vidit stylum tenuem admittentes & in Vesiculas desinentes, ex qvibus liqvorem exprimi posse docet Laurentius Heisterus *de Increm. anat. p. 142.*

§. 51.

Intestinorum Usus. Circa hactenus consideratorum Intestinorum usum ex Capite sextô est repetendum, ipsis nonnullos Autores Chylificationem adscribere, ita ut alimenta in Ventriculô tantùm dissolvantur, in Intestinis autem, imprimis tenuibus, verus Chylus elaboretur. Alii verò Chylificationem in Ventriculô inchoari,

choari, in Inteſtinis autem perfici ſtatuunt; hinc dicit Daniel Sennertus *Inſtitut. med. Lib. 1. cap. 9. p. m. 58.* Generatus Chylus per inferius orificium ſeu Pylorum emittitur, qvi ab Inteſtinis primò accipitur, & â vi concoctrice ipſorum, qvam ob communitatem cum Ventriculô obtinent, nonnihil adhuc elaboratur & perficitur: & ita in Inteſtinis prima coctio, qvæ in ore incipiebat, terminatur & abſolvitur. Sic Johannes Conradus Peyerus *Merycolog. ſive de Ruminat. lib. 2. cap. 1. p. 86.* inqvit: Ventriculus & Inteſtina Chylum præparant atqve perficiunt; & *p. 88.* certum eſt, Chylum in Inteſtinis demum perfici. Item *p. 90. & 91.* pergit: Antiqvitus Chyli officina ſtatuebatur Ventriculus, qvô non contenti novatores Inteſtina in muneris ſocietatem pertraxerunt, optimè perſvaſi, Chylum non poſſe meritò perfectum dici, anteqvam ſit a fecibus & alvi purgamentô liberatus, cui ſententiæ album Calculum in exercitatione de Glandulis Inteſtinorum (*vid. Part. poſter. cap. 1. p. 28.*) adjeci, ratus, Chylum reapſe perfici, dum per Inteſtina tranſit in Venas meſaraicas aut lacteas, purus & ſeparatus à qvisqviliis, qvibus antea confuſus erat & contaminatus &c. Et ſecundum verba Caſparis Bartholini *Specim. Hiſtor. anat. cap. 2. p. 31.* certum eſt, alimentorum Maſſam, qvæ jam â Ventriculi fermentô ſubacta eſt, aliqvam â bilis & ſucci pancreatici affuſione in Inteſtinis pati mutationem, ita ut pars generoſior & ſangvini alendo apta abeat in Chylum, qvi per vaſa lactea diſtribuitur. Id confirmat etiam Johannes Bohnius *Circul. anat. phyſiol. Progymn. 10. p. 151. ſq.* Nolit, inqviens, ſibi qvis perſvadere, ſolum Ventriculum Chylificationi vacare, prout â plerisqve hactenus factum, ſed Chylificationem in Ventriculô inchoatam in Inteſtinis continuari atqve abſolvi, qvatenus ratione non minùs ſubſtantiæ ſolidæ, ſeu tunicarum, qvàm fluidæ ſeu lymphæ affluentis, hæc Ventriculus revera continuatus exiſtunt. Sic Philippus Nenterus *Phyſiol. med. Cap. 4. p. m. 219.* Chylificationem

an Chylificent?

totam in Ventriculô non absolvi, sed in Intestinis per varios humores affluentes ulterius perfici scribit. vid. etiam Petr. Linsing *Instit. med. p. 76.* Joh. Gothofr. Berger. *Physiolog. med. cap. 7. p. 133.* Item Autor qvidam Gallicus inqvit: Ces deux liqveurs, la Bile & le suc pancreatiqve ne sont pas des Excremens, comme on le pretend d'ordinaire, mais plûtost des dissolvans, absolument necessaires pour épurer & perfectionner le Chyle, qvi n'est qv'ebauché dans la bouche & dans l'estomac. *vid. le Journ. des Sçavans Memoires p. 219.* Imprimis autem Intestino duodeno hanc Chyli elaborationem adscribit Michael Alberti *Introduct. in Univers. medic. Theor. cap. 7. p. 80. sq.* inqviens: Intestinum duodenum crassitie suâ proximè connexa Intestina superat, qvia adhuc pastam & massam alimentorum nondum sufficienter concoctorum plurimum continet. In hoc Intestinum in hominibus unô ostiô & ductus Cholydochus & Pancreaticus ingrediuntur: duplicatô verò ostiô in brutis. Per hos ductûs affluit intra hoc Intestinum Bilis & succus Pancreaticus. Mediantibus hisce humoribus secunda & ultima Concoctio sive Digestio ciborum per modum intimioris fermentationis absolvitur. Intestinis tenuibus Laurentius Heisterus *Compend. Anat. §. 211. p. 62.* pariter hunc usum adscribit, ut Chyli elaborationem promoveant, secretiones ejus perficiant, fæcesqve ad crassa propellant.

§. 52.

Autoris dubium. Utrum verò per tantillum temporis spatium, qvantillum ad Chymi, sive Ciborum, in Ventriculô per contractionem & triturationem post longam moram digestorum, per Intestinum duodenum transitum reqviritur, nova Chylificatio sive concoctio speranda sit, dubius adhuc hæreo, nisi, juxta Johannis Conrad. Peyeri modò alleg. locum, per talem in duodeno peractam Chyli perfectionem, solam Chyli â fecibus secretionem & depurationem intellectam velis. Qvæ tamen differentia nul-

lius est momenti, unde etiam Elias Camerarius *Medicin conciliatric. cap. 4. p. 87.* eandem seqventibus Verbis conciliat: Disputant nonnulli, an Chylus perficiatur in Ventriculô, an verò in Intestinis demum absolvatur, verùm controversia est minùs necessaria; Ventriculus enim & Intestina non consideranda sunt tanqvam res adeò diversæ & contradistinctæ, licet is paulò amplior aliterqve conformatus sit; concedendum omnino est in Intestinis adhuc sub morâ illâ & affluxu succorum ex Hepate & Pancreate, qvandam Chylo ulteriorem, si ita vocare velis, perfectionem accedere: qvam etiam ita potes concipere, qvòd Chyli purior meliorqve portio sic separetur, & qvasi præcipitetur, qvò multum confert bilis subtili suâ acrimoniâ, qvæ non modò hanc separationem utilis ab inutili, seu præcipitationem chyliqve attenuationem, pro faciliori in vasa lactea transitu, sed & protrusionem fecum exhaustarum stimulô suô promovebit &c.

§. 53.

Utraqve horum tam tenuium, qvam crassorum Intestinorum actio, qvarum illa, uti dictum, in Chyli purificatione atqve ad vasa lactea seu chylifera derivatione insuperqve fecum ad crassa Intestina propulsione, hæc autem in Scybalorum collectione demumqve suô tempore expulsione consistit, minimè præcipitanter, sed successivè, & qvidem mediante peculiari qvodam motu vermiculari seu testudineô, Anatomicis Peristalticô dictô, fieri solet; cui scopo etiam Valvulæ, Theodoro Kerckringio *Specileg. anat. Obs. 39. p. 85.* conniventes dictæ, plurimùm conferunt, qvippe qvæ, in Intestinô Colô ita sunt constructæ, ut impediant, ne feces jam protrusæ iterum in priorem locum prolabantur. Imprimis autem huc pertinent certæ Intestini Coli cellulæ copiosissimæ, qvæ materiis & fecibus, per podicem exituris, aliqvandiu retinendis inserviunt, ne nimis freqventer alvi exonerandæ necessitas homini incumbat. *Motus peristalticus.*

§. 54.

§. 54.

Descriptio. Dictus autem Intestinorum Motus peristalticus, qvi juxta Michael. Albert. *Introduct. in Univ. Medicin. cap. 7. §. 88. p. 81.* non alius est Motus, qvam secundum longitudinem & latitudinem constrictorius aut contractorius (à περιστέλλω, contraho, arcto) per momenta remittens & repetens, non modò in vivisectorum, sed etiam in nuper defunctorum animalium tractu intestinali facillimè observabilis, ab ipsô Oesophagô, ubi qvidem adhuc obscurus est, jamjam incipit, atqve per Ventriculum (pro alimentis in illô concoctis per dextrum ipsius orificium propellendis) â superiori sive sinistrô Orificiô ad fundum Ventriculi serpit, iterumqve â fundô ad Pylorum & Intestina totumqve eorundem Canalem, pro variô scopô, tam ratione Chyli, qvam Excrementorum, continuatur, â carneâ imprimis Ventriculi & Intestinorum tunicâ dependens, cujus fibrarum continuatâ, & alternis vicibus, instar reptantis Vermis, factâ contractione perficitur.

§. 55.

Formalitas. De hujus Motûs peristaltici formalitate varii Autores differentes fovent opiniones, qvorum tamen verba hoc loco non recensebimus, Benevolum Lectorem potius ad ipsorum scripta remittendo. Evolvi autem de hac materiâ potest Johann. Bohn. *Circul. anatom. physiol. Progymn. XI. p. 161. seq.* Dan. Tauvry *Anatom. Part. I. cap. 2. p. 40.* Joh. Viridet. *de prim. Coction. Part. 2. cap. 1. p. 234. seq.* Philipp. Verheyen *Anatom. Tr. 2. cap. 10. p. m. 86.* Dissertatiunculam de mechanicâ ratione peristaltici Intestinorum Motûs, â Gvilelmô Cole in latinam lingvam versam, ipsius Tractatui de Febribus intermittentibus annexam reperies. Nicol. Blegny *Zodiac. Med. Gallic. An. II. Mens. Jun. Obs. 5. p. 125.* Joh. de Muralt. *Clav. Medicin. Exercit. p. 351.* Raymund Vieussens *de Mixti Princip. & Ferment. cap. 148. seq.* Thom. Cornel. Consent. *Progymn. physic. 6. p. 234.* Joh. Bapt. du Hamel *Reg. Sci-*

entiar.

entiar. Academ. Hiftor. Lib. 1. p. 148. Motum hunc periftalticum a Corde provenire credit Dominicus deMarchett. *Anatom. cap. 3. p. m. 31.* vid. infuper Act. Erudit. Lipfienf. *An. 1699. Menf. Mart. p. 113. feq.* Joh. Broen. *de duplic. Bile Veter. cap. 13. p. 195. feq.* Nicol. Tulp. *Obferv. med. Lib. 2. cap. 41. p. 168.* De hoc Inteftinorum Motu periftalticô & antiperiftalticô ita fcribit Petrus Dionis, *Anat. p. 157.* motus periftalticus per fibrarum circularium & rectarum fupernè deorfum contractionem perficitur, ut vice verfâ motus eorum antiperiftalticus per earum contractionem infernè furfum contingit. Sæpius obfervavi in vivis animalibus, qvæ aperui, ut in iis Chyli diftributionem fpecularer, contractionem, qvæ contingit in motu periftalticô non effe omnium Inteftini partium fimul ac femel, fed aliarum poft alias fucceffivè. Motus ifte fupernè deorfum femper procedit, tum ad Chyli per lacteas venas diftributionem, tum ut craffiores materias foras protrudat. In motibus vice verfâ, qvi infernè furfum fiunt, materiæ furfum remeant, & per os egrediuntur, cum deberent ufitatum fuum curfum feqvi. Et juxta verba Autoris Gallici de Louis Bellefontaine *dans la Medicine dogmat. mechaniqve Exercit. 18. p. m. 77.* le mouvement periftaltiqve eft celui, par leqvel le Ventricule & les Inteftins, de puis l' entrée de l' Oefophage jusqv' à l' anus, fans ceffe & fucceffivement fe retirent & f' etreciffent, comme en rampant, en maniere de Ver tout autour de leur propre Subftance. Ce mouvement eft fait par les fibres longitudinales & annulaires de la feconde tuniqve de ces parties, agiffant fucceffivement les unes prez les autres; car étant remplies d' efprits animaux, elles f' enflent & f' acroiffent de la même maniere, qve nous voyons ramper les ferpens: & cela inceffamment, tout ainfi qve la caufe du flux des Efprits animaux du cerveaux vers l' eftomac & les Inteftins perfifte toûjours. Je croy, qve la bile jaune irrite continuellement les fibres

nerveuſes par ſon acrimonie, & cauſe ce flux d'eſprits: ce qvi fait, qve ce mouvement ne depend en rien de nôtre volonté. L'uſage du mouvement periſtalriqve dans l'Oeſophage eſt, qve les aliments ſoient conduits dans le Ventricule, en celui ci pour l'etrecir & diminuer ſa capacité, & dans les inteſtins l'entrée du Chyle dans les veines lactées, & pouſſer les féces vers les gros inteſtins. Et Johannes Gvilielmus Pauli *Annot. in Joh. van Horne Microcoſm.* §. 22. p. 52. inqvit: Motus Inteſtinorum periſtalticus, qvô Chylus nunc ab unô Inteſtinô ad alterum diſtribuitur, nunc ab oſculis venarum lactearum exceptus glandulas Meſenterii verſus propellitur, nunc lympha etiam glandularum internarum exprimitur, fæcesqve demum è Corpore eliminantur, â carneis potiſſimum circularibus ſive ſpiralibus peragitur fibris.

§. 56.

Motus inverſus. Præter Motum Inteſtinorum periſtalticum Paragraphô hoc eqvidem etiam Motûs ipſorum antiperiſtaltici ſeu præternaturaliter inverſi meminimus, qvô Excrementa per anum extrudenda ab inferioribus Inteſtinis ad ſuperiora & ex his ad Ventriculum & Oeſophagum protruduntur, tandemqve per Os expelluntur, de qvô paulò infrà pluribus agendum reſtat; ejusmodi tamen motum inverſum Inteſtinis, tenuioribus in ſtatu etiam naturali adſcribit Johannes Conradus Peyerus *Exercitat. de Glandul. Inteſtinal. Part. poſter. cap. 4. p. m. 42. ſq.* *an in ſtatu naturali?* Silentio, inqviens, non prætereundum, qvod de Motu Inteſtinorum probabiliter concipio; nempe mihi videntur Contractiones fibrarum periſtalticæ, non tantùm a parte ſuperiore verſus inferiorem conſtanti ſerie progredi; ſed in ſtatu qvoqve naturali (qvoad Inteſtina ſaltem tenuia) motu reciprocô, nunc ſurſum, nunc deorſum, blandè ferri; idqve eum in finem, ut tùm liqvores fermentativi agitatione hac Ciborum colliqvamento penitiùs immiſceantur, tum ut Chyli in Vaſa lactea διόδοις expeditiùs

peditiùs ſuccedat. Huncqve de Motu Inteſtinorum conceptum mihi probabilis ratio ac deinceps ocularis ſuggeſſit inſpectio. Etenim ut ciborum liqvamen è Ventriculô tenuibus Inteſtinis infuſum Chyli Naturam induat, morâ aliqvâ ſive manſione unius alteriusqve horæ opus eſt. Moram vero hanc planè qvietam eſſe neqve Chyli genius, qvi torpendo mox vitium contrahit, neqve Inteſtinorum fert patientia. Proinde neceſſe eſt, fibrarum carnearum corrugationes ultrò citroqve fieri, ut una eademqve pars Maſſæ modò deorſum, modò ſurſum conjiciatur &c. Hanc eqvidem Peyeri ſententiam Theodulus Kemperus, vel potiùs Johannes Erneſtus Richelmannus, Diſſertatione peculiari de Valvularum Structura & Uſu *cap. 2. §. 4.* rejicere voluit, & qvidem ſeqventibus verbis: Valvularum conniventium in Jejunô & Ileô uſus eſt, ut remorentur alimenta, ne citò nimis prælerlabantur, ſed ut intra duas ubiqve illarum contignationes, tanqvam Ventriculum ſingularem, ulterius ſolvantur, digerantur (qvare & hic maxima Glandularum copia adeſt) & ut Chylus in Vaſa lactea eò commodiùs exprimatur. Harumqve intuitu non opus eſt, ut cum Peyero heîc motum periſtalticum naturæ ſtatutô ſurſum qvoqve ferri ſtatuamus; qvippe αὐτοψία etiam refragatur. Ipſe tamen Peyerus hujus Richelmanni rationibus contradicens ſententiam ſuam ampliùs defendit *M. N. C. Dec. II. An. 4. Obſ. 100. p. 197. ſq.*

§. 57.

Naturalis autem motus Inteſtinorum periſtalticus non modò in viviſectis & paulò antè occiſis animalibus, obſervatur, uti ſupra dixi, ſed etiam in hominibus tum defunctis, tum vividis adhuc, vulneratis tamen ita, ut propendeant Inteſtina aliqvando annotatur. Refert enim Dominus Mery *Hiſtor. Acad. Reg. Scient. Pariſ. An. 1699. p. 70.* ſe fœminam ſecâſſe difficili partu enectam, cui cùm operationem cæſaream adhibuiſſet, animadvertit Inteſtina motu periſtalticô & vermiculari adhucdum *Motus poſt mortem obſervabilis.*

 moveri

moveri satis sensibiliter, licet Cor jam & Pulmones omnimodè immoti jacerent. In Mendicô qvodam, majori Catapultæ glande circa sinistrum renem trajectô, cui Intestini Coli pars semipalmó longior ex Ventre propendebat, Franciscus Bouchardus motum istius intestini peristalticum multoties observavit, adeò ut palmi longitudine modò protendi, deinde verò crassiorem in truncum cogi, fecibus nimirum excretis, videretur, nulla tamen ex parte introrsum reconderetur. *vid. M. N. C. Dec. I. An. 3. Obs. 8. p. m. 13.* In Lanionis cujusdam Uxore, qvatuor filiorum Matre, post violentam fœtus mortui & Secundinarum per Umbilici abscessum frustillatim factam extractionem Intestina simul rupta per eundem propendebant; & postqvam dictus abscessus post paucas septimanas Naturæ beneficiô sanatus & cum Intestinis propendentibus consolidatus esset, observavit in hac fœminâ Johannes Menradus Vorwaltnerus magnam Ilei portionem, ac qvasi truncum per umbilicum prodeuntem, in duos ramos divisum, qvorum unus ad partem dextram reclinans, farciminis instar infarctus longitudine decem, crassitie qvatuor digitos transversos facilè superabat, nulla tamen excrementa emittens; alter tenuior qvidem, sed inæqvalis magnitudinis, Vermis instar modò contractus, modò ad qvartam partem Ulnæ Bavaricæ exporrectus, continuò liqvida & flava alvi fœdi exspuebat, ita ut curiosum valde esset intueri motum Intestinorum peristalticum, tam conspicuum & manifestum &c. *vid. M. N. C. Dec. III. An. 5. & 6. Obs. 106. p. 222. seq.* Motum hunc peristalticum in Intestinô Ileô discissô & extra abdomen propendente annotavit etiam Johannes Adamus Gœritzius *Ephemerid. Acad. N. C. Cent. 7. Ob. 16. p. 42. seq.* cui misera qvædam fœmina Ratisbonæ eleemosynam petens hanc historiam retulit: se ante tria lustra gravidam diu gestâsse fœtum mortuum, tandem ad latus umbilici dextrum abdomine ruptô in conspectum venisse embryonis pedes, qvibus extractis ab Obstetrice

in vulneratis.

ſtetrice imperitâ putridis, reliqvum corpus remanſiſſe, & fruſtillatim demum intra decem hebdomades extractum fuiſſe, ſub fœtore intolerabili. Prodiiſſe tunc temporis ſimul Inteſtinum qvoddam, hoc obſtetricem, cùm haberet pro ſecundinis, per medium diſſecuiſſe, cujus partem breviorem retractam fuiſſe intra abdomen, longiorem verò adhuc extra abdomen conſpiciendam eſſe, per qvam his qvindecim annis naturam ſe purgaſſe, & nil amplius per Inteſtinum rectum excreviſſe. Re altius expenſâ, cum multa viderentur paradoxa, ut oſtenderet mihi, pergit Gœritzius, hoc Inteſtinum petii, qvod liberè fecit. Fateor horrui primô adſpectu motum periſtalticum hujus inteſtini, & ſordes fœtidæ nauſeam mihi creârunt; hinc illam alterô die magis mundam redire juſſi. Qvo factô, corpore detectô, Inteſtinum hoc ſummâ cum admiratione perluſtravi, qvod inſtar vermis ſe movens excrementa evomebat, qvâ occaſione & glandulas Inteſtini & motum periſtalticum obſervare licuit. &c.

§. 58.

Hunc motum Inteſtinorum periſtalticum, nonnulli Franciſcum de le Boe Sylvium primum annotâſſe ſtatuunt, qvi etiam hinc inde, imprimis *Prax. Lib. I. cap. II. §. 9. ſeqq. pag. Edit. Amſtel. 172. ſeq.* ejusdem meminit; alii vero v. g. Johannes Viridetus *de prim. Coct. Part. 2. cap. 1. p. 234.* Galenum jamjam *de Natural. Facultat. Lib. 3. cap. 7.* eundem deſcripſiſſe, ipſiqve alium uſum aſſignâſſe, defendunt; hunc etiam in pediculô oculis armatis obſervari notat Nicolaus Hartſœcker *Continuat. Conject. phyſic. vid. Act. Eruditor. Lipſienſ. An. 1709. Menſ. Febr. p. 84.* *Inventor.*

§. 59.

Hoc proinde modô periſtalticô in Inteſtinis tenuibus â fecibus depuratus atqve ſecretus chylus per certa vaſa ſubtilia, chylifera ſeu lactea, vulgò etiam venæ lacteæ, dicta, atqve perexiguis oſtiolis in tenuium Inteſtinorum tunicas & cavita- *Uſus.*

 tem

tem hiantia, ad Mesenterium in eoqve latentem magnam glandulam, Pancreas Asellii appellatam, atqve dehinc ad Receptaculum lumbare, â Johanne Pecqvetô inventum (qvod ad Mesenterii radicem & supra Lumborum Vertebras situm est, totamqve musculorum Psoas intercapedinem complet) sub lactis colore vehitur atqve depônitur; Ex qvô Oceanô seu Receptaculo communi, per certum ductum ibidem emergentem, atqve per ipsum Thoracem in sinistrô latere interiùs prope spinam rectô ferè tramite ascendentem, atqve subclaviis venæ cavæ ramis implantatum, Ductûs thoracici nomine Anatomicis venientem, prope jugulares externas in dictorum ramorum rivulos sese promptè exonerat, atqve massæ sangvineæ infunditur.

§. 60.

Chyli color albus. Chylum in venis lacteis, uti modò diximus, albescere, confirmant etiam alii Autores. Inqvit enim Johannes Viridetus *de prim. Coction. Part. 2. cap. 5. p. 282.* Chylus in venis lacteis semper albescit & candicat, qvod non accidit in Ventriculô, ubi ingestorum colorem æmulatur; nam in qvibusdam avibus, ut sturnis, succum illum nigrum, ob fructum ejusdem coloris absorptum, conspexi; In brutis, herbis aut foliis vescentibus, viridis est. In hominibus & canibus &c. albicantis & grysei est Coloris, ob ingesta ad hunc colorem accedentia. Verum est, qvòd in his Color magis albescat, sed in venis lacteis intensè candicat, qvod in illis particulæ homogeneæ heterogeneis non permisceantur, ideoqve & liqvor majorem albedinem & nitorem splendentiorem possidet. &c. Ad qvæstionem: cur chylus in Ventriculô sit cineritius, in lacteis autem albus? ita respondet Daniel Tauvry *Anatom. cap. 3. p. 52. seq.* colorem cineritium ordinariè produci â sulphuribus impuris, cum multis particulis salinis permixtis, unde fit, ut lumen paulò minùs ibi reflectatur, qvàm in albô aliàs contingit: atqve fermentô ventriculi copiosis particulis salinis imprægnatô existente, alimentis

tis

tis verô sulphuribus impuris scatentibus, mixturam cineritiam produci debere, credo. Qvoniam verò in venas lacteas non nisi pars subtilior & purissima pervenit, lumen minùs absorbetur, illeqve liqvor illud integrum reflectit. &c. Qvòd omnis generis alimenta, imò ipsum vinum rubellum in chylum album mutentur, ex eô fit, qvod oleosa, qvalia qvotidie assumimus, cum aqvosis mista, dent liqvorem lacteum, qvale qvid videmus in Emulsionibus & aliis Medicamentis oleosis & aqvosis, simul mixtis & conqvassando unitis, juxta explicationem Ernesti Heinsii, *de Purgant. validior. Abus. in Febrib. p. 13.* Ad Qvæstionem: cur Chylus albicantem referat colorem? respondet Theodorus Craan *Oeconom. animal. Part. I. Qv. 24. p. 18.* hoc non fieri per nugatoriam qvandam facultatem assimilatricem, qvalem vulgares Medici excogitârunt; sed hoc fit actione mechanicâ. In Pharmacopoliis videmus, pingvia oleosa cum aqvosis mixta exhibere lactescentem colorem; sic & in nostrô Ventriculô alimentorum essentia extracta nobis repræsentat oleum, seu pingve aliqvod, & potus, aqvam; (noster potus fere aqva est) Qvid mirum ergo est, ex harum confusione lactescentem oriri colorem, id est, chylum fieri album. Et qvemadmodum in confusione olei & aqvæ paululum Sacchari, qvæ species salis est, reqviritur, ut faciliùs misceantur, ita & in alimentis nostris multum adest salis. Et secundum Isbrand. de Diemerbröc *Anatom. Lib. 1. cap. 7. fol. m. 24.* Color Chyli lacteus seu subalbicans est, propter particulas sulphureas, unà cum salsis dissolutas & fermentô acidô Ventriculi permistas, Nam qvilibet liqvor sulphure & sale volatili aut sale optimè dissoluto imprægnatus, illicò lactescit, si humor aliqvis acidus affundatur. Exemplo sunt præparationes lactis sulphuris & Extractorum vegetabilium resinarum; item Spiritus Cornu Cervi, aut fuliginis, qvi liqvori acido aut aqvæ simplici confusus illicò lactescit.

§. 61.

§. 61.

Non semper. Qvandoqve tamen Chylum non modò in Ventriculô, verùm etiam in venis lacteis non candidum, sed alterius Coloris repertum legimus; scribit enim Gothofredus Mœbius *Physiolog. cap. 10. p. 193.* lacteæ venæ ex omnibus Intestinis, maximopere tamen ex superioribus, chylum purum eumqve albissimum, relictis scybalis, exsugunt. Admiranda est Natura, qvòd ceu prudentiâ qvadam prædita è massâ mistâ solum albescentem, eumqve bonum succum per lacteas eligat, scoriis & *à Crocô tinctus* vaporibus fœtidis contemptim habitis. An tamen omnis Chylus è qvovis cibô confectus albus sit, hæsitare nos jubet Crocus, Rhabarbarum aliaqve Urinam manifeste tingentia. Vinum *ruber* de Alecante rubrum educit sudorem, succus, qvi ex Opopuncia seu ficus Indicæ fructu exprimitur, purpureas ciet urinas, teste Pecqveto. Qvi autem Color vel in Uriná, vel in sudore, is antea qvoqve in Chylo affuerit, necesse est. Ita qvoqve si carnes cum embammate nigrô è sangvine brutorum, (ut anseris, leporis, &c.) & succis fructuum nigricantibus parata assumimus, perfectè album ex iis Chylum confici vix credibile. Præter Mœbium dubitat etiam Gerardus Blasius *Comment. in Joh. Vesling. Syntagm. anat. cap. 3. p. 33.* inqviens: Chylum semper candidum esse, minimè verum est, qvin ex rubris assumptis rubrum, ex viridibus viridem &c. observavit primus oculatissimus Anatomicus Johannes Walæus, & comprobant qvotidianæ Corporum dissectiones. Valentinus Andreas Mœllenbroccius *de Varis cap. 3. p. m. 59.* inqvit, qvòd propriè sic dictus & ab excrementis separatus Chylus â Rhabarbarô vel Crocô croceum acqvirat colorem, Urina ostendit. Qvalem enim Urina colorem habet, is qvoqve in Chylô ântea adfuerit, necesse est. Refert etiam Johannes Viridetus *l. a.* in Canis dissectione ♀ vitellum Ovi antea absorptum suô genuinô colore in venis lacteis, qvæ tunc flavescebant, unâ vice sibi visum fuisse,

fuisse, hac experientiâ postea incassum pluries tentatâ. Huc pertinet etiam Observatio Joachimi Georgii Elsneri de Albedine Chyli rubedinem tegente, sive qvòd in Chylô sangvinea vel potiùs rubicunda lateat tinctura; qvam *M. N. C. Dec. I. An. I. Obs. 61. p. 159.* communicat, hoc, inqviens, Experimentum casu oculis meis ante aliqvot annos, dum Parisiis viverem, sese obtulit: dum occupatus essem cum Carolô Reygerô circa Experimenta nonnulla anatomica in dissectô cane vivô, cujus abdomine apertô, cùm Vasa lactea succô chyliferô turgida egregiè apparerent, ligaturâ illis injectâ motum Chyli ad ductum thoracicum impedire tentavi, ut postea illa amico tunc absenti commodè possem demonstrare; in qvibus ita ligatis post aliqvot horas cum amicis inveni liqvorem rubicundissimum, sangvinis instar locô Chyli, manifestô indiciô, hunc colorem antea intus latitâsse. Qvod Experimentum, pergit idem Elsnerus, postea sæpius reiteravi, raró tamen observavi Chylum ita retentum inclinâsse tractu temporis ad rubedinem, interdum tamen rutilantem vidi. Cujus causam fuisse opinor, qvod Chylus iste magis rubedine saturatus fuerit â reliqvis. Aliàs non dubius animô sum, in qvolibet Chylô rubedinem istam latere, qvæ forsan ex admixtione alicujus salis in corpore latentis se prodit. Exemplo nobis sit transmutatio Coloris, qvam ex sulphure possumus habere communi, quæ â nullô aliô dependet principiô, qvàm ex commixtione diversorum salium. Nam extracta istius cum sale Tartari Tinctura, uti rubicundissima, sic præcipitatione cum acetô destillatô abit in pulverem albicantem, qvi Lac Sulphuris â Colore vocatur. Qvi pulvis si de novô solvitur in aqvâ admixtô sale alkali cujusdam plantæ, videbis rubedinem Sulphuris modò latitâsse, pristinum enim acqvirit colorem.

§. 62.

Plura eqvidem de ipsô Chylô ejusqve motu seu Circulô & *De Chylo ejusque motu.*

 vasis

vasis juxta Veterum & recentiorum Autorum opinionem differentibus, item de Pancreate Asellii seu Receptaculô Chyli & lymphæ & inde ascendente ductu thoracicô, item de Mesenteriô, dicenda restarent, qvæ tamen ob evitandam prolixitatem prætereundo B. Lectorem ad hos & alios Autores remittimus; videri autem possent Joh. Bohn. *Circul. Anat. Physiol. Progymn. XII. pag. 164. seqq.* Eman. Kœnig *Regnum animal. Sect. I. cap. 4. pag. 11. 12.* Joh. van Horne *Microc. p. 44. 45.* it. Joh. Gvilielm. Pauli *Annotat. in eund. loc. p. 50. seq.* Et *p. 273.* reperitur Joh. van Horne Dissert. de novo Ductu Chylifero. Georg. Franc. de Francken. *Bon. nov. anatom. §. 22. seq. in Satyr. medic. p. 618. 620.* Joh. Conr. Barchusf. *Acroamat. Dissert. 22. p. 248. seq.* Thom. Bartholin. *de Lacteis thoracic. a. p. 1. seqq.* Joh. Pecqveti *Experimenta nova de Chyli Receptaculo & Vasis lacteis.* Sibold Hemsterh. *Mess. aur. p. 1. seqq. 254. seqq.* Laurent. Heister. *Compend. Anat. §. 212. seq. p. 63. seq.* Joh. de Muralt. *Vademec. seu Experiment. Exercit. I. pag. 6 seqq. 20. 47.* Thom. Wharton. *Adenograph cap. 7. & 8. pag. 23. seq. 33. seq.* Isbr. de Diemerbr. *Anat. Lib. I. cap. 21. sqq. fol. 47. seq.* Dilucidationem Valvularum in Vasis lymphaticis & lacteis edidit Fridericus Ruysch. De Chyli motu Epistolam ad Johannem Casparum Fausium sub titulo: Examen Anatones Anatomiæ Bilsianæ perscripsit Antonius Deusingius. vid. insuper Anton. Nuck. *Adenograph. curios. cap. 2. p. 31. seq. 146. seq.* Jacob. de Back *Dissert. de Cort. Sect. 2. cap. 3. seq. p. 98. 114. 124.* Franc. de le Boy Sylv. *Disp. 8. §. 12. p. 36.* Joh. Fridr. Ortlob. *Hist. Part. Diss. 8. §. 1. seq. p. 57.* Gvalth. Charleton. *Oeconom. Exercit. 3. de Galaxia sive Itinere Chyli p. 22. seq.* Ductum chyliferum in thorace divisum non semel se reperisse scribit Gerardus Blasius *Obs. anat. p. 121.* Receptacula duo duosqve ductùs thoracicos prope exortum separatos, in progressu verò conjunctos in Cadavere humanô Lugduni observavit Johannes de Muralto *l. a. p. 9.* Interdum duo rami tumidiusculi ex Receptaculô adscendunt,

qvos

qvos tamen in mediô sub arteriâ magnâ ita unitos, ut superiore parte tantùm unus foret ductus, se vidisse scribit Isbrandus de Diemerbr. *l. a. cap. 12. f. 50.* ubi addit, in humanô Corpore interdum, licet rarò, duo vel tria inveniri Chyli receptacula, atqve tunc ex singulis singulos exsurgere ductùs, qui in progressu uniti tandem unô ductu ad subclaviam sinistram vadant. Johannes Pecqvetus edidit Experimenta Anatomica nova, qvibus incognitum hactenus Chyli receptaculum & ab eô per thoracem in ramos usqve subclavios vasa lactea deteguntur, item de Chyli meatu Eduard Petrus Wium Hafniæ 1717. publicavit Dissertationem de viâ alimentorum & Chyli, in qvâ novam & mirabilem Ductùs thoracici ex homine delineationem sistit. vid. Laurent. Heister. *de Increment. Anatom. p. 110.* Refert etiam Johannes Nicolaus Binningerus *Observ. med. Cent. I. Obs. 30. p. 31. seq.* in suâ & totius Facultatis medicæ Monspessulanæ præsentiâ Johannem Pecqvetum hoc receptaculum demonstrâsse. Canalem autem Pecqveti antea Thomæ Bartholino ab Anglô qvodam communicatum haud improbabiliter Glissonium asseruisse, refert Gvilelmus Cockburn *Oecon. animal. p. m. 25. seq.* Chyli receptaculum non Pecqvetum, sed ante ipsum jam Jacobum Mentelium Parisiensem invenisse, docet Georg. Francus *l. a. p. 619. & p. seq.* ductum thoracicum â Pecqvetô & Johanne van Horne eodem tempore inventum jam ante centum annos ante hos Autores a Bartholomæo Eustachio observatum & evulgatum fuisse monstrat. De ductu thoracicô Joh. van Horne *Oper. præfat. p. 17. Oper. p. 273.* Chylum per venas mesaraicas ad massam sangvineam ferri, v. Godofr. Klaunig. *Nosocom. Histor. 8. p. 4.* vid. etiam Hermann. Boerhav. *Institut. med. p. 28. seq. 32. sq.* Thom. Bartholin. *Spicileg. de Vasis lymphat.* Joh. Walæi *Epistol. I. Oper. 221. 227.* Carol. Drelincurt. *Experim. Anat. p. 34. sq. 47. 65. seq.* Casp. Asellius *de Lactibus sive Vasis lacteis.* Lactearum myriades â Pylorô ad extremum Ileum decurrentes, sed numerosiores â

 duo-

duodenô & jejunô, pauciores autem ab Inteſtinô tenui, qvod Ileum eſt, ſcaturire in Moloſſô ſe obſervaſſe ſcribit Carolus Drelincurtius *Experiment. anat. Canicid. II. p. 35.* de Venis lacteis varios Autores allegat Georgius Francus *l. a. p. 615. ſq.* De novâ Perraltiorum, inſertione ductus thoracici *vid. Act. Erud. Lipſ. An. 1721. April. p. 147. ſeq.* Theodorus Craan. *Oeconom. animal. Brev. Delineat. p. 250.* de Itinere Chyli ita ſcribit: poſtqvam alimenta in fluidisſimum Chylum fuêre converſa, illa ſenſim per pylorum ſive dextrum Ventriculi orificium amandantur ad Inteſtina, in qvibus innumera hiant vaſcula lactea, qvæ chylum albicantem ob ſolam particularum cum oſculis convenientiam excipiunt, & ad ciſternam ſive Chyli receptaculum tranſportant. Et *pag. ſeq.* de continuatione Itineris Chyli ita pergit: Chylus ex Iteſtinis per Vaſa lactea defertur ad Pancreas Aſellii in centro Meſenterii ſitum, ex hoc porrò per vaſa lactea ſecundi generis defertur ad ciſternam ſive receptaculum Chyli commune, Pecqvetianum dictum, ab ejus inventore Johanne Pecqveto, Medico Gallô, qvi illud Anno 1651. detexit. Ex hac autem Cyſternâ, qvæ ſita eſt intra tendines Diaphragmatis ſupra vertebras à ductu thoracicô defertur ad venas ſubclavias ſiniſtras, ubi chylus cum ſangvine ex venâ axillari verſus cavam deſcendentem, ſicqve impellitur in dextram Cordis auriculam, & ex hac in ipſum thalamnum dextrum cordis diffunditur.

§. 63.

Pontifex per aniſtergium mortuus.

Ratione Inteſtinorum paucis adhuc referendum, Pontificem qvendam per podicem venenatum fuiſſe â papyrô, qvam illi tribuit Camerarius, ut poſt ſeceſſum ſe mundaret, uti ex Platina narrat Caſparus à Reyes *Camp. Elyſ. jucund. Quæſt. 61. n. 30. p. 802.*

CAPUT

CAPUT IX.

De Excrementis alvinis eorumqve Excretionis Viis tum naturalibus, tum præternaturalibus.

§. 1.

Stercoris Excretio.

POst primum Inteſtinorum uſum, Chyli nimirum â fecibus admixtis ſecretionem, ejusqve in Vaſa Meſaraica ſeu lactea certosque ductûs ad ſangvinis usqve masſam propulſionem nunc etiam ad alterum eorundem uſum, fecum ſcilicet alvinarum, ſive ſtercoris humani, in inferioribus ſeu craſſis Inteſtinis collecti, per Inteſtinum rectum & Podicem dejectionem progredimur. Non immeritò autem ſtatim ſub initiô hujus Capitis cum Johanne Baptiſtâ van Helmont *Tr. Sextuplex digeſtio alimenti human.* §. 35. *fol. m.* 132. dicendum mihi duco: Parcite teneriores aures, qvòd de ſtercoribus agere debeam. Poſt Chyli enim in Ventriculô & Inteſtinis abſolutam præparationem, atqve ſecretionem reliqvæ ciborum vel aſſumptorum particulæ crasſiores ſuccesſivè ad Inteſtinum rectum protruſæ ibidem colliguntur, donec, apertô ejusdem Sphinctere, ope Diaphragmatis & Muſculorum abdominis, motûsqve inteſtinorum periſtaltici, Stercoris humani ſeu ſcybalorum nomine, extra corpus ejiciantur.

§. 2.

Nomina.

Variis autem Nominibus latinis Excrementa hæc alvina venire ſolent, aliis enim dicuntur Stercus, fæces alvi, onera alvi, impuritates alvinæ, egeſtiones & dejectiones (potiùs egeſta & dejecta) Homerda &c. v. Hieron Mercurial. *de Excrement. Lib. 2. cap. 2. p. m.* 139. Gerard. Blaſ. *Medicin. curator. p. m.* 16.

 aliis

aliis excrementum alvinum, cibi incoctæ reliqviæ audit, qvod tamen, nisi â primariâ & maximâ parte denominationum desumptum explicemus, nullatenus defendi posse, docet Albertus Kyperus *Anthropol. cap. 20. p. m. 513.* Stercus etiam materiam naturaliter alienam ex necessitate materiæ in corpore nostrô provenientem appellat Irenæus Vehr *Disput. de Anim. fœtid.* §. 22. Aliis, præsertim Theophrasto Paracelso, audit sulphur occidentale, vid. Dan. Becker. *Microcosm. med. Lib. 1. cap. 10. p. m. 62.* qvod ideò non immeritò fieri dicit Michael Ettmüllerus *Oper. med. Tom. I. fol. m. 788.* qvòd juxta Glauberum in stercore humanô sit sulphur, sulphuri communi minerali omninò simile. Porrò audit etiam Zibethum occidentale & Oletum humanum, vid. Moys. Charas *Pharmacop. chymic. Lib. 2. Part. 3. cap. p. m. 167.*

§. 3.

Meconium. Qvoad foetûs recens nati Excrementa post partum Intestinis adhuc inhærentia demumqve post, qvandoqve etiam ante partum, provenientia, ob aliqvam cum Meconiô seu Papaveris succô condensatô (de cujus præparatione vid. Joh. Conrad. Barckhus. *Orat. de Nepenth. in Histor. medicin. p. m. 622.*) Coloris & consistentiæ similitudinem pariter Meconium vocari solent. Est autem Meconium Infantum, juxta Martin. Lister. *de Humorib. cap. 48. pag. m. 442.* velut qædam mellago inspissata, fortè ex Salivâ degluditâ cum bilis vapore tantillùm colorata atqve ex morâ in ultimis Intestinis incrassata. Johanni Sophronio â Kozack in Infante recens natô hoc eqvidem valdè mirabile videtur, qvomodo nempe cacare possit, cùm tamen nullum cibum ore degustârit; vel unde illa fæx alvi in Intestinis colligatur qvoniam ex stomachô nulla eò derivari possit; sed hinc, omnibus etiam aliis rationibus absentibus, probari, imò qvasi ad oculum demonstrari posse putat venarum mesaraicarum in corpore officium, qvòd nempe non deferendo

Chylo

Chylo in hepar, ſed excernendis fæcibus ex venis totius Corporis per hepar diſperſis vel in hepate qvaſi concentratis, deſtinatæ ſint. v. Joh. Sophr. Kozack *de Sale cap. 1. Sect. II. p. m. 28.* Cùm autem juxta recentiorum opinionem nutritio fœtûs in uterô maternô adhuc detenti, non tantùm per funiculum umbilicalem ſed etiam per Os fiat, facillimè Johanni Sophronio Kozack ad hæc reſponderi poterit. Ex hoc Meconiô etiam Cornelius Stalpart van der Wiel *Obſerv. rar. Part. poſter. Obſ. 32. Schol. pag. m. 340.* pro fœtûs in uterô maternô ſuctione ſeu alimenti per Os aſſumtione argumentum deſumit, non levis, inqviens, ponderis demonſtratio ex Hippocrate, qvæ de fæcibus, ſive Meconiô, qvod in infimis recens natorum reperitur Inteſtinis, deſumitur, petitur argumentis. Certum enim Chylificationis in Ventriculô peractæ ſignum eſt. Negare eqvidem nolim, pergit idem, ad productionem Meconii Inteſtinorum, multum, etiam aliòs humores, ſalivam, bilem ſuccumqve Pancreaticum, conferre; ab hujusmodi autem materiarum (& ſpectatim ſucci pancreatici) commixtione hancce provenire nigredinem, vix eſt ut credam: ſi enim hæc ab illô, aut â bile, in Inteſtina embryonum immiſſis, oriretur, multò magis in adultis animadverteretur, qvibus humorum ſecretio, propter majorem nutrimenti uſum, copioſior, nec non humores acriores ideoqve ad tingendum aptiores ſunt. Certum etiam eſſet, ſuccum Pancreaticum, ſi nigredinis Meconii cauſa eſſet, ex particulis acidis auſterisqve conſtare, qvales tamen in hôc embryonum non obſervatur ſuccô, ſaporis enim eſt expers; qvapropter libentiùs ego hujusmodi nigredinem â diutinâ Meconii in Inteſtinis morâ ortam crediderim. Illud enim in qvatuor aut qvinqve menſium embryonibus viridiuſculum, in trium verò menſium fœtibus flaveſcens repertum eſt. Verum qvidem eſſe poterit, embryonum Meconium pedetentim nigrum evadere ex eô, qvòd bilis intra veſiculam felleam

nigra

nigra vulgò conſpiciatur, qvia propter externæ liberæqve inſpirationis aeris defectum paucas in ſe particulas habet nitroſas, qvæ aliàs non tantùm bilem flavam, ſed & totam maſſam ſangvineam, qvæ nigrior in Embryonibus apparet, intenſè rubram reddere poteſt: ita ut bilis iſtius nigricantis embryonum parva qvantitas per vices in duodenum ejecta Chylo & fœcibus, qvæ poſtea ſeqveſtrantur, nigriuſculam Meconii producat tincturam. · Econtra verò Mauritius van Reverhorſt *Differt. de Mot. Bilis circular. §. 42. p. m. 34. ſeq.* Meconium maximam partem ex bile conſiſtere ſcribit: nemo, inqviens, negabit, Bilem maximam Meconii conſtituere partem; ſed qvis nobiſcum etiam non videt, longè majorem Bilis qvantitatem ex fœtûs Hepate in Inteſtinum deferri, qvàm qvidem illud Meconium, in eodem Inteſtinô obvium. Concipiamus modò, ſingulis diebus tantùm Unciam dimidiam in Hepate ſecretam Inteſtinum verſus amandari, neceſſariò ſeqvetur, ſingulis menſibus Uncias qvindecim, & novem menſium ſpatiô libras undecim cum Unciis tribus Inteſtinum ſubingredi; cùm tamen Meconii dicti totus Inteſtinorum tractus vix libram unam aut alteram continere poſſit; hinc neceſſariò recurrendum ad circularem Bilis motum, in fœtu, æqve ac in adultis obvium; illâ tamen cum differentiâ, qvòd particulæ Bilis craſſiores in jam natis qvotidie ab alvô cum excrementis deponantur: in fœtu verò eædem terreſtres & craſſiuſculæ Meconium conſtituant &c. Utramqve hanc opinionem, tam ratione aſſumti liqvoris Membranarum fœtûs qvàm Bilis deſerit Michael Alberti, aliumqve Meconii ortum in ipſis inteſtinis qværit *Introduct. in Univerſ. Medicin. Phyſiolog. cap. 2. §. 105. ſeq. p. m. 39.* Ambit, inqviens, fœtum in ſuis tunicis aqva mucilaginoſa, ſalina, turbida, qvâ embryo non per Os nutritur, qvia excrementitia eſt, qvæ ex ſuperficie corporis fœtûs ſucceſſivè transſudat. Neqve hoc alimentô indiget fœtus, cùm ſufficienter materia alimentoſa cum

ſangvine

ſangvine maternô advevatur, ex qvô interdum planè ſuperflua obſervatur: interim recrementitia materia in Inteſtinis fœtûs hærens, per ſucceſſivam internam ſecretionem, intra inteſtina factam, generatur, neqve ex hujus aqvæ ſuctione deducenda eſt.

§. 4.

Ab hôc Meconiô fœtûs Inteſtina replente partûs cauſam & horam derivat Carolus Drelincurtius *de Concept. Perioch. 60. p.m.153.* Idem defendit alius Autor Gofey *de Format. fœt.* inqviens: Veri partûs dolores â ſolâ matrice deducendi ſunt, ſiqvidem illa pars eſt membranoſa ac fibroſa, qvæ motibus ab infante productis facilè irritatur & agitatur, qvi nihil aliud ſunt, qvàm motûs ac dolores colici violenti magnam partem â Meconiô in Inteſtinis acidô & qvaſi putrefactô orti, qvi ſimiles motûs violentos in omnibus artubus, tam brachiis, qvàm pedibus excitant, qvibus membranæ fœtum involventes rumpuntur ac dilacerantur, unde aqvæ profluxus doloresqve lacerantes ac violenti in ipſô pariendi actu ſentiuntur &c. Ad qvæ tamen Daniel Hoffmannus *Annot. in Hypotheſ. Goveyan. p. 100.* ita reſpondet: Meconium diu ante partum adeſt, cur ergo non priùs ſtimulat ad calcitrandum aqvasqve propellendas & effundendas, nec illæ effunduntur fœtu ſæpe vehementer ob tormina vel ob ſpasmodicos motûs rotatô ac commotô, vagis commotionibus ac gyrationibus ipſis matribus valde moleſtis & dolorificis.

à Meconiô partus.

§. 5.

Bene autem notandum Meconium ſtatim poſt partum, niſi robore naturæ ſufficienter evacuetur, ob varia metuenda ſymptomata, tormina, Convulſiones & Epilepſiam, expurgari debere; qvod confirmat etiam Carolus Raygerus *M. N. C. Dec. I. An. 6. & 7. Obſ. 201. p. 296. ſq.* ita ſcribens: Cum Anno 1674. Viennæ eſſem, Mercatoris cujusdam filio la viginti qvatuor ſe-

a Meconio Epilepſia.

primarum per aliqvot dies alvi profluvium biliosum cum torminibus clamoribusqve die ac nocte passa, svasu adstantium fœminarum, licet satis debilis, purgata fuit: Circa vesperam post unam vel alteram operationem ad extremè debilitatam in consilium vocor; vidi statim fatalem instare terminum, & cum Epilepsiâ vitæ finem prædixi, id qvod & factum. Nam mediâ nocte supervenere convulsiones epilepticæ per tres horas durantes, & alterô die manè mors. Simili planè fatô ante annum ejusdem ætatis obiit ipsi filiolus. Hinc avidus sciendi morbi causam Parens petiit, ut interessem apertioni corpusculi; nihil autem in apertô cadavere invenimus, nisi intestina inflata, distenta, vacua & paucô excrementô biliosô, liqvido, hinc inde fluctuante repleta. Ventriculus inflatus continebat materiæ pituitosæ spumantis, & qvasi adhuc fermentantis, qvantum binis cochlearibus excipi potuisset. In hanc materiam Pater & Chirurgus causam funestæ Epilepsiæ conjiciebant, qvos in sententiâ reliqvi. Mihi vero verisimilius visum Infantem hunc & præcedentem, ut & plerosqve omnes multô Meconiô biliosô, qvod omnibus recens natis solenne, & â me studiosè solet expurgari, abundâsse, qvâ saburrâ biliosâ inseqvens nutrimentum fuisset corruptum, & lac coagulatum, unde tormina, &, propter exhalantes ad caput vapores malignos, Epilepsia. Observavi namqve sæpius, si excrementum hocce connatum statim post partum, vel robore naturæ, vel medicamentis bene expurgetur, infantes præservari, sin minùs, morbô hôc vel vexari, vel enecari penitus. Unde autor fui, ut, si in posterum ipsis nasceretur infans statim parum vel de sirupo Rosarum, vel de Electuariô de Mannâ exhiberetur. Id qvod feliciter etiam svasi præfatis Parentibus, qvippe binis infantibus, qvos postea habuere, nihil tale qvid evenit, sed salvi & incolumes vixerunt.

§. 6.

§. 6.

Ejusmodi Infantum, aliqvot feptimanas habentium, Excrementa viridia qvidam viri eruditi derivant â particulis & moleculis herbaceis, qvæ vafa nutricum lactea fubirent, dein ad mammas delatæ cum lacte ex papillis exfugerentur; qvæ vim ventriculi infantum eludentes fuum adhuc in inteftinis contextum fervarent; cumqve craffiores fint, ut per puellorum orificia lactea ingredi qveant, in Inteftinis remanerent; unde Excrementis colorem viridem impertirent. Huic tamen fententiæ contradicit Johannes Viridetus *de prima Coction. Part. 2. cap. 5. p. m. 278.* qvia ipfi hæc fententia exigvitati capillarium prædictorum convenire non videtur; dein moleculæ hæ fi forent herbaceæ, tanta ventris tormina non parerent, uti folent infantes infici, cùm hæc viridia Excrementa rejecerunt. Tertiò addit, fe expertum effe, viriditatem hanc Excrementorum non ab herbaceis provenire, qvia nutrix domi remanens per duodecim dies nullas herbas comederat, & tamen puella qvotidie viridia egefferat. *Excrementa viridia.*

§. 7.

Non autem tantummodo ex ciborum vel affumptorum reliqviis, fed aliorum qvoqve liqvorum, aliunde ad Inteftina delatorum, particulis craffioribus & excrementitiis conftat Homerda, qvæ juxta Gerardi Blafii *Inftitut. medic. phyfiolog. Part. 3. cap. 2. p. m. 27.* eft Excrementum alvinum in Inteftinis craffioribus maximè, ex iis, qvæ â Ventriculô, Pancreate, Veficâ felleâ totoqve Corpore afferuntur, congregatum. Imò ex qvinqve diverfis in communem cloacam corrivatis conftare Homerdam, fcribit Johannes Anton. van der Linden *Meletemat. medic. Hippocrat. Part. Phyfiol. §. 115.* habere qvippe â fcoriâ ciborum qvantitatem & confiftentiam, â potûs ferique fuperfluô mollitiem fluidam; â pituitâ cohæfionem glutinofam; â bile colorem luteum; â glocibus feu fecibus fangvinis fufcum; ab omnibus fœtorem ftercoreum. *Stercus unde conftet.*

Hhhh 2 §. 8.

§. 8.

Hunc Stercoris fœtorem alii Medici, præsertim veteres, â copiâ, varietate & qvalitate ciborum derivant, vid. Hieron. Mercurial. *de Decorat. cap. 29. p. m. 40. it. de Excrement. Lib. 2. cap. 5. p. 153. seq.* Dan. Beckher. *Microc. medic. cap. 10. p. m. 62.* Johannes Muraltus hunc fœtorem â separaitone partium vivatum, cælestium & nutritivarum deducit, *vid. Colleg. anatom. Lect. 3. p. m. 58.* & *Experim. anat. Exerc. 3. p. 101.* idem inqvit, bilem cum succô pancreaticô junctam Chylum â sterore liberare, fœcibus alvinis fœtorem conciliare & colorare. *vid. etiam p. 154.* Alii talem fœtorem Sulphuri adscribunt, siqvidem juxta Theophrast. Paracelf. *Tom. I. Opp. Tract. de Tartar. Lib. 2. cap. 2. Annot. fol. m. 398.* Stercus aliud non est, nisi Sulphur & ventus, qvi exit, accenditur & ardet, sicut Sulphur, & Stercus qvoqve. Sulphur ergo qvoddam est in stercore; nam non est aliud stercus, nisi sulphur ardens. Item hunc Stercoris fœtorem ab abundantiâ sulphuris impuri, in ipsô contenti derivat Carolus Lancilottus Tractatu Italico: *Gvida alla Chimica Part. 3. cap. 18. p. m. 32.* Il fetore, inqviens, del Sterco humano è cosi grave per l'abondanza del Solfo impuro, che in se contiene. Michael Ettmüllerus *Oper. medic. Tom. I. fol. m. 214.* fœtorem dictum ob luxurians Sulphur cum alcali votatili exoriri statuit; & *fol. 788.* ex Glauberô allegat, qvod in stercore humanô sit Sulphur, Sulphuri communi minerali omninò simile. Item Johannes Hiskias Cardiducius, Stadt- und Land-Apotheck. *Tom. 4. p. m. 392.* hujus fœtoris originem præcipitationi Chyli adscribit, qvalis fœtor in præparatione Sulphuris Antimonii vel Lactis Sulphuris observatur. Ob Sulphur in stercore humano latitans, idem nonnullis Sulphur occidentale & fœtidum appellari, dubium non est. Admodum autem sulphureum esse hoc excrementum, præter alias rationes testatur experientia, siqvidem flatus stercoreus, si per guttur

tur inferius prorumpens per flammam candelæ transmittitur, transvolando reverà accenditur, flammamqve diversi coloris ad instar Iridis exprimit. Qvod confirmat etiam historia, qvam Philippus Jacobus Sachs â Leebenheim *M. N. C. Dec. I. An. 1. Obs. 77. Schol. p. 182.* ex Licetô adducit: Cùm scilicet Chirurgus candenti ferrô excrescentias carneas adolescenti succubo circa nates inureret, flatus ex anô in ferrum ignitum erumpens flammam repente concepit, non sine adstantium risu. De homine, cujus excrementa alvina adeò calida fuerunt & pingvia, ut è fenestrâ projecta flammam conceperint, vid. Nicol. Blegn. *Zodiac. Medic. Gallic. An. IV. Mens. Mart. p. m. 95.* ubi etiam flammæ in latrinâ excitatæ meminit. Qvale etiam refert Daniel Sennertus *de Chymic. Consens. cap. 11. p. m. 158.* Memini, inqviens, hîc in Cloacâ seu Angvillam, seu aliud qvid latitare, qvod camarinam illam qvandoqve ita commovebat, ut fœtor per totam domum molestus esset. Cùm ergo candelâ accensâ demissâ explorare vellent, qvidnam id rei esset, subitò tota Cloaca flammam concipere visa est. Qvæ res etsi adstantes non parùm consterneret, subitò tamen iterum flamma evanuit. Qvod accidit procul dubiô vaporibus illis sulphureis in Cloacâ agitatâ accensis. Ad qvam tamen Cloacarum accensionem non modò sulphureas stercoris humani exhalationes, sed Urinæ qvoqve sal volatile resolutum seu Spiritum sua conferre, dubium mihi non est. Porrò Medicamenta ex stercoribus parata non solùm propter Sal, sed etiam cumprimis propter copiosi Sulphuris, qvô abundant, penetrabilissimam efficaciam æstimanda esse, statuit Christianus Langius *Patholog. animal. Annot. in cap. 30. §. 8. p. m. 327.* De excrementorum particulis nitrosis sulphureisqve v. Joh. Conrad. Peyer *de Glandul. intestinal. Part. 2. cap. 5. in Bibliothec. anat. Part. 1. fol. m. 121.* Certos autem Cibos Excrementis conciliare putorem v. g. allium, poma, Ova, cæpas, raphanum, napum, plebejorum firmat experientia; pariter

uti in Magnatibus cibi cibis superingesti variâqve multitudine luxariantes putredinemqve accelerantes hanc fœtidatem adaugent, v. Christian. Frid. Garmann. *de Miracul. Mortuor. Lib. 2. Tit. 8. §. 56. p. 658.*

§. 9.

An à fermento stercoreo. Ratione Secretionis fecum alvinarum earumqve fœtoris Johannes Baptista van Helmont *Sextupl. Digest. Aliment. hum. §. 81. fol. m. 138.* fermentum qvoddam stercoreum præsupponit, idqve non ab aliqvô viscere aut facultate vitali procedere, sed in Intestinô cœcô sedere scribit, hinc etiam tale Intestinum necessarium receptaculum omnis stercoris nominat. Cui tamen Helmontii sententiæ contradicit Johannes Bohnius *Circul. anatom. Physiol. Progymn. 11. p. m. 160.* Vix, inqviens, concipi potest, qvomodo â naturâ, corruptionem nunqvam intendente, corruptivum seu stercorificum fermentum expectari qveat, & eô ipsô, dum feculentiæ hæ in tenuibus jamdum intestinis fœtent, anteqvam ad cœcum pertingant, & chylo laudabili dum adhuc immixtæ sunt: non peculiare fermentandi & in stercora commutandi jus vel cœco, vel reliqvis intestinis concedi potest, sed â Ventriculô potiùs fracedinem hanc induere videntur, dum humiditate suâ in ingesta agit, separatqve inde separanda. Qvemadmodum itaqve hujus humoris pro animalium diversitate specierum specificam indolem esse, ex diversitate illorum, qvæ appetunt ac digerunt hæc præ illis, colligimus; sic eundem v. g. panem aliam fracedinem in canis, aliam in hominis Ventriculô, digestione induere, probabile est; imò animalium diversæ speciei Ventriculi, Inediam passi, si dissecantur, disparem graveolentiam exhalant. Cadit ergo & hac ratione, pergit ibidem Johannes Bohnius, ætiologia præcipitatoria, dum per eandem bilis alcalicæ in Chylum acidum activitatem fœtorem intestinorum contentis conciliari, nonnulli suspicantur: pari circiter modô, ac lac sulphuris, si cum acetô destillatô præcipitetur.

Scilicet

Scilicet obstat huic fracedo Ventriculi ingestis impressa, & acoris Chyli falsum suppositum: qvibus accedit, qvod sulphura tantum simpliciora præcipitando adeò sensibilem fœtorem emittant, reliqva verò concreta & de sulphure aliqvantulum saltem participantia minimè: Ergo nec alimenta, utpote qvæ haud tota sulphurea.

§. 10.

Licet autem Stercora hominum hominibus non bene oleant, dari tamen animalia, qvibus fæces nostræ svavissimè olent, v. g. Canes & Pantheras, (qvibus addere liceat Porcos, sues) ex Galeno & Alexandro adducit Hieronymus Mercurialis *de Excrement. Lib. 2. cap. 4. p. m. 144.* In Insulis Solor & Timor & locis circumjacentibus naturaliter crescit Lignum instar humani excrementi fœtidum. vid. Henric. Oldenburg. *Act. Philosoph. Anglic. p. m. 724.* *Stercus animalibus gratum.*

§. 11.

Hominem ratione fœtoris antecellunt nonnulla animalia bruta, v. g. Mus Alpinus, in cujus bestiæ excrementis nullus fœtor est, juxta Gvilh. Fabric. Hild. *Cent. 6. Obs. 97. fol. m. 630.* qvi etiam, cum in dissectione muris Alpini nullam valvulam circa Intestinum colon inveniret, eandem inutilem judicavit, cùm præcipuus ejusdem usus sit, ut obstet, qvò minùs putridi flatûs ex Colô ad superiora ascendere Chylumqve inqvinare possint, unde se non videre inqvit, ad qvid profuisset valvula. Felis qvoqve Zibethicæ, Capræ, Moschiferæ, Soricis, Gliris moschati, & muscarum Pisanarum, excrementa nacta sunt odorem plane acceptissimum & ad fucos qvæsitum. Item vaccarum excrementa, nuper tam graveolentia, ubi certum digestionis gradum attigère, vel Moscho fastum faciunt, & imbuendis odore linteis alibi servire solent, juxta Joh. Nicol. Pechlin. *Observ. phys. medic. Lib 2. Obs. 10. p. m. 329. seq.* v. etiam Chr. Frid. Garmann. *de mirac. mort. p. 655. seqq.* An autem secundum *Stercore non fœtentia.*

eundem

eundem Pechlini locum in Josephô Scaligerô, domestic testimoniô, excrementa, nimirum ejus sudores & alvi S la, non reliqvorum hominum more fœdum qvid, sed & moschum oboluerint, affirmare nolo. Qvòd vero è bru si forsitan contingeret hominibus, qvidam odorata recren egerunt, id peculiari fermenti Ventriculi, ut & Intestino stercorei diathesi secundum Chr. Garm. *l. 4. p. 658.* veniet ad bendum.

§. 12.

In Stercore Salia corrosiva.

Hactenus de fœtore & sulphure Excrementorum alvi rum egimus; magnam etiam stercoribus humanis, inpri per longum temporis spatium Cloacæ inclusis, inesse qvanti tem salium corrosivorum, testantur & experiuntur Foricar seu illi, qvi latrinis expurgandis vitam sustinent, siqvidem u plurimum Ophthalmiâ laborant. Id qvod Bernhardo Rama zino, ut ipse fatetur, Tractatum suum de Morbis Artificum conscribendi occasioni fuit. Scilicet cum domi suæ Cloaca expurgaretur, contemplatus unum ex Operariis istis in antrô illô choronæo magnâ anxietate ac solicitudine opus suum peragentem, misertus tam improbi laboris, ipsum interrogávit, *cur tam sollicitè laboraret, & non pacatius id ageret, ne ex nimiô labore in multam lassitudinem incideret,* tunc miser ex antrô illô oculos attollens atqve Ramazzinum intuens, *nemo, inqvit, nisi expertus, imaginari potest, qvanti constet, plus qvàm qvatuor horis in hoc locô morari, idem enim est, ac cœcùs fieri.* Illô postmodum è Cloacâ egressô, oculos ejusdem attentè contemplatus est Ramazzinus, eosqve non parùm rubore suffusos ac obnubilatos observavit. Ramazzinô rursus sciscitante, ecqvam medelam pro more haberent Foricarii huic affectui adhibere? non aliam, inqvit ille, qvàm ut actutum, uti modò faciam, domum suam repetant, in conclavi obscurô se recondant, ibiqve ad alterum usqve diem immorentur, oculos aqvâ

tepidâ

pidâ identidem abluendo, qvô pactô solamen aliqvod oculom dolori reperiunt. Rursus ab eodem qvæsivit Ramazzinus, m in faucibus ardorem ullum persentiant, difficultatem alium respirandi patiantur, Capitis dolore tententur, num ardor nares percellat, nauseam pariat? nihil horum, respondit neqve pars ulla in hôc opere mulctatur, præter oculos, opus istud ulteriùs proseqvi velit, propediem cœcus fieut aliis contigerit. vid. Bernh. Ramazzin. *de Morb. Artific.* *t. p. m. 77. sqq.* ubi se postmodum cumplures operarios id vel luminibus semicaptos, vel prorsus cœcos, per civistipem emendicantes observâsse addit, atqve illud, qvod iodi Camerina commota exspiret, acidum volatile esse ur, qvod etiam aliis rationibus ibidem confirmat. Imò os, seu ejusmodi Operarios in Cloacas descendentes, vandoqve exspirare, exemplô probat Elias Camerarius *hys. medic. Epist. 2. p. m. 32.* cujus rei causam Dominus iriter acrimoniæ, ipse Camerarius verò narcotico cuiui, Spiritûs illicò lethali ictu ferienti ac immobiles enti, ibidem adscribit.

§. 13.

autem inutilium horum alvi excrementorum dejenariâ, atqve utplurimum qvotidianâ, Corpus nou naturali conservatur, ita econtra ab ipsorum returnâ variis qvandoqve symptomatibus affligitur, & meditabundi, item hypochondriaci experiun1 juxta Joh. Nicol. Pechlin. *Observat. med. physic.* *p. m. 418.* vulgare est, homines subtilium rerum i addictos Corporis actiones habere qvàm seetiam necessariorum ipsiusqve alvi, nisi materiæ t, oblivisci: adeò mirandum non est, illorum ersam imaginationem spiritûsqve abstractos ex orare, & desvetam alvum vel medicinis aut re- *Alvi obstructio diuturna.*

Iiii missô

missô cogitationis genere denuò provocandam esse. In negandam non est, dari etiam diuturnæ, sine tamen n. *sine incommodô.* incommodô, obstructionis alvinæ exempla. Essæos eni victûs parcitatem consvevisse semel in hebdomade em Alvi purgamenta, ex Eusebio & Porphyrio adducit Corn Stalpart van der Wiel *Observ. rar. Cent. 1. Obs. 55. Schol. p. m.* Nobilis qvidam cùm scabie laboraret, assumpsit Pilulas, Medicus pro purgando Corpore præscripserat, & non nisi qvadragesimum diem excrevit, nullâ interim effatu dignâ r perceptâ vid. Marcell. Donat. *de Medic. Hist. mir. Lib. 4. c. p 353.* ubi plura exempla. De fœminâ bene valente & opti sanitatis, qvæ non nisi semel in septimanâ alvum evacuare c sveverat, postea autem gravida facta perpetuis cruciatibus torminibus ventris divexata alternis diebus aqvæ laxativæ ha stu alvum solvebat, vid. Paul. Spindler. *Obs. 46. Schol. p. m.* Singulis septimanis semel tantum, & qvidem semper die Jovi alvum exonerabat Civis qvidam Servestanus, qvotidie inebria tus; nec â potatione alvus, qvod plerisqve potatoribus aliâ contingere solet, laxior reddebatur, juxta Philipp. Salmuth *Observ. medic. Cent. 2. Obs. 65. p. m. 90.* qvi Autor etiam *Obs 98. p. 110.* honestæ cujusdam fœminæ meminit, cui familiare fuit, ut intra duas vel tres septimanas semel tantùm alvum deponeret. Fœmina octoginta annorum, non solùm à decem jam diebus nullas alvi fæces excreverat, tunc temporis ægra, sed ista etiam cunctatio ipsi ab infantiâ sine sanitatis dispendiô perpetua fuerat, ita ut â septuaginta annis & ultra non nisi octavô aut nonô, qvandoqve etiam duodecimô die, Ventris onus deposuerit, cujus meminit Olaus Borrichius *Act. Hafniens Vol. IV. Obs. 60. p. m. 146 sq.* Juvenem etiam aliqvando per novem, interdum per duodecim dies nihil excrementorum ab alvô emisisse, licet optimè valens eqvô qvotidie veheretur, ex Brassavolo refert Cornelius Stalpart van der Wiel *l. a. p. 232.* Fœmina

qvædam

qvædam Norimbergensis triginta annorum Alvo semper erat obstructa, qvam duarum septimanarum spatiô semel liberabat. Ossa prunorum deglutita plurima per sedes non dejiciebat, nil tamen inde incommodi sentiebat, valetudine subinde integrâ usa, annotante Johanne Georgio Vollckamero *M. N. C. Dec. I. An. 3. Obs. 265. p. 479.* Senem novit Martinus Lister, sibi amicissimum, sex & octoginta annorum, qvi sanus & liberaliter comedens, ex plurimis annis semel tantùm in septimanâ, & interdum etiam ad qvatuordecim dies dejiciebat. v. Bernh. Ramazzn *de Princip. Valetud. tuend. cap. 11. p. m. 135.* Nobilissimi cujusdam senis ea erat consvetudo, ut sanus, appetens, comedens bibensqve optimè sine ullô incommodô ad decimum duodecimumqve usqve diem alvum haberet seratam, qvâ solutâ onus magnum, copiosum, fœtidissimum deponebat, â qvô opere semper decendium aut duodecendium intercedebat ad aliud. v. Philipp. Hœchstetter. *Obs. med. Dec. 9. Cas. 10. p. m. 376.* Et Johannes Fernelius *Pathol. Lib. 6. cap. 10. p. m. 162.* qvendam se novisse, ait, qvi non nisi decimô qvoqve die excrementa ...cesqve dejecit, & aliqvando citra manifestum Corporis fun...onumqve detrimentum dies totos qvadraginta nihil prorsus ...lvô reddidit. Illustrissimas & formosissimas Dominas, qvæ ...ra sanissimæ & qvotannis uterum gerentes nunqvam nisi ...mô, vel seriùs, die alvinas fæces deponebant, nec qvic... inde incommodi, etiam puerperæ, sentiebant, se novisse Henricus ab Heer *Obs. 29. p. m. 249.* qvô locô etiam re...cum sacerdote religiosô vixisse, qvi nunqvam nisi post ...m qvartum diem alvi beneficium â puerô senserit, sa... nec ullum unqvam expertus pharmacum. De Vir...i, qvæ integrô bienniô omnibus Naturæ beneficiis ...a, tam qvoad alvi excretionem, qvam Urinæ & Su...pressis etiam Mensibus, cæterum sana, vid. Joh. ...r *Obs. 68. p. 40.* In puerô octo annorum Variolis

laborante indemnem atqve diuturnam, integras scilic decim dies durantem alvi, obstructionem observavit Ch de Helwich, *v. Ephemerid. Acad. Nat. Cur. Dec. 1. & 2. O p. 299.* Nobilis Germanus Corpore validô dies qvatuo ginti nihil per alvum reddidit, sine omni valetudinis c Ventriculô tam firmô, ut jam pransus medium Capun meret, juxta Joh. Rhod. *Cent. 2. Obs. 81. p. m. 95.* ubi e Heurnio puellæ meminit, qvæ trimestri spatiô vix semel posuit. Et ejusmodi indemnis obstructionis alvinæ, imp in sexu seqviori, qvotidie in Praxi occurrunt exempla.

§. 14.

Alia Exempla cum variis symptomatibus & causis.

Sæpius tamen ejusmodi diuturnam & â variis causis o alvi obstructionem varia comitantur Symptomata e. g. pe tegram septimanam & ultra Alvi contumaciam cum intens mô cruciatu experiebatur Chymicus qvidam insignis He laborans, secundum Observationem Michaëlis Bernhardi lentini *M. N. C. Dec. II. An. 3. Obs. 87. p. 188.* Uxor cujusda Aurifabri, triginta qvinqve annorum, tamdiu, qvamdiu minem esse novit, alvum non nisi intra qvindecim, sept cim & plures nonnunqvam dies deposuit, & qvidem s tantô cum ejusdem fluxu & torminibus, ut vires inde n rum prosternerentur, juxta Viti Riedlin. Fil. *Observ. med. cent. Obs. 47. p. m. 110. sq.* Alvi Obstructionem per duas hebdomadas & ultra durantem cum Ventris tumore, calore p. n. & aliis gravioribus symptomatibus annotavit Ehrenfrid Hagendornius *M. N. C. Dec. I. An. 3. Obs. 26. p. 45.* Periodicam alvi per duas qvasqve hebdomadas obstructionem, ejusdemqve post illas subsecutam dejectionem in rustici filiô ab insolitâ Coli structurâ, annotavit Adamus Brendelius *Observ. Anat. Dec. I. Obs. 2. p. 9. sq.* Illustrem Virum, qvi intra duarum vel trium septimanarum spatium semel tantùm alvum exonerabat, & qvidem tantô nixu, ut etiam sangvis è naribus prosiliret, novit

lippus Salmuth *vid. Observ. medic. Cent. 3. Obs. 26. p. m. 125. Et Cent. 2. Obs. 98. p. 110.* Servæ cujusdam meminit, qvæ per plures menses adstrictâ alvô esse solebat, ita ut qvintô vel septimô mense vix semel excerneret. Comedebat qvidem sed admodum parum. Caput perpetuô dolebat, & excrementa ita exsiccabantur, ut semper post aliqvot menses enematibus prolicienda essent emollientibus. Stypticitatem alvi ad tertiam septimanam durantem, soloqve Seri caprini copiosè assumpti usu curatam, recenset Henricus â Moinichen *Obs. 5. p. m. 20.* De Monachô ex torminibus Ventris per dies qvatuordecim constipato cum metu contracturæ vid. August. Thoner. *Observ. med. Lib. 3. p. m. 163.* De puerô qvatuordecim annorum, qvi de tantâ alvi tarditate qverebatur, ut per qvinqve menses absqve Clysterum solutione nihil aut vix qvicqvam exprimeret, vid. Henr. Smetii *Miscell. med. Lib. 10. p. m. 561.* Adolescens qvidam octodecim annorum cum Ventris tumore & Asthmate per duodecim dies alvum habebat constipatam. v. Mart. Ruland. *Curat. empir. Cent. 5. Curat. 61. p. m. 336. v. etiam Centur. 6. Curat. 26. p. 423.*
De alvi, in sene qvodam & supra annos nonaginta natô, con-
patione per totum mensem, cum febre, dispnœâ, Anorexiâ,
, *dysuriâ*, Pervigiliisqve *v. Cent. 5. Curat. 90. p. 352.* Fran-
urti ad Viadrum Anno 1665. in Xenodochium delatus qvi-
est, qvi adeò cibô exsatiari non potuit, ut ab utroqve la-
ulieres panem certatim ori injicientes Stomachum fame
explere non possent, & tamen is plurium & octodecim
adum spatiô alvum non dejecit, teste Daniele Hart-
dmirand. physic. Lib. 9. cap. 3. p. m. 654. Maniaco cui-
enis triginta annis in carcere detento, ultimis annis al-
ari cœpit, ut, qvam priùs singulis septimanis exo-
m per qvatuor vel qvinqve septimanas retineret, imò
ipatio sæpe decem, duodecim ad qvindecim & se-
septimanas duravit, juxta Theodum Zwingerum

M. N. C. Dec. II. An. 6. Obſ. 234. p. 541. Monacha qvædan ctri terrorem, dum noctu ad campanas pulſandas ac ventris obſtructionem incidit, ita ut per qvatuor me ex alvô reddiderit, &c. vid. Caſp. a Reies *Camp. Elyſ. qvæſt. 87. p. m. 1134.* Scybala in Illuſtri qvadam Perſonâ chondriacâ, cum tenſione & tumore Hypochondrii ſini ſesqviannum retenta obſervavit Philipp. Salmuth *Cent. I. p. 16.* Procidentiam Inteſtini recti volvuliqve motûs in S cujusdam uxore ſæpius per plurimos dies pertinaciſſim conſtipatione, omnibus remediis refractoriâ, obſervavit E Spindlerus *Obſ. 46. p. 80.* Vidua ſexaginta ſex annorum per annos tam ægrè & duriter cacaturiebat, ut ſæpe totô menſ ſtricta ſolô Enematum uſu demiſſis ſtercoribus veriſſimos culos, inſtar avellanæ aut jugulandis podice egereret. v. Obſ C. Bauhin. in Franc. Roſſet. *de Part. Cæſ. p. m. 193.* De Fœminâ tumorem ultra ſex libras civiles pendentem, pelvim barbit ſorum replentem, peculiari membranâ incluſum, Inteſti recto incumbentem, alvum liberare non poterat, vid. Lau Strauſſ. *de Fœt. Muſſipont. p. 62.* Mulier qvædam, qvotie diuturnam alvi obſtructionem fæces deponebat, in febre cidebat; qvoties verò per dies duos eſſet conſtricta, ſ incolumis vivebat, teſte Thoma Bartholinô *Cent. 4. Hiſt. 40. p. m. 319.* ubi etiam Monachi meminit, qvi alvum exonerans adeò delaſſabatur, ut cibô reſtaurante neceſſe haberet; nam extrema omnia inſtar morientis frigebant & artûs vacillabant. Mulier triginta ſex annorum â qvatuor ſeptimanis alvi pertinaciſſimâ duritie laborabat, eamqve tantô cum labore reddere cogebatur, ut ſangvinem ſimul per anum exprimeret, juxta Roſin. Lentil. *Miſcell. med. pract. Tom. I. p. m. 80.* Typographi cujusdam Uxor tam diris alvi vexabatur obſtructionibus, ut per aliqvot dies alvum non exoneraret; ſi verò tandem vi ac medicam illam ad excernendas fæces irritabat, tam vehementiſſimis ... ſang

sangvinis profusione corripiebatur doloribus, ac si in puerpe-
riô constituta esset. vid. Casp. Theoph. Bierling. *Thesaur. theor.
pract. Obs. 47. Schol. §. 3. p. m. 636.* Baro ille Silesiacus, cujus
supra inter strenuos Potatores *ex M. N. C. Dec. I. An. I. Obs. 98. p.
228.* mentionem feci, cùm in seniô aliqvando per plurimos
dies maximam sentiret alvi stipticitatem, nullis remediis, etiam
robustissimis cedentem, sed præclusô arctè inferiore gutture,
omnia medicamenta vanô cum successu versus superiora regur-
gitarent, & nil nisi certissimum instaret mortis periculum, Di-
ctus Baro in his angustiis constitutus, consilio tamen prom-
ptus exclamat; hem! cùm Ars me destituit & mors approxi-
mat, ipsemet ultimum tentabo remedium; unde vocato qvô-
dam è famulis, jubet opportare cochlear ligneum majuscu-
lum, hoc inversum & acutum redditum, ut is ano fortiter in-
trudat, seriô injungit. Paret ille, novum hoc & ligneum sup-
positorium fortissimè intrudit, tantâ qvidem violentiâ, ut san-
gvis stillaret; nihilominus, ut strenuè pergat & securè, horta-
tus Dominus, tandem cum Obstaculum qvoddam in Intestinô
inveniretur, tamdiu cochleari hinc inde agitat, donec tandem
ʼpius concussa materia secederet & exiret Spithamæ longitudi-
, compacta & adeò tenaciter cohærens, ut nec acuta securi
articulas dividi potuerit. Simile fèrè exemplum recenset
uel *Ledelius M. N. C. Dec. II. An. 2. Obs. 44. p. 74.* Nobilis
t *Marchicus* laborabat obstructione alvi contumaci, da-
medicamenta generosiora, absqve Euphoriâ, penèqve
batur desperata. Nobilis, ut erat vitæ cupidus, arri-
ılam (einen langen eisernen Spanner) intrudit in anum
entiâ, qvantum vires admittebant, ita etiam ut sangvis
t. Hac glande ferreâ anus irritatus suo satisfecit of-
gri levamine. Virginem novi, qvæ post largiorem *Observatio.*
sum, deglutitis simul eorundem lapillis, diuturnam
r obstructionem, nullis medicamentis solubilem,
donec

donec ipsa filis ferreis, pro conficiendis tibialibus a litis (Stricke Nadeln) lapillos istos Intestino recto i trusos alvumqve constipantes summô cum dolore sil cessivè, effoderet, reliqvisqve fecibus viam panderet.

§. 15.

Alia Exempla. Juvenis qvidam contumaci alvi stypticitate labora mum in anô sensit impedimentum, qvod fæcum expulsic tardabat; immissô in anum digitô, obstaculum illud alic dô amovens aliqvam egredientibus fæcibus patentem r bat viam; attamen pauca materia stercoris respectu qva apparebat. Ex qvô in totum prorsus mutatus, macilent lidus, facie cadavererosâ, hominum consortia fugiebat vi mortem expectaturus. Jam enim ab adstantibus percip tur halitus ipsius qvid fœtidi & graveolentis, ut stercus dolens. Tandem cùm res ferè desperata esset, qvadam acsi mulier fuisset prægnans, cum insigni cruciatu expulsit mò pilam stercoream ingentis magnitudinis, & maximæ dù tiei, tanqvam festucis & paleis intertextam, qvâ ejectâ dibilis fæcum qvantitas ab alvô exonerata est fœtidissim ris, & brevi dierum spatiô convaluit. vid. Dominic. P *Pentecost. III. Obs. 28. p. 85. seq.* Fabri lignarii servus, trium annorum, post sumptum semen Colocynthidis ir lysin Intestini recti incidit, ut nec feces amplius egerere, nec anô semper patente & Intestino rectô fecibus infarctô, suppositorium aut Clysma retinere neqviret. Miserè hoc modô vitam per sextiduum trahens digitis ano immissis alvi feces extrahebat, referente Johanne Davide Mauchartô *Ephemerid. Academ. N. C. Cent. 5. Obs. 34. p. 57. sq.* Religiosa qvædam mulier Intestinorum doloribus multis jam mensibus urgebatur, & alvus nil nisi ægrè & durum, idqve tantum decimô qvoqve die reddebat. Cùmqve nullis conferentibus auxiliis diu mu qve hôc malô vexata tandem naturæ concesserit, in ... Co...

Corpore inventa sunt Inteſtina altiore collo conſtricta, adeóqve iter anguſtum relinqvebatur, ut dejectiones ægrè transmitti poſſent, juxta verba Antonii Benivenii *Obſerv. Medicinal. cap. 54. p. 188. ſq.* Uxor qvædam annorum circiter viginti ſex, obeſa, genas perpetuò habens rubentes, parum bibens, parum comedens, perpetuis penè vexata Capitis doloribus, palpitatione Cordis laborans ſubinde, ructibus vexata, omnimodam alvi patiebatur obſtructionem, qvam nunqvam ſponte ſuâ vel per ſex & ultra annos depoſuerat; imò nec ad excretionem ſtimulum ullum unqvam percipiebat, cùm tamen circa præcordia angeretur, ut non rarò qvaſi in animi deliqvium incideret, teſte Johanne Schmidiô, *M. N. C. Dec. I. An. 9. & 10. Obſ. 53. p. 136. ſeq.* Textor qvidam annorum circiter qvadraginta 1656. Montbelgardi deceſſit. Is autem tribus annis nihil niſi potulenta & liqvida aſſumere valens, de dolore abdominis continuô qverebatur; cujus cauſam ſerpentes & alia ibidem concluſa veneficiô animalia dicebat eſſe. Mirandas enim Inteſtinorum agitationes & circumvolutiones freqventes cum murmure & ſibilis ſentiebat, imprimis cùm vel tenue juſculum ſumeret, vel biberet. Qvæ alvô excernebat, aqvea utique & qvaſi filtrata erant, totô trienniô. Apertô ejus poſt mortem abdomine, nuclei Ceraſorum ex Colô Inteſtinô ruptô, cœloſô exibant, ita diſtentô, ut inſtar chartæ duplicatæ aceum illud eſſet. Fartum autem erat & omninò repletum ...rum & Prunorum nucleis in ſeſe valde compreſſis, & ...lus minusve librarum pondus æqvantibus, qvi alvinæ excrementis, niſi tenuiſſimis & percolari aptis, meaſſus denegabant. Interrogata vidua, inventam morbi ...ſtam cauſam ignorans, annon recordaretur, qvô maritus inſignem Ceraſorum & Prunorum copiam ? Triennium inde elapſum eſſe, reſpondit, &c. vid. ...minger. *Obſerv. Curat. Cent. 2. Obſ. 20. p. 143. ſeq.*

 Alvi

Alvi suppresſionem cum ſubſeqvente Tympanite ulcere mali moris in Inteſtinô rectô Eqvitis gene vit Georgius Chriſtophorus Petri *M. N. C. Dec. I. A p. m. 140.* In fœmina, qvæ omnimodâ alvi ſuppresſion agrotabat, ita ut urina diu Cathetere prolicienda e ces Clyſteribus educerentur, inter Inteſtinum recti nam uteri abſceſſus latebat ovi anſerini magnitud poſtmodum ruptô pureqve in rectum inteſtinum e beneficium mox obtinuit, juxta Johannem Jacobum rum, *v. M. N. C. Dec. I. An. 3. Obſ. 167. Schol. p. m. 301. ſeq.* difficilem fæcum, etſi liqvidarum, excretionem â trib in Inteſtinô Ileô â primâ ſtatim conformatione in fili dam obſervavit Matthias Fanciſcus Hertodus, *ibid. Dec. Obſ. 126. p. 284.* Diuturnam & omnimodam ferè Alvi ctionem â ſcirrhoſâ Inteſtini recti, poſt Dyſuriam â C Renum, incraſſatione, & plenarium ferè coalitum, qvi ne vix qvidem ſtilum, graminis craſſitie, in univerſum ſit, unde miſer qvidam juvenis ægrotans nec urinam, ces alvinas excernere potuit, niſi guttatim, obſervavit ricus Ruyſchius *Obſerv. 95. p. m. 121. ſeq.* item *Obſ. 96. p. 12* liud exemplum apud Jacobum Hollerium, *de Morb. inte 1. cap. 39. Schol. p. m. 119.* legimus de Advocatô qvôdam, c lon, qvâ parte vicinum eſt Reni ſiniſtro, collectâ veluti Ca lagine dura, in ſcirrhum obduruerat, interiore cavitate e ô te pore interceptâ, ut nihil tranſcurreret. Diuturnam & peri dicam alvi per duas qvasqve hebdomadas durantem obſtructi onem ejusdemqve poſt illas ſubſecutam dejectionem commun cat Adamus Brendelius *Obſervat. anatom. Decad. I. Obſ. 2. p. 9. ſeq.* & qvidem de ruſtici filiô, octodecim circiter annos natô, qvi â tenerâ infantiâ per duas hebdomadas alvi obſtructione & poſt illas ſubſecuta ejusdem dejectione periodicâ cum variis c ctabatur ſymptomatibus, qvæ â mirabili planeqve inſoli

ſtructurâ dependebant, ſiqvidem illud modò admodum amplitum maximèqve expanſum, atque figuram novi Ventriculi referebat, modò in fine ampliationis ſuæ rurſus coarctatum, robuſtum ibi annulum fibroſum ad inſtar Pylori habebat, &c. Vir qvidam miſeriâ, paupertate ac morbô mortiferô compreſſus, Chriſtophorus Dellinger, Iliacâ paſſione laborans, per hebdomadas octodecim alvum ex totô ſuppreſſam habuit, referente Martinô Rulandô *Curat. empyric. Cent. 10. Curat. 99. p. 718.* Poſt viſcerum Intemperiem & gravem morbum per octodecim dies Pincerna Regis Daniæ alvum habuit ſuppreſſam, cui ter injecti Clyſteres, ſed in ventre non reſtitantes, & alia medicamenta exhibita non potuere ad obſeqvium ſollicitare. Tandem cùm omnia videret eſſe conclamata, nec ullam ſupereſſe ſanitatis vitæqve diuturnioris ſpem, amicos convocat, inſciisqve Medicis aliqvot Vini Rhenani cyathos ebibit, ſolitas delicias, ultimum Vale ita illis dicturus. Dehinc tamen poſt vini hauſtum ſiccatosqve calices murmure in ventre obortô liberaliter ſoluta alvus, ægerqve Medicis ſtupentibus celeri pede ad ſe[...] ſanitatem rediit, diuqve ſuperſtes inter amicos pancratice[...]vit, uti refert Thomas Bartholinus *Cent. V. Hiſtor. 40. p. m. 93.* [...]iculam alvi excretionem communicat Johannes Michael [...] *M. N. C. Dec. II. An. 3. obſ. 2. p. 20.* de fœminâ ſiniſtri lateris [...]ticâ, qvæ urinam ſæpius & plerumqve præter voluntatem [...], ſed alvum neqvaqvam exonerare potuit, niſi ægra pri[...]iſum excitaretur; levi namqve jocô aut re delectabili [...] profuſè in cachinnum & alvum ſolutam proruit. Et [...] qvidam Venuſinus nunqvam alvum depoſuiſſe dicitur, [...]atus â ſervô, ad id aſcitô, uti Chriſtianus Warlizius [...]*lic. cap. 6. p. m. 190.* ex Thomâ Campanella refert. vid. Campanell. *Medicinal. Lib. 3. Cap. 4. Artic. 12. p. m. 111.* [...]x Colica & nimiâ alvi obſtructione ſe vidiſſe ſcri[...] Dolæus *Encyclop. medic. Lib. 3. c. 9. p. m. 505.* De

 Abor-

Abortu propter constipationem alvi vid. Gvilh. Cent. 6. obs. 62. fol. m. 576. Mihi ipsi qvoqve plurim... ctiones contumaces observare licuit, è qvibus se... tum exempla recensere libet. Virgini cuidam v... propter annorum post terrorem & subseqventem e... tiam cum maximis torminibus alvus ultra qvindeci... respondebat, neqve purgantibus, nec lenientibus cantibus, v. g. Oleo olivarum & Amygdalarum, in qvantitate assumptô, neqve salinis, nec insessibus, clys... suppositoriis, sed deniqve solâ Mannâ in lacte soluta sol...

Observatio.

Ab irâ Alvi constipationem, ultra decendium durante tanta abdominis inflatione, instarqve tympani distensior... crepaturam metuerem, patiebatur Dresdæ in carcere pu... mosa illa persona, qvæ ante aliqvot annos se Principissa... eam, Magni Mogolis filiam malitiosè fingebat, atqve pro... mandâ ea fraude in mammâ finistrâ stellæ signum, super in... coronâ regiâ, elegantissimè inustum monstrabat.

Alia.

Alia.

Aliud pariter incarceratæ fœminæ, cui ab eadem causâ per s... septimanas ne semel qvidem alvus aperiebatur, exemp... te aliqvot annos annotavi. Plura diuturnæ alvi obstru... exempla & causas collegit Johannes Schenk *Obs. medic... fol. m. 387. seq.* Marcell. Donat. *de medic. histor. mirabil. Li... cap. 16. p. m. 350.* Matthias Moron. *Director. medic. p. m. 10.* Lazar. River. *Obs. med. Lib. 3. Obs. 6. p. 189.* Theophil. Bonet. ... *pulchret. Lib. 3. Sect. 13. fol. m. 875.* Ephem. *Cent. IX. & X. O... 64. pag. 372.*

§. 16.

Obstructio le-thalis.

Nonnunqvam alvus adeò pertinaciter obstruitur, ut Mor... succedat. Hôc mortis genere celeberrimi viri Rivetius & Rap... poltus obiere. vid. Casp. Theoph. Bierling. *Thesaur. theore... ctic. Observ. 47. Schol. §. 3. p. m. 636. seq.* Lethalem alvi ... ctionem in milite qvodam Patavii Dysenteriâ laborante ...

mutuô utriusqve lateris exulcerati contactu Intestina coaluerant, annotavit Johannes Rhodius *Cent. 2. Obs. 82. p. 94.* Talem qvoqve obstructionem in Sutore, qvi per mensem & ultra fæces alvi non excreverat, reperimus in Sam. Form. *Obs. 18. Lazaro Riverio communic. p. m. 333.* A tumore cartilagineô instar ovi gallinacei in Intestinô colô repertô Chyliqve ad interiora transitum impediente, cum superveniente sphacelô mortem in fœminâ qvadam observatam refert Cornelius Stalpart van der Wiel *Observ. Cent. I. Obs. 56. p. m. 237.* A Caseô alvi obstructionem lethalem observavit Christianus Menzelius *M. N. C. Dec. I. An. 9. & 10. p. 423.* A suppressis Hæmorrhoidibus lethalem alvi constipationem in fabrô ferrariô vidisse refert Salomon Reiseilius *M. N. C. Dec. II. An. 2. Obs. 117. p. 276. seq.* v. etiam Theoph. Bonet. *l. a. & c. M. N. C. Dec. III. An. 9. & 10. Obs. 211. p. 383.*

§. 17.

Imaginationis vis ad obstructionem.

Cùm varia hactenus de diuturnâ Alvi suppressione inde-
qve exortis symptomatibus ipsâqve morte adduxerimus, talis
autem constipatio maturè impedienda sit, liceat mihi, qvid
le Phantasiâ in Corporis excretionibus moderandis judicave-
t Johannes Nicolaus Pechlinus, ex ipsius Observat. *phys. med.*
l. 3. Obs. 12. p. m. 417. seqq. hoc loco inserere: Illa autem,
vit, imaginandi vis qvid in Corporis nostri actiones, qvid in
etiones valeat, haud facilè qvisqvam credat, nisi exemplis
asus; qvæ etsi obvia sunt, familiaritate tamen vilescunt;
ut eorum aliqva severiùs excutiam, ut puto, licebit.
rum primò videbitur, tantam sæpe esse imaginandi effi-
ut, qvod in corpore anima vult, eadem exeqvatur, &
is alias actiones sola sustentet. Plurima, qvæ initiò
atione sunt profecta & qvotidianô habitu freqventata,
transeunt consvetudinis, & cùm transiêre, non ab
ie ampliùs aut iteratâ spirituum determinatione, ve-
vetudine aut principiô, nescio qvô, repeti solent. Ex-

Excretiones autem Corporis nostri geminam agn[illegible] sam, eamqve concurrentem, naturalem & animalem [illegible] est, qvæ a materiâ est excernendâ, animalis, qvæ [illegible] fluidô aut indefinitæ voluntatis imperiô; atqve hæ[illegible] potens sæpe est, ut priorem illam segnem aut laboran[illegible] gat & triumphet; qvod cumplures, qvi imaginandi vi[illegible] luêre, magnô suô commodô experti sunt. Sanè qvi [illegible] scentibus ab hac parte induuntur mores, plurimum de[illegible] citatæ Phantasiæ. Nutricularum proprium est, tonô aut sibilô infantum erigere attentionem & tardam aliàs provocare, & utut non semper illa ad cantum sive carm[illegible] res gerat, sive qvòd materia lentior sit, qvàm ut a spi[illegible] subigi possit, seu qvòd imaginatio non satis pro necessitate mota sit, micturitio tamen, ut qvæ fluidæ & obseqventior[illegible] teriæ est, rarissimè fallet. Jam hæc consvetudo lentè induct[illegible] dem sic mechanicè Ventrem disponit, ut pòst etiam ætate pr[illegible] ctâ, svetis jam influere spiritibus, nisi alia interveniant, eu[illegible] servet morem & certis de die horis semel vel bis responde[illegible] tervenit autem vel Corporis valetudo aut aliena cogitatio; [illegible] qvidem efficitur, ut vel materiæ contumacia aut spirituum [illegible] cillitas imaginationem, etiam fortem, moretur; hac ipsâ a[illegible] ut in illam imaginationis partem abrepti Spiritûs â necessari[illegible] actione deficiant. Vulgare est, homines subtilium rerum contemplatione addictos corporis actiones habere qvàm segnes, & hinc etiam necessariorum, ipsiusqve alvi, nisi materiæ pondus sollicitet, oblivisci; adeò mirandum non est, illorum plurimos ob aversam imaginationem spiritûsqve abstractos ex obstructionibus laborare, & desvetam alvum vel medicinis aut remissô cogitationis genere denuò provocandam esse. Et hac ratione novi, qvi mutatô vitæ ordine & redditâ sibi imaginatione ad ordinariam qvoqve & justam excretionem perve[illegible] Notæ mihi sunt aliqvæ historiæ hominum cum pertinaci [illegible]

conflictantium, qvibus post frustratum remediorum successum nihil aliud profuit, qvàm nova attentio & statô tempore in sellis Patroclianis desidendi voluntas, & â voluntate determinatus ad alvum seu Intestinorum systolen Spirituum influxus; qvamvis enim initiô semel iterumqve imaginatio falleret, tandem tamen in actum deducta inqve habitum mutata magnô fastidio molestiâqve ægros liberavit. Qverebatur apud Capitaneum Sacerdos castrensis, â nulla sibi re majus creari incommodum, in istâ vitæ militaris inconstantiâ, qvàm ab alvô obstructâ, sæpe enim sex, septem & plures dies transire, anteqvam exonerare eam posset, & remediis tantum abesse, ut hoc vitium emendetur, ut contrà nulla major sit & contumacior obstructio, qvàm post eorum usum. Cui Capitaneus, non miror, ait, neglectam alvum, qvæ voluntatis imperium seqvi debebat, nunc tandem rebellem esse, neqve medicamentis amplius aut optantis votis respondere. Cogenda ea est & Spirituum imperiô temperanda; qvodsi minus tibi, pergit, æqvum accidit aut credibile, qvin age exemplo meo, neqve enim aliô â tristi & molestâ obstructione liberatus sum. Diem
entri dicito, nec vadimonium ille deseret, scio. Qvid ergo?
qvit Sacerdos; cui alter, imaginare tibi, inqvit, alvum obse-
ntem, &, ut fit, ipse operam da; qvære de die & statis ho-
ellas, idqve animo penitus intentô, & asseqveris, qvæ ego
tus sum, alvum nimirum qvotidie fluidum. Novô ex-
animatus Sacerdos vitæ hunc ordinem tenet, & matu-
sidendi conatu hoc efficit, ut alvus tempestivè respon-
qve eô tempore longè etiam post perduret. Tantum
nationis Viribus nutantibus corporis functionibus suc-
& voluntatis imperium in excretiones qvoqve trans-
qve probandum est eorum consilium, qvi valetudi-
e causâ semel aut bis de die horas observant, & al-
tam imaginatione tandem disponunt, ut in consvetu-

ſvetudinem res abeat, neqve voluntatem noſtram am[...] pecter. In purgationibus, pergit Pechlinus. manifeſte liberum debere eſſe animum, neqve vel profundis ſtu[...] triſti cogitationi deditum, ita enim ſemper alvum mi[...] ſpondere, & vel repentinô peregrinæ rei objectô aut etiam à ſpiritibus, qvi ad excretionem neceſſarii ſunt deſeri.

§. 18.

Obſtructionis alia cauſa. Præter recenſitas autem Alvi Obſtructiones duplici [...] ſertim adhuc modô impeditur fecum alvinarum excretio, qvidem vel a præternaturali Inteſtinorum, imprimis te[...] ſtatu, e. g. in Paſſione Iliaca, vel ex vitiô ſeu Clauſurâ *ani* [...] Podicis; ita ut in priori Caſu ſtercora utplurimum per *Os*, [...] poſteriori verò per alias qvoqve vias exitum qværant.

§. 19.

Iliaca paſſio. Sicuti enim Motus periſtalticus in ſtatu naturali Chylum atqve feces ex Ventriculô ad Inteſtina, ſordesqve demum ad Inteſtinum rectum protrudendo atqve per anum expelle[...] nitatem noſtram promovet & conſervat, ita econtra dict[...] tus à variis cauſis impeditus atqve antiperiſtalticus ſeu [...] gradus factus affectui maximè doloroſo, ſordido, ſæpeqv[...] tali, Paſſioni ſcilicet Iliacæ, ſeu Volvulo & nonnullis Miſerere dicto, occaſionem præbet. De hôc Ileô, ex mente Johannis Conradi Peyeri *de Glandul. Inteſtinal. Part. poſter. cap. 9. p. 79.* planè conſtat, horrendam eam & commiſeratione vere dignam affectionem, â vehementi qvoqve ſpirituum animalium, fibras Splanchnicas incolentium, excandeſcentiâ oriri: Ob qvam illi contenta Inteſtinorum deorſum pellere non valentes eadem magnô cum impetu & viâ præpoſterâ ſurſum projiciunt. Qvemadmodum autem remoræ, deſcenſu contenta prohib[...] variæ eſſe poſſunt; ita non prorſus â ratione alienum e[...] bitratur Peyerus, aſſerere, ſerum in plexibus glandul[...]

quæ, crasi ejus vitiatâ, indolem austeram, stypticam atqve Tincturæ Gallarum æmulam sortiri: proinde ut manipulus circularium Intestini fibrarum, ejusmodi Tincturâ imbutus, pertinaci constrictione, neqve excrementitiæ ciborum parti, neqve flatibus transitum largiatur. Unde his in molem illic congestis, ac perpetuô stimulô ad excretionem solicitantibus, fecum ciborumqve excretio per superiora, extremo Naturæ conatu tentatur. Juxta Franc. de le Boi Sylv. *de Method. med. Lib. 1. cap. 4. Edit. Amstelod. in 4. p. m. 95.* est Ileus violenta ac inversa, adeoqve perversa ac præternaturalis assumptorum regurgitatio sursum, ut & cæterorum humorum ad tenue Intestinum exoneratorum bilis succiqve Pancreatici propulsio ad Ventriculum, qvæ nunqvam contingit, nisi propter Intestini tenuis Motum peristalticum supernè deorsum tendentem, inversum, ac infernè sursum perperam factum, & contenta sua eô adigentem; unde in Consensum tractus Ventriculus patitur similiter motum inversum è Pylorô versus Orificium superius ad Oesophagum & Os. Et Autor qvidam anonymus in Tractatu Gallicô: L'Anatomie du Corps humain avec ses maladies, in qvô Motum Intestinorum peristalticum explicat, no... qve si l'Esprit animal, qvi coule dans les fibres circulai... comme dans un tuyau entortillé autour des Intestins, ...ontre un obstacle invincible, qui l'empesche de descendre ... continuer ce mouvement peristaltiqve en faisant les con...ons des fibres de haut en bas, il rebrousse chemin, & ...e espece de repercussion, il remonte & fait le mou... antiperistaltiqve, en faisant les contractions de fibres ...n haut, ce qvi cause les divers & cruels symptomes ...ere. *vid. Journal des Sçavans Tom. 8. p. m. 95.* Qvam... nonnulli Autores v. g. Dominus Hagvenot & de St. ...ionem Iliacam non â Motu peristalticô inversô seu ...icô, sed potius à motu musculorum Abdominis vio-

violentô derivent, ipsis tamen satis contrad
Berolinensia *Dec. II. Vol. 4. No. 1. p. 8. sqq. 77.*

§. 20.

Causa. Variæ autem dicti Intestinorum eorumq
tûs peristaltici inversi, sive Passionis Iliacæ
mum in Intestinô Ileô, (â qvô denomination
doqve etiam in Intestinis crassis latentes; apud
runt, qvarum tamen, juxta Gvil. Fabric. Hild.
Oper. fol. 49. præcipua est constrictio & coarctati
Inflammatio. Fabricius hujus rei indagandæ causâ diversa cada
& qvamvis utplurimum fœtor adeò teter erat, u
Gangræna & Sphacelus. exqvisitè omnia considerari, id tamen in omnibu
principium & originem hujus morbi fuisse circa
cœcum hoc est, sacculum, qvi in fine Ilei & Col
conspicitur. Qvamobrem existimat, *Valvulam, qv*
rus Bauhinus in principiô Coli invenit, primùm e
cœci inflammatione adeò contrahi & constringi, *ut p*
excrementorum permeare possit: sicqve accrescere in
tionem, ut tandem totum Intestinum Ileum, imò &
jacentes partes Gangrænâ & Sphacelô corripiantur.
nam ipsamqve comitantem Intestini corrugationem &
tionem tantam, ut fæcibus transitus deorsum omnis de
tur, qvin eædem ad regressum sursum, adeoqve per Vom
egressum miserandum cogerentur, observâsse scribit F
ciscus Sylvius *l. a. cap. 15. §. 17. p. 191.* Honesta matrona
qvàm qvinqvaginta annos nata, procellis agitata, septem
tegris diebus nihil dejecerat. Domum reversa petiit a Medi
purgans, qvod cum aliis, seqventibus diebus assumptis, Vomit
rejecit. Morbi vigesimo primô die dicebat, Intestinum ali
qvod crepâsse, mens nihilominus optimè constabat. Vigesi
mô secundô fatis cessit, in cujus Cadavere dissectô neqvi
vel circa Ventriculum vel in Intestinis tenuibus reperie

quod morbi causam indicaret; sed Intestinum Colon non procul ab Intestinô rectô sphacelatum tunicaqve disruptæ offendebantur, teste Paulô Barbette *Prax. med. Lib. 4. cap. 7. p. m. 170.*

§. 21.

Sæpe Passio Iliaca â Susceptione seu Reduplicatione, de qvâ Capite antecedente §. 32. seq. egimus, oriri solet, qvando nimirum Intestini tenuis coarctati pars in partem proximam prius expansam vel flatu turgidulam ingreditur, unde similiter alvinis fecibus transitus ad alvum omnis præcluditur, conseqvente mox earundem regressu & adscensu ad Ventriculum cum miserabili ipsarum evomitione. vid. Franc. Sylv. *l. a.* Malum hoc a Susceptione seu Ingressu Intestini unius in aliud provenire, non esse dubitandum, seqve bis publicè idem demonstrâsse, inqvit Fridericus Ruyschius *Obs. 92. p. m. 117.* qvô locô etiam ejusmodi Ingressûs figuram delineat. Parisiis Anno 1675. in Nosocomio la Charité in cujusdam affectu Iliacô defuncti Cadavere apertô triplici in locô portionem Intestini Ilei intra alterius cavum rediisse sive intro susceptam, vel inferiorem in superiorem ejusdem partem intortam fuisse, annotavit Johannes ...bus Harderus *Apiar. Obs. 64. p. 253.* In pueri cujusdam ex ...issimâ Iliacâ Passione mortui apertô corpore Intestinum ...m contractum in Intestinum Ileum sese insinuasse, idqve ...visse adeò, ut nihil ex superioribus Intestinis ad Colon ...ire posset, observavit Gvilelmus Fabricius Hild. *Cent. 1. ...fol. 49.* Talia exempla collegit etiam Theophilus Bo...*pulchret. Lib. III. Sect. 14. fol. 910. sqq.* Plura etiam paulô ...Intestinorum Intussusceptione, adduximus, ex qvo...ullis patet, qvandoqve talem infarctum seu susceptio...e Passione Iliaca & Vomitu stercoreô observari.

§. 22.

...lobatione, Complicatione & Circumvolutione In...am Passionem Iliacam, (qvæ propriè Convolvulus dici

dici posset) observarunt Medici, v. g. Lazar. R
Consiliarii cujusdam, qvi citra dolorem ad septi
juscula & potulenta, cum materiâ biliosâ, pitu
sâ Vomitu excernebat, apertô Cadavere inventu
Ileum tribus complicationibus convolutum & qv
in unam massam circa finem illius; tota autem ill
tio complicata Gangrænâ affecta erat cum portio
Præterea Intestinum Gangrænâ infectum perforat
complicationem. vid. Lazar. River. *Observ. med. Ce.
p. 205. seq.* Et secundum Pauli Barbette *Prax. med. L
p. 170. sq.* pauperrimus qvidam Walo morbô hôc, l
dictô, summô cum dolore periit. Apertô Cadavere
versis in locis Intestinum Ileum ita fuit convolutum,
potui, fecibus omnis necesse fuerit denegari *transitus.*
qvadrima verminosa, qvæ post Epilepsiam *ileosa facta e*
& vermes, & alvina excrementa deposuit. *In hujus c*
Cadavere, circa finem Ilei, qvinqve Intestini *complication*
veniebantur maximæ, ita ut ad longitudinem *digiti in c*
Complicationum Ileum esset convolutum; *atqve hic*
sursum repebat, alibi *supernè deorsum implicabatur, sec*
annotationem Henrici ab Heers *Obs. 24. p. 214.* Meâ tan
tentiâ Observatio hæc non ad Complicationem *seu conv*
nem, sed ad Invaginationem & Susceptionem *pertinet. Iliaca*
Passione demortui corpus cùm *aperiisset Godofredus Klaunigi-*
us, omentum vidit versus dextrum *Hypochondrium, Intestini*
Jejuni portioni bis circumvolutum, & *forti amplexu illud con-*
stringens, ut laboris esset hoc explicare; *in alterô hypochon-*
driô idem Intestinum valde turgidum *Sphacelô qvasi consum-*
ptum, & ex unâ parte laceratum, *fæcibusqve, qvæ ultra pro-*
gredi non poterant, exitum concedens. *Seqventia Intestina ve-*
rè jejuna & adeò vacua deprehendit, *ut ne mucum qvidem con-*
tinerent. *vid. Act. Erudit. Lips. An. 1718. Mens. Decembr. p.*

De hac autem Intestini tenuioris Circumvolutione seu Contorsione, an sc. sit possibilis, ita scribit Fridericus Ruyschius *Obs. 91. p. m. 119. sq.* Qualis sit affectus Ileos, (quem vulgo etiam Miserere mei vocant) quæve propriè ejusdem causa, haud satis convenit inter Medicos. Nonnulli credidêre, in eodem Intestini tenuioris fieri circumvolutionem seu contorsionem (Belgicè een Krinkel in't Gedarmte) sicuti in farciminum præparatione deprehenditur. Alii econtra pernegant, Intestina posse in nodum circumvolvi, qvamdiu Mesenterio sunt annexa. Putrefactô verò Mensenteriô (quale semel atque iterum me vidisse memini) idem utique evenire posse arbitramur. &c.

§. 23.

Exulcerationes grandes ab humoribus acribus, & alias læsiones dicto malo occasionem præbere, non dubitant Practici: *Exulceratio. & alia.* Inqvit enim Fridericus Deckers *Annot. ad Paul. Barbett. Prax. med. l. 2. p. 162.* aliqvando Pituitam (ut Hippocrates *Lib. de Glandulis Text. 9.* probat) exulcerationes grandes humoresve acriores, flatûsve &c. miserabilis hujus affectûs causâs existere per se, vis non videt? Qvò pertinet etiam bilis acrior & Ira juxta Joh. c. Waldschmid. *Prax. Med. p. m. 79. & 484.* Uxor Mercatoris, 'ens acerbè circa Umbilicum, ob bilem præIracundiâ, libera-in tenuia Intestina effusam, incidit ilicò in insignem præcor-um angustiam, sitim immensam, alvum tardam & præter um ac exilem arteriæ pulsum in tantum gutturis ardorem indefatigabilem vigiliam, ut die tertiô refrixerit ipsi Cor-versum, cum viscidô madore, vomitu bilis æruginosæ, n lethali omnium nervorum contractione. vid. Nicol. ̄med. *Lib. 2. cap. 41. p. 167. sq.* Sutoris cujusdam Uxor -a annorum, Epilepsiâ hystericâ à multis jam annis correpta An. 1696. Ventre flatibus submurmurante, piâ ructus, cibum, pituitam & bilem evomuit, su-lvô contumacissimè obstructâ. Cessante vomitu, alvô

alvô autem adhuc adſtrictisſimâ ardor Ventri
anguſtiâ præcordiali maximâ ſubſeqvebatur. Q
tens Johannes Melchior Welſchius, Medicus, V
vum fore dixit. Et en! die ſeptimô unâ cum tri
maximis ſtercus fœtidiſſimum ad aliqvot Menſu
egeſtum fuit. Hoc in Caſu deſperatô ægrâ ad ſep
diem relicta ſentiebat tumorem Ventris, anxietat
ſtationes inqvietas, vigilias, reſpirationem difficile
ſitim intolerabilem, lipothymias, & cum ſudore fri
corporis frigus. Uno verbo: adſtantibus valedic
vitâ jam eſſe actum unà cum omnibus credebat. Se
die ſeptimô Vomitu aliqvantulum *remittente, fortè* a
tuor ſedes experitur, atqve materiam, *fecis inſtar Cer*
cujus etiam colorem referebat, uti hactenus *Vomitu* re
alvô reddit, atqve ita ſenſim valetudinem *recepit, v.Roſi*
til. *Miſcell. Med. pract. Part. III. p. 300. ſq.* Iliacam paſſ
ab Ulceribus Inteſtinorum cum *inflammatione potiùs,*
eorum intortâ convolutione oriri defendit Theodorus
ckringius *Spicileg. anat. Obſ. 42. p. m. 93.* ubi ſeqventem Ob
vationem recenſet: Die 29. Septembris Anni 1668. *Amſte*
dami Vir qvadragenarius moritur, qvi ab *aliqvot jam annis, qv*
tabe conficeretur, marcebat, & inter dubia *vitæ mortisqve vo*
miſeram trahebat animam. Tandem febri *correptus fuit de*
cimô qvartô ante fatalem ſibi diem: poſt *decimum nihil ex-*
crementorum per inferiora dejecit, tertiô fæces per os fœdum
in modum ejecit, qvas triduò pòſt *anima ſeqvebatur. Labora-*
bat is omnium opinione Volvulô; & revera is erat *morbus,*
cui peritiores Medici, vel qvòd æger *victus doloribus ſe con-*
volvat ſæpius, vel qvòd flatus in Ventre *qvaſi volvantur,* etiam
hoc nomen indi non abnuerunt. Ego inter *ſecandum convo-*
lutionem inteſtinorum nullam, ſed ea circa *Coli principium ar-*
ctiùs compreſſa atqve inflammata reperi; & ubi *cautâ,* leniqve

incíſione

incisione ea aperueram, ulcus inveni, qvod transitum ad inferiora fæcibus negabat, & hinc, qvæ deorsum vergebant, vacua; qvæ sursum, excrementis plena, qvin ipse Ventriculus iis infectus, fœdum visu, grave odoratu spectaculum erat. De Ilei dolore ex venenô assumptô, vid. Petr. Forest *Observ. medicin. Lib. 21. Obs. 23. fol. m. 346.* Anno 1675. Parisiis miles ictu gladii profundiore & in abdominis cavum penetrante vulneratus biduô pôst malô Iliacô miserè vexatus interiit: Cadavere apertô intestina tenuia, ileon præprimis, læsum gangrænatumqve deprehendebatur, teste Johanne Jacobô Harderô *Apiar. Obs. 64. p. m. 253.* Lanius Ulmensis profectus tempore æstatis decidit ex eqvô super saxum, & exinde conqvestus est de tolerabili qvidem Ingvinis dextri dolore, nec non vomitu omnium assumptorum qvartanô. Hunc dolorem & vomitum dictus lanius per trimestre parvi faciens freqventer eqvitavit; post vomitum autem continuantem marcore obiit. Cujus abdomen post mortem aperuit Johannes Scultetus, & diligenter in locum affectum inqvirens partem Ilei, qvæ cœco intestino proxima est, invenit adeô contractam, ut cavitate suâ vix digitum pueri auricularem admitteret. Dicta Ilei pars ob solam contractionem angustior longitudinem decem digitorum transversorum adæqvavit, reliqvum verò intestini bene compositum satis dilatatum comparuit. vid. Johann. Scultet. *armament. chirurg. Part. 2. Obs. 61. p. m. 88.* ubi hujus contractionis causam statuit, scilicet intestinum saxo contusum, citra inflammationem intumuisse primò vomitumqve excitâsse, & resolutô tumore demum fibras suas (cùm natura jam motui peristaltico inepta) contraxisse, non aliter ac ventriculus paucissima vesica calculo irritata, & uterus fœtu exclusô paulatim solet. De puerô duodecim annorum â gravissimorum lapsu ex Ileô mortuô *vid. M. N. C. Dec. II. An.*

Annotavit etiam Casparus Bartholinus, mulierem

rem Germanam Paravii, robuſtam & corpul pingvem ſexagenariam nil excreviſſe per alvu dierum, nec tamen clyſterem admittere volui dem in febrem malignam cum vomitu bilioſô, duô obiiſſe. Apertô abdomine ventriculi tun flammata, Inteſtinum Ileum in mediô gangræn putridum reperiebatur, ut inopinatô contactu di Item univerſa pars ſupra Ilei gangrænam interioı inflammata, ut ſupra modum venæ meſeraicæ eſt pars verò Ilei inferior tota coaluerat, ut nihil hac ſire poſſet. vid. Thom. Bartholin. *Hiſtor. anat. Cent. p. 262.*

§. 24.

Hernia. Ex variis qvoqve Herniarum ſpeciebus *Iliacam* p ortum ſumere qvotidiana docent exempla: v. g. Ileon phalô in muliere admodum annoſâ ſeptuagenariâ ferè obeſâ & craſſâ annotavit Petrus Foreſtus *Obſ. med. Lib. 21 fol. m. 341.* dicta ſcilicet mulier Exomphalô ſive umbilici râ laboraverat, ut Inteſtinum ſæpe in eandem rupturam pſum ad magnitudinem capitis exomphalon extra propen Tandem Inteſtinum in rupturam illapſum pulvinaris inſt. ventre propendebat, atqve ſtercore induratô malum ita in vit, ut omnia ſurſum ferrentur, & cibi potusqve portio reg gitaret & ſubitò per os exſiliret, vomitu continuô & pitui ſô, deinde etiam valde bilioſô ſubſeqvente, deniqve per tr dies continuos excrementa fœtida & malè olentia per os rejic ebat: ſuitqve podex ita adſtrictus, ut neqve ſpecilli extremum recipere poſſet. Alia fœmina qvinqvaginta annorum, herniâ inteſtinali per aliqvot annos laborans, poſt vomitum fæcum al vinarum fato ceſſit, annotante Vitô Riedlinô *Obſ. 76. pag. m. 175. ſeqq.* Fabri cujusdam lignarii uxori trigeſimô annô ætatis, ter tiô partu exomphalus natus, qvi triginta ſeqventibus annis, qvô

tempo-

tempore, præter alios tres, illa undecim infantes peperit, ita crevit, ut adulti hominis caput magnitudine longè superaret, adeò ut intestina hôc tumore conclusa externâ parte aptè sentiri possent. Illa nec flatus nec fæces per alvum emittere poterat atque dehinc adeò obstipatâ alvô erat, ut occluso versus inferiora transitu per os se erumperent excrementa. vid. Cornel. Stalpart van der Wiel *Obs. rarior. Centur. prior. Obs. 53. p. m. 224. Et Obs. 57. p. 243.* Anûs cujusdam meminit, qvæ diu non sine dolore indies accrescente ingvinali laboraverat Herniâ. Cùm jam illa qvodam tempore ad ipsum usqve femur extensa esset, insecuta fuit post gravem cardialgiam ipsorum excrementorum vomitio, cui paucos tantùm dies superfuit. Ejus cadavere aperto magnâ jam parte emortuum apparuit Ileum. Item matrona qvædam qvadraginta circiter annorum, â multis annis erniâ intestinali, ex partu difficili contractâ, laborans de subculô nunqvam fuit sollicita; Cum autem Intestinum in illam tatem delapsum fuisset, post maximos dolores supervenit us stercoreus & biliosus. Et licet post Clysterem & fac- emollientes excrementa multa simulqve frustum intestini ridi, *digitum longum*, qvod intestinum cœcum esse *r, ejicerentur*, seqventi tamen die obdormivit, juxta *bric. Hild. Observ. Chirurg. Cent. 6. Observ. 37. Oper. fol.* *Ejusmodi infelices*, qvi sæviente morbô fæces per os *multoties in* Enterocele hoc modô mortuos se vi- *Dominicus* Panarolus *Pentecost. 5. Obs. 49. p. m. 174.* *Joh. Jacob.* Waldschmid. *Prax. Cas. 30. p. m. 78. & 484.* *Miserere mei cum* singultu, vehementissimô ab Ente- *Johannes* Fridericus Allmacherus *M. N. C. Dec. Obs. 79. p. 67.* Vidua qvædam sexagenaria & herniosa xponens atrocissimos circa umbilicum & ingvina lores, superveniente tandem scybalorum per qvæ tamen consiliô Johannis Schmidii, Physici Geda-

Gedanensis restituebatur. *vid. M. N. C. Dec. I. An. 8. Obs.* 153. *seq.* Aliud ejusmodi Ilei sanati exemplum in pueri plici herniâ, umbilicali & ingvinali, laborante observa Johannes de Muralto, *ibidem Dec. II. An. 1. Obs. 118. p. 300.* scilicet triginta octo annos nata Herniâ duplici labora rà umbilici ab infantiâ, alterâ Ingvinum â partu diffi pede ligneô claudicans, jamqve duarum septimanarum pera, cùm Mense Julio Anni 1681. alvi excrementa & res vomitionibus crebris rejecisset, ingentia ventris to percepit, cunctaqve revomuit. Demum alvô & ore edit runt lumbrici complures vivi; Qvibus exeretis dolores & vomitiones remiserunt, ægraqve sanitati fuit restituta. Fœminâ Passione Iliacâ defunctâ Intestini Ilei portio digiti culum vix superans cum particulâ omenti in processum Pe nei dextrum delapsa deprehensa est â Georgio Abrahamo Me lino. *v. M. N. C. Dec. III. An. 3. Obs. 193. p. 376.* Iliaci herniosi ctionem vid. etiam ib. *Dec. II. An 2. Obs. 95. p. m. 242.* Passi nem Iliacam gravissimam ab Herniâ intestinali in Ingvine exc tatam, & Mercuriô vivô mediante prosperè devictam annotav Alphonsus Rhonius *M. N. C. Dec. III. An. 9. & 10. Obs. 79. p. 147 seq.* Bina exempla Ilei lethalis ex Herniâ in Studiosô, Scrotal & umbilicali in nobili fœminâ annotavit Gregorius Horstius *Oper. Tom. II. Lib. 4. Obs. 15. fol. 173. seq.* Vir qvidam sexagenarius subligaculum ex linteis malè confectum aliqvandiu gestârat, qvod tamen prolapsum Intestinorum semper prohibere non valebat; siqvidem ille decem circiter ante obitum diebus Intestina subitò prolabi denuò expertus est, atque elapsis aliqvot diebus cum assumptis fæculenta ejecit, subseqventiqve febre & deliriô prostratis viribus emigravit. vid. Joh. Jacob. Harder. *Apiar. Obs. 64. p. m. 253. seq.* Idem Autor etiam in Scholiô ejusdem Observationis *p. 257.* ex Sponii literis seqventem Observationem curiosam recenset. Anno 1675. insignis Jurisperitus Enterocele

rocele à pluribus annis obnoxius præcautionis ergò subligaculum gestare consveverat: cùm verò per aliqvot dies illud abdicasset, ecce repentè in bubonocelem gravem incidit: accersitus Chirurgus satis solers Intestinum omni ope reponere satagit, verum frustra; qvinimò supervenit postridie Ileus cum freqventi vomitu. Post varia medicamenta frustrà adhibita Consilium cogitur Medicorum & Chirurgorum; Decernunt sectione artificiosâ partis factâ Intestinum in abdominis capacitatem reponere; Dum sua arma hunc in finem properè qværit & expetit Chirurgus, svadet qvidam, fotu supra partem denuo adhibitô, ægrum pedibus suspendere: Rem ergò moliuntur, moxqve intestinum, qvò optabatur, regreditur. Qvod ubi factum vident, gratulantur certatim assidentes, ac si res esset in vadô: Verùm ab eô tempore symptomata eadem perseverant; Vomitus, singultus, dolor ad ingven sine tumore, enemata citra ullam excrementorum alvinorum admistionem rejecta, unde magna incessit suspicio, intestinum præ nimiis compressionibus Ecchymoses passum in Gangrænosin, nisi jam de facto concepta sit, devergere, qvod etiam sectio, ægrotô mortuô, instituta confirmavit. Non tamen, secundum allegatorum Medicorum atqve Chirurgorum Intentionem, instituendam Operationem Chirurgicam frustraneam semper esse, exemplo Ileosi in agone mortis Celotomiâ restituti probat ... Koenig *M. N. C. Dec. II. An. 3. Obs. 95. p. 200. sq.* Lugduni, ...is, *Gallorum Viro* ex herniâ diutinâ Ileô correpto pluri... ...bita & adhibita fuêre medicamenta, verum iis nihil ju... *omnibusqve mortem* intentantibus, Sacerdoti fuit ... *qvi extremam unctionem* ipsi administravit, æger... *bonis suis disposuit*, ut adstantes de ejus salute de... *Contigit autem*, ut Chirurgus qvidam de miserô *certior redderetur*, qvi ægrum visitans extremum *huc tentari posse* ipsi significavit, Celotomiam scilicet

licet, seu apertionem Ingvinis, qvâ intestina reponi, i
bus alvi exitus procurari possit, id qvod hactenus fi
remediis tentatum. Æger moribundus sustinere ha.
tionem in tali statu animum recolligit, parumqve feci
tatis. Chirurgus igitur ipsum dextrè locans incisionen
arte tutam, circa foramen ovale Peritonæi, per qvod
stercoribus repleta, in scrotum prolapsa sunt, hæcqve
dextrè reponit, rupturam ritè claudit, sic ut postea injec
stere è lubricantibus & carminativis, feces duræ subsisten
alvum ejectæ fuerint, ægerqve è faucibus orci ereptus.
exemplum recenset Johannes de Muralto *M. N. C. Dec. II*
Obs. 135. p. 271. seq. de Cive Lausanensi, qvi a *gestatione &*
tione oneris gravioris Bubonocelem seu tumorem *magn*
durum & ad tactum immobilem in Ingvine *nactus erat.*
Chirurgus Lausanensis imposuit Cataplasmata, *post Clys*
exhibuit fortiores, immisit ægrum balneo, & *Intestini in loc*
suum reductionem variis artibus tentavit, sed *invanum om*
adeo ut Symptomata aucta, singultusqve *molestus & metus G*
grænæ adfuerit. Qvare in consilium vocavit qvosdam *Medic*
iisqve nil nisi Operationem manualem restare *sibi innuit, qva*
cùm æger *anxiè* postularet, hôc modô celebrata *fuit: Ægru*
elevatis diductisqve femoribus â famulis suis *sustentatum altiù*
in lectô reposuit Chirurgus, ipse verò integumenta communia
supra tumorem digitis prehensa, qvantum potis erat, elevavit,
cultellôqve usqve ad Peritonæi productionem seu processum
(qvem juxta longitudinem aliqvántum aperire debuit) incidit,
cum Intestinum naturalem suum colorem mutasse conspexit, &
indice sinistræ manûs processum intra vaginam dilatandô ad
musculi obliqve ascendentis abdominis annulum pervenit;
dextrâ verò Intestinum in locum naturalem reposuit: Insimul
femoribus elevatis Intestinum felicissimè sedem nativam ingres-
sum est. Suturam vulneri postea qvatuor in locis Integumen-
tis

tis atqve Peritonæo adhibuit, & mediâ post horâ Enema applicuit, qvod cum copiâ Excrementorum fœtentium brevi rejectum est, ægerqve placidè dormire cœpit, antea qvatriduô integrô vigil existens atqve tribus septimanis restitutus est. vid. etiam §. 39.

§. 25.

Aliqvot etiam Passionis Iliacæ ab Herniis modò scrotalibus, modò Ingvinalibus & Umbilicalibus ortæ exempla plerumqve tamen tristis eventus, in utroqve sexu observare mihi licuit. Qvamvis enim qvibusdam maribus adultis hôc in malô statim in principiô Vomitûs stercorei Celotomiam svaderem, nimis tamen crudele Consilium hoc ipsis videbatur, & potiùs alia tamdiu expetebant auxilia, usqve dum Gangræna & incipiens Sphacelus instarent; qvibus præsentibus postmodum ægrotantes qvandoqve hanc eqvidem Operationem manualem, nimis tamen serò, admittere consentiebant. Qvid mihi verò ante aliqvot annos in sexu seqviori annotare licuerit, paucis recensere volui. Scilicet per aliqvot annos Colicâ spasmodicâ ...u Passione sic dictâ hystericâ sæpissimè & per intervalla labo...at Secretarii cujusdam Uxor, qvæ ante aliqvot septimanas ...l vehementiorem excandescentiam, cui nimis dedita erat, ...imodam alvi suppressionem, cum maximis torminibus, & ...ores Vomitus, qvandoqve fœtentes & stercoreos, experie... Ad qvam cùm vocarer, statim, an herniosa esset, sive ...ı Umbilicum vel circa Ingvina protuberantiam qvandam ...orem tactu sentiret? ex ipsa qværo; qvod ultimum ... aliqvot annos in sinistrô Ingvine habuisse affirmabat, ...men tumorem sæpius iterum evanuisse, nec unqvam ...râsse, neqve tam diros cruciatûs vomitusve fœtentes ...debat. Post ordinata Medicamenta Abdomen ha... ...iqvot horas nimis tumidum, emissis plurimis ru... ...m detumescebat, alvus tamen non solvebatur, sed cun-

Mm mm 3

cuncta alimenta & medicamenta propinata, imò Cly plicati cum excrementis per Os rejiciebantur, don post continuatum Medicamentorum usum tumor iste lis sensim decrescere, atqve Clysteres per viam ordin. gredi inciperent; qvô factô dicta femina, observatâ dum debitâ Diætâ successivè sanitati in tantum restit Huic feminæ deinde Consilium dedi, ut vel idoneô sub ulteriorem Intestinorum prolapsum impediret, vel pe tificis, si haberi posset, manuali Operationi, sive Hernia nalis sectioni se subjiceret; qvalem ante octo & viginti in Feminâ non incelebri, & adhuc vivente, tunc tempori qvoqve Herniâ ingvinali a lapsu è scalâ laboranti, licet Vomitus nondum essent stercorei, ab Operatore Helvetic Nomen Dithelmus Scherer, meô svasu & Dei benediction licissimè peractum memini.

§. 26.

Ileos in Infan- te. Referri huc etiam potest Observatio Johannis Christ Mentzelii de puellâ recens natâ Iliacâ Passione laborante, q Berolini vix spiritum ducere inceperat, cùm jam Meconi evomeret, posteaqve lac, qvod avidè sugebat, & pultem, q alebatur, cum fœtore, uti etiam feces alvinas vomitu reddere per anum verò nihil egereret, licet suppositoria & Clystere varii adhiberentur. Qvidam Chirurgi Gallici, tumorem parv pugni magnitudine, qvem infans in Ventre, eo locò, qvô Umbilicus esse solet, habebat, perlustrantes, illum ex Umbilicô provenire satis deprehendebant atqve Sarcoma qvoddam, necessariò exscindendum, esse concludebant. Dictum factum, Operatio sine procrastinatione instituitur, atqve Sarcoma illud scinditur sine ullâ notabili subseqvente hæmorrhagiâ, qvemadmodum illi putabant, novaculâ abqve optimè ligatur. Infans vero per triginta sex horas post operationem valde debilis erat, & omnia ingesta, more suô, Vo-

Vomitu reddebat, postea Convulsionibus correpta mortem cum Vitâ commutabat. Dissectô puellæ defunctæ abdomine, magna copia congrumati sangvinis adspectui se offerebat, Intestinaqve tenuia integra & satis ampla, ita ut duos digitos facillimô negotiô caperent, & fœtidâ amurcâ repleta reperiebantur; nulla vero aderant Intestina crassa, exceptô rectô; nam Intestina, cœcum & Colon, per Umbilici angustum foramen, in conformatione fœtûs, exierant atqve tumorem Sarcomati non absimilem formaverant, & â Chirurgô resecta erant. Qvia verò foramen valde angustum erat, ideo Intestinum Ileon eô loeô, ubi crassa incipiunt, ob angustiam foraminis & compressionem adeò coalitum erat, ut nihil liqvoris in crassis Intestinis descendere potuerit, qvæ causa fuit Iliacæ Passionis. Intestinum autem, â qvô Colon abscissum erat, adeò parvum reperiebatur, ut vix magnitudinem Calami anserini referret. *vid. M. N. C. Dec. III. An. 2. Obs. 83. p. 286. sq.* De Muliere, qvæ post partum difficilem tumorem in Ingvine sinistrô habens primò odorem stercoreum ex stomachô ad Os ascendere sentiebat, deinde summô cum fastidiô fæces alvinas per Os connuò rejiciebat, tandem tamen excretis per dictam Herniam ruptam fecibus dictis, convalescebat, juxta Alardi Mauritii ardes Observationem *vid. M. N. C. Dec. III. An. 4. Observ. 9. seq.*

§. 27.

Ab Excrementis induratis. vandoqve etiam alvi Obstructio & Passio Iliaca ab Inten Obstructione oritur, qvam vel Excrementa indurata, itita Ossa, similiaqve solida vel adstringentia inferunt. n Mercatoris cujusdam a fecibus induratis undecim liebus, alvum habebat obstrictam. Qvod etiam ni cuidam, qvæ frustula aliqvot panni deglutiverat, rem Pauli Barbette *Prax. Lib. 4. cap. 7. p. m. 171.* De vi, â potu aqvæ frigidæ orta, Obstructione, exqvi-

qvisitissimis Ventris torminibus & Vomitu stercore
muel. Ledelius *M. N. C. Dec. III. An. 1. Obs. 98. p. 155.*
nearum crudarum ingluvie multâ qvidam in omnim
cidit fæcum retentionem, ita ut Ventris tumore dolor
mani oppressus, circa Umbilicum globulum veluti
habere videretur, ab implicitis & circumvolutis, ohc
modò, intestinis enatam. Hic cùm in agone esset &
sudore madidus, Stercus per Os ejecit, vid. Zacut. L
Prax. medic. admirab. Lib. II. Obs. 34. fol. m. 49. Fœmin
dam ab infantiâ Casei & eorum, qvæ ex illô conficieb
abstemia fuit, sed â Generô suô persvasa didicit eunde
medere, verùm Belgarum qvorundam more, *frusto* ...
panis oblongi, butyrô illito & Caseô Hollandicô descob
conspersô, atqve insuper portione acetarii de lactucâ, ve
divia impositâ. His illa sæpissime & avidè *nimis in pra*
principiô & extra prandium fruiscens, post *tempus aliq*
in difficultatem alvi, anorexiam, passionem Iliacam *insign*
cum Pectoris angustiâ, Ciborum & deniqve excrementor
vomitione continuâ inciderat, & qvintô morbi die *frigidu*
sudans mortua est, referente Johanne Helwigiô *Obs. 90. p. 2*
seq. in cujus Observationis Scholiô monstrat Lucas Schro
ckius, â *Casei* indurati esu Obstructiones atqve Passionem Ili
cam oriri posse. Puellæ septenni, Diarrhœâ per aliqvot die
correptæ, ipsius avia diuturnitatis fluoris *pertæsa* Cydoniatum
largâ manu exhibuit, sicqve ejus esu alvus ita est *repressa*, ut
eô die & seqventi nocte nil omninò reddiderit, sed excitatis
sævissimis Ventris doloribus & torsionibus usqve eò intumue-
rit, ut hydropica derepente evasisse putaretur. Post irritum
Medicamentorum usum invalescentibus doloribus cum crebris
animi deliqviis tandemqve liqvidioris stercoris vomitione intra
biduum miserabiliter extincta est. Apertô Corpore cœcum
Intestinum coangustatum constrictumqve, adeò obhærescente
inte-

interioremqve ductum obturante Cydoniatô deprehensum est, ut illac nullô modô prorsus qvicqvam posset pervadere; unde accidit, ut illa materia meatu prohibita objectaqve mora restagnans inusitatam sibi viam in abdominis spatium patefecerit, paulòqve supra obstructum locum peresô perforatôqve Intestinô excidens abdominis totam cavitatem repleverit, juxta Joh. Fernel. *Patholog. Lib. 6. cap. 9. Oper. Tom. II. p. m. 157. seq.* vid. etiam Godofr. Mœbii *Physiolog. Cap. 11. p. 221.*

§. 28.

Plura Passionis Iliacæ â variis causis exortæ exempla congessit Theophilus Bonetus *Sepulchret. Lib. III. Sect. 14. Obs. 19. sqq. fol. n. 907. sq.* Johann. Schenck. *Observ. med. Lib. III. f. 365.* Matth. Moron. *Director. med. pract. p. 240. sq.* Passionem hanc ab Ictu Scorpionum his verbis annotavit Franciscus Evangelistius: scilicet Elisabetha de Tursanis sub fine Mensis Junii 1692. cùm sese ad latrinam s. h. in locô præhumidô sitam contulisset, â Scorpione ibidem latente icta fuit circa ultimas recti Intestini plicas. A re inopinatâ perterrita me accersitum voluit, ut prædicta narraret. Petii ab eâdem, num esset certa, qvod verè ictus Scorpionis fuisset? qvem statim mortuum [mi]hi ostendit, qvia ab inflictô Vulnere illum calceamentis con[t]erat. Interea ut mortem, qvam imminentem arbitrabatur, [eff]eret, medica poscebat præsidia. Unde præcepi, ut locum [ic]tum cum eodem Scorpione optimè tritum fricaret, qvod [pe]rmisit. Qvapropter suffumigium cum eodem animali [...]ndum commendavi, qvod factum fuit; qvamvis pu[...] dilatationem puncturæ operâ Chirurgi peragendam Interea nulla sæviora Symptomata apparebant. Post â maximâ viscerum commotione, vomendi stimulô, [...]dô & qvadam veluti Lipothymiâ infestatâ denuo ad adstantes me vocant. Ego Indicatione sumptâ â [...]te ad superiora, Hirudines ad locum sauciatum, unam

Illi Exempla.

A Scorpionis Ictu.

unam post aliam, apponendas consului, & interi
Alexipharmaca assumenda præscripsi, qvæ omnia in
acta fuerunt. Post sex horas incidit in adeò perver
stinorum motum, ut omnia, qvæ per Os assumeba
evomeret. Unde cùm per superiora non posset dar
locus, Clysteribus, fomentis &c. usi fuimus. Primu
vix injectus fuit, cùm jam per superiora redderetur,
titudine Volvuli nos certiores faciens. Interea plurie
deliqvia ipsam apprehenderunt, & post horas aliqvot c
obiit. *vid. M. N. C. Dec. III. An. 1. Obs. 20. p. 39.*

§. 29.

Ani Clausura.

Deniqve præter adductas Alvi Obstructiones indeqv
peditam fecum alvinarum excretionem naturalem, (
statu sanô post laudabilium & chylosarum particularum
sumptis factam separationem ultimò sordes mediante
peristalticô atqve Musculorum abdominis contractione
qve Diaphragmatis compressione, per Intestinum rectum
podicem, tanqvam viam naturalem extra corpus eliminant
hinc inde prostant Casus partim eorum, qvi ob plenariam
testini recti seu Ani clausuram, absqve manu Chirurgicâ,
vum nunqvam deponere seu feces per has vias excernere po
sunt, sed morte prætnaturâ obeunt, partim etiam eôrum,
qvibus ex iisdem vel aliis causis Stercora præternaturales sib
vias qværere solent.

§. 30.

Clausura tres species.

Occlusionis autem Ani variæ, imprimis tres apud Practicos reperiuntur species; primò scilicet nimia Intestini recti angustia seu Conniventia, ita ut eqvidem non penitus sit imperforatum, sed aliqvid tantum humoris pertransire permittat, qvale exemplum refert Johannes Scultetus *Armamentar. Chirurg. Part. 2. Obs. 71. p. 103.* Anno scilicet 1640. Jacobo Neubronnen Civi ac pannorum tonsori Ulmano, natus est filiolus cum

cum anô adeò angustô, ut vix aciculæ communis cuspidem admitteret. Vocatus Sculretus proposuit Chirurgiam, *ibidem Tabul. 45. figur. 8.* depictam, qvam Parentes noluerunt concedere, qvapropter necessariam ani strictissimi dilatationem tentavit penicillis, ex Radicibus Gentianæ præparatis, qvos Oleô prius imbutos angustissimo Ani orificio imposuit ibiqve reliqvit, donec tumefacti illud sufficienter dilatarent. Raram etiam Ani clausuram, absqve dubiô ab imaginatione Matris ortam, annotavit Johannes Adamus Lospichlerus *Ephemerid. Academ. N. C. Cent. I. & II. Obs. 150. p. m. 313.* de Prænobili qvadam fœminâ; hæc scilicet aliqvarum jam prolium Mater noviter imprægnata eodem, qvô semper uterô, gerens, correpta fuit Capitis dolore gravissimô, repetitim affligitur, nullô tum temporis medicamentô remedibili, qvam ob rem præmissis præmittendis usus fonticulorum proponitur; admittitur unus & doloris reqvies seqvitur ex hac parte; applicatur & alter, sicque totum caput liberatur; Interim tempore debitô hora partus instat, & qvidem felicissima, parturit enim feliciter, at infantem fœminei sexûs, cujus nates invicem tam firmiter cohærebant & connectebantur, ut debita partium divisio nulla, ani consveti verò in planô non nisi foramen parvulum instar fonticuli signatum observaretur. Ipsissima autem re... puerpera jamjam hydropica & summè debilitata paucas post ... vitis cessit. Infans qvatuor Mensium adeò angustam ani ... m habebat, ut per se feces exprimere non posset, sed ... itis eadem exsculpere qvasi tenebatur. Cùm autem ... modum præter lac pulmenta & alia solidiora assu... ues eqvidem sordes a Matre exprimebantur, â crass...) relictis varia oriebantur symptomata; qvare Heinhuysen Intestinum rectum Lancetta atqve Forcipe ... ar statimqve magna Excrementorum copia ejiciebatur. Roonhuys. *Observ. Part. 2. p. 144.* Meminit

etiam Johannes Wierus Obs. med. Lib. I. Oper. p. m. 9. infanti recenter nato concrevisse, vestigiô tamen exig liqvori transmittendo idoneæ relictô. Hoc sepiment ftam naturalis hiatûs divisionem forficulâ, cujus in cuspidem per dictum foramen immittendum prius obtundiqve, ne læderet acies, oportuit: deinde int exsiccantibus facilè absolvi potuit curatio. Miram recti coarctationem in Melancholicô qvodam observavit ficus Ruyschius Obs 95. p. 121. sq. huic scilicet dictum num in totum fere coaluerat, vix enim ac ne vix qvid lum straminis crassitie in universum admittebat, unde nec urinam nec fæces alvinas excernere potuit, nisi gutt & qvidem continuè ichorosâ & purulentâ materiâ remixt fiduisqve cruciatibus. Aliud exemplum de infante §. se peries.

§. 31.

Clausura per membranam. Deinde apparet Anus planè imperforatus, atqve foran ordinarium membranâ qvadam diversæ crassitiei, modò ten modò densiori, qvandoqve etiam prædurâ vel etiam Carne c cluditur, inqve tali casu interdum circa locum ordinarium a macula qvædam livida apparet, qvô locô apertura Lancett facienda qvasi digitô monstratur, siqvidem absqve incision feces, per podicem excernendæ, motu peristalticô inversô ac Intestina superiora & Ventriculum regressæ, uti modo de Passione Iliacâ diximus, per Os rejiciuntur, vel talismodi recens natus infans paucos dies supervivere potest. Meminit eqvidem Johannes Scultetus l. a. se novisse Obstetricem Paravinam, qvæ anum recens natis totaliter occlusum aciculâ communi perforare & factum dein foramen impositis ex Gentianâ turundis ampliare solita fuisset, id qvod tamen non in qvolibet ejusmodi casu succedere potest, cùm interdum membrana sit nimis crassa, uti ex seqventibus exemplis patebit.

§. 32. Na-

§. 32.

Natus fuit A. 1602. qvarto Decembris in Nosodochiô Argentinensi puerulus, qvi octavô ejusdem obiit, is post partum, aliorum infantum more, bene & comedebat & sugebat, interim tamen nihil, nec per alvum, nec per Vesicam excrevit. Hujus post mortem apertô Abdomine Intestina omnia flatibus admodum distenta erant; præsertim autem Intestinum rectum, qvod præter flatus etiam excrementis liqvidis plenum erat, & sacculi instar valde distentum. Fæcum autem retentionis hujus causa rat occlusio extremitatis Intestini, ita arcta, ut ne vestigium videm transitûs appareret; foris qvidem podex apparebat, sqve tamen, ad Intestinum rectum, ullâ viâ, juxta Johannis dolphi Salzmanni *Obs. anatom. p. m. 20. sq.* qvi etiam *p. 61.* aliud mplum refert de puellô, qvi octavô post partum die obiit; ujus apertô corpusculô Intestinum rectum pugni instar am- flatibus & materiâ sangvinolentâ nigricante, qvalis â nuatis primò excernitur, repletum, prope podicem occlusum & ita qvidem, ut ne vestigium transitûs appareret. Non bina ejusmodi exempla & qvidem puerorum, scalpellô ione membranæ crassæ curatorum, ex aliorum relatione rit Petrus Borellus *Obs. med. Phys. Cent. I. Obs. 77. p. m. 82.* um qvoqve ex propriâ observatione annectit de puerô, 548. podice imperforatô natus erat; Cùm autem follius defectus tardè animadversus fuisset, anteqvam chirurgica celebrari posset, puer è vitâ discessit. Et *C. 9.* Agni absqve Podice nati, apertione tamen curati recenset. A. 1653. die 13. Martii cujusdam Serarii 's uxor abortivit filiolum septem mensium, cui anus s erat; Venter verò seu abdomen in insignem morat. Vixit ferè horam dimidiam. vid. Joh. Laur. *pid. Ætit. p. m. 4.* Et A. 1639. die 20. Septembr. *cula ex pagô* Suinfurtensium Zell, Suinfurti Ge-

Exempla.

 mellos

filiolam pulcherrimam & bene constitutam, mellos peperit, filiolum, cui penis qvidem erat, sed testes & scrotum nullu[m], anus clausus & imperforatus, imò ne vestigium qvidem ani, &c. vid. Idem *ibid. p. 7.* In suburbanâ Vratislaviâ villâ A. 1669. Mense Octobri, fabro cuidam lignario nascebatur puellus, cætera optimè conformatus, præterqvam qvòd anus penitissimè clausus esset, ac veluti consutus, nec nisi levissimum ac vix ab acutiore oculô ritè discernendum indicium foraminis, qvod lineola subtilissima, veluti calamô inscripta, designabat, juxta Henr. Vollgnadum *v. M. N. C. Dec. I. An. I. Obs. 11. p. 33.* Meretrix qvædam in carcere detenta peperit Gemellos masculos, qvorum unus erat sanus & bonæ constitutionis, alter habebat anum clausum, crura distorta & tumorem spongiosum in ultimâ vertebrâ dorsi. Ani apertio â Chirurgô feliciter peragebatur excrementaqve alvi naturaliter iterum fluebant; sed post aliqvot dies infans moriebatur, juxta Johannis Petri Albrechti annotationem, *M. N. C. Dec. II. An. I. Obs. 83. p. 195. seq.* Infantulus qvidam clausô anô natus jam usqve ad sextum ætatis diem cum maximô angore torminibus cruciabatur, & in vitæ periculô versabatur Venter enim inflatus distentusqve erat, Leipothimiæ & sudores frigidi aderant, anus obductus erat membranâ prædurâ, in qvâ nullum ferè indicium aut vestigium ani, præterqvam macula nonnihil livida apparebat. Illic factâ parvâ incisione (ne Sphincter læderetur) novaculâ linteis juxta aciem involutâ, deinde immissô speculô ani, & qvod reliqvum dilatatô, statim ejecta est excrementorum colluvies. Hinc Venter confestim subsedit. v. Gvil. Fabric. Hild. *Cent. I. Obs. 73. f. m. 54.* ubi addit hunc puerum factâ cicatrice plenissimè convaluisse, sanumqve & incolumem ad annum ætatis decimum octavum vixisse, nisi qvòd alvum utplurimum siccam habuerit. Antonius Benivenius duos vidit pueros ab uterô matris natos naturalibus clausis: horum alteri caro qvædam in anô altiùs increverat, adeò

utam, & nullum, m ani 1664 ce- st

adeò ut Intestini exitus percipi nullô modô posset: qvô factum, ut paucis diebus vitam finierit. Alteri verò membrana qvædam ipsius tantùm ani ori opponebatur, sed eâ acutiore scalprô præcisâ sanatus est puer. v. Anton. Beniven. *Obs. med. cap. 30. p.m. 183.*
Anno 1688. Mense Februariô Mercatoris cujusdam Augustani Uxor enixa est puerum sine podice, unde Parentes anxii â Medicis petierunt, ut clausa porta per Chirurgum aperiretur. Sublatis linteolis inveniebant anum qvidem imperforatum, sed ab ipsô lineam ad radicem penis procedentem, in extremitate cum aliqvô foramine pisum medioris magnitudinis æqvante, per qvam viam alvinas fæces, modò tenuiores, modò crassiores, paucas tamen, cum conatu, non rarò cum sibiliô flatuum, deposuit infans. Re â Medicis & Chirurgô seriò pensitatâ & manifestâ spe lactati ostium hujus viæ minùs qvidem solitæ, magis ac magis successu temporis dilatatum iri, actuali manus operationi inducias dederunt; intrusâ tamen ad dilatandum qvadantenus hiatum illum, qvò liberior conciliaretur fæcibus alvinis exitus, turundâ è Radice Gentianæ paratâ. Interea tamen, cùm excrementorum excretio crescente puerulô, qvi cæteroqvin edendo &c. sanum se esse probabat, difficiliòr fieret, & abdomen intumesceret, instantibus Parentibus Chirurgus B. S. die 2. Aprilis, præsente Medicô, intrusô in foramen stylô argenteô, secundum lineæ aut canalis longitudinem exploravit, num idat ad locum ani consvetum: cognitâ digitô qvoqve exiè non levi rei certitudine, clausuram hanc neqve â connitiâ, neqve â coalitu, sed solum modò per membranam esse; ositô prius cauteriô potentiali, per Lanceolam via reserata um modicâ sangvinis profusione & fæcibus in momentô ribus: ab illô tempore puer porrò comedit, bibit, diexcrevit. Dejectiones autem alvinæ duplicem, per utpote simulqve prius ostium, habuerunt exitum, servationem Georgii Tobiæ Durrii *M. N. C. Dec. II. An. 7.*

An. 7. Observ. 62. p. 111. Anum imperforatum & cuti integræ similem, sine ullo signo aperturæ cicatrisatæ vel conclusæ in filiolô observavit Salomon Reiselius. *vid. M. N. C. Dec. III. An. 5. & 6. Obs. 151. p. 334.* Anno 1698. Mense Octobri observavit Josephus Lanzonus puerum qvendam sine Anô, â rusticâ bonæ temperiei, annorum ætatis viginti novem ortum, qvæ ipsi fassa est tres se jam peperisse filios & omnes sine anô. Arte eqvidem apertus est anus, sed secundô â vulnere die mortuus est. vid. ib. *Obs. 282. p. 635.* Anno 1672. ad Civis cujusdam primarii Hafniensis filiolum vix viginti qvatuor horas natum, vocatus fuit Casparus Kœlichen, eumqve fasciis involutum in gremiô obstetricis jacentem & qvasi animam agentem invenit, ut ab adstantibus etiam mortuus crederetur. Hujus debilitatis & Lipothymiæ causam credit reqvisitus Medicus anum, qvem in misellô illô impervium comperiebatur, observans præterea, qvoties filiolus ille respiraret, materiam excrementosam in anô latentem exitum vi qvadam moliri. Itaqve advocatus Chirurgus expeditæ manûs instrumentô incisoriô tunicam illam, qvæ anum claudebat perforavit; qvô factô ilico materiæ excrementosæ, atramenti crassioris instar, satis magna copia exiit; sublevatus inde paulum bonus ille pusio liberiùs respirare cœpit, seqventi tamen die fatis concessit, qvia, qvamprimùm anus pervius esset, etiam per nares materia purulenta effluebat, fortè abscessus ibi latentis signum. vid. Thom. Bartholin. *Act. Hafn. Vol. I. Obs. 84. p. 167. seq.* Aliud exemplum puelli anum imperforati & absqve effectu incisi annotavit Henricus Roonhuysen *Obs. Chir. Lib. I. Obs. 5. p. m. 18.* Et *Lib. 2. Obs. 2. App. p. 146.* Intestini recti occlusi, atqve ad duorum digitorum latitudinem Lancettâ, sine tamen effectu, aperti, idem meminit; cui *Observat. seq. p. 148.* adhuc aliud exemplum annectit, è cujus puelli Lancettâ latâ apertô anô sex uncias materiæ nigræ excrementitiæ prodiisse scribit. Post incisionem præcavendæ inflammationis

tionis

tionis gratiâ aperturæ turundam ſat magnam, Ungventô albo camphorato illitam, immiſit anumqve cannulâ argenteâ idoneâ, ad conſolidationem & ſanationem plenariam usqve apertum ſervavit. Peculiarem etiam obſervationem cum curâ annotavit Gallicus qvidam Autor, nomine Joſeph Courtial, dans les Nouvelles Obſervations anatomiqves ſur les os, *Suite Obſ.5. p. m. 74.* ſeqventibus verbis: Je fus appellé chez un de mes amis pour viſiter un enfant nouveau né, qvi rendoit les excremens par la bouche, & rien par le fondement. Il avoit le ventre fort gros & fort tendu: je l' examinay & je vis l' anus parfaitement bien formé. Je voulu y introduire une bougie, elle plia, & je ne pus jamais la faire aller qv' un grand travers de doigt au de là du Sphincter. Je le ſondai enſvite avec mon petit doigt, je trouvay un corps épais & membraneux, qvi reſiſtoit, & qve je ne pus dechirer. Cela m' obligea a faire faire ſur l' heure une canule de plomb, qve je fis introduire dans le fondement, le long de la qvelle le Chirurgien pouſſa un petit couteau en forme de biſtouri ou ſiringotome, au moyen du qvel je fis inciſer cette cloiſon membraneuſe, qvi fermoit le paſſage. Au premier coup les excremens ſortirent. Lorsqve l'Enfant fut bien vuidé, je fis introduire dans l' ouverture une tente embue de miel roſat, & je fis appliqver ſur le ventre de l' Enfant, qvi reſtoit gros & tendu, un cataplasme emollient. Cet enfant eſt agé de ſix à ſept ans, & ſe porte parfaitement bien. Inqvit etiam Ludovicus Cœlius, Rhodiginus, *Lection. antiqv. Lib. 4. cap. fol. m. 128.* ſe puerum atretum ſeu imperforatum in patriâ ſuâ natum vidiſſe, qvi diſſectâ parte obductâ, poſtea ſuperſtes manſit. In Nobilis cujusdam Poloni filiolô qvatuor dierum ſanô & optimè formatô orificium ani, qvod circa Inteſtinum rectum ad expellenda excrementa naturaliter apertum eſſe debet, carne & cute obductum erat, qvod tamen Chirurgus acutô ſcal-

pellô institutâ sectione formâ crucis aperuit, ut mox magna copia excrementorum nigrorum & fœdissimi odoris exirent, juxta Simonis Schulzii Observationem *M. N. C. Dec. I. An. 3. Obs. 2. p. 3. & 4.* ubi adhuc aliud exemplum de rustici cujusdam filiolô octo dierum refert, cui anus naturaliter adeò occlusus fuit, ut nullum vestigium, ubi sectio commodè fieri posset, apparuerit, cum maximâ ventris intumescentia. Postqvam Chirurgus primùm parvam incisionem acutô scalpellô fecerat, mox spiritus vehemens & non nihil fœtidissimi humoris exiit, foramine autem forpice magis dilatatô, ingens copia fœdissimorum excrementorum partitis vicibus egesta est. Cùm Cerdonis cujusdam puellus qvatuor dierum nihil fecum alvinarum excerneret, abdomen ejus intumesceret, infans sugere nollet, & omnia ingesta vomitu rejiceret, clysmate intestina muneris sui oblita proluere Chirurgus tentabat, sed tum fistula eburnea profundiùs intromitti non poterat, & qvicqvid vi injiciebatur, regurgitabat, unde de clausô profundius anô cogitabatur: qvod & exploratio per stilum & digitum, cujus articulationem seu membrum integrum capiebat introitus Intestini recti apertus, facta manifestò confirmabat. Tunc cannulam oleô inunctam pro defendendô orificiô ani leniter intrusit Chirurgus, & per ejusdem medium, phlebotomum, qvàm profundè poterat, adegit, effluente largô satis sangvine. Post horæ dimidium qvadrantem puellus emisit saltinr aliqvot flatus, dilatatôqve per suppositorium vulnere bis dejecit Meconium aterrimum nunc &c. juxta relationem Johannis Burgii *M. N. C. Dec. II. An. 6. Obs. 58. p. 139. seq.* Plura ejusmodi exempla collegit Johannes Schenckius *obs. med. Lib. 3. f. 382. seq.*

§. 33.

Per coalitum. Tertiò qvandoqve exitus seu foramen Intestini recti non nudâ membranâ occlusum, sed coalitu vel excrescentiâ carneâ, interdum ad aliqvot digitorum latitudinem constipatum & adimpletum est v. g. puero carnem qvandam in anô altius in-

increvisse, adeò ut Intestini exitus percipi nullo modô posset, ex Antonii Benivenii *Cap. 30. p. 183.* paulò antè adduximus. Filiolo Consulis cujusdam Thorunensis â Chirurgô clausus podex, sed sine ullô indiciô apertus est, nullis excrementis, sed aliqvot sangvinis guttis subsecutis, puelloqve postridie mortuô, in cujus abdomine apertô inventum est Intestinum rectum longitudine novem digitorum transversorum ad podicem usqve firmissimè & arctissimè ad funis modum qvasi contortum, nullô planè meatu aut hiatu conspicuô, reliqvis visceribus secundum naturam constitutis, testante Simone Schultziô *M. N. C. Dec. I. An. 3. Obs. 2. p. 4. sq.* Perfectam & profundam Intestini recti coalescentiam observavit etiam Daniel Ludovici *l. a. Obs. 257. p. 459. seq.* in Pellionis cujusdam filiolô, qvi alterô demum post partum die imperforatô anô deprehendebatur, institutâ proin inspectione & collectâ hinc intimâ coalescentiâ pro deploratô habitus est. Cùm autem Parentes qvidvis experiri vellent priùs, qvàm innocens pusio propriis excrementis qvasi suffocaretur; cordatus qvidam Chirurgus interveniens, factô tamen denuò prognosticô, lancettâ aperturam aggressus est, locô rimulæ, non tam oculis, qvàm conjecturâ qvalicunqve conceptô, puellô interim, qvasi bene secum ageretur, qvietissimô, imò conatum ferè qvendam egerendi adversus Chirurgi manum ostendente. Postqvam ad articuli penè longitudinem tentô sursum pergendo pervenerat, nil verò exiret, destitit Chirurgus, donec elapsis aliqvot horis, rogantibus denuò parentibus, insertâqve iteratò lancettâ exiguâ semper cruentatione sensim ac sensim ad finem coalitûs, qvi longitudine suâ duos auricularis digiti articulos (in mediocri virô) facilè æqvavit, perveniretur, & excrementa nuper nati consveta cuspidi occurrerent satis liqvida. Unde insertâ turundâ prælongâ meatus ampliùs dilatatus indeqve circumcirca usualibus medicamentis cicatrisatus est: infante bene ingerente,

bene egerente vegetoqve. Demum anniculus diem suum insperatò obiisse dicitur. Anum occlusum in Monetarii cujusdam infante pridie natô, observavit Salomon Reiselius *M.N.C. Dec. II. An. 7. Obs. 8. p. 13.* Item *Obs. 139. p. 266.* Rosinus Lentilius in adultô Alvi adstrictionem a coalitu Intestini recti observavit; scilicet Johannes Richter, Pharmacopæus aulicus Eichstettensis ex alvi constipatione ventrisqve torminibus acerrimis, frustra tentatis omnibus remediis, post tres septimanas obiit. Apertô ventre Sphincter ani connivebat ejusqve totalis coalitus visus; interni longanonis parietes contraxerant putredinem: intestina sphacelata &c. An. 1577. Clodiæ natus puerulus, cui Natura anum ita denegaverat, ut nullum foris appareret vestigium: cùmqve jam per decem dies vixisset, nihilqve excerneret, neqve per anum, neqve per virgam, haberetqve abdomen valde inflatum ac tensum, perinde acsi brevi circa medium rupturam minaretur: tandem duodecimô hujus nativitatis die vocatus Medicus, Georgius Garnerius, ratus pelliculam & cutim supernatam esse, causticum & ferrum, sed frustra, admovit; nam seqventi die per Os omnia, qvæ assumserat, alimenta multaqve Excrementa corrupta & fœtida excrevit, & suffocatus sic obiit: Factâ dissectione reperit Medicus Intestina omnia fuisse integra, nullum finem eorum repe- riens, sed ita cum Vesicâ ejusqve collô confusa & annexa, ut vix divelli & separari ab invicem potuerint: Musculus interea recti Intestini totam implebat cavitatem, collum vesicæ comprimens & contundens &c. vid. Theoph. Bonet. *Sepulchret. Lib. 3. Sect. 13. Obs. 11. fol. m. 884.* ubi plura exempla reperiuntur. In filiolô beneformatô & sanô Wittebergæ natô locum, qvi ordinariò ano debetur, tuberculum qvoddam læve instar verrucæ minoris obsidere & planè nullam pro stercoribus eliminandis partem adornatam esse viderunt Medicus & Chirurgus accersiti. Qvare cum præprimis infans post Syrupum cathartic-

tharticum feces ſubvirides, ſtercoroſas, Meconium referentes, bis vomere cœperat, locum tuberculô notatum ſcalpellô perforare tentavit Chirurgus, & cùm nec flatus, nec excrementa inſeqverentur, profundiùs ferrum ad duas Uncias ferè adegit, ubi pariter præter ſangvinem ſtillantem è vulnuſculô nil qvicqvam prodiit. Stylô immiſſô Inteſtini recti via nondum poterat explorari, qvare turundâ craſſiuſculâ, obductâ Ungventô cicatricem inducente, vulnuſculum deligabatur. Seqventi die Chirurgus vulneri proſpecturus vidit pauca qvædam viſcida excrementa, in imô vulneris ſtabulantia adeò tenacia, ut Volſellâ, præhendere & extrahere opus habuerit. Vomitùs ſtercoreos exceperunt poſt meridiem motûs convulſivi tenellum mirè concutientes corpuſculum ita ut paucis horis poſt animam Deo reddiderit, vid. Georg. Frid. Francus de Franckenau *M. N. C. Dec. III. An. 1. Obſ. 123. p. 206. ſqq.* In filiolô, cujus alvus officio ſuo non reſpondebat, in conſilium vocatus Johannes Georgius Hoyerus ani veſtigium diſcernere vix poterat, coalitâ prorſus carne muſculoſâ. Accerſito itaqve Chirurgo, Lancettâ in locô conſvetô findi curabat, & muſculoſam carnem ad longitudinem articuli pollicis ano obſitam deprehendebat; adeò ut Chirurgus de ulteriori ſectione & perforatione prorſus deſperaret, cauſam interſerens, deficere forſan vel aliorſum tendere Inteſtinum rectum. Enim vero poſtqvam mediante ſuppoſitoriô ex Sapone confectô & vulneri immiſſô citeriorem cavitatem ſciſcitatus erat; ut in operatione pergeret, Chirurgus, urgebat Hoyerus, cùm, portâ hac naturali non repertâ & apertâ, nihiloſecius moriendum ſit infanti. Continuatâ igitur paulò profundiùs fiſſione, & ſuppoſitoriô denuò immiſſô, mox præter morem recens natorum excrementa copioſa cum flatibus plurimis ſenſim ſenſimqve éliminabantur; vomitu ſponte ceſſante & infante convaleſcente. *v. Ephemer. Acad. N. C. Cent. V. & VI. Obſ. 69. p. 327. ſq.* Paulò ante exemplum adulti, alvi coalitu laborantis, adduximus

mus, tale etiam communicat Jacobus Augustinus Hünerwolffius *M. N. C. Dec. II. An. 8. Obs. 92 p. 208.* Scilicet Johannes Reissner, chartarius Arnstadiensis, ipse medens obstructioni ventris, abutitur Pilulis Francofurtensibus aloëticis minoribus, & inde occlusâ portâ inferiori penitus retinetur colluvies stercorea. Hinc Venter ut solvatur, omnis locatur opera; sed frustra. Bibitur, & singultus cum Vomitu Excrementorum seqvitur, ventre indies crescente majorem in modum. Pharmaca continuantur vigili curâ, sed ea respuit omninò, & ejulantem ægrotum interficit Ileus. Dissectô ventre tumidô, stercorei halitus fugabant adstantes. Ventriculus & Intestina flatibus & excrementis fluidis extremè reperiebantur distenta, gangrænosa, nonnullis in locis excesa. Rectum fibris qvasi tot filis decussatim erat constrictum, ut neqve sursum, neqve deorsum qvicqvam transire potuerit. Podicis defectum annotavit Johannes Nicolaus Binningerus *Cent. II. Obs. 81. p. m. 222. seq.* in puerô recens nato, in cujus dissectô Cadavere non solùm podex, sed totum intestinum rectum deficiebat. Colon enim in extremitate omninò constrictum qvasi fune circumligatum erat, cui membranosum frustulum, brevissimum cis ligaturam appendebat.

§. 34.

Stercus per Penem in pueris. Qvamvis autem hactenus puerorum utplurimùm, anô imperforatô natorum, exempla adduxerimus, minimè tamen puellæ ab ejusmodi Ani clausurâ sunt immunes; tale enim exemplum ex Johannis Jessenii à Jessen Observationibus refert Theophilus Bonetus *Sepulchret. Lib. 3. Sect. 13. Obs. II. fol. m. 884.* Scilicet, vocatus ille ad natæ ante triduum puellæ alvum obstructam ciendam, nil præter fæcum siccitatem subesse autumans, lenientem ac stimulantem injicere nodulum molitur; impulsui solidi qvid resistere sentit, mox stylum lenticularum, aridarum fæcum extractioni aptum, indit vehementiùsqve impellit, & ecce Sphincter, cui rectum inseritur, & vicina natium cutis

con-

connivet: extractus ſtylus nec odoris nec excrementi qvicqvam ſecum evehit: Mox adſtantes de membranâ aut grumô inteſtinum interſepiente, aut laterum concretione Jesſenius reddit certiores: hinc dubium potiùs, qvàm nullum experiri ſtatuit auxilium; & cùm ſolvendum continuum, ſecante num, an urente rectiùs id fiat ferrô, deliberat, tandem, potentiale in omnibus abhorrens, diſtentis qvousqve licet natibus, ferrô teliformi rem aggreditur, ſuccedit, ſolidiorem membranam absqve hæmorrhagiâ transverberat, mox Clyſterem injicit, cujus pars major regurgitans plura ibi latitare ſimilia ſepta argumento erat, unde fatum tertiô â ſectionis die ſupervenit. Apertô epigaſtrio inter alia Inteſtinum rectum bis lateribus concreuerat, bis orbiculari Interſepiebatur membranâ. Aliûs puellæ anô imperforatô defunctæ exemplum idem Autor *l. a. fol. ſeq.* adducit. Plura imperforati Podicis in utrô ſexu annotata exempla collegit Georgius Francus *Satyr. med. VII. §. 7. p. 118. ſeq.*

§. 35.

Deniqve interdum Inteſtinum rectum, anô clauſô, ex vitioſâ conformatione, Veſicæ implantatur, vel etiam, citra inſertionem Inteſtini recti in Veſicam, materia retenta ſuâ ſponte ſibi viam ex inteſtinis ad veſicam per exulcerationem ac fiſtulam qværit, ita ut ſtercora per vias urinarias & qvidem in maſculis per Penem, in puellis autem per vulvam, ſeu Vaginam uterinam prodeant. v. g. Annô 1669. Menſe Octobri Vratislaviæ Fabro cuidam lignario naſcebatur puellus, cui anus penitiſſimè clauſus erat, & licet digitô comprimeretur anus, in Inteſtinô tamen rectô qvicqvam detineri excrementorum, neutiqvam dijudicari poterat. Econtra guttatim ſemel atqve iterum, aliqvando etiam paulò longiùs feces alvinas, modò tenuiores, modò craſſiores, prout paucior copioſiorve urina ipſas diluebat, per Mentulam excernebantur, ex qvâ non rari etiam flatûs cum ſibilô *De puellis.*

bilô

bilô prorumpebant: &c. juxta verba Henrici Vollgnadi *M. N. C. Dec. I. An. 1. Obſ. 11. p. m. 33. ſeq.* Et ibidem *A. 2. Obſ. 22. p. 36. ſeq.* Laurentius Wolſtriegel Infantis maſculi, in partu ſoffocati meminit, in qvô anus deſiderabatur; hujus autem locô eminentia qvædam calloſa ad lineam usqve protenſa erat, contrectatisqve digitis iiş partibus, Meconium per Penem prodibat. Poſt aperturam Abdominis inter alia inteſtinum rectum eo loci, ubi aliàs veſica locari ſolet, in appendicem veſicæ æmulam (hæc enim etiam in hoc fœtu deficiebat) dilatabatur, ac tandem non per anum, ſed antrorſum per membrum virile pendulum præputio ſuo munitum referens extra contra finiebatur. Honeſta qvædam matrona Genevenſis filium peperit, qvi clauſô anô excrementa per ductum urinarium ſimul & urinam excernebat. Accerſitô itaqve Medicorum & Chirurgorum Collegiô, nullus in eâ fuit opinione, ut de ani inciſione qvicqvam tentaretur. Tandem, qvum excrementa indureſcerent, nec per ductum illum anguſtum amplius permeare poſſent, inflatus eſt venter, excita eſt febris aliaqve ſymptomata: ita ut decimô ſeptimô ætatis die è vita deceſſerit. Apertô cadavere, inventum eſt Inteſtinum rectum adnatum fundo veſicæ. vid. Gvilhelm. Fabric. Hild. *Obſervat. Chirurg. Cent. I. Obſ. 75. Op. fol. m. 55.* An ſolâ membranâ, an verò coalitu occluſus fuerit anus in puellô Wittenbergenſi, cujus meminit Georgius Fridericus Francus de Frankenau *M. N. C. Dec. III. An. 1. Obſ. 123. p. 206. ſeq.* non liqvet, cùm ejusdem Sectio â parentibus impediretur. Anno 1643. Amſtælodami naſcebatur infans clauſô anô, cui in locô ordinariô â Chirurgis Lancettâ latâ apertura unius digiti tranſverſi lata, duorumqve tranſverſorum digitorum profunda incidebatur; qvâ tamen inciſione Inteſtinum rectum nondum attingebatur. In hoc Infante die â nativitate decimô qvartô mortuô, Franciſcus Sylvius & Heinricus vàn Roonhuyſen, in ſectione Inteſtinum rectum in fundum

Veſicæ

Vesicæ implantatum offendebant, ita ut feces, naturaliter per Intestinum illud & podicem evacuandæ, in dictô infante ad Vesicam depositæ fuerint. v. Hein. à Roonhuys. *Obs. Chir. Part. 2. p. m. 146. seq.* Daniel Sennertus talem, clausuram vidit in puero, qvi dies septendecim vixit, anô licet clausô, fæcem autem cum urinâ reddidit, secundum Petr. Borell. *Cent. I. Obs. 77. p. 82. seq.* Infans natus anô membranâ obductô trium mensium spatiô excrementa alvina per urinæ vias excrevit, ruptâ autem novaculâ membranâ evasit feliciſſimè, juxta Zacut. Lusitan. *Prax. medic. admir. Lib. 3. Obs. 72. fol. m. 112.* De Infante cum podice planè occlusô, ac Cole ita formatô, ut alvi fæces per illum qvotidie excernerentur; qvam tamen abominandam deformitatem nec incidendo, nec proterendo, dilaniandove, licet vel obnixè adniterentur, corrigere potuêre etiam sagaciſſimi Chirurgi, hærente penitius insanabilis mali radice, qvam ut humanâ exstirparetur industriâ. vid. Nicol. Tulp. *Obs. Med. Lib. 4. cap. 35. p. m. 350.* Vratislaviæ Anno 1703. natus est puellus anô clausô, cui post partum & baptismum manus adhibebatur ad repagulum ani tollendum, sed irritô successu. Extremâ enim Cute incisâ, tanta renitentia & in Cavitate Intestini repletio adhuc supererat, ut omnis curatio supervacanea videretur. Interim horâ qvartâ ejusdem diei Meconium per Urethram Penis emanavit, ac idem postea aliqvoties; & cùm Penis pubesqve paulò fortiùs comprimerentur, in majori etiam qvantitate; nihilominus tamen infans circa horam decimam seqventis diei animulam suam efflavit. Diſſectô Cadavere Intestina tenuia flatu distenta erant & subflava, Mesenteriô suô munita; sed crassa omnia eô penitus carebant, & â cœcô per Colon ad rectum usqve contiguâ qvasi & levi membranâ invicem cohærebant, at mirum in modum contorta & confusa, ita ut ductus eorum difficulter dignosci potuerit. Omnia autem hæc Intestina crassa fecibus copiosis referta erant, & eorum

 ultimum

ultimum eâ parte, qvâ aliàs in anum exit, canalem membranosum tenuem ex se emittebat, Vesicam versus tendentem & in collô ejus ad radicem Penis terminantem, per qvem recrementa Intestinorum novâ & insolitâ viâ fuerunt ejecta. Nam licet Canalis hic pertenuis admodum esset, stilum tamen facillimè admittebat, & in ipsam Intestini cavitatem hiabat, adeoqve ad aliqvalem fecum transitum idoneus admodum erat. Cùm autem universa excrementorum qvantitas per eum neutiqvam evacuari potuerit, lusui potiùs, qvàm beneficio naturæ adscribendum, qvicqvid in formandâ hac viâ tentavit eadem: qvapropter & infans fatis cedere omninò est coactus. *vid. Nov. Literar. German. An. 1703. Mens. Augusti. p. m. 290. sq.* Lapidicidæ cujusdam Schaphusani filius clausô anô natus diebus aliqvot paucis, qvibus supervixit, unà cum Urinâ stercus per Penem excernebat. Puelli cadavere dissectô, deprehensum fuit rectum Intestinum non ad nates ferri, sed vesicæ implantatum, qvæ causa fuit, cur cum Urinâ alvi fæces excerneret: vid. Theoph. Bonet. *Sepulchret. Lib. 3. Sect. 12. Obs. 24. fol. m. 874. & Sect. 13. fol. 884.* ubi multa ejusmodi exempla recenset, vid. etiam Johann. Schenck. *Observ. medicin. Lib. 3. fol. m. 382. sq.* qvo locô in filiô Lapidicidæ Intestini recti extremitatem Corpori vesicæ non per obliqvum, uti Ureteres, sed rectâ, insertam fuisse refert. In Bereau, pagô â civitate Goudanâ miliari dissitô, puellus nascebatur anum habens imperforatum atqve totos dies undecim, seu tantisper dum animam exhalaret, excrementa per Penem aut sola perse, aut unà cum lotiô excernens, juxta Balduin. Ronssei *Epist. med. 14. p. m. 54. sq.*

§. 36.

Per vulvam in puellis. Qvoad exempla puellarum anô clausô natarum atqve fæces per vulvam excernentium, notandum, in ejusmodi casu per diversos meatûs, modò per ductum urinarium, modò per vaginam uteri, modò per peculiarem ductum, exitum suum habere

habere excrementa. Puella anô imperforatô nata, cui intestinum in pudendum desiit, per qvod fæces nunqvam non excrevit, vitam ultra sex annos produxit. *vid. Ephemerid. Acad. N. C. Cent. V. & VI. Obs. 56. Schol. p 88.* In puellâ Intestinum rectum ad pudendum muliebre protensum & locum excretionis vicarium invenisse refert Georgius Wolffgangus Wedelius *vid. Act. Erudit. 1717. Mens. Septembr. p. 408.* Fœminæ cuidam post partum difficilem, Intestina per Uteri Cervicem propendebant, ulnæ unius & ultrà longitudine, qvod cùm ægrè ferret patiens, consiliô muliercularum, id omne, qvod propendebat, rescidit; unde mox fæces per Uterum excerni & cum Urinâ prodire cæperunt. vid. Joh. Rudolph. Salzmann. *Obs. anat. p. 16. 18.* Puellam clausô ani meatu natam atqve octavô qvôqvè die recrementa ex naturalibus dejicientem hocqve malum ad sextum decimum ætatis annum tolerantem, se vidisse scribit Antonius Benivenius *observ. 86. p. m. 255.* Puella Torgensis, Sartoris filia, novem septimanas nata, gutturis inferioris expers, omnia excrementa per vulvam qvotidie excrevit, uti ex communicatione D. Rheboldi refert Daniel Sennertus *Pract. med. Lib. 4. Part. 1. Sect. 1. cap. 1. p. m. 7.* Puellam, octo circiter septimanarum, cui natura in ani locô maculam tantùm in carne durâ, tanqvam vulneris sanati vestigium delineârat, excrementa per vulvam emittentem vidit Zacharias Fürst, & ita qvidem, ut, cùm diductâ non nihil vulvâ abstersisqve excrementis, naturæ istuc aberrantis compendium accuratiùs perlustraretur, adverteret, incurvatô flexu Intestinum rectum suum in Vulvæ parte inferiore sortitum esse exitum, per qvem molestam semper fæcum Sarcinam expellendo deponeret. *vid. M. N. C. Dec. II. An. 3. Obs. 112. p. 225.* Simile exemplum puellæ semestris anô imperforatô natæ exhibebatur Philippo Jacobo Hartmanno, cui infanti pariter officium ani labiis pudendi natura crediderat: ubi enim subtus vaginam labiorum ambitus ordinariè coit, inibi

orificium Inteſtini recti deliteſcebat, per qvod fæces alvinæ egredi deprehendebantur. *vid. ibid. An. 10. obſ. 159. p. 249. ſeq.*

Obſervatio. His binis exemplis bina alia, ratione loci excretorii ſimillima, & qvidem alterum in ruſtici, alterum in Nobilis cujusdam, filiabus mihi ipſi obſervare licuit; qvarum utraqve & qvidem prior hebdomadas octo, poſterior ſedecim ſeptimanas nata, Anum non tàm per ſolam membranam, qvàm per excreſcentiam ſeu ſubſtantiam carneam, occluſum habebat, feces verò alvinas per certum meatum ſive inteſtinum rectum, in infimâ Vulvæ parte ſeu circa inferiorem labiorum coitum, apertum excernebat. In utrâqve dictarum puellarum, apertura iſta vix culmi ſtraminei craſſitiem æqvabat, ut adeò excrementa non niſi tenuia & liqvida ferè ſummôqve niſu pertranſire poſſent. Qvamvis autem dictus Zacharias Fürſt. *l. a.* Ani perforationem non immeritò diſſvaſerit, hac additâ admonitione: videriat attendantqve ad ſimilia naturæ aberrantis compendia omnes ii, qvibus hujusmodi obtingunt, ne immaturô nimis conſiliô perniciofas auſpicentur ſectiones. Si verò qvis putet, anô perforatô inteſtinôqve rectô eò deductô vulnus, remanente liberâ alvi excretione; conſolidari commode potuiſſe, ab eô libenter adhuc inſtrui cupio. Licet, inqvam his verbis dictus Medicus operationem aperiendi alvi diſſvadeat, & qvamvis etiam, me in locô podicis ordinariô, hac operatione, eqvidem foramen incidere poſſe, minimè tamen verum Inteſtini recti ſphincterem ibidem eſſe reperturum, optimè ſcirem; nihilominus tamen, qvia in ejusmodi ſubjectis, tempore & mutatô ciborum genere, ſtercora magis inſpiſſata & indurata per ejusmodi anguſtum Canalem extraordinarium tranſire non poſſunt, ſed potiùs, ſecundum hactenus adducta exempla, varia ſymptomata, cum ſubſeqvente morte, cauſantur, aſſiduis parentum ſollicitationibus victus in puellâ ruſticâ An. 1701. per Chirurgum & Operatorem noſtrum T. F. anum ſatis profundè, & usqve ad excremen-

crementorum exitum Lancettâ magnâ perforari primisqve diebus turundam, posteaqve cannulam saturninam cum reliqvis medicamentis externis applicari jubebam, ut dictæ puellæ intra aliqvot septimanas naturalis fecum alvinarum exitus restitueretur. An. seq. 1702. die 9. Novembr. in puellâ nobili, filiâ scilicet Domini â B. per eundem locum, hactenus excrementa, etiam molliora, cum dolore, nisu atqve torminibus excernente, (cujus Parentes prioris exempli instinctu id anxiè à me efflagitabant) eandem Operationem per dictum qvoqve Chirurgum instituendam curabam, & qvidem tantô cum successu, ut puella intra sex præter propter hebdomadas restituretur. Et qvamvis negandum non sit, in utraqve puellâ tempore dejectionis nonnunqvam feces liqvidiores simul per vulvam prodiisse, crassiores tamen per novam aperturam excernebantur. Harum puellarum altera, nobilis scilicet, post duos circiter ab Operatione annos, mortua est, altera autem, qvantum qvidem sciô, adhuc vivit. Qvòd autem in hac relatione puellam rusticam nobili præposuerim, ex duplici causâ factum, primò ratione temporis, cum illa Anno 1701. hæc verò Annô 1702. curæ meæ commendata fuerit: deinde ratione sostri, cùm illius, rusticæ puellæ, pater, post cùram aliqvod, licet satis tenue, gratitudinis signum obtulerit; hujus autem, nobilis scilicet puellæ, durante curâ, simul febre miliari malignâ laborantis, Parens, etiam admonitus, ad hunc usqve diem ne obulum qvidem pro magnâ labore solverit. En! aurea Praxin medicam! Qvandoqve etiam in feminis adultis ani clausura talisqve vitiosa excretio observatur, de qvibus paulo in infrà. *alia.*

§. 37.

Cùm autem in qvibusdam hactenus de Anô non perforatô recensitis Observationibus simul ipsius curam chirurgicam ex Autoribus recensuerim, placet adhuc Lectorem benevolum, plura de hac operatione desiderantem, ad seqventes Autores *Clausura ani Chirurgia.*

medico-chirurgicos remittere. v. g. vid. Hieronym. Fabric. ab Aqvapendent. *Oper. Chirurg. Edition. Patavin. fol. m. 284 Edition. Francofurt. Part. I. cap. 88. p. m. 324.* Ambrof. Paræi *Oper. Lib. 16. cap. 33. fol. m. 363.* Johann. Scultet. *Armament. chirurg. Part. I. Tab. 14. fig. 18. p. m. 23. & Tabul. 45. p. 109. it. Part. 2. Obf. 71. p. 103.* Paul. Barbett. *Chirurg. cap. 3. p. m. 37.* Johann. van Horne *Microtechn. §. 15. p. m. 367. & p. 475. feq.* Gvil. Fabric. Hild. *Cent. I. Obf. 73. p. m. 54.* Cornel. Solingen *Enchirid. Chirurg. Part. 3. cap. 34. p. m. 323.* Henr. Vollgnad. *M. N. C. Dec. I. A. I. Obf. 11. p. 34. feq.* Sim. Schultz. ibid *An. 3. Obf. 2. p. 3. feq.* Joh. Burgius ib. *An. 6. Obf. 58. p. 139. 140.* Heinric. van Roonhuyf. *Obferv. chirurg. Part. I. Obf. 5. p. m. 18. & Part. 2. Append. Obf. 1. & 2. p. 144. 146.* Anton. Nuck. *Operation. & Experiment. chirurg. 41. p. m. 141.* Traité des Operations de la Chirurgie de Jean Baptifte de Verduc. *cap. 27. p. m. 129. 131. feq.* Edition. german. â me translat. *p. 92.* Johann. Dolæi *Encyclopæd. Chirurg. Lib. 3. cap. 3. p. m. 710. feq. 722. feqq.* Chriftoph. Völters Hebammen-Schul. *Part. 4. cap. 27. p. m. 324.* Job Meckren. *Obferv. Chir. cap. 24. p. 114. feq.* Cours d'Operations de Chirurgie de Monf. Dionis *Demonftrat. 4. p. m. 268. feq.* Balduin. Rouffei *Epift. medic. 14. p. m. 54 feq.* Daniel Sennert. *Inftitut. medic. Lib. 5. Part. 1. Sect. 2. cap. 7. p. m. 1005.* Michael. Bernhard. Valentin. *Chirurg. Sect. 2. p. m. 255. feq.* Johann Muralt. *Chirurgifch.* Schrifft. *p. m. 112.* Laurent. Heifter. *Ephemerid. Academ Nat. Cur. Cent. III. & IV. Obf. 193. p. 463. feq.* item ejusdem *Chirurgie* oder Wund-Artzeney *Part. 2. cap. 149. p. 681. feqq.*

§. 38.

Claufura in brutis. Non autem folummodò hommines ἀτρήτας, verùm etiam beftias anum imperforatum habentes interdum reperiri teftantur Autores. Inqvit enim Ludovicus Cælius, Rhodiginus *Lection. antiqv. Lib. 4. cap. 9. fol. m. 128.* Vaccam fuiffe Perinthi, accepi-

accepimus, cui cibi excrementum extenuatum per Vesicam transmittebatur; dissectus anus denuò coalescebat properè, nec resecando evinci potuit vitium. vid. etiam Johann. Georg. Schenck. *Histor. Monstror. p. mi. 105.* De Agnô absqve podice natô vid. Petr. Borell. *Observ. Cent. 3. Obs. 9. p. 203.*

§. 39.

Hactenus de Infantibus egimus, â qvibus ob ani, â primâ conformatione ortam, Clausuram feces alvinæ per vias urinarias, atqve pro sexûs differentiâ vel per Penem, vel per vulvam excernuntur. *Stercus per Penem in adultis.* Dantur insuper aliæ adhuc ejusdem vitiosæ fecum excretionis causæ, & qvidem tam in Infantibus, qvam in adultis, nimirum vel â Calculô, vel a fecibus induratis, vel â Scirrhô, vel â vulnere aut ulcere venerô Intestini recti & Vesicæ, vel ab aliò naturæ vias obstruente impedimentô desumendæ, exempli gratia; Vir qvidam Reverendus Calculô Renum atqve vesicæ laborans ingentem imprimis dolorem circa pubem aliqvandiu passus est, ita ut tandem alvi excrementa non ampliûs per anum, sed per Penem tantùm summô cum dolore excernere inciperet, qvod sex circiter menses duravit, uti commemorat Johannes Jacobus Wagnerus *M. N. C. Dec. II. An. 4. Obs. 75. p. 159.* ubi addit, verisimile esse, casum adeò insolentem ab ulcere qvodam Vesicæ & Intestini recti, â Calculô productô, provenisse, atqve hinc partem aliqvam Intestini recti omnimodè coaluisse. Sectô Cadavere Petri de Schardes, re medicâ illustris, præter lapides Renum prodigiosos repertos, etiam in rectô Intestinô, è regione colli Vesicæ, inventa est carnositas putris, qvæ suâ putrilagine vesicam ita laceraverat, ut Intestinorum excrementa ante obitum, unâ cum urinâ redderet ad miraculum usqve. vid. Johann. Schenck. *Observ. medic. Lib. 3. fol. m. 592.* & Theoph. Bonet. *Sepulchret. Lib. 3. Sect. 12. Obs. 23. fol. m. 874.* Lutetiæ Mercator qvidam alvi fæces diu per Penem emisit, qvô affectu tandem 1654. obiit. vid. Petr. Borell. *Histor. med. phys. Cent. III.*

Cent.III. Obſ.16. pag. m. 210. ſeq. Tria ejusmodi exempla recenſet Johannes Schenckius. *Obſ. med. Lib.4.fol 226. ſeq.*

§. 40.

Per Vulvam. In ſexu ſeqviore ejusmodi excretio, ob nimis arctam Inteſtini recti & vaginæ uterinæ connexionem facillimè per vulvam fieri poteſt, ſiqvidem illud interſtitium ſæpe erodi vel perforari, vel etiam partu difficili dilacerari ſolet, ut adeò utriusqve excrementa liberè inter ſe commeare qveant. e. g. Uxor certa, Uterô ac Inteſtinô rectô a fluxu albô cum lue venereâ eroſis, parte anteriore fæces reddidit, poſticâ lotium, ordine naturæ inverſô. vid. Joh. Rhod. *Cent. 2. Obſ.91 p.m.99.* Mulier qvædam poſtqvam diutinô tempore purulenta fœtidaqve, manifeſtiſſima exulcerati uteri ſigna, per pudenda excreviſſet, poſtremò & alvi excrementa per eundem locum demiſit, juxta Anton.Beniven. *Obſ. medicin. cap. 11. Annotat. p. m. 156.* De fœminâ ruſticâ, viginti aliqvot annorum, cujus podex ex vitioſâ conformatione erat occluſus, intus tamen ad vaginam uterinam deſinens, ita ut excrementa alvina per vulvam excerneret, vid. Benjam. Bened. Petermann. *Obſerv. med. Dec. 2. Obſ. 2. p. m. 2; ſeq.* Virginem honeſtam viginti aliqvot annorum excrementa per muliebria, clauſô anô, excreviſſe, refert Martinus Johannes Hæsbart *M. N. C. Dec. II. An. 10. Obſ. 75. p. 132.* Meretrix qvædam ex Venere præpoſterâ Ulcus in Inteſtinô rectô vaginam penetrans cum excretione ſtercoris per vulvam patiebatur, uti refert Petrus de Marchett. *Obſerv. Med. Chir. p m. 138. Obſ. poſthum. 5.* Uxor nobilis viri cùm per qvatuor annos cum lotiô & ſtercore ſangvinem emitteret ac parùm de hac re ſollicita eſſet, qvia nullum dolorem inde perſentiret, tandem corroſis ac perforatis inteſtinis, per vulvam ſtercora miſerè emittere cæpit, qvæ ſic nullô præſidiô conferente, fœdè conſpurcata longam vitam duxit, teſte Amatô Luſitanô *Curat. medic. Cent. 2. Curat. 10. fol. m. 140.* Qvandoqve etiam in partu difficili ab imperitis Obſtetricibus

cibus interstitium illud inter Uteri vaginam & intestinum rectum dilaceratur, ut fæces alvinæ per vulvam prodeant, qvale exemplum de puerperâ Hafniensi refert Thomas Bartholinus *Cent: 2. Hist. 63. p. m. 248. seq. item de insolit. Partûs human. viis Cap. 14. p. m. 114.* item Christoph Völter. Hebammen-Schul, *Part. 2. cap. 17. Obs. 3. p. 190. seq.* Imò per ipsum uterum fæces excrevit fœmina, cui post partum difficillimum Intestina per Uteri cervicem ulnæ unius & ultra longitudine propendebant; qvod cùm ægrè ferret patiens, consiliô muliercularum id omne, qvod propendebat, rescindebat, unde mox fæces per uterum excerni & guttatim cum ipsa urinâ prodire cœperunt. vid. Joh. Rudolph. Salzmann. *observ. anat. p. m. 16.* Vidua qvædam honesta sexaginta qvatuor circiter annorum, cùm fluxu hæmorrhoidali aliqvandiu immensùm laboràsset, illô tandem exarescente, in dolorosam ani incidit exulcerationem, qvâ factum, ut illô inflammationem intumescentiamqve circum circa subeunte seqve arctiùs constringente fæces per inferius guttur parcius primò secederent, donec successu temporis prorsus sufflaminarentur, nihilqve omnino earum amplius per regiam illam viam consvetâ naturæ lege excerneretur. Unde pertusô & qvasi perterebratô, procul dubiô ex acrioribus longiori morâ interea redditis excrementis istis, intestinô rectô, illa diutius retineri nescia, qva data porta exitum moliri sategerunt; qvô aliorsùm denegatô, credibile Georgio Abrahamo Mercklino, ea adjacentem qvoqve uterum exedisse ac penetràsse; ex qvô qvin dein foras se proripuerint, nullum est dubium. Atqve hæc insolentissima alvinarum fæcum excretio adeò postmodum increbuit, ut cum molestissimô fœtore & fæminæ perenni cruciatu per integrum annum & qvod excurrebat, indesinenter duraret. *v. M. N. C. Dec. III. An. 7. & 8. Obs. 213. p. 360. sq.* Seqventem Observationem annotavit Ido Wolfius *Obs. chir. Medic. Lib. 1. Obs. 46. p. m. 146. & 150. sq.* Villici cujusdam uxor per aliqvot annos

passa erat mensium fluxum, imò per sesqviannum continuò ex uterô sangvis, deinde per aliqvod tempus multum fœtidi puris sangvine mixti, tandem verò fæces liqvidæ per dimidium, ante obitum ejus, annum profluxerunt, nec ampliùs per ordinariam viam qvicqvam Excrementorum secessit. Post aperturam hujus subjecti inter alia Ido Wolfius Intestinum colon, qvô locô uterum tangere solet, ipsi firmiter adnatum observavit. Per longitudinem dissectum Intestinum conspiciendum dedit foramen vel tres digitos concipiens, qvod cum Uteri cavitate communicans magnam vim putidissimi puris & fæcum concluserat, & excretionis istius præternaturalis causa fuerat. Paulò inferiùs in Intestinô rectô simile foramen, sed angustius, idem observavit, cum priori respondens, & Intestinum rectum circa finem, podicem versus, scybalis ita repletum occlusumqve vidit, acsi consiliô & industriâ factum fuisset, ne excrementa alvi ampliùs per hanc portam ejicerentur. Mercatoris Dantiscani filia sexennis manibus pudenda continuò fricabat, qvæ ob rei turpitudinem â Parentibus sæpiùs corripiebatur, tandem in malignam incidit Dysenteriam, qvâ de causâ in consilium vocatus Medicus, Joh. Schmidius, varia propinat, & ex abstergentibus & consolidantibus Clysterem injici curat, cujus pars per pudenda effluebat. Ad rei hujus spectaculum obstupescentes parentes dictum Medicum advocant, rem exponunt, monstrant genitalia; Medicus pudendum totum invenit membranâ carnosâ obvolutum, ita tamen, ut supernè & infernè minutissimum tantùm appareret foramen, per qvod mucosa & cruenta ex Intestinis materia evacuabatur. Cùm enim liberum effluxum Urina non haberet, moram circa velamentum trahere opus habebat; acrimonia autem seri vel urinæ retenta temporis morâ loca obscœna rodebat & vellicabat, demumqve Intestini recti conciliabat erosionem; unde per alvum excernenda per genitale, communi factô meatu, exire conspiciebantur, *v. M. N. C. Dec. I.*

Dec. I. An. 3. Obſ. 124. p. 198. & An. 4. & 5. obſ. 157. p. 199. Uxor cujusdam Piſtoris Amſtelodamenſis ob partum difficilem incidit in Vulvæ Inteſtiniqve recti Gangrænam adeò enormem, ut multi, exiſtimarent afflictam brevi è vivis exceſſuram. Poſt Gangrænæ ſeparationem foramen Vulvæ repertum fuit tantum eſſe, ut facillimè nux juglans viridi cortice obducta per illud ad Inteſtini recti cavitatem inſeri potuiſſet: unde fæcibus alvinis dabatur locus, ut ex Inteſtinô rectô ad Vulvam nullô negotiô tranſirent. Id qvod in tali caſu admodum familiare: Vulva enim tam arctè cohæret Inteſtino recto, ut qvaſi continuum ſit Corpus: Itaqve ſit alterutra pars afficiatur, altera neqvit remanere immunis, juxta Freder. Ruyſch. *obſ. 59. p. m. 76. ſq.* In fœminâ adultâ poſt eroſionem vel Ulcerationem feces alvinas per pudendum excretas ſe obſervâſſe ſcribit Georgius Wolffg. Wedelius de Morb. Infant. Cap. 5. p. 14. Plura ejusmodi Stercoris per vulvam egredientis exempla reperies *M. N. C. Dec. I. An. I. Obſ. 110. p. m. 258.* Theoph. Bonet. *Sepulchret. Lib. 3. Sect. 12. Obſ. 21. ſ. m. 873. ſq.* Joh. Rhod. *Obſ. med. Cent. 2. Obſ. 91. p. m. 99.* & Joh. Schenck *Obſ. med. Lib. 3. fol. m. 392. ſq.* qvibus annectere libet, qvod mihi ante aliqvot annos in Capillamentarii cujusdam Gallici, nomine Thibaut, uxore annotare licuit. *Obſervatio.* Ipſa ſcilicet per aliqvot dies in Inteſtinô rectô ardorem inſignem, atqve verſus Uterum dolorem gravativum cum diuturnâ alvi ſuppresſione paſſa fuerat, cùm ipſius mater, juſſu meô, immiſſô in ægrotantis filiæ anum digitô rem altius indagans impedimentum aliqvod, tumorem ſcilicet ingentem, totam Inteſtini recti cavitatem ſeu ſpatium adimplentem vel occupantem, ſe offendere diceret: Unde ſtatim per Chirurgum fomentationes, epithemata & cataplaſmata maturantia, Enemata item emollientiâ, applicari curabam, ſicqve poſt aliqvot dies, diſruptô tumore, factôqve in pariete inter anum & vulvam foramine ſatis magnô, alvina excrementa ſimul per vulvam urinaqve per anum

excernebantur. Intra tamen paucas septimanas fœmina hæc plenariè restituebatur sanitati. Hinc verum est, qvod scripsit Thomas Bartholinus *de insolit. Part. viis cap. 14. p. m. 114.* Coalescit, inqviens, recto intestino Uterus, & invicem non raro aperiuntur, ut inter se excrementa sua communicent. Et juxta Johannis Fernelii *Patholog. Lib. 6. cap. 14. p. m. 194.* Uteri abscessus interdum in directum Intestinum penetrat, tumqve fæcis nonnihil ex Uteri cervice profluit.

§. 41.

Per alias vias. Porrò ob plenariam Intestini recti, aut etiam Ilei occlusionem aut constipationem, vel alias qvoqve ob causas, Stercora seu fæces alvinæ qvandoqve per alias vias extraordinarias exitum sibi qværunt, *Per Os.* qvalis excretio plerumqve per os & vomitum stercorum fieri solet, uti hactenus, præsertim de Passione Iliacâ monstravimus, Romæ fuisse qvendam, qvi totô ferè vitæ suæ curriculô fæces alvi per os expurgavit. vid. Hieron. Mercurial. *de Excrement. Lib. 2. cap. 4. p. m. 145.* Gallum qvendam sine anô & podice natum, qvi optimè comedit, & post debitum tempus fæces probè concoctas per os ejecit, Romæ se vidisse refert Dominicus Panarolus *Obs. med. Pentec. 2. Obs. 5. p. m. 35.* Italus sine podice & pene natus, indeqve primum Anna dictus, duriores alvi fæces certis periodis finitâqve Ventriculi concoctione per Cornu ori impositum evomuit, teste Thomâ Bartholinô *Anat. reformat. Lib. 1. cap. 11. p. m. 98. & Histor. anatom. Cent. 1. Histor. 65. p. m. 100. seq.* Ob intestinum rectum prorsus occlusum, exteriore foramine liberô satis & naturaliter se habente ventris excrementa per os rejecit Comitis cujusdam filiolus, juxta Johannem Posthium, vid. Reald. Columb. *Anat. p. m. 502.* Vir qvidam juvenis, viginti novem circiter annorum per aliqvot annos certô tempore, per hyemem nempe, â Festô Nativitatis Christi ad incipiens Ver usqve, â digestione ciborum peractâ reliqviarum excretiones non per alvum, sed per os reddere

dere cogebatur, nisi qvod parum liqvoris serosi per anum exstillaret, juxta relationem Johannis Caspari Westphali *Ephemerid. Acad. N.C. Cent. I. & II. Obs. 136. p. m. 279.* Ex Castanearum crudarum ingluvie multâ incidit qvidam in omnimodam fæcum retentionem, ita ut ventris tumore doloreqve immani oppressus, circa umbilicum globulum, veluti sphæram habere videretur ab implicitis & circumvolutis, chordarum modô, intestinis enatam. Hic cùm in agone esset & frigidô sudore madidus, stercus per os ejecit, tandem tamen post assumtas aliqvot parvas pilulas plumbeas, qvibus sclopetarii ad enecandos passeres utuntur, fæces iterum ritè reddidit. vid. Zacut. Lusitan. *de Prax. med. admir. Lib. 2. Obs. 34. fol. m. 49.* Intensâ Hyeme Consiliarius qvidam in dolorem colicum cum Vomitu stercoreô per intervalla incidit, & qvidem ab Intestinô Ileo tribus in locis complicatô & sphacelatô, v. Stephan. Blancard. *Oper. med. Tom. II. pag. m. 46.* Ab Idiosyncrasiâ ortum hoc malum observavit Henricus ab Heer *Obs. 29. p. m. 250. seq.* scilicet Generosus qvidam sub meridiem mensæ opiparæ accumbens comedit & bibit, sub horam autem primam â mensâ surgens pridianum prandium revomuit, retentis accuratissimè omnibus recens ingestis, postridie illa, ut hesterna egesturus putidissima, atqve ab aliô stercore non differentia; Id qvod ultra viginti annos continuavit. Vidua qvædam prominentiâ umbilici grandiori laborans adeò obstipatâ fuit alvô, ut occlusô versus inferiora transitu, per os se erumperent Excrementa, juxta Cornel. Stalpart van der Wiel *Observ. rarior. Cent. prior. Obs. 53. p. m. 223 sq.* Idqvod in aliis herniarum speciebus freqventer occurrit, uti idem Autor *l. 4. Obs. 57. p. 243.* de anu qvadam, magnâ herniâ ingvinali laborante, observavit. In matronâ qvadam septuagenariâ ab Ileô & herniâ Scybalorum per Vomitum rejectionem vidit Johannes Schmidius *M. N. C. Dec. I. An. 8. Obs. 93. p. 153. seqq.* & Lucas Schrœckius in Cive qvodam sexaginta circiter annorum

l. a. An. 9. & 10. Obſ. 93. p. 242. Ab herniâ ſcrotali inteſtinali Sclopetarius in Urbe Franeqveranâ excrementa evomuit, teſte Abrahamô Cyprianô *Epiſtol. de Fœtu tubar. p. m. 82. ſeq.* De qvodam Ephebo Averspergicô, qvi per octiduum ante obitum fœces fœtidisſimas vomitu rejiciebat, apertus autem deprehenſus erat in ad ſcrotum prolapſô inteſtinô ſphaceloſus, juxta Marc. Gerbez. *Chronolog. med. pract. An. V. §. 53. p. m. 373.* Ejusmodi exempla in hernioſis utriusqve ſexûs ſæpisſimè occurrunt. vid. etiam Fel. Plater *Obſ. Lib. 3. p. m. 757. ſeq.* Gvil. Fabric. Hild. *Obſerv. Cent. 6. Obſ. 71. fol. m. 590.* Qvalia exempla etiam ſupra §. *22.* adduximus. Ab infelici Herniæ curatione Vomitum ſtercóreum annotavit Henricus ab Heer *Obſ. 22. p. m. 191.* ſcilicet Gallus Agyrta, lithotomum profeſſus herniarumqve curam filô aureô certisſimam pollicens Leodium venit. Huic cùm plurimi ſe crederent, rogatur Heerius â patre alutariô, adſtaret vincturo epiploon filioli ſui in ſcrotum delabens. Adſtat, filum non jam aureum, ſed ferreum Mercuriô crudô oblitum, in ingven pueruli trimi agenti. Videris, inqvit Dominus Heer ad herniotomum, altiùs & juſtô & ſolitô mihi adigere. Cui hic reſpondit: qvæ tua ſunt, cura, ego, qvæ mea ſunt, rite exeqvar; interim filum, ejulante multum puerô, validè torqvet, ſed, qvod commiſeratione dignisſimum, Inteſtinum Ileum in viciniâ cæci unà comprehendit, & ita vincit, ut negatô per inferiora fæcibus exitu, per os ejectis ſtercoribus ileoſus factus puer, periſtalticô Inteſtinorum motu mutatô, animulam inter mille tormenta cum fœtore & cruciatu, die â ligatione qvintâ, ejecerit. Mortui Cadaver aperiens Heerius invenit Inteſtinum, qvâ parte ligatum fuerat, unoqve ſupra infraqve ligaturam digitô, omninò Gangrænâ infectum & jam putre. Diſcant hôc exemplô naſutuli Chirurgi & operatores Medicorum ſpernere conſilia. A pravâ victûs ratione mulier qvædam paupercula in pertinacem alvi incidebat obſtructionem, in tertiam ſepimanam

ptimanam durantem, ita ut fæces alvi, ut in Ileô, rejiceret, & qvidem cum tantâ anxietatis molestiâ, ut ventris apertionem desideraret. Huic tamen succus ex pomis Borsdorffiensibus putridis expressus alvum iterum solvit, teste Gottofredo Christianô Wincklero *M. N. C. Dec. I. An. 6. & 7. Obs. 114. p. 153.* De Nobilissimâ Heroinâ post pravam diætam, sine diuturnâ præcedente aut seqvente inexorabili Obstructione alvinâ, â defluxionum seu humorum in femore stagnantium metastasi, Vomitûs stercoreos per qvatriduum experiente vid. Georgius Hannæus *M. N. C. Dec. II. An. 10. Obs. 150. p. 236. seq.* In Sutoris cujusdam Nordlingensis uxore qvadraginta annorum, Epilepsiâ hystericâ â multis annis freqventer correpta, vomitum stercoreum ad septimum usqve diem durantem, ad stercoris fœtidissimi aliqvot mensuras, observavit Johannes Melchior Welschius. vid. Rosin. Lentil. *Miscell. medic. pract. Part. 3. p. m. 300. seq.* Puellus qvidam Baro, qvatuor annorum dysenteriâ correptus excrementa excernebat per sedem cruenta, flava, tandem etiam nigra, septimô & ultimô die, qvæcunqve assumebat, revomebat magnô conatu & clamore. Cùm in agone esset, similia excrementa flava & nigra evomens exspiravit. vid. Felic. Plater. *Obs. Lib. 3. p. 875.* Plura ejusmodi exempla reperiuntur apud Joh. Schenckium *Obs. medic. Lib. 3. fol. 391. seq.* Joh. Georg. Walther *Sylv. med. p. m. 74. seq.* Daniel. Sennert. *Prax. Lib. 3. Part. 2. Sect. 2. cap. 9. p. m. 406.*

§. 42.

Per umbilicum exulceratum in Infante cujusdam textoris, sesqviannum agente, Excrementa egredi vidit Johannes Bilgerus vid. Gregor. Horst. *Oper. Tom. II. Lib. 9. Obs. 19. fol. m. 449. sq.* Adolescens cacochymicus, duodecim annos natus, tumore insigni, durô & dolorificô musculorum rectorum abdominis ad umbilicum laborabat. Ruptô tumore Excrementa hanc viam iniêre, ut per hebdomadas qvatuor aut qvinqve nihil per alvum **Per Umbilicum.**

vum

vum egeſtum ſit. vid. Gvil. Fabric. Hild. *Obſerv. chirurg. Cent.1. Obſ.51. fol. m. 43.* qvam Obſervationem etiam Stephanus Blancardus *Oper. med. Tom. II. p. m. 46.* paucis tantùm mutatis verbis recenſet. In puerô novenni poſt morbum diuturnum humores in regione umbilicali depoſitos & collectos in apoſtema degenerâſſe ipſumqve umbilicum & inteſtina perforâſſe, ut ſingulis paſtibus aſſumpta alimenta per foramen exeuntia diſcerni poſſent, refert Joh. Baptiſta Lamzwerde *Append. ad Joh. Scultet. Armament. chir. Obſ. 65. p. m. 267.* De Studioſô qvodam, per cujus umbilicum indies qvidpiam fæcibus ſimile liqvidum & fœtens excernebatur, unde non tantùm induſium maculabatur, ſed & odor moleſtus exiſtebat vid. Philip. Salmuth *Cent. 1. Obſ. 88. p. m. 54.* Vir qvidam per Umbilicum feces reddebat, partem tamen etiam per alvum excernens. Chirurgus pulverem adſtringentem inſperſerat foramini, ratus hôc pactô inteſtinum perforatum conſtrictum iri. Sed apertô in Noſocomiô Patavinô Cadavere, tota ventris cavitas ſtercoribus repleta viſa eſt, & inteſtina diverſis locis perforata apparuerunt, unde excrementa prodibant. Peritonæum qvoqve Inteſtinis arctè adligatum ſeu potiùs adnatum conſpiciebatur. vid. Georg. Hieron. Velſch. *Epiſagm. Obſ. 45. p. m. 28.* Circa puelli, duodecimô à nativitate die Inſultu epilepticô tentati, idoneis tamen medicamentis reſtituti, Umbilicum, poſt tres aut qvatuor præterpropter ſeptimanas, rubor qvidam, ſine tumore tamen, ſe prodidit. Applicat Chirurgus Emplaſtrum defenſivum, qvotidie bis renovatum. Qvô tertiô die remotô Umbilicus ſimul excidebat, & poſtea, præprimis alvô ſegniori, Stercora per Umbilici foramen patiens excernebat, nihilqve per anum dejiciebat. Hic tamen infantulus intra paucas ſeptimanas reſtituebatur, juxta Obſervationem Melchioris Fribe *M. N. C. Dec. I. An.3. obſ. 64. p. 110.* Accidit cuidam dyſenterico, ut perforatis inteſtinis, circa umbilicum ortô qvodam apoſtemate, venter foramentô

mentô qvodam patefieret; perviis igitur foraminibus, excrementis alvus singulis diebus exonerabatur, juxta verba Alexandri Benedicti *de Re medic. Lib. 20. cap. 36 fol. m. 367.* Puer qvatuor annorum Ventris excrementa per umbilicum exonerabat, Iliacâ Passione affectus, â qvâ occisus est. Apertô cadavere ulcus apparuit in Intestino Colô, & nonnulli tumores in aliis intestinis ac in mesenteriô, juxta Josephum Lanzonum *v. M. N. C. Dec. III. An. 1. obs. 45. p. 63.* Ex partu difficili fœminæ cuidam intumuerat Umbilicus, atqve dehinc Intestinum ibidem loci fuerat disruptum, ex qvô tempore fecibus hîc sese exoneraverat alvus, qvas profundiore patinâ, firmiter corpori alligatâ, excipiebat ista mulier, uti annotavit Ido Wolfius *Obs. chir. med. Lib. 1. obs. 32. p. m. 105.* Post febrem continuam tumorem non sine inflammatione summoqve dolore supra Umbilicum, postea tumoris rupturam atqve excrementorum per Umbilicum emissionem in binis exemplis seqvioris sexûs observavit Cornelius Stalpart van der Wiel *Cent. I. obs. 58. p. m. 247. sq.* Ex Obstetricis cujusdam ruptô umbilicô excrescentia infantis caput magnitudine superans, simulqve per intestini cujusdam aperturam excrementorum pars exibat; fuitqve hoc ulcus ita percuratum, ut apertura tantùm phaseoli instar relinqveretur, per qvam qvotidie alvi exonerabat fæces, ne minimâ qvidem earum parte per anum, imò ne flatibus qvidem emissis. vid. Heinr. Roonhuys. *Part. I. Obs. 12. p. m. 46. sq.* Mulier qvædam rustica, cùm ob diuturniorem fæcum retentionem dolore colicô immani vexaretur, ex laboriosô dejiciendi conatu insperatè, ex ruptione Peritonæi, tumorem immensum, Herniam seu Omphalocelem incurrit; qvam cùm per octodecim annos fasciis convenientibus munitam gestâsset, repetentibus doloribus colicis, inflammatio cum stercoris vomitu successit, superveniente Intestinorum & obtegentium partium Gangrænâ, qvæ serpendo omnibus integumentis exesis Intestini Ilei spha-

celati portionem excidere fecit. De salute desperans fœmina mariti implorat opem, ut partem intestini sphacelatam forfice abscinderet. Factâ audaci & intrepidâ duobus in locis operatione & Intestini Ilei per transversum sectione, mulier non mortua est, sed annos adhuc sex supervivens & ulteriorem progressum inflammationis, ex svasu Medicorum, oleo rosarum, Omphacinô, defendens omnia domestica munia, minùs tamen laboriosa, exercuit, ab eô tempore nullis per anum redditis excrementis, sed â Ventriculô ad Intestina tendentia & continuò per resecatas partes manantia eadem plumâ gallinaceâ abstersit. vid. Joh. Ferdinand. Hertold. *Tartaro-Mastig. Part. 2. cap. 3. p. m. 213.* Puer qvidam, piscatoris filius, annorum septendecim, in summô æstu se admodum exercens ita incaluit, ut aqvam frigidam affatim biberet, unde cœpit nonnihil malè habere, atqve hyeme seqventi Venter illi intumescere, ex umbilicôqve pus effluere; tandem etiam ulcusculum exiguum illic se patefecit, per qvod aliqvot lumbrici interpolatis vicibus erepserunt atqve excrementorum alvi portiunculæ, qvæ petiis circumligatis adhærebant. vid. Felic. Plater. *Obs. med. Lib. 3. p. m. 883.* Feminæ, Ratisbonæ Eleemosynam petentis, cui gravidæ, abdomine circa latus Umbilici dextrum ruptô, Obstetrix fœtum putridum frustillatim, simulqve frustum Intestini Ilei extraxerat, ex qvô postmodum discissô omnia excrementa per qvindecim annos fuerunt rejecta, Capite octavô circa Motum peristalticum ex Ephemerid. Acad. N. C. *Cent. VII. & VIII. Obs. 16. p. 42. seq.* mentionem fecimus. Puella sex annorum diu de tumore durô infra umbilicum in sinistrô latere â malâ diætâ antecedente conqvesta, tandem in dolorem impatibilem ventris incidebat. Impositô emplastrô emolliente anodynô erupit materia purulenta fœtida per Umbilicum, nec non alimenta semicocta, interdum vermes seu lumbrici teretes succesivè numerô qvatuordecim, modò materia liqvida in non parvâ qvan-

titate, sed alvus semper fuit libera. Tandem exhaustis viribus & corpore instar sceleti consumptô puella obiit; in cujus abdomine apertô Intestina circa Umbilicum multis in locis Peritonæo ac musculis abdominis arctissimè erant connexa mediante membranâ crassâ. Intestinum Ileum qvatuor in locis disruptum excrementa prope umbilicum emittens, peculiari membranâ crassâ, carnosa, saccum qvasi formante, ibidem cingebatur, ita ut excrementa in Cavitatem abdominis effundi haud potuerint, sed maximam partem è foramine Umbilici egredi coacta fuerint; juxta Salomonem Reiselium *M. N. C. Dec. II. An. 7. Observ. 15. p. 24. seq. vid. etiam Dec. III. An. 5. & 6. obs. 106. p. 123.* Gallus qvidam, nomine Mery, duos gemellos masculos vidit, qvorum amborum unica tantùm erat placenta, funiculus verò umbilicalis & involucra cuiqve propria. In utroqve horum infantum umbilicus extrorsum elevationem trium aut qvatuor linearum formabat supra superficiem Ventris & foramine septem aut octo linearum diametri hiabat. Intestinum Colon ad hanc prominentiam umbilici terminabatur, eamqve foramine lineæ unius semis aperturæ, qvod locô ani infanti erat, perforabat. Fundus Vesicæ itidem foramen habebat, cujus exitus æqve ac ille in Colô, in prominentiam Umbilici terminabatur, ita ut urina immediatè in membranas placentæ exiret. &c. vid. Histor. Academ. Reg. Scientiar. Parisiens. *An. 2. p. 281.* vid insuper Johann. Schenck. *obs. med. Lib. 3. fol. m. 392.* Theoph. Bonet. *Sepulchret. Lib. 3. Sect. II. fol. m. 874.* Corn. Stalpart van der Wiel *obs. rarior. Cent. I. obs. 58. & Schol. p. 247 254.*

§. 43.

Ex Ingvine post dissectum ab Herniotomô, qvi se Bubonocelem curaturum profitebatur, Intestinum tenue totô vitæ cursu alvi feces reddebat rusticus qvidam, observante Johanne Prevotio; vid. Joh. Rhod. *Cent. 2. obs. 92. p. m. 100.* Et Gvilhelmus Fabricius, Hild. *Cent. I. Obs. 74. fol. m. 54. seq.* refert, se *Per Ingvina.*

 adole-

adolescentem qvendam, viginti annos aut circiter, natum vidisse, cujus abdomen, qvoniam ex altô in cuspidem pali inciderat, ita læsum erat, ut, ob confossos abdominis musculos peritoneumqve, ipsa intestina ad magnitudinem capitis ex vulnere prodirent: & qvoniam ante tertium diem Chirurgus haberi non potuerat, ideô Intestina, nisi antè dilatatô novaculâ vulnere, in locum suum redire neqviverant, nec tamen reducta intùs retineri potuerant: ita ut paulò supra Ingven dextrum ad latus Ilei ossis, Intestinum unam spithamam cum dimidiâ longum, ac ejus crassitiei, cujus est brachium juxta carpum, extra ventrem propenderet, qvod ille tamen juvenis pro lubitu aliqvô modò intromittere atqve introrsum adigere poterat. Erat autem hoc Intestinum toti vulneris circuitui unitum adnatumqve, nec ab ipsô vulneris initiô Juvenis per anum feces alvi emittebat, sed per deorsum pendentem Intestini portionem excrementa multa, liqvida, viscosa, spumosa & flava, ut & flatûs exonerabat. Hagiensis cujusdam Civis infans biennis abscessu ingvinis laborabat, è qvô simul excrementa prodibant. Qvod tamen malum detergentibus ac consolidantibus tam extrinsecus admotis, qvàm intrinsecus injectis per alvum brevi tempore se curâsse refert Cornelius Stalpart van der Wiel *Cent. I. obs. 60. p. m. 260.* Rusticus qvidam per aliqvot annos tumorem in Ingvine nunc oriri, nunc rursus evanescere observerat. Cùm verò tempore qvodam cum eqvis in campô degens frigore afficeretur, maxima tormina in abdomine orta sunt, & tumor consvetum occupavit locum; constans scilicet magna Bubonocele orta fuit cum vehementi vomitu tantâqve virium dejectione & incommoditate ex prolapsu istô intestinorum, ut lectô abstinere neqviverit; præprimis verò dictis symptomatibus obstructio alvi pertinacissima sese junxit. Huic tumori rusticus cataplasmata & fœtûs, qvibus emolliatur & aperiatur, propriô consiliô applicat: tandem Cutis nigrescit, atqve mox pars tumoris palmæ magnitu-

gnitudine partem ſponte ſeparatur, partim ab ægrotante reſecatur. Qvô factô per dictum foramen feces alvinæ per totum tempus retentæ, ſtatim proruperunt & æger liberiùs reſpirare cœpit &c. vid. Ido Wolfii *Obſerv. chir. med. Lib. I. obſ. 45. p. m. 143.* Uxor cujusdam militis herniam in ingvine dextrô moleſtiſſimam per aliqvot annos patitur, tandem nullâ datâ occaſione abſceſſum in locô herniæ experitur, ſponte ſeſe aperientem; effluit ex abſceſſu per dies aliqvot pus album optimè coctum, tandem duo lumbrici ad ſpithamæ magnitudinem ex locô affectô exeunt; deniqve ſcybala inteſtinorum ipſiſſima prodibant, atqve poſtmodum hocce locô natura ad excretionem fecum alvinarum abutebatur, teſte Johanne Schmidio *M. N. C. Dec. I. An. 3. Obſ. 122. p. 194.* Ruſticus qvidam poſt ingentem Ceraſorum unà cum nucleis devoratam copiam in alvum tam adſtrictam incidit, ut nullô eam negotio reſolvere poſſet. Et cùm ex arte nullum ſubeſſe videretur ſubſidium, illud natura ſuppeditavit. Nuclei enim iſti, hoſpitii ſui pertæſi, exitum ſibi inde qværentes abdomen in Ingvine dextrô perforârunt, atqve unô impetu qvà data portâ proruperunt. Foramen â lapillorum egreſſu ſponte ſuâ coaluit, neqve ullum inde ruſtico remanſit incommodum, juxta Alardum Mauritium Eggerdes *M.N.C. Dec. III. An. 4. Obſ. 10 p. 19. ſq.* Ruſticus è Comitatu Colos, natione Valachus, ex elevatione & in altum ſublatione ponderis, elongatis Abdominis muſculis, qvaſi mucrone ſaucius ingvinis ſiniſtri pungentem dolorem perſentit, qvem cùm nonnullus tumor ſubſeqveretur, varia medicamenta adhibet; qvibus irritis & nil proficientibus pars affecta abit in ſuppurationem, poſt in exulcerationem, &, cum rupturâ Peritonæi, Inteſtini procidentiam. Subjicit ſe curæ Herniotomi, itidem Valachi, qvi exulcerationem curaturus & delapſum Inteſtinum repoſiturus, caſu fortuitô inteſtinum diſcindit; qvod cùm conſolidare niteretur, incaſſum omnibus tentatis, nihil amplius effecit, qvàm

qvòd partem Inteſtini extra abdomen pendulam relinqveret, ut egeſtioni excrementorum viam ſimul aperiret. Inteſtinum hoc, longitudine unius pedis pendulum in ligneo tubô Corpori alligato absqve incommodo dictus ruſticus geſtabat; qvi dum fæces egerendas ſentiret, amotô tubulô per hoc excretorium feliciùs levabatur, qvàm per anum; Anus autem unà cum Inteſtinô rectô tam firmiter coaluit, ut ne qvidem humorem tranſire vel ſudare ſineret. Dum iter faceret, vel inter homines verſaretur, â cibô prorſus abſtinuit, & non niſi ad noctem comedit, excrementa qvidem ſtatis temporibus egeſſit, humores tamen ſubinde ſtillabant in tubulum, qvi fœtoris vitandi cauſâ mutandus identidem fuit. Tali Corporis conſtitutione, pendente extra abdomen inteſtinô, vixit annos ſeptem ſupra viginti; juxta communicationem Samuelis Köleſeri de Keres-Eer *in Ephemerid. Acad. N.C. Cent. X. Obſ. 90. p. 424.* Ruſticæ virigini poſt enormes cruciatûs in abdomine abſceſſus in Ingvine dextrô â nucis juglandis ad pugni molem excreſcit, adhibitis emollientibus rumpitur proſilitqve ſimul ac ſemel materia purulenta fœtoris teterrimi ad libram unam & ampliùs. Poſt dies aliqvot lumbrici in conſpectum prodeunt, qvorum decem â Chirurgô per vices eximuntur, ſinguli viventes & ſpithamæ longitudine haud inferiores. Repurgatô ſic maximam partem Ulcere, paucis â paſtu horis qvotidie magma primò chyloſum elabitur, ſeqvuntur ſummô cum ardore aſſumtorum recrementa lymphæ ichoreſcenti immerſa. Qvi tamen fluxus chyloſo-ſtercoreus curâ Chriſtiani Ludovici Gœckelii ſublatus eſt. *v. M.N.C. Dec. II. An. 4. Obſ. 112. p. 219. ſq.* Fœmina qvædam Buxtehudana herniâ laborabat, qvam cùm Chirurgus in arte ſuâ experientiſſimus curaret, ac manè emplaſtrum impoſitum tolleret, alvinæ fæces adhæſerunt, ita ut Chirurgus, qvid illa pridie comediſſet, judicare potuerit. Ibidem loci etiam alius Vir pauper, & qvidem ſubulcus, abſceſſu in ingvine laborabat, ex

qvô

qvô apertô etiam profluebant alvinæ fæces, &, præsente Medicô, Crambe nondum satis concocta adhærebat, teste Johanne Ludovicô Hannemannô *l. a. An. 3. obs. 55. p. 142. sq.* ubi adhuc alterius taliter affecti meminit, cui post curam permanserat foramen apertum, per qvod alvinæ fæces qvotidie in sacculum ei loco hoc fini appensum exierunt. Item Mulier septem & qvadraginta annorum post herniam intestinalem abscessu in ingvine laborabat, cui tam alta successit putredo, ut portio Intestini, longitudine duorum digitorum transversorum, ad omnimodam suppurationem fuerit deducta, & in totô Curæ curriculô fæces per Ulcus prodierint. Post curam autem, intra viginti dies absolutam fœmina hæc excrementa per alvum iterum excrevit, teste Josephô Lanzonô *M. N. C. Dec. II. An. 10. obs. 124. p. 218.* A passionibus Colicis pertinacissimis in fœminâ Belticensi non ritè curatis, ipsum Colon sub ingvine dextrô ruptum, indeqve in abscessum ingvinis istius cum rejectione fecum terminatum vidit & curavit Christianus Vaterus *vid. ejusdem Disputat. de Bubon. ingvinal.* §. 22. ubi, etiam §. seq. aliud exemplum de molitore reperies, cui bubonocele cum intestini coli parte & excrementis alvinis abscessit. Cuidam abscessu in Ingvine laboranti putredo tam insignis accessit, ut portio Intestini Ilei, longitudinis qvatuor transversorum digitorum, ad suppurationem omninò deducta fuerit, adeò ut fere totô curationis decursu fæces alvinæ per Ulcus prodierint. Consolidatio tamen intra qvadrimestre ad perfectam Cicatricem deducta est atqve integra ægri valetudo successit. v. Nicol. Blegny *Zodiac. med. Gallic. An. 3. Mens. Octobr. Obs. 4. p. 125.* Mulier qvinqvagenaria per aliqvod temporis intervallum in Ingvine dextrô senserat tumorem durum ad instar ovi columbini, qvem neglexit, sed deinde; post iter satis longum pedibus confectum, tumor ille intra octiduum usqve adeò increvit, ut mole suâ caput infantis adæqvaret, si non superaret,

ingenti

ingenti inflammatione, acri dolore ac febri fervidâ comitantibus. Post applicatum Cataplasma emolliens abscessus hic intra triduum disruptus est ac multum puris effudit. Aliqvot deinde septimanis ab apertione tumoris jam elapsis ex Ulcere prodiit acicula cum excrementis alvinis; unde patiens meliùs habere cœpit, remanente interea exili ulcusculo cum duritie contermina, qvæ nucem juglandem adæqvabat magnitudine. vid. Johann. Muys *Prax. med. chirurg. Decad. 12. Obs. 10 p. m. 417. seq.*

Observatio. Rusticus qvidam ex pago non procul â Dresdâ dissitô post nimis avidam uvarum integrarum cum arillis seu lapillis deglutitionem, alvi contumacem obstructionem & dehinc ingentem in Ingvine dextrô tumorem incurrebat; qvem dolor, inflammatio, abscessus demumqve ruptura Intestinorum & partium externarum seqvebatur, ita ut ex disruptô foramine non solùm excrementa alvina, sed etiam uvæ integræ nondumqve digestæ, item arilli in magnâ copiâ partim excernerentur, partim â Chirurgô extraherentur; dictus enim Chirurgus, cujus curâ post aliqvot septimanas hic rusticus integrè restituebatur, integram scatulam ejusmodi uvarum exsiccatarum & successivè prodeuntium plenam colligere potuit.

§. 44.

Per alia loca abdominis. Sæpe etiam per alios Abdominis abscessus, fistulas & Vulnera feces alvinæ egredi observantur; & ita qvidem ut nonnunqvam Intestina dissecta per Vulnus propendentia dictas feces loco podicis excernant, vel per aperturam seu fistulam intestinalem emittant. Ex Ulcere inter umbilicum & pubem enatô lumbricos cum excrementis prodeuntes in muliere rusticâ observavit Henricus Smetius *Miscell. medic. Lib. 10. p. m. 566.* *ab ulcere.* Mulier procidentiâ Uteri laborans malum aurantium majus formâ pessarii in vaginam intrusit, sed per incuriam cùm diutius ibi illud detinuisset, plurimis superfluis humiditatibus imbutum ibidem corruptionem subiit; in hujus extractione postea maximis

mis adhibitis conatibus, herniam inde completam ſibi contraxit cum ſtrangulatu. Dolore impulſa fœmina manu ſæpius tentabat, num fortè partem elapſam ad interiora valeret retrudere, ſicqve illuc tantam vim humorum convocabat, tamqve vehementem inflammationem accerſebat, ut tumor aperiendus eſſet. Qvâ apertione peractâ, magna primâ die copia profluxit materiæ fœtidæ, qvam vix excepit ingens pelvis: tam verò fœtida, ut vix odori ferendo pares eſſent adſtantes. Poſtridiè autem portio Ilei ſemi-ulnæ ut minimùm longitudinis, Gangrænâ per totam longitudinem obſeſſa ſe extulit, â reliqvis inteſtinis ex parte ſeparata, omninò ex alterâ, qvamobrem diviſio omnimoda â Chirurgo forficum ope inſtituebatur. Qvam Inteſtini portionem poſtridie alia ejusdem longitudinis hiatui ſe offerebat, a reliqvô divulſa, itidem Gangrænâ infecta. Supra vulvam tria apparebant foramina, â ſanie inducta, exitum fæcibus alvinis concedentia. Accuratæ autem horum foraminum, podicis vices gerentium, deterſioni eô ſucceſſu ſtuduit Chirurgus, ut, exactô bimeſtri â ſuſceptâ curatione, alvi excrementa priori & naturali viæ inſiſtere inceperint, hiatu tumoris cicatrice obductô. v. Nicol. Blegn. *Zodiac. Med. Gallit. An. 3. Menſ. April. Obſ. 4. p. m. 57. ſq.* Cùm Juvenis qvidam fiſtulâ ſtercorariâ in Inteſtinô colô laboraret propè Jecoris regionem, creſcente Lunâ ingens ſtercorum humorumqve copia per illos dies è fiſtulâ prodibat, qvæ paulatim eâdem decreſcente imminuebatur: Cujus rei ita certam habebat experientiam ægrotus, ut de Lunæ qvadraturis & periodis ſolâ humoris per fiſtulam excreti obſervatione ritè dijudicaret, teſte Georgiô Baglivô *Tract. de Sangvin. p. m. 242.* Per lumbos ex Inteſtinô Colô, poſt urinæ ſangvineæ poſteâqve fœtentis puris cum lotiô excretionem, purgamenta alvi â nobili qvâdam dominâ rejecta annotavit Cornelius Stalpart van der Wiel *Cent. I. Obſ. 59. p. m. 257. ſq.* Supra Ingvina verſus umbilicum â parte dextrâ

Ss ss in ve-

in vetulâ ſeptuaginta annorum, poſt tumorem qvendam disruptum, lumbrici aliqvi rotundi ac digitô longiores ſibi viam fecerunt, fluxu alvi per eandem viam ſuccedente, non interceptô fæcialis materiæ per deſtinata illa loca fluore; ſecundum Obſervationem Caroli Offredi *M. N. C. Dec. II. An. 1. Obſ. 126. p. 318.* Sub umbilicô in regione pubis in Pannificis conjuge ex abſceſſu ruptô primò Excrementa & paulò poſt Lumbricos prodire vidit Chriſtianus Fridericus Garmannus ibid. *Dec. I. An. 1. Obſ. 145. p. m. 321.* Militi cuidam inflammatione Inteſtinorum ex Colicâ bilioſâ laboranti Ventris latus ſiniſtrum inſigniter dolebat, tumoreqve molli ſe monſtrante abſceſſus tandem aperiebatur. Injectionibus tamen mundificantibus & conſolidantibus res eò deducebatur, ut labia ulceris calloſa redderentur, &, ne excrementa in abdominis cavum exciderent, prohiberentur, ſed per foramen illic apertum poſtea continuò exirent. v. Eman. Kœnig *M. N. C. Dec. II. An. 1. Obſ. 75. Schol. p. 160.* De abſceſſu in Hypochondriô ſiniſtrô cum Inteſtini eroſione & excrementorum per Ulcus ejectione v. Gvil. Fabric. Hild. *Obſerv. chirurg. Cent. I. Obſ. 54. p. m. 65. ſq.* In ruſticô qvodam bienniô poſt curatam herniam ſcrotalem Inteſtina & omentum ad latus Ingvinis ſiniſtri ſeu in hypogaſtrium prolapſa tumorem ex Peritonæô ruptô induxerunt, & qvidem infantis caput æqvantem; in cujus curâ & imprimis Inteſtinorum â Peritonæô, cui adnata erant, ſeparatione, ex Inteſtinis tenuibus unum leviter lædebatur. Licet autem Inteſtinum læſum conſueretur, poſtmodum tamen excrementa non per alvum, ſed per vulnus rejiciebantur, juxta Caſparum Bauhinum vid. Franciſc. Roſſet. *de Part. Cæſar. p. m. 268. 272.* In pagô Gabiz, vix paucis ſtadiis â Vratislaviâ diſtante, Annô 1703. die 25. Novembris natus eſt è plebejis parentibus infans, qvi neqve Vulvam, neqve Priapum, neqve Teſticulos habebat. Super hujus oſſe pubis cernebantur orificia duorum ductuum, ex qvibus, ejulante aut

etiam

etiam vehementiùs reſpirante infante, qvando neceſſitas urgebat, feces excidebant & urina effluebat; & qvidem ex dextrô illô hiatu magis urinam, ex ſiniſtrô verò feces alvinas prodiiſſe, Obſtetrix cum domeſticis narravit, vid. Nov. Literar. German. *An. 1704. Menſ. Febr. p. m. 49.* item Hiſtor. Morbon. Vratislavienſ. *An. 1702. p. m. 227.* Plura exempla de Inteſtinis â Lumbricis perforatis ſtercusqve fundentibus in Helminthologia noſtra, proximè, D. v. edendâ, reperies.

§. 45.

Idem fatum etiam nonnulli â variis læſionibus experiuntur *A Vulnere.* v. g. Capitaneus qvidam ante multos annos in Ventre vulneratus ſtercus per fiſtulam, qvæ ſanatô vulnere illic remanſerat, incolumis alioqvin excrevit, teſte Felice Platerô *Obſerv. med. Lib. 3. p. m. 880. ſq.* ubi ejus cauſam inveſtigans ex anatomicis Obſervationibus certis argumentis colligit, Inteſtinorum vulnera, ſi illis in locis, ubi carneæ muſculorum abdominis portiones exiſtunt, Ventrem penetrent, agglutinatis tunc mutuô utrinqve & inteſtinorum & muſculoſæ carnis vulnerum in ambitu labiis, viam fieri poſſe, per qvam ſtercus extra corpus educatur, & in abdominis cavum excidere prohibeatur; eaqve vulnera, licèt conſolidari neqveant, minimè tamen eſſe lethalia. Idem poſt læſionem abdominis propriâ experientiâ confirmat etiam Ido Wolfius *Obſerv. chirurg. med. Obſ. 32. p. m. 104.* Cùm, inqviens, per iſtam aperturam Inteſtina ſimilia profunderentur, nec tantùm refriguiſſent, ſed etiam lividô colore & labe infici inciperent, non conſultum duximus hæc inteſtina immittere rurſus cavitati abdominis, cùm totalis corruptio & Sphacelus jam tum incipiens reliqvas ſimul perdidiſſet partes, & vitæ certum feciſſet finem; ideoqve inteſtina propendentia, in qvantum corrupta erant, reſecuimus, extremitates verò cum vulneris abdominis labiis conjunximus, ut excrementis liber pateret exitus. Qvod noſtrum votum & ſtudium natura ita ſe-

cundavit, ut perfectè coaluerint labia, & seqventi tempore per aperturam istam feces ferè continuò in peram coriaceam, qvæ firmiter corpori adhærebat, effluerent & ejicerentur. Francisco Buchardo Lutetiæ Parisiorum Anno 1661. Mendicus occurrit qvidam, è cujus abdomine Intestinum prominebat; scilicet è sinistri Renis & umbilici locô propemodum intermedio pendula Intestini Coli pars semipalmo longior apparebat, cujus fecibus excipiendis appensam ille lateri scutellam aptarat. Hîc peristalticum ipsius Intestini motum multoties observare licuit, adeò ut palmi longitudine modò protendi, deinde verò crassiorem in truncum cogi, fæcibus nimirum excretis, videretur, nullâ tamen ex parte introrsum recondebatur. Dictus mendicus in Anglicâ nave ante triennium militans, majoris Catapultæ glande sinistrum supra Renem, (ubi magna supererat Cicatrix) trajectus fuerat, *vid. M. N. C. Dec. I. An. 3. Observ. 8. p. 12. seq.* Aliud exemplum recenset Jean Baptiste Verduc *Trait. des Operations de Chirurgie cap. 3. pag. m. 10.* his verbis: On a vû un Soldat aux Invalides, qvi avoit eu un des gros Intestins coupé; le qvel s'etoit cicatrisé avec la playe du Ventre, par où les excremens sortoient, l'anus s'etant fermé. Mais une chose remarqvable c'est, qve ces excremens n'avoient point d'odeur. Post vulnus Intestini Coli, super Osse Coxendicis ad latus vertebrarum dorsalium cultrô inflictum, indies tenuem fœtentemqve admodum stercoris qvantitatem Nauta qvidam vulneratus excrevit, teste Cornelio Stalpart van der Wiel *Cent. poster. Obs. 25. p. m. 264. seq.* Johannes Franciscus à Roza in parte dextrâ & inferiori regionis hypogastricæ, paulò supra annulos acinace vulneratus est, qvô ictu transversim & omninò dissectum corpus intestinorum, non procul à locô, ubi desinit Ileon. Id vulnus lethale absolutè pronunciatum fuit, qvamobrem pro deploratô relictus est. Ea verò fuit illius felicitas, ut extremitas Ilei dissecta, cùm extra vulnus efferretur ad longitudi-

gitudinem sextæ partis Ulnæ, paulatim verò aëri ambienti assvetacta, recti Intestini munere functa fuerit, nec tamen adeò conseqvente insigni incommodô, eò qvòd crasfiores excrementorum alvinorum fæces, cùm exiguam moram in abdomine transirent, nec cohiberentur ab anfractibus & convolutionibus Coli, ibi loci non eum contraherent fœtorem, qvi fæcum alvi comes est. vid. Nicol. Blegn. *Zodiac. med. Gallic. An. II. Mens. Jun. Obs. 4. p. m. 123. sq.* An. 1672. Servus qvidam inter compotandum à Studiosô circa tertiam lumborum vertèbram ex parte dextrâ â tergô gladiô qvadrangulari per initium Intestini coli & hypogastrium versus Ilia sinistra transfixus decubuit. Curam ejus suscipiens Chirurgus illum deligavit, alterô die amotâ ligaturâ excrementa per vulnus hypogastrii exivêre & hac viâ alvi instar natura se per dies novem exonerare conabatur, qvod in qvavis deligatione apparebat: qvô etiam tempore alvus suum, non nisi per glandes sollicitata, præstitit officium. Servi hujus decimô sextô die ab acceptô vulnere defuncti apertum abdomen tetrum odorem spiravit; Nam fæces per vulnus Intestini Coli in cavitatem illapsæ intestina corrupta & gangrænosa reddiderant; Vulnus verò Intestini Coli, sive labia illius, cum labiis vulneris abdominis in unum ita concreverant, ut cultellô ad separanda invicem opus fuerit. Et, si cavitas abdominis ab hac sentinâ libera & expurgata primis diebus fuisset, æger fortasse evadere potuisset, vid. Simon Aloys. Tudecius *M. N. C. Dec. I. An. 9. & 10. Obs. 121. p. 293. sq.* Miles qvidam olim Sclopetô trajectus sub costis nothis vestigium vulneris monstravit, cui superimpositum habuit linteamen, idqve fæcibus alvinis conspurcari per vulnusculum hoc apertum fassus est, qvotiescunqve vel in nimio cibô, præsertim verò potu excessum committat; secus verò per inferiora legitimè excerni. vid. Paul. Spindler. *obs. 48. p. m. 83.* Sartor qvidam uxori cultrô vulnus in hypochondriô dextrô supra Os Ileon. intempesti-

vâ nocte inflixerat. Vulnus obligatum est: manè, dum Chirurgus Emplastrum removet, fæces alvinæ subseqvuntur; dilatatô parumper vulnere apparet Intestinum Ileum læsum, placuit Medico in casu desperatô periculum facere & Intestinum cautè acu alligari curat cuti, recentisqve laridi lamellâ interpositâ, ut fæcibus alvinis pateret transitus, cutem jungere jubet, &c. & ipsa curata est. *v. M. N. C. Dec. I. An. 3. Obs. 176. p. m. 332.* Villicus qvidam Bubonocele laborans barbitonsorem accesfit, qvi venereum bubonem cùm existimaret, ejus proinde sectionem svadebat, qvam miser villicus, licet cum nulla persona suspecta rem se habuisse sanctè affirmaret, tandem admittebat. Sectione autem factâ statim fæces erumpebant, tonsore obstupescente, ipseqve villicus in Lipothymiam prolapsus, consiliô tamen Petri de Marchettis restitutus est. v. Petr. de Marchett. *Obs. med. chirurg. Obs. 55. p. m. 84.*

§. 46.

Alius Casus. De seqventi Casu A. 1720. Mense Decembri Wittebergæ Disputatio Præside Abrahamo Vatero habita est: Vir triginta qvatuor annorum, mediâ staturâ corporeqve gracili qvidem sed robustô præditus, militiæ operam navans, in præliô, prope oppidum Flandriæ, Ramelies dictô, A. 1706. commissô, in lateris sinistri regione hypochondriacâ aut epicolicâ, vulnus mediante pugione (Bajonet) inflictum accepit. Chirurgus curam ejus in Nosocomiô suscipiens, ex effluxu assumptorum, mox de Intestinô qvodam sauciatô certior factus, suo officio satisfacturus, omnem movit lapidem, ut eidem succurreret, & propterea ad locum vulneratum detegendum, vulnus externum sectione prudenter dilatavit. Perceptâ verò hôc ipsô Intestini eversione, nullâ industriâ corrigendâ, de salute hujus viri desperare cœpit. Interea æger, qvi ex consiliô medentium per plures dies â solidis cibis abstinuit, nihilqve præter juscula deglutivit, his sine degestione post breve tempus effluentibus, notabilem

virium

virium proſtrationem ſenſit. Qvamobrem fame urgente, ſpe reconvaleſcentiæ aliàs deſtitutus, clam inſciente Chirurgô, panem â ſociô acceptum comedit, ac perceptâ ex inde Virium amiſſarum reſtauratione, alimentis ſolidis veſci continuavit. Hac ipſô autem factum eſt, ut Inteſtinum ob cibos ſolidos, excrementis ſpiſſioribus repletum, ſucceſsivè extra abdomen protruderetur. Idem qvippe, diſtractione fibrarum labiis vulneris dehiſcentibus, in ipſâ fiſſurâ eidem inflictâ ita inverſum eſt, ut utrinqve ſubingreſſum, interiorem ſuperficiem extrà vertendo duas portiones in mediô adhuc conjunctas porrigat. Pars enim hujus Inteſtini ſuperior, ingreſſu inverſa ad ſuperiora, & inferior eâdem ratione verſus inferiora protenditur, ac qvoniam utraqve in extremitate orificiô gaudet, tubum unicum ſuperius atqve inferius apertum & continuum repræſentat. Conſtat verô pars illa Inteſtini prolapſa, reipſa duabus portionibus interius latentibus, & cavitate nullatenus inter ſe communicantibus, qvoniam ſuperius orificium patet verſus Inteſtina tenuia, & fecum expulſioni inſervit, inferius autem ducit ad rectum, & liqvorem injectum per ordinariam excrementorum viam, hac ratione totaliter interceptam, reddidit. Hoc ipſo ergo labia Vulneris inteſtini inverſione extrà converſa, cum integumentis abdominis, in ipſô egreſſu ita coaluerunt poſtmodum, ut circum circa aperturam externam claudant, nihilqve adeô fecum intra abdomen prolabi qveat, qvæ omnia ex inſpectione figuræ, in fronte Diſputationis poſitæ, meliùs qvàm ex ampliori relatione colligi poterunt. Vir itaqve per poſteriorem viam alvum non ampliùs deponit, rariſsime tamen, ſtimulô excitatô mucoſam materiam locô fecum excernit, qvam è glandulis Inteſtini recti, ac reſiduæ partis inferioris Coli provenire non levis eſt ſuſpicio. Hæc Vaterus. Et Autor anonymus Tractatûs Gallici Nouvelle Methode d'Operations de Chirurgie *Chap. 5. Remarq. p. 43.* ſcribit;

ſcribit: il y a aux Invalides un Soldat, qui rend ſes excremens par une playe, qu'il a reçuë autrefois à l'un des gros Inteſtins, dont l'Ouverture s'eſt tellement collée & cicatriſée avec lesMuſcles & les tegumens, qu'on peut a bon droit la regarder comme un anus, par où il rend ſes excremens.

§. 47.

Per Scrotum. Per Scrotum excrementa alvina ejiciebat ruſticus alvi conſtipatione ſpatio dierum qvatuor & decem vexatus. Licet enim ipſi poſt adipem balenæ cum Cereviſiâ aſſumptam liberaliter alvus fuerit ſoluta, ſucceſſit tamen Inflammatio ſcroti in ſiniſtrô latere, unde ſphacelus. Mortuâ ſcroti parte ſuâ ſponte decidente Teſticulus ſiniſter ſanus comparebat. Per patulum verò foramen ſcroti fæces alvi excernebantur, & qvicqvid per Os aſſumebat, tantâ ſubinde violentiâ, ut cum ſonitu ingenti erumperent, flatibus ſine dubiô per inſolitam viam urgentibus, per alvum qvoqve die ſemel excernebat, ſed per ſcrotum ferè continuò, teſte Thomâ Bartholinô *Cent. 3. Epiſt. 5. p.m. 18. ſeq. item de inſolit. Partus Viis cap. 14. p. 114.*

§. 48.

Per Pedem. Tandem per Pedis partem ſuperiorem feces alvinas egreſſas legimus. Scilicet poſt ruptum in Inteſtinis â Colicâ factum abſceſſum in fœminâ qvadam materia defluens ibidem fecerat ſaccum, qvô apertô primò pauca ſanies, deinde per multos menſes, qvoties illa egerebat, fæces tenuiores per illum locum effluebant. vid. Joh. Schenck. *obſ. med. Lib. 3. fol. m. 393.*

§. 49.

Ani laxitas. Sicuti autem, ſecundum hactenus adducta, â diuturnâ vel Ani taxitas etiam omnimodâ, â qvacunqve cauſâ dependente, Alvi obſtructione varia exoriuntur ſymptomata, ita etiam â ſphincteris ani ſeu Inteſtini recti nimiâ laxitate & Paralyſi involuntaria Excrementorum oritur dejectio, qvale Exemplum poſt intempeſtivum in Dyſenteriâ opii uſum obſervavit Michael Bernhardus

hardus Valentini in fœminâ qvadam, cujus anus exinde immane qvantum hiabat, ut Clysteres ne momentum qvidem temporis sustinere potuerit. *vid. M. N. C. Dec. II. An. 3. Observ. 88. p. 188. seqq.*

§. 50.

Nonnunqvam etiam Alvus seu Sphincter ani, absqve cathartici Medicamenti assumtione, sed ab aliis causis, & qvidem vel ab Imaginatione & animi pathematis, vel certis particulis, gustu, odoratu vel aliô modô communicatis, ad fecum excretionem, interdum satis freqventem, stimulatur; hinc etiam Johannes Fernelius *Therap. Lib. 3. cap. 10. p. m. 331.* inqvit: alienorum horrifica recordatio naturam turbans ad excernendum stimulat, qvemadmodum & pharmaci odor gravis, aut intenta cogitatio alvum plerumqve movet. Ejusmodi autem Alvi ex Imaginatione & Nauseâ factæ solutionis exempla plurima supra *Cap. III. de Nauf. & Antipath. Purgant.* §. 50. adduximus. Qvibus annecti potest Observatio Johannis Schmidii de purgatione ex Imaginatione in feminâ qvartanariâ, qvæ Impressionem Vomitûs dejectionumqve habens, degustatô saltem saporis gratiâ medicamentô febrifugô, statim nauseabunda qvater vel qvinqvies cum maximâ Violentiâ vomuit, simulqve sexties vel septies alvum exoneravit. *v. M. N. C. Dec. II. An. 4. & 5. Obs. 160. p. 203. sq.* Aliud Purgationis ex merâ Imaginatione exemplum recenset Christianus Franciscus Paullini *ibid. An. 6. & 7. Obs. 238. p. 345.* Vir, inqviens, egregius, vagos Stomachi & Hypochondriorum dolores non sine magnâ molestiâ integrum sextiduum animosè sustinens, tandem me accessit omniqve votô genuinas Pilulas Francofurtenses Beieri expetebat, seriò & unicè sibi persvadens, solam mali sui medelam latere in istis Pilulis, qvare omnia alia, licet meliora, pertinaciter damnabat remedia, nec ullis precibus aut rationibus abduci poterat â suô votô. Mirans ego fervidum optimi Viri desiderium, tandem promisi, me satisfactu-

A variis causis.

ab imaginatione.

tisfacturum ejus Voluntati, dictasqve Pilulas fideliter confecturum. Interim, ut & alii scirent, qvantum mentis ludibrium foret imaginatio, ex micis recentis panis cum salivâ octodecim formo pilulas, easqve inauratas mitto Domino patienti; ille in aurorâ avidè devorat omnes. Circa Vesperum ad me venit lætus sanusqve, insignem Pilularum mearum efficaciam astra super ferens, meqve speciosô mactans Elogio. Qvinqvies alvum insigniter deposuerat, & semel vomuerat. Vix fidem dabam insolita narranti. Domum itaqve comitabar eundem, ut coram viderem materiam rejectam, qvam in patinâ observaveret. Profectò stupebam ego magnam tenacis pituitæ saburram, & nisi his oculis vidissem, nunqvam vel juranti credidissem. Vah! qvid non molitur pertinax in re aliqva opinio aut fiducia? &c. Referenda huc etiam sunt ingratorum Medicamentorum vel etiam ferculorum oblatio, qvæ vel olfactum, vel Phantasiam commovendo juxta Joh. Bolm. *Disput. de Vomit. Lips. 1688. habit.* §. *9.* ad Vomitum, interdum etiam ad secessum, stimulant; uti Johannes Jacobus Harderus *Apiar. Obs. 40. Schol. p. 183.* ex Wepfferô meminit fœminæ, qvæ, qvoties pharmacopolium præteribat post morbum chronicum, tota exhorruit, Nauseâ correpta fuit, & vix Vomitum evitare valuit: Et Monialis, cui protenus, ceu ab electivè trahente, aliqvot vicibus alvus solvebatur, qvoties coram ipsâ de Rhabarbarô & foliis sennæ disserebatur. Novimus qvoqve nos, pergit Harderus, qvi ex solô Medicamenti Cathartici aspectu aliqvoties vomere necesse habent, particulas ejus nec odorati; cujus sanè rationem reddere difficile non est, si ad mentis, qvod habet in spiritûs, imperium & abominationem, qvam Cathartica pridem ei pepererunt, attenderimus. &c. Et Johannes Nicolaus Pechlinus *de Purgant. Medicam. Facult. cap. 30. p. 409.* inqvit: qvæ ab imaginatione creditur fieri purgatio, utut â merâ spirituum affectione procedere possit, plerumqve tamen imminentis medicamenti aut ingratiis conspe-

Ex odoratu.

Ab aspectu.

Ab assuetis.

cti effluviis imputandum esse reor: & si aliqvando medicamentum ab aliô haustum spectatori fastidium incussit, & ex fastidiô alvum, potore nihil tale sentiente, eqvidem ab humorum proclivitate deducendum fuit, aut copiosa maximè aut qvantumvis exigua effluvia non ferentium. Retulit mihi Medicus aliqvis se observâsse mulierem, qvæ cùm sub eadem veste aut stratô cubaret cum aliâ & sociâ muliere, ante qvietem purgante usâ, ipsam sobriam omnisqve Medicaminis expertem aliqvoties de nocte purgatam fuisse, manifestô argumentô, effluviorum aliqvam vim esse, silente noctu omni affectu animiqve dolore.

§. 51.

Ab animi Pathematibus Alvum solutam qvotidie experimur, imprimis ab irâ, uti Gvilelmus Fabricius *Obs. chir. Cent. I. Obs. 18. Oper. fol. 24.* de Motronâ Düsseldorpensi meminit, qvæ adeò â Pharmacis abhorrebat, ut Mannam & Syrupum rosaceum vix potuerit sumere; Contra tali naturæ beneficiô erat prædita, ut ex minimâ etiam animi perturbatione, præcipuè ex Irâ, alvus adeò subduceretur, ac si pharmacum qvantumvis efficax sumpsisset. Sic etiam â Terrore Alvi laxationem observavit Georgius Segerus *M. N. C. Dec. I. An. 9. & 10. obs. 94. p. 244. seq.* Cùm enim Thorunii A. 1667. die 18. Julii â Meridie Comissarii Regii, ita jubente Serenissimô Rege Johanne Casimirô, Templum S. Jacobo consecratum atqve in novô Oppidô constitutum Monialibus traderent, Uxor Fabri aurarii, observatura, qvid circa illud Templum facturi sint illi, supremam ædium suarum contignationem conscendit, unicumqve filiolum suum, tùm trimulum, secum eò deduxit. Ubi dum intentis oculis negotium illud intuentur, ecce pueruli servula suspensô accedit gradu, illumqve ex improvisô ita perterrefacit, ut vix placari potuerit. Subsecuta est seqventi nocte Diarrhœa gravis. &c. Ex Observatione Laurentii Bellini, Medici Florentini, seqventem Casum in Sylvii Bocconis *Observationibus Curios. Obs. 23. p. 471.*

Ab animi pathematis.

Ab Ira.

A Terrore.

Tttt 2 ipsius

ipsius verbis legere licet: Einer Paulus Murnuni, Schiffer aus der Stadt Sacca in Sicilien, ist im Jahr 1691. zweymahl von einem grossen schwartzen Hunde angefallen und erschreckt, aber doch nicht gerühret oder gebissen worden; wovon ihm alles gleichsam im Leibe umgekehret worden, und hat er nach etlichen Stunden eine Diarrhœam bekommen, welche bis in den Januarium des 1693sten Jahres gewehret, wovon er allemahl binnen Tag und Nacht sechs oder sieben Stühle gehabt &c. In Icone Hieronymi Vechietti narrat Erythræus exemplum Poetæ, qvi acceptô nunciô amissæ pecuniæ dolore usqve eò perculsus est, ut propemodum â vitali calore derelictus exspiranti similis reductus sit domum, &, ut in maximô metu fit, soluta eidem alvus in femoralia defluxerit, ac Coxendices totas infecerit, uti refert Johannes Nicolaus Pechlinus *Obs. med. Lib. 3. Obs. 23. p. 451.* Dysenteriam ex solô terrore conceptam, sibi notam esse, scribit Jacobus Dobrzensky de Nigroponte *M. N. C. Dec. II. An. 4. Obs. 29. p. 80.* Princeps qvædam Palatina, anteqvam nuberet, qvoties alvus ei constipabatur, imperabatur Clyster; verum visô illô saltem â longinqvô statim solvebatur alvus, ceu Serenissimus ejus Frater Ellingæ retulit Georgio Franco, cujus *vid. Satyr. med. 3. §. 16. p. 67.* Fœmina Raymund de Stow-market qvandocunqve Tonitru percipiebat, etsi è longinqvô, Corporis morbo afficiebatur, pronaqve erat ad Vomitum. In ipso momentô (at the very Coming over ofit) incidebat in perfectam Choleram, & perseverabat in vomitu & profluviô ventris qvoad tempestas durabat, idqve modô violentiore, qvàm soleat procurari Medicamentis in hunc finem præscribi solitis. Et ita se habuit illa femina a pueritiâ vid. Henr. Oldenburg. *Act. Philos. Anglic. 1667. Mens. Novembr. p. 446.* Ingentem Catharsin ex Insomniô annotavit Johannes Jacobus Waldschmid. *M. N. C. Dec. I. An. 3. Obs. 234. p. 423.* Consulis scilicet Hanoviensis filia, octodecim circiter annorum Virgo, consveta erat purgare al-

A metu.

A Tonitru.

Ab Insomniis.

vum Extracto Rhabarbari, qvod cùm aliqvandiu neglexisset, monebatur qvodam vesperâ â Matre; excusavit se filia, prætendens nauseam â familiari illô purgante, & sic aliqvantò durius ob id increpata a Matre unà cum sorore lectum repetit. Horâ primâ post mediam noctem incipit nauseabunda hæc Virgo gemere & suspirare, & expergefacta â sorore conqveri de ingentibus alvi doloribus ab usu Rhabarbari, qvod se sumpsisse somniaverat, & paulò post cogitur relinqvere lectum, aliqvot horarum spaciô plus qvàm sexies copiosè purgata â solâ Phantasiâ, humores illos mobiles & fluctuantes deturbante.

§. 52.

A solô Medicamentorum purgantium aspectu, odoratu vel etiam nominatione exortas Alvi dejectioniones jam supra *Cap.III.§50.* ex variis Autoribus recensuimus, qvas hîc repetere supersedemus; seqventem tamen Observationem adhuc annectere libet, qvam Johannes Nicolaus Binningerus *Observ. Med. Cent. 2. Obs. 86. p. 227.* refert, inqviens: Dum Montispessuli annô 1651. Medicinæ operam darem, morosus qvidam & decrepitus senex, temperamenti calidi, sicci, atrabilarius, Pædagogus, alvi constipatione ordinariè laborabat. Qvùm autem plures dies illô affectu pessimè haberet & febricitaret, ipsi Potionem emollientem ex Senâ purgantem parandam curavi in crastinum diem sumendam. Hic nunqvam ullô Pharmacô per totum vitæ cursum purgatus, ex solô purgantis Pharmaci odore pluries illô manè subductus, relictâ medicinâ, convaluit. Matrona qvædam, qvæ juris carnis bubulæ plurimùm per alvum purgabatur, demum cum in seniô tibiam sibi lapsu in planô fregisset, non aliis usa pharmacis, solô etiam odore juris bubuli alvum sibi solvebat, teste Henricô ab Heer *Obs. 29. p. m. 245. seq.* Ibidem etiam Viri qvadragenarii meminit, cui jure Capi vel Gallinæ, alvus qvinqvies, sexies, ac si alviducum sumsisset

Ab Odore pharmaci purgantis.

A jure carnis bubulæ.

A jure Gallinæ.

set

ſet medicamen, ſolvebatur. Scribit etiam Michael Ettmüllerus *Oper. Vol. I. fol. m. 593.* Dicunt qvidam, qvod Lauri baccæ putrefactæ, ſi deſtillentur, ſolo odore hauſtô ſeqvatur purgatio per alvum. Refert etiam Henricus Smetius *Miſcell. medic. Lib. 3. p. 165.* ſe noviſſe Matronam honeſtiſſimam, qvæ ex odore purgantium Pharmacorum præclarè purgaretur. Ea ſi in Pharmacopoliô aliqvantiſper moretur, mox alvum ſibi turbari ſentit. Eadem ſi marito purgatoriam potionem calefaciat offeratqve, non minùs aliqvando purgatur ipſô maritô, qvi potum hauſit &c. *Et Lib. 2. cap. 60. p. 133. ſeq* Hiſtorias qvorundam, qvibus ſolô odore purgantium alvus fuit turbata, refert, imprimis qvod Gvainerius ſcribat: Ducis Sabaudiæ Medicum qvendam Catapotia ex Pharmacopoliô in manibus domum geſtaviſſe, & ab illis nihilominus ſtrenuè perpurgatum fuiſſe, qvàm ſi deglutiviſſet. Imò Viro Illuſtri â Tincturæ Solis cum Spiritu Roſarum factæ qvatuor guttis aſſumptis, vertentibus viginti qvatuor horis qvadragies ſoluta alvus, teſte Jacobô Barnero *M. N. C. Dec. I. An. 6. & 7. Obſ. 199. p. 294.*

§. 53.

A Tactu. Fortiora purgantia, vegetabilis æqve ac mineralis regni, manibus agitata & in Pilularum maſſam redacta, aliqvoties alvum ſubduxiſſe ſuô ſe exemplô didiciſſe ſcribit Johannes Andreas Stiſſerus *de Febb. intermittent. cap. 6. pag. m. 28.* Novit enim Pharmacopœæ Studioſum, qvi, qvotiescunqve Pilularum catarcticarum maſſam manibus tractaverat, Diarrhœam patiebatur ſatis gravem. Huc pertinet etiam, qvod narrat Robertus Boyle *Tentamin. Porolog. ſive de Corpor. animal. Poroſitat. cap. 3. p. m. 9.* pueros exteriùs applicatis purgari poſſe, qvibusdam â Medicis aſſeritur; eô è numerô eâqve in arte exercitatus qvispiam plerumqve ſolô ſe purgari Emplaſtrô mihi declaravit. Sed majoris adhuc momenti eſt, qvod ab ingenioſiſſimô qvôdam virô mihi narratum eſt; vix ille fidem rebus

bus ejusmodi habebat, priusqvam hanc mihi historiam referret. Rogatus ille est â qvodam rerum curiosarum studiosô, ut manum porrigeret, qvam alter manu suâ apprehendit, subtili qvodam oleô chymicô, ut postea patuit, madefactâ, adeò tamen leviter, ut qvi rogatus manum præbuerat, rem vix animadverteret, donec paulò post, motu qvodam Catharticorum propriô urgeri se sensit; alterô ad hæc subridente suspicari familiaris meus cœpit, qvid demum rei subesset, qvaterqve brevi tempore, omni absqve tormine, dolore, intemperie dejecit. De ejusmodi Pilis, oleis & ungventis laxantibus ita scribit Johannes Nicolaus Pechlinus *de Purgant. cap. 30. p. 407. seq.* Apud Erastum exemplum extat Medici Sabaudi, qvi qvoties Pilam purgantem manu fovebat, toties bellè & tanqvam a potione purgabatur. Ejusmodi Pilæ variæ celebrantur descriptiones usu probatæ, sed paucis hodie dubia fortibusque minùs conveniens medicina placuit. Unum modò novi Medicum, felicissimè etiamnum pilâ suâ utentem; Amstelædami vero Chirurgum qvoqve, qvi inductô volæ manus Ungventô officiosè purgare suos solet. Arthanitæ ungventum, fateor, Ventri inungi solet, hoc autem non ex superstitione aliqvâ, sed justâ ratione: nam cum debile sit laxans, qvàm latè & freqventer illini debet, qvod in Ventre propter superficiei amplitudinem meliùs, qvàm in manu aut Carpi contractiore sphæra fiet. Memini ego, cùm ad nescio qvos tumores Viro alicui inter cætera Olea Arthanitæ Ungventum præscripsissem ad femora inungendum, in venas proserpentibus purgativis Colocynthidis tauriniqve fellis effluviis, post varia fastidia alvum fuisse motam &c. Sic Medicus qvidam Germano-Hispanus Viennæ Matronæ Illustrissimæ â Kroneck delicatæ, & Medicamentorum sumptionem per Os omnino aversatæ, Massam Pilularum ipsis pedum plantis supposuit, ut sic purgaretur per alvum: qvod nonnullis ridiculum videbatur, juxta Wolffg. Hœfer. *Hercul. Med. Lib. 3. cap. 5. p. m. 246.* Ex Olai Borrichii Hodœ-

Hodœporico MSC. seqventem Observationem communicat Georgicus Francus *Satyr. med. 3. p. 62. sq.* Anno 1661. d. 29. Sept. narravit mihi Chirurgus meus, fuisse hîc superioribus annis grandævum Anglum, qvi globô qvodam singulari, in manum patientis insertô, solvebat pro arbitriô alvum, & remotô iterum globô, alvus puerperarum & infantum rursus sistebatur, id sibi conspectum sæpius fuisse &c. ubi plura. Radicem Hellebori Fonticulo admotam tum alvum subducere, tum vomitum qvandoqve movere, scribit Johannes Baptista du Hamel *Oper. Philos. Tom. II. de Corpor. affection. Lib. 2. cap. 3. p. m. 161.*

§. 54.

Purgatio per Coitum communicata.

Medicamenta purgantia non solum ad Venerem & Coitum stimulare, *in Spermatologia nostra Capite V. §. 20. p. 251. sq.* aliqvot exemplis probavimus, sed etiam ejusmodi vim Catharticam mediante semine per Coitum fœminis communicari, *ibid. Cap. I. §. 33. p. 39.* ex Borellô & Horstiô adduximus; qvorum ille viri meminit, qvi assumptô Medicamentô purgante Coitum statim exercuit, â qvô Uxor ejus pro illô purgata fuit; hic verò Johannes Daniel Horstius Nobilem Aureliæ in Galliâ Scorto, post horam â purgante medicamentô assumptô jusculum ferenti, inter meretricios amplexûs Coitu purgantem efficaciam insinuavit, ut ἄνω καὶ κάτω decies vehementer purgaretur. Betrandum Rozium cum semine vim & Virtutem pharmaci in uxorem transfudisse, refert Gothofredus Mœbius *Fundam. Physiolog. cap. 19. p. 482.*

§. 55.

item Lactatio.

Lactatione etiam Purgantium Medicamentorum efficaciam pusillis lactentibus communicari, Medicis atqve Obstetricibus res nota est, & secundum Gvalth. Charleton. *Oeconom. animal. Exercit. 3. de Galax. p. 31.* Medicis nil solennius est, qvàm Cathartica nutricibus exhibere, qvoties earum pumiliones purgatione opus habent: idemqve ex singulari qvadam Prosperi

Mar-

Martiani observatione luculenter constat. Is enim *Comment. in Hipp. Lib. de Nat. Pueri* Nutricis cujusdam historiam refert, qvæ cùm Pharmacum purgans manè sumpsisset, pauloqve pòst infanti admovisset ubera, eum in summum Vitæ discrimen, ex Hypercatharsi inde citò subseqvutâ, conjiciebat: ipsamet autem interea neutiqvam purgabatur.

§. 55.

Interdum etiam extrema Intestini recti pars, sive anus, vel potiùs interna Intestini recti tunica relaxatur, â statu & locô suô naturali recedit, atqve vel prominet, vel exit, vel penitùs prolabitur, ut adeò excrementa minimè pro lubitu in Intestinô rectô ad tempus retineri possint; sed potiùs involuntariè prolabantur, unde etiam hoc vitium Procidentia vel prolapsus ani Medicis vocatur, & partim â plicarum Intestini recti relaxatione, vel ejusdem musculorum, levatorum scilicet atqve Sphincteris, læsione dependet. Ad qvas variæ concurrunt causæ, v. g. in infantibus & adultis freqventes nimisqve acres & biliosæ dejectiones alvinæ, seu diarrhœæ, & inconditi infantum clamores; vel etiam difficilis fecum alvinarum siccarum & induratarum excretio, summusqve easdem deponendi conatus; item laboriosus & intempestivus gravidarum seu puerperarum fœtûs expellendi nisus, qvô in casu nonnunqvam tam procidentiam ani, qvàm ipsius uteri observare licet; nec minus ipsæ Obstetrices pro facilitandô partu sæpissimè pessimô more digitum ano immittentes, plicasqve sive internam Intestini recti membranam simul extrahentes: Porrò etiam elevatio ponderis cujusdam externi vel etiam ipsius Uteri in gravidis intestinum rectum comprimentis moles, â qvibus ipsius tunica nervea & glandulosa relaxantur. Qvò etiam primariô pertinent Calculi & Tenesmus hæmorrhoidalis, Sphincteris ani Paralysis; qvam eqvidem non extemplo, sed successu demum temporis

Procidentia Ani.

ani seqvitur procidentia: Qvales & alias Procidentiæ uterinæ causas apud Autores allegatos reperimus.

§. 56.

a Partu. Procidentiæ Ani & Herniæ umbilicalis exemplum in puerperâ annotavit Johannes de Muralto in feminâ, qvæ Annô 1681. in sedili ad pariendum intempestivè coacta infantem mortuum enixa est, partum infaustum præterea seqvente ani procidentiâ & umbilici Herniâ. Aegram mox invasit magna sitis, Appetitus verò ciborum prostratus est. Alvum decenter reposuit Muraltus, postqvam eum fotu emolliente excalefecisset; deinde ægram sellæ é lignô qvernô factæ insidere jussit, sphincterem firmavit pulveribus adstringentibus *vid. M. N. C. Dec. II. An. I. Obs. 113. p. 280. seq.* vid. etiam ejusdem *Chirurgische Schrifften Hist. 175. p. 529.* Puella triennalis Tenesmô & alvi duritie per bimestre laboravit, ut & sub dejectione excrementorum cum podice Intestini recti portio exiret, ac non nisi ex suffumigio picis sutoriæ terebinthinatæ, aliis remediis frustra adbibitis, intrò rursum recederet & stabiliretur; juxta Joh. Helwig. *Obs. 94. p. 297.* Talem Intestinorum procidentiam ex diarrhœâ refert etiam Philippus Salmuth. *Obs. med. Cent. I. Obs. 30. p. 20.* de puellâ annorum circiter qvatuordecim, qvæ cùm Diarrhœâ graviter laborasset, Tenesmus eam est subsecutus, hocqve neglectô, cùm excernendi desiderium urgeret, totum tandem Intestinum rectum cum parte Coli, ad longetudinem sphithamarum duarum & amplius fuit protrusum &c. Seqventia exempla refert Georgius Wolfgangus Wedelius *Patholog. med. dogm. Sect. II. cap. 12. p. 406.* nimirum Vir primarius hemiplexiâ cùm laboraret, hoc vitii simul reportaverat, ut, qvoties alvum deponeret, eadem procideret. Nobilis â pluribus annis ab hæmorrhoidali tenesmo & tumore simile vitium patiebatur ad ultimum usqve vitæ finem, ut prolapsum a sedibus anum cogeretur sollicitè semper ipse reponere. Illustris fœmina usa aliqvoties

qvoties Pilulis laxativis fortioribus, cum gummatibus & colocynthide acuatis, corripiebatur procidentiâ ani, cum inflammatione insigni, qvâ, non obstante omni remediorum apparatu, in sphacelum terminatâ, moriebatur. Dubitatio omnis post mortem tollebatur, ipsâ alvô conspicuâ abundè. Meminit etiam Johannes Muraltus *l. a. Schol. p. 281.* se aliqvando in uxore fabri cujusdam ferrarii tantam ani procidentiam à partu vidisse, qvæ ulnam longitudine æqvaret, qvam tamen gravissimis licet symptomatibus stipatam tandem magnô labore sanavit. Hæc tamen Intestini recti ad integræ ulnæ longitudinem procidentia Johanni Junckero *Conspect. Medicin. Tab. 88. p. 587.* fidem superare videtur, cùm tota hujus intestini longitudo vix ad dimidiam ulnam accedat. Anno 1645. à latronibus qvibusdam in Itinere occisus est Consul qvidam. Triste hoc nuncium cùm innotuisset uxori, animi in deliqvium incidit, mox ad se rediens stabulumqve transiens, ubi pecora detinebantur, ab unô eorum impetum gravem sustinuit, unde læsis genitalibus fœtum enixa est mortuum, miserè cornu bovino laceratum mox alterum impetum ventre excepit, qvi exclusioni fœtûs secundi, ast viventis, ansam præbuit. Terræ incumbentem tertiâ vice cornu suô petiit bos, & podici solutionem intulit, unde ejus procidentia gravis, cancrosa, horrenda, cum excrescentiâ Uteri. vid. Job. a Meekren. *obs. med. Chir. Append. cap. 15. p. 388. seq.* De Ani ex frigore procidentiâ seqventia refert Vitus Riedlinus, Filius, *Observ. medic. 50. p. 116.* Illis, qvi diutius saxo frigido insident, facillimè Anum prolabi, omnes Auctores Medici unanimiter testantur, nec verò sola hæc sessio, sed frigus externum qvocunqve aliô modô has partes nimium affligens hoc malum producere potest, qvod præter alia seqvens historia probabit: Iter confecerat amicorum meorum qvidam mediâ eâqve sat rigidâ hyeme; cùm autem dictas partes vestibus minùs bene munivisset, vix do-

à læsione.

à frigore.

mum rediens anum prolapſum ſenſit; cui moleſto admodum malo conveniens remedium, qvô anus in priſtinas ſuas ſedes rediit, dictus Riedlinus præſcripſit, qvod hoc eſt Ungventum:

℞ Ungvent. de Linar. ℥ij.
Lapid. Calamin. ppt.
Litharg. ana ℈j.
c. Ol. Roſar. q.ſ.f. Ungventum.

Hoc cum bis vel ter applicaſſet, malum ſtatim mitius ſenſit, vixqve eodem totô illitô, anus in priſtinas ſuas ſedes rediit. In procidentiâ ani internam potiſſimùm Inteſtini recti tunicam relaxari exemplo Viri nobilis comprobatur, qvi hæmorrhoidibus & ani procidentiâ diu qvidem vexatus & aliqvando à ſubitaneô exceſſu ipſius ani prolapſi & inflammati ſphacelum perpeſſus, perfectam nihilominus ſanitatem ita recuperavit, ut poſtea nec hæmorrhoidibus nec procidentiæ ani amplius eſſet obnoxius, annotante Gviliemô Cowper. *vid. Act. Erud. An: 1699. Januar. p. 53.* Huc pertinet etiam Obſervatio Maximiliani Preuſſii de puellâ prolapſu Inteſtini recti laborante. Prominebat ſcilicet illud ad qvinqve digitos transverſos per duas ſeptimanas, tandemqve ſponte tunica interior ſphacelata deceſſit, & reliqva inteſtini ſubſtantia iterum in naturalem ſitum reducta eſt, egregiam opem præſtante Linimentô ex Mucilagine ſeminum frigidorum, lithargyriô oleôqve amygdalarum dulcium paratô, atqve hoc pactô puella integræ ſanitati reſtituta eſt. vid. Hiſtor Morbor. Vratislav. *An. 1699. p. 115.*

CAPUT

CAPUT X.

De Rebus præternaturalibus in Inteſtinis repertis, vel per alvum excretis & extractis.

§. 1.

ORdinariè eqvidem & ſecundum naturam per anum feces alvinæ ſeu ſtercora, differentis licet, pro ratione tum aſſumptorum, tum ſtatûs morboſi, conſiſtentiæ atqve coloris excernuntur; interdum tamen conſiſtentiam naturalem planè deponere atqve lapideam duritiem induere creduntur, uti de fabrô ferrario, qvi poſt diuturnam alvi retentionem atqve Teneſmum freqventem tandem dura ſeu lapidea ſcybala rejecit, commemorat Salomon Reiſelius *M. N. C. Dec. II. An. 2. Obſ. 117. p. 276. ſq.* An autem ſcybala reverà in Calculos ſive ſubſtantiam lapideam transmutentur, vel annon æqvè in Inteſtinis, ac in multis aliis Corporis humani partibus (de qvibus in Lithologiâ noſtrâ) Calculi formari poſſint, cujuslibet judicio relinqvo; ſiqvidem ſæpiſſime ſæpius Lapides ſeu Calculos in Inteſtinis genitos, modò minores, modò majores, præter naturam per alvum excretos in Praxi Medica obſervamus, ut de illis, qvi poſt maximos qvandoqve cruciatûs ex bilis folliculô ad Inteſtina prolabuntur, atqve dehinc per anum ejiciuntur, &, certis ſignis, tam ratione coloris, qvàm ſaporis & inflammabilitatis ab aliis Calculis inteſtinalibus facilè dignoſcendi ſunt, hôc locô taceam. *Scybala lapidea.*

§. 2.

Calculorum verò per Anum rejectorum mentionem facit Zacutus Luſitanus *de Prax. med. admir. Lib. 3. Obſ. 133. fol. m. 137.* Juvenis ſcilicet qvidam excarnis ad venerem pronus nullum- *Calculi per anum rejecti.*

qve ordinem in victu observans, post immanem imi ventris dolorem unô die qvinqve lapillos durissimos, qvorum duo lentis, tres ciceris magnitudinem superabant, ad albicantem colorem declinantes, excrevit. Cessantibus torminibus post tres dies iterum cum dolore Ilium & Ventris sex Calculos egessit; post aliqvot dies iterum Calculos tres rotundos, avellanarum instar, valde compactos, cineritii Coloris, mucôqve tenaci respersos, per sedem expulit; in cujus post mortem dissectô Corpore Calculus, castaneæ formâ & magnitudine Colo Intestino tenaciter adhærens inventus est. Ibidem etiam Autor allegatus *fol. 138.* cujusdam meminit, qvi à diuturnâ Diarrhœâ non nisi excretô lapide qvadratô & tenui, ungvem digiti pollicis repræsentante, liberari poterat. Mulier qvadraginta annos nata sæpius doloribus, colico-nephriticos æmulantibus, infestata applicatum Enema summis doloribus & strepitu (ex illisu lapillorum ad fundum Canthari) rejiciebat. In examinatâ illuvie alvinâ reperiebantur lapilli septem & viginti octogeni, coloris ex flavô fusci, nigris maculis insigniti, qvorum qvilibet grana sex ponderabat, & qvales aliàs in vesicâ fellis reperiri solent. Deinde rejiciebantur diversis vicibus adhuc plures cum sabulô copiosô, instar Croci flavescente & aqvam tingente. vid. Laurent. Wolffstrigelius *M. N. C. Dec. I. An. 2. Obs. 89. p. m. 163.* Simile exemplum recenset Simon Aloysius Tudecius *ibid. An. 9. & 10. Obs. 122. p. 294. sq.* Ultra centum grandines flavas instar nucis avellanæ per secessum excrevit Celsissima qvædam Princeps, juxta Johannis Ferdinandi Hertodii Observationem *v. M. N. C. An. 4. & 5. Observ. 99. p. 103.* Vidua qvædam valetudinaria, annos viginti novem nata post atrocissimos infimi Ventris dolores per intestina excrevit lapidem, ovi columbini majoris magnitudine, verùm angulari formâ, unum, & dein partitis vicibus ultra viginti minores, triangulares, qvadrangulares, rhomboides & pentagonos, cunctos cineritii coloris tartaro similes,

miles, secundum relationem Simonis Schultzii, *l. 4. Obs. 125. p. 135. sq.* Virum qvendam, qvi lapidum qvantitatem, qvorum singuli castaneam aut glandem æqvabant, per secessum excrevit, se vidisse scribit Johannes Renodæus *de Mater. med. Lib. 3. cap. 23. p. m. 326.* Vir qvidam, cùm Thermis Badensibus uteretur, ut inde Calculi dolores, qvibus affligebatur, mitiores redderentur, insperatò per alvum lapidem albicantem fabæ magnitudine excrevit. vid. Diomed. Cornar. *Observ. medic. cap. 2. p. m. 4.* Bina ejusmodi exempla annotavit Dominicus Panarolus *Pentec. 5. Obs. 12. p. m. 148.* in qvorum alterô subjectô Calculus ob duritiem in excretione Scaphium confregit. Et in Matronâ Elisabethâ Goffredi, duos observavit lapides ab intestinis ejectos, durissimos, ponderis singulorum unius Unciæ, ex materiâ, qvam Itali vulgari Idiomate Calciarenam dicunt, ita Intestinorum mucô compactos & in superficie crustatos, ut vix malleô confringi potuissent. Virum nobilem novit Henricus Rufus, qvi qvoties alvum exoneraret, calculos inæqvales, fustigiatos, cineritios, cum excrementis dejiciebat, non dissimiles in colore & substantiâ illis, qvi per Ureterem â renibus decidunt; isti & mole & scabritie podicem transeuntes infestabant, &c. v. Lazar. River. *Obs. a Rufo communic. Obs. 4. p. m. 307.* Tres lapillos per alvum excretos annotavit Joel Langelotius, qvi horum unum, triangularem, durum & sub flavum ad Thomam Bartholinum misit, vid. Th. Barthol. *Histor. anatom. Cent. 4. Hist. 11. p. m. 230. Et Hist. 49. p. 335.* Mulierem septuagenariam Regiomonti 1656. tres per secessum mole avellanæ calculos, qvales observantur in vesicâ bilariâ, leviores, forma triangulari, excrevisse refert. Idem Autor *Epistol. medicin. Cent. 3. Epist. 59. p. 237.* Pueri decennis meminit, qvi non modò per urinas lateres & silices minores, sed etiam per alvum lapidum & silicum majora frusta excrevit. Perillustris Matrona post Pilulas ex Gummatibus Sylvii cum excrementis

lapidem

lapidem exturbavit ovi columbini formam referentem, in exteriore superficie subcinereum, & dum clavô ferreô in duas æqvales partes diffringebatur, interiùs instar crystalli albicantem & rutilantem, ita, ut qvi olim ex Ennii stercore aurum, hîc colligere potuisset gemmas, vid. Th. Bartholin. *Act. Hafn. Vol. I. Obs. 100. p. 203.* Sartor qvidam trium & septuaginta annorum, cùm An. 1682. alvum solvere, sarcinamqve tam molestè gravem deponere vellet, nihil tamen maximis etiam nisibus efficere valeret, necessitate coactus digitos etiam in auxilium vocavit, iisdemqve explorando & forando, tandem non sine maximô stupore, corpus excrementis durius tangendo invenit; adhuc igitur majori nisu & duplicatô conatu, & fœcum & corporis durioris excretionem molitus est, nec remisit, donec, non interruptis doloribus, victor tandem evaserit, calculumqve tam sævum & diuturnum inqvilinum & molestissimum hospitem excluserit. Pondus hujus calcali fuit Uncia una semis & Drachmæ tres, figura ovi instar gallinacei, constabat ex tamulis pluribus sibi superpositis, fœtidissimi erat odoris, coloris cinericii, duritie calculum Vesicæ æmulans, juxta Petrum Rommelium *M. N. C. Dec. II. An. 8. Obs. 184. p. 475. sq.* De aliâ muliere qvindecim lustra supergressâ, qvæ A. 1678. post varia symptomata tandem Calculum, validô conatu, divaricatis cruribus, stando deponebat, ponderantem Unciam unam & drachmas duas, vid. Lucas Schrœckius *M. N. C. Dec. I. An. 9. & 10. Obs. 90.* Menstruam lapidis per anum non sine gravissimis & partûs æmulis conatibus exclusionem observavit Georgius Dethardingius in Uxore cujusdam Chirurgi, qvæ qvinqvagesimum qvamvis jam annum superaverat, tributi ad instar, qvovis mense tamen talem fœtum enitebatur. Lapides excreti longitudinis Unciæ unius, latitudinis dimidiæ erant. *v. M. N. C. Dec. III. An. 7. & 8. App. p. 71.* Fœmina qvædam per aliqvot annos nephritica post medicamenta arenam rubram & frustula sabuli calculosi

alvinis

alvinis excrementis permixta in tantâ copiâ per octo continuos dies educebat, ut qvivis sibi fascinum persvaderet; secundum relationem Ambrosii Stegmanni *M. N. C. Dec. III. An. 4. Obs. 108. p. 227.* Globum rotundum tophaceum Mulier qvædam nobilis post alvi obstructionem, summâ vi & eô dolore, qvi in partu difficili excitatur, è cœcô Intestinô ejecit. vid. Jac. Holler. *de Morb. intern. Lib. 1. cap. 52. Schol. p. m. 159.* Pilam vel tophum non admodum gravem, magnitudine majorem paulò Columbæ ovô; post colicos dolores Uxor qvædam dejecit. vid. Joh. Wier *Oper. Part. 4. cap. 16. p. m. 317.* ubi idem qvoqve nobilissimo Medico Frisimelicæ obvenisse addit. Plura ejusmodi exempla in Lithologiâ nostrâ reperies. vid. etiam Joh. Rhod. *Observ. med. Cent. 2. Obs. 74. p. 90. sqq.* item Theoph. Bonet. *Sepulchret. Lib. 3. Sect. 14. f. 904. sq. Ephemerid. Acad. N. C. Cent. IX. Obs. 21. p. 25.* Mihi ipsi etiam in variis personis utriusqve sexûs post colicum dolorem tales calculos variæ magnitudinis & pollicis articulum æqvantes observare licuit.

§. 3.

Locô excrementorum, vel cum stercore qvandoqve materia pingvis atqve sebacea per alvum excernitur. *Pingvedo per alvum.* De globulis seu corpusculis pingvibus refert Lazarus Riverius *Centur. 2. Obs. 23. p. m. 121.* filiolam ætatis trium annorum excrementa valdè cruda & veluti gypsea dejecisse, in qvibus inveniebantur globuli virides instar pisorum majorum, qvi supra orbem positi, dum orbis igni admovebatur & tantillum incalescebat, statim butyri instar liqvabantur; idqve in propriâ etiam filiâ Pharmacopœum qvendam observasse addit. Mulier qvædam gracilis ac tenera, afflicta freqventiùs sive â febre tertianâ sive ab obstructô Lienê, excrevit tandem singulis diebus, qvatuordecim ampliùs menses, plurimum flavescentis adipis stercori incumbentis, instar butyri liqvefacti; sed eâ plerumqve copiâ, ut potuisset, modò qvis illum collegisset, replere aliqvot vascula.

ſcula. Carbonibus injectus edebat flammam ſatis lucidam, & remanens aliqvandiu in excretis refrigeratis concreſcebat inſtar durioris adipis. vid. Nicol. Tulp. *Obſ. med. Lib. 3. cap. 18. p. m. 216.* Qvod pariter in fœminâ ſeptuaginta annos natâ ſe obſervaſſe ait capite ſeqventi, p. 218. Globulos ejusmodi pingves, nunc plures, nunc pauciores, aliqvos Ceraſorum acidorum magnitudine, aliqvos piſorum majorum, qvi primâ facie pelliculâ qvaſi induti videbantur, curioſiùs autem explorati nil niſi pituitam conglomeratam exhibuerunt, acidum ſpirantes, in propriô filiolô ſe annotâſſe ſcribit Roſinus Lentilius *M. N. C. Dec. II. An. 2. Obſ. 152. p. 342.* Simile exemplum granorum butyraceorum, inſtar piſorum & ceraſorum, copioſè cum excrementis permiſtorum, vidiſſe ſe refert Laurentius Hoſmannus *Tr. de verô uſu & ferò abuſ. Medicamentor. Chymic. p. m. 48.* Ultra viginti conulos pingves ſebaceos, fructibus Dactyli oſſibus majores minoresqve, aqvæ fervidæ injectos liqveſcentes, puella qvædam Arnſtadienſis, tredecim annorum, obturatum per aliqvot dies vaſtum & dolorificum præ ſe gerens Ventrem, excrevit, teſte Jacobô Auguſtinô Hünerwolffiô *M. N. C. Dec. II. An. 10. Obſ. 51. p. 97. ſq.* Materiam humanæ pingvedini planè ſimilem ſingulis diebus â fœminâ qvadam contabeſcente per alvum excretam obſervavit Gothofredus Mœbius *v. Fundament. Phyſiolog. cap. 11. p. m. 226.* Fœmina qvinqvagenariâ minor poſt aliqvot dies continuatum alvi fluxum ſimul etiam plurimos virides ac pingves admodum globulos, uvas criſpas pro parte, pro parte etiam nuces moſchatas minores magnitudine æqvantes per alvum egeſſit; qvi cochleari contenti pruniſqve impoſiti haud ſecus ac butyrum, liqveſcebant, & in ignem conjecti, tanqvam Oleum, flammam concitabant. vid. Cornel. Stalpart van der Wiel *Obſerv. rar. Cent. I. Obſ. 61. p. m. 263.* ubi hujus phænomeni rationem addit: Hos, inqviens, cùm Mulier illâ nullâ tabe langveſceret, crediderim natos fuiſſe inde, qvòd, cùm

cùm passim de imbecillô Ventriculô conqvereretur, pingvibusqve delectaretur, Ventriculi fermentum jam antea debile, hisce magis obtuderit; in hæc enim difficulter agit fermentum; qvare pingvedo in Ventriculô parum immutata, ulteriusqve ad Colon Intestinum deducta, & ob motûs ineptitudinem moram ibi trahens, eodem modô, qvô sicca in ovium intestinis solent excrementa, tandem in globulos, efformata est. An. 1717. tempore vernali fœmina qvædam qvadraginta circiter annorum, ob collum admodum pingve ferèqve strumosum Empirici cujusdam consiliô per aliqvot menses usa, post varia Emplastra & epithemata, â dictô tumore aliqvatenus eqvidem liberabatur, difficilem tamen incurrebat deglutitionem, ita ut liqvida difficulter, solida verò minimè, vel cum metu suffocationis per Oesophagum detrudere posset; hinc etiam semideglutita in Oesophagô per tempus hærentia vomitu utplurimum rejiciebat. Hinc Consilium medicum implorabat, qvô etiam post aliqvot septimanas, per Dei gratiam, pristinæ sanitati restituebatur. Durante autem curâ aliqvoties materiam viridem pingvem seu sebaceam oblongam, instar Ossium Dactylorum vel minorum Cucumerum muriâ conditorum, interdum per se, interdum aliis excrementis vel pituitæ permixtam, per alvum excernebat. De qva Observatione videatur supra *Cap. V.* *Observatio.*

§. 4.

Substantiam glandulosam Uncias septem pendentem, tresqve palmas longitudine, latitudine binos digitos adæqvantem â fœminâ qvâdam qvinqve annos cum hecticâ febre dolore Ventris intolerabili laborante prodiisse refert Theodorus Kerckringius *Spicileg. anatom. obs. 56. p. m. 116. sq.* Glandulas intestinales carnosas per alvum magnis cum torminibus excrevit filiola vigesimam qvartam hebdomadam ætatis agens variolosâ, inter has glandulas qvædam fuit Unciæ unius longitudine, ac dimidiæ Unciæ latitudine, qvam cùm aperuisset Johannes Ja- *Glandulæ.*

cobus Wagnerus, ſubſtantia ejus interior carnoſa, mollis & coloris ſubatri fuit; paulò poſt dicta puellula ejusmodi glandulas decem magnis cum torminibus κάτω rejecit, inter qvas nonnullæ ſubrotundæ, inſtar ovorum minorum avium fuerunt &c. *v. M. N. C. Dec. II. An. 3. Obſ. 187. p. 367.* In cujus Obſervationis Scholiô Lucas Schrœckius aliud exemplum de virô, qvi, poſt Diarrhœam bilioſam, ſcirrhoſam & partim carnoſam ſubſtantiam, trium circiter Unciarum pondere, minoresqve poſtea alios hujusmodi tumores excernebat; qvales etiam, poſt aliqvot dies, longitudine dimidii vel integri digiti ſeqvebantur, ita ut conſimilium corporum, qvantum adſtantes obſervarunt, numerô viginti qvinqve, & pondere Uncias qvatuordecim æqvantia, fuerint ejecta. Vir qvidam militaris ex caſtris redux per ſemeſtre ſpatium pertinaci Dyſenteriâ laborans nonnunqvam corpora teretia inſtar glandularum, hic atqve illic exili foramine perforata, friabilia, inodora, magnitudine variâ, ſed pleraqve molem ac figuram fructus corni habentia per alvum excrevit, v. Joh. Muys *Prax. med. chir. Decad. II. Obſ. 10. p. m. 392.* Cornelius Stalpart van der Wiel poſt continuos aliqvot dierum dolores ventrisqve tormina, non ſine animi deliqviis, ſumptô leni purganti Glandulam qvandam excluſit Nucis Moſchatæ minoris magnitudine, â qvô tempore tormina & dolores evanuêre, uti refert *Obſ. rarior. Cent. poſter. Obſ. 24. p. 259. ſq.* in cujus Obſervationis Scholiô plura reperies. Filiolus trium menſium in gravisſimos eosqve continuos incidebat dolores, â qvibus tamen poſt plurimorum globulorum, intus putridorum & ſanioſâ materiâ refertorum, exteriùs verò membranâ qvadam obductorum excretionem ſanitati reſtitutus eſt, v. Jo. Schenck. *Obſ. medic. Lib. 3. fol. m. 393.* Ancilla qvædam ruſtica poſt maximos dolores ejecit molem pugno æqvalem, qvam pede conterens repletam vidit globulis, ceraſorum qvaſi nucleos referentibus, membranæ incluſis. vid. Eliæ Camerar. *Diſſert. phyſ. med.*

med. Turinenſ. Epiſt. I. p. 99. Mercator Genevenſis bilioſus & melancholicus Icterum & febrem paſſus in tabem deducebatur, cùmqve nulla videretur affulgere ſalutis ſpes, Veſicas & cyſtides ſibi invicem connexas & concatenatas humore qvodam pultaceô repletas, ovi columbini magnitudinem æqvantes, majores qvasdam, alias minores, tantâ copiâ, certis tamen intervallis per alvum excrevit, ut implendæ pelvi ſufficere potuiſſent. Excretis autem illis ſacculis ab Icterô & febrium recurrentium inſultibus liber evaſit, & â febre lentâ, qvâ ſenſim conficiebatur & contabeſcebat, poſtea ſanus degebat. vid. Thom. Bartholin. *Epiſtol. medic. Cent. IV. Epiſt. 96. p. m. 490. ſeq.* Mercatoris cujusdam filiolus annum agens ſecundum ab initiô vitæ ſemper obſtructionibus erat obnoxius, omnibus conſvetis absqve emolumentô adhibitis. Tandem ex improviſô per ſeceſſum excrevit maſſam carneam, inſtar renis vervecis, in cujus mediô conſpicuus erat locus, qvô inteſtinis adhæſit, juxta obſervationem Gottofredi Chriſt. Winckleri *M. N. C. Dec. I. An. 6. & 7. Obſ. 97. p. 157.* *Maſſa carnea.*

§. 5.

Membranoſum corpus per alvum excretum annotavit Nicolaus Gvilielmus Beckers *M. N. C. Dec. I. An. 4. & 5. Obſ. 68. p. 56. ſq.* ſcilicet vidua qvædam, annorum qvadraginta, de ulceroſô Ilei dextri, tempore dejectionis alvi præſertim, ſæviente dolore conqverebatur, poſt Decoctum autem abſtergens, per octo dies continuatum, corpus membranoſum digiti majoris longitudinem & latitudinem adæqvans, patulum & eroſum ab unâ, ab alterâ verò parte clauſum, triplici tunicâ, tenui, carnoſâ ac rugoſâ conſtans, geminum qvaſi inteſtinum cœcum referens, exiguô cum cruore, per alvum dejecit, &c. Membranam tenuem, valde longam, & qvidem palmorum viginti longitudinis, & paulò poſt alteram palmorum octo longitudinis, â vinitore ejectam obſervavit Franciſcus Valleriola *Obſ. 9. p. m. 96.* Ma- *Membrana.*

 trona

trona nobilis, ultra qvàm qvinqvagenaria, nunqvam tamen mater, post affectum Dysentericum de continuô dolore lacerante, non tamen æqvè semper affligente, ad lævam subter spurias è Costis, ad ingvina nonnunqvam, interdum subter Stomachi peripheriam versus dextrum sese protendente conqverebatur. Hic dolor ubi per sex hebdomadas vellicârât, tunc præcordiorum & internecina seqvebantur deliqvia; Vita enim qvasi somnô sepulta, vox exilissima, sudor frigidus, instantaneæ mortis præludia aderant, sic ut se terrificos qvosvis dolores perpeti malle, qvàm istas anxietates, affirmaret. Hæc Tragœdia cùm dies paucos luderetur, diversæ magnitudinis Membranæ, plures pauciores, cum vel sine cruore per alvum secedebant, qvæ siccatæ pelliculas è vesicâ suillâ torridâ mentiebantur; qvales membranæ post intervallum emortuali anxietate denuò succedebant &c. annotante Rosinô Lentiliô *M. N. C. Dec. III. An. 3. App. m. 88. seq.* ubi hunc affectum ab abscessione valvularum conniventium membranacearum Intestini Coli, ab acrimoniâ humorum dictas glandulas successivè exedentium & â parte sanâ seu internis Coli parietibus decerpentium oriri putat. De Membranis per anum secedentibus seqventem Observationem refert Conradus Bertholdus Behrens *ibidem Obs. 34. p. 77. seq.* Virgini post octiduanam Diarrhœam qvippiam ex anô propendebat, qvod aliqvoties digitis repositum, semper iterum prorumpebat, dimidiæ spithamæ longitudine, crassitie & rotunditate digitô haud absimile, siccitate verò & duritie instar baculi, colore nigrum, donec deniqve, cùm reponi non posset, egesturienti in Cloacam inopinatò deciderit. Exin frusta qvædam membranacea sicca digitum transversum lata, longitudinem verò æqvantia aliqvot dejiciebat, alternisqve diebus cum dolore dorsi & abdominis, imprimis circa hypogastrium & umbilicum, qvâ in regione simul contractionem aliqvam percipiebat, &c. De Intestini tenuis parte per anum exclusâ vid. Georgius

Fran-

Francus de Frankenau *M. N. C. Dec. III. An. 5. & 6. Obs. 177. p. 409. seq.* Integram illam tunicam qvæ Intestinum rectum intus obvelat, intra octidui curriculum per inferiora ita excrevit Christianus Helmerus, ut illa non confestim in pelvim propelleretur, sed firmiter podici adhærescens ante exactum biduum inde convenienter separari neqviret. v. Nicol. Tulp. *obs. med. Lib. 3. cap. 17. p. m. 214. sq.*

§ 6.

Solent etiam alia præternaturalia per alvum excerni qvæ nonnunqvam satis diu in Corpore latuêre v. g. Glandis plumbeæ exemplum recenset Ambrosius Paræus *Lib. 24. cap. 19. fol. m. 567.* scilicet Miles qvidam vulnus in ventre accipit, manuariô tormentô inflictum, inter umbilicum & iliâ, è qvô glans à sedulò vestigantibus Chirurgis reperiri nec extrahi poterat; qvâ de causâ vulneratus gravibus & torminosis doloribus conflictatus est, donec nonô demum post vulnus die glandem per anum excrevit; atqve dehinc intra tres hebdomadas planè convaluit. In obsidione Naschovianâ plumbeus globulus vi majoris bombardæ Os cujusdam militis officialis ingrediens lingvam suô impetu tangebat, contrahebat, seriem dentium inferioris maxillæ destruebat, perqve gulam demissus, interjectis qvinqve dierum intervallis, beneficiô lenioris medicamenti per alvum dejiciebatur, vid. Thom. Bartholin. *Histor. anat. Cent. 6. Hist. 98. p. m. 376.* Anno 1682. homo sortis mediocris, postqvam Paduæ bene jentâsset, rus tetendit; mediô itinere ex insidiis bombardulâ impetitur, & globus non procul ab umbilicô abdomen penetrat, non autem transit; sauciatus ad Chirurgum defertur, qvi vulnus stylô explorat, globi autem nulla sentit vestigia; vulnere deligatô patientem qvieti & diætæ committit. Die abhinc tertiô infirmus ad sedem cogitur, globumqve unà cum excrementis egerit, ac brevi dein convalescit. In congressu medicô, Romæ apud Brassavolam haberi so- *Glans plumbea.*

ri solitô, post varias super hunc Casum agitatas qvæstiones, tandem hæc placebat resolutio : sclopetum, qvô globus fuit jactus, erat parvum ideoqve ad transfodiendum non satis efficax; Instrumentum lædens fuit globus rotundus, qvi postqvam abdomen transiit allisit ad Intestinum excrementis spissioribus refertum, illudqve cooperante leni fæcum resistentiâ non disrupit, sed fibras & funiculos ejusdem nerveos à se invicem disjungendo in illud penetravit, tandemqve in crassioribus excrementis qvievit, ac demum cum his per anum exiit, fibris interim sese iterum contrahentibus factumque foramen absqve sanitatis dispendiô occludentibus, secundum relationem Alardi Mauritii Eggersdes. *M. N. C. III. An. I. Obs. 10. p. 19. seq.* Qvò pertinent etiam globuli plumbei minores & majores, qvi qvandoqve in contumaci alvi obstructione & Passione Iliacâ deglutiri solent; qvale exemplum recenset Georgius Hieronymus Velschius *Hecatost. II. Obs. phys. medic. 33. p. m. 19.* de Muliere, qvæ ex Omphalocele Ileô laborans intra duodecim horas tribus globulis deglutitis, è plumbo, non liqvatis, sed tornô affabrè concinnatis, qvorum maximus dragmam pendebat, curata est, Omphalocele eâdem operâ mox disparente. Hic ultimò deglutitus, primus alvô rejectus est. Secuti demum duo minores, qvi priùs assumpti erant. Qvidam ex Castanearum crudarum ingluvie multâ in omnimodam incidit fæcum retentionem, ita ut ventris tumore doloreqve immani oppressus circa umbilicum globulum, veluti sphæram, habere videretur ab implicitis & circumvolutis Intestinis enatam. Huic, cùm in agone esset, & frigidô sudore madidus, stercus per os ejiceret & omnia medicamenta expertus incassum esset, duodecim parvas pilulas plumbeas, qvibus Sclopetarii ad enecandos passeres utuntur devorandas dedit Zacutus Lusitanus, qvibus dolor aliqvantisper conqvievit, sed post tres horas iterum increvit; cùmqve hic iterum octodecim pilulas propinaret, fæces

ces reddidit & injectô Clystere ex aqvâ Vitæ & Urinâ pueri â dolore immunis evasit. vid. Zacut. *de Prax. med. admir. Lib. 2. Obs. 34. fol. m. 49.* Vir Juvenis viginti qvatuor annorum post febrem Passionem Colicam & alvi contumacem obstructionem patiebatur, cui Melchior Fribe Globulum plumbeum, præter propter duas drachmas ponderantem, cum drachmâ unâ Mercurii vivi illitum & probè obductum, & ne fauces læderet aut Ptyalismum excitaret, massâ farinaceâ (Oblaten dicta) artificiosè involutum degludiendum ordinavit. Finitis post globulum sumptum tribus horis præmittebat nonnullos crepitûs cum levamine, horâ verò qvartâ duabus subseqventibus dejectionibus, ultra sex libras materiæ peccantis variegati coloris cacavit, sine noxâ tamen, juxta verba Melchioris Fribe *M. N. C. Dec. I. An. 3. Obs. 96. p. m. 155. sq.*

§. 7.

Frustum bombarda ænea.

Virginem, vietoris filiam, frustum trium librarum, sive octo & qvadraginta Unciarum, de bombardâ æneâ, cum suis Characteribus sive literis simul cum angvillâ, suis secundinis obvolutâ, per alvum excrevisse, si credere fas est, ex Cornelio Gemma recenset Johannes Baptista van Helmont *de inject. Materialib. §. 6. fol. m. 366.*

§. 8.

Sagitta ferrum.

Sagittæ ferrum barbatæ figuræ duorum digitorum latitudinis in qvodam seditiosô tumultu rustici dorso impactum post biennium secundum Intestina delapsum juxta alvum sensim podicem secuit, viamqve sibi ad exitum fecit semiexesum, juxta Alexand. Benedict. *de Partib. Corpor. human. seu Anatom. Lib. 3. cap. 9. Oper. f. m. 597.* v. etiam ejusd. Observationes medicinales, Remberti Dodonæi Observationibus annexas *p. m. 303.* Eandem Observationem, etiam refert Ambros. Paræus, in eô tamen differt, qvòd ferrum illud, qvamlibet hamulatum secundô mense per anum prodiisse dicat. v. Ambr. Paræi *Lib. 24. cap. 19. fol. m. 567.*

§. 9.

Nummus æneus. Devoravit puer octo annos natus æneum qvoddam Numisma, qvod puer nullâ perceptâ noxâ gracilis redditus post elapsum annum cum excrementis egessit, exiguum tamen & ita consumptum, ut omnibus admirationi esset, juxta Amat. Lusitan. *Curat. medicinal. Cent. 2. Curat. 69. fol. m. 192.*

§. 10.

Acicula. Aciculam grandiusculam deglutitam post Convulsiones & alia horrenda symptomata decimô qvartô die per alvum egerebat ancilla qvædam annos octodecim nata, teste Gvil. Fabriciô Hild. *Obs. chirurg. Cent. I. Obs. 34. fol. m. 30.* Cùm autem pessima illa aciculas in magnâ sæpe qvantitate, qvandoqve etiam per totam noctem inter dormiendum in ore tenendi consvetudo sexui præsertim seqviori nimis sit famliaris, pro dehortatione atqve terrore, symptomata ab allegatô Autore recensita annectere placet: Videlicet triduo eqvidem post deglutitionem ancilla dicta nullum sentiens dolorem aciculam jamdudum per secessum dejectam fuisse sperabat, sed decepta fuit misera illa. Qvartô enim die primò in fundô Ventriculi, mox qvoqve circa pylorum exortus dolor & cruciatus adeò vehemens & acerbus, ut dies noctesqve exclamare & ululare coacta fuerit. Sextô die â morbô inceptô vocatus Fabricius ipsam invenit phreneticam, cum ardentissimâ febre, lingvâ aridâ, vultu inflammatô, mente adeò captam adeoqve furiosam, ut neminem agnosceret, nec cibum & potum exposceret. Convulsiones Colli, brachiorum & crurum maximæ & horrendæ aderant. Aliqvando sese ex unâ in alteram partem lecti tali impetu projiciebat, ut tres viri, qvantumvis robusti, vix illam tenere possent. Exclamabat, ululabat & manibus ventrem non aliter, qvàm si ipsum dilacerare voluisset, tractabat, & potiùs â Dæmone obsessa, qvam morbô laborare videbatur. Cùm verò aliqvando per horam integram aut circiter ita vexata & convulsionibus horribilibus,

ribilibus, cum incredibili cruciatu ex unâ in alteram partem agitata & fatigata esset, conqviescebat paulisper & tanqvam semimortua jacebat. Rursus & repente priora symptomata eam invadebant, donec tandem, uti dictum, decimô qvartô die aciculam egereret &c. Magnas qvoqve molestias ex acu deglutitâ sensit ancilla qvædam, freqventiori avenæ decorticatæ lacte coctæ usu tandem sopitas, acu κάτω prodeunte. v. Georg. Detharding. *M.N.C. Dec. III. An. 7. & 8. Append. p. 70.* De puellâ decenni, qvæ intra spatium duodecim aut qvindecim dierum plus qvam qvinqvaginta aciculas, ante aliqvot annos deglutitas, per anum emisit, vid. Pinetus in Nicol. Blegn. *Zodiac med. Gallic. An. 2. Mens. April. Obs. 4. p. m. 88.* Item aciculam deglutitam atqve post aliqvod tempus semiconsumptam per podicem dejectam observavit Johannes Muraltus *Oper. chirurg. Histor. 129. p. m. 389.* Leidæ qvondam puellus qvidam parvulus continuò acus & aciculas cacabat, imò à matre suâ in sedili suô pertusô, præsentibus Prætore & Scabinis, depositus talia excernebat: Anus qvædam rustica de fascinatione hac accusata atqve etiam in carcerem conjecta est. Sed ubi Magistratus infantem â matre suâ semovit, & seorsim in curiâ servari jussit, talia amplius non cacavit: Mater nimis increpata fallaciam suam & odium in prædictum anum confessa ac publicè virgis cæsa & urbe ejecta fuit. vid. Isbrand. Diemerbrock in Joh. Baptist. Lamsweerde *Append. ad Job. Scultet. Armament. chir. obs. 1. p. m. 212.*

§. 11.

Ensis mucronem, tres digitos longum, deglutivit Morio qvidam, eum duodecimô post die, qvanqvam ægerrimè, per anum reddidit, vid. Ambros. Paræi *Oper. Lib. 24. cap. 19. f. m. 569.* Et Hieronymus Montuus *Anasceb. Morbor. Tom. 3. Lib. 1. cap. 16. p. m. 353.* refert, se pharmacis fortiter purgantibus, jussu Henrici, Christianissimi Regis, Morionem qvendam, qvi in Ludô gladiatoriô coram & ipso Montuô cuspidem ensis fracti acutissi- *Ensis mucro.*

 mam

mam & dodrantalem arreptam confestim deglutiverat, feliciter liberasse.

§. 12.

Forfex. De forfice deglutitô seqventia recenset Langeus, Medicus Lexoviensis: Qvidam Convulsionibus epilepticis prehensus deglutivit forficem acutissimum, qvatuor pollicum longitudinis, duorum cum aliqvot lineis latitudinis, qvem uxor intra dentes intruserat; movendiô autem exactô per inferius guttur illum expulit; nullô tamen, totô illô temporis spatiô, incommodô exinde ortô. vid. Nicol. Blegn. *Zodiac. Medic. Gall. Mens. Jul. Obs. 8. p. m. 147.*

§. 13.

Adamas. De Juvene viginti annorum aurifabrorum arti deditô, qvi Adamantem aurô cingendum, dum alveolum adhuc latiorem reddere allaboraret, ori immissum inopinatò deglutiebat atqve post aliqvot dies alvum solvens eundem fecibus permixtum iterum ejecerat, Observationem Johannis Henrici Hottingeri *ex M. N. C. Dec. III. An. 9. & 10. Obs. 97. p. 180.* jam supra *Cap. 5. §. 36.* recensuimus.

§. 14.

Ossa. Officula parva multa, qvalia Gallinarum pedum digitos construunt, post longum tempus rejiciebat mulier qvædam colicô dolore afflicta. vid. Pelic. Plater. *Observ. Lib. 3. p. m. 899.* Officulum undiqve peracutum & satis magnum devoratum septimô tandem die mulier egessit. vid. Gvil. Fabric. Hild. *Cent. I. Obs. 32. p. 44.* Stupendam Ossium per alvum excretionem annotavit Henricus Oldenburgius in qvodam Parisiis commorante, qvi postqvam integri biennii spatiô diros circa umbilicum dolores, pulsu violentô & perqvam gravi pondere sociatas pertulisset, tandem per sedes veri animalis ossa, non nisi per intervalla tamen, excrevit. Dixit ipse, se triginta vertebras, integras, ritè formatas & perforatas, duas homoplatas, Os Cranii,

nii, aliqvot Costas, Ossa femoris, pedum &c. pleraqve fracta & caridosa ejecta possidere. *v. M. N. C. Dec. I. An. 3. Obs. 126. p. 200.* & Joh. Schenk. *Obs. med. Lib. 3. fol. m. 394.* ubi particulam costæ spuriæ, palmæ unius longitudine per alvum egestam adducit. Huc pertinet etiam Observatio Johannis Langii *Epistol. medic. Lib. 2. Epist. 39. p. m. 670.* Civis ex Oppidô Eberbach uxor fœtum viventem aliqvot menses in uterô gestaverat, & cùm jam tempus enixùs appeteret, ubera ejus prius turgida lactis aqvosi rore madebant ac decrescebant: nec puer in uterô subsiliit, qvæ signa fœtum mortuum testabantur. Tandem fœtus in matrice computruit: cujus de cruribus & cerebello Ossa denigrata & carie obsita, incredibile dictu, sed verum, cùm mulier ob Intestini exulcerationem alvi profluviô laboraret, tandem annô decimô non per vulvam ostiola, sed per anum excrevit. Alia mulier ultra annum gravida, revolutô jam annô, unà cum lotiô primùm digitorum articulos excrevit, ac sensim alia majora ossa tibiam, radium, costas, & id genus alia per posticum excrementis emisit, tandemqve secundô â parturitione annô, maximos antè perpessa labores calvariam totam cum cubitô, costis & aliis aliqvot ossibus ejecit, teste Balduino Ronseo *Epist. 1. p. 11.* ubi aliûs adhuc fœminæ meminit, qvæ cùm totum annum fœtum in uterô gestâsset, consumptâ tandem carne, osseam illam compagem excrevit. Cùm vetula qvædam venefica manu ventrem puerperæ tetigisset, puerpera sex mensibus peractis gravissimos cruciatûs circa ventrem inferiorem sentire cœpit, tandemqve cùm alvum excernere vellet, spinas, ossa, ligni frustula & multa alia per ventrem inferiorem rejecit, & â torminibus liberata est, uti ex Codronchio refert Antonius Deusingius *Differt. de Morbor. qvorund. superstit. origin. & curat. §. 59. vid. Fascic. Differt. select. p. m. 53.*

§. 15.

Segmenta Costarum cetacearum admodum tenuia longitudine *Costa cetacea.*

tudine autem circiter minimi digiti per annum emisit puella decennis teste Pinetô *vid.* Nicol. Blegn. *Zodiac. med. Gall. An. 2. Mens. April. Obs. 5. p. m. 88.*

§. 16.

Dens suillus. Dentem suillum fortè cum Oleribus deglutitum post biennium per alvum excrevit faber ferrarius, juxta Thomam Bartholinum, *vid. M. N. C. Dec. I. An. 2. Obs. 74. p. m. 134.*

§. 17.

Nuclei Cerasorum. Cerasorum Nucleos per alvum egeri, cuilibet notum; annotavit tamen Cornelius Stalpart van der Wiel *Obs. rar. Cent. I. Obs. 64. p. m. 273.* nucleos Cerasorum in Intestino Colô per sex circiter menses latentes demumqve per alvum exoneratos, & qvidem in Cive Hafniensi, qvi Mense Januariô tales nucleos excrevit, præcedentis anni æstate haud dubiè deglutitos, cùm postea idem alia cerasa, sive recentia, sive aliô qvovis modô præparata conditaqve non comederat. *Prunorum.* Prunorum Officula germinantia tam per os, qvàm per alvum rejecta annotavit Alardus Hermannus Cummenus *M. N. C. Dec. I. An. 3. Obs. 109. p. m. 178. sq.* Scilicet Rusticus A. 1671. de insigni Nauseâ & Inappetentiâ, crebris itidem Lipothymiis recurrentibus, adeò vexabatur, ut animam agere judicaretur, maximè â pastu; post assumtam autem unicam Oxysacchari vomitorii dosin tria prunorum officula nucleis reclusis germinantia excludebantur. Et Venator Saxo-Coburgicus diuturnâ alvi obstructione laborans ab injectô Clystere fortiori aliqvot rejecit Prunorum officula, nucleis reclusis progerminantia, paulò post fatis cedens. Rusticus diu punctionibus Ventriculi laborans post purgationem dejecit nucleum pruni, germen qvi extrusit articuli digiti longitudine, juxta observationem Christophori Roesleri. v. *M. N. C. Dec. I. An. 3. obs. 343. p. m. 552.*

§. 18.

Stramen. Post medicamentum purgans Sartoris Bregensis filius puer circiter

circiter duodecim annorum variis convulſionibus laborans per alvum ſtramen corruptum & ſemiputridum, per unum & alterum diem dejiciebat, & per ipſius os ſtraminis culmus integer adhuc longior qvartâ ulnæ partè egrediebatur, juxta Obſervationem Danielis Winkleri *vid. M. N. C. Dec. I. An. 6. & 7. Obſ. 31. p. 64.*

§. 19.

De mirabili ſeminum per alvum excretione, obſervationem raram annotavit Johannes Baptiſta a Lamzweerde *Append. ad Joh. Scultet. Armament. chirurg. Obſ. 1. p. m. 209.* Videlicet Anna Vos, animoſa virgo Deo ſacra, ſoror celebris Poëtæ Johannis Vos, macilentô Corporis habitu, in calore excedens, novercalibus Uteri affectibus paſſim obnoxia, in acutam febrim continuam atqve poſt hanc curatam in Iſchuriam, lumborum torturâ gravatam, incidit, contra qvam doctus Lamzweerde diuretica & detergentia, & inter alia Potionem Terebinthinatam cum ſale ſuccini propinabat. Qvâ qvater animoſè abſortâ, bis cum Croci granis decem, miſeriæ finem aſſeqvebatur ægra. Tanta enim fiebat naturæ perturbatio per alvum & veſicam cum clangore, ut dormientes in infimâ domô è ſomno excitaret. Qvam qvidem portentoſam Inteſtinorum exploſionem qvilibet circumſtantium Medico domum vix intranti cum ſtupore referebat, arenam albam & mucoſum filamentum acus inſtar in ureteribus induratum & efformatum oſtendendo. Hæc omnia obſervatu digna ipſius expectationem non explebant, qvia calculum inteſtinalem conceperat. Qvapropter alvi fæces examinandas imperavit; cui etiam veſperi redeunti binas pateras ſeminibus, per alvum excretis & in alvi fæcibus repertis, Mulier clinica oſtendebat. Hæc ſemina a Godofridô Blœmart Ultrajecti terræ, proprio vaſe collectæ, mandata, lolium, Burſam Paſtoris & Naſturtium produxerunt. De Semine Hyoſcyami cum aliis rejecto vide paulo infra.

Semina.

§. 20.

§. 20.

Capilli. Materiam qvandam in multos veluti muliebrium Capillorum glomos congestam certis anni temporibus per alvum excrevit celebris apud Antverpienses causarum Patronus, v. Carol. Cluf. *Annotat. in Nicol. Monard. Exotic. fol. m. 350.* Conspicuam qvantitatem crinium convolutorum, illam referentium lanuginem, qvâ bombycum capsæ sericeæ ovales obsitæ sunt, per alvum dejecit Juvenis nobilis Polonus Plicâ laborans. v. Act. Medic. Berolinenf. *Vol. IV. p. 71. sq.* Ex filiæ fascinatæ alvô, post diros excernendi conatus, Mater ipsius extraxit Crines eqvinos, funis ad instar pollicem crassitie æqvantis, pedeqve Gallicô longioris, arctè convolûtos, qvorum extremitati Lacerta adhæsit, magna, longa & vivax, brevi tamen disparens, v. Ephemerid. Acad. N. C. *Cent. VII. Obs. 26. p. 66.*

§. 21.

Corium. Corii frustum Civis & Sutor Coloniensis inter confabulandum ore continebat, qvod, illô præ risu hiante, gutturi se insinuavit & infixit. Provocavit statim Vomitum, sed neqve regerere neqve deglutire potuit, qvapropter homo ille propemodum suffocatus est. Tandem vocatus Gvilhelmus Fabricius stylô argenteô incurvô corium ad capacitatem Stomachi depulit, qvod post semestre spatium per alvum egessit. v. Gvil. Fabric. Hild. *Cent. I. Obs. 31. oper. fol. m. 29.*

§. 22.

Varia. Varia insolita v. g. sqvamas & spinas piscis, semen Hyoscyami, particulas lignorum ac ramenta lapidum, particulam de pelle ovinâ, vellere adhuc vestitam, per alvum dejiciebat mulier qvædam, qvadraginta qvinqve vel circiter annos nata, cum crudelissimis Intestini recti doloribus adeò detenta, ut commodè nec sedere nec etiam in dorsô dormire posset, juxta relationem Johannis Bilgeri vid. Gregor. Horst. *Oper. med. Tom. II. Lib. 5. obs. 15. fol. m. 278.* Plumas, lapillos, filum & stramen per alvum

alvum excrevit rustici puellus decem circiter mensium ætatis, graviter laborans & à qvindecim diebus Ventrem non exonerans, teste Gvilhelmo Fabricio *Cent. 3. obs. 75. fol. m. 257. seq.* Varia ferramenta ab incantatione per alvum rejecit puella qvædam annos octodecim nata: vid. Martin. Ruland. *Curat. empir. Cent. 4. Curat. 15. p. m. 242. 244.* Spinas, Ossa, ligni frustula & alia per alvum excrevit mulier qvædam gravida, v. Georg. Abrah. Mercklin. *de Incantat. Cas. 41. p. m. 133. sq.* Qvidam Pastor à leni purgante primô ultra qvinqvaginta habuit secessus, seqventi autem nocte tormina sensit intolerabilia, & egessit per alvum Capillos, arenas, Vitri fragmenta & semen, semini Hyoscyami respondens; hocqve malum per aliqvot menses perseveravit, usqve dum vitam cum morte commutaret; qvod ex ipsius filii ore ad Philippum Jacobum Sachsium a Lewenheim Annô 1670. perscripsit Christianus Fridericus Garmannus. *vid. ejusd. Epistol. Centur. I. Epist. 68. p. m. 291.* Ultrajecti puellus ossicula, ungves pedum eqvorum, fragmenta pannorum laneorum, glomeres capillorum muliebrium aliaqve similia alvô excludebat: â parentibus etiam mulier aliqva de fascinô fuit accusata: Magistratus verò puellum per duas circiter septimanus â matre separatum in curiâ servari jussit, qvô totô tempore nihil simile cacavit. Erupit fraus, & parentes privatim in Curiâ virgis cæsi sunt, vid. Joh. Bapt. Lamzweerde *Append. in Joh. Scultet. Armament. Chirurg. Obs. 1. p. 212.* Item puella qvædam mira & portentosa, scilicet lumbricos terrestres, millepedes, erucas, lacertas vivas & mortuas, ranarum coxas, ascarides, excrevit, teste Rolando Sturmio, *ibid. p. 214.* Uxor Aurifabri Erfurtensis, qvinqvagenaria, macra & fusca, cætera sana, plaustrô vehitur ad vineas, eodemqve ex iis revehitur; acutissimos subitò sentit in abdomine & circa ingvina dolores, defertur in lectum, nulla dolorum intermissio, nulla remissio; per qvatuor annos affixa lecto jacet, excernit interea temporis per alvum, præcedenti-

bus doloribus immaniſſimis, res varias, ut fila ſerica rubra, nigra, officula varia, lapides, ariſtas, ligna. Habetur pro incantata; tandem tabe conſumpta moritur. In diſſectæ Ventriculô & Inteſtinis nihil inveniebatur. Veſica autem erat ſphacelô correpta, conſtricta & exulcerata & continebat Calculum magnitudine ovi gallinacei, rotundum & echinatum &c. juxta Obſervationem Auguſtini Hermanni *M. N. C. Dec. I. An. 2. Obſ. 171. p. 269. ſeq.*

§. 23.

Vermes. Varios vermes, tam teretes, qvam lumbricos latos, & aſcarides pluresqve eorundem ſpecies per anum excerni præter qvotidianam experientiam teſtabuntur exempla in Helmintologiâ noſtrâ adducenda. *Serpens.* Serpentem autem minimi digiti craſſitiei & decem pollices longum puer qvidam Monſpelienſis alvi cruciatibus diſtortus ejecit, qvem Gilbertus Pharmacopola Monſpelienſis Vitro incluſum & aqvâ imperiali conditum curioſis aſſervavit. vid. Petr. Borell. *Obſ. med. Cent. I. Obſ. 38. p. m. 32.* Puella qvædam pallida ſemper de Ventris dolore conqverebatur, cumqve die qvadam ante menſam ſtans juſculum inteſtinorum vervecis cum acetô acri præparatum comederet, ſerpens vivus e corpore puellæ per inferiora prorupit, qvi ab adſtantibus eſt occiſus vid. Joh. Schenck. *Obſ. med. Lib. 3. fol. 337.* Serpentem cœrulei coloris poſt varia ſymptomata & adhibita medicamenta, imprimis mercurialia, per alvum dejecit vidua qvædam paupercula, juxta Obſervationem Johannis Chriſtiani Frommanni *M. N. C. Dec. I. An. 6. & 7. Obſ. 190. p. 262. 267.* Matrona qvædam nobilis ab uſu ſucci Verbenæ depurati poſt paucos dies lumbricum ejecit hirſutum, pede longiorem, craſſum, caudâ bifidâ, qvem ipſa Colubrum nominavit, teſte Nicolaô Monardô *ſimplic. med. Hiſtor. cap. 73.* vid. Carol. Cluſ. *Exotic. fol. m. 349.* Poſt veteramentorum fumum trajectorio in corpus hauſtum viperam non parvam per anum egreſſam obſervavit

vavit

vavit Marcus Gattinaria. vid. Petr. Andr. Matthiol. *Comment. in Dioscorid. Lib. 2. cap. 42. fol. m. 281.*

§. 24.

Angvillam vivam per posteriora â puellâ annum qvindecimum agente post maximos cruciatûs ejectam ex Corneliô Gemmâ recenset Daniel Sennertus *Pract. Medicin. Lib. 6. Part. 9. cap. 3. p. 392. seq.* item Georg. Abrah. Mercklin. *de Incantat. Cas. 5. p. m. 51.* Martin. Del-rio *Disqvisit. magic. Lib. 3. Part. I. Qv. 4. Sect. 5. p. m. 424.* De Nauta, qvi vivam aliqvando angvillam voravit, & integram vivamqve alvô reddidit, vid. Chr. Franc. Paullin. *de Angvill. Sect. I. cap. 3. p. m. 101.* vid. etiam Georg. Franc. *Satyr. VIII. §. 8. p. 163.* item supra *Cap. V. §. 47.* *Angvilla.*

§. 25.

Medicus Anglus è Galliâ redux spatiô septendecim dierum nihil præter caseum & aqvam vitæ assumere potuit unâ cum biscocto: ê navi excedens assumsit Clysterem, qvi eduxit maximam qvantitatem Cochlearum, uti ex Monconnys Itinerariô Anglicanô refert Philippus Sachs a Lewenheim *Schol. in Obs. 163. M. N. C. An. 2. p. m. 261.* Qvatuor Cochleas seu domiportas vivas puer tres annos natus præviis doloribus atrocissimis per alvum ejecit, teste Johanne Georgio Hoyero *Ephem. Acad. N. C. Cent. VII. Obs. 77. p. 184.* *Cochlea.*

§. 26.

Limacem in dorsô nigerrimum cum lineâ albâ â capite ad caudam usqve, in parte verò inferiore album, circa collum punctulis rubicundis & in capite qvatuor cornibus ornatum â puellâ qvatuor annos circiter natâ cum aliis vermiculis rejectum observavit Stephanus Blancardus, *vid. ejusdem Collectan. med. phys. Cent. I. Obs. 83. p. m. 113.* Rusticus qvidam sumptâ potione purgante & anthelminticâ animal qvoddam, Limacem vivum & griseum referens alvô excrevit & â dolore, qvem per triennium ferè circa Ventriculum persenserat, statim con- *Limax.*

 valuit,

valuit, vid. Joh. Nicol. Bininger. *Observ. med. Cent. 5. Obs. 63. p. m. 563.* Limaces magnos rubros, cornutos, vivos, repentes secessu ejecit adolescens qvatuordecim annorum. vid. Georg. Abrah. Mercklin. *De Incantat. Cas. 8. p. m. 67.*

§. 27.

Eruca. Erucas qvinqve post pilulas exhibitas rejiciens nobilis qvædam virgo â continuis capitis doloribus & melancholiâ, qvibus hactenus afflicta fuerat, convalescebat, referente Philippô Salmuthio *Cent. 2. Obs. 51. p. m. 81.*

§. 28.

Scarabæi. Scarabæos qvatuor solares, vulgaribus illis, qvi in stercore eqvinô reperiuntur, vulgò Roß-Käfer, per omnia similes, figulus qvidam perpetuô dolore & torminibus Ventris, præsertim jejunus vexatus, cum ciborum fastidiô, nauseâ & ructibus post medicamentum laxans per secessum excrevit vid. Timæus a Güldenkl. *Lib. 3. cas. 10. p. m. 120. seq.*

§. 29.

Mus. Anno 1662. die 25. Maji Mulier Svinfurtensis non sine maximô conatu & dolore cum fecibus alvinis excrevit murem domesticum, qvem Spiritui Vini immersum se servâsse scribit Johannes Laurentius Bauschius *de Cæruleo Proëm. p. m. 23.* Murem vivum per alvum egredientem annotavit Samuel Ledelius *M. N. C. Dec. I. An. 9. & 10. Obs. 142. p. 317. sq.* Scilicet rusticus qvidam Marchicus, vir qvadratus & vegetæ ætatis, aliqvot milliaria emensus nocturnam qværebat reqviem in tuguriolô ob cœlum pluviosum: hypocaustum inqvilinis vacuum scatebat multitudine murium, sed his neglectis terrâ prostratus, lassus viarum & laborum rusticus somnô corripiebatur. Ore dum ita stertit apertô, irrepit mus, qvod pro somniô reputat somnô sepultus. Lethargô discussô manè surgit, pristina munia obit, sed malè habet, atqve ægritudo indies aggravescit, accedunt lassitudines spontaneæ, cardialgia, dolores Intestinorum, flu-

xus

xus alvi, ſitis, atrophia; comedit tamen & ſopitô dolore etiam dormit. Interim labaſcunt vires, areſit & tandem obit. Ultima ante obitum ſeptimanâ mus vivus per anum exit, & dein fruſtum, velut inteſtinorum. *vid. etiam le Journal des Sçavans Tom. 13. p. m. 29.*

§. 30.

De Talpâ vivâ per alvum excretâ ſeqventem Obſervationem communicat Chriſtianus Franciſcus Paullini *Tract. de Talpa Sect. I. cap. 3. p. m. 91.* Nobilis qvidam Pruſſus ad arcendam ſeu demulcendam Arthritidem, qvâ cum colluctabatur ſubinde, vagam ſcorbuticam, in freqventiſſimô & qvotidianô ferè uſu habuite cinerem talpinum, cum inſigni, ut putabatur, levamine. Elapſis verò aliqvot menſibus in Inteſtinis ſenſit continuas & acutiſſimas vellicationes, punctiones, morſiones, ut nonnunqvam in animi deliqvium ſummô præ cruciatu inciderit, omnibus remediis fruſtra adhibitis. Tandem ſummis cum anguſtiis *κάτω* egeſſit vivam Talpam, qvam omnes omnino domeſtici, cognati & amici â Veneficiô excluſam putabant. Sicuti autem hæc Talpa per anum fuit ejecta, ita econtra Felix Platerus *Obſ. Lib. 2. p. m. 489. ſq.* Obſervationem de Talpâ caſu in anum irrepente indeqve cum labore evulſâ recenſet: Qvidam nimirum ruſticus febre qvartanâ laborans, cùm in die qvietis animi gratiâ in hoſpitiô, cum aliis ſuæ conditionis commeſſaretur, & de febre, qvâ affligebatur, conqvereretur, ut ab eâ liberari poſſit, qvidam illi conſuluit, ut Talpam vivam tam diu donec moreretur, manu retentam preſſamqve retineret, eſſe enim hoc certum remedium. Qvod ut ſtatim experiretur, unus ex iis, in pratum Talpis plenum exiens, unam ligone, ſub terra ſe moventem, qvô modô eas capere ſolent, erutam, vivam cœpit, ligulâqve pede illius poſteriore adſtrictô, in hoſpitium delatam ægro dedit; qvam ille, donec domum reverſus eâ uti poſſet, in ſacculum linteum caligis inſutum incluſit; *Talpa.*

Zzzz 3 ex qvo

ex qvô Talpa, rusticô in mensâ moram trahente, exitum qværens, primùm panem mox & saccum perterebravit, & in clunium interstitium se ingerens ad podicem usqve progressa pedibus anterioribus, qvibus manuum instar terram fodere solent, anum dilatans, caminarii instar, in eum mediô corpore irrepens, rectum intestinum cum magnô patientis dolore subiit, qvi illicò exclamans, demissis caligis, ut opem ferrent, adstantes rogavit, qvi ligulam Talpæ alligatam adhuc propendentem apprehendentes, dum trahendo Talpam extrahere nituntur, illâ contranitente pedibusqve & acutis suis Ungvibus intestino infixis se firmante, cruciatum summum ægro adferentes, ab opere desistere coguntur. Tandem æger, exagitatus dolore, posteriora supra scamnum, sæpe & valide concutiendo eam attonitam reddidit, ita ut ulterius in podicem tota se non ingereret, sed viribus amisis postea extrahi potuerit &c.

§. 31.

Bufo. De Bufone Medicamentis, imprimis Pulvere Saxonicô, per alvum expulsô, vid. Philipp. Salmuth *Cent. II. Obs. 93. p. m. 106.* Item Bufonem magnum viventem â Nobili qvodam, Dominô à Deben, in ventris exoneratione, locô stercoris duri, qvod subesse putabat, manu admotâ extractum refert idem Autor *Cent. III. Obs. 1. p. m. 111. sq.* ubi etiam Lacertam vivam ex podice erepsisse addit. Bufones & Ranas & alia insecta â puellâ per alvum rejecta asservavit Georgius Wolffgangus Wedelius *vid. ejusd. Exercitat. Semiot. Patholog. cap. 44. p. m. 113.* Molitor qvidam annos triginta septem natus, post largam Cerevisiæ ingurgitationem in hortô sub Corylô recubans somno semet tradit, & inter dormiendum magnam ingestorum copiam eructat, & qvoties vomuit, toties iterum somno implicitus eidem deductô & hiante ore indulget. Tandem è somnô excitatus & siti compulsus ad fontem, ex qvô affatim aqvam ingurgitat, accedit, qvâ haustâ temulentus adhuc sub aliâ iterum arbore semet

m:t ad otium componit. Aliqvot a Crapulâ diebus de langvore Ventriculi, ructibus & appetitu diminutô conqveri incipit. Qvæ symptomata qvotidie exasperantur, iisqve tractu temporis dolor Ventriculi, rosioni similis accedit, & ita invaluit, ut sæpius ægrotans in periculum defectionis animi, vacuefactô præsertim â cibis Ventriculô, incurrerit, qvô tempore sensum reptantis cujusdam animantis caudati, & pedunculis veluti asperis instructi, percepit. Adhibitis demum variis medicamentis amaricantibus & anthelminticis cum Mercuriô profusissima alvi dejectio, qva Buso mediocris molis, isqve obesus, sed mortuus evacuatus est, conseqvitur. vid. Adam. Brendel. *Observat. Anat. Dec. II. Obs. 6. p. 19. 20.* Tres Ranas satis crassas â Cive Marpurgensi per Medicamenta expulsas se vidisse scribit Gvilielmus Adolphus Scribonius *de Sagar. Natur. p. m. 32.* Animalium genus rotundum, nigricans, caudatum, instar illius, qvas Ranulas rotundas aqvatiles nigras vocant, in magnâ copiâ, cantharum ferè plenum, Capitanei cujusdam servus ejecit, vid. Franc. Hildesheim *Spicileg. p. m. 41. 43.* *Rana.*

§. 32.

De Canibus Vomitu rejectis jam supra Capite VII. §. 79. egimus, hôc locô Observationem de fœtu caninô a puerô per alvum excretô â Carolô Raygero *M. N. C. Dec. I. An. 8. pag. 98.* communicatum inserere liceat. Puer scilicet qvinqve annorum torminibus ventris correptus alvum deposuit. Accurrens Mater inspectura excrementa, annon aliqvid dysenterici subesset; nihil qvidem tale, sed frustum invenit carnis membranosum, albicans, illud, ut, qvid contineat, videret, dissecans, fœtum caninum bene conformatum cum stupore extraxit &c. *Canis.*

§. 33.

De Infantibus seu fœtibus humanis, partim particulatim, partim integrè per anum exclusis, hinc inde apud Autores extant Observationes, siqvidem Balduinus Ronsseus mulierem novit, *Fœtus humani.*

vit,

vit, qvæ cum totum annum fœtum mortuum Utero gestâsset, unà cum lotiô primùm digitorum articulos excrevit, ac sensim alia majora ossa, tibiam, radium, costas, & id genus alia per posticum cum excrementis emisit :. tandemqve calvariam cum aliis ossibus ejecit, uti supra §. *14.* ex Ronf. *Epist. 1. p. 11.* adduximus. Inqvit etiam Thomas Bartholinus *de insolit. Part. viis cap. 14.* ubi de infantibus ex anô exclusis agit, *p. m. 114.* apostemate Uteri gravidi ad intestinum rectum ruptô, vel fœtum, vel fœtûs particulas egredi posse; deinde varia ibidem ejusmodi exempla adducit. Cùm Uxor Dominici Nasonis fœtum qvinqve mensium mortuum in uterô gestâsset, profluente qvotidie ex uterô colluvie qvadam saniosâ, indiesqve corpore marcescente, extenuatissimô habitu jam affecta per secessum excernere cœpit ossicula qvædam puelluli, nec destitit ab hujusmodi excretione per menses & annos, donec permulta ossicula hujus generis extramisit. vid. Marcell. Donat. *de Med. Histor. mirab. Lib. 4. cap. 22. p. 439. sq.* Et fœmina qvædam annorum trium & viginti, in regiunculâ Turonensis agri morans, cùm esset gravida, nec parere potuisset, qvamvis bene habita valensqve videretur, contigit, ut fœtûs in uterô enecti ibiqve retenti partes molliores per pudenda diu pervolverentur, ossibus (qvæ illic mensium novem spatiô retenta fuerant) indies egredientibus è matrice ulceratâ pertusâqve versus intestina, & tamen in Epigastriô tumorem abscessumqve subesse præ se ferentibus; qvi tandem a Chirurgô, cùm latiusculè apertus fuisset, aliqvi unà cum pure congestorum capillorum hapsi & ossa cadaverculi magnâ ex parte cariosa inde extracta fuerunt. v. Matthiæ Cornac. *Hist. gestation. fœtus mort. Hist. 5.* in Francisc. Rosset. *de Exsect. fœt. vivo. p. m. 250.* Aliud exemplum Embryonis frustulatim a Margareta Cornelia per alvum excreti recenset Nicolaus Tulpius *Obs. med. Lib. 4. cap. 39. p. m. 358. sq.*

CAPUT

CAPUT XI.

De
Stercoris Analysi chymicâ
& inde Præparatis.

§, 1.

DE Anatomiâ seu particulis Stercoris humani jam suprà Capite nonô aliqvatenus egimus; restant adhuc pauca de ipsius Elementis per Analysin chymicam demonstranda, de qvibus ita scribit Johannes Conradus Barchusen *Pyrosoph. Lib. 5. p. m. 362.* Alvi excretioni in animalibus vesicâ urinariâ gaudentibus dicatæ sunt crassiores terræ & olei particulæ; qvibus autem ob fluiditatem, excretionis alioqvin ignaræ essent, copiosæ aqvosæ admixtæ sunt. Mihi enim ignis examini subjicienti alvi excrementa suggerebant hæc dicta principia; sed terræ, finitâ operatione, exiguam tantùm portionem, qvanqvam recrementa solidiora essent; qvæ terrâ ex hominis & brutorum, Omasô carentium, stercore superstes, etsi bene concremata, tamen nihil qvicqvam Salis fixi mihi eam elixivianti suppeditabat. Bestiarum autem ruminantium excreta, v. g. fimus eqvinus, cui interdum fœnum, stramen, &c. indigesta interjacent, exhibebant tantillulum salis fixi amaricantis, nec cum acidô nec alcali effervescentis, nedum par nitro inflammantis. Cæterum nec aqva destillando prodiens Sale volatili imprægnata fuit; arguerunt namqve hoc gustus, odor, qvin & instillatum acidum, qvocum & levissima qvæqve Salia alkalia aliàs colluctari solent. Veruntamen longè alia ratio avium excrementorum est; harum enim pars urinosa non per vesicam, sed unà cum stercore per alvum advehitur; hinc qvum Vesicâ carentes reddunt stercora superioribus animalibus liqvidiora, qvæ stercora destillando suppeditant indagatori Sal volatile, pa- *Stercoris Elementa.*

 riter

riter atqve idem è calculô elicitur, scilicet qvædam ejus pars hastarum more excipulo adhæret, & hæc valde volatilis, perinde ac cæteri sales; alia autem in formâ cubicâ, & hæc non tantâ volatilitate prædita est. Hæc Barchusen. Juxta Michaelis Ettmülleri *Colleg. pharmaceut. in Schræder. Oper. Tom. I. fol. m. 765.* Stercora animalium certò abundant sale volatili salsô, qvasi ammoniacô, ex acido Stomachi fermentativô ipsorumqve alimentorum, fermentando acescentium, cum horum alcali debitè unitô natô; qvæ ipsa, dum de Oleo bilis plus minus participant, ad naturam nitrosam ferè accedunt. Et *fol. 1161.* idem confirmat: Stercora, inqviens, animalium omnium participant de natura salis ammoniaci; constant qvippe ex acidô & alcali volatili oleosô, qvæ coëunt in Sal tertium ammoniacale volatile, indeqve auræ beneficiô alterantur in Nitrum; præsertim avium excrementa sunt nitrosa, & qvicqvid præstant, operantur ea vi ammoniacali.

§. 2.

Præparata Aqva. Præparata ex Stercore humanô imprimis sunt Aqva Sale volatili nonnihil imprægnata & Oleum, qvæ ex Stercore unâ eâdemqve operâ seqventi modo parantur: Recipe Stercoris Juvenis, non pueri, sani, non morbosi, qvantum placet, exsiccetur in aëre vel furnô, lentô tamen igne, postea per Cucurbitam destilla, sic prodibit Phlegma, tandem cum aliis Spiritibus Oleum, si urgeatur. Utrumqve per Balneum rectificetur. vid. Daniel. Beckher. *Microcosm. medic. Lib. I. cap. 10. p. m. 64.* Joh. Schrœder. *Pharmacop. medic. Lib. 5. Class. 1. p. 830.* Et secundum Petri Poterii *Pharmacop. Spagyr. Lib. I. p. m. 482.* ex Stercore humanô seqventi modô mirabile exsugitur Oleum, ad qvod exeqvendum magna ejus copia reqviritur, qvod sit immixtum & ex homine sanô. Prius autem per se corrumpitur atqve in exigua qvædam animalcula vertitur, hinc ferè in pulverem abit, qvi Retortæ inditus, calore blandô primùm adactô, mox validiori,

diori, Oleum reddit ſimul cum aqvâ, ambo non ſine aliqvâ graveolentiâ, qvæ rectificationibus & cohobationibus planè tollitur. Utrumqve Proceſſum verbis Italicis ita deſcribit Carolus Lancilotti *in Tractatu Gvida alla Chimica Part. 3. cap. 19. p. m. 33.* Pigliaſi del Sterco d'un Giovane di 25. ſino a 30. anni, & ſi laſci ſeccare all'aria, overo in ſtuffa, mà non al Sole, doppo ſi ponga in una bozza con ſuo capello & à lento fuoco ſi eſtraerà l'acqva e l'oglio, qvale ſeparerâ con l'antinotorio, overo ſeparatorio, & l'oglio, come l'acqva, ſi rettifichi più volte al bagno per levargli la puzza, & ſarà fatto. L'altro modo è pigliando gran qvantità di ſterco humano, poi laſciarlo corrompere da ſe in un vaſo grande di terra, ſino che facci tutto in certi vermi, ò animaletti bianchi, qvali alla fine moriranno, & laſcieranno da ſe, qvali laſciandoli ſeccare ſi ridurranno in polvere, la qvale ſi piglierà & metterà in una ſtorta à fuoco leggiero di Cenere, & graduando detto fuoco ſi eſtraerà un acqva & un oglio, qvali ſi rettiferanno, come ſi è detto di ſopra. Circa deſtillationem Aqvæ & Olei Excrementorum admonet Febure *Chym. Part. 2. Lib. 2. cap. 8. p. 180.* qvodſi pro hac deſtillatione Excrementa adhuc calida recipiantur, varia interdum Symptomata ipſamqve mortem induci.

§. 3.

Qvia autem tale Oleum fœtidiſſimum eſt, de ejus rectificatione ſollicitus Petrus Johannes Faber ejus fœtorem per rectificationem cum Spiritu Vini corrigere tentat. vid. Chriſtian. Lang. *Patholog. animat. cap. 3. § 8. p. m. 321.* Ipſe tamen Langius ibidem *Animadverſ. in hunc. locum p. 327.* laudata ex Stercore Medicamenta nativo ſuô fœtore non penitus eſſe privanda ſcribit. Ubi etiam circa præparationem Olei Stercoris humani hoc non reticendum eſſe idem Autor exiſtimat, qvod magnam ſtercoris copiam poſcat & longum ſatis tempus reqvirat, inſu- *Olei rectificatio.*

perqve multum faſtidii afferat; qvod tamen patienter exantlatum Virtutis ſingularis nobilitas effectiſſimè compenſabit.

§. 4.

Spiritus. Nonnulli ex Stercore humano ſeqventi modo excellens remedium præparare allaborant: Recipe Stercoris humani, qvantum ab homine ſanô per menſem colligere potes, collectum hoc ſtercus putrefactum deſtilla per Retortam, ſic primò prodit Serum maximè fœtidum, qvod per repetitam reaffuſionem ſepties â Capite mortuô deſtilletur, atqve ſic ſingulæ deſtillationes fœtorem imminuent, donec per ſeptimam cohobationem Spiritum clarum gratiqve odoris acqviras. Caput mortuum in hoc Spiritu diſſolve, tunc odor erit adeò fortis, ut vix ferri qveat, filtra per Chartam atqve iterum per alembicum deſtilla, & in fundô Recipientis reperies Sal gratum, qvod in igne ſive calore facillimè liqveſcit ſeu ſolvitur, in frigore autem coagulatur atqve inſtar glaciei gelaſcit. Doſis hujus Spiritus eſt â guttis tribus ad duodecim vel qvindecim; Salis verò ab unô ad octo vel decem grana. vid. Conrad. Khunr. *Medull. Deſtillator. Part. 1. cap. 4. p. m. 117. ſeq.* & Chriſtoph. Hellwigs *Caſ. & Obſervat. Part. 3. p. m. 127.* De hôc modô ſcribit Carolus Lancilotti *loc. ſupra alleg. p. 34.* Dalle feci, che reſtano doppo la deſtillatione calcinandole ſi può eſtraere un Sale, che meſcolato con la ſua propria acqva l'acuiſce aſſai la Virtû.

§. 5.

Sal fixum. Ratione Salis fixi ex Stercore humano præparati meminit Carolus Drelincurtius cujuſdam, qvi ex Unciis viginti nigri cineris oleti educit Salis gryſei tenacisqve Unciam ſemis, & ex iisdem cineribus, iterum ad albedinem calcinatis, drachmam Salis integram excepit, albi qvidem, ſed tenacis adhuc, nec pelliculum, niſi ſerò ducentis. Fuerunt igitur Drachmæ qvinqve Salis fixi è cinerum Unciis viginti. v. Carol. Drelincurt. *Diſſert. de Lienoſ. p. m. 176. ſeq.* vid. etiam Petr. Poter. *Pharmac. ſpag. Lib. 1. p. m. 499.*

§. 6.

Student etiam qvandoqve indefessi Chymici, tam curiosi, qvàm ex Stercore aurum qværentes, abjectissimam hanc materiam pro aliô scopô laboribus suis intermiscere, ipsiqve fragrantem instar Ambræ & Zibethi odorem concilịare, dum stercori humano sufficientem aqvæ qvantitatem affundunt, in pultem spissiorem miscent, atqve in Balneô Mariæ vel vaporosô legitimè institutæ digestioni atqve fermentationi tamdiu committunt, ut fœtorem omnem amittat & immutet, svavissimumqve, qvô Zibetho non cedit, odorem acqvirat; Idqve Zibethi vel Ambræ occidentalis nomine venire solet, & qvidem, qvod scilicet secundum qvosdam Autores, e. g. Danielem Beckherum *l. 4. p. 64.* Zibetho orientali svavissimô odore non cedat; vel potiùs, qvòd ex occidentali Corporis parte proveniat. Inqvit etiam Moses Charas *Pharmacop. Reg. Lib. 2. Part. 3. cap. 4. p. 167.* Oleto humano nonnulli Zibetti occidentalis nomen indidere, cùm a sole exsiccatum tetrô odore exutô svavem induit, suis qvoqve pollet Viribus: ex Retorta enim destillatum, igne per gradus adhibitô, fundit Oleum ad varios affectûs. Secundum Johannis Schrœderi *Pharmacop. Lib. 5. Class. 1. p. m. 830.* Zibetta occidentalis nihil est aliud, qvam stercus mediante digestione ad svaveolentiam redactum. Atqve Fridericus Hoffmannus *Clav. Schrœd. Lib. 2: cap. 75. p. m. 106. seq.* dicit: Si in causam odoris inqviras, experieris, ex scoriis stercoreis dependere, qvarum materiale principium felli debetur, prout & urinæ, unde fel præviâ digestione destillatum Moschi & Zibethæ æmulatur odorem. Odorem autem hujus Zibethi non tam per immutationem, qvàm separationem fieri, putare videtur Andreas Libavius *Epistol. chymic. Lib. 2. Epist. 84. p. m. 50.* ubi inqvit: Inest in recrementis humanis aliqvid ad naturam spirituum Moschi depositum, qvod abominalem putorem per se non habet, sed suâ potiùs naturâ svaviter olet. vid. etiam Mich. Etmüller. *Oper. med.*

Zibethum occidentale.

med. Vol. I. f. m. 787. it. Chr. Frid. Garmann. *de Mirac. mortuor. Lib. II. Tit. 8. §. 76. p. 668. sq.* Joh. Agricol. *in Joh. Popp. Edition. Joh. Helfr. Juncken Part. 3. p. 254. seq.* Deniqve hanc Zibettam occidentalem ex ſtercore humanô, qvæ genuinæ Zibethæ prorſus non diſſimilis ſit, aut ei cedat, ſed eandem fragrantiam exhalet, iisqve viribus polleat, inter Non-Entia Chymica Utis Udenii reperimus in Joh. Sigism. Elsholz. *Deſtillator. curioſ. p. m. 113. ſqq.*

Phosphorus.

§. 7.

De Phoſphorô ex Urinâ præparandô in Urologiâ noſtra pluribus agemus; qvin tamen etiam ex Stercore humanô idem parari poſſit, non dubitant Chymici, ſiqvidem, ſecundum Fridericum Hoffmannum *in Annotat. in Petr. Poter. Pharmac. Spagyric. Lib. 1. p. m. 446.* notatu dignum eſt, ex ſtercoribus cujuscunqve animalis non ſecus ac ex Urinâ inſpiſſatâ, flammæ torturâ Phoſphorum lucidum confici poſſe.

Lapis Philoſophorum.

§. 8.

Ipſius etiam Lapidis Philoſophorum materiam in Stercoribus humanis vel in ipſis fimetis, ſeu in Sale & Sulphure in ipſis reperiundis nonnulli qvæſivere, ideò qvòd Adamus illam ex Paradiſô exportâſſe ſcribatur, & nulla ſtercora circa Eremitarum clauſtra reperta fuerint. vid. Georg. Wolffg. Wedel. *Introduct. in Alchym. cap. 12. p. m. 32.* Qvod confirmat Theodorus Craan *Tract. de Homin. cap. 11. p. m. 99.* Erat, inqviens, qvidam Alchymiſta, qvi ex Sterqviliniô noſtrô qværebat Lapidem Philoſophorum. Studebat enim combinare Sal Excrementorum cum Sale Urinæ, & hôc modô ratiocinabatur: Qvemadmodum in Macrocoſmô aurum fit ex nobiliſſimô Ente, ita in nobiliſſimô Ente eſt qværendum; Atqvi Homo eſt Creaturarum nobiliſſimus & pro nobiliſſimô Ente habendus; Ergo in eodem Aurun qværendum. Sed qvis errorem non viderit, qvi vim hujus argumenti inſpiceret?

§. 9. Qvi-

§. 9.

Qvidam Petro Poterio notus poſt Olei eductionem ex Stercore humanô Salem paravit, ut proprio Oleo mixtus materiam præberet igni inextingvibilem; at propriâ opinione delapſus, ut alii pſeudochymi Oleum & operam perdidit: qvod propter incautos annotare placuit dicto Poterio *Pharmacop. Spagyr. Lib. I. p. m. 499.* *Ignis inextingvibilis.*

§. 10.

Nonnulli etiam ex Stercore humano beneficiô reiteratæ ſublimationis elegantem Pulverem cyprinum Capillis inſpergendum parare ſtudent. *Pulvis Cyprius.*

CAPUT XII.

De Signis ex Stercore humano petendis.

§. 1.

Qvoad Uſum medicum inſervit Stercus humanum pro duplici ſcopô, tam ratione Diagnoſis & Prognoſis, qvàm ratione Curationis morborum, & qvidem tam in ſtatu ſanô, qvàm morboſô; unde ſcribit Bernardus Ramazzinus *de Princip. valetud. tuend. Cap. 7. p. 79. ſeq.* Cùm tanti ſit momenti, in ſtatu Corporis alvi & veſicæ excrementa diligenter obſervare, non ſolùm ad morbi naturam dignoſcendam, ſed ad prognoſin & curationem inſtituendam; in ſtatu qvoqve integræ ſanitatis idem agere bonum eſſet. Verùm hæc animadverſio, dum bene valemus, utplurimum negligitur; at in Principe, cujus incolumitas maximè eſt optabilis, hujusmodi conſideratio non eſt contemnenda. Oportet ergo Medicum, qvi Principis valetudini regendæ præeſt, illius naturam perſpectam *Stercoris uſus Medicus duplex.*

ctam habere, etiam in statu integræ sanitatis, num alvum habeat ad solutionem, aut adstrictionem propensum, & ad assumpta respondeat, ut immoderantias possit temperare.

§. 2.

Excrementa inspicienda.

Ab excrementis itaqve alvinis Medici tum veteres, tum recentiores, signa sani atqve morbosi statûs diagnostica & prognostica desumere soliti sunt; hinc Johannes Jacobus Scharandæus *de mod. & ration. visend. ægros cap. 8. p. m. 141.* ita scribit: Alvi excrementa non minùs inspicienda sunt, qvàm urina, cùm sint bonæ vel malæ digestionis indicium. Consideranda itaqve sunt in Excrementis Color, Consistentia, Qvantitas. Fœcum Color naturalis est instar mellis cocti; Consistentia neqve dura neqve mollis; qvantitas proportioni cibi respondens &c. Et secundum Jacobi Primerosii *Enchirid. med. p. m. 161. seq.* in ægrô spectari debent Excrementa, in qvibus observanda substantia, Color, odor, copia, modus exeundi, an tempestivè vel secùs, an citò an tardè, an constanter, an cum ægri damnô erumpant. vid. etiam Johannis Varandæi *Prognost. med. Oper. Part. I. fol. m. 211. seq.* Hieronym. Mercurial. *de Excrement. Lib. 2. cap. 7. p. m. 157.* ubi de notis agit, qvibus bona Stercora dignoscantur; item *cap. 8. p. 166. seq.* qvô locô de stercorum usu & de iis tractat, qvæ in illorum inspectione sint observanda: qvorum primum est, ut jubeatur, fæces apponi in Vase terreô albô & mundô, qvod non sit nimis altum, sic enim facilius inspici poterit Color, substantia & tandem omnes differentiæ. Secundum, ut ostendantur separatim, prout etiam separatim dejiciuntur; fit namqve interdum, ut diversis vicibus diversa ægri dejiciant stercora, qvæ, si simul commisceantur, judicium Medici fallere possunt. Tertium est, ut neqve urina, neqve aqva, nec qvicqvam aliud ipsis misceatur, qvod judicium ferendum valde impedit. Qvartum est, ut in locô lucidô & omnis odoris experte curentur ostendi fæces, alioqvin

qvin facillimum erit falli, tum in coloribus, tum in odoribus discernendis. Qvintum, ut fæces si fieri poteſt, ſtatim ac dejectæ ſunt, inſpiciantur, vel ſaltem obtectæ pannô detineantur, ne ab aëre posſint multùm immutari. Vel ſaltem diligenter erunt interrogandi adſtantes de odore ſtercoris. Sextum & ultimum, ut curetur â ſervô fæces baculô agitari. Sic enim mixta & tota natura faciliùs cognoſcuntur &c. Videatur etiam Bartholom. Perdulc. *Semeiotic. â cap. 21. ad 26. pag. m. 214. ſeqq.* Johann Joſton. *Syntagm. univerſ. medicin. Pract. Lib. 2. Tit. 2. cap. 3. Art. 2. p. m. 233. ſeqq.* Jacob. Anton. Phryg. *in Prognoſtic. Hippocrat. p. m. 155. ſeqq.* Honor. Bicaiſſ. *Manual. med. p. m. 89. ſeqq.* Jodoc. Lomn. *Obſerv. medicin. Lib. 3. p. m. 250. ſeq.* Mich. Dœring. *de Medicin. & Medic. pag. m. 309. ſeq.* Johann. Andr. Schlegel. *de Reb. natural. Sect. 9. Cap. 4. p. 386. ſeq.* Proſp. Alpin. *de præſagiend. Vita & Mort. Lib. 6. cap. 17. p. m. 415.* Prolixè de hac materiâ tractat Martinus Panſa in aureô libellô *de prorogand. Vit. cap. 37.* in qvô agit de fecibus alvi, qvarum contemplatio μακροβιοφίλοις plurimum conducit. *p. 145.*

§. 3.

Cautè tamen circa hæc ſigna, ex fæcibus alvinis deſumenda, agere debet Medicus, ne decipiatur & decipiat; ſiqvidem Excrementorum Color & Odor facillimè ab aſſumptis tam alimentis, qvàm medicamentis mutari poteſt; hinc non immeritò Johannes Bohnius *de Offic. Medic. duplic. Part. I. cap. 7. p. m. 153.* admonet, ut is, qvi pro accuratiore de Vomitu rejectis, fæcibus alvi, Urinâ, ſudore & forſan ſputô qvoqve, ferendô judiciô eorum indaginem ſolertiorem in ſe ſuſcipit, rationem maximè ingeſtorum ſeu aſſumptorum habeat, ſive alimentoſa, ſive medicamentoſa hæc fuerint; ſic Vomitu rejecta aſſumptorum molem & faciem præ ſe ferunt, & v. g. graveolentiam ab allii & ceparum eſu; qvi multum alimentorum ſolidorum aſſumſit, plus, qvi parum aut nihil, minus fæcum per alvum *Cautela.*

Bbb bb depo-

deponit, adeò ut in Anorexiâ laborantibus harum ordinaria qvantitas vix expectati debeat. Qvi alliô, cepis similibusqve olidis vescuntur, easdem graveolentas valde, qvibus folia Sennæ propinata, mucosas, qvibus Rhabarbarum, flavescentes, Cassiæ pulpa aut martialia, aut qvi baccarum Myrtillorum pulmentum devorârunt, nigrantes rejiciunt. Et qvemadmodum, si pingvia seu oleosa per alvum prodeant, colliqvationem singularem & periculosam valde innuant, sic pingviora copiosiùs ingesta tales pariter excretiones formant. &c; Et David van Hoogstraten *Differt. epistol. de bodiern. Medicin. stat. p. m. 21.* inqvit: Ridendi sunt, qvi â fæcum alvinarum colore nescio qvæ deducunt; sunt, qvi ægris suis persvadent, hæc decolorata & fœda excrementa in corpore delituisse, cùm sæpe nihil sit vanius, nihil stultius? Ex sulphureis medicamentis alvinam saburram splendere & fœtere compertum est. Sæpe jucundissimè præscriptâ Chalybis dosi inspectas fæces nigricare adverti. &c.

§. 4.

Fœtoris defectus. Interim alvi fæces non fœtentes Melancholiæ hypochondriacæ prodromos annotavit Vitus Riedlinus *Linear. medic. An. 1697. Mens. August. Obs. 7. p. m. 519. seq.* & qvidem in Virô qvinqvagenariô majori, cætera sanô, qvi simul maximam gerens curam, & feces, qvomodo sint constitutæ, sæpius inspexit; unde cùm per benè longum temporis spatium fœtorem consvetum in iisdem non notâsset, ne mali qvid portenderet, metuens, Medici, Riedlini scilicet, consilium propterea desideravit, qvi ex hoc solô signô nihil mali metuendum statuens vinum tamen medicatum ordinavit, at hunc in finem frustra, siqvidem exinde excrementa nullum fœtorem recuparabant, ipseqve ægrotans paulatim in Melancholiam hypochondriacam gravem tandemqve lethalem incidit. Item post febrem malignam fœtoris defectum in fæcibus alvinis lethalem annotavit Christianus Franciscus Paullini, & qvidem in Studiosô, qvi â febre dictâ, ut videbatur,

debatur, redemptus gratulantium voces cum gaudiô excipiebat: Sed cùm dejectiones alvi sine fœtore animadverteret dictus Paullini, illumqve inter loqvendum multùm salivare cerneret, mortem ocyus prædixit. Risêre adstantes, qvasi insipidus foret vates. Sed citò vivere desiit. *v. M. N. C. Dec. II. Append. Obs. 121. p. 76.*

§. 5.

Deinde ratione Coloris Diagnosin præbent feces alvinæ, v. g. in Icterô, siqvidem qvando meatûs folliculi fellis sunt obstructi, tunc excrementorum color observatur pallidus seu albicans, aut cinereus, alvusqve est segnior; qvod præter qvotidianam Praxin annotârunt etiam Autores Medici; Inter alia enim signa Auriginis hoc ponit Jodocus Lomnius *Obs. medic. Lib. 2. p. m. 218.*, qvòd, si, qvæ ad bilis folliculum pertinent itinera obstruantur, dejectiones albicent, nullâ amarâ humoris in alvum illapsâ parte, descendatqve paucum stercus & subviscosum, idqve paulatim & crebrô ad desidendum progressu. Juxta Joh. Bernhardi Gladbachii *Prax. med. Id. p. m. 303.* Ictericorum alvus est utplurimum adstricta, & excrementa albicant. Qvod confirmat etiam Franciscus Sylvius *Prax. Lib. 1. cap. 46. §. 15. p. m. 302.* Alvi, inqviens, excrementa ferè albent suntqve coloris cineritii, nec â Bile, uti aliàs, diversimodè tincta; qvin segniùs ad dejiciendum ægri solicitantur. Secundum Christiani Johannis Langii *Prax. med. cap. 6. §. 2. Oper. Tom. II. fol. m. 37.* Signa causarum Icteri ex bilis vitiô oriundarum alvinæ feces potissimùm docent, qvæ in abundantiâ bilis naturalem & croceum plus minus colorem consistentiamqve fluidam præ se ferunt: econtra verò in obstructione ductûs choledochi arida plerumqve sunt scybala & cineritii coloris, vel albicantia instar albi græci &c. Item in Collegio Casuali *Cas. 3. fol. 236.* fæces albæ in fluxu alvi chylosô Icterici occurrebant. v. etiam *Casus 32. fol. 334.* ubi in Virô ictericô triginta duorum annorum Scy-

Signa ex Colore. in Ictero.

bala antè facilè fluentia tunc tardè & difficulter excernebantur, imò tandem albere aut cinereum colorem exhibere dicuntur &c.

§. 6.

In Passione iliaca.

Econtra verò nigra Excrementa in Passione Iliacâ sponte erumpentia signum Intestini sphacelati, in fœminâ qvadam observatum legimus, *Histor. morbor. Vratislav. An. 1702. p. m. 168.* In dictâ Passione Hippocrates *Aphor. Sect. 7. Aph. 10.* etiam Vomitum, Singultum, Convulsionem & Delirium pro malô signô habet, qvibus Nicolaus Tulpius *Obs. med. Lib. 2. cap. 41. p. m. 167. 169.* adhuc addit alvum, sub finem morbi lubricam, Intestina indolentia & sudorem frigidum: sic enim omnes, inqvit, habebis desperatæ inflammationis notas. Accensa qvippe intestina, ut facilè emoriuntur, sic amittunt victa facillimè sensum doloris, & præcipitant ægrum non tam in sudorem frigidum, qvàm ipsam mortem. Qvod exemplô Uxoris Volvulô ex Irâ laborantis confirmat; qvippe qvæ ob bilem præ iracundiâ liberaliùs in tenuia intestina effusam acerbè dolebat, postqve varia symptomata obibat; Intestinis autem hactenus acutè dolentibus, priùs omnis doloris sensus perierat. Sic etiam puer qvinqve annorum per aliqvot dies obstructione alvinâ laborans, doloribus postmodum auctis assumta vomitu rejiciebat; subseqvebantur convulsiones, & alvus spontè mota plurima scybala reddebat, subseqvente morte. vid. Viti Riedlin. Parent. *Observ. med. Cent. 3. Obs. 21. p. m. 299. sq.* Item feces alvi per os rejectæ in Passione Iliacâ nonnullis semper signum lethale habetur, qvod tamen perpetuæ veritatis non est, siqvidem interdum taliter ægrotantes sanitati restituuntur, uti ex supra de Passione Iliaca dictis, videmus.

§. 7.

In febribus malignis.

In Febribus malignis insensibilem alvi excretionem vel Diarrhœam nihil boni præsagire, Medicis practicis satis notum,

tum; hinc etiam Johannes Jacobus Waldschmied *Prax. Medicin. p. m. 290.* Diarrhœam in febribus malignis nunqvam salutarem, sed statim alexipharmaca simulqve Intestina corroborantia exhibenda esse scribit. Qvam tamen regulam medicam exceptione non carere, exempla contraria testantur; qvale de Sponsô Zizensi, cui Medicus ordinarius (qvia ægrotans adeò debilis viribusqve videbatur privatus, ut alvi excrementa sine sensu excreverit, floccos legerit, nihilqve respirare potuerit) nihil amplius exhibere voluerat, sanitatem recuperante recenset Johannes Georgius Grübelius *M. N. C. Dec. II. An. 9. Obs. 108 p. m. 179. sq.* Ipse etiam, in Febribus malignis, Castrensibus & petechialibus, An. 1693. & 1694. hic Dresdæ grassantibus, Diarrhœam rarò lethalem sed plerumqve salutarem fuisse memini. *Observatio.*

§. 8.

In Infantibus etiam ex laxitate ani seu spincteris, ita ut Clysteres statim post injectionem iterum elabantur, Obstetrices nonnullæ instantis aut mox subsecuturæ mortis Prognosticum desumere solent. Item ex Meconiô ante partum in Uterô vel vaginâ Matris dephrehensô Medici & Obstetrices certissimum fœtûs mortui signum desumunt. De qvâ tamen Qvæstione paulò infrà Capite ultimô pluribus agemus. *In Infantibus.* *Ex Meconio.*

§. 9.

Pertinet huc etiam Anthropomantia, id est, divinatio ex mactatorum hominum intestinis atqve visceribus, qvâ primus solusqve, Diaboli instigatione, usus dicitur Heliogabalus Imperator, turpissimum atqve flagitiosissimum monstrum. Qvi paulo pòst hujus immanitatis plusqvam belluinæ pœnas meritò dedit, qvando crudeliter interfectus & in latrinam abjectus inter excrementa computruit. vid. Christian. Matthiæ *Theatr. histor. p. m. 604.* De veterum Saxonum sacrificiis & Anthropomantiâ ita loqvitur Martinus Zeillerus *Itinerar. German. cap.* *Anthropomantia.*

 1. fol.

1. *fol. m. 40.* Die Sachsen opfferten auch Menschen und gar ihre Söhne, sonderlich aber brachten ihre Diener, die jungen Schergen, allerley Ubelthäter zum opffern herbey; und musten bisweilen auch Unschuldige herhalten. Die gefangenen wurden bey denen Opffern mit Pfeilen erschossen, theils auch gecreutziget. Wann dieses verrichtet, so haben sie solche geopfferte Menschen und Vieh gefressen, und nach dem Panqvet allerley Kurtzweile und Spiele angestellet. Und aus dem Eingeweide den glücklichen Fortgang ihres Krieges erlernet; Wie sie dann dem Wahrsagen, Zeichendeuten, Losungen und dergleichen, sonderlich sind ergeben gewesen.

§. 10.

Cautela in Peste.

Cautelam seqventem, tempore Pestis observandam, docet Julius Palmarius *de Febrib. pestilent. p.m. 428.* Qvi tempore pestis cœlum mutare neqveunt, videant saltem, ne vel propè cloacas vel Cœmeteria, vel in lanienis, vel propè coriarios, vel juxta fœtidum alium locum degant: Illic enim aëris contagio multò crudeliùs debacchari solet. Et Johannnes Gottlieb Bœtticherus *de Pest. & Pestilent. cap. 2. p.m. 99.* procul â Cloacis, â Cœmeteriis, Lanienis, Xenodochiis omnibusqve locis malè olentibus habitandum censet.

§. 11.

Signa ex Stercore Asitorum.

Egimus supra Capite qvartô de Asitis & Adipsis, sive iis, qvi diuturnâ Inediâ laborârunt, sive per longum temporis spatium ab omni cibô & potu abstinuerunt. Cùm verò Hippocrates vitam hominis septem dierum esse, seu ordinariè vix septem dierum famem tolerari posse salvâ vitâ asserat, ejusmodi exempla qvandoqve nonnullis suspecta videntur. Qvò itaqve fraus detegatur, tales personæ suspectæ loco seu conclavi cuidam vel solæ, vel cum Custodibus includuntur, â qvibus inter cœtera, num occultè qvid ori immittant, vel an durante hoc tempore feces alvinas rejiciant, observantur; siqvidem per harum

harum excretionem facillimè ejusmodi fraus deprehendi potest, cùm absqve assumptis in diuturnâ Inediâ nulla Excrementorum rejectio expectanda sit, & juxta Georg. Wolffg. Wedel. *Patholog. medic. dogmat. Sect. 3. cap. 2. p. m. 464.* Excrementa liqvida & solida in statu naturali perpetuam cum assumptis commensurationem & proportionem habeant. Qvapropter Medicus ad referendum suum de ejusmodi personis suspectis judicium reqvisitus hanc circumstantiam bene attendat, atqve apud Magistratum admoneat; Id qvod etiam alios Medicos annotâsse videmus; siqvidem Johannes Langius *Epistolar. medic. Lib. 2. Epist. 27. p. m. 604.* Puellam Spirensem, Margaretham Seyfridiam, ultra biennium Inediam sustinuisse, nihil tamen excrementorum, nec per alvum, nec per vesicam, excrevisse scribit. Item Puellam Coloniensem sine omni cibô & potu per annos tres viventem excrementa nulla ejecisse, refert Gvilelmus Fabricius, Hildanus, *Observ. Chirurg. Cent. 2. Obs. 40. p. m. 206.* De Puellâ seu Virgine qvadam Palatinâ per decem annos ab omni cibo & potu abstinente idem, scilicet eandem nullum interea excrementi genus posuisse, confirmat Heinricus Smetius *Miscellan. Medic. Lib. 8. p. m. 395.* In Isaaco Stiphont, per qvadraginta dies & noctes jejunante, excrementa qvoqve sensim minuta provenire cessabant. vid. Cornel. Stalpart van der Wiel *Obs. rar. Cent. 2. Obs. 15. Schol. p. m. 149.* Et miles Polonus ex terrore viginti qvinqve dies sine cibô, potu, somnô, ventrisqve evacuatione exegit. *v. M. N. C. Dec. I. An. 9. & 10. Obs. 186. p. 432.* Qvod etiam in Mariâ Streicheria dictô Capite qvartô annotavimus.

§. 12.

De signis Stupri in Puerô ab Intestinô rectô petendis vid. Cap. XIV. §. ult.

CAPUT

CAPUT XIII.
De
Stercoris humani Usu Medicô.

§. 1.

An Stercoris usus licitus? Negatur.

QVantum Stercoris humani usum Medicum, qvoad morborum curationem, attinet, non immeritò qværitur inter Medicos, an dicta merda pro tali usu, tam internô, qvàm externô, adhiberi debeat? ad qvod pleriqve eorum non sine rationibus negativè respondent, hujusqve usum tanqvam abominandum rejiciunt. Et qvamvis Batavorum militibus incursantes in Java Indos superioribus annis merdâ depulisse laudi fuerit; Medico tamen gratioso non item, secundum Daniel. Ludovic. *Pharmac. Differt. I. p. m. 411. seq.* Et Johannes Petrus Lotichius *de Casei Neqvit. §. 6. p. m. 16. seq.* inqvit: Sordidi qvidam medicastri & σκατοφάγοι excrementis bubulis, suillis, eqvinis, caprinis &c. frui solent; homo verò cordatus & bonæ mentis se abstinet sordidis id genus atqve excrementitiis remediis, cùm alia eaqvè honestiora cognita sint. Strenuè qvoqve contra sordidorum medicamentorum & stercorum animalium usum pugnat Augustus Qvirinus Rivinus *Censur. medicament. officinal. cap. 2. p. 10. seq. 15. seq.*

§. 2.

Conceditur.

Sicuti verò reliqvorum animalium stercora facultates medicas obtinere creduntur, qvas ex Galeno *de simplic. medicament. facultat. Lib. 10. fol. m. 75. seq.* Dioscorides *Lib. 2. cap. 73.* ejusqve commentator Petrus Andreas Matthiolus in hunc locum *fol. m. 239.* item Janus Cornarius *Comment. in eundem, cap. 69. fol. m. 134.* satis luculenter commemorant; ita nec humano stercori vires suas deesse, â nonnullis defenditur; qvod tamen juxta Galenum *l. a.* ob fœtorem est abominandum, ideoqve ejusdem

jusdem usus non nisi in durioribus duntaxat agrestium hominum, nempe rusticorum, fossorum & messorum, & qvi opus obeunt adeò validum, corporibus, & qvidem in itinere vel rusticatione, aut venatione, cùm scilicet meliorum nihil adsuerit; non verò apud urbanos & honoratos alicujusqve existimationis viros, & qvi mollem habent carnem, mulieres imprimis & pueros est ineundus, præsertim cùm multò potiorum suppetit copia. Præter Galenum etiam alii recentiores medicamentosum excrementorum usum retinent. Nam Petrus Poterius, qvi *Pharmacop. Spagyric. p. m. 445.* fœda ejusmodi remedia eqvidem ad humanum usum comparata minimè judicat, paulò tamen post *pag. 499.* in animalium & hominis, omnium principis, excrementis mirum dictu, qvàm rara & perfecta remedia reperiantur, scribit. Et secundum Christianum Langium *Oper. medic. p. m. 326. seq.* Res qvidem indigna & execrabilis, tam humanum, qvam omnium animalium Stercus, nemine dissentiente, existit, atqve propterea neqvaqvam fœda ejusmodi remedia ad humanum usum comparata vel advocanda esse videbantur; nihilominus tamen indubitatis experimentis hactenus firmiter comprobatum fuit, sub detestandô hôc fœtore magnas mirabilesqve Virtutes latere, atqve in animalium omnium excrementis rara & perfecta omninò reperiri contra desperatissimos morbos auxilia. Dicit etiam Henricus Screta *de Febrib. Castrens. malign. Sect. 1. cap. 5. p. m. 68.* qvòd ex hominum excrementis alvô ejectis egregia tam egenis, qvàm divitibus inservientia remedia parari possint. vid. etiam Marc. Aurel. Severin. *Chirurg. trimembr. pag. m. 196.* Item secundum Michael. Ettmüller. *Oper. med. Vol. I. fol. m. 114.* hæ res sordidæ sulphureo-salinæ multum in recessu habent; ob luxurians enim sulphur cum alcali volatili fœtor talis exoritur, unde pro usu medicô multum valent. Et *fol. 788.* inqvit idem Autor, Stercus humanum esse subjectum oleosum & hinc anodynum, indeqve singulares obtinere usus

in Medicinâ. Nec minùs Lucas Schrœckius ejusmodi remedia conditionatè admittit; qvamvis, inqviens, ubi delectum remediorum habere potest, sordidis ejusmodi Medicus elegans abstinere teneatur, in necessitatis tamen casu, ubi non, qvod decorum magis, sed qvod utile est, expetitur, si alia pari efficaciâ prædita eum destituant, cur non similia in usum trahere liceat, sufficiens causa nulla subest. *vid. M. N. C. Dec. II. An. I. Obs. 81. Schol. p. 192. seq.* Qvodsi proinde alicujus palato ferculum tale arrideat, ipsi per me hôc remediô, sive crudô, tam recenti, qvàm exsiccatô, sive ipsius Aqvâ & oleô per destillationem præparatis, frui licebit.

§. 3.

Stercoris virtus in genere. In genere de Stercoris virtutibus inter alios Autores scribit Lucas Schrœckius *l. a.* Uti in ipsis excrementis spiritûs vitalis præsentiam agnoscere tenemur, (unde vivere eadem Gvilelm. Maxvellus *de Medicin. magnet. p. m. 27.* scribere sustinuit, & Joh. Bapt. Helmontius *Cap. de Lithias. §. 35.* spirituum vitalium comparticipationem excrementa servare prodidit) qvam Johannes Conradus Peyerus *Exercit. I. de Glandul. Intestin.* de spiritu non minùs animali verè deprædicat: ita cur recenter adhibita præstantiores qvandoqve edant effectûs, hinc edocemur. Licet & aliàs diversimodè prodesse posse, præter multorum experientiam, ipsa qvoqve ratio dictitet, Sulphure & Sale volatili, ut & fixô, qvandoqve in iisdem manifestè se exserentibus, & partim ab assumptis cibis &c. partim ab internô principiô, bile & lymphâ, ortum trahentibus; sicqve etiam eorum diversitatem in ipsâ Operatione multiplicem & qvasi specificam ostendentibus. Et juxta Frideric. Hoffmann. *Annotat. in Petr. Poter. Pharmacop. spagyric. Lib. 1. p. m. 445.* Excrementa alvina activô principiô, salinô nimirum sulphureô (qvod ex resolutione ingestorum & commixtione variorum liqvorum, bilis, salivæ, succi pancreatici, emergit) copiosô constant, & hujus respectu magnam

gnam vim poſſident &c. Item videntur ſtercora aliqvid ſingulare fovere, qvod ſale ſuô ſubtili faciliùs penetrent, & ex ſymbolismô qvaſi ingreſſum in anguſtiſſima partium inveniant, cùm alia ſalia volatilia ignis vi illicita non blandè agant, ſed vehementiùs afficiant.

§. 4.

In ſpecie Stercus humanum commendatur in Anginâ, v. g. Stercus pueri poſt eſum lupinorum excretum, ſiccatum atqve cum melle in formam Electuarii vel ungventi redactum, laudatur, vid. Galen. *de ſimplic. medicament. facultat. Lib. 10. fol. m. 75.* ubi ſeqventem Obſervationem refert: Aſſiduè qvidam â phlegmonis ad Guttur exiſtentibus vexabatur adeò vehementer, ut ſuffocationis ſubiret periculum, & ſane ob hoc periculum ſangvinem mittere cogebatur. In hunc cùm fortè qvis incidiſſet, pollicitus eſt, ſe præbiturum medicamenti experimentum, & ſe vocari, ſi qvando rurſus aliqvâ in parte gutturis emicuiſſet phlegmone, ante ſangvinis miſſionem, præcepit. Itaqve vocatus, medicamentô illitô ſtatim hominem curavit. Ut autem iterum profecit, non in ipſô tantùm, ſed & in aliis, qvi ſimiliter erant affecti, rogabat is, qvi aſſiduò ſuffocari periclitabatur, datâ mercede, ut ſeſe medicamentum illud doceret. Erat enim ille locuples, & in pecuniæ ſumptu liberalis. Porrò ubi conventum eſt de pretiô, is qvi vendebat, hoc medicamentum inqvit, per antipathiam qvandam, utilitatem obtinet. Eſſe autem eam antipathiam, ut, qvi curatur, neſciat, unde conficiatur. Juſſit itaqve alium daret, qvi pro ipſô diſceret, qvi ſibi fideliſſimus eſſe videretur, qviqve jurejurandô reciperet, ſeſe nulli ejus facturum copiam, priusqvam ipſe, qvi dediſſet, foret defunctus. Itaqve â morte ejus, qvi indicârat, non tantùm ille ſuum hominem, ſed & alias ſanabat: & mihi, ne petenti qvidem, medicamenti exemplum volens ac lubens obtulit. Erat autem ſtercus pueri ſiccum cum melle Attico ad lævorem tritum.

In ſpecie ad Anginam.

 Victi-

Victitabat autem puer, cujus stercus accepturus erat, lupinis, videlicet qvi ex more edi solent, cum pane benè coctô in clibanô, modicum salem & fermentum habente. Præbebat autem bibendum vinum vetus: atqve hæc omnia in mediocri qvantitate, ut perfectè ea puer posset concoqvere. Ita cùm primô die eô victu esset usus, posterô tamen die nondum stercus capiebat, sed in eô qvoqve die rursum eôdem alebat victu, ac tertiô demum sumebat, ac postea arefactum iis admiscebat, qvæ huic affectui congruebant. Hæc Galenus. vid. etiam Petr. Andr. Matthiol. *in Dioscorid. Lib. 2. cap. 73. fol. m. 309.* Mizald. rediviv. *Cent. 9. seu §. 889.* Zacut. Lusit. *de Medic. Princip. Histor. Lib. I. Histor. 81. fol. 143. seq.* Joh. David. Ruland. *Pharmacop. stercorar. p. m. 1. seq.* Joh. Guser. *Medicin. domest. p. m. 9.* Henric. Petræi *Nosolog. harmon Lib. I. Differt. 13. §. 47. p. m. 252.* Et Balduinus Ronsseus *Epist. 17. p. m. 62.* pueri stercus exsiccatum cum melle mixtum non citra maximum commodum applicari asserit. Item Johannes Schrœderus stercus siccatum tritum & cum melle illitum ad phlegmonem gutturis seu anginam curandam magni usus esse dicit, *Pharmacop. med. chym. Lib. 5. Class. 1. p. m. 829.* Alii stercus pueri vel proprium etiam cum aliis v. g. cum hordeô & semine Lini mixtum applicant; alii emplastrum ex stercore humanô & caninô cum felle taurinô paratum; alii Emplastrum seu epithema ex Stercore hominis recenti cum Melle, fermentô, viscô arborum, cinere Thymi combusti & axungiâ Urogallorum ad Anginæ maturationem atqve apostematis rupturam laudant. Pantheras contra faucium angorem excrementis hominis sibi mederi, scribit Plinius *Histor. Nat. Lib. 8. cap. 27. fol. m. 136.* Imò humanum stercus in panniculô deligatum & crematum potui datum suffocatis opem ferre, ex Galeni Librô de his, qvæ facilè parantur, ad Solonem, refert allegatus Petrus Poterius *l. a. p. 99.*

§. 5. Ad

§. 5.

Ad Apostemata. Ad Apostematum seu Abscessuum Suppurationem seu maturationem promovendam laudatur excrementum hoc alvinum calidè impositum. Inqvit enim Johannes Fridericus Helvetius *Diribitor. med. p.m. 112. sq.* Stercus humanum recens & adhuc calens imponitur dolorosissimis vomicis seu accidentibus sub pelle in carne latentibus, non tantùm facit ad talia symptomata, seu mala adimenda seu consananda, qvippe qvoniam ejus sulphur est antidotum admodum forte adversus aciditatem; sed volatilisat hæc fixa acida, atqve ita producit digestionem, unde omnium apostematum sive tumorum acerrimum venenum maturatur, atqve omnes ortæ inde inflammationes tolluntur. Item in Abscessibus ab Incantatione ortis Oleum Stercoris humani laudat Michael Ettmüllerus *Oper. Vol. I. fol. m. 789.*

§. 6.

Ad Arthritidem. In Arthritide & ejusmodi doloribus, v.g. Malo Ischiadicô parti dolenti Stercus humanum recens, & si fieri potest, adhuc calidum applicari solet; siqvidem juxta Michael. Ettmüller. *l. a.* in doloribus articulorum propter vim oleosam anodynam, salium acidorum correctivam in ejus oleoso sulphure fundatam multum valet; Et Christianus Franciscus Paullini *Pharmacop. Stercor. cap. 27. p. m. 147.* Juvenis, ejusmodi doloribus in brachiô laborantis, meminit, qvi ipsius svasu manè & vesperi proprium stercus cum levamine applicavit. vid. etiam §. 39.

§. 7.

Ad Calculum. Calculum seu Lapides renum & vesicæ pellere aqvam ex Stercore humanô destillatam, scribit Johannes Schrœderus *l. a. p.m. 830.* & secundum verba Caroli Lancilotti *Gella Gvida alla Chimica Part. 3. cap. 19. p. m. 34.* scacca la pietra dalle reni & vesica. Juxta Mich. Ettmüller. *l. a.* aqva ex Stercore destillata, Sale volatili oleosô nonnihil imprægnata, internè sumpta habet vim

 diure-

diureticam & ad calculum conducit. vid. Petr. Andr. Matthiol. *in Dioscorid. Lib. 2. cap. 73. fol. m. 310.*

§. 8.

Ad Cancrum. Cancri per Stercus proprium assumptum curati exemplum legimus *M. N. C. Dec. I. An. 2. Obs. 48. p. 232.* ubi Laurentius Giselerus seqventem Observationem communicat: Memini, inqviens, ante viginti & plures annos in patriâ meâ, qvæ Osteroda est, trans Hercyniam Sylvam Ancillam in Colli dextrâ parte ad humerum & mammam usqve ulceratum Cancrum passam, qvæ curata tandem proprii stercoris in Cerevisiâ calidâ assumtione; Qvod abominabile licet sit remedium, ratione tamen non caret. Sæpius etiam externè in Cancrô applicatur Stercus humanum ejusqve oleum; siqvidem ad Cataplasmata recipi posse Stercus humanum, nisi nimis esset sordidum, scribit Güntherus Christophorus Schelhammerus *de Tumorib. Corpor. human. Part. 2. §. 40. p. m. 153.* Imprimis laudatur Stercus hominis, qvi lupinos comedit, v. Joh. Gufer. *Medicin-Domest. Tab. 3. p. m. 11.* & Joh. Phil. Gieswein *de Mater. medic. p. m. 292.* Oleum stercoris humani Cancrum curare & mortificare, scribit Johannes Schrœderus *l. a. p. 830.* & secundum Carol. Lancilott. *l. a. p. 34.* L'Acqva di Sterco humano guarisce lavando le piaghe maligne & cancherose; & l' Oglio sana li cancri mortificando la loro malignità. vid. etiam Mos. Charas *Pharmacop. Reg. Lib. 2. Part. 3. cap. 4. p. m. 167.* Arnoldus Weickardus *Thesaur. Pharmaceut. seu Tract. pract.* seqvens Ungventum, qvod Stercus humanum ingreditur, describit:

℞. Succor. Plantag. Burs. Pastor. Nicotian. Solan. Acet. rutac. āā ℥jv.
Ol. rosac. ℥ij.
Terebinthin. ℥j.

ducantur in mortario plumbeo, add.

Pulv. Lithargyr. ℥ß.
Lapid. Hæmatit. ʒij.
Antimon. crud. ʒj.
Corall. ustor. & lotii ℈ij.
Perlar. ℈j.
Camphor. ℈iß.
Cancror. fluviatil. ʒj.
Stercor. human. ust. ʒiij.
f. l. a. Unguentum.

Se-

Seqvens tanqvam expertiſſimum ex Corbejô commendat Daniel Beckherus *Microſcosm. medic. Lib. 1. cap. 10. p. m. 64.*

℞. Herb. Robert. Verbaſc. Caprifol. Aneth.

Stercor. human. āā p. æ. Comburantur in cinerem, ejusqve Cineris drachmas tres cum liqvoris ſtillatitii Solani Unciis ſex contempera piſtillô in mortariô, ejusqve miſturæ aliqvid Ulceri cancroſo infunde.

Aliis placet ſeqvens Pulvis, qvô Papa Benedictus â Cancrô in Tibiâ liberatus dicitur, ſcilicet

℞. Rad. Thapſ. barbat. Lapath. acut. āā ℥ß.

Stercor. ſiccat. homin. ſan. ℥j. M. f. Pulvis cancroſis & fluentibus ulceribus inſpergendus. Cancer antea acetô fortiſſimô calidô abluatur. Item

Pulvis ad Cancrum Mynſingeri.

℞. Auripigment. Virid. Æris, Sal. Gemm.
C. C. uſt. Teſtar. Ovor. combuſt. ♀. uſt.
Sangvin. Dracon. Gallar. Oſſ. Lepor. uſt.
Stercor. hum. uſt. Calc. viv. Cancror. fluv. uſt.
Herb. Centaur. Linar. ſiccat.
Piper alb. & nigr. Thur. Myrrh.
Maſtich. Frument. āā Miſc. pro Pulvere.

Ad Cancrum exulceratum laudatur Aqva Stercoris humani applicata, vid. Fel. Plater. *Prax. Tom. 2. cap. 17. p. m. 713.* Imprimis autem Oleum in vulneribus & ulceribus cancroſis & cavis fiſtuloſis mammarum, & in ipſô Cancrô exulceratô ſummum dicitur remedium; ſi enim hoc oleum illinitur, ulterior progreſſus præcaveri ſolet juxta Michael. Ettmüller. *Oper. Vol. I. fol. m. 789. it. 901.* Attamen non ſemper felici ſucceſſu tale medicamentum fœtidum in Cancrô applicari teſtatur Pancr. Bruno, ſeqventi Obſervatione: Cancro ſcilicet Mammillæ occultô laborans Matrona qvædam perſvaſione temerariâ cujusdam, harum rerum penitus imperiti, Stercus humanum exteriùs applicavit, & mammam ad tantam putredinem ſordidam ulceroſam adegit,

git, ut seqventi die per illius vim acrem disrupta in Cancrum exulceratum sordidissimum & lethalem degeneraverit; unde dictus Autor Stercoris facultatem medicamentosam excessivam in sulphureis, impuris & salinis acrioribus ac penè causticis particulis consistere concludit.

§. 9.

Ad Capillos. Capillos producere eorumqve proventum promovere dicitur Aqva ex Stercore humanô destillata, vid. Joh. Schrœder. *Pharmacop. p. m. 830.* Secundum Carol. Lancilott. *l. a. p. 33.* fà nascere li capelli; & juxta Dan. Beckher. *Micrcosm. med. cap. 10. p. 64.* Pili augmentum inde recipiunt, si locus hac continuò lavetur.

§. 10.

Ad Cicatrices. Cicatrices manuum removet aqva stercoris humani stillatitia, v. Joh. Schrœd. *l. a.* Fel. Plater. *Prax. Lib. 3. p. m. 330.* & juxta Carol. Lancilotti *l. a. p. 33.* qvesta acqva leva le cicatrici dalle ferite, & varole fresche, lavandosi la parte affetta con detta aqva.

§. 11.

Ad Combustiones. Ad Combustionem ignis vel aqvæ Stercus humanum tepidè superimpositum mirè valere ex Brunfelsio & Libaviô refert Johannes Daniel Rulandus *Pharmacop. stercorar. p. m. 11.* Et juxta Mich. Ettmüller. *Vol. I. fol. 1161.* Stercus hoc ob singulare in eô latens sulphur & oleum anodynum & destructivum acidarum sordium non tantum abustionibus recentibus medetur, sed & Inflammationes qvasvis sistit & discutit.

§. 12.

Ad Dysenteriam. A Dysenteriâ grassante rusticus qvidam suos præservaturus, filioli sui sexennis feces κάτω rejectas studiosè collegit, easqve in Sole siccatas in pulverem redegit, qvô de mane seròqve singulis domesticis, insciis tamen, in jusculô duas Drachmas propinavit. Qvô remediô, expulsis antea humoribus corruptis omnes & plures alios in viciniâ servavit. Rogatus hic rusticus a Chri-

a Christiano Francisco Paullini, unde hauserit secretum hoc? â sene qvodam Venatore Westphalô, respondit. *v. M. N. C. Dec. II. An. 5. App. p. 36.* item dicti Paullin. *Obs. med. physic. Cent. 2. Obs. 61, p. m. 224.* Et Pharmacop. *stercor. Sect. 2. cap. 8. p. 108.* ubi etiam Chirurgi meminit, qvi eodem medicamentô multos dysentericos restituit. Alii ipsorum dysentericorum prima excrementa cruenta Sale aspersa in Clibanô exsiccant, atqve in aqvâ Anserinæ propinant. Tanqvam arcanum laudatur etiam Sal ex ægroti excrementis extractum. vid. Delic. medico-chirurg. *Vol. I. Præf. 2. p. m. 105.* Qvelqves Italiens Sçavans & curieux guerissent les dyssenteries avec le sel des excrements des Malades, scribit Belloste *dans le Chirurgien d' Hospital. Part. 3. cap. 4. p. 248.*

§. 13.

Empyematis curandi secretum esse Oleum ex Stercore humanô destillatum atqve cum Spiritu Vini â fœtore liberatum; imò in Balsamô hoc rectificatô solam Empyematis curam eamqve tutam ac certam consistere scribit Christianus Langius *Patholog. animat. cap. 30. p. m. 321.* *Ad Empyema.*

§. 14.

Contra Epilepsiam adhibetur interdum Stercus humanum, tam præservativè, qvàm curativè: Primum enim Infantis excrementum pulverisatum & successivè exhibitum præservat ab Epilepsiâ, secundum Mich. Ettmüller *Oper. Vol. I. fol. m. 215.* Imò hoc medicamentum ad complures dies exhibitum dictum morbum radicitus evellere dicitur. vid. Joh. Schrœder. *Pharmacop. p. 829.* & Joh. Georg. Walther. *Sylv. medic. p. m. 564.* Id qvod exemplô in filiô Nautæ cujusdam Hamburgensis confirmat Christianus Franciscus Paullini *Pharmacop. stercor. p. m. 31.* Tale stercus primum Infantis recens nati Meconium, ab Italis Paganina dicitur. vid. Petr. Poter. *Pharmacop. spagyr. Lib. I. Sect. 8. Oper. p. m. 499.* Laudatur etiam Aqva Stercoris humani, v. Dan. Beckher. *l. a.* Joh. Schrœd. *l. a. p. 830.* Et Carol. Lancilottus *l. a. p. 34.* *Ad Epilepsia.*

dicit: L'acqva di Sterco humano pigliata in Luna calante per lo spatio di nove giorni, sana qvelli, che patiscono il male caduco. Seqvens medicamentum contra Epilepsiam reperimus *in Thesaur. Secretor. curios. Part. 3. cap. 9. p. m. 108.* Recipe Iridis adulterinæ Unciam unam, Stercoris humani ad molem Ovi, Stercoris Pavonis Maris ad eam molem; Totum per viginti qvatuor horas in Vini albi generosi librâ unâ macera observando, ne ulli aëri in vas pateat aditus, hacqve ratione subtilior pars evaporetur. Per linteum postea trajice & liqvorem colatum in vase bene clausô ad usum serva. Æger illius liqvoris qvantitatem sufficientem ineunte Paroxysmô bibat & qvocunqve fiat modô, donec finitus sit Paroxysmus, deambulet. Remedium bis vel ter repetat, & sanus evadet.

§. 15.

Ad Erysipelas. In Erysipelate Magnes sive Stercus humanum calidè applicatur, qvod una nocte omne acidum extrahit & necat, ut vix ampliùs deinceps redeat. vid. Johann. Baptist. Helmont. *Fundament. Medicin. p. m. 74.* Item Stercus hominis emplastratum Erysipelas curare ex Brunfelsio & Libavio refert Joh. David Rulandus *Pharmacop. stercorar. p. m. 11.* Et Oleum Stercoris humani ad Erysipelas exulceratum valere, dicit Joh. Schrœderus *l. a. p. 830.* vid. etiam Joh. Frid. Helvet. *Diribitor. medic. p. 113.*

§. 16.

Ad faciem. Ad faciei fucum seu colorem gratum conciliandum inservit aqva ex Stercore humanô destillata, juxta Danielem Beckherum & Johannem Schrœderum *l. l. a. a.* hinc etiam à Michaële Ettmullero *Vol. I. fol. 1161.* Aqva cosmetica vocatur; & secundum verba Caroli Lancilotti *l. a.* la virtù di detta acqva è di colorire le faccie smorte.

§. 17.

Ad Febres. Ad Febres omnes, etiam qvartanas Stercus humanum siccatum cum Melle & vinô sumptum commendatur â Joh. Dan. Rulando

Rulando *l. a. p. 11. & 12.* item à Joh. Schrœdero *l. a. p. 829.* Dan. Beckero *l. a. p. 62.* Qvod exemplô febris tertianæ confirmat Christianus Franciscus Paullini *Pharmacop. stercor. p. 185.* qvi etiam *p. 194.* rusticum qvendam tres annos cum dimidiô qvartanâ laborantem ab assumptô primogeniti sui filii stercore primô, seu Meconiô, exsiccatô atqve cum Nuce Moschatâ permixtô liberatum fuisse refert. Ad febres tertianas ipsius ægri stercus sinistrâ manu sublatum comburunt, & in pannô caraceô atrô illigant, & in sinistrô brachiô ante horam accessionis suspendunt, juxta Sexti Placiti *Libell. de Medic. ex Animal. cc. 3. b.*

§. 18.

Fistulis tam lacrymalibus, qvàm aliis, inservire dicitur hoc Stercus; & qvidem siccatum cum pulvere Caryophyllorum fistulæ inditum eam curare dicit Theodorus de Mayerne *Prax. Medic. Syntagm. alter. Tr. 2. cap. 11. p. m. 133.* Pro hoc scopô etiam laudatur Aqva ex eodem excrementô destillata. vid. Joh. Schrœder. *l. a. p. 830.* Arnold. Weickard. *Thesaur. pharmaceut. seu Tractat. pract. Lib. 4. fol. m. 574.* Et Carolus Lancilotti *l. a. p. 34.* dicit: qvesta acqva sana le fistole, se non è offeso l'osso, stricandone dentro sera & mattina con un schizetto. Hanc aqvam etiam a qvodam bonô cum effectu fuisse exhibitam, testatur Christianus Franciscus Paullini *l. a. p. 257.* Item ad Callum fistulæ in Anô Stercus humanum calcinatum & pulverisatum commendat Theodorus Mayerne *Prax. Med. Lib. 3. cap. 6. p. m. 339.* *Ad Fistulas.*

§. 19.

Ad locum Gangrænâ & Sphacelô corruptum applicetur Stercus recens hominis, idqve ubi siccatum & induratum fuerit, recens iterum apponatur, uti ex Gabelckoverô dicit Johannes Daniel Rulandus *l. a. p. 16.* vel Stercus humanum calidum cum Urinâ calidâ adhibitum & applicatum per qvatriduum carnem mortuam separare & novam regenerare facit, juxta Theod. Mayerne *l. a. Syntagm. alter. cap. 10. p. m. 123.* Et *Ad Gangrænam.*

Ddd dd 2 Mich.

Mich. Ettmüllerus *Vol. I. fol. 789.* scribit: Stercus humanum sphacelosa loca & membra restituit, & ab ulteriore progressu conservat, qvoniam vim obtinet; qvatenus Stercus humanum Spiritum, qvi totus sal volatile oleosum est, continet.

§. 20.

Ad Guttam rosaceam. Guttam rosaceam per Stercoris humani aqvam destillatam sanari ex Paracelsô & Libaviô refert Joh. Dan. Rulandus *l. a. p. 14.* In Guttæ rosaceæ, Morphææ, aliarumqve faciei macularum curatione valere Rebisolam, i. e. aqvam ex Stercore humanô aut vaccinô destillatam, dicit Conradus Johrenius *Prax. Chymiatr. cap. 11. p. m. 192.*

§. 21.

Ad hydropem. In Hydropicis seu aqvâ intercute laborantibus internè sumpta aqva ex Stercore humanô destillata aqvam ducere dicitur. v. Petr. Andr. Matthiol. *Comment. in Dioscorid. Lib. 2. cap. 73. fol. m. 310.* Schrœder. *l. a. p. 830.* Et tanqvam arcanum contra Hydropem Sal ex Serô è corpore ægrotantis extractum laudatur *Delic. med. chirurg. Vol. 1. Præf. 2. p. m. 105.*

§. 22.

Ad Icterum. Contra Icterum valere Stercus humanum siccatum, melle mixtum & in Vinô potum, ex Johanne de Cuba refert Joh. Dan. Rulandus *l. a. p. m. 14.* Et Daniel Beckherus *l. c.* dicit, se novisse qvendam, qvi ex hujus Balsami fœtidi usu, ab Icterô, tridui spatiô se convaluisse testatus est: qvem locum etiam allegat Christianus Franciscus Paullin. *de Talp. p. m. 159.* atqve simul refert, puellam rusticam Stercore Talpinô cum Spiritu Vini adusti per aliqvot dies manè sumptô â flavô Icterô feliciter redemtam esse. Item Oleum Stercoris humani solvere Icterum, scribit Johannes Schrœderus *l. a.* Et juxta Petr. Poter. *Pharmacop. spagyr. p. m. 482.* Oleum stercoris valet ad complurimos affectûs & præsertim adversus Icterum, arqvatumqve morbum.

§. 23. Ad

§. 23.

Ad Affectûs ab Incantatione sanandos vulgò in Medicinis stercorariis magna latitare Arcana putantur, inqvit Fridericus Hoffmannus *Annot. in Petr. Poter. Pharmacop. spagyr. l. a.* Qvod etiam probant Observationes, siqvidem contra Incantationem qvidam post Stercus proprium in acetô sumptum, & post suffimigium ex Hyoscyamô liberabatur, uti refert Eberhard Gockelius *Tract. German.* von Beschreyen *p. m. 104.* qvæ fortasse eadem est Observatio, qvam Jacobus Augustinus Hünerwolffius *M. N. C. Dec. II. An. 9. Obs. 105. p. 176.* recenset: Scilicet puer rusticus annorum tredecim, ab incunabilis sanus, derepentè prosternebatur humi, horridè convulsus, & ita se â spectrô, æthiope palliatô, ad se rediens vexari dicebat, qvia ab aviâ obstetrice in patris, filii & spiritûs infernalis nomine baptizatus erat. Proinde jussit Judex, puerum, ejus parentes & vicinos examinare. Sed puer statim post obitum inopinatum aviæ, qvacum antè cubuerat, qvæqve lac propinaverat, sæpius vidit æthiopem, mortem ipsi minitantem, & qvatuor alias personas in vestibus albis, trucem istum retrudentes. Nemo autem spectrum vel qvicqvam mali advertit scivitqve alius. Hinc Scabini Jenenses Medici de Morbô expetebant judicium, qvod Hünerwolffius adductus præbuit, ex signis & circumstantiis certus, ex veneficiô esse malum. Confirmabatur in hoc, qvia puer muscum grandem versicolarem ζῶον excernebat & oppido ab omni cruciatu liberabatur, postqvam excrementa alvi propria, svasu peregrini cujusdam viri, in acetô dissoluta bibisset, & fumum ex foliis Hyoscyami graveolentibus accensis corpore excepisset. &c. In doloribus & abscessibus ab Incantatione ortis convenit etiam Oleum Stercoris humani. vid. Mich. Ettmüller. *Oper. Vol. I. f. 789.* Ad dolores a veneficiô pro certô qvodam experimentô habetur, si excrementa propria calidè parti applicentur, vid. Joh. Michaelis *Oper. Med. p. m. 692.* Juxta Joh. Schrœder. *l. a. p. 829.* Stercus

Ad Incantationem.

hoc magni usus est ad mitigandos dolores ab Incantatione introductos, impositum scilicet. Tumori sub brachiô sinistrô puellæ incantatæ stercus proprium cum euphoria imponi curavit Matthæus Gottofredus Purmannus, *vid. ejusd. Chirurgisch. Lorbeer-Crantz Part. 2. cap. 32. p. m. 440. sq.* v. etiam Jo. Muralt. *Oper. Chirurg. p. m. 847.*

§. 24.

Ad Inflammationes. Inflammationibus qvibuscunqve recrementa humana externè applicata prodesse, scribit Michaël Etmüllerus *Vol. I. f. 214.* & juxta Friderici Hoffmanni *Annotat. in Petri Poter. Pharmacop. spagyr. Lib. I. p. m. 484.* observatum est, in Inflammationibus & tumoribus tam benignis, qvàm malignis, pro ardore temperandô Cataplasma ex Stercore humanô vel vaccinô insignem vim fovere.

§. 25.

Ad Intestinum rectum. Ad Intestini recti varios affectûs, scilicet hæmorrhoides, ficûs & Mariscas, Stercus patientis dejectum cum Oleo de Vitellis ovorum misceatur & applicetur, uti ex Theophrastrô Paracelsô svadet Johannes Daniel Rulandus *Pharmacop. stercor. p. m. 15.*

§. 26.

Ad Lichenes. Ad Lichenas, Impetigines aliasqve maculas laudatur illitum Oleum ex Stercore humanô destillatum, vid. Joh. Schrœd. *l. a. p. 830.* vid. etiam Joh. Frider. Helvet. *Diribitor. med. p. 113.* ubi inqvit: nonnulli hôc oleô medicinam faciunt exulcerato Erysipelati æqve ac omnibus lichenibus, impetiginibusqve, simul atqve isthæc mala illô inunxeris.

§. 27.

Ad Maciem. Macie extrema laboranti puello trium annorum Mater consiliô obstetricis aliqvot in auroris nonnihil Stercoris sui propinabat, & omni remediô antea incassum datô, pusio sensim convaluit, posteaqve obesus, sanus & hilaris vixit. vid. Christ.

Franc.

Franc. Paullin. *Obs. med. phys. Cent. 4. Obs. 51. p. m. 471.* it. *ejusd.* Dreck-Apothecke *p. m. 75.*

§. 28.

Mammarum infantum recens natorum papillis tumidis, rubris atqve lividis mulierculæ & obstetrices qvotidie infantum proprium stercus illinere, aut linteis imponere solent, juxta Joh. Gufer. *Medicin. Domest. Tab. 3. p. 8.* *Ad Mammas tumidas.*

§. 29.

Ad morsûs & ictûs animalium venenatorum ac rabidorum stercori humano internè sumpto singularem virtutem nonnulli Autores adscribunt. vid. Mich. Etmüll. *Vol. I. fol. m. 788.* Item aqva ex Stercore hôc destillata, sale volatili oleosô nonnihil impraegnata, curat morsûs canis rabidi, si intrinsecus propinetur. Idem ibid. *fol. 789.* Juxta Joh. Frider. Helvet. *Diribitor. med. p. m. 113.* terra hæc magnetica non tantùm omne venenum ex vulneribus, vel ab homine, vel à cane morsis extrahit, sed ex omnibus etiam membris Sphacelum. Morsibus canis rabidi venenatorumqve animalium subvenire aqvam stillatitiam Stercoris humani, dicit Joh. Schrœderus *l. a. p. 830.* Refert etiam Zacutus Lusitanus *de Med. Princip. Histor. Lib. I. Observat. 58. fol. m. 144. & de Prax. med. admirab. Lib. 3. Observ. 93. fol. m. 117.* in Provinciâ occidentali, Sqvilaqve dictâ, prope Civitatem, appellatam Burgos, adesse animal qvoddam parvum, Lacertæ instar, in agris freqventissimum, nomine dictum Gvarit, qvod ictu suô, æstate præsertim, adeò venenosum est, ut illicò post morsum dira & terroris plena concitet Symptomata, qvorum sævitie occumbunt plures, eorum modô, qvi ex præsentaneô venenô perire solent. Contra hoc malum omnia Alexipharmaca frustra adhibentur, exceptô hôc unicô, ut qvis post venenosum ictum animalis illicò stercus vel proprium, vel alienum recenter excretum, adhuc calidum aqvâqve cardiacâ vel communi commixtum ebibat. Hujus animalis meminit *Ad morsus animalium.*

etiam

etiam Michael Ettmüllerus *Vol. I. fol. 215. & 789.* illudqve ad serpentes refert, cujus morsus certò sit venenatissimus, ut exinde homo sauciatus nisi intra octo horarum spatium stercus proprium possit imponi, cùm hoc illius veneni sit alexipharmacum, moriatur; qvod ex Joh. Jacobi Saar Itinerariô recenset. vid. etiam Casp. à Reies *Camp. Elys. Quæst. 7. §. 6. p. m. 101.* ubi seqventia annectit: Qvod de venenô aut ictu istius animalis & de illius alexipharmacô tradit Zacutus, adeò verum est, ut R. P. F. Didacus Valhermoso, Ordinis Beati Francisci, qvi multos annos in Insulis prope Manilam commoratus est, sæpius mihi enarraverit, se qvater humanum stercus sumsisse, cùm â venenatis feris toties in illis provinciis fuisset commorsus, præcipuè ab unâ, qvæ in dictâ Regione vocatur Olopon, ajebatqve prædictum remedium, ad qvamplurima ferarum venena in freqventi usu esse, siccatumqve & in pulverem redactum â multis gestari, nec tantùm recenter excretum sed siccatum etiam celerrimè prodesse; ita enim in pyxide servatum secum portare consveverat, qvô, â feris ictos & aliqvando jam moribundos, qvi nec os nec dentes aperire poterant, cùm vi apertis infudisset, statim expergefactos ac salvos fuisse; unde credere par est, aut qvod illud animal in variis occidentalium partibus varia nomina habeat, aut qvòd tantùm hoc remedium multis aliarum ferarum venenis promptissimè adversetur &c. De homerdâ contra venenatos Mexicani serpentis ictûs ad Uncias duas in convenienti liqvore haustâ vid. Rosinus Lentilius *M. N. C. Dec. III. An. 2. Obs. 116. p. 170.* Plura vide paulò infrà de Venenis.

§. 30.

Ad Moschum. Moschi odorem deperditum restitui posse, si in locô aliqvô, ubi Urina & excrementa alvina putrescunt, detineatur, apud Autores legimus. Cui enim juxta Pauli Ammanni *Manuduct. ad Mat. med. Sect. 3. cap. 4. §. 17. p. m. 191.* ignotum est illud seplasiariorum, dum Moschum evanidum novô imprægnant odore

dore, immittendo eundem in Camerinas vel urinam puerorum. Odore ſeu potiùs fœtore Stercoris humani Moſchus, ſi ipſi ob vetuſtatem de odoris ſvavitate multum deceſſerit, in ſacculis ligatus ad latrinas appenſus vi fœtentis antiperiſtaſeos odoris augmentum recipit, qvamvis deinceps odor durabilis ac conſtans non ſit, vid. Dan. Beckher. *Medic. microcoſm. Lib. 1. cap. 10. p. m. 63.* Juxta Fr. Hoffmanni *Annotat. in* Petr. Poter. *Pharmacop. ſpagyric. Lib. 1. p. 483.* attentione dignum curioſumqve eſt, qvòd Moſchus odore ſuô privatus in latrinâ ſi ſuſpendatur, ſvavem ſuum odorem iterum acqvirat. Et ſecundum Joh. Bapt. Portæ *Mag. natur. Lib. 11. cap. 9. p. m. 461.* ut Moſchus odorem exhalatum recipiat, in fœtoribus & latrinis pendulum accommodant: nam dum contra fœtorem eluctatur, ſuas in ſe odoris partes recipit & reviviſcit, & amiſſum odorem recuperat. Item Moſchus, in orientalibus regionibus præparatus, & folliculis ſeu ſacculis, ex animalis, unde deſumitur, pelliculâ factis commiſſus in Cloacâ qvadam ita ſuſpenditur, ut ab Excrementis craſſioribus intactus exhalationes ſaltem loci obſcœni fœtidas recipiat: qvibus effluviis activitatem ſuam, aliqvot dierum intervallô, in Moſchum magis vel minùs exercentibus, odor qvoqve Moſcho qvaſi immerſus eruitur atqve provocatus excitatur vel exultatur, uti ex eruditi cujusdam è Chinâ venientis & præparationem Moſchi ſe non ſemel vidiſſe affirmantis communicatione refert Robertus Boyle *de Utilit. Philoſoph. experiment. Exercit. 10. Sect. 2. §. 7. p. m. 579. ſeq.* ubi ita pergit: Idem, qvi Moſchum ex orientalibus illis, in qvibus acqviritur, Regionibus, in alias & remotiores ejusdem Indiæ provincias devexit, me ulteriùs inſtantem certiorem fecit, ſe reperiſſe, qvòd Itineris maritimi longitudine Moſchi deficiant vires: qvas tamen ad peritorum qvorundam monita Moſchum veſiculæ foraminibus acu factis freqventibus perforatæ incluſum, aliqvot diebus in locum fœtidum, jamjam deſignatum, exponendo, brevi

 ſe re-

ſe reſtituiſſe aſſeruit &c. Hoc confirmat etiam Paulus Jacobus Marperger **in Kauffmanns-Magazin** *p. m. 165.* inqviens: **Wenn des Biesems Geruch etwas verlohren, so kan ihm derselbe wieder gebracht werden, wenn man ihn 24. Stunden lang in ein heimlich Gemach hänget.** Hanc tamen Moſchi, per ſuſpenſionem in locô fœtoris humani, reſtitutionem ſeu rectificationem non ſatis eſſe chymicam, ſcribit Andreas Libavius *Epiſtol. chymic. Lib. 2. Epiſt. 84. p. m. 509.* Et apud Lucam Schrœckium *in Hiſtor. Moſch. cap. 16. p. m. 91.* â Plateariô & Paulô Suardô monitum reperimus, cavendum eſſe, ne in aſſervatione ſeu reconditione Moſchi aliqvid aromatici addatur, vel ne cum aromaticô ſervetur; qvia aromaticitatem ſuam, ſeu vim & odorem amitteret, ſi cum ſpeciebus aromaticis conſervaretur. Cui addit dictus Schrœckius: Licet aliorum aromatum viciniam & contactum Moſchi odorem auferre, nemo facile concesſerit, eidem tamen aromaticas alias atomos commiſceri, ſicqve genuinum obtundere qvodammodo, haud eſt negandum, ut ita vel hoc intuitu ſeparatim inſtituta ejus repoſitio attendi utiqve mereatur. Nec ſimpliciter negaverim, cum peregrinô tali odore imbutum Moſchum in Cloacâ odorem ſuum proprium recuperare vel potiùs denuò purum exhalare, avolantibus nempe in aëre liberiori & ampliori heterogeneis aromatum moleculis, qvæ ſuperficietenus tantùm Moſchi ſubſtantiæ adhæſerant; qvibus idcirco evaneſcentibus altiùs radicatæ moſchatæ atomi nares dein ſolæ iterum ſubeunt, ita tamen, ut Moſchus unà cum aromaticarum cæterarum fugâ propriarum etiam non exiguam jacturam patiatur.

§. 81.

Ad Nævos. Pro delendis Nævis maternis ſeu maculis originalibus à mulierculis commendatur Excrementum illud nigrum, qvod infans recens editus primò per podicem ejicit, ſi Emplaſtri locô imponatur. vid. Arnold. Weickard. *Theſaur. pharmaceut. fol. m.*

fol. m. 621. Qvod confirmat etiam Johannes Franciſcus Lœw *de Morb. Infant. cap. 72. p. m. 450. ſeq.* his verbis: Noſtræ obſtetrices prima excrementa, qvæ ab alvô puerulis fluunt, hanc in rem in linteô aſſervant, ut illis maculas tales illinant, donec ſtercus per ſe ſiccatum decidat; idqve ſæpius reiterant. Item Michael Bernhardus Valentini *Prax. Medicin. infallib. cap. 1. p. m. 7.* Meconium adhuc recens inter Medicamenta domeſtica commendat. vid. etiam Caſpar. Amthor *Noſocom. infantil. cap. 17.* Alii hujusmodi nævos Aqvâ ex ſtercore humanô deſtillatâ ſæpe abluunt, vel lintea eâdem aqvâ madefacta imponunt. vid. Joh. Gufer. *Medicin. domeſt. Tab. 3. p. 9.*

§. 32.

In variis Oculorum affectibus laudatur Stercus humanum ejusqve Aqva deſtillata, v. g. ad Viſum clarificandum, item contra albugines & Ungves oculorum, vid. Mich. Ettmüller. *Oper. Vol. I. fol. 215.* & juxta Carolum Lancilottum *l. a. p. 33.* qveſta acqva leva macchie eſterne delle Occhi, facendone deſtillare dentro due ò trè goccie. Hæc aqva etiam reliqvis paſſionibus Tunicæ conjunctivæ ſeu adnatæ ſæpe obvenientibus medetur, ſi guttula una vel altera inſtilletur. v. Dan. Beckher. *Microcoſm. med. cap. 10. p. m. 64.* Joh. Dan. Ruland. *l. a. p. 12. 17.* Joh. Schrœder. *l. a. p. 830.* Et juxta Joh. Frid. Helvet. *Diribitor. medic. p. 113.* nonnulli aqvâ ſtercoris humani deſtillatâ multa medicantur Oculorum vitia, ejusdemqve ope tollunt multa enaſcentia pterygia atqve argemas ſeu albugines. Pro viſu acuendô nonnulli fel Vulturis & Arietis cum ſtercore humanô in Vinô mixta & bene colata laudant. Ad Suffoſionem incipientem ex Ferdinandi Hiſtoria mirabili laudat Michael Ettmüllerus Collyrium ex hac aqvâ, in qvâ fel muſtelæ piſcis miſtum eſt. Et ſecundum Johannis Jonſton. *Medicin. pract. Lib. 8. p. m. 407.* aqva ſtercoris humani alembicata cum felle muſtelæ & leporis Saccharô candô roſatô & margaritis præparatis prodeſt. Nonnulli volunt, ut *Ad Oculorum affectus.*

Eee ee 2 pro

pro hoc scopô assumatur Stercus ejus, qvi tantummodò pane vescitur, & solummodo Vinum bibit.

§. 33.

Ad Odontalgiam. Odontalgia gravi vexato puello rustico anicula qvædam Emplastrum ex solô ipsius pueri stercore adhuc calidô, immixtis floribus Chamomillæ, externè supra locum affectum imponebat, qvod omnes cruciatûs ociùs abegit, teste Christianô Franciscô Paullini *Obs. med. phys. Cent. 4. Observ. 52. p. m. 471. & Pharmacop. stercor. p. 52.*

§. 34.

Ad Oedema. Oedemati nonnulli Stercus vaccinum calidum imponunt, qvod haud absqve ratione fieri statuit Johannes Munnicks *Chir. Lib. 1. cap. 6. p. m. 31.* cùm scilicet respectu salis volatilis ac nitrosi in eô abundantis potenter poros aperiat, ac tumorem œdematosum resolvat ac discutiat. Cui tamen sententiæ, ex eô fundamentô, qvia in ejusmodi animalium excrementis ne vestigium qvidem alicujus salis volatilis & nitrosi insit, contradicit Johannes Conradus Barchusen *Pyrosoph. Part. I. Lib. 5. p. m. 362.* Cùm autem in stercore humanô præter sal volatile etiam sulphur latitet, potiùs locô stercoris vaccini humanum applicari posset.

§. 35.

Ad Panaritium. Paronychiis â vulgô sæpe cum optatô successu Stercus humanum calidè applicatur, vid. Richard. Lower. Artzney-Büchlein *p. m. 142.* mortificat enim, mitigat dolorem & sanat, v. Jo. Daniel. Ruland. *l. a. p. 14.* Fabri, qvi Stercore humanô cum Assâ fœtidâ ad Panaritium usus est, meminit Chr. Franc. Paullini *Pharmacop. stercor. Sect. 6. cap. 5. p. m. 235.* Item Ungventum ex Fuligine, Alliô, Stercore humanô & felinô, Sulphure vivo & Vitrô Venetô cum Melle paratum, ibidem ex Mindererô adducit.

§. 36.

Ad passionem hystericam. In Passione hystericâ seu suffocatione Matricis Stercus ægrotæ

grotæ mulieris in Vinô bibitum ſtatim dolores & matrices ſedare creditur.

§. 37.

In Peſte ſeqvens Alexii Pedemontani Experimentum adducit Johann Daniel Rulandus *l. a. p. 14.* ſcilicet, accipe Stercoris pueri ſicci & pulverati cochlearia duo, Muſci parum, miſce cum Vinô albô, anteqvam horæ ſex elapſæ fuerint, ab eâ horâ, qvâ correptus fuit Peſte. Alii ſordidum hoc medicamentum acetô dilutum ægris propinant; & ſecundum Mich. Ettmüller. *Oper. Vol. I. f. 788.* in Peſte curandâ & præſervandâ ſingularium eſt Virium ſtercus humanum ad magnitudinem avellanæ matutinô tempore aſſumptum; qvi Autor etiam *Vol. II. fol. 427.* ex Langii Manuſcriptô ſtercus proprium cum Urina propriâ diſſolutum & hauſtum per alvum, per vomitum & ſudorem Peſtem curare dicit. Qvod etiam apud Formium *Obſ. 38. Riverio communic. p. m. 341.* reperimus, ubi refert, maritum qvendam, uxorem & ſororem illius, Peſte correptos, ſtercus proprium cum propriâ urinâ diſſolutum & linteô colatum hauſiſſe, unde graviſſimus Vomitus & alvi fluxus obortus ſit, & omnes â Peſte immunes evaſiſſe. Aqvam ex ſtercore humanô deſtillatam ad Peſtis præſervationem & curationem præſtantiſſimum remedium eſſe atque potenter ſudorem movere, Johannes Agricola ſæpe expertus eſt, uti ex eodem allegat Theophilus Bonetus *Polyalth. Tom. I. Lib. 1. Art. 4. fol. m. 319.* Porrò certô experimentô conſtat, inqvit Joh. Dan. Rulandus *l. a.* ſi tempore peſtis homo manè cloacam olfacit, eô die ſecurus evadet ab omni Lue peſtiferâ, idqve maximè obſervant pauperes, & qvi infectis miniſtrantur. Imò & hoc obſervârunt Milites in Caſtris Svidnicenſibus in Sileſiâ Annô Chriſti 1633. Hæc mihi in memoriam revocant, qvæ de Pilulâ ex eodem excrementô paratâ ori immiſſâ, deqve eodem pharmacô fœtente naribus inunctô, qvibus ſe Paſtor qvidam Dresdenſis tempore Peſtis Anno 1680.

Ad Peſtem.

Obſervatio.

 ægro-

ægrotantes seu Peste infectos visitaturus præmunivit, tunc temporis audivi. De hac vero curâ cum Raymundô Mindererô sentio, qvi *Tract. de Pestilent: cap. 15. p. m. 208.* scribit, se eqvidem legisse & audivisse, humanum stercus ingenitâ qvadam sibi vi Peste correptos liberare; veruntamen cùm alia semper ad manus fuerint, haud æqve sordida, ab his se abstinuisse, nec ea aliter, qvàm ex qvorundam, (uti forte sibi videntur) Observationibus commendare valere. Interim medicamenti hujus sordidi usum externum nemini dissvaderem, siqvidem secundum qvosdam Autores in Carbunculis & Bubonibus pestilentialibus egregium remedium esse dicitur proprium stercus adhibitum; uti enim compescit dolorem, ita corrigit & elicit venenum, suppurat & ad maturationem citò perducit; qvod Lipsiæ in Peste probatum fuisse refert Michael. Ettmüllerus *Oper. Vol. I. f. 788. & Vol. II. f. 1161.* vid. etiam Joh. Schrœd. *Pharmacop. p. m. 829.* Herm. Grube *de Simplic. medicam. Sect. I. Art. 2. p. 9.*

§. 38.

Ad Philtra. Contra Philtra tam internè, qvam externè adhiberi solet amatæ puellæ stercus, ab exsiccatô enim atqve in pulmentô personæ philtratæ exhibitô amorem in maximam Antipathiam mutatam annotavit Eberhardus Gockelius *Tract.* vom Beschreyen *cap. 5. p. 112.* ubi etiam Capitanei cujusdam meminit, qvi, postqvam amasiæ stercus novis Calceis imposuerat, posteaqve iisdem indutus per integram horam spatiatus fuerat, ab illius amore iterum liberabatur.

§. 39.

Ad Pleuritidem. Contra Pleuritidem potentissimum esse arcanum oleum rubrum, qvod per destillationem ex stercoribus humanis elicitur, tam exteriùs applicatum, qvàm interiùs ad guttas sex vel octo assumptum, dicit Christianus Langius *Patholog. animat. cap. 30. p. m. 321.* vid. etiam Chr. Franc. Paullin. *Pharmacop. stercorar: p. m. 80.*

§. 40. Po-

§. 40.

Ad Podagram. Podagricis doloribus subvenit Stercus humanum parti dolenti recens impositum, & qvidem propter vim oleosam anodynam, Salium acidorum correctivam, in ejus sulphure oleosô fundatam, juxtâ Mich. Ettmüller. *Vol. I. f. 789.* Qvidam podagricus intensissimos dolores ex votô sibi demulcebat stercore puerorum recente, calidè circumpositô. vid. Christian. Franc. Paullin. *Obs. med. phys. Cent. 2. Obs. 61. p. 225.* Item oleum stercoris humani pro hoc scopô adhiberi solet, qvia mollit & tollit dolores Arthriditis volantis Podagræqve. vid. Joh. Frid. Helvet. *Diribitor. medic. p. m. 113.* Vel juxta Carol. Lancilott. *l. a. p. 34.* l'oglio di sterco humano è mirabile remedio per mitigare li ardenti dolori della Podagra; Et Moses Charas *Pharmacop. reg. Lib. 2. Part. 3. cap. 4. p. m. 167.* scribit: Oleum oleti humani distillatum podagricos dolores demulcere asseritur, partibus affectis id admovendo.

§. 41.

Pro Pulvere nasali. Pro Pulvere nasali seu sternutatoriô Boutanenses, seu Incolas Regni Boutan in Indiâ, Regis sui merdâ, summô studiô collectâ, exsiccatâ & pulverisatâ, uti solere, refert Johannes Baptista Tavernier. *Itinerar. Indic. Lib. 3. cap. 15. fol. m. 176.*

§. 42.

Pro Pulvere sympathetico. Pulverem seqventem sympatheticum plurimos morbos curantem communicat Johannes Philippus ab Hertodt *Medic. euporist. cap. 12. p. 139.* Recipe Mumiæ humanæ sanæ, nullâ Urinâ madefactæ, exsiccetur versus orientem in locô perflatô, ne â sole tangatur, qvæ pulverisetur. Recipe partem unam, & Cremoris Tartari tantundem, addendo Pulveris sympathetici ex Vitriolô, ritè diebus canicularibus parati, ad pondus omnium, vel saltem Vitrioli Hungarici sub fornace calidâ ad albedinem calcinati; misceantur hæc simul, & erit pulvis sympatheticus præparatus. De qvô aliqvid sumptum aspergatur fæcibus ægri, vel

vel telæ mundæ in ægri urinâ intinctæ, & hæc in locô temperatô conserventur, & æger sanatur, experimentô factô in pluribus ægris &c. Effectivè curat omnia vulnera, ulcera, febres petechiales, & urinæ sabulum, periculosissimas hæmorrhagias puerperarum, arthritidem qvamcunqve, podagram & illam vagam dictam, pulmonis apostemata, hæmorrhoides nimias, narium fluxûs immodicos, capitis dolores, catarrhos, fluxus albos Mulierum, menstrua copiosa, morsûs canis rabidi vel alterius cujuscunqve animalis, item mammas ulceratas &c.

§. 43.

Ad Scabiem. In omni Scabie nonnullis arcanum est aqva ex stercore humanô destillata, si locus affectus eâdem lavetur. vid. Joh. Dan. Ruland. *Pharmacop. stercor. p. m. 18.* & secundum Mos. Charas *l. a.* Oleum stercoris humani igne per gradûs adhibitô distillatum speciatim commendatur ad Herpetem, exulceratorum achorum ac cujusvis scabiei curationem.

§. 44.

Ad Tabacum. Paulò supra de Moschi odoris perditi restitutione egimus, simile fatum seu emendationem experitur etiam Tabacum, de qvô ita scribit Simon Pauli *de Abus. Tabac. & Herb. Thee p. m. 7. b.* scilicet, creditu difficile est, ut, qvicqvid funis in modum contortum, nomine Tabaci ex Americâ adfertur, omne illud ex meris aut non vitiosis, sed solum selectissimis Tabaci foliis constet: qvippe vel vulgo notum, Tabaci bonitatis notas, sive Colorem, sive Odorem, sive Saporem, sive deniqve pretium & pondus spectes, oppidò variare apud nos Europæos; qvi condocefacti sunt (sed honos præfandus est) ex paxillo aliqvandiu suspendere in Cloacis Tabacum, ut beneficio Salis valdè volatilis urinæ & ludi aut stercoris humani, corruptum, insipidum & leve, acrius & ponderosius ignaris hujus pessimi doli venundetur, und da schmeckt denn ein Trunck auff, wenn er so fein bereitet ist, und scharff nachschmecket, qvi prosit bibentibus &c.

§. 45. Ti-

§. 45.

Tineam Capitis Oleô è ſtercore humanô deſtillatô propulſari ſcribit Johannes Fridericus Helvetius *Diribitor. med. p. m. 113. vid. etiam Joh. Schrœder. l. a. p. 830.* *Ad Tineam.*

§. 46.

Pro Tumoribus qvibuşcunqve emolliendis, ſuppurandis æqve ac maturandis etiam doloroſiſſimis, item pro ardore temperandô, nil melius Cataplasmate ex Stercore humanô, vel ipſô ſtercore calidè ſuperimpoſitô; idqve in tumoribus tam benignis, qvàm malignis, inqvit Michael Ettmüllerus *Vol. I. fol. m. 788.* qvod etiam confirmat Fridericus Hoffmannus *Annot. in Petr. Poter. Pharmacop. ſpagyr. Lib. I. p. m. 482.* in tumoribus, inqviens, tam benignis, qvàm malignis, inqve Anthracibus & Bubonibus peſtilentibus pro ardore temperandô Cataplasma ex Stercore humanô vim habet inſignem; item *p. 499.* tritum eſt, inqvit, ſtercus humanum tumoribus admotum eos emollire & ad ſuppurationem perducere, unde in tumoribus peſtis ſummoperè celebratur; Juxta Carol. Lancilott. *l. a. p. 32.* Il Sterco humano mirabilmente matura li Antraci & altri tumori, ſi peſtilentiali, come altri difficoltoſi alla maturatione. Prolixiùs de hujus excrementi, ratione tumorum, uſu agit Johannes Fridericus Helvetius *l. a. p. 112.* uti jam ſupra de Apoſtematibus adduximus. *Ad Tumores.*

§. 47.

Contra varia venena excrementum alvinum aſſumi ſvadetur & à Georgiô Thomſonô *Acûs magnet. p. m. 153.* Stercus humanum Antidotum adæqvatum pro mortificatione Ideæ terribilis cujusdam veneni habetur. Si aſſumatur Napellus, qvi in ſuô locô eſt venenatus, homo intra qvatuor horas moriturus nullô aliô remediô curari poteſt, qvàm ſtercore humanô, qvod vel recens, vel aridum in liqvore aſſumi debet, vid. Mich. Ettmüller. *Oper. Vol. I. fol. m. 788.* Cui conſentit Fridericus Hoffman- *Contra Venena.*

Fff ff

mannus *Clav. Schræder. p. m. 664.* Napelli, inqviens, Antidotum est Stercus siccatum & pulverisatum adhibitum. Si qvis Napellum sumserit ad granum unum, morietur intra qvatuor horas, & nullô aliô remediô juvabitur, qvàm stercore humanô, qvod recens vel aridum bibendum datur. De Aconitô ita scribit Johannes Daniel Rulandus *Pharmacop. stercor. p. 15.* Perhibent Barbariæ venatores, Pantheras carnibus, Aconiti veneno delibutis (qvod ob id Pardalianchen vocant) inescari: qvibus degustatis, nisi hominis stercus ederint, repentè strangulantur & moriuntur. Qvod absqve dubio dictus Autor ex veteribus desumsit Autoribus. Inqvit enim Plinius *Nat. Histor. Lib. 8. cap. 27. fol. m. 136.* Pantheras perfricatâ carne Aconito barbari venantur; at fera contrà excrementis hominis sibi medetur, & aliàs tam avida eorum, ut à pastoribus ex industriâ in aliqvô vase suspensa altiùs, qvam ut qveat saltu attingere, jaculando se appetendoqve deficiat, & postremò exspiret. Item Claudius Ælianus *de Animalib. Lib. 4. cap. 49. fol. m. 88* inqvit: Panthera si imprudens herbam venenatam, qvam Pardalianchum (Aconitum) vocant, degustârit, remedium sibi hominis excrementum qværit. Ex vulneribus Stercus humanum omne venenum extrahere scribit Joh. Frid. Helvetius *l. a.* Indi, præsertim in Insulâ Macassar venenatis contra hostes utuntur telis, uti Belgæ aliqvot abhinc annis magnâ suorum strage experti sunt. Cute enim venenatô telô leviter saltem tactâ nullô modô virus illud extingvi potuit, morte repentinâ subsecutâ. Licet etiam membrum telô saucium eopse momentô abscissum seu amputatum fuerit (uti ab Hollandis aliqvoties factum) mors tamen minimè declinari potuit, nisi solô Stercore humanô recenter ejectô & adhuc fumante comestô, qvod saluberrimum vomitum excitans vim veneni repulit. Hoc remediô postea Hollandi crebrius usi sunt, nec unqvam sine successu, uti ex communicatione Amici sui, Lorbeeri, communicat Christianus

Fran-

Franciſcus Paullini *Obſerv. med. phyſ. Cent. 2. Obſ. 61. p. m. 224. ſq.* Sic â Corneliô Spielmann, Præ-Illuſtri & bellicoſô Duce Generali Belgarum in Indiâ orientali, & ab Andreâ Cleyerô contra venenum deleterium telorum, eôdem infectorum, optimum habetur remedium Excrementum hominis alvinum *vid. M. N. C. Dec. II. An. 3. Obſ. 45. p. 127.* Contra Sagittas Armenas, pariter venenatas, potum ſtercoris humani Theriacam fuiſſe, ex Avicenna refert Hieronymus Mercurialis *de Excrement. Lib. 2. cap. 9. p. m. 166.* (de tali telorum Intoxicatione videri poteſt Johann. Lang. *Epiſtol. medicinal. Lib. I. Ep. 68. p. m. 356. ſeqq.* Chriſtian. Franc. Paullin. *Pharmacop. ſtercor. p. m. 202. ſeq.* Michael. Frider. Lochner. *Deſcript. Mungos. v. Ephemerid. Acad. Nat. Curioſ. Cent. III. & IV. Append. p. m. 81.*) Porrò in Inſula Celebes arbor creſcit noxia adeoqve venenoſa, ut ſi qvis minimâ ejusdem parte lædatur, ſtatim ipſi ſit moriendum. Contra qvod venenum nullum certius magisqve probatum eſt remedium, qvàm ipſius hominis læſi ſtercus aſſumptum, vid. Joh. van der Behr Oſt-Indiſche Reiſe *p. m. 82.* Idem refert etiam Joh. Jacob. Saar Oſt-Indianiſche Kriegs-Dienſte *cap. 3. fol. m. 46. ſeq.*

§. 48.

Contra verrucas uteri recipe patientis dejectum ſtercus, miſce cum oleô de vitellis ovorum, premat patiens, ut exeant verrucæ, iisqve tunc medicina hæc ſuperponatur, vid. Joh. Dolæi *Encyclop. chirurg. Lib. 4. cap. 4. p. m. 925.* *Ad Verrucas.*

§. 49.

Ulceribus cuniculoſis, exedentibus, ſinuoſis & contumacibus mirificè opem præſtat Aqva Stercoris humani deſtillata, juxta Petr. Andr. Matthiol. *Commentar. in Dioſcorid. Lib. 2. cap. 73. fol. m. 310.* Fimum pueri virginis combuſtum Ulceribus cancroſis & inſanabilibus magno remedio eſſe, ex aliis Autoribus docet Marcus Aurelius Severinus *Chirurg. trimembr. p. m. 198.* Stercus humanum ad ignem ſiccatum, miſtum cum pul- *Ad Ulcera.*

vere Caryophyllorum Ulceribus inspersum eadem curat, juxta Theod. de Mayerne *Prax. Syntagm. alter. Tr. 2. cap. 2. p. m. 133.* Hominis stercus combustum & in Ulcera cancrosa & insanabilia spargunt, eô pro mirificô remediô utuntur, qvod appellatum est Botrix, inqvit Sextus Placitus Papyriensis *de medicam. ex animalib. cc. 3.*

§. 50.

Ad Vulnera

Vulneribus Balneator qvidam Stercus humanum recens indebat atqve ita tumorem impediebat, v. Chr. Franc. Paullin. *Pharmacop. stercor. p. m. 229.* Il Sterco humano leva le inflammationi delle ferite, inqvit Carolus Lancilottus *nella Gvida alla Chimica Part. 3. cap. 18. p. m. 32.* vid. etiam Joh. Dan. Ruland. *l. a. p. 7.* Et juxta Dioscorid. *Lib. 2. fol. m. 309.* vulnera ab inflammatione vindicat & intumescere non patitur, sed ea statim conglutinat stercus humanum illitum. Porro laudatur etiam ad extrahendum ferrum & lignum in vulneribus relictum, vid. Joh. Dan. Rulandus, *l. a. p. 8.* Item l'Acqva di Sterco humano leva le inflammationi delle ferite, v. Lancilott. *l. a.*

§. 51.

Stercoris selectus, & esus.

Circa hactenus commemorati Medicamenti foetidi, Stercoris scilicet humani, usum, adhuc monendum venit, â qvibusdam in eligendô stercore simul diversitatem sexûs observari, cùm qvilibet sexus peculiarem suam obtineat proprietatem & Idiosyncrasiam, ut hac ratione â masculinis corporibus desumpta ob sexûs communis convenientiam naturæ virorum magis accepta & proficua esse qveat, qvàm si secus fieret, & contra. vid. Christ. Lang. *Oper. med. cap. 30. pag. m. 327.*

§. 52.

Scybalophagia.

Vix tamen hoc Medicamentum sordidum, sit sive selectum, sive non, facilè cuidam ægrotanti, sive etiam sano, nisi in summâ necessitate & defectu omnium aliorum medicaminum, aut fortasse Picâ aut Maniâ laboranti, salivam movebit, aut

aut appetitum, pro uſu præprimis internô, excitabit. Hinc gravidæ illius, apud Vitum Riedlinum *Linear. medic. An. 1697. Menſ. Novembr. Obſ. 23. p. m. 800.* appetitui depravato vel corruptæ Phantaſiæ condonandum ſeu tribuendum, qvod illa domum præteriens, ex qvâ fæces Corporis humani in nimiâ qvantitate collectæ portabantur, inqve vaſe in hunc finem eò poſitô colligebantur, ut collectæ poſtmodum extra urbem veherentur, tantô deſideriô has ipſas fæces ingurgitandi correpta fuit, ut inde ſtatim properaverit, aliqvot fruſta panis adhunc uſum accomodata petierit, & ad dictum locum rediens eadem minùs grato Embammati huic intinxerit, panemqve ſic probè tinctum tam avidè devoraverit, ut adſtantes ſat mirari non potuerint. Qvin ipſa hæc fœmina poſtea ſanctè affirmavit, nullum cibum in totâ ſuâ vitâ Palato magis ſatisfeciſſe, nil qvoqve prorſus damni inde ſubſecutum fuiſſe. Ejusmodi exempla Scybalophagiæ jam ſupra, Capite ſecundo de Pica §. 63. recenſuimus. Qvibus adhuc addi poteſt, qvod refert Johannes Baptiſta van Helmont *Tract. Sextuplex Digeſtio Alimenti humani* §. *36. fol. m. 132.* Nimirum Moniales alebant ſat ſobriè puellas nobiles commenſales, concionabantur autem jugiter, qvòd, qvi lautè comederent, cum divite epulone partes haberent: ſalvarentur autem ſoli, qvi per omnimodam mortificationis abjectionem comederent viliſſima qvæqve. Nobilis ergo virguncula, ſalutis ſuæ avida, præfatâ perſvaſione commota, proprium ſtercus edit, & infirmabatur. A parentibus autem domum revocata eſt, ac tandem caſum narravit. Petitum fuit ab illâ, cujus ſaporis eſſet, ac reſpondit, eſſe fœtidi, & aqvoſè dulcis. Item Pictor Bruxellenſis, per intervalla furioſus, ſub furoris initiô aufugit in nemus vicinum, ibiqve longè â conſpectu hominum repertus eſt viginti tres dies propriô ſtercore vixiſſe. Mox domum relatus perfectè memor erat omnium ſub furore præteritorum. Interrogatus ab Helmontiô, an reminiſceretur,

cujus saporis esset stercus? ait, sapit ut olet; ac dein per gustûs capitales ab ipsô examinatus respondit, non esse acidum, non amarum, acre, salsum, sed aqvosè dulce. Imò dixit, qvòd qvò sæpius recomedisset, eò semper dulcius fuisset &c. Excrementa sua vorabat puella septem circiter annorum, plane fatua, qvæ tamen sponte excretô lumbricô latô ad mentem & sanitatem rediit, referente Johanne Jacobô Wepfferô *M. N. C. Dec. III. An. 2. Obs. 135. Schol. p. 199.* Juvenis qvadrati Corporis, morionem agens & monstrum hominis, primis ætatis annis nihil magis in deliciis habuit, qvàm sordium ex eqvorum strigillatione oriundarum & cœni humani esum & usum, teste Ehrenfridô Hagendorniô *Observ. & Hist. phys. med. Cent. 3. Hist. 95. p. m. 410.* De Vallium Rhæticarum incolis scribit Daniel Eremita *Descript. Helvet. Oper. p. m. 402.* nullô eos cibô humanô, qvosdam stercore & excrementis, alios fœnô, pasci &c. vid. etiam Jacob. Tollii *Epistol. itinerar. 6. Annotat. p. m. 247.* De Juvene obsessô, qvi sordibus atqve excrementis vesci volupe habuit. vid. Tob. Pfanner. *Diatrib. de Charismat. seu Miracul. antiqv. Eccles. cap. 2. p. m. 81.* De Energumenô, qvi, si panes deerant, sua ipse excrementa comedebat, & lotium bibebat, v. Joh. Christian Frommann. *de Fascinat. Lib. 3. Part. 4. Sect. 1. cap. 9. p. 613.* Indorum nonnullos, incolas scilicet Regni Bontan Homerdâ seu excrementis alvinis Regis sui siccatis & pulverisatis cibos amicis & convivis suis appositos condire, refert Johannes Baptista Tavernier *Itinerar. Indic. Lib. 3. cap. 15. fol. m. 176.*

§. 53.

An Ezechias stercus comederit?

Deniqve Mandatô divinô Propheta Ezechiel *cap. 4. vers. 12.* placentam hordeaceam cum stercore humanô paråsse atqve comedisse primô intuitu videtur, juxta Versionem Lutheri: Gersten-Kuchen solt du essen, die du für ihren Augen mit Menschen-Mist backen solt. Aliter tamen B. Lutherus eundem locum his ver-

verbis explicat: Er hat müssen Kuchen bey solchem Mist backen, wie man mit Rasen und Küh-Mist kochet. Es reucht aber die Speise nach dem Feuer. Also solten sie auch in solche Noth und Hunger kommen, daß sie kein recht Brod noch Feuer haben solten. Juxta Junium & Tremellium allegata verba sic sonant: Comedes cibum ut placentam hordeaceam, & ad orbes excrementi humani parabis placentam istam in Oculis illorum. Juxta Sebastianum Schmidium: Sicut placentam hordeorum comedes eum: qvod ad ipsum tamen, cum stercore fimi hominis facies in oculis eorum. Bene etiam hunc locum explicat Textus Gallicus meæ editionis: tu mangeras de fouaces d'orge; & les cuiras avec la fiente, qvi sort hors de l'homme, eux le voyans. Et juxta Versionem Belgicam Statuum: Ghy sult een Gersten-Kœck eten, enn die sult ghy met Dreck von 's Menschen afganck backen. Ubi Commentatores addunt ad vocabulum dreck: het welcke heu in plaetse van hout soude mœten Wœsen, on darmede hare Spyse de Koocken, ofte oock hare Koocken te backen op eenen heert met Menschen-Dreck heet gemaeckt &c. Refert etiam Waltherus Schulzius Ost-Indianische Reise *Lib. 3. cap. 10. f. m. 188. seq.* certam Indorum sectam Gioghi dictam nullum assumere cibum, nisi fimô vaccinô coctum; capillos & faciem Crocô & Stercore vaccinô inungunt, nemo etiam in hanc societatem admittitur, nisi antea per longum temporis spatium Corpus suum hoc Stercore nutriverit &c.

De
Stercoris humani Usu Magicô seu Sympatheticô.

§. 54.

Restant adhuc qvædam de Curis magicis seu sympatheticis vulgò dictis, qvæ multis empyricis, qvandoqve etiam nonnullis Medicis familiares esse solent. e. g. Pro alvô laxan- *Cura Stercoris sympathica.* *pro Alvo laxando.*

xandâ, etiam contra alterius voluntatem & interdum ad commaculandum lectum, mirum & expertisſimum ſimulqve notisſimum dicitur remedium, ſi hominis demortui os brachii vel tibiæ vacuum fimô vel ſtercore illius, cujus alvum movere vel purgare inſtituiſti, impleatur, cerâ vel aliô modô fortiter obturetur, funiqve alligatum in aqvam fluidam projiciatur, & qvamdiu illic fuerit, venter ejus, cujus erat ſtercus, ſolvitur, hôc verò remotô, ſedes ceſſabunt. vid. Joh. Dan. Ruland. *Pharmacop. ſtercorar. p. m. 8.* Dicit etiam Johannes de Muralto *Colleg. anatom. Lect. 3. p. m. 60.* Si ſtercus hominis calidum Oſſi humano inditum aqvæ ebullienti immittatur, tunc toties ille, cujus ſtercus Oſſi eſt incluſum, alvum deponere ſtimulatur, qvoties aqva ebullit; Et Michael Ettmüllerus *Oper. Vol. I. fol. m. 1080.* triplici modô per Sympathiam, mediante Stercore propriô nos purgari poſſe ſcribit, nempe 1) qvod optimum eſt, proprium ſtercus calidum miſcent cum Cereviſiæ fermentantis fæce, & etiam flore Vini, itidem fermentante adhuc; hinc ſeponunt miſturam hanc in locum calidum & dicunt: qvamdiu hujus miſturæ fermentatio durat, tamdiu & blandâ Diarrhœâ homo, cujus ſtercus fermentatum, afficitur. 2) Recipitur Os hominis mortui ejusqve orificium repletur ſtercore humanô calidô, & Os ita repletum immittitur aqvæ calidæ, ſic dicunt, qvamdiu iſta aqva calida, tamdiu homo is Diarrhœâ corripitur. 3) Stercus alicujus calidum linteo inditum ſuſpendunt in flumine; in qvô qvamdiu illud manet, tamdiu ille homo ſtragula conſpurcat.

§. 55.

Contra Colicam. Contra Calicam tam pituitoſam & bilioſam, qvàm nephriticam ſeqvens pro Curâ ſympatheticâ commendat Lazarus Neyſſonier in Tractatu Gallicô, de la Poudre de Sympathie, his verbis: Pour la Coliqve ce ſera icy la recette d'un vilain remede, mais pourtant ſympathiqve en ceux, qvi ſont tourmentez de la Coliqve, car ſ'ils mettent ſous la ſelle percée bien fermée de la

de la fiente de Vache fraichement recueillie, & qv'il pissent & dechargent les excrements de leurs ventre dessus, par Sympathie sans difficulté ils auront du soulagement. v. Kenelm. Digb. *de Immortal. Anim. App. p. m. 223.* Curationem magneticam per Transplantationem hanc nonnullos magni facere, scribit Guernerus Rolfincius *Epit. method. cognos. affect. Lib. III. cap. 13. p. 267.* Excrementa tempore Paroxysmi reddita sepeliantur in locum â viatorum freqventiâ separatum. Gramen, qvod enascitur super terram, cui Stercora commissa fuerunt, bovi vel agno pabuli locô offertur, qvod ubi comederit, Colica transplantatur ab homine in brutum, & nunqvam ipsum reaffliget. Sunt qvi illud idem exceptum in aëre exsiccant, cum vinô edulcorant, & patienti propinant.

§. 56.

Contra Dysenteriam pro Curâ sympatheticâ Dysentericorum excrementa in Colcothar seu Caput mortuum spiritûs Vitrioli deposita juvare dicuntur, hocqve Andreæ Cnœuselii Arcanum fuit, juxta Johannis Michaëlis *Prax. clinic. Part. 1. cap. 4. Oper. p. m. 153.* vid. etiam Mich. Berh. Valentin. *Medicin. Nov-antiqv. Part. 5. cap. 3. p. m. 171.* Conrad. Horlacher. Schatz-Kammer *D. Michael.* Artzneyen *cap. 1. p. m. 9.* Joh. Christian. Frommann. *de Fascinat. p. m. 1012.* Joh. Nic. Martius *de Magiâ natural. cap. 4. §. 5. p. 59.* Mich. Ettmüller. *Oper. Vol. I. f. m. 421.* ubi dicit: Dysenterici ejiciunt excrementa sua in caput mortuum Vitrioli, & hôc mox sistitur Dysenteria; & *f. 216.* inqvit: Si emittatur stercus super caput mortuum Vitrioli, contumax Intestinorum fit contractio, Dysentericorum verò & omnia sangvinolenta & purulenta Corporis excreta super Vitriolum rejecta hinc curantur. Juxta Joh. Dolæi *Encyclopæd. med. Lib. 3. cap. 5. p. m. 434.* ipsis Dysentericorum fæcibus inspergi potest Pulvis sympatheticus Digbæi; vel alvum expediat æger super Caput mortuum Martis Vitrioli, qvod in persanandâ Dysente- *In Dysenteria.*

 riâ

riâ magneticam eamqve admirabilem vim habere & esse Experimentum Johannis Michaelis creditur: Item Johannes Muraltus Pulverem Sympatheticum Domini de Digbi tanqvam utile atqve mirabile opus in Dysenteriâ deprædicat, si excrementis adhuc calidis bis vel ter inspergatur, eaqve loco temperato & apricoso per tempus exponantur. Item si hic pulvis prunis injiciatur; fumusqve podice excipiatur. Vel Dysentericus post dejectionem semper suffimigium ex Terebinthina & Pice navali, vel in hujus defectu, ex stercore suillô exsiccatô, prunis injectô, podice excipiat. vid. Joh. Muralt. *Hippocrat. Helvet. p.m.180.* Alii Excrementis solum Vitriolum pulverisatum inspergere vel immiscere solent. Et juxta Friderici Hoffmann. *Method. medend. Lib. I. cap. 19. p.m.332.* prima excrementa sangvine tincta, si salis manipulô misceantur, magneticâ vi curant; qvidam Caput mortuum Vitrioli, alii angvillarum cutem pulverisatam addunt. Sicuti autem hactenus recensita cura sympathetica pro curandâ seu tollendâ Dysenteriâ commendantur; ita econtra notum est, qvòd siqvis in latrinas dysentericorum sua, dum ista adhuc calent, exoneraverit excrementa, ab effluviis adhuc calentibus simili paulò post morbô inficiatur. vid. Mich. Ettmüller. *Oper. Vol. I. f. 216.*

§. 57.

In Epilepsia. Hominis epilepticum insultum primum patientis, sive junior sit, sive senior, indumenta omnia & vestes, indusium, calcei, tibialia, & similia sub diô comburantur, & in cinerem redigantur: Cinis verò in aqvam fluvialem secundum flumen projiciatur. Si autem jam antè homo Epilepsiâ laboravit, ad alvi excrementa in ipsô paroxysmô reddita attendatur: qvæ si adsunt, res commaculata cum ipsis excrementis modô jam dictô comburatur. vid. Joh. Christ. Frommann. *de Fascinat. magic. p.m. 1013.*

§. 58.

§. 58.

Radicem Symphyti Oletô propriô delibutam & in terram defossam, tum pluribus aliis, tum in Illustri puellô herniosô ex asse profuisse, testatur Rosinus Lentilius, *vid. M. N. C. Dec. III. An. 5. & 6. Append. p. 115.* *Ad Herniam.*

§. 59.

Contra Hæmorrhagias, sive in læsionibus & vulneribus, ut sangvis sistatur, misce sangvinem ex vulnere profluentem cum propriô stercore, & in ollâ ad desiccandum aëri libero expone. vid. Joseph. de Tertiis *Tract. de Curiositat. physic. p. m. 35.* *contra Hæmorrhagiam.*

§. 60.

Pro Icteri curâ magicâ Stercus vel per se, vel cum Urinâ mixtum Vesicæ suillæ indunt atqve in Caminô suspendunt. Christianus Franciscus Paullini cujusdam meminit, qvi filii sui icterici stercus cum Urinâ asini commixtum hoc modô tractavit, & qvidem cum euphoriâ. *vid. ejusdem Pharmacop. stercorar. p. m. 132. it. de Asino Sect. 4. cap. 3. p. m. 247.* *contra Icterum.*

§. 61.

Ab Incantatione introductis doloribus externè impositum Sulphur hoc occidentale magni usûs esse dicitur. vid. Johann. Schrœder. *Pharmacop. p. m. 829.* Alii addunt allium, atqve elapsis post impositionem viginti qvatuor horis fumo culinari hæc committunt. vid. Frid. Hoffmann. *Clav. Schrœd. p. m. 664.* Contra ejusmodi dolores a veneficiô aliis placent Cataplasmata ex stercore maleficiati in vesicam porcinam injectô & in caminum ad suffumigandum suspensô. vid. Augustin. Thoner. *Obs. med. Lib. 4. p. m. 224.* qvod Exemplô probat Johannes Agricola *Chirurg. parv. p. 646.* v. Georg. Abrah. Mercklin. *Syllog. de Incantat. Cas. 3. p. m. 35.* Qvi etiam *p. 206.* ex Bartholomæô Carrichterô dicit: Siqvis magicam illationem seu spasmoticam affectionem ullâ aliqvâ in parte corporis percipiat, proprium stercus suum & allium rubrum in usum vocet, utrumqve invicem com- *contra Incantationem.*

 miscear,

miſceat, ferrô tamen neutiqvam tangat & affecto membro applicet: qvô ægrotus ſtatim meliùs habebit. vid. etiam Joh. Muralt. *Colleg. anatom. Lect. 12. p.m. 209.* Secundùm verba Michaelis Ettmülleri *Vol. I. fol. 214. & 789.* in Veneficiô arcendô notum eſt, qvòd ſtercus humanum ſit magni uſus; ſi ſcilicet parti ex Veneficiô dolenti applicetur Stercus humanum vel ſolum, vel cum Alliô, vel Aſâ fœtidâ; ſic enim fit, ut illi, qvi perpetravit veneficium, ſapiant omnia ſtercus humanum & allium, adeò ut neceſſum habeant ſolvere veneficium.

§. 62.

contra Veneficia. Deinde qvoqve pro Veneficiis arcendis Stercoris humani uſus ſatis notus eſt, imprimis mulierculis ruſticis, qvippe qvæ, ſiqvando in conficiendô butyrô per tempus fruſtra laborârunt, ſuſpicione veneficii cujusdam ſeductæ lac vaccinum recens emulſum Stercori humano commixtum Cloacæ ſimul infundunt, atqve ſic illicò à Veneficiô liberantur. Si ferrum ignitum unâ ſtercori humano, lacte vaccinô conſperſo inſeras, veneficæ puſtulas inducet; & qvidem, juxta Frid. Hoffmann. *Clav. Schrœder. p. 664. ſq.* certô experimentô. Aliæ mulieres veneficis, qvæ pecoribus damnum inferunt, vaccisqve lac auferunt, ita ut locô lactis ſangvis emulgeatur, tale lac recens mulctum ſtercori humano ſuperfundunt, vel ſtercus ſuum in vas hôc lacte plenum deponunt taleqve lac ſtercoratum igni exponunt. vid. Chriſtian. Franc. Paullin. *Pharmacop. ſtercor. p.m. 263.* ubi etiam ſeqventia ex Lutheri Colloqviis refert: **Als D. Pommers Kühen die Milch geſtohlen war, ſtreiffte er flugs ſeine Hoſen ab, und ſetzte einen Wächter in einen Aſch voll Milch, rühreis um und ſagte: Nu freß Tüfel. Dadurch ward ihm die Milch nicht mehr entzogen.**

Obſervatio. Simile exemplum mihi ipſi notum eſt. Ante qvadraginta annos Virgo qvædam, cui in abſentiâ parentum Oeconomia concredita erat, triſtis mihi conqverebatur, omnes ſuas vaccas, numerô duodecim horis matutinis ejusdem diei, locô lactis humorem

morem præbuiſſe ſangvinolentum; cujus infortunii cauſam, an fortaſſe omnes ſimul ægrotarent, ſe neſcire addens. Cùm vero ex ipſâ qværerem, annon heſternô die de lacte matutinô, ab omnibus vaccis collectô, aliqvid perſonæ cuidam dediſſet? ipſa reſpondebat, heri ante meridiem Vetulam qvandam, ſeptuaginta aliqvot annorum, vulgò ſuſpectam, in ſtabulum veniſſe atqve de hôc lacte matutinô aliqvot cochlearia pro certô medicamentô parandô ab ipſâ petiiſſe atqve accepiſſe. Hôc auditô dictæ Virgini Conſilium dedi, ut ſtatim illud lac ſangvinolentum in Vaſe qvodam abſqve imaginatione ſervo traderet, qvi ſolutis caligis alvum in illud largiter evacuet poſteaqve hanc mixturam igni exponat. Simul autem Virgini dicebam, ut præcaveret, ne totô illô tempore domeſtici illam vetulam, qvamvis obnixè rogaret, in ædes intromittant, multò minùs, ſi vel minimum qvid ab ipſis peteret, exhibeant. Simul verò ac hæc mixtura per paucum temporis ſpatium igni fuerit admota, fores pulſat vetula petens ut intromittatur; hoc verò denegatô paulo poſt aliqvoties redit, modò ollam, modò ovum &c. per Deum efflagitans, ſed fruſtra. Cùm verò verſus veſperam Vaccarum ubera iterum mulgerentur, tunc naturale Lac apparebat; Vetulæ autem oculi rubicundi & inflammati fuerant. Contra magicam lactis vaccarum ablationem, ipſarum ubera ſtercore humano aliqvamdiu inungi ſolent. vid. Joh. Chriſt. Fromman. *Faſcinat. magic. Lib. 3. Part. 10. Sect. 2. cap. 5. p. m. 999.* Talia autem damna abſentibus immitti & ſagis, qvæ faſcinum, Diaboli intulerunt, inferri, & ut faſcinum tollant, citra Dæmonis aſpirationem cogi poſſe, ſcribit idem Frommannus *p. 1048.* ibiqve ex Clauderô annectit, idqve conſtare Johannis Michaëlis experientiâ, aliqvem ita alvi excrementô tractatum, ſine omni faſcinatione & ſuperſtitione, propriô ſtercore efficere poſſe, ut illi neqvam aut venefico omnia adſumpta ſapiant amara, donec veniens commiſſum fateatur & deprecetur.

§. 65.

contra Incivilitatem.

Contra Incivilitatem qvorundam, qvi loca consveta & fores aliorum Stercoribus suis commaculant, pro correctione inservire potest, si fimus eorundem simpliciter prunis aut cineribus calidis injectus vel etiam vinô adustô & pipere simul inspersô uratur vel cremetur; aut si veru vel aliud ferrum in ignem, ut ignescat, immittatur, ac dein ferrum illud candens in excrementa illa infigatur; frigefactum denuò calefiat eademqve opera sæpius repetatur; tunc tantis cruciatibus nates depositoris illius incivilis vexabit, qvantas vix prunæ ipsæ partibus iisdem admotæ inussissent, vid. Frid. Hoffmann. *Clav. Schræder. p. m. 664.* & juxta Joh. Christ. Frommann. *de Fascinat. magic. p. m. 1037.* Excrementis hominis recentibus prunas candentes vel cineres calidos injectos Inflammationem, Tenesmum & pustulas excitare, non Anglis & Gallis tantùm, sed & Germanis atqve ex his nostratibus etiam est notissimum, qvod testatur qvoqve Autor Theatri Sympathetici *p. m. 446.* inqviens: Exinde ejusmodi neqvam ex intestinis acerbissimè laborant, anus inflammatur, urget insuper Tenesmus molestissimus, vixqve his malis liberatur miser, qvin gravissimè fere totô illô die laboret. vid. etiam Joh. Hisk. Cardiluc. *Annotat. in Febure Chym. Part. 2. Lib. 2. cap. 8. p. m. 180.* Monconnys Reisen *p. m. 37.* Mich. Ettmüller. *Vol. I. fol. m. 216.* Juxta Aloysii Temmik. *Philosoph. ver. p. 637.* Stercoribus calentibus ignem superstruens aut ferrum candens infigens morbum alvo facit. De hac materiâ ita scribit Gvilelmus Maxvellus *de Medicin. Magnet. Lib. I. cap. 7. p. m. 31. sq.* Si in alvi excrementis exulcerantia imponas, podex maximô dolore afficitur. Itaqve si qvis contra urbanitatem in aliqvô locô, tibi aliàs familiari, podicis feces deposuerit, super illas aqvam vitæ, Sale mixtam funde & desuper ferrum candens pone, reus extremô podicis dolore fatigabitur, donec vel natura tandem, vel lacte curaveris recenti. Idem asseqvêris, si pisa

pisa in frixoriô vehementer calescere sinas, deinde in excrementum recens projicias; qvot fuerunt pisa, tot pustulis vexabitur. *Vid. etiam. Lib. 2, cap. 14. p. 143.*

§. 64.

Contra Impenetrabilitatem magicam seqventia communicat Michael Bernhardus Valentini *M. N. C. Dec. II. An. 8. Obs. 78. p. 192.* Scilicet, priusqvam cum adversariô hujus rei suspectô congrediaris, cuspis machæræ vel gladii stercori suillo infigatur; vel si eminus agendum, globuli bombardis infarciendi per Sphincterem ani ducantur; qvod certissimum dicitur antidotum contra hanc non minùs, qvàm Diaboli Incantationes. *contra Impenetrabilitatem.*

§. 65.

Contra Philtra, item pro ligatis & maleficiatis à mulieribus seqvens habet Johannes Jacobus Weckerus *de Secret. Lib. 4. p. m. 85.* Pone de egestione seu alvi excrementô ipsius mulieris manè in sotulari dextrô maleficiati, & statim cùm ipse sentiet foetorem solvitur maleficium, & *Lib. 5. p. 199.* idem repetit his verbis: qvod si in amantis calceum stercus amatæ posueris, ubi odorem senserit, solvitur amor &c. Tale exemplum de Capitaneo [illegible] qvodam refert Christianus Franciscus Paullini *Pharmacop.* [illegible] *p. m. 279.* Item stercus fascinati & ligati mox & intra unam & [illegible] teram â copulatione & fascinatione horam excretum Vesicæ incl[illegible]sum & fumo expositum in ejusmodi casu tanqvam certissimum remedium in multis expertus est Johannes Caspa[illegible]s Westphalus *Patholog. Dæmonic. p. m. 120.* Hanc tamen opinionem, qvod, si amorem qvis dissolvi velit, in amantis calceô amatæ collocatô odor perceptus amorem infringat, superstitiosis morborum curationibus annumerat Antonius Deusingius *Fascicul. Dissert. select.* [illegible] *p. m. 37.* cùm fortasse hujus rei ratio a manifestâ qvalitate poss[illegible] colligi, ut ad occultam aliqvam ἐνέργειαν confugere non usqve ade[illegible] sit opus. *contra Philtra.*

§. 66.

§. 66.

Ad Sympathiam.

Ad Sympathiam pertinet etiam, qvod refert Johannes Cornelius Weber *Auchor. sauciator. seu de Liqvor, styptic. p. m. 171.* Semen scilicet qvoddam Stercori ægroti insertum plantam exinde crescentem reddere morbosam. Sic, si ægrotus excrementa sua super herbas salubres deponat; facilius in integrum restituetur; si verò in noxias herbas, venenosas puta, purgantes, exulcerandi vi præditas, restitutio vix speranda, unde patet, plurimum facere ad sanitatem locum, in qvem deponantur excrementa. Et Gvilelmus Maxvellus *l. a. Lib. 2. cap. 14. p. 145.* dicit: Fecibus seu excrementis herbis salutaribus adhibitis, multa commoda transplantatione inferri possunt. Hanc ex multis causis unam puto, cur rustici & qvi rure habitant, salubriores longioresqve nobilibus & civibus dies degant. Hi enim capsulis feces reconditas vel putrescere sinunt, vel in locum insalubrem projiciunt; illi autem terræ easdem mandantes herbis salubribus, transplantatione mediante â langvoribus immunes maximâ pro parte vitam agunt. Ibidem etiam dictus Autor seqventia addit: In locis, ubi ægri alvum exoneraverint, feces non deponas tuas: sic enim multa mala nonnunqvam inferuntur. Cognovimus enim qvosdam tetrô odore læsos, alios, licet odorem non perceperint, cùm in eodem locô feces deposuerint, in qvô priùs fluxu correptus idem fecerat, statim fluxu correptos, nullâ aliâ causâ procatarcticâ præcedente. Præterea cavendum est, ne feces super herbas malignas exulcerantes sive violenter purgantes deponamus, hinc enim causâ latente dysenteria periculosa inducitur, qvæ vix nisi herbis prorsus putrefactis, ullis medicamentis cedit.

§. 67.

Stercus non cremandum.

Hôc locô monendæ qvoqve sunt Nutrices vel aliæ mulierculæ Infantulis administrantes, ne Infantum excrementa cineribus contegant, aut postmodum omnia simul in ignem projiciant.

ant. Exinde enim plurima symptomata exoriri solent, qvæ in *Theatro sympathetico p. m. 163.* videri possunt.

§. 68.

Ad Sympathiam aut Magiam potiùs pertinet etiam, si vera sunt, qvæ ex Münsteri Cosmographiâ adducit Daniel Beckherus. *Medic. microcosm. Lib. I. cap. 10. p. m. 64.* Incolas scilicet Lapponiæ variis technis uti ad sistendas in celeri cursu naves: eorundem tamen conatum impediri, si stercore virgineô navis internæ & externæ partes inungantur; illicò enim priorem repetere navem cursum. Spiritus scilicet navem qvasi sistentes & tenentes fœtore fugari, scribit dictus Autor, penes qvem sit fides. *Ad naves.*

§. 69.

Neqve etiam in Re Oeconomicâ stercori humano omnem usum denegare possumus, siqvidem porci ex eodem alimentum qværunt, & agricolæ pro agrorum fertilitate eodem utuntur. Ex sterqviliniis, ut inqvit Petrus Poterius *Pharmacop. spagyric. Lib. I. Oper. med. p. m. 500.* magna Salis copia habetur, hinc agrorum fœcunditas. Cautè tamen in agrorum & vinearum stercoratione agunt etiam agricolæ & vinitores, siqvidem stercus humanum per se, & sine aliorum animalium stercorum vel qvisqviliarum & sordium commiscelâ, agris, ab iis calidis dictis, non æqve inservit; qvod etiam de Stercore eqvinô novô, pro vineis adhibendo, notandum venit. *Ad Oeconomiam.*

§. 70.

Cùm circa Capitis antecedentis initium ex Danielis Ludovici Pharmacia Batavorum incursantes in Javâ Indos merdâ depellentium mentionem fecerimus, de hac historiâ sciendum, A. 1629. in Obsidione Batavos obsessos, in defectu aliorum ad defensionem necessariorum reqvisitorum, hostes suos Indos Stercore humanô ex [illegible]acis collectô, ollisqve in ipsorum nuda corpora conjectô, fugâr[illegible]; de qvâ Obsidione Johannes Nieuhoff *Itinerar. Sinic. p. m.* [illegible] seqventia refert: Als denen belagerten *Historica de Batavis.*

Holländern aller Vorrath zum schiessen verbraucht, und auch die Steine und Dach-Ziegel gebrachen, schöpfften sie endlich aus denen heimlichen Gemächern gar Menschen-Mist, und schmissen ihn mit vollen Töpffen auff die nackten Leiber derer stürmenden Wilden, eben in der Stunde, da die Belägerten in der Stadt einen Ausfall thäten, die Belägerer abzutreiben, welche sich denn zur Stunde darvon gemacht und auff Javanisch geschrien hätten: O Seytang orang Hollanda de bakkalay sammatay! Das ist, ô ihr Holländische Teufel, ihr fechtet mit Drecke. Prolixius hanc obsidionem & fortitudinem describit Arnoldus Montanus in denckwürd. Gesandschafft. an den Kayser zu Japan *fol. m. 28.*

§. 71.

A crepitu reviviscens. Ad historica qvoqve referendum, qvod recenset Johannes Udalricus Rumlerus *Obs. 67. p. m. 37. sq.* de Casparô Heudelinô, Scholæ Lindaviensis Moderatore, qvòd Pestis tempore elatus pro mortuô unius sub portâ crepitûs Ventris emissione vivus etiamnum deprehensus domumqve relatus aliqvandiu post supervixerit. vid. Georg. Hieron. Velsch. *Syllog. Curat. & Obs. medic. l. a.* Item honestâ qvædam fœmina scorbutica aliàs in deliqvium animi incidit; qvod cùm dimidiam ferè horam duraret, mortua putabatur, & extra lectum deponitur. Verum dum ita movetur, rursus respirare incipit. Adstantes igitur, postqvam recreationi per consveta student, alvus sponte solvitur, & fœtidissima dejicit. Hinc illa statim se recolligit, & qvasi reviviscit. Plura de Peditu, & qvidem de qvodam, qvi, qvoties vellet modulatè pedebat, ac si fistulâ caneret, vid. Joh. Riolan. *Anthropograph. Lib. III. Præfat. fol. m. 204.* De differentiâ flatuum cum diversô sonitu, vid. Hieron. Mercurial. *de Excrement. Lib. 2. cap. 2. p. 153.* De Tympanite ex suppressô Ventris crepitu obortâ, Observationem refert Georgius Abrahamus Mercklinus *M. N. C. Dec. III. An. 3. Observ. 142. p. 254.* Ibidem *An. 9. & 10. Observ. 172. p. 307.* Gustavus Casimirus Gahrliep mentionem facit Mercatoris,

catoris, qvi â flatu vehementi, inter homines sui generis, adeò ut Conversationi invitus valedicere modum urgebatur, adactus, vix medium plateæ citatô emendomumqve properare sus gradu, cùm vim ejus aut violentiam diutius tolerare nullatenus posset, in ædem alienam secedere ac præfatâ ab hospite, in vestibulô sibi obviô, verecundè veniâ, habenas Sphincteris hactenus ægerrimè strictas, laxare tandem nolens volens cogeretur, unde tam immensus Ventris evasit crepitus, qvi qvadrantis ferè horæ spatiô durans antè non cessavit, qvàm cum Spiritu illô fœtidô vitam qvoqve simul efflaret.

§. 72.

De Crepitu Diaboli seqventia refert Philippus Melanchthon: D. Lutheri ædes accessisse Monachum fores vehementer pulsantem. Cui cùm famulus aperiret ac sciscitaretur, qvid vellet? num domi esset Lutherus? qværit Monachus. Recognitâ Lutherus eum ingredi jubet, qvòd nullum multô tempore vidisset Monachum. Ingressus hic, habere se qvosdam errores Papisticos, ait, qvorum nomine libenter cum ipsô conferret; proposuitqve Syllogismos, qvibus haud difficulter â Luthero solutis, alios protulit, explicatu minùs faciles. Unde offensus nonnihil Lutherus in hæc prorupit verba: Multum mihi facessis negotii: aliud enim, qvod jam agerem, erat, simulqve surgens loci â Monochô propositi explicationem ostendit: atqve in ejusmodi collatione manûs Monachi esse avium ungvibus non dissimiles animadvertens, inqvit: Tu is es! ausculta! sententia hæc adversus te pronunciata est; & mox locum in Genesi commonstrat: Semen mulieris conteret caput Serpentis. Inde subjungit: nec tu cunctos deglutics. Hoc dictô victus Dæmon indignabundus secumqve murmurans abiit, elisô crepitu, non exiguô, cujus suffimen tetri odoris dies aliqvot redolebat hypocaustum, vid. Joh. Wier. *de Præstig. Dæmon. cap. 7. p. m. 54.*

Crepitus Diaboli.

§. 73.

§. 73.

Lutherus Cloacam expurgans.

Hac occasione etiam de B. D. Lutheri statu monastico adhuc recensendum judico, qvod ex Johanne Qvod vult Deus Bürgers referunt Acta Erudit. Lips. *An. 1718. Mens. Mart. p. 137.* scilicet Lutherum ad vitam monasticam, ordinis imprimis Augustiniani ineundam, neqve paupertate, neqve otii cupiditate, neqve etiam metu addactum fuisse, sed superstitione eorum temporum, qvâ is Deo rem gratam peragere credebatur, qvi se Claustris condebat. Cucullô igitur indutus primùm Martini cum Augustini, Ordinis sui parentis, nomine commutare, & dein, ut obedientiæ velum præstaret, Cloacam expurgare necesse habuit &c.

§. 74.

Turcarum.

Nunqvam Turcas Chartâ seu papyrô pro anistergiô uti, sed pro magnô ipsis delictô haberi, & qvidem ideò, qvia fortasse Nomen DEI ipsi inscriptum sit vel inscribi possit, refert Thevenot *Itinerar. Orient. Lib. 1. cap. 33. p. m. 60.* Et juxta A. Busbeqv. *Ep. 3. p. m. 184.* Turcæ alvum excrementis non exonerant, qvin aqvam secum portent, qvâ partes obscœnas lavent.

CAPUT XIV.
De
Stercoribus Brutorum.

§. 1.

Stercus Brutorum.

CUm circa initium Capitis antecedentis de Brutorum qvoqve Stercoris Usu medicô mentio facta sit, adhuc nonnulla ex veterum & modernorum Autorum scriptis collecta in hoc Capite proponere libet. v. g. Anseris Stercus juxta Joh. Schrœder. *Pharmacop. Lib. V. p. m. 855.* calefacit & siccat vehementer, incidit, aperit; menses, secundinam & urinas potenter movet, hinc maximi usûs est in morbô regio,

Anseris.

in Ictero.

regio, Scorbutô & Hydrope. Præfertur viridiusculum in pratis tempore vernô collectum, qvod siccatum calore moderatô & pulverisatum à ʒß ad ʒj. exhiberi poterit. Hoc excrementum pulverisatum & cum vinô albô ad drachmam unam & dimidiam tantum secundum Joseph. Qvercet. *Diætet. polybistor. Cap.5.p.383.* auriginosum seu regium morbum penitius tollit: cujus rei veritatem experientia sæpissime confirmavit. Fridericus Hoffmannus *Clav. Schræd. p. 693.* ait: Stercus anserinum commendatur ob Sal volatile aperitivum, & abstersivum sulphureum, ob qvod etiam in scorbutô commendatur. &c. Theodorus Corbeus *Pharmacop. simplic. Class.3. Sect. 4. p.m. 536.* inqvit: Anserinus fimus aliqvantò calidior, qvam columbinus, iisdem viribus sed efficacioribus præditus est, ac vix præ acrimoniâ ullius est usus. Anserculorum juniorum excrementum exsiccatum, drachmæ integræ vel dimidiæ pondere epotum, in vinô cum Saccharô prodest ad Icterum. Observationem de Monachô stercore anserinô Icterum curante, ex Londino refert Johannes [illegible]erus *Medicin. domest. Tab.13.p.44.* In specie anserculorum ster[illegible]ora Mense Martiô collecta commendantur Ictericis & Cachec[illegible]is a Michaële Ettmüllerô *Oper. Tom.I.f.m.1161.* Hoc stercus ex[illegible]ccatum Josephus Qvercetanus *Pharmacop. dogmat. Lib. 1. cap.20. p[illegible]g. m.139.* vocat Tragæam ad Icterum, qvia eundem perfectè e[illegible]radicet & evellat. Potest etiam ad libitum Cinamomi & Sacch[illegible]ari addi. Cur autem stercus anserinum hepatis, lienis obstructi[illegible]es & Icterum tam feliciter profligare possit, hanc rationem redd[illegible] Henricus Petræus *Nosolog. harmon. Dissert. 23. Tom. II. p. 192.* Probabiliter statuit posse fieri id ipsum propter pastum radicum gr[illegible]inis, qvos è terra evellunt, qvæ obstructiones fortiter aperiun[illegible]rum propter insignem dissolvendi vim, qvæ in istô stercore o[illegible] caloris excessum deprehenditur, à qvô etiam gramina exuri vi[illegible]emus, qvod minus postea luxurient. Tanqvam Arcanum speci[illegible]cum hunc pulverem communicat Johannes

Pulvis anti-ictericus.

hannes Dolæus *Encyclopæd. Med. Lib. III. cap. 8. p. m. 488.* nimirum

℞. Stercor. anserin. vern. temp. collect. & in Sole exsiccat.
Pull. Gallinac. ana ℨj. Lap. fulminant. ℨß.
⊖ Absinth. ℈ij. Cinamon. ℨj
Sacchar. ℨiß. M. f. Pulv. subtiliss. divid. in 4. p. æ.

Decoctum ictericum. Ingreditur etiam dictum Stercus Decoctum Ictericum in Pharmacopœâ Bateanâ. *pag. m. 43.* qvod tale est.

℞. Stercor. anserin. Rasur. Ebor. ana ℨj.
Chelidon. cum tot. Lingv. cervin.
Flor. Hyperic. ana Mij. Croc. ℨß.
▽ fontan. Vin. alb. ana ℔ij.
Coqv. ad dimid. f. Colatur. add. Sacch. alb. q. s. & clarific. cum Album. Ovor. Dent. ℥v. bis in die.

Pulvis ad ictericum. Et *pag. 116.* describitur seqvens Pulvis Ictericus:

℞. Chenocapri Vern. temp. collect. in ⊙ siccat. & pulveris. ℥ij.
Croc. opt. ℨj.
Sacch. Cand. alb. ℥ij. M. f. Pulvis.
Pulvis ad Icterum D. Franci.
℞. ⊖ Genist. ℨj. Cryst all. ♀i ℈ij.
Stercor. anser. ℨij. Croc. integr. ℈ß.
Semin. Nasturt. Rad. Curcum. ana ℨß. m. f. Pulvis.

In Hydrope. Est etiam Stercus anserinum specificum hydropicum, drachmæ unius pondere cum Cochleari urinæ capræ vel vituli destillatæ propinatum, repetitis vicibus, mirificè exsiccat, secundum Corbeî *l. 4.* manifestum enim est, utrumqve hoc, & stercus anserinum, & urinam capræ vel vituli, ubicunqve in terram cadunt, funditùs exarescentem terram facere. Similiter itaqve absumit humiditatem superfluam in humanô corpore. A nonnullis etiam hoc Stercus pro expertô ad Qvartanam remediô habetur, de qvô seqventem Observationem recenset Daniel Crügerus *M. N. C. Dec. II. An. 6. Obs. 40. p. 102.* his verbis: Ante annos decem advena qvidam ad Consiliarium qvendam hujus Dicasterii di-

In quartana.

rii divertebatur, qvi in cœlum usqve aliqvod remedium qvartanarium extollebat, pro cujus communicatione ultra triginta thaleros obtinebat. Fateor, multas me experientias â Dominô Consiliariô gratis factas vidisse, præsertim in illis, qvi malâ viscerum dispositione non laborârunt, prægressis tamen â medicis ordinatis purgatione & corporis præparatione; nunqvam tamen, multâ qvanqvam sæpius adhibitâ sollicitatione, expiscari potui. Tandem tamen sub fide taciturnitatis communicavit. Remedium est tale: Recipe Stercus anserinum, qvantum placet, affunde succum Cardui benedicti, qvantum satis, destilla per alembicum; destillatum super aliud stercus affundi potest, & reiterari destillatio, ut satis Salis volatilis evehat; est aqva valde penetrans. Si Mense Majô, vel sub finem hujus Mensis colligatur, penetrantior evadit aqva. Itaqve prout secundum saporem acris est, dentur unciæ duæ, vel tres duabus horis ante Paroxysmum cum sudore aliqvoties repetenda. Non dubitat [illegible]rügerus, in tertianâ, Icterô & aliis morbis aqvam hanc fore [illegible]ficuam. Porrò adhiberi solet Stercus anserinum ad oculorum affectus. Aqva enim Maximiliani Imperatoris ad Cicatrices [illegible]lorum delendas ex stercore anserum juniorum Mense Martiô vel Aprili destillatur, qvæ ter de die oculis instilletur. vid. Phil[illegible]p. Frauendorffer. *Tabul. Smaragd. n. 24. pag. m. 19.* Et Johannes [illegible]læus *Encyclopæd. Chir. Lib. I. cap. 10. p. 166.* Seqvens Collyrium [illegible]on parvarum in abigendis pelliculis & excrescentiis dissipandis vir[illegible]m esse scribunt.

in Oculorum affectibus.

℞. ℧ Sabin. ℥j.
Stercor. anserin. Mens. Majô collect. destil. ℥vj.
Fellis Capræ ʒij. Ciner. Mandibul. Luc. pisc ʒj.
Myrrh. ℈ij. [illegible] ℈j. M. Et panniculus eô sæpius illinatur, *hinc tenui linte*[illegible] abstergatur. In Ranulâ sub lingvâ puerulorum *Emplastrum ex* [illegible]ercore anserinô & melle ana p. æqv. *in Vinô ad consumptionem* [illegible] ipsius coctis sub mentô applicandum,

in Ranula

dum svadet Johannes Franciscus Lœw *de Morb. Infant. Cap. 27. Tract. de Variol. p. 368.* Hoc Emplastrum contra Anginam, tanqvam Experimentum Rulandinum commendat Johannes Daniel Rulandus *Pharmacop. stercor. Thec. 29. p. 158. sq.* ubi plura reperies. De Stercoris anserini usu ad Cancrum Mammarum seqventem Observationem refert Laurentius Giseler. *M.N.C. Dec. I. An. 2. Obs. 148. p. 232.* Nuper Mulierem sexagenariam, Militis cujusdam Uxorem, curandam suscepi, cujus dextra mammilla tota à Cancrô excesa, ulcusqve purulentum & sordidum valde erat, aqvam applicare jubebam, qvam inter alia etiam plumbum ingreditur, qvod mirè Cancris medetur, & bene ab illâ habebat. Nunc utitur ex rustici cujusdam consiliô Stercore anserinô recenti cum butyrô in Linimenti formam coctô, nec malè cedit opus. Asserit rusticus, ad mortificandum, & ne altiùs serpat, hoc mirè conferre.

§. 2.

Stercus asininum. Stercus asininum in Majô collectum singulare remedium est contra qvasvis hæmorrhagias, sive propinetur in substantiâ ad drachmam unam vel plures, sive ex infusô in aqvæ appropriatâ exprimatur succus. Vel ℞. ▽ Plantag. ℥j. Succ. Stercor. asin. ℥ß. ad ℥j. vel ℥jß. Syrup. Myrtillor. ad ℥j. M. Hæc potio manè insciis ægrotantibus assumpta, & per aliqvot dies noctesqve continuata, expertum est remedium juxta Mich. Ettmüll. *Oper. Tom. I. fol. 767.* Item externè Stercus asininum solum naribus sistit hæmorrhagiam, vel cum acetô subactum & naribus intrusum, vel pulverisatum & naribus inflatum. Vel ℞ Stercor. asin. ℥vj. Musc. qverc. ℥iij. M. & ad solem vel in locô calidô siccetur & fiat Pulvis, qvi per nares attractus subitò illarum hæmorrhagias compescit. Refert etiam Rodericus à Castro *de Morb. Mul. Lib. I. cap. 5. p. 41.* Emanuelem Vaezium qvatuor Lusitaniæ Regum cubicularium, qvi sangvinis fluore per nares jam septuagenarius sæpe divexabatur, stercus asininum modicè exsic-

exsiccatum in capsulâ semper ad manûs habuisse, huicqve medicamento nullum aliud simile reperisse; sæpissime dixisse, præsertim si succo urticæ commixtum, cum siccum jam est, aut recens, per se naribus adhiberetur. vid. etiam Joseph. Qvercet. *Diæt. polyhister. Sect. 3. cap. 5. p. 383.* Stercoris asinini usus in immodicô etiam Mensium fluxu commendatur â Petrô Forestô *Lib. 28. Obs. 18. Schol. 652.* ubi seqvens præscribit.

℞. Syrup. Myrtini, Cotoneor. ana ℥ij.
Succ. Stercor. asinin. recent. ℥iij.
▽ Plantagin. ℥vj M.

vid. etiam Wolffg. Hœfer. *Hercul. med. Lib. 7. cap. 1. p. 376.* E solô stercore asininô suffitum fœmina qvædam sibi fecit, juxta Christ. Franc. Paullin. *de Asin. cap. 3. p. 255. & p. 256.* aliam ex Stercore asininô, saccharô & nitrô pulverem paratum sumsisse addit. Infallibile fermè remedium ad constringendum fluxum menstruum esse stercus asininum, ejusqve succô plurimos de [pe]rditie parùm sollicitos felicissimè sanatos asserit Johannes Peter Albrechtus *M. N. C. Dec. II. An. 1. Obs. 81. p. 192.* Stercus asininum intus & exterius adhibitum medicamentis uterum frigefacientibus annumerat Samuel Schœnbornius *Manual. Medicin. pract. p. m. 215.* Secretum in nimiô mensium fluxu est injectus succus stercoris asinini in matricem, & valet â proprietate. Et ad idem v[illegible] et Emplastrum ex Stercore asini recenter factum, Solenandr. *Consil. med. Sect. 4. Consil. 8. fol. m. 328.* juxta Reiner. Experimentum probatum ad constringendum omnem fluxum menstruorum, qvô locô addit, nimirum ℞. Stercoris asini q. s. desicca & pulveris[illegible], & involvatur pulvis in pannô de sericô vel de linô subtili & vul[illegible] imponatur â formâ specificâ. Seqventem Pulverem stypticum Vulnera Belzeri, ex ejusdem Manuscriptis addam:

℞. Fimi asinin. Bol. Armen.
Sangvin. Dracon. La[...] adust. ana ʒj.

Oli-

Oliban. Aloës ana ℈ij.
Spong. adust. Cortic. Ovor. combust.
Chart. comb. Fuligin. Telar. aran. Off. combust.
Tragacant. Gum. Arabic. Colophon. Mastich. ana ℈ß.
Farin. volat. molendin. ℈j. Ranar. combust. ℈ij.
M. f. Pulvis.

§. 3.

Bubulum. Armentariæ bovis fimum, si recens admoveatur, Vulnerum inflammationes mitigat: foliis autem involvitur & calefactum cinere ferventi superponitur: Coxendicis cruciatûs fotu compescit: illitum aceto duritias, panos & strumas discutit. Privatim suffitu fimi, qvod â masculô bove redditum est, procidentes vulvæ reprimuntur, accensi nidore culices abiguntur. vid. Dioscorid. *de Mater. med. Lib. II. cap. 73. fol. 309.* Stercus bubulum cum acetô potenti, aut vinô aut ovis crudis mistum, secundum *contra Arthritidem.* Mizaldum redivivum *Centur. II. §. 1017. p. 411.* Dolorem articularem sedat. vid. etiam Christ. Franc. Paullin. Dreck-Apotheck. *cap. 27. p. 170.* Seqventem aqvam podagricam describit Matthias Tilingius *Prodrom. Prax. Chymiatr. Class. 3. Tit. 20. p. 780.* Recipe Spermat. Ranar. circa novilunium in Martiô collect. & Stercor. bubul. recent. ana ℔iij. diligenter mixta relinqve per diem & noctem, deinde destilla & Aqvam serva pro usu. Hæc calidiusculè membris dolentibus applicata confestim sedat dolorem. Feliciùs autem operabitur, si qvid spiritûs vitrioli addatur; aut Stercus vaccinum cum mellis unciis duabus, Cataplasmatis vice superimponatur, præsertim in podagrâ frigidâ. vid. etiam J. *ad Hydropem.* Constant. de Rebecqve *Pharmacop. Helvetior. p. 29.* Emplastrum ad Hydropisin è stercore bubulô & caprillô in acetô & lixiviô præbullitis, sulphure adjectô, alumine, sale, lauri baccis & ebuli succô cum pice navali, omnibus subactis, ut magnum præsidium cum felici successu laudat Franciscus Valleriola, vid. David. *ad Colicam.* Lipsius *de Hydrop. p. 51.* Bubulô stercore dolorem colicum persanari seqventibus verbis docet Antonius le Grand *Curios. Rer.*

Perscrutat. p. 80. vel potiùs verus Autor Julius Cæsar Baricellus, *Hortul. genial. p. m. 38. seq.* magnam natura bubulo stercori dolorem colicum sanandí indidit efficaciam; qvippe apud Scriptores legi, & a fide dignis audivisse viris asserit Gesnerus, illius potu complures rusticos fuisse liberatos, qvi enim stercus aridum in jusculô bibit, statim sanatur. Hinc apud multos mos ortus est, ut nonnulli non modò ipsum excrementum aridum, verùm recens & expressum jusculis ebibant & melius habeant. Ego qvidem rusticis tantummodo remedium hoc præberem, nobilibus verò, ne Nauseam inducerem, non auderem, cum nobiliora pro iis habeamus præsidia, sufficerent talibus ex eodem Stercore Cataplasmata, ut enim reor, ex proprietate tale auxilium colicô dolore vexatis subire consvevit. Paucis autem notandum, totum Barlcelli Hortulum verbotenus sub Antonii le Grand nomine prodiisse. *Plagium.* Stercus bubulum Mense Majô collectum miram præbet aqvam adversus Calculos, qvos solvit, & unà urinam movet, qvam nigram primâ die pellit, calculis vehementer attritis. *ad Calculos.* Hæc aqva in officinis vocatur omnium florum. vid. Frid. Hoffmann. *Method. med. Lib. 1. cap. 12. p. 190.* Hæc ... stercore bubulo destillata seu omnium florum in ipsa ...nâ, Peste, Inflammationibus, arthriticis & spasmodicis ..., tam intra, qvàm extra divinam præstitisse opem, ...ricus Hoffmannus, Filius, *Annot. in Petr. Poter. Phar... Oper. pag. 445. seq.* Eandem aqvam hydropicis & ...era cancrosa commendare Qvercetanum, scribit ...lini *Cynograph. Curios. Sect. III. cap. 16. p. 145.* Plura vide paulò infra de stercore vaccino.

(Folded leaf text, partially visible at left margin: ru... aqva... Gangr... affectib... ingvit Fri... mac. Spagyr... ad curanda u... Franciscus Pau...)

§. 4.

Stercus caninum ... qvod nonnulli flores Melampi, Pharmacopœi autem honesti... nomine album Græcum vocant, ad differentiam nigri, qvo... est muscerda, secundum Joh. Schrœder. *Thesaur. Pharmac. Lib... p. m. 812.* siccat, abstergit, discutit, ape- *Stercus caninum.*

aperit, apostemata rumpit, exulcerationes abstergit, hinc utile est in Dysenteriâ, qvin etiam in Epilepsiâ, dolore colicô & similibus. Extrinsecus medetur anginæ, gutturi (insufflatum) ulceribus malignis (inspersum) tumores duros emollit, (Emplastri instar) aqvas trahit hydropicas (ventri illitum) verrucas abigit (cinis per se vel cum oleô rosarum impositus.) In albo græcô, ex Canibus, præsertim ossibus solis, cum nullô vel paucô potu nutritis, collectô, vis medica haud vulgaris est recondita, & multum habet in recessu &c. vid. Michael. Ettmüller. *Oper. T. I. f. 773.* ubi plura reperies. Juxta Frider. Hoffmann. *Clav. Schrœder. pag. 647.* album ex albô cane præferendum, qvia canes isti melioris sunt constitutionis, & in albô Stercore sal abstergens, discutiens, aperiens, resolvens, volatile continetur, qvod in diebus canicularibus cum canum natura exaltatur, penetrantius & subtilius evadit &c. Qvoad Colorem autem stercoris canini notandum, qvod Canes nil nisi ossa dura devorantes stercus reddant albissimum. Scribit autem Casparus Hoffmannus *Paraleipomen. Officin. cap. 41. Opusc. med. p. m. 527.* sæpe se subrisisse, cùm frontem Medicorum & Pharmacopæorum fucatam viderit, Album græcum dicentes, cùm stercus caninum cum Galenô deberent. Stercus caninum sive Album græcum officinarum secundum verba Caspari Schwenckfeldi *Theriotroph. Siles. p. m. 74.* colligitur ab iis canibus, qvi solis ossibus per triduum nutriti fuerunt; ob id durum, album, nec graviter olet. Siccatur & lævigatur, per cribrum medicinale trajicitur & ad usum servatur. Digerit, constringit, siccat sine morsu. Fistulâ gutturi insufflatum valentissimum est remedium in crustis Oris & Anginâ, in Paristhmiorum phlegmone & Tonsillarum magnâ Inflammatione. In Dysenteriis ex Lacte caprillô probe coctô & chalybe seu ignitis lapidibus ustulatô. Prodest & summè inveteratis & malignis ulceribus inspersum, vel Emplastris ad id facientibus commistum.

Ventri

Ventri illitum aqvas trahit, hydropicis utile. Allegatum Stercoris canini usum confirmant etiam alii Autores; siqvidem Christianus Franciscus Paullini *Cynograph. curios. Sect. III. cap. 16. p. 155.* in Anginâ pituitosâ, vel in magnâ tonsillarum inflammatione, aut iis, qvibus ex glandularum affectionibus suffocationis periculum imminet, prædicat, vixqve præstantius pharmacum esse dicit, cujus excrementi sordidi virtutem in molestâ hac inflammatione, qvæ aphoniam ex potu subseqvebatur, eximiam sensisse addit, si nimirum resiccetur, tritumqve modicè cribretur, & ad usum reservetur, demumqve melle dilutum parti affectæ illinatur. vid. Mich. Ettmüll. *Oper. Tom. I. f. 1161.* De Virô Nobili ac generosô, qvi, cùm diuturnâ inflammatione gutturis laborâsset, neqve ullis remediis curari posset, tandem Eclegmate ex Stercore caninô, Saccharô penidiô & Syrupô Violarum ac diamorô, pulvere Ireos ad ʒß. injecto (ad stercoris odorem refrenandum) usus convaluit, vid. Petr. Forest. *Obs. med. Lib. 15. Obs. 10. Schol. fol. m. 145.* vid. etiam Zacut. Lusit. *de Medic. prin. Histor. Lib. Hist. 82. fol. 144.* Stercus hirundinum & Canum ...ibus nutritorum ad Anginam conferre ex Polisiô refert Theophilus Bierlingius *Thes. theoret. pract. Cas. II. Schol. III.* Seqvens Cataplasma puellæ Anginâ laborantis collo applicari jussit Fridericus Dekker: In Anginâ.

℞. Nid. Hirundin. no. j. Flor. Sambuc. p. iij.
Cæpar. ... sub Cinerib. coct. n. ij.
Coqv. ex Cerevis. tenui, Contus. add.
Alb. græc. ℥iij. Ol. Oliv. q. s. M. fiat Cataplasma.

vid. Paul. Barbett. *Oper. Lib. 2. cap. 1. p. 44. sq.* Hoc Cataplasma Fridericus Decker *exercit. pract. cap. 2. p. 62.* ita præscribit:

℞. Nid. Hirundin. no. j. Cæpar. alb. sub Cinerib. coct. n. ij. Rad. Alth. Lil. albor. ana ℥vj.
Farin. Semin. L... ℥ß. C... ex Cerevis. q. s.
Alb. græc. ℥iij. Spirit. Vini ℥ß.
Contusis add. Vitell. Ovor. n. ij. f. Catapl.

vid. etiam Phil. Gruling. *Medic. Pract. Lib. 2. Part. 1. cap. 1. p. m. 217.* de qvô Autore Collectores du Journal des Sçavans sive Ephemerid. Erudit. Frid. Nitzsch. *An. 1666. p. 543.* seqvens annectunt Judicium: Remedia, qvæ Grülingius svadet, ex libris Chymicis maximam partem desumpta sunt, & ex Hartmanni præcipue Practicâ, qvam tam audacter expilat, ut integras sæpe paginas sine Autoris nominatione exscribat. Seqventia Cataplasmata commendat Daniel Sennertus *Practic. Medic. Lib. II. Part 1. cap. 24. p. m. 116.*

℞. Ciner. Hirundin.
Stercor. Canis per jejunium emaciati ana ℥ß.
Pulv. Croc. flor. Spicæ ana ʒj.
Benzoes ʒß. Mell. ℥iij. f. Cataplasma.
Vel ℞. Semin. Cymin. ℥j. Absinth. virid. contus.
Farin. Hordei ana ℥ß.
Albi græc. ℥iij. c. Melle f. Cataplasma.

Felix Platerus *Obs. Lib. 2. p. 412.* seqvens Cataplasma laudat:

℞. Farin. Hord. Fabar. ana ℥jv. Nid. Hirundin. ℥ij.
Stercor. Canis sicci ℥iß. Mell. ℥ij.
Ol. Rosar. q. s. f. Cataplasma.

Huc pertinet etiam Cataplasma de Nido Hirundinis Hadriani a Mynsicht. *Armament. med. chym. Sect. 37. p. m. 459.*

℞. Nid. Hirund. n. j. Albi Græc. ℥iß.
Rad. Alth. Lilior. alb. ana ℥j.
Caricar. pingv. Dactylor. ana n. iij.
Coqv. in ▽ comm. ad remanentiam pulvis, postea add. Ol. Violar. ℥iij.
Farin. Chamæmel. Fœn. græc. Sem. Lin. Tritic. ana ʒvj.
Cerebri Cati ℥ß.
Pulv. Noctuæ combust. Hirund. combust. ana ʒij.
Vitell. Ovor. n. j. Croc. orient. ℈j.
M. f. Cataplasma pro Collô.

Emplastrum Synanchicum *ex Pharmac. Batean. p. 57.* seqvens est:

℞. Alb. Canis pulv. ℥vj. Mells. crud. ℥viij.
Fl. Tritic. ℥iiß. Ceræ ℥jv. Ol. Rosar. ℥vj. vel q. s. ut f. Emplastrum. Adhibeatur jugulo & colli partibus post aures.

Plura

Plura ejusmodi Cataplasmata & alia medicamenta, qvæ Stercus caninum ingreditur, vid. in Joh. Michaël. *Prax. Chym. Part. I. Lib. 2. cap. 1. p. m. 108.* Philipp. Fraundorffer. *Tabul. Smaragd. p. 62. sq.* Galen. *de Simplic. Medic. Facult. f. 75.* Prax. Chymiatr. *ration. p. 54.* Christ. Franc. Paullin. Dreck-Apotheck. *Sect. 2. cap. 1. p. 56. sq. it. Cynograph. curios. p. 156.*

Seqvens Gargarisma in faucium æstu præscribit Johannes Dolæus *Encyclop. chirurg. Lib. 2. cap. 25. p. 576.*

℞. Herb. Prunell. Mj. Summit. ejus Mij.
Alb. græc. ℥ß. Coqv. in ▽ & Vin. & add.
Spirit. Vin. ℥j. Mell. rosat. ℥ij. M.

Vel ℞. Herb. Succis. Scabios. Betan. ana Mj. Alb. græc. ℥ß.
Mell. rosat. ℥ij. Coqv. in ▽ &c.

Ad Ulcera maligna tonsillarum linimento, qvod ex Cinere Centaurii minoris & stercore caninô pulverisatô ac melle constabat, magnô cum honore se curâsse scribit Petrus Forestus *Lib. 15. Obs. 10. f. m. 145.* Aqvam non solùm in Ozænis sed omnibus narium & oris fœtidis Ulceribus utilem describit Daniel Sennertus *Pract. Lib. I. Part. 3. Sect. 4. cap. 1. p. m. 932.* scilicet: *Aqua ad Ozænam.*

℞. Mellis rosac. ℥ij. Sulphur. viv. Alumin. crud. ℥j.
Albi græci, summitat. Sabin. ana ℥ß. Spongiar. Sambuc. ʒj.
Fol. Hyperic, Rut. Rorismarin. Plantagin.
Salv. Puleg. ana Mß. Coqvantur omnia in Vini & Aqvæ ℔ij. ad Consumptionem digiti transversi, sub finem add. Ærug. Æris ℥j & relinqvantur, donec refrixerint, postea co[...]entur. Tempore usûs in Cochleari calefiant, & penicillo [...] qvâ madidô locus exulceratus illinatur, vel lana mollis aut li[n]teum eâ madidum naribus immittatur.

Pro Curâ Condylo[mat]um Pulverem ex Radice Scrophulariæ, *ad Condylomata.* Myrrhâ, thure, albô [Græ]cô, Cancris & Coriis calceorum combustis, vel linimentum ex albô Græcô in Spiritu Vini dissoluto ad mentem Thomæ W[...]sii ordinat Johannes Dolæus *Encyclop. Chirurg. Lib. 3. cap. 5. p. 7[...]* Ad Erysipelas pro rusticis & pau- *ad Erysipelas.* peri-

peribus seqvens medicamentum sufficere inqvit *l. a. Lib. 5. cap. 6. p. 1123.*

℞. Albi græci ℥j. Flor. Sambuc. Mj.
Coqv. ex Lact. dulc. ℥vj. Colatur. add.
Croc. ℈j. M. qvod calidè bibatur.

Stercus Canis albi inter alia contra Epilepsiam pr Henricus Petræus *Nosolog. Harmon. Tom. I. Differt.* dem qvoqve Stercus canmum Vulnerariis annur ingreditur *Aqvam Vulnerariam Domino à Werthe* tissimam, qvæ juxta Casp. Theoph. Bierling. *Adv* talis est.

ad Vulnera.

℞. Herb. Apii vel Heder. arbor. Miij. Pyrol
Veron Miij. Albi Græci ℔ß.

inde Cucurbitæ & ter cum Cerevisiâ veteri nond dâ destilla. Cerevisia destillata semper reaffun novæ & reservetur tandem usui. Alii addunt Ni pellant *Potionem travmaticam Strelensem.* Ite *raria Vœlteri*, cujus describtio hæc est:

℞. Herb. Heder. terrestr. Pyrol. Agrimon. c
Flor. Hyperic. ana Mj.
Rad. Chin. Gentian. ana ℥j.
Ireos Florent. Aristoloch. ☉ ana. ℥ß.
Alb. Græc. ℥iv. Concisa & per octo dies i
cerata destilla.

Et *Aqva travmatica Schillingii*

℞. Herb. Sanicul. Artemis. Veron. Alchimil
Heder. arbor. ana Mij.
Consololid. Saracen. Pyrol. ana M
Summit. Hyperic. Miß. Albi Græc. ℥i
Cervis. veter. Mensur. iiiiß.

Stent infusa per aliqvot dies, pòst destilla. vid. *scellan. medic. pract. Part. 3. p. 110.* Chr. Franc Apoth. *Sect. 6. cap. 3. p. 226.* Mich. Ettmüll. *O*

§. 5.

Caprillum etiam ſtercus tam internè, qvam externè uſurpari ſolet, ſiqvidem ſecundum Joann. Schrœder. *Theſaur. pharmac. p. m. 814.* Calculum atterit & expellit. Varios ſtercori caprillo uſûs ex aliis Autoribus adſcribit Conradus Gesnerus *Lib. I. de Qvadrup. fol. 288.* e. g. induratis Scirrhorum in modum tumoribus congruit, ad Alopecias, lepras, pſoras, lichenas, parotides & bubones adhibetur. Medicaſter qvidam hoc fimô ad viperarum & aliarum beſtiarum morſûs ex acetô utebatur; ſanat etiam ulcera ſerpentia & idoneum ambuſtis medicamen reddit. A Guaineriô seqventi Medicamentô curata fuit vetula, qvæ ob elevationem gravis oneris diu nimium Menſium patiebatur fluxum; ſcilicet dabat drachmam unam tribus vicibus ſtomachô vacuô ac jejunô Cineris ſtercoris caprarum cum aqvâ pluviali, vid. Petr. Foreſt. *Obſ. Lib. 28. Obſ. 16. fol. 649.* Emplaſtrum ſeqvens ad Tumorem Artuum, Gliedſchwam, ingreditur etiam hoc excrementum ℞. Stercor. caprill. Acetô emolliti part. ij. Muſc. Acac. pulveriſ. part. j. Lithargyr. partem octavam: M. ad Conſiſtentiam Emplaſtri. Item Cataplasma ad Tumorem Teſtium, item in Hydrope:

℞. Flor. Chamom. Herb. Parid. ana Mij.
Farin. Fabar. ℥ß. Stercor. caprill. ℥iij.
Pulv. Teſt. Cochlear. ℥ij.

Coq. in ▽. Chamom. & c. + ad Conſiſtent. Caplasmatis. Plura de Stercoris caprilli uſu vid. Andr. Matthiol. in Dioſcor. *Lib. II. cap. 73. p. 309. ſq.* In Podagrâ & œdemate Stercus caprinum cum Urinâ ægri ſubactum & inſtar Cataplaſmatis applicatum egregiè juvat, juxta Mich. Ettmüll. *Tom. I. f. 774.* Item in Cancrô, Arthritide, ad Contracturas, carbunculos, mammarum tumores, laudatur a Marcô Aureliô Severinô *Trimembr. Chirurg. p. 196.*

§. 6.

Fimus columbinus ruborem cutis ſangvinem alliciendo excitat

excitat, hinc usûs freqventis in Cataplasmatis & Emplasti bificantibus. Tritus & cribratus cumqve semine Nasturt positus facit ad affectûs inveteratos, uti sunt Arthritis, H crania, Vertigo, Cephalæa, dolores inveterati in lateribus pulis, cervice ac lumbis, dolores colici, affectus apople lethargici &c. Sic Strumas aliosqve tumores discutit, hordeaceâ farinâ & acetô mixtus & impositus, Alopeciæ currit illitus, defluxiones ad genua delabentes discutit, cum & oleô arefactus tritusqve cum Nasturtii semine invete Coxendicis, lateris, cervicis & lumborum dolores, podagr arthritides omnes expurgat. vid. Theod. Corbei *Pharmac. plic. Claß. 3. Sect. 4. p. m. 535.* Et juxta Mich. Ettmüll. *Oper. To f. 1137.* stercus columbinum perqvam nitrosum sponte in effloreſcit in Nitrum. Hinc & ex eodem rite calcinatô po Sal diureticum salsum acqviri potest. Interim tamen in ritu Vini insusum illud parum præstat, nisi potiùs in Vinô m ceratum exprimatur. Et *fol. 1304.* inqvit: Fimus columbi leviter est calcinandus, vel potiùs in aqvâ simplici vel vinô m cerandus atqve Sal nitrosum seu lixivium summè diureticu est extrahendum, qvod intrinsecus haustum mirum qvantum e pellit hydropicorum aqvas per Urinam. Acetum affusum fim columbino percolatum, cum paucô melle mixtum in calcu paroxysmô egregium est. Ingreditur etiam Emplastrum a Hydropem. *v. Pharmac. Aug. fol. m. 246. sq.* Internè calculum atterit & Urinam pellit. vid. Joh. Schrœder *Pharmac. p. 857.* In Alopeciâ lavetur Caput lixiviô ex stercore columbinô combustô præparatô. Vulnus â Cane rabidô inflictum hoc Cataplasmate tegebat Jobus a Meekren *Obs. med. chir. cap. 62. p. m. 29*

℞. Theriac. veter. ℥ß. Succ. Cepæ ℈jß.
Stercor. Columb. ʒiiß. Sal. commun. ʒij.
Pulv. Ruth. Scord. ana ℥ß. ▽ Vit. q. s. f. Cataplasma.

Ad Calculum seqvens Medicamentum Andreæ Libavio ab amicô fuit communicatum.

℞. Tere-

℞. Terebinth. Cypriæ c. Vitell. Ovi in mortar. tepid. dissolutæ.
Cassiæ recenter extract. ana ℥iij.
Sem. 4. frig. major. excort. Malv. ana ℥vj.
Nucleor. Persicor. detract. pellicul. ℥iiij.
Mespilor. ℥iß. Stercor. Columbin. ℥ij
Mellis, Aqv. Parietar. ana ℔j. Contunde & destilla.

vid. Joan. Hornung. *Cist. med. Epist. 11. p. 35. 37. 39.* Contra Passionem hystericam Austriacæ Obstetrices multum gloriantur de Suffitu, qvi paratur ex Stercore Columbarum rubrarum, floribus Carthami, Semine Cumini, Garyophyll. Assâ fœtid. Cortic. Cappar rubr. partibus æqv. qvibus lintea extra Cubiculum suffiantur. vid. Wolffg. Hœfer. *Hercul. med. Lib. 7. cap. 2. p. 381.* Ingreditur etiam *Emplastrum Magneticum*, qvod ex Agricola describit Philippus Grülingus *Florileg. chym. Part. 29. p. 449.*

℞. Picis navalis ℥iiij. Sal. Arsenic. ℥iß.
Sacchar. Saturn. ℥ß. Fimi Columbin. ℥ij.
Ceræ q. s. pro incorporatione Emplastri.

Item Emplastrum Ischiadicum, *in Pharmacop. Augustan. renov. Class. 16. fol. m. 247.*

℞. Gummi Galban. Sagapen. Castor. ana ℥ß.
Euphorb. ʒj. Semin. Lin. Cepar. Eruc. ana ℥ij.
Pulpam Sciillæ. Stercor. columbin. ana ʒiij.
Ferment. acris. Ol. Lin. ana q. s.

Cataplasma Pestilentiale *ex Pharmacop. Batean. p. 32.*

℞. Stercoris Columb. pulverisat. ℥iv. Croc. ℥ß.
Mithridat. Theriac. Londin. Semin. Sinap ana ℥j.
Terebinth. q. s. ut fiat Cataplasma pro Bubonibus rumpendis.

Ad Mensium suppressionem secretissimum & inter arcana sibi reservavit Matth. Franc. Hertodt Pulverem ex Cineribus stercoris Columbini ʒj & Croci ℈ß. vid. Joan. Ferd. Hertodt *Crocolog. cap. 20. p. 216.* Et *cap. 16. p. 177.* hanc Aqvam specificam in Colicâ præscribit:

℞. Ster-

Oliban. Aloës ana ℈ij.
Spong. aduſt. Cortic. Ovor. combuſt.
Chart. comb. Fuligin. Telar. aran. Oſſ. combuſt
Tragacant. Gum. Arabic. Colophon. Maſtich. a.
Farin. volat. molendin. ℈j. Ranar. combuſt. ℈ij.
M. f. Pulvis.

§. 3.

Bubulum. Armentariæ bovis fimum, ſi recens admoveatur, Vuln inflammationes mitigat: foliis autem involvitur & calefac cinere ferventi ſuperponitur: Coxendicis cruciatûs fotu c peſcit: illitum aceto duritias, panos & ſtrumas diſcutit. Pr tim ſuffitu fimi, qvod â maſculô bove redditum eſt, procide vulvæ reprimuntur, accenſi nidore culices abiguntur. vid. I ſcorid. *de Mater. med. Lib. II. cap. 73. fol. 309.* Stercus bubul cum acetô potenti, aut vinô aut ovis crudis miſtum, ſecund

contra Arthritidem. Mizaldum redivivum *Centur. II. §. 1017. p. 411.* Dolorem artic larem ſedat. vid. etiam Chriſt. Franc. Paullin. Dreck-Apothe *cap. 27. p. 170.* Seqventem aqvam podagricam deſcribit Matthi Tilingius *Prodrom. Prax. Chymiatr. Claſſ. 3. Tit. 20. p. 780.* Reci Spermat. Ranar. circa novilunium in Martiô collect. & Sterco bubul. recent. ana ℔iij. diligenter mixta relinqve per diem & no ctem, deinde deſtilla & Aqvam ſerva pro uſu. Hæc calidiuſcu lè membris dolentibus applicata confeſtim ſedat dolorem. Fe licius autem operabitur, ſi qvid ſpiritûs vitrioli addatur; au Stercus vaccinum cum mellis unciis duabus, Cataplaſmatis vi ce ſuperimponatur, præſertim in podagrâ frigidâ. vid. etiam J.

ad Hydropem. Conſtant. de Rebecqve *Pharmacop. Helvetior. p. 29.* Emplaſtrum ad Hydropiſin è ſtercore bubulô & caprillô in acetô & lixiviô præbullitis, ſulphure adjectô, alumine, ſale, lauri baccis & ebuli ſuccô cum pice navali, omnibus ſubactis, ut magnum præſidi um cum felici ſucceſſu laudat Franciſcus Valleriola, vid. David.

ad Colicam. Lipſius *de Hydrop. p. 51.* Bubulô ſtercore dolorem colicum per ſanari ſeqventibus verbis docet Antonius le Grand *Curioſ. Rer.*

Per-

Perscrutat. p. 80. vel potiùs verus Autor Julius Cæsar Baricellus, *Hortul. genial. p. m. 38. seq.* magnam natura bubulo stercori dolorem colicum sanandi indidit efficaciam; qvippe apud Scriptores legi, & a fide dignis audivisse viris asserit Gesnerus, illius potu complures rusticos fuisse liberatos, qvi enim stercus aridum in jusculô bibit, statim sanatur. Hinc apud multos mos ortus est, ut nonnulli non modò ipsum excrementum aridum, verùm recens & expressum jusculis ebibant & melius habeant. Ego qvidem rusticis tantummodo remedium hoc præberem, nobilibus verò, ne Nauseam inducerem, non auderem, cum nobiliora pro iis habeamus præsidia, sufficerent talibus ex eodem Stercore Cataplasmata, ut enim reor, ex proprietate tale auxilium colicô dolore vexatis subire consvevit. Paucis autem notandum, totum Barcelli Hortulum verbotenus sub Antonii le Grand nomine prodiisse. *Plagium.* Stercus bubulum Mense Majô collectum miram præbet aqvam adversus Calculos, qvos solvit, & unà urinam movet, qvam nigram primâ die pellit, calculis vehementer attritis. *ad Calculos.* Hæc aqva in officinis vocatur omnium florum. vid. Frid. Hoffmann. *Method. med. Lib. 1. cap. 12. p. 190.* Hæc aqva ex stercore bubulo destillata seu omnium florum in ipsâ Gangrænâ, Peste, Inflammationibus, arthriticis & spasmodicis affectibus, tam intra, qvàm extra divinam præstitisse opem, inqvit Fridericus Hoffmannus, Filius, *Annot. in Petr. Poter. Pharmac. Spagyr. Oper. pag. 445. seq.* Eandem aqvam hydropicis & ad curanda ulcera cancrosa commendare Qvercetanum, scribit Franciscus Paullini *Cynograph. Curios. Sect. III. cap. 16. p. 145.* Plura vide paulò infra de stercore vaccino.

§. 4.

Stercus caninum, qvod nonnulli flores Melampi, Pharmacopœi autem honestiore nomine album Græcum vocant, ad differentiam nigri, qvod est muscerda, secundum Joh. Schrœder. *Thesaur. Pharmac. Lib. 5. p. m. 812.* siccat, abstergit, discutit, ape- *Stercus caninum.*

aperit, apostemata rumpit, exulcerationes abstergit, hinc u est in Dysenteriâ, qvin etiam in Epilepsiâ, dolore colicô & milibus. Extrinsecus medetur anginæ, gutturi (insufflatu ulceribus malignis (inspersum) tumores duros emollit, (E plastri instar) aqvas trahit hydropicas (ventri illitum) verru abigit (cinis per se vel cum oleô rosarum impositus.) In al græcô, ex Canibus, præsertim ossibus solis, cum nullô vel p cô potu nutritis, collectô, vis medica haud vulgaris est reco dita, & multum habet in recessu &c. vid. Michael. *Ettmüll* *Oper. T. I. f. 773.* ubi plura reperies. Juxta Frider. Hoffman *Clav. Schræder. pag. 647.* album ex albô cane præferendun qvia canes isti melioris sunt constitutionis, & in albô *Ste* core sal abstergens, discutiens, aperiens, resolvens, volat le continetur, qvod in diebus canicularibus cum canur natura exaltatur, penetrantius & subtilius evadit &c. Qvoa Colorem autem stercoris canini notandum, qvod Canes nil nil ossa dura devorantes stercus reddant albissimum. *Scribit au*tem Casparus Hoffmannus *Paraleipomen. Officin. cap. 41. Opusc med. p. m. 527.* sæpe se subrisisse, cùm frontem Medicorum & Pharmacopæorum fucatam viderit, Album græcum *dicentes*, cùm stercus caninum cum Galenô deberent. Stercus caninum sive Album græcum officinarum secundum verba Caspari Schwenckfeldi *Theriotroph. Siles. p. m. 74.* colligitur ab iis canibus, qvi solis ossibus per triduum nutriti fuerunt; ob id durum, album, nec graviter olet. Siccatur & lævigatur, per cribrum medicinale trajicitur & ad usum servatur. Digerit, constringit, siccat sine morsu. Fistulâ gutturi insufflatum valentissimum est remedium in crustis Oris & Anginâ, in Paristhmiorum phlegmone & Tonsillarum magnâ Inflammatione. In Dysenteriis ex Lacte caprillô probe coctô & chalybe seu ignitis lapidibus ustulatô. Prodest & summè inveteratis & malignis ulceribus inspersum, vel Emplastris ad id facientibus commistum.

Ventri

Ventri illitum aqvas trahit, hydropicis utile. Allegatum Stercoris canini usum confirmant etiam alii Autores; siqvidem Christianus Franciscus Paullini *Cynograph. curios. Sect. III. cap. 16. p. 155.* in Anginâ pituitosâ, vel in magnâ tonsillarum inflammatione, aut iis, qvibus ex glandularum affectionibus suffocationis periculum imminet, prædicat, vixqve præstantius pharmacum esse dicit, cujus excrementi sordidi virtutem in molestâ hac inflammatione, qvæ aphoniam ex potu subseqvebatur, eximiam sensisse addit, si nimirum reficcetur, tritumqve modicè cribretur, & ad usum reservetur, demumqve melle dilutum parti affectæ illinatur. vid. Mich. Ettmüll. *Oper. Tom. I. f. 1161.* De Virô Nobili ac generosô, qvi, cùm diuturnâ inflammatione gutturis laborâsset, neqve ullis remediis curari posset, tandem Eclegmate ex Stercore caninô, Saccharô penidiô & Syrupô Violarum ac diamorô, pulvere Ireos ad ℈ß. injecto (ad stercoris odorem refrenandum) usus convaluit, vid. Petr. Forest. *Obs. med. Lib. 15. Obs. 10. Schol. fol. m. 145.* vid. etiam Zacut. Lusit. *de Medic. princip. Histor. Lib. Hist. 82. fol. 144.* Stercus hirundinum & Canum Ossibus nutritorum ad Anginam conferre ex Polisiô refert Caspar Theophilus Bierlingius *Thes. theoret. pract. Cas. II. Schol. §. 8. p. 111.* Seqvens Cataplasma puellæ Anginâ laborantis collo applicari jussit Fridericus Dekker:

In Angina.

℞. Nid. Hirundin. no. j. Flor. Sambuc. p. iij.
Cæpar. sub Cinerib. coct. n. ij.
Coqv. ex Cerevis. tenui, Contus. add.
Alb. græc. ℥iij. Ol. Oliv. q. s. M. fiat Cataplasma.

vid. Paul. Barbett. *Oper. Lib. 2. cap. 1. p. 44. sq.* Hoc Cataplasma Fridericus Decker *Exercit. pract. cap. 2. p. 62.* ita præscribit:

℞. Nid. Hirundin. no. j. Cæpar. alb. sub Cinerib. coct. n. ij.
Farin. Semin. Lin. ℥iß. Rad. Alth. Lil. albor. ana ℨvj.
Alb. græc. ℥iij. Coqv. ex Cerevis. q. s.
Contusis add. Spirit. Vini ℥ß.
Vitell. Ovor. n. ij. f. Catapl.

 vid.

vid. etiam Phil. Gruling. *Medic. Pract. Lib. 2. Part. 1. cap. 1. p. 217.* de qvô Autore Collectores du Journal des Sçavans sive phemerid. Erudit. Frid. Nitzsch. *An. 1666. p. 543.* seqvens an ctunt Judicium: Remedia, qvæ Grülingius svadet, ex li Chymicis maximam partem desumpta sunt, & ex Hartm: præcipue Practicâ, qvam tam audacter expilat, ut integras f paginas sine Autoris nominatione exscribat. Seqventia C plasmata commendat Daniel Sennertus *Practic. Medic. Lil Part 1. cap. 24. p. m. 116.*

℞. Ciner. Hirundin.
Stercor. Canis per jejunium emaciati ana ℥ß.
Pulv. Croc. flor. Spicæ ana ʒj.
Benzoes ʒß. Mell. ℥iij. f. Cataplasma.

Vel ℞. Semin. Cymin. ℥j. Absinth. virid. contus.
Farin. Hordei ana ʒß.
Albi græc. ℥iij. c. Melle f. Cataplasma.

Felix Platerus *Obs. Lib. 2. p. 412.* seqvens Cataplasma laudat:

℞. Farin. Hord. Fabar. ana ℥jv. Nid. Hirundin. ℥ij.
Stercor. Canis sicci ℥iß. Mell. ℥ij.
Ol. Rosar. q. s. f. Cataplasma.

Huc pertinet etiam Cataplasma de Nido Hirundinis Hadri Mynsicht. *Armament. med. chym. Sect. 37. p. m. 459.*

℞. Nid. Hirund. n. j. Albi Græc. ℥iß.
Rad. Alth. Lilior. alb. ana ℥j.
Caricar. pingv. Dactylor. ana n. iij.
Coqv. in ▽ comm. ad remanentiam pulvis, postea
add. Ol. Violar. ℥iij.
Farin. Chamæmel. Fœn. græc. Sem. Lin. Tritic. ana ʒ
Cerebri Cati ʒß.
Pulv. Noctuæ combust. Hirund. combust. ana ʒij.
Vitell. Ovor. n. j. Croc. orient. ℈j.
M. f. Cataplasma pro Collô.

Emplastrum Synanchicum *ex Pharmac. Batean. p. 57.* seqven

℞. Alb. Canis pulv. ℥vj. Mells. crud. ℥viij.
Fl. Tritic. ℥iiß. Ceræ ℥jv. Ol. Rosar. ℥vj. vel q. s. u
Emplastrum. Adhibeatur jugulo & colli partibus post a

I

Plura ejusmodi Cataplasmata & alia medicamenta, qvæ Stercus caninum ingreditur, vid. in Joh. Michaël. *Prax. Chym. Part. I. Lib. 2. cap. 1. p. m. 108.* Philipp. Fraundorffer. *Tabul. Smaragd. p. 62. sq.* Galen. *de Simplic. Medic. Facult. f. 75.* Prax. Chymiatr. ration: p. 54. Christ. Franc. Paullin. Dreck-Apotheck. *Sect. 2. cap. 2. p. 56. sq. it. Cynograph. curios. p. 156.*

Seqvens Gargarisma in faucium æstu præscribit Johannes Dolæus *Encyclop. chirurg. Lib. 1. cap. 25. p. 576.*

℞. Herb. Prunell. Mj. Summit. ejus Mij.
Alb. græc. ℥ß. Coqv. in ▽ & Vin. & add.
Spirit. Vin. ℥j. Mell. rosat. ℥ij. M.

Vel ℞. Herb. Succis. Scabios. Betan. ana Mj. Alb. græc. ℥ß.
Mell. rosat. ℥ij. Coqv. in ▽ &c.

Ad Ulcera maligna tonsillarum linimento, qvod ex Cinere Centaurii minoris & stercore caninô pulverisatô ac melle constabat, magnô cum honore se curâsse scribit Petrus Forestus *Lib. 15. Obs. 10. f. m. 145.* Aqvam non solùm in Ozænis sed omnibus narium & oris fœtidis Ulceribus utilem describit Daniel Sennertus *Pract. Lib. I. Part. 3. Sect. 4. cap. 1. p. m. 932.* scilicet:

℞. Mellis rosac. ℥ij. Sulphur. viv. Alumin. crud. ℥j. *Aqua ad Ozænam.*
Albi græci, summitat. Sabin. ana ℥ß. Spongiar. Sambuc. ʒj.
Fol. Hyperic, Rut. Rorismarin. Plantagin.
Salv. Puleg. ana Mß. Coqvantur omnia in Vini & Aqvæ ℔ij. ad Consumptionem digiti transversi, sub finem add.
Ærugin. Æris ℥j & relinqvantur, donec refrixerint, Postea colentur. Tempore usûs in Cochleari calefiant, & Penicillô aqvâ madidô locus exulceratus illinatur, vel lana mollis aut linteum eâ madidum naribus immittatur.

Pro Curâ Condylomatum Pulverem ex Radice Scrophulariæ, Myrrhâ, thure, albô græcô, Cancris & Coriis calceorum combustis, vel linimentum ex albô Græcô in Spiritu Vini dissoluto ad mentem Thomæ Willisii ordinat Johannes Dolæus *Encyclop. Chirurg. Lib. 3. cap. 3. p. 724.* Ad Erysipelas pro rusticis & pauperi- *ad Condylomata.* *ad Erysipelas.*

peribus seqvens medicamentum sufficere inqvit ipse Dola *l. a. Lib. 5. cap. 6. p. 1123.*

℞. Albi græci ℥j. Flor. Sambuc. Mj.
Coqv. ex Lact. dulc. ℥vj. Colatur. add.
Croc. ℈j. M. qvod calidè bibatur.

Stercus Canis albi inter alia contra Epilepsiam prodesse, scri Henricus Petræus *Nosolog. Harmon. Tom. I. Dissert. 6. p. 112.* T. *ad Vulnera.* dem qvoqve Stercus caninum Vulnerariis annumeratur, h ingreditur *Aqvam Vulnerariam Dominò à Wertbern* olim sec tissimam, qvæ juxta Casp. Theoph. Bierling. *Adversar. App.* talis est.

℞. Herb. Apii vel Heder. arbor. Miij. Pyrol. Mix.
Veron Miij. Albi Græci ℔ß.

inde Cucurbitæ & ter cum Cerevisiâ veteri nondum tamen dâ destilla. Cerevisia destillata semper reaffundatur mate novæ & reservetur tandem usui. Alii addunt Nicotianam & pellant *Potionem travmaticam Strelensem.* Item *Potio vul raria Vœlteri*, cujus descriptio hæc est:

℞. Herb. Heder. terrestr. Pyrol. Agrimon. c. flor.
Flor. Hyperic. ana Mj.
Rad. Chin. Gentian. ana ℥j.
Ireos Florent. Aristoloch. ☉ ana. ℥ß. Galang. ʒiij.
Alb. Græc. ℥iv. Concisa & per octo dies in Vini ℔iij.
cerata destilla.

Et *Aqva travmatica Schillingii*

℞. Herb. Sanicul. Artemis. Veron. Alchimill.
Heder. arbor. ana Mij.
Consololid. Saracen. Pyrol. ana Mj.
Summit. Hyperic. Miß. Albi Græc. ℥iß.
Cervis. veter. Mensur. iiiiß.

Stent infusa per aliqvot dies, pòst destilla. vid. Rosin. Lentil. *scellan. medic. pract. Part. 3. p. 110.* Chr. Franc. Paullin. Di Apoth. *Sect. 6. cap. 3. p. 226.* Mich. Ettmüll. *Oper. Tom. I. f. m.*

§. 5.

§. 5.

Caprillum etiam stercus tam internè, qvam externè usurpari solet, siqvidem secundum Joann. Schrœder. *Thesaur. pharmac. p. m. 814.* Calculum atterit & expellit. Varios stercori caprillo usûs ex aliis Autoribus adscribit Conradus Gesnerus *Lib. I. de Qvadrup. fol. 288.* e. g. induratis Scirrhorum in modum tumoribus congruit, ad Alopecias, lepras, psoras, lichenas, parotides & bubones adhibetur. Medicaster qvidam hoc fimô ad viperarum & aliarum bestiarum morsûs ex acetô utebatur; sanat etiam ulcera serpentia & idoneum ambustis medicamen reddit. A Guaineriô seqventi Medicamentô curata fuit vetula, qvæ ob elevationem gravis oneris diu nimium Mensium patiebatur fluxum; scilicet dabat drachmam unam tribus vicibus stomachô vacuô ac jejunô Cineris stercoris caprarum cum aqvâ pluviali; vid. Petr. Forest. *Obs. Lib. 28. Obs. 16. fol. 649.* Emplastrum seqvens ad Tumorem Artuum, Gliedschwam, ingreditur etiam hoc excrementum ℞. Stercor. caprill. Acetô emolliti part. ij. Musc. Acac. pulveris. part. j. Lithargyr. partem octavam: M. ad Consistentiam Emplastri. Item Cataplasma ad Tumorem Testium, item in Hydrope: Caprillum.

℞. Flor. Chamom. Herb. Parid. ana M ij.
Farin. Fabar. ℥ß. Stercor. caprill. ℥iij.
Pulv. Test. Cochlear. ℥ij.
Coq. in ▽ Chamom. & c. + ad Consistent. Caplasmatis.

Plura de Stercoris caprilli usu vid. Andr. Matthiol. in Dioscor. *Lib. II. cap. 73. p. 309. sq.* In Podagrâ & œdemate Stercus caprinum cum Urinâ ægri subactum & instar Cataplasmatis applicatum egregiè juvat, juxta Mich. Ettmüll. *Tom. I. f. 774.* Item in Cancrô, Arthritide, ad Contracturas, carbunculos, mammarum tumores, laudatur a Marcô Aureliô Severinô *Trimembr. Chirurg. p. 196.*

§. 6.

Fimus columbinus ruborem cutis sangvinem alliciendo excitat Columbinum.

excitat, hinc usus freqventis in Cataplasmatis & Emplastris bificantibus. Tritus & cribratus cumqve semine Nasturtii positus facit ad affectûs inveteratos, uti sunt Arthritis, He crania, Vertigo, Cephalæa, dolores inveterati in lateribus, pulis, cervice ac lumbis, dolores colici, affectus apoplect lethargici &c. Sic Strumas aliosqve tumores discutit, cu hordeaceâ farinâ & acetô mixtus & impositus, Alopeciæ su currit illitus, defluxiones ad genua delabentes discutit, cum & oleô arefactus tritusqve cum Nasturtii semine *inveterat* Coxendicis, lateris, cervicis & lumborum dolores, podagras arthritides omnes expurgat. vid. Theod. Corbei *Pharmac. sir. plic. Class. 3. Sect. 4. p. m. 535.* Et juxta Mich. Ettmüll. *Oper. Tom. f. 1137.* stercus columbinum perqvam nitrosum sponte in aë effloreſcit in Nitrum. Hinc & ex eodem rite calcinatô pote Sal diureticum salsum acqviri potest. Interim tamen *in sp* ritu Vini infusum illud parum præstat, nisi potiùs in Vinô ma ceratum exprimatur. Et *fol. 1304.* inqvit: Fimus columbinu leviter est calcinandus, vel potiùs in aqvâ simplici vel vinô ma cerandus atqve Sal nitrosum seu lixivium summè diureticun est extrahendum, qvod intrinsecus haustum mirum qvantum ex pellit hydropicorum aqvas per Urinam. Acetum affusum fim columbino percolatum, cum paucô melle mixtum in calcul paroxysmô egregium est. Ingreditur etiam Emplastrum ac Hydropem. *v. Pharmac. Aug. fol. m. 246. sq.* Internè calculum atterit & Urinam pellit. vid. Joh. Schrœder *Pharmac. p. 857.* In Alopeciâ lavetur Caput lixiviô ex stercore columbinô combustô præparatô. Vulnus â Cane rabidô inflictum hoc Cataplasmate tegebat Jobus a Meekren *Obs. med. chir. cap. 62. p. m. 291.*

℞. Theriac. veter. ℥ß. Succ. Cepæ ℈jß.
Stercor. Columb. ℥iiß. Sal. commun. ℥ij.
Pulv. Ruth. Scord. ana ℥ß. ▽ Vit. q. s. f. Cataplasma.

Ad Calculum seqvens Medicamentum Andreæ Libavio ab amicô fuit communicatum.

℞. Tere-

℞. Terebinth. Cypriæ c. Vitell. Ovi in mortar. tepid. dissolutæ.
Cassiæ recenter extract. ana ℥iij.
Sem. 4. frig. major. excort. Malv. ana ℥vj.
Nucleor. Persicor. detract. pellicul. ℥iiij.
Mespilor. ℥iß. Stercor. Columbin. ℥ij
Mellis, Aqv. Parietar. ana ℔j. Contunde & destilla.

vid. Joan. Hornung. *Cist. med. Epist. 11. p. 35. 37. 39.* Contra Passionem hystericam Austriacæ Obstetrices multum gloriantur de Suffitu, qvi paratur ex Stercore Columbarum rubrarum, floribus Carthami, Semine Cumini, Garyophyll. Assâ fœtid. Cortic. Cappar rubr. partibus æqv. qvibus lintea extra Cubiculum suffiantur. vid. Wolffg. Hœfer. *Hercul. med. Lib. 7. cap. 2. p. 382.* Ingreditur etiam *Emplastrum Magneticum*, qvod ex Agricola describit Philippus Grülingus *Florileg. chym. Part. 29. p. 449.*

℞. Picis navalis ℥iiij. Sal. Arsenic. ℥iß.
Sacchar. Saturn. ℥ß. Fimi Columbin. ℥ij.
Ceræ q. s. pro incorporatione Emplastri.

Item Emplastrum Ischiadicum, *in Pharmacop. Augustan. renov. Class. 16. fol. m. 247.*

℞. Gummi Galban. Sagapen. Castor. ana ℥ß.
Euphorb. ʒj. Semin. Lin. Cepar. Eruc. ana ℥ij.
Pulpam Scillæ. Stercor. columbin. ana ʒiij.
Ferment. acris, Ol. Lin. ana q. s.

Cataplasma Pestilentiale *ex Pharmacop. Batean. p. 32.*

℞. Stercoris Columb. pulverisat. ℥jv. Croc. ℥ß.
Mithridat. Theriac. Londin. Semin. Sinap ana ℥j.
Terebinth. q. s. ut fiat Cataplasma pro Bubonibus rumpendis.

Ad Mensium suppressionem secretissimum & inter arcana sibi reservavit Matth. Franc. Hertodt Pulverem ex Cineribus stercoris Columbini ʒj & Croci ℈ß. vid. Joan. Ferd. Hertodt *Crocolog. cap. 20. p. 216.* Et *cap. 16. p. 177.* hanc Aqvam specificam in Colicâ præscribit:

℞. Ster-

℞. Stercor. columb. mundat. Sem. Anis. ana M. jv.
Vin. opt. Mens. iiij. digestis per dies aliqvot add.
Flaved. Cortic. Aurant. d. & rec. ℥ij.
Croc. Austriac. ℥ß. destill. ex B. M. suspenso in rostrô alembici. Croc. Austr. ℈ß. & si lubet Mosch. gr. v.

Servetur in vitrô bene clauso S. Aqva anticolica. Adhibetur etiam externè ad Psilothra cum semine sinapi, nasturtii cum aqvâ humectatum, item ad præservationem â frigore, v. Mich. Ettmüller. *Vol. I. f. 805.*

§. 7.

Stercus eqvinum vel ejus succus expressus internè in colicô dolore, strangulatu uteri, in fœtu mortuô & secundinis expellendis propinatur, extrinsecus autem sangvinis eruptiones cohibere dicitur. Præstat tamen secundum Joh. Schrœd. *l. 4. p. 824.* Stercus ex eqvô avenâ nutritô & non castratô. Mulieres etiam infantibus, variolis laborantibus, ad eruptionem accelerandam, stercus vel ipsius succum expressum cum lacte exhibent. Operationem autem fieri ratione Salis volatilis in eô contenti, inqvit Fridericus Hoffmannus *Clav. Schrœdero Lib. 5. p. 660.* Mictionem supra Stercus eqvinum, recens egestum, dum calet, ab ægrô factam, plures sanâsse Ictericos, item hoc Stercus expressum puerperis cum vinô datum secundinam pellere, ex aliis Autoribus refert Johannes Ruldolphus Camerarius *Syllog. Memor. Medic. Cent. 4. §. 45. p. 220.* Ingreditur etiam Aqvam animalem *in Pharmacop. Batean. p. m. 5.* descriptam. ℞. Sulphuris eqvi non defatigati rec. globulos N° xij. Misc. cum Leucœn. ℔viij. Add. Semin. Fœnic. Petrosel. ana ℥ij. Theriac. Jannans. ℔j. Polypod. qv. Rusc. Fol. Hepat. ana Mij. ZZ ℥iij destillat. l. △ f. a. Ad Scirrhum seqvens Cataplasma ordinat Paulus Barbette *Chirurg. Part. 2. cap. 6. p. m. 83.* ℞. Radic. Althææ ℥iij. Irid. ℥j. Fol. Brassic. Parietar. Malv. Flor. Chamomill. Memilot. an. M. j. Sem. Lin. ℥ij. Coqv. ex Aqv. comm. & contus. add. Stercoris caballin. ℥ij. Axung. porc. Ol. Chamom. ana

ana ℥j. Cepar. coct. ℥ß. M. f. Cataplasma. vid. etiam Phil. Fraundorff. *Tabul. Smaragd. p. 68. sq.* Rusticis aliisqve vilioris conditionis hominibus sæpius Autor fuit Johannes Petrus Albrechtus, ut succum fimi eqvini cum Cerevisiâ calidâ contra Colicum morbum assumerent; externè autem dicti fimi portionem cum cineribus calidis commixtam tepidè regioni circa Umbilicum apponerent; qvod evporiston nunqvam non ipsis exstitit salutare. *vid. M. N. C. Dec. II. An. 1. Obs. 81. p. 191.* Stercus eqvinum cum vinô calidè propinatum in atrocissimô Colicæ dolore laudat Georgius Dethardingius *Ephemer. Academ. N. C. Cent. I. & II. App. p. 199.* De Arcanô antipleuriticô, Stercore scilicet eqvinô, seqventia communicat Gerhardus Arnoldus de Vincqvedes *Ephemerid. Acad. Nat. Cur. Cent. 3. & 4. Obs. 178. p. 426.* Stercus eqvi non castrati parti affectæ calidè applicatum & cum hydromelite mixtum in formâ Cataplasmatis pleuriticorum solatium esse, penes omnes, qvi Medicinæ limites salutârunt, in confessô est. Sunt qvi idem stercus subigant cum acetô Vini, qvibus minimè assentior, ex eô, qvòd judicem, omne acidum esse huic morborum generi non parùm inimicum, si cui verò urinam stercori admiscere lubeat, id non improbarem. Cùm itaqve laudabilem effectum suppeditet externa applicatio, ad interna etiam me perduxit cogitatio: Rec. Stercus eqvinum cum hydromelite mixtum, hinc expressum & epotum liqvorem ad ℥iiß. plus minus pro ratione ægri, pluribus solatio fuisse, multiplici experientiâ comprobatum habeo. Ne verò â laudabili hoc Medicamentô avertantur delicatuli, longêqve reddatur nobilius faciliusqve sumpta, hac ratione elaborare ratus sum: Colligatur qvantitas sufficiens Stercoris & urinæ eqvi non castrati, sicqve invicem mixta immittantur Cucurbitæ vitreæ, capacitatis & altitudinis sufficientis, qvæ probè obturata sepeliatur tempore hiemali in fimô eqvinô per mensem, æstivali verò exponatur radiis solaribus per dies totidem; qvô tempore præter-

in Colicâ.

in Pleuritide.

terlapſô ad deſtillationem procedatur, impoſitô Cucurbitæ alembicô roſtratô, applicatôqve recipiente, juncturis apprimè clauſis, eâ tamen cum cautelâ, ut Cucurbita non niſi ad tertiam ſit repleta, imponatur arenæ, ignisqve primum ſubſtruatur lentus, augendo eundem per gradus, & pergendo qvousqve liqvor exſtillatus nullum ampliùs præ ſe ferat ſaporem ſalinum; hinc deſtillatum ſeponatur & caput mortuum objiciatur. Materiæ verò ſuperioris nova pars eodem modô deſtillationi ſubjiciatur, repetendo id usqve dum ſufficiens qvantitas liqvoris prolecta fuerit, qvi omnis in Spiritum volatilem rectificetur, & ſi ulteriùs corrigere eum & exaltare animus ſit, additâ raſurâ Ligni Saſſafras rectificatio repetatur, ſicqve unà cum Spiritu aſcendet Sal volatile, cujus doſis eſt a ʒß. ad ʒj. cum ſuccô Taraxaci recenter expreſſô, aut cum Tincturâ florum Papaveris rhæados, aut qvocunqve aliô liqvore appropriatô. Bis terve per diem exhibitum in qvibuscunqve pleuriticis affectionibus ſummum adfert levamen cæteris paribus, â qvorum uſu ſanè innumeri evaſêre immunes, qvi morti proximi videbantur, præterqvam qvod etiam plurimos morbos ab acidô vitioſô oriundos multoties pepuliſſe compertum habeat dictus Autor, *vid. etiam Act. Eruditor. Lipſ. An.1715. Octobr. p. 464.* Succus ſtercoris eqvini, ex pilâ ejus recenti cum Vino expreſſus, hauſtus, nobile eſt Anglorum evporiſton contra Pleuritidem, qvâ ſæpius iidem vexantur, expectando inſuper ſudorem: non ſecus ac qvoqve contra Colicam convulſivam & paſſionem hyſtericam; uti ſcribit Michael Ettmüllerus *Oper. Tom. I. fol. 1161.* Et *fol. 415.* inqvit idem: Ubi metus Gangrænæ eſt, Stercus eqvinum vel ejus decoctum cum Vinô eſt evporiſton, plurimis præſtantiſſimis æqvipollens. vid. etiam plura *fol. 782.* De Valleſiis, qvos Gouchen vocant, ſtercus eqvinum aut fœnum vorantibus, nudis totâ hyeme incedentibus, vid. Georg. Horn. *Hiſtor. natural. Lib. II. cap. 22. p. 145.*

§. 8. Ad

§. 8.

Ad lutum furnorum chymicorum seu destillatoriorum ...cus eqvinum inter alia inservit, vid. Nicol. Lemery *Cours de ...mie Edition. Germ. p. m. 70.* Interdum etiam ad Sympathiam ...gicam adhibetur, qvalem speciem facti de Eqvis hoc modô ...cisis refert Michael Bernhardus Valentini *Novell. medico-Legal. ...s. 50. p. 880.* Eqvis scilicet Concivium in pratum Johannis ...enrici Brothun irruentibus, hic svasu aliorum Cespites vesti...iis ungularum eqvinarum notatos, cum fimô illorum eqvo...um, in caminô suspendit; qvibus inde tabe consumptis & per...euntibus de damnô resarciendô agitur coram Judiciô, reqve tandem ad Facultatem Juridicam Gissenam delatâ, sententia ibidem seqvens lata fuit; ubi varia de Inqvisiti pœnâ &c. reperies. *Ad lutum* *& Sympathiam.*

§. 9.

Felinum stercus â Brunfelsiô in Scotomiâ & Epilepsiâ cum Vinô datur, qvem tamen usum internum nemini svaderem, sed potius externum ad Alopeciam & pilorum casum admitterem, ut enim pili cadant ex qvocunqve loco, nec ampliùs renascantur, efficiet stercus felis siccum, tritum & forti aceto ita mixtum, ut fiat veluti spissamentum. Qvô locus pilosus multoties in die defricabitur ac inungetur, & in paucô tempore glaber depilisqve evadet v. Mizald. rediv. *N. 722. p. 313.* Econtra ad Alopeciam, juxta Joh. Dav. Ruland. *Pharmacop. stercor. p. 121.* stercus Catti vel Cattæ cum Synapi & acêtô inservit, & pilos renasci facit. Item ex stercore catti cum resinâ & Oleô rosaceô fiat pessarium, qvod contra fluxum Menstruorum immoderatum valet. Contra Panaritium seqvens commendat Oswaldus Gabelkhover Artzney-Buch *p. 442.* Stercus felinum circumliga digito & morietur vermis. Si stercus fuerit durum, aqvæ illud impone, ut mollescat, & applica. Alii miscent stercus cum melle & imponunt, & qvidam illud cum farinâ tritici commiscent, si est liqvidius. Utrum verò in Panaritiô vermiculus reperia- *Felinum.*

reperiatur? negant eqvidem pleriqve recentiorum, alii tamen præter Gabelckoverum intolerabilem hunc in digito dolorem a vivô verme derivant, de qvô alibi. vid. Joh. Agricol. *Chirurg. parv. Tract. 5. p. 552.* Et seqventem Observationem recenset Christianus Franciscus Paullini *Obs. med. Phys. Cent. 4. Observ. 61. p. 486. sq.* Nuperrimè, inqviens, vicini Pastoris filia novendecim annorum jam per biduum intolerabiles cruciatûs in mediô digitô sentiebat, ego forte villam istam transiens vocor in auxilium; Jussi ut imponerent vel Stercus felinum, seu anserinum, imprimis masculi, idqve recens & adhuc calidum; Placuit prius & mox Vermiculus prorepsit subfuscus & hispidus, omni dolore sublatô.

§. 10.

Gallinaceum. Stercus Gallinaceum ad Ambustiones præscribit Paulus Barbette *Chirurg. Lib. 3. cap. 6. p. 165.* in hac formulâ:

℞. Fol. Salv. recent. Mj Plantag. Mij.
Butyr. recent non salit. ℥vj.
Stercor. Gallin. recent, & qvantum haberi potest albissimi. ℥iij.

Frixentur per horæ qvadrantem & expressio servetur usui, &c. Hoc ungventô Miles pauper dives factus est. vid. etiam Joh. Munnicks *Chirurg. Lib. 3. cap. 8. p. 355.* it. Eberh. Gockel. *Gallicin Cent. I. Consil. 24. Sch. p. 91.* Idem medicamentum. Sine Barbette mentione etiam Monsieur le Clerc dans la Chirurgie complette *p. m. 209.* his verbis describit: Prenez une poignée de feüille de sauge fraiche, deux poignée de platin, six ouces de beurre frais sans sel, trôis once de fiente de poule recente, & la plus blanche, qu'on peut trouver. Fricassez le tout pendant un quart d'heure, exprimez & le gardez. Contra Philtra magica, in specie ex sangvine menstruô fœmineô Decoctum stercoris gallinacei experientiâ Helidæi prodesse scribit Georgius Abrahamus Mercklinus *de Casib. Incantat. p. 274.* Juxta Joh.

ed. *Pharmacop. Lib. 5. p. 860.* stercus gallinaceum omnia are aptum est, qvæ columbinum, sed inefficaciùs, pri-tamen colico & uterino dolori convenit; Valet itidem è ad Icterum, calculum & urinæ suppresſionem. Abs etiam morbi lateralis disrumpit. Gallinarum stercus in rem exſiccatum furnô vel stuphâ, commodè absqve aliâ aratione exhibetur adversus Colicos dolores, inqvid Petrus rius *Pharm. Spagyr. Lib. I. Op. p. 445.* Nobilis qvidam Cos doloribus obnoxius, se illos depellere posse gallinaceô iô in Vinô dissolutô & expressô gloriari solebat. vid. Theor. Corbei *Pharm. Simpl. Claſſ. 3. Sect. 4. p. 535.* Summum & ertissimum ad ictericos remedium paratur ex Gallinarum tercore albô seu gilvô, seorsim collectô, & pulverisatô. Dosis est ʒß in Vinô per qvatuor vel qvinqve dies, & mira præstat, inqvit Claudius Deodatus *Hygiastic. Lib. I. cap. 37. p. 361.* vid. etiam Jos. Qvercetan. *Pharmacop. p. m. 140.* Ad Colicam, Iliacam, Tormina, suffocationem & dolorem matricis, venena, lumbricos, cum acetô vel vinô sumptum stercus gallinaceum â variis Autoribus commendatur. Item externè ad Oculorum claritatem, ulcera, verrucas, cicatrices, hæmorrhoides, ad pedum & brachiorum dolores. &c. vid. Joh. Dav. Rudland. *Pharmacop. stercor. cap. 28. p. 152. sq. Et p. 156.* ad Sqvinantiam seqvens Cataplasma describit:

℞. Stercor. Gallinar. ℥iv.
Farin. Fabar. ℥ij f. Cataplasma.

Aliud. ℞. Ungv. dialth ℥iiij.
Ol. Lilior. vel Amygdal. ℥ij.
Stercor. Gallinar. ℥vj. f. Cataplasma.

§. II.

Hirundinis stercus intrinsecus & extrinsecus usurpatur inprimis in morbus canis rabidi, in doloribus Colicis & nephriticis, Hirundinum.

ticis, vid. Joh. Schrœd. *l. a. p. 862.* Stercus hoc potatum qvartanam statim auferre dicitur. Externè ad Capitis dolorem prodesse scribit Galenus, si Stercori Hirundinum ex nidô acetum admisceatur, & supra frontem emplastratur, vid. Joh. Dav. Ruland. *l. a. cap. 23. pag. 194.* qvô locô etiam de Capillorum infectionibus ita scribit: Si Capillos candidare velis, Hirundinum stercus cum felle taurinô contritum sumas, loca contingas & ungas freqventiùs. Ad Capillos denigrandos stercus Hirundinum accipe & admisce acetum, impone in vas vitreatum, idqve reconde 35. dies in fimo eqvino. Illinc postea ad umbram caput tonsum, prius autem faciem unge adipe cervinô, ne ad eam destillet, & dum caput siccatur, in ore tene oleum, ne dentes lædantur, ac post dies qvatuor lava caput iterum. Item ad alvum laxandam fiat ex stercore Hirundinum cum Mellis q. s. suppositorium. Juxta Mich. Ettmüller. *Oper. Tom. I. fol. 1161.* in anginâ & tonsillarum inflammatione inter euporista externa numeratur Cataplasma ex nidô hirundinum; qvod tamen ratione limi vel straminis parum præstat, potiùs ratione stercoris salini ammoniacalis resolutivi non contemnendum est, præsertim cum lacte paratum. Statuit autem Ettmüllerus l. a. stercora animalium omnium participare de natura salis armoniaci, constare qvippe ex acidô & alcali volatili oleosô, qvæ coëant in sal tertium armoniacale volatile. Et *fol. 807.* idem Autor nidum hirundinum unà cum excrementis contra anginam & tonsillarum inflammationem specificum & usitatissimum remedium vocat, interim addit, nidum nil valere, sed excrementa maximè salsa nitrosa, qvæ illic reperiuntur. Cataplasma autem pro hoc scopo ex nido hirundinum Chirurgis expertissimum ita præparatur. Nidus sicut sub tectis est, contunditur & coqvitur, & per setaceum trajicitur, fitqve Cataplasma, qvod applicatum circa regionem inflammationis tonsillarum vel anginæ est exper-

m. Nonnulli etiam admiſcent Olea & alias Species, Adrianus à Mynſicht. *Theſaur. ſ. Armament. Chym. Sect. 37. §. 59.* in Cataplasmate de nidô hirundinis, cujus Deſcriptionem ex eodem Autore jam ſupra §. 4. p. 806. adduximus. Cataplasmata vide etiam apud Mich. Ettmüll. *l. a. fol. 807.* hoc ſtercus locô albi Græci Gargarismati addit.

§. 12.

Stercus Leoninum in Partûs difficultate laudatur à Friderîcô Hoffmannô *Clav. Schrœd. p. 678.* & qvidem ſtercus ex Leone fœmina, fœtum jam enixâ, exceptum, non ſolum per ſe exſiccatum mira præſtat in forma pulveris adſumptum, ſed & ad Epilepſiam Spiritus exinde paratur, tam ſimplex, qvàm compoſitus ant-epilepticus, ſeqventi modo: Rec. Cinerem Cornicis ex nido extract. Turturem unum uſtum, Cran. hum. combuſt. ℥j. Gran. Tiliæ. ℥ij. Stercor. Leon. ℥ß. Hæc ſeorſim per ſe in ſingularibus Cucurbitis perfundantur ſpiritu vini ad trium digitorum eminentiam. Stent in vaſis clauſis in digeſtione per triduum, aut ſi una infuſio non ſufficit, fiant plures. Poſtmodum adde tantum vini Malvatici, qvantum Aqva Vitæ extract. Sacchar. Cand. ℥jv. repone in vaſe vitreô optimè munitô. Eſt autem hoc medicamentum Elixir Epilepticum Cratonis, uti deſcribitur à Johann. Schrœd. *Pharmacop. p. 186.* Wolffg. Hœfer. *Herc. Med. Lib. 1. cap. 2. p. 17.* Idem medicamentum tanqvam remedium ſecretiſſimum ac certiſſimum contra Apoplexiam, qvo curatus eſt à Monachô, miſſô a Cardinali, Dux Auſtriæ epilepticus, deſcribit Conradus Victor Schneiderus *de Apoplex. cap. 22. p. m. 807. ſeq.* De ſtercoris Leonis virtute antepilepticâ ita qvoqve ſcribit Fridericus Hoffmannus *de Methodo medend. Lib. 1. cap. 19. p. 28.* Stercus Leonis exſiccatum & pulveriſatum egregium eſt ant-epilepticum, & ejusdem ſpiritus adhuc præſtan-

Leoninum.

Ant-epilepticus.

Elixir Epilepticum.

ſtantior, non omnibus obvius, ſed principibus Viris tantùm ſingularis. Doſis à guttis qvatuor ad ſex vel ſcrupulum ſemis in convenienti liqvore.

§. 15.

Leporinum. Leporinum Stercus calculoſis prodeſſe dicitur, vel ejus cinis exhibitus, in potu Dyſenteriæ convenit, & impoſitum ambuſtis medetur, juxta Joh. Schrœd. *l. a. p. 839.* Ad Herniam ſeqvens Medicamentum præſcribit Arnoldus Weickhardus *Theſaur. pharmac. ſive Tract. pract. cap. 18. fol. m. 313.*

℞. Mumiæ ʒij. Limatur. Chalib. præparat. ʒj.
Stercor. Lepor. ſicc. Ciner. Lumbric. ana ℈ij.

c. ſucc. Herniar. aut Violæ tricolor. coctô cum Saccharô in formam Syrup. redigantur, aut cum infuſ. Gumm. Tragacant. f. Maſſa. capiat. ℈ij. vel ʒj pro vice. Stercus Leporis cum melle mixtum ad formam fabarum & ſæpe exhibitum Herniam conſolidat & Crepaturam. Cinis ſtercoris, carnis & pilorum Leporis ſumptus frangit & expellit calculum & arenas. Leporis ſtercus cum Vinô ſolutum potum deſperatos colicos ſanat, uti Johannes David Rulandus *Pharmac. ſtercor. cap. 34.* ex Theſ. Paup. &c. recenſet, ubi adhuc plura, e. g. externè pro Sciaticis: Stercus Leporis diſtemperatum cum vinô calidô emplaſtratum Sciaticos omninò curat deſperatos; item ad Vulvæ conſtrictionem & ad facilem conceptionem ℞. Stercor. Lepor. Aſphalt. Peucedan. ana, cum Cerâ temperentur, ut fiant Trochiſci, de qvibus fiat ſuffumigium per inferiora. Vel Recipe coagulum & fimum leporis ana, miſce cum melle & peſſarii locô adhibe tribus diebus ac totidem noctibus. Et qvamvis antea ſterilis fuerit, deinceps tamen concipiet. Contra Madaroſin ſive defluvium pilorum in Ciliis atqve Superciliis ſeqvens Ungventum ordinat Petrus Foreſtus *Obſ. med. Lib. XI. c. 46. f. m. 55.*

℞. Stercor. leporin. & hircini ana ℥ij.
Cortic. auellanar. aduſt. ʒij.
Pingvedin. Urſi, vel (ſi deſit) caprin. q. ſ. f. Ungventum

Ider

re *Lib. 21. Obs. 22. Schol. f. 822.* contra dolorem ischi-
Em *rum* ex variorum animalium stercoribus appli-
cet. De Stercoris leporini usu ita canit Balduinus Ronf. *Venation. medic. p. 6.* & qvidem ad fœcunditatem:

megma parant alii leporis de Stercore, sæbum
Cui bovis est mixtum, qvô usu poscente linuntur
Partes obscenæ, hinc Veneris commercia miscent. &c.

Dissimulare suos coitus lasciva puella
Si cupit, incassum & Veneris gaudere duello,
Servatum gestet leporis perizomate stercus.
orro p. 8.
Qvando uteri nimis distenti flatibus urgent,
Siccatum stercus bibitur cum Nectare vitis.
& Paulo post:
– – pilulæ quoqve stercoris ejus
Septenæ ex Vinô sumptæ vires recreabunt. &c.

§. 14.

Dominicus Panarolus *Pentec. III. Obs. 36. p. 92. seq.* stercus lupinum optimum Colicorum Cruciatuum remedium vocans inqvit: si Medicus aliqvando in impatientes incidat, qvi colicis doloribus afflicti sint, propinandum administretur cum Vinô vel liqvore convenienti, stercus lupinum in subtilissimum pulverem redactum, ad unius scrupuli pondus. Mirandum dictu, acerbissimos dolores citò hoc pulvere evanuisse vidimus: qvi in Colicis omnibus doloribus, tam â frigidâ, qvàm calidâ causâ ortis, summoperè auxiliatur; non operatur enim qvalitate manifestâ, sed tantum occultâ, ut pluries experti fuimus. Stercus lupi recens (si haberi qveat) maceretur in spiritu vini fortiori per noctem, exprime tunc, & da ante Paroxysmum librilem ab Unciis tribus ad qvatuor; qvod ex relatione Venatoris *Lupinum.*

toris communicat Christianus Franciscus Paullini *Lycograph. Sect. III. cap. 4. p. 189.* Secundum Mich. Ettmüller. *Oper. Tom. I. fol. 794.* est Stercus revera decantatum & expertum remedium contra dolores colicos &c. Lupi stercus ejusdemqve Intestina contra Passionem Colicam commendantur, imprimis illud stercus, qvod albius est, qvale, ubi Ossa comederint lupi, solent excernere, item qvod non decidit in terram. Ea enim est Luporum natura, qvæ canum, ut suspensô alterô posteriorum crurum & mejant & cacent in eminenti qvopiam locô ex terrâ; itaqve in spinis sæpe æstate stercus lupinum reperitur, & fruticibus, vepribus herbisqve proceribus. vid. Theodor. Corbei *Pharmacop. Simplic. Class. 3. Sect. 4. p. 534.* ubi pergit: Lupinum stercus, dictô modô collectum, qvidam colicis potandum dabat, non tantùm in ipsis paroxysmis, sed etiam in intervallis, siqvidem phlegmone vacarent. Qvorum ego qvosdam vidi non ampliùs hôc affectu correptos, & correptos non amplius id graviter passos, sed nec post paucum tempus. &c. Alii stercus recens, ligatum in cruribus, brachiis, vel in pectine statim dolorem tollere dicunt; alii ex vinô albô, vel acetô potui dant. vid. Joh. Dan. Ruland *l. a. p. 149. sq.* In Vertigine hunc pulverem sibi ipsi qvidam Medicus præscripsit.

℞. Rad. Doron. præp. ℥j. Stercor. lupini & pavonin. ana ℈ij.
Sucoin. alb. Magister. Corall. ana gr. xvj.
Sem. Coriandr. præp ʒß. Ol. stillat. Majoran. Salv. ana gtt. ij.
Sacch. perlat. ad pond. omn. Detur ad ʒj.
in Aqvâ Ceras. flor. Tiliæ seu Lavendul.

ad suffusionem. vid. Christ. Francisc. Paullin. *Lycograph. cap. 1. p. 126. seq.* Lupi Excrementis circumliniri suffusos prodest, vel Cinere eorum cum Atticô Melle, ex Oppianô & Sextô refert Lævinus Fischerus *Corpor. medicin. imper. Lib. 3. Tit. 18. p. 308.* In Dentitione difficili Vetula commendavit tria animalium Stercora de collô infantis suspensa, leporis puta, lupi & corvi; In Odontalgiâ nonnulli Cavitatem dentium stercore lupinô replent. Et Tobias

bias

...feld, Medic. Candid. juveni rustico in Prussiâ ex podidis, stercore lupi & canis, nec non oleô rosat. om... ciebat Cataplasma, loco dolenti tepidè imponen... ...vo id mirificè prædicabat ille. vid. Paullin. *l. a. p. 142.* ...d hæmorrhagiam Narium idem *p. 145.* fumum ex Ster... ...pi combustô nonnullis placere scribit. Alii solô ster... ...n vinô rubrô sumtô fluxum hunc sistunt. De Stercore ...ô, cui in doloribus Colicis, uti modò diximus, compe... ...dis magna vis adscribitur, submonet Tobias Coberus *Ob... Castrens. Dec. 2. Observ. 8. p. m. 38.* illud non nisi Cor... ...e per enemata seclusô in usum admittendum. Cùm enim ...er plures alios Dominus Tschirnhauss in vinô generosô ses... ...idrachmam illius, Ventre prorsus constipatô, epotâsset, non ...odò non meliùs, sed longè pejùs deinde se habuit, qvod ...pud plures alios usu venisse est expertus. Lupi Stercus in sta... ...bulis pecudum occulcatum non solùm eos â consvetô cibô deterret, sed etiam veluti œstrô qvodam maleficii actas ultrò citroqve exagitare, balare, & continenter trepidare cogit, ac ...si præsens esset, aut cum eis diversaretur infensissimus ac vora... ...issimus illarum hostis, lupus. Qvem vel ex solô odore lati... ...antis ejus fimi sibi insidiari putant; Nec iis rebus finem fa... ...iunt, donec ablatum senserint dictum stercus. Hôc sanè au... ...cupiô vidit Mizaldus qvosdam impostores circumforaneos ja... ...ctitantes, se pecoris ægrotantis, vel aliter affecti, summos esse Medicos, magnâ pecuniâ simplices rusticos emunxisse, vel pro pecuniâ prœpingvem oviculam secum asportâsse. vid. Mizald. rediviv. *Memor. Cent. 3. p. 106. sq.* Vel juxta Joh. Wier. *de Lamiis cap. 19. Oper. p. m. 725.* Agyrtæ pro hoc scopo lupi stercus clam in præsepibus condunt. *Antipathia.*

§. 15.

Murium stercus tam internè qvàm externe pro usu me...dicô adhiberi solet, siqvidem secundum Joh. Schrœder. *Pharmacop.* *Murinum.*

macop. p. 842. movet alvum infantum ad grana tria vel ſex exhibitum, inſervit Clyſteribus & glandibus, alopeciæ ſuccurrit, furfuresqve Capitis abſtergit illitum, Calculos renum & veſicæ atterit; Condylomata omnisqve generis verrucas, ficûs, mariſcas & mora ani tollit, cinis cum Vinô coctus & applicatus. Qvod etiam ex variis Autoribus confirmat Joh. David Rulandus *l. a. p. 122. ſqq.* Ad laxandam alvum ſtercora tria vel plura pulverata vel contrita cum lacte, vel juſculo, vel pulte infantibus exhibeantur, vel miſce ſtercus murinum cum Butyrô, impone ſupra umbilicum, magnitudinem nucis juglandis. Vel teratur ſtercus muris, & parum de eô in Umbilicum immittatur. Aut frica Orificium ani infantis cum dicto ſtercore, cum parvô digitô. Porrò ad Veſicæ Calculum commendatur in potu ſumptum hoc ſtercus; item ad Hæmoptyſin. Ad ſangvinem coagulatum ex Gabelckoverô ſeqvens præſcribit:

℞. Stercor. murin. elect. ʒiß.
 Lacc. rub. ▽ Sigillat. Mum. Spermat. Ceti ana ʒj.
 Bol. Armen. ℥ß. Doſ. ʒj. vel. ʒß.

Contra ſangvinis rejectionem per Os accipiuntur ſcrupuli duo ſtercoris muris ſubtiliter triti, & ſucci plantaginis Unciæ duæ vel tres, cum modicô Sacchari. v. Mizald. rediv. *Memor. n. 850. p. 354.* Ad augendam barbam hoc Linimentum habet Philippus Müllerus *Mirac. Chym. p. 107.* ſcilicet:

℞. Ciner. Talp. ℥ij.
  Apum.
  Avellan. toſt. ana ʒß.
 Stercor. mur. ʒij. Ladan. optimi. ʒiß. Mellis ʒß.
 Ol. Nardin. & Cer. q. ſ. f. Linimentum.

Stercus murinum detritum cum acetô & illitum furfures capitis abſtergit & Alopeciis medetur; cum thure & mulſô Calculos expellit. Cum melle ſupponitur infantibus, ut alvi dejectionem moliatur, inqvit Caſparus Schwenckfeld *Theriotroph. Sileſ. p. m. 114.* Non modò ſtercus paſſerinum & muſcerdam

revera

antes egregiè laxare, si nempe hujus duæ vel tres pi-
cte assumantur, sed etiam majorum murium sterco-
.las numerô novem deglutitas menses Mulierum expel-
ibit. Michael Ettmüllerus *Oper. Tom. I. fol. 1161.* Et *f. 1080.*
Muscerdæ globuli tres vel qvatuor infantibus propinati
e maternô optimè eosdem laxant; nec contemnendum
e remedium in Casu contumacioris alvi; delicati eorum
im lacte subactos per linteum exprimunt, succum exhi-
o. De Muris excrementis locô Confectionis Catechu co-
is seqventem Observationem refert Vitus Riedlinus *Lineæ.*
lic. An. 1698. Febr. Obs. 21. p. 149. seq. Vir qvidam, acuti aliàs
icii, cùm qvinqvagenariô major Catarrhis sæpius vexaretur,
hac de Causâ Confectionem Catechu, qvæ â Murium ex-
ementis adeò parùm differt, ut & â multis hoc nomine insi-
niatur, licet sibi ingratam, sæpius tamen in usum duxit, non
nultùm autem priùs masticavit, sed statim degluriit; unde ali-
qvando de lectô surgens, & in mensâ aliqvot murium excre-
menta videns, hæc pro Confectione illâ, ex negligentiâ dome-
sticorum ibi dispersâ habuit, indeqve, ut aliàs comedit; tum
emum erroris sui certior factus, cùm negligentiam domesti-
s exprobrâsset, & illi, se nec vidisse qvidem Confectionem
atechu, tantùm non juratò testati fuissent, unde postmodum,
ùm in residuum diligentiùs inqvisitum fuisset, qvid propriè
comederit, constitit, & ipsi haud parvam nauseam movit.

§. 16.

Stercus ovillum cum Petroselinô sumptum ad Auriginem seu Icterum adhibetur. vid. Joh. Georg. Macas. *Promptuar. mater. med. p. 817.* Opilionem servo suo Icterico per qvindecim dies manè Unciam unam Stercoris ovilli in Decoctô Petroseli-ni dedisse, refert Christ. Franc. Paullini Dreck-Apoth. *Sect. 2. cap. 12. p. 131. seq.* Contra inflationem Intestinorum Johannes Christianus Frommannus abdomini hoc Cataplasma ordinavit: Ovillum.

Rec.

Mmm mm

Rec. Stercoris ovilli præter propter ℔j. Pulv. Carvi & Sulphuris ana ℥iij. in aqvâ & vinô commista coqvantur &c. *M. N. C. Dec. II. An. 10. Obs. 206. p. 393.* Contra inflationem Pedum & Testiculorum in Hydrope seqvens Johannes Stockerus expertum vocat, Rec. Conchas cum conchiliis suis, Stercoris ovilli, ana, contundantur optimè & longâ agitatione ad spissitudinem; Emplastrum apponatur locis, est expertissimum. v. Stocker. *Empiric. Lib. I. cap. 23. p. 85.* Ad Variolas pro gregariis seqvens decoctum præscribit Johannes Franciscus Löw *de Variol. p. 240.* Rec. Lentium ℥jv. Ficuum No. xvj. ficus secentur per medium, & fiat decoctum in ▽ ℔xij. ad tertiæ partis consumptionem; bibat ad libitum. Rec. hujus decocti ordinarii ℥ij. iij. vel v. Stercor. recent. Vervec. Hammels-Koth. Misce cum decocto & percola per linteum, & de hoc exhibe singulis octo horis, vel bis per diem, & desuper sudet. Fœmina qvædam rustica in contumaci obstructione & dolore alvi, foliis senæ & Rhabarbarô incassum usa, stercus recens ovillum Cataplasmatis formâ alvo imponens naturam à sarcinâ liberavit, teste Jacobô Augustô Hünerwolffiô *M. N. C. Dec. II. An. 6. Obs. 94. p. 185.* qvi pag. seq. hanc addit Observationem: Christophorus Neubauer, figuli Arnstadiensis filiolus biennis, post variolas epidemias phagadænica in tibiis servavit Ulcera, qvæ sat diu Chirurgorum illusêre manus, & tandem inspersô pulvere stercoris ovilli feliciter â parentibus fuêre sanata. Cataplasma ad Clavum in digitô pedis & qvidem mirificum & singulare in hoc tumorum genere adhibet Philippus Grülingius *Curat. Cent. Obs. 8. p. 10. seq.* Rec. Stercoris ovilli ℥j. Acet. Vini acerrim. q. s. Contunde & misce, ut fiat Cataplasma. Primò supra Clavum imponatur Emplastrum diachylon, ut totus digitus eô contegatur. In mediô autem fit rotundum foramen, super qvod foramen, qvod nudum exhibet clavum, impone superius Cataplasma ex stercore ovillô paratum, & ter in die renovetur. Et sic paulatim totus clavus pauxillô tempore

pore

...tur, adeò ut ne vestigium qvidem ejus remaneat. ...s acetô dilutum ad verrucas, morum, myrmecias, ...runculos adhibetur; vel etiam Emplastrum ex ster... ...lle. Ad combustionem ignis valet Ungventum sa... ...tercore ovium, cera & oleô communi, vid. Joh. Dav. ... *a. p. 64. 66.* it. Petr. Andr. Matthiol. *in Dioscorid. Lib. II.* ... *l. 309.* Seqvens Ungventum ad Ambusta præscribit Jo... Muraltus *Chirurg. p. 792.* *Ad ambusta.*

...ortic. inter. Tiliæ, Sambuc. ana Mj.
...emin. Lin. ℥iß. ▽ Flor. Sambuc. ℔iij.
...per 2. noct. & dies in leni digestione, tunc. add.
Stercoris Ovill. ℥j. Butyr. Majal. non salit. ℔j.
...oqv. in Vas. fictil. bene vitreatô ad Consumptionem humi...itatis, cola per linteum & exprime, add.
Ceræ ℔j. f. Ungventum molle, qvod calidè pennâ ambu...stis illinatur.

...e Stercore ovillô, locô Pilularum exhibitô, hanc observationem ...censet Vitus Riedlinus *Linear. med. An. 1696. Apr. Obs. 8. p. 164. sq.* Contraxerat Illustris cujusdam Comitis servus ex impurô & il...icitô Coitu Gonorrhæam, cùmqve de hôc malo apud coqvum ejusdem Domini, qvem pro fidô habebat amicô, conqvestus fuisset, ille statim hunc simplicem se lusui habere velle secum constituit; respondet itaqve, sibi restare adhuc certas qvasdam pilulas, qvæ tum sibi ipsi, tum aliis in hoc malô mirum qvantum profuerint, si gratis vestem conficere velit, erat enim æger simul sartor, se illas communicaturum; annuit statim miser, &, qvæ alter desiderat, promittit, qvinimo, ut Pilulas proximè suppeditet anxiè rogat. Coqvus certum denominat tempus, & interea aliqvot stercori ovilli globulos in stabulô colligit redeuntiqve sartori exhibet, qvi avide eos, & qvidem per aliqvot dies deglutit, donec nonaginta tales Pilulas consumsit, ex qvarum usu malum tantum mitigatum sibi credidit, ut non solum im-

immensas gratias coqvo egerit, sed & promissis, vestem gratis conficiendo, steterit.

§. 17.

Pavoninum. Pavonis stercus proprietate Vertiginem & Epilepsiam sanare dicitur, imprimis in dies multos exhibitum; exsiccatum nimirum & pulverisatum ad drachmam unam maceratur per noctem in vinô; hinc trajectum per linteum exhibetur, continuando â noviluniô usqve ad plenilunium aut ampliùs, si opus est. vid. Joh. Schrœd. *l. a. p. 865.* Idem qvoqve ex Qverceta-nô confirmat Joh. Dav. Rulandus *l. a. p. 199.* Contra Vertiginem inqviens, remedium paratu facillimum occurrit, cujus usu Vir qvidam magnæ authoritatis & de totâ Galliâ perqvam optimè meritus â gravi qvadam Vertigine scotomaticâ feliciter restitutus fuit. Paratur autem ex stercore Pavonis masculi pro maribus, qvod siccandum & pulverisandum, deinde maceretur de eô drachma una per noctem integram in Vinô albô: omnia per linteum trajecta exhibeantur vertiginoso, idqve continuetur â Noviluniô ad plenilunium &c. vid. Dan. Sennert. *Pract. Lib. I. Part. 2. cap 4. p. 274.* Christ. Joh. Lang. *Oper. Lib. 1. fol. 460.* Lazar. River. *Prax. Med. Lib. I. cap. 9. p. 100.* Philipp. Müller. *Mirac. Chym. Lib. 5. p. m. 107.* Stercus Pavonis absqve omni præparatione in formâ pulveris cum Saccharô mixtum & exhibitum ad drachmam semis vel integram Vertiginem inveteratam curat. v. Joh. Hartmann. *Pract. Chymiatr. fol. m. 25.* Ad Epilepsiam Pavi Stercoris pulvis cum vinô ad drachmam unam lunâ silente deglutitus præstantissimum est remedium, (si semel in Mense sumatur, per aliqvot menses) tam ad sacri morbi paroxysmorum sævitiam compescendam, qvàm omninò curandam, vid. Petr. Borell. *Obs. med. Cent. III. Obs. 15. p. 210.* Anno 1619. Illustris Neogamus amore formosissimæ puellæ, qvam jam qvintum deperibat annum, potitus, in arcem qvandam ducit, ibi cùm amore se pulcherrimô ad satietatem explet, depleri facultatem animalem

lem purissimamqve spirituum partem absumi non sentiens, pilepsiâ corripitur. Huic à paroxysmô excitato album Pavonis excrementis derasum, in decocto millefolii, qvod casu d manum erat, Henricus ab Heer propinat, a cujus sumptione aliqvot horas liber erat. Certum Experimentum contra Epilepsiam Julianæ Comitissæ in Nassaw ex Gabelkovero describit Joh. Dav. Ruland. *l. a. p. 198. seq.* Rec. Stercor. Pavon. Mj. Vin. [illegible] ℔. Misce, cola, colaturam deinde divide in tres partes, partem da statim post paroxysmum, si potest bibere, decumbat in lectô & bene coopertus sudet æger. Si morbus comitialis redit, da iterum post paroxysmum, & contectus in lectô rursus sudet. Tertiam partem da post dimidiam horam, & in lectô coopertus sudet iterum, & sudor semper abstergatur bene. vid. etiam Oswald. Gabelkhov. Artzney-Buch. *p. m.* 22. Stercus Pavonis ingreditur etiam Pulverem epilepticum pro Pauperibus D. Scretæ

℞. Rad. Pæon. mar. Valerian. sylvestr.
Visc. qvern. Sem. Pæon. ana ʒß.
Rasur. Corn. Hirc. Stercor. Pavon. Vacc. nigr. combust.
Hirund. deplumat. tost. Ocul. 69. ppt. Corall. r. ppt.
Semin. Rutæ & Nigell. an. ʒij. Succin. alb. ʒij.
Castor. Nuc. Mosch. ana ʒj. M. f. Pulv. subtil.
Dos. ʒß. bis in die ex Aqv. Cerasor. nigr.

vid. Rosin. Lentil. *Miscell. Med. Pract. Part. III. p. 83.*

In Vertigine seqvens ungventum præscribit Christianus Franc. Paullini *Lycograph. Cap. I. p. 136.*

℞. Balsam. Rut. ʒij. Pingved. Cicon. ʒj.
♌ Lilior. convall. ℈j. Sangvin. lupin. gtt. xxjv.
Stercor. Pavon. ℈j. M.

Huc pertinet etiam Pulvis Eberhardi Olfers ad Vertiginem.

℞. Stercor. Pavon. maris purior. in Umbra exsiccat.
Rad. Doronic. (seu Cerebri Sciur. rubr. exsicc.) ana ʒj.
⊖ volat. Succin. Lap. 69 crud. ana ℈j.
[illegible] Elæosacch. Anis.

Theriac. cœlest. Castell. ana ℈ß. M. f. Pulv.
Dos. ʒj. pro adultô cum Iusculo Chærefol. præmissô tamen Emeticô. vid. Christian. Franc. Paullin. *de Theriac. cœlest. p. 80. seq.* Pulvis ad Vertiginem Claudii Deodati.

℞. Cinabaris nativ. ℥ß. Magister. Corall. Perlar. ana ℈ij. Stercor. Pavon. ppt. ℥j. Croc. orient. ℈j. Folior. ☉i no. 6. reduc. ad alcohol supra marmore. dos. gr. x.

v. Cl. Deodat. *Hygiastic. Lib. III. cap. 18. p. 77.* Inqvit etiam Michael Ettmüllerus *Op. Tom. I. fol. 1161.* Stercoris Pavonis præter Borellum Willisius ad Vertiginem commendat: ad cujus imitationem ego nuper egregium effectum videns, illud non rejiciendum puto, vid. etiam *fol. 808. sq.* Nobilissima qvædam Matrona hac arte sanabat epilepticos: accipiebat acetum Garyophyllorum rubris floribus imbutum, miscebat fæces Pavonis, trajiciebat per linteum: propinabat hoc novem continuis diebus, uti ex Joh. Heurnio refert Theodorus Corbeus *Pharmac. simpl. Class. 3. Sect. 4. p. 536.* Inqvit autem Daniel Ludovici *Pharmac. Dissert. I. Oper. p. 341.* Pavonis stercus curiosiores Epilepticis Vertiginosisqve plus vice simplici, sed frustra, dedisse vidimus.

§. 18.

Suillum. Stercus suillum seu porcinum hæmorrhagiam narium & uteri sistit, & qvidem pro odore naribus objectum, vid. Wolffg. Hœfer *Hercul. Medic. Lib. I. cap. 9. p. 79.* ubi pergit, parentem suum pulverisata ollæ veteris fragmenta admiscuisse, sicqve ad miraculum sangvinem stitisse. Hoc stercus in aqvâ tritum & illitum hæmorrhagiam narium sistit, juxta Joh. Schrœd. *l. a. p. 848.* & in hæmorrhagiâ Uteri calidè adhuc, linteo inclusum, Vulvæ appositum expertum est remedium. In hæmorrhagia narium Lanio qvidam sexagenarius post plurima incassum tentata remedia ex solô stercoris porci calidi usu, cujus odorem naribus excepit, intra duas horas convaluit. vid. Phil. Grüling. *Curat. Dogmat. hermet. Obs. 46. p. 51.* Juxta Mizald. *Cent. 8. n.* 763.

[max]imum refugium in sistendô sangvine est Stercus Et *n. 886. p. 367.* inqvit idem, Sangvis ex qvacun[que c]orporis immodicè fluens illicò sistitur, si subtili & [...]ace involutum stercus suillum adhuc calens, in na[res, p]udum muliebre aut locum alium sangvine manantem, [...]. Qvod rusticis potiùs, qvàm aulicis scriptum erit, [similem] habeant labra lactucas. Ad hæmorrhagias Vulnerum [...]n Manuscriptis suis annotavit Laurentius Babst, Medi[cus E]lectoralis Dresdensis. Rec. Einen schwartzen Filtz-Hut, [schneide] ihn gantz klein, und so viel des Filtzes am Gewichte ist, [so] nimm auch Schweinen-Mist, der wohl dürre ist, vermi[sche e]s zusammen in einen neuen Topff, klebe ihn feste zu und laß [ih]n im Back-Ofen zu Pulver brennen. Usus. Wenn sich ein [Mensch] hart verblutet, so schabe von leinen Tüchlein Fäßlein, [lege] auff streue des Pulvers und drücke es in die Wunde und laß drey Tage liegen. Ist ein Meister-Stück vors Bluten. Fi[m]um Suis sylvestris aridum, in aqvâ aut vinô potum, rejectio[n]es sangvinis sistit, vetustum lateris dolorem mulcet: ad rupta & convulsa ex acetô bibitur: luxatis cum ceratô rosaceô me[d]etur, juxta Petr. Andr. Matthiol. *in Dioscorid. Lib. II. cap. 7?. fol. m. 309.* Conradi Walkumb agricolæ servus viginti sex annos natus in sangvinis per nares fluxum valde copiosum inciderat, [u]t intra diem circiter decem sangvinis libræ profluxerint; olfaciebat autem stercus suillum, & istô olfactoriô statim remisit profluvium; juxta Martin. Ruland. *Curat. empyr. Cent. X. Curat. 57. p. m. 707.* Stercus porcinum omnes hæmorrhagias ad miraculum sistit, in qvibus non datur magis certum tutum remedium, sive adhibeatur in formâ siccâ pulveris ad drachmam unam, sive in formâ Syrupi adhibitum, inqvit Michael Ettmüllerus *Oper. Tom. I. f. m. 492.* ubi pergit: Annus est, ex qvô rustica qvædam post abortum, qvem patiebatur, insigni labo[r]abat fluxu sangvinis, cui, cùm â me consilium peteret, ordinavi

navi ſtercus ſuillum. Hoc maritus Uxori inſciæ propinavit, & factum eſt, ut mulier priſtinæ reſtitueretur ſanitati. Varia ejusmodi contra ſangvinis è naribus profluvium reperiuntur in Joh. Dav. Ruland. *Pharmac. p. 93. ſq.* v. g. Fimi porcin. ℥j. Thuris maſculi ℥iß. trita ex acetô fronti illiniatur. Vel Stercus porci cum pennâ immittatur, Item ſuccus urticæ & porri cum ſtercore porci ſiccô aut humidô & olibanô, ac pilis leporinis cum tentâ impoſita, eſt ſummum Experimentum. Ad ſangvinis menſtrui fluxum ſuperfluum accipe ſtercoris porcini agreſtis magnitudinem dimidii ovi, diſſolve cum aqvâ fontanâ, exprime per linteum, expreſſæ aqvæ da Cochlear unum vel tria. Vel accipe ſtercus ſuillum mundum, calefac in frixoriô bene, applica calidè infra umbilicum ſupra ventrem & ſiſtetur fluxus absqve noxâ. Ad ſputum ſangvinis Landrinus cuidam ab aliis Medicis derelicto ſtercoris ſuilli, ſangvinis patientis, ana Mj. Butyri recentis parùm, mixta dedit pro cibô, â qvô aſſumptô ſanus factus obambulavit. In febre continuâ per hæmorrhagiam lethaliter judicatâ præter alia Medicamenta etiam Stercus ſuillum naribus admotum ordinavit. Roſinus Lentilius *Miſc. Med. pract. p. 164.* Fimus porcinus bulliat in aqvâ & fumum Uterô excipiat Mulier, albos Menſes ſiſtit, uti ex Heurniô refert Joh. Rudolphus Camerarius *Memorabil. Med. Cent. IV. n. 44. p. 220.* Juxta Lazar. River. *Prax. Lib. IV. cap. 7. p. m. 338.* fimus porcinus inter præſtantiſſima ſpecifica recenſetur, ſi adhuc calens fronti & temporibus admoveatur vel, olfaciendus præbeatur, vel ſiccus in nares immittatur. Id confirmat etiam Hermannus Grube *de Medicam. ſimpl. Sect. 3. Art. 3. p. 57.* Stercus, inqviens, ſuillum recens naribus admotum hæmorrhagiâ laborantium fluxum ſangvinis ſiſtere feliciter, â tot usqve annorum decurſu, & credidit vulgus, & ipſe etiam uſus qvotidianus ſtabilivit. Non alia autem hic ſubeſſe videtur ratio, qvàm qvòd ſulphure ſuô narcoticô nimiam vaſorum apertionem occludat, vel qvòd ebullitionem

vinis consopiat. *vid. etiam p. 61.* In Mensibus immetur pessus ex bombace, lanâ aut Linamentis, & nimentô, qvod habet Stercor. porcin. ℥ß. Sangvin. ß. Bol. armen. ʒj. Succ. burs. pastor. vel plantag. q. s. g. Wolffg. Wedel. *Pharmacop. acroam. Lib. 2. Sect. 3.* *341.* Et Joh. Conrad. Barckhaus. *Pharmacop. synopt. p.* unc Pessum ad Uteri hæmorrhagiam ordinat:
ulv. Stercor. suill. ʒvj. Herb. Burs. pastor. ℥ß.
Sympathetic. ℈j. m. & c. Zendalo rubr. f. Pessus.

rà Panaritii per stercus suillum inqvit Johannes Agri*Chirurg. parv. Tract. 5. p. m. 558.* Ich habe es nach des Pa-si Instruction wahr befunden, wenn man Säw-Mist in ei- Pfannen warm macht, und giesset ein wenig Essig daran, kocht es zu einem Brey, und schlägt es über, so tödtet es Wurm gar geschwinde, dergleichen thut auch der Küh-Mist, en also gebraucht. Seqventem Observationem de Stercoris illi efficaciâ in Paralysi, refert Johannes Petrus Albrechtus *M.* *C. Dec. II. An. I. Obs. 81. p. 191.* Vir qvidem aliqvot annos passionibus Colicis valde obnoxius erat, qvibus tantopere affligebatur, ut paralysis dextri lateris cum amissione loqvelæ succederet. Circumstantes, absente Medicô, cûm nescii essent, qvid faciendum, accurrit fœmina qvædam recens Stercus suillum, qvod manibus gerebat, ægroti naribus intrudens; qvô vix peractô subitò ille in hæc erumpit verba: O Gott, wat stinckt dat Sau? & hac ratione non tantùm aphonia cessavit, sed & paralysis cruciatusqve colici extemplo remisêre. Non in narium modò, sed & Uteri hæmorrhagiâ, imò in qvartanâ stercus suillum laudat Georgius Dethardingius, *vid. Ephemerid. Academ. Nat. Curios. Cent. I. & II. Append. p. 199.* Experimentum probatum in multis infantibus, pueris, juvenibus & senibus. Recipe stercus Suis agrestis spissum, non lene, sicca bene, pulverisa, colato admisce vulgaris Tragææ tantundem, ut fœtor stercoris

coris non sentiatur. Ex hôc da febricitanti per novem dies, qvantum tribus digitis capere potes & jejunet semper tres horas atqve observet diætam febricitantibus convenientem. vid. Ruland. *l. a. p. 102. &c.* De Stercore porcinô ita scribit Casparus Schwenckfeld *Theriotroph. Siles. p. 127.* succerda seu fimus recens calidus Naribus admotus odoratus sangvinem profluentem cohibet: impositus & post tertium diem sublatus efficaciter verrucas & clavos aufert. Ex acetô coctum ad venenatorum morsus Aëtius laudat. Vulgus ad stercorandos agros & hortos oleraceos suillum fimum cæteris præfert. Steroris suilli usum antefebrilem a Johanne Theodorô Schenckiô Alardo Hermanno Cummio communicatum, *M. N. C. Dec. II. An. 6. Obs. 44. Schol. p. 104.* his verbis Schenckianis inseruit Lucas Schrœckius: Non possum qvin tibi ἰυπόριςον aliqvod ad febres intermittentes, non aliter, nec leviori cum successu vim suam exercens atqve solet Cortex ille magni pretii, magniqve â pluribus æstimata China de China, revelem, hoc mihi communicavit Monachus qvidam Dominicanus Tremoniæ, magnum ex felici febrium curatione nomen adeptus. Est autem Stercus porci maris per aliqvot horas in spiritu Vini Rhenani infusum, indè colatum & expressum, postmodum ad duo vel tria cochlearia adhibitum. Hoc medicamentum si corpore præparatô exhibetur, plerumqve unâ vice per sudorem materiam febrilem expellit, [illegible] in verò, febrem ad qvatuor septimanas differt. &c. Cum autem stercora præter Sulphureum principium, Sal etiam volatile aut nitrosum contineant, qvâ ratione ad febres abigendas valeant, satis liqvere potest. Johannes Schrœderus eqvidem apri qvoqve stercus rejectiones sangvinis sistere scribit *Thesaur. Pharmacop. Lib. 5. p. m. 805.* qvod tamen potius de Stercore Suis seu porci domestici, non de apri vel Suis sylvestris intelligi debet, juxta Mich. Ettmüll. *Oper. Tom. I. f. 766.* Et *fol. 798.* inqvit: In qvibuscunqve hæmorrhagiis, in specie narium omnium reliqva stercora

cora

pro corrigendô fœtore &c.

§. 19.

Paulò antè de Stercore bubulô egimus, qvibus seqventia adhuc sunt annectenda de Stercore vaccino, qvod sæpius adhiberi solet, & qvidem externè ad varios tumores, apostemata, Scirrhos, Parotides, strumas, cum acetô mixtum calideqve applicatum. vid. Joh. Dav. Ruland. *l. a. p. 36. sq.* qvi *p. 38.* ex Gilbertô seqvens ad Strumas commendat: Rec. Fimi bovini, caprini, columbini, Lithargyrii, Cineris radic. Caulis, Sem. raphani, Armoniaci, Galbani, Amygdal. amarar. ana p. æ. Conficiantur omnia cum pice & modicô oleô antiqvô, vel cum axungiâ antiqvâ, scrophulas citò dissolvit, maximè si præcesserit purgatio. In Scabie humidâ vermiculari chronicâ Stercoris vaccini usum proficuum annotavit Samuel Steurlinus *Ephemer. Academ. Nat. Cur. Cent. VII. Obs. 22. p. 49.* mediæ scilicet ætatis fœmina Scabiem humidam cum pustulis majoribus, cutisqve foraminulis patiebatur incurabilem, ordinariis medicamentis diu adhibitis, demum verò vaccæ stercus Vini Spiritu repetitis vicibus extrahebatur, indies cochleatim propinabatur & patiens integræ restituebatur sanitati, expulsis per urinam & scabiem tenuioribus instar filamentorum vermiculis. Seqvens Cataplasma resolvens sive discutiens præscripsit Paulus Barbette *Chirurg. Part. II. Lib. I. cap. 2. p. m. 73.* *Vaccinum.*

℞. Stercoris Vaccin. ℥iij. Succ. Cicutariæ ℥j.
Ol. Chamom. ℥ß. Ol. Castor. ʒij.
Bol. Armen. ʒß. Myrrh. rubr. ʒij. Croc. ʒj.
Farin. Lupinor. q. s. M. f. Cataplasma,

 De

De Stercoris vaccini virtute anodynâ seqventem Observationem recenset Vitus Riedlinus *Linear. Med. An. 1696. Jan. Obs. 23. p. 36. sq.* Matrona qvædam ex præcipuâ familiâ oriunda, cùm dolore brachii vehementi per aliqvot dies torta fuisset, duobus licet vocatis Medicis celeberrimis, nullum tamen remedium admisisset, & internis imprimis omninô rejectis, vix unum alterumve externum applicari concessisset, tandem accedente qvadam Vetulâ svadenteqve ut stercus vaccinum calidum bracchio imponeretur, hoc & statim & facilè concessit, aliqvotiesqve iteravit, & qvidem tam feliciter, ut omnis inde dolor cessaverit &c. In Podagrâ Emplastrum de stercore vaccinô multum commendat Avicennas, qvod svasu Valesci de Taranta *Philon. pharm. Lib. 6. cap. 20. p. m. 706.* in lixiviô dissolvi deberet. Juxta verba Joh. Fernelii *Method. Medend. Lib. 5. cap. 27. Oper. p. m. 421.* Stercus vaccinum, cùm præsertim depascuntur herbas, impositum, emollit & resolvit ardoresqve mitigat, vesparum ictus mitigat, & additô acetô tumores digerit. Idem confirmat Johannes Ferdinandus Hertod *Tartaro-Mastig. Morav. Part. 2. cap. 5. p. 244. sq.* stercus, inqviens, vaccinum, cùm præsertim herbis recentioribus vaccæ pascuntur, cum propriâ urinâ, vel aliô liqvore anodynô leviter coctum & in chartâ bibulâ qvadruplâ extensum linteisqve involutum & duodecimâ hora renovatum utilissimum est anodynum, & qvanqvam parùm decoræ dignitatis inter materias medicas, multorum tamen testimoniô comprobatum remedium. Alii ex Stercore vaccinô & acetô cum tantillô Croci Cataplasma parant, tepidè applicandum. Stercus hoc cum Vinô rubrô infundit vaseqve probè occlusô per mensem fimo eqvinô committit, & postea lintea eodem liqvore humectata tepidè partibus dolentibus applicat Christ. Franc. Paullin. Dreck-Apoth. *Sect. 2. cap. 27. p. 170.* Stercus vaccinum calidum certè podagricis pedibus levamen affert, propter sui pingvedinem oleosam anodynam,

ivit Michael Ettmüllerus *Oper. Tom. I. fol. 1161.* Ad
& Cheiragram modò allegatus Rulandus *p. 48.* acci-
vaccinum, coqvit cum Oleô rosaceô vel Chamo-
formam pultis, qvæ apposita omnem dolorem mi-
llit. Idqve Experimentum suum vocat. Alii pro hoc
mplastrum è pingvedine Vulpis & Vulturis, vel ardeæ
. In Tumore qvoqve œdematosô, juxta Johann. Mu-
irur g. *Lib. I. cap. 6. p. m. 31.* nonnulli haud absqve ra-
por unt stercus vaccinum calidum, qvod respectu salis
ac nitrosi in eô abundantis potenter poros aperit, ac
em œdematosum resolvit, discutit; vel Cataplasma con-
ex Stercore vaccinô, qvod unà cum acetô frigunt, ac
al uminis & sulphuris ei admiscent, e. g.

St rcor. bubul. ℥iij. Fimi Columbin. ℥ij.
frigantur simul in sartagine c. Axungiâ & Butyrô aut qvovis oleô, vel bulliant in oxycratô & Sulphure & alumine additis.

a Apum & Vesparum ictûs Stercus vaccinum cum acetô
er adhibetur, inqvit Eberhardus Gockelius *Consilior. IX.*
8. Philippus Grülingius inqvit: Stercus de vaccâ nigrâ
nuc calidum indatur ollæ & calcinetur, atqve infanti recens
to detur a scrupulô semis ad integrum vel Drachmam semis,
tandem evomat pituitæ copiam in uterô collectam, qvæ est
usa multorum malorum; hocqve Principis cujusdam secre-
um fuisse refert Johannes Franciscus Lœw *Tr. de Variol. & Mor-*
bill. it. de Morb. Infant. p. m. 267. v. etiam Philipp. Fraundorff.
Tabul. Smaragd. n. 221. p. 141. ubi hoc Experimentum ad præser-
vandam Epilepsiam Hartmanno adscribit. Ingreditur etiam
Stercus Vaccinum Emplastrum antipodagricum, in qvibusdam
Provinciis satis decantatum, cujus Compositio talis est: ℞. Esulæ
Bryon. Hellebor. nigr. Herb. Verben Rad. Aristoloch. rot. Herb.
& Rad. Ranuncul. Herb. & Rad. Chelidon. Sal. comm. Hæc

 omnia

omnia commiſcenda ſunt cum Stercore vaccinô pro Emplaſtrô, qvod calidè manè & veſperi plantis pedum applicandum. *v. M. N. C. Dec. I. An. I. Obſ. 142.* ubi Philippi Jacobi Sachſii Judicium de hoc Emplaſtrô reperies. Johannes Baptiſta Werloſchnig novit duos, qvorum unus cujusdam Podagrâ laborantis ocreas dono accepit, alter ſimili miaſmate affectas, in forô ſcrutariô ſibi comparavit, qvi uterqve paulò pôſt induris orceis in crudeliſſimos Podagræ cruciatus raptus eſt, ut miſeri, qvid agerent, cùm eis pane veſci ex labore incumberet, neſcirent, multis doloribus torti ſolamen qværitantes in non procul undiqve à ſtabulô eqvorum vaccarumqve collimantem lacunam pedes manusqve immiſêre, & en! ſenſêre levamen; iterarunt aliqvoties & diſparuit crudeliſſimus ille artuum hoſtis Podagra & Chiragra. *vid. M. N. C. Dec. III. An. 9. & 10. Obſ. 25. p. 40.* Seqvens Ungventum Hepaticum communicat Hermannus Nicolaus Grimm *Compend. medic. chym. Pharmacop. Indic. Sect. 10. p. 449.*

℞. Ceræ ex Bacc. Cinamom. ℔j. Ol. coct. fol. Cinamom. ℥iv.
Ol. deſtill. Bacc. Cinamom. ʒij Rad Cinamom.
Pulv. Lign. Caliatur. Santal. citrin ana ℥j.
Stercor. Vaccin. Caprill. ana ℥ij M. f. Ungventum.

Stercus Vaccæ nigræ calcinatum a ℈j. ad ʒß modò nato infanti exhibitum, juxta balneum cum Corticibus Salicis recentibus paratum, Secretum perhibetur eſſe ad Epilepſiam & tabem puerorum præſervandam, imprimis autem id recens adhuc ob nitroſitatem in ambuſtionibus eſt præſentaneum anodynum, vid. Eman. Koenig. *Regn. animal. Sect. III. 3. p. 274. ſeq.* qvô locô addit: hoc ſtercus vaccæ ſiccatum cum floribus Calcatrippæ, Ilice, farinâ fabarum, thure & parum Maſtiches ſuffitum præbere egregium ad tumores flatuoſos artuum, colli & dentium dolorem. Stercus bubulum vel vaccinum Menſe Majo collectum miram præbet aqvam, ſi per alembicum deſtilletur adverſus

versus Nephritidem. Calculos enim citò solvit, & urinam copiosè movet, qvam & nigram primâ die pellit, fortè calculis vehementer attritis. vid. Petr. Poter. *Pharmacop. Spagyr. Lib. I. Oper. p. m. 445.* Hæc aqva vocatur Aqva omnium florum, qvia bos innumeris floribus vescitur, & maximi olim habita fuit, qvæ juxta Frid. Hoffmann. *Annotat. in Poter. l. a.* in ipsâ Gangrænâ, peste, inflammationibus, arthriticis & spasmodicis affectibus, tam intra, qvàm extra, divinam præstitit opem. Aqva hæc cum rore majali destillata tumoribus aqvosis & hydropicis applicata, eos certè discutit, uti ex Poppiô refert Ettmüllerus *l. a. f. 768.* Juxta Pharmac. Batean. *p. 15.* fit Aqva omnium florum ex Stercore vaccinô Majô collectô cum Leucœni tertiâ parte destillatô. Vel ex stercore vaccinô & limacibus cum testis contusis ana [illegible] com. organis destillatis. Dicitur hæc aqva arthritica, maxim[illegible] vagæ, Rhevmatismo, Calculo, Urinæ suppressæ, &c. Aqva [illegible] è proficua. Dos. ℥jv. pro vice. Externè etiam putatur inter[illegible] omnium] florum cosmetici usus esse contra lentigines, müll[illegible]n, qvi aqvam spermatis ranarum habent, juxta Mich. Ettmüll[illegible]r. *l. a. f. 1161.* illâ carere possunt. De usu Stercoris vaccini vid[illegible] paulo supra §. 50.

§. 20.

Solent etiam nonnulli Medici ipsa animalium Intestina & Ventriculum, imprimis Lupi, modò pro internô modò pro externô usu medicô adhibere, siqvidem Andreas Libavius in Dysenteriâ unguentum epomphalicum ex Rosatô vel Santalinô cum lupi intestinorum pulvere & argentô vivô foris applicat, v. Joh. Hornung. *Cist. med. Epistol. I. p. 2.* In Anorexiâ lupi Ventriculum cum euphoriâ usurpatum refert Christianus Franciscus Paullini *Lycograph. Sect. III. cap. 3. p. 155.* inqviens, Lambertus Schnewalber, Scriba alicujus Generosi Nobilis Westphali, â febre qvartanâ adeò emaciatus, ut non ampliùs progredi potuerit, baculô licet suffultus, per multas hebdomadas ab omni cibô *Intestinorum usus medicus.*

abstinen-

abſtinentiſſimus, ſolô potu & medicamentis miſeram vitam ægrè protraxerat. Svadet Capucinus, ut Ventriculum lupi benè præparatum comederet, ſic enim accendi appetitum extinctum, cùm lupus voraciſſimum animal ſit. Commodè capti erant in viciniâ nonnulli, qvorum Ventriculos coëmit, & à ſordibus nitidè purgatos inqve butyro toſtos cum aromatibus ſtudioſè præparat, firmâqve ſpe ſanitatis fretus unum alterumqve devorat, ſuperbibendo vinum abſinthiacum. Nec Pœnituit eum facti; qvod ex ore ipſius habeo. Contra Colicum dolorem in uſu fuit Lazaro Riverio pulvis Inteſtinorum lupi, qvod ſeqventi Obſervatione *Cent. I. Obſ. 59. p. m. 61. ſq.* confirmat. Domina ſcilicet de Varanda, ſexagenaria, graviſſimis doloribus vexabatur circa regionem lumborum, hepatis, ventriculi & inteſtinorum; duo injecti fuerant Clyſteres, qvibus valde purgata fuerat, & Cucurbitula magna admota, ante & a retro; dolores perpetuo intenſi. Vocatus Riverius exhibet pulveris Inteſtini lupi drachmam unam cum vini unciis tribus. Statim ceſſavit dolor. *vide etiam Obſervat. 86. p. 83.* Idem confirmat Petrus Pacheqvus *Obſ. 2. ibid. p. 259. ſeq.* inqviens: Dominus Præſes de Rupemora graviſſimô colicô dolore excarnificatus tridium integrum, cùm nullis anodynis levaretur, ſumptâ drachmâ unâ pulveris Inteſtini lupi cum paucô vinô generoſô, incantamenti inſtar in priſtinam valetudinem erectus fuit, qvô locô plura exempla addit. Juxta Henr. Petræi Noſolog. harmon. *Tom. 2. Diſſ. 28. §. 28. p. 115.* inter ea, qvæ a proprietate Colicos juvant, primas tenet Inteſtinum lupi ſiccatum tritum, datum drachmæ ponderis aut qvatuor. Et Chriſtianus Franciſcus Paullini *Lycograph. Sect. 3. cap. 3. p. 155.* inqvit: certâ experientiâ, cùm â veteribus, tum recentibus Medicis comprobatum eſt, in Colicô affectu tutiſſimum ex lupô anticolicum Inteſtinum. Ibidem etiam *pag. 158.* pulveres anticolicos, qvos Inteſtinum lupi ingreditur, reperies. Sic nobilis Romanus colicâ affectione graviſſi-

gravissimè torqvebatur, ad qvem plus minùs qvinqve vel sex Medici invisendum venerunt. Contra qvem dolorem cùm multis & selectis medicamentis usi essent, nullum præstantius aut divinius remedium pro eô propulsandô invenerunt, qvàm Lupi Intestinum. In pollinem etenim redactum & vinô generosô exceptum, ac calidum epotum brevi opus suum confecit, & ipse æger sanus evasit, juxta verba Amati Lusitani *Cent.* III. *Curat.* 12. *fol. m.* 227. ubi addit; Curent igitur Medici Intestinum hoc apud Pharmacopolas semper ut habeatur. Seqventem pulverem in Colicâ præscribit Franciscus Feyneus *Pract. Med. Lib.* 4. *cap.* 22. *p. m.* 133. ℞. Intestini lupi in vinô generosô loti & in C[...]ibanô non admodum urente exsiccati ℥j. C.C.ust.ℨj Cumin. [...]alang. ana ℈ij. Sterc. lup. reficc. & Cinamom. ana ℨß. Piper. Zi[...]gib. Croc. ana ℨß. Sacchari ad medium ponderis M.f. Pulvis. Alium Pulverem specificum contra Colicam ordinat Joh. F[...]rdin. Hertod *Crocolog. cap.* 14. *p.* 176. ℞. Testiculor. eqvi Vino [...]t. & exsiccat. in Cliban. Intestin. Lupi eod. mod. præpar. S[...]ercor. ejusd. qvod terram non tetigit ana ℈j. Croc. ℈ß. M. f. Pulv. pro 2. dosib. Certâ experientiâ Veterum & Recent[...]orum comprobata laudantur Lupi Intestina in Colicâ extern[...]è Amuleti loco appensa, inqvit Emanuel Kœnig *Regn. animal. Sect. III. cap.* 3. *p.* 261. Rustica Mulier doloribus colicis afflicta pulverem ex intestinis lupi cum euphoriâ assumsit, postmodum autem puellum summè famelicum peperit, uti ex Paullini Lycographiâ *supra Cap. I.* §. 49. adduximus. Ad Vermes necandos Godofredus Schultzius mucum, seu Chyli reliqvias interiori tunicæ ventriculi suilli adhærentes commendat, qvi licet sordidum qvadantenus & delicatioribus fortassis abominabile sit remedium, vulgo tamen crebris experimentis est commendatissimus. *v. M. N. C. Dec. II. An.* 3. *Obs.* 87. *p.* 433. *sq.*

§. 20.

Ad Historica pertinet, qvod ex Martianô Capellâ recenses

set Guilielmus Saldenus *de Libris varioque eor. usu & abus. cap. 1. p. 6. sq.* scilicet stupendam Bibliothecam Constantinopolitanam, Intestinum Draconis habuisse, magnitudine Centum & viginti pedum, inscripta habens Homeri Poemata, Iliadem & Odysseam.

CAPUT XV.

De

Qvæstionibus Medico-forensibus.

§. 1.

Qvæstio prima. Cùm suprà Capite nonô, aliqvot tam puellarum, qvàm adultarum fœminarum, qvibus ob ani Clausuram, vel alias ob causas, fæces alvinæ per Partes genitales excerni solebant, exempla adduxerim: non immeritò mihi hôc locô ventilanda videtur

QVÆSTIO I.

An ejusmodi feminis adultis, Excrementa alvina per Vulvam ejicientibus, nubere liceat? Item An tale Matrimonium jam contractum vel etiam consummatum iterum dissolvi debeat?

Rationes pro impediendô & dissolvendô Matrimoniô esse possunt, qvia ejusmodi Cohabitatio sordida nimis, fœtida, horrenda atqve abominabilis est, adeò ut etiam â nonnullis pro Coitu Sodomiticô habeatur: cujusmodi congressus Stercorei pro Sodomiticô allegati exemplum recenset Andreas Petermannus *Observat. Medic. Decad. 2. Obs. 2. p. m. 23. sq.* & qvidem de fœminâ rusticâ, viginti aliqvot annorum, cui propter vitiosam conformationem podex exteriùs erat occlusus, intus tamen in vaginam uterinam desinens, unde excrementa alvina per vulvam

vam excernebat. Qvanqvam verò hujus maritus ante benedictionem sacerdotalem per annuum spatium die noctuqve multoties sese cum eâ copulaverat, adeò ut ex tali congressu fœmina non solùm imprægnaretur, verùm etiam postmodum abortiret; nihilominus tamen abortum pro suô agnoscere noluit, sed potiùs contra Uxorem excepit, eum fœtum esse â puerperâ suppositum, & â muliere militari exclusum. Hinc in Judiciô Ecclesiasticô ad divortium provocabat, ac imprimis urgebat, congressum, qvem hactenus cum Uxore habuerit, fuisse sordidum & fœtidum, seqve proinde eum ulterius sine horrore & abominabili crimine Sodomiæ continuare non posse. Impotentiam etenim legitimè cohabitandi ac congressum Sodomiticum Sole meridianô clariorem esse, pariter allegabat, siqvidem impotentiæ ratione Penis neutiqvam tendere valeat ad orificium Uteri internum, sed longè potiùs aberret in Intestinum rectum, qvin Semen, continens in sese luculam seu radium vitæ elasticum, emittatur in Cloacam; proinde Sodomia nullâ indigeat probatione. Hæc ex Petermanno.

§. 2.

Exemplum prohibiti matrimonii.

Huic Observationi & rationibus accedit etiam Matrimonii ex hôc fundamentô interdicti exemplum, siqvidem secundum Observationem Johannis Hessi apud Johannem Schenckium *Obs. medic. Lib. 3. fol. m. 393.* formosæ cuidam puellæ, feces alvinas semper per uterum dejicienti, Senatus Tubingensis, ne nuberet, interdixit.

§. 3.

Distinctio inter loca excretionis.

Anteqvam autem, qvid ad propositas Qvæstiones respondendum mihi videatur, addam, nonnulla adhuc admonenda sunt, & qvidem Primò: talem fæcum alvinarum, tam in puellis, qvàm adultioribus personis observatam, perqve vulvam factam excretionem vitiosam, non semper in eodem locô, sed modò ex vulvæ parte inferiore circa coalitum labiorum, per peculiarem

rem ductum, modò ex vaginâ Uteri, modò ex Vesicâ accidere. In plerisqve enim suprà allegatis & qvidem puellarum exemplis observavimus, naturæ culpâ & errore primæ conformationis aut nativitatis, Anô scilicet penitus & firmiter occlusô, Intestinum rectum per vulvam exitum qvæsivisse, & ita qvidem, ut orificium Intestini recti sub labiis Pudendi inqve illô Vulvæ locô, ubi infra vaginam Uterinam labiorum coalitus ordinariè observatur, delitescere soleat, per qvod excrementa, aliàs alvina, egredi deprehenduntur; uti in puellâ octo circiter septimanarum, excrementa per vulvam emittente, annotavit Zacharias Fürst, in qvâ scilicet puellâ, cùm dictus Medicus diductâ non nihil vulvâ abstersisqve excrementis, Naturæ istuc aberrantis compendium accuratiùs perlustraretur, incurvatô flexu Intestinum rectum suum in Vulvæ parte inferiore sortitum esse exitum advertit. *v. M. N. C. Dec. II. An. 3. Obs. 112. p. 225.* Item in puellâ semestri, anô imperforatô natâ officium ani labiis pudendi natura crediderat: ubi enim subtus vaginam labiorum ambitus coit, inibi orificium Intestini recti delitescebat, annotante Philippô Jacobô Hartmannô *ibid. Dec. II. An. 10. Obs. 159. p. 249. sq.* Videantur etiam, qvæ Henricus Volgnadus *ibid. Dec. I. An. I. Obs. 11. p. 36.* ex Minadaô refert. Et mihi ipsi in duabus Puellis, eodem in locô Intestini recti exitum seu Sphincterem pro fæcum excretione observare licuit, qvarum pariter jam suprà Cap. 9. §. 38. mentionem feci.

In parte inferiore vulvæ.

§. 4.

In vagina uterina.

Deinde in qvibusdam subjectis fœmininis, imprimis puellis, pariter â primô ortu talis Intestini recti terminus seu exitus non in jam commemoratum vulvæ locum, sed in vaginam uterinam inseritur, qvale exemplum recrementorum, ex naturalibus, octavô qvoqve die, dejectorum in puellâ, clausô ani meatu natâ atqve hoc malô usque ad sextum decimum annum vitam ducente observavit Antonius Benivenius *Obs. medic. cap. 86. p. m*

De Virgine honestâ Herbornensi excrementa per clausô anô deponente, vitamqve ad viginti aliqvot ducente optimèqve valente *vid. M. N. C. Dec. II. An 10. 32. seq.* Huc pertinet etiam exemplum modò ex Pe... recensitum.

§. 5.

...ter hanc autem præternaturalem Intestini recti in vagi... ...ri in...sertionem in nonnullis fœminis adultis non â pri... ...formatione, sed â morbô aut infortuniô aliqvô in inte... ...s vu...lvæ partibus, videlicet per vaginam uteri hujusve ...itia... in ipsam exitum sibi qværunt Excrementa. A variis ca...sis Interstitium illud inter Intestinum rectum & vul... (... Isthmus dictum) perforatum, vel exulceratum, vel ...a...m apud Autores reperitur, uti ex superiori capite no... ...cis hoc locô repetere volumus. Perforati scilicet seu ...ujus interstitii exemplum in puellâ dysentericâ octo an... ...ata observavit Johannes Schmid. *M. N. C. Dec. I. An. 3 Obs. ... p. 198. & An. 4. & 5. Obs. 57. p. 199.* Hæc scilicet puella per ...vot annos circa loca pudenda pruritum sentiebat, qvem ...tione, remota etiam verecundiâ, demulcere sæpiuscule co...batur, nec â parentibus reprehensa, ut manûs a locis hisce ...moveret, corrigi poterat; tandem Dysenteriâ malignâ corri...iebatur, ad qvam exstirpandam cum Enemata adhiberentur, ...on solùm pars eorum, sed etiam mucosa & cruenta ex Inte... ...stinis materia per genitalia evacuabatur, qvod dictus Autor ab ...erosione Intestinorum derivat. A Fluore albô cum Lue vene...reâ uterum ac Intestinum rectum ita erosum, ut fæces per par...tem anteriorem lotiumqve per posteriorem redderentur, in muliere observatum legimus apud Johannem Rhodium *Observat. medic. Centur. 2. Obs. 91. p. m. 99.* Post Ulcus â Venere præposterâ in Intestinô rectô, vaginam uterinam penetrans, stercus per vulvam excernebat Meretrix illa, cujus supra ex Petri

In Interstitio a morbo.

Ooo oo 3 de

de Marchettis *Observ. Medic. chirurgico-posthum. Obs. 5. pag. m. 135.* meminimus. Item fœmina qvædam postqvam diuturnô tempore purulenta fœtidaqve manifestissima exulcerati Uteri signa per partes genitales excrevisset, tandem etiam stercora per eundem locum demisit, juxta Remberti Dodonæi *Annotat. in Anton. Beniven. Observ. medic. cap. II. p. 156.* Fœmina qvædam nobilis per qvadriennium cum lotiô & stercore sangvinem emiserat, nullum inde dolorem persentiens, tandem corrosis ac perforatis intestinis per vulvam totô vitæ tempore Stercora misere excrevit, juxta Amat. Lusitan. *Curat. medic. Cent. 2. Curat. 10. fol. m. 140.* Post Hæmorrhoides cœcas idem malum obstinavit Andreas Petermannus in fœminâ honestâ, qvas diutius perpessa erat, ut inde Intestinum rectum & vagina uterina inflammarentur, hisqve postmodum per suppurationem adapertis; fæces tandem alvinæ per vulvam excernerentur. vid. Petermann. *l. a. p. m. 25.* Qvandoqve etiam in Partu difficili Paries ille seu Interstitium inter Uteri vaginam & Intestinum rectum ab Obstetricibus imperitis dilaceratur, ut postea excrementa per vulvam simul prodeant. vid. Christoph. Völters Hebammen Schul, *Part. 2. cap. VI. Obs. 3. p. m. 248.* Thom. Bartholin. *de insolit. Part. [illegible] cap. 14. p. m. 114.* item *Histor. medic. Cent. 2. Histor. 63. p. m. 248. sq.* Videantur etiam reliqva superius cap. 9. recensita exempla, ubi ex Johann. Rudolph. Salzmann. *Observat. anatom. p. m. 16.* mentio fit fæminæ cujusdam, cui post Dystokiam Intestina per Uterum Ulnæ unius & ultra longitudine propendebant, qvod ægrè ferens ægrota, omne id, qvod propendebat, rescindebat, atqve mox per Uterum feces excernebat. Notatu autem maximè dignum est exemplum ex Ido Wolfii *Observat. Chir. medic. Lib. I. Obs. 46. p. m. 146. sqq.* de rustici cujusdam per sesqviannum hæmorrhagiâ Uteri posteaqve fæcum alvinarum, cum alvi plenariâ Obstructione, per Uterum excretione laborante uxore, post cujus dissectionem Intestinum Colon Utero firmiter

m atqve perforatum, ejusdemqve Cavitati putidissimi stercoris ingentem qvantitatem communicans obser-

§. 6.

…ò etiam Excrementa alvina ex Intestinis qvandoqve …m deponuntur, ita ut cum Urinâ simul excernantur; …n fieri hoc solet, vel ob Vesicam & Intestina simul erosa; …cerat…, vel etiam ob Intestini recti in vesicam implanta… qv… …ale exemplum recenset Henricus Roonhuysen *Part. 2.* …m …147. de infante, die decimo qvartô post partum mo… in… qvô Intestinum rectum in fundô Vesicæ erat implan… i…a ut stercus, viâ aliàs naturali per podicem ejicien… …Vesicam evacuaretur. Sine ano nascebatur d. 2. Aug. … Monstrum Parisiense, siqvidem Intestinum rectum erat … Meconio, illud verò, ubi anus debebat esse inserebatur …icam, qvæ aliàs erat plenissima, de qvo Casu Chirurgus …ensis, nomine Portal, Dissertationem edidit. vid. Georg. …*Satyr. medic. 7. p. 118.* Aliud exemplum de puerô, ani im…oratione laborante, extat apud Theophil. Bonetum. *Sepul…et. fol. m. 884.* cujus extremitas Intestini recti, qvâ constare …buisset anus, Corpori vesicæ, instar ureterum, non tamen …er obliqvum, uti ureteres, sed rectà fuit inserta. Licet au…em hoc in puellô fuerit observatum; qvin tamen etiam in pu…llâ extraordinariô Naturæ lusu, similis insertio Intestini recti in Vesicam fieri possit, minimè dubitandum. *In Vesica.*

§. 7.

Secundò monendum, Excrementorum per hactenus recensita loca depositionem atqve effluxum in nonnullis subjectis penitus involuntariè, omni tempore seu continuò absqve ullô impedimento fieri, simul ac stercora ad erosorum, exulceratorum aut dilaceratorum Intestinorum foramen perveniunt, sive motu peristalticô appelluntur; si præsertim foramina sunt satis magna. *Excretio involuntaria.*

magna. In qvibusdam verò personis excrementa per dicta loca haud involuntariè & qvovis tempore egrediuntur, sed pro voluntate retineri atqve excerni possunt; in illis scilicet subjectis, in qvibus Intestinum rectum in vulvâ, præsertim in inferiori labiorum coitu, exitum habet, talisqve Intestini recti extremitas Sphincteris alicujus munere fungitur; hinc etiam in ejusmodi puellis Urinæ & fæcum alvinarum excretionem modò simul, modò separatim, & qvidem cum tali nisu, uti aliàs in evacuatione & depositione alvi voluntariâ accidere solet, fieri observamus. Talis fæcum dimissio voluntaria in iis fœminis locum habet, in qvibus Intestini recti extremitas seu Sphincter â nativitate & primâ conformatione in vaginam uterinam, vel etiam in vesicam urinariam inserta seu implantata est; item si ex Intestinô exulceratô Stercus immediatè ad vesicam deponitur, qvia in hoc Casu involuntaria fæcum excretio â Sphinctere vesicæ impeditur.

§. 8.

Per foramen majus vel minus.

Tertio ejusmodi foraminum, per qvæ fæces alvinæ extraordinariè rejiciuntur, alia esse minora, alia majora, ex hactenus dictis patet; scilicet parva satis observantur, ubi extremitas Intestini recti in vulvæ locum inferiorem, vel etiam in Vaginam uterinam â primâ conformatione implantatur; majora autem illa, qvæ ab exulceratione aut dilaceratione Interstitii inter Anum & vulvam ortum habent; qvibus annumerandum illud, ubi, secundum Petermanni locum allegatum, Vir, se in Intestinum rectum aberrasse, atqve Semen in Cloacam emisisse, refert atqve defendit.

§. 9.

Status est l. medicabilis vel non.

Qvartò observandum, ejusmodi statum præternaturalem qvandoqve esse medicabilem, qvandoqve immedicabilem, & qvidem tum in Infantibus, tum & imprimis in personis adultis, de qvibus hoc locô agimus. Sic Petrus de Marchettis in exemplô

llegatô de Meretrice ex præposterâ Venere Ulceus terinam penetrans patiente, illud Ulcus, per qvod a alvina in vulvam excernebantur, atqve ab omnibus existimabatur, à se sanatum fuisse scribit. Item fo- ter Intestinum rectum & Uteri vaginam, post partum exorti, atqve post sex hebdomadas iterum consolidati, n legimus in Thomæ Bartholin. *Cent. 2. Histor. 63. p. m.* Qvibus addendum illud, qvod de Capillamentarii , omine Thibout, uxore post abscessum utrinqve a sa natâ & per multos annos optimè vivente supra ad-

§. 10.

Antè vel post nuptias ortus.

iqve etiam attendendum venit, ejusmodi malum, se- hactenus adducta exempla, qvandoqve â primâ con- one aut ante matrimonium adfuisse; qvandoqve etiam ntractum vel consummatum matrimonium atqve duran- njugiô; â morbô, vel â partu difficili, vel secundum ha- s recensita exempla, ab aliis causis contrahi.

§. 11.

Responsio Autoris.

Ut itaqve de propositis Qvæstionibus (an scilicet fœmi- adultis, excrementa alvina per vulvam excernentibus nube- liceat? Item, an matrimonium jamjam contractum vel con- mmatum dissolvi iterum debeat?) mentem meam explicem, oad primum membrum statuo, qvòd, si exitus ille Intestini re- , seu foramen illud extraordinarium, per qvod excrementa ci, præternaturaliter egeruntur, in illô vulvæ locô, ubi la- lvina parte inferiore coëunt, â primâ conformatione depende- ia in ejusmodi personis adultis matrimonium neqve interdicen- at, neqve jamjam contractum dissolvendum sit; qvia in his dum, subjectis talia foramina satis parva atqve Sphinctere ita clausa observantur, ut excrementa, pariter uti naturaliter, in Intesti- neô rectô, non liberè nec continuè effluant, sed potiùs pro lu-

Qvoad foramen in vulva.

bitu retineri atqve excerni possint; imò pro hac dejectione conatu seu nisu solitô & musculorum abdominis compressione necesse habeant; unde tales fœminæ ad congressum, conceptionem partumqve, & per consequens ad matrimonium non ineptæ videntur. Id qvod exemplô formosæ illius puellæ Tubingensis, cujus supra ex Johannis Schonckii Observationibus mentionem fecimus, qvamqve a nativitate ita conformatam fuisse credo, probatur. Qvamvis enim ipsi Senatus Tubingensis, ne nuberet, interdixerat, illa tamen Tubingam deserens in villam U fingen, dimidiô milliari â Tubingâ distantem, profecta fuerat, cuidam pulcherrimum filium pepererat.

§. 12.

Objectio. Licet etiam qvis opponere vellet, per foramina ejusmodi parva in vulvam seu ejusdem inferiorem partem desinentia, in coitu facillimè stercora esse proventura, atqve hoc modô cohabitationem pariter fore ingratam atqve abominabilem; *Responsio.* hoc tamen respondeo, plerumqve in Orgasmô & actu venereo ob largiorem spirituum ad partes genitales & adjacentes affluxum, Sphincteres tam vesicæ, qvam Intestini recti, in utroqve sexu, firmiter satis claudi, ita ut statim post coitum vel etiam pollutionem nocturnam virorum, nec Urina nec fæces alvinæ excerni possint. Qvalis clausura seu constrictio pariter ab extremitate Intestini recti, in casu tali extraordinariè in vulvæ partem externam se finientis, atqve Sphincteris officiô qvasi fungentis, expectanda mihi videtur. Interim tamen, fieri etiam posse, ut qvandoqve excrementa in ipsô coitu per dictas vias exitum sibi qværant, libenter concedo, cùm viros qvoqve in coitu vehementiori excrementa alvina simul dejecisse atqve flatus per Penem emisisse, Autores referant. vid. Joh. Schenck. *Observ. med. Lib. 4. fol. m. 532.* Et Marcellus Donatus *de medic. Histor. mirabil. Lib. 4. cap. 18. pag. m. 400.* ex Avicenna dicit, qvod iis, qvi molliori sunt corpore ac habitum resolubilem possident, multumqve

[c]oitûs actu oblectantur, si coitum freqventant, ac-
loqve, ut unà cum semine fæces per alvum emittant.
Spermatolog. nost. Cap. V. §. 76. p. 316.

§. 13.

[Qu]ôd si etiam fæcum alvinarum excretio non in vulvæ par[te ante]re & inferiore, sed secundum memorata exempla, in [vag]inâ accideret, tunc ante omnia inqvirendum mihi vi[deretur a]n hæc stercora â primâ statim confirmatione, anô oc[clus]o [...] fine Intestini recti in vaginam uterinam implantati, per fo[ramen] & qvasi Sphincterem, & qvidem non insensi[bilit]er aut involuntariè, & continuè, sed potiùs pro volun[tate] us personæ, uti in statu naturali per anum fieri solet, [excer]n[u]ntur; qvô in casu, æqvè uti in proximè explicatô, ob [...] [ev]ationes non facilè stercoreus Coitus erit metuendus, [adeôq]ue tali fœminæ, meâ qvidem sententiâ, matrimonium [non] [...]t interdicendum. *In Vagina v. teri.*

§. 14.

[Si] contra verò, ubi non â primâ nativitate, nec per parvum [fora]men, sphinctere præditum, sed per magnum atqve a mor[bis] aut aliis causis exortum foramen, & qvidem omni tempore [si]ne retentionis possibilitate, Excrementa ex Intestinis in & per [va]ginam uterinam effluunt, uti supra exemplum de Puellâ dy[s]ertericâ ex Observatione Johannis Schmidii *M. N. C. Dec. I. [An.] 3. Obs. 24. p. 108. & An. 4. & 5. Obs. 157. p. 199.* item post fluo[re]m album & Luem veneream, juxta Joh. Rhod. *Cent. 2. Obs. [..] p. 99.* post ulcus ex præposterâ Venere, secundum Petrum de [M]archettis *Observ. med. chirurg. p. m. 135.* vel post abscessum in [i]nterstitio inter foramen anterius & posterius ex meâ Observa[t]ione; item post crupturam aut dilaçarationem ejusdem parie[t]is, in partu difficili, uti supra ex Thom. Bartholin. *Cent. 2. Hi[st]or. 36. p. m. 248. seq.* Christoph. Völters Hebammen-Schule *Part. 2. cap. 17. Obs. 3. p. m. 348. seq.* adduximus; ejus- *A morbo.*
modi

modi sanè fœminæ in tali statu, nisi tale malum arte medico-chirurgicâ corrigi & tolli possit, â matrimonio arcendæ, imò desponsatæ atqve maritatæ iterum dissolvendæ mihi videntur, si præsertim sponsus aut maritus antea nullam hujus vitii notitiam habuerit; Siqvidem in ejusmodi Casibus Coitus non nisi stercoreus, horrendus & abominabilis esse potest, si præprimis Intestinum rectum vel â naturâ, vel ab erosione occlusum, & foramen in Vaginâ uterinâ tam patulum fuerit, ut Penis secundum Petermanni Observationem, in Intestinum rectum aberrare atqve semen in cloacam emittere qveat.

§. 15.

Casus suspectus. Qvæ tamen Petermanni Observatio, non qvidem ratione Medici, Casum referentis, sed ratione Mariti ejusqve Causidici, ad divortium provocantis, ut fatear, suspecta mihi videtur; siqvidem ipsa Observatio testatur, fœminæ rusticæ podicem propter vitiosam conformationem exteriùs fuisse occlusum, intus tamen in vaginam uterinam desiisse, ipsiusqve maritum ante benedictionem sacerdotalem per annuum spatium die noctuqve multoties sese cum eâ copulâsse, ut adeò ex tali congressu fœmina impregnata postmodumqve abortum passa fuerit. Nihilominus tamen idem maritus postea fœtum abortivum pro suô agnoscere noluit, sed potiùs eundem â puerperâ suppositum & â muliere militari exclusum venditavit, ideoqve ob foramen in vaginâ, dictô modô descriptum, congressum, qvem hactenus cum uxore habuerit, sordidum & fœtidum esse, seqve ulterius sine horrore & abominabili Sodomiæ crimine, coitum cum ipsâ continuare non posse, dixit, coramqve Judiciô Ecclesiasticô divortium petiit. Cùm proinde in dictâ fœminâ rusticâ Podex â primâ conformatione vitiosâ occlusus, atqve Intestinum rectum in Uteri vaginam implantatum fuerit, nullus sanè dubito, in hac fœmina eandem fuisse conformationem, qvam suprà circa Intestini recti in vulvam, & qvidem circa

..eriorem labiorum coitum & in vaginam Uteri infer-
..nonstravimus; exitum scilicet satis parvum & ratione
..eris satis angustum, minimè autem adeò amplum atqve
..i fuisse, ut Penis in Intestinum rectum in coitu aberrare
..t, qvod in aliis exemplis post exulcerationem aut dila-
..nem Interstitii inter anum & vulvam libenter concedi-
.. Imò licet etiam, fortasse in partu difficili a dilaceratione
..ô infortuniô, illud vaginæ foramen ante satis arctum, post-
..m adeò fuisset dilatatum, uti maritus refert, aut planè
..m foramen magnum exortum fuisse concederem, mini-
..amen hic maritus ab uxore separandus esset, cùm post il-
..um totiesqve repetitam copulationem carnalem Ingravida-
..posteaqve difficilis partus atqve dilaceratio secuta fuerit.
.. ad propositam nostram redeamus.

§. 16.

Qvantum scilicet porrò illas fœminas attinet, â qvibus ex *Per Uteri Cavitatem.*
..acunqve causâ excrementa dicta per ipsam uteri cavitatem
..cernuntur, tales meô judiciô â matrimoniô arcendæ erunt
..i ejusmodi Casibus, qvales binos, alterum ex Johanne Rudol-
..hô Salzmannô, alterum ex Ido Wolfiô suprà recensuimus.
Juxta illum scilicet fœminæ post partum difficilem intestina,
Ulnæ unius longitudine & ultra per Uterum propendebant;
qvod ægrè ferens ægrota omne id, qvod propendebat, rescin-
debat, atqve mox per uterum fæces excernebat. Secundum
Wolfium autem, in rusticæ cujusdam, post diuturnam uteri
hæmorrhagiam fæces alvinas, cum alvi obstructione plenariâ,
per uterum excernentis, dissectione, Intestinum Colon Utero
firmiter annexum atqve perforatum, ejusdemqve cavitati putri-
dissimi puris & stercoris ingentem qvantitatem communicans,
observabatur. In utroqve exemplô Intestinorum vulnera seu
foramina, in Uterô oborta, absqve dubiô fuerunt satis magna,
neqve mediante qvodam Sphinctere se contrahere vel claudere

potuerunt; hinc fæces alvinæ involuntariè & absqve impedimentô seu retentione in Uteri cavitatem atqve exinde in vaginam fuerunt prolapsæ; unde non nisi stercoreus Coitus seqvi potuit. Qvòdsi verò, anô à nativitate clausô, Intestinum rectum eodem modô, uti de inferiore Vulvæ locô atqve de vaginâ uterinâ diximus, ipsi Utero implantatum esset, ita ut mulier mediante Sphinctere excrementa seu stercus retinere eorumqve involuntarium egressum impedire posset, tunc mitius mihi ferendum videtur judicium; qvamvis nihilominus ingratus satis atqve horrendus coitus sit metuendus.

§. 17.

Per Vesicam. Qvibus deniqve fœminis vel ab extraordinariâ Intestini recti in vesicam implantatione, vel etiam ab erosione & exulceratione utriusqve partis, vel qvocunqve modô, fæces alvinæ vesicam ingrediuntur, atqve ex hac unà cum urinâ rejiciuntur, illæ, meâ qvidem sententiâ, neqve â matrimoniô excludendæ, neqve iterum separandæ erunt; cùm ob Vesicæ Sphincterem satis fortem involuntaria stercoris excretio non facilè fieri, sed ob rationes jam allegatas in coitu magis impediri possit. Fateor tamen, ejusmodi Casûs, in qvibus excrementa alvina ex Intestinis ad vesicam tendunt, in seqviore sexu, ob interjacentem Uterum, rariores esse, qvàm in sexu masculinô, qvale exemplum suprà ex Henric. a Roonhuys. *Part. 2. Obs. 2. p. m. 147.* & ex Theoph. Bonet. *Sepulchret. Lib. 3. Sect. 13. fol. m. 884.* de puerô adduximus. Qvin tamen pariter in sexu muliebri talis Casus accidere possit, penitus negandum non est, siqvidem naturam varias vixqve imaginabiles ejusmodi vias sibi qværere observamus.

§. 18.

Qvoad dejectionem involuntariam. Hæc de Fæcum alvinarum excretionis locô præternaturali sufficiant; paucis nunc etiam ad reliqvas circumstantias pergamus, & qvidem Secundò, qvoad Stercoris Dejectionem voluntariam

tariam

oluntariam, jam aliqvoties hactenus monstravi-
talis effluxus est penitus involuntarius atqve con-
e â Sphinctere Intestini, aut qvodam ei analogô
test, sive sit in vaginâ uterinâ, sive in ipsô uterô, ab
t exulceratione, aut dilaceratione, & qvidem fora-
nte satis amplô, tunc necessariò etiam Coitus sordi-
abominabilis metuendus erit. Econtra verò, ubi
n effluxus non est continuus, sed per Sphincterem,
riè constrictus & clausus in fecum excretione se di-
o voluntate ad tempus cohiberi potest, (id qvod fit,
i prima conformatione Intestinum rectum vel in vul-
m inferiorem, circa labiorum coitum, vel in Uteri va-
implantatum est) in ejusmodi Casu coitum stercoreum
iè non, aut non adeò freqventer secuturum credimus.
d etiam in illô casu, ubi excrementa in Vesicam urinari-
ponuntur, intellectum volumus, cùm ob Vesicæ Sphin-
n involuntaria fecum excretio ad minimum per tempus
lari aut cohiberi possit. Unde prioribus personis non
, ac posterioribus matrimonium concedendum videtur.

§. 19.

Tertiò qvoad magnitudinem foraminum, per qvæ fit talis *Qvoad foraminum magnitudinem.*
retio naturalis, majora minoribus semper sunt magis suspe-
. Ad minora referimus ea, per qvæ â Nativitate, podice
usô, excrementa præternaturaliter prodeunt, & qvæ Sphin-
ere aut qvodam ei analogô, excretionem fæcum involuntari-
n impediente, prædita sunt, sive talis insertio in vulvâ, sive in
aginâ uterinâ reperiatur. Ad majora autem foramina perti-
nent illa, qvæ non à primâ conformatione, sed vel ab exulcera-
tione aut dilaceratione oriuntur, nullumqve habent Sphincte-
rem; hæc enim utplurimùm adeò magna sunt, ut fæces ex In-
testinô transire qveant; præterea etiam facillimè magis magis-
qve dilatari possunt. Interea non negamus, foramina in inter-
stitiô

ſtitiô inter vulvam & inteſtinum rectum reperiunda, non ſemper eandem habere magnitudinem, ſed qvandoqve adeò parva eſſe, ut fæces, imprimis craſſiores, permeare neqveant, indeqve non ſemper Coitus ſtercoreus timendus ſit; & qvidem ſi anus non ſit occluſus, & excrementa per porum majorem ordinarium ſeu podicem naturaliater evacuentur. Poſſibile tamen eſt, ut, ſi anus, naturaliter antea apertus, poſt eroſionem inteſtini recti claudatur, iſta Interſtitii foramina minora ob conatum egerendi facillimè dilatentur, vel etiam ab eroſione aut exulceratione indies magis dilacerentur, atqve majora evadant.

§. 20.

Qvoad curam. Qvartò ſi talis conſtitutio præternaturalis, qvâ nimirum excrementa alvina per allegata loca extraordinaria *projiciuntur*, Coitumqve ſtercoreum & abominandum cauſantur, non eſt medicabilis, nullâve arte Medico-chirurgicâ ſanari poteſt, tunc non tantummodò tali perſonæ, adhuc liberæ, matrimonium interdicendum, ſed ipſa qvoqve jam ligata, poſt celebrata ſponſalia & contractum matrimonium, iterum ſolvenda videtur. Qvodſi verò ejusmodi foramina, ex Inteſtinô ad Uteri vaginam tendentia, per Medicinam aut Chirurgiam iterum conſolidari, partesqve cohabitationi dicatæ in integrum reſtitui poſſunt, qvalia exempla aliqvot ſupra recenſuimus, tunc ſeparatio ſeu matrimonii denegatio locum non habet.

§. 21.

Qvoad tempus matrimonii. Deniqve â Divortiô ſeu ſeparatione conjugali eximendæ mihi videntur illæ fœminæ, qvibus tale infortunium, v. g. exulceratio, dilaceratio, aut qvocunqve modô facta Inteſtini recti atqve vaginæ uterinæ, vel ipſius Uteri perforatio, cum ſubſeqvente Stercoris per vulvam dejectione, durante matrimoniô accidit. Qvamvis enim ſecundum Jura eccleſiaſtica ob defectûs naturales, qvi mulierem aut ad congrediendum, aut ad concipiendum, aut pariendum reddunt inhabilem, neqve per artem medicam corrigi poſſunt, matrimonium, licet per bene-

›nem ſacerdotalem ſit confirmatum, declaretur nullominus tamen ejusmodi vitia morboſa & alia inforſt contractum matrimonium ſupervenientia, qvamvis ›ngreſſum & impraegnationem interdum impediant, ›nium non diſſolvunt, ſiqvidem qvod durante matriilteri conjugi absqve propriâ culpâ obvenit infortuniiqve patienter tolerandum eſt. Contrarium autem jude illis uxoribus ferendum erit, qvæ propriâ culpâ, alienô & impurô Coitu indeqve exortâ Lue Venereâ, ›di exulcerationem & perforationem Interſtitii inter Vul‹ Inteſtinum rectum, & qvidem immedicabilem contra: Item ſi feminæ ante matrimonium tali affectu, ſeu initariâ & immedicabili fecum alvinarum in Vaginam Uteri ›tione laboraverint, ſponſusqve vel maritus ante ſponſalia ıptias nullam planè hujus ſtatûs morboſi notitiam habueſed demum in cohabitatione conjugali inopinatò in tale ›tum inciderit. Talis enim congreſſus, licet etiam fœcun› eſſe poſſit, ſimul tamen, utpote ſordidus, fœtidus atqve ›minabilis, videtur prohibendus. Qvodſi verò talis ſtatus xternaturalis Sponſo aut marito ante ſponſalia & copulatio›m ſacerdotalem, & fortaſſe ex illicitâ Converſatione, (ſe›ndum exemplum ex Petermannô allegatum) ſatis notus fueıt, hic tamen ſciens & volens talem fœminam in Uxorem du›erit, tunc ejusmodi Vir non immeritò ex hoc labyrinthô & ›loacâ liberandus non erit, atqve exceptiones fœtoris atqve abominationis ſponte ſuâ evaneſcent; qvod enim ſemel vel aliqvoties placuit, ſemper locô pœnæ placeat.

§. 22.

Fortaſſe etiam â nonnemine, pro impetrando Divortiô, ad Coitum ſtercoreum & abominandum referri poſſet alius Caſus dabilis, qvando ſcilicet in partu difficili Iſthmus ſeu Perinæum vel Interſtitium inter anum & rimam pudendi mulie- *Qvæſtio de Iſthmi rupto* bris

bris disrumpitur, anusqve & vulva unum continuumqve foramen fiunt, qvale exemplum in Mercatoris Colbergensis Conjuge observavit Baldassar Timæus â Güldenklee, *Lib. 4. Cas. 31. p. m. 230.* & aliud, & qvidem in Virgine sine membri virilis intromissione impraegnatâ, annotavit Paulus Sorbait *M.N.C. Dec. I. An. 3. Obs. 273. p. 486.* Hæc scilicet adhuc puella octo circiter annorum, cùm sese, ut calefaceret, carbonibus in ollâ contentis insideret, obdormiens perfractô fictili in carbones incidit & totam Perinæi, Vulvæ & pubis regionem combussit. Vocatùs verbosus qvidam Chirurgus adeò negligenter eam curavit, ut integræ vulvæ labia firmâ cicatrice sibi conjungi & relictis tantùm duobus foraminibus, unô infra Os pubis, alterô prope anum, in Perinæô, coalescere permiserit. Puella taliter constituta ad Pubertatem pervenit, & cùm tùm ob hæreditariam levitatem Veneris œstrô non parùm stimularetur, tum ob elegantem formam â procis non paucis sollicitaretur, tandem ab unô per contactum absqve membri intromissione ingravidata fuit; cùmqve partûs adesset tempus, doloresqve biduô jam totô vehementer urgerent, de sectione & apertione vulvæ consultum fuit, qvam etiam feliciter perfecit Chirurgus, & illa paulô post summâ vi prolem sat robustam enixa est, non per recens aptatam & sectam vulvam, sed per antè dictum foramen ano proximum, â naturâ tantâ vi dilatatum, ut totius Perinæi rupturam causaverit &c. Mihi ipsi etiam aliqvot a partu difficili ortæ rupturæ Perinæi exempla innotuerunt, qvæ, ob neglectam in principiô mali curam, post aliqvod tempus redintegrari aut resarciri non potuerunt. Qvantum autem hôc in Casu Coitum stercoreum attinet, sciendum, nullum ex magnis èjusmodi rupturis fœtidum & abominandum Congressum esse metuendum. Qvamvis enim talis hiatus â vulvâ ad Intestinum rectum usqve extendatur, non tamen ipsum Intestinum rectum neqve Sphincter ani simul dilaceratur, unde etiam excrementa per illud

n ad vulvam non perveniunt, sed ex Intestinô rectô n, pro læsæ personæ voluntate, Sphincterem solitô rnuntur. Imò licet talis hiatus sit satis ingens vullissima, ut adeo cum ejusmodi personâ Congressus jucundus celebretur, minimè tamen exinde Impræpeditur.

QVÆSTIO II.

:x Meconiô per Puerperæ Vaginam uterinam ›rodeunte certum defuncti fœtûs signum lesumi qveat?

§. 1.

Meconium an signum fœtûs mortui? Aeconii Denominatione, colore & consistentiâ &c. jam pra Capite nonô pluribus egimus, scilicet esse stercus subingricans, qvod non modò ab Infantibus recens natis, a Uterô qvoqve adhuc detentis qvandoqve ante partum :itur; Ex arte autem Obstetricariâ notum est, non solùm affirmatur. :etrices circa puerperia, & in examinibus, sed etiam qvanve Medicos, Meconium â fœtu in Uterô adhuc detentô ex:um atqve tempore partûs difficilis in puerperæ vaginâ uteâ, vel in ipsô uterô ab Obstetrice deprehensum, pro Signô tûs in Uterô jamjam mortui habere, atqve fœtum infallibier in Uterô defunctum præsagire. Inqvit enim Johannes icobus Waldschmidius *Prax. med. Cas. 53. p. m. 160.* Infantem iortuum esse judicamus ex diuturnitate dolorosi partûs, ex iorripilatione parturientis, ex colore lividô manûs exsertæ, ex :æcum excretione per muliebria &c. *& p. 944. sq.* idem scribit: certissimum signum fœtûs mortui est, si in ipsô partu excrementa alvi per muliebria excernuntur, norunt hæc ipsæ Obstetrices. Qvando enim simile observant, dicunt, vel jam extinctum esse fœtum, vel saltem versari in agone. Qvodsi igitur Medicus ex his & aliis circumstantiis certus sit, fœtum in Uterô esse

esse extinctum, statim exhibenda talia remedia, judicat, qvibus fœtus mortuus ex Uterô excludi possit. Scribit etiam Johannes Dolæus *Encycl. Chirurg. Lib. 4. cap. 5. p. m. 943.* in Matre mortem fœtûs innotescere, si Meconium in Uterô & Cervice percipiatur. Sic juxta Andr. Ottomar. Gœlicke *Medic. Forens. Specim. V. §. 8. p. 88.* non temerè credendum est suspectis Mulieribus, etiamsi fœtum jam in Uterô extinctum esse callidè prætendant, nisi probatum dederint, excrementa priûs ex Uterô, qvàm publicam in lucem prodierit infans, profluxisse. Juxta verba Corn. Solingen *Embryulc. ofte Afhalinge eenes dooden Vruchts. cap. 7. p. m. 91.* Als het Kind syn Drek onlast wert, of afgaet, is mede een seker teeken, dat het doot is; 't welk alleen maer kan geschieden voor dat eenigh deel, insonderheyt het hooft sich in de geboorte vast geset heeft. Vel juxta Version. Germ. *p. m. 46.* Wenn dem Kinde der Mist entgehet, so ist es ein gewisses Zeichen, daß es todt ist, welches aber nur geschiehet, wenn sich ein Theil, vornehmlich das Haupt, in der Geburt feste gesetzet hat. Hoc signum etiam inter signa fœtûs mortui ponit Johannes Baptista Verduc *au Traité des Operations de Chirurgie cap. 38. de l' Operation Cesarienne pag. m. 169.* Il y a, inqviens, qvelqvefois du meconium dans la Matrice & dans la Vagin. Et Cosmus Viardel certissimum fœtûs mortui signum ex præsentiâ Meconii desumit, idque seqventi Observatione juxta Editionem Germanicam *Tract.* von der Weiblichen Geburt, *cap. 4. p. m. 42. seqq.* his verbis confirmat: Im Jahr 1665. wurde ich beruffen einer vornehmen Frauen von ohngefehr 20. Jahren, in Kindes-Nöthen zu dienen. Diese war fett und sehr dick vom Leibe, und hatte drey Tage und drey Nachte in der Geburts-Arbeit gestanden, mit ihrem ersten Kinde, welches zum Ziel kommen war, und wegen seiner unmäßigen Grösse und des sehr engen Durchganges, der Mutter grossen Schmertzen, und mir viel zu schaffen machte. Ich griffe mit meinen zwey Fingern, (Indi-

..s utriusque manûs) in die Mutter, und fühlete ringst Kindes Kopff herum, langete mit denen Fingern etwas inein, und nachdem ich selbige wieder herausgezogen, ch der Materie daran gewahr, welche in des Kindes Ge- enthalten ist, und Meconium genennet wird; Daher ich ab, daß das Kind todt wäre, welches Kenn-Zeichen noch nicht in acht genommen worden; Denn es ist eine gewisse Sache, (das Kind liege auch wie es wolle) wenn emühung einer Frauen, bey der das Gewässer angebro- die Finger mit einer schwärtzlichen Farbe gleichsam bestri- sind, so kan man sich versichern, daß das Kind todt ist, eil es ausgeleeret. Dieses habe ich in dergleichen Fällen gemercket, doch auch dabey in acht genommen, daß etliche der den Leib nicht ausleeren, ob sie schon eine lange Zeit her t sind. Darumb wenn man nichts an denen Fingern siehet, man nichts gewisses sagen, ob das Kind lebendig, oder todt Wenn man nun durch dieses Zeichen versichert ist, daß das nd nicht mehr lebet, kan man ohne alles Bedencken austrei- nde Artzeneyen gebrauchen rc.

§. 2.

Qvamvis autem hæc sententia hactenus pro certissimâ & infallibili habita fuerit, non tamen perpetuæ veritatis est, siqvidem Andreas Petermannus *Cas. med. legal. Decad. I. Cas. 7. p. m. 92.* in fœtûs cujusdam extractione Meconii aliqvot Cochlearia ex Puerperæ Uterô, satis adhuc clausô, ope suorum digitorum prodiisse, se tamen nihilominus postea Instrumentô qvodam vivum & sanum fœtum extraxisse, refert. *Observatio in contrarium.*

§. 3.

Ex qva Observatione duo imprimis mihi monenda veniunt, & qvidem primò ratione Obstetricum vel Chirurgorum Obstetricum Munere qvandoqve fungentium, ne scilicet post excretionem talis meconii, illi statim de Infantis morte nimis *Monitum ad Obstetrices.*

sint

ſint ſecuri, ac ſi fœtus in uterô infallibiliter obierit; atqve ex hac ratione eundem qvacunqve vi & qvovis modô, etiam hamorum ſeu uncorum applicatione, vel fruſtulatim, reſectis nimirum brachiis & amputatis tibiis extrahere tentent, & fortaſſe fœtûs vitam maximo periculo exponant atqve inopinatò infanticidium committant. Sed qvia ex dictâ Petermanni Obſervatione liqvet, fœtum interdum, poſt excretionem Meconii, in uterô adhuc ſupervivere poſſe, ego potius ſvaderem, ut præter hanc Meconii excretionem alia qvoqve fœtus mortui ſigna, ante Operationem ſeu violentam extractionem, Chirurgi probè attendant, atqve ex iisdem collectivè ſumptis de vitâ aut morte fœtûs certiores fiant.

§. 4.

ad Medicos. Deinde inſervit hæc Materia & Obſervatio ad Qvæſtionem Medico-Forenſem, v.g. ſi qvando Meretrix, Infanticidii ſuſpecta, fœtum â ſe natum in partu adhuc vivum fuiſſe neget, ſed jamjam in Uterô obiiſſe affirmet, atqve pro ſua defenſione hôc unicô argumentô, qvòd nimirum Meconium ſeu Stercus Infantis ante partum vel ſimul cum fœtu prodierit, nitatur; tunc in ejusmodi Caſu a Magiſtratu aut Judice Medici ſeu Phyſici Judicium deſuper expetitur eiqve talis circiter proponitur Qvæſtio

An Meconium ſeu Stercus Infantis ante partum excretum, vel in Matris vaginâ uterianâ uterive cavitate ab Obſtetrice repertum, de fœtûs in uterô obitu certum & infallibile ſignum præbeat?

§. 5.

Reſponſio. Ad qvam Qvæſtionem ſi Medicus affirmativè, Meconium ſcilicet certiſſimum fœtûs in Uterô mortui Signum eſſe, reſpondeat ſuamqve ſententiam Autoritatibus ſuprà adductis & aliis confir-

, tunc puerpera statim à suspicione liberatur: Qvod si
icus reqvisitus hujus argumenti, â Meconiô desumpti
iam, ob allegatum Petermanni Observationem, infrin-
Mater, cæteris paribus, Infanticidii suspecta manet.

§. 6.

diô itaqve tutissimus ibit Medicus, ad hanc qvæstio- pondendo, qvòd scilicet utiqve verum sit, in plerisqve , ubi Meconium partum præcedit, fœtum mortuum se- nde absqve dubiô etiam modò allegati & alii Medici gnum pro certissimô judicârunt. Qvia verò Andreas nannus, qvi ipse, uti satis notum, sæpissimè obstetriciô re functus est, & qvamplurimos vivos & mortuos fœtûs iis manibus & Instrumentis extraxit, in fœtûs cujusdam ctione aliqvot Meconii cochlearia ex Uterô, satis adhuc ô, ope suorum digitorum prodiisse se tamen nihilominus ca Instrumentô qvodam, vivum & sanum fœtum extraxisse, allegatô annotavit, exinde videmus, hanc qvoqve senten- n seu regulam de Meconii proventu mortem fœtûs indican- non semper esse infallibilem, sed qvandoqve exceptionem ti: Qvinimo fortasse, etiam sæpius similis Observationes aliis edicis ac Obstetricibus occurrere, dubium non est, licet non mper annotentur. Ipse etiam memini, aliqvoties Obstetrices partu difficili ex Meconii præsentiâ fœtûs mortem prædixis- e, cùm tamen postea vivus fœtus qvamvis maximè debilis, ex- traheretur. Et Obstetrix qvædam Dresdensis, cùm in examine pro hac functione, qvam per aliqvot jamjam annos exercuerat, â me qværetur, an Meconium ante partum proveniens certum fœtûs in uterô mortui signum præbeat? negativè ideò respondebat, qvia tempore qvodam, cùm ad gravidam qvandam, unà cum Socru suâ, exercitatâ pariter Obstetrice, reqvisita fuisset; parturiens hæc in hypocaustô adhuc circumambulando aliqvot meconii frusta ex Uterô rejecerat, nihilominus tamen, post horam

Signum est incertum.

horam circiter, gemellos vivos diuqve supermanentes pepererat.

§. 7.

Monitum ad Judicem. Cùm proinde ex solô hoc signô, uti demonstratum, de Vitâ & morte recens nati fœtûs nihil certi concludi possit, puerpera potiùs & Obstetrix, item aliæ adstantes mulierculæ, siqvæ puerperio interfuerint, de veritate accuratiùs à Judice examinandæ atqve de reliqvis fœtûs in uterô mortui signis expiscandæ essent.

§. 8.

Signa fœtûs mortui. De variis ejusmodi fœtûs mortui signis, qvæ hôc locô brevitatis gratiâ recensere nolumus, vid. Paul. Barbett. *Chirurg. cap. 23. p. m. 59.* Baldass. Tim. à Güldenkl. *Lib. 4. Cas. 26. p. m. 224.* Roder. à Castr. *de Morb. Mulier. Lib. 4. cap. 2. p. m. 437.* Christ. Frid. Garmann. *de Mirac. Mort. Lib. 1. Tit. 9. §. 9. p. m. 264.* Thom. Bartholin. *Cent. 5. Histor. 78. p. m. 154. seq.* Jodoc. Lomm. *Obs. medic. Lib. 2. p. 281.* Merseburg. Hebammen-Kunst, *Lib. 1. cap. 13. p. m. 91. sq.* Joh. Jac. Waldschm. *Prax. med. p. m. 159. sq. 942. sq.* Francisc. Mauric. von denen Kranckheit. schwang. Weib. *Lib. 2. cap. 12. p. m. 325.* Philip. Frauendorfer *de Morb. Mulier. cap. 7. p. m. 61.* Joh. Jacob. Mangett. *Annotat. in Paul. Barbett. Prax. Lib. 4. cap. 12. p. m. 199.* Joh. Muralt. *Hippocr. Helvet. p. m. 2. seq.* Cornel. Solingen *Empryulc. ofte Afbalinge eenes dooden Vruchts. cap. 7. p. m. 85. seqq. M. N. C. Dec. II. An. 1. Observ. 102. Schol. p. 243.* Henric. à Deventer. *Nov. Lum. Obstetricant. cap. 32. p. m. 140.*

De Intestinis.

Qvæstio de Intestinis. Porrò cùm in præsenti Chylologiâ non modò de Stercore, sed etiam de ejusdem continente, Intestinis scilicet, actum sit, non incongruum fore puto, si de iisdem qvoqve unam vel alteram Qvæstionem Medico-forensem hoc locô annectam. Dictam scilicet est suprà, Intestina sæpe numerò datâ occasione

situm

itare atqve vel ob laxitatem, vel ob rupturam Perito-
odò in Umbilicum, modò in Ingvina, modò in Scro-
olabi, ibidemqve certos tumores, Herniarum nomine
es, causari. Tali autem Intestinorum prolapsu seu Her-
borantes Viri utplurimum Virginibus aliisqve feminis
entiæ coëundi liberosqve generandi suspecti esse solent,
Observationem â Johanne Muys *Prax. Med. Chir. ration.*
Obs. 3. p. m. 148. recensitam. Nimirum recenter nupta
, ubi primâ vice lectum cum suô sponsô esset ingressa,
pidâ manu mox illas mariti partes contrectat, qvas Ada-
sibi ficuum foliis statim post lapsum contexisse legi-
atqve ita eundem herniâ divexari ex vinculô, qvod gesta-
animadvertit, unde ferè in furorem acta hæc in verba eru-
pudeat te, conjux, qvod amasiam tuam tam impèi dece-
is; qvid consilii mihi miseræ? perii profectò; num tam
lè conformatum corpus puellæ in flore ætatis constitutæ ac
num decimum octavum nondum egressæ satisfacere potest?
inimè, actum est de me; emori mallem, qvàm tecum am-
iùs habitare. Maritus hac super re interea temporis seriò
ilosophatus placidô sermone tandem respondit: bonô ani-
io sis, animula mea, vanam ac supervacanam hanc, meum cor-
ulum, depelle solicitudinem, qvoniam polliceor tibi, me
ro virili conaturum efficere, ne unqvam hac de re conqvera-
is ampliùs; ac novem mensibus vix elapsis experientia mariti
verba confirmavit gemellis, qvos enixa est uxor postea mutire
vix audens de imaginariâ conjugis impotentiâ. Interdum etiam
ipsi herniosi, certis de causis impotentiam simulantes, ex eo-
dem fundamentô, commissum stuprum excusare seqve defen-
dere conantur; unde qvandoqve Medicis proponitur

QVÆSTIO III.

An Herniosi ad matrimonium sobolisqve pro-creationem apti sint?

 §. 1. Ad

§. 1.

Circa hernias consideratur.

AD qvam qvæstionem, qvia herniosi per se & suâ naturâ ad generationem inepti non sunt, sine explicatione & distinctione neqve affirmativè neqve negativè responderi potest. Qvamvis autem materia de Herniis prolixiùs explicari posset, nobis tamen hôc locô tantummodò de ipsarum locô, causâ materiali, & primariô de magnitudine brevibus agendum erit.

§. 2.

Locus.

Ratione loci oritur Hernia vel in Umbilicô, qvæ umbilicalis seu Omphalocele, vel in Ingvinibus, qvæ inguinalis seu bubonocele, vel in scrotô, qvæ scrotalis seu generaliter Hernia siveRamex vocatur, de novâ Herniæ specie vid. *Histor. Academ. reg. scient. 1700. p. 465. item p. 248. seq.* Qvandoqve etiam supra & infra umbilicum, ut & circa ejusdem latera, imò *in aliis qvo*qve Abdominis regionibus talismodi tumores herniales â variis causis excrescunt, qvæ vagæ vocari possunt, *attamen propriè* huc non pertinent, sed dictæ tres species in Praxi freqventiores esse solent.

§. 3.

Materia.

Deinde ratione Materiæ Hernias causantis, seu partium in ejusmodi tumores prolapsarum, docet qvotidiana Praxis, plerumqve Intestina locum suum mutâsse, minimè tamen hôc in passu excludendum est Omentum, hinc in Herniâ umbilicali utplurimum reperiuntur Intestina, & qvidem jejunum, idqve vel solum, vel cum Omento; qvamqvam etiam aliæ partes seu viscera v. g. Ventriculus, Lien, Epar, in Umbilicum expansum prolapsa interdum observentur. vid. Theoph. Bonet. *Sepulchret. Lib. 3. Sect. 29. fol. m. 1308.*

in Herniâ umbilicali.

§. 4.

In inguinali.

In Bubonocele seu Hernia ingvinali utplurimum in sinistrô latere Intestinum Ileum, in dextrô autem Colon & cæcum, item Omentum deprehenduntur. Nonnulli eqvidem Autores

statu

, Omentum seu Epiploon solummodò in Umbilicum atqve ibidem Epiplocelen causari; qvandoqve tamen a subjectis humanis Omentum usqve in hypogastria & protendi, uti ordinariè in canibus observatur, probaperientiâ, siqvidem Felix Platerus Enterocelen & Epiploin Ingvine cum Gangræna se observasse refert. *Observat.* *p.m. 756. seq.* Scilicet pagano cuidam viro, alioqvin robuum duobus litiganti & in terram dejecto, adversariorum pedem in Ingvinis dextri regionem adeò impetuosè impeit vehementem inde cruciatum mox sentiens, vix iterum erit assurgere. Inde in lectum collocato statim tumor in ocô amplius apparuit. Chirurgus & Lithotomus vocati ruam in Peritonæô factam atqve Procidentiam Intestinorum itam judicârunt, sed frustra in reponendô Intestinô laboant. Ipse autem Platerus superveniens non solum Intestina etiam Omenti portionem procidisse asseveravit; qvod postodum in defunctô Sectio monstravit, siqvidem Omentum nninò corruptum erat, & prociderat cum Intestinis, &c. tem qvoqve, dum hæc scribo, in Chirurgo, qvi post exter- *Observatio.* am læsionem vel contusionem, præter alia symptomata, per redecim dies omnimodam alvi constipationem omniumqve ssumptorum Vomitum qvandoqve cum fœtidô sapore & odore experiebatur, observare mihi licuit. In hujus enim defuncti & die 23. Octobr. 1724. à me dissecti abdomine Omentum super Intestina ad Ingven usqve sinistrum obliqvè nimisqve expansum deprehendi, ejusqve partem infimam unà cum Intestini Coli portione, ad pollicis longitudinem versus scrotum ita prolapsam vel potiùs intrusam ut neqve Omentum solum, neqve simul cum Intestinô colô ulla vi extrahi possent. Item Andreas Petermannus aliqvoties referebat, se Omentum usqve in Ingvina protensum observasse. Qvod etiam confirmat ipsius filius Benjaminus Benedictus Petermannus *Observ. medic. Decad. 2. Obs.*

2. *Obs. 4. p. m. 29.* & qvidem de aliô subjectô, scilicet in cadavere pueri Empyemate demortui, in qvô Omentum, uti in brutis ordinariè conspici solet ad processum usqve Peritonæi erat protensum. Vulgo dicitur Hernia ingvinalis Herniæ species imperfecta, qvia facilè in Herniam scrotalem tanqvam perfectam seu completam degenerare potest.

§. 5.

In scrotali. In Herniâ scrotali non modò Intestinum Ileum, tanqvam infimum, sed qvandoqve etiam reliqva ferè omnia, præsertim in Herniis insignioribus & inveteratis, Scrotum illabuntur. Ubi pariter monendum, præter Intestina interdum etiam Omentum in Scrotum descendere ibiqve interdum inter se ita complicari, ut nulla repositioni aut curæ spes supersit. In hernioso apertô Cadavere Intestinum Ileum inventum fuit Gangrænâ affectum Spithamæ longitudine ac situm in scrotô cum flatibus & excrementis duris; præterea magna pars Omenti continebatur in scrotô convoluta instar pilæ cum Vasis sangviferis valde distentis. v. Joh. Muys *Prax. Med. Chir. Dec. 4. Obs. 3. p. m. 144. seq.* Plura exempla vid. Theoph. Bonet. *Sepulchret. Lib. 3. Sect. 29. fol. m. 1299. seq. 1301. 1303.* De herniâ duplici ita ut in alterô scroti latere Intestina, in alterô verò Omentum prolapsa apparerent, vid. Spermatolog. nostr. *Cap. 8. §. 7. p. 365.* Horrendum ejusmodi exemplum Herniæ scrotalis observavit Job van Meckren *Obs. Chirurg. Append. cap. 5. p. 363.* in virô qvodam, in qvô prolapsus Intestinorum tantus erat, ut subsidente hinc abdomine Vertebræ lumborum tactui paterent. Aliud ejusmodi exemplum recenset Johannes Schenckius *Obs. Medic. Libr. 4. fol. m 538.* de Herniosô, cui Intestina ad Scrotum delapsa gravissima Symptomata excitârunt; & licet ipse ferè restitutus esset, neglectis fasciis ex recidivâ mortuus est. Hujus intestina deprehensa sunt cum Epiploô livida & adeò in scrotô complicata, ut minimè explicari & reponi potuerint. Idem etiam mihi

: viginti aliqvot annos in Cive qvodam nostrate cum *Observatio.*
ô Operatore & Herniotomô Dithelmô Schererô, Hel-
ɔservare licuit. Postqvàm enim ille Herniâ scrotali,
nagnitudinem excedente, laborans dicti Schereri curæ
miserat, hic statim ante incisionem Omentum simul
um prædicebat; cùm autem factâ incisione Omentum
ıtestinis ita complicatum atqve hæc inter se coalita qvasi
ɛ, ut nullô modô â se invicem separari seu explicari pos-
ab ulteriori Operatione abstinebat & factam incisionem
ıldabat. Omnes illos molles ramices qvos carnosos vul-
ppellat, ex Omenti prolapsu incrementôqve progigni
it Andreas Vesalius *de Corpor. human. fabric. seu Anatom.*
5. cap. 4. fol m. 380. Interdum qvoqve tota Vesica Urinaria
rotum prolabitur, qvale exemplum annotavit Fridericus
ɪschius *Obs. 98. pag. m. 125.* In herniosi cadavere calculus
n ipsa vesica unam scroti partem impleverat, Intestina omnia
ıuia alteram, vid. Thom. Bartholin. *Cent: 4. Histor. 28. pag.*
290.

§. 6.

A dictis illapsis partibus seu visceribus, Herniæ, uti paulò *Denominatio-nes.* antè dictum, diversas sortiuntur denominationes, dum Hernia sive in umbilicô, sive in Ingvine, sive in scrotô, ab Intestinis orta, Intestinalis, seu Enterocele; ab Omentô omentalis vel Epiplocele; ab Intestinis & omento simul Entero-Epiplocele vocatur. Herniam illam, in qvâ Vesica urinaria in scrotum prolapsa fuit, Fridericus Ruyschius cysticam appellavit.

§. 7.

Ultra dictas Herniarum species adhuc aliæ reperiuntur, *Aliæ species.* v. g. interdum in Scrotô continetur Aqva, talis tumor vocari solet Hernia aqvosa seu Hydrocele; vel Ventus seu flatus, & dicitur Hernia ventosa, seu Physocele & Pnevmatocele; Qvandoqve Testiculi instar substantiæ carneæ indurantur; & audit Sarcocele.

cocele. Et qvando Vasa Testiculorum v. g. Musculus cremaster cum Vasis pampiniformibus, Epididymidibus, dilatantur & scirrhosa evadunt, talis tumor appellatur Cirsocele vel Scirrhocele seu varicosa. Qvæ tamen species propriè ad Hernias non pertinent, sed rectiùs Tumoribus sunt accensendæ, qvia in illis neqve ruptio, neqve partium vel Intestinorum situs mutatus observatur.

§. 8.

Differentia ratione magnitudinis.

Deniqve ratione magnitudinis admodum differunt omnes Herniarum species, hinc aliæ dicuntur parvæ sive incipientes, aliæ maximæ seu completæ, qvarum ultimarum aliqvot exempla modò recensuimus, pluraqve apud Autores & in Praxi medicâ occurrunt. Monstrosam Umbilici procidentiam recenset Gvilhelmus Fabricius, Hildanus, de Bernensi Matronâ, qvinqvagenariâ, robustâ, sanâ, obesâ & pingvi valde, qvæ ante multos annos in difficili partu relaxationem Umbilici contraxerat, ex qvâ relaxatô Peritonæô paulatim exomphalos planè monstrosa facta fuerat; qvandoqvidem ad magnitudinem Uteri, qvi fœtum maturum gestat, Umbilicus propendebat, venter nihilominus suam servabat proportionem. Extuberantia verò illa Umbilici velut ingens saccus ita propendebat, ut manum facilè inter Ventrem & saccum istum imponere posset Fabricius. &c. *v. ipsius Obs. chirurg. Cent. 3. Obs. 63. Oper. fol. 246.* Et *Obs. seq.* aliud exemplum recenset. Sic fœminæ cuidam annô ætatis trigesimô tertiô partu Exomphalus natus, qvi trigintâ seqventibus annis (qvô tempore præter alios tres, illa undecim infantes peperit,) ita crevit, ut adulti hominis caput magnitudine longè superaret, adeò ut Intestina hoc tumore conclusa externâ parte aptè sentiri possent, teste Corneliô Stalpart. van der Wiel *Observ. rarior. Cent. 1. Obs. 53. p. m. 223. seq.* De muliere, cui ex Herniâ Omphalocele universâ penè Intestinorum mole è Peritonæi Cavitate procidente, tumor immensus ac veluti novus venter, à verò

Exomphalus magnus.

Ventre flaccidô & depressô, & in hunc tanqvam saccum, ito appensum propendebat, qvem & fasciâ circumdu- onus hoc sublevaret, collô suspensum gestabat, v. Felic. *Obs. med. Lib. 3. p. 759.* Ubi etiam Puellæ recens natæ nit, qvæ tumorem immensum, ex Umbilicô propenden- secum in lucem attulit, in qvô tenuia Intestina per Umbi- i prolapsa, globi magni instar convoluta tenui membranâ cidâ, qvalis amnion fœtum involvens existit, investita con- ebantur &c. In Virgine qvadam ab assumptô leviter vene- & concitatis multis vomitibus Omphalocele in magnitudi- nem non mediocris utris, aut distenti potiùs fabri ferrarii is, excrevit, juxta Marc. Aurel. Severin. *de recondit. Absceß. tur. Lib. 4. c. 21. p. m. 227. seq.* ubi figuram addit. Plura ejus di Herniæ umbilicalis majoris exempla vid. Frider. Dekkers *ercit. pract. p. m. 37.* Heinr. van Roonhuys. *Obs. med. Lib. 1. Obs. & 13. p. m. 46. sqq.*

§. 9.

Herniæ scrotales magnæ.

Herniæ autem ingvinales non adeò magnæ evadunt, sed vando ipsarùm moles aliqvantùm augetur, Intestina & Omen- um ex Ingvinibus in scrotum prolabuntur, atqve Hernias mpletas & qvandoqve maximas causantur, qvales paulò an- adduximus. De Herniâ triplici, ingentis ponderis & ad li- as sexaginta devenientis, Observationem recenset Johannes henckius *Obs. Medic. Lib. 4. fol. m. 54.* In Virô scilicet ma- i nominis, vitam sendentariam agente temperie humidâ ditô, & diu in viduitate vitam transigente, Hernia tum a- osa, tum carnosa ac intestinalis in tantam magnitudinem ex- verat, ut ultra sexaginta libras penderet, & ipse ampliùs pondus propemodum ferre non posset, propter difficul- tem spirandi, cùm omnia magna vi deorsum traherentur; mperqve lecto affixus decumbere coactus fuit. Studiosi heologiæ Scrotum ex Enterocele & Epiplocele adeò tumebat, ut

ut deorsum, pedis unius cum dimidiô longitudine propenderet, & in circumferentiâ plus qvàm pedes tres cum dimidiô comprehenderet, tota illa moles, qvæ admodum dura tactu deprehendebatur, triginta qvatuor libras pondere æqvaret; qvam, propter pondus, mantili involutam colloqve appensam, latâ hac fasciâ gestare cogebatur. Alvum qvintô saltem die exonerabat, tantô cruciatu, ut mortem potiùs adire, qvàm alvum dejicere optaret, referente Felice Platero *Observat. Lib. 3. p.m. 755. seq.* qvi Autor judicat, Intestina ruptô Peritonæo pleraqve in Scrotum cum Omentô provoluta fuisse; ventremqve totum vacuum, inanitum & collapsum apparuisse addit. Hydrocelem seu Herniam aqvosam, instar Capitis, breviter curatam annotavit Petrus Borellus *Cent. I. Obs. 4. p.m. 8.* Plura Herniarum exempla vid. Th. Bartholin. *Cent. 2. Histor. 95. p. m. 296. seq.* Theophil. Bonet. *Sepulchret. Lib. 3. Sect. 28. fol. m. 1294. seqq.*

§. 10.

ad Qvæstionem Responsio. His præmissis ad superiorem Qvæstionem: an nimirum Herniosi ad Matrimonium Sobolisqve procreationem apti sint? respondemus: Primò, circa locum Herniarum sciendum, ab *ratione umbilici.* Herniis umbilicalibus Virorum Organa, generationi inservientia, ad Cohabitationem & Imprægnationem minimè reddi inepta, licet Viro, magnâ Herniâ umbilicali laboranti, Coitus non æqve commodus & laboriosior esse possit. Qvod etiam de Mulieribus Omphalocele majori laborantibus judicandum erit, qvòd nimirum tales Herniæ neqve congressum neqve conceptionem per se impediant. Qvia verò in feminis maximè freqventer observantur Herniæ umbilicales à magni ponderis elevatione, vel utplurimum â partu difficili exortæ, non immeritò tales personæ cælibes ante matrimonium sibi de legitimâ Curâ prospicere vel ob metuendum, post impraegnationem, tempore Graviditatis & Partûs, majus malum, Veneri non libare debent.

Qvod etiam maritatis eqvidem svadendum esset, qvæ cùm non ampliùs sint sui juris, fata sua expectent.

§. 11.

cundò ratione Herniarum Ingvinalium, in neutrô sexu periculum metuendum erit, qvia tales, secundum suadducta, utplurimùm non adeò magnæ existunt, sed, ajorem molem acqvirunt, tunc Intestina & Omentum in um prolabuntur, sicqve ex Herniis imperfectis perfectæ ompletæ & interdum maximæ evadunt, qvamdiu autem ina in Ingvine hærent, neqve coitum & impraegnationem, e Conceptionem impediunt. *Ratione Herniæ ingvinalis.*

§. 12.

Id qvod tertiò etiam de minoribus Herniis scrotalibus candum est, nullum scilicet exinde matrimonii impedimen- esse metuendum, cùm infinita prostent exempla hernioum, qvi partim jamjam herniosi Uxores duxerunt, par- durante matrimoniô tales facti sunt, multos nihilominus eros progenerârunt. Qvodsi verò tales Herniæ nimium sumrint incrementum, alia esset qvæstio. *Ratione Herniæ scrotalis.*

§. 13.

Deinde ratione materiæ in Herniis seu iisdem tumoribus ontentæ, neqve Omentum, neqve Intestina in Umbilicum, vel vina, vel Scrotum prolapsa Coitum & matrimonium impeunt, nisi aliud accidens, v. g. nimia moles, &c. accedat. Hinc am primaria contra Matrimonium argumenta ab Herniæ,immis scrotalis, Magnitudine petuntur, dum scilicet in tali casu Intestina in Scrotum delapsa illud in omnem Dimensionem agniter extendunt. 2) Intestina propter neglectam ab initiô miæ repositionem inter se vel cum Omentô nimis complicantur, vel etiam cum Scrotô coalescunt, ut in abdomen reduci qveant. 3) Arteria & Vena spermatica, Vasa item tam præparantia, qvàm deferentia, Musculus cremaster, imò ipse testiculus, *Ratione materiæ & magnitudinis.*

horam circiter, gemellos vivos diuqve supermanentes peperat.

Monitum ad Judicem.

§. 7.

Cùm proinde ex solô hoc signô, uti demonstratum, de vitâ & morte recens nati fœtûs nihil certi concludi possit, Puerpera potiùs & Obstetrix, item aliæ adstantes mulierculæ, si qvæ puerperio interfuerint, de veritate accuratiùs à Judice examinandæ atqve de reliqvis fœtûs in uterô mortui signis expiscandæ essent.

Signa fœtûs mortui.

§. 8.

De variis ejusmodi fœtûs mortui signis, qvæ hôc locô brevitatis gratiâ recensere nolumus, vid. Paul. Barbett. *Chirurg. cap. 23. p. m. 59.* Baldass. Tim. à Güldenkl. *Lib. 4. Cas. 26. p. m. 214.* Roder. à Castr. *de Morb. Mulier. Lib. 4. cap. 2. p. m. 437.* Christ. Frid. Garmann. *de Mirac. Mort. Lib. 1. Tit. 9. §. 9. p. m. 264.* Thom. Bartholin. *Cent. 5. Histor. 78. p. m. 154. seq.* Jodoc. Lomm. *Obs. medic. Lib. 2. p. 281.* Merseburg. Hebammen-Kunst, *Lib. I. cap. 13. p. m. 91. sq.* Joh. Jac. Waldschm. *Prax. med. p. m. 159. sq. 942. sq.* Francisc. Mauric. von denen Kranckheit. schwang. Weib. *Lib. 2. cap. 12. p. m. 325.* Philip. Frauendorfer *de Morb. Mulier. cap. 7. p. m. 61.* Joh. Jacob. Mangett. *Annotat. in Paul. Barbett. Prax. Lib. 4. cap. 12. p. m. 199.* Joh. Muralt. *Hippocr. Helvet. p. m. 2. seq.* Cornel. Solingen *Empryulc. ofte Afhalinge eenes dooden Vruchts. cap. 7. p. m. 85. seqq.* *M. N. C. Dec. II. An. 1. Observ. 102. Schol. p. 243.* Henric. à Deventer. *Nov. Lum. Obstetricant. cap. 32. p. m. 140.*

De Intestinis.

Qvæstio de Intestinis.

Porrò cùm in præsenti Chylologiâ non modò de Stercore, sed etiam de ejusdem continente, Intestinis scilicet, actum sit, non incongruum fore puto, si de iisdem qvoqve unam vel alteram Qvæstionem Medico-forensem hoc locô anneĉtam. Dictam scilicet est suprà, Intestina sæpe numerò datâ occasione situm

ıtare atqve vel ob laxitatem, vel ob rupturam Perito-
ɔdò in Umbilicum, modò in Ingvina, modò in Scro-
ɔlabi, ibidemqve certos tumores, Herniarum nomine
es, causari. Tali autem Intestinorum prolapsu seu Her-
borantes Viri utplurimum Virginibus aliisqve feminis
:ntiæ coëundi liberosqve generandi suspecti esse solent,
Ɔbservationem â Johanne Muys *Prax. Med. Chir. ration.*
. *Obs. 3. p. m. 148.* recensitam. Nimirum recenter nupta
, ubi primâ vice lectum cum suô sponsô esset ingressa,
ɔidâ manu mox illas mariti partes contrectat, qvas Ada-
sibi ficuum foliis statim post lapsum contexisse legi-
atqve ita eundem herniâ divexari ex vinculô, qvod gesta-
animadvertit, unde ferè in furorem acta hæc in verba eru-
pudeat te, conjux, qvod amasiam tuam tam impèi dece-
s; qvid consilii mihi miseræ? perii profectò; num tam
è conformatum corpus puellæ in flore ætatis constitutæ ac
ıum decimum octavum nondum egressæ satisfacere potest?
ıimè, actum est de me; emori mallem, qvàm tecum am-
ıis habitare. Maritus hac super re interea temporis seriò
ılosophatus placidô sermone tandem respondit: bonô ani-
o sis, animula mea, vanam ac supervacaneam hanc, meum cor-
ılum, depelle solicitudinem, qvoniam polliceor tibi, me
is virili conaturum efficere, ne unqvam hac de re conqvera-
er ampliùs; ac novem mensibus vix elapsis experientia mariti
ix confirmavit gemellis, qvos enixa est uxor postea mutire
pl audens de imaginariâ conjugis impotentiâ. Interdum etiam
de herniosi, certis de causis impotentiam simulantes, ex eo-
de fundamentô, commissum stuprum excusare seqve defen-
conantur; unde qvandoqve Medicis proponitur

QVÆSTIO III.

An Herniosi ad matrimonium sobolisqve procreationem apti sint?

 §. 1. Ad

§. 1.

Circa hernias consideratur. AD qvam qvæstionem, qvia herniosi per se & suâ naturâ ad generationem inepti non sunt, sine explicatione & distinctione neqve affirmativè neqve negativè responderi potest. Qvamvis autem materia de Herniis prolixiùs explicari posset, nobis tamen hôc locô tantummodò de ipsarum locô, causa materiali, & primariô de magnitudine brevibus agendum erit.

§. 2.

Locus. Ratione loci oritur Hernia vel in Umbilicô, qvæ umbilicalis seu Omphalocele, vel in Ingvinibus, qvæ ingvinalis seu bubonocele, vel in scrotô, qvæ scrotalis seu generaliter Hernia siveRamex vocatur, de novâ Herniæ specie vid. *Histor. Academ. reg. scient. 1700. p. 465. item p. 248. seq.* Qvandoqve etiam supra & infra umbilicum, ut & circa ejusdem latera, imò in aliis qvoqve Abdominis regionibus talismodi tumores herniales à variis causis excrescunt, qvæ vagæ vocari possunt, attamen propriè huc non pertinent, sed dictæ tres species in Praxi freqventiores esse solent.

§. 3.

Materia. Deinde ratione Materiæ Hernias causantis, seu partium in ejusmodi tumores prolapsarum, docet qvotidiana Praxis, plerumqve Intestina locum suum mutâsse, minimè tamen hôc in passu excludendum est Omentum, hinc in Herniâ umbilicali utplurimum reperiuntur Intestina, & qvidem jejunum, idqve vel solum, vel cum Omento; qvamqvam etiam aliæ partes seu viscera v. g. Ventriculus, Lien, Epar, in Umbilicum expansum prolapsa interdum observentur. vid. Theoph. Bonet. *Sepulchret. Lib. 3. Sect. 29. fol. m. 1308.* *(in Herniâ umbilicali.)*

§. 4.

In ingvinali. In Bubonocole seu Hernia ingvinali utplurimum in sinistrô latere Intestinum Ileum, in dextrô autem Colon & cœcum, item Omentum deprehenduntur. Nonnulli eqvidem Autores statu

:, Omentum seu Epiploon solummodò in Umbilicum atqve ibidem Epiplocelen causari; qvandoqve tamen n subjectis humanis Omentum usqve in hypogastriâ & a protendi, uti ordinariè in canibus observatur, probaperientiâ, siqvidem Felix Platerus Enterocelen & Epiploin Ingvine cum Gangræna se observasse refert. *Observat. p.m. 756. seq.* Scilicet pagano cuidam viro, alioqvin robu-:um duobus litiganti & in terram dejecto, adversariorum pedem in Ingvinis dextri regionem adeò impetuosè impeat vehementem inde cruciatum mox sentiens, vix iterum ierit assurgere. Inde in lectum collocato statim tumor in ocô amplius apparuit. Chirurgus & Lithotomus vocati ru-:am in Peritonæô factam atqve Procidentiam Intestinorum itam judicârunt, sed frustra in reponendô Intestinô laborunt. Ipse autem Platerus superveniens non solum Intestina etiam Omenti portionem procidisse asseveravit; qvod postodum in defunctô Sectio monstravit, siqvidem Omentum nninò corruptum erat, & prociderat cum Intestinis, &c.

lem qvoqve, dum hæc scribo, in Chirurgo, qvi post exter- *Observatio.* iam læsionem vel contusionem, præter alia symptomata, per re decim dies omnimodam alvi constipationem omniumqve mptorum Vomitum qvandoqve cum fœtidô sapore & odoexperiebatur, observare mihi licuit. In hujus enim defun- & die 23. Octobr. 1724. à me dissecti abdomine Omenn super Intestina ad Ingven usqve sinistrum obliqvè nimisqve pansum deprehendi, ejusqve partem infimam unà cum Intei Coli portione, ad pollicis longitudinem versus scrotum ita olapsam vel potiùs intrusam, ut neqvè Omentum solum, ne- simul cum Intestinô colô ulla vi extrahi possent. Item Anus Petermannus aliqvoties referebat, se Omentum usqve in vina protensum observasse. Qvod etiam confirmat ipsius us Benjaminus Benedictus Petermannus *Observ. medic. Decad. 2. Obs.*

2. *Obs.* 4. *p. m.* 29. & qvidem de aliô subjectô, scilicet in cadavere pueri Empyemate demortui, in qvô Omentum, uti in brutis ordinariè conspici solet ad processum usqve Peritonæi erat protensum. Vulgo dicitur Hernia ingvinalis Herniæ species imperfecta, qvia facilè in Herniam scrotalem tanqvam perfectam seu completam degenerare potest.

§. 5.

In scrotali. In Herniâ scrotali non modò Intestinum Ileum, tanqvam infimum, sed qvandoqve etiam reliqva ferè omnia, præsertim in Herniis insignioribus & inveteratis, Scrotum illabuntur. Ubi pariter monendum, præter Intestina interdum etiam Omentum in Scrotum descendere ibiqve interdum inter se ita complicari, ut nulla repositioni aut curæ spes supersit. In hernioso apertô Cadavere Intestinum Ileum inventum fuit Gangrænâ affectum Spithamæ longitudine ac situm in scrotô cum flatibus & excrementis duris; præterea magna pars Omenti continebatur in scrotô convoluta instar pilæ cum Vasis sangviferis valde distentis. v. Joh. Muys *Prax. Med. Chir. Dec.* 4. *Obs.* 3. *p. m.* 144. *seq.* Plura exempla vid. Theoph. Bonet. *Sepulchret. Lib.* 3. *Sect.* 29. *fol. m.* 1299. *seq.* 1301. 1303. De herniâ duplici ita ut in alterô scroti latere Intestina, in alterô verò Omentum prolapsa apparerent, vid. Spermatolog. nostr. *Cap.* 8. §. 7. *p.* 365. Horrendum ejusmodi exemplum Herniæ scrotalis observavit Job van Meckren *Obs. Chirurg. Append. cap.* 5. *p.* 363. in virô qvodam, in qvô prolapsus Intestinorum tantus erat, ut subsidente hinc abdomine Vertebræ lumborum tactui paterent. Aliud ejusmodi exemplum recenset Johannes Schenckius *Obs. Medic. Libr.* 4. *fol. m* 538. de Hernioso, cui Intestina ad Scrotum delapsa gravissima Symptomata excitârunt; & licet ipse ferè restitutus esset, neglectis fasciis ex recidivâ mortuus est. Hujus intestina deprehensa sunt cum Epiploô livida & adeò in scrotô complicata, ut minimè explicari & reponi potuerint. Idem etiam mihi

nte viginti aliqvot annos in Cive qvodam nostrate cum *Observatio.* tatô Operatore & Herniotomô Dithelmô Schererô, Helobservare licuit. Postqvàm enim ille Herniâ scrotali, s magnitudinem excedente, laborans dicti Schereri curæ nmiserat, hic statim ante incisionem Omentum simul psum prædicebat; cùm autem factâ incisione Omentum Intestinis ita complicatum atqve hæc inter se coalita qvasi ret, ut nullô modô â se invicem separari seu explicari pos-, ab ulteriori Operatione abstinebat & factam incisionem solidabat. Omnes illos molles ramices qvos carnosos vul- appellat, ex Omenti prolapsu incrementôqve progigni ibit Andreas Vesalius *de Corpor. human. fabric. seu Anatom.* *l. 5. cap. 4. fol m. 380.* Interdum qvoqve tota Vesica Urinaria scrotum prolabitur, qvale exemplum annotavit Fridericus ryschius *Obs. 98. pag. m. 125.* In herniosi cadavere calculus am ipsa vesica unam scroti partem impleverat, Intestina omnia nuia alteram, vid. Thom. Bartholin. *Cent: 4. Histor. 28. pag.* *m. 290.*

§. 6.

A dictis illapsis partibus seu visceribus, Herniæ, uti paulò *Denominationes.* antè dictum, diversas sortiuntur denominationes, dum Hernia sive in umbilicô, sive in Ingvine, sive in scrotô, ab Intestinis ta, Intestinalis, seu Enterocele; ab Omentô omentalis vel piplocele; ab Intestinis & omento simul Entero-Epiplocele ocatur. Herniam illam, in qvâ Vesica urinaria in scrotum olapsa fuit, Fridericus Ruyschius cysticam appellavit.

§. 7.

Ultra dictas Herniarum species adhuc aliæ reperiuntur, *Aliæ species.* g. interdum in Scrotô continetur Aqva, talis tumor vocari let Hernia aqvosa seu Hydrocele; vel Ventus seu flatus, & diur Hernia ventosa, seu Physocele & Pnevmatocele; Qvandove Testiculi instar substantiæ carneæ indurantur, & audit Sarcocele.

cocele. Et qvando Vasa Testiculorum v.g. Musculus cremaster cum Vasis pampiniformibus, Epididymidibus, dilatantur & scirrhosa evadunt, talis tumor appellatur Cirsocele vel Scirrhocele seu varicosa. Qvæ tamen species propriè ad Hernias non pertinent, sed rectiùs Tumoribus sunt accensendæ, qvia in illis neqve ruptio, neqve partium vel Intestinorum situs mutatus observatur.

§. 8.

Differentia ratione magnitudinis.

Deniqve ratione magnitudinis admodum differunt omnes Herniarum species, hinc alia dicuntur parvæ sive incipientes, aliæ maximæ seu completæ, qvarum ultimarum aliqvot exempla modò recensuimus, pluraqve apud Autores & in Praxi medicâ occurrunt. Monstrosam Umbilici procidentiam recenset Gvilhelmus Fabricius, Hildanus, de Bernensi Matronâ, qvinqvagenariâ, robustâ, sanâ, obesâ & pingvi valde, qvæ ante multos annos in difficili partu relaxationem Umbilici contraxerat, ex qvâ relaxatô Peritonæô paulatim exomphalos planè monstrosa facta fuerat; qvandoqvidem ad magnitudinem Uteri, qvi fœtum maturum gestat, Umbilicus propendebat, venter nihilominus suam servabat proportionem. Extuberantia verò illa Umbilici velut ingens saccus ita propendebat, ut manum facilè inter Ventrem & saccum istum imponere posset Fabricius. &c. *v. ipsius Obs. chirurg. Cent. 3. Obs. 63. Oper. fol. 246.* Et *Obs. seq.* aliud exemplum recenset. Sic fœminæ cuidam annô ætatis trigesimô tertiô partu Exomphalus natus, qvi triginta seqventibus annis (qvô tempore præter alios tres, illa undecim infantes peperit,) ita crevit, ut adulti hominis caput magnitudine longè superaret, adeò ut Intestina hoc tumore conclusa externâ parte aptè sentiri possent, teste Corneliô Stalpart. van der Wiel *Observ. rarior. Cent. 1. Obs. 53. p. m. 223. seq.* De muliere, cui ex Herniâ Omphalocele universâ penè Intestinorum mole è Peritonæi Cavitate procidente, tumor immensus ac veluti novus venter, à verò

Exomphalus magnus.

Ventre flaccidô & depressô, & in hunc tanqvam saccum, ìito appensum propendebat, qvem & fasciâ circumdu- onus hoc sublevaret, collô suspensum gestabat, v. Felic. . *Obs. med. Lib. 3. p. 759.* Ubi etiam Puellæ recens natæ nit, qvæ tumorem immensum, ex Umbilicô propenden- secum in lucem attulit, in qvô tenuia Intestina per Umbi- ı prolapsa, globi magni instar convoluta tenui membranâ cidâ, qvalis amnion fœtum involvens existit, investita con- ebantur &c. In Virgine qvadam ab assumptô leviter vene- & concitatis multis vomitibus Omphalocele in magnitudi- nem non mediocris utris, aut distenti potiùs fabri ferrarii ıs, excrevit, juxta Marc. Aurel. Severin. *de recondit. Abscess. ur. Lib. 4. c. 21. p. m. 227. seq.* ubi figuram addit. Plura ejus di Herniæ umbilicalis majoris exempla vid. Frider. Dekkers *ercit. pract. p. m. 37.* Heinr. van Roonhuys. *Obs. med. Lib. 1. Obs.* 5 13. *p. m. 46. sqq.*

§. 9.

Herniæ autem ingvinales non adeò magnæ evadunt, sed *Herniæ scrotales magnæ.* ando ipsarùm moles aliqvantùm augetur, Intestina & Omen- ın ex Ingvinibus in scrotum prolabuntur, atqve Hernias ınpletas & qvandoqve maximas causantur, qvales paulò an- adduximus. De Herniâ triplici, ingentis ponderis & ad li- ıs sexaginta devenientis, Observationem recenset Johannes henckius *Obs. Medic. Lib. 4. fol. m. 54.* In Virô scilicet ma- i nominis, vitam sendentariam agente temperie humidâ ditô, & diu in viduitate vitam transigente, Hernia tum a- osa, tum carnosa ac intestinalis in tantam magnitudinem ex- verat, ut ultra sexaginta libras penderet, & ipse ampliùs pondus propemodum ferre non posset, propter difficul- em spirandi, cùm omnia magna vi deorsum traherentur; operqve lecto affixus decumbere coactus fuit. Studiosi heologiæ Scrotum ex Enterocele & Epiplocele adeò tumebat, ut

ut deorsum, pedis unius cum dimidiô longitudine propenderet, & in circumferentiâ plus qvàm pedes tres cum dimidiô comprehenderet, tota illa moles, qvæ admodum dura tactu deprehendebatur, triginta qvatuor libras pondere æqvaret; ls qvam, propter pondus, mantili involutam colloqve appensam, lati hac fasciâ gestare cogebatur. Alvum qvintô saltem die exonerabat, tantô cruciatu, ut mortem potiùs adire, qvàm alvum dejicere optaret, referente Felice Platero *Observat. Lib. 3. p.m. 755. seq.* qvi Autor judicat, Intestina ruptô Peritonæo pleraqve in Scrotum cum Omentô provoluta fuisse; ventremqve totum vacuum, inanitum & collapsum apparuisse addit. Hydrocelem seu Herniam aqvosam, instar Capitis, breviter curatam annotavit Petrus Borellus *Cent. I. Obs. 4. p.m. 8.* Plura Herniarum exempla vid. Th. Bartholin. *Cent. 2. Histor. 95. p. m. 296. seq.* Theophil. Bonet. *Sepulchret. Lib. 3. Sect. 28. fol. m. 1294. seqq.*

§. 10.

ad Qvæstionem Responsio.

ratione umbilici.

His præmissis ad superiorem Qvæstionem: an nimirum Herniosi ad Matrimonium Sobolisqve procreationem apti sint? respondemus: Primò, circa locum Herniarum sciendum, ab Herniis umbilicalibus Virorum Organa, generationi inservientia, ad Cohabitationem & Imprægnationem minimè reddi inepta, licet Viro, magnâ Herniâ umbilicali laboranti, Coitus non æqve commodus & laboriosior esse possit. Qvod etiam de Mulieribus Omphalocele majori laborantibus judicandum erit, qvòd nimirum tales Herniæ neqve congressum neqve conceptionem per se impediant. Qvia verò in feminis maximè freqventer observantur Herniæ umbilicales â magni ponderis elevatione, vel utplurimum â partu difficili exortæ, non immeritò tales personæ cælibes antè matrimonium sibi de legitimâ Curâ prospicere vel ob metuendum, post imprægnationem, tempore Graviditatis & Partûs, majus malum, Veneri non libare debent.

Qvod etiam maritatis eqvidem svadendum esset, qvæ cùm non ampliùs sint sui juris, fata sua expectent.

§. 11.

ecundò ratione Herniarum Ingvinalium, in reutrô sexu *Ratione Herniæ ingvinalis.* n periculum metuendum erit, qvia tales, secundum su- s adducta, utplurimùm non adeò magnæ existunt, sed, ajorem molem acqvirunt, tunc Intestina & Omentum in um prolabuntur, sicqve ex Herniis imperfectis perfectæ ompletæ & interdum maximæ evadunt, qvamdiu autem tina in Ingvine hærent, neqve coitum & impraegnationem, e Conceptionem impediunt.

§. 12.

Id qvod tertiò etiam de minoribus Herniis scrotalibus *Ratione Herniæ scrotalis.* icandum est, nullum scilicet exinde matrimonii impedimen- n esse metuendum, cùm infinita prostent exempla hernio- um, qvi partim jamjam herniosi Uxores duxerunt, par- n durante matrimoniô tales facti sunt, multos nihilominus eros progenerârunt. Qvodsi verò tales Herniæ nimium sum- rint incrementum, alia esset qvæstio.

§. 13.

Deinde ratione materiæ in Herniis seu iisdem tumoribus *Ratione materiæ.* :on tentæ, neqve Omentum, neqve Intestina in Umbilicum, vel in gvina, vel Scrotum prolapsa Coitum & matrimonium impe- di unt, nisi aliud accidens, v. g. nimia moles, &c. accedat. Hinc pr am primaria contra Matrimonium argumenta ab Herniæ, im- *& magnitudinis.* mis scrotalis, Magnitudine petuntur, dum scilicet in tali casu 1) Intestina in Scrotum delapsa illud in omnem Dimensionem in igniter extendunt. 2) Intestina propter neglectam ab initiô H niæ repositionem inter se vel cum Omentô nimis compli- ca tur, vel etiam cum Scrotô coalescunt, ut in abdomen reduci ne qveant. 3) Arteria & Vena spermatica, Vasa item tam præ- p ratia, qvàm deferentia, Musculus cremaster, imò ipse testiculus,

culus, ab Inteſtinis delapſis & complicatis continuò comprimuntur. 4) Motus Sangvinis & Spirituum animalium ad Teſtes & Muſculos Penis non parùm debilitatur, ſicqve partim genituræ elaboratio, licet non in totum, attamen in tantum, partim ipſius Penis erectio notabiliter impeditur, unde 5) propter Spirituum ad genitalia inſufficientem irradiationem minor aut omninò nullus Veneris ſtimulus adeſt, parumqve aut nihil genituræ fœcundæ excernitur, juxta Johannem Caſparum Weſtphalum, vid. Mich. Bernh. Valentini *Novell. medic. legal. Caſ. 4. p. m. 53. ſeq.*

§. 14.

Penis retractio ab hernia magnâ.

Imò dantur interdum etiam Herniæ adeò magnæ, ut Penis omnimode retrahatur, ejusqve ne veſtigium qvidem ab extra appareat, qvò petinent modò ex Job van Meekren, Johanne Schenckiô & aliis allegatæ Obſervationes, qvibus annecti qvoqve ſeqventes poſſunt. Refert ſcilicet Thomas Bartholinus *Epiſt. medic. Centur. 3. Epiſt. 10. p. m. 50.* ſe vidiſſe hominem miſerum, ſtipem rogantem, cujus Scrotum cum Pene in unum corpus informe qvaſi coaluerat tam vaſtum, ut tres Spithamas æqvaret longitudine, unam craſſitie, ſpeciem maximæ cucurbitæ referens, venis tumidis variegatum. Ad latus foramen patebat, per qvod lotium emittebat, qvod Umbilicum credidit Bartholinus, cùm primùm videret: qvæ ſuſpicio evanuit viſô in ſuperiore parte Umbilicô verô. Qvoties hic homo lotium reddebat, informe hoc peculium univerſum ex gremiô ſuô prodire jubebat, ne ſe commingeret. Majorem Colem nec in naſutis, nec Æthiopibus, nec Aſinis deniqve vidiſſe ſe unqvam meminit dictus Bartholinus, hancqve Herniam pro varicoſa habuit. Idem qvoqve puerum qvinqve annorum ſimili Herniâ deformem Haſniæ vidit, in cujus ſcrotô omnia Abdominis Inteſtina videbantur concluſa, reliqvô ventre etiam poſt largum paſtum, flaccidô. Et *Centur. 4. Epiſt. 92. p. m. 519.* paupercu[illegible]

usdam herniosi meminit, cujus modiô Hafniensi vel
aajus Scrotum omnia viscera cum Ventriculô simul vi-
in se continere; qvæ etiam moles veretri pellem infer-
secum in consensum raptaverat, ut vix leve ejus vesti-
ppareret partis, qvâ Vir erat. Tale exemplum etiam
tum legimus in Histor. Morbor. Vratislav. *A. 1702. p. m. 100.*
niosô, cujus Scrotum magnitudine vastâ, figuram oblon-
curbitæ majoris referebat; atqve ob hanc Scroti porten-
magnitudinem & distensionem Penis planè retractus
ut in superiore Scroti parte nullum ejus vestigium appa-
, præter foveam, qvæ ad glandem intus latitantem pertin-
t. Ex hac foveâ urina effluebat, sed necesse erat, ut, qvo-
unqve urinam reddere vellet, manu tumorem reprimeret
a foveam dilataret. Bina qvoqve simillima exempla in Sper-
ologiâ nostra *Cap. 2. §. 32. p. 80.* recensui, alterum in Nobili,
rum in Pistore qvodam, â me observata: Nobilis scilicet
otum in incredibilem magnitudinem, tam ratione longitu-
is, qvàm latitudinis, erat expansum, ita ut genua attingeret,
ve locô Penis fovea, per qvam Urina excernebatur, appare-
t. Qvandoqve etiam non ab Herniâ intestinali, sed carnosâ
Sarcocele vel varicosâ unius aut utriusqve Testiculi bursa
talis ita dilatatur, ut Penis evanescat, vel etiam adeò intor-
tur, ut perfectè sese erigere neqveat.

§. 15.

Qvodsi proinde qvis tam magnâ Herniâ scrotali laboret, *Autoris sententia.*
Omentum & Intestina prolapsa simulqve complicata in
omen reponi non possint, sed mole suâ Vasa sangvifera &
matica comprimant, ac seminis prolifici elaborationem ipsi-
vePenis erectionem impediant, taliqve malo nullum reme-
m medico-chirurgicum supersit, tum sanè â matrimoniô
ndus, vel etiam jam uxoratus, nisi hoc vitium durante con-
iô supervenerit, iterum dissolvendus erit. Cùm econtra, si
Herniâ

Herniâ non nimis magna, atqve Intestina in Scrotum prolapsa neqve inter se neqve cum Omentô complicata Scrotove annexa fuerint, sed facilè in locum pristinum reponi ibidemqve subligaculis seu brachialibus firmari, aut a perpetuô delapsu impediri possint, tunc hactenus dicta symptomata atqve imperfecta seminis elaboratio Penisqve retractio minimè metuenda erunt, nec matrimonium interdicendum; siqvidem qvamplurimos herniosos in Conjugiô fœcundô vivere videmus.

Item de Hydrocele &c.

§. 16.

Idem judicium etiam de Herniâ aqvosâ & carnosâ ferendum, scilicet, qvòd, si nimis magna sit, generationem qvandoqve impediat, de qva materiâ ita scribit Paulus Zacchias *Qvæst. med. legal. Libr. 9. Tit. 3. Qv. 7. n. 11. fol. m. 782.* Herniæ aliqvale impedimentum generandi præbere possunt, cujuscunqve tandem speciei existant; qvarum tamen magis suspecta in hoc negotiô illa est, qvæ à serositate, seu aqvosô humore proficiscitur, Hydrocele dicta, maximè si magna ac diuturna extiterit; hæc enim præ aliis genitalia refrigerat, & seminis spiritûs extingvit, qvod tamen ex se pauci spiritûs esse solet, cùm talis morbus totius corporis frigiditatem denotet. Ceteræ verò Herniæ non ob hoc refrigerandi vitium fœcunditatem aliqvando remorantur, sed qvia interdum in tantam excrescunt molem, ut virile membrum omninò delitescat, vid. Gvilhelm. Fabric. *Cent. 4. Obs. 64. fol. 335.* & tunc etiam coitum impediunt & generationem. Qvando verò Herniæ aqvosæ ad tantam magnitudinem pervenerint, neqve citò evacuationem admiserint, extra omnem spem sanationis in futurum evadunt, in qvô casu, si daretur de impotentiâ coeundi Qvæstio, frustra expectaretur triennium. Et *l. 4. Qv. 5. n. 12. f. 774.* idem ferè scribit Zacchias. Herniæ omnes magnæ, præcipuè aqvosæ, Hydroceles Græcis dictæ, non solùm qvia coloris nativi pauperiem attestantur in totô, sed etiam qvia maximè genitalibus sunt infestæ, Coitum & erectio-

:in impedire possunt, præterqvam qvod ipse tumor, ; est, non permittit, hominem copulâ carnali uti: si membri erectio fiat, membrorum conjunctionem &c. Qvamvis autem in Hydrocele impedimentum generationis mihi non eqvidem à partium genitalium ione totiusqve corporis frigiditate, & spirituum ex- : derivandum sit, magnæ tamen hydroceles moles pe- :tractio in culpâ esse possunt. Qvod etiam de Physo- Sarcocele magna judicandum erit, nisi his malis arte icâ & operatione mederi liceat.

§. 17.

voad Curam Herniarum adhuc monendum venit, earun- iinores, uti modò dictum, subligaculis debitâqve Diætâ :riori incrementô impediri posse; qvodsi verò jam nimis æ fuerint, ita ut seminis idonei præparatio, Penis erectio :e Coitus turbetur, tunc videndum esset, an Herniotomiâ vel sine Castratione huic malo mederi possimus. Circa : tamen Curam ante omnia attendendum, an forte in ejus- :li Herniâ Omentum & Intestina inter se complicata, sint ideo- in abdomen retrudi non possint. Qvô in casu talis Celo- nia potiùs intermittenda, ne herniosus extremo vitæ peri- lo exponatur, cùm non modò in Herniis majoribus, ubi o- :nia ferè Intestina cum Omentô in Serotô, ad genua expansô, :ontinentur, Penisqve retrahitur, sed etiam in minoribus, qvan- : scilicet Intestina cum Omentô complicata & qvasi indurata :nt, neqve reponi possunt, talis operatio frustra tentetur. Qvod :tem hactenus de magnis Herniis intestinalibus & omentali- :s diximus, idem etiam in Curâ Sarcoceles locum habet, qvæ Castratione seu indurati Testiculi resectione consistit. Sicuti :c Operatio in magnâ Sarcocele, virgam virilem vel retra- :nte vel incurvante, non æqve facilè ac in parvâ exerceri po- :st, ita ante operationem nulla matrimonii ineundi spes super- erit. Curatio

erit. Qvod ratione Hydroceles qvoqve obſervandum; ſcilicet ſi ejusmodi malum tantas radices egit, ut aut nimia retractio aut tortuoſitas Penis coitum impediat, tunc absqve operatione nulla cura neqve cohabitatio promittenda erit, qvanqvam talis cura non æqve in Caſtratione, qvàm aqvæ inſaccatæ evacuatione & aliis Enchiriſibus conſiſtat. Talis autem evacuatio in eodem ſubjectô ſæpius reiterari poteſt, qvale exemplum in Virô qvinqvaginta aliqvot annorum, atqve ferendis oneribus victum qværente, obſervare mihi licuit, qvippe cui Herniotomus ſingulis ſex menſibus inciſô Scrotô aqvam evacuabat vulnusqve iterum conſolidabat.

Obſervatio.

§. 18.

Caſus & Reſponſum Facultatis Medicæ.

Caſum de Sarcocele cum Reſponſô Facultatis Medicæ Lipſienſis communicat Paulus Ammannus *Medicin. critic. Caſ. 11. p. m. 132. ſeqq.* Scilicet Civis qvidam Zwickavienſis Sponſalia publica cum virgine celebraverat; Sparſô autem rumore, acſi ille ad matrimonium planè inhabilis eſſet, reſciſſionem matrimonii Virgo moliebat; ideò Senatus Zwickavienſis à Facultate Medicâ petiit, ut prævio examine partes ipſius viriles diligenter inſpicere, eumqve, an & qvali vitiô iſte teneatur, qvod reſciſſionem ſponſaliorum cauſari debeat, certiorem reddere velint. Seqvitur nunc

Reſponſum Facultatis Medicæ Lipſienſis.

P. P.

PEtierunt à nobis, ut Chriſtianum N. contemplaremur, an in membris genitalibus aliqvô vel tali morbô aut vitiô corriperetur, ob qvod ad matrimonium admitti debitumqve conjugale reddere non poſſit. Qvô factô reſpondemus, qvod prævià avtopſiâ, in ejusdem partibus, qvibus vir eſt, deprehendatur onerofa Scroti magnitudo dependens à ... incuneatô tumore dextri teſticuli, qvem Medici Sarcocelen vocant, ob qvem

virga

s tam malè intorqvetur, ut sese nullô modô perfectè eat, hinc per consequentiam ipse Christianus ad ma- n, qvamdiu hic affectus non curatur, planè est inha- :l juxta ipsissima dictæ Facultatis verba, Editionis Ger- ınmann. p. 105.

Nachdem sie zu uns Christian N. gesendet und infor- ;eyn begehret, ob er wegen ihm zugestandnen Beschwe- Membris genitalibus und Geburts-Gliedern, so weit ge- d tüchtig sey, daß er sich in den Ehestand begeben und eheli- rcke pflegen könne? Als berichten wir hierauff, daß nach vor- ıngener Besichtigung und Augenschein seiner Mannschafft, enugsame Exploration und Erwegung der innerlichen Ur- , wir befunden, daß er mit einer onerosâ scroti magnitu- herrührend von einem starck verwimmerten Tumore des :n Testiculi, so die Medici Sarcocelem oder einen Fleisch- ch nennen, behafftet, auch dannenhero Virga virilis und ıliche Glid so intort und übel disponirt, daß er, umb sol- Beschaffenheit wegen, die eheliche Beywohnung nicht pfle- kan, und ietziger Zeit, gegenwärtigen Zustand nach, schuldi- Freundschafft des Ehestandes zu erzeigen gantz ungeschickt sey. etc.

§. 19.

Nonnulli econtra ob parvam Sarcocelen vel tumorem Scro- dolorosum Impotentiam simulant, qvale exemplum recenset lichael Bernhardus Valentini *Pandect. Med. legal. Part. I. Sect. cas. 7. p. m. 28. seq.* de qvodam sexagenariô, qvippe qvi in crotô ad dextrum latus tumorem durum, rubicundum & do- orosum, magnitudine Ovum anserinum ferè superantem ha- buit, qvi tumor etiam sursum versus ad regionem pubis, ubi processus Peritonæi in Scrotum insinuatur, adscendit, ita qvi- dem, ut supradictus processus de hôc tumore notabiliter simul participaret. Cùm verò Tumor hicce, qvi ex Herniâ omen- tali & carnosâ vel potiùs tumore testis, in modum Scirrhi, seu Sarco-

Alius Casus, de Impotentiâ simulatâ.

Sarcoles, complicatus esse videbatur, tantæ magnitudinis non fuerit, ut membrum virile omninò intra corpus fuerit rectractum, sed membrum adhuc satis liberum propenderit, ita qvidem, ut, dummodò cætera sint paria, erectio bene fieri potuerit, adhæc sinister testiculus notabili qvodam vitiô non laborarit; hinc existimat Facultas Medica Gissena, prætextam Impotentiam per suprà descriptum malum sustineri non posse, utut hariolari liceat, qvod propter adjunctum tumori dolorem, præsertim hac ætate concurrente, propensio ad Venerem vel Voluptas in ipsô actu veneneô adeò intensa non sit &c.

§. 20.

Alius casus. Alium Casum & Qvæstionem de Herniosô, seu Sarcocele laborante, an ad procreationem sobolis aptus sit, reperimus in Johannis Friderici Zittmanni *Med. Forens. Cent.* 2. *Cas.* 85. *p.m.* 570. *seqq.* qvem circumstantiarum causâ hoc loco inserere volumus:

P. P. Es ist Titius von Jugend auff, und wie er nicht anders weiß, von Mutter-Leibe an, mit einer Herniâ carno[illegible]a in dextrô latere behafftet gewesen, so daß der rechte Testiculus i[illegible] scrotô nicht, sondern nur ein verwachsener harter Callus, zu fühle[illegible], das Scrotum aber, auf der rechten Seite, tumore aufge[illegible]rieben und ergrößert ist: Dieser Tumor auch sich von den Scr[illegible]tô zur rechten Seiten hinauffwärts ziehet, und unter dem Nab[illegible]el ohngefehr 3. Finger breit über der Virgâ stehen bleibet, auch virgam einiger maßen occultiret, und selbige gleichsam mit eing[illegible]wurtzelt ist; der lincke Testiculus aber ist vorhanden und rich[illegible]ig, das Scrotum auch in dieser Seite nicht also tumidum und a[illegible]ffgetrieben. Von dieser Hernia nun hat Titius biß hieher keine andere sonderliche Beschwerung gehabt, als daß, wenn er sich mit reiten und starcken gehen allzusehr beweget, er einige Schm[illegible]ertzen, und daß der Tumor größer wird, empfindet, den Urin auch zu Zeiten nicht bald anfangs zum hurtigen Abgang und La[illegible]ff bringen mag. So hat aber Titius, nach dem er sein 24. Jahr erreichet, in der Frembde eine

iens-Person bedienet, da er denn befunden, daß in
aame von ihm gehen sollen, er wegen des um die Vir-
den Tumoris, ipsam Virgam nicht recht immittiren kön-
en statt des erforderten Nachdruckens, den Leib viel-
cke ziehen müssen, alldieweil es ihn umb die Virgam her-
)o der Tumor stehet, allzusehr gespannet, und offt em-
n Schmertzen verursachet, und also, wie bereit gedacht,
issio Virgæ von dem Tumore circumdante sehr behin-
den: Hat auch über das bey denen pollutionibus noctur-
r genommen, daß der von ihm gegangene Same meist
, und weil derselbe, des obbeschriebenen Zustandes hal-
rmuthlich nicht gehörig præpariret und zur tauglichen Per-
n gebracht werden kan, zum Kinder zeugen wohl nicht
ch oder fruchtbar sey. Welcher Ursache der Titius, nach-
r wieder aus der Fremde nach Hause kommen, und sich zu
Weibs-Person, Nahmens Lucretia, gefunden, dieselbe auch
e Jahr über für Concubina gebrauchet, und bey solcher Be-
ffenheit seinem besten Vermögen nach, bedienet, aber kein
d gezeuget, biß endlich Lucretia, als Titius sie wohl über 6.
hr in Concubinatu sterili bedienet gehabt, ein Kind gebohren,
d Titium für den Vater aus gegeben, er Titius, sich nicht zum
ater des Kindes verstehen wil, weil zumahl ruchbar, auch ur-
entissima Indicia vorhanden, daß Lucretia mit einem andern,
empronius genannt, zugehalten, und von selbigen geschwän-
gert sey. Ob nun wohl nicht leicht eine von allen Speciebus Her-
niæ, deren doch unterschiedliche gefunden werden, (wenn sie nur
nicht allzugroß, und mit dem Scrotô auch Virgam ipsam affici-
ren,) der Procreationi sobolis per se hinderlich ist, so fället dem-
nach allhier der Zweiffel für, ob Titius bey seinem Zustande
zum Kinder zeugen tüchtig, und für den Vater des von Lucre-
tiâ gebohrnen Kindes zu achten sey? Und werden demnach &c.

Ttt tt Re-

Responsum Facultatis Medicæ Lipsiensis.

ALß uns von euch ein Casus zugeschicket, und über nachfolgende Frage, ob Titius &c. unser wohlgegründetes Judicium begehret worden, so geben wir euch nach collegialisch- und reifflicher Erwegung der Sache, hinwieder zur Antwort, das wenn Titii Zustand, sich dem Berichte nach (NB.) in der That und Wahrheit also verhält, zu vermuthen, daß er zum Kinderzeugen nicht tüchtig, vielweniger dieses Kindes Vater seyn könne, weil 1) die Hernia carnosa oder Sarcocele, damit er von Jugend an behafftet gewesen, tam ratione sui ponderis, qvam ratione duritiei, Ursach ist, daß weder eine vollkommene Membri virilis erectio, noch eine gnugsame Membri immissio & per consequens seminis legitima ejaculatio geschehen kan; 2.) Ist ex tumore supra [illegible] virgam so viel zu nehmen, das nicht allein die Epididymides, sondern auch das Vas pampiniforme vel varicosum mit dergleichen Sarcocele angegriffen, oder wohl gar eine Hernia carnosa cum Bubonocele, aut Enterocele, compliciret sey, und weil 3.) di[illegible] Extremitates Vasorum deferentium, vesiculæ seminales circa [illegible] radicem Penis in corpus glandulosum sich endigen, so wird de[illegible] wegen der erforderte Nachdruck in coitu nothwendig bey Titio [illegible] suffiaminiret, auch 4.) derjenige Saame, so in congressu qvali [illegible] qvali ejaculiret worden verhindert, daß er ad Uteri fundum nich[illegible] gelangen kan, maßen 5.) zu einer natürlichen Empfängnis, nich[illegible]t allein pars recipiens, id est, Uterus, sondern auch in Virô die [illegible] Partes genitales, natürlicher weise müssen disponiret seyn; wie nu[illegible] 6.) eine übernatürliche Länge Virgæ virilis eine Ursache der Unfruchtbarkeit billig geschätzet wird, also auch im Gegentheil de[illegible]sen ungewöhnliche brevitas, es entstehe auch dieselbe vel â malâ conformatione, vel ab aliquô morbô, wie allhier sarcocele: His enim, qvi diuturno testium tumore vexantur, non solùm naturale Testium & partium spermaticarum temperamentum de[illegible]truitur: sed etiam maximè angusta ex compressione illâ va[illegible] *redduntur, ut nec*

mate-

ria femini generando nec Spiritus satis commodus admittit, schreibet gar wohl der Fortunatus Fidelis *Lib. 3. de Relation. S. 2.* de potentiâ generandi *p. 356.* Uber dieses ist auch 7.) Principium Generationis materiale, nehmlich ipsum semen, dem Titio (wie gemeldet,) solcher Beschaffenheit, daß es pter nimiam serositatem & aqvositatem pro prolificô nicht alten sey. Welches alles 8) uns um so viel mehr in unserer inung verstärcket, weil in diesen sechs Jahren, da Titius die cretiam pro Concubinâ gebrauchet, kein Indicium Impræ tionis bey ihr vermercket worden, wenn zumahl 9) die er hnten urgentissima indicia, daß Lucretia mit einem Semonio zugehalten hätte, weiter beygebracht würden. Welches x &c.

§. 21.

Alium adhuc casum de Adulteriô herniosi, Impotentiam mulantis, communicat Michael Bernhardus Valentini *Novel- tr. medico-legal. Cas. IV. p. m. 50. seqq.* in qvô, imprimis in Joannis Caspari Westphali Judiciô medicô & defensione cùm multa lectu digna atqve ad ejusmodi Inspectiones & Relationes utilia & necessaria contineantur, totum illum Casum, qvamvis prolixior sit, huc transscribere liceat. *Adhuc alius Casus.*

SPECIES FACTI.

E Protocollô Lipsiensi de Anno 1689. die 2. Decembr.

SUsanna Loasiz, Schlezensis, refert, se conjugatam qvidem, sed â Maritô desertam, Delitii â Caupone, Petrô Richterô, ingravidatam adstruit: addit hunc sibi urticas porrexisse, jubendo, ut iis membrum ejus virile cederet, se autem id non fecisse, utut per octiduum ab eô ita vexata fuerit. Illum postmodum violenter eandem compressisse, seqve Feriâ II. Paschatos peperisse &c. Caupo modò nominatus non qvidem inficias

cias it, ſeſe carnaliter illi miſcuiſſe, nil qvicqvam tamen de Semine ſuô in Uterum ejus deveniſſe, & cùm increbeſceret, eundem Herniâ inſigni laborare, Conjux ejus de eô examinata, illud confirmat, addendô tamen Herniam cohabitationem maritalem non impedire.

Sententia Dnn. Scabinorum Lipſienſium.

Petrum Richterum ob crimen commiſſum in exilium perpetuum mittendum eſſe, niſi torturâ prætenſionem confirmare mallet. Menſ. Auguſt. An. 1690.

Atteſtatum Herniotomi.

Die 11. Aug. An. 1690. Peter Richter me convenit & affectum corporis ſui inſpiciendum obtulit, ubi reperi, qvòd in dextrô latere inſigni & periculoſâ herniâ inteſtinali laboret, incurabili qvidem, cùm in ſiniſtrô latere ante 32. annos Herniotomiam ſuſtinuerit, ſub qvâ in teſticulô ſiniſtrô vaſa ſeminalia prorſus ſunt ablata, ita ut Hernia hæc eam ob cauſam indies deterior reddatur, & de latere dextrô in ſiniſtrum tendat, verendumqve ſit, ne Inteſtina tandem ad unum omnia in ſcrotum dilabantur, ſicqve brevi neqve locô ſe movere, neqve laboribus ſuis vacare poſſit. Affectus hic etiam plurima incommoda involvit & infert, febrim ſcilicet, ſpaſmum, Cephalalgiam, articulorum dolores & debilitates, tandemqve vires prorſus dejicit; qvemadmodum jamdum ſpaſmo & doloribus articulorum, ut & virium dejectioni obnoxius eſt, qvæ indies augmentum capient: qvarum circumſtantiarum intuitu conjicio & exiſtimo, eundem per aliqvot annos abhinc ad Venerem prorſus ineptum fuiſſe, ſiqvidem ſemen cum urinâ inſtar aqvæ profluit, qvod ob prolapſum inteſtinorum accidit & qvaſi exprimitur: inde & conſtanter aſſerere valeo, eundem miſerum & calamitoſum virum eſſe, breviqve, ut apparet, longè miſeriorem futurum; qvæ omnia cum Veritatis fundamentô & conſcientiâ intemeratâ atteſtor.

Caſimirus Eyſener. Lithot.

Reſpon-

Responsum Facultatis Juridicæ Jenensis.

P.

ransmissis nobis Actis Inquisitionalibus contra Petrum Richerum ventilatis unà cum aliis, defensionem ejus concernenti-, & desideratâ sententiâ nostrâ juri consentaneum esse dicis: quòd allegatus Inquisitus, in novis suis scriptis defensionas, nihil, quod ipsi patrocinetur, deduxerit: quapropter sententiæ jam ante latæ inhærendum, idque de Jure. Mens. Octobr.

Inspectio & Judicium Medici.

Quandoquidem me in fine nominatum Medicum Petrus ichter, Caupo hujus loci, requisiverit, ut non tantùm eundem in genitalibus inspicerem, sed & Acta Inquisitionalia contra se hactenus instituta perlustrarem, & quæ ad defensionem ejus aliquid contribuere possint, observarem, omniaque in formâ attestati fide digni deducerem; hinc nuper die 29. Novemb. hoc in locô Judicii, illud autem die 30. Novembris cum Chirurgô juratô, effectui dedi, & sub inspectione observavi 1) unicum tantùm & quidem dextrum testiculum, quoniam sinister, juxta inquisiti relationem, ante 32. annos ab Herniotomô (ex ignorantiâ ejus,) extractus fuerit: 2) in dextrô latere scroti Enterocelem completam, dum in dictô scrotô non tantum plura intestina, sed & omentum detinebantur. 3) Scrotum longitudine ¾, latitudine vero ½ Ulnæ, partes adæquans. 4) interiorem processus Peritonæi tunicam, quæ valvulæ loco est, & inter quam vasa spermatica simili ratione ac ureteres vesicæ implantantur, ab intestinis delabentibus probabiliter dilaceratam: externam verò prorsus distentam. 5) Videtur, quòd Intestina in Scrotum delapsa illic involuta ad minimum, si non prorsus, huic vel illi loco adnata sint, quoniam, juxta Inquisiti relationem, ultra annum, & quod excurrit, sine repositione in scrotô permanserunt, & tanquam immobilia conspecta fuerunt, nulla ratione in

in abdomen retrudenda, cùm ob insignes dolores, qvos inqvisitus ejulatu & clamore affirmabat, ab ulteriori reponendi conatu abstinendum fuerit.

Jam licet de nihilô non sit, & qvotidiana experientia testetur, qvod neqve monorchides, neqve herniosi, per se & suâ naturâ ad matrimonium & generationem inepti sint, qvoniam partim defectu unius testiculi materia spermatica & spiritûs animales per arteriam spermaticam & nervos eò copiosiùs ad alterum testiculum deferuntur; partim hernia reponi & sine testiculi exscisione secari & curari potest, alioqvin etiam in & per se genituræ in testiculis elaborationem, in epididymidibus perfectionem, multò minùs ejus extravasationem in vesiculas seminales impedire non valet. Attamen existimo, qvòd in Inqvisitô utraqve modò dicta vitia collectivè sumpta, nunc generandi impedimentum, qvale qvid Zacchias *Qvæst. med. legal. Lib. 9. Tit. 3. Qv. 6. §. 11.* de qvacunqve herniarum specie (certô modô) statuit omninò causari possint; dum 1) in Inqvisitô intestina delapsa scrotum in omnem dimensionem insigniter extendunt. 2) propter complicationum & cum scrotô, utut conjecturalem, coalescentiam è scrotô in abdomen reduci neqveunt, & jamdum ultra annum, & qvod excurrit, continuò in Scrotô jacuerunt, adeò, ut testantibus Actis *fol. 21.* ante annos aliqvot pessimè se habuerit, & si vel minimô motu se exercuerit, intestina in sinum prolapsa fuerint, unde sæpe summis torminibus excruciatus fuit, priusqvam Intestina in abdomen reduci potuerint: Qvò cumprimis inqvisiti negotia & labores fabriles plurimum contribuerunt; unde 3) per intestina delapsa Arteria & Vena spermatica, tam præparantes, qvàm deferentes, musculus cremaster, imò ipse testiculus, continuò compressa & ita 4) motus sangvinis & spirituum animalium ad testes & musculos penis non parùm debilitatus, sicqve partim ipsiûs Penis erectio notabiliter impedita fuerunt. Unde 5) porrò elucescit, qvòd propter spiri-

um ad genitalia insufficientem irradiationem minor aut iò nullus Veneris stimulus, nisi Inqvisitus ab Objectô ve- irritetur, naturaliter adesse possit, parum etiam aut ni- enituræ fœcundæ excretum sit, qvæ insimul probantur (α) inqvisitus *juxta fol. Act. 63.* intra biennium Uxori cohabitaverit. (β) intra qvinqve annos (*fol. 67.*) nullos li- s obtinuerit, cùm tamen uxor, juxta relationem, tantùm sit annorum, sana insimul & incolumis & ad liberorum creationem apta nata. (γ) Prostibulô (*f. 2. & 74.*) Urti- porrexerit, qvibus membrum ejus virile cædere & irritare ebat; qvod remedium in se genituram minus copiosam mi- sqve turgescentem ac spirituosam, & inde deficientem sti- ulum venereum membrumqve flaccidum in Inqvisitô præsup- onit, qvoniam ob plura delapsa & immobilia Intestina par- n arteriæ & venæ spermaticæ, partim nervi ad Penem ejus- ve musculos tendentes, compressa & ita genituræ turgescentia copia, orta exinde irritatio & determinatus spirituum anima- um ad genitalia motus notabiliter impedita fuerunt. Conf. Ettmüllerus *in Prax. Lib. 3. cap. 3.* Qvemadmodum & Fonta- nus *Consil. 2.* de Nobili qvodam refert, qvòd in illô, ab eqvita- tione nimiâ, Penis erectio, ob vias ejus & meatûs compressos impedita fuerit; qvale exemplum etiam de lapsu in dorsum Hildanus *Cent. 6. Obs. 59.* observavit. Imò & in Capitis per- cussione & vulneribus, propter cerebri & testiculorum, ratio- ne nervorum affectorum, ingentem Consensum Conf. Bohn. *Circul. anat. physiol. Progym. 1. p. 10.* idem sæpius contingere so- let. vid. Hild. *l. a. & Misc. Academ. N. C. Dec. I. An. 2. Obs. 194. p.* 177. In his Casibus ergo urticatio remedium sanè non ineptum & incongruum est, siqvidem illâ ipsâ sensus tactûs sensibiliùs affi- citur, & spirituum animalium uberior ad genitalia radius, sangvi- nisqve copiosior affluxus excitatur: prout Paullini in Observ. suis *Anno V. Dec. II. Misc. Acad. N. C. annexis Obs. 90. p. 57.* de Hor- tulanô

tulanô qvodam veteranô refert, qvòd ſemper ante exercitia venerea membrum & teſtes viridi urticæ faſce fricaverit & cæciderit, ſicqve rem ſuam animoſè & feliciter egerit. De ſimili uſu flagrorum ad rem veneream Johannes Meibomius, Profeſſor Helmſtadienſis, Tractatum conſcripſit, qvem Bartholinus Obſervationibus ſuis illuſtrat: ubi inter alia notatur, qvòd qvidam Amaſiæ nunqvam ſatisfacere potuerit, niſi priùs ab hac virgis cæderetur, unde poſtmodum ita cæſus egregiè officiô præſtandô functus fuerit, conf. Ettmüll. *l. a. & Colleg. therap. Sect. 3.* ubi de Urticatione. It. Cælius *l. 11. cap. 15. Antiqv. Lect.* (δ) Effluxus liqvoris genitalis, de qvô Inqviſitus interdum conqveritur. Eqvidem Herniotomus, Caſimir Eiſener *fol. Act. 101.* ultra captum de eô judicare voluit, ac ſi ſemen per delapſum Inteſtinorum exprimeretur, & cum Urinâ aqvæ inſtar effluerct: aſt, alias abſurditates & contradictiones ut taceamus, Inqviſitum hiſce plùs gravavit, qvàm defendit, ſiqvidem genituræ potiùs abundantia & nervoſus ſæpiusqve repetitus coitus potiùs, qvam incapacitas aliqva ad Venerem præſumi poſſet. Verùm cuicunqve ex Anatomicis conſtiterit, qvòd genitura in teſtibus elaborata non tam immediatè, inſtar aqvæ, per meatum urinarium effluat, qvàm in epididymides, pro meliore perfectione & imprægnatione cum Spiritibus animalibus effundatur, ex hiſce in Vas deferens, hincqve tandem ad veſiculas deducatur illicqve reſervetur, donec exercitiô coitûs ejaculetur, ex illa parte ignorantiam Anatomiæ facilè perſpiciet, & probabilius eſſe ducet, Inteſtina delapſa comprimendo arteriam ſpermaticam, teſticulum & vas deferens genituræ tam elaborationem, qvàm extravaſationem potiùs impedire. Dictus vero liqvor genitalis, qvi ex meatu urinariô Inqviſiti interdum aqvæ inſtar fluere dicitur, non eſt ſemen aliqvod, ſed certus liqvor, ſeroſus & unctuoſus, in proſtatis glandoſis, circa radicem penis ſitis, elaboratus, qvi tempore coitûs per copioſos ductûs in Urethram ſimul exprimitur

evacuatur, ubi geniturain involvit, ipsiqve pro vehiculô
it, ut hæc meliùs & promptiùs per Penem ejaculari posſit.
iam igitur, ut ex deductis elucescit, penes Inqvisitum ge-
e elaboratio, vel ad minimum perfectio impeditur, fieri
otest, qvin deficiente coitu liqvor hic genitalis in prostatis
lulosis magis magisqve coacervatus necessario instar aqvæ è
u urinariô efflueret. Et ita longè plures dubitandi, qvam
endi rationes, an Inqvisitus prostibulum in Actis expressum,
s illis adulterii stuprive actibus impraegnare potuerit? in
mptu sunt: siqvidem liqvor hicce genitalis, qvi in Inqvisitô
æ instar fluit, idem ille liqvor est, qvi adhuc in Castratis ge-
atur, unde & hi coire & aliqvalem voluptatem percipere
ssunt. Conf. Zacch. *Quæst. Medico-legal. Lib. 3. Tit. 1. Qv. 2.
12. p. 267. & Qv. 5. §. 29. p. 275.* Ammann. *in Irenic.* [illegible] *46.* Ett-
üller. *Fundam. Medico-physiolog. cap. 23. p. 151.* Rivinus *in Differ-
it. de spririt. Homin. vital. cap. 3. §. 9.* Delphini *Conjug. Evnuch.
. 2. 13. 28. 29. 87. 90. 104.* &c. Qvapropter è fundamentis Physio-
ogicis, ut & Anatomico-Chirurgicis consentaneum esse duco,
qvod supradictus Inqvisitus probabiliter, ratione herniæ confir-
matæ & unici testiculi, collectivè sumptorum, rebus sic stanti-
bus & qvamdiu intestina in Scrotô permanserint (siqvidem ne-
qve per Sectionem, & qvidem absqve testiculi exemtione, nec
per aliud remedium ipsi succurri posse statuimus) si non ad
omnimodam cohabitationem conjugalem, ad generationem
tamen ineptus, sit attestante Subscriptione nostrâ & Sigillorum
appressione. Sign. Delitii die 1. Decembr. 1690.

D. Joh. Caspar Westphalus, Phys.
Herman Flöner, Chir. jur.

Responsum Facultatis Juridicæ Hallensis.

P. P.

Inqvisitum Petrum Richterum ad Juramentum purgationis neuti-

neutiqvam admittendum, ſed eundem pœnâ in ſuperiori ſententiâ dictatâ affligendum eſſe.

Nota. Re ad Sereniſſimum delatâ emigratio in mulctam mutata fuit, poſtqvam juſſu Serenitatis ſuæ alterum, qvod ſeqvitur, Atteſtatum Medici obtentum fuit.

Atteſtatum Medici II.

Prævió Mandatô Clementiſſimô Principali Saxonicô die 14. Decembr. 1691. datô, vi hujus atteſtor, qvod Petrum Richterum, Cauponem & Fabrum ferrarium hujus loci, nunqvam eqvidem ſub curâ meâ habuerim, attamen genitalia ejus, ad deſiderium ipſius, unà cum Chirurgô juratô, Dn. Hermannô Flönerô, Menſe Novembri 1690. inſpectioni oculari ſubjecerim & in illis periculoſam Enterocelen, ut & unicum tantum teſticulum in Scrotô invenerim, cui Inteſtina prolapſa & ſibi invicem prorſus circumvoluta, ut videbatur, adnata qvadantenus & annexa erant, ita qvidem, ut non obſtante inſigni, qvem adhibebamus, labore, in abdomen reponi non potuerint, prout in Atteſtatô Inſpectionis die 1. Decembr. 1690. ad Acta inqviſitionalia relatô fuſiùs recenſui; in qvô ſufficienter, ut ſpero, ſimul deduxi, qvòd ſupradictus Richterus, utcunqve in congreſſu, cum proſtibulô in Actis nominatô perpetratô aliqvid immiſerit, hoc tamen, tanqvam aqvoſum prorſus, genitura vera ſpirituoſa & fœcunda non fuerit, ſed probabiliter tantùm ejus vehiculum, ſcilicet liqvor proſtatarum (qvalem Evnuchi in congreſſu etiam ejaculantur) adeoqve pro infantis qvæſtionis Patre habendus non ſit. Herniam ſupradictam qvod attinet, accuratâ hîc curâ & Diætâ opus eſt, qvoniam ſub hac cumprimis ætate Senili, bina inde pericula imminent. Aut enim per Inteſtinorum refrigerationem, alvum adſtrictam, iram, timorem, Diætam peccantem, cibos acidos, adſtringentes flatusqve generantes potûs minùs laudabiles, &c. 1) Morbus Iliacus ſeu Miſerere

rere

.ei, aut 2) inflammatio & gangræna inteſtinorum: ab 'e autem mors pertimeſcenda: Econtra autem ad repo- .m Inteſtinorum & conſolidationem Peritonæi rupti nulla upereſt, ſed omnia ſectione (qvæ adhuc ſpem qvandam vit) tentanda eſſent, qvæ tamen in Corpore hôc ſenili ulô non caret, & in hisce regionibus ejusmodi Chirurgus, dnata inteſtina accuratè, ſine metu inflammationis & læ- s à Scrotô ſeparare poſſit, rara avis eſt, adeoqve Operatio chirurgica à qvolibet adeò tutò ſuſcipi neqvit. De ceterô 'us Richter, cùm neqve inteſtina delapſa reſtitui, neqve liga- atum aliqvod applicari poſſint, ad labores ſuos ferrarios in- us eſt. Uberioris atteſtationis ergo hæc ſubſcripſi & ſolitô illô confirmavi. Dab. Delitii die 23. Febr. 1692.

D. Joh. Caſpar Weſtphal. Phyſ. ord.

Deniqve ratione Herniarum in Forô medico-legali alia ad- uc occurrit

QVÆSTIO IV.

An hernioſi torqveri poſſint, ſive ān Torturæ ſint ſubjiciendi?

§. 1.

Circa hanc Qvæſtionem ante omnia notandum, non ubivis locorum eadem tormentorum genera in uſu eſſe, ſed ſecundum omnes ferè civitates aut regiones differre. Scribit enim Paulus Zacchias *Qvæſtion. med. legal. Lib. 6. Tit. 2. Qvæſt. 1. §. 11. fol. m. 520.* Tormenta, qvæ modò in uſu ſunt, qvatuor tantùm eſſe, teſtantur recentiores, nempe Tormentum funis vel chordæ, tormentum Vigiliæ, taxillorum & ſibillorum, omnium tamen uſitatiſſimum & freqventiſſimum eſſe Tormentum funis, Doctores unaminiter fatentur. Et ſecundum eundem Autorem *l. 4. §. 15.* Chordæ tormentum hoc modô infligitur: Reo denu- *Tormentorum genera.* *Chordæ.*

denudato brachia retrò in dorsum contorqventur: invicemqve superpositâ tenui sed coriaceô vinculô digitum latitudine non æqvante, qvod Itali vocant la stringa, arctissimè supra carpum seu brachiale obligantur: dehinc crassiori vinculô similiter coriaceô, sed tereti iterum super primum vinciuntur, atqve per hoc funi ex altâ trochleâ pendenti reus alligatur, tum per trochleæ curriculum sursum trahitur, & pendulus eô modô ad Judicis libitum relinqvitur. Aliqvando reô usqve ad trochleam sublatô, funis relaxatur reusqve suô pondere labi deorsum permittitur, ita ut suspensus â terra remaneat, qvod interdum repetitur bis aut ter; aliqvando est simplex suspensio, neqve repetiti ictus. Multa Judices machinantur ad majorem cruciatum reis inferendum, ut funis qvassationes, pondera rei pedibus appensa, compedes, urcei aqvâ pleni, baculus divaricandis ac distrahendis pedibus inditus, & alia hujuscemodi, sed præ omnibus, superioribus temporibus in usu erat aqva frigida, in dorsum projecta &c. Et juxta verba Fortunati Fidelis *de Relation. Medic. Lib. 2. Sect. 3. cap. 1. p. m. 226.* Chordæ tormentum est, cùm â tergô contortis brachiis ligatisqve extremis manibus sursum homo longô trahitur fune: atqve inde suô ipsius lapsus pondere, magnâ vi deorsum decidit: cùm antea tamen aliqvandiu non procul â terrâ suspensus pependerit. Interea autem humeri pectorisqve musculis violenter attractis distortisqve acerrimi perferuntur dolores. Et *p. 225.* idem scribit: freqventissimum est nostris temporibus cruciatûs genus, qvam chordam appellant, in qvô tam molestô dolore homines torqventur, ut etiam â pertinacissimis animis veritatem extorqvere Judex possit: cùm interim non adeò multum corpori nocumentum relinqvatur. Idem *p. 227.* ita pergit: hujus tormenti duæ sunt partes, altera, cùm parùm â terrâ sublatus pendet homo duntaxat; altera verò, cùm jam præceps fertur, ac deorsum latus concutitur conqvassaturqve. Illam ego simplicem suspen-

:m. vocabo, hanc verò concussionem, aut, ut multis ideo, conqvassationem. Et qvanqvam unicum rementi genus, in simplici tamen suspensione plus omniiæ est, minus doloris: cum in ipsâ concussione pluri- oris, nec parum molestiæ persentiatur. &c. De reliqvis 'orturæ speciebus, scilicet vigiliis, taxillis & sibillis, vid. Paul. Zacch. *l. 4. n. 19. sqq. fol. 521. sq.*

§. 2.

ıic verò apud Italos freqventiori & usitatiori Torturæ, Chordæ scilicet seu funi, non omnes rei indifferenter possunt, sed varia, tam ratione ætatis & sexûs, qvàm morborum, occurrunt impedimenta; qvorum intuitu a torturæ gravissimô genere liberantur; His interalios mor- à Paulô Zacchiâ *l. 4. Qv. 4. §. 8. seq. fol. 530.* recensitos, es annumerantur Herniarum species, nisi subligaculis, alie ingeniis imminenti periculo occurratur. Licet, cùm ɲia sive ruptura est intestinalis & magna, secundum dictum torem, tutum non sit his remediis fidere. Qvam sententn eqvidem de herniis majoribus, non autem de minoribus, vet Fortunatus Fidelis *l. 4. cap. 7. p. 240.* Herniosi, inqviens, ;errimè hoc tormentum ferunt, sive scrotum, sive ingven, ve ipse plurimùm intumuerit umbilicus: tam magnô enim npetu in illâ concussione intestina deorsum præcipitant, ut vel ıoc unô immensum Ramicem etiam integris repentè excitare aliqvando possit. Verum si exiguus qvispiam in his locis tumor aliqvando offerretur, & qvi modicè laxatis obicibus fiat, aut etiam aqvosus iste sit tumor, qvem Hydrocelen vocant: ea mihi sententia est, ut simplicem suspensionem nullô incommodô tolerare possint, ac concusfionem qvoqve; siqvidem aptis qvibusdam fasciis, 'ac vocatis brachialibus bene hominem muniās. Nam hac etiam ratione multos scio, qvi cùm non eximguam Enterocelem paterentur, simplicem tamen suspensionem inno-

Chorda herniosi non subjiciendi.

innocuè pertulerunt. Atqve eadem qvoqve est ratio in Umbilici eminentiâ: qvæsi exiguait, utramqve tormenti partem admittit: sin magna, â solâ excusat concussione. Ad qvod tamen respondet Paulus Zacchias *l. a. f. 530. seq.* licet Fortunatus admiserit ad suspensionem & concussionem alios etiam herniosos, habitâ cautelâ prædictâ, tamen neqve magnos tumores illos pati, neqve multùm adapertos esse voluit. Et adverte, qvòd nullus herniosus debet ictibus torqveri, licet ille ad concussionem hos admittat, qvæ videtur apud ipsum ictum significare, non qvassationem; nam, ut patet, qvassatio differt ab ictu, qvam differentiam non videtur Fortunatus cognovisse.

§. 3.

Tortura genera in foro Saxonico.

Hæc qvidem de Italorum Torturæ gradu, ob Hernias periculosô, ex allegatis binis Autoribus, Fortunatô Fideli & Paulô Zacchiâ, qvorum hic Romanus, ille Florentinus fuit, adducta sufficiant, cùm eorum sententia, licet sæpissimè citetur, ad nostræ Saxoniæ gradûs & genera torturæ absolutè applicari non possit; hinc potiùs de Torturis in Forô Saxonicô consvetis sollicitì ex Gottfridi Svevii *Synops. Rer. criminal. Carpzov. Part. 3. Qv. 117. §. 60. seq. p. m. 361.* earum tres gradus esse dicimus: qvorum primus & infimus est, qvando adhibitis funiculis junctura manuum arctissimè usqve ad ossa constringuntur. Secundus & medius, qvando reus scalæ subjicitur & violentâ expansione seu extensione omnium membrorum, articuli distingvuntur atqve dilacerantur, Wenn Inqvisit auf die Leiter gezogen und gespannet, oder gefoltert wird. Tertius & summus gradus Torturæ est, qvando Carnifices ultra expansionem in scalâ jam peractam, severioribus tormentis utuntur, candentibus luminibus vel sulphure & igne corpori injectô Cutem adurunt, aut extremas digitorum partes, immissis infra Ungves pineis cuneolis, iisqve postmodum accensis, adustione lædunt; ad qvem tamen modum Torturæ non devenitur, nisi in criminibus

bus nefandis, ſortilegii vel alterius, & qvidem ex Indiciis urgentibus ac certiſſimis.

§. 4.

Sicuti autem ſecundum Forum Romanum â vigiliarum, taxillorum & ſibillorum torturâ hernioſis, ut hernioſis, nihil planè, bene tamen â primô torturæ gradu, chordâ ſcilicet, ſeu ſuſpenſione, ictu, concuſſione & conqvaſſatione majus malum metuendum eſt, ob qvam rem etiam allegati & alii Autores tales reos ab hoc tantùm tormenti genere, vel in totum vel in partem immunes reddere allaborârunt; ita etiam ſecundum Forum Saxonicum neqve â primô & infimô torturæ gradu, â funiculis ſcilicet manuum juncturis arctiſſimè conſtrictis, neqve â tertiô & ſummô gradu, igne ſcilicet vel ſulphure, ſed tantummodò â ſecundô ſeu mediô gradu, ſcalâ ſcilicet & corporis omniumqve partium violentâ extenſione hernioſis periculum aliqvod imminere poteſt; qvâ de re qvoqve nobis de hoc tantùm paucis agendum erit. *cuinam hernioſi ſubjiciendi.*

§. 5.

Ante omnia, qvæ in Qvæſtione antecedente, de hernioſorum impotentiâ, circa varias herniarum ſpecies, tam ratione loci, qvàm magnitudinis, & ratione cauſæ materialis adduximus, huc repetenda ſunt, hac tamen differentiâ, ut in illâ qvæſtione, nimirum de matrimoniô, de herniis tantummodò ſcrotalibus ſolliciti fuerimus, in hac verò, de torturâ, reliqvæ etiam herniæ conſiderandæ veniant, cùm non modô viri, ſed fœminæ qvoqve, herniis umbilicalibus laborantes, qvandoqve ſcalæ torturam mereantur. *in utroq; ſexu.*

§. 6.

Ad ipſam proinde Qvæſtionem, an Hernioſi Scalæ ſint ſubjiciendi? non dubito, autoritate Pauli Zacchiæ, (qvi *l. 4. Qvæſt. 4. §. 9. fol. m. 530.* omnes herniarum ſpecies morbis â chordæ ſeu funis torturâ liberantibus annumerat) in genere nonnullos *an ſcalæ?*

nullos negativè reſponſuros eſſe, & qvidem ex eâ ratione, qvia Chorda â ſcalâ parùm differre videtur. Qvodſi tamen utrumqve, Cochleæ ſcilicet & Scalæ, genus torturæ conſideremus, in Scalâ, conſvetô apud nos torturæ gradu, nullam ictus, concuſſionis aut conqvaſſationis, qvæ herniofis â chordâ noxam inferre poſſunt, ſed ſolius extenſionis, mentionem fieri videmus; Cumqve talis extenſio non unô impetu, ſed ſucceſſivè & lentô gradu inſtitui ſoleat, minus adhuc periculum à ſcalâ metuendum erit, & qvidem in Herniis minoribus, qvippe in qvibus nulla vel raro vera Peritonæi ruptura, ſed tantummodo laxatio ſeu dilatatio accidere ſolet. Qvamvis enim Veteres omnes hernias, etiam minimas, â dilaceratione ſeu rupturâ Peritonæi derivarent, adeoqve ipſis rupturarum, & Germanicè **derer Brüche**, nomen imponerent; ſæpius tamen ſolummodò extenſiones ſeu laxationes, qvàm veras rupturas, in Herniis deprehendi, recentiores Autores per experientiam confirmant. Et licet nonnulli interiorem Peritonæi tunicam in Herniis rumpi concedant, exteriorem tamen, tanqvam ſummè dilatabilem raro diſrumpi, ſed internâ diſruptâ ab illabentibus inteſtinis & Omentô magè dilatari ſcribunt, vid. Thom. Bartholin. *Anat. reform. Lib. 1. cap. 7. p. m. 60.* Mich. Bernh. Valentin. *Polychreſt. Exotic. Diſp. 6. cap. 2. p. m. 80.* Porro Peritonæum non facilè diſrumpi confirmat etiam Paulus Barbette *Chirurg. Lib. 1. cap. 7. p. m. 26.* Animadverſione, inqviens, non indignum videtur, Peritonæum rariſſimè diſrumpi. *In apertis diſſectisqve* Cadaveribus aliqvoties expertus ſum & demonſtravi, umbilicum cum ſubſeqventibus Inteſtinis inſtar capitis virilis protuberâſſe, adeò ut muſculi ventris recti ac latera impellerentur, & â ſe invicem ſepararentur: attamen Peritonæum erat expanſum, ſed nusqvam diſruptum. Talem Peritonæi extenſionem ſeu laxationem probat etiam Obſervatio Veſalii, qvi *Anatom. Lib. 5. cap. 4. fol. m. 380.* intra ejusdem vaginam ſeu teſtis tunicam

tun

cam Omentum ita auctum vidit, ut qvatuor aut qvinque librarum pondus æqvaret. Extraordinariam etiam Peritonæi expansionem experiuntur hydropici & fœminæ gravidæ, qvalem historiam admirandam ad Gvilhelmum Fabricium perscripsit Michael Dœringius in Epistolâ de Herniâ uterinâ. Vietoris scilicet uxor, cùm maritum in incurvandâ perticâ, ex qvâ vinculum vasis parandum erat, juvaret, fortè ab eôdem reciprocante ad sinistrum ingven percussa est, ruptumqve seu laxatum potius est Peritonæum. Paulò post enim tumor ad sinistrum ingven oboritur, qvi brevi tempore tantum incrementum sumpsit, ut nullô modô intra abdomen recondi posset. Uterus interea conceptu gravidus ita indies auctô fœtu dilatatus, simulqve cum eô cutis Ingvinis sinistri, qva Uterus prolapsus erat, extensa est, ut uterô & cute conclusus fœtus instar sacci ferè aut cucurbitæ oblongæ majoris modô propenderet, motusqve infantis tandem & tactu & visu perciperetur. Tandem tempore partûs pro extractione fœtûs a Chirurgô secta est cutis & Peritonæum, qvod cuti integrum adhuc suberat, & in sectione â Cute manifestè distingvi poterat. vid. Gvilhelm. Fabric. Hild. *Oper. fol. m. 894. & 899.* ubi Fabricius in hôc casu Peritonæum non disruptum sed dilatatum tantummodo fuisse multis rationibus monstrat, idqve de aliis etiam Herniis confirmat.

§. 7.

Si proinde Peritonæum ab aliis causis in tantam amplitudinem absqve rupturâ expandi potest, non video, cur in herniis parvis &, ut ita dicam, adhuc incipientibus, a lentâ & successivâ hernioſi in scalâ extensione tantum periculum sit expectandum, si cumprimis taliter hernioſi, præservationis gratiâ, Idoneis Emplastris & subligaculis in antecessum muniantur. Qvam sententiam etiam de simplici suspensione in chordâ, qvæ â scalâ nostrâ non adeò multum differt, secundum superiùs allegata fovet Fortunatus Fidelis *de Relation. Medic. Lib. 2. cap. 7.* *in Herniis parvis.*

Xxx xx p. m.

p.m.240.sq. ubi multos non exiguam Enterocelen passos suspensionem innocuè pertulisse refert; item umbilici eminentiam exiguam utramqve tormenti partem, suspensionem scilicet & concussionem, admittere, & magnam à solâ concussione excusare addit.

§. 8.

An in herniis magnis?

Econtra verò, ubi Herniæ tam umbilicales, qvàm ingvinales & scrotales, vel etiam vagæ mihi dictæ, id est, hinc inde, supra vel infra umbilicum, vel circa ejusdem latera ortæ majores vel maximæ fuerunt, tunc meâ qvidem sententiâ scalæ tortura locum non habebit, qvia in tali casu nullum datur infallibile indicium, an & qvomodo? an per longitudinem, an per transversum Peritonæum perforatum seu disruptum sit? cùm utraqve disruptio periculosa, longè tamen transversa præ longitudinali à scalâ sit metuendâ. Qvamvis etiam in nimis magnis Herniis Peritonæum minimè disruptum esset, nihilominus tamen ipsa ingens moles, qvam nonnulli herniosi modò in umbilicô, modò in scrotô, gestare tenentur, ita ut vix stare vel incedere possint, eosdem ad hoc torturæ genus impares atqve commiseratione dignos reddit. Ejusmodi Herniarum maximarum & monstrosarum exempla jam supra in Qvæstione antecedente, & qvidem umbilicalium ex Felice Platerô, Gvilhelmô Fabriciô, Corneliô Stalpart van der Wiel, & Marco Aurelio Severino, &c. Scrotalium ex Job van Meekren, Felice Platerô, Thomâ Bartholinô & propriâ Observatione recensui. Insuper meminit Georgius Wolffgangus Wedelius *M.N.C. Dec.II. An.2. App. p.453.* item *Exercit. med. philolog. Dec. I. Exercit. I. de Mort. Jud. p.m.5.* Herniæ adeò grandis, ut ille herniosus præ mole Intestinorum effusorum per plures annos extra domum prodire non potuerit.

§. 9.

§. 9.

Restant adhuc de Herniis spuriis, uti ita dicam, nempe de Herniâ aqvosâ, ventosâ & carnosâ, seu Hydrocele, physocele & Sarcole, pauca addenda, qvarum occasione nonnunqvam rei a scalæ torturâ liberari satagunt; Negandum etiam non est, qvod, etsi in dictis Herniarum speciebus nulla adsit Peritonæi ruptura, per qvam Intestina & aliæ partes in scrotum prolabi possint, tales tamen herniæ seu tumoreres sæpe in nimis magnam molem excrescant magnumqve pondus acqvirant, qvale exemplum recenset Gvilhelmus Fabricius, Hildanus, *Centur. 4. Observ. 64. fol. m. 337.* de Juvene qvodam Generosô, qvi cùm amasiam suam amplecteretur atqve cum ipsâ in actu venereô esset, & jam semen ejaculare vellet, â qvodam cubiculum ingrediente in actu deturbatus fuit, ut semen retrocesserit, retentumqve fuerit, qvapropter dolor in ingvine exortus est, & testiculi intumuerunt. Successu temporis circa dextrum testiculam tumor remansit, atqve in ingentem Herniam carnosam excrevit, demum in consilium adhibitus Fabricius non solùm carnem circa dextrum testiculum concretam, verùm etiam Scrotum serosis humoribus ita extensum reperit, ut magnitudinem capitis infantis ferè adæqvaret. Ibidem etiam mentionem facit viri cujusdam nobilis, qvi per aliqvot annos laboravit Herniâ carnosâ ex dextrâ parte, cui tandem qvoqve Hydrocele accessit, ita ut scrotum in illam magnitudinem extenderetur. Et *Observat. 65. f. 338.* alia bina exempla Herniæ aqvosæ, in qva simul carnosa qvædam substantia Vasis spermaticis adnata recepta fuit, recenset. Cum itaqve in talibus Herniis nothis non modo excrescentia carnea in maximam sæpe molem augeatur, sed etiam scrotum a serô, qvandoqve simul extravasatô, adhuc magis expandatur; facillimè etiam in herniosô, in scalâ extensô, ab

An in Herniâ aqvosâ, ventosâ &c.

ejusmodi magni tumoris vel Herniæ pondere, Peritonæum disrumpi, vel etiam per dilacerationem aliqvot Vasorum lymphaticorum major seri qvantitas in scrotum defluere, sicqve Hernia adhuc augeri poterit. Qvæ tamen accidentia neqve ab Herniâ aqvosâ, vel carnosâ, multò minùs ventosâ, si adhuc parvæ fuerint, expectanda sunt; hinc etiam Fortunatus Fidelis *l. 4.* herniosos, hydrocele laborantes, suspensionem in chordâ ac concussionem, si aptis fasciis muniantur, nullô incommodô tolerare posse arbitratur. Qvod etiam de Scalâ confirmat seqvens exemplum: Scilicet A. 1701. Qvinta Essentia omnium neqvissimorum, nomine Illmert, cujus jam suprà mentionem fecimus, ob Herniam, qvâ laborare dicebat, â Torturâ immunem sese firmiter credebat atqve sperabat. Cùm autem post ipsius inspectionem ego Physicus reqvisitus cum Chirurgô in Relatione de ipsius statu morbosô ipsum Herniâ eqvidem sic dictâ, non autem intestinali seu Enterocele aut omentali, seu Epiplocele, sed carnosâ seu Sarcocele, in dextrô testiculô, ad Ovi anserini vel pugni majoris magnitudinem, absqve tamen ullâ Peritonæi vel ejusdem processûs rupturâ laborare attestarer, simul tamen, exinde nihil timendum fore judicarem; tunc statim dicto Illmert Scalæ tortura dictabatur, qvam postea etiam absqve ullô periculô aut damnô, imo absqve ullius doloris, circa locum affectum, mentione, durante torturâ, ut & sine delictorum confessione, & qvidem reiteratâ vice sustinebat. Neqvissimus hic homo post aliqvot annos ob aliud perpetratum facinus denuò torturæ subjectus omnia scelera secundum omnes circumstantias revelabat, iterumqve negabat; nullius tamen sub torturâ doloris circa Herniam faciens mentionem.

An herniosi ob refrigerationem liberandi?

§. 10.

Deniqve ob alias adhuc rationes, imprimis ob solam Intestinorum refrigerationem Herniosos â Scalæ & omni tortura libe-

liberare nonnulli ſtudent; qvalem Defenſionem in ſe ſuſcepit Johannes Caſpar Weſtphalus, cujus verba ex Michaelis Bernhardi Valentini *Novell. medic. legal. Caſ. 4. p. m. 56. ſq.* hic inſerere liceat. Qvæſtio oritur: an hernioſi torqveri poſſint? Dico, qvod non, conſiderando, ſolâ Inteſtinorum refrigeratione, terrore atqve metu, cumprimis in ſenibus, inflammationem illorum, miſere mei, ipſamqve mortem induci poſſe, conf. Zacchias *Q. Q. medico-legal. Lib. 6. Qv. 2. p. 524. §. 7. & Qv. 4. p. 530.* Eqvidem Carpzovius *in Prax. criminal. P. 3. Qv. 118. §. 49.* è Matthæô Stephano allegat, qvod is, qvi rupturam circa genitalia habet, moderatè torqveri poſſit, ne ruptura incrementum accipiat. Aſt in incrementô rupturæ res non ſubſiſtet, ſed ſola etiam denudatione herniæqve refrigeratione mors in inqviſitô brevi poſſet inſeqvi. Ut taceam, in inqviſitô herniam confirmatam jam actu præſentem eſſe. Herniæ enim â frigore, præſertim ſubitaneô, ſolent fieri lethales: irritata nempe inteſtina dolorem, hinc ſpaſmum & duritiem concipiunt, qvas inſeqvitur Ileos, ſunt verba Ettmülleri *in Prax. Lib. I. cap. 10. p. 154. Ed. Lugd.* cum qvô conf. *Miſcell. Acad. N. C. An. 8. Dec. I. Obſ. 93. p. 154.* Sylvius in Praxi, Barbette *Chir. cap. 7. p. 45. & 76.* Muys *in Praxi chir. rationali,* Velſch. *in Hecatoſt. 2. p. 6.* Thevenin *Tr. de Oper. chir.* Le Qvin *Tr. de Herniis.* Prout ipſimet mihi ante biennium & qvod excurrit exemplum hujus rei in Georgiô Hirſchio, Præfecturæ hujus Principalis ſubditô occurrit, qvi in colicam tantum inclinans, poſt aliqvot â torturâ dies, & qvidem absqve herniâ ob abdominis refrigerationem obiit: in cujus ſectione inteſtina partim inflammata, partim ſphacelata & corrupta ſunt inventa. Qvapropter conſentaneum eſſe duco, qvod inqviſitus probabiliter ratione herniæ ſine vitæ periculô ob frigus modò urgens, neqve denudari, neqve torqveri poſſit. &c.

§. 11.

a refrigeratione varia Symptomata.

Qvantum autem hujus Autoris doctisſimi allegata ex Zacchia attinet, neqve in priori neqve poſteriori locô ulla refrigerationis inteſtinorum, ſed in priori tantummodò terroris & timoris mentio fit; interim tamen, tam in non herniofis, qvàm herniofis â refrigeratione Colicam, Pasſionem Iliacam & ipſam mortem qvandoqve excitari, præter qvotidianam experientiam Autorum Obſervationes teſtantur, v. g. Baroniſſa ab Elſenheim annorum viginti duorum, corporis obeſi & pingvis, cum ſeſe tempore brumali frigidisſimô, undecimô Februarii 1665. denudatô collô rhedô vehendo nimium frigori expoſuiſſet, dolore colicô corripiebatur, juxta Philipp. Jacob Schenfelder. *Hiſtor. 31. p. m. 103. ſq.* Ab intempeſtivô frigidæ potu juvenis ruſticus viginti circiter annorum An. 1[illegible]83. tempore Mesſis fervente Solis æſtu ſitim ſedaturus, dolorem colicum incurrebat, teſte Johanne Jacob Harderô *Apiar. Obſ. 70. p. m. 271.* Idem in Coriariô obſervavit Roſinus Lentilius *Miſcell. med. pract. Tom. I. p. 67.* Herniofus qvidam hibernô tempore 1658. prolapſô inteſtinô ferè totô, magnô impetu, ut reponi non poſſet, miſerè obiit vid. Georg. Hieron. Velſch. *Hecatoſt. II. Obſ. 7. p. m. 6.* ubi eô ipſô annô eodem mortis genere qvoqve fœminam bubonocele immenſùm auctâ extinctam eſſe addit. Mulier triginta octo annorum duobus tumoribus, magnitudine utrinqve ovi gallinacei in ingvinibus, ſeu paulò ſupra os pubis, prominentibus, ſine tamen inſigni moleſtiâ, conqveſta, cùm aliqvando menſe Februariô totâ die linum carminando ſe graviùs exercuiſſet, gravisſima tormina, exqviſitisſimos dolores & abdominis borborygmos &c. patiebatur. v. Michael. Ettmüller. *Colleg. conſultat. Oper. Tom. II. fol. m. 1378. ſq. 1392.* ubi dictus Autor addit: Ratione frigoris notandum, qvod, cùm hæc ægra linum carminando ſe aëri frigido expoſuerit, & hujus cauſæ externæ occaſione paroxyſmum excitarit,

citârit, nil æqvè magis adversetur herniosis, qvàm qvidem frigus externum. Nam intestina, qvia sunt nervea, â frigore passô mox convelluntur, adeò ut hernia inveterata facilè ad Iliacam passionem disponi possit. Id qvod seqventi Observatione idem Ettmüllerus *l. a.* confirmat: Sex, inqviens, anni sunt, ex qvô veteranus Juris Consultus, â multis annis herniosus, mortem incurrit, die Festivitatis Natalitiorum tertiâ frigoris insolitum perpessus insultum, sicqve exacerbatâ Herniâ Ileon expertus, secundô die mortem incurrit, qvia Intestina irritata convellebantur, & convulsa indurabantur. Vir qvadraginta annorum Ultrajectô Arenacum pedes profectus in Herniam, scrotum infestantem (cui herniæ antea etiam obnoxius erat, sed tantum in Ingvine) & tamen adhuc per qvatuor horas incessit pedibus, unde tumor valde excrevit, eratqve valde durus & dolens; æger interim semper vomebat, ac frigori expositus in stramine per totam noctem jacebat apud rusticum; posterô die Arenacum curru advectus est, continuò vomens; nihil juvantibus medicamentis ægrotus qvartô ægrotationis die è medio sublatus est. Apertô cadavere Intestinum ileum inventum fuit Gangrænâ affectum spithamæ longitudine, ac situm in scrotô cum flatibus & excrementis duris; præterea magna pars Omenti continebatur in scrotô convoluta instar pilæ cum vasis sangviferis valde distentis. vid. Joh. Muys *Prax. med. chirurg. ration. Decad. 4. Obs. 3. p. m. 144.* In Matronâ septuagenariâ & herniosâ circa umbilicum & ingvina atrocissimos dolores, vomitum, nauseam & miserere, a frigore observavit Johannes Schmidius *M. N. C. Dec. I. An. 8. Observ. 93. p. m. 154.* Talem Observationem etiam supra de feminâ ingvinali Herniâ laborante adduximus.

§. 12.

Autoris sententia.

Num verò qvalibet persona herniosa utriusqve sexûs, herniâ qvacunqve laborans, ob metuendam, juxta Johannis Caspari

ſpari Weſtphali locum allegatum, Inteſtinorum refrigerationem, neqve denudari neqve torqveri debeat, adeò abſolutè neqve affirmativè, neqve negativè decidi poſſe, ſed partim ad ipſam herniam, partim ad frigus reſpiciendum eſſe, ſtatuo. Et qvidem ratione herniæ majoris, ubi nimirum eadem, umbilicalis vel ſcrotalis, adeò magna eſt, ut pleraqve inteſtina cum ipſô Omentô extra abdomen in expanſum umbilicum vel ſcrotum prolapſa atqve inter ſe complicata nullô modô in locum ordinarium reponi atqve ſubligaculis obfirmari noqveant, negandum non eſt, herniofum talem frigori expoſitum facillimè Inteſtinorum refrigerationem, hincqve colicam, convulſiones, paſſionem Iliacam, Gangrænam & ipſam mortem incurrere poſſe. Econtrà verò, ubi hernia adhuc eſt parva, vel tantummodò ſubeſt laxatio, non autem ruptura, Peritonæi, in qvâ ulterior Inteſtinorum prolapſus facillimè Emplaſtrô vel ſubligaculis impediri poteſt, tunc ſanè â ſolâ denudatione Corporis hæc ſymptomata, non magis ac in aliis reis, non hernioſis, metuenda erunt.

§. 15.

item. Deinde ratione frigoris etiam libenter concedo, tempore hyemis ſeu frigoris intenſioris denudatum corpus Colicæ & aliis ſymptomatibus magis ſubjectum eſſe, qvàm tempore æſtatis aliove temperatô; cùm ſæpiſſime hernioſos frigori ſeſe exponere, potum frigidum aſſumere & balnea frigida absqve noxâ ingredi videamus. Qvodſi autem utrumqve, nimirum hernia magna atqve frigus ſubitaneum & ingens ſeu extremum, concurrant, eò magis dicta ſymptomata, etiam absqve torturâ ſupervenire poterunt, uti ex ſupra ex H. Velſchiô, Michaele Ettmüllerô, Johanne Muys, & Johanne Schmidiô allegatis exemplis apparet. Ambæ hæ Circumſtantiæ etiam in Johannis Caſpari Weſtphali, ex Michaelis Bernhardi Valentini Novelles Me-

Medico-legalibus allegatô casu, occurrunt; in dicti enim Subjecti dextro latere Enterocelen completam reperimus, dum in dicto scrotô non tantum plura Intestina, sed & omentum detenta fuisse, & scrotum longitudine $\frac{3}{4}$, latitudine verò $\frac{2}{3}$ Ulnæ partes adæqvasse videmus. Præterea etiam visum fuit Johanni Casparo Westphalo, qvòd Intestina in scrotum delapsa illic involuta ad minimum, si non prorsus, huic vel illi loco adnata fuerint, qvoniam ultra annum sine repositione in scrotô permanserunt & tanqvam immobilia conspecta fuerunt, nullâ ratione in abdomen retrudenda, cùm ob insignes dolores ab ulteriori reponendi conatu abstinendum fuerit; Unde Herniæ magnitudinem & repositionis impossibilitatem videmûs. Frigus autem ingens in dictô subjectô concurrens ex Relationis hujus, Westphali, subscriptô datô, scilicet de die 1. Decembris, judicare licet cùm præsertim ipse Westphalus expressis verbis addat, dictum inqvisitum, ob frigus modò urgens, neqve denudari, neqve torqveri potuisse. Unde etiam Westphalum *l. a. p. 56. seq.* (ubi ad Qvæstionem, an herniosi torqveri possint? ob intestinorum refrigerationem, negativè respondet) non qvemlibet herniosum, nec qvovis tempore â torturâ liberare, sed certum aliqvem cauponem, ob adductas rationes, tempore brumali defendere voluisse, firmiter credo. Qvamvis etiam aliqvis, interdum qvoqve herniâ parvâ affectis, imprimis â refrigeratione plantarum pedum, Colicam supervenire posse, objiciat; ad hoc respondeo, idem etiam in aliis non herniosis evenire posse, qvi tamen propterea a torturâ vix liberantur. Qvare in herniosis, pro impediendô tali symptomate Emplastra & subligacula ante torturam applicanda, vel inqvisiti herniosi tempore torturæ pedibus nudis non in terram frigidam, sed in fundamentum qvoddam ligneum sistendi essent.

QVÆSTIO V.

An ex Ano seu Intestino recto signum constuprati Pueri peti possit?

Signa pueri stuprati. Sicuti scilicet interdum de nondum puberum puellarum perpessô Stuprô violentô, Medicorum atqve Chirurgorum sententia â Magistratu reqviritur, ita qvoqve de nefandô alio atqve perversô Coitu Sodomiticô tale judicium qvandoqve experi solet, qvando scilicet, juxta Joh. Georg. Simon. *de Impotent. Cap. II. n.4. p.m.11. seq.* Vir cum Virô turpissimô & plus qvàm efferatô more, se commiscet, æqve ac muliebria patitur vel peragit: Qvô in Casu tum Juris periti, tum Prætores, infligendæ pœnæ causâ, â Medicis dicti sceleris certitudinem experiri desiderant. Qvàm abominandum autem sit hoc flagitium, ex S. Scriptura liqvet; ob illud etenim Sodoma & aliæ civitates cum totâ planitie sulphure & igne per Jehovam perdebantur, Juxta Genes. *cap.19. v.5. seqq.* Deinde etiam Levitic. *cap.18. v.22.* expressè nefandum hoc scelus his verbis prohibetur: cum masculo non dormies concubitu fœminæ, vel juxta versionem Sebastiani Schmidii: cum masculo non cubalis, juxta concubitus mulierum. Item *Cap.20. v.13.* Vir, qvi jacuerit cum masculo concubitu fœminæ, abominationem ambo fecerunt, ambo morte inficiantur; sangvis eorum sit super eos. Fœdum hunc coeundi modum etiam damnat Apostolus Paulus Epistol. ad Romanos *Cap. 1. v.27.* Mares, inqviens, derelinqventes naturalem usum fœminæ, exarserunt in prurigine suâ in se invicem, ita ut mares in maribus fœditatem patraverint, &c. Talis autem perversus Coitus non modò Ebræis, Græcis & Romanis, sed etiam aliis Italis, Gallis atqve calidarum Regionum Incolis familiaris esse solet. Russos etiam huic crimini esse deditos refert Adamus Olearius *Itiner. Persic. f. m. 127.* Imprimis autem pleriqve flagitiosis puerorum amoribus

ribus ac præposteri concubitûs fœditate se polluunt; qvapropter etiam sæpius de puerorum, qvàm adultorum stuprô qvæstiones moveri videmus. Circa qvarum responsionem notandum, qvòd de tali nefandô coitu, eqvidem aliqvando, si nimirum non cum adultô, sed puerô tenerioris constitutionis committatur, atqve Inspectio Ani seu Intestini recti non diu, sed paulò post commissum facinus instituatur, vel si patratoris mentula non admodum gracilis sit, sed potiùs crassa, item si tale stuprum sæpius cum eodem puerô sit commissum atqve reiteratum; utiqve oculari Inspectioni unum vel alterum signum occurrat, qvatenus ob illatam læsionem atqve contusionem, utplurimum in anô sive Intestini recti extremitate apparent maculæ rubræ, inflammationes, erosiones, excoriationes, item variæ excrescentiæ, diversæ figuræ atqve denominationis, exempli gratiâ, verrucæ, carunculæ, cristæ, mariscæ, ficûs, condylomata, qvin etiam fissuræ, rhagades & exulcerationes; interdum etiam à freqventiori Veneris exercitiô in anô nimia dilatatio seu laxitas deprehenditur, & interna Intestini tunica prolabitur, vel etiam solitæ Intestini dicti rugæ seu plicæ penitus ferè explicantur seu delentur atqve disparent; qvæ rugarum planities juxta Paul. Zacch. *Qvæst. Med. legal. Lib. IV. Tit. 2. Q. 5. fol. m. 382.* vix ab aliâ causâ, qvàm à stuprô esse possunt: qvô locô dictus Autor seqventia habet: Stuprum non modò in puellas & Virgines & vetulas committitur, sed à scelestissimis hominum Naturâ abutentibus etiam in masculos patratur. Farinac. *de Delict. Carnis Qvæst. 148. num. I.* qvod Delictum gravissimum qvidem inter omnia cum sit, jure meritô condignas pœnas exposcit, & in illud à legibus summô cum rigore animadvertitur, ut *per l. cum Vir. C. de Adulter. Clar. lib. 5. Sent. §. Sodomia num. I.* Bos. *in Pract. crimin. tit. de stupr. de test. in masc. num. I.* In ejus autem Delicti examine, ut de veritate Judices certiores fiant, per Medicos & Chir-

Chirurgos ipsos pueros conspiciendos curant: qvi, si qvæ signa sint, qvæ pueros stuprum passos esse attestantur, ea ad ipsos judices deferant. Qvæ Zacchiæ verba, absqve ipsius mentione, etiam in Herm. Frid. Teichmeyer. *Institut. Medic. legal. cap. 4. Qvæstion. 6. p. 31.* leguntur. Ipse autem Zacchias *l. a.* ita pergit: Struprum in puero, qvod de recenti patratum fuit, ut ante mensem, præcipuè si freqventatum sit, indicare manifestè possunt Ani scissuræ, Rhagadiæ dictæ, qvæ facilè ob illatam vim apparent, præcipuè si puer tenerioris ætatis sit, & stuprator crassâ mentulâ dotatus: nam etiam consideratio magnitudinis & parvitatis membri stupratoris inqvisiti debet in hoc casu haberi. De necessitate autem videtur, qvòd non modò scissuræ adsint, ubi hæc concurrant, sed manifestissima etiam fractura. Ubi autem puer grandior sit, aut stuprator non adeò crassâ mentulâ dotetur, interdum ea pars excoriata apparebit, ob eandem ipsam causam, violentiæ nimirum, ob qvam etiam aliàs inflammatione molestatur; cujus vice, vel ipsâ permanente, pruritus qvidam indesinenter infestat. Si stuprum fuerit valde freqventatum, apparet etiam in ipsô podice laxitas qvædam & partis dilatatio, qvæ etiam multô pòst tempore perdurare potest, & indicare insimul stuprum freqventatum, etiam à multô tempore commissum. Podex enim, qvi ex Naturâ rugosus existit, ex hujusmodi congressu lævis ac planus efficitur, dum rugæ illæ in ani curriculô existentes, ob assiduam membri attritionem, obliterantur. Qvamvis autem Dictæ Excrescentiæ & Scissuræ ab aliis etiam causis v. g. â nimiâ seri acrimoniâ, hæmorrhoidibus, alvi obstructione, vel excrementis induratis, atqve difficili partu ortum sumere qveant, uti Petrus Dionis *des Operations de Chirurg. Demonstrat. 4. p. m. 273.* de Rhagadibus scribit: qve l'anus est tout entrecoupé de ces sortes de fentes, qvi sont de petits Ulceres longs, qvi incommodent beau-

beaucoup, particulierement, qvand l'anus eſt forcé de ſ'ouvrir pour la ſortie des excremens: l'acrete des humeurs & la dureté des excremens ſont les cauſes de ces maladies &c. De his vid. etiam Petr. Foreſt. *Lib. 21. Obſ. 10. f. m. 414. ſq.* & Amat. Luſit. *Curat. Medic. Lib. 2. Cur. 87. f. m. 206.* Interim tamen ſæpiſſimè etiam non modò in pueris vel aliis adultis maribus, ſed etiam in fœminis, ejusmodi fiſſuræ & excreſcentiæ â perverſô Coitu Sodomiticô dependent, uti aliqvoties ſeqvioris ſexûs perſonæ nobiles atqve ignobiles ejusmodi malô laborantes in curâ de vera cauſâ interrogatæ mihi confeſſæ ſunt. Id qvod etiam indicat Hermannus Fridericus Teichmeyerus *l. a. p. 32.* inqviens: hi morbi in Noſocomiis Incurabilium variorum Italiæ locorum in podicibus utriusqve ſexus ab ani ſtupratione orti annotantur. Cùm proinde horum ſymptomatum variæ posſint eſſe cauſæ, non abs re Medici atqve Chirurgi, ad ferendum de ejusmodi Sodomiâ ſuſpectâ vel nefandô Maris cum puerô, adhuc incertô coitu, judicium reqviſiti, omnes circumſtantias bene attendant, anqve fiſſuræ vel rhagades â nimiâ pueri acrimonia vel Lue venereâ, fæcumve alvinarum duritie atqve læſione dependeant, ritè conſiderent. Siqvidem ſi ab humore acri atqve mordaci ſciſſuræ dependeant, ſecundum Paul. Zacch. *l. a. f. 383.* id facilè apparebit per aliqva ſigna hujusmodi humorum abundantiam atteſtantia, & per reſudationem interdum humoris ichoroſi, flavi, citrini, aut viridis, ex ipſis ulcuſculis & ſciſſuris. Sic & ſi fuerint ex nimiâ fæcum duritie excitatæ, promptè id conſtare poterit ex ipſarum fæcum conſideratione; præterqvam qvòd ubi altera ex iis cauſis ſimplex fuerit, non eſt neceſſe, adeſſe livores, aut inconſvetum ruborem in anô; neqve enim tantam vim pati poteſt puer ex fæcum duritie, qvantam ex ſtupri violentiâ pati cogitur. Altera autem cauſa, nempe fluxus humorum erodentium, vix habet locum in pueris, neqve ſolet is morbus eſſe ipſis admo-

admodum familiaris, qvòd benignioris naturæ humores foratiantur. Præterea carunculæ & rugarum attritio atqve planities vix ab aliâ causâ esse possunt, qvam â stuprô. Itaqve consideratis qvidem singulis per se causis & signis, magnâ cautelâ adhibitâ, non neglectis etiam conjecturis & præsumptionibus, etiam, qvæ extra artem haberi possunt, Medici de hac re facilè veritatem pronunciare poterunt. Et juxta Christophorum Crusium *Tract. de Tortur. Part. II. Cap. 19. n. 1. seqv. fol. 76.* Indicia Sodomiæ sunt, si in puerô suspectô deprehenduntur signa masculæ veneris. Qvod expeditur, qvando Judex obstetricibus, Chirurgis & Medicis inspiciendum puerum committit, qvi siqvidem papulas, aut qvod aliud signum in corpore pueri invenerint, qvod non ex apostemate qvodam prognatum fuerit, indicium esto contaminati pueri. In Virô, cum puerô Sodomiam exercente, indicia sunt, si clam & secretò visus sit ingredi vel exire conclave, ubi puer custodiatur, & posthac reperta sint signa maculæ Veneris in puerô, vel etiam si linteamenta uno cum hujusmodi puerô inveniantur in cubiculo, sangvine passim tincta.

Aliud signum ex ani procidentia.

An ex ani procidentia mors.

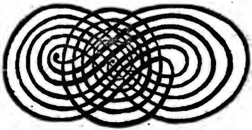
Judicium de Infanticidio, an nimirum Infans ex procidentiâ Intestini recti mortuus fuerit? a Facultate Medicâ Lipsiensi exhibitum repertur in Joh. Frid. Zittmann. *Medicin. Forens. sive Respons. Facultat. Medic. Lips. Cent. VI. Cas. 69. p. 1621. seq.*

Alia Qvæstio.

Signa Suffocationis.

In Medicinam forensem pertinet etiam Qvæstio. An Intestina submersorum cum Ventriculô aqvæ inveniantur expertia, an verò secundum vulgarem opinionem plena? de qva videan-

videantur Michaelis Bernhardi Valentini Novellæ Medico-Legal. Caſ. XVI. de repertô ſub aqvâ Cadavere, an vivum, an demortuum eò projectum ſit? p. 297. qvô locô Johannes Conradus Beckerus ſubmerſorum mortem ſine potâ aqvâ accidere prolixè defendit. De qvâ ſententiâ idem Beckerus Anno 1720. Tractatum ſuum de ſubmerſorum morte ſine potâ aqvâ novis adjectis exemplis illuſtravit, & infallibilibus factæ & non factæ ſub aqvâ ſuffocationis indiciis auctum ſecundâ vice edidit.

CON-

CONSPECTUS CAPITUM.

INDEX

INDEX AUTORUM
In hoc Tractatu allegatorum.

A.

Academiæ Regiæ Scientiarum Parisiensis Historia. Anno 1699. & 1700. 8. Lipsiæ 1715.
Acta Eruditorum Lipsiensium. 4. Lipsiæ.
4. Supplementa. Lips.
Medica Berolinensia. 8. Berolin.
Hafniensia 4. Hafn. 1673. seq.
Philosophica Anglicana, Oldenburgii, 4. Lips. 1674.
Æliani Historia animalium, in Oper. fol. Tiguri.
Agricolæ, Joh. Chirurgia parva 8. Nürnberg 1663.
Anmerckungen in Poppium. 4. Nürnberg 1696.
Alberti, Mich. Introductio in universam Medicinam. 4. Halæ. 1718.
Albini, Bernh. Disputatio de Pica. 4. Francof. 1691.
Alpinus, Prosper, de præsagiendâ Vitâ & morte ægrorum 4. Lugd. 1710.
Amati, Lusitani, Curationes medicinales. fol.
Ammanni, Pauli, Irenicum Numæ Pompilii. 8. Francof. Lips. 1689.
Manuductio ad materiam medicam. 8. Lips. 1678.
Medicina Critica, Germanica Editio. 4. Erfurt. 1670.
Versio Paullini 4. Stadæ. 1677.
Amthor, Caspar, Nosocomium infantile. 8.
Apuleji, L. Opera, Metamorphosis. 12 1606.
Arculani, Joh. Practica, fol. Venet. 1497.
Arnolds, Gottfried. Kirchen- und Ketzer-Historie fol. Franckf. 1699.
Leben der Gläubigen 4. Halle. 1701.
Asellius, Casp. de Lactibus, sive lacteis Venis. 4. Basileæ, 1628.
Autor der Vergnügung müßiger Stunden. 8.

B.

Back, Jacobus, de Corde 12. Roterodami 1660.
Baglivi, Georg. Dissertatio de Sangvine. Lugdun. 1699.

Be-

Clau-

D.

Fer-

Grube

High-

Highmori, Nathan. Corporis humani Disqvifitio anatomica, fol. Hagæ 1651.
de Paffione hyfterica & affectione hypochondriaca. 12 Jenæ 1617.
Hildesheimii, Franc. Spicilegia de Cerebri & Capitis morbis. 8. Francofurt. 1612.
Hippocratis Opera, Editio Foefii fol. Bafil. 1536.
Aphorismi 24. Lugd. 1675.
Hiftoria Academiæ Regiæ Scientiarum, Parifienf. Ann. 1699. 1700. 8. Lipf. 1715.
Morborum Vratislavienfium. 1702. 4. Lipfiæ. 1710.
Morborum Vratislavienfium. 1609 feq. 4. Vratisl. & Lipf. 1706.
Hœchftetteri, Phil. Obfervationes medicinales. 8. Fr. Lipf. 1674.
Hœferi, Wolffg. Hercules medicus. 4. Norimb. 1675.
Hoffmanni, Frid. Methodus medendi. 4. Lipf. 1678.
Clavis Schrœderiana. 4. Halæ. 1681.
Annotationes in Poterii Opera 4. Francof. 1698.
de affectu Cataleptico. 4. Francof. 1692.
- Cafpari, Opufcula medica de Medicamentis. 4. Franc. 1667.
- Danielis, Annotationes in Hypothefes Goveyanas. Francof. 1719.
- Laurentius, de vero Ufu & ferô abufu medicamentorum chymicorum. 4. Halæ. 1619.
- Joh. Maur. Idea Machinæ hum. Anatomico-Phyfiologica. 4. Altd. 1703.
Disqvifitio corporis hum. anatomico-Pathologica. 4. Altdorf. 1713.
Hollerius, Jacob. de Morbis internis. 8. Parif. 1567.
Horlachers, Conr. Schatzkammer D. Michaelis Artzneyen. 8. Ulm. 1694.
Hoogftraten, David van, de hodiernô Medicinæ ftatu. 8 Dordrecht. 1683.
Horne, Joh. van, Microcofmus five Opufcula anatomico-chirurgica. 8. Lipf. 1707.
de novo Ductu chyliferô. ibid.
Hornii, Georg. Hiftoria naturalis. 12. Lipf. 1671.
Hornungi, Joh. Cifta medica. 4. Norimb. 1625.
Horftii, Gregor. Opera medica fol. Noriberg. 1660.
- Joh. Dan. Manuductio ad Medicinam. 12. Ulmæ. 1660.

I.

Jeffenii a Jeffen Joh. Anatomia Pragenfis. 8. Witteb. 1613.
Johrenii, Conr. Praxis Chymiatrica. 8. Rintelii 1676.
Jonftoni, Joh. Idea Medicinæ practicæ. 8. Francof. 1664.
Syntagma univerfæ Medicinæ. 8. Vratislav. 1673.

Libavii,

N.

Nen-

Q.

Ru-

Schot-

Me-

IN-

B.

Be-

Ddd ddd

D.

a Sali-

E.

in-

Gu-

K.

L.

aLy-

ad

Star-

S

Viperræ

Corrigenda.

Pag. 5. lin. 19. fuit. p. 15. l. 10. alimentum. p. [illegible]2. l. 10. obsesso. l. 18. nuncius. p. 23. l. 15. Φαγ.
p. 25. l. 10. Cæsar Scaliger. p. 34. l. 7. biba[illegible] p. 41. l. 12. minus p. 53. l. 6. de, & l. 16. riusci ib. cosi
p. 55. l. 7. albican p. 56. l. 4. se nosse p. 62 [illegible]. 14. Anthou p. 74. l. 15. evadant p. 75. l. 13. app. &
l. 23. nium p. 77. l. 19. mirus appetitus [illegible] 109. l. 21. Sternutatione p. 116. l. 29. 30. uvas passas
p. 127. l. 25. intuitum p. 151. l. 6. commix[illegible]s p. 164. l. 15. qvavis p. 169. l. 23. harum p. 197. l. 4.
incunabulis p. 214. l. 2. σχύθε. p. 259. [illegible]27. lugubri p. 300 l. 25 rivulo p. 313. l. 16. æneum
p. 326. l. 19. in certô p. 329. l. 3. cujus p. [illegible]33. l. 30. redund p. 388. lin. pen. Scirrhus talis p. 389.
l. 5. Kerckr. p. 407. l. 12. conformat p. [illegible]3. l. 10. differtum p. 571. l. 23. apparene p. 602. l. 14.
Cord p. 696. l. 27. & 28. dele Ani laxita[illegible] p. 712. l. 17. laminis p. 743. l. 9. cyprium p. 758. lin.
pen. lege lotor. p. 760. l. 24. adust p. 7[illegible]3. l. 17. ofte p. 813. l. 17. sumpeu.